This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

Über dieses Buch

Dies ist ein digitales Exemplar eines Buches, das seit Generationen in den Regalen der Bibliotheken aufbewahrt wurde, bevor es von Google im Rahmen eines Projekts, mit dem die Bücher dieser Welt online verfügbar gemacht werden sollen, sorgfältig gescannt wurde.

Das Buch hat das Urheberrecht überdauert und kann nun öffentlich zugänglich gemacht werden. Ein öffentlich zugängliches Buch ist ein Buch, das niemals Urheberrechten unterlag oder bei dem die Schutzfrist des Urheberrechts abgelaufen ist. Ob ein Buch öffentlich zugänglich ist, kann von Land zu Land unterschiedlich sein. Öffentlich zugängliche Bücher sind unser Tor zur Vergangenheit und stellen ein geschichtliches, kulturelles und wissenschaftliches Vermögen dar, das häufig nur schwierig zu entdecken ist.

Gebrauchsspuren, Anmerkungen und andere Randbemerkungen, die im Originalband enthalten sind, finden sich auch in dieser Datei – eine Erinnerung an die lange Reise, die das Buch vom Verleger zu einer Bibliothek und weiter zu Ihnen hinter sich gebracht hat.

Nutzungsrichtlinien

Google ist stolz, mit Bibliotheken in partnerschaftlicher Zusammenarbeit öffentlich zugängliches Material zu digitalisieren und einer breiten Masse zugänglich zu machen. Öffentlich zugängliche Bücher gehören der Öffentlichkeit, und wir sind nur ihre Hüter. Nichtsdestotrotz ist diese Arbeit kostspielig. Um diese Ressource weiterhin zur Verfügung stellen zu können, haben wir Schritte unternommen, um den Missbrauch durch kommerzielle Parteien zu verhindern. Dazu gehören technische Einschränkungen für automatisierte Abfragen.

Wir bitten Sie um Einhaltung folgender Richtlinien:

+ *Nutzung der Dateien zu nichtkommerziellen Zwecken* Wir haben Google Buchsuche für Endanwender konzipiert und möchten, dass Sie diese Dateien nur für persönliche, nichtkommerzielle Zwecke verwenden.

+ *Keine automatisierten Abfragen* Senden Sie keine automatisierten Abfragen irgendwelcher Art an das Google-System. Wenn Sie Recherchen über maschinelle Übersetzung, optische Zeichenerkennung oder andere Bereiche durchführen, in denen der Zugang zu Text in großen Mengen nützlich ist, wenden Sie sich bitte an uns. Wir fördern die Nutzung des öffentlich zugänglichen Materials für diese Zwecke und können Ihnen unter Umständen helfen.

+ *Beibehaltung von Google-Markenelementen* Das "Wasserzeichen" von Google, das Sie in jeder Datei finden, ist wichtig zur Information über dieses Projekt und hilft den Anwendern weiteres Material über Google Buchsuche zu finden. Bitte entfernen Sie das Wasserzeichen nicht.

+ *Bewegen Sie sich innerhalb der Legalität* Unabhängig von Ihrem Verwendungszweck müssen Sie sich Ihrer Verantwortung bewusst sein, sicherzustellen, dass Ihre Nutzung legal ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass ein Buch, das nach unserem Dafürhalten für Nutzer in den USA öffentlich zugänglich ist, auch für Nutzer in anderen Ländern öffentlich zugänglich ist. Ob ein Buch noch dem Urheberrecht unterliegt, ist von Land zu Land verschieden. Wir können keine Beratung leisten, ob eine bestimmte Nutzung eines bestimmten Buches gesetzlich zulässig ist. Gehen Sie nicht davon aus, dass das Erscheinen eines Buchs in Google Buchsuche bedeutet, dass es in jeder Form und überall auf der Welt verwendet werden kann. Eine Urheberrechtsverletzung kann schwerwiegende Folgen haben.

Über Google Buchsuche

Das Ziel von Google besteht darin, die weltweiten Informationen zu organisieren und allgemein nutzbar und zugänglich zu machen. Google Buchsuche hilft Lesern dabei, die Bücher dieser Welt zu entdecken, und unterstützt Autoren und Verleger dabei, neue Zielgruppen zu erreichen. Den gesamten Buchtext können Sie im Internet unter `http://books.google.com` durchsuchen.

SLOVANSKA KNJIGARNA IN TRGOVINA PAPIRJA
JOSIP GORENJEC
TRST, ULICA VALDIRIVO 40

Gift of

The Thorne Foundation

STANFORD
UNIVERSITY
LIBRARIES

Deutsch-slovenisches

Hand-Wörterbuch

von

Anton Janežič.

Vierte, umgearbeitete und vermehrte Auflage

bearbeitet von

Anton Bartel.

Klagenfurt 1905.

Druck und Verlag der Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft.

PG1893
J4
1905

Vorwort zur vierten Auflage.

Die vorliegende vierte Auflage wurde auf Grund des slovenisch-deutschen Wörterbuches von M. Pleteršnik und des Pravopis von Fr. Levec umgearbeitet und unterscheidet sich von der vorhergehenden Auflage namentlich dadurch, daß die slovenischen Wörter fast überall, wo es nötig schien, mit einem Accent versehen wurden. Für die praktischen Bedürfnisse des Buches war es nach meinem Ermessen genügend, zwei Zeichen, für die Länge /, für die Kürze \, einzuführen. — Bei der Betonung wurde folgender Vorgang beobachtet:

1. Bei einsilbigen Wörtern wird nur der kurze Ton bezeichnet; langbetonte einsilbige Wörter haben keinen Accent; z. B. bòb, brât, svèt, sit, krùh; dagegen grad, zob, tat, kralj, greh, zid, duh.

2. Zweisilbige Wörter, welche auf der Endsilbe betont sind, erhalten auf dieser Silbe das entsprechende Tonzeichen; die auf der ersten Silbe betonten zweisilbigen Wörter werden nicht accentuiert; z. B. sodnik, kovač, gospód, trepèt, trpèl; dagegen travnik, miza, pleme.

3. Drei- und mehrsilbige Wörter werden durchgehends mit Tonzeichen versehen; z. B. skládalnica, kovačnica, kovačica, gospodár. gospodič. Ohne Accent bleiben die Verba der VI. Klasse, bei denen regelmäßig im Infinitiv die Silbe ová, im Präsens ú betont wird; z. B delovati (-ujem), povzdigovati (-ujem); Ausnahmsfälle werden besonders bezeichnet: kmétovati, podédovati.

Kurzbetonte Endsilben werden bei der Verlängerung des Wortes regelmäßig lang: brât — bráta, svèt — svéta, pogléd — pogléda, trpèl — trpéla.

Der kurzbetonte Halbvokal einsilbiger Wörter sowie in den Endsilben mehrsilbiger Wörter wird in abgeleiteten Wortformen meist ausgelassen und die Ableitungssilbe wird betont; z. B.: pès — psà, psica, psína, psoglàv, psovàti; vès — vsà, vsak, prišèl — prišlà, hrbèt — hrbtà — hrbtíšče, menèk — menkà, tenèk — tenkà, tenkóst, tenčína, tenkonóg.

Fällt jedoch ein langer Ton auf den Halbvokal, so wird dieser regelmäßig in a verwandelt: pès — psà — pásji; sèn — snà — sánje; tenèk — tenkà — tenák; mènj — mánjši; denès — danášnji; mrtvèc — mrtvác — mrtváški. Dialektische Abweichungen werden hier nicht besonders erwähnt.

Im übrigen wurde die Einrichtung der vorhergehenden Auflage unverändert beibehalten; schwierigeren Wörtern wurden die Genetive und die Präsensformen beigefügt.

Zur Ergänzung des Wortvorrates dienten umfassende Sammlungen aus dem slovenisch-deutschen Wörterbuche von M. Pleteršnik sowie Excerpte aus verschiedenen Lehrbüchern, Fachschriften und Wörterverzeichnissen; zu gleichem Zwecke wurde auch „Nemško-slovenska pravna terminologija“ von Dr. J. Babnik herangezogen.

Bezüglich einzelner Fehler und Inkonsequenzen (namentlich in der Betonung), die trotz aller Mühe in derartigen Büchern kaum zu vermeiden sind, verweise ich auf die im Anhange stehenden Verbesserungen und Zusätze.

Die Bearbeitung der vierten Auflage nahm mehrere Jahre in Anspruch, da mir bei meiner vollen Berufstätigkeit dazu nur wenig Zeit zur Verfügung stand. — Auch hätte ich das Buch in diesem Jahre nicht zu Ende führen können, wenn es mir nicht in letzter Zeit gelungen wäre, in den Herren Prof. M. Pleteršnik und Skriptor Prof. L. Pintar zwei Mitarbeiter zu gewinnen, welche einen bedeutenden Teil der Arbeit bereitwillig übernahmen und ausführten. Ferner hat Herr Anton Mikuš die Korrektur fast sämtlicher Druckbogen mit mir geteilt und mit trefflichen Ratschlägen die Arbeit gefördert. Allen diesen Herren spreche ich für ihre Opferwilligkeit und wirksame Beihilfe meinen aufrichtigen Dank aus.

Leider konnte in dieser Auflage die neue deutsche Rechtschreibung nicht durchgeführt werden, weil ein Teil des Buches schon vor der Veröffentlichung derselben gedruckt worden war. Die wichtigsten Abweichungen der neuen Orthographie von der alten, insoweit sie dieses Buch betreffen, mögen hier angeführt werden. (Vergl. die diesbezüglichen Wörterbücher von Dr. Fr. Streinz und Dr. Joh. Weide.)

Statt **th** wird in deutschen Wörtern nur mehr einfaches **t** geschrieben; z. B.: Tal, Tat, Tor, tun. — Die dem Griechischen entlehnten Wörter behalten das **th**, wenn im Griechischen ein θ entspricht, z. B.: Thron, Theater.

Vor **l, m, n, r** bleibt das Dehnungs-**h**, z. B.: mahlen, Mühle, lahm, nehmen, nahm, ermahnen, Gefahr.

Neu eingeführt wurde **h** in Gebühr, gebühren; beseitigt wurde es in gären, Feme, frönen, fronen, Frondienst, Fronleichnam, Meltau.

Der scharfe S-Laut wird im Auslaut durchwegs durch **ß** bezeichnet; es entfällt daher die Verbindung **ſs** gänzlich; z. B. daß, Guß, Haß, muß, mußte, Nuß. Im Inlaut bleibt aber **ſſ** nach kurzem, **ß** nach langem Vokal; Gasse, Straße.

In Fremdwörtern ersetzt man das **c** durch **k**, wenn es wie **k** gesprochen wird; z. B. Kandidat, Kapital, Kolonie, Kompaß, direkt, konkret, korrekt, Publikum, Skala, Sklave, Skribent. — Wenn dagegen **c** den Laut **z** bezeichnet, so schreibt man **z**; z. B. Zentrum, Zeremonie, Zigarre, Zivil, Dozent, Konzept, Konzert. — Doch ist auch die alte Schreibweise mit **c** zulässig in Centrum, Ceremonie, Cigarre, Civil, Docent.

Wenn demnach ein Fremdwort im Buche unter **K** und **Z** nicht zu finden ist, suche man es der alten Rechtschreibung gemäß unter **C**.

Für **cc** schreibt man **kk**, wenn es den K-Laut bezeichnet, und **kz**, wenn es wie **kz** gesprochen wird; z. B.: Akkusativ, Akklamation, akklimatisieren; Akzessist, Akzent, Akzept. Alle diese Wörter können auch mit **cc** geschrieben werden: Accusativ, Acclamation, Accent, Accept ꝛc.

Das **ti** mit dem Lautwerte **zi** erhält sich vor betontem Selbstlaut; z. B. Aktion, Direktion, Patient, Nation; ferner vor unbetontem Vokal nach **k**; z. B. Aktien; sonst schreibt man vor unbetontem Selbstlaut **zi**; z. B. Ingredienzien.

Laibach, im Oktober 1905.

A. Bartel.

A.

A a; A und O (Alpha und Omega) začétěk in konèc; von A bis Z od konca do kraja; wer A ſagt, muſs auch B ſagen kdor je začel, treba da i skonča; weder A noch B ni bev ni mev; *interi.* a! dè-te! *à* (bei Preiſen) po.

Aal *m.* jegúlja, ogór; *dem.* jegúljica; Aal- jegúlji.

aalartig jegúljast.

Aalquappe, =raupe, =rutte *f.* meněk (menka).

Aar *m.* orěl, postójna; *dem.* orlič; Aar- orlov, orlji.

Aarweih *m.*, =weihe *f.* kanja.

Aas *n.* mrha, mrhovína, mrcína, mrlína, crknetína, mrtváčina; Aas- mrâji; (Geſchwulſt) tvór, uljé (-ésa).

Aasblatter *f.* gnojna krasta.

aaſen (Felle) mézdriti.

Aasfliege *f.* mrhojédnica, mſharica.

aasfreſſend mrhojèd, mrhojédən.

Aasfreſſer *m.* mrhar, mrhojèd.

Aasgeier *m.* mrhar, egiptovski jastreb.

Aasgeruch, =geſtank *m.* smrad po mrhovini.

aashaft, **aasig** mrâji.

Aaskäfer *m.* mrhobrbec, mršnik.

Aasplatz *m.* mrhovíšče. [jéda.

Aasvogel *m.* mrhojédna ptica, mrho-

ab *adv.* òd, doli, pròč, ràz, z *(c. gen.)*; auf und ab gori in doli, sèmpatja, sèmtertja; auf oder ab več ali manj; ab und zu tampatam, včasih; den Hut ab klobúk raz glavo (z glave)! odkrij se! [orati.

abackern odorâti (-órjem), izorati, do-

abälkern stárati se, postarati se.

abänderlich izpremenljiv, premenljiv; *gram.* pregibljiv, pregíbən, sklonljiv.

Abänderlichkeit *f.* premenljívost; *gram.* pregíbnost.

abändern premeníti, izpremeníti, prenarediti, predrugáčiti; *impf.* premínjati, izpreminjati, prenarójati; (declinieren) sklánjati.

Abänderung *f.* premémba, prenarédba, preosnóva; (Declination) sklanjátev; (Varietät) različék.

abängſtigen uplášiti, v strah správiti; *impf.* plašiti, v strah spravljati, strah délati (komu).

abarbeiten dodélati; eine Schuld — z delom pláčati, odslúžiti; einen Stein — (kamen) odríniti, odvalíti; eine Axt — (sekiro) akrhati; Unebenheiten — obdelati, ugládити; ſich — ugnáti (-žénem) se, izgúliti se, izdelati se, pregnati (-ženem) se, pretégniti se, prevréditi se. [ček.

Abart *f.* zvrsta, zvrst (-i); izróden, spá-

abarten izvréči (-vržem) se, spáčiti se.

abäſten obklésti.

abäßen izjésti (-jem); *impf.* izjédati.

abbaden okópati (-kópljem), izkópati.

abbalgen odréti (-derem), iz kože dejáti (denem); *impf.* odírati, iz kože dévati; ſich — (mit etwas) ukvárjati se (s čim).

abbaſten béliti, líkati, lúpiti, májiti; obeliti, olikati, olupiti, omajiti.

Abbau *m.* zasíp; kopánje rude, zgradbe v rúdnikih.

abbauen podréti (-derem); *mont.* jamo predélati, zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* podírati, predelovati, zasípati (-sipljem); (v rudnikih) dokópati, gradíti.

abbeißen odgrízniti, ugrízniti.

abberufen odpoklícati (-kličem), odzváti (-zóvem); *impf.* odzívati.

Abberufung *f.* odzòv, odzvánje.

Abberufungsſchreiben *n.* odzívnica, odzválno pismo.

abbeſtellen odpovédati (naročilo), oporéči (-rečem), preklícati (-kličem); *impf.* odpovedovati, oporékati.

Abbeſtellung *f.* odpóved (-i), preklic.

abbeten odmóliti, izmoliti.

abbetteln izprósiti, izmolédovati, priberáčiti.

abbeuteln otrésti; otresti se, iznebíti se (česa).

abbezahlen izpláčati, poplačati.

Abbild *n.* obràz, podóba, slika, posnétek, sníməк.

abbilden obráziti, slikati; *pf.* naslikati, upodóbiti, posneti (-snamem).

Abbildung *f.* slikanje; slika; narísek.

abbinden odvézati (-vežem), odpéti (-pnèm), razvezati; *impf.* odvezovati, odpénjati; *med.* prevezati, podvezati; *impf.* prevezovati, podvezovati.

Abbiß *m.* odgrizek, ugrižljaj.

Abbitte *f.* prošnja za odpuščénje.

abbitten prósiti odpuščénja.

ablaſen odpíhniti; (m. d. Trompete) odtróbiti.

ablaſſen obledéti, zbledéti.

abblättern obráti (-bérem), osmúkati (-smukam, -smučem); *impf.* obírati, smukati; (Schieferſteine) krojíti, lúščiti, cépiti; ſich — luščiti se; (v. Blättern) obletéti se, osúti (-spèm, -sujem) se; *impf.* obletovati se, osípati (-sipljem) se.

Abblätterung *f.* obíranje, smúkanje; krojénje, cépljenje.

abblühen ocvèsti (-cvetem), odcvesti; *impf.* ocvétati, ocvetévati.

Abbrand *m.* pogorénje.

Abbrandler *m.* pogorélec; des —s pogorelčev; —in *f.* pogorélka.

Abbrandlergabe *f.* pogorélščina.

abbrechen odlómiti, ulomiti, odkrhniti, odkrúšiti; *impf.* lomiti, krušiti; (pflücken) utrgati, odtrgati; *impf.* trgati; (Zweig) odčésniti, odčéhniti; (rundherum) oblómiti, okréhati; (d. Maiskolben) krhati; (die Rebe) umólkniti, premolkniti, obmolkniti, prenéhati; (die Unterhaltung) pretrgati, razdréti (-dérem); (am Lohne, Preiſe) utrgati, pritrgati; *impf.* pritrgovati; (Flachs) otréti (-tarem, -terem, -trem); (ein Gebäude) podréti (-dérem), razrúšiti, razvaliti.

abbrennen *tr.* opáliti, osmodíti, ožgáti (-žgèm), požgati; *impf.* požigati; *intr.* pogoréti, zgoreti; (von der Sonne) ogoreti.

Abbreviatur *f.* kratica, okrájšek.

abbreviieren o-, prikrájšati, skrajšati.

abbringen odvŕniti; *impf.* odvrácati; (eine Sitte) odpráviti, odstraníti; *impf.* odpravljati.

abbröckeln *tr.* oddrobíti, odkršiti, odmrvíti; *intr.* drobiti se; odkrúšiti se, odlúščiti se, odmrviti se.

Abbruch *m.* odlómek, ulòm, drobèc; škoda, kvar, utržèk; — leiden pománjkanje trpéti, strádati; — thun krátiti, škodo —, kvar délati; ſich — thun pritrgati si; an der Ehre — thun pošténje kratiti, dóbremu iménu škódovati.

abbrüchig krhèk, lómen, drobljìv, lomljìv.

abbrühen páriti; opariti, poparíti.

abbügeln líkati, gláditi; polikati, pogladíti.

abbürden razpŕtati, odložíti.

abbürſten krtáčiti, ščétiti; okrtačiti, oščetíti.

Abbuße *f.* pokora; — leiſten pokoríti se; izpokoriti se.

abbüßen pokóro délati, pokoríti se; pokoro storíti, izpokoríti se.

Abbüßung *f.* pokóra, izpokorítev.

Abc *n.* abecéda, azbúka, alfabet; Abc- abecédni.

Abcbuch *n.* abecédnik.

Abctafel *f.* abecédnica.

abcopieren posnéti (-snamem), prepísati (-pišem), prerísati (-rišem).

abdachen (das Haus) odkríti (-krijem), razkríti; ostrmíti, poševíti; ſich — viséti, nagíbati (-gibljem) se, nagnjen biti.

abdachig nagnjen, položèn; *adv.* položno.

Abdachung *f.* razkrívanje strehe; (ſchiefe Fläche) nágnjenost, položnost, rebèr (-i), strmína.

abdämmen gradíti, jezíti; zagraditi, zajeziti, pregraditi.

abdampfen izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se, izkadíti se; *impf.* izhlapévati, izpuhtévati.

Abdampfkeſſel *m.* parni kotèl, hlapílnik.

abdanken *tr.* poslovíti, odsloviti, slovó dati (dam), odpustíti, ob službo dejáti (denem), odstáviti; *impf.* ob službo dévati, odstávljati; *intr.* službo odpovédati (-vem), — pustiti, službi se odpovédati, odréči se.

Abdankung *f.* odstávljenje, odpóved (-i), ostávka.

Abdankungsſchein *m.* poslovílo, poslovílno pismo, odpóved (-i).

abdarben ſich pristrádati, pritrgati si; *impf.* pritrgovati si.

abdecken odkríti (-krijem), odgrníti; *impf.* odkrívati, odgrínjati; (den Tiſch) z mize pospráviti; *impf.* — pospráv-ljati; (ein Thier) dreti (derem), odírati, iz kože dévati; odréti, iz kože dejáti (denem).

Abdecker *m.* konjedérec, konjáč; Abdecker- konjedérski.

Abdeckergewerbe *n.* konjedérstvo.

abdienen odslúžiti, doslúžiti.

Abdomen *n.* trebuh; Abdominal- trebúšni.

abdorren sehníti (sáhnem), sušíti se, véniti; usehníti, posušíti se, uvéniti.

abdörren osušíti, posušíti, sesušíti, usušíti. [gati.

abdrechſeln strúgati; odstrugati, ostru-

abdreſchen odsúkati (-sučem), odvíti (-vijem).

abdreſchen omlátiti; (das Dreſchen vollenden) domlatiti; abgedroſchenes Zeug prazna slama. [mem).

abdringen izsíliti, po sili vzeti (vza-

Abdruck *m.* odtis, natis, natisk.

abdrucken natísniti; *impf.* natiskovati, tískati.

abdrücken odtísniti, natísniti; (das Gewehr) sprožíti, ustreliti; ſich den Fuß — očúliti si nogó.

abdunkeln potemnéti, zatemneti.

Abdünſtungshaus *n.* hlapílnica.

abebnen poravnáti; *impf.* poravnávati.

abeggen bránati, vláčiti; zabranati, povlačiti.

Abend *m.* večér; (Weſt) zahòd, zapàd; gegen — pod véčer, proti večéru, drevi; — werden večeríti se, mračíti se; zu — eſſen večérjati; zu — abeſſen odvečerjati, povečerjati; Abend- večérni; (Weſt-) zahódni, zapádni.

Abendbrot *n.* mala júžina, málica; — nehmen málicati.

Abenddämmerung *f.* mrak, sómrak, pómrak.

Abendeſſen *n.* večérja. [ščec.

Abendfalter *m.* večéa, sómračnik, ve-

Abendgebet *n.* večérna molítev.

Abendgeläute *n.* večérno zvonjénje, ángeljako češčénje, avemarija.

Abendland *n.* zahódna deželа, zahod, zapad.

abendländiſch zahódni, zapádni.

abendlich večérən, zvečerən. [xràk.

Abendluft *f.* večerni hlad, večerni

Abendmahl *n.* večérja; (Communion) sv. obhajílo.

Abendroth *n.*, **-röthe** *f.* večérna zarja.

abends *adv.* zvečér; geſtern — sinóči (*adi.* sinóčnji); heute — drevi (zuſünftig), nocój (*adi.* nocójànji); vorgeſtern — predsinočnjim (*adi.* predsinočnji).

Abendſonne *f.* zahajajóče solnce, solnce v zatónu.

Abendſtändchen *n.* podóknica.

Abendſtern *m.* večérnica.

Abendvölker *pl.* prebivávci zahódnih dežél. [pádu.

abendwärts proti zahódu, proti za-

Abendwind *m.* večérna sapa; (Weſtwind) zahódni vetər, podsólnčnik, večérnik.

Abenteuer *n.* pustolovína.

abenteuerlich pustolóvən, pustolóvski; —es Beginnen pustolóvstvo.

Abenteurer *m.* pustolóvec, srečelóvec, klativítez.

aber *coni.* a, àli, nò, pà, pàk, àmpak, todà, vèndar; ein Aber haben izgóvor iméti (imam); *adv.* zópet, spét.

Aberglaube *m.* prazna vera, babja —, praznovérstvo, babjevérstvo, vraža, vraževérnost.

abergläubig praznovérən, babjevérən, vražən; —er Menſch babjevérec, praznovérec.

abermal, abermals *adv.* zópet, spét, drugóč, v drugo, vnovič, iznova.

abermalig drug, zópetən.

aberuten požéti (-žanjem), dožeti.

Aberwitz *m.* ábota, nespámet (-i), ábotnost, neslánost, brezúmnost.

aberwitzig ábotən, nespámetən, ávšast.

abeſſen odjésti (-jem), snesti (snem); (Kernfrüchte) obráti (-bérem), ozóbati (-zobljem); *impf.* odjédati, zobati; (morgens) odkósiti, pokósiti, odzájtrkovati; (mittags) odjúžinati, odobédovati, pojúžinati; (abends) odvečérjati, povečerjati.

abfahren odpéljati (-peljem) se; *impf.* odhájati, odprávljati se; (m. d. Schiff) odríniti, odjádrati, odplúti (-plujem u. -plovem); (entwiſchen) pobráti (-berem) jo, pocedíti jo, upíhati jo; fahre ab!

pobéri se! spravi se! izgubi se! pojdi se solit!

Abfahrt *f.* odhòd; Abfahrts- odhódni.

Abfall *m.* odpàd; (der Blätter) osìp, listopàd; (des Waſſers) vodopàd, slap, strmëc; (d. Bodens) obróneк, strmína, polóžnost, strmóst; (Überbleibſel) odpáděk; (d. Schneider) odrézěk, odstrížek; (beim Drechsler) ostrúžek; (d. Bohren) izvrtki; (d. Holzhacken) odlétki; (beim Schmied) opilěk; (vom Obſt) obrézek; (vom Wachs) voščina; (beim Mahlen) mekíne; (beim Buchweizen) lusk; (beim geſiebten Mehl) posévěk, zadnja moka; in — bringen odpísati (-pišem), izbrísati (-brišem).

abfallen odpásti (-padem); *impf.* odpádati; (vom Laube) osúti (-spèm u. -sujem) se, obletéti; *impf.* osípati (-sipljem) se, obletévati; (v. Früchten) cépniti, pasti (padem); *impf.* cépati (cepljem), pádati; (v. Waſſer) upasti, utéči se; *impf.* upádati, utékati se; (am Körper) húšati; shujšati; von jemand — odcepiti se, odpasti, iznevériti se, odstópiti.

abfällig odpadljìv, osipljìv; (geneigt) nagnjen, strm; —es Urtheil nepovóljna —, neprijázna —, neugódna sodba.

abfangen loviti; poloviti, ujéti (-jamem), prestréči (-strežem).

abfärben *tr.* bárvati; pobarvati; *intr.* barvo pustíti; *impf.* barvo púščati, ob barvo iti (grem).

abfaſſen sestáviti, zložíti, spísati (-pišem), napráviti, naredíti, uredíti; *impf.* sestávljati, zlágati, spisovati, naprávljati, naréjati.

Abfaſſung *f.* sestávljanje, spisovánje, zlágaњe, sestáva.

abfaulen odgníti (-gnijem).

abfegen omésti (-metem), pomesti; *impf.* ométati.

abfeilen píliti; opiliti, izpiliti; (wegfeilen) odpíliti; (ein wenig) popiliti.

Abfeilicht *n.* piljevína, opílki *pl.*

abfertigen dogotóviti, dovršíti; odpráviti, poslàti (pošljem); (zurückweiſen) zavŕniti; *impf.* zavrácati.

Abfertigung *f.* odpráva, dovršítev; odprávek.

Abfertigungsgebür *f.* odpravnína.

abfeuern ustreliti, sprožiti.

abfiltrieren precedíti; *impf.* precéjati.

abfinden *tr.* zadovóljiti, pláčati; ſich — pogodíti se, dogovoríti se, poravnáti se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.

Abfindung *f.* pogódba, dogóvor, poravnáva. [sěk.

Abfindungsſumme *f.* pogodítveni znéabfleiſchen (b. Felle) mézdriti. [nik.

Abfleiſchmeſſer *n.* mezdrílo, mezdríl-

abfliegen odletéti.

abfließen odtéči (se); *impf.* teči, odtékati (se).

Abfluſs *m.* odtòk; Abfluſs- odtóčni.

abfordern térjati, zahtévati, iskati (iščem); izterjati.

abformen kalúpiti, podóbo zliti (-lijem), prenatísniti; *impf.* prenatiskovati.

abfragen izprášati; *impf.* izpraševati.

abfreſſen gristi (grizem), múliti, zóbati (zobljem); odgrízniti, odjésti (-jem), pozobati; (rund herum) objesti, oglódati, ogristi, obrebati; *impf.* objédati.

abfrieren zmŕzniti, ozébsti, pozebsti, prezebsti, uzebsti, odmŕzniti; *impf.* zmrzovati, prezébati.

Abfuhr *f.* odvòz, vožnja, odvážanje; (der Gelder) izročítev.

abführen odpéljati (-peljem), odvésti (-vedem), odgnáti (-ženem); pláčati, odrájtati, izročíti; *impf.* proč vóziti, odvájati; odrajtovati, plačevati, izročevati.

Abführmittel *n.* čistílo, dristílo, mečílo, čistílni lek.

abfüttern nakŕmiti, napásti (-pasem).

Abgabe *f.* oddája, predája, izročítev, oddájanje; (Steuer) davěk, dača, dávščina, dàc; (v. Weinberge) górna, gornica, górščina; (v. Walde) gozdnina; Abgabs- oddájni.

Abgang *m.* odhòd, ločítev; (Mangel) primánjkljaj, pománjkanje, nedostátek; (Calo) upádek; (der Ware) prodája, razpečávanje, promèt; in — kommen izgubíti se, jénjati, néhati; *impf.* izgúbljati se, ponehávati, pojémati (-jemljem), pojenjevati; bei — ako ní . . .; Abgangs- odhódni.

abgaunern ocigániti, opeháriti.

abgealtert ostarèl, starikav.

abgearbeitet izdelan, utrújen, izgúran.

abgeben oddáti, predati, izročíti; *impf.* oddájati, izročevati; Zeugnis — pričati, pričevati; izpričati; die Meinung — svoje mnenje izréči; etwas — (etwas ſein) biti za ..., slúžiti za ...; ſich — (mit jemand) pečáti se, družiti se, pajdášiti se; — (mit etw.) báviti se, pečáti se, ukvárjati se, otépati (-tepljem) se (s čim).

Abgeber *m.* oddájnik, izročevávec.

abgebrannt pogórel; von der Sonne — ogórel, zagorel.

Abgebrannte *m.* pogorélec; *f.* pogorélka.

abgebrochen (vom Stil) brez zveze, raztrgan, razsékan.

Abgebrochenheit *f.* raztrganost.

abgedreht zvit, presúkan, zvitorèp.

Abgefallene *m.* odpádnik, uskòk; *f.* odpádnica.

abgefeimt (raffiniert) premetèn, pretkán, zvit.

abgefroren ozéblel, zmrzel, premrl, po-

abgehärtet utrjen, trdèn, vztrájen.

abgehen *tr.* obhóditi, obláziti, prehoditi, premériti; *impf.* obhájati; die Schuhe — shóditi (črevlje), razdréti (-derem), obnósiti; einen Weg — obhoditi (pot), ugláditi; *intr.* oditi (-idem), odpráviti se; *impf.* odhajati, odpráv-ljati se; — laſſen odpraviti, poslati (pošljem); (fehlen) primánjkati, poiti; *impf.* manjkati, primanjkovati, gíniti, pojémati (-jemljem); (von Waren) iti (grem) [izpod rok]; von der Meinung — pustiti misél (nazor), prevréči (-vržem) misél, izpremísliti se; ſich nichts — laſſen ničésar si ne odréči (-rečem), ničésar si ne pritrgovati, vsega si privóščiti; es iſt gut abgegangen dobro se je izšlo.

abgelebt shujšan, izdélan, ubít, ostarèl, medèl.

abgelegen odróčen, od rok, oddáljen, stranski, samótèn, zatíšen; *adv.* v samóti, na samem, posébej, v strani; (v. Wein) staro, uležáno vino; (v. Obſt) uležano, umedeno, umlajéno, medno sadje; (v. Tuch) preležano sukno.

Abgelegenheit *f.* oddáljenost, odróčnost, samóta.

abgemacht dognán, dogovorjèn, utrjen, poravnán.

abgemattet trudèn, shojen, izdélan, upéhan.

abgeneigt nenaklónjen, neprijázèn, zoprn, nasprótèn; er iſt mir — ne more me (trpeti), ní mi naklonjen.

Abgeneigtheit *f.* nenaklónjenost.

abgenützt odrgnjen, ogúljen, obnóšen, shojen, izrábljen.

Abgeordnete *m.* poslánec, zastópnik; *f.* poslánka.

Abgeordnetenhaus *n.* poslánska zbórnica.

abgerben strójiti; ustrójiti.

abgerichtet izučèn, navájen.

abgeritten izjezdárjen, izjáhan.

abgeſchieden ločen, odlóčen, samótèn; (verſtorben) rájni, pokójni, umfli.

Abgeſchiedenheit *f.* samóta, samíja.

abgeſchliffen obrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, priljúdèn, udvorljiv.

abgeſchloſſen odlóčen, sam zase.

Abgeſchloſſenheit *f.* odlóčenost.

abgeſchmackt neslán, pust, omléden, prinaskútèn.

Abgeſchmackte *m.* neslánec, pustóba, suhopárnež; *f.* neslánka.

Abgeſchmacktheit *f.* neslánost, puščóba, omlédnost, prinaskútnost.

abgeſehen namérjen, naménjen; — davon ne gledé na to, brez ozíra na to.

abgeſondert odlóčen, osámljen; *adv.* posámno, vsako o sebi.

abgeſpannt iznemógel, oslabèl, utrújen, izbégan, pregnán, ugnán, izdélan.

Abgeſpanntheit *f.* onemóglost, oslabélost, potrtost, utrújenost.

abgeſtorben otrpél, premrl, mrtèv.

abgeſtuft prisékan, prirézan.

abgetragen obnóšen, ponošen, obdrgnjen, shojen.

Abgetretene *m.* obsójenec; *f.* obsójenka.

abgewelkt uvèl, vèl, usehèl.

abgewinnen dobíti; *impf.* dobívati; (im Spiel) prigráti; (den Vorſprung) pretéči (-tečem), prestréči (-strežem), prehitéti; (den Vorzug) prednost dobíti, prekosíti.

abgewöhnen odváditi; *impf.* odvájati.

Abgewöhnung *f.* odváda.

abgezehrt medèl, shujšan, shiran, slok, mršav, suh.

abgießen odlíti (-lijem), odtóčiti, odcedíti; *impf.* odlívati, odtákati, odcéjati.

Abglanz *m.* odsvít, odsèv, sij, žar.
abglätten *gláditi*, líkati; ogladiti, ugladiti, izgladiti, izlikati.
abgleiten dfkniti, izpodfkniti, izpodfsniti, spolzniti, opolzniti, izpodletéti; *impf.* dŕčati, polzéti.
Abgott *m.* malik, krivi bog, pabog, oboževáněc.
Abgötterei *f.* malikovánje, malikovávstvo; — treiben malikovati, krive bogóve móliti.
Abgötterer *m.* malikovávec; —in *f.* malikovávka.
abgöttiſch malikovávski.
abgraben izkópati (-kopljem), odkopati, prekopati; *impf.* odkopávati, prekopavati.
abgrämen ſich medléti, žálosti gíniti, gnati (ženem) si k srcu, prepádati, ujédati se.
abgraſen múliti; pomúliti, popásti (-pasem); (abmähen) pokosíti, požéti (-žanjem).
abgreifen otípati (-tipljem), oślátati.
abgrenzen mejíti, mejníke stáviti; omejíti, mejnike postaviti.
Abgrund *m.* brezdno, prepàd, globočina, mlámol.
Abgunſt *f.* neprijáznost, nenaklónjenost, zavídnost, nevoščljivost, zlohótnost, nemílost.
abgünſtig neprijázen, nenaklónjen, zlohótən, zavíden, nevoščljiv.
Abguſs *m.* odlív, odlítje, odlívanje; odcédek, odcéjek; odlívek, ulítek.
abhacken odsékati, usekati, odkléstiti; obsekati, oklestíti; *impf.* obsekovati; (niederhacken) posekati, izsekati.
abhagern shújšati, upásti (-padem).
abhalten odvŕniti, ne pripustíti; zadŕžati (-drŕžim), udržati, ovréti, ustáviti; *impf.* odvrácati; zadrževati, ovírati, ustávljati, brániti; (ein Feſt) obhájati, iméti (imam).
abhandeln obravnáti, razprávíti, razložíti, razsóditi; *impf.* obravnávati, razprávljati, razlágati, razsojevati; (mündlich) méniti se, govoríti, poménkovati se; (ſchriftlich) písati (píšem) o čem; (unterhandeln) pogájati se; (abkaufen) kúpiti; *impf.* kupovati; (am Preiſe —) zbíti (-bijem), utŕgati.
abhanden ſein nedostájati, ne biti (sem) pri roki, biti odrók; — kommen izgubíti se, izgíniti.
Abhandlung *f.* obravnáva, razpráva.
Abhandlungsgegenſtand *m.* razprávni predmèt.
Abhandlungstagfahrt *f.* dan za obravnávo, nárok.
Abhang *m.* breg, strmína, obróněk, brežína, rebĕr (-i), pobóčje.
abhangen viséti, navdol léžati (-žím); (von jemd.) zavísen biti (sem), odvísen biti, v pokórščini biti, v oblásti biti; das hängt nicht von mir ab to ni v moji moči, to ni v moji oblasti, to ni v mojih rokah, v tem nisem jaz gospodár, v tem nimam jaz odločevati.
abhängen ſ. abhangen.
abhängig viséč, položĕn, navdólen, brežen, strm; odvísen, zavísen, podlóžen.
Abhängigkeit *f.* položnost, strmóst; odvisnost, zavísnost.
abhärmen ſich prepásti (-padem); *impf.* medléti, prepádati.
abhärten trditi, krepíti; utrditi, okrepiti; (Eiſen) kalíti.
abhaſpeln odmotáti, zmotáti.
abhauen odsékati; (d. Wald) izsékati, posekati; (behauen) obsekati.
abhäuten odréti (-derem), iz kože dejáti (denem); *impf.* odírati, dreti, iz kože dévati; ſich — leviti se; oleviti se.
abheben vzdígniti, odvzdígniti, privzdígniti, sneti (snamem), posnéti; *impf.* odvzdigovati, privzdigovati, snémati (snemljem).
abhelfen pomóči (-morem), pomágati; (einem Mangel) odvŕniti, v okom priti (pridem).
abherzen ljúbiti, srčkati, grliti; poljubíti, obímčkati.
abheben upéhati, ugnáti (-ženem), utrúditi.
abheuchеln s hinávščino, z licemérstvom pridobíti, prihlíniti.
Abhilfe *f.* pomóč (-i).
abhobeln ostrúgati, opehníti (-páhnem), pogládíti, poóblati; *fig.* obtésati, olíkati, izobráziti.
abhold ſ. abgeneigt.
abholen vzéti (vzamem), odnésti; —

gehen iti (grem) po koga (kaj); — kommen priti (pridem) po koga (kaj); — lassen posláti (pošljem) po koga (kaj).

Abholz *n.* kléstje, obséka, vejévje, dráčje.

abholzen kŕčiti, sékati; posékati, izsekati, poráziti.

abhorchen poslušáje izvédeti (izvem); poslúške utépati, poslúške pobírati.

abhören zaslíšati (-slišim), izprášati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

abhülsen lúščiti, róbkati; odluščiti, izluščiti, orobkati.

abhungern *tr.* sestrádati, izpostíti; *intr.* izstradati se, sestradati se.

äbicht *adv.* naróbe, naópak, vníc; *adi.* opáčen.

Abintestaterbe *m.* postávni dedič.

ab intestato brez oporóke.

abirren zaíti (-idem), zablóditi, zabrésti (-bredem), zagáziti, zgrešíti (pravo pot).

Abiturient *m.* odhódnik, diják na odhódu, abiturijent.

abjagen (wegjagen) odpodíti, odgnáti (-ženem); (nehmen) vzéti (vzamem), izpúliti; (ein Pferd) izjáhati, pregnati (-ženem).

abkämmen počésati (-češem).

abkanzeln oklícati (-klíčem); *fig.* okárati, oštéti (-štejem), okrégati.

abkarten skrivaj kaj nasnovati, skrivaj dogovoríti, skovati.

Abkauf *m.* odkúp, kup.

abkaufen odkúpiti, kupiti; *impf.* kupovati.

Abkäufer *m.* kupěc, odkúpnik.

Abkaufsumme *f.* odkupnína.

Abkehr *f.* odvráčanje, vrnitěv, povračanje.

abkehren (zurückerstatten) vŕniti, povrniti; *impf.* vráčati, povračati, povračevati; (den Staub) pomésti (-metem), omesti; *impf.* ométati, pométati; sich — (wegwenden) proč —, v stran obŕniti se; *impf.* obráčati se.

Abkehricht *n.* smetí (-í) *pl.*

abkeltern mastíti, tláčiti, iztískati, izžémati; iztlačiti, iztísniti, izžéti (-žámem).

abketten (Maschen) zazánkati.

abklären izčístiti, učistiti; sich — (v. Wein) ubrísati (-brišem) se, ustáviti se.

Abklatsch *m.* odtìsk, stereotípni presnétěk, stereotípnica.

abklatschen odtísniti.

abklauben obráti (-berem); *impf.* obírati.

abkleiden sleči (slečem), razpráviti; *impf.* sláčiti, razprávljati.

abklopfen otépsti (-tepem), oklátiti, odbíti (-bijem); *impf.* otépati, klatiti; einen derb — našéškati, pretepsti, namlátiti; (Eier) raztepsti; *impf.* raztépati.

Abklopfer *m.* otepáč.

abkneipen odščípniti, odščéniti.

abknüpfen odréšiti, razrešiti, odvézati (-vežem), odvozláti, razvozlati; *impf.* odvezovati, razreševati.

abkochen kúhati, varíti; skuhati, zvariti.

Abkochung *f.* kúhanje, varjénje, obára.

abkommen odíti (-idem), proč iti, odríniti; *impf.* odhájati; (vom Wege) zaíti; nicht — können ne utégniti; von etwas — opustíti, odpráviti (kaj), néhati, jénjati (s čim); *impf.* opúščati, odprávljati; (außer Gebrauch kommen) nehati, izgíniti, opustiti se, jenjati, pojenjati; *impf.* nehovati, giniti, izgúbljati se, pojémati (-jemljem, -jemam), opuščati se, jenjevati, pojenjevati; mit jemandem — poravnáti se, pogodíti se (s kom); *impf.* pogájati se.

Abkommen *n.* dogóvor, pogódba, poravnáva, sprava.

Abkömmling *m.* potóměc, mlajši.

abkratzen stŕgati (stržem), škrábati, práskati; ostrgati (-stržem), oškrabati, odpraskati.

abkühlen hladíti; ohladiti, izhladiti; das Eisen — gasíti, kalíti; ogasiti, skaliti.

Abkühlfass *n.* (bei den Eisenarbeitern) kalílnik, kalílnica.

Abkühlung *f.* hlajénje.

Abkunft *f.* rod, pléme (pleména), rodovína, pokolénje.

abkürzen krájšati, krátiti, kŕčiti; okrajšati, prikrajšati, skrajšati, skrčiti; *iter.* okrajševati, skrajševati.

Abkürzung *f.* krájšanje, okrajšáva, prikrajševánje; (das Abgekürzte) skrajšěk, okrájšěk.

Abkürzungszeichen *n.* kratica, skrajšáj, známenje okrajšáve.

abküſſen poljúbiti; *impf.* poljubovati.

abladen odložíti, razložíti; (v. Saumthieren) raztovoríti; (vom Rücken) razpŕtati, odprtati; *impf.* odkládati, skladati, odlágati; raztovárjati; odprtovati.

Ablader *m.* razkladávec, raztovarjávec, skladáč.

Abladung *f.* skládanje, razkládanje, raztovárjanje.

Abladungsort *m.* skladalíšče.

Ablage *f.* (des Fluſſes) nanòs, naplavína, plavje.

ablagern odložíti, vložiti; *impf.* odkládati, skladati, vkládati, zlágati; (v. Fluſs) nanósiti, naplavíti; *impf.* nanášati, naplávljati; ſich — zložiti se, nabráti (-berem) se; *impf.* skládati se, nabírati se.

Ablagerung *f.* skládanje, vkládanje; (des Fluſſes) naplavína; (der Gebirge) sklád gorá.

Ablagerungsſtätte *f.* odkladalíšče; naplavíšče.

Ablaſs *m.* odpúst, odpuščénje; (kirchlicher) odpústek; ohne — nepreneháma, venomér, nepretŕgoma, zdržema; Ablaſs- odpústni.

Ablaſsbrief *m.* odpústni list, opróstni list, opróstnica.

ablaſſen odpustíti; *impf.* odpúščati; (Waſſer) spustíti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; (am Preiſe) odjénjati, prijénjati; von der Klage — odstópiti (od tožbe); von etwas — (aufhören es zu thun) pustiti, opustiti, odváditi se; *impf.* opuščati.

Ablaſsgeld *n.* odpustnína, oprostnína.

Ablaſsjahr *n.* sveto leto. [kov.

Ablaſskrämer *m.* prodajávec odpúst-

Ablaſſungsbeſchluſs *m.* popústni sklèp.

ablauben listje obráti (-berem), osmúkati (-smučem), obtŕgati; *impf.* obírati, smukati, obtrgovati.

ablauern spáziti, pričákati, prestréči (-strežem), ovédeti (-vem); *impf.* prežati (prežím), streči (strežem) na ..., zalezovati.

Ablauf *m.* odtòk; — der Zeitfriſt pretèk, iztèk, konèc; nach (mit) — des Jahres ko leto pretéče, — mine, konèc leta, ob letu; nach — eines Monates (Jahres) čez edèn mesec (eno leto); nach — der Functionsdauer po izteku opravílne dobe; (Abgang) odhòd.

ablaufen *intr.* steči (-tečem), odtéči (se), doli teči; *impf.* stékati se, odtékati, odtékati se; (zu Ende) doteči, izteči, poteči, končáti se; *impf.* dotekati, iztekati, potekati; (v. d. Zeit) poteči, pretéči, miníti; *impf.* potekati, minévati; — laſſen spustíti, odtóčiti; *impf.* spúščati, odtákati; ſich — nateči se; *impf.* natekati se; *tr.* die Fußſohlen — shóditi si podpláte; den Vorrang — prehitéti, prestréči (-strežem), preteči.

Ablaut *m.* preglàs.

ablauten preglasíti; *impf.* preglášati, preglaševati.

Ablautung *f.* preglaševánje.

ableben doživéti, umréti (-mŕjem u. -mrèm); geiſtig — dušévno obnemóči (-morem), opéšati, shírati.

Ableben *n.* konèc življenja, smrt (-i).

ablecken oblízati (-ližem), oblízniti; *impf.* lizati, oblizovati.

abledern dréti (derem), gúliti; odreti, oguliti. [viti.

ableeren prázniti; izprázniti, pospráv-

Ablegat *m.* poslánec, odposlánec, sèl (slà).

ablegen odložíti, pròč deti (denem), doli položíti; *impf.* odlágati, proč dévati, pokládati, doli polagati; (die Kleider) sleči (slečem); *impf.* sláčiti; (die Schuhe) sezúti (-zujem); *impf.* sezúvati; (den Säbel) odpásati (-pašem); *impf.* odpasovati; den Eid — prisséči (-sežem); *impf.* priségati; ein Geſtändniſs — povédati (-vém), spoznáti, pripoznati; die Beichte — izpóved opráviti, izpovédati (-vém) se; *impf.* izpoved opráv̀ljati, izpovedovati se; ein Zeugniſs — príčati, izpričevati, svedóčiti; *pf.* izpríčati; ein Gelübde — obljúbiti, obljúbo storíti; *impf.* obljubovati, obljubo délati; eine Rechnung — obračúniti, obrájtati, porajtati, račún dati (dam); *impf.* obračúnjati, obrajtovati, račun dajáti (dajem); eine Prüfung — izkúšnjo —, izpìt napráviti; *impf.* izkušnjo —, izpìt délati, opráv̀ljati; eine Gewohnheit — pustíti, opustíti,

odváditi se; *impf.* opúščati; die Haut — levíti se; oleviti se, sleči (slečem) se; (abſcheren) gróbati, grebeníčiti; pogróbati, pogrebeníčiti.

Ableger *m.* (Setzling) grebenica, položnica.

Ablegung *f.* odlàganje, polàganje.

ablehnen odslòniti, odmekníti (-máknem), odklòniti; *impf.* odslànjati, odmikati (-mikam u. -mičem); zavréči (-vržem), ne sprejéti (sprejmem), odklòniti, odbíti, zavŕniti; *impf.* zamétati, zametovati, odklànjati, odbíjati, zavráčati.

Ablehnung *f.* odklòn, odklonítev, odpóved (-i), odklànjanje.

Ablehnungsgrund *m.* odklonílni vzrok, odpóvedni razlog.

ableiten odvésti (-vedem), odpéljati, odvŕniti, napeljati (kam); *impf.* odvájati, odpeljávati, odvráčati, napeljávati (kam); *gram.* izvésti (-vedem), izpeljati, proizvesti; *impf.* izvájati, izpeljávati, proizvajati.

Ableiter *m.* odvódnik; (Blitzableiter) strelovòd.

Ableitung *f.* odvòd, odvájanje; izpeljáva, proizvájanje; Ableitungs- odvódni.

ablenken odvŕniti, odklòniti, nágniti; *impf.* odvráčati, odklànjati, nagíbati.

Ablenkung *f.* odvráčanje, odklòn.

ablernen naučíti se (česa od koga).

ablesen obráti (-bérem), obtégati, otrébiti; *impf.* obírati, trgati, trébiti; (geſchriebenes) brati, čítati; prebrati, prečítati. [ráč.

Ableſer *m.* bravèc, trgávec, trgáč, obi-

ableugnen tajíti, zanikávati; utajíti, zatajíti, zanikati, ne priznáti (-znam).

Ableugnung *f.* tajénje, tajítev, tajba, utájba.

abliefern izročíti, oddáti (-dam), predáti; *impf.* izročevati, oddájati.

Ablieferung *f.* izročevánje, oddájanje; izročítev, izróčba, izročílo, oddája, predája.

abliegen (entfernt liegen) v stran, oddáljen, odróčen biti (sem); (zur Genüge liegen) naléžati (-ležim) se; (v. Obſt) mediti se, mečíti se, mehčáti se, mladiti se, goditi se; zmediti se, umehčati se, uležati (-ležim) se; das Abliegen des Obſtes méča, máda.

ablíſten opehàriti, prevàriti, ukániti, zvóditi, spéljati (speljem koga), izlokáviti, izmámiti, izvábiti (od koga, komu kaj), prigoljufáti (od koga kaj).

ablocken vábiti; izvábiti, izmámiti, izpéljati, opehàriti (koga za kaj).

ablösbar odvezljìv, ločljìv, odkupljìv, odkúpen.

ablöſchen *tr.* gasíti; (Eiſen) kalíti; pogasiti, ugasiti, skaliti; (abwiſchen) brísati (brišem), otírati; pobrisati, zbrisati, otréti (-térem, -tára und -trèm); *intr.* ugásniti, pogásniti; *impf.* ugasovati, gásniti.

ablöſen odrésiti, odvézati (-vežem), odlóčiti, odkrojíti; (etwas angeklebtes) odlepíti; (befreien) oprostíti, osvobodíti; (loskaufen) odkúpiti; (v. d. Wache) zameníti, premeníti, preménjati; *impf.* menjávati, premenjavati; (einen von der Arbeit) na mesto koga stópiti, naméstiti; (einer den andern) čréditi se, vrstíti se, namestovati se; ſich — odlóčiti se, odkrúšiti se, odstópiti, odjénjati; *impf.* krúšiti se, odstópati, odjenjevati.

Ablöſung *f.* ločítev, odvéza, rešítev; osvobodítev, oprostítev; (durch Kauf) odkúp; *mil.* menja, menjáva, zaména, premenjáva; Ablöſungs- odkúpni.

Ablöſungspreis *m.* odkupnína.

abluchſen ostroglédo iz koga kaj izvábiti, izprézati (-prežim); ukániti.

abmachen (fertig machen) dodélati, dokončáti, dogotóviti, dognáti (-ženem); (eine Speiſe) béliti; obeliti, zabeliti, začíniti; (mit jmd. etwas) dogovoríti se, pogodíti se, zméniti se, poravnáti, uravnati; *impf.* dogovárjati se, pogájati se, uravnávati.

abmagern húdšati, medléti, sušíti se; shujšati, pomedleti, posušiti se; er iſt abgemagert vzelo ga je.

abmähen kosíti, seči (sečem); (m. d. Sichel) žeti (žanjem); odkosíti, pokosíti, odseči, poseči, požeti; das abgemähte Gras košenina.

abmahnen odsvétovati, odvŕniti, posvaríti, iz misli izbíti (-bijem); *impf.* odvráčati, svariti, svetovati da ne, iz

misli (glave) izbíjati, odgovarjati (*opp.* prigovarjati).

abmarken mejníke postáviti, omejíti, omejníčiti; *impf.* mejnike staviti, — postávljati, omejevati, mejníčiti.

Abmarſch *m.* odhòd, odhódnja.

abmarſchieren oditi (-idem), odríniti, odmaršírati, odpráviti se, vzdígniti se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abmartern múčiti, trápiti, moríti, trpínčiti; izmúčiti, iztrápiti, izdélati; ſich — izmučíti se, izdelati se.

abmatten *tr.* trúditi; utruditi, izdélati; *intr.* pẽšati, slabéti; opešati, oslabeti, upéhati se, ugnáti (-zénem) se, izdelati se, utruditi se; (glanzlos werden) otemnéti.

abmelden odhòd zglásiti.

Abmeldung *f.* odhódno zglasílo, odglasílo.

abmerken opáziti, spaziti, zapaziti, uglédati; an den Augen — poznáti (-znam), brati (berem) na očéh.

abmeſſen mériti; odmériti, premériti, pomeriti, umeriti, izmeriti; *impf.* odmérjati, premerjati.

abmildern zlájšati, olajšati, polajšati; *impf.* zlajševati, polajševati.

abmindern znížati, umánjšati; *impf.* zniževati, umanjševati.

abmühen trúditi; utruditi, upéhati; ſich — truditi se, upírati se, ubádati se.

abnagen glódati (-dam u. glojem), grúditi, gristi (grizem), rébati, škrbati (škrbljem); oglodati, ogruditi, objésti (-jem), ogristi, obrebati, oškrbati.

abnähen prešíti (-šijem), podšíti, obšíti; *impf.* prešívati, obšívati.

Abnahme *f.* snémanje, odjémanje; (der Kräfte) pẽšanje, pojémanje; (das Kleinerwerden) mánjšanje, ubítek; (des Waſſers) upád, upádanje, utékanje; (des Eides) zaprisẽžba.

abnehmen *tr.* doli vzéti (vzamem), odvzéti, sneti (snamem); *impf.* doli jemáti (jemljem), snémati (snemam u. snemljem); (den Hut) odkríti (-krijem) se; *impf.* odkrívati se; (den Eid) v prisẽgo vzeti, zapriséči (-sežem); *impf.* v prisẽgo jemati, zapriségati; (ein Glied) odrézati (-režem); (einſehen) izprevídeti, spoznáti; *impf.* spoznávati; *intr.* mánjšati se, gíniti, krájšati se, krčiti se, kopnéti; zmanjšati se, skrajšati se, skrčiti se; (v. Kräften) pẽšati, pojémati (-jemljem), slabéti; opẽšati, oslabéti; (an Brauchbarkeit) izbogati se, unésti (-nesem) se; (v. Waſſer) utéči (-tečem) se, upásti (-padem); *impf.* utékati se, upádati; (v. d. Geſchwulſt) spláhniti; *impf.* splahovati; (v. Schmerze) odléči (-ležem), odjénjati; *impf.* jenjevati, pojenjevati; (vom Mond) pojémati, stárati se; der abnehmende Mond stari mesec.

Abnehmer *m.* jemávec, odjémnik, kupẽc (kúpec Steierm.); —in *f.* jemávka, odjémnica, kupovávka.

abneigen odvfniti, odklóniti; *impf.* odvráčati, odklánjati.

Abneigung *f.* odklánjanje; (des Gemüthes) nenaklónjenost, neprijáznost, zóprnost, nástornost, odpórnost.

abnorm nepravílen.

Abnormität *f.* nepravílnost.

abnöthigen po sili vzéti (vzamem), izsíliti.

abnützen obrábiti, ogúliti, odfgniti; Schuhe — shóditi, skrevsáti; Kleider — obnósiti, udfgniti.

Abnützung *f.* obrába.

Abonnement *n.* naróčba, predplačílo; (Geld) naročnína.

Abonnent *m.* naročník, predplačník.

abonnieren naročíti; ſich — naročíti se, oglásiti se.

abordnen posláti (pošljem).

Abordnung *f.* poslánstvo.

Abort *m.* zakótek, zakótje; straníšče, zahòd.

abortieren splavíti, negódno porodíti, izpovíti (-vijem); (von Thieren) izvréči (-vržem), povréči.

Abortiv *n.* splavílo.

Abortus *m.* splàv, negódni porod, izpovítek.

abpacken zložíti; *impf.* zlágati, skládati, odkládati.

abpaſſen prézati (-im), páziti, čákati, zalezovati; spaziti, príčakati, zalésti (-lezem).

abpeitſchen otépsti (-tepem), našvígati, izšíbati, izbíčati; (von Früchten) klátiti, préklati; oklatiti, sklatiti, opreklati.

abpflücken trgati, brati (berem); utrgati, odtrgati, obtrgati, obráti; obtrgovati, obírati.

abpicken odkljúniti, pozóbati (-zobljem), ozobati, odkljúvati.

abpiquieren opíkati, izbóckati.

abplagen izmúčiti, izdélati.

abplatten plóščiti, zravnávati, na plosk zdelovati; splóščiti, zravnáti, na plosk zdélati; **winkelrecht an den Enden** — čéliti.

Abplattung *f.* splóščenost.

Abprall *m.* odakòk, odlèt, odbíjanje.

abprallen odletéti, odskóčiti, odbíti (-bijem) se; *impf.* odletovati, odskakovati, odbíjati se.

abprellen odbíti (-bijem).

abpressen iztisniti, iztláčiti, sežéti (-žamem); *impf.* iztískati, tláčiti, sežémati.

abprügeln pretépsti (-tepem), otepsti, osékati, nasékati, nabúnkati; *impf.* otepati, šeákati, pretepati.

abputzen čéditi, čístiti, snážiti; očéditi, očístiti, osnážiti, otrébiti; (die Kerze) utrníti, usékniti; *impf.* utrínjati, usekovati.

abquälen múčiti; izmučiti, izdélati.

abquittieren poravnáti, pobótati.

abrackern sich trúditi se, napénjati se, upírati se, ubádati se.

abrahmen posnéti (-snamem); *impf.* posnémati.

abrasieren obríti (-brijem).

abraten odsvétovati, odvráčati, odgovárjati (*opp.* prigovarjati).

Abraten *n.* odsvèt.

Abraum *m.* trébljenje, pospravljánje; trébež, hosta, šara; *mont.* raznòs, povrhnína, jalovína.

abräumen správiti, pospraviti; (im Forſtweſen) iztrébiti, potrébiti; *impf.* spravljati, pospravljati, trebiti.

Abraumholz *n.* trebež, hosta, šara, vejévje.

Abräumung *f.* pospravljánje, trébljenje.

abrechen ográbiti; *impf.* ograbljevati; **das Abgerechte** ograbljine.

Abrechling *m.* ográbek.

abrechnen obračúniti, porájtati, pobótati; (im Rechnen **abziehen**) odštéti (-štejem), odbíti (-bijem), odračúniti; *impf.* odštévati, odbíjati.

Abrechnung *f.* obračún, porajtovánje.

Abrede *f.* (Verabredung) dogovor, doméněk, dana beséda; — treffen (nehmen, pflegen) dogovoriti se, doméniti se, besedo si dati (dam); (Ausrede) ugóvor, izgovor; **etwas in** — ſtellen (ziehen) odréči (-rečem), zanikati, tajíti; *impf.* odrékati, zanikávati, tajiti, ugovárjati.

abreden odsvétovati, odgovárjati (*opp.* prigovarjati), odvráčati; sich — dogovoríti se, pogovoríti se.

abreiben drgníti, strgati (stržem), meti (manem), gúliti, otírati; odrgníti, ostrgati, oguliti, otréti (-tarem u. -trem), udrgníti.

Abreibung *f.* drgnjenje, otíranje.

abreichen (abgeben) dati (dam), podáti, podelíti; *impf.* podájati.

abreiſen dozoréti; *impf.* zoreti, dozorévati.

abreihen razvrstíti, raznízati.

Abreiſe *f.* odhòd, odhódnja.

abreiſen odíti (-idem), odpráviti se, vzdígniti se, napótiti se, odríniti; *impf.* odhájati, odprávljati se.

abreißen *tr.* odtrgati, utrgati, odčésniti, odkréhniti; (ein Haus) podréti (-derem u. -drem), razvaliti, porúšiti; *impf.* rušiti, podírati; *intr.* trgati se; utrgati se.

abreiten (ein Pferd) izjáhati, razjézditi, z ježo ugnáti (-ženem), upéhati; (einen Raum) objezditi, objahati, prejezditi, prejahati; sich — najezditi se, najahati se.

abrennen (einen Raum) predírjati; (den Rang) pretéči (-tečem), prehitéti; sich — nadirjati se.

abrichten úriti, váditi, učíti; izuríti, privadíti, naučíti.

Abrichtung *f.* vája, úrjenje, uk.

Abrichtungsreglement *n.* vadílni pravílnik, učílni pravílnik.

abrinnen odtéči (-tečem); *impf.* odtékati (se).

Abriß *m.* načŕt, očŕt, črtež, osnóva, osnútek.

Abritt *m.* odjèzd.

abrollen *tr.* valíti, kotáti; odvaliti, zavaliti, skotati; (Wäſche) múngati,

líkati, váljati; pomungati, izmungati, izlikati, izvaljati; (d. Zuſammengerollte) razviti (-vijem), odviti, odmotáti; *impf.* razvíjati, odvíjati; *intr.* váliti se, tóčiti se, tákati se, takljáti se, kotati se, odvaliti se, zvaliti se, pritakljati se, prikotati se.

abröſten prážiti; opražiti.

abrücken odmekníti (-máknem); *impf.* odmíkati.

abrudern odvesláti, odríniti.

Abruf *m.* odzòv, odklic; oznanílo, oklic, razglàs.

abrufen odzváti (-zovem); (durch Rufen erreichen) doklicati; (verkündigen) oznániti, oklicati, oglásiti.

abrühren mésti (metem), méšati; umésti, zamešati; Eier — stépsti (-tepem), raztépsti; *impf.* tepsti, raztépati.

abrunden zaokrogliti, zaokróžiti, izóbliti; *impf.* okrogliti, króžiti, óbliti.

Abrundung *f.* okroglína, oblína, skrožína, okrožítev, zaokroževánje, zaokrožítev.

abrupfen skúbsti (skubem), pípati (pipljem), púliti, púkati; oskúbsti, opipati, opuliti.

abrupt ulómljen, brez zveze; *ex abrupto* iznágla, kar, brez prípráve, na celem.

abrüſten razmétati (-mečem), podréti (-derem); razorožiti, vójsko razpustíti; *impf.* razmetávati, podírati.

Abrüſtung *f.* podíranje; razpréma; razoroževánje.

abrutſchen drčati (drčim), meliníti se, trgati se, posípati (-sípljem) se; zdrčati, utrgati se, zvaliti se, posúti (-spèm u. -sújem) se, usadíti se, posadíti se.

Abrutſchung *f.* melína, usàd.

abrütteln otrésti; *impf.* otrésati.

Abſage *f.* odpóved (-i); **Abſage-** odpóvedni.

abſagen odpovédati (-vém); (widerrufen) oporéči (-rečem), preklícati (-kličem); *impf.* odpovedovati; oporékati, preklícevati.

abſägen odpíliti, odžágati.

abſatteln odsedláti, razsedlati.

Abſatz *m.* (Abſchnitt) odstávek, oddélek; (Strophe) kítica; (Pauſe) prestánek, oddíhljaj, prenéhljaj, odmòr; (bei Pflanzen) kolénce; (an Schuhen) peta, opétnica; (beim Verkaufe) prodája, promèt, spečávanje; die Ware findet — blagó se spečáva, po blagu vprašujejo.

abſatzweiſe *adv.* po odstávkih, prenéhoma, polágoma.

abſäubern čéditi, čístiti, snážiti; očeditì, osnažiti.

abſäugen dojíti; podojiti; (entwöhnen) odstáviti.

Abſceſs *m.* tvor, uljé (-esa), prišč, metljáj, vzmét (-i).

abſchaben stŕgati (stržem), gúliti, škrábati; ostrgati, oguliti.

Abſchabſel *n.* ostrúžek, ostružína, ostrúže; strúžine *pl.*

abſchaffen odpráviti, odstáviti, odstrániti, spodíti; *impf.* odprávljati, odstávljati, odstranjevati; (Geſetze) ovréči (-vržem), preklícati (-kličem), razveljáviti; *impf.* odpravljati, razveljávljati; (Mißbräuche) zatréti (-trèm u. -tárem), ustáviti; *impf.* zatírati.

Abſchaffung *f.* odpráva, odstáva.

abſchälen lúpiti, lúščiti, béliti, májiti, líčkati; (Rüſſe) róbkati, rúžiti; olupiti, oluščiti, obeliti, omajiti, orobkati.

abſchätzen céniti; preceniti, oceniti.

Abſchätzung *f.* cenítev; **Abſchätzungs-** cenítveni.

abſchaufeln odgrébsti (-grebem) z lopato, odkidati; *impf.* odgrébati, kídati.

Abſchaum *m.* pena, posnétek; *fig.* izvržek, izmèt.

abſcheiden lóčiti, delíti; odločiti, razločiti.

abſcheren striči (strižem), briti (brijem); odstríči, ostríči, pristríči, obríti.

Abſcheu *m.* gnus, stud, mrzénje; ich habe — vor etwas gnusi se, studi se, gabi se mi kaj; — erregen prignúsiti se, pristúditi se, prinaskútiti se.

abſcheuern očístiti, očéditi.

abſcheulich gnúsen, nagnúsen, ostúden, odúren, grd, prinaskútен, mŕzek; —er Menſch grdež, odúrnež; —es Weſen grdávš (-i).

Abſcheulichkeit *f.* gnusóba, gnúsnost, grdóba, ostúdnost, mrzkóča, odúrnost.

abſchicken poslati (pošljem), odposlati, odpráviti; *impf.* pošíljati, odprávljati.

abſchieben odmekníti (-máknem), odpehníti (-páhnem), odríniti, odvalíti; *impf.* odmíkati, odrívati; jemanden — odgnáti (-ženem), iztírati.

Abſchiebling *m.* odgnánec.

Abſchied *m.* (Entlaſſung) odpúst, slovó (slovésa); — geben slovó (slobó) dajáti, sloviti; odsloviti, posloviti; — nehmen slovó jemáti (jemljem), poslávljati se; slovó vzéti (vzamem), poslovíti se, doslúžiti; (Trennung) razhòd, ločítev, razstánek; (des Soldaten) doslúžnica, doslúžni list, odpústnica.

Abſchiednehmen *n.* poslávljanje, slovó.

Abſchiedsrede *f.* govor na razhódu, slovó, poslávljanje.

Abſchiedstrunk *m.* odhódščina, zdravica na razhódu, šentjánževčo, razhódnja.

abſchießen streliti, izstreliti, ustreliti; (von der Farbe) bledéti, gubíti barvo; obledeti, izgubiti barvo.

Abſchießen *n.* izstrèl.

abſchinden odréti (-derem); *impf.* odírati; ſich — ubíjati se, upírati se.

abſchirren izpréči (-prežem), razkomatáti, razpráviti; *impf.* izprégati, razprávljati.

abſchlachten zakláti (-kóljem), pobíti (-bijem).

Abſchlag *m.* odbítje, odbítek; in — bringen odbíti (-bijem), oddtéti (-štejem), odračúniti; *impf.* odbíjati, oddtévati; nach — oddtévši, odbívši, če odbíjemo, če oddtéjemo; (Abfall) odlèt, odskòk; (vom Baume) vrhovína, hosta, vejévje, skleški *pl.*

abſchlagen odbíti (-bijem), odkrésati (-krešem), odsékati, odtrúpiti, odklésti; *impf.* odbíjati, kresati, klestiti; (den Feind) odbíti, odgnáti (-ženem), zadrevíti, zapodíti; *impf.* odbijati, odgánjati; (eine Bitte) odréči (-rečem), ne uslíšati, prošnjo odbíti, zavŕniti; vom Baume — klátiti; sklátiti; den Urin — scati (ščim u. ščijem); oscáti se; (von Kindern) cúrati.

abſchlägig odpovéden, zavračajóč; —e Antwort zaníkanje, nepovóljen odgóvor, neugóden odgóvor; — beſcheiden zavŕniti; *impf.* zavráčati.

abſchläglich *adv.* na odbítek, na račún.

Abſchlagszahlung *f.* plačevánje na odbítek.

abſchlämmen trébiti; potrebiti, iztrebiti.

abſchleifen brúsiti; odbrusíti, nabrusíti, zbrusíti; *fig.* líkati; olikati, ugláditi, omíkati.

abſchleifen (Kleider) ogúliti, udrgniti, obnósiti.

abſchleudern zagnáti (-ženem), vreči (vržem); lúčati, métati (mečem).

abſchließen zapréti, zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (eine Arbeit, Rechnung) dokončáti, dovršíti, završíti, skléniti; *impf.* sklépati; (einen Vertrag) pogódbo skleniti, pogoditi se, dogovoríti se; *impf.* pogodbo sklepati, pogájati se, dogovárjati se; abſchließende Bildung celótna omíka.

abſchlürfen odsrébati, odsŕkati.

Abſchluſs *m.* sklèp, konèc, završek, dovršítev.

abſchmeckend neslástən, pust, pléhek,

abſchmeicheln prisliníti, prisladkáti, izmámiti.

abſchmelzen *tr.* stopíti, raztopíti; *impf.* topíti, raztápljati; *intr.* topíti se, talíti se; (vom Schnee) kopnéti, tájati se; stopíti se, stajati se, skopneti, prekopneti.

abſchmutzen mázati (mažem); zamazati, umazati, udélati.

abſchnallen odpéti (-pnèm), odkopčáti; *impf.* odpénjati.

abſchneiden odrézati (-režem); (mit der Sichel) odžéti (-žanjem); (mit der Senſe) odkosíti; (mit der Schere) odstríči (-strižem); unterhalb — izpodrézati; *impf.* izpodrezovati; die Ehre — obrekovati, oprávljati, obírati.

Abſchnitt *m.* odrézek, odstrižek; (Cäſur) zaréza, odmòr; (im Buche) oddélek, odstávek, razdélek.

Abſchnitzel *n.* odrézki *pl.*, obrezína, odstrížki *pl.*, rezíne *pl.*; (von Reben) rožje.

abſchnüren odvézati (-vežem), odpéti (-pnèm).

abſchöpfen posnéti (-snamem), odzajéti (-zajámem); *impf.* posnémati, odzajémati.

Abſchoſs *m.* odhodnína.

abſchrauben odviti (-vijem), odsúkati (-súčem); *impf.* odvíjati.

abſchrecken strášiti, plášiti; ostrašiti, oplašiti, splašiti.

abſchreiben (copieren) prepísati (-píšem); *impf.* prepisovati; (Schulden, Steuern) odpisati, izbrísati (-brišem); *impf.* odpisovati, izbrisovati; (ſchriftlich abſagen) pisméno odpovédati (-vém).

Abſchreiber *m.* prepisovávec; —in *f.* prepisovávka.

Abſchreibgebür *f.* prepisnína.

Abſchreibung *f.* prepis, prepisovánje; odpis, odpisovánje.

Abſchrift *f.* (Copie) prepis, prepísek; (aus dem Buche) izpis, izpísek.

abſchriftlich prepísan, izpísan; *adv.* v prepísu.

Abſchröter *m.* sekáč. [skati.

abſchuppen olúščiti; (den Fiſch) lú-

Abſchuſs *m.* (des Waſſers) strmec, pád, pádanje; (des Berges) strmína, rebér (-i), breg, brežína, obróneк.

abſchüſſig strm, strmovít; (etwas geneigt) položen, nagnjen, brežen; —e Gegend strmína, strmál (-i); —es Gebirge plazovína.

Abſchüſſigkeit *f.* strmóst, brežnost, navdólnost, strmína.

abſchütteln otrésti, s sebe vreči (vržem), iznebíti se; *impf.* otrésati, s sebe métati (mečem).

abſchütten odlíti (-lijem), odtóčiti; *impf.* odlívati, odtákati.

abſchwächen *tr.* slabíti, slábšati; oslabiti, poslabšati; *intr.* slabéti, pésati, medléti; oslabeti, opešati, omedleti.

Abſchwächung *f.* slabljénje, slábšanje, oslába, oslabítev.

abſchweifen *intr.* zaíti (-idem), kréniti v stran, zakolovrátiti.

Abſchweifung *f.* ovíneк.

abſchwemmen sprati (sperem), oplákniti; *impf.* spírati; Holz — plaviti; splaviti, odplaviti; (das Ufer) izpodríti (-rijem), izpodmléti (-méljem), izpodjésti (-jém), odnésti; *impf.* izpodrívati, izpodjédati, tfgati, odnášati.

Abſchwemmung *f.* odplàv.

abſchwindeln izmámiti, izcigániti, prislepáriti.

abſchwören priséči (-sežem); (widerrufen) s priségo odpovédati (-vém) se, odréči (-rečem) se, s prisego utajíti; *impf.* s prisego odpovedovati se, tajiti.

abſegeln odjádrati, odpéljati (-peljem) se, odríniti.

abſehbar dogléden.

abſehen (weg—) v stran glédati, pròč gledati; s poglédom doséči (-sežem), uglédati, opáziti, z očmí preséči, premériti, pregledati; (an den Mienen) vídeti, brati (berem), poznáti (-znam); (einem etw.) spáziti, naučíti se; (auf jemanden) mériti; nameriti, naméniti.

abſeihen ocedíti, odcediti; (durch—) precediti; *impf.* océjati, odcejati, precejati.

abſeitig stranski, odróčen, nasáměn.

abſeits *adv.* v strán, na strani, posébej, na samem, od rok.

abſenden poslàti (pošljem), odpráviti; *impf.* pošiljati, odprávljati.

Abſender *m.* pošiljávec; —in *f.* pošiljávka.

Abſendungsort *m.* oddájni kràj.

abſengen osmoditi, opáliti, ožgáti (-žgèm), pricvfkniti; *impf.* smoditi, paliti, ožigati.

abſenken spustíti; *impf.* spúščati; (Reben) gróbati, grebeníčiti, pripogíbati in zakopávati; pogrobati, pogrebeničiti, pripógniti in zakópati.

Abſenker *m.* grebenica, vláčenica, rozga, položnica.

abſent odsótěn, neprisotěn, nenavzóčen, nepričujóč, oddáljen.

Abſenz *f.* odsótnost, neprisótnost, nenavzóčnost.

abſetzbar odstávěn, odstavljìv.

abſetzen (eine Laſt) odložíti, razpftati; *impf.* odlágati, odkládati; (Waren) blagó oddáti (-dam), razprodáti, spečáti, razpečati; *impf.* razprodájati, razpečávati; (vom Dienſte) odstáviti, odpustíti; *impf.* odstávljati; (pauſieren) prenéhati, prejénjati, premólkniti, oddehníti (-dáhnem) se, ustáviti se; *impf.* prenehovati, oddihovati se; b. Lauten — prezvoníti; *impf.* prezvánjati; ohne — austrinken na dušek izpíti (-pijem).

Abſetzen *n.* prenéhljaj, premólk, prestánek, prenéhanje.

Abſetzſäge *f.* žaga čepnica.

Abſetzung *f.* (vom Amte) odstáva, odstavítěv; (einer Laſt) odložítěv, odláganje; (der Ware) prodája, razprodájanje, razpečávanje.

Abſicht *f.* naméra, namèn, namémba; (Intention) namíšel (-i), namíslek; in der — s tem naménom da, zató, češ da; ohne — nehoté, brez naména, po nakljúčju.

abſichtlich namérěn, premíšljen; *adv.* nálašč; s premíslekom, s preudárkom.

Abſichtlichkeit *f.* namérnost.

abſichtslos *adj.* nenamérěn, nenamíšljen; *adv.* brez naména, nehoté.

abſieden *tr.* variti, kúhati; zvaríti, obáriti, skúhati, zavréti.

abſingen odpéti (-pojem), izpeti.

Abſinth *m.* pélin; (Liqueur) pelínovec, pelínovka.

abſitzen odsésti (-sedem), razsesti, zjáhati (s konja), stópiti (z voza); *impf.* odsédati, razsedati; (eine Schuld) odsedéti; (bis zu Ende) dosedeti; ſich — nasedeti se, presedeti.

abſolut absolútěn, sam na sebi, naséběn, sam ob sebi, samoobséběn, brezpogójen, neomejèn; samovládèn, samodŕžèn; —er Herrſcher samovladár, samodŕžec; —e Höhe nadmórska višína; (v. der Majorität) nadpolovíčen, čezpolovíčen; *adv.* brezpogójno, kar, povsè.

Abſolution *f.* odvéza, odpuščénje, oproščénje.

Abſolutismus *m.* absolutízem, neomejèna vlada, samovláda, samovladárstvo, samodŕštvo.

Abſolutiſt *m.* privrženec samovláde, absolutíst.

Abſolutorium *n.* odvéznica, odpústnica, absolutórij.

abſolvieren odvézati (-vežem), odrésiti; (vollenden) dokončáti, dognáti (-žènem); die Schule — izučíti se, izšólati se.

abſolviert dokončán; izučèn, izšólan.

abſonderlich čúdèn.

abſondern odlóčiti, odbráti (-berem), oddelíti; *impf.* odbírati, ločiti, oddeljevati; (trennen) razkrojíti, razdvojíti, razdrúžiti, razlóčiti; *impf.* razdruževati, krojiti, ločiti.

Abſonderung *f.* ločítěv, odločítěv, krojítěv, odbíranje, oddeljevánje.

Abſonderungsorgan *n.* izločílo, razstávni ustrój.

abſonnig odsólnčen, osójen; —e Gegend osója *pl.*

abſorbieren vpíti (-píjem), popíti, posrkati, navzéti (-vzamem) se; *impf.* vpíjati, srkati, navzémati se.

abſorbierend pivěn, vpójen, srkálěn.

Abſorption *f.* vpòj, vpójnost.

abſpalten odcépiti; das Abgeſpaltene odcépek.

abſpannen (etw. angeſpanntes) odpéti (-pnèm), odjénjati, popustíti; *impf.* odpénjati, odjenjevati; (Zugthiere) izpréči (-prežem), odpreči; *impf.* izprégati; (den Geiſt) slabíti, trúditi, prenapénjati; oslabiti, izbégati, presíliti, prenapéti, pregnáti (-ženem).

Abſpannung *f.* (der Kräfte) oslabélost, iznemóglost.

abſparen prihrániti si, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.

abſpeiſen *tr.* nasítiti, napásti (-pasem), nahrániti, nakŕmiti, napítati; (m. Worten) odpráviti, iznebíti se; *impf.* odpráv̀ljati; *intr.* pojésti (-jém), odkósiti, pokósiti, odjúžinati, pojúžinati, odvečérjati, povečérjati.

abſpenen odstáviti, odváditi, odsadíti, oddojíti; *impf.* odstávljati.

Abſpenling *m.* odstávljenec, odstávljenček, odstávček.

abſpenſtig odpáděl, protívèn; iznevérjen; — machen odvŕniti, spéljati, otujíti, odvábiti, iznevériti; *impf.* odvráčati, otujevati; — werden odpásti (-padem), otujiti se, iznevériti se.

abſperren zapréti, zakléniti, zagraditi; *impf.* zapírati.

Abſperrung *f.* zapòr, zaklenítěv.

abſpiegeln ſich zrcáliti se, odsévati, odsvítati se.

abſpielen (zu Ende) doigráti; naigrati se; einem etw. — obigrati koga, prigrati kaj.

abſprechen odréči (-rečem), izpodbíti (-bijem), zaníkati; *impf.* odrékati, izpodbíjati; (nehmen) odsóditi, vzéti (vzamem); *impf.* jemáti (jemljem), odsójati; (Urtheil fällen) soditi, razsoditi.

abſpringen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bijem)se; *impf.* odskakovati, odlétati, odbíjati se; (von einer Partei) odstópiti, odpásti (-padem), iznevériti se.

Abſprung *m.* odskòk, odlèt, odpàd.

abſpülen oplákniti, splákniti; (das Ufer) izpodmléti (-méljem), izpodjésti (-jém), odplavíti; *impf.* izpodjédati, izpodnášati.

Abſpülicht *n.* pomíje *pl.*, opláka.

abſtammen izhájati, biti (sem) rodú; er ſtammt von Königen ab kraljévega rodú je; *gram.* izvírati, izpeljávati se, proizvájati se.

Abſtämmling *m.* zarojénec, potómec; die —e zárod, potómstvo.

Abſtammung *f.* rod, pleme (-na), koléno, rodovína; *gram.* izvír.

Abſtand *m.* dálja, daljáva, oddáljenost, razstòj, náraznost, razstòp; (Unterſchied) razlíka, razlóček, razlíčnost; (v. Rechte) odstòp.

Abſtänder *m.* suhál (-i), mrlíka, sušíca.

abſtändig usehèl (usehlà), suh; — werden sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušíti se, opéšati.

abſtatten opráviti; vrníti; vráčati; (Gebüren) opraviti, pláčati; *impf.* oprávljati, plačevati; (Beſuch) obískati (-iščem); *impf.* obiskovati; (Bericht) poročíti; *impf.* poróčati; (Dank) zahváliti (se); *impf.* zahvaljevati (se).

Abſtattung *f.* opráva; povračílo, plačílo.

abſtauben izprašíti, odprašíti, prah pomésti (-metem), omesti, pobrísati (-brišem); *impf.* pométati, brisati.

Abſtauber *m.* omélo.

abſtechen *tr.* (ein Thier) klati (koljem); zakláti, zabósti (-bodem); (einen vom Pferde) pehníti (páhnem), súniti; *intr.* lóčiti se, razlikovati se, ne ujémati se, ne prilégati se.

Abſtecher *m.* ovínek; einen — machen zavíti (-vijem) jo kam.

abſtecken zaklíniti, obmejíti s kolci, začŕtati, obtekníti (-táknem); *impf.* obtíkati.

Abſteckung *f.* začŕt, obmejítev.

abſtehen oddáljen biti (sem), vsaksébi biti, nárazen biti; (ablaſſen) odstópiti, odjénjati, odnéhati; (v. Wein) zavréti, pokváriti se, izkazíti se; (v. Baume) usehníti (-sáhnem), posušíti se, opéšati; (v. Vieh) cépati, cfkati, pádati; pocepati, pocrkati, popádati; cépniti, cfkniti, pasti (padem), poginíti.

abſteigen doli stópiti, doli iti (grem), razsésti (-sedem); (einkehren) ostáti (-stanem), prenočíti; *impf.* ostájati, prenočevati.

abſteigend navzdólnji; —e Linie navzdólnja vrsta, nizhódna loza.

Abſteigequartier *n.* ostajalíšče, stan, prenočíšče.

abſtellen (wegſtellen) odstáviti, odmekníti (-máknem); *impf.* odstávljati, odmíkati; (e. Gewohnheit) odpráviti, odstraníti; *impf.* odpravljati; (z. Militär) v vojake potŕditi, odbráti (-berem).

Abſtellung *f.* odpráva, odstranítev; (zum Militär) potrditev v vojáke.

abſtemmen odbíti (-bijem) z dletom; *impf.* odbíjati.

abſtempeln kolkovati.

Abſtempelung *f.* kolkovánje.

abſterben umréti (-mŕjem), pomreti; *impf.* umírati; (von Gliedern) otípniti, odrevenéti, premreti; (von Pflanzen) sehníti (sáhnem), sušíti se; usehníti, posušíti se; der Welt — svetu odmréti, svetu se odpovédati (-vém).

Abſterben *n.* smrt (-i), odmŕtje.

Abſtich *m.* (nach einem Muſter) posnétek; (Contraſt) razlíka, razlóček.

abſtimmen *tr.* (ein Inſtrument) ubráti (-berem); *impf.* ubírati; *intr.* (votieren) glasováti.

abſtimmig inoglásen, nesoglásen.

Abſtimmung *f.* glasovánje.

Abſtimmungsverzeichnis *n.* glasóvnik.

Abſtinenz *f.* zdržnost, zdrŽljívost.

abſtocken (v. Wald) izsékati; der abgeſtockte Wald golosèk, izséka.

abſtoßen odpehníti (-páhnem), odbíti (-bijem), odtísniti, odríniti, pròč súniti; *impf.* odbíjati, odrívati, pròč suváti; (das Herz) tŕgati; presúniti.

abſtoßend (v. Benehmen) odúrен, osóren, odséčen.

abſtract posnét, abstráktən, pójmovən.

Abſtraction *f.* posnéma, posnétje, abstrakcija.

abſtrafen kaznovati, strahovati, kázniti; v strah prijéti (primem).

Abſtrafung *f.* kazěn (-i), kaznovánje, strahovánje.

abſtrahieren *tr.* posnéti (-snamem), povzéti (-vzamem), abstrahírati, bistvénosti kákega pojma odlóčiti; *intr.* (abſehen) ne glédati, ne ozírati se na kaj.

Abſtrahl *m.* odsèv, odsvít.

abſtrahlen odsévati, odsíjati.

abſtreichen *tr.* dſgniti, gláditi; odrgniti, ogladiti; *intr.* (von Fiſchen) nadſtiti se.

abſtreifen smúkati (smučem), múliti, dréti (derem), dſgniti; osmukati, omuliti, odréti, sleči (slečem), odrgniti; abgeſtreifte Hülle lev, presvlák.

abſtreiten (ſtreitig machen) odrékati, zanikávati, izpodbíjati, ugovárjati, oporékati, ométati; izpodbíti (-bijem), oporéči (-rečem), ovréči (-vržem).

abſtrus temèn, nerazumljìv, zamotán.

abſtufen stopnjevati; po stopnjah razdeliti, — razvrstíti.

Abſtufung *f.* postópnost, razdelítev —, razvrstítev po stopnjah.

abſtumpfen tópiti, kfhati; otópiti, skfhati; (den Geiſt) oslabíti, izbégati, presíliti, preutrúditi.

Abſturz *m.* prepàd, prevàl; strmína, strmál (-i).

abſtürzen *tr.* izvfníti, prekúcniti, zvaliti, strmogláviti; *impf.* prekucevati; *intr.* izvfníti se, vdréti (vderem) se, pasti (padem), telébiti, prekucniti se, zvaliti se, strmoglaviti se.

abſtutzen prikrájšati, prikrojíti; *impf.* prikrajševati; prirézati (-režem), prisékati, pristríči (-strižem), prižéti (-žanjem); *impf.* prirezovati, prisekovati und prisekávati, prižinjati; (den Schweif) štúliti; prištuliti.

Abſtutzung *f.* prisèk.

Abſud *m.* (das Abgeſottene) zvrétek, obárek, prevrétek, zavrélica.

abſurd ábotěn, nespámetěn, neúměn, bédast, brez zmisla, neslán.

Abſurdität *f.* ábota, nespámet (-i), brezúmnost, nezmíselnost.

Abt *m.* opát.

abtakeln (das Schiff) ladjo razpráviti; *impf.* razprávljati.

abtauſchen izmeníti, premeníti, preménjati, v zameno dati (dam) ali dobíti.

Abtei *f.* opatíja.

abteilich opatíjski.

Abteipfründe *f.* opatovína, opátska prebénda.

Abtheil *m.* delež.

abtheilen deliti, lóčiti; razdeliti, predeliti, razlóčiti, pregraditi; (rubricieren) razpredelíti; (d. Haare) razpréčati.

Abtheilung *f.* delítev, razdelítev; razdèl, razdélek, oddélek; prédal, pregráda, razpredélek, predálec; (d. Haare) preča.

Abtheilungscommando *n.* oddélno poveljstvo.

Abtheilungszeichen *n.* ločílo, ločílno známenje.

abthun (herab) doli dejáti (denem); *impf.* doli dévati; (beendigen) dokončáti, dovršíti, dognáti (-ženem), opráviti, postoríti.

Äbtiſſin *f.* opática, opátinja.

abtödten zamoríti, zatréti (-trèm u. -tárem); *impf.* moríti, zatírati, mrtvíčiti, gonobíti.

Abtödtung *f.* krotítev, zatíranje.

Abtrag *m.* (einer Schuld) pláčanje, plačílo; (Erſatz) odškódba, namestílo.

abtragen odnésti; *impf.* odnášati; (e. Mauer) razvalíti, podréti (-derem), porúšiti, razrúšiti; *impf.* podírati, rušiti; (eine Schuld) odpráviti, popláčati, poravnáti; *impf.* plačevati, poravnávati; (Kleider) obnòsiti, ponósiti, udrgniti; (Schuhe) shóditi, ubrúsiti.

abträglich ſ. nachtheilig.

Abtragung *f.* odnášanje, podíranje; plačevánje, poravnánje. [od...

abträufeln kápati (kapljem), kapljáti

abtreiben odgnáti (-ženem), odpodíti, odtírati, izpodíti, zapodíti; *impf.* odgánjati, poditi, preganjati; (das Vieh) pregnáti, presíliti; (die Leibesfrucht) odpráviti, splaviti; *impf.* odprávljati, splávljati.

Abtreibung *f.* odgòn, odtíranje; (der Leibesfrucht) splàv.

Abtreibungsmittel *n.* splavílo.

abtrennen lóčiti, párati; raz-, odločiti, od-, razparati, razpráti (-pórjem).

Abtrennung *f.* odpáranje; oddružítev.

abtreten *intr.* odstópiti, umekníti (-máknem) se; *impf.* odstópati; *tr.* (überlaſſen) odstopíti, prepustíti; *impf.*

Acceſſiſt *m.* čakávěc, pristópnik, akcesist. [gráda.
Acceſſit *n.* drugo darílo, druga na-
acceſſoriſch pristópěn, pripadajóč.
Acceſſorium *n.* pripáděk, prirástěk, priteklina, dodátěk.
Accidens *n.* (Accidentien) = Accidenz *f.* (Accidenzien) prigóděk, slučájnost; postránski dohóděk, postránščina; *phil.* pritika.
accisbar dacu podvržen.
Acciſe *f.* dác, užitnína, davěk na drugo rokó, potrošnína.
Acclamation *f.* vzklik; pritrjevánje; *per acclamationem* z vzklikom, vzklikoma.
acclamieren vzklíkniti; z vzklikom pritrditi, odobríti; *impf.* pritrjevati, odobrávati.
acclimatiſieren podnebju priváditi, udomáčiti.
accommodieren priravnáti, prisposobíti, prilagoditi, prilíčiti; ſich — poravnáti se, pogoditi se, vdáti se v kaj.
Accompagnement *n.* spremljevánje, prikládanje.
accompagnieren priglášati, prikládati, sprémljati.
Accord *m.* soglás, sozvók, glasosklàd, akord; (Vertrag) dogóvor, pogódba.
accordieren *intr.* soglášen —, v soglásju biti (sem), ujémati se; (einig werden) poravnáti se, pobótati se, dogovoríti se, pogoditi se; *impf.* poravnávati se, pogájati se. [tfditi.
accreditieren povériti, pooblastiti, po-
Accreditiv *n.* poverílni list, poverílnica, pooblastílo, priporočílni list, izpričeválo.
Accumulator *m.* nabirálnik.
accurat točěn, natánčen; *adv.* natanko, do pike, nadrobno, točno.
Accurateſſe *f.* točnost, natánčnost.
Accuſativ *m.* tožílnik, akusatív.
ach *interi.* àh! òh! jòj! hèj!
Achat *m.* agat.
Achel *f.* resa, osína; (vom Flachſe) pazdér; *coll.* pazdérje.
Achſe *f.* os (-i), podvóz (-i); (am Haſpel) vreténo; per — na kolih, z vozom.
Achſel *f.* pleče, rama u. rame (rámena); (Unterachſel) podpázduha; die — zucken z ramo skomízgniti, — zgeníti (zgánem), rame stísniti; Achſel- ramni, narámni, plečni.
Achſelband *n.* rámnica, narámnica.
Achſelbein *n.* ramna kost.
Achſelhöhle *f.* pázduha.
Achſelriemen *m.* obrámnica.
Achſeltheil *m.* prirámnica.
Achſelzucken *n.* skomízg, skomízganje.
Achſennagel *m.* osník, luněk.
Achſenſchmiere *f.* kolomàz, smolnják.
acht *num.* osěm; je — po osěm; um — Uhr ob osmih; (Ziffer) = Achter *m.* osmica.
Acht *f.* pazka, pažnja, pozòr; aus der — laſſen vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* vnemar púščati, zanemárjati; (Verbannung) pregnánstvo, izgnánje, izóbčenje; in — thun izgnáti (-ženem); pregnati, izóbčiti, v prepóved dejáti (dénem); *impf.* pregánjati, izobčevati, v prepóved dévati.
achtbar častít, spoštovánja vreděn, častítljiv, spoštèn. [šténje.
Achtbarkeit *f.* částnost, častítost, po-
achte *m. f. n. num. ord.* osmi, -a, -o.
Achteck *n.* osmerokótje, osmeroógelnik.
achteckig osmerokótěn, osmerooglàt.
Achteimer *m.* osmák.
Achtel *n.* osmi del, osmína, osmínka.
Achtelformat *n.* osmérka.
Achtelnote *f.* osmínka.
achten páziti, glédati, pozòr imèti (imam), skrbéti, na skrbi imèti, brígati se; poskrbeti, pobrigati se; (ſchätzen) spoštovati, číslati, v číslih imèti, céniti, obrájtati.
ächten pregnáti (-ženem), izgnati, izóbčiti, preklícati (-kličem).
Achtender *m.* osmorógi jelen.
achtens osmič, v osmo.
achterlei osmér.
achtfach, achtfältig osmérěn.
achtfüßig osmonòg.
achtgeben, achthaben ſ. achten; habt acht! pozòr!
Achtgeber *m.* varih, čuváj, páznik.
Achtgeſpann *n.* osmér (-i).
achthalb pólosmi.
achthändig osmoròk.
achthundert osemsto.
achtjährig osmolétěn.

achtköpfig osmoglàv.
achtlos nemárĕn, neróděn, vnémarĕn, nepázĕn, nepazljiv.
Achtlosigkeit *f.* vnémarnost, nepazljívost, neskrbnost.
achtmal ósemkrat.
achtmalig ósemkratĕn.
achtsam pazĕn, pazljìv, marĕn, skrbĕn, pozórĕn.
Achtsamkeit *f.* pazljívost, skrbnost, pozórnost. [ski.
achtseitig osmerostràn, osmerostránaschtstündig osmoúrĕn.
achttägig osmodnévĕn, osmerodnévĕn.
Achtung *f.* spoštovánje, číslanje, čast (-í); in — stehen v číslih biti, čislan biti.
achtungswürdig spoštovanja vredĕn, častítljiv, časti vredĕn.
achtzehn osemnájst.
achtzehnte *m. f. n. num. ord.* osemnájsti, -a, -o.
Achtzehntel *n.* osemnajstína.
achtzehntens osemnájstič.
achtzig ósemdeset.
Achtziger *m.* (Ziffer) osemdesetica; ein Greis von 80 Jahren starčĕk ósemdesetih let, osemdesetlétĕn starĕc.
achtzigste *m. f. n. num. ord.* ósemdeseti, -a, -o.
ächzen stókati (stokam und stočem), jéčati (ječím), tárnati, jávkati.
Ächzen *n.* ječánje, stok, stókanje.
Acker *m.* njíva; *dem.* njívica; Acker- poljski.
Ackerarbeit *f.* póljsko delo, oránje.
ackerbar órĕn, orálĕn.
Ackerbau *m.* poljedélstvo, ratárstvo, kmetíjstvo.
ackerbauend poljedélski.
Ackerbauer *m.* poljedélec, oratár, kmèt. [ba.
Ackerbaugesellschaft *f.* kmetíjska druž-
Ackerbeet *n.* kráj, ogòn, ogónček.
Ackerfeld *n.* orno polje.
Ackerfrucht *f.* poljski pridélĕk, póljščina.
Ackerfurche *f.* brazda.
Ackergeräthe *n.* poljsko orodje, orálna pripráva.
Ackerland *n.* órna zemlja, oranica.
ackern oráti (órjem); izoráti.
Ackern *n.* oránje, orátĕv, ral (-í).
Ackerrain *m.* oméjĕk, vzára, okrájina; vzvráti *pl.*, razáre *pl.*, vzvrátnik. [ba.
Ackerscholle *f.* kepa, gruda, krepa, gré-
Ackersmann *m.* oráč, ratár, poljedélĕc, kmèt.
Ackerwende *f.* vzáre *pl.*, vzvrátnik.
Ackerwinde *f.* slak, oslák, povijáč, oplétanĕc.
à conto na račún, na konto. [vati.
acquirieren pridobíti; *impf.* pridobí-
Acquisition *f.* pridobítĕv.
Act *m.* (*pl.* die Acte) dejánje, čin; = Acte *f.* (*pl.* die Acten) spis, urádni spis, slúžbeno pismo.
Actenauszug *m.* izpísĕk, posnétĕk (iz urádnih spisov).
actenmäßig po spisih.
Actenstück *n.* uradni spis.
Actenverzeichnis *n.* zaznáměk spisov, seznám spisov.
Acteur *m.* igrávĕc.
Actie *f.* délnica, ákcija.
Actiengesellschaft *f.* délniška družba.
Action *f.* čin, dejánje; (Gefecht) bítka; *dram.* gíbanje, krétanje, vedénje.
Actionär *m.* délničar, akcijonár.
activ dejálĕn, dejánski; *gram.* tvorĕn; —es Wahlrecht aktívna volílna pravíca; —er Dienst dejánska slúžba.
Activa *pl.* imétĕk, imovína, premoženje.
activieren uvésti (-vedem) v dejálnost, postáviti v dejálnost.
Activierung *f.* ustanovítĕv; uveljávba.
Activität *f.* dejálnost, poslovánje. [da.
Activitätszulage *f.* dejálnostna doklá-
Actrice *f.* igrávka.
Actuar *m.* zapísnikar, aktuár.
actuell resníčĕn, istinit.
acut hud, píkĕr, ostĕr; (v. d. Krankheit) hitĕr, nagĕl.
Acutus *m.* ostrívĕc, zatégljaj.
ad acta legen na stran dejáti (denem), strani položíti.
adagio *adv.* láhno, počásno, polágano, na rahlo, v lag.
Adagio *n.* lagána skladba, igra v lag.
Adamsapfel *m.* krhĕlj.
adaptieren priprávíti, prireditì; *impf.* priprávljati, priréjati.
Adaptierung *f.* pripráva, prirédba.
adäquat primérĕn, príličĕn.

addieren (zusammen) seštéti (-štejem); (dazu) pri-, došteti; *impf.* se-, prištévati.
Addition *f.* seštévanje, prištévanje.
adé (adieu) z Bogom! srečno! Bog s tebój (Bog z vami)!
Adel *m.* (Vorzug) plemenítost, žlahtnost, blagoródnost; (des Geistes) plemenitost srcá, blagodúšnost; (die Adeligen) plémstvo, žlahtna gospóda, plemenítniki *pl.*; Adels- plemeníški, plémiški, žláhtniški. [rodú.
adelig plemenít, žláhtěn, plemenítega
Adelige *m.* plemenítnik, plemenitáš, plémič; *f.* plemenítnica.
adeln žlahtníti, plemenítiti; plemstvo podelíti, med plemenítnike povzdígniti, oplemenítiti; (erheben) poviševati, blážiti.
Adelstand *m.* plemstvo, plémištvo, žlahtni stan.
Adept *m.* zlatodèj, čúdežnik.
Ader *f.* žila; *dem.* žílica; (Blutader, *vena*) odvódnica; (Schlagader, *arteria*) privódnica, ciplja; zur — lassen púščati; kri izpustíti.
aderförmig žilast.
Aderhaut *f.* žílnica.
aderig žílav, žílnat, žilovít. [(krví).
Aderlass *m.* (*pl.* Aderlässe) púščanje
Aderschlag *m.* žilno trípanje, žilni utrìp. [vost.
Adhäsion *f.* sprijémnost, sprijemljí-
Adjectiv *n.* pridévnik, prilòg.
adjectivisch pridévěn.
adjudicieren prisóditi, pripoznáti; *impf.* prisójati, prisojevati.
Adjunct *m.* prístav, adjunkt.
adjungieren pridrúžiti, pridáti (-dam) za pomočnika.
adjustieren uravnáti, prirediti, odmériti, opráviti; *impf.* uravnávati, prirejati, oprávljati; *mil.* oboróžiti; *impf.* oboroževati; (im Rechnen) ugotóviti; *impf.* ugotávljati.
Adjustierung *f.* (im Rechnen) ugotovítěv, uravnáva, odméra; (milit. Anzug) vojáška opráva. [pis.
Adjustierungsvorschrift *f.* oprávni pred-
Adjutant *m.* pribóčnik, adjutant. [tum.
Adjutum *n.* pripomóč, podpóra, adju-
Adler *m.* orěl, postójna; *dem.* orlìč; Adler- orlov, orlji; (Weibchen) orlíca.
Ablergeier *m.* bŕkasti ser.
Administration *f.* upráva, upravníštvo, upravíteljstvo, administrácija.
administrativ uprávěn, oskrbováléen.
Administrator *m.* upravítelj, uprávnik.
administrieren uprávljati, oskrbovati.
Admiral *m.* pomórski povéljnik, admiral.
ad notam nehmen zapómniti si, zapísati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeléžiti si.
Abnotation *f.* zaznámba, zapísěk, zabeléžěk.
adoptieren dete za svoje vzéti (vzamem); (einen Knaben) posinóviti; (ein Mädchen) pohčériti.
Adoption *f.* usinovítěv; pohčerítěv.
Adoptivsohn *m.* posinóvljeněc.
Adoptivtochter *f.* pohčérjenka.
Adoptivvater *m.* posinovník.
Adressant *m.* nadpisávěc.
Adressat *m.* nadpísaněc.
Adresse *f.* nadpìs, napìs; (Zuschrift) písmo, adresa.
adressieren nadpísati (-pišem), nadpìs napráviti, adresírati.
Advent *m.* advènt, advéntni čas, prihod (Gospodov); Advent- advéntni.
Adverb *n.* prislòv.
adverbial prislóvěn.
Advocat *m.* odvétnik, advokát.
Advocatenkammer *f.* odvétniška zbórnica, advokátska kámera.
Aërometer *n.* zrakomèr.
Aëronaut *m.* zrakoplóvěc.
Aërostatik *f.* aerostátika, nauk o ravnotežju plinov in pár. [góděk.
Affaire *f.* posěl; (Streit) razpòr; do-
Affe *m.* ópica; Affen- ópičji.
Affect *m.* razvnétje, strast (-í), ogěnj, vnétost; in — gerathen razgréti (-grejem) se, razvnéti (-vnamem) se.
Affectation *f.* prisíljenost, hlimba, páčenje, pretíranost.
affectieren síliti se, délati se, hlíniti se, páčiti se, pretirávati, širokopériti se, spakovati se.
affectiert prisíljen, hlínjen.
äffen oponášati koga, rógati se, páčiti se komu, bebca délati iz koga; za nos vóditi, várati, slepáriti; preváriti, oslepáriti.

Affenliebe *f.* slepa ljubézěn (-i).
Affiche *f.* lepák, nabíto oznanílo, pribíto razglasílo, prilepljèn razglàs.
affichieren pribíti (-bijem), prilepíti, razobésiti naznanílo.
afficieren navtísniti, prijéti (prímem) (se) koga, okúžiti; *impf.* prijémati (se), kúžiti; dírniti, zadéti (-denem), stresti.
Affinität *f.* sváščina, svaštvo.
Affirmation *f.* potrdítěv, pritrjevánje, uverjávanje, zagotovítěv.
affirmativ trdílěn, pritrjeválěn.
Affront *m.* zasramovánje, zasméh.
After *m.* zádnjica, zaděk, rìt (-i), goza.
Afterarzt *m.* mazáč, laživráč, doktorskaza. [hlíněc.
Afterchrist *m.* nápačěn kristján, sveto-
Afterdarm *m.* rítnik, končníca, danka, ritno črevó (-ésa).
Afterglaube *m.* ležníva —, goljúfna vera; prazna —, babja vera.
Afterkönig *m.* neprávi kralj, vsíljeni kralj, prótikralj, lážikrálj.
Aftermiete *f.* pòdnajèm, pòdzakúp, pàzakúp.
Aftermieter *m.* pòdnajémnik. [nik.
Afterpächter *m.* pòdzakúpnik, pàzakúp-
Afterpartei *f.* s. Aftermieter.
Afterprophet *m.* ležnívi prérok.
Afterweisheit *f.* púhlo modrijánstvo, ležníva modróst.
Age *f.* pazdér; *coll.* pazdérje; (am Getreide) resa, resína, osína.
Agende *f.* opravílni zapísnik, službeník; (kirchl.) obrédna knjiga, agenda, trebnik; —n *pl.* opravíla, posli.
Agent *m.* opravník, opravílnik, agent.
Agentie *f.*, **Agentschaft** *f.*, **Agentur** *f.* opravníštvo, opravílstvo, agencíja.
Agglomerat *n.* gomíla, grmáda, gromáča.
agglutinierend pripenjálěn, prilepljálěn, pripenjajóč, prilepljajóč.
Aggregat *n.* skúpěk.
Aggregationszustand *m.* skúpnost.
aggressiv napáděn, sovrážěn.
Agide *f.* várstvo, krilo, okrílje, zaščítje, obrámba.
agieren číniti, délati; z rokámi kríliti; ponášati se, predstávljati, krétati se.
Agio *n.* nadávěk, ážija.
Agiotage *f.* menjársko dobičkárjenje, menjárska líhva, barantánje z nadávkom, ažijotaža.
Agitator *m.* agitátor, t. j. delovátelj, ki delúje za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntar.
agitieren agitírati, délati za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntati.
Agnat *m.* soródnik (po očétu), žlahtnik, sorodovíněc.
agnoscieren za pravo spoznáti, priznati, pripoznati.
Agonie *f.* mrtváščica, umíranje, smŕtna težáva.
Agraffe *f.* spona, klupa. [póljstvo.
Agricultur *f.* kmetíjstvo, poljedélstvo,
ah! *interi.* a! ahà! o! dète!
Ahle *f.* šílo, bodílo.
ahlenförmig šílast.
Ahm *f.* vedro, dvovédrnik.
ahmen (sode) mériti; izmériti; (mero) preizkúsiti; *impf.* preizkúšati.
Ahmer *m.* sodomérěc.
Ahn *m.* ded, prednik, prádèd; —e *f.* bábica, prédnica; die —en pradédje, prédniki.
ahnden svaríti, kárati; posvariti, pokarati; (strafen) kazníti, kaznovati, pokoríti.
Ahndung *f.* svarítěv, posvarílo, kazěn (-i), pokóra.
ähneln malo podóběn biti (sem) komu.
ähnelnd nekóliko podóběn.
ahnen slútiti, čútiti; ich ahne zdi se mi, dozdéva se mi.
ähnlich podóběn, sličěn.
Ähnlichkeit *f.* podóbnost, slíčnost.
Ahnung *f.* dozdévěk, dozdévanje, slutnja.
Ahorn *m.* javor; Ahorn- jávorov.
Ahornwald *m.* jávorje.
Ähre *f.* klas (-a u. -ú); *coll.* klasjé, klasóvje; *dem.* Ährchen *n.* klasěk; —n lesen páberkovati, lávkati.
ähren klasíti se, v klasje iti (grem); izklasíti se.
ährenerzeugend klasoróděn.
Ährenlese *f.* páberkovanje, lávkanje.
ährenreich klasàt.
Ährenspitze *f.* résa, resína, osína.
Aichamt *n.* meroizkúsni uràd.
aichen (sode) mériti, (tehtnico) preizkúšati; *pf.* izmériti, preizkúsiti.

Aicher *m.* méręc, merčín, merčún.
Aichſaſs *n.* merjen sod.
Aichgebür *f.* meroizkúsna pristojbína.
Aichmaß *n.* postávna mera.
Aichmeiſter *m.* meroizkúsnik.
Aichſtab *m.* merílna pálica.
Aichweſen *n.* meroizkústvo.
Akademie *f.* akademíja; učéno drúštvo.
Akademiker *m.* akadémik.
akademiſch akademijski, akadémiški.
Akatholik *m.* nekatoličan; —in *f.* nekatóličanka.
akatholiſch nekatóliški.
Akazie *f.* akácija, nérod. [vrvi.
Akrobat *m.* vrvohódec, plesávec na
Akroſtichon *n.* akrostih. [akústika.
Akuſtik *f.* sluhoslóvje, zvokoslóvje,
Alabaſter *m.* alabástęr.
Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki korén, ómanov korén.
Alarm *m.* hrup, šunděr, buka; klic k orožju; — ſchlagen k orožju bóbnati; — blaſen k orožju tróbiti.
alarmieren razbúriti, vzbúniti; vznemíriti, preplášiti; k orožju sklicati (-kličem).
Alarmzeichen *n.* skliceválno známenje.
Alaun *m.* galún; Alaun- galúnov.
Alba *f.* alba, mašna srajca.
albern ábotęn, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčáv; —er Menſch ábotnež.
Albernheit *f.* ábota, bedáštvo, bedarija, norčávost.
Album *n.* (*pl.* die Albums) spomínska knjíga, album.
Alchemie *f.* zlatodélstvo, alhemija.
Alchemiſt *m.* zlatodéj, alhemist.
Albermann *m.* starejšína, starina.
Alfanz *m.* šalobárda, šaljívec, burkež; norčija.
Alge *f.* alga.
Algebra *f.* algebra.
algebraiſch algebrajski. [nítęv.
Alimentation *f.* preživljanje, prehra-
Alimentationsgebür *f.* prehráněina.
aliquot nekólik.
Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnína, lúgasta sol (-í).
alkaliſch lúgast, alkálijski.
Alkohol *m.* vínski cvet, alkohól.
Alkoven *m.* pregráděk, pristéněk.
All *n.* vesóljnost, vesóljni svet.
all(er), **-e**, **-es** vès, vsà, vsè; sléherěn, číherěn, vsak; vor —em pred vsem drugim, najprej; aus —er Kraft na vso moč; in —er Frühe na vse zgodaj; —er Anfang vsak začétęk; —e Tage vsak dan. [večér.
allabends *adv.* vsak večér, vsak ljub
allbekannt povsód znàn.
allda tù, tù-le, le-tù, le-tód.
alldort tam, le-tàm, ondi.
Allee *f.* (*pl.* die Alleen) drevorèd.
Allegat *n.* (Beilage) dokláděk, prílóga; (Citat) navéděk. [alegorija.
Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prílika,
allegoriſch alegóričęn, prilíčęn.
allein sam, samoedín; ganz — sam samcat; *adv.* samó, zgòlj; *coni.* àli, pà, pàk, todà.
Alleinbeſitz *m.* samoposéstje.
Alleinbeſitzer *m.* samoposéstnik.
Alleineigenthümer *m.* samolastník.
Alleingewalt *f.* samooblást (-i).
Alleinherrſchaft *f.* samovláda, samodŕštvo. [dŕžec.
Alleinherrſcher *m.* samovladár, samo-
alleinig sam, prav sam, samoedín, osamèl.
alleinſeligmachend edinozveličálęn.
allelujah! *interi.* aleluja! [krátęn.
allemal vsákikrat, vsèlej; —ig vsako-
allenfalls mordà, morebíti; (auch mittelſt utégniti).
allenthalben povsód, povsódi. [naj-.
aller- (für den Superlativ) pre-, spre-,
allerdings na vsak način; zarés, sevéda, kajpa, kájpada.
allererſt najprvo, najprej.
allerhand vsákršęn, vsakovŕstęn, razęn, raznotér, mnogovŕstęn; *adv.* márskàj.
Allerheiligentag *m.* Vsi sveti *pl.*; žu Allerheiligen o Vseh svetih.
Allerheiligſte *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa); (im Tempel) svetíšče.
allerhöchſt najvíši; Allerhöchſtdieſelben Njegóvo Veličánstvo.
allerlei ſ. allerhand.
allerliebſt preljúb, premíl, prelép; am —en *adv.* najrájše.
allerorten, -orts, -wegen povsód.
Allerſeelen *pl.* Vseh vérnih duš (dan).
allerſeits od vseh strani.

allesammt vsi vkùp, vsi od kraja, vsi čìherni.
allezeit vsèlej, vsak čàs, vsekdar.
allfällig morebìtèn.
Allgegenwart *f.* povsódnost.
allgegenwärtig povsód pričujóč.
allgemach počási, polágoma.
allgemein splošèn, obči, občèn; *adv.* (im allgemeinen) splòh, splošno, vobče; povsód, vseskózi.
Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.
allgewaltig vseoblástèn, vsegamogóčèn.
Allgüte *f.* najvíšja dobróta, neskónčna dobróta. [bèr.
allgütig predobrótljiv, neskončno do-
allhier tù, le-tù, túkaj.
allhiesig túkajšnji.
Allianz *f.* zveza; Allianz- zvezni.
Alligator *m.* aligator. [zediniti.
alliieren zvézati (zvéžem), zdrúžiti,
Alliierte *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.
Alliteration *f.* priglásba, aliterácija.
alljährlich vsakolétèn; *adv.* vsako leto.
Allmacht *f.* vsemogóčnost, vsegamogóčnost. [čèn.
allmächtig vsemogóčèn, vsegamogó-
allmählig sčásoma, po malem, polágoma. [sèc.
allmonatlich mesečèn; *adv.* vsak me-
Allod *n.* prostolástna imovína, alod.
allodial prostolástèn, alodijálèn.
Alloge *f.* podáljšek.
Allopathie *f.* alopatija. [nost.
Allotria *pl.* postránščina, nepristój-
allseitend vse viděč, vsevíděn.
allseitig vsestràn, vsestránski.
Allseitigkeit *f.* vsestránost.
alltäglich (alltägig) vsakdánji, vsédnji; navádèn.
Alltäglichkeit *f.* vsakdánjost, vsédnjost, navádnost.
allumfassend vseobsézèn.
Alluvium *n.* naplàv, naplavína, plavje.
allwissend vsevédèn, vsegavédèn, vsevedóč.
Allwissenheit *f.* vsevédnost, vsegavédnost. [dèn.
allwöchentlich tédenski; *adv.* vsak te-
allzu pre-, prevèč.
allzubald prekmálu, preskóro, prezgódaj, prevréd.
allzugleich, allzumal hkratu, vsi obenem, vsi skùp, vsi kmalu.
allzuschnell prespéšèn, prenágèl.
allzusehr prevèč, prezló.
allzuviel prevèč, premnógo, prevelíko.
Almanach *m.* zabávnik, álmanah.
Almosen *n.* miloščina, milodár, božji dar, vbógajme *(indecl.)*; — geben vbogajme dati (dam); *impf.* — dajáti.
Almosenbüchse *f.* púšica za milodáre.
Almosenier *m.* oskrbník miloščine, miloščinar.
almosenspendend milodárèn.
Aloe *f.* lopátika, aloa.
Alp *m.* mora.
Alpe *f.* planína; *dem.* planínica; Alpen- planínski.
Alpenbewohner *m.* planínar, planínèc; —in *f.* planínarica, planínka.
Alpenhirt *m.* plánšar; —in *f.* plánšarica; — sein planšáriti.
Alpenrose *f.* ravš, sleč, pljuvánèc.
Alpenmegedorn *m.* smrdèl, smrdelíka.
Alphabet *n.* abece, abecéda; (cyrill.) azbuka.
alphabetisch abecédèn.
Alpler *m.* plánšar, planínar, planínèc; —in *f.* plánšarica, planínarica.
Alraunbeere *f.* nadlíščèk, drisljívka.
Alraunwurz *f. (Mandragora)* Adámova glava, tolsti korén.
als *coni. temp.* ko, kàdar; *comp.* kòt, nego, od, mimo; (zum Beispiel) kàkor, na primer; sobald — bržko; so lange — dokler.
alsbald zdàjci, pri tej priči, takòj, kòj, kmalu, prècej.
alsdann nató, potèm, pótlej.
also *adv.* takó; *coni.* torej, tedàj, potemtakem.
alsogleich takòj, na mah, prècej, zdàjci, pri tej priči.
alt stár, prilétèn; (altertümlich) davèn, starodavèn; — werden stárati se; postárati se, ostaréti; wie — bist du? kóliko si star?
Alt *m.* alt, visóki srednji glas.
Altan *m.* altan, mostovž, balkon; pomóli *pl.*
Altar *m.* oltár, darílnik, žrtvenik; *dem.* oltárček.
altberühmt staroslávèn.

Alte *m.* stárec, stárček, starina, dedec; *f.* stárka, bábica.

Alter *n.* starost, prilétnost; (Lebensalter) doba, vek; er iſt meines Alters on je mojih let, moj vrstnik je; vor alters svoje dni, njega dni, nekdaj; von altersher od nekdaj.

alterieren geníti (gánem), razvnéti (-vnámem), predrugáčiti; ſich — geníti se, si k srcu vzéti; — jemáti.

altern stárati se, v leta iti (grem); postárati se, ostaréti.

alternativ ſ. obvecſelnd.

Alternative *f.* dvoje na izbíranje, izbiranje med dvojim, alternativa.

alternieren čréditi se, vrstíti se.

Altersclaſſe *f.* letna —, staróstna vrsta.

Altersgenoſs *m.* vrstník; —genoſſin *f.* vrstnica. [nosti.

Altersnachſicht *f.* izpreglèd nedolét-

Altersſchwäche *f.* ostarélost, obnemóglost.

Altersſtufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, starodávnost, davnína; (Ding) starína.

alterthümlich starínski, starodáven.

Alterthumsforſcher *m.* preiskovávec starín, starínar.

Alterthumskunde *f.* starinoslóvje, starínarstvo.

Alterthumsſtück *n.* starína.

Älteſte *m.* starejšína, stárosta, glavár.

altförmig starošégen, po starem.

Altgeſell *m.* véliki hlapec, prvi pomagáč.

altgläubig starovérski, starovéren.

Altgläubige *m.* starovérec; *f.* starovérka.

Altiſt *m.* altist; —in *f.* altístinja.

ältlich póstaren, starikav, starikast.

altmodiſch starošégen, po stari šegi, starínski.

Altmutter *f.* stara mati, bábica.

altrömiſch starorímski.

Altſaſſe *m.* prvoséldec, staroséldec.

altſlaviſch staroslovénski.

altſtädtiſch staroméški.

Altvater *m.* očák, ded.

Altvordern *pl.* prédniki *pl.*

Altweiberſommer *m.* babje leto.

Alumnat *n.* duhóvno semenišče, bogoslóvnica.

Alumnus *m.* gojénec v semenišču, bogoslóvec, semeniščnik.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zmešati, spojiti.

Amanuenſis *m.* priróčnik, pomočnik, príročni pisár.

Amarelle *f.* španska višnja, amarela.

Amazone *f.* amazónka.

Ambaſſade *f.* poslánstvo.

Ambaſſadeur *m.* poslánec.

Ambe *f.* dvojica, amba. [nost.

Ambition *f.* častižéljnost, slavohlép-

Amboſs *m.* (*pl.* die Ambоſſe) naklo, nakoválo; *dem.* nakoválce.

Amboſsſtock *m.* kováška klada.

Ambroſia *f.* ambrózija, nebéška jed (-i).

ambroſiſch vonjav, blagodišéč.

ambulant popotén, premekljiv.

Ameiſe *f.* mrávlja, mravljinec; rothe — ruska; *dem.* mrávljica; Ameiſenmravljinji, mravljínčji.

Ameiſenbär, Ameiſenfreſſer *m.* mravljínčar.

Ameiſenhaufe *m.* mravljišče, mravljinjak.

Ameiſenlöwe *m.* volkec, mravodèr.

Ameiſenſäure *f.* mravska kislina.

Amelioration *f.* izboljšáva.

Amen amen, zgodi se, izidi se, bodi.

Amendement *n.* poprávek.

Amethyſt *m.* ametist.

Amme *f.* dojníca, dojka, dojílja, dojica, baja.

ammen dojiti; podojíti.

Ammer *f.*, **Ammerling** *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; Ammer- strnádov.

Ammoniak *n.* amónijak.

Amneſtie *f.* pomiloščénje, pomilostitev, amnestija.

amneſtieren pomilostíti, prizn

Amor *m.* Lelj, Amor.

amorph brezličen.

Amortiſation *f.* (eine veljávba, umrtvílo razdolžítev, a tions- umrl

amortiſ

odplač

a

Amphitheater *n.* polukróžno (okroglo) gledališče, amfiteatêr.

Ampulle *f.* skúlica.

Amputation *f.* odrézа, odvzétje (uda).

amputieren odrézati, odsékati.

Amſel *f.* kos; **Amſel-** kosov.

Amt *n.* urad. služba; **von amtswegen** urádoma, slúžbeno, urádno.

amtshandeln (**amtieren**) službo opráv-ljati, uradovati.

amtlich urádèn, slúžben, služábèn; *adv.* urádno, urádoma.

Amtmann *m.* opravnik, služábnik, uradnik, opravitelj.

Amts- urádni, služábni, slúžbeni.

Amtsbezirk *m.* urádni okoliš, služábni okráj, podróčje.

Amtsblatt *n.* urádni list.

Amtsdiener *m.* urádni sluga, birič.

Amtsführung *f.* urádno poslovánje, uradovánje.

Amtsgeheimnis *n.* urádna tájnost.

Amtshandlung *f.* urádni čin, — posél, uradovánje.

Amtskanzlei *f.* urádna pisárnica.

Amtsnachfolger *m.* naslédnik —, nastópnik v slúžbi.

Amtspflicht *f.* urádna dolžnost. [(-i).

Amtsſache *f.* urádna —, služábna stvar

Amtssiegel *n.* urádni pečát.

Amtstag *m.* urádni dan.

Amtsvorſtand, Amtsvorſteher *m.* predstójnik, uráda.

Amtszeitung *f.* urádni časnik.

Amulett *n.* amulet.

amüſant zabávèn, kratkočásèn.

...n zaháva, razveseljevánje.

...ávati, kratkočásiti, raz-

...ob, skrobovina.

...nad, po...ri.

...beiläufig)

...prekr...

...emot...

...zm...

...ſtl, ...

...prehod...

...ſtopa, ...

...pod...

Analogie *f.* naličnost, podóbnost, analogija.

Analphabet *m.* analfabét, nepismén človek.

Analyſe *f.* razlága, razláganje, razkládanje; *chem.* razlóčba, razkrój.

analyſieren razložíti; *impf.* razlágati, razkládati, analizírati; *chem.* krojíti, lóčiti; razkrojiti, razločiti.

Ananas *f.* (*pl.* **Ananaſſe**) kraljévsko jábelko, ananas.

Anapäſt *m.* anapest.

Anapher *f.* začétno ponavljánje, anafora.

Anarchie *f.* brezzákonje, brezvládje, nered, anarhija.

anarchiſch brezvládèn, anarhijski.

Anathem *n.* cerkvéno izóbčenje, — proklétje, — proklétstvo.

anathemiſieren prokléti (-kólnem), izóbčiti.

Anatomie *f.* raztelesovánje, anatomija.

anatomieren raztelésiti, razúditi.

Anatomiker *m.* raztelesovávec, anatóm.

anatomiſch anatomijski, anatómski.

anbahnen pot délati; *pf.* pot narediti; (im Schnee) gaz délati, gáziti; gaz narediti, pregáziti; (im Walde) sékati, krčiti; presékati, prekrčiti.

Anbau *m.* (beš Felbes) obdelovánje; (Anſaat) setêv; (Anpflanzung) sajénje, zasád, nasád; (am Gebäude) prizidèk, prizidano poslópje.

anbauen (beš Felb) obdélati, obsejáti (-séjem); *impf.* obdelovati, sejati; (Bäume) saditi, zasájati; nasaditi, zasaditi; (e. Gebäude anbauen) prizidati; *impf.* prizidovati.

anbefehlen zaukázati (-ukážem), veléti, zapovédati (-vém); (empfehlen) priporočíti; *impf.* zaukazovati, velévati.

Anbeginn *m.* začétek, pričétek.

anbehalten na sebi obdržati (-držím), ne sleči (slečem).

anbei polég, zráven; — folgt pri-pôšem(o) je.

anbeißen ugrizníti, pokúsiti, načéti (-čnem); *impf.* pokušati, načénjati; (anfaſſen) prijéti (primem), popásti (-pádem), lotíti se, zagrábiti.

anbelang *adv.* in — deſſen zastràn ga, zatégadelj, kar se tega tiče.

anbelangen tíkati (tíčem) se, zadévati; *pf.* zadéti (-dénem).

anbellen lájati; zalájati nad kom; *fig.* obrégniti se, zadréti (-derem) se, zarévskati nad kom; *impf.* obrégati se, zadírati se nad kom.

anbequemen ſich prilagoditi se.

anberaumen (eine Friſt) postáviti, določíti, odrediti, ustanoviti (rok); *impf.* postávljati, določevati, ustanávljati.

anbeten móliti, častíti; falſche Götter — malikovati; *fig.* obožávati.

anbetracht *adv.* in — beſſen gledé na to, z ozírom na to.

Anbetung *f.* molítev, češčénje; (der Götzen) malikovánje; *fig.* obožávanje.

anbiegen uprégniti, upógniti, privíhati, pregeníti (-gánem); *impf.* nagíbati.

anbieten ponúditi; *impf.* núditi, ponújati.

Anbieten *n.*, **Anbietung** *f.* ponúdba.

Anbieter *m.* ponúdnik.

anbinden privézati (-vézem); natvésti (-tvézem); *impf.* privezovati.

Anbiſs *m.* nagrízek, ugrízek; (Köder) vada, vabílo.

anblaſen píhati (piham u. pišem); píhniti; (eine Blaſe vollblaſen) napihovati; napíhniti.

Anblick *m.* poglèd; prizòr; auf den — na očí.

anblicken glédati; poglédati, ozréti se; *iter.* pogledovati, ozírati se; ſich gegenſeitig — spoglédati se; *iter.* spogledovati se.

anbohren navŕtati, načéti (-čnem); *impf.* načénjati.

Anbot *n.* ponúdba.

anbrechen nalómiti, nakŕhniti, načéti (-čnem); *impf.* nalámljati, načénjati; der Tag bricht an zorí se, dani se, svíta se, dan se dela, dan se zaznáva; der Tag iſt angebrochen izdanílo se je, dan se je storil, dan je napóčil; die Dämmerung bricht an mrači se, temni se, mrak se dela, mrak nastája; die Dämmerung iſt angebrochen zmračílo se je, stemnílo se je, mrak je nastàl (nastópil); die Nacht bricht an noči se, noč nastópa; die Nacht iſt angebrochen znočílo se je, noč se je storíla, noč je nastála.

anbrennen *tr.* v-, pri-, zažgáti, zapáliti; *impf.* v-, pri-, zažígati; (im Kochen — laſſen) prismodíti; *intr.* vneti (vnamem) se, vžgati se; *impf.* vnémati se, vžígati se; ſich — prismodíti se, opéči se.

anbringen (heran) donésti, prinesti; (irgendwo) naprávíti, narediti; postáviti, naméstiti, natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* naprávljati, narájati, natíkati, nasájati; (verwenden) obrníti, porábiti; *impf.* obráčati; ſchlecht — naprávíti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, trósiti; (ein Geſuch) vložíti, izročíti (prošnjo); *impf.* vlágati; (Waren) razprodáti, razpečáti; *impf.* razprodájati, razpečávati.

Anbruch *m.* nalóměk, načétek, načétje; (des Tages) svit, zòr, zazòr; mit — des Tages o prvem svítu, z dnevom vrèd, ko se je dan zaznàl, ko se razdaní; mit — der Nacht v mraku, z nočjó vred, ko se jame mračíti, ko se jame noč délati.

anbrüchig načét, nagnít, nakážen, izkážen.

anbrummen rénčati (-im), godrnjáti, mrmráti nad kom; zarénčati, zagodrnjati.

Anbug *m.* zaviha; (Kanzleiſprache) prilóga.

Anbienſtzeit *f.* služábna leta, služábna zaporédnost.

Andacht *f.* pobóžnost, nabóžnost; (Gottesdienſt) duhóvno opravílo.

Andächtelei *f.* svetohlínstvo, slutvopobóžnost, tercijálstvo.

andächtig pobóžen, nabóžen; *adv.* zvestó, z zbranim duhom.

Andächtler *m.* svetohlínec, tercijálec; —in *f.* svetohlínka, tercijálka.

Andachtsbuch *n.* molítvena knjiga, duhóvne bukve *pl.*

andante lahno, lagáno, polágoma.

Andenken *n.* spomin, pómnež; (Denkzeichen) spomínek; ſeligen —s (er) pokójni, rájni; (ſie) pokójna, rájna.

andere, der, die, das drugi, -a, -o, ini, -a, -o, oni, -a, -o; die — Welt drugi svet; ein andermal drúgikrat, drúgo pot, drugič.

änderbar izpremenljiv.

ändern premeníti, preináčiti, prenaredíti, predrugáčiti; *impf.* premínjati, prenaréjati, predelovati, izpreminjevati; (d. Meinung) misěl izprevréči (-vŕžem), premísliti se; *impf.* misěl izprevráčati; sich — izpremeníti se ꝛc.; (v. Wetter) izprevréči (-vŕžem) se.

andernfalls drugáč, drugáče, ináče, sicèr.

anderntheils (andererseits) z druge straní.

anders drugáče, ináče, ináko; — beschaffen drugáčěn.

anderseitig onostránski, drugostránski, nasprótěn.

andersgläubig drugovérski, druge vere (*gen. sing.*), inovérěn. [vérěc.

Andersgläubige *m.* drugovérěc, ino-

anderswo drugjé, kje drugjé; drugód, inód.

anderswoher od drugód, od inód, od kod drugód.

anderswohin drugám, ínam, kam drugám.

anderthalb poldrúgi; — Jahre poldrúgo leto; in — Jahren v poldrúgem letu.

Änderung *f.* premémba, izpreminjáva, prenarédba, preména.

anderwärtig drugótěn.

anderwärts drugjé; drugám.

anderweitig *adv.* drugám, drugjé, od drugód; *adj.* drugi, drugáčěn.

andeuten oméniti, v misěl vzéti (vzámem), namígniti, opómniti; *impf.* oménjati, v misěl jemáti (jémljem); (skizzieren) občŕtati, načŕtati (z nekóliko potézami).

Andeutung *f.* opómba, omémba, namig; občŕt, načŕtěk.

andichten izmísliti kaj o kom, pod-, pritekníti (-táknem), obésiti komu kaj; *impf.* pod-, pritíkati, obéšati.

andonnern zagrméti nad kom. [nem).

andorren prisušíti se, prisehníti (-sáh-

Andrang *m.* navàl, pritísk, pritòk, sila.

andrängen pritísniti, priríniti; *impf.* pritískati, prirívati.

androhen pretíti, žúgati, grozíti (se); zapretiti, zažúgati, zagroziti (se). [nja.

Androhung *f.* grožnja, žúganje, pret-

Andruck *m.* pritísk.

andrücken pritísniti; *impf.* pritískati.

aneifern vnéti (vnamem), izpodbudíti, izpodbósti (-bodem); *impf.* vnémati, izpodbújati, izpodbádati.

Aneiferung *f.* vnémanje, izpodbádanje, izpodbudílo, izpodbújanje.

aneignen lastíti si, svojíti si, osvájati; prilastiti si, osvojiti si, polastiti se česa; (angewöhnen) pri-, naváditi se, pri-, naučíti se.

aneinander eno k drúgemu, skùp; =fügen zložíti; *impf.* zlágati; =gerathen spreti se, sporéči se; =grenzen dŕžati (držím) se, mejíti (med sebój); =reihen zvrstíti; (Maschen) nabráti (-bérem), nanízati.

Anekdote *f.* pripovédka, dogódbica, anekdota.

anekeln gábiti se, gnúsiti se, mrzéti, stúditi se.

Anemometer *n.* vetromèr, sapomèr.

Anemone *f.* vétrnica, zaspánka, travníca.

anempfehlen priporočíti; *impf.* priporóčati.

anerben podédovati, pridédovati.

anerbieten sich ponúditi se; *impf.* ponújati se.

Anerbieten *n.* ponúdba.

anerkennen priznáti, pripoznáti, za dobro spoznáti; *impf.* priznávati, pripoznávati.

Anerkennung *f.* priznánje, priznáva, priznátěv, pripoznátěv.

anerziehen z vzréjo vcépiti, priučíti, naváditi; *impf.* vcépljati.

anessen nagrízniti, načéti (-čnèm); sich — najésti (-jém) se; sich Ekel — prenajesti se.

anfachen upíhati, podpíhati, podkúriti, podnétiti, razpíhati.

anfädeln nízati (nizam, nižem), nabírati; nanízati, nabráti (-berem).

anfahren pripéljati (-peljem) se; (an etwas) zadéti (-denem); jemanden — zadréti (-derem) se, zaréžati (-režím), obrégniti se; *impf.* zadírati se, režati; übel — iztekníti (-táknem) jo, izkúpiti jo, naletéti; (anführen) navóziti; *impf.* navážati; den Schacht — v jamo iti (grem), delo pričéti (-čnèm).

Anfall *m.* napàd, napást (-i), naskòk, navàl; (des Vermögens) pripàd.

anfallen napásti (-pádem), naskóčiti, prijéti (prímem), lotíti se, plániti —, navalíti —, udáriti na koga; *impf.* napádati, prijémati; pripásti; *impf.* pripádati.

Anfang *m.* za-, po-, pričétek; den — machen začéti (-čnem); *impf.* začénjati; den — nehmen začéti se; *impf.* začénjati se; **Anfangs-** začétni, prvi.

anfangen za-, pričéti (-čnem), jeti (jámem); *impf.* za-, pričénjati; (unternehmen) lotíti se, prijéti (prímem) se česa, podjéti (-jámem); *impf.* podjémati (-jémljem), lotévati se; was soll ich — kaj mi je storíti, kaj mi je početi, kaj naj storim; er weiß nicht, was er — soll ne ve, kaj bi (storil); zu gehen — shóditi.

Anfänger *m.* začétnik, novínec; —in *f.* začétnica, novínka.

anfänglich začétен, pričétен; *adv.* ſ. anfangs.

anfangs od začétka, od kraja, spočétka, izpŕva.

Anfangsbuchſtabe *m.* prva črka, začétnica.

Anfangsgründe *pl.* pričétki *pl.*, začétna vodila *pl.*

Anfangspunkt *m.* izhodíšče.

anfaſſen prijéti (primem), popásti (-pádem); *impf.* prijémati (-jemljem), popádati; (taſten) tipati (tipljem), šlátati; potipati, pošlatati.

anfaulen nagníti (-gnijem), ogníti.

anfechtbar izpodbitén.

anfechten napásti (-pádem); *impf.* napádati; (beſtreiten) izpodbíjati, ométati, nasprotovati; (vom Satan, von der Sünde) mámiti, mótiti, izkúšati.

Anfechter *m.* napástnik, izkušnjávec.

Anfechtung *f.* izpodbíjanje; napád; (eines Kaufes) razdíranje; (des Satans) napást (-i), izkušnjáva; **Anfechtungs-** izpodbójen.

anfeinden črtíti, sovrážiti, mŕziti.

Anfeindung *f.* mŕžnja, sovráštvo.

anfertigen narediti, naprávíti, zgotóviti; *impf.* naréjati, naprávljati, zgotávljati.

Anfertigung *f.* napráva.

anfeſſeln prikléniti; *impf.* priklépati.

anfeuchten móčiti, vlážiti, namákati; namočiti, pomočiti, povlažiti.

anfeuern kúriti, nétiti, podžígati; podkúriti, zanétiti, zažgáti (-žgem), razgréti (-grejem), razpáliti; (ermuthigen) izpodbuditi, izpodbósti (-bodem), osrčíti, vnéti (vnámem); *impf.* izpodbújati, izpodbádati, osrčevati, vnémati.

anflechten (hinzu) priplésti (-pletem); *impf.* priplétati; (voll) naplesti, splesti.

anflehen ponížno prósiti; pohlévno zaprósiti, — poprósiti.

anflicken prikŕpati, prišíti (-šíjem).

anfliegen priletéti; (anſtoßen) zaletéti se, udáriti; *impf.* zaletávati se.

anflößen pri-, naplavíti, nanésti, nanósiti; *impf.* naplávljati, nanášati.

Anflug *m.* na-, prilèt; (im Forſtweſen) zarod, zarástek, mladóvje, mládje; (bei Erzen) poprh; (vom Hauche am Glaſe) nahuklina.

Anfluſs *m.* pritòk; (angeſchwemmtes Erdreich) plavje, naplavína, prod.

Anforderung *f.* terjátev, zahtéva.

Anfrage *f.* vprašánje, pítanje; die öftere — vpraševánje, povpraševánje.

anfragen vprášati, povprášati, zapítati, pobárati; *impf.* povpraševati.

anfreſſen nagrízniti, ogrísti (-zem), oškrbljáti; ſich — nažréti se.

anfrieren primrźniti.

anfriſchen očvrstíti, osvéžiti, požíviti; *fig.* pozbuditi, osrčíti; *impf.* pozbújati, osrčevati.

anfügen pridejáti (-dénem), pristáviti, pritekníti (-táknem); zložiti, stekníti, spehníti (spáhnem); *impf.* pridévati, dostávljati, pritíkati; zlágati, stíkati.

anführen potípati (-típljem), pošlátati.

anführen (m. d. Fuhrwerk) pripéljati, navóziti; (leiten) vóditi, bíti (sem) na čelu, načelovati; (citieren) navésti (-védem), oméniti, povédati (-vém), v misèl vzéti (vzámem), pristáviti, opómniti; *impf.* navájati, omenjati, za zgléd jemáti (jémljem); (hintergehen) zvóditi, preslepíti, ukániti; *impf.* zvájati, slepíti.

Anführer *m.* vodník, vódja, vodítelj; (im Kriege) vójvoda, vojskovòd, vojskovódja, načélnik.

Anführung *f.* voditév, vodstvo; (im Kriege) vojskovódstvo, povéljstvo, načélništvo, povéljništvo; (der Gründe) navédba; (Citat) navédek, opómba, citát.

Anführungszeichen *n.* ušésca *pl.*, narekáj.

anfüllen pólniti; napólniti; (m. Flüſſigkeiten) nalíti (-líjem), natóčiti; *impf.* nalívati, natákati; (m. Getreide) nasúti (-spèm, -súјem); *impf.* nasípati (-pljem).

Anfurt *f.* pristán, pristaníšče.

anfüttern napásti (-pásem), nakŕmiti, nasítiti, napítati.

Angabe *f.* podátėk, povédba, napóved (-i); (Anzeige) naznanílo; laut — kakor je bilo povédano, — naznánjeno.

angaffen zijáti (v koga). [slópje.

Angebäude *n.* prizídėk, prizídano po-

angeben podáti (-dám); naznániti, naznanje dati, povédati (-vém), oglásiti; *impf.* naznánjati, oglášati; (b. b. Obrigkeit) ováditi, zatóžiti; *impf.* ovájati; den Ton — zvonèc nósiti, prvi biti (sem).

Angeber *m.* ovadník, tožník, ovadúh.

Angebinde *n.* vezílo, darílo.

angebiſſen ogrízen.

Angebiſſene *n.* ogrízėk, nagrízėk.

angeblich namíšljen; *adv.* bajè, prè, neki, kakor právijo.

angebogen pripógnjen, zavíhan.

angeboren prirojèn.

Angebot *n.* ponúdba.

angebracht gut primérėn, na pravem mestu, umėstėn; ſchlecht — neprimérėn, neumėstėn, ne na svojem mestu.

angebrannt prismójen, pricvŕknjen; —er Menſch prismójenec, prismóda, prismúknjenec; —es Holz ogórėk; —e Stelle opeklína.

angebunden privézan; kurz — tenák, kítro se mu zaméri, kmalu se mu nos zavíha.

angedeihen laſſen deliti, dajáti; podelíti, dodelíti, dati.

angedonnert kakor od strele zadét, ostrmèl, osúpėl, odrevenèl.

Angehäufe *n.* namèt, kùp.

angehen (angreifen) lotíti se, napásti (-pádem), polotíti se, prijéti (prímem); (bitten) prósiti; poprositi, zaprositi, obŕniti se (do koga); (fordern) térjati; (anfangen) začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; (betreffen) tikati (tičem) se, nadévati; zadéti (-dénem); (beginnen) pričéti (-čnèm) se; prihájati, nastópati, nastájati; (noch ausreichen) še veljáti, še biti (sem) za silo; (kümmern) mar biti (sem) komu, brígati, skrbéti (koga).

angehör *n.* imétje, imétėk, posést (-i), svojína, iménje.

angehören pripádati (v last), prištévati se, spádati, biti (sem) čigáv; es gehört mir, dir, uns, dem Vater moje, tvoje, naše, očétovo je.

angehörig (wird mit poſſeſſiven Beiwörtern ausgedrückt) b. Hauſe — domàč.

Angehörige *m.* pripádnik, svojèc; unſer — našínec; — des Landes deželjàn; — des Volksſtammes roják; — des Staates državljàn; der Gemeinde občàn.

Angeklagte *m.* obtóženec, zatóženec; *f.* zatóženka.

Angel *f.* (Fiſch—) tŕnek, ódica; (Thürangel) tečáj, obračáj, stožér, stežáj.

angelaufen otékėl, zatékėl, zabúhėl; (v. Hauche) nahúkėl.

Angeld *n.* zadáv, zadávėk, zadátje, ara.

angelegen blížnji, sosédnji; ſich — ſein laſſen prizadévati si, trúditi se, pogánjati se, skrbéti, brígati se.

Angelegenheit *f.* reč (-i), stvar (-i), opravílo, zadéva, zadévėk.

angelegentlich vážen, imenítėn; *adv.* silno, na vso moč, prav toplo, prav zeló.

angelförmig ódičast, trnku podóben.

Angelhaken *m.* kljúka, máčėk.

angeln na trnėk loviti.

angeloben obljúbiti; *impf.* obétati, obljúbljati, obljubovati.

Angelobnis *n.* slovésna obljúba, zaobljúba.

Angelruthe *f.* protíca; — ſammt Angel ribnica.

Angelſchnur *f.* ódična vrvíca, ódičnica.

angelweit (offen) na stežáj (odprt).

angemeſſen primérjen, primérėn, prikládėn, prilížėn, pristójėn, priprávėn.

Angemeſſenheit *f.* primérnost, pristójnost.

angenehm prijétėn, ugódėn; povóljėn, všeč *(indecl.)*, všéčėn, mil in drag.

angenommen, baſs denímo, postávimo, recímo, vzemímo (da).

Anger *m.* trata, ledína; (Rain) griva, meja, vzare *pl.*

Angeſchuldigte *m.* obdolžénec; *f.* obdolžénka.

abdieren (zuſammen) seštéti (-štejem); (bazu) pri-, došteti; *impf.* se-, prištévati.
Abdition *f.* seštévanje, prištévanje.
adé (adieu) z Bogom! srečno! Bog s tebój (Bog z vami)!
Adel *m.* (Vorzug) plemenítost, žlahtnost, blagoródnost; (des Geiſtes) plemenitost srcá, blagodúšnost; (die Adeligen) plémstvo, žlahtna gospóda, plemenítniki *pl.*; Adels- plemeniški, plémiški, žláhtniški. [rodú.
adelig plemenít, žláhten, plemenítega
Adelige *m.* plemenítnik, plemenitáš, plémič; *f.* plemenítnica.
adeln žlahtníti, plemeníti; plemstvo podelíti, med plemenítnike povzdígniti, oplemeníti; (erheben) poviševati, blážiti.
Adelſtand *m.* plemstvo, plémištvo, žlahtni stan.
Adept *m.* zlatodèj, čúdežnik.
Ader *f.* žila; *dem.* žílica; (Blutader, *vena*) odvódnica; (Schlagader, *arteria*) privódnica, ciplja; zur — laſſen púščati; kri izpustíti.
aderförmig žílast.
Aderhaut *f.* žílnica.
aderig žílav, žílnat, žilovít. [(krví).
Aderlaß *m.* (*pl.* Aderläſſe) púščanje
Aderſchlag *m.* žílno trípanje, žílni utrip. [vost.
Adhäſion *f.* sprijémnost, sprijemljí-
Adjectiv *n.* pridévnik, prílog.
adjectiviſch pridévən.
adjudicieren prisóditi, pripoznáti; *impf.* prisójati, prisojevati.
Adjunct *m.* prístav, adjunkt.
adjungieren pridrúžiti, pridáti (-dam) za pomočnika.
adjuſtieren uravnáti, prirediti, odmériti, opráviti; *impf.* uravnávati, prirejati, oprávljati; *mil.* oborožíti; *impf.* oboroževati; (im Rechnen) ugotóviti; *impf.* ugotávljati.
Adjuſtierung *f.* (im Rechnen) ugotovítəv, uravnáva, odméra; (milit. Anzug) vojáška opráva. [pis.
Adjuſtierungsvorſchrift *f.* oprávni pred-
Adjutant *m.* pribóčnik, adjutant. [tum.
Adjutum *n.* pripomóč, podpóra, adju-
Adler *m.* orél, postójna; *dem.* orlič; Adler- orlov, orlji; (Weibchen) orlíca.
Adlergeier *m.* bŕkasti sər.
Adminiſtration *f.* upráva, upravníštvo, upravíteljstvo, administrácija.
adminiſtrativ uprávən, oskrboválən.
Adminiſtrator *m.* upravítelj, uprávnik.
adminiſtrieren upráviati, oskrbovati.
Admiral *m.* pomórski povéljnik, admiral.
ad notam nehmen zapómniti si, zapísati (-pišem) si, zaznamovati si, zabeléžiti si.
Adnotation *f.* zaznámba, zapísək, zabeléžək.
adoptieren dete za svoje vzéti (vzamem); (einen Knaben) posinóviti; (ein Mädchen) pohčériti.
Adoption *f.* usinovítəv; pohčerítəv.
Adoptivſohn *m.* posinóvljenec.
Adoptivtochter *f.* pohčérjenka.
Adoptivvater *m.* posinovník.
Adreſſant *m.* nadpisávec.
Adreſſat *m.* nadpisanec.
Adreſſe *f.* nadpis, napis; (Zuſchrift) písmo, adresa.
adreſſieren nadpísati (-pišem), nadpìs napráviti, adresírati.
Advent *m.* advènt, adventni čas, prihod (Gospodov); Advent- adventni.
Adverb *n.* prislòv.
adverbial prislóvən.
Advocat *m.* odvétnik, advokát.
Advocatenkammer *f.* odvétniška zbórnica, advokátska kámera.
Aërometer *n.* zrakomèr.
Aëronaut *m.* zrakoplóvec.
Aëroſtatik *f.* aerostátika, nauk o ravnotežju plinov in pár. [góděk.
Affaire *f.* posél; (Streit) razpór; do-
Affe *m.* ópica; Affen- opíčji.
Affect *m.* razvnétje, strast (-í), ogənj, vnétost; in — gerathen razgréti (-grejem) se, razvnéti (-vnamem) se.
Affectation *f.* prisíljenost, hlimba, páčenje, pretíranost.
affectieren síliti se, délati se, hlíniti se, páčiti se, pretirávati, širokopériti se, spakovati se.
affectiert prisíljen, hlínjen.
äffen oponášati koga, rógati se, púčiti se komu, bebca délati iz koga; za nos vóditi, várati, slepáriti; prevárіti, oslepáriti.

Affenliebe *f.* slepa ljubézən (-i).

Affiche *f.* lepák, nabíto oznanílo, pribíto razglasílo, prilepljen razglàs.

affichieren pribíti (-bijem), prilepíti, razobésiti naznanílo.

afficieren navtísniti, prijéti (prímem) (se) koga, okúžiti; *impf.* prijémati (se), kúžiti; dirniti, zadéti (-denem), stresti.

Affinität *f.* sváščina, svaštvo.

Affirmation *f.* potrdítəv, pritrjevánje, uverjávanje, zagotovítəv.

affirmativ trdílən, pritrjeválən.

Affront *m.* zasramovánje, zasméh.

After *m.* zádnjica, zadék, rìt (-i), goza.

Afterarzt *m.* mazáč, laživráč, doktorskaza. [hlínəc.

Afterchrist *m.* nápačən kristján, svetо-

Afterdarm *m.* rítnik, končnica, danka, ritno črevó (-ésa).

Afterglaube *m.* ležníva —, goljúfna vera; prazna —, babja vera.

Afterkönig *m.* neprávi kralj, vsíljeni kralj, prótikralj, lážikrálj.

Aftermiete *f.* pòdnajèm, pòdzakúp, pàzakúp.

Aftermieter *m.* pòdnajémnik. [nik.

Afterpächter *m.* pòdzakúpnik, pàzakúp-

Afterpartei *f.* ſ. Aftermieter.

Afterprophet *m.* ležníví prérok.

Aftermeisheit *f.* púhlo modrijánstvo, ležníva modróst.

Age *f.* pazdér; *coll.* pazdérje; (am Getreide) resa, resína, osína.

Agende *f.* opravílni zapísnik, službenik; (kirchl.) obrédna knjiga, agenda, trebnik; —n *pl.* opravíla, posli.

Agent *m.* opravník, opravílnik, agent.

Agentie *f.*, **Agentschaft** *f.*, **Agentur** *f.* opravníštvo, opravílstvo, agencíja.

Agglomerat *n.* gomíla, grmáda, gromáča.

agglutinierend pripenjálən, prilepljálən, pripenjajóč, prilepljajóč.

Aggregat *n.* skúpək.

Aggregationszuſtand *m.* skúpnost.

aggreſſiv napáden, sovrážən.

Agide *f.* várstvo, krilo, okrilje, zaščítje, obrámba.

agieren činíti, délati; z rokámi kríliti; ponášati se, predstávljati, krétati se.

Agio *n.* nadávək, ážija.

Agiotage *f.* menjárska dobičkárjenje, menjárska líhva, barantánje z nadávkom, ažijotaža.

Agitator *m.* agitátor, t. j. delovátelj, ki delúje za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntar.

agitieren agitírati, délati za koga ali kaj s prigovárjanjem; šúntati.

Agnat *m.* soródnik (po očétu), žlahtnik, sorodovínəc.

agnoſcieren za pravo spoznáti, priznati, pripoznati.

Agonie *f.* mrtváščica, umíranje, smŕtna težáva.

Agraffe *f.* spona, klupa. [póljstvo.

Agricultur *f.* kmetíjstvo, poljedélstvo,

ah! *interj.* a! aha! o! dète!

Ahle *f.* šílo, bodílo.

ahlenförmig šílast.

Ahm *f.* vedro, dvovédrnik.

ahmen (sode) méríti; izméríti; (mero) preizkúsiti; *impf.* preizkúšati.

Ahmer *m.* sodomérəc.

Ahn *m.* ded, prednik, prádèd; —e *f.* bábica, prédnica; die —en pradédje, prédniki.

ahnden svaríti, kárati; posvaríti, pokarati; (ſtrafen) kazníti, kaznovati, pokoríti.

Ahndung *f.* svarítəv, posvarílo, kazən (-i), pokóra.

ähneln malo podóbən biti (sem) komu.

ähnelnd nekóliko podóbən.

ahnen slútiti, čútíti; ich **ahne** zdi se mi, dozdéva se mi.

ähnlich podóbən, sličən.

Ähnlichkeit *f.* podóbnost, slíčnost.

Ahnung *f.* dozdévək, dozdévanje, slutnja.

Ahorn *m.* javor; Ahorn- jávorov.

Ahornwald *m.* jávorje.

Ähre *f.* klas (-a u. -ú); *coll.* klasjé, klasóvje; *dem.* Ährchen *n.* klasək; —n leſen páberkovati, lávkati.

ähren klasíti se, v klasje iti (grem); izklasiti se.

ährenerzeugend klasoródən.

Ährenleſe *f.* páberkovanje, lávkanje.

ährenreich klasàt.

Ährenſpitze *f.* résa, resína, osína.

Aichamt *n.* meroizkúsni urád.

aichen (sode) méríti, (tehtnico) preizkúšati; *pf.* izméríti, preizkúsiti.

Aicher *m.* méręc, merčin, merčún.
Aichſaſs *n.* merjen sod.
Aichgebür *f.* meroizkúsna pristojbína.
Aichmaß *n.* postávna mera.
Aichmeiſter *m.* meroizkúsnik.
Aichſtab *m.* merílna pálica.
Aichweſen *n.* meroizkústvo.
Akademie *f.* akademíja; učéno drúštvo.
Akademiker *m.* akadémik.
akademiſch akademijski, akadémiški.
Akatholik *m.* nekatóličan; —in *f.* nekatóličanka.
akatholiſch nekatóliški.
Akazie *f.* akácija, nérod. [vrvi.
Akrobat *m.* vrvohódec, plesávec na
Akroſtichon *n.* akrostih. [akústika.
Akuſtik *f.* sluhoslóvje, zvokoslóvje,
Alabaſter *m.* alabástēr.
Alant *m.* oman; —wurzel *f.* véliki korén, ómanov korén.
Alarm *m.* hrup, šundēr, buka; klic k orožju; — ſchlagen k orožju bóbnati; — blaſen k orožju trobíti.
alarmieren razbúriti, vzbúniti; vznemíriti, preplášiti; k orožju sklícati (-kličem).
Alarmzeichen *n.* skliceválno známenje.
Alaun *m.* galún; Alaun- galúnov.
Alba *f.* alba, mašna srajca.
albern ábotēn, bedast, butast, trapast, gumpast, šemast, norčáv; —er Menſch ábotnež.
Albernheit *f.* ábota, bedáštvo, bedarija, norčávost.
Album *n.* (*pl.* die Albums) spomínska knjíga, album.
Alchemie *f.* zlatodélstvo, alhemija.
Alchemiſt *m.* zlatodéj, alhemist.
Aldermann *m.* starejšína, starína.
Alfanz *m.* šalobárda, šaljívec, burkež; norčija.
Alge *f.* alga.
Algebra *f.* algebra.
algebraiſch algebrajski. [nítēv.
Alimentation *f.* preživljanje, prehra-
Alimentationsgebür *f.* prehránščina.
aliquot nekólik.
Alkali *n.* (*pl.* die Alkalien) lužnína, lúgasta sol (-í).
alkaliſch lúgast, alkálijski.
Alkohol *m.* vínski cvet, alkohól.
Alkoven *m.* pregráděk, pristéněk.
All *n.* vesóljnost, vesóljni svet.
all(er), **-e**, **-es** vès, vsà, vsè; alehérēn, číherēn, vsak; vor —em pred vsem drugim, najprej; aus —er Kraft na vso moč; in —er Frühe na vse zgodaj; —er Anfang vsak začétek; —e Tage vsak dan. [večér.
allabends *adv.* vsak večér, vsak ljub
allbekannt povsód znàn.
allda tù, tù-le, le-tù, le-tód.
alldort tam, le-tàm, ondi.
Allee *f.* (*pl.* die Alleen) drevorèd.
Allegat *n.* (Beilage) dokládek, prilóga; (Citat) navédek. [alegorija.
Allegorie *f.* (*pl.* die Allegorien) prílika,
allegoriſch alegóričēn, priličēn.
allein sam, samoedín; ganz — sam samcat; *adv.* samó, zgòlj; *coni.* àli, pà, pàk, todà.
Alleinbeſitz *m.* samoposéstje.
Alleinbeſitzer *m.* samoposéstnik.
Alleineigenthümer *m.* samolastník.
Alleingewalt *f.* samooblást (-i).
Alleinherrſchaft *f.* samovláda, samodŕštvo. [dŕžec.
Alleinherrſcher *m.* samovladár, samo-
alleinig sam, prav sam, samoedín, osamèl.
alleinſeligmachend edinozveličálēn.
allelujah! *interi.* aleluja! [krátēn.
allemal vsákikrat, vsèlej; —ig vsako-
allenfalls mordà, morebíti; (auch mittelſt utégniti).
allenthalben povsód, povsódi. [naj-.
aller- (für den Superlativ) pre-, spre-,
allerdings na vsak náčin; zarés, sevéda, kajpa, kájpada.
allererſt najpŕvo, najprej.
allerhand vsákršēn, vsakovŕstēn, razēn, raznotér, mnogovŕstēn; *adv.* márslikaj.
Allerheiligentag *m.* Vsi sveti *pl.*; žu Allerheiligen o Vseh svetih.
Allerheiligſte *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa); (im Tempel) svetíšče.
allerhöchſt najvíšji; Allerhöchſtdieſelben Njegóvo Veličánstvo.
allerlei ſ. allerhand.
allerliebſt preljúb, premíl, prelép; am —en *adv.* najrájše.
allerorten, **-orts**, **-wegen** povsód.
Allerſeelen *pl.* Vseh vérnih duš (dan).
allerſeits od vseh stráni.

allesammt vsi vkùp, vsi od kraja, vsi číherni.
allezeit vsèlej, vsak čàs, vsekdar.
allfällig morebítěn.
Allgegenwart *f.* povsódnost.
allgegenwärtig povsód pričujóč.
allgemach počási, polágoma.
allgemein splošěn, obči, občěn; *adv.* (im allgemeinen) splòh, splošno, vobče; povsód, vseskózi.
Allgemeinheit *f.* splošnost, občnost.
allgewaltig vseoblástěn, vsegamogóčěn.
Allgüte *f.* najvíšja dobróta, neskónčna dobróta. [běr.
allgütig predobrótljiv, neskončno do-
allhier tù, le-tù, túkaj.
allhiesig túkajšnji.
Allianz *f.* zveza; Allianz- zvezni.
Alligator *m.* aligator. [zedíniti.
alliieren zvézati (zvéžem), zdrúžiti,
Alliierte *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.
Alliteration *f.* priglásba, aliterácija.
alljährlich vsakolétěn; *adv.* vsako leto.
Allmacht *f.* vsemogóčnost, vsegamogóčnost. [čěn.
allmächtig vsemogóčěn, vsegamogó-
allmählig sčásoma, po malem, polágoma. [sěc.
allmonatlich mésečěn; *adv.* vsak me-
Allod *n.* prostolástna imovína, alod.
allodial prostolástěn, alodijálěn.
Allonge *f.* podáljšěk.
Allopathie *f.* alopatíja. [nost.
Allotria *pl.* postránščina, nepristój-
allsehend vse vidèč, vsevíděn.
allseitig vsestràn, vsestránski.
Allseitigkeit *f.* vsestránost.
alltäglich (alltägig) vsakdánji, vsédnji; naváděn.
Alltäglichkeit *f.* vsakdánjost, vsédnjost, navádnost.
allumfassend vseobséžěn.
Alluvium *n.* naplàv, naplavína, plavje.
allwissend vsevéděn, vsegavéděn, vsevedóč.
Allwissenheit *f.* vsevédnost, vsegavédnost. [děn.
allwöchentlich tédenski; *adv.* vsak te-
allzu pre-, prevèč.
allzubald prekmálu, preskóro, prezgódaj, prevréd.
allzugleich, allzumal hkratu, vsi obenem, vsi skùp, vsi kmalu.
allzuschnell prespéšěn, prenágěl.
allzusehr prevèč, prezló.
allzuviel prevèč, premnógo, prevelíko.
Almanach *m.* zabávnik, álmanah.
Almosen *n.* míloščina, milodár, božji dar, vbógajme *(indecl.)*; — geben vbogajme dati (dam); *impf.* — dajáti.
Almosenbüchse *f.* púšica za milodáre.
Almosenier *m.* oskrbník míloščine, míloščinar.
almosenspendend milodárěn.
Aloe *f.* lopátika, aloa.
Alp *m.* mora.
Alpe *f.* planína; *dem.* planínica; Alpen- planínski.
Alpenbewohner *m.* planínar, planíněc; —in *f.* planínarica, planínka.
Alpenhirt *m.* plánšar; —in *f.* plánšarica; — sein planšáriti.
Alpenrose *f.* ravš, sleč, pljuváněc.
Alpenwegedorn *m.* smrdèl, smrdelíka.
Alphabet *n.* abece, abecéda; (cyrill.) azbuka.
alphabetisch abecéděn.
Älpler *m.* plánšar, planínar, planíněc; —in *f.* plánšarica, planínarica.
Alraunbeere *f.* nadlísčěk, drisljívka.
Alraunwurz *f.* *(Mandragora)* Adámova glava, tolsti korén.
als *coni. temp.* ko, kàdar; *comp.* kòt, nego, od, mimo; (zum Beispiel) kàkor, na primer; sobald — bržko; so lange — dokler.
alsbald zdàjci, pri tej priči, takòj, kòj, kmalu, prècej.
alsdann nató, potèm, pótlej.
also *adv.* takó; *coni.* torej, tedàj, potemtakem.
alsogleich takòj, na mah, prècej, zdàjci, pri tej priči.
alt star, prilétěn; (alterthümlich) davěn, starodavěn; — werden stárati se; postárati se, ostaréti; wie — bist du? kóliko si star?
Alt *m.* alt, visóki srednji glas.
Altan *m.* altan, mostovž, balkon; pomóli *pl.*
Altar *m.* oltár, darílnik, žŕtvenik; *dem.* oltárčěk.
altberühmt staroslávěn.

Alte *m.* stárěc, stárčék, starína, deděc; *f.* stárka, bábica.

Alter *n.* starost, prilétnost; (Lebensalter) doba, vek; er iſt meines Alters on je mojih let, moj vrstník je; vor alters svoje dni, njega dni, nekdaj; von alters her od nekdaj.

alterieren geníti (gánem), razvnéti (-vnámem), predrugáčiti; ſich — geníti se, si k srcu vzéti; — jemáti.

altern stárati se, v leta iti (grem); postárati se, ostaréti.

alternativ ſ. obwechſelnd.

Alternative *f.* dvoje na izbíranje, izbiranje med dvojim, alternativa.

alternieren čréditi se, vrstíti se.

Altersclaſſe *f.* letna —, staróstna vŕsta.

Altersgenoſs *m.* vrstník; —genoſſin *f.* vrstnica.

Altersnachſicht *f.* izpreglèd nedolét-[nosti.

Altersſchwäche *f.* ostarélost, obnemóglost.

Altersſtufe *f.* doba.

Alterthum *n.* stari vek, starodávnost, davnína; (Ding) starína.

alterthümlich starínski, starodávěn.

Alterthumsforſcher *m.* preiskovávec starín, starínar.

Alterthumskunde *f.* starinoslóvje, starínarstvo.

Alterthumsſtück *n.* starína.

Älteſte *m.* starejšína, stárosta, glavár.

altförmig staroségěn, po starem.

Altgeſell *m.* véliki hlapec, prvi pomagáč.

altgläubig starovérski, starovérěn.

Altgläubige *m.* starovérec; *f.* starovérka.

Altiſt *m.* altist; —in *f.* altístinja.

ältlich póstarěn, starikav, starikast.

altmodiſch staroségěn, po stari šegi, starínski.

Altmutter *f.* stara mati, bábica.

altrömiſch starorímski.

Altſaſſe *m.* prvoséləc, staroséləc.

altſlaviſch staroslovénski.

altſtädtiſch staroméški.

Altvater *m.* očák, ded.

Altvordern *pl.* prédniki *pl.*

Altweiberſommer *m.* bábje leto.

Alumnat *n.* duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Alumnus *m.* gojénec v semeníšču, bogoslóvec, semeníščnik.

Amalgam *n.* zmes (-i), amalgam.

amalgamieren zméšati, spojíti.

Amanuenſis *m.* priróčnik, pomočník, priróčni pisár.

Amarelle *f.* španska višnja, amaréla.

Amazone *f.* amazónka.

Ambaſſade *f.* poslánstvo.

Ambaſſadeur *m.* poslánec.

Ambe *f.* dvojica, amba.

Ambition *f.* častiželjnost, slavohlép-[nost.

Amboſs *m.* (*pl.* die Ambоſſe) naklo, nakoválo; *dem.* nakoválce.

Amboſsſtock *m.* kováška klada.

Ambroſia *f.* ambrózija, nebéška jed (-i).

ambroſiſch vonjáv, blagodišeč.

ambulant popótěn, premekljiv.

Ameiſe *f.* mrávlja, mravljínec; rothe — ruska; *dem.* mrávljica; Ameiſenmravljínji, mravljínčji.

Ameiſenbär, Ameiſenfreſſer *m.* mravljínčar.

Ameiſenhaufe *m.* mravljíšče, mravljínjak.

Ameiſenlöwe *m.* volkec, mravodèr.

Ameiſenſäure *f.* mravska kislína.

Amelioration *f.* izboljšáva.

Amen amen, zgodi se, izídi se, bodi.

Amendement *n.* poprávek.

Amethyſt *m.* ametist.

Amme *f.* dojníca, dojka, dojílja, dojíca, baja.

ammen dojíti; podojíti.

Ammer *f.*, **Ammerling** *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; Ammer- strnádov.

Ammoniak *n.* amónijak.

Amneſtie *f.* pomiloščénje, pomilostítev, amnestija.

amneſtieren pomilostíti, prizanésti.

Amor *m.* Lelj, Amor.

amorph brezlíčen.

Amortiſation *f.* (einer Urkunde) razveljávba, umrtvílo; (einer Forderung) razdolžítev, amortizácija; Amortiſations- umrtvílen, razdólžen.

amortiſieren umrtvíti, razveljáviti; odplačevati, amortizovati.

amovieren odprávlti, odstraníti.

Ampel *f.* svetílnica, svetíljka.

Ampfer *m.* kíslica, kísavec.

Amphibie *f.*, **Amphibium** *n.* dvožívka.

anrechenbar vštévěn.

Anrechenbarkeit *f.* vštévnost.

anrechnen prištéti (-štéjem), pripísati (-píšem); *impf.* prištévati, pripisovati; (einrechnen) vštéti, v račún postáviti, vračúniti; *impf.* vštévati, v račun stáviti.

Anrechnung *f.* vštèv, vštévanje, vštétev, vračúnjanje.

Anrecht *n.* pravíca (do česa).

Anrede *f.* ogóvor, nagóvor.

anreden ogovoríti, nagovoríti; *impf.* ogovárjati, nagovárjati.

anregen sprózìti, obudíti, vzbudíti, napéljati, izpodbósti (-bódem), opómniti; *impf.* vzbújati, napeljevati, izpodbádati, opomínjati. [ljiv.

anregend budílen, izpodbadljìv, vzbud-

Anregung *f.* pobúda, izpodbúda, sprožítev, opomín.

anreihen vrstíti, nízati (-am, nížem); zvrstíti, urediti, nanízati, nabráti (-bérem); ſich — uvrstíti se, v vrsto stópiti, pridrúžiti se.

anreißen natŕgati, načéti (-čnèm), nakŕhniti.

anreizen dráziti, šúntati, izpodbádati, podpihovati, ščuváti; podráziti, našúntati, izpodbósti (-bodem), naščuvati.

Anreizer *m.* draživec.

Anreizung *f.* podpihovánje, ščuvánje, šúntanje, zdražba.

anrennen *intr.* pridréti (-dérem) na kaj, zaletéti (-ím) se, bútiti, telébniti; *impf.* zaletávati se, bútati, telébati; er wird — nalétel bode, opékel se bode, nasádil se bode; *tr.* jemanden — zaleteti se, zagnáti (-ženem) se v koga; *impf.* zaletávati se, zagánjati se v koga, zadévati se óbenj.

anrichten naprávìti, storíti, narédìti, učíniti, osnováti, zgotovíti; *impf.* naprávljati, naréjati, zgotávljati; Schaden — storíti —, prizadéti (-dénem) škodo; *impf.* škódovati, škodo délati, — prizadévati; (den Tiſch —) pogrníti; *impf.* pogrínjati.

anrühren prásniti, oprásniti, naškrníti.

anrollen privalíti se, pritóčiti se, pritrkljáti se.

anrüchig sumèn, sumljìv, načŕnjen, na slabem glasu, razvpít.

anrücken *tr.* primekníti (-máknem), približáti; *impf.* primíkati (-míkam, -míčem), približevati; *intr.* priti (pridem), približáti se, primekníti se; *impf.* prihájati, približevati se, blížati se, primíkati se.

Anruf *m.* klic, klícanje, pozív, zazív.

anrufen klícati (klíčem), zváti (zóvem); poklícati, pozváti; (flehen) móliti, prósiti. [šnja.

Anrufung *f.* klícanje, zazívanje, pro-

anrühmen hváliti; pohváliti.

anrühren dotekníti (-táknem) se, pritekníti se, potípati (-típljem), pošlátati, zadéti (-denem) se česa; *impf.* típati, šlátati, dotíkati se, zadévati se (česa).

Anſaat *f.* setév, nasétev.

anſäen nasejáti (-séjem), po-, ob-, zasejáti.

Anſage *f.* napóved (-i), naznanílo, poročílo, oglás, navestílo.

anſagen napovédati (-vém), izporočíti, naznániti, oglásiti; *impf.* napovedovati, izporóčati, naznánjati, oglášati; ſag an! povéj! reci!

anſammeln nabráti (-bérem), zbrati, skúpiti; *impf.* nabírati, skúpljati.

Anſammlung *f.* nabíra, nabór.

anſäſſig naséljen, nastánjen, stanujóč; ſich — machen naséliti se, nastániti se.

Anſäſſigkeit *f.* nastánjenost, naselítev, domovánje.

Anſatz *m.* (Anlauf) zalèt, napád, naskòk; (z. Rechnung) postávek, stavék; (bei Blaſinſtrumenten) nastávek, tulec; (zum Wachſen) zaródek, zacímek; (angeſetztes Stück) pristávek, dostávek, nada, nastávek; (zum Dreſchen) násad; (der Bodenanſatz) usedlína, uleglína, gošča; (Angeſchwemmtes) naplavína, plavje; (— vom Schimmel) opŕh; (natürliche Anlage, Empfänglichkeit) nágnjenje, dovzétnost; (— beim Geflecht) napéra.

Anſatzrohr *n.* tulec, ustnik.

anſaugen ſich napíti (-pijem) se, prepíti se, upijániti se; nalókati se, nazlémpati se.

anſchaben strgati (strżem); nastrgati.

anſchaffen (beſtellen) oskrbéti (-ím), omísliti, naprávìti, nabáviti si, naročíti; *impf.* oskrbovati, omíšljati si, naprávljati, nabávljati si, naróčati;

(befehlen) ukázati (-kážem), reči (rečem), veléti (-ím); *impf.* ukazovati, velévati.

Anſchaffung *f.* napráva; nabáva; naročílo; Anſchaffungs- nabávėn.

anſcharren nagrébsti (-grébem), nabſkati, nagrníti, nagrábiti.

anſchauen glédati, ogledovati, ozírati se; *pf.* poglédati, ozréti se. [poglèd.

Anſchauen *n.*, **Anſchauung** *f.* glédanje,

anſchaulich nazórėn, očívidėn; razumljiv, jasėn.

Anſchaulichkeit *f.* nazórnost; (in der Erklärung) jasnost, razumljívost.

Anſchauung *f.* názor, nazíranje, miſėl (-i); Anſchauungs- nazórni.

Anſchein *m.* videz, podóba, dozdévėk; es hat den — vídeti je, kaže se, kazno je, dozdéva se, podóba je; dem —e nach kakor je podóba, kakor je vídeti, kakor se kaže; ſich den — geben délati se, kakor da..., na videz kaj storíti.

anſcheinend dozdévėn, navídezėn, na okó, na videz.

anſchicken ſich naprávіti se; *impf.* na-, priprávljati se, ravnáti se.

anſchießen nastrelíti, obstrelíti.

anſchiffen pripéljati se v ladji, priplúti (-plóvem), prijádrati, priplávati, pribrodáriti.

anſchirren okomatáti, (konja) naprávіti; *impf.* komatáti, (konja) naprávljati; (die Ochſen) vkléniti, ujármiti; *impf.* vklépati, jármiti.

Anſchlag *m.* udár, udárec; (Affiche) prilépek, lepák; (Entwurf) osnóva, načŕt; (der Maſchen) nasnútek; (Gedanke) naklèp, nasnóva, naméra, namíslek; (berechnende Schätzung) preudárek, cenítev, račún, proračún; (in der Mühle) tréslica; in — bringen vštéti (-štéjem), v poštèv vzéti (vzámem); *impf.* vštévati; Anſchläge ſchmieden naklépati, naklépe snovati, namerávati; durch öffentlichen — z javno nabítimi listi, z lepáki.

anſchlagen *tr.* udáriti, tŕčiti; *impf.* tŕkati, tolči (tolčem), bíti (bíjem), nabíjati, udárjati; (die Glocken) pritrkovati, plat zvonà biti, trijánčiti, nabívati; (das Gewehr) namériti, na muho dejáti (dénem); (Feuer) krésati (krešem); ukrésati; (Maſchen) nasnováti (-snújem); *impf.* nasnávati; (taxieren) céniti, kup postáviti; zu hoch — preséniti, previsóko kup (ceno) postáviti; (etw. irgendwo) nabíti, pribíti, obésiti; (mit weitläufigen Stichen anheften) pripéti (-pnèm), naudáriti; *intr.* priléči (-lézem) se, zaléči; *impf.* tékniti, prilégati se, ugájati, prijáti; (v. Hunde) zalájati; ſich — udáriti se, potólči se.

Anſchlagzettel *m.* lepák, nabíto oznanílo.

anſchlämmen nablátiti, zablátiti.

anſchleppen navléči (-vléčem), privléči, navláčiti.

anſchließen prikléniti, prikovati (-kújem); *impf.* priklépati; (beilegen) priložíti, pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati; ſich — pridrúžiti se, pristópiti, prijéti (prímem) se koga, skléniti se s kom; *impf.* drúžiti se, pajdášiti se.

anſchlingen prizánkati.

Anſchluſs *m.* priklèp, priklépanje; (Verbindung) pridrúžba, zveza, sklèp; stìk, stika (z drugo železnico); (Beiſchluſs, Beilage) prilóga, dokláda.

Anſchluſsbahn *f.* stíčna železnica.

Anſchluſsſtelle *f.* (einer Eiſenbahn) stikalíšče. [varíti.

anſchmieden prikovati (-kújem), pri-

anſchmiegen ſich pritísniti se, oprijéti (-prímem) se, stísniti se (h komu); *impf.* pri-, stískati se (h komu), oprijémati (-jémljem) se (koga).

anſchmieren mázati (mážem); na-, pomázati; (betrügen) ukániti, preváriti, oplahtáti, opeháriti, opáliti.

anſchmunzeln múzati se; namúzniti se (komu).

anſchmutzen ogrdíti, onečéditi, onesnáziti, poválјati, po-, u-, zamázati (-mážem).

anſchnallen pripéti (-pnèm), prikopčáti; *impf.* pripénjati.

anſchnauzen obrégniti se, zarohnéti (na koga, nad kom).

anſchneiden narézati (-rèžem), nakrojíti; (einſchneiden) zarézati; *impf.* na-, zarezovati; (mit der Schere) nastríči (-strížem); (angänzen) načéti (-čnèm); *impf.* načénjati.

Anſchnitt *m.* naréza, zaréza; (das Angeſchnittene) načétek, narézek, krajec, krajčėk, okrájek.

anſchnitzeln rezljáti; narezljáti.
anſchöpfen zajéti (zájmem), načrépati, pozajéti.
anſchoppen gnesti (gnetem), gátiti, tŕpati; nagnésti, nagátiti, natŕpati.
Anſchoppung *f.* zágata, zapŕtje.
anſchrauben navíti (-víjem), privíti, z vijákom pritŕditi, — pričvrstíti.
anſchreiben napísati (-píšem), zapísati; (voll —) popísati; *impf.* na-, za-, popisovati.
anſchreien zakričati (-čím), zavpíti (-vpíjem), zadréti (-dérem) se, obrégniti se, révsniti (nad kom).
anſchuldigen dolžíti, kriviti; obdolžíti, okriviti.
Anſchuldigung *f.* dolžénje, obdolžítev.
anſchüren podnétiti, podžgáti.
Anſchuß *m.* nastrèl, prvi strel.
anſchütten nalíti (-líjem), natóčiti; *impf.* nalívati, pritákati; (mit Trocknem) nasúti (-spèm, -sújem), nagrébsti (-grébem); *impf.* nasípati (-sípljem), nagrébati; (begießen) oblíti; *impf.* obljvati.
anſchwängern napólniti, naplodíti; *chem.* nasítiti, napojíti.
anſchwärzen očŕniti, počŕniti; *impf.* čŕniti, obírati, oprávljati.
anſchwatzen načenčáti, natvésti (-tvézem) (komu kaj).
Anſchweif *m.* snútek, osnútek, osnóva.
anſchweifen snováti (snújem); osnovati, nasnovati.
Anſchweifrahmen *m.* snováče *pl.*
Anſchweifſpule *f.* snoválnica.
anſchweißen privaríti; (b. d. Jägern) nastreliti, rániti.
anſchwellen *tr.* napéti (-pnèm), napíhniti; *impf.* napénjati, napíhovati; *intr.* otéči, napéti se, zabúhniti, zabrékniti, vzbobnéti; *impf.* napénjati se, otékati; (vom Waſſer) rasti, naráščati, kipéti; **angeſchwollen** nabrékel.
Anſchwellung *f.* otók, oteklína, zabuhlína; (des Fluſſes) natòk, velíka voda.
anſchwemmen naplavíti, nanésti, nanósiti; *impf.* nanášati.
Anſchwemmicht *n.* palúd, palúda, palúdje.
Anſchwemmung *f.* naplavína, plavje, prod, nasipína.
anſehen poglédati, ozréti se (na kaj), oglédati; *impf.* glédati, ogledovati, ozírati se; (ankennen) poznáti (-znám), vídeti, brati (berem); (für etwas —) iméti (imám), šteti (štejem), číslati, smátrati.
Anſehen *n.* poglèd, glédanje, ozír, videž; (Anſchein) videz; dem — nach po vídezu, na videz, kakor se kaže, kakor je videti; (Autorität) imé, veljáva, uglèd, uglédnost, čast (-i), odlíčnost, číslanost; (Achtung) spoštovánje; in — ſtehen v číslih biti (sem), slovéti, mnogo veljáti, spoštován biti; (Geſtalt) podóba, postáva, zunánjost; (dem — nach) po obrázu.
anſehnlich veljávèn, imenítèn, znamenít, číslan.
Anſehung *f.* ſ. Anſehen; in — deſſen gledé na to, kar se tega tiče, zastràn tega.
anſengen osmodíti, opáliti.
Anſengung *f.* nasmód.
anſetzen nastáviti; *impf.* nastávljati; (hinzuſetzen) pristáviti, prislóniti; *impf.* pristávljati, prislánjati; (die Flinte) na-, pomériti; *impf.* na-, poménjati; (beſtimmen) ustanovíti, določíti; *impf.* ustanávljati, določevati; (Bäume) na-, zasadíti; *impf.* na-, zasájati, sadíti; (Blätter, Blüten, Knoſpen, Früchte) od-, pognáti (-žénem); *impf.* od-, pogánjati (popke, brst); (beim Geflecht) napériti; (Anlauf nehmen) zaletéti se, zapotéči se, zadrevíti se; (übervortheilen) posadíti koga na led, opeháriti; ſich — naséliti se, nastániti se; *impf.* naseljevati se; (v. Staub) prijéti (prímem) se, uléči (-lézem) se; *impf.* prijémati (-jémljem) se, ulégati se.
Anſicht *f.* poglèd; (Meinung) miſèl (-i), mnenje. [zapáziti.
anſichtig werden uglédati, zaglédati,
Anſiedelei, Anſiedelung *f.* naselítev; nasélbina, selo, selíšče.
anſiedeln naséliti, nastániti; *impf.* naseljevati.
Anſiedler *m.* nasélnik, naséljenec, priséljenec; —in *f.* nasélnica, naséljenka.
anſinnen mísliti (o kom kaj), pričakovati (od koga kaj); zaprósiti.
Anſinnen *n.* namislék; zaprósba.

anſpalten nacépiti; *impf.* nacepljevati.
anſpannen vpréči (vprézem), napréči; *impf.* vprégati, naprégati; (ſtramm) napéti (-pnèm), natégniti; *impf.* napénjati, nategovati.
anſpeien pljúniti (na koga), zapljuváti; *impf.* pljuváti.
anſpielen začéti (-čnèm) igro; (am Inſtrument) zaigráti, zasvírati, zagósti (-gódem); auf etwaš — mériti, cíkati, nacikovati (na kaj).
Anſpielung *f.* cíkanje, rahla omémba.
anſpießen nabósti (-bódem), nasadíti (na), natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, natíkati.
anſpinnen naprésti (-prédem); (hinzu) priprésti; (anzetteln) naplésti (-plétem), nasnováti (-snújem).
anſpornen izpodbósti (-bódem), pognáti (-ženem), povzbudíti, podkúriti; *impf.* izpodbádati, povzbújati, podžígati.
Anſpornung *f.* izpodbádanje, pobúda, povzbúja, prigánjanje.
Anſprache *f.* nagóvor, ogóvor.
anſprechen na-, ogovoríti; *impf.* na-, ogovárjati; (bitten) prósiti; za-, poprósiti; (in Anſpruch nehmen) svojíti si, lastíti si; prisvájati si, lastíti se (česa); térjati, zahtévati, ískati; (gefallen) dopásti (-pádem); *impf.* dopádati, ugájati, zanímati.
anſprechend mil, ljub, prijétèn, zanímiv, ugóden.
anſpritzen nabrízgati, poškropíti.
Anſpruch *m.* pravíca (do česa), terjátèv, zahtévèk, zahtéva; — machen ſ. anſprechen.
Anſpruchsberechtigter *m.* upravíčenec.
anſpruchslos ponížèn, zmérèn, skróměn.
anſpruchsvoll predrzèn, oblástèn, svojív, prevzétèn.
anſpülen naplavíti, nanósiti; *impf.* naplávljati, nanášati.
anſtacheln ſ. anſpornen.
Anſtalt *f.* pripráva; (Maßregel) narédba; (Inſtitut) závod; napráva.
Anſtand *m.* (Zögerung) čákanje, odlášanje, odlòg, pomúda, oprezovánje; (Hindernis) ovíra, zadržèk; (Würde) dostójnost, spodóbnost; (bei Jägern) stan, zaséda, preža; ohne — brez pomísleka, takój, nemúdoma; mit — dostójno, spodóbno *adv.*
anſtändig dostójèn, spodóbèn; (entſprechend) po volji, všeč, ugóden.
Anſtändigkeit *f.* dostójnost, spodóbnost.
anſtandslos *adv.* brez pomísleka, brez zadrškа.
anſtarren strméti (nad čim), strmó glédati; *fig.* zavzéti (-vzámem) se.
anſtatt *praep.* namésto; *conj.* ne da — ampak, ne da — še.
anſtauben prašíti; na-, o-, zaprašíti.
anſtaunen ostrméti (nad čim), začúditi se, zavzéti (-vzámem) se; *impf.* strméti, čúditi se, občudovati.
anſtechen na-, zabósti (-bódem); *impf.* na-, zabádati.
anſtecken natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; (v. Krankheiten) okúžiti, otrováti (otrújem), (bolézèn) zatrósiti, — zanésti; angeſteckt werden (bolézèn) nalésti (-lézem); (ein Haus) zažgáti, (ogènj) zatrósiti.
anſteckend nalezljiv, kužèn.
Anſteckung *f.* okúženje; okúžba, nalézba.
Anſteckungsſtoff *m.* okužílo, kužnína, skrnína.
anſtehen stati (stojím); (wohl anſtehen) priléči (-lézem) se, podáti (-dám) se; *impf.* prilégati se, podájati se, práv biti (sem); (behagen) všeč biti (sem), po volji biti, pogodu biti; — laſſen odlágati, odlášati, odkládati, oprezovati; *pf.* odložíti, počákati; es wird nicht lange — ne bode dolgo trájalo.
anſteigen dvígati se, vzdigovati se, navkréber popénjati se, vzbrdo víšati se.
anſtellen postáviti; *impf.* postávljati; (anſtiften) napéljati, nagovoríti, podpíhati; *impf.* napeljevati, nagovárjati, podpihovati; (thun) storíti, narédíti, učíniti, naprávíti; *impf.* délati, naréjati; Betrachtungen — premišljevati, premúdrjati, pretehtovati; e. Verſuch — poskús naprávíti, poskúsiti; *impf.* poskúšati; im Dienſt — naméstiti, v službo vzéti (vzámem), — postáviti, službo dati (dam), — podelíti; angeſtellt werden službo dobíti; angeſtellt ſein naméščen biti (sem), v službi biti, službo iméti (imám); ſich — délati se, vesti (vedem) se, hliniti se, kázati (kažem) se.

anſtellig spretën, ročën, priprávën.

Anſtellung *f.* namestítëv, naméščanje; služba.

Anſtellungsgeſuch *n.* prošnja za službo.

anſtellungslos brez službe.

Anſtich *m.* nabòd.

anſtiften napráviti, nasnováti (-snújem), naplésti (-plétem); *impf.* napráviljati, snovati, naplétati; (einen zu etwas) šúntati, ščuváti, nagovárjati, podpihovati; na-, podšúntati, naščuvati, podkúriti.

Anſtifter *m.* nasnovátelj, provzročítelj, začétnik; podpihovávec, šuntar.

anſtimmen ubráti (-bérem) jo, zakrôžiti, zagósti (-gódem); ein Lied — zapéti (-pójem).

anſtopfen natláčiti, natŕpati, napháti, nažókati.

Anſtoß *m.* zadétje, udár, spotíkljaj; (im Reden) jecljánje; (Hinderniß) zapréka, zadéva, zadržék; (Ärgerniß) pohújšanje, spotíka, sóblazën (-i), pohujševánje; — geben pohújšati; *impf.* pohujševati; — nehmen pohújšati se, spotekníti (-táknem) se; *impf.* pohujševati se, spotíkati se; hudovati se, grájati.

anſtoßen tŕčiti, súniti, drégniti; *impf.* tíkati, suváti, drégati; (anrennen) zadéti (-dénem) (ob kaj), zaletéti se, telébniti, bútiti; *impf.* zadévati, zaletávati se, telébati, bútati; (m. d. Zunge) spotíkati se, jecljáti, žužnjáti, zaplétati se (z jezikom); (angrenzen) tíkati se, mejíti, držáti (-ím) se, biti (sem) tik česa.

anſtoßend tik ležéč, tikajóč se, držéč se, bližnji, sosédnji.

anſtößig spotikljiv, pohujšljiv, nespodóben.

Anſtößigkeit *f.* spotikljívost, pohujšljívost, nespodóbnost.

anſtreben pogánjati se, gnáti (zénem) se (za čim), prizadévati si, težíti (na kaj, za čim), hlepéti; (wider etwas) upréti se; *impf.* upírati se (proti čemu, zoper kaj).

anſtreichen na-, pomázati (-mážem); (mit Farbe) pleskáti; obójati, pobárvati; (mit Kalk) béliti; pobéliti; (mit Bleiſtift) podčŕtati.

Anſtreicher *m.* mazáč; pleskár.

Anſtreichergewerbe *n.* pleskárstvo.

anſtreifen *tr.* opláziti; (Laub) smúkati, češúljati; nasmúkati; *intr.* dotekníti (-táknem) se, zadéti (-dénem) se; *impf.* dotíkati se, zadévati se.

anſtrengen napéti (-pnèm), natégniti; *impf.* napénjati, nategovati; (z. Arbeit) pri-, nagánjati, síliti (k čemu); (d. Kopf) ubíjati si, béliti si (glavo); (zu ſehr) pretégniti, presíliti; einen Proceß — pravdo začéti (-čnèm), tožbo vložíti, tožbo gnati (ženem); ſich — trúditi se, upírati se, gnati (ženem) se, vbádati se, napénjati se, síliti se, žíliti se.

anſtrengend napórën, trudapóln.

Anſtrengung *f.* napòr, trud, prizadéva, napénjanje.

anſtreuen nasúti (-spèm), natrósiti, *impf.* nasípati (-sípljem).

Anſtrich *m.* námaz, lik; (Schminke) lepotílo, šarílo; (Anſchein) vídez, podóba, zunánjost.

anſtricken priplésti (-plétem), podplésti; *impf.* priplétati.

anſtücheln dostáviti, prikŕpati, prišíti (-šíjem); *impf.* dostávljati.

anſtürmen navalíti, naskóčiti, napásti (-pádem), prihrumẽti (-ím), privréti, privršéti, udáriti (na koga).

Anſturz *m.* pritísk, naválj, naskòk.

anſtürzen zagnáti (-žénem) se, zaletéti se; *impf.* zagánjati se, zaletávati se.

anſuchen prósiti; zaprósiti, poprósiti; prošnjo vložíti.

Anſuchen *n.* prošnja, zaprósba.

anſummen pribrénčati (-ím); ſich — nabráti (-bérem) se, namnožíti se.

Antagonismus *m.* protívnost, nasprotovánje. [zóprnik.

Antagoniſt *m.* protívnik, nasprótnik,

antaſten potípati (-típljem), poślátati, dotekníti (-táknem) se; *impf.* típati, šlátati, dotíkati se; (die Ehre) škodovati poštênju; dotekníti se poštênja.

Antecedens *n.* (*pl.* Antecedentien) prejšnje dejstvo; prednji stavẽk.

antediluvianiſch predpotópën.

Antheil *m.* del, delež; — haben deléžnik biti (sem), deléžen biti; — nehmen udeléžiti se; *impf.* udeleževati se.

antheilmäßig *adv.* po déležu.

Antheilnehmer *m.* deléžnik; —in *f.* deléžnica.

Antheilrecht *n.* deléžna pravica.

Anthera *f.* prašnica.

Anthologie *f.* cvetnik, antologija.

Anthrax *m.* čŕm, prisad.

Anthropologie *f.* človekoslóvje, antropologija.

Anthropomorphismus *m.* počlovéčba, učlovečítev.

Anthropophag *m.* ljudožèr, pesoglávec.

anthun (Kleid) obléči (-čem); *impf.* obláčiti; (Schuhe) obúti (-újem); *impf.* obúvati; Ehre — čast izkázati (-žem); *impf.* čast izkazovati; Gewalt — síliti; prisíliti, primórati; Schaden — poškódovati koga, škodo storíti; *impf.* škodo délati komu; ſich ein Übel — vréditi se, rániti se; ubíti (-bíjem) se.

Antichriſt *m.* antikrist.

antiſipando *adv.* prej, popréj, napréj.

Anticipation *f.* predvzèm, predvzétje.

Anticipativrate *f.* predpláčni obròk, napréjšnji znesék.

anticonſtitutionell protiustávèn.

antik starínski, nekdánji.

Antike *f.* starína, antika.

Antikenſammlung *f.* starínska zbírka.

Antilope *f.* antilopa.

Antipathie *f.* zóprnost, stud, mrzóst.

Antiphone *f.* odpévèk, antifona.

Antipode *m.* protinóžec.

Antiquar *m.* starínar; knjigár, ki trži s stárimi knjígami; starinoznánec.

antiquiert zastarèl.

Antiquität *f.* starína.

Antitheſe *f.* oporéka, prótistávèk.

Antlitz *n.* obraz, lice, oblíčje.

Antrag *m.* predlòg, nasvèt, ponúdba; — ſtellen predložíti; *impf.* predlágati, nasvétovati kaj; den — annehmen predlog sprejéti (sprejmem).

antragen nanésti; *impf.* nanášati; (vorſchlagen) predložíti; *impf.* predlágati, svétovati; ſich — ponúditi se; *impf.* ponújati se.

Antragſteller *m.* predlagátelj, nasvetovávec.

Antragſtellung *f.* predláganje, nasvétovanje.

antreffen najti (-dem), zalotíti, sníti (-dem) se s kom; *impf.* nahájati koga.

antreiben pognáti (-žénem); *impf.* poganjati, tirati; (anſpornen) izpodbósti (-bódem); *impf.* izpodbádati, prigánjati; (ſchwingen) zagnáti (-žénem); *impf.* zagánjati.

Antreiber *m.* poganjáč, priganjáč, izpodbádavec, priganjávec.

antreten nastópiti; *impf.* nastópati; začéti (-čnem); *impf.* začénjati; den Dienſt — v službo stópiti; Erbſchaft — dédiščino nastópiti; Geſchäft — pričéti (-čnem), lotíti se.

Antrieb *m.* pogòn, pogánjanje, izpodbòd, izpodbádanje; (Beweggrund) nagòn, nagíb, vzròk; aus eigenem — sam od sebe, svojevóljno.

Antriebsrelle *f.* gonílno vratílo.

antrinken napíti (-píjem) se; *impf.* napívati se.

Antritt *m.* nastòp, začétek; (e. Reiſe) odhòd; Antritts- nastópni.

Antrittsgeld *n.* nastopnína. [beséda.

Antrittsrede *f.* nastópni govor, prva

Antwort *f.* odgóvor; Red und — geben odgovoríti; *impf.* odgovárjati; odgóvor dati (dam); odgóvor dajáti; er blieb ihm keine — ſchuldig nobéne mu ni zamólčal; wie die Frage, ſo die — kak ogóvor, tak odgóvor.

antworten odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati; (Kurz) odrézati (-rézem) se.

Antwortſchreiben *n.* odpìs, odgóvor.

anvertrauen zaúpati; povéríti, izročíti; *impf.* izróčati komu kaj; ſich — razodéti se komu; *impf.* razodévati se.

anverwandt sorodèn, v rodu biti (sem) komu, v rodu biti s kom.

Anverwandte *m.* sorodnik, žlahtnik; *f.* sorodnica, žláhtnica.

Anverwandtſchaft *f.* sorodstvo, žlahta, sváščina, svaštvo.

Anwachs *m.* narást (-i), naraščáj, prirást (-i), priraščáj, mladína; (beš Wildes) zaréja.

anwachſen prirásti (-rástem); *impf.* priráščati; (ſich mehren) rasti, množíti se; narásti, namnožíti se; *impf.* naráščati, namnoževati se.

Anwalt *m.* zagovórnik, právdnik, zastópnik; (Sachwalter) oskrbník.

Anwaltſchaft *f.* právdništvo; oskrbništvo.

anwandeln obíti (-idem), izpreletéti; *impf.* obhájati, izprelétati; (reizen) míkati; die Furcht hat ihn angewandelt strah ga je obšèl, — izprelétel.

anwärmen pogréti (-grejem), ogreti; *impf.* ogrévati.

Anwartſchaft *f.* pričakovánje.

Anwehe *f.* zamèt.

anwehen píhniti; *impf.* píhati, pihljáti na koga; veti (vejem) na kaj; den Schnee — snega namésti (-métem).

anweichen mečiti, mehčáti; omečiti, omehčati.

anweiſen odkázati (-kažem), nakázati; *impf.* odkazovati; naročíti komu kaj; napótiti, poučíti koga; Geld — denar komu nakázati (-kažem); *impf.* nakazovati; angewieſener Betrag nakázani znesèk.

Anweiſung *f.* odkàz, nakàz, napot·lo, pouk, napótek; (Poſt—) poštna nakáznica; Anweiſungs- nakázni.

anweißen béliti; pobeliti.

anwendbar raben, uporáben, rabljìv; veljáven.

anwenden rábiti; uporábiti, upotrébiti; *impf.* uporábljati; Mühe — prizadéti (-denem); *impf.* prizadévati si; trúditi se; Koſten — trošiti; potrošiti; Geſetz — zakon uporabiti.

Anwendung *f.* raba, uporába; — finden veljáti, uporábljati se.

anwerben nabráti (-berem), najéti (najmem); *impf.* nabírati, najémati; ſich — laſſen med vojáke iti (grem).

Anwerbung *f.* nabíranje, nabòr.

anwerfen ométati (-mečem); *impf.* ometávati.

Anweſen *n.* poséstvo.

anweſend navzóčen, pričujóč, prisótən.

Anweſenheit *f.* navzóčnost, pričujóčnost, prisótnost; in meiner — vpričo mene.

anwidern gábiti se, mrzéti; das widert mich an to se mi gabi.

Anwinkel *m.* prikot.

Anwohner *m.* sósed, bližnji stanovávec; — eines Baches potóčnik, potókar; Save— Posávec; Drau— Podrávec; Meer— primórec.

Anwuchs *m.* narástek.

Anwurf *m.* omèt, namèt; (d. Waſſers) nanòs, naplàv; (Vorwurf) očítanje.

Anzahl *f.* število, bròj; eine große — Menſchen mnóžica, sila ljudstva; kleine — peščica, nekoličina. [štévati.

anzählen naštéti (-štejem); *impf.* na-

anzapfen nastáviti, na čèp dejáti (denem), — postaviti; *impf.* — dévati.

anzäumen obrzdáti, obuzdáti; *impf.* obrzdovati.

anzeehen upijániti koga; ſich — opíti (-píjem) se, napíti se, upijániti se; *impf.* opívati se.

Anzeichen *n.* známenje, znak.

Anzeige *f.* naznanílo, objáva; (gerichtliche) ováda, ovádba.

anzeigen naznániti, zglásiti; *impf.* naznánjati, zglášati; kázati (kažem); pokazati; (gerichtlich) ováditi; anzeigende Art kazálni (znanílni) način, dolóčni naklòn.

anzeigend kaz·ilen. [nik.

Anzeiger *m.* naznanívec, kazávec; ovád-

anzetteln snováti (snújem); osnovati, nasnovati.

Anzettelung *f.* osnóva, snovánje, osnútek; — einer Verſchwörung zaróta.

Anzettler *m.* snováč, snovávec.

anziehen potégniti; *impf.* potegovati; (anſpannen) natégniti, pritégniti, napéti (-pnèm); (Kleider) obléči (-čem); *impf.* oblačiti; (Schuhe) obúti (-újem); *impf.* obúvati; (Waſſer) napéti (-pnèm) se, obvólgniti; (anregen) míkati, zanímati, vábiti. [prijétən.

anziehend míčən, mikálen, zanimìv,

Anzieher *m.* pritéznica (Muſkel).

Anziehung *f.* natézanje, natezáva, vabljívost.

Anziehungskraft *f.* privláčnost, natéza.

Anzucht *f.* priréja, zaréja.

Anzug *m.* (Kleider) obléka, oprávа; (Ankunft) prihòd, dohòd.

anzüglich žaljìv, zbadljìv.

Anzüglichkeit *f.* žaljívost, zbadljívost.

anzünden (Licht) pri-, vžgáti (-žgèm); *impf.* prižígati, vžigati; (Feuer) zakúriti, zanétiti, zatŕniti, zapáliti; (Haus) zažgati.

Anzünder *m.* zažigávec.

Anzündung *f.* prižig, zažig, zažíganje.

Aorte *f.* privódnica.
Apanage *f.* kněževsko letno izplačílo, oddélščina, apanaža.
Apathie *f.* brezčútje, brezčútnost.
apathiſch brezčútěn.
Apfel *m.* jábolko; (wilder) lesník, lesníka; Apfel- jábolčni.
Apfelbaum *m.* jáblan (-i), jáblana; (wilder) lesníka.
apfelförmig jábolčast.
Apfelmoſt *m.* jábolčnik, jábolkověc, lesníkověc.
Apfelmotte *f.* jábolčni mòlj.
Apfelſchnitz *m.* krhélj (krhlja), krhljič.
apodiktiſch neovržěn, apodiktičěn.
Apokalypſe *f.* skrivno razodétje. [stěn.
apokryph neprávi, podtáknjen, neprí-
Apologet *m.* branítelj, zagovórnik.
Apologie *f.* zagóvor, apologija.
Apoplexie *f.* mrtvoùd.
Apoſtat *m.* odpádnik.
Apoſtel *m.* apóstelj, apostol; Apoſtel- apósteljski, apostólski.
Apoſtelamt *n.* apósteljstvo.
apoſtoliſch apostólski.
Apoſtroph *m.* opuščáj.
Apotheke *f.* lekárnica.
Apotheker *m.* lekár; Apotheker- lekárski. [nik.
Apothekergehilfe *m.* lekárski pomoč-
Apothekergewerbe *n.* lekárska obŕt (-i).
Apothekergremium *n.* lekárski zbòr.
Apothekerkunſt *f.* lekárstvo.
Apotheoſe *f.* pobožénje, obožávanje.
Apparat *m.* pripráva, oródje, pristròj.
Appell *m.* sklic, pozòv.
Appellant *m.* prizivnik.
Appellation *f.* prizív, apelácija; Appellations- prizívni, apelacijski.
Appellationsfriſt *f.* prizívni ròk.
Appellationsgericht *n.* prizívno sodíšče.
appellieren prizváti (-zóvem) višje sodíšče, pritóžiti se pri višjem sodíšču; apelovati; *impf.* pritoževati se p. v. s.
Appetit *m.* tek, slast (-i); guter — doběr tek; ich habe — diši mi, tékne mi.
appetitlich tečěn, slastěn, želčěn; apetitěn.
applaudieren plóskati, tléskati.
Applaus *m.* plósk, plóskanje, tlèsk.
applicieren pritekníti (-táknem), priložíti.
Appoſition *f.* pristávěk.
approbieren ſ. zubereiten. [trdílo.
Approbation *f.* odobrítěv, potŕdba, po-
approbieren odobríti, potŕditi; *impf.* odobrovati, potrjevati.
approximativ približno, približema.
Aprikoſe *f.* marélica.
April *m.* april, mali travěn; in — ſchicken po ptičjega mleka posláti.
Aprilwetter *n.* nestanovítno —, izpremenljivo vreme (-na).
apropos *interj.* dà-tè! zbilja! pri tej prílíki; na misěl mi pride.
Aquäduct *m.* vodovòd.
Äquator *m.* ravnik, ekvator; Äquatorial- rávnikov, rávniški.
Äquatorialſtrömung *f.* rávniški tòk, ekvatorski tòk.
äquinoctial enakonóčěn.
Äquinoctium *n.* enakonóčje.
Äquivalent *n.* enáčěk, istomočnína, naméstěk.
äquivalent enakovréděn, istomóčěn.
Ar *n.* ar.
Ära *f.* vek.
Aräometer *n.* gostomèr.
Arar *n.* držávni zaklàd.
ärariſch držávěn, erarěn.
Arbeit *f.* delo, opravílo, oprávěk, posěl, dejánje; an die — gehen na delo iti (idem, grem); wie die —, ſo der Lohn kákršno delo, tako plačílo; Arbeits- délavěn, délověn.
arbeiten délati, poslovati; (ſtechtiſch) tlako délati, rabotáti; ſchwer — trúditi se; ſich empor — opomóči (-mórem) si; *impf.* opomágati si; ohne Koſt — v dero delati.
Arbeiter *m.* délavěc, težák; —in *f.* délavka, težákinja.
arbeitſam délavěn.
Arbeitſamkeit *f.* délavnost.
Arbeitsgeber *m.* delodávěc.
Arbeitshaus *n.* délalnica, delárnica.
Arbeitsleiſtung *f.* storjéno delo.
Arbeitsleute *pl.* délavci, težáki *pl.*
Arbeitslohn *m.* zaslúžěk, mezda.
arbeitslos brez dela, brezdélěn.
arbeitsſcheu delomŕzěn, delobójěn.
Arbeitsſcheu *f.* delomŕžnja, delomŕznost.
Arbeitstag *m.* délavnik.

Arbeitszeit *f.* délovni čas.
Arcade *f.* obók.
Arcanum *n.* skrivnóst. [starélka.
Archaismus *m.* zastaréla oblika, za-
Archäolog *m.* starinoslóvec.
Archäologie *f.* starinoslóvje.
archäologisch starinoslóvski.
Arche *f.* barka, ladja.
Architel *m.* otóčje.
Architekt *m.* zidárski umétnik, stavbnik, gradítelj, arhitekt.
Architektonik *f.* zidárska umétnost, gradíteljstvo, arhitektónika.
Archiv *n.* pismohrána, arhiv.
Archivar *m.* pismohránec, arhivar.
Area *f.* prostor, selíšče.
arg hud, zèl (zlà, zlò), zloben; das ist doch zu — to je vendar preveč; — verfahren mit einem grdo ravnáti s kom.
Ärger *m.* nevólja, srd, jad, togóta.
ärgerlich nevóljen, srdit, jadovit, togótен, pohujáljiv.
ärgern jezíti, drážiti, togotíti, jáditi koga, nagájati komu; sich — jezíti se, srdíti se, gnéviti se, hudovati se; es ärgert mich to me grize, — jé; sich an etwas — pohújšati se nad čim; *impf.* pohujševati se, spotikati se.
Ärgernis *n.* pohújšanje, sóblazen (-i); öffentliches — javno pohújšanje, spogledovánje; ich gebe — svet se spogledúje nad menoj; — geben pohújšati; *impf.* pohujševati.
ärgestunt hudovóljen, hudomúšen.
Ärgestunt *m.* hudovóljnež.
Arglist *f.* zvijáča, kovárstvo, lokávščina; lokávost, prekánjenost, zvítost.
arglistig zvit, lokáv, zvijáčen.
arglos brezzlóbno.
Argument *n.* ſ. Beweis.
Argusaſſer *m.* okáč. [vanje.
Argwohn *m.* sum, sumljívost, natólce-
argwöhnen súmiti, natólcevati; gegen jemd. — koga na sumu iméti (imám).
argwöhniſch sumljiv, súmen.
Arie *f.* napèv; (Lied) popévka.
Ariſtokrat *m.* plemenítnik, plémič, plemenitáš, boljár.
Ariſtokratie *f.* plémstvo. [boljárski.
ariſtokratiſch plémiški, plemenitáški,
Arithmetik *f.* aritmetika, računstvo.
arithmetiſch aritmétičen.
arktiſch séverən, arktičən.
Arm *m.* lakèt, laktí *pl. f.*; beide —e naróčje; (Oberarm) gornje laktí, nadlaktí; (Vorderarm) spodnje laktí, podlaktí, podkomólec; unter dem — pod pázduho; — des Fluſſes rokáv, pánoga; (bei der Drehbank) ročica; unter die — greifen pomóči (-morem); *impf.* pomágati komu; in die —e nehmen v naróčje vzéti (vzamem).
arm ubóg, revən, sirótən, siromáški; — werden obózati; —e Leute siromáki.
Armatur *f.* orózje, vojáška opráva, opréma.
Armband *n.* zapéstnica, naróčnica.
Armbinde *f.* povój, prevéza.
Armbruſt *f.* samóstrel, samóstra.
Armbruſtſchütze *m.* samostélec.
Arme *m.* ubóžec, revež, siromák; *f.* ubóžica, reva, siróta.
Armee *f.* vojska, armáda; Armeevojakni, vojni, vojínski.
Armeecorps *n.* vojno krdélo, vój.
Armeetrain *m.* vojni tren.
Armel *m.* rokáv, rokávec.
Armelhemd *n.* rokávci *pl.*
Armencaſſe *f.* blagájnica za ubóžce.
Armenfonds *m.* ubóžni zaklàd.
Armenhaus *n.* ubóžnica.
Armeninſtitut *n.* zavod za siromáke, siromášnica.
Armenvater *m.* skrbník ubóžcev.
Armenverſorgung *f.* preskrba siromákov, preskrbovánje ubóžcev.
armſörmig ročast, ramast.
Armhöhle *f.* podpázduha.
Armkorb *m.* pletenica, ročnica, ročna košára, cajna.
Armlehne *f.* ročáj, ročni naslòn.
Armleuchter *m.* lesténec.
ärmlich siromáški, sirótən, bedən, ubórən; —e Hütte beznica, kočúra.
armlos brezróčen.
Armmuskel *m.* lákətna míšica.
armſelig siromášən, revən, sirótən, ubórən.
Armſeligkeit *f.* révščina, siromáštvo, siróščina.
Armſpange *f.* zapéstnica.
Armut *f.* ubóštvo, siromáštvo, révščina, siróščina, siromačija.

Armutszeugnis *n.* izpričeválo ubóštva, ubóžno izpričeválo.
Armvoll *m.* naróčaj, naróčje.
Arnica *f.* brdnja, kukovíčnik, árnika.
Aroma *n.* vonjáva, dišáva.
aromatiſch vonjàv, blagodišèč.
Aronſtab *m.* pégasti káčnik, štrkavèc.
Arrangement *n.* napráva, pripráva, urédba.
Arrangeur *m.* priredník.
arrangieren na-, pripráviti, u-, priredíti; *impf.* priprávljati, prirejati.
Arreſt *m.* zapòr; (Locale) ječa.
Arreſtant *m.* jetník; —in *f.* jetnica.
Arreſtſtrafe *f.* zapórna kazèn.
arretieren zapréti; *impf.* zapírati.
arrogant preobjéstèn, preoblástèn, prevzétèn. [nost.
Arroganz *f.* preobjéstnost, prevzét-
arrondieren zaokróžiti, zložíti; *impf.* zaokroževati, zlágati.
Arrondierung *f.* zložba; zaokróžba, zaokroževánje.
Arrondiſſement *n.* okràj.
Arſch *m.* rit (-i), sedálo, zádnjica; prda, gúzica.
Arſchbacke *f.* rítnica. [nal.
Arſenal *n.* oróžnica, orožárnica, arze-
Arſenik *m.* míšnica, arzenik; **Arſenik-** míšnični.
Arſis *f.* povzdìg.
Art *f.* (Weiſe) načìn; (Gattung) pleme (-na), rod; (Species) vrsta; (Anſtand) pristójnost, vljúdnost; (Beſchaffenheit) kakóvost; nach — der Thiere živínski.
arten vreči (vržem) se; nach ſeinem Vater — po očétu.
Arterie *f.* (žíla) odvódnica.
articuliert členkovít, razlóčèn. [tost.
Articulierheit *f.* členítost, členkovíartig pristójèn, vljúdèn.
Artigkeit *f.* pristójnost, vljúdnost.
Artikel *m.* člen, spolnik; (Abſatz) odstávèk; (Ware) blagó, roba; kos; (Aufſatz) sestávèk, článèk.
Artillerie *f.* topníštvo.
Artilleriſt *m.* topník, topničár.
Artiſt *m.* umétnik.
artiſtiſch umétniški.
Arve *f.* limba, cemprín.
Arznei *f.* zdravílo, lek; **Arznei-** zdravílski, lekarski.
arzneien zdráviti, léčiti, vráčiti.
Arzneikunde *f.* zdravílstvo, vraštvo, lekárstvo.
Arzt *m.* zdravník, lečnik, vrač.
ärztlich zdravníški; —e Behandlung zdravítèv, lečítèv; er ſteht in —er Behandlung zdravníka ima; —es Gutachten zdravníško mnenje.
Aſcendenten *pl.* vzhódno koléno, soródniki vzhódne vrste, soródniki v navzgórnji vrsti. [nosti.
Aſcet *m.* pokorívèc, krotívèc počút-
Aſcetik *f.* krotitèv počútnosti, pokorjénje mesá, vaja v pobóžnem življénju, zatajevánje sámega sebe.
aſcetiſch zatajeválen.
Aſche *f.* pepél; (glimmende) prhál (-i), prhávka, prhálica; (glühende) žerjávica; in — verwandeln upepelíti; **Aſchen-** pepélni.
Aſche *f.* lípan. [njàk.
Aſchenbehältnis *n.*, **Aſchenfall** *m.* pepel-
Aſchenbrödel *n.* pepelúha, pepélčica.
Aſchenbrot *n.* podpepelník, mlinci *pl.*
aſchenfärbig pepélnast.
Aſchenkrug *m.* pepélnica.
Aſchenmann *m.* pepelár. [sol.
Aſchenſalz *n.* lúgasta sol (-í), alkalska
Aſchenſchaufel *f.* greblja.
Aſchentuch *n.* pepelúška.
Aſcher *m.* lug.
Aſcherfaß *n.* lužnják.
Aſchermittwoch *m.* pepelníčna sreda, pepelnica.
äſchern pepelíti.
aſchgrau pepélnast; ein —es Pferd mišèc. [(dam).
äſen pítati, hrániti, krmíti, jesti dati
Aſpect *m.* (*pl.* —en) poglèd, izglèd; známenja; *astron.* stanje premíčnih zvezd.
Aſphalt *m.* zémeljska smola. [věc.
Aſpirant *m.* aspirant, čakávèc, prosí-
Aſpiration *f.* zasópnjenje; hrepenénje.
aſpirieren zasópniti; prósiti, čákati česa, hrepenéti po čem.
Aß *n.* as.
Aſſecurant *m.* zavarovávèc.
Aſſecuranz *f.* zavárovanje; =**anſtalt** *f.* zavaroválnica; =**gebür** *f.* zavarovalnína, premija; =**polizze** *f.* zavaroválna polica.
Aſſecurat *m.* zavárovanèc.

assecurieren zavárovati kaj.
Assel *f.* prasíček; Band— stónoga.
assentieren nabírati vojake; nabráti (-bérem); nováčiti; med vojake vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem).
Assentierung *f.* vojáški nabòr.
Assentierungscommission *f.* nabórna komisija.
Assentort *m.* nabórni kràj.
Assessor *m.* prisédnik, asesor.
Assignant *m.* nakazovávěc, nakazujóči dolžník.
Assignat *m.* nakázaněc; *n.* (Schein) nakáznica.
Assignation *f.* nakàz.
Assimilation *f.* prilikovánje.
assimilieren prilíčiti; *impf.* prilikovati.
Assisen *pl.* porótna seja.
Assisenhof *m.* porótno sodíšče.
Assistent *m.* asistent, pomočník.
Assistenz *f.* pomóč (-i).
Association *f.* združba, združevánje; družba.
Associé *m.* trgóvski drug.
associieren drúžiti se; zdrúžiti se.
Assonanz *f.* ujéma glásnikov.
assortieren razdelíti; sich — založíti se z blagom.
Ast *m.* veja; *dem.* véjica; pánoga, grana; *coll.* vejévje; (mit Zacken) rogovíla; (Überbleibsel im Holze) grča, svrž (-í).
Ästhetik *f.* lepoznánstvo.
ästhetisch lepoznánski.
Asthma *n.* nadúha, sipljívost.
asthmatisch nadúšljiv, sipljìv.
ästig véjnat; rogovílast; (knorrig) grčast, svržast, svržàt; (dicht) košàt.
astlos brezvéjnat.
Astmoos *n.* sédje, bradovína.
Astrognosie *f.* zvezdoznánstvo.
Astrolabium *n.* zvezdomèr.
Astrolog *m.* zvezdár, astrolog.
Astrologie *f.* zvezdárstvo.
Astronom *m.* zvezdoslóvěc, zvezdoglèd, astronom.
Astronomie *f.* zvezdoslóvje, astronomíja.
astronomisch zvezdoslóvěn, astronómski.
astvoll vejnat, vejevít.
Astwerk *n.* veje, vejévje, praščje.
Asyl *n.* zavétje, zavetíšče, pribežalíšče.
Atelier *n.* umétnikova délalnica.
Atheismus *m.* brezbóštvo, bogotájstvo.
Atheist *m.* brezbóžěc, bogotájěc.
atheistisch bogotájěn, brezbóžěn.
Athem *m.* sapa, dih, dúšěk; den — holen díhniti; *impf.* díhati, sopsti (sopem); (schwer) sopíhati, sípiti; den — beschweren zahlipíti, zasopíti; den — verlieren zasopihati se, usopíti se, zahlípniti se; in einem — v enem dušku; zu — kommen oddehníti (-dáhnem) se.
Athemloch *n.* dušníca.
athemlos brez sape, zasopljèn, zahlipljèn, zasopíhan.
Athemorgan *n.* dihálo.
Athemsystem *n.* oddúšje.
Athemzug *m.* dušěk, dih, díhljaj.
Äther *m.* hlip, etěr.
Ätherdämpfe *pl.* étrova sopárica.
ätherisch hlipěn, étrski, etrov.
Athlet *m.* borívěc, rokobórěc, atlet.
athmen díhati, sopsti; dehníti (dáhnem), díhniti, sópniti; (schwer) sopíhati; (stark) dihtéti; (v. Blumen) díšati (dišim), děhtéti.
Athmungswerkzeug *n.* dihálo, sopílo.
Atlas *m.* zemljevìd, atlas (*pl.* atlanti).
Atmosphäre *f.* vzdúšje, ozráčje, atmosfera.
atmosphärisch vzdúšěn, izpodnéběn, atmosférski.
Atom *n.* atom, droběc.
Attaché *m.* pribóčnik, naméščeněc.
Attaque *f.* napàd.
attaquieren napásti (-padem); *impf.* napádati.
Attentat *n.* zavrátni napàd.
Attergat *n.* nahŕbtni odpìs.
Attest *n.* izpričeválo, svedóčba.
Attich *m.* habát.
Attribut *n.* pridèv, pridévěk, prilástěk.
attributiv pridévěn.
Ätz- razjéděn, razjedljìv.
ätzen, ätzen pítati.
ätzen jédkati, razjédati, pézati.
ätzend jeděk, razjedljìv.
Ätzkalk *m.* jedko apno.
Ätzkraft *f.* razjedljívost, razjédnost.
Ätzlauge *f.* razjedljívi lug.
Ätzung *f.* píča; vába.
Ätzwasser *n.* razjedljíva voda.
au! *interj.* òj, jòj, joj meni, gorjé!
auch *conj.* tudi, i; wer es — sei bódisi kdorkòli; wenn — četúdi, čepràv, dàsi, akotúdi, akorávno; sowohl . . . als —

i...i; nicht nur ... ſondern — ne samo ... ampak tudi.

Auction *f.* drážba.

Audienz *f.* zaslúh, avdijencija.

Auditor *m.* vojáški sodník, avditor.

Auditorium *n.* poslušávci.

Aue *f.* loka, tráta, ledína, liváda, draga.

Auerhahn *m.* divji petélin.

Auerhenne *f.* divja kura.

Auerochs *m.* tur.

auf *praep.* na, pò, v (mit dem Acc. u. Local); — dem Lande na kmetih; — ſloveniſch slovénski; — Anrathen po nasvétu; — den Sonntag v nedéljo; *interj.* auf! vstani! na noge! Glück auf! Bog daj srečo!

aufächzen jékniti, zajéčati (-ím).

aufackern izorati (-órjem); nochmals — preorati; locker — razorati.

aufarbeiten podélati; ſich — opomóči (-mórem) si; *impf.* opomágati si.

aufathmen díhniti, vzdíhniti; odehníti (-dáhnem) se.

aufbahren dejáti (dénem) na mrtváški odèr; *impf.* dévati —.

aufbauen sezídati, zgradíti, postáviti; *impf.* postávljati.

aufbehalten hrániti; shrániti; den Hut — pokrít ostáti (ostánem).

aufbeißen pregrízniti; (m. d. Schnabel) razkljuváti (-kljújem).

aufbeſſern izbóljšati, pobóljšati; *impf.* izboljševati.

Aufbeſſerung *f.* izbóljšek, pobóljšek.

aufbetten postláti (-stéljem); *impf.* postíljati.

aufbewahren shrániti, správiti; *impf.* shránjati, spràvljati.

Aufbewahrungsanſtalt *f.* hranílni závod.

Aufbewahrungsort *m.* hraníšče.

aufbiegen zavíhati (-víham, -víšem), zavíhniti.

aufbieten (Truppen) nabráti (-bérem); *impf.* nabírati; na vojsko sklícati (-klícem); (Verlobte) oklicati; (Krüfte) prizadévati si.

aufbinden navézati (-vézem), privézati na kaj; *impf.* privezovati; obésiti komu kaj (na nos), natvésti (-tvézem); *impf.* obéšati; (den Sack) razvézati; *impf.* razvezovati.

aufblähen napíhniti, napéti (-pnèm), izbúhniti; *impf.* napénjati; ſich — ščepériti se, napihovati se, nadímati (-dímljem) se.

aufblaſen (Feuer) vzpíhniti, podpíhniti; *impf.* vzpihovati.

aufbleiben čúti (čújem), bedéti (bedím); (die Nacht) prečúti, prebedéti.

Aufblick *m.* poglèd.

aufblicken kvíšku poglédati, oči povzdígniti; *impf.* povzdigovati.

aufblitzen zablísniti (se), zablískati se, zasvétiti se.

aufblühen razcvèsti (-cvetèm) (se), razvíti (-víjem) se; *impf.* razcvétati, razvíjati se.

Aufblühen *n.* razcvèt, razvòj, razvítek.

aufbrauſen skipéti, zavréti, zašuméti; *impf.* kipéti, vréti, šuméti; (im Zorn) razsrdíti se, raztogotíti se, razkáčiti se.

aufbrauſend razsrdljìv, togotljìv, naglojézen.

aufbrechen *tr.* u-, razlómiti; *impf.* razlámljati; (Thüre) razbíti (-bíjem) vrata; *impf.* razbíjati; (Brief) odpečátiti, razpečátiti; *intr.* (von Knoſpen) póciti; *impf.* pókati; (von Blumen) razcvèsti (-cvetèm) se, odpréti se; *impf.* razcvétati se, odpírati se; (von Wunden) prepustíti se, predréti se; *impf.* prepúščati se, predírati se; (ſich auf den Weg machen) vzdígniti se, odríniti, odpráviti se, iti (idem) na pot; *impf.* vzdigovati se, odpràvljati se.

aufbreiten razgrníti, prostréti (prostrèm), razprostréti; *impf.* razgrínjati, razprostírati.

aufbringen správiti, pripráviti; *impf.* spràvljati; (ausfindig machen) nájti (-dem), iztekníti (-táknem); *impf.* iztíkati; eine Sitte — novo šego uvésti (-védem); *impf.* uvájati; ein Kind — dete odgojiti; *impf.* odgájati; (in Zorn bringen) razjezíti, razdrážiti, razkáčiti, razsrdíti koga; *impf.* razdraževati, razsrjevati.

aufbröckeln razdrobíti, razmrvíti; *impf.* drobíti, mrvíti.

Aufbruch *m.* odhòd; prelòm.

aufbrüllen zatúliti, zarjúti (-rjóvem).

aufbürden zadéti (-dénem), naložíti, napŕtiti, navaliti, obremeníti, natovoríti; *impf.* zadévati, nalágati, nakládati.

aufdecken odkríti (-kríjem), razkríti, odvézniti, odgŕniti; *impf.* odkrívati, odgrínjati; (den Tiſch) pogrníti, pregrníti; *impf.* pogrínjati, pregrínjati.

aufdingen najéti (nájmem); *impf.* najémati.

aufdrängen vsíliti; *impf.* vsiljevati; ſich — vríniti se komu; *impf.* vrívati se.

aufdrehen zasúkati (-kam, -čem), odsúkati, odvíti (-víjem); Uhr — navíti.

aufdringen posíliti, vríniti; *impf.* posiljevati, vrívati.

aufdrücken pritísniti; *impf.* pritiskovati; (Schloß) odpréti; *impf.* odpírati.

aufdunſen nabúhniti, zabúhniti, nabrékniti; aufgedunſen zabúhèl.

aufeinander *adv.* drug za drugim, zapóred, zaporédoma.

Aufeinanderfolge *f.* sporèd, soslédica, zaporédnost.

aufeinanderfolgend zaporédèn.

Aufenthalt *m.* bívanje, prebívanje; postánek, pomúdek; (Verzögerung) zadŕžek, zamúda.

Aufenthaltsort *m.* prebivalíšče, bivalíšče.

auferlegen naložíti; *impf.* nalágati; veléti, ukázati (-kážem); *impf.* velévati, ukazovati.

auferſtehen vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Auferſtehung *f.* vstajénje.

auferwachen zbudíti se, prebudíti se; *impf.* zbújati se.

auferwecken zbudíti, obudíti; *impf.* zbújati.

auferziehen vzredíti, odgojíti; *impf.* vzrejati, odgojeváti.

Auferziehung *f.* vzreja, odgója.

aufeſſen pojésti, snésti (snem); *impf.* pojédati, snédati; (Kernobſt) pozóbati (-zóbljem).

auffahren *tr.* navóziti, napéljati (-ám, -péljem); *impf.* navážati, napeljevati; (Weg) utréti pot; *intr.* peljáti se, vozíti se; pripeljáti se; (aufbrauſen) zarohnéti, zarežáti (-im), obrégniti se; (in den Himmel) vzdígniti se; (aufſpringen) poskóčiti. [jeze.

auffahrend rohnív, naglojézen, nagle

Auffahrt *f.* vzvóz (-i); (bei Dreſchtennen) most; (Chriſti) vneboh.od.

auffallen pásti (pádem), telébniti, bútniti; *impf.* pádati, bútati; es fällt ſehr auf v oči zbáda, pozórnost vzbúja.

auffallend, auffällig pozórnost vzbujajóč, opozorljív.

Auffallswinkel *m.* vpádni kot.

Auffangeapparat *m.* prestrezálo.

auffangen prestréči (-strežem), obstréči, ujéti (-jámem).

auffaſſen zagrábiti, zajéti (-jámem), ujéti, ulovíti, prestréči (-žem); (verſtehen) razuméti (-umém, -umém); *impf.* uméti, umévati, razumévati.

Auffaſſung *f.* razuméva, razumévanje; doúmnost; mnénje.

Auffaſſungskraft *f.*, **Auffaſſungsvermögen** *n.* razumljívost, razúmnost, doumljívost.

auffinden nájti (-dem); *impf.* nahájati.

Auffindung *f.* nájdba.

auflachern ſ. auflodern.

auflammen vzplamenéti, búkniti, plásniti; *impf.* plásati.

aufflechten razplésti (-plétem); *impf.* razplétati.

aufliegen zletéti; *impf.* zletévati, zlétati; (v. d. Thür) odpréti se; *impf.* odpírati se.

Auflug *m.* zlèt.

auffordern pozváti (-zóvem); nagovoríti; *impf.* pozívati; nagovárjati; (zum Kampf) na bòj pozváti; (einladen) vábiti, povábiti.

Aufforderung *f.* pozív, povabílo.

Aufforderungsklage *f.* pozívna tožba; die — überreichen pozívno tožbo podáti (-dám).

aufforſten pogozdíti; *impf.* pogozdováti. [tév.

Aufforſtung *f.* pogozdovánje, pogozdí-

Aufforſtungscommiſſion *f.* pogozdoválna komisíja.

Aufforſtungsgebiet *n.* pogozdoválni okolíš.

auffreſſen požréti; *impf.* požírati; pozóbati (-bljem); (ätzen) razjésti (-jém); *impf.* razjédati.

auffriſchen osvéžiti; obnovíti; *impf.* obnávljati; (aufmuntern) osrčíti, razčíliti, oživíti; *impf.* osrčevati, oživljati.

aufführen navóziti, napéljati; *impf.* navážati, napeljeváti; (Bauer) postá-

viti, sezídati, zgraditi; *impf.* postávljati, zídati, graditi; (Schauſpiel) igráti, igro predstáviti; *impf.* predstávljati; jemanden — predstáviti koga; *impf.* predstávljati; ſich — vésti (védem) se; obnášati se; (im Rechnen) vštéti (-štéjem), vračúniti, v račún dejáti (dénem); *impf.* vštévati.

Aufführung *f.* navòz, navážanje; grádba; predstáva, igra; vedénje, obnášanje.

Aufgabe *f.* (Penſum) nalóga, zadáča; (Auftrag) naročílo; (Zugabe) priméček, privržek, dodátek; (d. Briefes) predája.

Aufgabeamt *n.* prejémni urád. [list.

Aufgabeſchein *m.* (poštno-) prejémni

Aufgang *m.* vzhòd, iztòk; (Oſtgegend) vzhódna stran; (Aufwand) potróšek, tróšek; (Weg) pot.

aufgeben dáti (dam), naložíti; *impf.* dajáti, nalágati; (übergeben) oddáti, izročíti; *impf.* oddájati, izročevati; (zugeben) pridáti, privréči (-vžem); (fahren laſſen) opustíti, popustíti; *impf.* opúščati; den Geiſt — izdíhniti, umréti (-mrjem), smrt storíti; den Patienten — obúpati nad bolníkom.

Aufgeber *m.* predájnik, predajávec.

aufgeblaſen napíhnjen, nadút; prevzétən.

Aufgeblaſene *m.* napíhnjenec; prevzétnež; *f.* napíhnjenka, prevzétnica.

Aufgeblaſenheit *f.* napíhnjenost, nadútost; prevzétnost.

Aufgebot *n.* sklic, pozív na vojsko; (Heer) sklícana vojska.

aufgedunſen obrékel, zabúhel, nadút.

Aufgedunſenheit *f.* obréklost, zabúhlost, nadútost.

aufgehen (Sonne) vzíti (-ídem), izíti; *impf.* vzhájati, izhájati, prisijáti; (Pflanzen) pognáti; *impf.* pogánjati, klíti (klíjem), kalíti; (Knoſpe) póčiti, razvíti (-víjem) se; *impf.* pókati, razvíjati se; (Teig) vzhájati, kipéti, kvásiti se; nakípniti, nakfkniti; (Schnee) kopnéti, tájati se, talíti se; skopnéti, stájati se, raztalíti se; (Thür) odpréti se, otvoríti se; *impf.* odpírati se; (d. Geſchwür) prepustíti se; *impf.* prepúščati se; (Augen) izpregléda ti; *impf.* izpregledovati, spámetovati se; (aufgewendet werden) potrošíti se, porábiti se; der Wein iſt aufgegangen vino je pošlò, potéklo; — laſſen potrósiti, porábiti, potrátiti, zaprávíti; *impf.* zaprávljati; (Knoten) razvozláti, razvézati (-vézem); *impf.* razvezovati; (Naht) párati se, razpárati se; (Rauch) dvígati se; vzdígniti se.

aufgeklärt razsvetljèn, omíkan.

Aufgeklärtheit *f.* omíka, prosvéta.

Aufgeld *n.* nadávek, ara. [ložèn.

aufgelegt dobre (žídane) volje, razpo-

aufgeſchaut *interi.* pozòr! pázi! pázite!

Aufgewürmtes *n.* pogrétina, pogrétki *pl.*, pogréta jed.

aufgewekt zdrámljen; bistər, bodər.

aufgießen nalíti; *impf.* nalívati na kaj.

aufgraben razkópati (-kópljem); *impf.* razkopávati; die Erde um einen Baum — prst (-í) nakópati, nagrébsti (-grébem) okóli drevésa; (ausgraben) izkópati; *impf.* izkopávati, izkopovati.

aufgreifen (aufheben) pobráti (-bérem); *impf.* pobírati; jemanden — prijéti (prímem), zgrábiti, zasáčiti.

aufgrunzen zakrúliti, zarohnéti.

aufgürten opásati (-pášem); (Kleid) podpásati, podrécati; (Sattel) pripásati, pripéti (-pnèm); *impf.* pripénjati; (den Gurt öffnen) od-, razpásati, odpéti.

Aufguſs *m.* nalív, polív, nalívek; heißer — popárek.

Aufguſsthierchen ſ. Infuſionsthierchen.

aufhacken raz-, pre-, sesékati; *impf.* razsekovati; (aufpicken) prekljúniti.

Aufhalt *m.* zadržek.

aufhalten zadržati (-držím), ustáviti; *impf.* zadrževati, ustávljati; ſich — biti (sem), bívati, prebívati, mudíti se; ſich über etwas — nevóljen biti nad čim, repénčiti se, čemeríti se; ich halte mich darüber auf to mi ni práv.

aufhaltbar zadržèn, zadržljiv.

aufhängen obésiti, razobésiti; *impf.* obéšati, razobéšati.

aufhäufen kopíčiti, grmáditi; nakopíčiti, nagrmáditi; ſich — nabráti (-bérem) se; *impf.* nabírati se.

aufheben vzdígniti, dvígniti; *impf.* vzdigováti, dvígati; ein wenig — povzdígniti; (aufbewahren) hrániti; shrániti, správiti; *impf.* shránjati, spravljati; (Geſetz) preklícati (-kličem), ovréči

(-vŕžem), razkrepíti, razveljáviti, moč —, veljávo vzéti (vzámem); (Verſammlung) razpustíti; *impf.* razpúščati; (Bauen) skléniti; *impf.* sklépati; (Vertrag) razvézati (-vézem); (Robot) odpráviti; (Unterſuchung) ustáviti; *impf.* ustávljati; die Tafel — izza mize vstáti (vstánem); *impf.* vstájati.

Aufheber *m.* (Muskel) vzdižnica.

Aufhebung *f.* odpráva, ovŕžba, razveljáva, preklic.

aufheitern vedríti, jasníti; razvedríti, iz-, razjasníti; jemanden — razveselíti, udobrovóljiti; *impf.* razveseljevati.

aufhelfen pomóči (-mórem); *impf.* pomágati komu; (einem Gefallenen) na noge správiti, vzdígniti; *impf.* správljati, vzdigovati; ſich — opomóči si.

aufhetzen naščuváti, našúntati, podpíhati, nahújskati; *impf.* podpihovati, drážiti; (Thiere) spodíti.

aufhiſſen natekníti (-táknem); *impf.* natíkati; (Fahne) razprostréti, razpéti (-pnèm); *impf.* razprostírati, razpénjati.

aufhorchen poslúšati, na uhó vléči (vléčem), prisluškovati.

aufhören (ablaſſen) néhati, jénjati, prestáti (-stánem); *impf.* nehávati, jenjevati, končevati se, prestájati; (vom Schmerz) odléči (-lézem); *impf.* odlégati.

Aufhören *n.* nehánje, prestánek; ohne — nepreném homa, neprestáno.

aufhüpfen skóčiti, poskóčiti.

aufjagen spodíti, splášiti.

aufjauchzen zaúkati, zavrískati, zavrísniti.

Aufkauf *m.* pokúp, nakúp.

aufkaufen nakúpiti, ponakúpiti.

aufkehren pomésti (-métem); *impf.* pometáti.

aufkeimen vznikniti.

aufklären razsvetlíti, izjasníti; *impf.* razsvetljevati; (Verſtand) bístriti; razbístriti, prosvétiti; (erklären) razjásniti, pojasníti, razložíti; *impf.* razlágati; ſich — (v. Wetter) jasníti se, vedríti se.

Aufklärung *f.* razsvéta; pojasnílo, razjasnítev, razbístrilo; (des Geiſtes) omíka, prosvéta.

aufklauben pobráti (-bérem); *impf.* pobírati.

Aufklaubſel *n.* pobírek.

aufkleben prilepíti.

aufklopfen raztólči (-čem), raztrúpiti.

aufknacken razgrísti (-grízem), razgrízniti.

aufknien poklékniti; *impf.* poklekovati.

aufknüpfen odpéti (-pnèm), razpéti; *impf.* odpénjati, razpénjati.

aufknüpfen (Dieb) obésiti; *impf.* obéšati; (auflöſen) razvézati (-vézem), razrésiti, razvozláti; (befeſtigen) privézati, privozláti.

aufkochen skúhati; prekúhati, prevaríti.

aufkommen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (geneſen) ozdravéti, okrévati, prebolétí, skoléhati; (kund werden) izvédeti se (zvem), na svetlo príti (prídem); mit ihm kommt niemand auf njemu ni nihče kos; (v. Umſtänden) opomóči (-mórem) si; eine neue Mode iſt aufgekommen novo šego so vpeljáli.

Aufkommen *n.* ozdravénje, okrévanje.

aufkratzen razpráskati, razčóhati.

aufkünden odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati.

Aufkündigung *f.* odpóved (-i).

auflachen zasmêjati (-smêjem) se.

Auflabegebür *f.* nakladnína.

aufladen naložíti, napŕtiti, zadéti (-dénem), natovoríti; *impf.* nakládati, nalágati; obložíti (koga s čim); ſich etw. — nakópati (-kópljem) si; *impf.* nakopávati si.

Auflader *m.* nakladávec, nadeváč.

Auflage *f.* nálog; (Steuer) nakláda; (d. Buches) natísk, izdáva; (d. d. Drehbank) nástava.

Auflagebaum *m.* leséna blazína.

auflaſſen opustíti; *impf.* opúščati.

Auflauerer *m.* zalezovávec, prežávec.

auflauern zalezovati; prežati (-žim), stréči (strežem) na koga.

Auflauf *m.* natèk, stèk, stékanje; (Aufruhr) rabúka; (Speiſe) kipnjenec, kipnik.

auflaufen natéči (-téčem), narásti (-rástem); *impf.* natékati, naráščati; (Speiſe) nakípniti; *impf.* kipéti; (Roſten) natéči se, nabráti (-bérem) se; (aufſchwellen) otéči; *impf.* otékati.

aufleben oživéti; *impf.* oživljati se.

auflegen položíti, dejáti (dénem) na kaj; *impf.* polágati, dévati; (zur Ein-

ſicht) **razgrnîti, razpoložîti**; (Laſt) **naložîti**; *impf.* **nalágati**; (Steuer) **naložîti**; *impf.* **nakládati**; (Buch) **izdáti, natísniti**; *impf.* **izdájati, natiskovati**.

Auflegung *f.* **razgrnítêv**; (der Wahllisten) **razgrnítêv** volívskih imenikov.

auflehnen ſich **naslóniti se**; *impf.* **naslánjati se na kaj**; ſich **wider einen — upréti se, ustáviti se komu**; *impf.* **upírati se, ustávljati se**.

Auflehnung *f.* **upòr**.

aufleſen **pobráti** (-bérem); *impf.* **po-**

aufleuchten **zasvétiti** (se), **zasijáti** (-síjem), **zasíniti** (-nem).

aufliegen **ležati** (-žím) **na čem**; (Liſte) **razgrnjen biti** (sem); ſich — **preležati se**.

auflodern **rahljáti, rášiti**; **zrahljáti, razdrásati**.

auflodern **vzplamenéti, švígniti, búkniti, plániti, zaplapolátí**.

auflösbar **razvezljiv, razvézən**; *chem.* **raztopljiv, raztópən, ločljiv**.

auflöſen **razvézati** (-vêžem), **razrêšiti**; *impf.* **razvezovati, razrešévati**; (ſchmelzen) **stopíti, raztopíti**; *impf.* **raztáplјati**; *chem.* **razlóčiti, razkrojíti**; *impf.* **lóčiti, razločevati, razkrájati**; (Vertrag) **razvézati, razdréti** (-dérem); *impf.* **razvezovati, razdírati**; (Verſammlung) **razpustíti**; *impf.* **razpúščati**; (Geſellſchaft) **razdrúžiti**; *impf.* **razdruževati**; (Räthſel) **ugániti**; *impf.* **ugíbati**; (Knoten) **razvozláti**; (Aufgabe) **rêšiti**; ſich — **razpásti** (-pádem); *impf.* **razpádati**; (Geſellſchaft) **raziti** (-idem) **se**; *impf.* **razhájati se**.

auflöſend **ločílən, topílən, krojílən, razdružílən**.

Auflöſung *f.* **razvéza; razhòd**; **raztòp**; (einer Verſammlung) **razpûst**; (e. Vereinigung) **razdrúžba**; (d. Kaufes) **razkúp**.

Auflöſungsmittel *n.* **ločílo, topílo**.

aufmachen **odpréti, otvoríti**; *impf.* **odpírati**; (aufbinden) **razvézati** (-vêžem), **odvézati**; (Brief) **razpečátiti**; (Mund) **ráztòlči**; (Mund — **zíniti, ústnìti**; ſich — **vzdígniti se, napótiti se, odpráviti se**; *impf.* **odprávljati se**.

Aufmarſch *m.* **razvrstítêv, razvòj na**

aufmarſchieren **razvrstíti se**; *impf.* **razvrščévati se**.

aufmerken **páziti, poslúšati**; (aufzeichnen) **zapísati** (-pîšem), **zaznámenovati, zabeléžiti**; *impf.* **zapisovati, zaznamenjevati**.

aufmerkſam **pazljìv, pozórən**; — ſein ſ. **aufmerken**.

Aufmerkſamkeit *f.* **pazljívost, pozórnost**; beſondere — ſchenken **oko posébno obŕnjeno iméti** (na kaj).

aufmuntern **izpodbósti** (-bódem), **izpodbudíti**; *impf.* **izpodbádati, izpodbújati**; (aufwecken) **zdrámiti, vzbudíti**; *impf.* **vzbújati**; (erheitern) **razveselíti**; *impf.* **razveseljevati**.

aufmunternd **izpodbúdən, izpodbud-**

Aufmunterung *f.* **izpodbáda, izpodbúda, izpodbudílo**.

aufnähen **prišíti** (-šíjem), **našíti**.

Aufnahme *f.* **sprejèm**; (ſchriftl.) **vpìs, zapìs, vpisovánje**; (eines Protokolles) **sestáva**; (e. Gegend) **načŕt**; (photogr.) **posnétek**.

Aufnahmsgebäude *n.* **sprejemálnica**.

Aufnahmsprüfung *f.* **sprejémna izkúšnja**.

Aufnahmsſchein *m.* **sprejémnica, sprejémni list**.

Aufnahmstaxe *f.* **sprejémščina**.

aufnehmen **sprejéti** (spréjmem); *impf.* **sprejémati**; (heben) **vzdígniti**; *impf.* **vzdigovati**; (Arbeit) **lotíti se** (dela), **pričéti** (-čnèm); *impf.* **pričénjati**; eine Gegend — **načŕtati obràz krajine**; (bingen) **najéti** (nájmem); *impf.* **najémati**; (Eid) **v priségo vzéti** (vzámem), **zaprisêči** (-sêžem); *impf.* **zapriségati koga**; (übel — **zamériti, za zlo vzéti komu**; *impf.* **za zlo jemáti** (jémljem); (vermehren) **dovzéti**; (Geld) **na pósodo vzéti, izposóditi**; *impf.* **izposojevati**; (Protokoll) **sestáviti, narediti, zapísati** (-pîšem) **zapísnik**; *impf.* **písati zapísnik**; der Mond nimmt auf mesec raste.

aufnöthigen **vsíliti komú kaj**; **posíliti koga**; **vríniti**; *impf.* **vrívati**.

aufopfern **žrtvovati, darovati**; **podaríti, posvetíti**.

Aufopferung *f.* **žrtêv, daritêv**.

aufpacken **naložíti, natovoríti, zadéti** (-dénem), **napŕtiti**; *impf.* **nakládati, nalágati**.

aufpaſſen **páziti, poslúšati**; ſ. **auf-**

aufpflanzen nasadíti; *impf.* nasájati; s. aufhissen.

aufprobieren poméríti, izkúsiti; *impf.* pomérjati, izkúšati. [tíčje.

Aufputz *m.* líšp, nakìt, okrásěk, lepo-

aufputzen olépšati, okrásiti, ozáljšati, nakítiti; *impf.* lepotíčiti, lépšati, krásiti; sich — nalíšpati se, našopíriti se.

aufraffen sich vzdígniti se, pobrati (-bérem) se.

aufräumen pospráviti; *impf.* posprávljati; uredíti, v red správiti; *impf.* v red dévati. [čúnjati.

aufrechnen zaračúniti; *impf.* zara-

aufrecht *adi.* pokónčěn; *adv.* pokóncu; — stehend pokóncu stojèč; — bleiben veljávěn ostáti (-stánem); — erhalten v moči ohrániti, obdŕžati (-držím).

Aufrechthaltung *f.* ohranítěv, vzdržáva.

aufrecken iztégniti, kvišku pomolíti.

aufregen razdrážiti, razvnéti (-vnámem), razbúriti; *impf.* razvnémati; (d. Meer) vzbúriti, vzbúrkati; šúntati, podšúntati, podpíhniti; *impf.* podpihovati; aufgeregt razbúrjen, razdrážen.

aufregend dražljìv.

Aufregung *f.* razdrážba; razdráženost, razvnétje.

aufreiben predŕgniti, otréti (-tárem), razméti (-mánem); *impf.* predrgovati, razmévati; (Haut) odŕgniti, ožúliti; (d. Pferd) oséniti (osédniti); (zu Grunde richten) ugonobíti, zatréti (-trèm); *impf.* zatírati.

aufreißen raztŕgati, pretŕgati, stŕgati; razríti; (Naht) razpárati; (Wunde) predréti (-dérem), naurázíti; *impf.* predírati; (Mund) zíniti, zazijáti; *impf.* zévati.

aufreizen razdrážiti; s. aufregen.

aufrichten postáviti pokóncu, vzdígniti; *impf.* postávljati, vzdigovati; (errichten) napráviti, ustanovíti; *impf.* naprávljati, ustanávljati; sich — vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se.

aufrichtig odkrít, odkritosŕčěn, iskrén.

Aufrichtigkeit *f.* odkritosŕčnost, iskrénost.

aufriegeln odpehníti (-páhnem), zapàh odríniti; *impf.* odrívati.

aufritzen odŕgniti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufrollen navíti (-víjem); *impf.* navíjati; omotáti; (auseinander) razvíti, razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati.

aufrücken pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati se.

Aufruf *m.* pozív, oklìc.

aufrufen *tr.* pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati, poklicevati; *intr.* klíkniti, zavpíti (-vpíjem), zakríčati (-kričím).

Aufruhr *m.* upòr, pùnt, vstája, krámola, búna; in — sein púntati se; in — gerathen upréti se, spúntati se.

aufrühren zméšati, razméšati; *impf.* méšati. [nik.

Aufrührer *m.* upórnik, púntar, vstáj-

aufrührerisch púntarski, upórěn.

aufrütteln strésti, zmájati; *impf.* strésati, májati.

aufsagen odpovédati (-vém); *impf.* odpovedovati; (vorsagen) povédati; *impf.* narekovati.

aufsammeln pobráti (-bérem), skupíti; *impf.* pobírati, skúpljati.

aufsässig upórěn; sovrážěn, píkěr, zajedljìv; — sein zajédati koga; er ist ihm — piko ima nanj, ne mara ga. [(-i).

Aufsässigkeit *f.* zajedljívost, nenavíst

aufsatteln osedláti (konja).

Aufsatz *m.* nastávěk, natìk, nasáděk; (schriftl.) sestávěk, spis; (Gewehr) muha.

aufsaugen posesáti, posrébati.

aufsäugen vzdojíti. [drog.

Aufsaugstange *f.* (Blitzableiter) sesálni

aufscharren razgrébsti (-bem); zgrébsti, nagrébsti; *impf.* nagrébati.

aufschauen poglédati, kvišku poglédati, kvišku vzdígniti oči; aufgeschaut! pázite! pozòr!

aufschäumen skípniti.

aufscheinen síniti, zasijáti (-síjem).

aufscheuchen splášiti.

aufschichten plástiti; naplástiti; (Holz) skládati, zlágati; zložíti.

aufschiebbar odlóžěn.

aufschieben odložíti; *impf.* odlágati, odlášati, odkládati; (auf einen andern Tag) preložíti.

aufschiebend odložìv; —e Wirkung odložíva moč.

aufschirren obrzdáti, obuzdáti, zasedláti.

Aufſchlag *m.* udár, udárec; (am Kleide) oslèc, zaslèc, zalèk, oblóžek; (Preis) podrážba, poskòk cene ob. v ceni; *mus.* povzdig; (Steuer) nakláda.

aufſchlagen udáriti; *impf.* udárjati; (entzwei) raztólči, razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; (Kleid) privzdígniti, privíhati, zalékniti; (Buch) odpréti; *impf.* odpírati; (im Buche eine Stelle) poiskati (-íščem); (Preis) poskóčiti v ceni; (Wohnung) naséliti se, nastániti se; (Augen) izpreglédati; (Reiſe) nabíti; *impf.* nabíjati; ſich — rániti se.

aufſchließen odpréti (-prèm), otvoríti; (mit dem Schlüſſel) odkleníti; *impf.* odpírati, odklépati. [čarica.

Aufſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključ-

aufſchlitzen razpárati, prerézati (-rézem); *impf.* prerezovati.

Aufſchluſs *m.* (der Thüre) odklèp; (Erklärung) pojasnílo; — geben pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.

aufſchnallen pripéti (-pnèm), zakopčáti; *impf.* pripénjati; (aneinander) odpéti, razkopčáti; *impf.* odpénjati.

aufſchnappen hlástniti, šávsniti; (ein Wort) ulovíti.

aufſchneiden *tr.* (Brot) narézati (-rézem); (öffnen) prerézati, razpráti (-pórjem); (m. b. Schere) prestríči (-strížem); *intr.* (prahlen) báhati se, širokoústiti se, hvalísati se, hlastáti; (lügen) legáti (lážem).

Aufſchneider *m.* baháč, širokoústnež, hlastáč.

Aufſchneiderei *f.* bahášstvo. [ústen.

aufſchneiderisch bahàv, hlastàv, široko-

aufſchnellen šíniti, skóčiti, švígniti kvišku; brcniti.

aufſchnüren odpéti (-pnèm); *impf.* odpénjati; odvézati (-vézem); auf etw. — privézati; (Perlen) nízati (nízgati); nanízati.

aufſchrauben auf etwas privíti (-víjem); *impf.* privíjati; (losſchrauben) odvíti; *impf.* odvíjati.

aufſchrecken *tr.* splášiti, ustrášiti; *intr.* preplášiti se.

aufſchreiben zapisati (-píšem); *impf.* zapisovati.

Aufſchreibung *f.* zapis, zapisovánje.

aufſchreien zakríčati (-čím), vzklíkniti, zavpíti (-vpíjem), zavéčati (-čím).

Aufſchrift *f.* napis; (Adreſſe) naslòv.

Aufſchub *m.* odlòg, odklàd, odlášek; die Sache erleidet keinen — stvar se ne more odlášati; keinen — geſtattend neodlóžen.

aufſchüren (Feuer) podnétiti, podkúriti, podrášiti.

aufſchürzen podpásati (-pášem), podvézati (-vézem), izpodrécati se; *impf.* podpasovati, podvezovati; (Ärmel) zavíhati, zalékniti.

aufſchütten nasúti (-spèm u. -sújem); *impf.* nasípati (-sípljem), nasipávati; (Waſſer) nalíti (-lijem); *impf.* nalívati.

aufſchwellen otéči (-téčem), zabúhniti; *impf.* otékati; (Waſſer) narásti, skipéti; aufgeſchwollen otékel, zabúhel.

aufſchwemmen naplavíti, nanósiti (drva).

Aufſchwemmung *f.* napláva, nanòs.

aufſchwingen ſich vznésti (-nésem) se, vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se; zavihtéti se, zletéti.

Aufſchwung *m.* vznòs, vzlèt; *fig.* razvòj, razcvèt.

aufſehen poglédati, očí povzdígniti.

Aufſehen *n.* poglèd; pozórnost; ohne — na tihem, brez hrupa; — erregen pozórnost obudíti.

Aufſeher *m.* páznik, ogléda, nadzórnik; —in *f.* ogledníca, nadzórnica.

aufſetzen postáviti, nasadíti; *impf.* postávljati, nasájati; (Hut) pokríti (-jem) se; *impf.* pokrívati se; (ſchriftl.) spísati (-šem); *impf.* spisovati; (Deckel) povézniti; *impf.* povezovati.

Aufſetzer *m.* postavljáč, postavljávec.

aufſenfzen vzdíhniti, vzdehníti (-dáhnem); *impf.* vzdíhati.

Aufſicht *f.* nadzòr, pážnja; — führen nadzírati, nadzòr iméti (imám).

Aufſichtsbehörde *f.* nadzórništvo, nadzórno oblástvo.

Aufſichtsperſonale *n.* nadzórno osébje; pázniško osébje.

aufſieden *tr.* u. *intr.* prevréti, zavréti; *tr.* prevaríti.

Aufſitz *m.* zasèd.

aufſitzen sedéti na čem; (die Nacht) noč presedéti, prebdéti; (zu Pferde)

zasésti (-sédem) konja ob. sésti na konja; ich bin ihm aufgeſeſſen spéljal me je na led.

aufſpannen (Saite) napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (Tuch) razpéti; *impf.* razpénjati; (über etw.) prepéti; *impf.* prepénjati.

aufſpeiſen použiti (-užíjem), pojésti (-jém); *impf.* používati, pojédati.

aufſperren odpréti, odkléniti, otvoríti; *impf.* odpírati, odklépati.

aufſpielen zaigráti, zagósti (-gódem), zasvírati, zabrénkati; *impf.* igráti, gósti, brénkati.

aufſpießen nabósti (-bódem), nasadíti, natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, nasájati, natíkati.

aufſpreizen razgrníti, prepéti (-pnèm); *impf.* razgrínjati, prepénjati.

aufſpringen poskóčiti; *impf.* poskakovati; (entzwei) póčiti, régniti; (von Samenkapſeln) prézati se.

aufſprützen *tr.* poškropíti; *impf.* škropíti, brízgati, pljúskati; *intr.* štfkniti; *impf.* štfkati.

aufſprudeln zavrvráti; *impf.* vrvráti; *fig.* er ſprudelt leicht auf hitro se vname, hitro se vžgè.

aufſpüren zaslediti, iztekníti (-táknem), izvóhati.

aufſtachеln izpodbósti (-bódem), podpíhniti; *impf.* izpodbádati, podpihovati, podžígati.

Aufſtand *m.* upòr, vstája, pùnt.

aufſtändiſch upórən, púntarski.

aufſtechen prebósti (-bódem), predréti (-dérem); *impf.* prebádati, predírati.

aufſtecken natekníti (-táknem), nasadíti; *impf.* natíkati, nasájati; ſ. aufhiſſen.

aufſtehen vstáti (vstánem), vzdígniti se; *impf.* vstájati, vzdigovati se; (auf etwas) státi (stojím) na čem; (vom Krankenlager) ozdravéti, ozdráviti se, preboléti; (aufragen) moléti, strméti; (gegen jemand) upréti se; *impf.* upírati se komu; vzdígniti se zoper koga.

aufſtehend pokónčən, stojéč.

aufſteigen kvíšku íti (grem), dvígati se, kvíšku lésti (lézem) na kaj; popéti (-pnèm) se, zlésti; (Wagen) na voz sésti (sédem); (Pferd) konja zasésti; (Rauch) valíti se, vzdigovati se; (in die höhere Claſſe) prestópiti v višji razrèd; (von Haaren) ježíti se; (v. Speiſen) riga se mi; (Gedanken) prišlò mi je na misél; —be Linie navzgórnja vísta.

aufſtellen postáviti; *impf.* postávljati; (eine Falle) nastáviti; *impf.* nastávljati; (Waren) razpostáviti; *impf.* razpostávljati; (Truppen) postáviti, razvrstíti; (Frage) stáviti vprašánje; ſich — postáviti se.

Aufſtellung *f.* nastáva; postávljanje; razstáva; razvrstítəv.

aufſtöbern iztekníti (-táknem), zaslediti.

aufſtoßen *tr.* (öffnen) odpehníti (-páhnem), odríniti, ulómiti; *impf.* odpehovati, odrívati; *intr.* rígati se, hlémpati se, hlípati se; auf etwas ſtoßen zadéti (-dénem) na kaj; (begegnen) naletéti na koga, namériti na koga.

aufſtrählen zasíniti, zasíjáti (-síjem).

aufſträuben našopíriti, naščepériti; die Federn — našopíriti se.

aufſtreichen namázati (-mážem); (die Haare) pogláditi; *impf.* poglájati.

aufſtreifen zalékniti, zavíhati (rokáv); (Haut) odígniti, ogúliti, odréti (-dérem).

aufſtreuen posúti (-spèm u. -sújem), natrósiti, nastláti (-stéljem); *impf.* posípati, nastíljati.

aufſtülpen zavíhniti, privíhniti, zafkniti, zavíhati; aufgeſtülpte Naſe zaffknjen nos; aufgeſtülpte Stiefel privíhanice.

aufſtützen upréti, podpréti, naslóniti; *impf.* upírati, podpírati, naslánjati.

aufſuchen poískati (-íščem); *impf.* ískati česa, sledíti kaj.

Aufſud *m.* rázvar.

Aufſtakt *m.* dvig, dvigljaj.

auftauchen príti (pridem) na vrh, pomolíti se (iz vode); das Gerücht tauchte auf glas je počil.

aufthauen otájati se, raztalíti se, ojúžiti se, odmékniti se; *impf.* tájati se, talíti se; júžiti se; (Schnee) skopnéti; *impf.* kopnéti; aufgethaut tal, kopən, odmékəl.

Aufthauen *n.* tájanje, odméka, kopnénje, raztòp.

auftheilen porazdelíti.

aufthun dejáti (dénem); *impf.* dévati na kaj; (öffnen) odpréti; *impf.* odpírati; (Mund) zíniti, črhniti, izpregovoríti; (Augen) izpreglédati.

aufthürmen nakopíčiti, nagrmáditi; *impf.* nakopičevati.

auftischen na mizo postáviti; *impf.* postávljati.

Auftrag *m.* nanòs; (Befehl) naročílo, povélje, nálog (-óga), ukáz; nach — po naročílu; — geben ſ. auftragen.

auftragen nanésti, nanósiti; *impf.* nanášati; (Speiſen) na mizo prinésti; *impf.* prinášati (jedí); (Eid) naložíti; *impf.* nalágati; (befehlen) naročíti, veléti, ukázati (-kážem); *impf.* naróčati, velévati, ukazovati.

auftreiben vzgnáti (vzžénem); *impf.* vzgánjati; (Wild) spodíti, splášiti; (Geld) denár dobíti, skup správiti; *impf.* dobívati, spravljati; (aufblähen) napíhniti, napéti (-pnèm); *impf.* napénjati.

auftrennen párati, práti (pórjem); razpárati, razpráti.

auftreten nastópiti, prikázati (-žem) se očítno; *impf.* nastópati; als Kläger — zatóžiti koga, tožbo zoper koga podáti (-dám).

Auftrieb *m.* vzgòn.

Auftritt *m.* nastòp; (auf der Bühne) prizòr; (Stufe) stopnica; einen — haben spreti se s kom.

auftrocknen posušíti; (trocken werden) posušíti se; (Thränen) solze obrísati (-brísem).

aufwachen zbudíti se, zdrámiti se; *impf.* zbújati se, zdrámljati se; (Unterbrechung des Schlafes) prebudíti se; *impf.* prebújati se.

aufwachſen zrásti (zrástem); *impf.* zráščati.

aufwallen zavréti, skipéti; *impf.* vréti, kipéti.

Aufwallung *f.* kipénje, vrénje; vzkìp; búrkanje.

Aufwand *m.* trošèk, strošèk, izdátek, potrošèk; (groß) utrátek, potráta; — machen potrátiti, potrošíti; *impf.* trátiti, trošíti; (in Kleidern) na obléki zanósiti.

aufwärmen pogréti (-gréjem); *impf.* pogrévati; *fig.* ponovíti; *impf.* ponávljati; aufgewärmte Speiſe pogrétina, pogréta jed (-i).

aufwarten postréči (-žem), poslúžiti; *impf.* stréči, slúžiti; mit etwas — ponúditi komu kaj; einem — poklóniti se komu; *impf.* poklánjati se.

Aufwärter *m.* stréžnik, strežáj; —in *f.* stréžnica, strežájka.

aufwärts *adv.* gori, kvíšku; (bergauf) navzgór, vkréber, vbrég; (flußaufwärts) proti vodi.

aufwartſam postréžèn, postrežljiv.

Aufwartung *f.* postréžba, stréžba; (Complim.) pokìon, prikìon; — machen priklóniti se komu.

aufwaſchen omíti (omíjem), umíti; *impf.* umívati; (Wäſche) opráti (-pérem), izpráti; *impf.* izpírati.

aufwecken zbudíti, zdrámiti; *impf.* zbújati, drámiti; (v. d. Todten) obudíti; *impf.* obújati.

Aufwecker *m.* budítelj, budník; (Uhr) budílo.

aufweichen mečíti, móčiti; zmečíti, razmóčiti, odmóčiti; *impf.* razmákati, odmákati.

Aufweichmittel *n.* razmočílo.

aufweinen zajókati (-jókam, -jóčem), zaplákati.

aufwenden potrósiti, potrátiti; (Mühe) prizadéti (-nem) si; *impf.* prizadévati si.

aufwerfen navréči (-vržem), namétati (-méčem), nagrníti; *impf.* nametávati, nagrínjati; (Sand) nasípati (-sípljem); (Dünger) nakídati gnoj; Frage — povprášati; stáviti vprašánje; ſich zum Könige — razglásiti se za kralja; aufgeworfene Lippen debéle ústnice, nabrékle ústnice.

aufwickeln namotáti, navíti (-víjem); *impf.* navíjati; (los) razvíti, razmotáti.

aufwiegeln podščuváti (-ščúvam, -ščújem), podšúntati, podpíhniti; *impf.* ščuváti, šúntati, podpihovati.

Aufwiegelung *f.* ščuvánje, šúntanje, hújskanje, podpihovánje.

Aufwiegler *m.* ščuvávec, podpihovávec, šúntar, hujskáč.

aufwiehern rezgétniti.

aufwinden ſ. aufwickeln.

aufwischen obrísati (-bríšem), pobrísati, otréti (-tárem u. -térem); *impf.* obrisovati, otírati.

aufwühlen razríti (-ríjem), zríti; *impf.* razrívati, zrívati; razrváti (-rújem).

Aufwurf *m.* namèt, nagrèb, nasìp; (eines Maulwurfes) krtína.

aufzahlen dopláčati.

aufzählen naštéti (-štéjem), nabrójiti; *impf.* naštévati.

Aufzahlung *f.* doplačílo, doplačevánje.

aufzäumen obuzdáti, obrzdáti.

aufzehren použíti (-užíjem), pojésti (-jém); *impf.* používati, pojédati; (v. Vieh) požréti; *impf.* požírati.

aufzeichnen zapísati (-píšem), zabeléžiti; *impf.* zapisovati; zaznámenovati; načŕtati.

Aufzeichnung *f.* zapìs, zapisovánje, zaznámba, zabeléžba.

aufzeigen pokázati (-kážem); *impf.* pokazovati.

Aufziehbrücke *f.* dvigljìv most, most na škrpcéh.

aufziehen dvígniti, vzdígniti, kvišku potégniti; *impf.* vzdigovati, potegovati, kvišku vleči (vlečem); (Segel) razvíti (-víjem), razpéti (-pnèm); *impf.* razvíjati, razpénjati; (Uhr) navíti; *impf.* navíjati; (Saite, Hahn) napéti; *impf.* napénjati; (erziehen) odgojíti, vzredíti; *impf.* odgojevati, vzréjati; (Thiere) redíti; zredíti; *impf.* zréjati; (auf die Wache) na stražo iti (idem, grem); ein Gewitter zieht auf k nevíhti se priprávlja; (spotten) šalo ugánjati, zafrkovati, norca (bebca) délati iz koga.

Aufzug *m.* potegovánje, nategovánje, navíjanje; vzpenjáča; feierlicher — slovésni izprevòd, obhòd; (Verzug) odlòg, odláganje; (im Schauspiel) dejánje, del; (Kleidung) noša, opráva; (bei d. Webern) snutěk, osnóva.

aufzupfen razcufráti, razskúbsti.

aufzwingen s. aufnöthigen.

Augapfel *m.* zreníca, púnčica, zrklo.

Auge *n.* okó (očésa); die Augen očí *f. pl.*; (auf der Pflanze) popěk, okó; (auf d. Brühe) srága; die —n zuhaben mežáti (-žím); die —n zumachen zamežáti, očí zatísniti; die —n herausstrecken očí izbúljiti; vor d. —n vzóči; vor aller —n vpričo vseh; unter vier —n med nama, med dvema; es liegt vor —n očítno je; Augen- očésni, óčni.

äugeln mótriti; spogledovati; migljáti; cépiti.

Augenarzt *m.* zdravník za očí.

Augenblick *m.* hip, trenótěk.

augenblicklich *adi.* hipěn; *adv.* v hipu, na màh, ko bi trenil, ko bi mignil.

Augenbraue *f.* obŕv (-i); *pl.* obŕvi.

Augendiener *m.* hinávěc, lizún.

augenfällig očít, očítěn, očivíděn.

Augenfluss *m.* krmežljívost.

Augengläser *pl.* naóčniki, očáli *m. pl.*

Augenhaut *f.* (die harte) belóčnica.

Augenhöhle *f.* očésna jámica.

Augenkammer *f.* očésni prekàt.

augenkrank bolnoòk, bolán na očéh.

Augenlicht *n.* vid.

Augenlid *n.* veja, veka.

augenlos brezók.

Augenmaß *n.* mera na očí, očésna mera; nach dem — urtheilen po očéh sóditi.

Augenmerk *n.* poglèd, naméra; sein — auf etw. gerichtet haben páziti na kaj.

Augenpunkt *m.* očísče.

Augenschein *m.* vid, poglèd; vídez; oglèd, izvìd; — aufnehmen oglèd oprávljati, izvìd vršíti; dem — nach po vidu, na videz.

augenscheinlich očítěn, očivéstěn, očivíděn; *adv.* očítno, očivídno.

Augenscheinlichkeit *f.* očítnost, očivéstnost, očivídnost.

Augenschirm *m.* senčílo.

Augenschleim *m.* krméžělj.

Augenschmerz *m.* očésna bolečína, bolečína v očéh.

Augenschwäche *f.* slabóst očí, slabe očí.

Augenspiel *n.* migljánje z očmí, mežíkanje.

Augensprache *f.* govor z očmí.

Augenstern *m.* zeníca, púnčica.

augentriefig krmežljìv.

Augentrost *m.* vesélje za očí; (Pflanze) smetlíka.

Augenweide *f.* paša za očí.

Augenwimper *f.* trepálnica, ozémci *pl.*

Augenwink *m.* mígljaj, mig, pomíg (z očmí).

Augenzahn *m.* (zob) podóčnik, očnják.

Augenzeuge *m.* priča samovídec.

augig okàt; in Zuſammſetzgn.: -òk, z. B.: ein— enoòk, ſchwarz— črnoòk.

Augment *n.* pomnóžek, narástek.

Augur *m.* ávgur.

Auguſt *m.* avgúst, véliki srpàn.

Auguſtinermönch *m.* avguštínec.

Aurikel *f.* iglèc (iglecà) *(Primula auricula).*

Aurora *f.* zárja, zóra.

aus *praep.* iz, òd; aus Eiſen iz —, od želéza; aus d. Stadt iz mesta; aus Liebe zu ſeiner Mutter iz ljubézni do svoje mátere; aus der Mitte izmèd *c. gen.*; einer aus euerer Mitte eden izmèd vas; Jahr ein Jahr aus od leta do leta; der Wein iſt aus vino je poték-lo, vina je nestálo; der Gottesdienſt iſt aus služba božja je minila; aus iſt mit ihm po njem je; aus und aus venomér, od konca do kraja; er weiß weder aus noch ein ne ve ne napréj, ne nazáj.

ausantworten izročiti, izporočíti; *impf.* izročevati, izporóčati.

ausarbeiten izdélati; *impf.* izdelovati; (abfaſſen) spísati (spišem); ſich — izdélati se; pretégniti se.

Ausarbeitung *f.* izdeláva, izdélek; spis, sestávek.

ausarten izvréči (-vržem) se, izprevréči se, izpríditi se, izrodíti se; (vom Getreide) zdivjáti. [nem).

ausathmen izdíhniti, izdehníti (-dáh-

Ausathmung *f.* izdíh.

Ausbau *m.* zgrádba; dodeláva.

ausbauen zgradíti, dozídati; dodélati.

ausbedingen izgovoríti si, pridržati (-držím) si; *impf.* izgovárjati si, pridrževati si.

ausbeſſern popráviti, izbóljšati; *impf.* poprávljati, izboljševati.

Ausbeſſerung *f.* popráva, poprávljanje.

Ausbeute *f.* dobíček, dohódek, pridélek.

ausbeuteln iztrésti, izprázniti; *impf.* iztrésati, izpraznjevati; izsípati.

ausbeuten dobíček iz česa vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); izžémati koga (kaj); v prid obrníti; *impf.* obráčati.

ausbilden izdélati; *impf.* izdelovati; (Geiſt) omíkati, olíkati, izbístriti, izobráziti; *impf.* izobraževati; (Körper) izúriti; *impf.* úriti; ſich — izobráziti se; izučíti se.

Ausbildung *f.* izomíka, izúčba, izobráženost.

ausbitten izprósiti; das bitte ich mir aus prosim, tega nikár.

ausblaſen izpíhniti; (d. Licht) upíhniti; ugasíti; *impf.* upihovati; ugášati.

ausbleiben izostáti (-stánem); *impf.* izostájati; der Athem bleibt aus sapa zastáne, zastája; (nicht kommen) ne príti (prídem); eine Zeile iſt ausgeblieben vrsta je izpuščéna; das Ausbleiben, d. Ausgebliebene izostánek.

ausblühen razcvèsti (-cvetèm) se; *impf.* razcvétati se; odcvèsti; *impf.* odcvétati.

ausborgen izposóditi si, na pósodo vzéti (vzámem); *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jémljem); jemdm. etw. — posóditi komú kaj, na pósodo dati; *impf.* posójati.

ausbrechen *tr.* izdréti (-dérem); *impf.* izdírati; izlómiti, izrváti (-rújem); *intr.* (anfangen) začéti (-čnèm); *impf.* začénjati; prikázati (-kážem) se, nastáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* prikazovati se, nastájati, vnémati se; in Thränen — zajókati (-am, -jóčem) se; in lautes Lachen — razhohotáti se.

ausbreiten razširiti, prostréti; *impf* razširjati, prostírati; razvréti; (Flügel, Tuch) razprostréti, razgrníti, raztégniti; *impf.* razprostírati, razgrínjati, raztegovati; (Getreide) razgrníti; die Flügel — razčepériti se; (ein Gerücht) razglásiti, raznésti, raztrósiti; *impf.* razglášati, raznášati; ſich — (v. Thieren) pomnožíti se, razširiti se, razplodíti se; *impf.* pomnoževati se, razširjevati se; (von Pflanzen) razrásti se; *impf.* razráščati se; ſich über etwas — obširno govoríti o čem.

Ausbreitung *f.* razširjanje, razširjáva, raznášanje.

ausbrennen *tr.* iz-, požgáti (-žgèm), izpáliti; *intr.* izgoréti, pogoréti.

ausbringen iznésti (-nésem); správiti iz česa; einen Toaſt — zdravíco napíti (-píjem); *impf.* napívati komu; (Junge) izléči (-lézem), izvalíti, izplodíti.

Ausbruch *m.* začétek; izbrúh; — des Feuers vžig, vnétje; (Wein) samotòk,

samomáščina; (d. feuerſpeienden Berges) bljuvánje.

ausbrüten izléči (-lézem), izvalíti; der Ausgebrütete izléženec, izvaljénec.

Ausbrütung *f.* izlézba.

ausbügeln izlíkati; *impf.* líkati.

Ausbund *m.* izbòr, cvet, zglèd; (im böſen Sinne) izvržek, izmétek.

ausbürſten izščétiti, izkrtáčiti; *impf.* ščétiti, krtáčiti.

Ausſcultant *m.* prislúšnik, avskultant.

Ausſcultation *f.* prisluškovánje, prisluškávanje.

auscurieren ſ. ausheilen.

ausdampfen izkadíti se, izhlapéti, izpuhtéti; *impf.* hlapéti, páriti se, puhtéti.

Ausdauer *f.* vztrájnost, stanovitnost.

ausdauern *intr.* vztrájati; zdržati (-im) se; *tr.* pretrpéti, prebíti (-bíjem, -bóm), prestáti (-stojim).

ausdauernd vztrájen, strpèn, stanovítèn. [čen.

ausdehnbar raztézen, razteglјiv, vla-

Ausdehnbarkeit *f.* raztéznost, razteglјivost, vláčnost.

ausdehnen raztégniti; *impf.* raztézati, raztegovati; napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; razširiti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati; ausgedehnt razširèn, raztégnjen, razhóden; (ſubiſch) razsežèn.

ausdehnſam-flüſſig razteznotekóč.

Ausdehnung *f.* raztéza, raztèg; (Weitläufigkeit) obširnost; (ſub.) razsežnost.

ausdenken izmísliti; *impf.* izmišljevati; izuméti.

ausdienen doslúžiti, izslúžiti.

ausdorren usehníti (-sáhnem), posušíti se; *impf.* usíhati.

ausdrehen izvíti (-víjem); *impf.* izvíjati; (Wäſche) ožéti (ožmèm); *impf.* ožémati.

Ausdrehſtahl *m.* votílo. [beséda.

Ausdruck *m.* izràz, izrèk, izjáva; (Wort)

ausdrücken iztísniti, iztláčiti; *impf.* iztiskati, iztlačevati; Flüſſigkeiten — izžéti (-žmèm); *impf.* izžémati, žmíkati; mit Worten — izráziti; *impf.* izražévati; ſich ſchön — lepo govoríti.

ausdrücklich izréčen; (mit Vorſatz) nalášč (nálašč).

ausdrucksvoll izrazít, izrázen.

Ausdrucksweiſe *f.* izraževánje.

ausdunſten izhlapéti, izpuhtéti, izpáriti se; *impf.* hlapéti.

ausdünſten izpáriti, izhlapíti; *impf.* páriti, puhtíti.

Ausdünſtung *f.* para, izpárica, hlap; (üble) smrad.

Ausdünſtungsſtätte *f.* izhlapíšče.

auseinander *adv.* nárazen, vsaksébi, razdvóje; zu weit — predáleč eden od drúzega.

auseinanderblaſen razpíhniti; *impf.* razpihovati; =bringen razdejáti (-dénem), razkrúšiti; =fahren razpíhniti se, razprášiti se; =fliehen razbégniti, porazbégniti; =fließen raztéči se; *impf.* raztékati se; =kehren razmésti (-métem); *impf.* razmétati; =legen razložíti, razpoložíti; *impf.* razpolágati; =rücken razmeknîti (-máknem); *impf.* razmíkati; =ſchlagen razbíti (-bíjem), raztrúpiti; *impf.* razbíjati; =ſetzen razposadíti; *impf.* razposájati; ſ. erklären.

Auseinanderſetzung *f.* razložítèv, razpráva; razločítèv; poravnáva. [ren.

auseinanderſtieben ſ. auseinanderfah-

auseinanderziehen raztégniti; *impf.* raztegovati.

auserleſen izbrán, izbórèn, izvrstèn.

auserleſen, =erkieſen, =erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati.

Auserwählte *m.* izvóljenec, odbránec; *f.* izvóljenka.

ausfahren *tr.* izvóziti; *impf.* izvážati; *intr.* péljati (péljem) se; (auf d. Haut ausbrechen) izpehníti (-páhnem) se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sípljem) se. [hod.

Ausfahrt *f.* izvóžnja, vožnja na izpré-

Ausfall *m.* izpàd; (Abgang) nedostátek, pománjkljaj; (m. Worten) napàd, ugóvor; (Reſultat) izíd; e. — machen plániti (iz trdnjáve).

ausfallen izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; gut — posréčiti se; die Ernte iſt gut ausgefallen létina se je dobro obnésla; die Haare fallen ihm aus lasjé mu gredó z glave; alles iſt gut ausgefallen vse je šlo po sreči, vse je šlo pogodu.

ausfechten izbojevati, z mečem razlóčiti; (bei Gericht) izprávdati.

ausfertigen izgotóviti, naprávити, naredíti, napísati (-píšem); *impf.* izgotávljati, naprávljati, narájati, napisovati; izdáti (-dám).

Ausfertigung *f.* izgotávljanje, izdávanje, napráva; (amtl.) izpísek, izdátek, odprávek.

ausfindbar najdljiv; das iſt ſchon — to se že more najti.

ausfinden iznájti (-nájdem).

ausfindig *adv.* maçen iznájti, nájti, zasledíti, zalotíti, izmísliti.

ausflicken zakŕpati, zašíti (-šíjem).

ausfliegen izletéti; *impf.* izlétati.

Ausflucht *f.* beg, utèk; (Ausrede) izgóvor, izvínek.

Ausflug *m.* izlèt; einen — maçen odíti (-ídem), odpotovati kam.

Ausflugloch *n.* letálnica.

Ausfluß *m.* izlív, iztòk, ustje.

ausfolgen izročíti; *impf.* izróčati.

ausforſchen poizvédeti (-vém), izprášati, izvédeti, izsledíti; *impf.* poizvedovati, izpraševati, izvedovati, izsledovati.

ausfragen izprášati; *impf.* izpraševati, povpraševati.

Ausfuhr *f.* izvážanje, izvòz, izvóžnja; Ausfuhr- izvózni.

ausführbar izvéden, izpeljiv, izvršen.

ausführen izvóziti; *impf.* izvážati; (vollbringen) izvésti (-védem), izpéljati, izvršíti; *impf.* izpeljávati, izvrševati; jemanden — koga na izpréhod péljati (péljem); Pferd — konja prevóditi; *impf.* prevájati.

ausführlich obširen, natánčen, podróben; *adv.* natánko, obširno.

Ausführlichkeit *f.* obširnost, natánčnost, podróbnost.

Ausführung *f.* izpeljáva, izvršítev, izvrševánje, izvòd; izdélek; in — bringen izpéljati, izvršíti, izvésti (-védem).

Ausfuhrzoll *m.* izvoznína.

ausfüllen izpólniti, napólniti; *impf.* izpolnjevati; (m. Waſſer) natóčiti, nalíti (-líjem); *impf.* natákati, nalívati; (mit Erde) nasúti (-spèm, -sújem), zasúti; *impf.* nasipávati; (m. Moos) zamašíti; *impf.* zamaševati; (m. Steinen) zadélati.

Ausfüllung *f.* izpolnjevánje; natákanje, zalívek.

ausfuttern podvléči (-vléčem), podstáviti, podložíti; *impf.* podstávljati, podlágati, podkládati.

ausfüttern napásti (-pásem), nakŕmiti; zredíti; *impf.* zrájati; den Winter hindurch füttern preživiti, preredíti; *impf.* preréjati.

Ausgabe *f.* izdávanje; izdátek, trošèk, strošèk, potrošèk, razhódek; (d. Briefe) oddája; (der Bücher) izdáva; (die Emiſſion) izdátba, izdája.

Ausgabspoſt *f.* potrósni postávek.

ausgähren dovréti, dokipéti.

Ausgährung *f.* vzkip.

Ausgang *m.* izhòd, izíd; (Folge) posléd, naslédek; (Ende) konec; Ausgangs- izhódni.

ausgeben *tr.* izdáti (-dám), potrošíti; *impf.* izdájati, trošíti; Karten — kvarte deliti, razdelíti; *intr.* (ergiebig ſein) izdáti; (Getreide) plénjati, zaléči (-lézem).

Ausgeber *m.* izdajátelj.

ausgebildet izobražen.

Ausgebot *n.* prodája, dražba.

Ausgeburt *f.* izròd, izródek.

Ausgediente *m.* doslúženec.

Ausgedinge *n.* izgovorjéni užítek, preživítek.

ausgehen iziti (-ídem), iti z doma; (ſpazieren gehen) iti, odíti na izpréhod; leer — ne opráviti nič; (Geld, Ware) poíti, potéči (-téčem), nestáti; *impf.* potékati, nestájati; (enden) néhati, končáti; (vom Feuer) ugásniti, dogoréti; (ſich erfüllen) izpólniti se, uresníčiti se; (von Haaren) izpásti (-pádem); *impf.* izpádati; auf etwas — mériti v kaj, glédati na kaj.

ausgekerbt narézan, narezljan.

ausgelaſſen porédn, prešérn, razposajèn, srborit, razpášn, lágoden, razuzdán.

Ausgelaſſene *m.* porédnež, razposajénec, razuzdánec.

Ausgelaſſenheit *f.* prešérnost, razposajénost, razpášnost, srborítost, razuzdánost, lágoda.

ausgelernt izučèn.

ausgemacht dognán, gotòv.

ausgenommen *adi.* izvzét; *adv.* razen, mimo tega, izvzémši.

ausgerandet izróbljen.

ausgesucht izbrán, prebrán. [gŕbast.
ausgewachsen dorástěl; (buckig) gŕbav,
ausgezeichnet izvŕstěn, izbórěn.
ausgiebig izdátěn; (Getreide) plenjàv; (Speise) téčěn, tekovít.
Ausgiebigkeit *f.* izdátnost.
ausgießen izlíti (-líjem), razlíti; *impf.* izlívati, razlívati. [gódba.
Ausgleich *m.* poravnáva, pobóta, na-
ausgleichen poravnáti; *impf.* poravnávati; poenáčiti; (die Rechnungen) pobótati, poravnáti; d. Schaden — škodo povŕniti, popráviti; *impf.* povráčati, poprávljati; (eben machen) zravnáti; sich mit jemand — pogodíti se, dogovoríti se, pobógati se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.
Ausgleichung *f.* zravnáva, zravnávanje, poenáčba; pogódba.
ausgleiten izpodŕkniti, izpodŕsniti, izpodletéti, spólzniti; *impf.* izpodŕkati, izpodŕsati, izpodlétati.
ausgraben izkópati (-kópljem), izgrébsti; *impf.* izkopávati, izgrébati; (in Kupfer) urézati (-réžem).
Ausgrabung *f.* izkòp; (das Ausgegrabene) izkopanína, izkopína; Ausgrabungs- izkópěn.
ausgrübeln izmísliti; *impf.* izmíšljati.
ausgurgeln izgrgráti; *impf.* grgráti.
Ausguss *m.* izlívěk, odlívěk.
Ausgussrinne *f.* liják.
Ausgussstätte *f.* izlivalíšče.
aushacken izsékati; Augen — očí izkljuváti (-kljújem).
aushalten *tr.* prestáti, pretrpéti, prebíti (-bóm), prenésti; *impf.* prenášati; (ernähren) prežíviti, preredíti; *intr.* obstáti (-stánem), zdŕžati (-žím) se; *impf.* obstájati, zdrževati se.
aushändigen izročíti, oddáti; *impf.* izróčati, oddájati.
Aushändigung *f.* izročítěv, izróčba.
Aushängebogen *m.* izvésna pola.
aushängen obésiti, razobésiti, izvésiti; *impf.* obéšati, razobéšati.
Aushängeschild *n.* izvésěk, napìs.
ausharren vztrájati, strpéti, obstáti (-stánem), zdržáti (-žím) se; *impf.* obstájati, zdrževati se. [pěn.
ausharrend vztrájěn, stanovítěn, str-
Aushau *m.* izsèk, seč (-í).
aushaubar izséčěn, izsekljìv.
Aushauch *m.* izdíh, izdíhljaj; (Athem) sapa, duh; hlap.
aushauchen díhniti, izdíhniti; *impf.* díhati, izdihovati; (die Seele) umréti; (von Pflanzen) puhtéti, izhlapévati, díšati (dišim).
aushauen izsékati; *impf.* izsekovati; m. dem Meißel — izdólbsti (-dólbem).
ausheben dvígniti, izdvígniti; *impf.* izdvígati; Thüre — vrata snéti (snámem); Soldaten — nabráti (-bérem); *impf.* nabírati.
Aushebung *f.* vojáški nabòr.
aushecken izvalíti, izléči (-léžem); *fig.* izmísliti.
ausheilen *tr.* zacéliti, ozdráviti; *intr.* (gesund werden) ozdravéti.
ausheitern *tr.* (das Gemüth) razveselíti; *impf.* razveseljevati dušo, srcé; *intr.* es hat sich ausgeheitert razjasnílo se je; der Regen hat aufgehört izvedrílo se je; es heitert sich aus jasní se.
aushelfen pomóči (-rem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati komu.
Aushilfe *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; Aushilfs- pomóžni, pomóčni, pripomóčni.
aushöhlen votlíti, dólbsti (dólbem), globíti; izvotlíti, izdólbsti, izglobíti.
Aushöhlung *f.* votlína, glob (-i); (Baumhöhle) dúplja, duplína, dúplo.
aushöhnen zasmehovati koga, rógati se komu.
ausholen (mit dem Arm) iztégniti, namériti; *impf.* namérjati roko; zamáhniti; (ausforschen) poizvedovati; (Reden) nazáj seči (sežem).
aushülsen lúščiti; olúščiti, izlúščiti; (Bohne) rúžiti; orúžiti; (Apfel) lúpiti; olúpiti.
aushungern izstrádati, izlákotiti; z gládom ukrotíti; ausgehungerter Mensch izstrádaněc, gladnež. [vati.
aushusten izkášljati; *impf.* izkašlje-
ausjäten izpléti (-plévem).
auskämmen čésati (čéšem); izčésati, počésati, razčésati.
auskehren pomésti (-métem); *impf.* pométati.
Auskehricht *n.* smet (-í); *pl.* smetí.
auskeimen izkalíti se, izcímiti se.

auskeltern izmastíti, iztísniti, izžéti (-žmèm); *impf.* iztiskovati, izžémati.

auskennen ſich uméti (-éjem, -ém), razuméti kaj, vešč biti čemu.

ausklären izčístiti; *impf.* čístiti, izčíščevati; Weizen — trébiti; otrébiti; ſ. ausheitern.

ausklauben izbráti (-bérem); *impf.* **ausklauberiſch** izbírčen, izbirljiv.

auskleiden sleči (-čem); *impf.* sláčiti; ſich — sleči se; (mit etwas) obléči; *impf.* oblačíti.

Auskleideſtube *f.* slačílnica.

ausklopfen iztépsti (-tépem), izprašíti, iztólči; *impf.* iztépati, tolči.

ausklügeln izmísliti, izmodrovati, izvíti (-víjem) jo, iznájti (-nájdem).

auskochen *tr.* izkúhati, izvariti; *intr.* izkúhati se.

Auskommen *n.* živež, kruh; mit dir iſt kein — s teboj ni živéti, izhájati.

auskommen izíti (-ídem); *impf.* izhájati; (v. Feuer) vnéti (vnámem) se; mit dem Gehalt kann er nicht — ob tej plači ne more živéti, s to plačo ne more izhájati; (mit jemdm.) izhájati; (bekannt werden) izvédeti se.

auskramen razpoložíti; *impf.* razpolágati; na ogléd postávíti; *impf.* postávljati.

auskratzen izpráskati, izdfgniti.

auskriechen izlésti (-lézem); (aus d. Ei) izléči (-ležem) se.

auskühlen *tr.* ohladíti; *intr.* ſich — ohladíti se; *impf.* ohlájati se.

auskundſchaften poizvédeti (-izvém); *impf.* poizvedávati; izprášati; *impf.* izpraševati; ein Land — ogledovati.

Auskundſchafter *m.* ogledúh, ogledovávec.

Auskunft *f.* naznanílo, poročílo; (Aufklärung) pojasnílo, razbistrílo, dopóved (-i); — geben povédati (-vém), razjasníti, izporočíti, dopóved od sebe dati.

Auskunftsbogen *m.* dopovédnica, razkáznica; **=bureau** *n.* pisárnica za pojasnila.

auslachen smějati (-jem) se —, posmehovati se komu; zasmehovati koga.

ausladen raztovoríti, izložíti, izprázniti; *impf.* raztovárjati, izlágati, razkládati; (v. Bau) napustíti.

Ausladen *m.* izpraznjevávec, izkladáč.

Ausladung *f.* razkládba, izložítev; (v. Geſims) napúšč.

Auslage *f.* strôšek, potróšek, razhódek, izdátek; —n beden založíti stroške.

Auslagekaſten *m.* razlóžna omára, razlóga, razkládnica.

Ausland *n.* vnánje dežéle *pl.*, inozémstvo.

Ausländer *m.* inostránec, inozémec; —in *f.* inostránka, inozémka.

ausländiſch inostránski, inozémski, vnánji.

auslangen izhájati s čim, dosti —, dovòlj iméti (imám); zadostovati, dovòlj biti (je).

auslaſſen izpustíti; *impf.* izpúščati; Butter — razpustíti, raztopíti; *impf.* razpúščati, raztápljati; ſich über etwas — svojo misél razodéti o čem; den Zorn — jezo iztrésti nad kom, znósiti se nad kom.

Auslaſſung *f.* izpúst, izpúščanje.

Auslauf *m.* iztèk, iztòk; — d. Flotte odhòd ladjévja; (beim Bau) napušč, pristréšek.

auslaufen iztéči (-téčem); *impf.* iztékati; (v. d. Flotte) odjádrati, odríniti, odplúti (-plóvem, -plújem), odplávati; (endigen) končáti se; *impf.* končevati se; (v. d. Zeit) potéči; *impf.* potékati.

Ausläufer *m.* tékavec, tekáč; (bei Pflanzen) pritlíka, živíca; (d. Gebirge) razrástek.

Auslaut *m.* končnik.

auslauten končevati se.

ausläuten zvoníti komu; (aufhören z. läuten) odzvoníti; d. Meſſe — mašo odzvoníti; *impf.* odzvánjati.

ausleben doživéti.

auslecken polízati (-lížem), izlízati.

ausleeren izprázniti; *impf.* izpraznjevati.

auslegen izložíti, razložíti, razpoložíti; *impf.* izlágati, razpolágati; (erklären) razložíti, razjasníti, raztolmáčiti; *impf.* razlágati, razjasnjevati; (Geld) koga z denarjem založíti; *impf.* z denárjem zalágati; za koga izdáti denár; *impf.* izdájati denár.

Ausleger *m.* razlagávec, tolmáč.

Auslegung *f.* razláganje, razlága, razkládanje, razjasnítev.

ausleihen posóditi, izposóditi, razposóditi; *impf.* posójati, razposójati.

auslernen izučíti se, doučíti se.

Auslеſe *f.* izbòr, izbírek.

auslеſen izbráti (-bérem); *impf.* izbírati; Buch — prebráti, prečítati knjígo.

auslieferu izročíti, predáti; *impf.* izročévati, predájati. [dája.

Auslieferung *f.* izročítev, izróčba, pre-

auslöſchbar ugasljiv; (Geſchriebenes) izbrísen, izbrisljiv.

auslöſchen *tr.* ugasíti, pogasíti; *impf.* ugášati, pogášati; (Geſchriebenes) izbrísati; *impf.* izbrisovati; *intr.* ugásniti; *impf.* ugasovati.

Auslöſe- odkúpni; **-geld** *n.* odkupnína.

auslöſen izžrébati.

auslöſen odkúpiti, rêšiti; *impf.* odkupovati, reševati; ſich — odkúpiti se.

Auslöſung *f.* žrébanje.

Auslöſung *f.* odkúp, rešítev.

auslüften prezráčiti, izvétriti, prevétriti; *impf.* prevetrovati.

ausmachen dokončáti, dovršíti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (begleichen) poravnáti; *impf.* poravnávati; (betragen) znêsti; *impf.* znášati; (ſchelten) oštéti (-jem) koga, ozmérjati; *impf.* oštévati, zmérjati; ausgemacht dognán, gotòv.

Ausmarſch *m.* odhòd.

ausmarſchieren odíti (-ídem), odpráviti se; *impf.* odhájati, odprávljati se.

Ausmaß *n.* méra, izméra, preméra.

ausmauern dozídati, prizídati.

ausmauſen ſich mísiti se, levíti se; omísiti se, olevíti se. [šem).

ausmeißeln izklésati (-klesám, -klé-

ausmergeln izmózgati.

ausmerzen iztrébiti; (aus dem Buche) izbrísati.

ausmeſſen iz-, pre-, odmériti; *impf.* iz-, pre-, odmérjati; (beſtimmen) določíti, ustanovíti; *impf.* določevati, ustanávljati.

Ausmeſſung *f.* izméra, izmérjanje.

ausmitteln izvédeti, izteknîti (-tâknem), zaslediti; *impf.* izvedávati, iztíkati, zasledovati; izmériti, izračúniti.

Ausmittelung *f.* izvédba, zasledítev; izméra, izračún.

ausmünden iztékati se, iztákati se, izlívati se.

ausmuſtern prebráti (-bérem), odbráti; *impf.* pre-, odbírati; zavréči (-vržem), izmétati (-méčem).

Ausmuſterung *f.* preiskáva; izbíra; izmétanje.

ausnähen obšíti (-šíjem); *impf.* obšívati.

Ausnahme *f.* izjéma, izímek; mit — razen, mimo, izvzémši; **Ausnahms-** izjemni.

ausnahmsweiſe *adv.* izímno, izjémno, izjémoma, po izímku.

Ausnahmszuſtand *m.* izjémni stan.

ausnehmen izvzéti (-vzámem), iznéti (-námem); *impf.* izvzémati, iznémati; (ausſchließen) izlóčiti, izključíti; ſich — pridržati (-držím) si; ſich gut — podájati se, prilégati se, prístovati.

ausnehmend izbórčn, posébn.

ausnützen izkorístiti; (abnützen) izrábiti, obrábiti.

Ausnützung *f.* izkoriščevánje.

auspacken izložíti; *impf.* izlágati, izkládati.

ausparieren odbíti (-bíjem), prestréči (-strežem); *impf.* odbíjati, prestrézati.

auspeitſchen izpókati, z bičem izgnáti (-žénem).

auspfänden zarúbiti.

Auſpicium *n.* známenje; **Auſpicien** *pl.* okrílje; unter den Auſpicien pod pokroviteljstvom.

ausplaudern počenčáti, izbeblјáti, izblebetáti.

ausplündern opleníti, obrópati.

auspolſtern izblazíniti, oblazíniti, podložíti. [jem).

auspoſaunen raztróbiti, razvpíti (-vpí-

ausprägen izkováti (-kújem), vtísniti; izobrážiti; ausgeprägt izrážen, vtísnjen.

auspreſſen iztláčiti, iztísniti, izžéti (-žmèm); *impf.* iztiskati, izžémati.

ausprügeln iztépsti, izpókati.

ausputzen očédíti, očístiti, osnáziti; (Licht) utrníti; *impf.* utrínjati; (ſchelten) oštéti, ozmérjati; (ſchmücken) olépšati, ozáljšati, okrásiti.

ausquartieren izséliti; *impf.* izseljevati. [šem).

ausrabieren izstrgljáti, izbrísati (-brí-

ausraſten počíti (-číjem), počíti se; *impf.* počívati; oddehníti (-dáhnem) se.

ausräuchern pokaditi; *impf.* pokájati; (Fleiſch) prekaditi, povoditi; *impf.* prekájati.

ausraufen izpúliti, izpípati, iztŕgati, izrváti (-rújem).

ausräumen izprázniti, posprávíti; *impf.* izpraznjevati, posprávljati.

ausräuſpern ſich izhŕkati se, izkášljati se.

ausrechnen preračúniti, preštéti (-štéjem), prebrojíti; *impf.* preštévati.

ausreden raztégniti, natégniti; *impf.* raztézati, natézati; ſich — zlékniti se; *impf.* zlécati se, izvírati se.

Ausrede *f.* izgóvor.

ausreden izgovoríti, dogovoríti; *impf.* izgovárjati; laſs mich — daj, da ti vse povém.

ausreiben izméti (-mánem), izmencáti; (Zimmer) omíti (-míjem), otréti; *impf.* otírati.

ausreichen zadostovati, dostájati; (m. etwas) izhájati, dosti iméti; **ausreichend** dovóljen, zadóstən.

ausreinigen ſ. reinigen.

ausreißen *tr.* izpúliti, izpípati (-pljem), izrváti (-rújem), izdréti (-dérem); *impf.* púliti, pípati, rváti, izdírati; *intr.* (entfliehen) pobégniti, zbéžati (-žím), úiti (-ídem).

Ausreißer *m.* uskòk, begún, ubéžnik, uhajávec, uhajáč.

ausreiten izjézditi, izjáhati (-jáham, -jášem).

ausreitern prerešetáti, presejáti (-séjem), občíniti, izčíniti; *impf.* občínjati.

ausrenken izvíniti, izpehníti (-páhnem). [(-rújem).

ausreuten iztrébiti, izkŕčiti, izrváti

ausrichten oprávíti; *impf.* oprávljati; dognáti (-žénem), izpéljati (-péljem); *impf.* izpeljávati; (verleumden) obrekovati, oprávljati, raznášati, obírati koga; den Gruß — pozdráviti; *impf.* pozdrávljati.

ausringen *tr.* izvíniti, izpehníti (-páhnem); *impf.* izpehovati; (Wäſche) izžéti (-žmèm); *intr.* boj končáti; er hat ausgerungen prestál je, preminíl je.

ausrinnen iztéči (-téčem), izcedíti se, izcurljáti; *impf.* teči iz česa, cedíti se, curljáti.

Ausritt *m.* izjézd, izjáhanje.

ausroden izrváti (-rújem), izkŕčiti.

ausrotten iztrébiti, pokončáti, uníčiti, zatréti (-tárem, -trèm); *impf.* pokončevati, zatírati.

ausrücken izíti (-ídem), izkoráčiti, vzdígniti se.

Ausruf *m.* vzklìk, klic, oglàs.

ausrufen vzklíkniti, zaklícati (-čem), zavpíti (-vpíjem); (bekannt geben) oklícati, oglásiti, razglásiti; *impf.* oklicevati, oglášati.

Ausrufer *m.* glasnik, oklicevávec.

Ausrufspreis *m.* izklícna cena.

Ausrufungszeichen *n.* klicáj.

ausruhen počíti (-číjem); *impf.* počívati; izpočíti se.

ausrüſten oboróžiti; *impf.* oboroževati; (verſehen) previdéti (koga s potrébnim), oskrbéti; *impf.* oskrbovati. [ma.

Ausrüſtung *f.* oboróžba, oprávа, opré-

Ausrüſtungsſtation *f.* oprávna in oboróžna postája.

ausruſchen ſ. ausgleiten.

Ausſaat *f.* sétev, sev (-i), posétev, posévek; (Getreide) seme, sémenasko žito.

ausſäen sejáti (séjem); usejáti, posejáti; *impf.* posévati.

Ausſage *f.* izpóved (-i), izpovédba, povédba, izrèk; *gram.* povéd (-i), povédek; widerſprechende — govori so si navzkríž, ne ujémajo se; nach ſeiner — po njegóvih besédah.

Ausſageform *f.* način, naklòn.

ausſagen povédati (-vém), dopovédati, izréči (-réčem); *impf.* dopovedovati, práviti, govoríti, tŕditi; (von Zeugen) príčati, pričevati; izpríčati.

Ausſatz *m.* (Geld im Spiele) stava; (Krankheit) gobe *pl.*

ausſätzig gobav.

Ausſätzige *m.* góbavec.

ausſäubern očéditi, počéditi, osnážiti, otrébiti; *impf.* čéditi, snážiti; čístiti.

ausſaugen iz-, posesáti, izsŕkati, izsrébati; *impf.* sesáti, sŕkati; *fig.* izpíti, izmólsti (-mólzem), obráti (-bérem).

ausſchaffen ſ. hinausſchaffen.

ausſchälen olúpiti, olúščiti; *impf.* lúpiti, lúščiti.

Ausſchank *m.* točnja, točárna, vinotòč, pivotòč.

ausſcharren izgrébsti (-grébem), razgrébsti, razbfakati, razkópati (-pljem); *impf.* izgrébati, razkopávati.

ausſchauen ſ. ausſehen.

ausſcheiden *tr.* od-, izlóčiti, odbráti (-bérem), izvréči (-vržem), iztrébiti; *impf.* odločevati, odbírati, iztrebljevati; *intr.* (aus e. Geſellſchaft) izstópiti, odstópiti; *impf.* izstópati; durch Reitern des Getreides Ausgeſchiedenes občínek.

Ausſcheidung *f.* odločítev, izlóčba, izbòr, izbíra; izstòp, odstòp.

Ausſcheidungsorgan *n.* iztrebílo.

ausſcheiten pokárati, oštéti, okrégati, ozmérjati; *impf.* oštévati, koríti, kárati, zmérjati, krégati, psovati (koga); hudovati se nad kom.

ausſchenken (Getränke) točíti; (ausgießen) izlíti (-líjem); *impf.* izlívati.

ausſchicken razposlàti (-ŝljem); *impf.* razpošíljati.

ausſchießen *tr.* izstrelíti, strelíti; *impf.* stréljati; ſ. ausſcheiden; *intr.* (herauswachſen) pognáti (-ženem), níkniti; *impf.* pogánjati, kliti.

ausſchiffen izkrcati, iz ladje správiti; *impf.* izkrcávati, iz ladje správljati.

ausſchirren izpréči (-prežem), razkomatáti; *impf.* izprégati.

ausſchlafen naspáti (-spím) se.

Ausſchlag *m.* premàh, omàh; (bei der Wage) pretèg; (des Pendels) zamàh; (Krankheit) prišč, opríšč, izpuščáj, prišćáj, opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*; srab, opth; den — bekommen spúhniti se, opríščiti se, osúti (-spèm) se; *impf.* izpehovati se, osípati (-sípam, -sípljem) se; den — geben odločiti; *impf.* odločevati.

ausſchlagen *tr.* izbíti (-bíjem); *impf.* izbíjati; (das Anbot) odbíti, zavréči (-vržem), odkloníti; *impf.* odbíjati, zametovati, odklánjati; (die Erbſchaft) zavrníti; (Getreide) plévšati, mlátiti; oplévšati, omlátiti; mit etwas — obložíti, obíti (-bíjem); *impf.* oblágati, obíjati; (d. Getreide ausſachen) páhati; *intr.* (v. Pferden) rítniti, bfoníti, cébniti; *impf.* rítati, bfcati, cebáti; (von d. Wage) omáhniti, premáhniti, nágniti se; *impf.* omahovati, nagíbati (-bljem) se; (von Pflanzen) gnáti (žénem), pogánjati, kliti (klíjem), kalíti; pognáti (kal); (umſchlagen) prevréči se.

ausſchlaggebend odlóčen, odločílen.

ausſchließen izlóčiti, izóbčiti, izključíti, izkléniti; *impf.* izločevati, izobčevati.

ausſchließlich *adi.* izločljiv, izključílen; *adv.* izključno, samó, edíno.

Ausſchließung *f.* izključba, izlóčba, izločítev, izklenítev.

ausſchlummern naspáti (-spím) se, nadrémati (-drémljem) se.

ausſchlüpfen izlésti (-lézem), smúkniti iz česa; (aus d. Ei) izléči (-lézem) se.

ausſchlürfen po-, izsfkati, posrébati (-srébljem), izsrébati, polókati (-lókam, -lóčem); *impf.* sfkati, srébati, lókati.

Ausſchluß *m.* izklèp, izključba, izjéma, izímek; mit — razen, izjémši, izvzémši.

ausſchmähen oštéti (-štéjem), ozmérjati, obráti (-bérem); *impf.* oštévati, obírati.

ausſchmelzen raztopíti, razpustíti; *impf.* raztápljati, razpúščati.

ausſchmücken lepotíti, lépšati, krasotíti, záljšati; olépšati, ozáljšati.

ausſchnaufen odsópsti (-sópem), odsopíhati si.

ausſchneiden izrézati (-rézem), izkrojíti; *impf.* izrezovati. [vati.

ausſchneuzen usékniti; *impf.* usekova-

Ausſchnitt *m.* izrèz, izréza; (das Ausgeſchnittene) izrézek; (Sector) izsèk.

ausſchnitzeln rezljáti, škrcljáti; *pf.* izrezljáti, izškrcljáti.

ausſchnüren odpéti (-pnèm); *impf.* odpénjati.

ausſchöpfen izčrépati (-pam, -pljem), počrépati, izpláti (-póljem), pozajéti (-zájmem, -zajámem); *impf.* izčrepávati, pozajémati.

Ausſchößling *m.* mladíka, odráslek.

ausſchreiben razpísati (-píšem); *impf.* razpisovati; (aus einem Buche) izpísati; *impf.* izpisovati; (abſchreiben) prepísati; Steuern — davèk razpísati, naložíti; (zu Ende ſchreiben) izpísati; *impf.* izpisovati.

Ausſchreibung *f.* razpìs, izpìs.

ausſchreien razvpíti (-vpíjem), razkríčati (-čim), raztróbiti; ausgeſchrien razvpít.

Ausſchreitung *f.* prestópĕk, izgrèd.
ausſchroten drobíti; razdrobíti; (das Fleiſch) sékati.
Ausſchuß *m.* strel, izstrèl; (das Vorzügliche) izbòr, cvet, jedro; (d. Schlechte) odbírĕk, izbírĕk, izvržĕk, izmèt, zaméčĕk; (die Verſammlung) odbòr; Ausſchuß- odbórov.
Ausſchußmitglied *n.* odbórnik.
Ausſchußware *f.* odbírki *pl.*
ausſchütten izlíti (-líjem); *impf.* izlívati; (Körner) izsúti (-spèm, -sújem), razsúti; *impf.* razsípati; (Herz) odkríti (-kríjem); *impf.* odkrívati.
ausſchwatzen izblékniti, izblebetáti (-tám, -blebéčem), počenčáti.
ausſchweifen zakrôžiti, zaokrôžiti, okrôžiti, zaslóčiti; (Glas) izplákniti; *impf.* izplakovati; ausgeſchweift slok, zaokrôžen.
ausſchweifend razpášĕn, samopášĕn, razuzdán; nasládĕn.
Ausſchweifende *m.* samopášnik, razuzdánec; *f.* samopášnica, razuzdánka.
Ausſchweifung *f.* samopášnost, razuzdánost; (in der Rede) ovínĕk.
ausſchweißen izvaríti (želézo).
ausſchwemmen izplákniti, izplavíti; *impf.* izplakovati, izpírati.
ausſchwingen izvéjati (-véjem), prevéjati, izpláti (-póljem); veti (vejem), véjati, plati; (Wäſche) trépati (-pljem), trepáti (-pám), trépkati; otrépati, iztrépati.
ausſchwitzen izpotíti, izznojíti.
Ausſehen *n.* poglèd; vídez, vid; podóba, obràz; ſein — verrâth vidi se mu na obrázu.
ausſehen *tr.* glédati, vídeti; preglédati, doglédati, dozréti; *impf.* dozírati, pregledovati; (auserſehen) izbráti (-bérem); *intr.* vídeti se, kázati (kážem) se; es ſieht darnach aus podóba je, kaže se, da; du ſiehſt geſund aus zdrav si vídeti; wie ſieht es aus? kako je?
ausſein zúnaj —, vnè biti (sem), z doma biti, ne biti domá; (zu Ende ſein) konèc biti česa; es iſt aus mit ihm po njem je.
außen *adv.* zúnaj, vnè; von außen odzúnaj; nach außen navzvèn; *adi.* vnánji, zunánji.
ausſenden poslâti (pôšljem), razposlâti, odprâviti; *impf.* razpošíljati, odprávljati.
Ausſendung *n.* vnánja reč (-í), vnánjost, vnánjščina.
Ausſendung *m.* odposlánec.
Außenſeite *f.* vnánja strân (-í), lice.
Außenwelt *f.* vnánji svet.
Außenwerke *pl.* vnánji okópi, prednje gradbe *pl.*
außer *praep.* razen, izvùn, mimo; (ohne) brez; außeracht laſſen vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* vnemar púščati, zanemárjati; — Kraft ſetzen razveljáviti, ob veljávo dejáti (dénem).
außeramtlich neuráden, nealúžben.
außerdem *adv.* vrh tega, mimo tega, še, še tudi.
Äußere *n.* vnánjost, vnánjščina.
äußere *adi.* vnánji, zunánji.
außereheliche nezakónski.
außergerichtlich izvunsódĕn.
außergewöhnlich nenavádĕn, izródĕn, neobíčĕn.
außerhalb *adv.* zúnaj, vnè.
äußerlich *adi.* vnánji, zunánji; *adv.* zúnaj, po vnánjem.
Äußerlichkeit *f.* vnánjost, zunánjščina.
äußern izréči (-réčem), izústiti, povédati (-vém), razodéti (-dénem), izjáviti, na znanje dati; pokázati (-žem); *impf.* izrekovati, razodévati, na znanje dajáti, pokazovati.
außerordentlich *adi.* izródĕn, nenavádĕn, posébĕn; *adv.* izrédno, nenavádno, posébno, močno, jako.
äußerſt *adi.* skrajĕn, najskrájnji, najvéči, najhújši; *adv.* silo, silno, zelò, rámeno, neizmérno, strašno.
Äußerung *f.* izrèk, izjáva, izrecílo, naznanílo, beséde *pl.*
außerweſentlich nebístven.
ausſetzen *tr.* izstáviti, izpostáviti, razpostáviti; *impf.* izpostávljati ɔc.; Friſt, Preis — odlóčiti, dolóčiti, ustanoviti; *impf.* od-, določevati, ustanávljati; (aufſchieben) odložiti; *impf.* odlágati, odlášati, odkládati; ein Kind — izpostáviti, izpoložíti; *impf.* izpostávljati; Wachen — razpostáviti; *impf.* razpostávljati; Fehler — očítati, izpočítati; (in der Buchdruckerei) sestáviti, zložíti; der Gefahr ſich — v nevárnost se

ſtáviti; der Gefahr jmdn. — v nevárnost pehníti (páhnem); *intr.* (aufhören) pre-, po-, odjénjati, odnéhati, odléči (-lézem), popustíti; *impf.* prejenjevati, odlégati, popúščati; (im Reden) premólkniti, umólkniti.

Ausſicht *f.* razglèd, vid, ozír; (Hoffnung) up, nada; in — ſtellen obétati; obljúbiti; in — ſtehen na doglédu biti.

ausſingen izpéti (-pójem); *impf.* izpévati.

ausſinnen ſ. ausdenken.

ausſöhnbar správěn, spravljìv.

ausſöhnen správiti, pomíriti, upokojìti, utéšiti; *impf.* správ ljati.

Ausſöhnung *f.* správa.

ausſondern izlóčiti, odlóčiti, odbráti (-bérem), razdrúžiti; *impf.* izločevati, odbírati, razdruževati.

ausſpähen izpáziti; *impf.* izpazovati, ogledovati, ogleduhovati.

ausſpannen razpéti (-pnèm), raztégniti; *impf.* razpénjati, raztegovati; ein Tuch — razgrníti, razprostréti, prostréti; *impf.* razgrinjati, razprostírati; Pferde — izpréči (-prézem), razpréči; *impf.* iz-, razprégati.

ausſpeien pljúniti, izpljúniti; *impf.* pljuváti (pljújem); (v. Vulcan) brúhati, bljuváti (bljújem), métati (méčem) iz sebe; brúhniti, izbrúhniti, izbljuváti, izmétati.

ausſpenden delíti; podelíti, razdelíti, podaríti, razdáti, porazdáti; *impf.* podeljevati, razdájati.

Ausſpender *m.* delítelj.

Ausſpendung *f.* delítěv, razdelítěv, podelítěv, podarítěv.

ausſperren raszpréti (-prèm), raztégniti; *impf.* razpírati, raztézati, raztegovati; Füße — (noge) razkobáliti, razkoráčiti se.

ausſpielen izigráti, doigráti.

ausſpinnen izprésti (-prédem), doprésti; eine Sache — razprésti, razmováti (-mújem).

ausſpotten zasmehovati koga, posmehovati se komu, rógati se komu, bebca délati iz koga.

Ausſprache *f.* izréka, izgovárjanje, izgóvor kake beséde.

ausſprechbar izrekljìv, izréčen.

ausſprechen izréči (-réčem), izgovoríti; *impf.* izrekovati, izgovárjati; ſich — svoje misli razodéti (-dénem), *impf.* razodévati.

ausſpreizen razpréti (-prèm), razpéti (-pnèm); razprójiti; *impf.* razpírati, razpénjati; Füße — razkoráčiti se, razkobáliti (noge), v kobálj sésti (sédem); *impf.* razkobaljevati, v kobalj sédati.

ausſprengen izkfhniti, odkrúšiti, izbíti (-bíjem); *impf.* odkruševati, izbíjati; Waſſer — kropíti, škropíti; ein Gerücht — raztrósiti, raznésti; *impf.* raztrósati, raznášati.

ausſprießen brízgniti, dŕskniti, síkniti, pfsniti, štŕkniti; *impf.* brízgati, dŕskati, síkati, pŕskati, štŕkati.

Ausſpruch *m.* izrèk, rèk; (Urtheil) razsódba; — thun izréči (-réčem); *impf.* izrekovati.

ausſpülen izplákniti, oplákniti, poplákniti; *impf.* izplakovati; Ufer — izpodpráti (-pérem), izpodnésti, izpodríti (-ríjem); *impf.* izpodpírati, izpodnášati, izpodrívati.

ausſpüren izsledíti, zasledíti, iztekníti (-táknem), ovóhati; *impf.* izsledovati, zasledovati.

ausſtaffieren oprémiti; ozáljšati.

Ausſtand *m.* zastánek, zaostánek, zastalína; (d. Arbeiter) popúst dela.

ausſtändig zastàl, zaostàl, neizpláčan.

ausſtatten oprávíti, oprémiti, oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (ſchmücken) olépšati, ozáljšati; *impf.* ozaljševati.

Ausſtattung *f.* opráva, opréma, bala.

ausſtäuben izprašíti.

ausſtechen izdréti (-dérem), iztekníti (-táknem), izbósti (-bódem); *impf.* izdírati, iztíkati; mit dem Schnabel — izkljuváti (-kljújem); *fig.* izpodríniti; *impf.* izpodrívati.

ausſtehen (Lager) raz-, porazteknîti (-táknem); *impf.* raztíkati; (Grenze) zaznámiti mejo, zamejníčiti.

ausſtehen prestáti (-stojím), prebíti (-bóm), pretrpéti; *impf.* prestájati, pretrpévati; (a. d. Amte) stópiti (iz službe); er kann ihn nicht — ne mara ga; —de Forderung nepopláčana terjátěv.

ausſtellen razstáviti, razpostáviti, na oglèd postáviti, izložíti, razpoložíti;

impf. razstávljati, raspolágati ꝛc.; eine Urkunde — spísati (spíšem), izdélati, napráviti, dati od sebe list, pismo; *impf.* spisovati, naprávljati; (Wechſel) menico izdáti; *impf.* izdájati; (rügen) grájati, očítati, obírati.

Ausſteller *m.* razstávnik, izložník; izdátnik, izdátelj, izdajátelj (menice).

Ausſtellung *f.* razstáva, izlóžba; izdáva, napráva; (Rüge) graja, očítanje.

Ausſtellungsgegenſtand *m.* razstávěk.

Ausſtellungsplatz *m.* razstavíšče.

Ausſtellungsſaal *m.* razstávnica.

ausſterben izmréti (-mŕjem), zamréti, pomréti; *impf.* iz-, za-, pomírati.

Ausſteuer *f.* dota, opréma.

ausſtöbern pretekníti (-táknem), iztekníti; *impf.* pretikovati; (weidmänn.) zaslediti, oslediti.

ausſtochern bezáti, becáti; izbezáti; (Zähne) trébiti; iztrébiti.

ausſtopfen nagátiti (meh), napášiti; napháti, podmašiti; *impf.* naphávati, podmaševati.

ausſtoßen súniti, izpehníti (-páhnem), izríniti, izbíti (-bíjem); *impf.* izrívati, izpehovati, izbíjati; (ausſchließen) izključíti, izóbčiti; Seufzer — vzdíhniti; *impf.* vzdihovati; Laut — zíniti, žúgniti, krknìti; Schrei — vzklíkniti, zavpíti (-vpíjem).

ausſtrahlen izžaríti; *impf.* izžarjevati.

Ausſtrahlung *f.* žarjénje, žarítěv.

Ausſtrahlungsvermögen *n.* žarljívost.

ausſtrecken iztégniti; *impf.* iztégati, iztegovati; (auseinander) raztégniti, razpréti (-prèm); *impf.* raztézati, razpírati; die Zunge — pomolíti; *impf.* pomáljati; ſich — zlékniti se, *impf.* zlécati se; iztégniti se, *impf.* iztegovati se.

ausſtreichen izgládìti; prečŕtati, izbrísati (-brísem).

ausſtreuen trósiti; raztrósiti; (Gerüchte) raznášati.

ausſtrömen izlíti (-líjem) se; *impf.* izlívati se.

ausſtudieren izmísliti; *impf.* izmišljevati; izučíti se, izšólati se, dovršíti nauke.

ausſtürzen izvŕniti; *impf.* izvrčati; Glas — na dúšek izpíti (-píjem), lúkniti.

ausſuchen izbráti (-bérem), odbráti; *impf.* izbírati.

austanzen doplésati (-plésem), izrájati.

Austauſch *m.* zamenjáva, zaména, izména, premenjáva, menjátěv.

austauſchen zameníti, premeníti, izmeníti, zaménjati; *impf.* zamenjávati, premínjati; Gedanken — méniti se, poménkovati se, prióbčiti misli.

Auſter *f.* óstriga.

Auſterbank *f.* ostrižíšče.

Auſterfänger *m.* óstrigar.

Auſtermuſchel *f.* óstrižnica.

austheilen delíti; razdelíti, porazdelíti, razdáti; *impf.* razdeljevati, razdávati.

Austheilung *f.* delítěv, razdelítěv.

austilgen iztrébiti, izkoréniti, pokončáti.

austoben izdivjáti, nadivjáti se; *fig.* poléči (-lézem) se, utíhniti, utéšiti se.

Austrag *m.* poravnáva, razsódek, rešítěv.

austragen poravnáti, v red správiti; *impf.* správiljati; Streit — prepír dognáti (-žénem), pravdo razsóditi, odlóčiti; (Briefe) poraznésti (-nésem), poraznósiti, porazdáti; *impf.* raznášati, poraznášati, razdávati; (hinaustragen) iznésti; *impf.* iznášati.

austragung *f.* poravnáva, rešítěv, do-

austreiben izgnáti (-žénem), izpodíti, iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati; (das Vieh) gnati (ženem); pognáti; *impf.* pogánjati.

austreten *tr.* pohóditi, razhóditi, izteptáti; trumm — švedráti; pošvedráti; (Getreide) meti (manem), vršiti, teptáti; izméti, ométi, izteptáti, ovršíti; (Trauben) mastíti, mozgáti, mečkáti, tláčiti; izmastíti, izmečkáti, iztláčiti; *intr.* (gehen) stópati, korákati, rézati (rézem) jo; (aus dem Amte) stópiti (iz službe), izstópiti; (vom Waſſer) razlíti (-líjem) se, čez bregove stópiti, udáriti; das Austreten (des Getreides) metěv, vršítěv, mev (-í).

austrinken izpíti (-píjem), lúkniti; *impf.* lúkati.

Austritt *m.* izstòp, odstòp; (d. Ware) izvóžnja.

austrocknen posušíti, osušíti; *impf.* sušíti; (trocken werden) posušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

ausüben délati, oprávljati, oskrbovati, vršíti, izvrševati; poslovati s čim, báviti se s čim, pečáti se s čim, ukvárjati se s čim; Rache — maščevati se; izmaščevati se; Gewalt — silo délati; den Landbau — kmétovati; Heilkunst — zdráviti, ozdrávljati; sein Recht — užívati, rábiti svojo pravíco, dŕžati (držím) se svoje pravíce.

ausübend izvršujóč, poslujóč.

Ausübung *f.* vršítěv, vršba, izvrševánje, oskrbovánje, oprávljanje.

Ausverkauf *m.* razprodája.

ausverkaufen razprodáti; *impf.* razprodájati.

auswachsen zrásti (zrástem); *impf.* zráščati; (herauswachsen) izrásti; (das Wachsthum vollenden) dorásti; *impf.* doráščati; s. ausgewachsen.

Auswahl *f.* izbòr, izvólja, izbér (-i), izbíranje, izbíra; nach — izbéroma.

auswählen izbráti (-bérem), izvóliti; *impf.* izbírati.

Auswanderer *m.* izselník, izséljeněc.

auswandern izséliti se, preséliti se (v kako vnanjo dežélo); *impf.* izseljevati se, preseljevati se. [ljénje.

Auswanderung *f.* selítěv, izselítěv, se-

auswärtig *adi.* vnánji, zunánji, stránski, inostràn; *adv.* zúnaj, vnè, na tujem.

Auswärtige *m.* inostráněc, vnánjěc.

Auswärtsdreher *m.* (Musk.) izvračávka.

auswaschen izpráti (-pérem), opráti; *impf.* izpírati; Glas — oplákniti; *impf.* oplakovati.

auswässern izmóčiti, namóčiti; *impf.* izmákati.

auswechseln izmeníti, premeníti, zameníti, zaménjati; *impf.* izmenjevati, zamenjevati.

Auswechslung *f.* izmenjáva, izména, zaména, zamenjáva.

Ausweg *m.* izhòd, izbég; (Ausflucht) izgóvor, ovíněk, izbéga.

ausweichen *tr.* (weich machen) mečíti, mehčáti; omečíti, omehčáti; *impf.* omečevati, omehčevati; *intr.* (weich werden) mečíti se, medíti se; omečíti se, omehčáti se; (aus dem Wege gehen) ogníti (ógnem) se, izogníti se, uklóniti se, umekníti (-máknem) se; *impf.* ogíbati (-bljem) se, izogíbati se, uklánjati se, umíkati se; ausweichend ogíběn, ogibljìv, izogíběn.

Ausweichsignal *n.* známenje izogíba.

ausweihen posvetíti; *impf.* posvečevati; der Ausgeweihte posvečéněc.

ausweinen izjókati (-jókam, -jóčem) se, naplákati (-plákam, -pláčem) se.

Ausweis *m.* izkàz; (Zeugnis) izpričeválo; (Verzeichnis) kazálo, popìs.

ausweisen izkázati (-kážem); aus d. Lande — izgnáti (-žénem), pregnáti; *impf.* izgánjati; sich — izpríčati se, izkázati se; *impf.* izpričevati se, izkazovati se; ausgewiesen izgnán; der Ausgewiesene izgnáněc, pregnáněc.

ausweislos brez izkáza, — izpričevala.

Ausweisung *f.* izgòn.

auswendig *adv.* zúnaj, vnè; *adi.* vnánji; — kennen na pamet znati, iz glave znati, naizúst znati.

auswerfen izmétati (-méčem), izvréči (-vŕžem), izbrúhniti, izbrúhati; *impf.* izmetávati; (Blut) pljuváti (pljújem), bljuváti (bljújem); izbljuváti; (bestimmen) odmériti, odlóčiti, ugániti, ustanovíti; *impf.* odmérjati, odločevati; (Dünger) kídati; izkídati; ausgeworfene Bezahlung ugánjena plača.

auswetzen izbrúsiti, izdŕgniti, izostríti; *impf.* brúsiti, ostríti, dŕgniti; sich — izlízati (-lížem) se, ogúliti se.

auswinden (Getreide) véjati, veti (vejem); izvéjati; (Wäsche) ožéti (-žmèm), izžéti; *impf.* ožémati, izžémati.

auswirken opráviti, dognáti (-žénem), izmóči (-mórem); storíti; (Teig) gnesti (gnetem); ugnésti; *impf.* ugnétati.

auswischen izbrísati (-bríšem); *impf.* izbrisovati.

auswittern *tr.* (ausspüren) izvóhati, zasledíti; prevétriti; *intr.* izvétriti se; es hat ausgewittert izgrmélo (se) je.

auswölben oblókati; izoblókati.

Auswuchs *m.* izrástěk, izráslěk; (Mark im Holze) svrž (-í); (Höcker) grba; (Fehler) hiba; (Knochen) morska kost (-í).

Auswurf *m.* izmèt, izméčěk, izvŕžěk; (Speichel) pljuněc, pljuněk, hrakělj, hrkělj; (der Menschheit) smet (-í), izvŕžěk, zavŕženěc.

auswurzeln izkoréniti, izkoreníniti, izrváti (-rújem); *impf.* izkorenjevati.

auswüthen izdivjáti, nabesnéti se; umíriti se, poléči (-lézem) se, uléči se (vihár).

auszacken izzóbčati, ozóbčati, nazóbčati, narezljáti.

auszahlen izpláčati, popláčati; *impf.* izplačevati.

auszählen štéti (-jem), štéviliti, brojíti; preštéti, seštéti, izbrojíti; *impf.* preštévati.

Auszahlung *f.* izpláča, po-, izplačílo.

auszanken oštéti (-štéjem), izkárati; *impf.* oštévati; napríčkati se, nakárati se.

auszehren *tr.* sušíti, húšati; *intr.* hírati, húšati, sehníti (sáhnem).

auszehrend jétičen, hírav.

Auszehrung *f.* sušíca, jétika.

auszeichnen *tr.* zaznámovati, zaznámiti, zaznáčiti, zabeléžiti; jemanden — odlikováti; poslavíti; *intr.* sích — izkázati (-kážem) se, poslavíti se; *impf.* izkazovati se, odlikovati se.

Auszeichnung *f.* odlíka, odlikovánje, poslavítev; (Zeichen) odlikoválo.

auszíehen *tr.* izvléči (-vléčem), potégniti, izdréti (-dérem); *impf.* potegovati, izdírati; (Kleid) sléči; *impf.* sláčiti; (Schuhe) sezúti (-zújem); *impf.* sezúvati; (schriftl.) izpísati (-píšem), posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati; (Wurzel) korén potézati; (berauben) odrétí (-dérem); *impf.* odírati; **ausgezogenes Rohr** rísanica; **ausgezogenes Kleid** sleka; *intr.* (aus einem Orte ziehen) preséliti se, stanovánje premeníti; *impf.* séliti se, preseljevati se.

Auszieh-zeit *f.* selílni čas.

auszieren ſ. **ausſchmücken**.

auszischen síkati, psíkati; izsíkati.

Auszug *m.* potèg; (Abzug) odhòd; (Extract) izvléček, izvòd, izvárek; (schriftl.) izpísek, posnétek; (Inhalt) vsebína; (Aufzug) izprevòd; (Übersiedelung) selítev, preselítev; (Mehl) cvetna moka.

Auszügler *m.* kótar, zakótnik; —in *f.* kótarka, zakótnica.

Auszugsbataillon *n.* odhódni bataljón.

Auszugsleiſtung *f.* dajátev izgovorjénega užítka, zakótniški užítek. [ku.

auszugsweiſe *adv.* nakrátko, v posnét-

auszupfen izpúkniti, izpúkati, izpúliti, popípati; *impf.* púkati (púkam, púčem), púliti, pipati (pipljem).

Authenticität *f.* pravótnost, pravost.

authentiſch pravótèn, prístèn, právi; vérovèn.

Autodidakt *m.* samoùk.

autodidaktiſch samoúčen. [sánje.

Autograph *n.* svojepìs, svojeróčno pi-

Autokrat *m.* samodŕžec, samovladár; **=kratie** *f.* samovláda, samovladárstvo.

autokratiſch samodŕžen, samovláden.

Automat *m.* samogìb, avtomát.

automatiſch samogíben. [ski.

autonom samouprávèn, samozakón-

Autonomie *f.* samouprava, —zakónje.

Autopſie *f.* samovíd, samoglédstvo.

Autor *m.* pisátelj, spisovátelj, pisec; skladátelj.

autoriſieren pooblastíti; potŕditi; *impf.* potrjevati.

Autorität *f.* veljáva, veljávnost, uglèd, zakoníta oblást; (Behörde) oblástvo.

Autorſchaft *f.* avtorstvo.

auweh! *interi.* jòj! o jòj! gorjé!

Auxiliar- pomóžni, pomóčni.

Avancement *n.* povíšba, povišévanje, napredovánje.

avancieren pomekníti (-máknem) se napréj; *impf.* pomíkati se naprej, na višjo stopnjo; povíšan biti v službi.

Avantgarde *f.* prednja vojska, prednja straža.

Ave-Maria! Češčéna si Marija.

Avers *m.* lična stran (-í), prednja stran, lice.

Averſion *f.* odpòr; ogába, odúra.

aviſieren glas dati komu, priznániti, navestíti, poročíti; *impf.* priznánjati, poróčati.

Aviſo *n.* obvestílo, priznanílo, glas; **=brief** *m.* priznanílnica, objávnica.

a vista (Wechſel) menica na vid.

Axiom *n.* samoístina, samonasébna resnica, aksijóm.

Axt *f.* sekíra; *dem.* sekírica, topor; (Zimmerhacke) robílnica; (breite) bradlja; (Fällaxt) dreváča, bezjáča, balta.

Axthelm *m.* uhó (ušésa).

Axtſtiel *m.* toporíšče, sekirišče.

Azur *m.* lazur.

azurblau lazurèn, višnjev, sinji.

B.

Bacchant *m.* bakhant.

Bach *m.* potok; *dem.* potóčič, potóčëk; **Bach-** potóčni.

Bachampfer *m.* *(Rumex aquaticus)* povódna kislica.

Bachamſel *f.* povódni kos.

Bachamwohner *m.* potóčnik, potočàn, potókar.

Bachbinſe *f.* bíček, sítovčec, srpíca.

Bache *f.* divja svinja, divja prasíca.

Bacher *m.* divji prasëc, divji prašič.

Bachforelle *f.* potóčna postŕv (-i).

Bachhalunder *m.* kalína.

Bachhund *m.* vidrar, vidrolóvski pès.

bachreich potóčnat.

Bachrinne *f.* potóčna strúga, potóčina.

Bachſtelze *f.* pastirica, tresorépka.

Bachthal *n.* popotóčje.

Bachwaſſer *n.* potóčnica.

Bachweide *f.* iva, rakíta.

bachweiden ívov, rakítov.

Bachweidenholz *n.* ívovina, ígovina, rakítovina.

Bacillen *pl.* bacíli.

Backbord *n.* leva stran (-í) na ladji.

Backe *f.*, **Backen** *m.* lice; Kinnbacken čeljúst (-i); Backen- líčni; die Backen voll nehmen ústiti se, báhati se.

backen peči (pečem), speči; (im Fett) cvréti (cvrèm), prážiti; ocvréti, oprážiti.

Backenbart *m.* zalízci *pl.*

Backenbein *n.* líčnica, podóčnica.

Backenknochen *m.* ſ. Backenbein.

Backenſtreich *m.* zaúšnica, klapoúšnica, brljúzga, klofúta; einen — geben klofútniti, pljúskniti; *impf.* klofutáti, pljúskati; brljúzniti, udáriti po obrázu.

Backenzahn *m.* kóčnjak, kotnják, kóčnik.

Bäcker *m.* pek, pekár; Bäcker- pékovski, pekárski.

Bäckerei *f.*, **Bäckerhandwerk** *n.* pekárstvo; — betreiben pekáriti.

Bäckerin *f.* pékovka, pekárica.

Bäckerladen *m.* pekárnica.

Bäckermeiſter *m.* pekárski mójstĕr.

Bäckerzunft *f.* pékovski ceh, pékovska družba.

Backfiſch *m.* ocvŕta riba; *fig.* nedorásla deklè.

Backhaus *n.* pečnica.

backig (mit Backen verſehen) licast; (in Zuſammenſetz.) -líčen; z. B.: rothbackig rdečelíčen.

Backkorb *m.* slámnica, slamnjáča.

Backofen *m.* peč (-í), pečnica.

Backpfanne *f.* póněv (-e) za pečénje, poněv za cvrénje.

Backſchaufel *f.* lopár.

Backtrog *m.* nečké (-čák), ničke, kadúnje *pl.*, koríto.

Backwerk *n.* pecívo.

Bad *n.* kópel (kopéli); (das mineral. warme —) toplice *pl.*; Dampf— parna kópel; Schweiß— suha kópel; Badekopélni, kopélski, toplíški.

Badeanſtalt *f.* kópel (-éli), kopalíšče.

Badegaſt *m.* topličar.

Badehaus *n.* ſ. Badeanſtalt.

baden kópati (kópljem); s-, okópati; ſich — kópati se; skópati se; er badete ſich in Thränen solze so ga oblivále.

Badeort, Badeplatz *m.* kopalíšče.

Badeſchwamm *m.* spužva, morska goba.

Badewanne *f.* kopánja, banja. [ba.

Badezimmer *n.* kopálnica, kopálna so-

Bagage *f.* prtljága, potna roba, prátež (-i); (Geſindel) drhál (-i), sódrga, izmèt.

Bagatelle *f.* malótna stvar (-i), malenkóst.

baggern jarke trébiti, — globíti.

bähen pŕžiti, páriti; opŕžiti, opáriti; ogréti; *impf.* ogrévati; (Holz) páliti, smodíti.

Bähmittel *n.* ogreválo.

Bahn *f.* pot, tir; (Eiſenbahn) želézna cesta, železnica; (Fahrbahn der Straße) cestíšče; (Schneebahn) gaz (-í); die — brechen im Schnee gáziti; pregáziti, gaz narediti.

Bahnbeamter *m.* železníški urádnik.

Bahnbetrieb *m.* železníški obrát.

bahnen (gangbar machen) ugládити, uhóditi; *impf.* uglájati; einen Weg, eine Straße — pot, cesto délati, krčiti si; narediti, izkrčiti si, pretíriti; ſich

den Weg zu einem Amte — odpréti si pot do službe.

Bahnhof *m.* kolodvòr.

Bahnwächter *m.* želézniški čuváj.

Bahre *f.* mrtváški oděr, skolke *pl.*; (Tragbahre) nosíla *pl.*, pare *pl.*

Bahrtuch *n.* mrtváški prt, mrtváško pregrinjálo.

Bai *f.* zatòk.

Bajazzo *m.* bajác, glumáč, pavlíha.

Bajonnett *n.* bajonét.

Bakel *m.* učíteljeva pálica, — šiba.

Balance *f.* ravnotéžje, ravnovísje.

balancieren dŕžati se v ravnotéžju, balansírati.

bald *adv.* kmalu, skoraj; v kratkem; zu — preskóro; — hier, — dort zdaj tù, zdaj tàm.

Baldachin *m.* nebó, baldahín.

baldig skórajšnji, bŕz. [bŕže.

baldigst *adv.* pràv kmalu, prècej, nàj-

baldmöglichst *adv.* bŕž ko bo mogóče.

Baldrian *m.* *(Valeriana larusta)* motovílěc; *(Valeriana celtica)* špajka.

Balg *m.* koža, meh; *dem.* mešíčěk; (Schlangenbalg) lev, kačji lilěk.

balgen sich tŕgati, tépsti (tépem), boríti se, métati, pípati, púliti se, rváti (rújem) se.

Balger *m.* rvávěc, pretepávěc, rváč, tepún. [tánje.

Balgerei *f.* pretèp, tepèž, rvánje, me-

Balgfrucht *f.* mešíčěk, mošnjíca.

Balken *m.* bruno; (Trambalken) tram, gréda; (a. d. Wage) grédeljnica, prečka; (a. Pfluge) grédělj; (unbehauen) hlod.

Balkenwerk *n.* grédje, tramóvje, brúnovje. [*pl.*

Balkon *m.* mostovž, balkón, pomóli

Ball *m.* óblo, óblica, krogla; (Spiel—) žoga, mečka; *dem.* žógica; (Schnee—) kepa; *dem.* képica; (Tanzfest) ples, raj.

Ballade *f.* baláda.

Ballast *m.* težína, podtežílo, pritéžje; (das Schlechte) irvŕžěk, izméčěk.

Balleisen *n.* jerán.

Ballen *m.* gruda, gruča, kepa; (Hand—) peščáj; (Bündel) bútara, cula, bala.

ballen (die Hand) pestíti, stískati; der Schnee ballt sich sneg se sprijéma, — se kopíči; die geballte Hand pestníca.

Ballett *n.* gledíščni ples, balét.

ballförmig óblast, oblíčast, žógast, képast.

Ballgast *m.* plesávěc.

ballhornisieren potvoríti, izkazíti, spakedráti, spáčiti.

Ballkleid *n.* oblačílo za ples, plesno oblačílo.

Ballon *m.* zrakoplàv, balón.

Ballotage *f.* glasovánje s króglicami.

Ballspiel *n.* žóganje.

Ballspieler *m.* žógavěc.

Balsam *m.* drago mazílo, dragomást (-i), balzam; *fig.* hladílo, utéha, tešílo.

balsamieren mazíliti, balzamovati.

balsamisch bálzamov; blagodišèč, blagovonjàv.

Balz *f.* rastítěv, ráščenje, parjénje; auf die — gehen iti (idem, grem) divjih petelínov stréljat.

balzen rástiti se, páriti se; (b. Auerhahn) peti (pojem); (b. Birkhahn) krúliti.

Bambusrohr *n.* indijánski trst, bambus.

Ban *m.* ban (kraljévi naméstnik na Hrváškem).

Banal- banski. [nána.

Banane *f.* rajska smokěv, bisang, ba-

Band *m.* zvezěk; *dem.* zvezčič, snopič.

Band *n.* trak, vezálo, vezílo; (Holz—) gož (-í), gožva; (Knochen—) vez (-í); (Stroh—) poréslo, povéslo; (Schnur) motvóz, vrv (-í); *dem.* vrvca; *fig.* vez (-í), zveza; das — der Freundschaft prijáteljska vez; (Fesseln) želézje, spone *pl.*, okóvi *pl.*, vezí *pl.*; in Bande legen vkléniti, zvézati koga; das — d. Zunge lösen jezik odvézati, razmájati.

Bandage *f.* obvéza, obvezílo, ovijáča.

Bandassel *f.* striga.

Bande *f.* (von Musikanten) godci *pl.*; (von Dieben) tatjé *pl.*, tatínska drhál (-i), trop tatóv.

Bandelier *n.* jerménasta obrámnica.

Bandfabrik *f.* trakárnica. [lisíca.

Bandhaken *m.* stožér; (b. d. Böttchern)

Bandhandel *m.* trákarstvo; — betreiben trakáriti; =**händler** *m.* trákar; =**händlerin** *f.* trákarica.

bändig ukrotljiv, ukrótěn.

bändigen krotíti, strahovati; ukrotíti.

Bändiger *m.* krotívěc; —in *f.* krotívka.

Bandit *m.* razbójnik, ropar.

Bandkrämer *m.* s. Bandhändler.

Bannagel *m.* (aus Eisen) žebêlj, žrebêlj, čávelj; (aus Holz) klin.
Bannerin *m.* obróč.
Bannwurm *m.* trakúlja.
bange bojazljîv, tesnosrčèn; es ist mir — tesnó, tesnóbno mi je; es ist mir — um ihn bojim se zanj; davor ist mir — tega se bojim, to me skrbí; in banger Erwartung stehen težko pričakovati česa; — machen einem plášiti; izplášiti koga.
bangen trápiti, múčiti; *intr.* bati (bojim) se, skrbéti (koga).
Bangigkeit *f.* bojázēn (-i), nemír, skrb (-i), tesnóba.
Bank *f.* klop (-i); (in d. Kirche) stòl; (National—) národna banka; auf die lange — schieben dolgo odkládati, odlášati.
Bankactie *f.* bánčna délnica, ákcija.
Bankdirector *m.* bánčni ravnátelj.
Bankeisen *n.* skoba.
Bänkelsänger *m.* poúlični popevâč.
Bankerott *m.* kupčijski propâd, krida, bankrót, kànt.
bankerott werden krido napovédati (-vém), na kànt priti (pridem), na boben priti.
Bankett *n.* pojédina, gostija, gosti *pl.*; céstna obkrajína.
Bankhaken *m.* skoba.
Bankhaus *n.* menjálnica.
Bankkasse *f.* bánkovec. [mož).
Bankschraubstock *m.* stolni primež (pri-
Bann *m.* preklétev, preklétstvo; izobčenje, pregnánstvo; in den — thun prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati koga; izobčiti, *impf.* izobčevati.
bannen privézati (-vézem), pribíti (-bijem); *impf.* privezovati, pribíjati; Geister — duhóve zaklínjati, rotíti; zakléti (-kólnem), zarotíti; (austreiben) ingánjati; izgnáti (-ženem); er steht wie gebannt stoji, kakor bi bil okamenèl, kakor bi mu bile noge vkopáne.
Banner *m.* zaklinjávec, preklinjávec, inganjávec.
Banner *n.* prápor, zastáva.
Bannfluch *m.* kletév, preklétstvo. [(-i).
Bannlegung *f.* (des Waldes) prepóved
Bannmeile *f.* obméstje, mestna okólica.
Bannstrahl *m.* ſ. Bannfluch.
Banquier *m.* menjevávec, bankír.
Banse *f.* parma, parna.
Bansen *m.* (erſter Magen des wiederkäuenden Thieres) prežvekoválnik.
Baptist *m.* krstník.
bar (nackt) nag, gòl, bos; (leer) prázen; (frei) čist, pròst; (v. Gelde) gotòv; —es Geld gotovína; — bezahlen v gotóvih denárjih pláčati; *impf.* plačevati.
Bär *m.* medved; *dem.* medvédček, medvédec; (Sternbild) voz, medved; (Schweinbär) merjásec, nerésec.
Baracke *f.* lesenjáča, kolíba.
Barbar *m.* divják, siróvec, okrótnik, barbár.
Barbarei *f.* divjóst, siróvost, okrótnost, barbárstvo.
Barbarin *f.* divjákinja. [bárski.
barbarisch divji, divjáški, siróv, bar-
Barbarismus *m.* barbarízem.
Barbe *f.* mréna; *dem.* mrénica.
bärbeißig godrnjàv, gondràv, pust.
Barbier *m.* brivec, brijáč; Barbierbrívski, brijáški.
barbieren briti (brijem); obríti; *fig.* opeháriti, okániti.
Barbiermeſſer *n.* brítev; *dem.* brítvica.
Barbiermeſſerſchmied *m.* brítvar.
Barbierſtube *f.* brívnica.
Barchent *m.* barhant.
Barde *m.* pevec starih Keltov, bard.
Bären- medvédji, medvédov.
Bärenfleiſch *n.* medvédina.
Bärenführer *m.* medvédar.
Bärengeſtirn *n.* ſ. Bär.
Bärenhaut *f.* medvédja koža; auf der — liegen polégati, lenóbo pasti (pasem).
Bärenhäuter *m.* polegáč, zavaljúh.
Bärenklau *f.* medvédja šapa, — taca; *(Heracl. sphondyl.)* dežèn.
Bärenkoth *m.* medvédjak.
Bärenſpinner *m.* kosmatínec.
Bärentatze *f. (Clavaria flava)* ruména griva, lisíčji párkeljci *pl.*
Bärentreiber *m.* ſ. Bärenführer.
Barett *n.* duhóvna kapa, birét.
Barfonds *m.* gotovína.
Barfroſt *m.* golomrázica, suhi mraz.
barfuß bosonòg, bosopèt; — werden izbosíti se, oboséti.
Barfüßer *m.* bosák, golonóžec, bosopétec; —in *f.* bosopétka, bosáča.

barhaupt razoglàv, gologlàv.
Bärin *f.* medvédka, medvédica.
Barke *f.* ládjica, barka.
barköpfig ſ. barhaupt.
Bärlappen *m. (Lycop. clav.)* lisíčjak; *(Lycop. complan.)* zaspáněc.
Bärme *f.* (der Schaum auf d. Biere) pene *pl.*; (die Hefe) drožjé (-žij) *f. pl.*, droži *pl.*
barmherzig usmíljen, milosrčèn, smílečen (Stmk.); —e Brüder usmíljeni bratje, milosrčniki; —e Schweſtern sestre usmíljenke, milosrčnice.
Barmherzigkeit *f.* usmíljenje, milosrčnost; — ausüben milosrčèn, usmíljen biti (sem).
barock čudèn, čudovít. [tèr.
Barometer *n.* (*m.*) tlakomèr, baromé-
Baron *m.* barón; =eſſe *f.* baronésa; =in *f.* baróninja, barónica, barónovka.
Barre *f.* šibíka, pálica; Gold— zlato v šibíkah, zlato v pálicah.
Barren *m.* drog.
Barricade *f.* úlična pregráda z zabóji, sodi, brúnovjem itd., barikáda.
Barrière *f.* pregráda, zagráda; =tractat *m.* mejebrámbna pogódba.
Barſch *m. (Perca fluviatilis)* ostríž; *(Acerina cernua)* okún.
barſch osórèn.
Barſchaft *f.* gotovína, gotóvi denárji.
Bart *m.* brada; *dem.* brádica; in den — murmeln sam pri sebi godrnjáti, — mrmráti; den — abnehmen briti (brijem); obríti; (des Hahnes) bradèlj, podbráděk; (a. Getreide) os (-í), osína, resa; (am Schlüſſel) bradovnica.
Bartart *f.* bradlja, bezjáča.
Bartflechte *f.* brádovec, lišáj v bradi.
Bartgras *n.* kozja brada.
Barthaar *n.* vos, barúsa, kocína; das erſte — mah, puh.
bärtig bradàt, barúsast, brkast.
Bartläppchen *n.* podbráděk, bradèlj.
bartlos golobràd, brez brade.
Bartſcherer *m.* ſ. Barbier.
Bartwachs *n.* vosèk, voščílo za brado.
Bartweizen *m.* pšenica resúlja, résica.
Bartwiſch *m.* omélo, ométih.
Baryt *m.* barít, težèc.
Baryton *m.* barítón. [jih.
Barzahlung *f.* plačílo v gotóvih denár-
Baſalt *m.* bazált.
Baſe *f.* teta, strina; *dem.* tética, tétka; (Schweſter der Mutter) ujna; (in der Chemie) osnóva.
baſieren podlágo iméti (imám), opírati se, temeljíti.
Baſilie *f.* bosílje, bosíljek.
Baſilika *f.* stolna cerkèv, bazílika.
Baſilisk *m.* bazilísk (kúščarica čudovíte postáve).
Baſis *f.* podlága, podstáva, temelj; (der Säule) stalo, stojálo; *math.* črta osnóvnica.
Basrelief *n.* bareljéf, ploskorézba, nízki pridvíg, delo nízkega pridvíga.
baſs *adv.* zeló; bólj; bolje; dalje.
Baſs *m.* bas, globóki glas.
Baſsgeige *f.* bas.
Baſsgeiger *m.* godèc na bas.
Baſſin *n.* krníca, jarín.
Baſſiſt *m.* basist. [vlakno.
Baſt *m.* lik, lub; *coll.* ličje; *(a.* Flachſe) **baſta** *interi.* dosti, dovólj!
Baſtard *m.* (unehel. Kind) nezakónski otròk, hotív; (Miſchling) polutàn, izróděk.
Baſtardfeile *f.* polgósta pila.
Baſtei *f.* bastíja.
baſten ličnat, iz ličja.
Baſtfaden *m.* lika, ličína.
Baſtgeflecht *n.* pletenína iz ličja.
Baſtkäfer *m.* likar.
Baſtonnade *f.* tepénje po podplátih.
Bataille *f.* bitèv, bitka.
Bataillon *n.* bataljón; Bataillons- bataljónski.
Bathengel *m.* ožánka, sv. Uršule roža.
Batiſt *m.* batíst.
batiſten batístast.
Batterie *f.* baterija; Batterie- baterijski; galvaniſche — galvánski lanèc, galvánska baterija.
Batzen *m.* (harter Körper) gruča; (weicher) kepa; (Münze) repar.
batzen krpáriti; skrpáriti.
Bau *m.* (das Bauen) délanje, stávljenje; zídanje, gradnja, gradba; (Gebäude) poslópje, stávba; (Bauart) zidáva, slog; (Körperbau) postáva, rast (-í); (d. Wildes) lož, brlòg, luknja; (d. Sprache) svojstvo, ustrój; (im Bergbau) delo; Bau- stavbni, stávbinski.

Bauamt *n.* stavbni urâd.

Bauch *m.* trebuh; *dem.* trebúšek; (großer) vàmp; (des Schiffes) bòk; **Bauch-** trebúšni.

Bauchdiener *m.* požerúh, požrêšnik.

Bauchfell *n.* trebúšnica, potrebúšnica.

Bauchfluß *f.* plavúta.

Bauchflösser *m.* trboplúta.

Bauchfüßler *m.* trbonóžec.

Bauchgrimmen *n.* grízenje, grízavica, ujédanje v trebúhu, ščípanje; ich habe — grize, ščíplje, ujéda me.

Bauchgurt *m.* podpróga, podpŕsnica.

Bauchhöhle *f.* trebúšna duplína.

bauchig trebúšnat, trebúšen; bókast, vámpast.

Bäuchlein *n.* trebúšček, trebúšec.

Bauchriemen *m.* pas.

Bauchschmerz *m.* ſ. Bauchgrimmen.

Bauchwurm *m.* glista.

Bauconsens *m.* stavbno dovolílo, stávbinska dovolítev.

Baude *f.* kolíba, kočúra.

Baudepartement *n.* stavbni oddélek.

Baudienstvorschrift *f.* stávbinski slúžbeni predpis.

bauen stáviti, zídati, délati; postáviti, sezídati, narediti; *impf.* postávljati, narájati; (Feld) obdélati; *impf.* obdelovati, obdelávati; (Getreide) sejáti (séjem); vsejáti; (Mais) sadíti; **nasaditi**; (Wein) pridélati; *impf.* pridelovati; (Straße) délati, graditi, narájati; izdélati, izgraditi, naredíti; (Bergbau) kópati (kopljem), délati v rúdniku; (Nest) délati, znášati; (auf jemand) zanésti (-nésem) se, zaúpati; *impf.* zanášati se.

Bauer *m.* kmèt, kmetovávec; *dem.* kmetič; (verächtl.) kmetávs; (im Schachspiele) pešec; (im Kartenspiele) hlapec; (in Zusammensetzgn.) -délec ob. -ár, ž. B.: Landbauer poljedélec, Weinbauer vinár; — sein kmétovati; — werden pokmétiti se.

Bauer *n.* kletka, gajba, gájbica.

Bäuerin *f.* kmetica, seljánka; (verächtl.) kmetúlja, kmetávslja.

bäuerisch kmétiški, kmečki; *fig.* siróv, neotesán.

Bauern- kmétiški, kmečki, kmetski, kmétovski.

Bauernaut *n.*, **Bauernhof** *m.* kmetíja; (ein verlassen.) pušča.

Bauernschinder *m.* kmetodèr.

Bauernschinderei *f.* kmetodérstvo.

Bauernstand *m.* kmétiški stan, kmetje.

Bauernvolk *n.* kmétiško ljudstvo, kmetje.

Bauernwirtschaft *f.* kmetíjstvo, kmétiško gospodárstvo.

Bauersmann *m.* ſ. Bauer.

Bausach *n.* stávbinska stroka.

baufällig razpadljìv; — sein podírati se, razpádati.

Baufeld *n.* ral (-i), órno, orálno polje.

Baugeräth *n.* oródje za zídanje.

Baugerüst *n.* stavbni odèr.

Bauholz *n.* stavbni les, tesárski les.

Baukosten *pl.* stavbni stroški, stroški za zídanje.

Baukunst *f.* gradíteljstvo, stávbarstvo, zidárska umétnost.

Bauleitung *f.* stavbno vodstvo, vodstvo gradnje.

Bauleute *pl.* zidárji.

baulich stavbèn; im —en Zustande v dobrem stanu.

Baulichkeit *f.* stavba, zgradba.

Baulinie *f.* stavbna črta.

Baum *m.* drevó (-ésa); *dem.* drévce, drevésce; *coll.* drevje; (hohler) skrámola, škrámola; es fällt kein — auf einen Hieb na en mah se hrast ne podére; (durch Pfropfen veredelter Baum) cépljenka; **Baum-** drevésni, drévni.

Baumaterial *n.* gradívo, stavívo.

Baumbast *m.* ſ. Bast.

Baumeister *m.* stavbni mojstèr, gradíbaumeln bingljáti, gúncati se.

bäumen sich speti (spnèm) se; *impf.* spénjati se; postáviti se, *impf.* postávljati se pokóncu, na zadnje noge.

Baumfrucht *f.* sad; *coll.* sadje.

Baumgarten *m.* sadovník, sadni vrt.

Baumgipfel *m.* vrh; *dem.* vršič, vršíček.

Baumharz *n.* drevésna smola, kécmec.

Baumhöhle *f.* duplo, duplja, skrámola, žlambor.

Baumklotz *m.* panjáč.

Baumläufer *m.* plazívec, plezár.

baumleer brezdrévèn, brezdrévnat; —e Stelle im Walde laz, jasa.

Baummarder *m.* kuna zlatíca.

Baummark *n.* stržén, svrž (-í), svrg.
Baummaſt *f.* žir, žirovína.
Baumöl *n.* lasko olje.
Baumrinde *f.* skorja; die abgenommene — obelína.
Baumſaft *m.* mezga, drevésni sok.
Baumſchere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Baumſchule *f.* drevésnica.
Baumſchwamm *m.* gliva.
Baumſpecht *m.* detél, žolna.
baumſtark tŕšast, korénast; —er Menſch hrust.
Baumſtock *m.* štòr, štrómelj.
Baumſtrunk *m.* obrúnek.
Baumſtumpf *m.* štremélj, panj, paróbek, štòr, ríl, tŕš.
Baumwachs *n.* vrtnárski vosák, drevomàz.
Baumwolle *f.* bombáž, pávola.
baumwollen bombášev, bombážast.
Baumwollenſtaude *f.* bombáževec.
Baumwollenzeug *n.* bombáževina.
Baumzucht *f.* drevésarstvo, sadjárstvo.
Bauobject *n.* stavbni predmèt.
Bauordnung *f.* stavbni red.
Bauplan *m.* stavbni načŕt.
Bauplatz *m.* stavíšče, zidalíšče.
Bausback *m.* debelolíčnik, licman.
bausbackig debelolíčen.
Bauſch *m.* guba, zbuhlína; in — und Bogen kaufen vse povprék kúpiti, zmésoma kúpiti. [riti.
bauſchen nadúti, napíhniti, naščepé-
bauſchig gúbav, nabúhel, nabúhnjen.
Bauſtätte *f.* ſ. Bauplatz.
Bauſtein *m.* stavbni kamen; *coll.* stavbno kámenje.
Bauſtil *m.* stavbni slog, zidáva.
Baute *f.* stávba, stávbina.
Bauunternehmer *m.* stavbni podjétnik.
Bauverſtändige *m.* stávbinski veščák.
Bauwerk *n.* ſ. Baute. [stvo.
Bauweſen *n.* staviteljstvo, graditelj-
Bauzeit *f.* stavbna doba.
Bazar *m.* bazár, tržíšče, semnjíšče.
be- in Zſſgn. o-, ob-, po-, za-, na-.
beabſichtigen naméniti, naméniti se, namísliti; *impf.* namérjati, naménjen biti (sem), mísliti, na misli iméti (imám).
beachten méniti se za kaj, glédati na kaj, márati za kaj; opáziti kaj.
beachtenswert znamenít, pomísleka vreden, ozíra vreden.
Beachtung *f.* ozír, pomíslek; mit — z ozírom na ..., gledé na ...
Beamte *m.* urádnik; Beamten- urádniški.
Beamtenperſonale *n.* urádniško osébje.
Beamtenweſen *n.* urádništvo.
beängſtigen plášiti, strášiti.
Beängſtigung *f.* plášenje, strah.
beanſpruchen zahtévati kaj.
beanſtänden ustáviti, zadŕžati (-ím); *impf.* ustávljati, zadrževati; očítati, grájati.
beantragen predlágati, svétovati; predložiti, nasvétovati.
beantworten odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati.
Beantwortung *f.* odgóvor, odpìs.
bearbeiten obdélati; *impf.* obdelovati; (Aufgabe) izdélati; *impf.* izdelovati; (Holz) tésati (tésem); obtésati. [věc.
Bearbeiter *m.* obdelovávec, izdelová-
Bearbeitung *f.* obdeláva, izdeláva.
beaufſichtigen nadzorovati, nadzírati, na skrbi iméti (imám) koga, čúvati nad kom.
Beaufſichtigung *f.* nadzorovánje, nadzíranje, nadzòr.
beauftragen naložiti komu kaj, naročíti, ukázati (-kážem); *impf.* nalágati, naróčati, ukazovati.
bebartet bradàt, barúsast.
bebauen obdélati; *impf.* obdelovati.
Bebauer *m.* obdelovávec.
beben tresti (tresem) se, trepetáti (-tám, -péčem); (vor Kälte) drgetáti (-tám, -géčem), drhtéti; (ſich bewegen) májati se, zíbati (zíbljem) se, gúgati se; —de Stimme tresóč glas.
Beben *n.* trepetánje, drgetánje; trepèt, drgèt.
Bedrauſſine *f.* kozíca.
Becher *m.* kozárec, čaša, kupa; *dem.* kozárček, čášica, kúpica.
Becherfrucht *f.* sklédičasti plod.
Becherfrüchtler *pl.* sklédičnice.
Becken *n.* médenica; (Waſch—) umiválnica; (Waſſer— ſ. Waſſin); (Erd—) kotlína, rupa, jaška.
beckenförmig médeničast.

bedachen kriti (krijem); pokríti; *impf.* pokrívati; neu — prekríti; *impf.* prekrívati.

Bedacht *m.* pomíslek, premíslek, preudárek, opáznost; mit — opázno, premíšljeno; — nehmen auf etw. mísliti, páziti, glédati na kaj; pomísliti na kaj.

bedacht pazèn, pasljiv; — ſein auf etw. skrbéti za kaj, mísliti, páziti na kaj.

bedächtig preudarljiv, premíšljiv, pomísliv, opázèn, oprézèn.

Bedächtigkeit *f.* preudarljívost, premíšljívost, pomislívost.

bedachtlos nepreudárèn, nepremíšljen, nepremíseln.

Bedachtnahme *f.* ozír.

bedächtſam ſ. bedächtig. [ha.

Bedachung *f.* pokrívanje; (Dach) stre-

bedanken ſich zahváliti koga za kaj, zahváliti komu na čem, zahváliti se komu; *impf.* zahvaljevati se.

Bedarf *m.* potréba, potrébščina; nach — po potrébi, kakor potréba nanése.

bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smíli se mi, žal mi je zanj.

Bedauern *n.* milovánje, pomilovánje, obžalovánje.

bedauernswert pomilovánja vreden, obžalovánja vreden.

bedecken kriti (krijem); pokríti, zakríti, prikríti; *impf.* po-, za-, prikrívati; založíti; *impf.* zalágati; (mit d. Decke) odéti (-dénem), pogrníti; *impf.* odévati, pogrínjati; (mit d. Deckel) zavézniti; (vom Waſſer) poplavíti, zalíti (-líjem).

Bedeckung *f.* pokrítje, pokrov, streha; (des Abganges) pokrítje, založba, poravnáva; (Kleid) odéja, krilo, pokrívalo; (Bewachung) straža, varstvo.

bedenken premísliti, preudáriti, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, presójati; (bedacht ſein) pomísliti, spómniti se; *impf.* pomíšljevati, spomínjati se; (jemanden mit etw.) vóliti, poročíti, zapustíti komu kaj.

Bedenken *n.* po-, premíslek, spotíkljaj.

bedenklich sumljiv, dvomljiv, sumèn, pomísleka vreden, nevárèn.

Bedenklichkeit *f.* sumljívost, dvomljívost, nevárnost.

Bedenkzeit *f.* čas za premíslek, čas za premíšljevánje.

bedeuten poméniti; *impf.* poménjati, znáčiti; (anzeigen) kázati (kažem), obétati; (befehlen) veléti, ukázati; (mittheilen) oznániti, naznániti; *impf.* oznánjati, naznánjati.

Bedeuten *n.* opomín, dostávèk; pristávèk; (Bedeutung) pomèn, veljáva.

bedeutend znamenít, imenítèn, precéjšnji; *adv.* precèj, dosti, dokaj.

bedeutſam pomenljiv, tehtèn, važèn.

Bedeutſamkeit *f.* pomenljívost, važnost.

Bedeutung *f.* pomèn, poménba, značílo; (Wichtigkeit) znamenítost, važnost, imenítnost; Sache von — važna stvar (-í), imenítna stvar. [žèn.

bedeutungslos ničev, neznátèn, nevá-

bedeutungsvoll poménbèn, pomenít, zeló važèn.

bedienen streči (strežem) komu; postréči; ſich — rábiti, posluževati se; porábiti kaj, poprijéti (-prímem) se, poslúžiti se; — Sie ſich! (bei Tiſche) zajmíte, nujte, sezíte, izvolíte. [žáj.

Bediener *m.* stréžnik, postréžnik, stre-

Bedienerin *f.* stréžnica, postréžnica, strežájka.

bedienſam postréžèn, postrežljiv.

bedienſten v službo vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); službo komu podelíti; *impf.* podeljevati.

Bedienſtete *m.* služábnik.

Bedienſtung *f.* služba.

Bediente *m.* strežáj, strežnik.

Bedienung *f.* strežba, postréžba.

bedingen pogájati; izgovoríti si, pridržati (-ím) si; *impf.* izgovárjati si, pridržávati si; ein Ding bedingt das andere reč je zavísna od réči, ena reč pogája drugo, ena reč zavisí od druge.

bedingend pogójèn; —e Art pogójni naklòn, pogójnik.

bedingt pogójèn, uvétèn, zavísèn.

Bedingung *f.* pogój, uvèt; (Verabredung) pogódba, dogovor; (Vorbehalt) pridržèk; — ſtellen izgovoríti si.

bedingungsweiſe *adv.* pogójno, s pogójem, pogójema.

bedrängen stískati, pritískati, zatírati, nadlegovati.

Bedrängnis *f.* stiska, nadlóga, reva.

bedrohen einen žúgati, grozíti (se), pretíti komu; zažúgati, zagroziti (se), zapretíti komu.

bedrohlich grozílěn, pretèč. [nja.

Bedrohung *f.* žúganje, grožnja, pret-

bedrücken stískati, treti (tarem), zatírati, tláčiti.

Bedrücker *m.* stiskávěc, zatíravěc.

Bedrückung *f.* stiska, stískanje, zatíranje, tláčenje.

bedünken, z. B. mich bedünkt es zdi se mi, dozdéva se mi.

bedürfen potrebovati, treba biti česa, potréba biti.

Bedürfnis *n.* potréba, potrébščina.

bedürftig potréběn, ubóg.

Bedürftige *m.* potrébnik.

Bedürftigkeit *f.* potréba, ubóštvo.

beeggen pobránati.

beehren častíti; počastíti koga, čast komu izkázati (-kážem); *impf.* čast izkazovati.

beeiden etw. priséči (-séžem) na kaj, s priségo potrditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; jmdn. — zapriséči, v priségo vzéti (vzámem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti (jémljem).

beeidigt zapriséžen.

Beeidigte *m.* zapriséženec, priséžnik; *f.* zapriséženka.

Beeidigung *f.* zapriségа, zapriséga.

beeifern ſich prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, potegovati se.

beeilen ſich podvízati se, páščiti se, žúriti se; popáščiti se, požúriti se.

beeinträchtigen škódovati komu; oškodovati koga; krátiti komu kaj; ukrátiti, prikrátiti komu kaj.

Beeinträchtigung *f.* oškódba, prikrátba, škoda, kvar.

beenden, beendigen končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-žénem), dogotóviti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, dogotávljati; oft durch Zuſammenſetzg. mit do-, iz-, po-, z. B.: dodélati die Arbeit beenden, domlátiti das Dreſchen beenden, požéti (-žánjem) die Ernte beenden, iznoréti austoben, iztésati (-šem) fertig zimmern; ebenſo: doplésti, dopléti, domólsti, doplésati ꝛc.

Beendigung *f.* dokončávanje, dovršítěv, konéc.

beengen tiščati (tiščím), tesnobíti, tesníti; utesníti.

Beengung *f.* tesnóba, tesnóča.

beerben dédovati; podédovati.

beerdigen po-, zagrébsti (-grébem). pokópati (-kópljem); *impf.* pogrébati, pokopávati.

Beerdigung *f.* pogrèb, pokòp.

Beerdigungs- pogrébni; **=mahl** *n.* pogrébščina, sedmína.

Beere *f.* jágoda, bobíka; *dem.* jágodica; —n eſſen zóbati (zóbljem).

beerenförmig jágodast, jágodičast.

Beerenzapfen *m.* jágodasti stòrž.

Beet *n.* greda, leha; *dem.* gredíca, léhica; (a. d. Acker) ogòn; (brcites) slòg.

befähigen sposóbiti; usposóbiti. [žěn.

befähigt usposóbljen; sposóběn, zmo-

Befähigung *f.* usposóbljenost; sposóbnost, zmóžnost.

Befähigungsnachweis *m.* dokàz sposóbnosti; **=prüfung** *f.* sposóbilna preizkúšnja.

befahren vóziti se, péljati (péljem) se po ...; —e Straße povóžena cesta, uglájena cesta.

befallen napásti (-pádem), prevzéti (-vzámem), obíti (-ídem), izpreletéti, lotíti se; *impf.* napádati, prevzémati, obhájati, izprelétati, lotévati se; von der Ohnmacht — werden omedléti; *impf.* omedlévati.

befangen (verwirrt u. verlegen) zmešan, zmočen; pristránski.

Befangenheit *f.* zmešanost, zmóčenost; pristránost.

befaſſen ſich pečáti se, báviti se, ukvárjati se s čim.

befehden jemanden vojsko napovédati (-vém); *impf.* napovedovati; eine Meinung — ovréči (-vžem), izpodbíti (-bíjem); *impf.* izpodbíjati kako misél.

Befehl *m.* ukáz, povélje, zapóved (-i); (Commando) povéljstvo, vodstvo; was ſteht zu — kaj velévate, kaj bi radi? laut — po ukázu.

befehlen veléti; ukázati (-kážem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, ukazovati, zapovedovati; (herrſchen) zapovedovati, vládati; (anempfehlen) priporočíti; *impf.* priporóčati, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jmdn.

vor sich — klícati (klíčem), zváti (zóvem) predse; poklícati, pozváti predse; —de Art velélni naklòn, velélnik.

befehligen zapovedovati, velévati, vóditi.

Befehlshaber *m.* povéljnik, zapovedník; Befehlshabers- povéljniški.

befestigen utŕditi, ukrepíti, pričvrstíti; *impf.* utrjevati, ukrepljevati, pričvŕščati; (an etwas) pritŕditi; *impf.* pritrjevati; befestigter Ort trdnjáva, ostròg.

Befestigung *f.* utŕdba, utrdítěv, utrjevánje; *mil.* okòp, obzídje, taboríšče.

befeuchten vlážiti, móčiti; povlážiti, namóčiti, porosíti; *impf.* namákati; ein wenig — primóčiti; *impf.* primákati. [máka.

Befeuchtung *f.* povlážba, namáka; pri-

befiedern sich périti se, perje dobívati; opériti se, perje dobíti; (flügge werden) godnjáti se; izgodnjáti se.

befiedert pérnat; goděn.

Befinden *n.* zdravje, počútje.

befinden sich iméti (imám) se; počútiti se; (vom Orte) bívati, nahájati se; wie befindest du dich? kako ti je? ich befinde mich besser odléglo mi je, boljše mi je.

befindlich bivajóč, nahajajóč se.

beflecken oskrúniti, omádeževati, umázati (-mážem), ognúsiti, ogrdíti; *impf.* oskrúnjati, mázati, gnúsiti, grdíti; m. Blut — krváviti; okrváviti.

befleißen, befleißigen sich prizadéti, prizadejáti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, skrbéti (skrbím) za kaj, poprijémati se česa. [ljiv.

beflissen marěn, marljiv, skrběn, skrb-

Beflissenheit *f.* marljívost, skrbljívost, prizadéva.

beflügeln operútiti, perúti (peróti) dati (dám), krila dati, krila ustváriti; (beschleunigen) pospéšiti.

beflügelt krilàt.

befolgen slúšati, ubógati, ravnáti se po čem; (d. Beispiel) posnéti (-snámem); *impf.* posnémati.

Befolgung *f.* poslúšanje, izpolnjevánje, posnéma.

Beförderer *m.* pospeševávěc, pripomočník. [čěn.

beförderlich pospeševálěn, pripomó-

befördern pospéšiti; *impf.* pospeševati; (Wissenschaften) podpírati; (mehren) povéčati, pomnožíti; (Waren) odpráviti, posláti (pósljem); *impf.* odprávljati, prevážati, pošíljati; (im Amte) povíšati; *impf.* povíševati.

Beförderung *f.* pospeševánje, podpíranje; prevážanje, odpráva, pošiljáva; povíšba.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševánje; vozílo.

befrachten obložíti, naložíti, obtovoríti; *impf.* nalágati, nakládati.

Befrachtung *f.* nakláda, nakládanje; (Fracht) naklàd, tovor.

befragen povprášati, vprášati; *impf.* povpraševati, vpraševati.

befreien osvobodíti, oprostíti, otéti (otmèm), réšiti; *impf.* oproščevati, reševati; sich — otéti se, réšiti se, iznebíti se. [spasítelj.

Befreier *m.* rešítelj, odrešeník, rešník,

Befreite *m.* osvobojéněc, oproščéněc.

Befreiung *f.* osvobodítěv, oprostítěv, opróstba, oproščevánje, rešítěv, odrešítěv; Befreiungs- oprostílni.

befremden, es hat mich sehr befremdet začúdil, zavzél sem se, čudno se mi je zdelo; befremdend čuděn, čudovít.

Befremden *n.* zavzétje, začúdba.

befreunden sprijázniti, sprijáteljiti.

befriedigen zadovóljiti, zadostíti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustréči (-stréžem), nasítiti; *impf.* ustrézati; (Gläubiger) pláčati; popláčati; (Durst) gasíti; ugasíti; (besänftigen) tolážiti, miríti; potolážiti, umiríti, upokojíti; befriedigend dovóljěn, zadovoljiv.

Befriedigung *f.* zadovoljítěv, zadostítěv; izplačílo; (Zufriedenheit) zadovóljnost, zadovóljstvo.

befruchten plodíti; oplodíti; (v. Thieren) bréjiti, plemeníti; obréjiti, oplemeníti; (v. Geflügel) rástiti.

befruchtend rodovít, roděn, plodovít, ploděn; ein —er Regen dobrótljiv dež.

Befruchtung *f.* plodítěv, oplódba, brejénje, plemenjénje, ráščenje. [nílo.

Befruchtungsorgan *n.* plodílo, pleme-

befugen pooblastíti, oblast podelíti, pravíco dati (dám); *impf.* pooblaščevati, oblást, pravíco dajáti.

Befugnis *f.* pooblastílo, oblást (-i), pravica.

befugt pooblaščèn; zu etwas — ſein pravíco, oblást iméti (imám).

befühlbar potípən.

befühlen típati (tipam, tipljem); ślátati; otípati, potípati, poślátati.

Befund *m.* izvìd.

befürchten bati (bojím) se, strah biti česa (strah me je česa).

befürworten priporočíti; *impf.* priporóčati, podpírati (kaj).

Befürwortung *f.* priporočílo.

begaben obdáriti, preskrbéti; *impf.* obdárjati, preskrbovati.

begabt obdarován, preskrbljèn; *fig.* nadárjen, bistroúmən.

Begabung *f.* nadárjenost.

begatten ſich *(hom.)* telésno, póltno se drúžiti; telésno, póltno se zdrúžiti, spólčiti se; (v. Säugethieren) po pleménu iti (grem); spojíti se; (v. Vögeln) rástiti se, páriti se; (v. Fiſchen) drstíti se.

Begattung *f. (hom.)* poltna združítəv, telésno drúženje; (von Thieren) spòj, parjénje, plemenítəv.

begeben oddáti (-dám); *impf.* oddájati; ſich — napótiti se, správiti se, pojti (pojdem); *impf.* iti (idem), správljati se; (ſich ereignen) pripetíti se, prigodíti se, primériti se; *impf.* pripetovati se, primérjati se; (eines Rechtes) odréči se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrekovati se, odpovedovati se; in die Flucht — popíhniti jo, potégniti jo, pobégniti.

Begebenheit *f.* prigódba, dogódba, dogódljaj.

Begebnis *n.* prigódək, dogódək, pripétljaj, primérljaj, nakljúčje.

Begebung *f.* oddája.

begegnen sréčati, sresti (sretem); *impf.* srečávati, srečevati; (einer Sache) ubrániti, odvrníti; *impf.* odvráčati; (treffen) zadéti (-dénem); *impf.* zadévati; (ſich ereignen) prigoditi se, nakljúčiti se, naméríti se.

Begegnung *f.* srečávanje, sréčanje; ve[dénje.

Begegnungspunkt *m.* srečalíšče.

begehen obíti (-ídem), obhóditi, prehóditi; *impf.* obhájati, prehájati; (ein Feſt) praznovati, obhájati; das Martinifeſt, Johannisfeſt — martínovati, kresováti; d. Hochzeitsfeſt — svatováti; eine ſtrafbare Handlung — storíti kaznívo dejánje; eine Sünde — grešíti; pregrešíti se.

Begehr *n. (m.)* zahtéva, želja, terjátəv; was iſt dein — kaj želíš, kaj bi rád?

begehren želéti, zahtévati; (fordern) térjati, hotéti (hóčem); (ſich ſehnen) koprnéti, hlepéti.

Begehren *n.* ſ. Begehr.

begehrlich poželjìv, pohótən. [nost.

Begehrlichkeit *f.* poželjívost, pohót-

Begehrungsvermögen *n.* poželjnost, pohótnost.

Begehung *f.* obhòd, oglèd; politiſche — političnì obhòd; (e. Feſtes) praznovánje, svetkovánje.

begeifern oslíniti; *impf.* oslínjati; *fig.* oprávljati, obrekovati, čŕniti koga; očŕniti koga.

begeiſtern navdúšiti, vnéti (vnámem), oduševíti; *impf.* navduševati, vnémati, oduševljati.

begeiſtert navdúšen, vnet, vznesèn.

Begeiſterung *f.* navdúšba, navdúšenost, zanòs, odušévljenost, vznesénost, vnéma.

Begierde *f.* (geiſtige) želja, poželénje, hrepenénje; (ſinnliche) pohót (-i), pohótnost.

begierig željən, želčən, poželjìv; pohótən, pohlépən.

begießen oblíti (-líjem), políti; *impf.* oblívati, polívati; (die Erde) škropíti, kropíti, zalívati, namákati; poškropíti, pokropíti, zalíti, namóčiti; (m. heißem Waſſer) páriti; popáriti; *impf.* popárjati.

Beginn *m.* pričétək, začétək, počétək.

beginnen pričéti (-čnèm), začéti, počéti, lotíti se, prijéti (primem) za kaj, jeti (jámem); *impf.* pri-, za-, počénjati; *intr.* pričéti se, začéti se; *impf.* pričénjati se, začénjati se.

beglaubigen povériti, izpríčati, potrditi; *impf.* povérjati, izpričevati, potrjevati.

beglaubigt povérjen, potŕjen.

Beglaubigte *m.* povérjenec, povérjenik.

Beglaubigung *f.* poverítəv, potrditəv, poverílo.

Beglaubigungsſchreiben *n.* poverílnica.

begleiten sprémiti, izprevóditi, oprémiti (prošnjo); *impf.* sprémljati, spremljevati, izprevájati; begleitet oprémljen.

Begleiter *m.* spremljevávec, izprevódnik; —in *f.* spremljevávka, izprevódnica. [kázni.

Begleiterſcheinungen *pl.* spremne pri-

Begleitſchreiben *n.* sprémnica.

Begleitung *f.* sprémljanje, izprévod; (Perſonen) sprémstvo, družba; in — des Lehrers v družbi z učiteljem, z učiteljem vred.

begnáden osréčiti, sréčnega storíti; *impf.* osrečevati, srečnega délati.

begnadigen pomilostíti, milost izkázati (-kážem); *impf.* pomiloščevati, milost izkazovati.

Begnadigte *m.* pomiloščénec.

Begnadigung *f.* pomilostítev, pomiloščénje.

begnügen ſich zadovoléti, zadovoljíti se; *impf.* dovoléti, zadovoljevati se, zadovóljen biti (sem).

begnügſam zadovóljen, dovóljen.

begraben pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; da liegt der Hund — v tem grmu zajec tiči.

Begräbnis *n.* pokòp, pogrèb.

Begräbniskoſten *pl.* pogrébščina, stroški (*pl.*) za pogrèb.

Begräbnismahl *n.* sedmína, kármina.

Begräbnisort *m.* (Grab) gròb, rakév, grobnica; (Friedhof) pokopalíšče, grobíšče.

begraſen s travo pokríti (-krijem); *impf.* s travo pokrívati; (das Gras abtreſſen) popásti (-pásem); ſich — *fig.* gostíti se; pogostíti se, poživíti se; *impf.* poživljati se. [stél.

begraſt travnat, zelen, s travo zarás-

begreifen (betaſten) típati (tipam, tipljem), šlátati; otípati, potípati, ošlátati, pošlátati; (in ſich faſſen) obséči (-séžem); *impf.* obségati; (verſtehen) razuméti, razbráti (-bérem), pójmiti; *impf.* uméti, umévati, razumévati.

begreiflich razumljiv, umévən, doúmən.

Begreiflichkeit *f.* umévnost, razumljívost, razumévnost, doúmnost.

begrenzen mejíti, mejníke stáviti, mejníčiti; omejíti, mejníke postáviti, omejníčiti; *impf.* omejevati, mejnike postávljati; (beſchränken) utesníti, stesníti; *impf.* stesnjevati.

Begrenzung *f.* omejítev, meja.

Begrenzungslinie *f.* mejna črta.

Begriff *m.* pójəm; im —e ſein, stéhen kániti, místiti, namerávati, ob. es wird durch die imperf. Form des betreffenden Zeitwortes ausgedrückt, z. B. er iſt im — abzureiſen na pot se naprávlja.

begrifflich pójmovən. [ma.

Begriffsinhalt *m.* vsebína kákega poj-

Begriffsſtützigkeit *f.* nedoumljívost, trmoglávje.

Begriffsvermögen *n.* razúmnost, pojmovítost.

Begriffswort *n.* pójmovna beséda.

begründen utemeljíti, utrditi, izpríčati, obrazložíti, z razlógi podkrepíti, z dokázi potrditi; *impf.* utemeljevati, izpričevati, z dokázi potrjevati; (ſtiften) ustanovíti, vpéljati, osnováti.

Begründer *m.* ustanovník, začétnik, utemeljítelj.

begründet osnován, utemeljèn.

Begründung *f.* (einer Anſtalt) ustanovítev, osnóva, vpeljáva; (Beweis) obrazlózba, utemeljítev, dokáz.

begrüßen pozdráviti; *impf.* pozdrávljati; der Feind wurde mit Kanonen begrüßt sovrážnika so sprejéli s topóvi.

Begrüßung *f.* pozdráv, pozdravílo.

begünſtigen einen prednost dajáti komu; na roko iti (grem), — hóditi, — biti (sem) komu; pripomóči (-mórem) komu; *impf.* pripomágati komu, podpírati koga; (befördern) pospéšiti; *impf.* pospeševati; begünſtigter Preis znížana cena.

Begünſtigung *f.* ugódnost, prednost; pripomóč (-i), podpíranje; olajšílo, olajšáva.

Beguſs *m.* polív, oblív.

begutachten presóditi, océniti; *impf.* presójati.

Begutachtung *f.* presója, océna.

begütert imovít, premóžən, bogàt.

begütigen tolážiti, miríti; utolážiti, umiríti, udobróviti; *impf.* udobrávljati.

behaaren z lasmi, z dlako obdáti; *impf.* obdájati; ſich — dobíti lasé,

dlako, kosmatíne; *impf.* dobívati lasé, dlako, kosmatíne.

behaart kosmàt, dlakast. zarástèl.

behäbig (v. Sachen) prijétèn, ugóděn; (v. Perſonen) ki izláhka in dobro, prijétno živi; (wohlgenährt) dobro rejèn, debel; (phlegmatiſch) hladnokŕvèn, malomárèn.

behaftet obložèn s čim, podvŕžen čemu; mit Schulden — zadolžèn; mit einer anſteckenden Krankheit — okúžen.

behagen einem všeč biti (sem), ugóděn biti, goditi; ugoditi; *impf.* ugájati komu; veselíti koga, dobréti, dopásti (-pádem) komu; die Speiſe behagt mir jed mi tekne, jed se mi priléže.

Behagen *n.* slast (-i), zadovóljstvo; ich finde — an etwas všeč mi je kaj, pogódu mi je.

behaglich vséčèn, ugóděn, prijétèn.

Behaglichkeit *f.* vséčnost, ugódnost, zadovóljnost, prijétnost.

behalten obdŕžati (-držím), ohrániti; *impf.* obdrževati, ohranjevati; (für ſich) zamólčati (-molčím); *impf.* zamolčevati; im Gedächtniſſe — pómneti, v spomínu hrániti; zapómneti, v spomínu si ohrániti; die Oberhand — zmágati, zmóči (-morem); *impf.* zmagovati, premagovati; Recht — prav iméti (imám); obveljáti (moje obveljá ich behalte Recht).

Behälter *m.* shranílo, shrana, posóda.

Behältnis *n.* hramba, shramba; (Gefäß) posóda; (Kiſte) skrinja; (für wilde Thiere) zverinják.

behaltſam ohranljìv; zamolčljìv; ein —es Gedächtnis dobër spomín.

behandeln obdélati, obravnáti; *impf.* obdelovati, obravnávati kaj, pretrésati; jemdn. gut, übel — s kom lepo, grdo délati, ravnáti, postópati; jmdn. geſetzlich — ravnáti s kom po zakónu; ärztlich — zdráviti, léčiti koga.

Behandlung *f.* obdelovánje, obravnáva; ravnánje, postópanje; ärztliche — zdravljénje, zdravítëv.

behängen einen mit etwas vésiti kaj na koga; obésiti, *impf.* obéšati; *fig.* obdáti, *impf.* obdájati; (weidmänn.) die Hunde — das Wild psi zverino popádejo in se na njo obésijo, se je prímejo; ein Zimmer — sobo zastréti (-strèm), obstréti, opéti (-pnèm); *impf.* zastírati, obstírati.

beharren vztrájati; — auf etw. ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem, držati (držím) se česa; ne odstópiti od česa.

beharrlich stanovítèn, vztrájèn.

Beharrlichkeit *f.* stanovítnost, vztrájnost.

behauen einen Baum kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* obsekovati; einen Stein — sklésati (-klešem), obrézati (-rézem), obdélati; klésati (klešem), obrezovati, obdelovati; grob — okrésati (-krešem), *impf.* okresávati; d. Bauholz — obtésati (-tešem), *impf.* obtesávati; —er Stein rezan kamen.

behaupten trditi; dokazovati; (das Recht, den Platz, den Beſitz) obdŕžati (-drží), *impf.* obdrževati; (d. Proceſs) dobíti, *impf.* dobívati; ſich — držati se; obdŕžati se.

Behauptung *f.* trditëv; dokazovánje.

behauſen (beherbergen) prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, pod streho jemáti (jémljem).

Behauſung *f.* prenočítëv; (das Haus) stan, stanovalíšče, domóvje.

beheben (Zinſen) vzdígniti, potégniti; *impf.* vzdigovati; (ein Hindernis) odpráviti, odstraníti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

Beheizung *f.* kurjáva.

Behelf *m.* pomóček, pripomóček, pomagálo, pospešílo.

behelfen ſich pomóči (-mórem) si, opomóči si; *impf.* pomágati si.

behelligen nadlegovati koga, nadlégo délati komu; ſich mit etw. — ukvárjati se s čim, vtíkati se v kaj.

behende ročèn, urèn.

Behendigkeit *f.* ročnost, urnost.

beherbergen ſ. behauſen.

beherrſchen gospodovati (nad kom), vládati (koga, komu, s kom), oblást iméti (imám) nad kom; (vom Könige, Kaiſer) kraljevati, carjevati; (d. Leidenſchaften) krotíti, brzdáti; ukrotíti.

Beherrſcher *m.* vladár, gospodár.

beherzigen premísliti, k srcu si vzéti (vzámem); *impf.* premišljevati, k srcu si jemáti (jémljem).

beherzt srčèn, pogúmèn, hrabèr.

beheren naredíti, zdéti (zdénem); *impf.* naréjati komu; (mit d. Augen) uróčiti.

Beherung *f.* uròk, auch uróki *pl.*

behilflich pomagljiv, pripomogljiv, pomočljiv; — ſein pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, pripomágati.

behorchen na tihem, skrivaj poslúšati, na ušésa vleči, prisluškovati.

Behörde *f.* oblástvo, oblást (-i), gospóska; competente — pristójno oblástvo.

behördlich oblástvèn.

Behuf *m.* prid, korist (-i); (Zweck) namèn, svrha; zum —e (= behufs) v namèn, zà, zarádi ob. cin Satz mit da.

behüten várovati, čúvati; obvárovati, ohrániti; *impf.* ohranjevati; Gott behüte Bog obváruj, Bog ne daj; behüte dich Gott z Bogom, z Bogom hodi.

Behüter *m.* varih, čuváj.

behutſam pazèn, pazljiv, opázèn, oprézèn.

Behutſamkeit *f.* paznost, pazljívost, oprèznost.

bei *praep.* pri; (an) òb, tik; — der Thür herein skozi vrata; beim Fenſter heraus skozi okno; (zur Zeit) pò, za, òb, z. B.: po noči, za dne, ob lepem vrèmènu; — Waſſer und Brot ob vodi in kruhu.

beibehalten pri-, obdŕžati (-držím); *impf.* pri-, obdrževati; den üblen Geruch behält es lange bei neprijétni duh mu dolgo ostáne, se ga dolgo drží.

Beiblatt *n.* prilóga, dokláda.

beibringen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* pri-, donášati; (Beweiſe) podáti, predložíti, pokázati (-kážem) dokáze; (Zeugen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem) priče; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati; Wunde — rániti koga; Biſswunde — oklàti (-kóljem); d. Zeugnis — izkázati se z izpričeválom; (Wiſſenſchaften) učíti koga kaj; poučíti; *impf.* poučevati koga v čem, razkládati komu kaj; razložíti, vcépiti komu kaj.

Beibringung *f.* predlózba.

Beicht- izpovédni.

Beichte *f.* izpóved (-i); — hören izpovédati, *impf.* izpovedovati.

beichten izpovédati se; *impf.* izpovedovati se; (bekennen) povédati, izpovédati, razodéti (-dénem); *impf.* razodévati.

Beichtſtuhl *m.* izpovednica.

Beichtvater *m.* izpovédnik.

beide *num.* obá, obé; obádva, obédve.

beidemal *adv.* obákrat.

beiderlei obój, obójèn.

beiderſeitig obójèn; obojestránski; vzajémèn.

beiderſeits *adv.* (beide) obá, obé; ſie ſind — einverſtanden obá sta iste misli; z obéh strani, na obé strani.

beidrücken pritísniti; *impf.* pritískati, pritiskovati.

Beifall *m.* ugódèk, dopádanje, pohvála; — finden ugodíti, dopásti (-pádem); *impf.* ugájati, dopádati; — geben pohváliti; *impf.* pohvaljevati; — klatſchen plóskati.

beifallen (ins Gedächtnis kommen) spómniti se, *impf.* spomínjati se česa; na misel, na um priti (pridem); *impf.* na misel, na um prihájati.

beifällig pohválèn, vščeč; *adv.* s pohválo.

beifügen pridejáti (-dénem), dodáti (-dám), dostáviti, priložíti; *impf.* pridévati, dodávati, prilágati.

Beifügen *n.* pristávèk, dostávèk.

Beifügung *f.* prilóga, prikláda; *gram.* pridévèk, prilástèk.

Beifuß *m.* *(Artemisia absynthum)* pelín (pélin), komónika.

Beigabe *f.* pri-, dodátèk, pridévèk.

beigeben pri-, dodáti (-dám), priložíti; *impf.* pri-, dodájati, prilágati; (Perſonen) pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beigenannt imenován, s priímkom.

Beigeſchmack *m.* priokús, nacìk; — haben díšati (díšim), cíkati po čem.

beigeſellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

beiher *adv.* zraven, mimogredé.

Beihilfe *f.* pripomóč (-i), pripomóček; — leiſten pripomóči (-mórem), priskóčiti; *impf.* pripomágati.

beikommen komu do živega priti (pridem), komu kaj moči (morem); ſich — laſſen predŕzniti se.

Beil *n.* sekíra; *dem.* sekírica; (breite Zimmeraxt) bradlja.

Beilage *f.* do-, prikláda, prilóga.
Beilager *n.* svatba, ženitvovánje.
beiläufig priblížen; *adv.* (ungefähr) približno, okóli, blizu.
beilegen priložíti, pridáti (-dám), pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati (-dévam, -dévljem), pridájati; (ausgleichen) poravnáti, správiti; *impf.* poravnávati; (Streit) pomiríti, poravnáti (spòr), udušíti; *impf.* pomírjati; (Unruhen) utolážiti, utóliti; Glauben — verjéti (verjámem); einen Namen — vzdeti imé; die Sache ist beigelegt stvar je poravnána.
Beilegung *f.* prilágánje; (e. Streites) sprava, poravnáva.
Beileid *n.* sožálje, sožalénje, sožalovánje; — bezeugen prijáviti sožálje; milovati koga, žalovati s kom. [list.
Beileidsschreiben *n.* sožálnica, sožálni
beiliegen priložèn biti (sem).
beimengen, beimischen primésiti, primẽšati; *impf.* primeševati.
beimessen pripísati (-píšem); *impf.* pripisovati; Glauben — verjéti (verjámem); die Schuld — dolžíti, krivíti koga; obdolžíti, okrivíti koga.
Bein *n.* kost (-í); *dem.* koščica; (Oberschenkel) bedro; die Beine bedra; (Schienbein) golenica, piščál (-i); (Fuß) noga; Bein- koščén, kostén. [ne.
beinahe *adv.* skoro, skoraj, malo da
beinähnlich koščénast.
Beiname *m.* prímek, pridévek.
Beinbruch *m.* kostolòm, nogolòm.
beinern koščén, kostén.
Beinfraß *m.* brámorka, gnilóba kostí.
Beingerippe *n.* kostnják, okóstnica.
Beinhaus *n.* kostnica, kostíšče.
Beinhaut *f.* pokóstnica.
beinig koščén, kostnàt; in Zssgn. -nòg; ž. B.: zwei— dvonóg.
Beinkleid *n.* hlače *pl.*; (leinene Unterhosen) bragéše *pl.*, spodnje hlače *pl.*; (Hosenhälfte) hlačnica.
beinlos brezkóstèn, brez kostí.
Beinmehl *n.* koščéna moka, koščenica.
Beinware *f.* koščenína, koščéna roba.
Beinwurz *f.* gavez.
beiordnen prirediti, privrstíti; *impf.* prirẽjati; beiordnend prirédèn.
Beiordnung *f.* prirédje.
beipflichten pritégniti, pritrditi, prav dati; *impf.* pritegovati, pritrjevati, prav dajáti.
Beirath *m.* pridáni svèt; — svétnik.
beirren mótiti; zmótiti.
beisammen *adv.* vkùp, skùp, skupaj.
Beisaß *m.* (auf dem Lande) bájtar, kočar, želár; (Beisitzer) prisédnik.
Beisatz *m.* do-, pristávek, dodátek; primés (-i).
beischaffen pri-, oskrbéti, priprávíti; *impf.* pri-, oskrbovati, priprávljati.
Beischaffung *f.* priskrba.
Beischlaf *m.* telésna združitèv, spòj.
Beischläfer *m.* priléžnik, hotník; —in *f.* priléžnica, hotnica, blodnica.
beischließen priložiti, pridejáti (-dénem), prikléniti (-klénem); *impf.* prilágati, pridévati, priklépati.
Beischluß *m.* prilóga, pridátek.
Beischrift *f.* pripis, pripísek.
Beisein *n.* pričujóčnost, navzóčnost, prisótstvo; im — zweier Männer vpričo dveh mož, pred dvema mòžema.
beiseite, beiseits *adv.* nastrán, vstrán; nastráni, od straní; Scherz — brez šale, zarés.
beisetzen pristáviti, pridejáti (-dénem); *impf.* pristávljati, pridévati; (e. Leiche) pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati; schriftlich — pripísati (-píšem), *impf.* pripisovati.
Beisetzung *f.* pristávljanje; (e. Leiche) pogrèb, pokòp; schriftliche — pripis, pripísek.
Beisitz *m.* prisédanje, priséja.
beisitzen sedéti pri čem; prisedovati.
Beisitzer *m.* prisédnik.
Beispiel *n.* zglèd, primér; sich ein — nehmen zgledovati se po kom, glédati na koga; zum — na primér, na príliko, postávim.
beispiellos brezprimérèn, neslíšan, nečúven.
beispielsweise *adv.* na primér, na príliko.
beispringen priskóčiti, pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, pripomágati.
Beißbeere *f. (Capsicum)* páprika, turški popẽr.

beißen grísti (grízem), klati (kóljem); ugrízniti (-nem), ugrísti, ukláti, ujésti (-jém); *impf.* ujédati; (von Schlangen, fliegen) píčiti, upíčiti; *impf.* píkati; (Körner) zóbati (zóbljem); (Knochen) glódati (glójem); (brennen) skeléti, skleti, peči, ščemétí; (jucken) srbéti; (v. Gewiſſen) múčiti, peči; ſich — kávsati se, grísti se, klati (kóljem) se.

beißend grizóč, grizljìv; skelèč; (v. der Rede) zbadljìv, rezèk, ostȓ.

Beißer *m.* (auch Beißfiſch) *(Cobitis fossilis)* piškúr, čik; *(C. barbatula)* kačéla.

Beiſtand *m.* pomóč (-i), pripomóč; (Perſon) pomočník, pomagáč; (als Zeuge) priča, svedòk; — leiſten v pomóč biti (sem), pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati.

beiſtehen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem), brániti.

beiſtellen dati, priskrbéti, omísliti; *impf.* dajáti, priskrbovati, omíšljati.

Beiſteller *m.* priskrbník.

Beiſtellung *f.* priskrba, priskrbovánje.

Beiſteuer *f.* donések, prispévek, podárek; (milde Gabe) milodár, milostínja.

beiſteuern donésti (-nésem), prispéti (-spém, -spéjem), podaríti, priložíti; *impf.* donášati, darovati, prilágati.

beiſtimmen pritégniti, pritrditi, privóliti; *impf.* pritegovati, pritrjevati, ujémati se, zlágati se s kom.

Beiſtimmung *f.* pritrdílo, privolítev, odobrávanje; privolílo.

Beiſtrich *m.* véjica.

Beitrag *m.* donések, prispévek, prinések, pripomóček; (für ein Druckwerk) članek, sestávek, spisek.

beitragen donésti (-nésem), pripomóči (-mórem); *impf.* donášati, pripomágati, prispévati; daß Seinige — prizadévati si po svoji móči.

Beitragsſatz *m.* prispévni postávek.

beitreten pristópiti, *impf.* pristópati; einer Meinung — pristáti (-stánem) na predlóg, na mnenje, poprijéti (-prímem) se mnenja; einem Bündniſſe — stópiti v zvezo.

Beitritt *m.* pristòp; Beitritts- pristópni.

Beitrittsgebür *f.* pristopnína.

Beitrittsſchein *m.* pristópnica.

Beiwagen *m.* pridáni voz, drugi voz.

beiwohnen pričujóč biti (sem), zraven biti; einer Schlacht, dem Gottesdienſte — v boju biti, pri sveti maši biti; einer Hochzeit — v svatih biti, na svátovščini biti, svatovati.

Beiwort *n.* pridévnik, prilòg.

beiwörtlich pridévn.

beizählen prištéti (-štéjem), *impf.* prištévati, šteti med ...

Beize *f.* stroj, čimža, kvaša, lúženje; (im Waſſer) močénje; (der beizende Körper) strójnica, lužílo, močílo; (Falkenjagd) lov s sokóli.

beizeiten *adv.* začása, zarána, zgodaj.

beizen strójiti, lúžiti; (im Waſſer) móčiti, namákati; (von den Jägern) loviti s sokóli.

beiziehen (Sachverſtändige) privzéti (-vzámem) (veščáke), *impf.* privzémati.

Beizmittel *n.* strojílo, lužílo.

bejahen trditi; po-, pritrditi; *impf.* potrjevati, pritrjevati.

bejahend trdílen, pritrjeválen.

bejahrt priléten, póstaren, ostarèl.

Bejahung *f.* pritrdba, potrdba, pritrditév, pritrjevánje.

bejammern objokovati, obžalovati, oplakovati.

bekämpfen bojeváti se, boríti se, vojskovati se s kom ob. zoper koga; (Begierden) krotíti, brzdáti; (e. Lehre) izpodbíjati; (beſiegen) premóči (-mórem), zmágati; *impf.* zmagovati.

Bekämpfung *f.* borba; krotítev, brzdánje; zatòr, odpráva.

bekannt znàn, poznàn; — machen, geben razglásiti, razjáviti, oznániti, na znanje dati; *impf.* razglášati, oznánjati, na znanje dajáti; — werden seznániti se, spoznáti se s kom; *impf.* seznánjati se; die Neuigkeit wurde — novíca se je razglasíla.

Bekannte *m.* znanèc; *f.* znanka.

bekanntermaßen, bekanntlich *adv.* kakor je znano, kakor je vsem vestno, kakor je sploh znano.

Bekanntgabe, Bekanntmachung *f.* naznanílo, oznanílo, objáva, razglášanje, oglàs, razglàs.

Baummark *n.* stržén, svrž (-í), svrg.
Baummaſt *f.* žir, žirovína.
Baumöl *n.* lasko olje.
Baumrinde *f.* skorja; die abgenommene — obelína.
Baumſaft *m.* mezga, drevésni sok.
Baumſchere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Baumſchule *f.* drevésnica.
Baumſchwamm *m.* gliva.
Baumſpecht *m.* detél, žolna.
baumſtark tŕšast, korénast; —er Menſch hrust.
Baumſtock *m.* štor, štrómelj.
Baumſtrunk *m.* obrúnek.
Baumſtumpf *m.* štremélj, panj, paróbek, štor, ril, tŕš.
Baumwachs *n.* vrtnárski vosek, drevomàz.
Baumwolle *f.* bombáž, pávola.
baumwollen bombážev, bombážast.
Baumwollenſtaude *f.* bombáževec.
Baumwollenzeug *n.* bombáževina.
Baumzucht *f.* drevésarstvo, sadjárstvo.
Bauobject *n.* stavbni predmèt.
Bauordnung *f.* stavbni red.
Bauplan *m.* stavbni načŕt.
Bauplatz *m.* stavíšče, zidalíšče.
Bausback *m.* debelolíčnik, licman.
bausbackig debelolíčen.
Bauſch *m.* guba, zbuhlína; in — und Bogen kaufen vse povprék kúpiti, zmésoma kúpiti. [riti.
bauſchen nadúti, napíhniti, naščepé-
bauſchig gúbav, nabúhel, nabúhnjen.
Bauſtätte *f.* ſ. Bauplatz.
Bauſtein *m.* stavbni kamen; *coll.* stavbno kámenje.
Bauſtil *m.* stavbni slog, zidáva.
Baute *f.* stávba, stávbina.
Bauunternehmer *m.* stavbni podjétnik.
Bauverſtändige *m.* stávbinski veščák.
Bauwerk *n.* ſ. Baute. [stvo.
Bauweſen *n.* stavíteljstvo, graditelj-
Bauzeit *f.* stavbna doba.
Bazar *m.* bazár, tržíšče, semnjíšče.
be- in Zſetzgn. o-, ob-, po-, za-, na-.
beabſichtigen naméniti, naméniti se, namísliti; *impf.* namérjati, naménjen biti (sem), mísliti, na misli iméti (imám).
beachten méniti se za kaj, glédati na kaj, márati za kaj; opáziti kaj.
beachtenswert znamenít, pomísleka vreden, ozíra vreden.
Beachtung *f.* ozír, pomíslek; mit — z ozírom na ..., gledé na ...
Beamte *m.* urádnik; Beamten- urádniški.
Beamtenperſonale *n.* urádniško osébje.
Beamtenweſen *n.* urádništvo.
beängſtigen plášiti, strášiti.
Beängſtigung *f.* plášenje, strah.
beanſpruchen zahtévati kaj.
beanſtänden ustáviti, zadŕžati (-ím); *impf.* ustávljati, zadrževati; očítati, grájati.
beantragen predlágati, svétovati; predložiti, nasvétovati.
beantworten odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (ſchriftlich) odpísati (-píšem); *impf.* odpisovati.
Beantwortung *f.* odgóvor, odpis.
bearbeiten obdélati; *impf.* obdelovati; (Aufgabe) izdélati; *impf.* izdelovati; (Holz) tésati (tésem); obtésati. [vec.
Bearbeiter *m.* obdelovávec, izdelová-
Bearbeitung *f.* obdeláva, izdeláva.
beaufſichtigen nadzorovati, nadzírati, na skrbi iméti (imám) koga, čúvati nad kom.
Beaufſichtigung *f.* nadzorovánje, nadzíranje, nadzòr.
beauftragen naložiti komu kaj, naročíti, ukázati (-kážem); *impf.* nalágati, naróčati, ukazovati.
bebartet bradàt, barúsast.
bebauen obdélati; *impf.* obdelovati.
Bebauer *m.* obdelovávec.
beben tresti (tresem) se, trepetáti (-tám, -péčem); (vor Kälte) drgetáti (-tám, -géčem), drhtéti; (ſich bewegen) májati se, zíbati (zíbljem) se, gúgati se; —be Stimme tresóč glas.
Beben *n.* trepetánje, drgetánje; trepèt, drgèt.
Becraſſine *f.* kozíca.
Becher *m.* kozárec, čaša, kupa; *dem.* kozárček, čášica, kúpica.
Becherfrucht *f.* sklédičasti plod.
Becherfrüchtler *pl.* sklédičnice.
Becken *n.* médenica; (Waſch—) umiválnica; (Waſſer— ſ. Baſſin); (Erd—) kotlína, rupa, jaška.
beckenförmig médeničast.

bedachen kriti (krijem); pokríti; *impf.* pokrívati; neu — prekríti; *impf.* prekrívati.

Bedacht *m.* pomíslek, premíslek, preudárek, opáznost; mit — opázno, premíšljeno; — nehmen auf etw. misliti, páziti, glédati na kaj; pomísliti na kaj.

bedacht pazèn, pazljiv; — ſein auf etw. skrbéti za kaj, mísliti, páziti na kaj.

bedächtig preudarljiv, premíšljiv, pomíslіv, opázèn, oprézèn.

Bedächtigkeit *f.* preudarljívost, premíšljivost, pomislívost.

bedächtlos nepreudárèn, nepremíšljen, nepremíseln.

Bedachtnahme *f.* ozír.

bedachtſam ſ. bedächtig. [ha.

Bedachung *f.* pokrívanje; (Dach) stre-

bedanken ſich zahváliti koga za kaj, zahváliti komu na čem, zahváliti se komu; *impf.* zahvaljevati se.

Bedarf *m.* potréba, potrébščina; nach — po potrébi, kakor potréba nanése.

bedauern milovati, obmilovati, pomilovati, obžalovati; ich bedauere ihn smili se mi, žal mi je zanj.

Bedauern *n.* milovánje, pomilovánje, obžalovánje.

bedauernswert pomilovánja vreden, obžalovánja vreden.

bedecken kriti (krijem); pokríti, zakríti, prikríti; *impf.* po-, za-, prikrívati; založíti; *impf.* zalágati; (mit d. Decke) odéti (-dénem), pogrníti; *impf.* odévati, pogrinjati; (mit d. Deckel) zavézniti; (vom Waſſer) poplavíti, zalíti (-líjem).

Bedeckung *f.* pokrítje, pokróv, streha; (des Abganges) pokrítje, založba, poravnáva; (Kleid) odéja, krilo, pokrívalo; (Bewachung) straža, varstvo.

bedenken premísliti, preudáriti, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, presójati; (bedacht ſein) pomísliti, spómniti se; *impf.* pomíšljevati, spominjati se; (jemanden mit etw.) vóliti, poročíti, zapustíti komu kaj.

Bedenken *n.* po-, premíslek, spotikljaj.

bedenklich sumljiv, dvomljiv, sumèn, pomísleka vreden, nevárèn.

Bedenklichkeit *f.* sumljívost, dvomljívost, nevárnost.

Bedenkzeit *f.* čas za premíslek, čas za premíšljevánje.

bedeuten poméniti; *impf.* poménjati, znáčiti; (anzeigen) kázati (kažem), obétati; (befehlen) veléti, ukázati; (mittheilen) oznániti, naznániti; *impf.* oznánjati, naznánjati.

Bedeuten *n.* opomín, dostávèk; pristávèk; (Bedeutung) pomèn, veljáva.

bedeutend znamenít, imenítèn, precéjšnji; *adv.* precèj, dosti, dokàj.

bedeutſam pomenljiv, tehtèn, važèn.

Bedeutſamkeit *f.* pomenljívost, váznost.

Bedeutung *f.* pomèn, poménba, značílo; (Wichtigkeit) znamenítost, váznost, imenítnost; Sache von — važna stvar (-í), imenítna stvar. [žèn.

bedeutungslos ničev, neznátèn, nevá-

bedeutungsvoll poménbèn, pomenít, zaló važèn.

bedienen streči (strežem) komu; postréči; ſich — rábiti, posluževati se; porábiti kaj, poprijéti (-prímem) se, poslúžiti se; — Sie ſich! (bei Tiſche) zajmíte, nujte, sezíte, izvolíte. [žáj.

Bediener *m.* strežník, postrežník, stre-

Bedienerin *f.* strežnica, postrežnica, strežájka.

bedienſam postrežèn, postrežljiv.

bedienſten v službo vzéti (vzámem); *impf.* jemáti (jémljem); službo komu podeliti; *impf.* podeljevati.

Bedienſtete *m.* služábnik.

Bedienſtung *f.* služba.

Bediente *m.* strežáj, strežnik.

Bedienung *f.* strežba, postrežba.

bedingen pogájati; izgovoríti si, pridržati (-ím) si; *impf.* izgovárjati si, pridržávati si; ein Ding bedingt das andere reč je zavísna od réči, ena reč pogája drugo, ena reč zavisí od druge.

bedingend pogójèn; —e Art pogójni naklòn, pogójnik.

bedingt pogójèn, uvétèn, zavísèn.

Bedingung *f.* pogój, uvèt; (Verabredung) pogódba, dogóvor; (Vorbehalt) pridržèk; — ſtellen izgovoríti si.

bedingungsweiſe *adv.* pogójno, s pogójem, pogójema.

bedrängen stiskati, pritískati, zatírati, nadlegovati.

Bedrängnis *f.* stiska, nadlóga, reva.

bedrohen einen žúgati, grozíti (se), pretíti komu; zažúgati, zagroziti (se), zapretíti komu.

bedrohlich grozílën, pretèč. [nja.

Bedrohung *f.* žúganje, grožnja, pret-

bedrücken stiskati, treti (tarem), zatírati, tláčiti.

Bedrücker *m.* stiskávëc, zatíravëc.

Bedrückung *f.* stiska, stískanje, zatíranje, tláčenje.

bedünken, z. B. mich bedünkt es zdi se mi, dozdéva se mi.

bedürfen potrebovati, treba biti česa, potréba biti.

Bedürfnis *n.* potréba, potrébščina.

bedürftig potrében, ubóg.

Bedürftige *m.* potrébnik.

Bedürftigkeit *f.* potréba, ubóštvo.

beeggen pobránati.

beehren častiti; počastíti koga, čast komu izkázati (-kážem); *impf.* čast izkazovati.

beeiden etw. priséči (-sézem) na kaj, s priségo potrditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; jmdn. — zapriséči, v priségo vzéti (vzámem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti (jémljem).

beeidigt zapriséžen.

Beeidigte *m.* zapriséženec, prisežník; *f.* zapriséženka.

Beeidigung *f.* zapriséžba, zapriséga.

beeifern ſich prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, potegovati se.

beeilen ſich podvízati se, páščiti se, žúriti se; popáščiti se, požúriti se.

beeinträchtigen škódovati komu; oškodovati koga; krátiti komu kaj; ukrátiti, prikrátiti komu kaj.

Beeinträchtigung *f.* oškódba, prikrátba, škoda, kvar.

beenden, beendigen končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-žénem), dogotóviti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, dogotávljati; oft durch Zuſammenſetzg. mit do-, iz-, po-, z. B.: dodélati die Arbeit beenden, domlátiti das Dreſchen beenden, požéti (-žánjem) die Ernte beenden, iznoréti auštoben, iztésati (-šem) fertig zimmern; ebenſo: doplésti, dopléti, domólsti, doplésati ꝛc.

Beendigung *f.* dokončávanje, dovršítëv, konéc.

beengen tiščati (tiščím), tesnobíti, tesníti; utesníti.

Beengung *f.* tesnóba, tesnóča.

beerben dédovati; podédovati.

beerdigen po-, zagrébsti (-grébem), pokópati (-kópljem); *impf.* pogrébati, pokopávati.

Beerdigung *f.* pogrèb, pokòp.

Beerdigungs- pogrébni; **=mahl** *n.* pogrébščina, sedmína.

Beere *f.* jágoda, bobíka; *dem.* jágodica; —n eſſen zóbati (zóbljem).

beerenförmig jágodast, jágodičast.

Beerenzapfen *m.* jágodasti stòrž.

Beet *n.* greda, leha; *dem.* gredíca, léhica; (a. d. Acker) ogòn; (breites) slòg.

befähigen sposóbiti; usposóbiti. [žën.

befähigt usposóbljen; sposóbën, zmo-

Befähigung *f.* usposóbljenost; sposóbnost, zmóžnost.

Befähigungsnachweis *m.* dokàz sposóbnosti; **=prüfung** *f.* sposóbilna preizkúšnja.

befahren vóziti se, péljati (péljem) se po ...; —e Straße povóžena cesta, uglájena cesta.

befallen napásti (-pádem), prevzéti (-vzámem), obíti (-ídem), izpreletéti, lotíti se; *impf.* napádati, prevzémati, obhájati, izprelétati, lotévati se; von der Ohnmacht — werden omedléti; *impf.* omedlévati.

befangen (verwirrt u. verlegen) zmešan, zmočen; pristránski.

Befangenheit *f.* zmešanost, zmóčenost; pristránost.

befaſſen ſich pečáti se, báviti se, ukvárjati se s čim.

befehden jemanden vojsko napovédati (-vém); *impf.* napovedovati; eine Meinung — ovréči (-vžem), izpodbíti (-bíjem); *impf.* izpodbíjati kako misél.

Befehl *m.* ukáz, povélje, zapóved (-i); (Commando) povéljstvo, vodstvo; was ſteht zu — kaj velévate, kaj bi radi? laut — po ukázu.

befehlen veléti; ukázati (-kážem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, ukazovati, zapovedovati; (herrſchen) zapovedovati, vládati; (anempfehlen) priporočíti; *impf.* priporóčati, priporočevati; Gott befohlen z Bogom; jemdn.

vor sich — klícati (klíčem), zváti (zóvem) predse; poklícati, pozváti predse; —de Art velélni naklòn, velélnik.

befehligen zapovedovati, velévati, vóditi.

Befehlshaber *m.* povéljnik, zapovedník; Befehlshabers- povéljniški.

befestigen utŕditi, ukrepíti, pričvrstíti; *impf.* utrjevati, ukrepljevati, pričvŕščati; (an etwas) pritŕditi; *impf.* pritrjevati; befestigter Ort trdnjáva, ostròg.

Befestigung *f.* utŕdba, utrdítěv, utrjevánje; *mil.* okòp, obzídje, taboríšče.

befeuchten vlážiti, móčiti; povlážiti, namóčiti, porosíti; *impf.* namákati; ein wenig — primóčiti; *impf.* primákati. [máka.

Befeuchtung *f.* povlážba, namáka; pri-

befiedern sich périti se, perje dobívati; opériti se, perje dobíti; (flügge werden) godnjáti se; izgodnjáti se.

befiedert pérnat; goděn.

Befinden *n.* zdravje, počútje.

befinden sich iméti (imám) se; počútiti se; (vom Orte) bívati, nahájati se; wie befindest du dich? kako ti je? ich befinde mich besser odléglo mi je, boljše mi je.

befindlich bivajóč, nahajajóč se.

beflecken oskrúniti, omádeževati, umázati (-mážem), ognúsiti, ogrdíti; *impf.* oskrúnjati, mázati, gnúsiti, grdíti; m. Blut — krváviti; okrváviti.

befleißen, befleißigen sich prizadéti, prizadejáti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, skrbéti (skrbím) za kaj, poprijémati se česa. [ljìv.

beflissen marěn, marljìv, skrběn, skrb-

Beflissenheit *f.* marljívost, skrbljívost, prizadéva.

beflügeln operútiti, perúti (peróti) dati (dám), krila dati, krila ustváriti; (beschleunigen) pospéšiti.

beflügelt krilát.

befolgen slúšati, ubógati, ravnáti se po čem; (d. Beispiel) posnéti (-snámem); *impf.* posnémati.

Befolgung *f.* poslúšanje, izpolnjevánje, posnéma.

Beförderer *m.* pospeševávěc, pripomočník. [čěn.

beförderlich pospeševálěn, pripomó-

befördern pospéšiti; *impf.* pospeševati; (Wissenschaften) podpírati; (mehren) povéčati, pomnožíti; (Waren) odpráviti, posláti (pósljem); *impf.* odprávljati, prevážati, pošíljati; (im Amte) povíšati; *impf.* poviševati.

Beförderung *f.* pospeševánje, podpíranje; prevážanje, odpráva, pošiljáva; povíšba.

Beförderungsmittel *n.* sredstvo za pospeševánje; vozílo.

befrachten obložíti, naložíti, obtovoríti; *impf.* nalágati, nakládati.

Befrachtung *f.* nakláda, nakládanje; (Fracht) naklàd, tovor.

befragen povprášati, vprášati; *impf.* povpraševati, vpraševati.

befreien osvobodíti, oprostíti, otéti (otmèm), réšiti; *impf.* oproščevati, reševati; sich — otéti se, réšiti se, iznebíti se. [spasítelj.

Befreier *m.* rešítelj, odrešeník, rešník,

Befreite *m.* osvobojéněc, oproščéněc.

Befreiung *f.* osvobodítěv, oprostítěv, opróstba, oproščevánje, rešítěv, odrešítěv; Befreiungs- oprostílni.

befremden, es hat mich sehr befremdet začúdil, zavzél sem se, čudno se mi je zdelo; befremdend čuděn, čudovít.

Befremden *n.* zavzétje, začúdba.

befreunden sprijázniti, sprijáteljiti.

befriedigen zadovóljiti, zadostíti; *impf.* zadostovati; (Begierden) ustréči (-stréžem), nasítiti; *impf.* ustrézati; (Gläubiger) pláčati; popláčati; (Durst) gasíti; ugasíti; (besänftigen) tolážiti, miríti; potolážiti, umiríti, upokojíti; befriedigend dovóljěn, zadovoljìv.

Befriedigung *f.* zadovoljítěv, zadostítěv; izplačílo; (Zufriedenheit) zadovóljnost, zadovóljstvo.

befruchten plodíti; oplodíti; (v. Thieren) bréjiti, plemeníti; obréjiti, oplemeníti; (v. Geflügel) rástiti.

befruchtend rodovít, roděn, plodovít, ploděn; ein —er Regen dobrótljiv dež.

Befruchtung *f.* plodítěv, oplódba, brejénje, plemenjénje, ráščenje. [nílo.

Befruchtungsorgan *n.* plodílo, plemе-

befugen pooblastíti, oblast podelíti, pravíco dati (dám); *impf.* pooblaščevati, oblást, pravíco dajáti.

Berufung *f.* pozívanje, pozív, prizív; pritóžba, vzklic; sklícanje, sklic.

Berufungsausführung *f.* vzklícni izvòd, prizívna obrazlóžba.

Berufungsfrift *f.* vzklícni ròk, prizívni ròk.

Berufungsrecht *n.* vzklícna pravíca.

Berufungsweg *m.* prizívni pot.

beruhen auf etw. opírati se, naslánjati se na kaj; der ganze Unterſchied beruht darauf ves razlóček je ta, je v tem; meine ganze Hoffnung beruht auf dir ti si moje edíno úpanje; es beruht auf dir na tebi, pri tebi je; etw. auf ſich — laſſen pri miru pustíti, *impf.* púščati kaj; pustíti reč, kakor je.

beruhigen miríti, tolážiti, tóliti; u-, pomiríti, upokojíti, potolážiti, utéšiti; beruhigend pomirjeválen.

Beruhigung *f.* pomirítev, pomírba, upokojílo; tolážba.

Beruhigungsmittel *n.* tolažílo, tešílo.

berühmt slavèn, slovèč, glasovít, slovít, imenítèn; — werden proslúti (-slóvem, -slújem).

Berühmtheit *f.* slava, slovéčnost, sloves, slovítost, glasovítost, imenítnost.

berühren tíkati (tíkam, tíčem) se, dotíkati se; dotekníti (-táknem) se; (m. Worten) oméniti, v miſel vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, v miſel jemáti (jémljem); berührt werden zadét, prizadét biti (sem).

Berührung *f.* dotíka, dotíkanje; omémba; mit einem in — kommen sniti (snídem) se s kom; opráviti (opravílo) iméti (imám) s kom.

Berührungsebene *f.* stíčna raván, dotikálna ravnína.

Berührungsfläche *f.* stična ploskêv.

Berührungslinie *f.* dotikálnica, tangénta.

Berührungspunkt *m.* dotikalíšče.

beſäen ob-, posejáti (-séjem); (beſtreuen) posúti (-spém), *impf.* posípati (-sípam, -sípljem).

beſäet obsejàn, posejàn; posút, posípan.

beſagen oznániti, reči (rečem); *impf.* oznánjati, rékati, práviti.

beſänftigen tešíti, miríti, tolážiti, tóliti, krotíti; utéšiti, pomiríti, potolážiti, utóliti, ukrotíti.

Beſatz *m.* obšív, obšívek, rob, obròb, óbdel, zavláka.

Beſatzung *f.* posáda, posádka; Beſatzungs- posádni.

beſaufen ſ. betrinken.

beſchädigen poškódovati, pohábiti, pokváriti, pokazíti; (verwunden) rániti.

Beſchädiger *m.* poškódovavèc, oškódnik, škodljívec.

Beſchädigte *m.* poškódovanec, oškódovanec, okvárjenec.

Beſchädigung *f.* poškódba, poškódovanje, pokvára.

beſchaffen dobáviti, nabáviti, priskrbéti, pripráviti; *impf.* dobávljati, priskrbovati, priprávljati.

beſchaffen *adj.* wie — kak, kakóv, kákšen; ſo — tak, tákšen; wie immer — kákršènkòli, kákršènsibódi.

Beſchaffenheit *f.* kakóvost, kákšnost.

Beſchaffenheitswort *n.* pridévnik, prilóg.

Beſchaffung *f.* dobáva, nabáva, priprávа, priskrba.

beſchäftigen opravílo, delo dati komu; *impf.* opravílo, delo dajáti komu; ſich — pečáti se, báviti se, ukvárjati se, oprávek iméti (imám).

Beſchäftigung *f.* opravílo, oprávek, delo, bavílo, poſel; (Gewerbe) obŕt (-a, -i).

beſchäftigungslos brezdélen, brezpóseln, brez dela.

beſchälen lúpiti, májiti, béliti; olúpiti, omájiti, obéliti; die Stute — kobilo uplemeníti, ubréjiti.

Beſchäler, **Beſchälhengſt** *m.* pleménski žrebec, pastúh.

Beſchälknecht *m.* žrebčar.

Beſchälperiode *f.* spuščálna doba.

Beſchälweſen *n.* žrébčarstvo.

beſchämen sramotíti; osramotíti.

beſchatten sénčiti, senco délati; zasénčiti, obsénčiti; *impf.* obsenčevati.

Beſchattung *f.* obséna.

Beſchau *f.* oglèd, ogledovánje, razglèd.

beſchauen oglédati, raz-, preglédati; *impf.* o-, raz-, pregledovati; ſich — oglédati se, *impf.* ogledovati se.

Beſchauer *m.* ogledovávec, pregledovávec, ogléda, ogledník.

Beſchaugebür *f.* ogledarína.

beſchaulich vidljiv; (vom Leben) premišljeválen, bogomíseln.

Beſchauprotokoll *n.* oglédni zapísnik.

Beſchauzettel *m.* oglédni list.

Beſcheid *m.* odgóvor; ſchriftlicher — odpis, odpísek; *iur.* odlòk; — geben odgovoríti; odpísati (-píšem); *impf.* odgovárjati; odpisovati; — wiſſen znati, vesè biti (sem), izvéden biti v čem.

beſcheiden vábiti, klícati (klíčem); povábiti, poklícati, pozváti (-zóvem); *impf.* pozívati; (entſcheiden, beſtimmen) odločíti, odmériti; *impf.* odločevati, odmérjati; prisóditi, *impf.* prisójati; es iſt mir beſchieden sójeno mi je; abſchlägig — odbíti (-bíjem), odklóniti, zavrnáiti; ſich — vdáti se, privóliti; *impf.* vdájati se.

beſcheiden *adj.* skroměn, zmerèn.

Beſcheidenheit *f.* skromnost, zmernost.

beſcheinen sijáti (sijem), svétiti na kaj, greti (grejem); obsijáti, osvétiti, ogréti; *impf.* obsévati, ogrévati.

beſcheinigen izpríčati, pisméno potrditi; *impf.* izpríčevati, potrjevati.

Beſcheinigung *f.* izpríčeválo, pisméno potrdílo.

beſchenken obdaríti, obdarovati koga, podaríti; *impf.* obdárjati, darovati komu kaj.

beſcheren ostríči (-strížem); (geben) podaríti, podelíti, poklóniti; *impf.* podárjati, podeljevati.

Beſcherung *f.* dar, darílo; poklonítev.

beſchicken eine Meſſe poslàti (-šljem), *impf.* pošíljati na semènj.

beſchießen etwas stréljati na kaj.

beſchimpfen zasramovati, gŕditi, psovati koga, rógati se komu; ogŕditi, opsovati.

Beſchimpfung *f.* zasramovánje, zasrámba, ogŕda, psovánje.

beſchirmen várovati, brániti; obvárovati, obrániti.

Beſchirmer *m.* varih, branítelj, pokrovítelj, zaščítnik.

Beſchirmung *f.* varstvo, bramba.

Beſchlag *m.* okòv, kov (-i), okóva, kovánje, oplát (-i); (gerichtl.) prepóved (-i); mit — belegen zapleníti, zapečátiti, ustáviti, zaséči (-sézem).

Beſchläge *n.* Nebenf. zu Beſchlag *m.*

beſchlagen obíti (-bíjem), *impf.* obíjati; (Pferde) podkováti (-kújem), *impf.* podkávati; (Wagen) okováti, *impf.* okávati; *fig.* — ſein in etw. podkován biti (sem) v čem, razuméti, znati kaj.

Beſchlagnahme *f.* zapléna, zapečátba, zaséga, zaustáva.

beſchleichen zalésti (-lézem), *impf.* zalezovati; (v. Gedanken) obíti (-ídem), *impf.* obhájati.

beſchleunigen pospéšiti, ponágliti, pohítriti; *impf.* pospeševati; ſeine Schritte — podvízati se, páščiti se.

Beſchleunigung *f.* pospeševánje, pospéh, pospéšba, pospešítev; podvízanje; mit möglichſter — brž ko je mogóče, brž ko se da.

beſchließen zapréti, zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (endigen) končáti, dokončáti, dovršíti, dognáti (-ženem), skléniti, dodélati; *impf.* končevati, dovrševati, sklépati; nakániti kaj, odlóčiti se; (feſtſetzen) skléniti, dolóčiti, ukréniti; *impf.* sklépati, ukrépati.

Beſchließer *m.* ključár; —in *f.* ključárica.

Beſchluſs *m.* sklèp, ukrèp.

beſchluſsfähig sklepčèn, ukrépičen.

Beſchluſsfähigkeit *f.* sklepčnost. [nje.

Beſchluſsfaſſung *f.* sklépanje, ukrépa-

beſchmutzen umázati (-mažem), zamázati, pobróditi, pogrdíti; udélati; (mit Koth) utépsti (-tépem); ein mit Koth Beſchmutzter utepénec.

beſchneiden obrézati (-rézem), *impf.* obrezovati; (mit der Scheere) ostríči (-strížem); (den Baum) okléstiti, obsékati; *impf.* kléstiti, obsekovati; von unten — izpodrézati (-žem); die Spitzen d. Getreides — obžéti (-žánjem), *impf.* obžínjati; (platt am Ende) začéliti.

Beſchneidung *f.* obrezovánje; (der Reben) rez (-i), rezánja; (eines Baumes) obsekovánje.

beſchneien osnežíti, pobéliti. [jati.

beſchönigen lépšati, lepotíti; zagovár-

beſchränken omejíti, skrčiti; *impf.* omejevati, skrčevati.

beſchränkt omejèn, utesnjèn; *fig.* maloúmen, kratkoúmen.

Beſchränktheit *f.* omejénost; kratkoúmnost.

Beschränkung *f.* omejítěv, utesnítěv.
beschreiben popísati (-píšem), opísati; (einen Kreis) načŕtati; *impf.* popisovati, opisovati.
Beschreibung *f.* popìs, opìs; (Handlung) popisovánje.
beschreien uréči (-réčem), uróčiti, naredíti; *impf.* urékati, naréjati.
Beschreiung *f.* uròk, uróki *pl.*
beschuhen obúti (-újem), *impf.* obúvati; obútěv komu omísliti; (einen Pfahl) okovati.
Beschuhung *f.* obúvanje; (das Schuhwerk) obuválo, obútalo, obútel (-i).
beschuldigen dolžíti, krivíti; obdolžíti, okrivíti; falsch — natólcevati, podtíkati komu kaj.
Beschuldigte *m.* obdolžéněc, okrivljéněc.
Beschuldigung *f.* obdolžítěv, obdólžba, okrívnja.
beschütten ob-, posúti (-spèm, -sújem); *impf.* ob-, posípati (-sípam, -sípljem); (begießen) oblíti (-líjem), políti; *impf.* oblívati, polívati.
beschützen várovati, brániti, čúvati, čuti (čujem) nad kom; obvarovati, obrániti.
Beschützer *m.* varih, branítelj, zaščítnik, čuvár, zavétnik; —in *f.* várihinja, braníteljica, zaščítnica, zavétnica.
Beschützung *f.* varstvo, bramba.
beschwatzen s. bereden.
Beschwerde *f.* težáva, nadlóga; breme (breména); (Klage) tožba, pritóžba; — führen tóžiti; pritóžiti se, potóžiti se; =buch *n.* knjiga za pritóžbe, pritóžna knjiga; =führer *m.* tožník, pritožník; =schrift *f.* pritóžni spìs; písana pritóžba.
beschweren težíti; obtežíti, obložíti; (belästigen) nadlégovati; (beunruhigen) vznemíriti, *impf.* vznemírjati; der Brief ist beschwert mit v pismu je, v pismu je vložéno, pridejáno; sich — pritóžiti se, potóžiti se; *impf.* pritoževati se, tóžiti.
beschwerlich težávěn, nadléžěn, neugóděn, nepríličěn.
Beschwerlichkeit *f.* težávnost, nadléžnost, neprílika.
beschwichtigen tolážiti, téšiti, miríti; utolážiti, utéšiti, umiríti, pomiríti; beschwichtigend tolažílěn, pomirljìv.
beschwören priséči (-séžem) na kaj, s priségo potŕditi; *impf.* priségati, s priségo potrjevati; (Geister) zaklínjati, rotíti; zarotíti; (eine Krankheit) zagovoríti, *impf.* zagovárjati; (flehen) živo, za božjo voljo prósiti.
Beschwörer *m.* zarótnik, zaklinjáč, zaklinjávěc, zagovárjavěc.
Beschwörung *f.* priséga; potrdílo s priségo; zaklínjanje, rotítěv, zaróta; zagovárjanje.
beseelen navdúšiti, odušéviti, vneti (vnamem), navdíhniti, osŕčiti, oživíti; *impf.* navduševati, vnémati, navdihovati, ožívljati; beseelend životvórěn, oživljajóč.
besehen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati.
Beseher *m.* ogléda, ogledovávěc, ogledník.
beseitigen odstraníti, strani správiti, odpráviti; *impf.* odstranjevati, odprávljati.
Beseitigung *f.* odstranítěv, odvrnítěv.
beseligen blážiti, sréčnega délati; oblážiti, sréčnega storíti, osréčiti; *impf.* oblaževati, osrečevati; beseligend blažílěn, osrečeválěn, zveličeválěn.
Beseliger *m.* blažítelj, oblaževávěc, osrečevávěc.
Beseligung *f.* bláženje, zvelíčanje.
Besen *m.* metla; *dem.* metlíca, metlíčica; =binder *m.* metlár; =reis *n.* metlíčje, metlínje; =stiel *m.* metlíšče, ročník od metle.
besessen obséden (od hudíča), besěn.
Besetze *n.* obšìv, obšívěk, opréměk.
besetzen, den Tisch mit Speisen — postáviti, *impf.* postávljati jedí na mizo; den Tisch mit Gästen — posadíti, *impf.* posájati goste za mizo; *mil.* (e. Platz) za-, obsésti (-sédem), obléči (-léžem); *impf.* za-, obsédati, oblégati; einen Garten mit etwas — obsadíti, *impf.* obsájati vrt s čim; nasadíti, zasadíti kaj v vrtu; eine Gegend mit Leuten — naséliti, *impf.* naseljevati kraj; (verbrämen) z zavláko obšíti (-šíjem), oprémiti; *impf.* obšívati; ein Amt — službo komu dati, podelíti; *impf.* — dajáti, podeljevati; (eine Stelle) popólniti, izpólniti; (Rollen) razdelíti, *impf.* razdeljevati.

Besetzung *f.* (einer Stadt) obséda, zasédba, obléga; (Besetze) obšiv, rob; (eines Amtes) namestítěv (v službi), naméščanje; oddája služb.

besichtigen oglédati, preglédati; *impf.* ogledovati, pregledovati.

Besichtigung *f.* oglèd, ogledovánje, preglèd, pregledovánje.

besiegbar premagljiv, zmagljiv.

besiegeln zapečátiti; potŕditi; *impf.* potrjevati.

besiegen premóči (-mórem), premágati, zmágati, užúgati, obládati, nadvládati; *impf.* premagovati, zmagovati.

Besieger *m.* premagávěc, premagovávěc, zmagávěc, zmagovávěc.

Besiegung *f.* premága, zmaga.

besingen opévati, v pesmih slavíti; prepévati (o čem).

besinnen sich spómniti se, domísliti se; *impf.* spominjati se, domíšljati se, pámetovati; sich eines andern — premísliti se, *impf.* premíšljati se; (zu sich kommen) zavédeti (-vém) se, *impf.* zavédati se.

Besinnen *n.* domíslek; premíslek.

Besinnung *f.* zavést (-i), zavédnost; zur — bringen osvestíti; spámetovati; zur — kommen osvestíti se, zavédeti (-vém) se; spámetovati se.

besinnungslos nezavéděn, nesvéstěn.

Besitz *m.* posést (-i); in — nehmen, — ergreifen zaposésti (-sédem), v posést vzéti (vzámem); prilastíti si; *impf.* v posést jemáti (jémljem); prilastovati si.

besitzen posedovati, v posésti iméti (imám); premóči (-mórem).

Besitzer *m. iur.* poséstnik; gospodár; —in *f.* poséstnica.

Besitzergreifung *f.* zaposédba.

Besitzerwerb *m.* pridobítěv posésti.

Besitzklage *f.* poséstna tóžba.

Besitznahme *f.* s. Besitzergreifung.

Besitzrecht *n.* poséstna pravíca.

Besitzstörung *f.* moténje posésti.

Besitzthum *n.* poséstvo, imétje.

Besitzung *f.* poséstvo.

besoffen s. berauscht.

besohlen podšíti (-šíjem) podpláte, podplátiti.

besolden pláčati, omezdíti; *impf.* plačevati, plačo dajáti.

Besoldung *f.* plačevánje; (Sold) plača, mezdà.

Besoldungssteuer *f.* plačarína.

besondere (der, die, das) poséběn, osobít; (einzeln) posámezěn, posáměn; (selten) reděk; (wunderlich) čuděn.

Besonderheit *f.* posébnost, osobítost.

besonders *adv.* posébej, posámem, posámezno; (vorzüglich) posébno, sósebno, osobíto, zlasti.

besonnen pámetěn, razbórěn, razborít, preudárěn, premíšljen.

Besonnenheit *f.* pamet (-i), rázbor, razbórnost, preudárnost, premíšljenost.

besorgen oskrbéti, poskrbéti, opráviti; *impf.* oskrbovati, oprávljati, na skrbi iméti (imám), skrb iméti za kaj; (befürchten) bati (bojím) se, v strahu biti (sem), v skrbi (si) biti, skrbéti koga.

Besorger *m.* oskrbník, oskrbovávěc.

besorglich česar se je bati.

Besorgnis *f.* skrb (-í), bojázěn (-i), strah.

besorgt skrběn, skrbljiv, v strahu; ich bin um dich — skrbíš me, skrbí me zavóljo tebe.

Besorgung *f.* oskrbovánje, oprávljanje.

bespannen v-, na-, zapréči (-préžem); *impf.* v-, na-, zaprégati; mit Saiten — strune napéti (-pnèm), navíti (-víjem); *impf.* napénjati, navíjati.

Bespannung *f.* vpréga, napréga; (Vorspann) pripréga.

bespeien o-, popljuváti (-pljújem); (durch Erbrechen) pokozláti, pobljuváti.

bespicken einen Hasen zajca s slaníno napériti, naslaníniti; *fig.* einen Beutel — mošnjo napólniti; (bestechen) podkúpiti, podmítiti; sich — obogatéti, napólniti si žepe.

bespötteln posmehovati se čemu.

besprechen etwas govoríti, kramljáti, méniti se o čem; pretrésti; sich — méniti se, poménkovati se, razgovárjati se, pogovárjati se; pogovoríti se.

Besprechung *f.* razgóvor, pogovor, poménkovanje.

besprengen kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti.

bespritzen brízgati, škropíti; obrízgati, poškropíti; (mit Koth) poštŕkati, pošvŕkati; (mit Blut) okrváviti.

beſpülen oplákniti, splákniti; opráti (-pérem); *impf.* o-, splakovati; opírati.

beſſer boljši; *adv.* bolje.

beſſern bóljšati; iz-, pobóljšati, poprávíti; *impf.* iz-, poboljševati.

Beſſerung *f.* bóljšanje, boljšáva, poboljšáva; poprávа, poprávek, poprávljanje.

Beſſerungsanſtalt *f.* poprávnica, poboljševálnica.

Beſſerungsmittel *n.* popravílo, pomóček za poboljšávo (ljudi).

Beſtand *m.* (Fortdauer) trpež, obstánek, stanovítnost; (Zuſtand) stan, stanje; (Vorrath) zalóga, gotovína; (Pacht) zakúp, najèm; Beſtand- zakúpni, najémni.

Beſtandgeber *m.* najemodávec.

beſtändig stanovítən, stalən, trpéžən; (anhauernd) vedən, neprestán, neprenehljìv; *adv.* vedno, venomér, neprenéhoma.

Beſtändigkeit *f.* stanovítnost, stalnost.

Beſtandmann *m.* najémnik, zakúpnik.

Beſtandtheil *m.* sestavína, del, kos; *chem.* prvína.

Beſtandzins *m.* zakupnína, najémščina, najemnína.

beſtärken potŕditi, utŕditi, podkrepíti, pokrepčáti; *impf.* potrjevati, pokrepčávati.

beſtätigen potŕditi, odobríti; *impf.* potrjevati, odobrávati; ſich — potŕditi se, uresníčiti se.

Beſtätigung *f.* potŕdba, potrdílo, potrdítev.

beſtatten pokópati (-kópljem), pogrébsti (-grébem); *impf.* pokopávati, pogrébati.

Beſtattung *f.* pokòp, pogrèb.

beſtauben oprašíti se, zaprašíti se.

beſtäuben oprašíti, zaprašíti.

Beſtäubung *f.* oprašítev.

beſte (der, die, das) najbóljši; am —n najbólje; das allgemeine Beſte občna blagínja, občno dobro; zum Beſten gereichen na hvalo priti (-dem), na dobro sniti (-dem) se; etw. zum Beſten geben postréči (-strežem) s čim; einen zum Beſten haben podájati, bébkati koga, šalo ugánjati s kom, za bebca iméti (imám) koga, norca délati se iz koga.

beſtechen podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati.

Beſtecher *m.* podkupovávec, podmítnik.

beſtechlich podkúpən, podkupljìv, podmítən.

Beſtechlichkeit *f.* podkúpnost, podkupljívost, podmítnost.

Beſtechung *f.* podkúp, podkupovánje, podmíta.

Beſtechungsgeld *n.*, **Beſtechungspreis** *m.* mita, míto, podkupnína, podkupílo.

Beſteck *n.* (Futteral) tók, toka, nóžnica; (Eßbeſteck) obédna pripráva, nož in vílice.

beſtecken obtekníti (-táknem), natekníti; *impf.* ob-, natikati; (den Weingarten) kóliti; nakóliti.

beſtehen (dauern) trpéti, biti (sem), obstáti (-stojím); (giltig bleiben) veljávən, v moči biti, veljáti; veljávən, v moči ostáti (-stánem); auf etwas — držáti (držím) se česa, svojo trditi; pri čem ostáti, od česa ne odstópiti; aus etw. — biti iz česa, sestáti (-stojím), v sebi iméti (imám), obségati; (die Prüfung) opráviti, prestáti (-stojím), dostáti (-stánem), prebíti; den Kampf — boj prestáti, zmágati.

beſtehend obstojèč, sestojèč; zu Recht — zakonít, veljávən; —e Steuern sedánji davki; —e Verordnungen veljajóči, veljávni ukázi; nach den —en Geſetzen po zákonih, ki so zdaj v moči, veljávni.

beſtehlen okrásti (-kradem) koga, pokrasti, ukrasti komu kaj; der Beſtohlene okrádenec.

Beſtehlung *f.* okrádba.

beſteigen íti (grem), zlesti (zlezem), stópiti na kaj; (das Pferd) zasésti (-sédem), zajáhati (-jášem), zajézditi.

beſtellen (einen zu einem Amte) naméstiti, *impf.* naméščati; (einen Curator) postáviti, *impf.* postávljati; (etw. bei jemdm.) naročíti, omísliti si; *impf.* naróčati, naročevati, omišljevati si; (das Feld) obdélati, *impf.* obdelovati; (das Haus) oskrbéti, uredíti; *impf.* oskrbovati, urejati; (den Brief) vročíti, izročíti, oddáti; *impf.* vročevati, oddájati; einen zu ſich — veléti, reči komu, da naj pride; posláti (pošljem) po koga; (bereiten) pripráviti, prigotóviti; *impf.* pripravljati.

Bestelter *m.* naročnik, naročitelj.
Bestellgebür *f.* vročnina.
Bestellschein *m.* naročilni list.
Bestellung *f.* naróčba, naročilo; (des Briefes) vróčba, vročítev; (des Aders) obdeláva, obdelovánje; —en machen naročevati.
Bestellungsbuch *n.* naročilna knjiga.
Bestellungsgebür *f.* naročnína.
bestrafen davêk naložíti komu, obdáčiti koga; *impf.* davêk nalágati, obdačevati; zu sehr — preobdáčiti.
Bestrafte *m.* obdáčenec.
Bestrafung *f.* nalog davka, obdáčba; (Strafe) davêk, dača; der — unterliegen davku biti zavézan.
bestialisch ſ. thieriſch.
bestimmbar določljiv, določèn.
bestimmen (die Zeit) določíti, ustanovíti, napovédati (-vém); *impf.* določevati, napovedovati; (die Strafe) prisóditi, odmériti; *impf.* prisójati, odmérjati; (jemanden zu etwas) nágniti, naklóniti; sklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbljem), naklánjati; (v. Geſetze) veléti, ukázati (-kážem); *impf.* velévati, ukazovati; (zu e. gewiſſen Gebrauche) odméniti, naméniti, odredíti; *impf.* odmênjati, naménjati.
bestimmt določen; določèn; prisójen, odmérjen; odménjen, naménjen; (gewiſs) izvéstèn; ich finde mich — vzvídi se mi, spoznám za dobro; *adv.* zagotóvo, zarés, natánko.
Bestimmtheit *f.* določnost; izvéstnost; mit — zatrdno, zagotóvo.
Bestimmung *f.* določba, ustanovílo, naménba, določílo; določevánje; (Zweck) namèn, svrha, cilj; (Los) usóda; (des Geſetzes) odrédba, ukáz, zapóved (-i).
Bestimmungsgleichung *f.* določílna enáčba.
Bestimmungsgrund *m.* nagìb, nagíbljaj.
Bestimmungsort *m.* določèni kràj.
Bestimmungswort *n.* določílno ímé (-na), določílna beséda.
bestmöglich, bestmöglichſt *adv.* kar je najbolj mogóče, kar se le dá, karkóli je mogóče.
bestrafen kazníti, kaznovati; oglobíti, pokoríti; (m. Worten) svaríti; posvaríti.
bestrafenswert kazni vréden.
Bestrafer *m.* kaznovávec.
Bestrafung *f.* kaznovánje; (Strafe) kazèn (-i).
bestreben ſich prizadéti (-dénem) si, potrúditi se; *impf.* prizadévati si, trúditi se.
Bestreben *n.* prizadéva, prizadévanje, težnja, teženje, stremljénje.
bestrebſam prizadévèn, prizadevljiv, marljiv.
Bestrebſamkeit *f.* prizadévnost, marljívost.
Bestrebung *f.* ſ. Beſtreben.
bestreichen po-, namázati (-mážem); die Stadt — mesto s strelom doséči (-séžem); *impf.* doségati, stréljati nanje.
bestreiten (den Antrag) pobíjati, izpodbíjati, zamétati; oporékati, prerékati; (Koſten) pláčati, *impf.* plačevati, zalágati.
Bestreitung *f.* (eines Aufwandes) zaláganje, zalóžba (stroškov).
Bestreitungsklage *f.* izpodbójna tožba.
bestreuen potrésti (-trésem), potrósiti, posúti (-spèm); *impf.* potrésati, potrósati, posípati (-sípljem); (mit Stroh) nastláti (-stéljem), *impf.* nastíljati; (m. Salz) solíti; osolíti, posolíti; (mit Aſche) opepelíti.
bestricken zamotáti, zaplésti (-plétem), omrežíti; *impf.* zaplétati, omreževati; (bethören) omámiti, zmótiti.
bestürmen naskakovati, napádati, zagánjati se v kaj; naskóčiti, napásti (-pádem), zagnáti (-ženem) se; (mit Bitten) nadlégovati, molédovati za kaj, drnjézgati.
Bestürmer *m.* naskakovávec, napadovávec.
Bestürmung *f.* naskòk, navàl, napàd.
bestürzen prestrášiti, osúpniti, pretrésti, pobíti (-bíjem).
bestürzt osúpèl, prepádèl, pobít; — werden osúpniti, ostrméti.
Bestürzung *f.* osúplost, prepást, prepádlost.
Besuch *m.* obísk, posèt, obiskovánje, pohòd, zahájanje (v krčmo); (am Fenſter) vasovánje; — bei jmdm. abſtatten obískati, posétiti; *impf.* obiskovati koga; iti (grem) h komu poglédat, v vas h komu íti; er hat — nekdó je pri njem; einen — annehmen sprejéti (sprejmem) koga.

beſuchen obískati (-íščem), posétiti, v vas príti (pridem); *impf.* obiskovati, obiskávati, v vas prihájati; (fenſterln) vasováti; die Schule — v šolo hóditi; einander — dohájati drug k drúgemu, shájati se s kom.

Beſucher *m.* obiskovávec, posétnik; vasovávec.

beſudeln oskrúniti, onečéditi, ognúsiti, onesnážiti, pobrazdáti; *impf.* oskrunjevati, onečéjati.

betagt prilétən, póstarən, starovíčən.

betaſtbar potípən.

betaſten típati (tipljem), šlátati; potípati, pošlátati.

betäuben glušíti; oglušíti; *fig.* mámiti, mótiti; omámiti, omótiti; betäubend zaglúšən, glušílən; mamljìv, omótičən.

betäubt oglušèn; omámljen, omóčen.

Betäubung *f.* glušénje, zaglúha; mámljenje; (Zuſtand) omámica, omóta, omótica, nezavést (-i).

Betäubungsmittel *n.* mamílo.

Betbruder *m.* bogomóljec; (im ſchlimmen Sinne) svetohlínec.

beten móliti, in Kärnt. auch žebráti.

Beter *m.* molívec; —in *f.* molívka.

bethauen rosíti; porosíti, orosíti.

Bethaus *n.* molílnica, bogomólja.

betheilen obdaríti (koga), podelíti, dati (dam) (komu kaj); *impf.* obdárjati, delíti, podeljevati.

betheiligen ſich udeléžiti se; *impf.* udeleževati se, deléžən biti (sem).

Betheiligte *m.* udeléženec, deléžnik.

Betheiligung *f.* udeléžba, deléžnost.

betheuern zagotávljati, rotíti se, zaklínjati se; zagotóviti, zarotíti se, zakléti (-kólnem) se; (bei der Seele) pridúšati se.

Betheuerung *f.* zagotávljanje, rotítev; pridúšanje.

bethören mámiti, slepíti, bégati; omámiti, preslepíti, izbégati.

Bethörung *f.* slepljénje; omáma.

betiteln imenovati; poimenovati, imé (-na) dati (komu), *impf.* dajáti (dájem).

betonen poudáriti, s poudárkom izgovoríti, naglásiti; *impf.* poudárjati, s poudárkom izgovárjati, naglášati, naglaševati.

Betonung *f.* poudárek, poudár, naglàs.

Betracht *m.* ozír, oglèd; in — gledé (na kaj, česa), z ozirom (na kaj); in — nehmen uvážiti, v poštèv —, na um vzéti (vzámem); *impf.* uvaževati, v poštèv —, na um jemáti (jémljem).

betrachten mótriti, glédati, ogledovati; (erwägen) premísliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premišljevati, preudárjati, pretehtovati; jemanden als etwas — iméti (imám), smátrati koga za kaj.

beträchtlich znatən, precéjšnji, znamenit.

Betrachtung *f.* glédanje, ogledovánje; (Erwägung) mótrenje, smátranje, premišljevánje, razmišljevánje, preudárjanje.

Betrachtungspunkt *m.* smatrališče.

Betrag *m.* znesèk, iznòs.

betragen znesti (znesem), *impf.* znášati, bíti (sem); ſich — vesti (vedem) se, obnášati se, ravnáti se.

Betragen *n.* vedénje, obnášanje, ravnánje.

betrauen einen mit etw. izročíti, zaúpati, povériti komu kaj; *impf.* izróčati, zaupovati komu kaj.

betrauern žalovati (nad kom), obžalovati (koga), žalostíti se (po kom).

Betreff *m.*, in — zastràn, gledé na, kar se tiče.

betreffen einen über einer böſen That zasáčiti, dobíti koga na hudóbnem dejánju; (vom Unglück) zadéti (-dénem), prigodíti se; das betrifft mich to se tiče mene, to mene zadéva, to name leti; betreffend zadévən, dotičən.

betreiben (ein Geſchäft) izvrševati, oprávljati, oskrbovati kaj, pečáti se s čím; (urgieren) pognáti (-ženem), pospéšiti; po-, prigánjati; den Ackerbau — kmétovati; den Handel — kupčevati, tržíti; den Leinwandhandel — platnáriti; den Getreidehandel — žitáriti ɔc.

Betreibung *f.* pogòn, pogánjanje.

betreten stópiti (kam), *impf.* stópati; iti (grem), *iter.* hóditi; (auf der That) zatéči (-tečem), zalésti (-lézem), zasáčiti; den Rechtsweg — pravdno pot nastópiti, pravdo začéti (-čnem).

Betretungsfall *m.* im Betretungsfalle ako ga na dejánju zasáčijo, zalézejo.

Betrieb *m.* obrát, obŕtalo, delovŕšba; oprávljanje, oskrbovánje; (v. Eiſenbahn) železníčni obrát; **Betriebs-** obrátni.

betriebſam prizadévən, marljiv, marən, skrbljiv, obŕtən.

Betriebſamkeit *f.* prizadévnost, marljivost, skrbnost, obŕtnost.

Betriebscapital *n.* obrátna glávnica.

Betriebsdirection *f.* obrátno ravnáteljstvo.

Betriebskoſten *pl.* obrátni stróški *pl.*

Betriebsleiter *m.* obrátni vodítelj.

Betriebsleitung *f.* obrátno vodstvo.

Betriebsreglement *n.* obrátni pravílnik.

Betriebszweig *m.* obŕt (-i); delo, s katérim se kdo živí.

betrinken upijániti, opijániti; ſich — opíti (-pijem) se, upijániti se.

betroffen zadét, pobít, popárjen.

betrüben žáliti, žalostíti (koga), žalost délati (komu); užáliti, ožalostíti, žalost prizadéti (-dénem); **betrübend** žalostljiv, žalostílən, tožən.

Betrübnis *f.* žalost, žál (-i), toga, otóžnost, bridkóst.

betrübt otóžən, žálostən.

Betrug *m.* prevára, goljufija, okána.

betrügen várati, goljufáti, noríti, slepíti; preváriti, ogoljufáti, znoríti, preslepíti, okániti, prekániti, opeháriti; ſich — mótiti se, goljufáti se; zmótiti se, ogoljufáti se, preváriti se.

Betrüger *m.* goljúf, slepár.

Betrügerei *f.* goljufija, slepárstvo.

Betrügerin *f.* goljufivka, sleparica.

betrügeriſch goljufiv, slepárski, prevarljiv, ukanljiv.

betrunken pijan, opít.

Betſchweſter *f.* bogomóljka; svetohlínka, tercijálka.

Bettbuhl *m.* klečálo, klečálnik.

Bettſtunde *f.* molítvena ura.

Bett *n.* postelj (-i), póstelja; *dem.* pósteljica; (Kopftheil) zglavje; (Fußtheil) znožje; zu Bette gehen leči (ležem), spat iti (grem); baš — machen postláti (-stéljem), *impf.* postíljati; (Flußbett) struga; **Bett-** pósteljni, za pósteljo.

Bettdecke *f.* odéja, odeválo; plahta.

Bettel *m.* beráštvo, prosjáštvo; **Bettelberáški**, prosjáški.

bettelarm gòl in suh, gòl in bos, silo revən.

Bettelei *f.* beráštvo, beračija, beračenje.

Bettelhandwerk *n.* beráštvo.

Bettelleute *pl.* beráči, prosjáki *pl.*

Bettelmönch *m.* menìh prosják.

betteln beráčiti, vbógajme prósiti, prosjáčiti.

Bettelvolk *n.* beráči *pl.*

Bettelweib *n.* ſ. Bettlerin.

betten postíljati, pósteljo naprávljati; postláti (-stéljem), pósteljo napráviti; wie man ſich bettet, ſo ſchläft man kakor si kdo postélje, takó bode ležal.

Bettflaſche *f.* grejáča, grélnica.

Bettgeher *m.* prenočevávec, nočevávec.

Bettgeräth *n.* pósteljna opráva, pósteljnina.

Bettgeſtell *n.* posteljnják, posteljíšče.

Bettkammer *f.* spálnica, lóžnica.

Bettkiſſen *n.* podzglávnik, zglávnik, zglávnica, zglavje.

bettlägerig ſein bolán léžati (ležím); polégati.

Bettler *m.* beráč, prosják; (verächtl.) bernjávs, beračón; —in *f.* beračica; (verächtl.) bernjávslja, beračúlja.

Bettſtatt *f.* ſ. Bettgeſtell.

Bettüberzug *m.* pósteljna prevláka, — povláka.

Bettuch *n.* ruha, prt, plahta. [ráča.

Bettvorleger *m.* predpósteljna prosti-

Bettwanze *f.* pósteljna stenica.

Bettwärmflaſche *f.* pogreváča, grejáča.

Bettwäſche *f.* pósteljna prtenína, pósteljno perílo.

Bettzeug *n.* ſ. Bettgeräth.

Betwoche *f.* križev teden.

Beuge *f.* krivína, pregìb, vega.

Beugefall *m. gram.* sklòn, padež.

Beugemuskel *m.* mišica upogíbnica.

beugen uklóniti, upógniti, pripógniti; *impf.* uklánjati, upogíbati (-gíbljem), pripogíbati; die Knie — priklóniti se, poklékniti; *impf.* priklánjati se, poklekovati; (krümmen) kljúčiti, kriviti; skljúčiti, skriviti; *gram.* sklánjati (v. Nom.), sprégati, pregíbati (-gíbljem) (v. Verb); ſich vor jemandem — priklóniti se, uklóniti se, sklóniti se; *impf.* priklánjati se, uklánjati se; ſich

über die Leiche — nágniti se, *impf.* nagíbati se čez, nad mrliča.

beugſam ſ. biegſam.

Beugung *f.* ſ. Beuge; *gram.* sklanjátev, spregátev; sklánjanje, spréganje; (Genuflexion) pripogíbek.

Beule *f.* tvor, bula, uljé (-sa), glúta; (an feſten Theilen) grča, hrga; (v. einem Stoß oder Schlag) bunka, gumpa.

beunruhigen vznemíriti, vznepokójiti; *impf.* vznemírjati; die Annäherung des Feindes beunruhigte die Einwohner prebivávci so se jeli bati, skrbéti jih je jelo, ker se je sovrážnik bližal; ſich — skrb si délati, v strahu biti (sem).

Beurbarung *f.* okrčba, krčba, krčenje.

beurkunden posvedočíti, izpríčati; *impf.* izpričevati.

Beurkundung *f.* posvedóčba, svedočílo.

beurlauben dopúst komu dati, *impf.* dajáti; ſich — poslovíti se, slovó vzéti (vzámem); *impf.* poslávljati se, slovó jemáti (jémljem).

Beurlaubte *m.* dopústnik.

Beurlaubung *f.* dopúst; poslovítev.

beurtheilen presóditi, pretrésti (-trésem), preudáriti; *impf.* presójati, pretrésati, preudárjati.

Beurtheilung *f.* presójanje, pre-, razsója, pretrès.

Beurtheilungskraft *f.* razsódnost.

Beute *f.* plen, rop; — machen pleníti (pléniti), rópati; — upleníti, ugrábiti.

Beutel *m.* mošnja; (in den Mühlen) sito, tresílnica, meketúlja; *dem.* mošnjica, mošnjíček.

Beutelmeiſe *f.* plášica, remèc.

beuteln tresti (-sem), meketáti (-tám, -éčem), mekíniti, májati; stresti, zmeketáti, zmájati.

Beutelſchneider *m.* zmikavt, zmikávec.

Beutelſchneiderei *f.* zmikávstvo.

Beutelthier *n.* vréčar.

bevölkern obljúditi, naséliti, z ljudmi napólniti; *impf.* naseljevati.

bevölkert obljúden, naséljen, ljudnat.

Bevölkerung *f.* naselítev; prebivávstvo, stanovníštvo; prebivávci, stanovávci *pl.*

bevollmächtigen pooblastíti, oblást podelíti komu; *impf.* pooblaščevati, oblast podeljevati.

Bevollmächtiger *m.* pooblastnik, pooblastítelj.

Bevollmächtigte *m.* pooblaščénec, povérjenik; *f.* pooblaščénka.

Bevollmächtigung *f.* pooblastítev; pooblastílo.

bevor *adv.* prej, popréj; *conj.* preden, prejko.

bevormunden iméti (imám) koga v varstvu, varih biti (sem) komu; variha komu postáviti, *impf.* postávljati.

Bevormundete *m.* várovanec; *f.* várovanka.

bevorſtehen čákati koga, bližati se.

bevorſtehend bližnji, bodóč, kar ima nastópiti.

bevorworten ſ. befürworten.

bevorzugen jemanden prednost komu dati, *impf.* dajáti.

bewachen várovati, pod stražo iméti (imám), čúvati, straží ti (nad čim), páziti, glédati (na kaj).

bewachſen obrásti (-rastem), zarásti; *impf.* obráščati.

bewachſen *adi.* obrástel, porástel.

Bewachung *f.* straža, varstvo; čúvanje, várovanje.

bewaffnen oboróžiti, z oróžjem oskrbéti; *impf.* oboroževati, z oróžjem oskrbovati.

bewaffnet oboróžen, v oróžju; —e Macht oboróžena moč, oróžna moč.

Bewaffnete *m.* oróžnik, oboróženec.

Bewaffnung *f.* oboróžba; (Waffen) oróžje.

Bewahranſtalt *f.* oskrbovalnica, varovalnica.

bewahren várovati, čúvati, hrániti; obvárovati, ohrániti, očúvati; (aufheben) shrániti, *impf.* shranjevati; Gott bewahre Bog obváruj, Bog ne daj; ei bewahre nikár, nikákor ne.

bewähren ſich izkázati (-kažem) se, pokázati se, potŕditi se; *impf.* izkazovati se, potrjevati se.

bewahrheiten ſich potŕditi se, *impf.* potrjevati se.

bewährt izkúšen, potŕjen; (glaubwürdig) istinít, resničen; (echt) prav, pristèn.

Bewahrung *f.* ohranítev, varstvo; shramba.

bewalden pogozdíti, gozd zasadíti, zarediti; *impf.* pogozdovati, gozd zasájati, zarejati.

bewaldet gozdnàt, z gozdi obrástel.

Bewaldung *f.* pogozdovánje.

bewältigen premóči (-mórem), zmágati, užúgati, odoléti (komu, čemu); *impf.* premagovati, zmagovati; einen Aufruhr — ukrotíti, zadušíti, potlačíti upor.

bewandert izvéden, vajen, učèn (v čem), vešč (čemu).

bewandt *adi.* wie — kak; ſo — tak; bei ſo —en Umſtänden ker je tako, v takih okóliščinah.

Bewandtnis *f.* okóliščina, okólnost; damit hat es dieſe — to je tako, s to rečjó je taka.

bewäſſern eine Wieſe napéljati, *impf.* napeljevati vodo; spustíti vodo na travnik; namákati; bewäſſerte Thäler doline, ki jih potóki móčijo, namákajo.

Bewäſſerung *f.* namáka, namákanje; napeljáva vode, dovájanje vodá.

Bewäſſerungsgraben *m.* draga.

bewegen geníti (gánem), omájati; *impf.* gíbati (gibljem), májati; (verrüđen) premekníti (-máknem), kréniti; *impf.* premíkati, krétati; *fig.* nágniti, priprávíti, sklóniti; *impf.* nagíbati, pripráviljati (k čemu); (rühren) geníti, omečíti; prevévati; ſich auf und nieder — dréncati; den Steiß hin und her — mídati; ſich — (ſpazieren) izprehájati se, šétati se; gíbati (gibljem) se, premíkati se; geníti se, premekníti se.

bewegend gibajóč, nagibajóč, kretajóč, kretálen; bewegende Kraft gonílna sila.

Beweggrund *m.* nagib, nagíbljaj, povòd.

beweglich premekljiv, premičèn, gibljiv, krétèn; —e Feſte prestópni, prestávni prázniki; —eš Gut premičnina.

Beweglichkeit *f.* premičnost, pregibnost, gíbljívost, gibčnost.

bewegt ganjen, ginjen; —eš Meer vzbúrkano morje.

Bewegung *f.* gíbanje, premíkanje, krétanje; gib, pokrèt; in — ſein gíbati (gibljem) se, krétati se, iti (grem); in — ſetzen pognáti (-ženem), zagnáti, sprožíti; *impf.* góniti; (das Rad) zatóčiti; ſich in — ſetzen začéti (-čnem) se pomíkati.

bewegungslos nepremičèn, negibljiv.

Bewegungsorgan *n.* gibálo.

beweiben žéniti; oženíti (koga).

beweinen objókati, oplákati; *impf.* objokovati, oplakovati, jókati se (nad čim).

beweinenswürdig joka, objokovánja, solz vredèn.

Beweis *m.* dokàz, izpríčba; — führen dokazovati, izpričevati; —e erbringen dokázati (-kážem); Beweis- dokázni.

beweiſen dokázati (-kážem), izpríčati; *impf.* dokazovati, izpričevati.

Beweisführer *m.* dokazovávec.

Beweisgrund *m.* dokàz, razlòg.

Beweiskraft *f.* dokáznost, dokázna moč (-í).

Beweismittel *n.* dokazílo, dokázno sredstvo.

Beweisregel *f.* dokázno pravílo.

Beweisverfahren *n.* dokazovánje.

Bewenden *n.* ſ. Bewandtnis.

bewenden laſſen es bei etwas pustíti, *impf.* púščati pri čem; ostáti (-stánem), *impf.* ostájati pri čem; pustíti, *impf.* púščati, kákršno je.

bewerben ſich prósiti, ískati (íščem) česa, pogánjati se, potegovati se za kaj; um ein Amt — prósiti službe.

Bewerber *m.* prosívec.

bewerfen ométati (-méčem), *impf.* ometávati.

bewerkſtelligen storíti, učíniti, naprávíti, naredíti, izpéljati (-péljem); *impf.* délati, činiti, naprávljati, narejati, izpeljevati.

bewerkſtelligen z delom, v dejánju pokázati (-kážem).

bewerten oéníti; océníti, precéníti.

bewilligen do-, privóliti, do-, pripustíti; *impf.* do-, privoljevati, do-, pripúščati.

Bewilligung *f.* dovoljénje, dovolílo, dovolítev, dopúščanje, dopúst.

bewillkommnen pozdrávíti, blago sprejéti (spréjmem); *impf.* pozdrávljati, blago sprejémati.

Bewillkommnung *f.* pozdràv, dobrodóšlica.

bewirken storíti, učíniti, naredíti, naprávíti; *impf.* délati, činiti, narejati, naprávljati.

bewirten gostíti; pogostíti, *impf.* pogoščevati.

bewirtſchaften gospodáriti, gospodárstvo oskrbovati, upráv|jati; (d. Boden) obdelovati.

Bewirtung *f.* gostítěv, pogostítěv.

bewohnbar priprávěn za stanovánje; prebivátěn, stanovál|n; das Haus iſt nicht mehr — v tej hiši se ne more več stanovati, prebívati.

bewohnen prebívati, stanovati, bívati, živéti (v čem).

Bewohner *m.* prebivávec, stanovávec, stanovník; — der Niederung dolénjec; — e. Berggegend gorénjec, gorjánec; — der Stadt meščán; — des Dorfes vaščán; — des Oſtens iztočán; — e. öden Ortes pustótnik; — einer Inſel otočán.

Bewohnerin *f.* prebivávka, stanovávka.

Bewohnungsconſens *m.* dovolítěv za stanovánje, prebivátno dovoljénje.

bewölken ſich oblačíti se, mračiti se; pooblačíti se, pomračíti se.

bewölkt obláčen.

bewundern čúditi se, díviti se (čemu), občúdovati (kaj); za-, počúditi se.

bewundernswert čuden, čudovít.

Bewunderung *f.* občudovánje, začúdba.

bewuſst zavéstěn, zavédèn; znàn; es iſt mir noch — še pómnim, še pámetim; ſich — ſein v svesti si biti (sem); ſich ſelbſt nicht — ſein ne zavédati se.

bewuſstlos nezavéden, brezzavéstěn, brez zavésti.

Bewuſstloſigkeit *f.* nezavést (-i), nezavédnost.

Bewuſstſein *n.* zavést (-i), zavédnost; zum — kommen zavédeti (-vém) se, osvéstiti se; zum — bringen osvéstiti, správiti v zavést.

bezahlbar kar se dá pláčati.

bezahlen pláčati, poplácati; *impf.* plačevati; zu theuer — preplácati, *impf.* preplačevati; bar — z gotóvimi denárji pláčati; *fig.* theuer — izkúpiti.

Bezahler *m.* plačník, plačevávec.

Bezahlung *f.* plačevánje; (das Geld) plača, plačilo.

bezähmen krotíti, uzdáti; ukrotíti, obuzdáti; ſich — premágati se, *impf.* premagovati se.

bezaubern očárati (koga); začárati, naredíti (komu), obájati (koga); *impf.* očarovati, narájati; (durch ſtiereš Anſchauen) uréči (komu), uróčiti (koga).

bezaubernd čaróběn.

bezaubert očáran; zamáknjen.

Bezauberung *f.* očára, čara; zamáknjenje; uróki *pl.*

bezechen ſich ſ. betrinken ſich.

bezeichnen zaznámenovati, oznamenìti, zaznámiti, zaznámovati; *impf.* zaznamenjevati, zaznámljati; das ganze Papier — vès papir počŕtati, porisati.

bezeichnend zaznamenjeválen, znamenív, značilen.

Bezeichnung *f.* zaznámba, oznamenilo, [známenje.

bezeigen pokázati (-kážem), izkázati; *impf.* po-, izkazovati.

bezeugen izpríčati, potŕditi, posvedočíti; *impf.* izpričevati.

bezichtigen ſ. beſchuldigen.

beziehen das Bett prevléči (-vléčem), pregrníti pósteljo; *impf.* pregrinjati; die Grenze — (= beſichtigen) mejo obíti (-ídem), obhóditi; *impf.* obhájati; (erſtreben) zadévati kaj, tíkati se česa; (d. Haus) nastániti se, naséliti se; *impf.* nastanjevati se, naseljevati se; (Waren) dobíti, prejéti (préjmem); *impf.* dobívati, prejémati; ſich auf etwas — nanášati se, ozírati se, pozívati se; naslánjati se, opírati se na kaj.

beziehend nanašálen, ozirálen.

Beziehung *f.* (Verhältnis) razméra, razmérje; odnòs; (Verbindung) zveza, dotíka; (Rückſicht) ozír, poglèd; in — auf das Vermögen gledé na premoženje, kar se tiče imétka; ich ſtehe in keiner — zu ihm nimam nikákršne zveze, dotike ž njim.

beziehungsweiſe *adv.* ozíroma, odnòs-

beziffern s številom naznáčiti, oštevíliti.

Bezirk *m.* okráj, okrózje, kotár; Bezirks- okrájni.

Bezirksfeldwebel *m.* okrájni narédnik.

Bezirksgericht *n.* okrájno sodíšče.

Bezirkshauptmann *m.* okrájni glavár; =ſchaft *f.* okrájno glavárstvo.

Bezirkskrankencaſſe *f.* okrájna bolniška blagájnica.

Bezirksrichter *m.* okrájni sodník.

Bezirksschulrath *m.* okrájni šolski svèt.
Bezirksstraße *f.* okrájna césta.
Bezoar, Bezoarſtein *m.* bezoár, sredstvo zoper strup.
Bezug *m.* (Verhältnis) razmêra, razmérje; (das Beziehen) prejèm, prejémek; dobívanje; mit — auf etwas gledé na kaj, z ozírom na kaj.
bezüglich dotičèn, zadévèn, odnósèn; (Bezug habend) nanašajóč se na.
Bezüglichkeit *f.* dotičnost, ozírnost, odnosnost.
Bezugs- dotični, zadévni.
Bezugsberechtigter *m.* upravičeni prejémnik.
Bezugsrecht *n.* pravíca do prejémkov.
bezwecken ſ. beabſichtigen.
bezweifeln dvómiti, dvojíti o čem.
bezwingbar premagljiv, zmagljiv.
bezwingen premóči (-mórem), zmóči, zmágati, premágati, užúgati, ugnáti (-žénem), obládati; *impf.* zmagovati, premagovati.
Bezwinger *m.* zmagávec, premagávec.
Bezwingung *f.* zmaga, premága; ſeit der — dcš Aufſtandes odkar je bil upòr udušèn, zamorjèn.
bianco; etwas in — laſſen pustíti kaj prazno, belo, nepopísano.
Bibel *f.* sveto pismo, bíblija; Bibelsvetopísemski, biblijski.
bibelfeſt učèn v sv. pismu, veščák v bíbliji.
Bibelſtelle *f.* mesto iz sv. pisma.
Bibelüberſetzung *f.* prestáva —, prevòd sv. pisma.
Biber *m.* bobèr, dabèr; Biber- bobrov, dabrov.
Bibergeil *n.* bobrovína.
Bibliograph *m.* knjigopísec, bibliograf.
Bibliographie *f.* knjigopísje, bibliografija.
Bibliothek *f.* knjížnica, bibliotéka.
Bibliothekar *m.* knjížničar, bibliotekár.
bibliſch svetopísemski, bíblijski.
biconcav dvojnojámast.
biconvex dvojnovzbóčen.
Biedermann *m.* poštenják, vrl mož.
biegen upógniti, pregeníti (-gánem), úgniti, naklóniti, našibíti; *impf.* upogíbati, pregíbati, ugíbati, naklánjati; (einen Aſt) pripógniti, ušibíti; *impf.* pripogíbati; trumm — kriviti, slóčiti; ukriviti, uslóčiti; *gram.* pregíbati, sklánjati, sprégati; ſich — ulékniti se; *impf.* šibíti se, krivíti se.
biegſam upogljiv, pregibljiv, šibèk.
Biegſamkeit *f.* upogljívost, pregibljívost, šibkóst.
Biegung *f.* upogíbanje, zavíjanje; gib, pregìb; (Krümmung) ovínek, zavòj; *gram.* sklanjátev, spregátev.
Biene *f.* čebéla; *dem.* čebélica; Bienen- čebélni.
Bienenhaus *n.* čebelnják, uljnják.
Bienenkönigin *f.* mática.
Bienenkorb *m.* ulj, koš.
bienenreich čebélnat, poln čebél.
Bienenſaug *m.* mrtva kopríva.
Bienenſchwarm *m.* ròj; erſter — prvénec, prvèc; zweiter — drugèc; den — auffangen roj ogrébsti (-grébem) ober ogréniti, *impf.* ogrébati.
Bienenſtachel *m.* želo, žalèc.
Bienenſtock *m.* ulj, panj.
Bienenzucht *f.* čebelárstvo.
Bienenzüchter *m.* čebelár; — ſein čebelàriti.
Biennium *n.* dvolétje.
Bier *n.* pivo, ol; — brauen pivo variti, ol kúhati.
Bierbrauer *m.* pivovàr, pivár, olár.
Bierbrauerei *f.* pivárstvo, olárstvo.
Bierbrauhaus *n.* pivovárnica, pivovárna.
Bierhalle *f.*, **Bierhaus** *n.* pivárnica, pivárna.
Bierhefe *f.* ólove droži *pl.*, ólov kvas, ólovina.
Bierkrug *m.* vrč, vrček, ročka za pivo.
Bierſchank *m.* pivotòč; pivárnica, olárnica.
Bierſteuer *f.* pivarnína, olnína, davèk od piva, ola.
Bierſuppe *f.* pivna juha, juha od piva.
Bierwürze *f.* ólova začímba.
Bierzeche *f.* zapítek na pivu, olu.
Bieſtmilch *f.* mlezva, mlézivo.
bieten dati, podáti; *impf.* dajáti, podájati; die Spitze —, Trotz — upréti se, ustáviti se; *impf.* upírati se, ustávljati se; (anbieten) ponúditi, *impf.* núditi, ponújati.
Bieter *m.* ponúdnik.

Bigamie *f.* dvoženstvo, bigamija.
bigott pobožnjáški, svetohlínski.
Bigotterie *f.* pobožnjáštvo, svetohlínstvo.
Bijouterie *f.* dragotína, dragocenína.
Bilanz *f.* končni račun o dohódkih in stróških, o dobíčku in izgúbi, bilánca.
Bild *m.* polh.
Bildfalle *f.* pólšnica, samóstrelina.
Bildfänger *m.* polhar.
Bildfellmütze *f.* pólhovka.
Bildfleiſch *n.* polšétina, polšína.
Bildloch *n.* pólšina.
Bild *n.* podóba, obràz, slika; (Gleichnis) prílika; (Standbild) kip; *dem.* podóbica, obrázek.
bilden obráziti, podóbiti; izobráziti, upodóbiti, podóbo dati; *impf.* izobraževati, upodábljati; (den Geiſt) míkati, líkati, obrazovati, bístriti; omíkati, olíkati, izobráziti, izbístriti; *impf.* izobraževati; (machen) délati, tvoríti; storíti, naprávíti, naredíti, osnovati (-snujem), ustanovíti; *impf.* naprávljati, naréjati, snovati.
bildend obrazílen, obrazoválen, upodabljajóč; omikoválen, izobraževálen; —e Künſte obrazoválne, upodabljajóče umétnosti.
Bilderbibel *f.* sveto pismo s podóbami.
Bilderbuch *n.* knjiga s podóbami.
Bilderdeutung *f.* podoboznánstvo.
Bilderdienſt *m.* podobočástje.
Bildergallerie *f.* galerija slik, slikohràm.
Bilderhandel *m.* kupčija s podóbami.
Bilderrahmen *m.* okvír za podóbe.
bilderreich slikovít, poln slik, podób, prilik.
Bildersammlung *f.* zbirka podób; nabíra podób, slik.
Bilderſchrift *f.* podobopísje.
Bilderſtreit *m.* prepír zastran podób.
Bilderſtürmer *m.* obrazobórec.
Bilderſtürmerei *f.* obrazobórstvo, kipobórstvo.
Bildfläche *f.* podobíšče.
Bildgießer *m.* kipolívec, podobolívec.
Bildgießerei *f.* kipolívstvo, podobolívstvo.
Bildhauer *m.* podóbar, kipár.
Bildhauerkunſt *f.* podóbarstvo, kipárstvo.
bildlich (übertragen) prenesèn; — darſtellen slikovito predstáviti; —e Sprache slikovít jezik.
Bildner *m.* podóbar, obráznik, kipár; *fig.* izobraževávec, izobráznik, omikovávec.
Bildnis *n.* obràz, podóba; posnétek.
bildſam sposóben za omíko, kdor se dá omíkati, izobráziti; izobrázen.
Bildſäule *f.* kip, soha.
Bildſchnitzer *m.* rezbar.
bildſchön prelép, izprelép, čudo lep.
Bildung *f.* obrazovánje, tvorítev; (Erſchaffung) stvaritev, stvarjénje; sestáva; (Geſichtsbildung) obràz; (e. Vereines) ustanovítev; (des Verſtandes) izobraževánje; (Cultur) omíka, olíka, olikanost, izobrázba, izobráženost. [lišče.
Bildungsanſtalt *f.* izobraževalíšče, učibildungsfähig ſ. bildſam.
Bildungsſtoff *m.* tvorívo.
Bildwerk *n.* podóba naslíkana, izklésana, izrézana.
Bill *f.* nasvèt kakega zakóna.
Billard *n.* biljárd; =ſpiel *n.* igra na biljárd; =zimmer *n.* biljárdnica.
Bille *f.* (Kugel) óblica; (Zapfen) čèp.
Billet *n.* lístek, písemce, biljét.
billig pravíčen, práv; (v. Preiſe) primérna, zmérna, nizka cena, dobér kup; *adv.* po ceni, cenó; *comp.* cenéje.
billigen potrditi, odobríti, pohváliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.
billigerweiſe *adv.* po pravíci, kakor je práv.
Billigkeit *f.* pravíčnost, primérnost; (v. Preiſe) cenóst, nizka cena, dobér kup.
Billigung *f.* potrditév, potŕdba, pohvála, odobrávanje.
Billion *f.* bilijón, milijón milijónov.
Bilſenkraut *n.* (*Hyoscyamus*) zobnik, blèn; Bilſenkraut- zóbnikov.
Bimsſtein *m.* plovec, puhláč, votlič.
Binde *f.* obvéza, prevéza, povijáča, ovijáča; Hals— ovrátnica; (um den Leib) pas, pojás; (in d. Heraldik) trak; (bei Muſteln) vez (-i), vezílo.
Bindegewebe *n.* vezna tkanína, vezívo, spojevína.
Bindehaut *f.* vezna kóžica.
Bindemittel *n.* vezílo, lepílo, spojílo, sklepálo.

binden vézati (vézem); zvézati, *impf.* zvezovati; **alles nach der Reihe** — povézati, *impf.* povezovati; **an etwas** — privézati, *impf.* privezovati k čemu; **Kränze** — vence plesti (pletem), viti (vijem); splesti, poviti; *impf.* splétati, povijati; **ſich an etw.** — držati (-žim) se česa, ravnáti se po čem.

bindend vezálěn, obvézěn.

Binder *m.* vezáč, vezávec; sodar.

Bindfaden *m.* vrvica, vŕvca, motvòz.

Bindriegel *m.* vez (-í).

Bindung *f.* vez (-í), vezátěv.

Bingelkraut *n.* golšec.

binnen *praep.* v, za.

Binnengewäſſer *n.* suhozémeljske vode, medzémne vode *pl.*; **-handel** *m.* nótranja —, domáča kupčija; **-land** *n.* medzémna —, nótranja dežéla; **-meer** *n.* nótranje —, sredozémsko morje.

Binſam *n.* dvočlénec.

binſminal dvočlèn.

Binſe *f.* *(Scirpus)* sit; *coll.* sitje; auch ùrpica, bica; *(Juncus)* loč, ločék; *coll.* ločje; *(Arundo phragmites)* trst, bič, bíček; *coll.* bíčje; **Binſen-** ločnat, bíčnat, iz ločja, sitja, bíčja.

Binſenbeete *f.* štorja, rogožína.

Binſengeflecht *n.* pletenina iz sitja, ločja.

Biograph *m.* životopísec, življenjepísec.

Biographie *f.* životopis, življenjepis.

biographiſch životopísen, življenjepísen.

Birke *f.*, **Birkenbaum** *m.* breza; *dem.* brézica; **Birken-** brezov.

Birkenholz *n.* brezovína.

Birkenruthe *f.* brézovka, brezováča.

Birkenſaft *m.* brézovica, brezov sok, brézova mezga.

Birkhäher *m.* zeléna vrana.

Birkhahn *m.* rúševec, škárjevec.

Birkhenne *f.* rúševka, škárjevka.

Birn, Birne *f.*, **Birnbaum** *m.* hruška; *dem.* hrúškica; **Birn-** hrúškov.

Birnbaumholz *n.* hrúškovina.

Birnmoſt *m.* hrúškovec, hrúškovka, tépkovec.

Birnſchnitz *m.* hrúškov krhèlj (krhljà), klojèc.

Birſch *f.* lòv s puško; **auf die** — gehen iti (grem) na lov, iti lovit, stréljat.

birſchen lovíti, góniti; stréljati; ustrelíti.

bis *praep.* dò; — jetzt -dosléj, dosihmál, dosihdób; — wie weit, — wohin? dokód? — auf weiteres za sedàj, dokler se drugáče ne ukréne; — wann dokléj; *coni.* dokler, dokler ne.

Biſam *m.* mošék, moščják, pižèm.

biſamartig moškast, pižmast.

Biſamthier *n.* pižmar, pižmovec.

Biſchof *m.* škòf, biskop; (griechiſcher) vladíka; **des Biſchofs** škofov.

biſchöflich, Biſchofs- škofóvski, škofji.

Biſchofsamt *n.* škofijstvo.

Biscuit *m.* prepečénec, suhár.

bisher *adv.* dosléj, dosedàj, dozdàj, dosihmál, dosihdób.

bisherig dosedánji.

Biſs *m.* ugríz, ugrízek; (v. Fliegen, Mücken, Schlangen) pik.

Biſschen *n.* grižljaj, založáj, drobljaj, kosòček; troha, tróhica, mŕvica; **ein biſschen** nekaj, nekóliko, nekaj málega.

Biſſen *m.* kos, kosòček, grižljaj, založáj.

biſſig ujedljiv, ugrizljiv, popadljiv; (v. Worten) zajedljiv, zbadljiv, ostèr.

Biſswunde *f.* ugrizenína.

Biſthum *n.* škofija, vladikovína.

bisweilen *adv.* včasi, včasih.

Bitte *f.* prošnja, prositèv; e. — thun zaprósiti, poprósiti (koga česa); **eine** — **für jmdn. einlegen** prósiti za koga.

bitten prósiti; po-, zaprósiti; **zu Gaſte** — vábiti; povábiti; oft, dringend — molédovati; **bittend** prošnjiv.

Bitten *n.* prošénje, prósnja.

Bitter *m.* prosivec, prošnjik; molédovávec.

bitter grenèk, grenkóbčn, gorjúp; *fig.* briděk, greněk.

bitterböſe zeló hud, srdít, razkáčen.

Bitterkeit *f.* grenkóta, grenkóba, grenkóst; bridkóst.

bitterlich grenkljàt, grenkóbčn, grenkàst; — weinen milo se jókati; — bedürfen hudo, silno, živo potrebovati.

Bitterſalz *n.* grenka, angléška sol (-í).

bitterſalzig grenkoslán.

Bitterſtoff *m.* grenčec.
bitterſüß grenkosládèn.
Bitterwaſſer *n.* grenčica, grenka voda.
Bittfahrt *f.* božja pot (-i).
Bittgang *m.* prošnji obhòd, procésija.
Bittopfer *n.* bogoprósni dar.
Bittſchrift *f.* prošnja, pisména prošnja.
Bittſteller *m.* prosivec, prositelj. prošnjik; —in *f.* prosivka, prošnjica.
bittweiſe *adv.* prosèč, s prošnjo.
Bittwoche *f.* križev —, próšnji teděn.
bivouakieren prenočíti, *impf.* prenočevati pod milim nebom.
bizarr čudovít; trmast, muhast.
Blachfeld *n.* planjáva, raván (ravní), ravnína, poljána.
Blachfroſt *m.* golomrázica, suh mràz (t. j. brez snega).
blähen napíhniti, napéti (-pnèm); *impf.* napihovati, napénjati; ſich — napihovati se.
blähend napihovàlen, napenjajóč.
Blähhals *m.* debéli vrat.
Blähung *f.* napihovánje, napénjanje; er leidet an —en rado ga napénja, vetróvi mu nagájajo, ga nadlegújejo.
Blamage *f.* osráma, osramotítev.
blamieren osramotiti.
blank svetèl; (bloß) gòl, nag; (gelbloß) suh, prazèn.
Blankett *n.* golica, tiskanica.
Bläschen *n.* mehúrčec, mehúrček; mozóljček.
Blaſe *f.* mehúr, mehír; (Hitzblaſe) mozólj; (Schwiele) žulj.
Blaſebalg *m.* meh, píhálnik.
Blaſehorn *n.* rog, trobílo.
blaſen píhati (pišem); píhniti; (vom Winde) píhati, briti (brijem), duti (dujem); auf der Flöte od. die Flöte — piskati; zapískati na piščal; auf dem Horne — tróbiti; zatróbiti; in die Hände — húkati; húkniti v roke.
Blaſenausſchlag *m.* mehúrčasti izpuščáj.
blaſenförmig mehúrjast, mehúrčkast, mozóljast.
Blaſenpflaſter *n.* mehúrnik, mozóljnik.
Blaſenſtein *m.* mehúrni kamen, kamen v mehúrju.
Blaſenwurm *m.* mehurnják.
Blaſerohr *n.* púhalica.
blaſig mehúrnat, mozóljnat.
Blaſinſtrument *n.* trobílo, piskálo.
blaſs bled; — werden bledéti; o-, prebledéti; *impf.* obledévati.
Bläſſe *f.* bledóba, bledóst, bledica; (a. Pferd) lisa; ein Pferd mit einer — lisast kònj; eine Kuh mit einer — brézasta krava.
Bläſshuhn *n.* *(Fulica atra)* črna liska.
blaſswangig bledoličèn; ein —es Mädchen bledolíčnica.
Blatt *n.* list, peró (perésa), lépen; *coll.* listje, perje, lepénje; (v. Papier) list; das — hat ſich gewendet drugi vetér vleče, vreme se je prevígolo, kolo sreče se je obrnílo; ſich kein — vor den Mund nehmen na vsa usta povédati.
blattähnlich listast, listu podóbèn.
Blättchen *n.* listek, listič, perésce.
Blatter *f.* mozólj, mehúr; die —n *(variolae)* osépnice, kozé, kózice *pl.*; —n haben biti (sem) kozàv, osépničav, imèti (imám) kozé, osépnice.
blätterig listnat, pérnat, lepénjast; (ſchieferig) plenìv.
blätterlos brezlístèn, gòl.
Blättermagen *m.* devetogùb.
blättern listati, prebírati, prevrácati liste; ſich — listati se, lupiti se.
Blatternnarbe *f.* pika, jámica od koz.
blatternnarbig kozàv, osépničast, kózičav.
Blätterpilz *m.* pečénka, lističasta gliva.
Blätterſchwamm *m.* platníčarica.
Blattfläche *f.* listna ploskèv.
blattförmig listast.
Blattgold *n.* zlata pena.
Blatthäutchen *n.* listna kóžica.
Blattkäfer *m.* lepénèc.
Blattlaus *f.* listna uš (-i), ušica.
blattlos brezlístèn.
blattreich listnat, listovít, pernat.
Blattroſette *f.* listna rózica.
Blattſcheide *f.* listna nóžnica.
Blattſeite *f.* listna stran (-i), plat (-i).
Blattſilber *n.* srebŕna pena.
Blattſtiel *m.* listna škórnjica, pecèlj, recèlj, petlja, petljíka.
Blattweſpe *f.* grízlica.
blau modèr; (himmelblau) višnjev, višnjél; (meerblau) sinji; — anlaufend modrokaljèn.

blauäugig modroòk.
Bläue *f.* modrína; sinjína, višnjevost.
bläuen modríti se, sínjiti se, sínjast prihájati.
bläuen modríti, modro bárvati, višnjéviti; pomodríti.
Blaufarbe *f.* modrílo.
blaugrau modrosìv.
blaugrün modrozelèn.
Blauholz *n.* višnjeva praživljka.
Blaukehlchen *n.* višnjeva táščica.
bläulich višnjévkast, zamodrèl, sínjkast, modrast, osinjèl.
Blaumontag *m.* zaspáni ponedéljek.
blauroth modrordèč.
Blausäure *f.* pruska kislína.
Blausprecht *m.* brglez.
Blaustein *m.* višnjélec.
Blech *n.* pločevína, valjénec.
blechern pločnát.
blechförmig platíčast.
Blechschere *f.* nožice za pločevíno.
Blechware *f.* pločevína.
bleken die Zähne rézati (režím) se, zobé kázati (kažem).
Blei *n.* svinec, ólovo; Blei- svinčéni, svinčni.
bleiben ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; stehen — postáti (-stojím), *impf.* postájati; stecken — obtíčati (-tičím); sitzen — obsedéti; hangen — obviséti; liegen — oblézati (-ležím); — lassen pustíti, *impf.* púščati; im Kriege — pasti (padem); bei etwas — držati (držím) se česa; aufrecht erhalten — v veljávi ostáti, obdržati pravno moč.
Bleiben *n.* ostánek.
bleibend stanovítèn, stalèn, trpéžen; (ewig) večèn.
bleich bled, obledèl; — werden bledéti; obledéti, *impf.* obledévati.
Bleichanstalt *f.* belílnica.
Bleiche *f.* bledóba, bledóst, bledóča; Leinwand— béljenje, belítev, belež.
bleichen die Leinwand béliti; ubéliti platno; (bleich werden) bledéti; obledéti; *impf.* obledévati.
Bleicher *m.* belár, belívec; —in *f.* belarica, belívka; Bleicher- belárski.
Bleichfabrik *f.* belárnica.
Bleichmittel *n.* belílo.
Bleichplatz *m.* belíšče, belež.
Bleichsucht *f.* bledíca.
bleichsüchtig bledíčen.
bleiern svinčén, svinčèn.
Bleierz *n.* svinčénec.
bleifarbig svinčénast, svinčenobárvèn.
Bleiforschofen *m.* pretapljálnica svinčéne rude.
Bleigelb *n.* svinčéna rumeníca.
Bleigießer *m.* svinčár.
Bleigießerei *f.* svinčárnica.
Bleiglanz *m.* svinčéni sijájnik.
Bleiglätte *f.* svinčéna gladčína.
bleihaltig svinčnat.
Bleihütte *f.* topilnica za svinec.
bleilicht svinčnast, svinčénast.
Bleikalk *m.* svinčnato apno. [la.
Bleikugel *f.* svinčénka, svinčéna krog-
Bleiloth *n.* svinčnica.
Bleistift *m.* svinčnik, olóvka.
Bleiware *f.* svinčevína.
Bleiweiß *n.* svinčéna belína.
Bleizucker *m.* svinčéni sladkór.
Blende *f.* (b. Pferden) prikròv, zaslòn; (span. Wand) zaslonílo; (im Festungsbaue) zakròv; (Mineral) svetlica; (blind. Fenster) slepo okno; (Rische) dolbína.
blenden slepíti, bléščiti; oslepíti; *fig.* slepíti, slepáriti, mámiti, mótiti; zaslepíti, obséniti, omámiti, zmótiti; der Schnee blendet mich bleščí se mi od snega, sneg mi jemlje poglèd, vid.
blendend slepílen, motílen; (vom Glanze) bliščív, bleščéč; —e Schönheit divna lepóta.
Blender *m.* slepívec.
blendhell bleščéč, svetèl da se bleščí.
Blendlaterne *f.* slepíca, tatíca.
Blendung *f.* slepítev, slepljénje; slepárjenje, obséna, omáma, premóta; (Diaphragma) zaslónka.
Blendwerk *n.* slepárstvo, slepílo, sleparija, mamílo.
blessieren rániti; orániti.
Blessierte *m.* ránjenec, ránjenik.
Blessur *f.* rana, ránjenje, uráza.
Bleuel *m.* tolkáč, tolkáča; (Wasch—) peráča, trepka.
bleuen tolčí, biti (bijem), trépkati.
Blick *m.* poglèd, ozír; (Schimmer) lèsk, blesk, bliščí, sij; —e wechseln spoglédati se, *impf.* spogledovati se; den — senken oči pobésiti, *impf.* pobéšati.

bliden glédati; poglédati, ozréti se; *impf.* pogledovati, ozírati se; (ſchimmern) bleščáti (-ščím), leseketáti (-tám, leskéčem) se, sijáti; zableščáti, zablísniti, posijáti; ſich — laſſen pokázati (-kážem) se, *impf.* pokazovati se.

Blickfeuer *n.* drnice *pl.*; ogênj na majákih.

blind slep; (vom Glaſe) temên; — machen slepíti; oslepíti; — werden slepéti; oslepéti; — laden brez krogle nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati; —er Lärm prazên hrup.

Blinddarm *m.* slepo črevó (črevésa).

Blinde *m.* slepec; *f.* slepica.

Blindekuh *f.* slepe miši; — ſpielen slepomíšati se, slepe miši lovíti.

blindgeboren sleporójen.

Blindheit *f.* slepóta, slepóst.

Blindkohle *f.* sírovo oglje.

blindlings *adv.* slepo, nepremíšljeno.

Blindſchleiche *f.* slepec, slepič, slepovóz.

Blindſchuſs *m.* slep —, prazên strel.

Blindthür *f.* slepa vrata.

blinken lesketáti (-tám, leskéčem), bleščáti (-ščím) se; zalesketáti, zableščáti se; (von den Sternen) migljáti, trípati (-pam, -pljem); (v. d. Augen) svétiti se, blískati (se), bleščáti.

blinkend bleščéč, svetêl.

blinzeln mežíkati, mežgetáti (-tám, mežgéčem), mežúrkati, trípati (-pam, -pljem) ob. trépati; zamežíkati, utrípati.

blinzelnd mežíkav, mežàv.

Blinzler *m.* mežíkavec, mežávec.

Blitz *m.* blisk; (Blitzſtrahl) strela; wie der — kakor blisk, po bliskovo.

Blitzableiter *m.* strelovòd.

blitzen blískati, blískati se; zablískati se, zablísniti se.

Blitzeseile *f.* velíka náglica; mit — blískoma, kakor blisk.

Blitzröhre *f.* strelna cev (-í), (kakor jo naredí strela, ako udári v peščéno zemljo).

blitzſchnell bliskovít, nagêl kakor blisk.

Blitzſtrahl *m.* strela, gromska strela.

Bloc, *en bloc* počéz, povprék.

Block *m.* panj, klada, porúngelj, bruno, trſkelj, štor; (Hauklotz) tnalo, náton; (Sägeblock) krcélj, krlj, hlod.

Blockade *f.* obstòp, oblégа (trdnjáve); blokáda; (auf dem Meere) zaprtija, zapŕtje. [stanje.

Blockadezuſtand *m.* obstópno, oblézno

blockartig kladast, panjast. [nica.

Blockhaus *n.* kladára, čardak; strélbloctieren obstópiti, obkóliti, oblégti (-ležem); *impf.* obstópati, oblégati; (a. d. Meere) zapréti, *impf.* zapírati.

Blockkalender *m.* skladni koledár.

Blockmauer *f.* podzídje, zid s kládami.

blöde slaboúmen, bedast, topoglàv; (furchtſam) bojéč, plah, plašljiv; (v. d. Augen) slab, slabótên.

Blödigkeit *f.* slaboúmnost, bedáštvo, topoglávost; plahóta, plašljívost; slabóta.

blödſichtig slabovíden, brljàv, čórav.

Blödſichtige *m.* slabovídec, brljávec; *f.* brljávka.

Blödſichtigkeit *f.* slabovídnost, brljávost.

Blödſinn *m.* slaboúmje, slaboúmnost, topoglávost, bebstvo.

blödſinnig slaboúmen, topoglàv, bedast, bebast.

Blödſinnige *m.* bebec, topoglávec.

blöken (v. Rindvieh) múkati; zamúkati; (v. Schafen) beketáti (-ám, -čem), béčati (-čím), bekáti; zabeketáti; (v. Ziegen) meketáti (-ám, -čem); zameketáti; blökend ankommen primúkati, pribeketáti, primeketáti.

Blöken *n.* múkanje; beketánje, bekèt; meketánje, mekèt.

blond (blaſsfarbig) plàv, plavkast.

Blonde *m.* plavolásec, rumenolasec, zlatolásec; *f.* (Blondine) plavoláska, rumenoláska, zlatoláska.

blondhaarig plavolàs; (goldhaarig) rumenolàs, zlatolàs.

bloß nag, gòl, odkrít; (vom Haupte) razoglàv, gologlàv; (v. Halſe) golovràt; (v. d. Händen) goloròk; (v. d. Füßen) bos, bosonòg, sezút; (allein) sam, zgòlj, samoedín; *adv.* samó, lè, zgòlj, edíno.

Blöße *f.* nagóta, nagêc, golóta, golóst; nedostátek; (eine baumleere Stelle) goličáva, goljáva, golína, jasa, laz; (Armut) siromáščina.

bloßfüßig ſ. barfuß.

bloßköpfig ſ. barköpfig.

bloßſtellen izpostáviti, *impf.* izpostávljati; odkríti, *impf.* odkrívati; jmdn. — sramotíti; osramotíti, v sramóto priprávíti koga.

Bloßſtellung *f.* izpostáva; odkritév; sramotítev, odkrívanje slabósti kákega človéka.

blühen cvesti (cvetem), cvetéti.

Blümchen *n. dem.* cvetíčica, cvetlíčica, cvetka.

Blume *f.* cvetíca, cvetlica; Blumen- cvetíčni, cvetlíčni.

Blumenausſtellung *f.* razstáva cvetlic.

Blumenbau *m.* cvetlíčarstvo.

Blumenblatt *n.* cvetlíčni list.

Blumengarten *m.* cvetlíčnjak, cvetlíčnik.

Blumengärtner *m.* cvetlíčar, cvetíčar.

Blumengöttin *f.* Cvetána.

Blumenkelch *m.* cvetna čaša. [ohrovt.

Blumenkohl *m.* cvetno zelje, cvetni

Blumenkorb *m.* košárica za cvetlice.

Blumenkranz *m.* venéc od cvetlic.

Blumenkrone *f.* cvetlíčni venéc.

Blumenleſe *f.* cvetobèr; (Anthologie) cvetník, cvetje.

Blumenliebhaber *m.* cvetoljùb.

blumenreich cvetlíčnat, poln cvetlic.

Blumenſtaub *m.* cvetni prah; (an d. Füßen der Bienen) obnóžina.

Blumenſtrauß *m.* šopék, kita, cvetnik; *dem.* kítica.

Blumentopf *m.* cvetnják, loněc za cvetlice.

Blumenwerk *n.* cvetíčje.

blumicht cvetlíčast, cvetast.

blumig cvetlíčen, cvetén, cvetlíčnat, cvetnat.

Blümlein *n.* ſ. Blümchen.

Blut *n.* kri (krví); (Abſtammung) rod, koléno; das — ſtieg ihm ins Geſicht rdéčica ga je oblíla, zardèl je; das unterlaufene — podsédnica; Blut- krvni. [vódnica.

Blutader *f.* (Vene) žila privódnica, do-

blutarm malokrvén; *fig.* krvávo potrében, zeló ubóg.

Blutauswurf *m.* hrkanje krví; krváv hrkélj. [klanje.

Blutbad *n.* krvolítje, prelívanje krví,

blutbefleckt okrvávljen, krváv.

blutbildend krvotvórən.

Blutbrechen *n.* bljuvánje, brúhanje krví; — haben kri bljuváti, brúhati.

Blutbuche *f.* krvna bukév.

Blutdurſt *m.* krvoločnost, krvoželjnost, žeja po krví.

blutdürſtig krvoločen, krvoželjen, krvožéjen.

Blutdürſtige *m.* krvolòk, krvolóčnik.

Blute *f.* cvet, *dem.* cvetek; *coll.* cvetje, *dem.* cvétjiče; Blüten- cvetni.

Blutegel *m.* pijávka, pijávica.

Bluteiter *m.* sókrovica, sókrvica.

bluten krvavéti; ich blute kri mi teče; das Herz blutet mir srcé mi poka, srcé me boli.

blütenarm malocvéten, brezcvéten.

Blütenhülle *f.* cvetno ogrinjálo, cvetni ovój.

Blütenkelch *m.* ſ. Blumenkelch.

Blütenköpfchen *n.* cvetna glavíca.

Blütenkuchen *m.* cvetna pogáča.

Blütenlager *n.* cvetno ležíšče.

blütenlos brezcvéten.

blütenreich cvetnat, poln cvetja.

Blütenſchaft *m.* betvo.

Blütenſcheide *f.* tulec, cvetna nóžnica.

Blütenſtand *m.* razcvétje.

blütenſtändig nadcvéten.

Blütenſtaub *m.* cvetni prah, pelod.

Blütenſtiel *m.* cvetni pecélj. [let.

Blütezeit *f.* čas cvetja; čas cvetóčih

Blutfink *m.* kalín, popkar.

Blutfleck *m.* krvni madež, krvavína.

Blutfluſs *m.* krvotòk.

blutflüſſig krvotóčen.

blutfremd celó neznán. [sóda.

Blutgefäß *n.* krvna cev (-í), krvna po-

Blutgeld *n.* s krvjó zadobljèn, krváv denár; (Wergeld) krvnína, krvarína.

Blutgericht *n.* krváva, zaglávna sodba.

Blutgerüſt *n.* smrtni, krvávi óder.

blutgierig krvoželjen.

Blutharnen *n.* krvávo scanje, krvomòk, krvomóča.

blutharnend krvomóčen, krvoséčen.

Bluthochzeit *f.* krváva svatba, krvávo ženitvovánje.

Bluthuſten *m.* ſ. Blutbrechen.

blutig krváv, okrvávljen; — machen krváviti, kŕviti; okrváviti, okŕviti.

blutjung mlad kakor kaplja, mlad ko cvet, zeló mlad.

Blutkörperchen *n.* krvno telésce.
Blutkreislauf *m.* krvni obtòk.
Blutkreislauforgan *n.* krvno obtočílo.
Blutkuchen *m.* krvna gruda.
Blutlaſſen *n.* púščanje krví.
blutlos brezkŕvën, brez krví. [ca.
Blutloſigkeit *f.* brezkŕvnost, brezkŕvi-
Blutmal *n.* zasédena, podplúta kri.
Blutmangel *m.* pománjkanje krví.
Blutrache *f.* krvno maščevánje, krvna osvéta.
blutreich krvnat, poln krví.
blutreinigend kri čístèč.
Blutreinigung *f.* čiščenje krví.
Blutreinigungsmittel *n.* čistílo krví.
blutroth krvavordèč, rdeč kakor kri.
blutrünſtig krváv, krvavèč. [závën.
Blutſauer prebridèk, pretežèk, prete-
Blutſauger *m.* krvolók, krvopíja, pijávka; *fig.* oderúh.
Blutſchande *f.* krvozmésje, krvosrámnost, krvosrámstvo, rodoskrúmba.
Blutſchänder *m.* krvosrámnik, rodoskrúnëc; —in *f.* krvosrámnica.
blutſchänderiſch krvosráměn, rodoskrúmbën.
Blutſchlag *m.* krvni mrtvoùd. [ubòj.
Blutſchuld *f.* krivda prelíte krví, umor,
Blutſchwamm *m.* krvnica.
Blutſchweiß *m.* krváví pot, krváve srage *pl.*
Blutſerum *n.* krvna sírotka.
Blutsfreund *m.* soródnik, sorodovínëc, žlahtnik; —in *f.* soródnica, žláhtnica.
Blutsfreundſchaft *f.* soródstvo, sorodovínstvo, žlahta.
Blutſpeien *n.* pljuvánje krví.
Blutſtätte *f.* morišče.
Blutſtein *m.* krvávec.
blutſtillend kri ustavljajóč; —es Mittel pomóček za ustávljanje krví.
Blutſturz *m.* krvotòk, krvolij, krvni udòr.
blutsverwandt soródën, v rodu.
Blutsverwandte *m.* (krvni) soródnik.
Blutsverwandtſchaft *f.* krvno soródstvo.
Blutumlauf *m.* obtòk krví, krvotòk.
Blutung *f.* krvavénje; es trat eine ſtarke — ein jela mu je močno kri teči.
Blutunterlaufung *f.* podséděk, krvna podplútba, zasédla krí. [lítje.
Blutvergießen *n.* prelívanje krví, krvo-
Blutverluſt *m.* izgúba krví.
Blutwaſſer *n.* (*serum*) krvna sírotka.
blutwenig *adv.* celó malo, májckeno, míčkino.
Blutwurſt *f.* krváva klobása, krvavica.
Blutzerſetzung *f.* razkròj krví.
Blutzeuge *m.* mučeník, mučéněc.
Blutzeugin *f.* mučenica.
Bock *m.* kozël, mrkáč; Schaf— ovën; Reh— srnják; Sturm— zidodèr, stenolòm; Kutſch— sedálo; (der Zimmerleute, Maurer) koza, kozáča; (Fehler) pogrešèk, pomóta, hiba; Bock- kozlov, kozlóvski.
bockbeinig kozonòg; *fig.* trmast, trmoglàv, trdovràt.
Böckchen *n.* kozlè (-ta), kozlič, kozlíček, kozëk.
bocken (von Ziegen) pŕkati se; (von Schafen) mŕkati se.
Bockfell *n.* kozlóvina, kozlíčevina.
Bockfleiſch *n.* kozlína, kozlétina.
Bockkäſer *m.* rogín.
Bocks- kozlov, kozlóvski, kozji.
Bocksbart *m.* kozja brada; der Mann mit dem — kozlobrádëc.
Bocksdorn *m.* kustóvnica.
Boden *m.* tlà *pl.* (*gen.* tal); (Erd—) zemlja; (Grund u. —) zemljíšče, svet; (des Gefäßes) dnò; (unter dem Dache) podstrésje, dile *pl.*; (Fuß—) pòd; über dem — ſich erhebend odtálën; Bodentalën.
Bodenart *f.* vrsta zemlje.
Bodenbeſchaffenheit *f.* svojstvo tal.
Bodenbrett *n.* pódnica.
Bodencreditanſtalt *f.* zemljíški kreditni zavod. [délstvo.
Bodencultur *f.* poljedélstvo, zemlje-
Bodeneiſen *n.* klepársko nakoválo.
Bodenerzeugnis *n.* zémeljski pridélëk, priróděk. [ba.
Bodenkammer *f.* górnjica, zgornja iz-
Bodenkunde *f.* zemljeznánstvo.
Bodenloch *n.* (Dachfenſter) lina.
bodenlos brez dna; *fig.* neskónčën, neizmérën.
Bodenproduct *n.* zémeljski pridélëk.
Bodenſatz *m.* usedlína, gošča, troska; drožjé (-ží), droží, podmást (-i).
Bodenſchichte *f.* plast (-i).
Bodenzins *m.* površnína.
bodmen (ein Gefäß) zadníti.

Bogen *m.* (Gewölbe) oblók, svòd; (Schießbogen) strelni lok, samóstrel; (Fiedelbogen) lok, ločec; (Zirkelbogen) obód; — eines Rückenwirbels gombéla; (Regenbogen) mávrica, božji stòl; (Papier) pola; in Bausch und — povrhu, povprek, počéz.

Bogenbrücke *f.* svòd, stròp.

Bogenfenſter *n.* oblókano okno.

bogenförmig lokast; (concav) sločèn, slokast; (convex) vzbóčen, vzbókel, oblóčèn, oblókast.

Bogengang *m.* oblók, oblókan hodník.

Bogengrab *m.* ločna stopínja.

Bogenlampe *f.* oblóčnica.

Bogenmacher *m.* lokár; samóstrelar.

bogennervig slokastožilnat. [lšc.

Bogenſchütze *m.* lokostrélec, samóstre-

Bogenſehne *f.* tetív (-i), tetiva.

bogenweiſe *adv.* pola za polo.

Bogenweite *f.* razmàk oblóka.

Bogenzirkel *m.* šestilo z lokom.

Bohle *f.* (eine Art Bretter) platnica, pódnica, mostnica.

Bohne *f.* bòb, fižól; Bohnen- bóbov, fižólov.

bohnen gláditi, voščíti (tla).

Bohnenacker *m.* bobíšče, bobovíšče.

bohnenartig, bohnenförmig bobast, bobóvnast, bobu podóbèn.

Bohnenbaum *m.* negnòj.

Bohnenerz *n.* zfnata ruda, bobóva ruda, bóbovec.

Bohnenhülſe *f.* bobóv stròk; *coll.* bobóvo stročje. [bovína.

Bohnenſtroh *n.* bobovíca, bobóvka, bo-

bohren vŕtati; izvŕtati; das Schiff in den Grund — ládjo potopíti, ládjo v morje pogrézniti.

Bohrer *m.* svedèr; (Nagel—) žébeljnik, žebník; (Rechen—) grábeljnik; (Riegel—) ličílnik; (der bohrende Mann) vrtáč, vŕtavec.

Bohrfliege *f.* vŕtavka.

Bohrloch *n.* preotlína, prevrtína.

Bohrmaſchine *f.* vŕtalo.

Bohrmehl *n.* vrtanína, izvŕtki.

Bohrmuſchel *f.* kamenovŕt.

Bohrſchmied *m.* svedrár.

Bohrwinde *f.* ſ. Bohrzeug.

Bohrwurm *m.* živi svedèr.

Bohrzeug *n.* vŕtalo, vŕtalnik.

Boiſalz *n.* morska sol (-i).

Bojar *m.* boljár, plemič; Bojaren- boljárski.

Bole *f.* globóka, okrógla posóda, globóka skleda; (Samenbehältniß) glavica; (Zwiebel) čebúla, luk, *dem.* čebúlica.

Bollwerk *n.* (im Waſſerbaue) zajézje, kašča; (Feſtungs—) branik, ostróg, ográdje, gradíšče, braníšče.

Bolzen *m.* puščica, strelica; (Keil) zagózda, klin.

Bombarde *f.* bombárda.

Bombardement *n.* bombardovánje.

Bombardier *m.* bombárdar.

bombardieren bombardovati, bombe métati (méčem), spúščati.

Bombardierkäfer *m.* puškar.

Bombaſt *m.* napetoličnost, nabúhlost, nadútost. [dút.

bombaſtiſch napetoličèn, nabúhèl, na-

Bombe *f.* bomba.

bombenfeſt neprebítèn.

Bon *m.* obvéznica.

Bonbon *m.* bonbon, slaščica.

Bonität *f.* dobróta, bonitéta.

Bonmot *n.* dovtìp, dovtípna beséda.

Bonvivant *m.* lahkoživec, dobrožívec.

Boot *n.* čoln, ládjica; *dem.* čolnič, čolníček.

Bootsmann *m.* čolnár, mornár.

Bora *f.* burja.

Borax *m.* boraks.

Bord *m.* rob; (am Schiffe) bòk, okrájek; an — na ladji, na krovu; (eines Fluſſes) kraj, breg; an — gehen v ládjo stópiti, iti (grem) na barko; über — werfen iz ládje métati (mečem); pométati, vréči (vržem); über — fallen iz ladje pasti (padem) v morje.

Bordell *n.* bordel, kurbíšče.

bordieren róbiti; ob-, zaróbiti; (mit etw.) obšíti (-šíjem), *impf.* obšívati.

Bordüre *f.* obrób, obšív, bordúra.

Boreas *m.* séver.

Borg *m.* posóda, zajèm; auf — geben posóditi, na pósodo, na up, na počák dati; *impf.* posójati, na pósodo dajáti; úpati; auf — nehmen v zájèm, na zájem, na úpanje, na pósodo vzeti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); auf — verkaufen na počák, na brado prodáti, *impf.* prodájati.

borgen (auf Credit geben) posóditi, na úpanje, na počák dati; *impf.* posójati, na úpanje dajáti; úpati; (auf Credit nehmen) na pósodo vzéti (vzámem), izposóditi si; *impf.* na pósodo jemáti (jémljem), izposojevati si.

Borger *m.* (Borggeber) posojávěc, upnik, upodájnik; (Borgnehmer) upojémnik, kdor jemlje na pósodo.

Borke *f.* skorja, lub, lubád (-i); *coll.* lubje; (eines Geschwüres) krasta.

Borkenkäfer *m.* zalúbnik, lubádar.

Born *m.* vir, vrelěc, studéněc.

borniert slaboúměn, budálast, bedast, top, trapast. [topóst.

Borniertheit *f.* slaboúmnost, budálost,

Borsdorferapfel *m.* mošánsko jábolko, mošánčěk.

Börse *f.* mošnja, *dem.* mošnjíca, mošnjíčěk; zbiralíšče kupčevávcev, borza; Börsen- borzni.

Borst *m.* poč (-í), poklína, razpoklína.

Borste *f.* ščetína; *dem.* ščetínica; *coll.* ščetínje; (beim Igel) igla.

borsten sich ščetíniti se, sŕšiti se, ježíti se.

borstenartig, borstenförmig ščetínast.

Borstenhaar *n.* ščetínje, srst (-í).

Borstenthier *n.* ščetíněc, ščetínka.

Borstenvieh *n.* svinjád, krmétina.

borstig ščetinàt.

Börtchen, Börtel *n.* pórtica, pramič.

Borte *f.* trak, tvez (-í), pram, porta; in Kärnt. prema.

bösartig hudóběn, zloběn, zločest, zěl, malopríděn, hudomúšěn; (v. d. Krankheit) hud, nevárěn.

Bösartigkeit *f.* hudóbnost, zlóbnost, maloprídnost; nevárnost.

Böschung *f.* polóžnost, pošévnost; bok, pobóčje, ježa, obróněk.

Böschungsmauer *f.* skarpa, podzíd.

böse hud, hudóběn, zěl, zloběn, zločest; (zornig) srdít, ljut, jezěn; — machen pohújšati, izpríditi; razsrdíti, razljútiti, ujezíti; — werden popáčiti se, pohújšati se, izpríditi se; razsrdíti se, razljútiti se, ujezíti se; — Buben porédni, maloprídni dečáki; —s Maul hud, zbadljìv, opravljìv jezik; —s Beispiel slàb, grd zglèd. [zlodej.

Böse *m.* hudír, vrag, zlòm, zloměk,

Böse *n.* zlo, zloba.

Bösewicht *m.* hudóbneš, hudodélnik, hudodélěc, zločìn, zločíněc; du bist ein — hudóba iz tebe gleda.

Bösgesinnte *m.* hudóbneš.

bösgläubig zlomíseln.

boshaft poréděn, hudóběn, zloběn, napástěn, nástorěn.

Boshaftigkeit *f.* porédnost, hudóbnost, zlobnost, nástornost, opákost.

Bosheit *f.* zloba, hudobíja, zlobnost, hudóbnost. [běn.

böswillig zlovóljěn, hudovóljěn, zlo-

Böswilligkeit *f.* zlovóljnost, zlobnost.

Botanik *f.* rastlínstvo, rastlinoznánstvo, botánika.

Botaniker *m.* rastlinoslóvěc, botánik.

botanisch rastlínski, rastlinoznánski, botáničěn. [bírati.

botanisieren rastlináriti, rastlíne na-

Bote *m.* sěl, poročník, vestnik.

Botengang *m.* hoja, pot poslov.

Botenlohn *m.* potnína, hodarína.

Botenwesen *n.* selstvò, poročníštvo.

Botin *f.* poslánka; pótovka.

Botmäßigkeit *f.* gospóstvo, oblást (-i).

Botschaft *f.* (Nachricht) poročílo, izporočílo, naznanílo, glas, novíca, vest (-í); (Gesandtschaft) poslánstvo.

Botschafter *m.* posláněc, poročník.

Böttcher *m.* bednjár, bečvár, čebrár; Böttcher- bednjárski, bečvárski, čebrárski.

Böttchergewerbe *n.* bečvárstvo.

Bottich *m.* bedènj, bečvà; großer — kàd (-í), čebèr; *dem.* kadíca, čebrìč, čebríčěk.

Bouquet *n.* šopěk, kítica. [télja.

Bouteille *f.* steklénica, sklénica, bu-

brach *adv.* v prahi, neobdélano.

Brachacker *m.* praha, njiva v prahi, pusta njiva.

Brache *f.* praha, ledína; (unbebaute Gegend) puščína.

brachen prášiti, praho, ledíno oráti (órjem)

Brachkäfer *m.* prósnica.

Brachland *n.* ledína. [nij.

Brachmonat *m.* rožnik, rženi cvet, ju-

Brachvogel *m.* puščínska sloka.

Brachylogie *f.* kratkoréčje.

Brahmine *m.* bramín, bramáněc.

Branche *f.* vrsta, branša, razdélek, stroka.

Brand *m.* gorénje, páljenje; (Feuersbrunſt) požár, požìg, ogénj; in — gerathen vžgáti (-žgèm) se, vnéti (vnámem) se; *impf.* vžígati se, vnémati se; in — ſetzen zažgáti, zapáliti; *impf.* zažígati; (am Getreide) snet (-í); (an Bäumen) ožig; (an Reben) palež; (angebranntes Stück Holz) ogórek, glavnja; (d. Ziegel) žganje; (d. Kalkes) kúhanje; (Hitze) vročina, pripéka, žgalína; (Krankheit) prísad; Brand- požárni.

Brandeiſen *n.* vžigálo.

brandeln búrkati, vreti, kipéti, zagánjati se.

Brander *m.* zažigálna ladja, zažigávka; (Zünder) zažigáč.

Brandfleck *m.* speklína.

Brandgeruch *m.* smod, zasmodína.

brandicht prismojèn.

brandig (v. Getreide) snetív, snetjàv, snetljìv; prisáden; (v. Bäumen) perèč, pirav.

Brandigkeit *f.* snetjávost, snetljívost.

Brandleger *m.* zažigávec, požigávec; —in *f.* zažigávka, požigávka.

Brandlegung *f.* zažig, požig.

Brandmal *n.* vžgáno známenje.

brandmalen, brandmarken známenje vžgáti (-žgèm), *impf.* vžígati, žigósati (-sèm); *fig.* sramotíti; osramotíti.

Brandmauer *f.* zídani opáž, zid proti ognju.

Brandopfer *n.* žgalna žrtév, žgalno darílo.

Brandordnung *f.* požárni, gasílni red.

Brandpilz *m.* snet (-í).

Brandplatz *m.* pogorišče.

Brandſchaden *m.* škoda po požáru.

Brandſchadenvergütung *f.* odškódba za požárno škodo.

Brandſchadenverſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica proti požárni škodi.

brandſchatzen paležino, požigávščino naložiti, *impf.* nalágati.

Brandſchatzung *f.* požigávščina, paležina, kontribucija. [ta.

Brandſohle *f.* notránji podplát, náplaBrandſtätte *f.* pogorišče, pogorélišče.

Brandſteuer *f.* pogorélščina.

Brandſtifter *m.* požigávec, zažigávec.

Brandſtiftung *f* požig, požíganje, zažìg, zažíganje.

Brandung *f.* bíbavica; zagòn valóv, bútanje, kipénje morskih valóv.

Brandverſicherung *f.* zavárovanje proti ognju.

Brandverſicherungsanſtalt *f.* zavaroválnica proti ognju.

Brandwache *f.* požárna straža.

Brandwunde *f.* opeklína, spečenína, speklína.

Brandzeichen *n.* ſ. Brandmal.

Brandzeugnis *n.* pogorélski list, pogorélsko písmo.

Brantwein *m.* žganje, žganíca, páljenka; — brennen žganje kúhati, žgati (žgèm).

Brantweinbrenner *m.* žgánjar.

Brantweinbrennerei *f.* žgánjarstvo; (Ort) žganjárnica.

Brantweinſchank *m.* žganjarija.

Brantweinſteuer *f.* davék od žganja, žganjarína.

Brantweintrinker *m.* žganjepívec.

Braſilienholz *n.* braziljka, pražíljka.

braten péči (pečem); speči; *refl.* péči se.

Braten *m.* pečénka.

Bratenwender *m.* (Perſon) obračávec; (Werkzeug) obračálo, sukálo.

Bratfiſch *m.* pečéna riba, riba za pečénje. [čénje.

Bratofen *m.* peč (-í), ognjíšče za pe-

Bratpfanne *f.* peklo, pekva, poněv za pečénje.

Bratröhre *f.* pečíca. [njak.

Bratroſt *m.* mreža za pečénje, peče-

Bratrübe *f.* smojka, pečéna repa.

Bratſpieß *m.* ražénj.

Bratwurſt *f.* klobása pečenica.

Brauch *m.* običáj, šega, naváda; (Gebrauch) potréba, raba. [(za kaj).

brauchbar raběn, rabljìv, priprávěn

Brauchbarkeit *f.* rabnost, porábnost, rabljívost, priprávnost.

brauchen rábiti, užívati (zdravílo, jed), upotrebljevati; porábiti, užíti (-žíjem), upotrébiti; (nöthig haben) potrebovati, trébati, treba biti (komu česa); (anwenden) obŕniti, *impf.* obráčati (v kaj). [hati.

brauen variti, kúhati; zvaríti, skú-

Brauer *m.* pivovàr, olár.
Brauerei *f.* pivovárstvo, olárstvo; (Brauhaus) pivovárnica, olárnica.
braun rjàv, rus; (von der Sonne gebräunt) zagorèl; — machen rjáviti; porjáviti; — werden rjavéti; orjavéti.
Braun *n.* rjávost, rjáva barva.
Braunalge *f.* rjava alga.
braunäugig rjavoòk.
Braune *m.* rjávec; *f.* rjávka; (Pferd) kostánjevec.
Bräune *f.* rjávost; zagorélost; (Farbe) rjavína, rjáva barva; (Krankh.) davica, vnética grla, golta.
Brauneisenstein *f.* rjávi železovec.
bräunen rjáviti; orjáviti, porjáviti; die Sonne bräunt die Kirschen solnce rdečí, zorí črešnje; die Sonne hat ihm die Haut gebräunt solnce mu je ožgálo, opéklo, opalílo kožo; in der Butter — v maslu rumeníti, cvreti, prážiti; sich — rjavéti, rumenéti, ogorévati; zarjavéti, zarumenéti, ogoréti; rdečíti se, zorîti se.
Braunerz *n.* rjáva ruda.
Braunfuchs *m.* rjáva lisica; (Pferd) kostánjevec.
braungrau rjavosìv.
Braunkehlchen *n.* rjáva táščica.
Braunkohle *f.* rjávi premog.
bräunlich rjávkast, rus; (v. d. Sonne gebräunt) ogorèl.
braunroth rjavkastordèč, rus.
Braunschecke *m.* rjávo pisan, dimast konj, pegáš.
Braunspat *m.* klekec, dolomec.
Braunstein *m.* magnézija, mangán.
Braunwurz *f.* *(scrophularia)* črnobína, svinjski korén.
Braus *m.* hrup, direndàj, buka; in Saus und — leben v vednem hrupu in veselju, razkósno živéti.
Brausekopf *m.* rohnè(-ta), buhtè(-ta).
brausen hruméti, búčati (bučím), šuméti, vršéti; (gähren) vreti, kipéti, šuméti, péniti se.
Brausen *n.* hrup, hrušč, šum, vrišč.
Brausepulver *n.* šuméči prašek.
Braut *f.* nevésta, zaróčnica; Brautnevéstin.
Brautführer *m.* drug, tovariš; — sein drugovati; —in *f.* družica, druga.
Bräutigam *m.* ženin, ženih, mladoženja, zaróčnik; Bräutigams- ženinov, ženihov.
Brautjungfer *f.* družica, svátevca, podsnehálja.
Brautleute *pl.* ženin in nevesta, zaročénci, mladiči.
Brautmahl *n.* svatovánje, ženítveno gostovánje, pir.
Brautring *m.* zaróčni prstan.
Brautschatz *m.* dota.
Brautschau *f.* ógled, ógledi *pl.*, rázgled, rázgledi *pl.*
Brautvater *m.* nevéstin oče.
Brautwerber *m.* snubáč, snúbok (snubóka), óglednik.
Brautwerbung *f.* snubítev, snúbljenje, prosítev.
brav priden, vrl; (tüchtig) naúročen, *adv.* naúrok; (tapfer) hrabër, pogúmen, junáški, moški; (rechtschaffen) poštèn, pravíčen.
bravo! *interi.* práv! dobro! izvrstno!
Bravour *f.* pogúmnost, hrabrost, junáštvo, moštvo.
Brecche *f.* tíflica. [kov).
Brecheisen *n.* železni kòl, dleto, prábrechein treti (tarem); otréti.
Brechelstube *f.* terílnica, laníščnica.
brechen *tr.* lómiti, lámati, krhati, trúpiti; prelómiti, zlómiti, prekršiti, potrúpiti; (verletzen) prelómiti, prestópiti; (Blumen) trgati; utrgati; die Ehe — prešuštvovati; das Stillschweigen — izpregovoríti; etw. vom Zaune — iz trte izvíti (-vijem) kaj; Bahn — krčiti, odpréti pot; celíno obdelovati, oráti; kaj težkega začéti (-čnèm); sein Wort — ne držati besede, ne biti (sem) mož beséda, besédo snesti (sném); sich den Kopf — glavo si béliti; den Stab über jmdn. — obsóditi, *impf.* obsojevati koga; übers Knie — presíliti se, pretégniti se; *intr.* lómiti se, drobíti se, pókati; zlómiti se, razdrobíti se, póčiti, razpókati se; das Herz bricht mir srcé mi poka; (herausbrechen) predréti (-dérem), *impf.* predírati; (v. d.

Ängen) steklenéti, ugasovati, tema se komu dela; mit jmdm. — spreti se s kom; *refl.* (ſich erbrechen) bljuváti, kozláti, brúhati; (v. d. Wellen) razbíti (-bíjem) se, *impf.* razbíjati se; (vom Wetter) prevréči (-vrẽm) se, *impf.* prevráčati se, ménjati se; (v. d. Kälte) popustíti, poném̃hati, újesti (ujém) se; gebrochene Stimme slàb, napol mrtèv glas; gebrochenes Herz potrto srcé.

Brechen *n.* lomljénje, lomítev; (des Fluchtes) trenje; (Erbrechen) bljuvánje, kozlánje. [nica.

Brechhaus *n.* terílnica, tárnica, laníšč-

Brechkraut *n.* čemerika.

Brechlerin *f.* terica, terílja.

Brechmeißel *m.* lomílo, lomílno dleto.

Brechmittel *n.* bljuválo. [vánje.

Brechpulver *n.* prah, prašèk za blju-

Brechpunkt *m.* lomíšče.

Brechruhr *f.* bljuvna griža, kólera.

Brechung *f.* lomljénje, lomítev, lòm.

Brechungsebene *f.* lomna ravnína.

Brechungswinkel *m.* lomni kot.

Brechweinſtein *m.* bljuvna sol (-l).

Brechwurz *f.* bljuvni korén.

Brei *m.* kaša.

breiig kašnat, kašast, kaši podóbẽn.

breit širòk, širẽn; ſich — machen košátiti se, ústiti se, báhati se.

breitäſtig košàt, širokovéjast.

Breitbeil *n.* širóčka, bradlja.

breitblätterig širokolístẽn.

breitbrüſtig širokopŕsẽn.

breitbuſchig košàt.

Breite *f.* širjáva, širína; širokóst.

breiten širiti; razširiti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati.

Breitengrad *m.* širínska stopínja.

Breitenkreis *m.* krog širíne.

breitſüßig širokonòg.

Breitkölbchen *n.* mušnik, vimenják.

breitmäulig razústẽn, širokoústẽn.

breitnaſig širokonòs. [nàt.

breitſchulterig širokoplẽč, plečàt, pleč-

breitſpurig širokotírẽn.

Bremſe *f.* obád, brencẽlj, konjska muha; *mech.* zavórnica, závor.

bremſen (ein Pferd) v kljupo dejáti (denem), *impf.* dévati; (Rad) zavréti, *impf.* zavírati.

brennbar gorljìv, žgalẽn.

Brennbarkeit *f.* gorljívost, žgalnost.

Brenneiſen *n.* žgalno želézo, žigálo; kodrálo.

brennen *tr.* žgati (žgèm), páliti; opáliti, ožgáti; *impf.* ožígati; *intr.* goréti, žaréti; (beißen) ščemẽti, skeléti, peči, ščípati (ščípljem); (v. d. Sonne) peči, pripékati, prigrévati, pritískati; ſchwach — brléti, mrléti; zabrléti.

Brennen *n.* ſ. Sodbrennen.

brennend pekóč, gorẽč, žgoč, skelẽč, ščemẽč, grìv.

Brenner *m.* palílnik, gorílnik.

Brennerei *f.* žgálnica, palílnica.

Brenneſſel *f.* kopríva.

Brennglas *n.*, **Brennlinſe** *f.* zažigálno, zapálno steklo.

Brennholz *n.* drva *pl.*

Brennhütte *f.* pečnica, žgálnica.

Brennlinie *f.* žgalna črta. [lívo.

Brennmaterial *n.* gorívo, kurívo, pa-

Brennort *m.*, **Brennpunkt** *m.* palíšče, goríšče, žaríšče.

Brennſpiegel *m.* vžigálno zrcálo, vžigálnik, zažigálnik.

Brennſtoff *m.* ſ. Brennmaterial.

Brennweite *f.* daljína goríšča.

Brennzunder *m.* netílo.

brenzeln smodéti, po smodu díšati (díšim).

Breſche *f.* predòr, vrzèl (-i), prestrèl; eine — ſchießen zid prestrelíti.

breſthaft nadlóžẽn, betéžẽn, hròm, nebogljén.

Breſthaftigkeit *f.* nadlóžnost, betéžnost, nebogljénost.

Brett *n.* deskà, dila; in St. blanja.

Brettchen *n.* deščica, dílica, blánjica.

brettern deskàt, dilnat.

Bretterverſchlag *m.* deščẽn obòj.

Bretterwand *f.* paž, opáž, stena iz desk.

Bretterwerk *n.* deskè, dile *pl.*

Bretterſäge *f.* pila, žaga za deskè.

Brettſpiel *n.* kocke, kóckanje; (Mühlziehen) špana.

Bretzel *f.* presta; *dem.* préstica.

Breve *n.* pápežev list, breve.

Brevier *n.* brevír, časoslòv, službeník.

Brief *m.* list, pismo; jmdm. — und Siegel geben zagotóviti koga, dati písano komu; Brief- lístovẽn, písemski.

Briefabgabe *f.* izdája, oddája písem.

Briefaufgabe *f.* predája pisěm.
Briefausgabe *f.* ſ. Briefabgabe.
Briefbote *m.* pismonòs, pismonóša, listonóša.
Briefchen *n.* listěk, listič, písemce.
Briefgeld *n.* ſ. Briefporto.
brieflich pismén, písemski.
Briefmarke *f.* písemska známka. [nína.
Briefporto *n.* písemska poštnína, list-
Briefpoſt *f.* písemska pošta.
Briefſteller *m.* pisávěc pisem; (Buch) spisóvnik.
Briefſtaſche *f.* lístnica.
Briefträger *m.* ſ. Briefbote.
Briefwechſel *m.* dopisovánje, dopisáva; — unterhalten dopisovati si.
Brigade *f.* brigáda.
Brigadier *m.* brigádnik, brigadír, brigádni povéljnik.
Brigant *m.* brigánt, cestni razbójnik.
Brigantine *f.* brigantína, ladja brzoplóvka.
Brillant *m.* briljánt, svetlín.
brillant briljántən, bliščèč, izprelép.
Brille *f.* naóčniki *pl.*, očáli *pl.*
Brillenmacher *m.* očálar.
Brillenſchlange *f.* klobučárka.
bringen nesti (nesem), nósiti, nosévati; pri-, donésti; *impf.* pri-, donášati; anders wohin — prenésti, *impf.* prenášati; (mitnehmen) pripéljati (-péljem), privésti (-védem), s seboj vzeti (vzamem); *impf.* pripeljevati, s seboj jemáti (jémljem); um etwas — pripráviti ob kaj, dejáti (dénem) ob kaj; *impf.* pripráv̀ljati, dévati ob kaj; (v. d. Stelle) premekníti (-máknem), zgeníti (zgánem); *impf.* premíkati; Frucht — róditi, sad róditi; in Erfahrung — izvédeti (-vém), doznáti; in Anſchlag — v račún dejáti; zuſtande — dogotóviti, zdélati, napráviti, doséči (-sézem); an Mann — omožíti, vdáti; *impf.* možíti, vdájati; zu Papier — zapísati, *impf.* zapisovati; in Sicherheit — správiti, shrániti; *impf.* správ̀ljati, hrániti; ins Reine — poravnáti, v red správiti; *impf.* poravnávati, v red správ̀ljati; zur Welt — róditi; porodíti; zu Ende — dovršíti, dognáti (-žénem), dokončáti; ums Leben — umoríti, usmrtíti; in Verdacht — v sum pripráviti, osúmiti; ich kann es nicht übers Herz — ne morem se predŕzniti, lotíti; srcé mi ne dá, srcé mi ne dopúšča; in Bewegung — pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati; zur Vernunft — spámetovati, spámetiti; an den Tag — razodéti (-dénem), odkríti (-kríjem); *impf.* razodévati, odkrívati; Waren an Mann — raspečáti, razprodáti; *impf.* razpečevati, razprodájati; aus den Gedanken — izbíti (-bíjem) si iz misli, iz glave; in Erfüllung — izpólniti, dopólniti; *impf.* iz-, dopolnjevati; unter die Leute — raznésti, razglásiti, raztrósiti; *impf.* raznášati, razglášati.
brödelig drobljìv, krhljìv, krušljìv, sipěk, razsípčen.
bröckeln drobíti, drobíriti, mrvíčiti, mrvíti, krúšiti.
Brocken *m.* kos, drobèt, mrva, troha, drobtína, založáj.
brockenweiſe *adv.* po drobtínah, mŕvicah, kosih.
Bröckchen, Bröckchen *n.* kosěc, kosčèk, drobljaj, mŕvica, tróhica, drobtínica.
bröckeln brbotáti (-tám, -bóčem).
Bröckeln *n.* brbòt.
Brodem *m.* hlap, par, čad, sopúh.
Brombeere *f.* kopínščnica, robídnica.
Brombeerſtaude *f.* robída, kopína, ostróžnica; *coll.* robídje, robídovje, kopínje.
Bronze *f.* bròn, brónčc.
bronzen bronast.
Broſam *m.* (u. **Broſame** *f.*) drobtína; *dem.* drobtínica; (Krume) sredíca.
broſchieren mehko vézati (vežem), sešíti (-šíjem).
Broſchüre *f.* sešítčk; brošúra.
Bröſel *n.* drobtínica.
bröſelig drobljìv, mrvljìv.
bröſeln drobíti, drobíriti, mrvíti.
Brot *n.* kruh; *dem.* kruhèc, kruhčk; (Laib) hlèb; *dem.* hlebčc, hlebččk; ungeſäuertes — oprésnik; weißes — pogáča; (Lebensmittel) živež; *fig.* zaslúžčk, služba; Brot- krušni, kruhov.
Brotbäcker *m.* krúhar, pekár; —in *f.* krúharica.
Brotbäckerei *f.* pekárstvo; pekárnica.
Brotbaum *m.* krúhovčc, krušno drevó (drevésa).

Brötchen *n.* kruhěc, kruhěk.
Brotesser *m.* kruhojédec.
Brotherr *m.* gospodár.
Brotkorb *m.* krúšnica, pletár, péhar.
Brotkrume *f.* sredíca.
Brotkuchen *m.* hlebec, kravájček.
brotlos brez kruha; brez zaslúžka.
Brotmangel *m.* pománjkanje kruha; stradánje.
Brotrinde *f.* skorja, kórica, krúhova skorja.
Brotsack *m.* krúšna vréčica.
Brotschrank *m.* krúšnjak.
Brotstube *f.* kržič, krapec.
Brotstudium *n.* kruhodájni nauk, uk, učba za kruh.
Brotsuppe *f.* krúhovec.
Brottrog *m.* testó za kruh.
Brotverkäufer *m.* kruhar, krušnar, prodajávec kruha.
Brotverkäuferin *f.*, **Brotweib** *n.* krúšnarica, krúharica.
Bruch *m.* lòm, prelòm, razlòm, odlòm; (im Bergbaue) podòr, podrtje; *arith.* ulómek; (Spalte) raspóka, raspoklína; (Leibschaden) kila; — habend kilav; (im Eisen) plena, lòm; (Falte) giba, guba, zgiba; (Bergsturz) usàd; (Steinbruch) kamenolòm; (Neubruch) novína; (d. Vertrages) prelòm, prestòp; (Morast) muža, mečáva.
Bruchband *n.* prevéza za kilo, nakílnik, kílni pas.
Bruchfestigkeit *f.* lomopórna trdnóst.
Bruchfläche *f.* prelomína. [hek.
brüchig drobljìv, drobèč, lomèn, kr-
Bruchkranke *m.* kílavec.
Bruchstück *n.* odlómek, kos, okrúšek, krhélj.
Bruchtheil *m.* ulómek; **Bruchtheile** *pl.* razbítki. [nica.
Bruchwasser *n.* močvírnica, mlakúž-
Bruchweide *f.* krhka vrba.
Brücke *f.* most; *dem.* mostič, mostèk; eine — schlagen most délati, mostíti, most narediti; über einen Fluss eine — schlagen premostiti reko; **Brückenmostni.**
Brückenbalken *m.* mostnica.
Brückengebür *f.* mostnína, mostovína.
Brückenjoch *n.* kobíla, pola.
Brückenkopf *m.* predmóstje, mostni braník.
Brückenlehne *f.* naslòn, držáj.
Brückenmaut *f.* ſ. **Brückengebür.**
Brückenmautner *m.* mostnínar.
Brückenpfeiler *m.* mostni steber, podmostník, podpéga.
Brückenwage *f.* téhtnica mostovnica.
Brückenzoll *m.* mostnína, mostovína.
Bruder *m.* brat; leiblicher — pravi brat; Wahlbruder pobrátim; Bruderbrátovski, bratínski, brataki.
Brüderchen *n.* bratec.
Bruderkind *n.* (männliches) bratánec, brátranec, sinóvec; (weibl.) bratánka, brátranka, sinóvka.
Bruderliebe *f.* brátovska skládnica.
Brüderlein *n.* ſ. **Brüderchen.**
brüderlich brátovski.
Brüderlichkeit *f.* brátovstvo, bratínstvo.
Bruderliebe *f.* bratoljúbje, ljubézen med brati.
brüderlos brezbrátən, brez brata.
Brudermord *m.* bratomòr, bratomórstvo; =mörder *m.* bratomórec.
Bruderschaft *f.* brátovščina; družba.
Brühe *f.* juha; (Sauce) omáka, polívka; (Blutbrühe) godlja; (Beize) lug, stroj; eine lange — über etwas machen velíko kvásiti o čem.
brühen páriti, variti; opáriti, ovariti.
Brühen *n.* (der Wäsche) parnja.
Brühfutter *n.* parívo.
brühheiß vrèl, vròč kakor kròp; —es Wasser kròp.
Brühl *m.* močvír, prule *pl.*
Brühtrog *m.* parílnik, parílnica.
brühwarm ſ. **brühheiß.**
Brüllaffe *m.* vriskáč.
brüllen rjuti (rjovem, rjujem), ríkati, rúčati (-ím), túliti; (v. Rindvieh) múkati, búčati (-ím).
Brummbär *m.* medved; *fig.* godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, gondrálo, nergáč.
Brummeisen *n.* brunda, dromlja.
brummen godrnjáti, mrmráti, momljáti, nergáti; (v. Hunde) rénčati (-ím); (von der Katze) gosti (godem), presti (predem).
brummig godrnjàv, mrmràv.
Brummkreisel *m.* volk, vrtávka.
Brunelle *f.* brunélica.

brünett črnikast, zamólkèl, zagorèl, zagorélkast.

Brünette *f.* rjávka, zagorélka.

Brunſt *f.* gonja, gonjénje; pójanje; mſkanje; pſkanje; búkanje; rúkanje u. ſ. w. ſ. brunſten.

brunſten (v. Pferden) góniti (orlíti) se; (v. Kühen) pójati se; (v. Schafen) mſkati se; (v. Ziegen) pſkati se; (v. Schweinen) búkati se; (v. Hirſchen) rúkati se; (v. Hunden) góniti se, drevíti se; (v. Katzen) bréziti se, bréznati se; (v. Vögeln überhaupt) mrestíti se, orlíti se, páriti se, žéniti se; (v. Geflügel) rástiti se, járčiti se; (v. Fiſchen) drestíti se, brestíti se.

brunſtig pójav, mſkav, pſkav.

Brunnen *m.* studénec, zdenec, kládez, štépih; (Quelle) vrelec, vir, studénec; (Ciſterne) vodnják, rupa, štérna; Waſſer in den — tragen vodo v morje nósiti, bob v steno métati; **Brunnen-** studénčni.

Brunnengeländer *n.* oklèp, ográja studénca, štérne.

Brunnenkreſſe *f.* vodna kreša. [nják.

Brunnenlebermoos *n.* studénčni jetre-

Brunnenmeiſter *m.* studénčar; (b. Mineralbr.) nadzórnik slátine, slátinar.

Brunnenröhre *f.* studénčna cev (-i).

Brunnenwaſſer *n.* studénčnica, studénčna voda.

Brunſt *f.* (Hitze) gorečina, gorkóta; (heftige Leidenſchaft) pohlèp, pohót (-i); (Feuersbrunſt) ogènj, požár.

brünſtig gorèč; pohlépen, pohótèn, hotljìv.

brunzen ſ. harnen.

Bruſt *f.* prsi (-i) *pl.*; grod (-i), grodi *pl.*; (bei Frauen) nédrije, seski, auch prsi; *(mamma)* sès (sesa), sesèk, sesèc; dem Kinde die — reichen otróka dojíti; das Kind von der — entwöhnen otróka odstáviti; *fig.* srcé; **Bruſt-** prsni.

Bruſtarznei *f.* prsno zdravílo, zdravílo za prsi.

Bruſtbein *n.* pſnica; (bei Thieren) gródnica.

Bruſtbeklemmung *f.* prsna težáva, tíščanje v prsih, da kdo težko diha.

Bruſtbild *n.* dopſsna podóba, dopſsnica, dopſsje.

Bruſteinſatz *m.* prsi (-i), kozíca.

brüſten ſich ščepériti se, ústiti se, košátiti se, báhati se, hrústiti se.

Bruſtfell *n.* prsna mrena, pſsnica.

Bruſtfleck *m.* prsnik, napſsnik.

Bruſtharniſch *m.* prsni oklèp.

Bruſthemd *n.* opléčje, rokávci *pl.*, okpételj.

Bruſthöhle *f.* prsna duplína, votlína.

Bruſtkleid *n.* opſsnik.

Bruſtkorb *m.* opſsje, ogródi (-i) *pl. f.*

bruſtkrank na prsih bolán.

Bruſtlatz *m.* prsnik.

Bruſtlehne *f.* naslòn, ročáj.

Bruſtnadel *f.* prsna igla.

Bruſtſaft *m.* sok za prsi.

Bruſtſchmerz *m.* bolečína na prsih, prsna bolečina.

Bruſtſtück *n.* (Fleiſch) prsni kos; opſsje; (b. d. Fechtmeiſtern) napſsnik.

Bruſtthee *m.* čaj za prsi.

Brüſtung *f.* (Bruſtmauer) dopſsni zid, dopſsnik; (am Schiffe) krma.

Bruſtwams *n.* ſ. Bruſtlatz.

Bruſtwarze *f.* sesèk, sisèk.

Bruſtwehr *f.* predpſsje, prsobràn.

Brut *f.* zaléga, zarod, leglo, zaplòd, mladi, mladiči *pl.*; (das Brüten) valitèv, valjénje, sedénje na jajcih.

brutal (thieriſch) živínski; (wild, grauſam) divji, sirov, grozovít; brutálen.

Brutalität *f.* divjóst, sirovost, grozovítost; brutálnost.

Brutbiene *f.* trot.

Brütei *n.* podložéno, nasajéno jajce, nasajénka; (verdorbenes) klopótec, zapſtèk, žlapótek.

brüten váliti, na jajcih sedéti; *fig.* snováti (snujem), kováti (kujem), plesti (pletem).

Brüthenne *f.* koklja, kvočka, kvoklja.

Brütmaſchine *f.* valílnica.

Bruttoeinkommen *n.* kosmáti, siróvi dohodki.

Bruttoertrag *m.* kosmáti, siróvi znesèk, kosmáti donòs.

Bruttogewicht *n.* kosmáta teža.

Bruttovermögen *n.* kosmáti imétek (t. j. imétek brez odbítih dolgóv).

Bruttowert *m.* kosmáta vrednost.

Bube *m.* dečèk, dečák, fànt, fantalín; *dem.* pobič, fantič; (verächtl.) pobalín,

frkolin, štrkavěc; (Schurke) neporédnež, malopridnež, razposajénec; (im Kartenſpiele) fant.

Bubenſtreich *m.*, **Bubenſtück** *n.* malopridno, hudóbno delo.

Büberei *f.* pobalínstvo.

bübiſch pobalínski; neporéden, porédèn, malopríden.

Buch *n.* knjiga, bukve (*gen.* bukev) *pl.*

Buchbinder *m.* knjigovèz, bukvovèz; **Buchbinder-** knjigovéški.

Buchbinderei *f.* knjigovéštvo; (d. Ort) knjigovéznica.

Buchbinderlohn *m.* veznína.

Buchdrucker *m.* tiskár, knjigotiskár; **Buchdrucker-** tiskárski.

Buchdruckerei *f.* knjigotìsk, tiskárstvo; (Werkſtätte) tiskárna, tiskárnica.

Buchdruckerkunſt *f.* tiskárstvo, knjigotiskárstvo.

Buchdruckerſchwärze *f.* tiskársko črnílo.

Buche *f.* bukév.

Bucheichel *f.* búkevca, žir.

Büchelchen *n.* ſ. Büchlein.

Buchen- bukov.

buchen v knjige vpísati (vpišem), zapísati, *impf.* zapisovati.

Buchenholz *n.* bukov les, búkovina.

Buchenſchwamm *m.* kresílna goba, trod.

Buchenwald *m.* búkovje.

Bücher- knjížni.

Bücherbrett *n.* polica za knjige.

Bücherkaſten *m.* omára za knjige.

Bücherkatalog *m.* imeník knjig.

Bücherkenner *m.* knjigoznánec.

bücherlich knjížen; —es Eigenthum knjížna lastnína; —e Einlage knjížni vložék; —e Eintragung vknjížba, knjížni vpis.

Bücherſammlung *f.* ſ. Bibliothek.

Bücherſchrank *m.* ſ. Büchertaſten.

Bücherſprache *f.* knjížni jezik, knjižévni jezik.

Bücherverzeichnis *n.* imeník knjig.

Bücherweſen *n.* knjištvo, pisménstvo.

Bücherwurm *m.* knjížni mólj; *fig.* kdor vedno v knjigah tiči.

Buchfink *m.* ščínkavec.

Buchführer *m.* ſ. Buchhalter.

Buchführung *f.* ſ. Buchhaltung.

Buchhalter *m.* knjigovódja. [vódski.

buchhalteriſch knjigovódstven, knjigo-

Buchhaltung *f.* knjigovódstvo. [stvo.

Buchhandel *m.* knjigotŕštvo, knjigár-

Buchhändler *m.* knjigár, knjigotržec.

Buchhandlung *f.* (Geſchäft) knjigárstvo, knjigotŕštvo; (Gewölbe) knjigárnica, knjigotržnica.

Buchladen *m.* knjigárnica, bukvárnica.

Büchlein *n.* knjížica, búkvice *pl.*

Buchmagen *m.* devetogùb.

Buchmaſt *f.* (bukov) žir.

Buchsbaum *m.* zeleníka, pušpan.

buchsbäumen zeleníkov, zeleníčen, púšpanov.

Buchsbaumholz *n.* zelenikovína, pušpanovína.

Büchſe *f.* púšica, škátlica; (Gewehr) puška; *dem.* púškica; (mit gezogenem Rohr) rísanica.

Büchſenmacher *m.* púškar.

Büchſenſchuſs *m.* strel (iz puške); (Weite) strelják.

Büchſenſpanner *m.* puškonóšec.

Buchſtabe *m.* črka, pisménka, pisme (-éna); *dem.* črkica, pisménce.

Buchſtabenlehre *f.* črkoslóvje, nauk o črkah, pisménih.

Buchſtabenſchrift *f.* črkopis, črkopísje.

buchſtabieren zlogovati, pismenkováti, črkovati.

buchſtäblich po pisménki, po črki; od besede do besede.

Bucht *f.* zatòk, zalív, zanóžje.

Buchweizen *m.* ajda; **=acker** *m.* ájdišče, ájdovišče; **=brot** *n.* ájdovnik, ájdovščak, ájdov kruh; **=ſtroh** *n.* ájdovica, ájdovščnica.

Buckel *m.* grba, grbáva, grbávica; (Rücken) hrbét.

buckelig grbast, grbav. [ka.

Buckelige *m. gf.* grbavec, grbec; *f. gf.* grbav-

Buckelochs *m. gf.* grbavi vòl, zebu.

bücken ſich priklóniti se, pripógniti se; *impf.* priklánjati se, pripogibati (-gíbljem) se; gebückt gehen pripógnjeno, zgrbljeno, prihúliv, v dve gubi hóditi.

Bückling *m.* priklòn, poklòn.

Bude *f.* bajta, koča; prodajálnica (zlasti leséna).

Budget *n.* proračún dohódkov in stroškov.

Budgetweſen *n.* proračúnstvo.

Büffel *m.* bivol; *fig.* zarobljenèc, neotesán človek; **Büffel-** bívolov, bívolski.
büffelhaft bívolski; *fig.* zarobljen, neotesán.
Büffelkalb *n.* bívolče (-ta).
Büffelkuh *f.* bívolica, bívolka.
büffeln béliti si glavo z ukom, ubíjati se s težkim delom.
Bug *m.* gib, zgib, zgiba, zapóga.
Bügel *m.* locèn, locánj; (Steigbügel) stremen.
Bügeleisen *n.* gladílo, gladež, likálnik; in Stmk. tiblo.
bügeln gláditi, líkati, tíblati; pogláditi, políkati.
bugfieren za seboj vleči (vlečem), vláčiti.
Bugſpriet *n.* bugsprit, stožína, jambor čez prvi del ladje napošèv ležèč.
Bugſtück *n.* prednja gnját (-i), prednja četrt (-i).
Bühel *m.* gorica, hòlm; *dem.* holmèc.
Bühldirne *f.* vlačúga, hotnica; ljubóvnica.
Buhle *m.* vlačúgar, hotník; ljubóvnik.
buhlen vláčiti se s kom; ljubovati; (werben) snúbiti.
Buhler *m.* ſ. Buhle; —in *f.* ſ. Buhl-
Buhlerei *f.* vlačúganje; ljubovánje.
buhleriſch vlačúgarski; ljubovàlen.
Bühne *f.* oděr, igrálnica; Redner— govoríšče, govórnica; Blut— moríšče; (in den Sägemühlen) most.
Bühnenhaus *n.* odríšče.
Bühnenmeiſter *m.* odríščak.
Bühnenſtück *n.* igra, igrokàz.
bukoliſch pastírski.
Bulle *f.* bula, pápeževo pismo.
Bulle, Bolle *m.* bík.
Bullenbeißer *m.* mesárski pès.
Bulletin *n.* dnevni razglàs, dnevno naznanílo.
Bund *m.* zveza, zavéza, vez (-í); der alte, neue — stara, nova zavéza; der türkiſche — čalma, turban.
Bund *n.* zvezèk, povézek, kosém; ein — Stroh otèp slame; ein — Dachſtroh škopnik; ein — Reiſer bútara, breme suhljádi; ein — Flachs povésmo; ein — Spinnhaar kosmič predíva; ein — von geſchnittenem Getreide snòp, *dem.* snopič.
Bundart *f.* robílnica, (púntaka).
bundbrüchig zvezolómen; — werden zvezo prelómiti.
Bundbrüchige *m.* zvezolómnik.
Bündel *n.* sveženj, zavítek, cula; *dem.* cúlica; in Zſgn. ſ. Bund *n.* [sklèp.
Bundesbeſchluſs *m.* zvezni, zavézni
Bundesbruch *m.* prelòm zveze, zvezolómstvo.
Bundesfreund *m.* zveznik, zavéznik.
Bundesgenoſſe *m.* zavéznik, zdrúženec.
Bundeslade *f.* skrinja mirú in sprave; skrinja zavéze.
bundesmäßig *adv.* po zavézi.
Bundesſtaat *m.* zavézna držáva.
Bundestag *m.* zavézni zbòr.
Bundfeile *f.* pila v povézkih.
Bundhacke *f.* ſ. Bundart.
bündig (bindend) vezálen, veljávèn; (kräftig) jedèr, jedrovít, jédrnat, krepèk.
Bündigkeit *f.* vezálnost, veljávnost; jédrnatost, krepkóst.
Bündnis *n.* zveza, zavéza.
bunt písan, pestèr, šarèn; (verwirrt) zmešan, zmočen; — machen pestríti; es geht — žu nerèd je, krížem gre; er treibt es žu — prehúdo ugánja.
Buntertei *n.* šara.
Buntheit *f.* pestrót, písanost, pestróta.
buntſcheckig brezast, prižan, uprižan.
Buntſpecht *m.* detèl, mala žolna.
Bürde *f.* breme (-na), bútara, tovor.
Bureau *n.* pisárna, pisárnica; uràd; =krat *m.* birokrát (prijátelj urádniške vlade); =kratie *f.* birokracija, urádniška vlada.
Burg *f.* grad; *dem.* gradič; (feſter Platz) trdnjáva, tabor; die kaiſerliche — cesárski dvòr; Burg- grajski, grajščínski, dvorski.
Burgbewohner *m.* grajàn, grajščàn.
Bürge *m.* porok.
bürgen porok biti (sem), jámčiti, doběr biti za koga, poróštvo dati, porokovati.
Bürger *m.* (einer Stadt) meščàn; (e. Marktes) tržàn; (eines Staates) državljàn; grajàn; Bürger- meščánski; tržánski; državljánski; grajánski; —in *f.* meščánka; tržánka; državljánka.
Bürgerkrieg *m.* domáča, nótranja, medsebójna vojska.

bürgerlich meščánski; tržánski; državljánski; grajánski; —es Geſetzbuch državljánski zakónik; —es Recht državljánsko pravo; grajánsko pravo.

Bürgermeiſter *m.* župàn; —in *f.* župánja; =ſchaft *f.* župánstvo.

Bürgerrecht *n.* meščánstvo; državljánstvo.

Bürgerſchaft *f.* meščánje, meščánstvo; grajánstvo.

Bürgerſchule *f.* meščánska šola.

Bürgersmann *m.* meščàn; grajàn.

Bürgerſtand *m.* meščánstvo; grajánstvo.

Burgfriede *m.* obgrádje, obméstje.

Burggraf *m.* gradník, grajski knez.

burggräflich gradniški, grajskoknéški.

Burggrafſchaft *f.* grajsko kneštvo.

Burgherr *m.* grajščák, grajski gospod.

Burgrichter *m.* grajski sodník.

Bürgſchaft *f.* poróštvo; jamstvo; — leiſten porok biti (sem), poróštvo dati, porokovati; — ſtellen za poróka postáviti, *impf.* postávljati; Bürgſchafts-poróštven.

Bürgſchein *m.* poróštveni list.

Burgſtätte *f.* gradišče.

Burgwerkieß *n.* grajska ječa.

Burgvogt *m.* gradník, kastelán.

Burgwarte *f.* grajsko stražišče, grajski stolp.

burlesk glumljìv, smešèn, šutast, burkast.

Burſche *m.* dečák, mladič, fant; (Lehrburſche) učénec; (eines Officiers) sluga, strežáj.

Burſchenleben *n.* fantovánje, fántovsko življénje; mladéništvo.

Burſchenſchaft *f.* fántovščina, fántovska družba; družba (nemških) visokošólcev.

Bürſte *f.* ščet (-i), krtáča; *dem.* ščetka, ščetica.

bürſten ščétati, krtáčiti; oščétati, okrtáčiti.

Bürſtenabzug *m.* ščetni odtisk, — po-

Bürſtenbinder *m.* ščetár, krtáčar; =ware *f.* ščetovína, ščetárska roba.

Burzel *m.* zádnjica, repèk; (Steiß der Vögel) mrda.

Burzelbaum *m.* prekúcljaj, kozèlc, živi hrast; — machen ſ. burzeln.

burzeln prekúcniti se, prekopícniti se, prekobácniti se; *impf.* prekucevati se, prekopicávati se, prekobacevati se.

Buſch *m.* grm; *dem.* grmič; *coll.* grmóvje, grmíčje; (Strauß) šòp, šopèk.

Büſchchen *n.* grmíček.

Büſchel *m.* (*n.*) šopèk, čopìč, češúlja, češúljek, kozúlja, kučka, vehèt.

büſchelartig šopast, čopast, češúljast.

büſchelwurzig čopolàs.

Büſchelwurzel *f.* šópasta korenína.

Buſchholz *n.* hosta, hostje; (Laubholz) lístnato drevje; (Gebüſch) grmóvje.

buſchicht šopast, čopast, grmast.

buſchig košat; mit —em Schwanze košatorèp, košatorépec.

Buſchklepper *m.* zasédnik, zalezovávec, gozdni razbójnik.

Buſchwerk *n.* grmóvje.

Buſen *m.* nedra *pl.*, nédrje, nédrja *pl.*, prsi *f. pl.*; (Meerbuſen) zalív, zatòk.

Buſenfreund *m.* prisfčni prijátelj, najljúbši prijátelj.

Buſenkind *n.* ljubčèk, srčèk.

Buſennadel *f.* prsna igla, búcika.

Buſenſchleife *f.* prsni trak, popfsnica.

Buſentuch *n.* opfsna ruta.

Buſſard *m.* kanja, mišár.

Buße *f.* pokóra; — thun ſ. büßen; (Geldbuße) globa, kazèn v denárjih; (Erſatz) povračilo.

büßen trpéti, pokoríti se, pokóro délati (za kaj); mit dem Leben — z glavo plášati, *impf.* plačevati; er büßt ſeine Schuld utépa se mu, izkúpil jo je.

Büßer *m.* pokórnik, izpokórnik, izpokorjéàec; —in *f.* izpokórnica, izpokorjénka; =thräne *f.* solza skesánega, izpokorjénca.

bußfertig izpokorjèn, izpokórèn, skesán.

Bußfertigkeit *f.* izpokorjénost, skesánost.

Bußgebet *n.* izpokórna molítèv, molítèv izpokorjénega, skesánega.

Bußkleid *n.* izpokórna obléka.

Bußlied *n.* izpokórna pesèm (-i).

Bußpredigt *f.* prídiga o pokóri.

Bußpſalm *m.* izpokórni psalm, psalm o pokóri.

Bußübung *f.* pokorjénje, pokóra.

Bußwerk *n.* pokorílo.

Büſte *f.* ſ. Bruſtbild.

Butte (Bütte) *f.* brenta, *dem.* bréntica.
Büttel *m.* birič; (Henker) rabêlj.
Buttenträger *m.* brentar.
Butter *f.* presno maslo, sirôvo maslo.
Butterbirn *f.* maslénka, masleníca.
Butterbrot *n.* z maslom namázani krûh.
Butterhandel *m.* kupčija s sirôvim maslom.
Buttermilch *f.* zmetki *pl.*, pínjeno mleko, pínjenêc, metúda.
buttern mesti (metem, auch medem), umétati; umésti.
Butternapf *m.* máslovnjak, maslénjak, maslenjáča.
Butterrührkübel *m.* pinja. [píne.
Butterſatz *m.* máselnik, masléne tro-
Butterteig *m.* masléno testó.
butterweich mehêk kakor maslo.
Büttner *m.* ſ. Böttcher.
Butz *m.* (in den Augen) krméžêlj; (Kerngehäuſe) peščíšče.

C.

Cabale *f.* kovárstvo, zvijáča, splétka.
Cabaliſt (Cabalenmacher) *m.* kovárnik, zvijáčnik.
Cabine *f.* ízbica, kabína.
Cabinet *n.* čúmnata, sóbica, ízbica; *fig.* vlada, kabinét; *zool.* zbirka živáli.
Cabinetsordre *f.*, **Cabinetsſchreiben** *n.* kabinétno pismo, vladno povélje, cesárski list.
Cabotage *f.* obrêžna plavba, pribrêžno plovstvo, brodárjenje; **=licenz** *f.* dovolítev obrêžne plavbe.
cabotieren ob bregu brodáriti.
Cabriolet *n.* dvokolésnica, dvokolésni vozič.
Cadaver *m.* mrlič, mrtvêc; (Aas) mrha, mrhovína, mrlína.
Cadenz *f.* glasopàd, kadénca.
Cadet *m.* kadét.
Cadettencorps *n.* kadétski oddêlek.
Cadettenſchule *f.* kadétska šola.
Cadre *m.* okvír; očŕt; *mil.* kaděr, stežér.
Café *n.* kavárna.
Caſetier *m.* kavárnar. [uíma.
Calamität *f.* beda, nesréča, nezgóda,
calcinieren poápniti, v apno izpremeníti; poápniti se; kalcinírati.
Calcul *m.* cenílo, preudárek, mnenje, račún, proračún.
calculieren preudárjati, račúniti; preudáriti, preračúniti.
Caliber *m.* u. *n.* luč (-i), premèr cevi (pri puškah in topih); (bei Münzen) kov; (von Waren) vrednost.
Calirtiner *m.* kalikstinêc.
Calomel *m.* prečíščeno živo srebro.
Calviner *m.* kalvínec.
calviniſch kalvínski. [vínstvo.
Calvinismus *m.* kalvínska vera, kal-
Cambium *n. bot.* tvorílno staníčje, kambij.
Camelie *f.* kamélija.
Camelot *m.* tkanína iz velblódje dlake.
Cameral- kamerálni. [(-i).
Cameralbehörde *f.* kamerálna oblást
Camöne *f.* modríca, muza, kaména.
Campagne *f.* polje, poljána, raván (-i); vojna, vojska, bitka, bòj.
campieren taboríti, taborovati, šatóriti, v táboru, v šatórih bívati.
Canaille *f.* sódrga, drhál (-i), glota, (žlota).
Canal *m.* prekòp, vodotòk, vodotòč, vodotóčina; (im Meere) prelív, morska ožína; (Abzugscanal) jarêk; (im Knochen) cev (-í).
canaliſieren prekópati, vodotóke napráviti, *impf.* naprávljati.
Canapee *n.* blazínjak.
Candelaber *m.* svetílnik.
Candidat *m.* kandidát; nastajávec, čakávec; (Heirats—) snubec, snubáč.
candidieren kandidírati; nastájati, čákati (službe).
candieren osladíti, *impf.* oslájati.
cannelieren žlébiti, brázditi; požlébiti.
Cannibale *m.* ljudožérec, ljudojèd, pesoglávec.
cannibaliſch ljudožérski, pesoglávski.
Canoe *n.* ſ. Canot.
Canon *m.* pravílo, vodílo; (kirchlich) cerkvéni zakon.
Canonicat *n.* kórarstvo.

Canonicus *m.* korar, kanónik.
Canoniſation *f.* posvéta, posvetničevánje, razglášanje za svetníka.
canoniſch pravilèn; cerkvenoprávèn, cerkvén, duhóvski.
canoniſieren posvetíti, posvetníčiti, proglásiti za svetníka; *impf.* posvetničevati, razglaševati za svetnika.
Canoniſſin *f.* kórarica.
Canot *n.* čoln iz drevésne skorje.
Cantate *f.* popévka, kantáta.
Cantilene *f.* pésmica.
Canton *m.* okràj, okróžje, kotár, kantón. [gih.
cantonieren stanovati po vaséh in tr-
Cantor *m.* cerkvéni pevèc.
Cap *n.* rtič, nos, predgórje.
Capacität *f.* sposóbnost, zmóžnost; *fig.* zmožna, bistra, vešča glava; *phys.* navzétnost.
capieren uméti, razumévati; razuméti.
capillar lasovít, kapilárèn.
Capillarität *f.* lasovítost, kapilárnost.
Capital *n.* glávnica, kapitál; (Stammcapital) mática.
Capitäl *n.* zglavje stebra.
Capitaliſt *m.* glávničar; *fig.* bogatín.
Capitalverbrechen *n.* glavno zločínstvo.
Capitän *m.* ladjevódja, povéljnik ladje, kapitán; (Hauptmann) stotnik.
Capitel *n.* poglávje; (Domcapitel) kórarski zbor, kapitèlj.
Capitular *m.* korar, kanónik.
Capitulation *f.* obrók vojáškega službovánja; (einer Feſtung) pogójna predája, pogodba zastran predáje.
capitulationsmäßig po pogódbi, po dogovoru.
capitulationswidrig zoper pogódbo, zoper dogóvor.
capitulieren pogoditi se, *impf.* pogájati se; podáti se, predáti se, vdáti se; *impf.* podájati se, predájati se, vdájati se.
Capot *m.* zgornja suknja, dežni plašč.
Caprice *f.* trma, muha.
capricieren ſich trmast biti (sem) v čem, v glavo si kaj vbíti.
capriciös trmast, muhast, trmoglàv, svojeglávèn. [nost.
Capricität *f.* trmoglávost, svojeglávCapriole *f.* kozji skòk, poskòk.
Carabiner *m.* kratka puška.
Caraffe, Caraffine *f.* sklénica (za jesih in olje).
Carbonade *f.* zarébrnica, pržóla.
Carbunkel *m.* črm, tvor, uljé (-ésa).
Carcer *m.* zapòr, ječa.
Cardinal *m.* kardinál.
Cardinaltugend *f.* glavna čednost, poglavítna krepóst.
Cardinalzahl *f.* glavni števnik.
Carenz *f.* stradež, pòst; odbítèk, utržèk, nedostátèk.
Caricatur *f.* spaka, pokvéka, nagŕda, spáčenka.
carikieren spáčiti, pokvéčiti, nagrdíti.
Carmeliter *m.* karmelít, karmelitán.
Carmin *m.* rdeča barva, karmin.
Carneval *m.* pust, mesopùst.
Caroſſe *f.* kočija, karósa, krasótni, sijájni voz.
Carotte *f.* korénje (korenjé), mrkèv.
Carré *n.* četverokótnik, karé.
Carrière *f.* dir, dirka; (im Leben) življénje, tek življénja; (im Dienſte) napréděk, napredovánje v službi.
Carrouſſel *n.* víteška igra, ježa.
Carton *m.* lepénka, kartón; načŕt slike.
Cartonage *f.* lepénkarstvo; zlepljenína, kartonáža.
Cartouche *f.* obróbni nakìt; nabòj; nabójna torba.
Cascade *f.* vodopàd, slap, sopòt, skočídalo, skakávèc.
Caſeïn *n.* sirnína.
Caſematte *f.* podzémski svòd (pod nasípom trdnjáve).
Caſino *n.* zbórnica, brálnica, čitálnica.
Caſſa *f.* denárnica, blagájnica; Caſſadenárnični, blagájnični. [nica.
Caſſaanweiſung *f.* blagájnična nakáz-
Caſſabeamte *m.* blagájnični urádnik.
Caſſabuch *n.* blagájnična knjiga.
Caſſagebarung *f.* uprávljanje blagájnice.
Caſſajournal *n.* blagájnični dnevnik.
Caſſaliquidation *f.* ugotovítèv blagájnice.
Caſſaſchein *m.* blagájnični listèk.
Caſſaſcontrierung *f.* preglèd blagájnice.
Caſſawesen *n.* blagájništvo.

Caſſation *f.* ovŕžba, uníčba, kasacíja.
Caſſationsgericht *n.* kasacíjsko sodíšče.
Caſſe *f.* ſ. Caſſa.
Caſſerolle *f.* ponèv, kotlič, kastróla.
Caſſier *m.* blagájnik, denárničar.
caſſieren ovréči (-vŕžem), uníčiti; *impf.* uničevati; (einen Beamten) odstáviti, ob službo dejáti (denem); *impf.* odstávljati, ob službo dévati; prejéti (prejmem), vzeti (vzamem) denár; *impf.* prejémati, pobírati denár.
Caſſierung *f.* ovŕžba, uníčba; odstáva.
Caſtagnette *f.* kregúljčc, škrgétčc.
Caſtell *n.* ostròg, trdnjávica; grad, gradíšče.
Caſtellan *m.* gradník, kastelán.
Caſtor *m.* bobèr.
Caſtorin *n.* bobrovína.
Caſtrat *m.* skopljénčc, rézančc.
caſtrieren kopíti, skápljati, rézati (režem); skopíti, popráviti.
Caſtrierer *m.* rezár, skopívčc, skapljár.
caſual slučájčn, nakljúčn.
Caſualität *f.* slučájnost, nakljúčnost.
Caſuiſtik *f.* slučajeslóvje, nauk o posámeznih slučájih navzkrížnih dolžnosti; kazuístika.
Caſula *f.* mašni plašč.
Căſur *f.* zaréza, cezúra.
Caſus *m.* slučáj, dogódèk, prigódèk, nakljúčèk, nakljúčba; *gram.* sklòn, padež.
Cataſter *n.* *(m.)* zemljíščna knjiga, katástər; (Steuerbuch) davčna knjiga.
Cataſtral- katástrski, katastrálni.
cataſtrieren v zemljíščno knjigo vpísati (vpišem), *impf.* vpisovati.
cauſal vzróččn.
Cauſalgericht *n.* predmétno sodíšče.
Cauſalität *f.* vzróčnost.
Cauſalſatz *m.* vzróčni stavčk.
Cauſerie *f.* družábna zabáva; ljubkovánje; blebetánje.
Cautel *f.* kavtéla, opréznost, oprezílo, zavaroválni pristávčk.
Caution *f.* várščina, jamčevína, položnína, kávcija.
Cautionserlag *m.* polóžba várščine.
Cautionsverfall *m.* zapàd várščine.
Cavalcade *f.* zabávni pojèzd, sijájna ježa; krdélo izúrjenih jaháčev, kavalkáda.
Cavalier *m.* plémič, plemenítnik, plemenitáš, vitez.
cavaliermäßig vítčški, plemenîški.
Cavalierparole *f.* vítčška beséda.
Cavallerie *f.* konjíštvo, konjíca, kónjiki *pl.*; **Cavallerie-** konjíški.
Cavalleriſt *m.* konjik, jezdčc.
Caviatine *f.* popévka.
Caviar *m.* slane ikre.
Cedent *m.* odstópnik, ustópnik, prepústnik.
Ceder *f.* cedra; **Ceder-** cedrov.
Cederholz *n.* cedrovína.
cedieren odstópiti, ustópiti, prepustíti; *impf.* odstópati, ustópati, prepúščati.
celebrieren slavíti, díčiti; (Meſſe) maševati, mašo slúžiti; (Feſt) obhájati, praznovati.
Celebrität *f.* svečánost, slavnost, slovésnost; vzórnik, slovéča osčba.
Celluloſe *f.* staničnína.
Cement *n.* cemènt.
Cementwaſſer *n.* bakrenica.
cenſieren presóditi, océniti; *impf.* presójati, presojevati, ocenjevati.
Cenſor *m.* presojevávčc.
Cenſur *f.* presója, océna. [trésati.
cenſurieren presójati, océnjati, pre-
Cenſus *m.* cenílo. [pérka.
Centifolie *f.* vŕtnica, stolístnica, sto-
Centner *m.* stòt, cènt.
centnerweiſe *adv.* na stote, na cente.
central osrédnji, središčnji, sredínski.
Centralbewegung *f.* osrédnje gíbanje.
Centraliſation *f.* sredínjanje.
centraliſieren sredínjati; *fig.* pod eděn klobúk správiti, *impf.* správljati.
Centraliſierung *f.* centralizácija, sredínjanje, osredímba.
Centralleitung *f.* osrédnja vlada.
Centrallinie *f.* središčnica.
Centralpunkt *m.* središčc.
Centralverwaltung *f.* osrédnja upráva.
centrifugal odsrédčn, sredobéžčn.
Centrifugalkraft *f.* odsrédnost.
centripetal sredotéžčn.
Centripetalkraft *f.* sredotéžnost.
Centrum *n.* središčc.
Cerealien *pl.* žita *pl.*, žitne rastlíne.
Ceremonie *f.* obrèd; (Feier) slovésnost, svečánost; ohne — brez okóliščin, narávnost.

Ceremoniell *n.* obrédje, obrédi. [dar.
Ceremonienmeiſter *m.* obrédnik, obréceremoniès obrédən; slovésən, svečán.
cernieren zajéti (-jámem), obdáti, obkóliti, obsésti (-sédem); *impf.* obdájati, obsédati.
Certifikat *n.* potrdílo, poverílnica, potrdílnica.
Certification *f.* potŕdba, zagotovílo.
Ceſſion *f.* odstòp, césija; (Schein) odstópni list, odstópnica.
Ceſſionár *m.* odstópnik, cesijonár.
Ceſſionsurkunde *f.* odstópno pismo.
Chaiſe *f.* vozič, lahki voz. [njak.
Chamäleon *m.*, *n.* kaméleon, dvolič-
Champagner *m.* (Wein) šampánjec, šampanjsko vino.
Champignon *m.* šampinjón, pečénka, kukmak.
Chance *f.* nakljúčba, prílika; nada, usóda; die —n ſind ihm gut stvarí mu dobro kážejo, usóda mu je ugódna.
changieren meníti, premeníti, izpremeníti; *impf.* preminjati, izpreminjati; premeníti se.
Chanſonette *f.* pésmica, popévka.
Chaos *n.* zmes (-i), zmešanína; *fig.* zmešnjáva, zmeda, metež.
Charade *f.* zastávica, zagonétka po zlogíh.
Charakter *m.* znak; (Buchſt.) pisme (-na), črka; (ſittl.) značáj; (Gemüthsart) čud (-i), nrav; (Beſchaffenheit) svojstvo, kakóvost, lastnóst; (Würde) dostojánstvo; (Titel) naslòv.
charakterſeſt značájen, stanovítnega značája.
charakteriſieren označíti, opísati; *impf.* označevati, opisovati.
Charakteriſtik *f.* označba, označevánje.
charakteriſtiſch značílən, značájen.
charakterlos brezznačájen, nestanovítən.
Chardonnerstag *m.* Véliki četŕtek.
Charfreitag *m.* Véliki petek.
Charge *f.* dostojánstvo, čast (-i); vojáška stopnja; die —n částniki.
Charivari *n.* máčkovica, mačja godba.
Charlatan *m.* slepár, hlastáč, baháč; (Curpfuſcher) mazáč.
Charlatanerie *f.* slepárstvo, mazáštvo.
charmant ljubeznív, prisrčen, mil, zál.
Charpie *f.* púkanica, šarpíja.
Charſamstag *m.* Vélika sobóta.
Charwoche *f.* Véliki tedən.
Charybdis *f.* požirálnik, karíbda.
Chaſſeur *m.* strelec, lovec.
Chatouille *f.* skrínjica, púšica.
Chauſſee *f.* cesta, vélika cesta.
Chauvinismus *m.* pretírano narodnjáštvo, prenapéta národna težnja, šovinízem.
Check *m.* ček, nakáznica. [vár.
Chef *m.* načélnik, predstójnik, poglaChemie *f.* kemíja, ločba.
Chemikalien *pl.* kémične tvaríne *pl.*, ločbenine *pl.*
Chemiker *m.* kemik, ločbar.
chemiſch kémičen; kemíjski; —es Laboratorium lóčbenica.
Chemiſette *f.* predsrájčnik.
Chenille *f.* svílnata vrvca.
Cherub *m.* kerub.
chevaleresk víteški.
Chevalier *m.* vitez.
Chicane *f.* spletka, zvijáča, zabáva, dražba.
Chicaneur *m.* zvijáčnik, spletkar, kovárnik, nagajívec.
chicanieren zvijáče plesti (pletem), premeténo zbádati, nagájati komu, objédati koga. [pis.
Chiffre *f.* črka; tajna znamka, tajnoChimäre *f.* himéra; domišljíja, izmišljáva, izmišljótina.
Chinin *n.* izvléček iz lubja kínovega drevésa.
Chiragra *n.* protín v roki.
Chiromant *m.* rokovédež, vedeževávec.
Chirurg *m.* ranocélnik, kirúrg.
Chirurgie *f.* ranocélstvo, ranocélništvo, kirurgíja.
chirurgiſch ranocélski, ranocélniški, kirúrgičen.
Chlor *n.* klor, zeléneč, solík.
Chlorwaſſerſtoff *m.* klorovodík.
Chocolate *f.* čokoláda.
Cholera *f.* kólera.
Choleriker *m.* vročekŕvnik, kolérik.
choleriſch vročekŕvən, nagle jeze, naglosrčen, koléričen.
Cholſäure *f.* žólčna kislína.
Chor *m.* zbòr, kor; *n.* (ein Theil der Kirche) kor, pevališče, shodi *pl.*

Choral *m.* cerkvéna pesěm (-i), koral.
Choralgesang *m.* cerkvéne petje.
Choralist *m.* cerkvéni pevěc.
Choramt *n.* peta maša.
Choreus *m.* korej.
Chorhemd *n.* kóretělj.
Chorherr *m.* korar, kanónik.
Choriambus *m.* koriámb.
Chorist *m.* zborni pevěc, koríst.
Chorographie *f.* krajepísje.
Chrestomathie *f.* cvetnik, izbórno berílo, krestomatíja.
Chrie *f.* šolska razpráva o kakem izréku, krija.
Chrisam, Chrisma *n.* sveto olje, krizma.
Christ *m.* kristján, krščeník; (Christus) Kristus, Krist.
Christabend *m.* Sveti večér, Božíčni večér, Badnik.
Christbaum *m.* božje drevésce, božíčnica.
Christbescherung *f.* božíčno darílo.
Christen- krščánski.
Christenheit *f.* krščánstvo, krščánski svet.
Christenverfolger *m.* preganjávěc kristjánov.
christgläubig krščánske vere, pravovérěn.
Christgläubige *m.* pravovérěc.
christianisieren kristjániti; pokristjániti; kŕstiti, krščevati.
Christin *f.* kristjána, kristjánka, krščeníca.
Christkindlein *n.* Jezusčěk, Ježčěk.
christlich krščánski.
Christmesse *f.* pólnočnica.
Christmonat *m.* gruděn, decémběr.
Christnacht *f.* Sveta noč (-í).
Christtag *m.* Božič, Sveti dan (dneva, dné.
Christus *m.* Kristus, Krist; Christus-Kristusov, Kristov.
Christwoche *f.* božíčni teděn.
Chrom *n.* krom.
chromatisch barvěn; *mus.* polnovŕstěn, kromátičěn.
Chromgelb *n.* krómovo rumenílo.
Chronik *f.* letopìs, krónika.
chronisch počásěn, dolgotrájěn, króničěn.
Chronist *m.* letopísěc.
Chronogramm *n.* kronográm, vrstíca, v kateri posébno dolóčene črke létnico kážejo.
Chronographie *f.* letopísje.
chronographisch letopísěn.
Chronolog *m.* časoslóvěc.
Chronologie *f.* časoslóvje, kronologíja.
chronologisch časoslóvěn, kronológičěn, (po času) razvrščèn, urejèn.
Chronometer *m.*, *n.* časomèr.
Chronoskop *m.* časokàz.
Chrysolith *m.* krizolít, zlati kamen.
Cibebe *f.* cibéba.
Ciborium *n.* cibórij.
Cicade *f.* skržàt, skržád, skržák, skržatíca.
Cichorie *f.* potróšnik, cikórija.
Cider *m.* jábolčnik, jábolkověc.
Cigarette *f.* cigaréta, smótčica, sválj-čica.
Cigarre *f.* smotka.
Cigarrenrest *m.* čik; —e kauen číkati.
Cigarrentasche *f.* cigárnica.
circa *adv.* okóli, po príliki.
Circular- okróžni.
Circulare *n.* okróžnica.
Circularverordnung *f.* okróžni ukàz.
Circulation *f.* obtòk, króženje.
circulieren króžiti, teči (tečem).
Circus *m.* cirkus; (Reiter—) jahalíšče.
ciselieren vrézati (-réžem); *impf.* vrezovati, cizelirati.
Cistercienser *m.* cistercijáněc, cisterciján; —in *f.* cistercijánka.
Cisterne *f.* kapníca, rupa.
Citadelle *f.* trdnjáva, ostròg.
Citat *n.* navéděk, oméněk, citát.
Citation *f.* pozív, dozív, dozívnica.
citieren pozváti (-zóvem), *impf.* pozívati; (ein Gesetz) navésti (-védem), oméniti; *impf.* navájati, citírati.
Citrone *f.* citróna; Citronen- citrónov.
citronenförmig citrónast.
Citronenwasser *n.* citrónověc.
civil civílěn, državljánski, grajánski; posvétěn.
Civilgericht *n.* civílno sodíšče.
Civilisation *f.* omíka, izobrázba, olíka, prosvéta.
civilisieren omíkati, izobráziti, *impf.* izobraževati.
Civilliste *f.* troški za najvíšji dvòr.
Civilrecht *n.* civílno pravo, grajánsko pravo.
Clarinette *f.* klarinét.
Classe *f.* razrèd, vrsta, red; (Geschlecht) rázpol; razròd; Classen- razrédni.
Classenlehrer *m.* razrédnik.
classenmäßig razréděn, porazréděn.
Classensteuer *f.* razrédni davěk.

Classification *f.* razvrstítěv, razrédba; porazdélba; klasifikácija; **Classifications-** razvrstílni, razrédbeni.

Classificationsliste *f.* razvrstílnica, razrédbenica.

classificieren vrstíti; razvrstíti, razrediti; *impf.* razvrščati.

Classiker *m.* izbórni pisátelj, zgledni ob. vzórni pisátelj, klasik.

classisch izbórěn, vzórěn, klásičěn.

Clauſe *f.* (Schleuſe b. d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpaſs) sotéska, klanèc; (Zelle) célica, meníška ízbica.

Clauſel *f.* pristávěk, opómba, klavzula.

Clauſner *m.* samotárec, puščávnik.

clauſulieren klavzulo pristáviti, *impf.* pristávljati.

Clauſur *f.* zapòr, zatvòr.

Claviatur *f.*, **Claves** *pl.* tipke *pl.*, klaviatúra.

Clavier *n.* klavír, glasovír.

Clavierſtück *n.* skladba za klavír.

clerical duhóvski, duhóvniški, svečeníški.

Clericat *n.* duhóvništvo, duhóvščina, duhóvstvo.

Cleriker *m.* duhóvěn, duhóvnik, kle[rik.

Clerisei *f.*, **Clerus** *m.* duhóvništvo, duhóvščina, duhóvstvo.

Client *m.* bránjenec, klient.

Cloake *f.* odtòč, smradotòk, ròv.

Club *m.* shòd, shodíšče, sestánek, klub.

Coadjutor *m.* pomočník.

Cocks *m.* koks, koaks, oglína.

Coalition *f.* zveza, združba.

Cocarde *f.* kokárda, roža.

Cochenille *f.* škrlátna ùš (-i), škrlátnica, košeníljka.

Cocon *m.* zapréděk, predívka, mešíček.

Cocosbaum *m.* kókosnik.

Cocosnuſs *f.* kókosov oreh.

Codex *m.* star rokopis; (Geſetzbuch) zakónik.

Codicill *n.* oporóčni pristávěk, kodicil.

Codification *f.* zakonodájstvo.

Coefficient *m.* koeficient, somnožívec.

coeſſentiell sobítěn, enobístven.

Coexiſtenz *f.* sobítnost, sobítje.

coexiſtieren z drugim vred biti (sem).

Cognac *m.* konjak.

Cognat *m.* soródnik po máteri.

Cognition *f.* razsója, razsòd.

Cohäſion *f.* zveznost.

Cohäſionskraft *f.* zvezna moč (-í).

Cohorte *f.* kohórta, deséti del légije.

Coiffure *f.* nakràs v laséh, nakìt glave.

Cölibat *n.* brezzakónstvo, neožénjenost, celibat.

Collation *f.* ſ. Vergleichung; Verleih-

collationieren primériti, priravnáti; prispodóbiti; *impf.* primérjati, priravnávati, prispodábljati.

Collationierung *f.* primerjáva, primerjátěv, priravnáva.

Collatur *f.* ſ. Verleihung.

collaudieren pohváliti; potrditi, odobríti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

Collaudierung *f.* odobrílni oglèd, kolavdácija.

Collectaneen *pl.* zbornik.

Collecte *f.* bira (míloščine); (kirchl.) molítěv.

Collection *f.* zbirka, nabráno števílo.

collectiv skupěn, združěn, zborěn.

Collectur *f.* bira.

College *m.* sodrúg, továriš.

Collegial- zborni.

collegialiſch zborěn; (amtsbrüderlich) sodrúžěn.

Collegiengeld *n.* kolegijína; učnína,

Collegium *n.* zbòr; kolégij; (Vorleſung) predávanje.

collidieren nasprotováti si, navzkríž, naspróti biti (sem), ne ujémati se.

Colliſion *f.* spòr, navzkrížje, nasprótje, kolízija; in — gerathen spreti se s kom.

Collo *n.* tovórni kos, nakládek, kólo.

Colloquium *n.* izpítni razgóvor.

Colonial- naselbínski; prekmórski, koloniálni.

Colonialweſen *n.* naselstvo.

Colonie *f.* naselbína, selíšče.

Coloniſation *f.* naseljevánje, naselítěv, kolonizácija.

Coloniſt *m.* nasélnik, naséljenec.

Colonnade *f.* slopóvje, stebróvje.

Colonne *f.* slop, stebèr, stolpec; postát (-i); predélek, predèl, razpredélek.

Colophonium *n.* kolofónij, pegla.

Coloratur *f.* koloratúra; *mus.* umétni okràs petja.

colorieren bárvati; pobárvati, opísati (-píšem); *fig.* ozáljšati, olépšati, okrásiti.

Colorit *n.* barvítost, šarovítost.
Colportage *f.* raznášanje tiskovín (na pródaj), kolportáža.
Colporteur *m.* raznašáč, kolportér.
Columne *f.* slop; predélek (na strani), straníca, plat (-í).
Combination *f.* sestáva, združek; priméra; (Vermuthung) dozdéva, slutnja.
combinieren sestáviti, združiti; *impf.* sestávljati, združevati; primérjati; sóditi, sklépati.
combiniert sestávljen, združen.
Comfort *m.* zložnost, ugódnost, udóbnost. [nijski.
Comitat *n.* županija; **Comitat-** župa-
Comité *n.* odbòr. [ník.
Commandant *m.* povéljnik, zapoved-
Commandeur *m.* komandér, zapovednik; **-kreuz** *n.* komandérski križ, zapovedniški križ.
commandieren veléti, zapovédati (-povém), ukázati (-kážem); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; einen wohin — odredíti, posláti koga kam.
commandiert odrejèn, poslán.
Commando *n.* povéljništvo, povéljstvo; **-wort** *n.* povélek.
Commassation *f.* zložba zemljíšč, zláganje zemljíšč, komasácija.
commassieren zložiti, *impf.* zlágati.
Commende *f.* koménda.
Commentar *m.* razlága, tolmáč, komentár.
Commentator *m.* razlagávec, pojasnjevávec, tolmáč.
commentieren razložíti, pojasníti; *impf.* tolmáčiti, razlágati, razkládati, pojasnjevati.
Commercialrath, Commerzienrath *m.* komercíjski svétnik.
commerciell trgovínski. [družba.
Commers *m.* pitje, popívanje, pivska
Commerz *n.* kupčíja, trštvo, trgovína, promèt.
Commis *m.* trgóvski pomočník.
Commiss- vojáški.
Commissär *m.* komisár, povérjenik.
Commissariat *n.* komisárstvo, povérjeništvo.
Commission *f.* komisíja, navòd, povérjenstvo; (Auftrag) naročílo; eine — ausrichten navòd vzdígniti.
commissionaliter, commissionell erheben ovédeti z navódom. [nár.
Commissionär *m.* opravník, komisijo-
Commissionsgebür *f.* opravnína.
Commissionsglied *n.* ud komisíje, član povérjenstva. [ški.
Commissionskosten *pl.* komisíjski stro-
Committent *m.* naročník, poverítelj.
committieren naročíti, povériti, pooblastíti; *impf.* naróčati, poverjevati, pooblaščevati.
commode ugóden, priléžen, prikládn, lágoden; (gemächlich) zlóžen.
Commode *f.* priróčni prédalnik, predálčnik.
Commodität *f.* ugódnost, prikládnost, zložnost.
Commotion *f.* ſ. Bewegung; — machen izprehóditi se, *impf.* izprehájati se.
Communal- občínski, srenjski; **-weſen** *n.* občínske ob. srenjske stvari.
Commune *f.* občina, sosáska, srenja.
Communicant *m.* obhájanec; —in *f.* obhájanka.
Communication *f.* občenje, občevánje; (Mittheilung) naznanílo, vročílo, priobčevánje; (Mittel) občílo, vozílo.
communicieren *tr.* jáviti; prijáviti, priobčiti; (kirchl.) obhájati, pričestíti; *intr.* občíti, občevati; (Theilnehmer ſein) deléžnik biti (sem), v zvezi biti; (kirchl.) sv. obhajílo prejéti (préjmem), pričestíti se.
Communion *f.* délništvo, spolovína; (hl. Abendmahl) sv. obhajílo, zauživanje; (der Heiligen) občestvo, občina.
Communismus *m.* zádrugarstvo, komunízem.
Communiſt *m.* zádrugar, komuníst.
Communität *f.* občina, skúpščina, družba.
Commutator *m.* *elektr.* tókovo menjálo, komutator.
compact stísnjen, zažét; jédrnat, jezgrovít; —e Schrift mastne, debéle črke.
Compagnie *f.* društvo, družba; (zwiſch. zwei Perſonen) spolovína; *mil.* stotnija.
Compagnon *m.* drug, družnik, tovariš.
Comparation *f.* primerjátev; stopnjevánje, stopnjáva.
Comparationsmethode *f.* primerjálni način.

Comparativ *m.* primerjálna stopnja, primerjálnik.

comparieren primériti, *impf.* primérjati.

Compaß *m.* sévernica, kompas.

Compaßnadel *f.* igla sévernica.

compendiös skračen, okrájšan, posnét.

Compendium *n.* posnétek, skrajšek; jezgra, izvòd.

Compenſation *f.* pobóta, pobótek, izravnílo, izenáčba, kompenzácija.

compenſieren pobótati, *impf.* pobotovati.

competent pristójen; dotičen.

Competent *m.* prosívec.

Competenz *f.* pristójnost, oblást; **=gebühr** *n.* proínja za službo; **=ſtreit** *m.* raspòr zaradi pristójnosti.

competieren prósiti, pogánjati se za kako službo.

Compilation *f.* skupljevánje; zbirka, nagrábek, kompilácija.

Compilator *m.* nabíravec, skupljevávec, kompilátor.

Complement *n.* dopolnílo, dovršek.

complet popóln, dovršen, cel.

completieren dopólniti, dovršíti; *impf.* dopolnjevati, dovrševati.

Complex *m.* obsèg, obséžek; (**Grund=complex**) zemljíšče.

Complexion *f.* teléšna nárav (-i).

Complicen *pl.* sokrívci.

complicierť zapletèn, zamotán.

Compliment *n.* poklòn, priklòn, naklòn; ein — machen priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.

Complimentenmacher *m.* klanjávec, priklanjávec.

Complot *n.* zaróta, zarótba, kovárstvo.

complottieren zaróto délati, plésti (pletem), kovati, zarotovati se.

Complottiſt, Complottirer *m.* zarótnik.

Componente *f.* sila sestavljáča.

componieren zložiti, sestáviti; *impf.* zlágati, sestávljati; *mus.* uglásbiti, skládati; (ſchriftl.) spísati (-píšem), *impf.* spisovati.

Componiſt, Compoſiteur *m.* skladátelj.

Compoſition *f.* sestáva; *mus.* uglásba, skladba; (**Metall**) zmes (-i).

Compoſitionslehre *f.* nauk o skladbi, skladboslóvje.

Compoſitum *n.* sestávljenka, zloženka.

Compoſt *m.* mešanica; zmesni gnoj.

Compot *n.* kompot, zavárek (sadja).

compreſs stisnjen, tesèn.

compreſſibel stiáljiv, zgostljiv.

Compreſſion *f.* stisk; zgostítev.

Compromiß *m.* *(n.)* pogódba (na razsodníka).

compromittieren auf jemanden izbráti (-bérem) si dogóvorno koga za razsodníka; ſich — zaplésti (-pletem) se.

comptant gotòv, v gotóvih denárjih.

Comptoir *n.* trgóvska pisárnica.

Comteſſe *f.* grofica.

Comthur *m.* komtur.

concav jámičast, vbókel, uléknjen.

Concentration *f.* koncentrácija, osredotóčba.

concentrieren zdrúžiti, zbrati (-berem), skúpiti, osredotóčiti, koncentrírati; *impf.* združevati, zbírati; ſich — zbrati se, skúpiti se; *impf.* zbírati se.

Concentrierungspunkt *m.* središče, sredotóčje.

concentriſch istosréden, koncéntričen.

Concept *n.* koncept, osnútek, načrt.

Conceptsbeamte *m.* koncéptni urádnik.

Conceptpapier *n.* konceptna stroka.

Concert *n.* glásbena predstáva, koncért; **=geber** *m.* prireditelj koncérta.

Conceſſion *f.* dopustílo, dopustítev, pravíca, koncésija.

conceſſionieren dopustíti, pooblastíti; *impf.* dopúščati; conceſſioniert dopúščen, pooblaščen.

Conceſſionsdauer *f.* dopustílna doba.

Conceſſionsurkunde *f.* dopustílna listína.

Concilium *n.* cerkvéni zbòr.

Concipient, Concipiſt *m.* koncipient, koncipíst.

concipieren sestáviti, zložiti, spísati; *impf.* sestávljati, zlágati, spisovati.

Concluve *n.* zbórnica za izvolítev nóvega pápeža.

Concluſum *n.* sklèp.

Concordat *n.* konkordát, pogódba s pápežem.

concret konkrétən, stvarčn.

Concubinat *n.* priléžništvo, hotníštvo.

Concubine *f.* priléžnica, pohotnica.

Concurrent *m.* soprosívec, tekmeník, konkurent; (**Beiträger**) skladník.

Concurrenz *f.* konkurénca; (Zuſammentreffen) sestánek, stòk; (Beiſteuer) skládanje; (Bewerbung) pogánjanje, natečáj; =**beitrag** *m.* skladni prispévek; =**ſtraße** *f.* skladna cesta.

concurrieren (zuſammentreffen) sniti (snidem) se, stŕniti se; *impf.* strinjati se; (bewerben ſich) pogánjati se za kaj.

Concurs *m.* natečáj, razpìs (službe); (Gläubiger) stečáj, konkurz; — eröffnen objáviti stečáj, na kant, na boben priti (pridem); Concurs- konkúrzni, natečájni, stečájni.

Concursausſchreibung *f.* razpìs natečája, razpìs službe.

Concursgläubiger *m.* konkúrzni úpnik.

Concursmaſſe *f.* konkúrzna imovina, masa; =**verwalter** *m.* uprávnik konkúrzne mase.

Concursproceſs *m.* konkúrzna právda.

Concursverhandlung *f.* konkúrzna obravnáva.

Condenſation *f.* zgostítev, zgóščanje.

Condenſator *m.* gostílnik, gostíč.

condenſierbar zgostljiv.

condenſieren zgostíti, *impf.* zgoščevati.

Condition *f.* pogój, uvèt; (Dienſt) služba.

Conditional *m.* pogójnik, pogójni ob. uvétni naklòn.

conditionieren slúžiti, v službi biti

Conditor *m.* slaščičar, sladčíčar.

Conditorei *f.* slaščičárnica.

Condolenz *f.* sožálje, sočútje; =**ſchreiben** *n.* sožálnica, sožálni list.

Condor *m.* kondor.

Conduct *m.* pogrèb, pogrébni izprevòd; Conduct- pogrébni.

Conducteur *m.* izprevódnik, kondukter.

Conductkoſten *pl.* pogrébni stroški *pl.*

Conductor *m.* vodílo; *elektr.* prevódnik.

Conduite *f.* vedénje, obnášanje.

Conduitliſte *f.* izpričálo o vedénju.

Confect *n.* slaščica, zasládek.

Conferenz *f.* zborovánje, posvétovanje, konferénca; — halten ſ. conferieren.

conferieren zborovati, posvétovati se.

Confeſſion *f.* izpovédba, vera, veroizpovédanje, konfesija.

confeſſionslos brez izpovédbe (vere).

confidentiell zaúpen, skrivno dogovorjèn.

Confirmand *m.* bírmanec.

Confirmation *f.* potŕdba, potrdítev; (Firmung) birma.

Confiscation *f.* zaséga, zaplémba, konfiskácija.

confiscieren odvzéti (-vzámem), zapleníti, zaséci (-sézem), konfiscírati; *impf.* odvzémati, zaplenjevati.

Conflict *m.* spor, razpór, sokob, navzkrížje; in — gerathen spreti se.

Conföderation *f.* zveza, zavéza.

conform sličen, podóben, enák, soglásen.

Conformität *f.* sličnost, podóbnost, enákost, soglásnost.

Confrontation *f.* soóčba, predstáva iz oči v oči.

confrontieren soóčiti, predstáviti iz oči v oči.

confundieren zmẽšati, zmesti (zmetem), zmótiti, izbégati.

confus zmešan, zmeten, zmočen, izbégan.

Confuſion *f.* zmeda, zmešnjáva, zmot[njáva.

Congeſtion *f.* navàl (krví), pritísk.

Conglomerat *n.* lábora, spriměk.

Congregation *f.* skúpščina, brátovščina.

Congreſs *m.* zbòr, shòd, sestánek, kongres.

Congrua *f.* pristójna duhóvniška plača, kongrua.

congruent skladen.

Congruenz *f.* skládnost.

congruieren skládati se, ujémati se.

Conjectur *f.* ugíbanje, domnévanje, dozdéva, dozdévek. [gíbanje.

Conjugation *f.* sprega, spregátev, pre-

conjugieren sprégati, pregíbati.

Conjunction *f.* zveza; (ſprachl.) veznik.

Conjunctiv *m.* vezni naklòn, vezálnik.

Conjunctur *f.* okóliščina, odnošáji.

connational istonárodèn.

Conner *m.* zveza. [vati.

conſcribieren popísati, *impf.* popiso-

Conſcription *f.* popis, popisovánje.

Conſcriptions- popísni; =**bureau** *n.* popisoválnica; =**flüchtling** *m.* ubéžnik, uhajáč; =**liſte** *f.* popísni imenik, popísnik.

Conſecration *f.* posvétba, posvečevánje.

conſecrieren posvetiti, *impf.* posvečevati.

conſecutiv naslédèn, poslédèn, poslédičèn.

Conſens *m.* privolítèv, privolílo, dopustílo.

conſentieren privóliti, dovóliti.

conſequent doslédèn.

Conſequenz *f.* doslédnost; poslédèk, poslédica.

conſervativ držèč se stare merí, konservativèn.

Conſervator *m.* ohranjevávèc (starín), konservator.

Conſervatorium *n.* konservatórij, glásbeno véliko učilíšče.

conſervieren ohrániti, obvárovati; *impf.* ohranjevati. [čen.

conſiderabel znatèn, znamenít, odlí-

Conſideration *f.* premišljevánje; priznánje, číslanje.

Conſignation *f.* zaznáměk, imeník, izkaz, spisèk.

conſignieren zaznámenovati, naznáčiti; zapečátiti; die Truppen — vojáke odlóčiti, zbrati (zberem); conſigniert ſein priprávljen, odlóčen biti (sem).

Conſilium *n.* posvèt, posvétovanje, svetoválni zbòr.

conſiſtent čvrst, jak, trpéžèn, gost.

Conſiſtenz *f.* čvrstost, jakost, trpéžnost, gostóst.

Conſiſtorial- konzistoriálni; **=rath** *m.* konzistoriálni svétnik.

Conſiſtorium *n.* konzistórij.

Conſole *f.* podstávka, polica, napùšč.

conſolidieren utrditi, učvrstíti, ukoreníti; *impf.* utrjati, utrjevati.

Conſonant *m.* soglásnik.

Conſonanz *f.* soglásje.

Conſorten *pl.* družniki, továriši, pristáši, pajdáši.

Conſortium *n.* društvo, družba.

Conſpiration *f.* zaróta, upòr.

Conſtabler *m.* ognjár; (in England) policíjski služábnik, redár.

conſtant stanovítèn, vedèn.

conſtatieren potŕditi, dokázati (-kážem), izpríčati, dognáti (-žénem), konstatírati; *impf.* dokazovati, izpríčevati, potrjevati.

Conſtatierung *f.* potŕdba, izpríčba; določítèv.

Conſtellation *f.* stanje zvezd, ozvézdje.

conſterniert osúpèl, pobít, prepádèl; — werden osúpniti, ostrméti.

Conſtituante *f.* ustavodájni zbòr.

conſtituieren ustanovíti, sestáviti, osnováti; *impf.* ustanávljati, sestávljati.

conſtituierend ustavodájèn; ustanóvèn.

Conſtituierung *f.* ustanovítèv, sestáva, urédba.

Conſtitution *f.* ustáva; (d. Leibes) sestáva, kakóvost; von ſtarker — móčnega živóta.

conſtitutionell ustávèn. [ba.

Conſtruction *f.* sestáva, gradnja, tvor-

conſtruieren zgraditi, narediti, sestáviti, *geom.* načŕtati; *impf.* tvóriti, sestávljati.

conſubſtantiell istobítèn, sobítèn.

Conſul *m.* poročník, konzul.

Conſulat *n.* kónzulstvo.

Conſulent *m.* svétnik, posvetovávèc.

Conſultation *f.* posvétovanje.

conſultieren za svèt povprášati; *impf.* posvétovati se s kom. [sum.

Conſum *m.* použítèk, potróšèk, kon-

Conſument *m.* použítnik.

conſumieren použíti (-žíjem); potrošíti; *impf.* používati, troščti.

Contact *m.* dotíka, dotíkljaj.

contagiös nalezljìv, kúžèn, okužljìv.

Contagium *n.* nalezílo, okužílo, kužnína.

contemplativ razmišljìv, premišljeválèn, zamíšljen.

content zadovóljèn.

Conterfei *n.* podóba, slika, posnétèk.

conterfeien slíkati, obráziti; naslíkati, posnéti (-snámem), upodóbiti.

Contexť *m.* zveza besed, zveza misli v spisu.

Continent *m.* celína, suha zemlja.

continental celínski, kontinentálèn.

Continentalſperre *f.* celínsko zapŕtje.

Contingent *n.* prispévèk, dotíčni del, število (vojákov).

continuierlich neprenehljìv, nepretŕgan, neprestán; *adv.* nepreněhoma, neprestáno, enomérno.

Continuität *f.* neprenehljívost, neprestánost.

Conto *n.* račún, izpísèk; *à conto* na račún; *conto corrente* tekóči račún.

Contoinhaber *m.* imétnik računa.

Contour *m.* obrís, očrt.
contourieren očŕtati.
Contract *m.* pogódba.
Contraction *f.* krčenje.
Contractionsvermögen *n.* skrčljívost.
Contrahent *m.* pogódnik.
contrahieren pogoditi se, dogovoríti se; *impf.* pogájati se, dogovárjati se.
contramandieren preklícati (-klícem), oporéči (-réčem); *impf.* preklicevati, oporékati.
Contraordre *f.* oporéka, preklic.
conträr nasprótèn; *adv.* naspróti.
Contrasignatur *f.* nasprótni podpìs.
contrasignieren s kom vred podpísati, svoj podpìs dodáti, — pristáviti.
Contrast *m.* nasprótje, nasprótèk, razlíčje; odpòr.
contrastieren nasprotovati, razlikovati se, lóčiti se.
Contreadmiral *m.* pomórski podvójvoda, podadmirál.
Contrebande *f.* tihotápska roba, zabránjeno blagó; (Schleichhandel) tihotápstvo.
Contremine *f.* nasprótni podkòp.
Contribuent *m.* obdáčenèc, prispévnik.
contribuieren prispéti (-spéjem); *impf.* prispévati, davke plačevati.
Contribution *f.* prispévèk, davèk, dača.
Controlamt *n.* priglédni urád, priglédništvo.
Controle *f.* priglèd, nadzórstvo.
controlieren prigledovati, nadzírati.
Controlor *m.* priglédnik.
Controlsbezirk *m.* priglédni okràj.
Controlsversammlung *f.* priglédni shòd.
Controverse *f.* razpòr, prepír.
Contumaz *f.* upórnost; (zdrávstveni) zapòr; (im Proceſſe) neprihòd, izostánèk, kontumácija.
Contumazanſtalt *f.* kontumácijski zavòd, zdravstvenozapórni zavòd.
contumazieren zaóčno obsóditi, zavoljo neprihóda obsóditi; *impf.* obsójati.
Contumazurtheil *n.* zaóčna razsódba, sodba zavóljo neprihóda.
Contuſion *f.* otíska.
Convaleſcent *m.* okrévavèc, prebolévavèc, prebolévnik.
Convaleſcenz *f.* okrévanje, prebolévanje, ozdravénje.
Convenienz *f.* pristójnost, spodóbnost; (Übereinkunft) dogóvor; (Anſtand) vljúdnost.
convenieren ugájati, príjati; spodóbiti se; zložíti se, pogoditi se; *impf.* zlágati se.
Convent *m.* shòd, zbiralíšče; samostán.
Conventikel *n.* skrivni shòd.
Convention *f.* pogódba, dogóvor.
conventional, conventionell dogóvorèn, konvencijski.
Conventionsgeld *n.* dogóvorni —, konvencijski denar.
convergent stičèn, primíčèn.
Convergenz *f.* stìk, stičnost.
convergieren stíkati se, primíkati se.
convergierend ſ. convergent.
Converſation *f.* razgóvor; óbčenje.
Converſationslexikon *n.* vseúčni slovár.
converſieren razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, márnjati, kramljáti.
convex izbóčen, vzbókèl; — werden vzbóčiti se, vzbókniti se.
Convexconcav jamastoizbóčen.
Convict *m.* *(n.)* gojíšče; hranilíšče.
Convictler, Convictoriſt *m.* gojénèc, rejénèc.
Convocation *f.* sklic, poklic, pozív.
Convulſion *f.* tŕganje, zvíjavica, krč.
convulſiviſch krčevít.
Cooperator *m.* pomočník; *theol.* duhóvni pomočník.
Coordinate *f.* sorédna črta, sorédnica.
coordinieren vzporedíti, priredíti.
coordiniert prirédèn, vzporédèn.
Copie *f.* posnétèk, posnémèk, snemèk; (Abſchrift) prepìs, kópija.
Copierbuch *n.* prepísnik, kópijska knjiga.
copieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; (abſchreiben) prepísati (-píšem), *impf.* prepisovati; (v. Malern) preslíkati.
Copiermaſchine *f.* posnémni stròj.
Copiſt *m.* prepisovávèc.
Copula *f.* vez (-í), vezílo, spojílo.
Copulation *f.* poróka, vénčanje.
copulativ vezálèn, vezílèn.
Copulator *m.* poročevávèc.
copulieren poročíti; *impf.* poróčati, vénčati.

cordial srččn, prisrččn, iskrén.
Cordon *m.* mejna straža, kordon.
Cordonn *m.* kordovan.
Cornet *m.* zastavonóšec, práporščak.
Corporal *m.* desétnik, korporál.
Corporation *f.* skúpščina, zádruga.
Corps *n.* vòj, kor. [tršat.
corpulent živótčn, debel, zastávčn,
Corpulenz *f.* živótnost, debelóst, zastávnost.
Corpus *(m.)* *n.* teló (telésa), truplo, živòt; *corpus delicti* kaznívo dejánje zadevajóča stvar (-í).
correct pravílčn, pràv.
Correctheit *f.* pravílnost, čistost.
Correction *f.* popráva, poboljšáva.
correctionell, correctiv poboljševálčn; pokorílčn, strahoválčn.
Correctionsanſtalt *f.* pokorílnica, poboljševálnica, poprávnica.
Corrector *m.* popravljávec, popravljáč.
Correctur *f.* popráva, poprávek.
Correcturbogen *m.* poprávna pola.
Correferent *m.* soporočevávec.
correlativ soodnósčn.
Correlativität *f.* soodnósnost. [vec.
Correſpondent *m.* dopísnik, dopisovávec.
Correſpondenz *f.* dopisovánje, dopisáva, dopis, pisma; **=karte** *f.* dopísnica; **=nachricht** *f.* novica, glas po pismih.
correſpondieren dopisovati; (entſprechen) ukládati se, strinjati se, ujémati se.
Corridor *m.* hodník, mostovž.
corrigieren poprávíti, *impf.* poprávljati.
corrumpieren pokazíti, izpríditi, pohábiti, popáčiti, pokváriti; *impf.* pohábljati, popačevati, pokvárjati.
Corruption *f.* izkažénost, popáčenost; (Beſtechlichkeit) podkúpnost. [par.
Corſar *m.* korzár, gusár, morski ro-
Corvette *f.* korvéta.
Coſecante *f.* doséčnica.
Coſtüm *n.* obléka, oprava.
Cotangente *f.* sotíčnica.
Cote *f.* vpisana mera, kota.
Cotelett *n.*, **Cotelette** *f.* rébrce.
Coterie *f.* ſ. Sippſchaft.
Cotillon *m.* kotiljón.
coulant ustrežljiv, volján.
Couleur *f.* *(m.)* barva kot drúštveno známenje; dijáško društvo.
Couliſſe *f.* stranska stena, kulísa.
Coup *m.* udár, udárec, màh, mahljaj.
Coupé *n.* predélek na železniškem vozu, pregrádka.
coupieren odrézati (-rézem), odstríči (-strížem).
Couplet *n.* šegáva popévka.
Coupon *m.* kupón, odrézek.
Cour *f.* mačen dvoríti, míliti se, sladkáti se, láskati, dobríkati se.
Courage *f.* srčnost, hrabrost.
courant tokóč, gredóč.
Courier *m.* jádrnik, brzotèk, hitri sèl, kurir.
Cours *m.* cena, kurz; **Cours-** kurzni.
courſieren iti (idem, grem), teči (tečem), v obtéku biti (sem), króžiti.
Courtine *f.* zastor, pregrinjálo, prestirálo.
Courtoiſie *f.* udvorljívost, vljudnost.
Couſin *m.* brátranec, bratič; stríčič, strinič; sestránec.
Couſine *f.* brátranka, sestríčna.
Couvert *n.* zavítek, zavòj; (Gedeck) pogrínjek k jedi.
craſs ſ. dick, grob; craſſe Unwiſſenheit grozna nevédnost.
Cravatte *f.* zavrátnica.
Creatur *f.* stvar (-í); (verächtl.) pokvéka; die ganze — vse stvari.
credenzen pokúsiti in podáti; *impf.* pokúšati in podájati; z vinom streči; postréči, podvoríti; natóčiti, *impf.* natákati.
Credenztiſch *m.* postréžna miza.
Credit *m.* vera, up, úpanje; zaúp, kredit; auf — na up, na úpanje, na vero; viel auf — geben velíko zaúpati; keinen — haben ne iméti (imám) vere.
Creditanſtalt, Creditbank *f.* kreditni zavod, kreditna banka.
creditieren na up ob. na vero dati, zaúpati; *impf.* úpati, na up dajáti, zaupovati.
Creditiv *n.* povérno, poverílno pismo.
Creditnehmer *m.* dolžník.
Creditor *m.* upnik.
Credits- upni, kredítni. [nica.
Creditcaſſe *f.* upna, kredítna denár-
Creditsoperation *f.* upno ob. kredítno podjétje.
Credo *n.* vera.

creieren ustváriti; narediti; ustanovíti, izvóliti; *impf.* ustvárjati; narájati; ustanávljati.

crepieren cfkniti, iztégniti se, pogíniti, gágniti; *impf.* cfkati, pogínjati.

Cretin *m.* bebec, topoglávec.

Cribа *f.* propádek, kánt; in — gerathen na kánt ob. na boben priti (pridem).

Cribatar *m.* propádnik.

Crimen *n.* hudodélstvo, zločin, zločincriminal kázenski, kriminálen.

Criminalgericht *n.* kázensko sodíšče.

Criminalhaus *n.* kaznílnica.

Criminalíſt *m.* poznavávec —, veščák kázenskega prava.

Criminalrecht *n.* kázensko pravo.

Criminalrichter *m.* kázenski, kriminálni sodnik.

Croquis *n. (m.)* načŕt, osnútek.

Croup *m.* davica.

Crucifix *n.* razpélo, križec, bridka ob. božja martra.

cubieren kubírati.

Cubik- kúbičen, kockov; **=maß** *n.* kúbična, kóckova mera; **=wurzel** *f.* kúbični, kóckov korén; **=zahl** *f.* kúbično števílo.

cubiſch kúbičen.

Cubus *m.* kub, kocka.

Culmination *f.* vrh; vrhovánje, najvíšja stopnja; **Culminationspunkt** *m.* vrhovíšče, vršnik, višek.

culminieren vrhovati.

cultivieren obdelovati; gojíti; (bilden) líkati, míkati, obráziti; omíkati, olíkati, izobráziti; *impf.* izobraževati.

cultiviert izobražen, olíkan, omíkan; (v. Boden) obdélan.

Cultur *f.* izobraževánje; omíka, olíka, izobrázba, izobraženost, prosvéta; (Anbau) obdelovánje.

Culturaufwand *m.* stroški za obdelo-

culturfähig izobrázen, sposóben izobraženja.

Culturgeſchichte *f.* zgodovína omíke, povéstnica izobrázbe.

Culturträger *m.* izobraževátelj, omiko-

Cultus *m.* bogočástje, bogoslúžje; **Cultus-** bogočástni, bogoslúžni; **=miniſter** *m.* minístr za bogočástje; **=gegenſtand** *m.* bogoslúžna reč (-i).

cumulativ skupen, nakopíčen.

cumulieren zdrúžiti, nakopíčiti; združevati.

Cumulierung *f.* kumulácija, kopíčenje, združítev.

Cur *f.* zdravítev, léčenje, zdravljénje, vračítev, vračba.

curabel ozdravljiv, izlečljiv.

Curand *m.* oskrbovánec.

Curanſtalt *f.* zdravílnica.

Curatel *f.* skrbstvo, varstvo; **Curatels-** skrbstven, varstven; **=verhängung** *f.* stávljenje pod skrbníka.

Curator *m.* skrbník, kurator.

Curatorspflicht *f.* skrbníkova dolžnóst.

Curgeld *n.*, **Curkoſten** *pl.* zdravílski stroški.

Curialſtil *m.* urádni jezik, služábna pisáva.

Curie *f.* zbor; zbórnica; volílna skupína; pápežev dvor, kúrija.

curieren zdráviti, léčiti, céliti, vráčiti; ozdráviti, izléčiti; *impf.* ozdravljati.

curios čuden, čúdežen, divén, posében; radovéden, izvedljiv.

Curioſität *f.* redka stvar, čudna reč, posébnost.

Curmethode *f.* način zdravljénja.

Curort *m.* zdravilíšče, toplíce *pl.*

Curpfuſcher *m.* mazáč, ozdravljúh.

Currende *f.* okrožnica, okrožni list.

current tekóč.

Curreniſchrift *f.* tekóča pisáva z némškimi pisménkami.

Curs *m.* tečáj; cena vrednóstnih papírjev, vrednost menic; (Umlauf) **Curſus** *m.* obtèk; (Richtung) smer (-i), tek.

Curſchmied *m.* konjski zdravník.

curſiv ležéč, nagnjen.

Curſivſchrift *f.* ležéči pis; ležéče črke, nágnjene pisménke.

curſoriſch tekóč, neprestán; *adv.* tekóče, zdržema.

Curweſen *n.* zdravníštvo, zdravílstvo.

Cuſtos *m.* varih, čuváj, stražnik.

Cyklop *m.* kiklop, ciklop, enook; gorostás.

Cyklus *m.* koló, krog, kolobár; vrsta.

Cylinder *m.* valj, valjar, cilindèr.

Cymbel *f.* zvončék, kragúljček, cimbale *pl.*

Cynismus *m.* brezobzírnost, nesrámnost, cinízem.

Cynoſur *f.* mali voz (ozvézdje); vodílo.
Cypreſſe *f.* ciprésa; **Cypreſſen-** ciprésov; **=holz** *n.* ciprésovina, ciprésov les.
Czako *m.* čaka, čako, pokriválo peščev pri vojákih.
Czar *m.* car; **—in** *f.* cárinja, cárica.

D.

Da *adv.* (hier) tù, tukaj, tù-le, le-tù; (dort) tàm, tàmkaj, tamkaje, tàm-le; (dann) tedàj, takràt; (— vorüber) tod, le-tod.
da *coni.* (weil, nachdem) ker; (obgleich, indem, anſtatt, als) ko; (— doch) čerávno, akorávno.
dabei *adv.* zraven, polèg, vpričo.
da capo *adv.* od kraja, še enkrat.
Dach *n.* streha, kròv; *dem.* stréšica; *coll.* ostrége; einem — u. Fach geben pod streho vzeti (vzámem), sprejéti koga, preskrbéti koga; **Dach-** strešni.
Dachbalken *m.* ſ. Querbalken.
Dachboden *m.* podstrége, nahíšje.
Dachdecken *n.* ſ. Dachdeckung.
Dachdecker *m.* krovec, strehar.
Dachdeckung *f.* pokrívanje.
Dachfenſter *n.* lina.
Dachfirſt *m.* sleme (-na).
dachförmig strehast.
Dachfront *f.* strešno čelo, pročélje.
Dachgeſimſe *n.* svisli *pl. f.*
Dachgeſperre *n.* strešje, vez (-i).
Dachgiebel *m.* strešni vrh, sleme (-na), zatrép.
Dachkammer *f.* zgórnjica, podstrešnica, [izba.
Dachnagel *m.* strešnik.
Dachrinne *f.* žleb, žlot.
Dachs *m.* jazbec; *dem.* jázbeček; **Dachs-** jázbečev, jázbečji.
Dachsbau *m.* jázbina.
Dachſchaufel *f.* škopa.
Dachſchiefer *m.* skril (-i).
Dachſchindel *m.* skodla, strešnica, kálanica.
Dachsfalle *f.* past (-i) za jazbece.
Dachsfell *n.* jázbečevina. [só.
Dachsfleiſch *n.* jázbečevo (jázbečje) me-
Dachsgrau jázbečast.
Dachshund *m.* jázbečar; **=hündin** *f.* jázbečevka.
Dachsloch *n.* jázbina.
Dachſparren *m.* špérovec, škárnica, škarnik.
Dachſtroh *n.* škopa, strešnica, krovnica.
Dachſtube *f.* podstrešnica, podkrovnica.
Dachſtuhl *m.* strešina, stropílo.
Dachtraufe *f.* kap, okáp.
Dachung *f.* strešje, ostrége, krov.
Dachvorſprung *m.* podstrešek, ostrešek, napušč.
Dachwaſſer *n.* kápnica. [nje.
Dachwohnung *f.* podstrešno stanová-
Dachziegel *m.* strešnik; (Hohlziegel) korec, žlebnik.
Dachzimmer *n.* podstrešna soba.
dadurch *adv.* tod, le-tód, tù skoz; (Mittel) s tem, po tem.
dafern *coni.* àko, čè.
dafür *adv.* za to; — haften porok biti (sem) za kaj, jámčiti za kaj, odgovórèn biti.
dafürhalten iméti (imám) koga za kaj; méniti; ich halte dafür po moji misli je.
dagegen *adv.* naspróti, proti, zoper.
dagegen *coni.* àli, pa, naspróti pàk.
dagegen ſein upréti se, *impf.* upírati se, protívjti se čemu.
Daguerreotypie *f.* svetlotìsk.
daheim *adv.* domá.
daher *adv.* od tod, od tukaj; od tàm, od támkaj, od ondód.
daher *coni.* zató, zatórej, torej.
daherbrauſen privršéti.
daherfahren pripéljati (-péljem) se.
daherkommen priti (pridem), *impf.* prihájati; (fliegend) priletéti; (laufend) pritéči (-téčem); (pfeifend) prižvížgati; (ſingend) pripéti (-pójem); (zitternd) pritrésti se u. ſ. w.
dahier *adv.* tù, tukaj, tù-le, le-tù.
dahin *adv.* tjà, tjàkaj.
dahinaus *adv.* tod, tamtód, ondód.
dahinblühen véniti, ocvétati; *giniti.*
dahinbrauſen šuméti; odšuméti.
dahinbringen prinésti (-nésem), *impf.* prinášati; einen — pripráviti koga, da bi . . .

dahineilen potékati, hitéti.
dahinfahren péljati (péljem, peljám) se tja, oditi (-ídem); *impf.* odhájati; *fig.* izgíniti, umréti.
dahingeben podáti, podaríti.
dahingegen *adv.* àli, naspróti pà, pàk, pà, proti temu.
dahingehen odíti (-ídem), tjà iti (grem); *fig.* umréti, preminíti (-minem).
dahinliegen žéti, pojémati.
dahinſchlafen zaspáti (-spím).
dahinſchmachten medléti, gíniti, mreti.
dahinſein pròč biti (sem), po čem biti; komu odklénkati, propásti (-pádem).
dahinſtehen ſ. dahinſterben.
dahinſtellen tja postáviti, *impf.* postávljati, tja deti (denem); (etw. dahingeſtellt ſein laſſen) nedolóčeno pustíti.
dahinſterben umréti, preminíti; *impf.* umírati, pojémati.
dahinſtürzen telébniti, telébiti, bútiti, izvíniti se, zvalíti se, zavalíti se.
dahinten *adv.* zadaj, od zadaj.
dahinter *adv.* za tem, v tem; zadaj; — kommen spáziti.
dahinwelken zvéniti, *impf.* véniti.
dahinziehen odríniti, odpráviti se, odíti (-ídem), *impf.* odprávljati se, odhájati.
dahlen tevljáti, bebljáti.
Dahlerei *f.* tevljánje, bebljánje.
daktyliſch dáktilski.
Daktylus *m.* daktil.
damalig tedánji, tedášnji, óndašnji, takrátšn.
damals *adv.* tedàj, ondaj, takràt.
Damascenerklinge *f.* damaščánka.
Damascenerſtahl *m.* damaščánsko jeklo.
damascieren podamáščiti; kalíti.
Damaſt *m.* damást.
damaſtartig damástast.
damaſten damástn, damástov.
Dame *f.* dama, gospá; (i. Karteuſpiele) kraljica; (i. Damenſpiele) dama; Damengospéjski; der Dame gospénji.
Damenbrett *n.* dámnica, dama; (Dame ſpielen) dámati, damo vleči (vlečem).
Damenſtein *m.* (i. Damenſpiel) damnik.
Damhirſch *m.* damjak, lanjèc.
dämiſch vrtoglàv, omótičn; ábotn.
damit *adv.* s tem; nur heraus — le vùn, kar imaš; le daj; le reci.
damit *coni.* dà, dà bi.
Damm *m.* jez, ježa, nasìp, zagrája.
Dammbruch *m.* predòr nasípa.
dämmen zajezíti, zagradíti; *impf.* jezíti, gradíti, zagrájati.
Dammerde *f.* črnica, črna prst (-í).
dämmerig mračn, sómračn, temótn, mežàv.
Dämmerlicht *n.* pómrak, svit, zòr.
dämmern mračíti se, temníti se; es dämmert mrak se dela; (tagen) svítati se, prizárjati, razsvetljevati se; der Tag bricht an daní se.
Dämmerung *f.* mrak, pó-, sómrak; (Morgen—) zòr, svit, svítanje.
Dämmerungsbogen *m.* sómračni lok.
Dämmerungskreis *m.* sómračni krog.
Dämon *m.* hudóba, zli duh, bes, demon.
dämoniſch besn, démonski.
Dampf *m.* par, sopár, sopára, hlap; Dampf- parní, sopárni.
Dampfbad *n.* parna kopel (-i).
Dampfbetrieb *m.* parna vŕšba.
Dampfboot *n.* paroplóvnik.
Dampfcanal *m.* parovòd.
dampfen páriti se, sopáriti se, hlapéti, kadíti se; (das Pfeifchen) púšiti.
dämpfen za-, udušíti, u-, pogasíti; *impf.* dušíti, gasíti, zaduševati, pogaševati; (den Zorn) utolážiti, *impf.* tolážiti; (das Licht) temníti; zatemníti; (gedämpfte Stimme) zamólkel glas, priglušn.
Dampfer *m.* parnik, parobròd.
Dämpfer *m.* gasílo, tolažílo; (d. Lichtes) temnílo.
dampfförmig parast.
Dampfkeſſel *m.* parni kotl, hlapílnik, párovnik.
Dampfkraft *f.* parna moč, parna síla.
Dampfloch *n.* hlápnica.
Dampfmaſchine *f.* párni stròj.
Dampfmeſſer *m.* paromèr.
Dampfnudel *f.* opárjenik; opárjeni rézanci *pl.*
Dampfpfeife *f.* parno žvižgálo.
Dampfſchiff *n.* ſ. Dampfer.
Dampfſchiffahrt *f.* parobródstvo, paroplóvstvo; Dampfſchiffahrts- paroplóvski, parobródn.
Dampfwagen *m.* parni vox, parovòx.
Damwild *n.* damjáčina, lánjčina.
danach *adv.* ſ. darnach.

daneben *adv.* zraven, polèg; gleich — tik; (überdies, zugleich) vrh tega, zraven tega, razen tega, mimo tega, pri tem, tudi.

danieden *adv.* tù doli, tàm doli.

danieder *adv.* doli; (zu Boden) na tla; na tleh.

daniederkommen ſ. niederkommen.

daniederliegen bolévati, bolovati (bolujem), bolán ležáti (ležím); (v. Handel) zastájati.

Dank *m.* hvala; zahvála; — ſagen zahváliti, zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se; — wiſſen hvaléžen biti (sem); Gott ſei — hvala (bodi) Bogu, bodi (ga) Bog zahváljen; Dank- zahválni, hvalni.

Dankadreſſe *f.* ſ. Dankſchreiben.

Dankaltar *m.* zahválni oltár, zahválni žrtvenik.

Dankamt *n.* zahválna maša.

dankbar hvaléžen, zahválen.

Dankbarkeit *f.* hvaléžnost, zahválnost.

danken zahváliti (koga), *impf.* zahvaljevati; auf einen Gruß — odzdráviti.

Dankgebet *n.* zahválna molítev.

Dankgefühl *n.* čut hvaléžnosti. [nica.

Danklied *n.* zahválna pesèm (-i), hvál-

Dankopfer *n.* zahválna darítev, zahválna žrtev.

Dankſagung *f.* zahvála.

Dankſchreiben *n.* zahválno pismo, zahválnica.

dann *adv.* (Zeit) tedàj, tačàs, ondaj; potèm, zatèm, nató, potlej; — und wann včasi, včasih.

dannen *adv.* von — odtód, odonód, od tamtód, od tistod.

daran *adv.* na tem, pri tem, v tem, na to.

daranſetzen mánjkati, pomanjkovati.

Darangabe *f.* zadàv, ara.

darangehen lotíti se česa, poprijéti (-prímem) se; *impf.* lotévati se, poprijémati se.

darankehren ſich zméniti se za kaj; *impf.* méniti se, márati, mar biti (sem) komu česa.

darankommen na vrsto priti (pridem), *impf.* na vrsto prihájati.

daranliegen komu do česa biti (sem), za kaj biti.

daranmachen ſich ſ. darangehen.

daranſetzen pri čem, na čem biti (sem), pri volji biti, naménjen biti; volja me je; gut — komu dobro kàže, sreča dobro streže; ſchlecht — na izgúbi biti; es iſt nahe daran zu ... malo da ne ...; wenn ich recht daran bin če se ne motim.

daraufſ *adv.* na to, na tem; (hernach) nato, potem, potlej; — ausgehen naklépati, namérjati. [dèv.

Daraufgabe *f.* naméček, nadávek, na-

daraufgehen póiti (-idem), potéči; *fig.* umréti, pomréti; (benöthiget werden) treba je, potrebovati se.

Daraufgeld *n.* nadávek, nadèv.

daraufkommen iztekníti (-táknem), zasledíti, izvédeti (-vém) kaj, naletéti na kaj.

daraufwenden obŕniti, *impf.* obráčati na kaj.

Daraufzahlung *f.* pridálo, pridàv.

daraus *adv.* iz tega, iz teh reči.

darben strádati, pománjkanje trpéti, v révščini živéti.

darbieten ponúditi, podelíti, podáti; *impf.* núditi, ponújati, podeljevati.

Darbieten *n.* ponúdba.

darbringen do-, prinésti (-nésem), poklóniti; *impf.* do-, prinášati, poklánjati.

Darbringer *m.* poklonítelj.

Darbringung *f.* donòs, poklonítev.

darein *adv.* v to, v tega, vanj, vanjo, vmes.

dareinfinden ſich prváditi se česa, uvéščiti se, izúriti se v čem.

dareinlegen ſich vtekníti (-táknem) se, *impf.* vtíkati se, méšati se v kaj.

dareinreden vmes govoríti, v besédo ségati, prigovárjati, ugovárjati.

dareinſchicken ſich ſ. dareinfinden ſich.

dargeben podelíti, podaríti, poklóniti, *impf.* podeljevati, poklánjati.

darin *adv.* v tem, v tej reči, v tej zadevi; (innerhalb) notri.

darlegen predložíti, razložíti; *impf.* predlágati, razlágati; (beweiſen) dokázati (-kážem), izpríčati; *impf.* dokazovati, izpričevati, izpričávati; (erklären) razložíti, pojasníti; *impf.* razlágati, pojasnjevati.

Darlegung *f.* predlóžba, predložítev; dokàz, izpríčanje; razlága, pojasnílo.

Darlehen *n.* zájěm, posojílo.
Darlehenscaſſe *f.* posojílnica.
Darlehensgeber *m.* posojilodávěc.
Darlehensnehmer *m.* posojilojémnik, zajémnik.
Darleihe *f.*, **Darleihen** *n.* ſ. Darlehen.
darleihen na up dati, v zájem dati, posóditi; *impf.* na up dajáti, úpati, v zájem dajáti, posójati.
Darleihens- zajémni, posojílni.
Darleiher *m.* posojevávěc, posodník.
Darm *m.* črevó (-ésa); *dem.* črevésce; **Darm-** črevni, črevésni.
Darmbein *n.* črévnica, bedrnica.
Darmbruch *m.* kila.
Darmentzündung *f.* črevna vnética.
Darmfell *n.* črevna mrena.
Darmgicht *f.* črevobólja, črevogrìz.
Darmgrimmen *n.* ſ. Kolik.
Darmſaft *m.* črevésni sok. [črev.
Darmſaite *f.* črevna struna, struna iz
Darmſchleim *m.* črevna žleza.
Darmſyſtem *n.* črevje.
Darmtyphus *m.* črevésni legar.
Darmverſchlingung *f.* zamòt črev.
darnach *adv.* po tem, po tej; potlej, potèm.
darnachachten ravnáti se po čem.
Darnachachtung *f.* ravnánje po čem; da se ravná po čem.
darnieder *adv.* ſ. danieder.
darob *adv.* ſ. darüber. [nica.
Darre *f.* sušílo, ozdíca; (Ofen) sušil-
darreichen podeliti, podáti; *impf.* podeljevati, podájati.
darren posušiti, *impf.* sušíti, ozdíti.
Darrhaus *n.* sušílnica.
Darrofen *m.* pečnica, peč za sušílo.
Darrſucht *f.* sušíca, suhotíca.
darrſüchtig sušíčen.
darſtellbar predstávěn.
darſtellen predstáviti, pred očí postáviti, razkázati (-kážem); *impf.* predstávljati, razkazovati; (bildlich) načŕtati, naslíkati, upodóbiti; *impf.* čŕtati, slíkati, upodábljati; (erklären) razložíti, *impf.* razlágati; (ſchriftl.) napísati (-pišem), opísati; ſich — skázati (-kážem) se, predstáviti se; *impf.* skazovati se, predstavljati se; —be Geometrie opísno merstvo; —be Künſte prikazujóče umétnosti.
Darſteller *m.* predstavljávěc, razlagávěc; igrávěc.
Darſtellung *f.* predstáva, opìs, opisovánje, razlága, razlózba; tabellariſche — preglédna razpredélnica.
Darſtellungsart *f.* predstavljáva, načìn predstávljanja.
Darſtellungsgabe *f.*, **Darſtellungsvermögen** *n.* predstavljávnost.
darthun izkázati (-kážem), dokázati, izpríčati; *impf.* iz-, dokazovati, izpríčevati.
darüber *adv.* nad tem, nad to, črez to, o tem; (deßhalb) zató, zatórej, zarádi tega; darunter und — vse vprék, vse križem.
darum *adv.* zató, zatórej, zavóljo tega, zatégadelj, zarádi tega; (um daß) po to, za to, o tem, ob to.
darunter *adv.* pod tem, pod to; med tem; pri tem, v tem.
das ſ. der. [biti.
daſein biti (sem), tù biti, pričujóč
Daſein *n.* bitje, bístvo, bítnost, bívanje; Kampf ums — boj za obstánek.
daſelbſt *adv.* tù, tùkaj, le-tùkaj; (dort) tàm, tàmkaj.
dasmal *adv.* takràt, to pot, sedàj.
daß *coni.* dà, da bi; — nicht da nè, da ne bi, da bi ne; ohne — ne da bi; im Falle — àko bí; bis — doklér ne.
Daſſelfliege *f.* govéji zolj.
Daten *pl.* podátki *pl.*, data.
datieren dan in leto pripísati (-pišem), datírati.
Datierung *f.* pisánje leta in dne.
Dativ *m.* dajálnik, dativ.
Datowechſel *m.* oddnévna menica.
Dattel *f.* datelj.
Dattelbaum *m.* dáteljevo drevó (-ésa).
Dattelöl *n.* dáteljevo olje.
Datum *n.* dan in leto, datum; bis dato do sedàj, do danášnjega dne.
Daube *f.* doga; *dem.* dóžica.
Daubenhobel *m.* strug, strugálnik, spehálnik.
dauchten ſ. dünken. [doba.
Dauer *f.* trpež, obstánek, trájanje;
Dauerform *f.* trpéžna, trajna oblíka.
dauerhaft trpéžen, trajen, obstójen.
Dauerhaftigkeit *f.* trpéžnost, trájnost, obstójnost.

dauerlos netrpéžèn, brez trpéža.
dauern trpéti, trájati; es dauert mich žal mi je; er dauert mich smili se mi.
dauernd ſ. dauerhaft; —e Beurlaubung *f.* stalèn dopúst; — Beurlaubter *m.* trajni, stalni dopústnik.
Daumchen *n.* palčèk.
Daumen *m.* palèc; (an einer Welle) motoróga; (an der Stampfe) ročíca, palèc, palčnik.
daumenbreit palèc širòk.
Daumenleder *n.* palčnjak.
Daumenſtock *m.* pálčnica, lisíce *pl.*
Daumling *m.* palčnik; (Menſch) palčèk.
Daunen *pl.* mehko perje, puh.
Daunenbett *n.* pérnica.
davon *adv.* òd tega, od te; o tem; iz tega, od te reči; weit — daleč pròč.
davonbleiben izostáti (-stánem), *impf.* izostájati.
davoneilen utéči (-téčem), potégniti jo, odnésti jo.
davonfliegen odleténi, odfrčati (-čim).
davonfliehen pobégniti, odbéžati (-bežím), pfhníti; *impf.* pfhati.
davongehen od-, úiti (-ídem), ubéžati (-bežím), unésti jo, upíhniti jo, pobráti (-bérem) se; *impf.* od-, uhájati.
davonjagen izpoditi, odgnáti (-žénem), odtírati; *impf.* odgánjati, odtirávati.
davonkommen oditi (-ídem), odnésti jo, réšiti se, otéti (otmèm) se; er wird nicht — ne ozdrávi več, ne prebolí.
davonlaufen utéči (-téčem), upíhniti jo, pobrísati jo, pocedíti jo, uliti jo, pobráti (-bérem) se, upfhniti.
davonmachen ſich ſ. davongehen.
davonrennen oddírjati, zbéžati (-ím).
davonſchleichen odpláziti se, izmúzniti se, ukrásti (-krádem) se, kopíta odnésti (-nésem).
davontragen odnésti, unésti; *impf.* odnášati, unášati; *fig.* doséči (-séžem), *impf.* doségati; (Krankheit) nalésti (-lézem); den Sieg — premágati, zmágati koga.
davor *adv.* prèd tem, pred to, pred to rečjó; da ſei Gott — Bog varúj; — erſchrecken ustrášiti se česa.
dawider *adv.* proti temu, zoper to, zoper to reč; (entgegen) naspróti; — ſein protíviti se, ustávljati se.
dazu *adv.* k temu, k tej reči; (deshalb) zató; — ſoll es nicht kommen do tega naj ne pride.
dazugeben pridáti, pridejáti (-dénem); *impf.* pridájati, pridévati; (beim Handeln) primekníti (-máknem).
dazugießen prilíti (-líjem), *impf.* prilívati; (mit einem Strahl) pricúrniti.
dazuhelfen pripomóči (-mórem).
dazulegen, dazuthun priložíti, pridejáti (-dénem); *impf.* prilágati, pridévati.
dazumal ſ. damals.
dazwiſchen *adv.* vmes, med tem, sredi tega.
Dazwiſchenkunft *f.* posredovánje, pritégljaj, pripomóč (-i).
Debatte *f.* razpráva, razgóvor, obrávnava.
debattieren razprávljati, obravnávati, razgovárjati se, pretrésati, pretresávati.
Debet *n.* dolg; er iſt ſchuldig dolžán je.
Debit *m.* prodája, promèt, spečávanje.
Debitor *m.* dolžník.
Debut *n.* prvi nastòp (igrávca).
debutieren pfvikrat nastópiti, pfvikrat igráti.
Decan *m.* dekán.
Decanat *n.* dekanija; **Decanats-** dekanijski.
Decem *m.* desetína.
decem deset.
December *m.* gruděn, decemběr.
Decemvir *m.* desetérnik, decemvir.
Decennium *n.* desetlétje.
decent spodóběn, pristójen.
Decenz *f.* spodóbnost, pristójnost.
Dechant *m.* dekán, nadžúpnik.
Dechantei *f.* dekanija.
Dechantswürde *f.* dekánstvo.
Decharge *f.* ustrèl.
dechiffrieren razrešíti, razbráti (-bérem), razvozláti.
Dechiffrierkunſt *f.* razrešítev tajnopísa.
decidiert odlóčen; *adv.* odlóčno.
Decigramm *n.* desetínka grama.
Decimal- desetínski, decimálni.
Decimalbruch *m.* desetínski ulómek, desetínski droběc.
Decimalmaß *n.* desetínska mera.
Decimalwage *f.* desetínska téhtnica.
decimieren desétiti, vsákega desétega ustrelíti.
Deck *n.* króv, páluba.
Deckblatt *n.* krovni list.

Decke *f.* odéja, pregrinjálo; krôv; (Plafond) stròp, stropje; Binſen— štórja; Buch— platnica; Pferde— plahta.

Deckel *m.* pokrôv, pokrývka, rena, zaklòp, zaklópec; *dem.* pokrôvček, rénica.

deckelförmig pokrôvnat.

decken kriti (krijem); pokríti, zavézniti; *impf.* pokrívati, zavezovati; ogrníti, odéti (-dénem); *impf.* ogrínjati, odévati; Auslagen — založíti, *impf.* zalágati; (den Tiſch) pogrníti, *impf.* pogrínjati; (ſicherſtellen) zavarovati.

Decker *m.* krovec, strehar; pogrinjávec.

Deckgebür *f.* pristojbína za spúščanje.

Deckliceu; *f.* spuščálno dopustílo.

Deckmantel *m.* zagrinjálo; pretvéza.

Decknetz *n.* mreža zagrebáča.

Deckperiode, Deckzeit *f.* (für Hengſte) spuščálna doba.

Deckplatte *f.* plošča pokrôvnica.

Deckſchuppe *f.* krovna luska.

Deckung *f.* kritje, pokrívanje; (Schutz) zaslómba, bramba, zaklòn, zakloníšče; (Sicherung) várščina, zavarovánje; — des Abganges pokrítje, zalózba primánjkljaja.

Deckungsurkunde *f.* izkázna listína.

Declamation *f.* umétni govor, deklamácija; **Declamator** *m.* deklamator.

declamatoriſch deklamátorski.

declamieren umétno govoríti, deklamírati, deklamovati.

Declarant *m.* napovedník. [rácija.

Declaration *f.* napóved, izjáva, dekla-

declarieren napovédati (-vém).

declinabel sklanjálen.

Declination *f.* odklòn; *gram.* sklanjátev, sklanja, sklánjanje.

Declinationsnadel *f.* odklonica, odklónska igla.

declinieren sklánjati, pregíbati (-gíbljem); odklánjati se.

Decort *n.* izvárek, prevrétek.

Decorateur *m.* olepševávec, ozaljševávec, dekoratér.

Decoration *f.* olepšáva, okrásje, dekorácija; red, častno známenje.

Decorationsmaler *m.* slikár dekorácij, gledíščni slikar.

decorieren olepotíti, okrásiti, olépšati, ozáljšati; *impf.* lepotíti, lépšati, záljšati; podelíti red, častno známenje.

Decorum *n.* spodóbnost, dostójnost.

Decret *n.* odlók; dekrét.

decretieren odlóčiti, skléniti; *impf.* odločevati, sklépati.

Dedication *f.* posvetítev, posvečevánje, posvéta, posvetílo.

dedicieren posvetíti, *impf.* posvečevati.

deducieren izvésti (-védem), izpéljati; *impf.* izvájati, izpeljávati.

Deduction *f.* izvájanje, izvòd, izpeljáva, dedúkcija.

Defect *m.* pománjkljaj, nedostátek.

defect pomanjkljiv, nepopóln.

Defectbogen *m.* manjkajóča, dopolnílna pola.

defectiv nepopóln.

defenſiv branílen, odbijálen.

Defenſor *m.* ſ. Vertheidiger.

Deficient *m.* oslabélec, opéšanec, bolêhen duhóvnik, deficient.

Deficit *n.* primánjkljaj, nedostátek.

defilieren snovàti (snújem), v redu mimo koga iti (idem, grem), defilírati.

definieren opredelíti, pojêm dolóčiti; *impf.* opredeljati, določevati.

Definition *f.* opredélba, opredelítev, definícija. [trdèn.

definitiv dokónčen, končèn, stalèn,

definitiv *adv.* stalno, za trdno; —e Rechnungserledigung dokónčno rešen račún.

Definitum *n.* dokónček, dolóčenost.

deform nespodóben, spačen.

Deformität *f.* nespodóba, spaka. [ba.

Defraudation *f.* poneverítev, ponevér-

defraudieren ponevériti, *impf.* ponevérjati; (ſchmuggeln) tihotápiti.

Degen *m.* mèč; **Degen-** mečev.

Degenfläche *f.* méčeva ploskêv.

Degengehenk *n.*, **Degenkuppel** *f.* jermen za mèč, mečev prepàs.

Degengriff *m.* méčevo držálo, roča.

Degenklinge *f.* méčevo rezílo.

Degenknopf *m.* mečev gumb, méčeva glavica.

Degenſpitze *f.* méčeva ost (-ſ).

Degenſtoß *m.* vbòd z mečem.

degradieren znížati, postáviti na nížjo stopnjo; *impf.* zniževati.

dehnbar raztézen, raztegljiv, potegljiv, vlačèn.

Dehnbarkeit *f.* raztéznost, razteglívost.
dehnen raz-, na-, potégniti, razprójiti; *impf.* raz-, nategovati, raz-, natézati, prójiti, vleči (vlečem); (Silbe) zatégniti, *impf.* zatézati; ſich — iztégniti se, *impf.* iztégati, iztegávati se, vleči se; (redeu) zlékniti se, *impf.* zlécati se, zlecevati se; gedehnte Silbe zatégnjen zlòg.
Dehnung *f.* raztezáva, raztéganje; (d. Silbe) zatéza, zatezávanje.
Dehnungszeichen *n.* zatégljaj, zatezáj.
Deich *m.* jez, zasip, gat, graja; **Deich-jezov**; **=bruch** *m.* predòr jeza.
deichen zajezíti, zagradíti, zasípati (-sipljem), zasúti (-sèpem u. -sújem); *impf.* jezíti, gradíti, zaježevati, zagrájati, zasipávati.
Deichſel *f.* ojé (ojésa), ójnica; (hintere) sora, razvóra.
Deichſelarm *m.* trabje.
Deichſelgabel *f.* ójnice *pl.*, škarje *pl.*, škárnice *pl.*
Deichſelnagel *m.* igla.
dein tvoj; (du —) svoj.
deinesgleichen tebi enák, tvoje vrste.
deinethalben, deinetwegen zavóljo tebe, zarádi tebe.
deinig ſ. dein.
Deismus *m.* deízem, bogovérstvo.
Deiſt *m.* deíst, bogovérec.
deiſtiſch bogovérən.
Dekade *f.* desetérica, desétka, dekáda.
Dekagramm *n.* desétka gramov, dekagram.
delectieren razveseljevati, veselíti.
Delegat *m.* odposlánec, delegát.
Delegation *f.* odrédba, odbéra, odredítev; odposlánstvo, delegácija.
delegieren odposlati (-pòšljem), odrediti, odbráti (-bérem), delegírati.
delegiert poslán, odbrán, delegíran.
Delegierte *m.* odposlánec, delegát.
delicat slastən, izbrán; (zart) mil, nežən; (hüfelig) kočljiv.
Delicateſſe *f.* slaščica, poslást (-i), poslaščica; neknost, razkóšje. [dən.
deliciös slastən, radostljiv, blagougó-
Delict *n.* zločin, hudodélstvo.
Delinquent *m.* zločínec, hudodélec, hudodélnik; obsójenec; —in *f.* hudodélnica; obsójenka.
delirieren blaznéti, blesti (bledem).
Delirium *n.* ſ. Wahnſinn.
delogieren razstániti, izséliti, iz stanovánja dejáti (dénem).
Delogierung *f.* razstanítev, izselítev, izgòn. [fin.
Delphin *m.* plískavica, pliskávka, del-
Delta *n.* delta.
Deltamündung *f.* deltast izlív.
Demagog *m.* demagóg.
demagogiſch demagóški.
Demant *m.* ſ. Diamant.
Demarcation *f.* razmejítev.
demarkieren razmejíti.
demaskieren razšémiti, krinko (šemo) z lica potégniti, lice odkríti (-kríjem), lice razkríti.
Dementi *n.* preklic.
dementieren preklícati (-klíčem), za neresničnо razglásiti; *impf.* preklicevati.
demgemäß *adv.* potemtákem, obtórej, po tem, na ta način.
Deminutivum *n.* pomanjševálna beséda, manjšávka.
Demiſſion *f.* odpúst, ostávka.
demiſſionieren ostáviti (službo), odstópiti; *impf.* ostávljati.
demnach *adv.* po tem, potemtákem, torej, zatórej.
demnächſt *adv.* kmalu, koj, v kratkem, skoro.
demohngeachtet *adv.* vendar pa.
Demoiſelle *f.* gospodíčna, góspica.
Demokrat *m.* ljudoljùb, demokrát.
Demokratie *f.* ljudovládstvo, demokratíja. [ski.
demokratiſch ljudovládən, demokrát-
demolieren podréti (-dérem), razdejáti (-dénem), razrúšiti, razsúti (-sújem u. -spèm); *impf.* podírati, razdévati, razsípati (-sípljem).
Demolierung *f.* podíranje, razrušítev.
Demonſtration *f.* dokàz, dokazovánje; skazovánje; *fig.* demonstrácija, očitovánje, izzívanje.
demonſtrativ kazálən, skazoválən; izzivajòč.
demonſtrieren do-, skázati (-kážem); *impf.* dokazovati; *fig.* očitovati, izzívati.
demontieren poškódovati, onémiti (tòp), razdejáti (-dénem) (stròj).

Demoraliſation *f.* izpodkopávanje nrávnosti, pohújšanje; pokvárjenost, demoralizácija.

demoraliſieren popáčiti, pokváriti, izpríditi; *impf.* páčiti, kváriti, príditi.

Demuth *f.* ponížnost, pohlévnost.

demüthig ponížən, pohlévən.

demüthigen ponížati, ponížnega storíti, osramotíti; *impf.* poníževati, ponížnega délati, pokoríti, sramotíti.

Demüthigung *f.* ponížanje, poníževánje, osramotítəv.

demuthsvoll ſ. demüthig.

demzufolge *adv.* vsled tega.

Dendrit *m.* drevník, dendrit.

Dendrometer *n.* deblomèr, drevomèr.

Dengelhammer *m.* klepəc, klepáč, klepálnik. [poklépati.

dengeln klépati (klépljem); sklépati,

Dengelſtock *m.* bábica.

Dengelſtuhl *m.* kobílica.

Dengelzeug *n.* klepí *pl. f.*, klepálo.

Dengler *m.* klepáč, klepávəc.

Denkart *f.* mišljénje, mišljáva, način mišljénja.

denkbar kar se more (dá) mísliti.

Denkbuch *n.* spomeník, spomínska knjiga.

denken mísliti; pomísliti, *impf.* pomišljevati, premišljati; hin und her — preudárjati, premišljevati, ugíbati (-gíbljem); ich dächte zdi se mi, dozdéva se mi, jaz bi dejál; der Menſch denkt, Gott lenkt človek obráča, Bog obrne; (ſich erinnern) spómniti se, domísliti se; *impf.* pámetiti, pómniti, mísliti na kaj; spomínjati se, domišljati se; (geſonnen ſein) naklépati, v míslih iméti (imám), kániti, namérjati; (hoffen) úpati, nadéjati se; (meinen) méniti, sóditi, zdeti se komu; ſich — mísliti si, predstávljati si.

denkend mislèč, misliv, premišljiv, preudárən. [vávəc.

Denker *m.* mislítelj, mislec, premišljedenkfähig mislìv, zmožən mísliti.

Denkform *f.* ſ. Denkart.

Denkfreiheit *f.* svobódno mišljénje, svobódna misél (-i), svobóda mišljénja.

Denkgeſetz *n.* zakon mišljénju.

Denkkraft *f.* úmnost, razúmnost, preudárnost, míselnost.

Denklehre *f.* ſ. Logik.

Denkmal *n.* spomeník, pómnik; (Grabes—) nadgróbnik; alte Denkmäler stárine, starodávni spomeníki.

Denkmünze *f.* spominščica, spomínski novəc.

Denkſchrift *f.* spomenica.

Denkſpruch *m.* modər izrèk, rèk, prislovíca.

Denkübung *f.* vaja v mišljénju.

Denkungsart, =weiſe *f.* ſ. Denkart.

denkwürdig znamenít, znamenítən, velikovážən, spomína vredən.

Denkwürdigkeit *f.* znamenítost, imenitnost.

Denkzettel *m.* spomínski listək.

denn *conj.* zakáj, kajti; was iſt — i kaj, kaj pa je; wer iſt es — kdo je mar; (als) kò, razen; (alſo) torej.

dennoch *conj.* vendar, pri vsem tem, vendarle.

Dental *m.* zobnik, dental.

Denunciant *m.* ovadník, ovadúh.

Denunciation *f.* ováda, ovádba.

denuncieren ováditi, *impf.* ovájati.

Departement *n.* oddélək; okràj, okróžje, departement.

dependent zavísən, odvísən.

Dependenz *f.* odvísnost.

Depeſche *f.* depéša, brzojávka.

dephlegmieren vlago, vodo odlóčiti, *impf.* odločevati; ſ. entwäſſern.

Deponent *m.* položník, priča, svedòk.

deponieren položíti, izročíti, v hrambo dati; *impf.* polágati, izróčati, v hrambo dajáti; (ausſagen) príčati, pričevati, svedóčiti.

Deportation *f.* progòn, pregnánstvo.

deportieren pregnáti (-žénem), v tujo dežélo odpéljati (-péljem); *impf.* pregánjati, v tujo dežélo odpeljávati.

Depoſiten- hranílni, depozítni.

Depoſitenamt *n.* hranílni, depozítni urad.

Depoſitencaſſe *f.* hranílna, depozítna blagájnica. [nína.

Depoſitengebür *f.* hranílščina, polož-

Depoſitengelder *pl.* hranílni novci *pl.*, depozítni denárji *pl.* [list.

Depoſitenſchein *m.* polózni —, hranílni

Depoſitenvermögen *n.* hranílno —, depozítno premoženje.

Depositenverwaltung *f.* oskrbovánje hranil, upráva hranílnih denárjev.
Deposition *f.* izpričevánje, svedóčba.
Depositor *m.* hranítelj, depozitor.
Depositorium *n.* hranílnica, skládnica.
Depositum *n.* hranílo, pológa, pològ.
Depot *n.* skladíšče, založíšče, hraníšče; *mil.* dopolnílna vojska; vojáško skladíšče.
deprecieren prósiti odpúščanja.
Deputat *n.* dodátȅk, pridátȅk, pribóljšȅk, deputát.
Deputation *f.* poslánstvo, deputácija.
Deputierte *m.* poslánec; *f.* poslánka.
der bleibt als Artikel unübersetzt; *pron.* (dieser, diese, dieses) ta, ta, to; (jener) óni, -a, -o; (welcher) katéri, -a, -o, ki.
derangieren iznerédіti, v nerèd správiti. [tákem.
derart *adv.* takó, na tak načín, po-
derartig tak, takšȅn, te vrste.
derb robàt, sirόv, jédrnat, krepȅk; čvrst, silȅn, močȅn; (bei d. Mineralien) grúčav, jeklén.
Derberz *n.* grúčava ruda.
Derbheit *f.* robátost, sirόvost; jédrnatost, jedrína, krepkόst, čvrstόst.
dereinst *adv.* kdàj, enkràt, nekdaj, nekoč.
derenthalben *adv.* zato, zarádi tega, zatégadelj, zastran tega.
dergestalt *adv.* takó, na tak načín, potákem, potemtákem. [bȅn.
dergleichen tak, takov, takšȅn, podó-
derlernt izpelján.
Derivation *f.* izvòd. [vájati.
derivieren izvésti (-védem), *impf.* iz-
derjenige (diejenige, dasjenige) tisti, tista, tisto; taísti, taísta, toísto.
dermalen *adv.* sedàj, zdàj.
dermalig sedánji.
dermaßen *adv.* takó, takó zelό, tóliko, takó močnό.
Dero Vaš; Njihov.
derohalben *adv.* zatórej, zavóljo tega.
derselbe (dieselbe, dasselbe) taísti, taísta, toísto; tísti, -a, -o; eben— ravno tísti, -a, -o.
derselbig ſ. derſelbe.
dermeil *adv.* tačàs, med tem.
Derwisch *m.* derviš.
derzeitig tačásšȅn, sedánji.
desavouieren tajíti; zatajíti, preklicati (-klícem).
Descendenten *pl.* zarod, zarojénci *pl.*, nizhódno koléno, soródniki nizdólnje vrste.
Descendenz *f.* potómci, soródniki nizdólnje vrste.
Descension *f.* nizhòd.
descriptiv opisoválȅn, opísȅn.
Deserteur *m.* ubéžnik, uhajáč, begún, uskòk.
desertieren ubégniti, ubéžati (-bežím), pobégniti, úiti (-ídem), utéči, uskóčiti; *impf.* ubégati, uhájati, utékati.
Desertion *f.* ubèg, utèk, uhájanje.
Deservit *n.* zaslúžek odvétnikov.
desfalls *adv.* zastran tega. [kísto.
desgleichen *adv.* takó, prav takó, ta-
deshalb *adv.* zató, zavóljo tega, zbog tega, zatégadelj.
designieren odlóčiti, odméniti; *impf.* odločevati.
Desinfection *f.* razkúžba, razkuževánje.
Desinfectionslocale *n.* razkuževálnica.
Desinfectionsmittel *n.* razkužílo.
desinficieren razkúžiti, desinficírati; *impf.* razkuževati.
desolat opustόšen, pustótȅn; žalostȅn, obúpȅn.
Desorganisation *f.* razpàd, razstròj, razdejánje; razstrójstvo.
desorganisieren razdejáti (-dénem), razstrójiti; *impf.* razdévati, razstrojevati.
Desoxydation *f.* razkìs.
desoxydieren razkísiti, odkísliti.
desperat obúpȅn, brezúpȅn.
Desperation *f.* obúp, brezúpnost.
Despot *m.* samosílnik, trinog, despot.
Despotie *f.*, **Despotismus** *m.* samosílje, samosílstvo, trínoštvo, despotízȅm.
despotisch samosílȅn, trínoški, despótski.
dessenthalben, dessentwegen, dessentwillen *adv.* ſ. deshalb.
dessenungeachtet *adv.* pri vsem tem, vendarle.
Dessert *n.* zasládȅk, posládȅk.
Dessin *m.* vzórec, načȓt.
Destillat *n.* prekapnína, prekapína.
Destillateur *m.* prekapljáč, prekapljevávec.

Deſtillation *f.* prekàp, prekápanje, prežig.
Deſtillationsapparat *m.* prekapílo.
Deſtillierblaſe *f.* prekápni kotél.
deſtillieren prekápati; *impf.* prekapljeváti, prežígati.
Deſtillierhelm *m.* klobúk, kapa.
deſto *adv.* tem, s tem, tóliko, tólikanj; je mehr, — beſſer čim več, tem (tóliko) boljše; nichtsdeſtoweniger vendarle, pri vsem tem.
deswegen *adv.* ſ. deshalb. [délek.
Detachement *n.* odposlán vojáški od-
detachieren poslàti (pôšljem), odposlàti, odpráviti; *impf.* pošíljati, odpošíljati, odprávljati.
Detail *n.* nadróbnost, podróbnost; ins — nadróbno, natánko; im — verkaufen po drobnem, nadróbno prodáti; *impf.* nadróbno prodájati.
detaillieren nadróbno razložíti, natánko razkázati, navésti (-védem), naštéti (-štéjem); *impf.* nadróbno razlágati, natánko razkazovati, naštévati.
detailliert nadróbèn, podróbèn, natánčèn, obširèn; *adv.* nadróbno, natánko, obširno.
Detailplan *m.* podróbni órtež.
Detailverzeichnis *n.* podróbni izkàz.
Detektiv *m.* tajni policíst, detektív.
detto *adv.* prav tako, enáko.
Deut *m.* božják, nézica, repar.
deuteln modrovati.
deuten razložíti, raztolmáčiti; *impf.* razlágati, tolmáčiti; (weiſen) pokázati (-kážem), *impf.* kázati; (winken) mígniti, pomígniti; *impf.* mígati, pomigovati; (mit d. Kopfe) kímniti, pokímati; *impf.* kímati (kimam, kimljem); (m. d. Augen) poméžkniti, *impf.* mežíkati, pomežkovati; (m. d. Hand) máhniti, *impf.* máhati; (vorbedeuten) kázati (kážem), oznánjati, poménjati. [máč.
Deuter *m.* razlagátelj, razlagávec, tol-
deutlich razlóčen, razvíden, jasen; očítèn; — machen pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* pojasnjevati, razlágati.
Deutlichkeit *f.* jasnost, razlóčnost, razvídnost, očítnost.
deutſch nemški; —e Sprache nemški jezik, némščina; — machen némčiti; ponémčiti.
Deutſchmeiſter *m.* véliki nemški kríževnik, glavár némškega reda.
Deutſchthum *n.* nemštvo.
Deutſchthümelei *f.* nemškovánje, nemškútarstvo.
Deutſchthümler *m.* nemškútar, nemškovávec; —in *f.* nemškúta, nemškútarica.
Deutung *f.* razlága, pojasnílo, razkláda, tolmáčenje.
deutungsvoll pomenljìv, znamenit, znamenítèn.
devaſtieren opustóšiti. [cija.
Devinkulierung *f.* razvéza, devinkulá-
Deviſe *f.* geslo.
Diacon *m.* diakon.
Diaconat *n.* diákonstvo.
Diadem *n.* zlati venèc, šapélj.
Diagnoſe *f.* spoznánje, poznánje bolézni; razpoznáva.
diagnoſticieren belézèn (-i) spozná-ti.
Diagnoſtik *f.* diagnóstika; uk o razpoznávi bolézni. [kótèn.
diagonal popréčèn, protikótèn, pre-
Diagonale *f.* popréčnica, prekótnica, diagonála.
Dialekt *m.* naréčje.
Dialektik *f.* dialéktika, razumoslóvje.
Dialog *m.* dvogóvor, razgóvor, pogóvor.
dialogiſch dialóški, v pogóvorih.
Diamant *m.* demant; Diamant-, diamanten démantèn, démantov.
Diameter *m.* premèr, premérnik.
Diäreſis *f.* razlóka, razstáva, dieréza.
Diarrhöe *f.* drista, driska, sračka, derečína, lijávica.
Diät *f.* zmernost v jedi in pijáči, pičla hrana, mera in red v življénju.
Diäten *pl.* dnévščina, dnévnice *pl.*, diéte *pl.* [razred.
Diätenclaſſe *f.* dnévnični —, diétni
Diätetik *f.* nauk o zdravju, dietétika.
diätetiſch zmerèn, dietétičèn.
dich tebe, te.
dicht gost, jédrnat; — an etwas tik; — machen zgostíti, *impf.* gostíti; — werden zgostíti se, zagostíti se; *impf.* gostíti se, zgóščati se, zgoščávati se, zgoščevati se.
dichtbelaubt košát, gostolístèn.
dichtbewachſen gosto zarástèl.
dichtbuſchig košat, kocast.

Dichte *f.* gostóta, gostóst, goščáva; — der Bevölkerung naséljenost.

Dichtelei *f.* pesnikárjenje, pesnikárstvo; izmišljávanje.

dichten izmišljati; pésniti, pesmi zlágati, skládati, pesmáriti, peti (pojem); ſ. dicht machen. [mi.

Dichten *n.* pesnikovánje, zláganje pes-

Dichter *m.* pesnik.

Dichterader *f.* pésniška žila.

Dichteranlage *f.* pésniški dar, pevska zmožnost.

Dichterei *f.* ſ. Dichtelei.

Dichtergeiſt *m.* pésniški duh.

Dichterin *f.* pésnica.

dichteriſch pésniški, pevski.

Dichterling *m.* pesmárček, pevče (-ta).

Dichterſprache *f.* pésniški jezik.

Dichtervolk *n.* pésniki *pl.*

dichthaarig gostolàs.

Dichtigkeitsmeſſer *m.* gostomèr.

dichtkörnig zrnat, jédrnat, jedrovít.

Dichtkunſt *f.* pésništvo, pevska umétnost, poezíja.

dichtlaubig ſ. dichtbelaubt.

Dichtung *f.* pesèn (-i), pesêm (-i), spév, poezíja; izmišljáva, izmišljótina.

Dichtungsart *f.* vrsta pesníštva.

Dichtungskraft *f.* pésniška moč (-í), obrazotvórnost, domišljívost, domišljíja.

dick debel; (fett) tolst, ratên; (dicht) gost; — werden debelíti se, redíti se; odebeléti, zdebeléti, obredíti se; gostíti se, zgoščávati se; zgostíti se, zagostíti se; durch — und dünn črez drn in strn.

Dickbauch *m.* trebúšnik, debelúh.

Dickbein *n.* stegno.

Dickdarm *m.* debélo črevó (-ésa).

Dicke *m.* debelúh; *f.* debelína, debelóst, debelóta; gostóta, goščóba, gošča.

dickfüßig debelonòg.

Dickhals *m.* debelovrátnik.

dickhalſig debelovrátən.

Dickhäuter *pl.* debelokóžci. [ljav.

dickhäutig debelokóžən, kožnat; žu-

Dickicht *n.* gošča, goščáva, šuma.

dickknochig kostnát, debelokóstən.

Dickkopf *m.* debeloglávec, glaváč, patoglávec; (verächtl.) butêc, butêlj (-tlja, -teljna).

dickköpfig glavát; butast, trdoglàv.

dickleibig debelúšən, trusnat; —es Weib debelúša.

dickmäulig čobast.

Dickmilch *f.* kislo mleko; sesédeno, zagrízeno mléko.

dicknaſig nosàt, debelonòs.

Dickſchnabel *m.* debelokljùn.

Dickthuer *m.* baháč, hlastáč.

Dickwanſt *m.* vampež; ſ. Dickbauch.

Dictando *n.* narekovánje; — ſchreiben písati narekováno.

Dictat *n.* narekovánje, diktat. [tátor.

Dictator *m.* neomejèn povéljnik, dik-

dictieren narékati, narekovati.

Diction *f.* zlòg.

Didaktik *f.* didáktika, poúčno pésništvo; ukoslóvje, učba.

didaktiſch poúčən; ukoslóvən, didáktičən, didáktiški.

die ſ. der.

Dieb *m.* tat, kradljívec, zmikávec.

Dieberei *f.* tatínstvo, kraja.

Diebes- tatínski, tatóvski.

Diebin *f.* tatíca, kradljívka.

diebiſch tatínski, kradljiv.

Diebsbande *f.*, **Diebsgeſindel** *n.* tatínska druhál (-i).

Diebshandwerk *n.* tatínstvo.

Diebshelfer *m.* tatínski pomočník.

Diebslaterne *f.* slepica. [piráč.

Diebsſchlüſſel *m.* vetrih, tatínski od-

Diebſtahl *m.* tatvína, kraja, kradež.

diejenige ſ. derjenige.

Diele *f.* deská, blanja, žáganica, pódnica; (Boden) tlak.

dielen obdeskáti, popódіti, deskè položíti; *impf.* póditi, deskè polágati; tlak narediti, *impf.* narejati.

dienen slúžiti, poslovati; zu etwas — slúžiti, rábiti; (als Knecht, Magd, Sclave) hlapčevati, deklovati, sužnjevati, rabótati; (nützlich ſein) streči (strežem), goditi, biti (sem) za kaj; wozu dient das? čemu je to?

Diener *m.* služábnik, sluga; strežáj, strežnik; posél.

Dienerin *f.* služábnica, slúžkinja; stréžnica, strežájka, krščenica.

Dienerſchaft *f.* služábništvo, slúžništvo, posli *pl.*; družína.

Dienſt *m.* služba; (Amt) urád; (Bedienung) strežba, postrežba; (Frohn-

dienſt) tlaka, rabóta; (Hofdienſt) dvorba; (Pflicht) dolžnóst, oprávėk; was ſteht zu —en? kaj bi radi? —e nehmen v službo stópiti; — erweiſen uslúžiti; Erweiſung eines —es uslúga; zu —en ſtehen na uslúgo biti (sem); **Dienſt**-služni, služabni, službéni.

Dienſtabſchied *m.* odpúst, doslúžėk.

Dienstag *m.* vtorėk.

Dienſtalter *n.* službéna leta *pl.*

Dienſtantritt *m.* nastòp službe.

dienſtbar služžėn, služábėn, podlóžėn.

Dienſtbarkeit *f.* službénost, podlóžnost; (Servitut) služnost.

Dienſtbefehl *m.* službéno povélje.

dienſtbefliſſen marljìv, prizadévėn.

Dienſtbetrieb *m.* službovánje.

Dienſtbezüge *pl.* službéni prejémki.

Dienſtbote *m.* poslȅl, družínče (-eta); **Dienſtboten** *pl.* družína; **=ordnung** *f.* póselski red; **=protokoll** *n.* póselski zapísnik.

Dienſteid *m.* službéna priséga.

dienſteifrig marljìv, gorėč, vnét v službi, prizadevljìv.

Dienſteintritt *m.* vstòp v službo.

Dienſtentlaſſung *f.* odpúst iz službe.

Dienſtentſetzung *f.* odstáva, odpráva iz službe.

dienſterfahren izvéden, vešč v službi.

dienſtfähig priprávėn, sposóbėn za službo.

dienſtfertig postrežžėn, postrežljìv, poslúžėn, uslúžėn.

Dienſtfertigkeit *f.* postrežnost, postrežljívost, uslúžnost, ustrežljívost.

Dienſtfrau *f.* gospodínja.

dienſtfreundlich postrežžėn, prijázėn; — erſuchen službenovljúdno naprósiti, v službéni vljúdnosti naprósiti. [nje.

Dienſtführung *f.* službovánje, uradová-

Dienſtgang *m.* službéni pot.

Dienſtgeber *m.* službodájnik, gospodár.

Dienſtgehalt *m.* službenína, službéna plača.

Dienſtgenoſſe *m.* službéni továriš.

Dienſtgeſuch *n.* prošnja za službo.

Dienſtherr *m.* gospodár.

Dienſtinſtruction *f.* službéno navodílo, službéni napótėk.

Dienſtjahr *n.* službéno leto.

Dienſtknecht *m.* hlapėc, poslȅl.

Dienſtleiſtung *f.* služba, službovánje.

Dienſtleute *pl.* družína, posli.

dienſtlich službėn, uráden.

Dienſtlohn *m.* mezda, zaslúžėk.

dienſtlos brezslúžben, brez službe.

Dienſtmagd *f.* dekla, kŕščenica.

Dienſtmann *m. (ministerialis)* dvornik; (Taglöhner) služnik, postrežčėk.

Dienſtordnung *f.* službéni red.

Dienſtperſon *f.* službéna osėba.

Dienſtpflicht *f.* službéna dolžnost.

dienſtpflichtig podlóžėn.

Dienſtpoſten *m.*, **Dienſtſtelle** *f.* služba, mesto služovánja.

Dienſtreglement *n.* službéni pravílnik.

Dienſtreiſe *f.* službéna pot, pot v službénih oprávkih. [be.

Dienſtſtreitigkeit *f.* prepír zastràn služ-

dienſttauglich sposóbėn za službo.

dienſtthätig marljìv, priden v službi.

dienſtthuend v službi, službo opravljajóč.

Dienſttreue *f.* zvestóba v službi.

Dienſtübung *f.* službéna vaja.

dienſtuntauglich za službo neráben, nesposóben.

Dienſtverhältnis *n.* službéno razmérje.

Dienſtverleihung *f.* podelítėv službe.

Dienſtverluſt *m.* izgúba službe.

Dienſtvertrag *m.* službéna pogódba.

dienſtwillig postrežžėn, poslúžėn, uslúžėn, postrežljìv.

Dienſtzeit *f.* službéna doba, čas službe.

Dienſtzwang *m.* síljenje k službi, tlaka, rabóta.

dieſämtlich touráden, tega urád a.

Dieſe *f.* pihálo, pihálnik.

dieſer, dieſe, dieſes ta, ta, to; toti, tota, toto; — da le-tá, le-tá, le-tó; tá-le, tá-le, tó-le.

dieſfällig dotičėn, zadévėn.

dieſfalls *adv.* v tem ozíru, v tej réči, v tej zadévi, v tem, zastràn tega.

dieſgerichtlich tosóden, tega sodíšča.

dieſjährig létošnji. [zdàj.

dieſmal *adv.* tákrat, ta (to) pot, sedàj,

dieſmalig tákratėn, sedánji.

dieſſeitig tákrajnji, tostránski.

dieſſeits *adv.* takraj, na tej strani, s te straní.

Dietrich *m.* vetrih, odpiráč, kljukėc.

different razlíčėn, razlóčėn.

Differenz *f.* razlóčėk, razlíka, razlíčnost, razlíčje.
differieren lóčiti se, razlikovati se, razločevati se, v križ biti (sem).
Diffusion *f.* pronícanje.
diffusionsfähig pronikav.
Dignitär *m.* dostojánstvenik.
Dilemma *n.* dvojémni razsóděk, dilé-
Dilettant *m.* ljubítelj umétnosti, dobrovóljėc, diletant.
Diligence *f.* marljívost; naglost; brzo-
Dill *m.* kopėr, smrdílj.
Dille *f.* tulėk, tuljáva.
Dillöl *n.* kóprovo olje.
diluvianisch potópėn, občnopotópėn.
Diluvium *n.* potòp.
Dimension *f.* razmér (-i), obmèr; (Abmessung) izméra.
Dimeter *m.* dvomèr.
dimorph dvolíčėn.
Diner *n.* obèd, gostíja.
Ding *n.* reč (-i), stvar (-i); *dem.* réčca, stvárca.
dingen najéti (-jmem, -jámem), pogodíti se; *impf.* najémati, pogájati se.
dinglich stvarėn, rečėn.
dingsda *adv.* oné, oná.
dinieren obédovati.
Dinkel *m.* píra, pír.
Dinkelstroh *n.* pírjevica.
Dinte *f.* ſ. Tinte.
Dintenfiſch *m.* črnica.
Diöceſan- škofijski.
Diöceſe *f.* škofija, vladikovína.
Diorhd *n.* dvokis.
Diphtheritis *f.* golta; Croup *m.* davíca.
Diphthong *m.* dvoglásnik.
Diplom *n.* listína o podelítvi kákega dostojánstva, diplom.
Diplomat *m.* povérjenėc za določítėv mednárodnih odnošájev, diplomát.
Dippelbaum *m.* stropník.
Dippelboden *m.* stròp iz stropníkov.
dir tebi, ti; (du —) sébi.
direct neposréden, narávnostėn: *gram.* nezavisėn; directe Steuern neposrédni davki, davki na prvo rokó; directe Rede premi govor, dobesédni govor; *adv.* premo, narávnost.
Direction *f.* ravnáteljstvo.
Directive *f.* vodílo, pravílo, ravnílo.
Director *m.* ravnátelj, vodja.
Directorin *f.* ravnáteljica.
Directorium *n.* ravnáteljstvo, vodstvo.
dirigieren vóditi, ravnáti, obráčati.
dirimieren razločevati, odločevati.
Dirne *f.* deklè (-ta), deklína, púnca, mladénka; (im üblen Sinne) vlačúga.
Discant *m.* visóki (ženski) glas.
Disciplin *f.* veda, stroka, predmèt; (Zucht) strogi red, strahovánje; **Disciplinar-** disciplinárni, strogorédni.
Disconto *m.* odbítėk, odštévėk.
discreditieren ob zaúpanje priprávíti, na slàb glas správiti.
discret preudárėn, razbórėn; molčljiv.
Discretion *f.* preudárnot, razbórnost; molčljívost.
discurrieren razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, kramljáti.
Discurs *m.* razgóvor, pogóvor, kramljánje, poméněk.
Discuſſion *f.* razpráva, pretrès, pretresovánje.
discutieren razprávljati, pretrésati, preudárjati, obravnávati, rešetáti.
disguſtieren omráziti, ozlovóljiti, v nevóljo priprávíti, *impf.* priprávljati.
Disharmonie *f.* neskládnost, razglásje; *fig.* neslóga, razpòr.
disharmonieren ne ujémati se, ne zlágati se.
disharmoniſch neskládėn, razglásėn, neubrán; neslóžėn.
disjunctiv razstávėn, ločílėn.
Dislocation *f.* premestítėv, prestáva; razpostáva, razmestítėv, porazmestítėv.
dislocieren premêstiti, prestáviti; razpostáviti, razmêstiti, porazmêstiti; *impf.* premêščati, prestávljati, razpostávljati.
Dispens *m.* izpreglèd, oprostítėv.
dispenſieren izpreglédati, oprostíti; *impf.* izpregledovati, oproščevati.
Disponent *m.* opravník.
disponibel razpolóžėn, priprávljen; na razpoláganje.
Disponibilität *f.* razpolóžnost, priprávljenost.
disponieren razporedíti, *impf.* razporéjati; ravnáti —, razpolágati s čim, obráčati kaj; naklóniti, *impf.* naklánjati (koga).

disponiert razpoložèn, dobre volje; naklónjen.
Disposition *f.* razpoláganje; (Geneigtheit) naklónjenost, dobra volja; (Verfügung) narédba, razporédba; (Entwurf) osnútěk, načŕt; (zu einer Krankheit) nágnjenost.
Disput *m.* spórni razgóvor, prepírka, príčkanje.
Disputation *f.* razgóvor, príčkanje, prepírka; sporni govor, sporni spìs.
disputieren prepírati se, príčkati se; razgovárjati se.
Dissident *m.* drugovérěc, inovérěc.
Dissimilation *f.* razlikovánje.
Dissonanz *f.* razglásje, nesoglásje, neskládnost.
Distanz *f.* razdálja, razdaljína, oddaljénost, vzdaljénost; (Schussweite) streljáj.
Distel *f.* osát, bodljíka, turěk; *coll.* osátje, bodljíkovje.
Distelfink *m.* lisčěk.
Distelgewächs *n.* osátnica.
distelig osátěn, bodljíkav.
Distichon *n.* dvostih, dvovŕstje, distih.
Distinction *f.* razlóčba, razdelítěv; odlíka, odlíčnost.
distinguiert odbrán, odlíčěn.
distonierend razglásěn.
distributiv ločílěn; razdeljìv.
District *m.* (Kreis) okróžje; (Bezirk) okràj; **Districts-** okróžni, okrájni.
Diurnist *m.* dninar, diurníst.
Diurnum *n.* nadnévščina, dnina.
Divan *m.* počiválnica, počiválo, divan.
divergent, divergierend razmíčěn, odmíčěn, razhóděn.
Divergenz *f.* razmíčnost, razhòd.
divergieren razmíkati se, razhájati se, lóčiti se.
Dividend *m.* deljéněc, razštévaněc.
Dividende *f.* dividénda.
dividieren delíti, razštévati.
Division *f.* delítěv, deljénje; (Heer) vojni oddélěk, divízija.
Divisor *m.* delívěc, delítelj, razštévnik.
Döbel *m.* mozník, klìn; čèp; (Fisch) klèn.
Docent *m.* izrédni učítelj, docent.
doch *coni.* vèndar, pàk, todà; (wenigstens) vsàj; hilf mir — pomágaj mì nò; — wohl pàč.
Docht *m.* stenj, duša.
Dochtabfall *m.* utríněk.
docieren učíti, predávati.
Dock *n.* ládjenica.
Docke *f.* (bei Tischlern, an d. Wagen) ročíca; (bei den Drechslern) kljuka; (Puppe) čeča, donda, púnca, púnčka.
Dockenstock *m.* stebrìč.
Doctor *m.* doktor; s. Arzt.
Doctorat *n.* dóktorstvo.
Doctrin *f.* nauk, vednost.
Document *n.* listína, dokázno pismo, dokument.
documentieren izpríčati, dokázati (-kážem) z listínami; *impf.* izpričevati, dokazovati.
Dodekaeder *n.* dvanajstérěc, dodekaeder.
Dogge *f.* angléški pès.
Dogma *n.* verska resníca, dogma.
Dogmatik *f.* nauk o verskih resnícah, dogmátika.
dogmatisch veroúčěn, dogmátičěn, dogmátiški.
Dohle *f.* kavka.
Dohne *f.* zanka, žímnica, locěn, zádrga, progla.
Dolch *m.* bodálo, bodálce.
Dolde *f.* kobúl; *dem.* kobúlica, kobúlček.
doldenartig kobúlast.
Doldenpflanze *f.* kobúlnica.
Doldentraube *f.* češúlja.
Dolmetsch *m.* tolmáč.
dolmetschen tolmáčiti, razkládati.
Dolmetscherin *f.* tolmačíca.
Dolomit *m.* gríntavěc, dolomít.
Dom *m.* stólnica, stolna cerkěv.
Domäne *f.* držávno poséstvo, kronsko poséstvo.
Domcapitel *n.* stolni kapítělj, kórarski zbòr.
Domdechant *m.* stolni dekán.
Domestical- domestikálni, družínski.
Domestik *m.* posěl; *coll.* posli *pl.*, družína.
Domherr *m.* kanónik, korar.
Domherrnstelle *f.* kanonikát.
Domicil *n.* bivalíšče, domovánje, domovalíšče.
domicilieren bívati, prebívati, domovati.
Dominical- dominikálěn, vlastelínski.
Dominicaner *m.* dominikáněc.
Dominicanerorden *m.* red sv. Dominika; dominikánski red.
dominieren gospodovati, oblastovati.

Dominium *n.* gospóstvo, gospóščina, grajščina.
Dombirche *f.* stolna, škofijska cerkêv.
Dompfaff *m.* ſ. Blutfink.
Dompfarrer *m.* stolni župnik.
Dompropſt *m.* stolni prošt.
Dompropſtei *f.* stolna proštija.
Domſtift *n.* ſ. Domcapitel.
Donner *m.* grom, tresk, grmòt, grmljáva, grménje.
Donnerer *m.* gromóvnik.
Donnergekrach *n.* tresk, tréskanje.
Donnergott *m.* Perun.
Donnerkeil *m.* strela.
Donnerknall *m.* tresk, grom.
donnern grméti, tréskati; bobnéti.
donnernd grmèč, gromovít, grmótən.
Donnerſchlag *m.* tresk, udár; (udárilo je, tréščilo je).
donnerſchwanger gromonósən.
Donnerstag *m.* četrtêk; Grün— Véliki četrtêk.
Donnerſtein *m.* ſ. Meteorſtein.
Donnerſtrahl *m.* strela.
Donnerſturm *m.*, **Donnerwetter** *n.* grmljáva, grmljavína.
Donnerwort *n.* gromovíta beséda.
Doppel- dvojni, dvójnati, dvovŕstni, dvo-.
Doppeladler *m.* dvoglávi orêl.
doppelartig dvojnat, dvovŕstən.
Doppelbier *n.* ležák, koritnjak.
Doppelbrechung *f.* dvolòm. [nik.
Doppelconſonant *m.* podvojéni soglás-
doppeldeutig dvoznáčən.
Doppeldeutigkeit *f.* dvoznáčnost. [stvo.
Doppelehe *f.* dvojni zakon, dvozakón-
Doppelfaden *m.* dvojnik.
doppelfärbig dvobárvən, dvobójən.
Doppelflinte *f.* dvocévka.
doppelförmig dvolik, dvoobrázən.
Doppelgänger *m.* dvojíčnik.
Doppelgeſang *m.* dvospèv.
Doppelgeſpann *n.* dvovpréga.
Doppelgeſtirn *n.* dvozvézdje.
doppelhaltig dvoróčən, dvoùh.
Doppelharfe *f.* vélika harpa; vézani kozèlc, stog.
Doppelheirat *f.* vzajémna ženítêv, dvojna svatba.
Doppelhobel *m.* (oblič) dvoréznik.
Doppelkönigthum *n.* dvokrálje.
doppelläufig dvocévən.
Doppellaut *m.* dvoglásnik.
doppellautend dvoglásən.
Doppelleinwand *f.* platno na štiri niti.
Doppelmaſche *f.* dvojna petlja.
Doppelmaß *n.* dvojna mera.
doppeln dvojíti; podvojíti; (Schuhe) podplátiti, podšíti (-šíjem).
Doppelpunkt *m.* dvopíčje.
Doppelreihe *f.* dvorédje, dvojna vrsta.
doppelreihig dvoréden, dvovŕstən.
doppelſchattig dvoséncən.
doppelſeitig dvostràn, dvostránski.
Doppelſeitigkeit *f.* dvostránost.
Doppelſinn *m.* dvoùm, dvoúmje.
doppelſinnig dvoúmən.
doppelt dvojèn, dvojnat, dvovŕstən, dvogùb, dvostròk; (v. Blumen) nasáden, gubàt; *adv.* po dvoje; — ſo viel dvakrat tóliko; das —e dvakrat tóliko, dvojína.
doppeltzüngig dvojezíčən.
Doppeltzüngigkeit *f.* dvojezíčnost.
Doppeltzüngler *m.* dvojezíčnik.
Dorf *n.* vas (-í), selo, vesníca; *dem.* vasíca, selce; **Dorf-** vaški, selski.
Dorfbewohner *m.* vaščàn, seljàn, vesníčan.
Dorfflur *f.* trata, ledína.
Dorfgemeinde *f.* vaška óbčina, — soséska, — srenja.
Dorfleben *n.* selsko življénje, življénje na kmetih.
Dörfler *m.* ſ. Dorfbewohner.
Dorfſchaft *f.* selíšče; (Leute) óbčina, soséska, srenja, seljáni *pl.*
Dorfſchöppe *m.* vaški prisêžnik.
Dorn *m.* trn; *coll.* trnje; (an der Schnalle) jezíček; **Dorn-** trnov, trnjev.
Dornbaum *m.* trnúlja, tŕnovec.
Dörnchen *n.* trnêk, trnček.
Dorndreher *m.* srakopèr.
Dornen- trnov, trnjev.
dornenvoll trnovít.
Dornfortſatz *m.* trnêk.
Dorngeſtrüppe *n.* trnje, tŕnovje.
Dorngründel *m.* iglica, kačéla.
Dornhecke *f.* tŕnova ográja, — živíca.
Dornicht *n.* trnje, tŕnovje.
dornicht trnast, trnjast.
dornig trnat, trnovít, trnav, trnjav.
Dornkönig *m.* ſ. Zaunkönig.

Dornrose *f.* ſ. Hundsroſe.
Dornſtock *m.* trnovka, trnováča.
Dornſtrauch *m.* trnov grm.
Dörre *f.* sušílnica.
dörren posušiti, presušíti; *impf.* sušíti, presúšati.
dorren posušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* posúšati se, usíhati.
Dörrling *m.* suhál (-i).
Dörrobſt *n.* suho sadje.
Dörroſen *m.* ſ. Dörre.
Dorſch *m.* trskà.
dort *adv.* tàm, tàmkaj, le-tàm, ondi, ondúkaj; von — odondód; hier und — tàmpatam. [tód.
dorther *adv.* odtód, odondód, od tam-
dortherum *adv.* ondód, tam okóli.
dorthin *adv.* tja, tjàkaj, tàmtja.
dortig támošnji, támkajšnji, ondótẽn, óndešnji.
dortſeitig ſ. jenſeitig. [brica.
Doſe *f.* deža, čebẽr; *dem.* dézica, čeDoſe *f.* škatla, púšica, jaška; (Tabaksdoſe) tobáčnica.
Doſis *f.* zalózẽk, vzémẽk, popítẽk, lek.
Dotation *f.* zalóžba, podpóra.
dotieren založíti s čim, *impf.* zalágati, zakládati.
Dotierung *f.* zaláganje, zakládanje.
Dotter *m.* rumenják, črmljàk; (Pflanze) (ridžẽk) riček.
Dotter- rumenjákov, ričkov.
Dotterblume *f.* kalúžnica, júrjevka.
Doublette *f.* dvójnica, podvójka.
doublieren ſ. verdoppeln; umſegeln.
Douche *f.* prša kopel (-i). [jev.
Drache *m.* zmaj, pozòj; **Drachen-** zma-
Drachenbaum *m.* zmájevẽc.
Drachenbrut *f.* zmájeva zaléga.
Drachenneſt *n.* zmájevo leží̆šče.
Drachenſchlange *f.* letéča kača.
Draht *m.* žica, svilẽk; (der Schuhmacher) dreta; **Draht-** žični, svilkov.
Drahtbinder *m.* loncevèz, piskrovèz, piskrovézẽc.
Drahtbohrer *m.* durgẽlj.
Drahtfabrik *f.* žičárnica.
Drahtfeder *f.* svílkovo peró (-ésa).
drahtförmig žičast.
Drahtgitter *n.* žično omrézje.
Drahtſilber *n.* nítasto srebro.
Drahtwerk *n.* svilkovína.
Drahtzange *f.* žičarske kleščе.
Drahtzieher *m.* žičar, svilkar.
Drainage *f.* cevba za odtákanje vode, drenáža. [ski.
drakoniſch neizprósno strog, drakon-
drall sesúkan, presúkan, krotovičast; brdẽk, čvrst.
Drall *m.* (beim Schießgewehr) ris.
Drama *n.* igrokàz, drama.
Dramatiker *m.* igropisẽc, dramátik.
dramatiſch igrokázẽn, dramátičẽn, dramátiški.
dramatiſieren iz kake povésti dramo napráviti, *impf.* naprávljati; dramatizirati.
Dramaturg *m.* veščák o dramátiki; igropisẽc, dramatúrg.
Drang *m.* pritísk, navál, natísk; (Begier) pohót (-i), pohlèp; (Gedränge) tesnóba, gneča; (Trieb) nagòn.
drängen tíščati (-ím), stiskati, pritískati, privíjati; gnati (ženem), góniti; ſich — tíščati kam, riniti se, gnesti (gnetem) se, riti (rijem) se; heran — pritísniti, pridréti (-dérem); *impf.* pritískati.
Drängen *n.* tíščanje, pritískanje. [vẽc.
Drängер *m.* tiščávẽc, tlačítelj, zatirá-
Drangſal *f. n.* stiska, nadlóga, bridkóst, reva.
drangvoll bridẽk, nadlóžẽn.
Draperie *f.* prepenjáva, draperíja.
drapieren prepéti (-pnèm), opéti; *impf.* prepénjati, drapírati.
draſtiſch silẽn, drástičẽn.
Draufgeld *n.* nadávẽk; ſ. Angeld.
draußen *adv.* zunaj, vnè; von — od zunaj.
Drechſelabfall *m.* ostrúžẽk, ostružína.
Drechſelbank *f.* strúžnica.
drechſeln strúžiti, strúgati.
Drechsler *m.* strugár.
Drechslerarbeit *f.* strugárska delo.
Drechslerhandwerk *n.* strugárstvo; das — betreiben strugáriti.
Drechslerin *f.* strugarica.
Dreck *m.* blato, govno, lajno; ſ. Koth.
dreckig blatẽn, nagnúsẽn.
Dreckkäfer *m.* ſ. Aaskäfer.
Drehbank *f.* ſ. Drechſelbank.
Drehbaum *m.* vreténo, vratovílo.

Drehbrücke *f.* most na škripcéh.
Dreheisen *n.* strug, točílo.
drehen zavrtéti, obŕniti, zatóčiti, kréniti; *impf.* vrtéti, obráčati, tóčiti, krétati; Zwirn — súkati (sučem); ſich — zavrtéti se, zasúkniti se, obŕniti se; *impf.* vrtéti se, súkati se, obráčati se; ſich wohin — kréniti, zavíti (-víjem), obŕniti se; ſich unruhig hin und her — izvírati se.
Dreher *m.* vrtívěc, obračávěc, sukáč; (Wirbel) okretáč.
Drehhals *m.* vrtoglávka.
drehkrank vrtoglàv.
Drehkrankheit *f.* vrtoglávost, vrtoglávica, metljávica.
Drehkreuz *n.* (in der Zaunöffnung) vrtáča, vrtélja, obrnílo; (an e. Haſpelwelle) motoróga. [kálo.
Drehmaſchine *f.* vrtúlja, okretálo, su-
Drehorgel *f.* lajne *pl.*; órglice na okretálo.
Drehpunkt *m.* vrtíšče.
Drehrad *n.* koló (kolésa); kolóvrat; (der Kinder) vrtávka, volk.
Drehſcheibe *f.* točílo.
Drehſtrom *m.* vrtílni tòk.
Drehwerk *n.* vrtílo.
drei trije, tri, tri; troje; je — po trije, po tri.
Drei *f.* trojka; **Drei-** tri-, tro-.
Dreiachtel *n.* tri osmíne.
Dreiachteltakt *m.* triosmínski takt.
Dreiblatt *n.* trilístnik.
dreidrähtig trožíčen.
Dreieck *n.* trikót, trikótnik.
dreieckig trikótən.
dreieinig troedín. [sv. Trojica.
Dreieinigkeit *f.* troedínost; (allerheil.)
Dreier *m.* trojka.
dreierlei trojèn, trojnat, trivŕstən.
dreierleikantig trojeròb.
dreifach trojèn.
dreifaltig trojnat, trigúbən.
Dreifaltigkeit *f.* ſ. Dreieinigkeit.
dreifarbig trobójèn, trobárvən.
dreiförmig troličən, trojnat.
Dreifuß *m.* trinòg, trinožnik, kozica.
dreifüßig trinòg, trinóžən, trinogàt.
Dreigeſpann *n.* trojka, trojina, trojád (-i), vprége s tremi.
Dreigeſtirn *n.* trozvézdje.
dreiglíederig tročlèn.
dreihändig triròk. [glavàt.
dreihäuptig triglàv, triglávən, tri-
dreihäutig trikóžən.
dreihörnig triròg, trirogàt.
dreihundert trísto.
Dreihundert *n.* tristotína.
dreihundertmal trístokrat.
dreihundertmalig trístokratən.
Dreihundertſte *m.* trístoti, tristótni.
Dreijahr *n.* trilétje.
dreijährig trilétən.
dreijährlich *adv.* vsako tretje leto.
Dreijährling *m.* tretják.
Dreijahrsfeſt *n.* trilétnica.
dreikantig trirób.
Dreiklang *m.* troglásje, trizvòk.
Dreikönigsfeſt *n.* praznik svetih Treh kraljev, pérnahti *pl.*
dreiköpfig ſ. dreihäuptig.
dreilappig trikŕpən.
Dreiling *m.* ſ. Drilling.
dreilöthig trilótən.
dreimal *adv.* trikrat, tripot.
dreimalig trikratən, tripotən.
Dreimaſter *m.* trijámborka.
dreimonatlich trimésečen; *adv.* vsake tri mésece.
dreipfündig trifúntən.
Dreiruderer *m.* trovesláča.
dreiſchneidig trirézən, trorèz. [plòsk.
dreiſeitig tristràn, tristránski, tri-
dreiſilbig trizlóžən. [deži.
dreiſtig trojíčen, za tri, s tremi sé-
dreiſpännig trovprézən.
Dreiſpitz *m.* (b. d. Drehbank) triost (-i).
dreiſprachig trijezíčen.
dreißig trídeset; tridesetéro; je — po trídeset.
Dreißiger *m.* tridesetàk, trídesetnik.
dreißigerlei tridesetér. [stən.
dreißigfach tridesetérən, tridesetvr-
dreißigfältig tridesetérnat.
dreißigmal trídesetkrat.
dreißigmalig trídesetkratən.
Dreißigſtami *n.* tridesetnica, harmica.
dreißigſte trídeseti.
Dreißigſtel *n.* tridesetína, tridesetínka.
dreißigſtens tridesetič.
Dreißigſtgebür *f.* tridesetína.
dreißigtägig tridesetdnévən.
dreiſt drzən, predrzən, smel, srbòrit.

Dreiſtigkeit *f.* predfznost, smelost, srborítost.
dreiſtimmig troglásẽn.
dreitägig tridnévẽn.
dreitauſend tritisoč, tri jezera.
dreitheilen raztrojíti, *impf.* trojíti, trojíčiti.
dreitheilig tridélẽn.
dreiundzwanzig triindvájset.
Dreiviertel *n.* tri četrtíne.
dreiwinkelig trikótẽn.
dreiwöchentlich vsak tretji tedẽn.
Dreizack *m.* trizòb.
dreizackig trizòb, trizobàt.
dreizählig trištévẽn.
dreizehn trinájst, trinajstéro.
Dreizehner *m.* trinajstíca.
dreizehnerlei trinajstér.
dreizehnfach trinajstérẽn.
dreizehnfältig trinajstérnat.
dreizehnjährig trinajstlétẽn.
dreizehnmal *adv.* trinájstkrat, trinájst potov.
dreizehnte trinájsti.
Dreizehntel *n.* trinajstína, trinajstínka.
dreizehntens *adv.* trinájstič.
dreizeitig trivŕstẽn.
dreizöllig tripálčẽn, treh palcev.
Dreſchboden *m.* gumno, gumníšče, skedẽnj, pòd.
dreſchen mlátiti; omlátiti, zmlátiti, domlátiti; ſ. ſchlagen.
Dreſchen *n.* mlat (-í), mlatév.
Dreſcher *m.* mlatič; **Dreſcher-** mlatíški.
Dreſcherin *f.* mlatíčevka, mlatíčna.
Dreſcherlohn *m.* mlatnína.
Dreſcherſchmaus *m.* domlátki *pl.*, pomlatílnica.
Dreſchflegel *m.* cep, cepẽc, cepič; (ſammt dem Stiele) cepí *pl. f.*; (deſſen Schwung) omah.
Dreſchflegelriemen *m.* gožka, gož (-í).
Dreſchflegelſtiel *m.* ročnik.
Dreſchlege *f.* nasàd.
Dreſchmaſchine *f.* mlatílnica.
Dreſchtenne *f.* ſ. **Dreſchboden**.
Dreſchzeit *f.* mlatév.
dreſſieren učíti, váditi, priučevati, úriti; priučíti, obučíti; (Haare) kodráti.
Dreſſur *f.* vaja, obúka.
Drieſel *m.* škripẽc, kolotúra, kolotáč, kólce; (Waſſerwirbel) vrtínẽc.
drieſeln súkati (sučem), vrtéti.
Driftſtrömung *f.* vétrni tòk morski.
Drillbohrer *m.* durgẽlj.
drillen vrtéti, súkati (sučem); (bohren) vŕtati, dúrgljati; Feldfrüchte — sádeže na brazdo sejáti.
Drillich *m.* trojnik, tronítnik.
Drilling *m.* préslica, vreténo, vrtélo; (Kind) trojíč, trojčẽk; *coll.* trójčina.
dringen *tr.* (drängen) tíščati (tiščím), síliti, pritískati; *intr.* proníkniti, udáriti, predréti (-dérem), vdréti, prešíniti, preletéti, priti (pridem); *impf.* pronícati, udárjati, predírati, preletávati, prešínjati, prihájati; heran — privréti, pritégniti; ins Herz — seči (sežem) v srce; auf etwas — pogánjati se za kaj, potegovati se; potégniti se; in jemanden — nadlegovati koga, síliti koga, zahtévati kaj od koga; es dringt mudí se.
dringend nujẽn, silẽn; —er Verdacht očítẽn sum; in —en Fällen v najvéčji sili; *adv.* nujno, silno.
dringlich ſ. dringend.
Dringlichkeit *f.* silnost, nujnost, sila.
Dringlichkeitsantrag *m.* nujni predlòg.
dritte tretji; zum —nmale v tretje, trétjikrat.
Drittel *n.* tretji del, tretjina.
Drittelbauer *m.* tretják, tretjínar.
dritteln raztrojíti, *impf.* trojíti.
Drittelzuſchlag *m.* tretjínski priklàd.
drittens *adv.* tretjič, v tretje.
Drittgeborene *m.* tretjerojénẽc.
dritthalb poltrétji.
drittletzt predpredzádnji. [nica.
Drittura *f.* dritúra, neposrédnja me-
drob *adv.* ſ. darob.
droben *adv.* gori, zgoraj, tàm gori.
Droguen *pl.* lečílne —, zdravílske stvarí, dišáve.
Drohbrief *m.* pretílno pismo.
drohen pretíti, žúgati, grozíti; zapretíti, zažúgati, zagrozíti, nagrozíti se.
drohend pretẽč, grozẽč, žugálẽn, grozílẽn, pretílẽn.
Drohер *m.* žúgavẽc, pretívẽc, grozítelj.
Drohne *f.* trot, trótnica; **Drohnen-** trotji, trotov.
dröhnen bobnéti, grméti, brčati (-ím).
Drohnenbrut *f.* trotja zaléga.

Drohung *f.* grožnja, grozítev, žúganje, pretnja, pretèž, preténje.
Drohwort *n.* pretílna beséda.
drollig smešèn, šaljìv, šegàv.
Drolligkeit *f.* smešnost, šaljívost, šegávost.
Dromedar *m.* enogŕbi velblòd, arábski velblòd, dromedár.
Drommete *f.* ſ. Trompete.
Droſchke *f.* izvózčkov vozič, droška.
Droſſel *f.* drozg; (Luftröhre) sapnik; goltnik, goltánec; (Knorpel) grtánec, hrustánec.
droſſeln ſ. würgen. [nica).
Droſſelvene *f.* žila grlenica (dovód-
drüben *adv.* onkraj, na oni strani, le-tàm.
drüber *adv.* ſ. darüber; drunter u. — križem, vse križem, vse vprek.
Druck *m.* tisk, tíščanje, tlak, tláčenje; (d. Buches) tisk, natisk; (der Gewichte) vlak; (Bedrückung) stískanje, zatíranje; im —e ſein tískati se, natiskovati se.
druckbar kar se more natísniti.
Druckberichtigung *f.* tiskóvni poprávek, popráva natíska. [natìsk.
Druckbewilligung *f.* dovolítev v (za)
Druckbogen *m.* tiskóvna, tískana pola.
Druckbohrer *m.* vinta na pritìsk.
drucken natísniti, natískati; *impf.* tískati, natiskovati.
drücken tláčiti, pritískati, gnesti (gnetem), mečkáti; (in die Hand) stísniti, *impf.* stískati; (an die Bruſt) pritísniti, *impf.* pritískati; (Beſchwerde verurſachen) tiščati (tiščím), težíti, žúliti, treti (tarem), silo délati; *fig.* zatírati, gúliti, treti (tarem), stískati; ſich — stísniti se, *impf.* stískati se.
drückend težèč, težèk, težkótèn.
Drücker *m. fig.* zatirávec, stiskávec, trinog; *mech.* tlačílo, stiskálo: (am Gewehr) sprožílo; (am Schloſſe) kljuka.
Drucker *m.* tiskár; tiskávec; **Drucker-** tiskárski.
Druckerei *f.* tiskárna, tiskárnica.
Druckerkunſt *f.* tiskárstvo.
Druckerpreſſe *f.* tiskálnica.
Druckerſchwärze *f.* tiskálno črnílo.
Druckerſtling *m.* prvotisk.
Druckexemplar *n.* tískani izvòd.
Druckfehler *m.* tiskárski pogréšek.
druckfertig priprávljen —, gotov za natìsk.
Druckjahr *n.* leto natíska.
Druckkoſten *pl.* tiskárski stróški.
Druckkraft *f.* tiščálna moč (-í), tiščálnost.
Drucklegung *f.* tískanje, natìsk.
Druckmaſchine *f.* tiskárski, tiskálni strój.
Druckort *m.* kraj natíska. [pir.
Druckpapier *n.* tiskárski, tiskóvni pa-
Druckpreſſe *f.* tiskálnica.
druckrichtig prav natísnjen.
Druckſache, Druckſchrift *f.* tiskovína.
Druckverbot *n.* prepóved (-i) natíska.
Druckwerk *n.* tiskálo; tískano delo.
Druckwunde *f.* otíska.
Drude *f.* veščа, mora.
drunten *adv.* doli, zdolaj, spodaj, tàm doli.
Drüſe *f.* žleza; *dem.* žlézica; (bei Pferden) smolíka; **Drüſen-** žlezèn.
Drüſengeſchwulſt *f.* bezgávka, žlezni otók; smolíka.
Drüſenhaar *n.* žlézasta kocína.
drüſig žlezav, žlezast, smolíkav, smolíkast.
Dryade *f.* gorska vila.
du ti; — nennen tíkati.
Dual *m.* dvojína, dual.
Dualismus *m.* dvojstvo, dualízem.
Dualität *f.* dvojnost.
Ducaten *m.* zlat, cekín.
ducken ſich potúhniti se, podhúliti se, prihúliti se, počéniti; *impf.* potuhovati se, húliti se, počépati.
Duckente *f.* pondírek, potópka.
Duckmäuſer *m.* potúhnjenec, prihúljenec, poníglavec.
duckmäuſerig potúhnjen, prihúljen, poníglav. [nje.
Dudelei *f.* díplanje, dúdlanje, golídrá-
Dudeler *m.* dudlar, diplar, škripáč.
dudeln díplati, dúdlati, golídráti, škrípati (škripljem).
Dudelſack *m.* duda, diple *pl.*, gajda, meh, mešnica; **-pfeifer** *m.* dudáš, dipláš, gajdáš.
Duell *n.* dvobòj.
Duellant *m.* dvobójnik.
duellieren bíti (bijem) se, dvobójiti se s kom, dvobojevati se.

Duett *n.* dvospèv.

Duft *m.* duh, vònj, vonjáva, dišáva; (Dunſt) hlap, para, puh.

duften, düften dišati (dišim), dehtéti, vonjáti.

duftend, duftig dišèč, blagodišèč, vonjìv, vonjàv.

dulden trpéti; (ertragen) prebíti (prebóm), prestáti (-stojím, -stánem), prenésti (-nesem), pretrpéti, strpéti; *impf.* prestájati, prenášati, trpéti; (geſchehen laſſen) pripustíti, dopustíti; *impf.* pripúščati, dopúščati.

Dulder *m.* trpín, trpínec; —in *f.* trpínka.

duldſam trpežljìv, potrpežljìv, strpljìv; prizanesljìv, prizanášljiv.

Duldung *f.* potrpljénje, trpljénje, strpljívost, strpnost.

dumm neúmen, brezúmen, nespámetèn, nerazbórèn, lud, glup; (blöde) bedast, budálast, trapast, avšast, butast; —er Kerl bedák, tepèc, butèc, neúmnež; —es Weib bedáča, neúmnica.

dummdreiſt neúmno predrzèn. [nost.

Dummdreiſtigkeit *f.* neúmna predrz-

Dummheit *f.* neúmnost, brezúmnost, brezúmje, bedáštvo, bedarija, glupóst, nespámet (-i).

Dummkopf *m.* neúmnež, bedák, tràp, tumpèc, tepèc, butèc, budálo.

dumpf molkèl, zamólkèl, gluh, votèl; (vom Gefühl) tòp; (dem Geruche nach) zadúhèl, zadehèl, zatóhèl; (vom Brot) prezólkèl.

Dumpfgeruch *m.* zaduhlína, zatohlína.

dumpfig zatóhèl; — werden zatóhniti.

dumpftönend votèl, votloglásen, zamólkèl. [ščína.

Düne *f.* sipína, prod, prodovína, pe-

Dune *f.* puh, mehko perje.

düngen nagnojíti, pognojíti; *impf.* gnojíti.

Dünger *m.* gnoj, gnojívo.

Düngerhaufen *m.*, **Düngerſtätte** *f.* gnojíšče, gnojníšče.

Düngungsſtoff *m.* gnojílo, gnojína.

Dungwaſſer *n.* gnojnica.

dunkel temèn, temótèn, mračèn; etwas — temáčèn, ótemèn, ómračèn; (v. Farben) zamólkèl; (trübe) obláčèn, mežàv; — machen potemníti, omračíti; *impf.* temníti, mračíti; (trübe machen) kalíti, mótiti; skalíti; — werden otemnéti, mrknìti; *impf.* temnéti, oblačíti se, otemnévati; es wird — mrači se, temní se, večerí se; mrak nastája; es wird mir — vor den Augen tema se mi dela pred očmí; dunkle Wege temótna —, neznána pota.

Dunkel *n.* tema, mrak, sómrak.

Dünkel *m.* domišljáva; domišljívost, domišljávost; er lebt im — domišljúje si; napihúje se.

Dunkelarreſt *m.* temnica.

dunkeläugig temnoòk.

dunkelblau temnomódèr, sinji.

dunkelbraun temnorjàv.

dunkelfarbig temnobójèn, temnobárvèn, temèn, zamólkèl.

dunkelgrau temnosiv.

Dunkelheit *f.* temóta, temnóst; nejásnost, kalnost; *fig.* tajnost, skritost.

Dunkelkammer *f.* temnica.

Dunkellicht *n.* pómrak, sómrak, temáčnost.

dunkeln temnéti, temníti se, mračíti se, tema se dela; stemnéti, stemníti se, zmračíti se.

dunkelroth temnordèč.

dünkelvoll domišljàv, domišljìv; napíhnjen.

dünken zdéti se, dozdévati se, vídeti se, podóba je; ſich — mísliti, méniti; es dünkt mich zdi se mi, meni je, kakor bi .., podóba je, kakor bi .., slutim.

dünn tenèk, tenák, tánèk, drobèn; (Gegenſatz zu dicht) redèk; (ſchwächlich) šibèk, drobèn; — machen tánjšati, teníti, rédčiti; iztánjšati, poteníti, izteníti, izrédčiti.

dünnbeinig ſ. dünnfüßig.

dünnblätterig tenkolìst, tenkoperésèn.

Dünndarm *m.* tánko črevó (-ésa).

Dünne, Dünnheit *f.* tenkóst, tenkóta; redkost; šibkóst, šibkóta; ſ. Weiche.

dünnflüſſig redèk.

dünnfüßig tenkonòg, tenkonóžèn, suhopèt.

dünnhaarig tenkolàs, redkolàs.

dünnhalſig tenkovràt.

dünnkörnig drobèn, drobnozrn.

dünnleibig vitèk, tenèk.

Dünnſchnäbler *m.* tenkokljúnec.

Dünntuch *n.* tenčíca, pajčolán.
dunsen s. aufdunsen.
Dunst *m.* hlap, para, sopár, sopára, sopárica, čad, čadež.
Dunstatmosphäre *f.* ohlapína.
Dunstbad *n.* parna kópel (-i).
Dunstbildung *f.* hlapénje.
dunsten páriti se, hlapéti, puhtéti.
dünsten páriti, prážiti; oprážiti; (gedünstetes Obst) čežána, praža.
Dunstflinte *f.* ptíčarska puška, ptičarica.
dunstfrei brezsopárěn, ubrísan, čist.
Dunstgehalt *m.*, **Dunstmenge** *f.* hlapovína, količína hlapa.
Dunstgrübchen *n.* s. Schweißloch.
dunstig sopárěn, sopárnat, hlapěn.
Dunstkreis *m.* s. Atmosphäre.
Duo *n.* dvoglásje.
Duodez *n.* dvanajstérka, dvanajstína.
Duodezband *m.* zvezěk v dvanajstérki.
dupieren preváriti, prekániti, opeháriti.
Duplicat *n.* duplikát, drugopìs, dvojnik.
Duplik *f.* dúplika, drugi odgóvor.
Duplum *n.* dvoje, dvojína; in Duplo v dvojnem prepísu, v dveh izvódih, — prepísih.
durch skoz, skozi; (wegen) zarádi, zavóljo, zbòg; (mit Hilfe, mittelst) po, s; *adv.* — und — skoz, popólnoma, docéla; in Zsmstzgn.: pre-, pro-.
durchächzen prejéčati (-ječím), prestókati (-stókam, -stočem).
durchackern preoráti (-órjem), razoráti.
durcharbeiten predélati; sich — predréti (-dérem), preríti (-ríjem); *impf.* predírati, prerívati.
durchaus *adv.* skoz, docéla, céloma, vsekáko, na vsak načìn, po vsaki ceni; — nicht celó ne, nikákor ne, po nobéni ceni, v nobèn kup, kratko in malo ne.
durchbacken prepéči (-péčem), *impf.* prepékati.
durchbeben pretrésti, *impf.* pretresovati.
durchbegeben sich skoz iti (idem).
durchbeißen pregrízniti, pregrísti (-grízem), prejésti (-jém); *impf.* pregrizovati, prejédati.
durchbeizen prestrójiti; (v. Essig) prejésti (-jém), razjésti; *impf.* razjédati.
durchbellen prelájati.
durchbeten premóliti.
durchbetteln obráti (-bérem), oberáčiti, prebrnjáti; sich — preberáčiti se.
durchbeuteln pretrésti (-trésem), presejáti (-séjem); *impf.* presévati; jmdn. — pretépsti (-tépem), našéškati.
durchblasen prepíhniti, prepíhati; (zerblasen) razpíhniti, razpíhati; *impf.* razpihovati.
durchblättern prelístati; preglédati; *impf.* prelistovati, prebírati, pregledovati.
durchbleuen pretépsti (-tépem), nabúnkati, zmikástiti, océhtati; *impf.* tepsti, búnkati, céhtati.
Durchblick *m.* preglèd, razvìd.
durchblicken *tr.* preglédati, *impf.* pregledovati; (erkennen) spoznáti, zapáziti, uvídeti; *intr.* skoz glédati, lúkati; skoz poglédati.
durchbohren prevŕtati; (Schiff) predréti (-dérem); (m. d. Degen) prebósti (-bódem), presúniti, predréti; *impf.* prebádati, predírati; (mit dem Blick) prebósti.
durchbraten prepéči (-péčem), *impf.* prepékati.
durchbrausen prevršéti, prevŕšati (-vrším), prešuméti, pretúliti; *impf.* prevršévati.
durchbrechen *tr.* predréti (-dérem), pretŕgati; *impf.* predírati, pretrgovati; (zerbrechen) prelómiti, pretrúpiti; *impf.* prelámljati; *intr.* predréti (voda v hlev), predréti se, razlómiti se, póčiti (v. Eis).
durchbrennen *tr.* prežgáti (-žgèm), prepáliti; *impf.* prežígati; *intr.* pregoréti.
durchbringen správiti, *impf.* správljati skoz kàj; (Pflanzen, Vieh durch den Winter) preredíti, prezímiti; *impf.* preréjati; (Vermögen —) zapráviti, pognáti (-žénem), potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, pogánjati, trátiti, razsípati (-sípljem), trósiti; sich — preživíti se, prebíti (-bóm); *impf.* preživljati se.
durchbrochen predrt; —e Arbeit preslégasto delo.
Durchbruch *m.* predòr, prelòm, pretŕg.
durchbrüllen pretúliti, prerjúti (-rjovem).
durchdacht premíšljen, preudárjen.

durchdenken premísliti, preudáriti, pretéhtati, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, pretehtováti, presójati.

durchdrängen ſich pregnésti (-gnétem) se, predréti (-dérem, -drem), prerîti (-ríjem) se; *impf.* predírati, prerívati se.

durchdreſchen premlátiti.

durchdringen predréti (-dérem), prodréti, proníkniti; *impf.* pre-, prodírati, pronícati; (v. Affecten) presúniti, prešíniti, izpreletéti, prevzéti (-vzámem), preséči (-sežem); *impf.* prešinjevati, izprelétati, prevzémati, preségati; das Herz — seči (sežem) v srce; (v. Waſſer) premóčiti, *impf.* premákati; er iſt mit ſeinem Antrage durchgedrungen njegóva je obveljála.

durchdringend predirajóč, presunljiv, pronícav; *fig.* bistěr, ostěr.

durchdringlich predirljiv; (durchdringend) presunljiv.

Durchdringlichkeit *f.* predirljívost. [nje.

Durchdringung *f.* predíranje, pronica-

Durchdruck *m.* protisk.

durchdrücken pretísniti, pretláčiti; *impf.* pretískati; (Saft) precedíti, prežéti (-žmèm); *impf.* precéjati, prežémati.

durchdrungen prevzét, navzét, prešínjen, navdíhnjen, navdúšen.

durcheilen prebégniti, pretéči (-téčem), prehitéti; *impf.* prebégati, pretékati.

durcheinander *adv.* križem, vse križem, vse vprek, vse splaz; in Zuſammenſetzungen: raz-, pre-; =laufen vse vprek bégati, sèmtertja tékati; =liegen vse križem lézati (ležím); =miſchen premêšati, razmêšati; =werfen razmétati (-méčem), *impf.* razmétati (-métam).

durchfahren *intr.* péljati (péljem) se skoz . . ., prepéljati se; *tr.* prevóziti, razvóziti; (von der Kälte) prevzéti (-vzámem), prešíniti, preletéti; *impf.* prevzémati, prelétati.

Durchfahrt *f.* prévoz, prevóznja, vožnja skoz kak kràj.

Durchfahrtsſtraße *f.* prevózna cesta.

Durchfahrtszoll *m.* prevoznína.

Durchfall *m.* propád; (Krankheit) ſ. Diarrhöe.

durchfallen propásti (-pádem), *impf.* propádati; izpodletéti komu.

durchfaulen pregníti (-gníjem), strohnéti, pretrohnéti. [nèl.

durchfault pregnít, trohnèl, pretroh-

durchfechten prebíti (-bíjem) se, *impf.* prebíjati se.

durchfeilen prepíliti, izpíliti.

durchfeuchten prevlážiti, premóčiti; *impf.* prevlaževati, premákati; **durchfeuchtet** zamókèl.

durchfeuern razpáliti, razkúriti, raznétiti, razbéliti; (ſchießen) strelíti skoz . . ., prestrelíti; *impf.* stréljati skoz . . .

durchflechten preplésti (-pletem), *impf.* preplétati.

durchfliegen preletéti, preffčati (-frčím); *impf.* prelétati; *fig.* prebégniti, *impf.* prebégati.

durchfließen pretéči (-téčem), *impf.* teči skoz, pretékati; (v. Papier) móčiti, prepúščati.

Durchflug *m.* prelèt.

Durchfluſs *m.* pretèk, pretòk.

durchflüſtern prešepetáti (-šepetám, -šepéčem), preščebljáti.

durchfluten *intr.* pluti (plujem, plovem) skoz . . ., plímati skoz . . ., valóve gnati skoz . .; *tr.* preplúti.

durchforſchen preiskati (-íščem), raziskati; preprášati; prebróditi; *impf.* preiskovati, raziskovati.

Durchforſchung *f.* preiskovánje, preiskáva, raziskáva.

durchforſten pretrébiti gòzd.

Durchforſtungsſchlag *m.* trébežni posèk.

durchfreſſen prejésti (-jém), pregrísti (-grízem); *impf.* prejédati, pregrizovati.

durchfrieren premfzníti, prezébsti (-zébem), premréti (-mrèm); *impf.* premrzovati, prezébati, premírati.

durchfroren prezéběl, premfl, premft, premfznjen.

Durchfuhr *f.* prévoz, prevóznja; **Durchfuhr-** prevózni.

durchführbar izpeljiv, izvédèn.

durchführen prepéljati (-péljem), prevésti (-védem); *impf.* prepeljevati, prevážati; (ausführen) izpéljati, dognáti (-žénem), izvršíti, izvésti (-vedem), dovršíti, izdélati; *impf.* izpeljevati, izvájati, dovrševati, izdelávati, izvrševati.

Durchfuhrgebür *f.* prevoznína.

Durchführung *f.* izpeljáva, izvédba, izvršítèv, izvájanje.

Durchführungsverordnung *f.* izvršílni ukaz; =**vorschrift** *f.* izvršílni predpìs.

Durchfuhrverbot *n.* prepóved (-i) prevóznje, prevózna prepóved.

Durchfuhrware *f.* prevózno blagó.

Durchfuhrzoll *m.* prevózna carina.

durchfüttern prereditì, preživítì; *impf.* preréjati, preživljati.

durchgähnen prezévati.

durchgähren prevréti (-vrem), prekísati se; *impf.* prevrévati.

Durchgang *m.* prehòd; (von Waren) prevoz; (Ort) prehodíšče, prélaz.

durchgangbar prehóden, prevózen.

durchgängig prehóden; (allgemein) občen, splošen; *adv.* vobče, splòh, povsèm.

Durchgangs- prehódni, prevózni.

durchgärben pre-, ustrójiti; *impf.* pre-, ustrojevati.

durchgehen *intr.* iti (idem, grem) skoz..; preíti (-ídem); *impf.* hóditi skoz.., prehájati; (durch das Waſſer) prebrésti (-brédem), prebróditi; *impf.* bresti (bredem), bróditi; (durchbohren) predréti (-dérem und -drèm), prebíti (-bíjem); *impf.* predírati, prebíjati; (angenommen werden) obveljáti, sprejét biti (sem); *impf.* obveljevati; (entfliehen) utéči (-téčem), uíti (-ídem), ubéžati (-bežím), upírniti, unésti jo; *impf.* utékati, uhájati, ubégati, unášati jo; (v. Vieh) zbezljáti; *impf.* bezljáti, bezáti; *tr.* einen Ort — prehóditi, preíti (-ídem); das Buch, die Rechnung — prebráti (-bérem), preglédati; *impf.* prebírati, pregledovati; (die Sohlen) prehóditi, shóditi; (die Füße) shóditi.

durchgehends *adv.* vse vkup, splòh, povsèm, brez izjéme, brez izímka.

durchgeigen pregósti (-gódem).

durchgreifeln prebíčati, prešíbati, pretépsti (-tépem); *impf.* pretépati.

durchgreifligen oduhóviti, *impf.* oduhóvljati.

durchgeleiten izprevóditi, sprémiti; *impf.* izprevájati, sprémljati.

durchgießen prelíti (-líjem), ulíti skoz .., preceditì; *impf.* prelíjati, ulívati skoz .., precéjati.

durchglühen prežaríti, razbéliti; *fig.* razplameníti, razvnéti (-vnámem); *impf.* razvnémati.

durchgraben prekópati (-kópljem), *impf.* prekopávati.

durchgreifen *intr.* seči (sežem) skoz.., *impf.* ségati; *tr.* prevzéti (-vzámem) (mraz ga prevzáme).

durchgreifend presegljìv; ostər, krepək; *fig.* temeljít, popóln.

durchgrübeln raz-, premísliti, preudáriti, razmózgati; *impf.* raz-, premišljevati, preudárjati.

Durchguß *m.* prelív; (Ausguſsſtein) liják, stòk.

durchhacken pre-, razsékati; *impf.* presekovati; (mit dem Schnabel) prekljuváti (-kljújem).

durchhallen razlégati se, donéti skoz..

durchhämmern prekováti (-kújem).

Durchhau *m.* préseka; (als Weg) presekalíšče.

durchhauen presékati, *impf.* presekovati.

Durchhaus *n.* prehódna hiša.

durchhecheln pregrebéniti, predfzati; *fig.* presóditi, pretrésti, prerešetáti; *impf.* presójati, pretrésati, prerešetávati.

durchheizen razkúriti, raznétiti, razpáliti, razgréti (-grejem); *impf.* razgrévati.

durchhelfen pomóči (-mórem), pomágati skoz..; jemandem — pripomóči; ſich — opomóči si, opomágati si.

durchheulen pretúliti, prebúčati (-bučim), prerjúti (-rjóvem).

Durchhieb *m.* presèk, préseka.

durchhöhlen prevotlíti, prevŕtati, predólbsti (-dólbem).

durchhüpfen preskakljáti, preskákati (-skáčem).

durchhuſten prekášljati, *impf.* prekašljevati.

durchirren preblóditi, pretávati.

durchjagen (einen Wald) pregóniti, prelovíti; (den Feind durch etwas) pregánjati, gnati (ženem) skoz.., góniti skoz..; (verpraſſen) zapráviti, potrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, pogánjati.

durchjäten prepléti (-plévem), opléti; *impf.* oplévati.

durchkälten ſich premráziti se, prezébsti (-zébem), prehladíti se; *impf.* premrážati se, prezébati, prehlájati se.

durchkämpfen prevojevati, prevojskovati (cel dan); *fig.* dognáti (-žénem), izvršíti, izpéljati; *impf.* izvrševati, izpeljevati.

durchkauen prežvéčiti; *impf.* prežvékati, prežvekovati.

durchklauben prebráti (-bérem), *impf.* prebírati.

durchklopfen pretólči (-tólčem), prebíti (-bijem), pretépsti (-tépem).

durchkneipen preščéniti, preščípniti, preščípati (-pam, -pljem).

durchkneten pregnésti (-gnétem), premésiti; *impf.* pregnétati.

durchkochen *tr.* prekúhati, prevaríti; *intr.* prekúhati se, prevaríti se.

durchkommen priti (pridem) skoz .., predréti (-drèm, -dérem); *impf.* iti (idem, grem) skoz .., predírati; (im Leben) preživíti se, *impf.* preživljati se; (bei der Prüfung) dostáti (-stánem) (izkúšnjo).

durchkönnen (er kann nicht durch) ne more skoz.

durchkreiſen prekróžiti, *impf.* prekroževati.

durchkreuzen križem prehóditi, prekrižati; *impf.* križem prehájati; *fig.* prestríči (-strížem), prepréčiti; ſich — prekrížati se.

durchkriechen prelésti (-lézem), prelázíti; *impf.* prelezovati.

durchkühlen prehladíti, ohladíti; *impf.* pre-, ohlájati.

Durchlaſs *m.* prepúst, prehòd, prélaz, mostìč; prelív, splàv.

durchlaſſen skoz pustíti, *impf.* skoz púščati; (Erze) prepustíti, *impf.* prepúščati; (Flüſſigkeiten) precedíti, *impf.* precéjati.

durchläſſig prepustljìv, premočljìv.

Durchlaucht *f.* svetlóst, presvetlóst.

durchlauchtig svetèl.

durchlauchtigſt presvétèl.

Durchlauf *m.* pretèk, prehòd.

durchlaufen pretéči (-téčem), predírjati, prebégniti; *impf.* pretékati, prebégati; (befallen) obíti (-ídem), izpreletéti; *impf.* obhájati, izpreletávati.

durchlaufend prehóděn; —e Poſt prehajálna postávka (v računu). [ščati.

durchläutern prečístiti, *impf.* prečíd

durchleben preživeti, prebíti (-bóm, -bódem).

durchleſen prebráti (-bérem), prečítati; *impf.* prebírati.

durchleuchten *intr.* presijáti (-sijem), preblískniti se; *impf.* presvitati, presévati; *tr.* pre-, razsvétiti, razsvetlíti.

durchlichten (den Wald) iztrébiti, pretrébiti, izrédčiti; *impf.* iztrebljevati, pretrebljevati.

durchliegen preléžati (-ležím); ſich — preléžati se, obsénjiti se.

durchlöchern preluknjáti, prelúknjičati, luknjo narediti; *impf.* naréjati.

durchlochern prerahljáti, zrahljáti; *impf.* rahljáti.

durchlodern preplamenéti, prešvígniti, plásniti.

durchlüften prezráčiti, prevétriti; *impf.* zráčiti, vetríti.

durchmachen dokončáti, napráviti; *impf.* dokončeváti, naprávljati; *fig.* doživéti.

durchmahlen pre-, domléti (-méljem); *impf.* premlévati.

Durchmarſch *m.* prehòd, próhod.

durchmarſchieren skoz iti (idem), prohájati; prohóditi.

durchmengen ſ. durchmiſchen.

durchmeſſen pre-, raz-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati.

Durchmeſſer *m.* premèr; debelína.

durchmiſchen pre-, razméšati; *impf.* premešávati.

durchmodern preprhnéti, preperéti, pretrohnéti.

durchmodert prepŕhèl, preperèl.

durchmuſtern preglédati, preiskati (-iščem); *impf.* pregledovati, preiskovati.

durchnagen preglódati (-glójem, -glódam), preškrbljáti, pregrísti (-grízem); *impf.* preglodovati, pregrizovati.

durchnähen prešíti (-šijem), *impf.* prešívati.

durchnäſſen premóčiti, prevlážiti, razmóčiti; *impf.* pre-, razmákati.

durchnehmen preglédati, prebráti (-bérem); *impf.* pregledovati, prebírati.

durchnetzen ſ. durchnäſſen.

Durchpaſs *m.* prehòd, prélaz.

durchpaſſieren skoz iti (idem, grem), prehájati, skoz hóditi; precedíti, *impf.* precéjati.

durchpeitſchen prebíčati, pretépsti (-tépem); *impf.* pretépati. [žvižgovati.

durchpfeifen prežvížgati, *impf.* pre-

durchpflügen pre-, razoráti (-órjem).

durchpilgern prerómati, prehóditi, obhóditi, obláziti.

durchprafſen ſ. verpraſſen.

durchpreſſen prežéti (-žmèm), pretláčiti; *impf.* prežémati.

durchprüfen preprášati, doprášati, izprášati; *impf.* prepraševati, izpraševati; preizkúsiti, pretéhtati, preudáriti; *impf.* preizkúšati, pretehtovati, preudárjati.

durchprügeln pretépsti (-tépem), naščékati, nakléstiti, omlátiti, premlátiti, nabúnkati, nažgáti (-žgèm); *impf.* pretépati, nažígati.

durchraſen predivjáti, predírjati.

durchräuchern prekadíti; presušíti; *impf.* prekájati; presúšati, ozdíti.

durchrechnen preračúniti, preštevíliti, preštéti (-štéjem); *impf.* preštévati.

durchregnen premóčiti, predežíti; *impf.* premákati, pronícati (dež), skoz dežíti.

durchreiben predfgniti, pretréti (-trèm, -tárem), preméti (-mánem).

Durchreiſe *f.* prehòd, pot ob. potovánje skoz . . ; bei meiner — ko sem tod potoval.

durchreiſen *intr.* skoz iti (idem, grem); *impf.* tod potovati, onód hóditi, potovati skoz . . ; *tr.* prepotovati, prehóditi, obhóditi.

Durchreiſende *m.* prepótnik, popótnik, prehódnik.

durchreißen *tr.* pretfgati, raztfgati, razčésniti; *impf.* pretrgovàti, raztrgávati; *intr.* pretfgati se, raztfgati se; *impf.* tfgati se.

durchreiten *intr.* jézditi skoz . . , jáhati skoz . . ; *tr.* prejézditi, prejáhati.

durchreitern presejáti (-séjem), prečíniti; *impf.* presévati, prečínjati.

durchrennen *intr.* skoz dírjati; ubégati; ubégniti; *tr.* predírjati, prejáhati; preletéti.

durchrieſeln curljáti, cuzéti skoz . . , mŕščati (-ím); (vom Gefühl) mŕščati; premŕščati; mrščí mi.

Durchritt *m.* prejèzd, prejéža; bei seinem — ko je tod mimo jezdil.

durchrollen *tr.* potóčiti, *impf.* potákati; (Wäſche) pre-, polikati; *intr.* vrtéti se, súkati (sučem) se; (v. Donner) bobnéti, ropotáti (ropóčem), tréskati.

durchrudern prevesláti.

durchrütteln pretrésti, premekástiti, zmájati; *impf.* pretrésati, zmajevati.

durchſäen presejáti (-séjem), *impf.* presévati.

durchſägen prežágati, prepíliti.

durchſäuern prekvásiti, prekísati; *impf.* kvásiti, prekvášati.

durchſauſen prevrščí, prebúčati (-búčim), prešuméti. [. . .

durchſchallen razlégati se, donéti skoz

durchſchaudern groza obíde, zona izpreletí; *impf.* — obhája, — izpreléta.

durchſchauen preglédati, previdéti, izprevídeti, spoznáti; *impf.* pregledovati, spoznávati; skoz glédati, lúkati.

durchſchaufeln prekídati, pregrébsti (-grebem), premétati (-méčem); *impf.* prekidávati, pregrébati, premétati (-métam).

durchſcheinen *intr.* presijáti (-síjem), prebliskníti; *impf.* presvitati, presévati; *tr.* presvétiti, razsvetlíti.

Durchſcheinen *n.* presój.

durchſcheinend presójen. [véti.

durchſcherzen prešáliti, v šali preži-

durchſchieben prerínіti, pretísniti, potísniti skoz . . ; *impf.* prerívati, pretískati, potískati skoz . .

durchſchießen *intr.* strelíti skoz . . ; *tr.* prestrelíti, *impf.* prestreljevati; (ein Buch) z bélimi listi preložíti, *impf.* prekládati; (die Zeilen) razpréti (-prèm), razmekníti (-máknem); *impf.* razmíkati.

durchſchiffen preplúti, prejádrati, prevóziti; *impf.* pluti (plovem, plújem), jádrati po . .

durchſchimmern migljáti, lesketáti (leskéčem, lesketám) (se) skoz . .

durchſchlafen prespáti (-spím), *impf.* prespávati.

Durchſchlag *m.* prebòj, prelòm; prekòp, presèk; (in der Küche) cedílo, cedílnik, precejálo; rešéto, mreža.

durchſchlagen *tr.* prebíti (-bíjem), pretólči (-tólčem), predréti (-drèm); *impf.* prebíjati, predírati; (Flüſſigkeit) precedíti, *impf.* precéjati; (Trockenes) presejáti (-séjem), *impf.* presévati; den Weg — pot si presékati, prekópati (-kópljem); (ſich durch den Feind) prebíti (-bíjem) se; *impf.* prebíjati se; *intr.* predréti; premóčiti; *impf.* predírati; premákati.

Durchſchläger *m.* prebijáč.

durchſchlängeln ſich viti (vijem) se, vijúgati se, zvíjati se skoz . .

durchſchleichen prepláziti se, premúzniti se, prekrásti (-krádem) se.

durchſchlingen prepetljáti, preplésti (-plétem), zaplésti; *impf.* preplétati, zaplétati.

durchſchlummern predrémati (-drémljem), *impf.* predremávati.

durchſchlüpfen premúzniti se, prelésti (-lézem); *impf.* premuzávati se, prelezovati.

durchſchneiden prerézati (-rézem), razrézati, prekrojíti, prestríči (-strížem), precépiti, presékati; *impf.* pre-, razrezovati, prekrojevati, precépljati, presekovati; ſich — krížati se.

Durchſchnitt *m.* prerèz, presèk, precép, prekròj; (Graben) prekòp; im — vprék, navprék, povprék, počréz, poprék, premérno.

durchſchnittlich popréčen, načrézen; *adv.* poprék, počréz, povprék, premèroma.

Durchſchnittsberechnung *f.* popréčni preračún.

Durchſchnittsgewicht *n.* popréčna —, srednja teža.

Durchſchnittspreis *m.* popréčna —, srednja —, počrézna cena; den — erfahren povprék ceno zvédeti (zvém).

Durchſchnittspunkt *m.* presečíšče.

Durchſchnittsrechnung *f.* popréčni račún.

Durchſchnittsſehne *f.* preséčnica.

Durchſchnittsſumme *f.* popréčni znesék.

Durchſchnittszahl *f.* popréčno —, srednje števílo.

durchſchoſſen prestreljèn; preložèn; (v. Zeilen) razmáknjen, razpŕt.

durchſchreien prevpíti, (-píjem), prekríčati (-kríčim); prevékati.

durchſchreiten prekoráčiti, *impf.* koráčiti skoz . .

Durchſchuß *m.* prestrèl; prekládek.

durchſchütteln pretrésti, prerahljáti; *impf.* pretrésati.

durchſchwärmen prerojíti, preletéti.

durchſchwelgen v razkóšju biti (sem), v razkóšju se gostíti; požrešévati, prežírati; pregostovati.

durchſchwimmbar preplávən.

durchſchwimmen preplávati, preplúti (-plovem).

durchſchwingen prepláti (-póljem), pretrépati (-trépljem, -páti, -pám).

durchſegeln prejádrati.

durchſehbar prepléden, prozóren.

durchſehen pre-, razglédati, razvídeti; *impf.* pre-, razgledovati; ich ſehe durch skoz gledam. [nik.

Durchſeher *m.* pregledovávec, pregléd-

durchſeihen precedíti, *impf.* precéjati.

Durchſeiher *m.* cedílo, cedílnik.

Durchſeihtuch *n.* precejálnik.

durchſein skoz biti (sem); prestáti (-stojím, -stánem), preživéti.

durchſetzen preíti (-ídem), preskóčiti, prejáhati, prejézditi; (erreichen) dognáti (-žénem), izpéljati (-péljem), veljávo čemu zadobíti; *impf.* dogánjati, izpeljevati, veljávo čemu zadobívati.

durchſeucht popólnoma okúžen.

Durchſicht *f.* preglèd, razglèd.

durchſichtig prozóren, pregléden; *fig.* jasən, svetèl, razlóčen. [nost.

Durchſichtigkeit *f.* prozórnost, pregléd-

durchſickern premezéti, precurljáti, prekápati (-kápam, -kápljem); *impf.* prekapljevati, mezéti, curljáti skoz . .

durchſieben presejáti (-séjem), prerešetáti; *impf.* presévati, prerešetávati.

durchſingen prepéti (-pójem), *impf.* prepévati.

durchſinken vdréti (vdérem) se, pogrézniti se, skoz pasti (padem), preníkniti; *impf.* vdírati se, pogrezovati se, preníkati.

durchſinnen premísliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premíšljati, preudárjati.

durchſintern ſ. durchſickern. [vati.
durchſitzen presedéti, *impf.* presedé-
durchſpähen preglédati, *impf.* pregledovati, osledovati.
durchſpalten pre-, razklásti (-kóljem), pre-, razcépiti; *impf.* klati, cépiti.
durchſpicken (mit Sped) preslaníniti.
durchſpielen preigráti; (verſpielen) zaigráti.
durchſpießen prebósti (-bódem), prepehníti (-páhnem), predréti (-dérem, -drèm); *impf.* prebádati, prepehovati, predírati.
durchſpinnen preprésti (-prédem), *impf.* preprédati.
durchſprengen *tr.* prelómiti, razstrelíti; *impf.* prelámljati; (beſprengen) poškropíti; *intr.* predírjati, prejáhati; *impf.* dírjati skoz .., jáhati (jaham, jašem) skoz ...
durchſpringen *tr.* skoz skóčiti, *impf.* skoz skákati (skáčem), preskakovati; *intr.* razpóčiti se, razpókniti.
durchſpritzen prebrízgati, prebrízgniti, skoz brízgniti, preškropíti; *impf.* skoz brízgati.
durchſpüren preslediti, prevóhati, preískati (-íščem); *impf.* preiskovati.
durchſtänkern zasmráditi, nasmráditi; *impf.* zasmrájati.
durchſtäuben preprašíti.
durchſtechen prebósti (-bódem), predréti (-dérem), presúniti, prepehníti (-páhnem); *impf.* prebádati, predírati, prepehovati; (den Damm) prekópati (-kópljem), *impf.* prekopávati; durchſtochene Stelle prebodína.
durchſtecken pretekníti (-táknem), *impf.* pretikati.
durchſteppen prešíti (-šíjem), preráliti; *impf.* prešívati, rálíti.
durchſteuern prekrmíti; preplúti (-plújem, -plóvem).
Durchſtich *m.* prebòd, prebódljaj, prepàh, prepáhljaj; (d. Dammes) prekòp.
durchſtöbern, durchſtochern preizteknîti (-táknem), premétati (-méčem); *impf.* preiztíkati, premétati, premetávati.
durchſtöhnen prestókati (-am, -stóčem), prejéčati (-ječim).
durchſtören ſ. durchſtöbern.

durchſtoßen prebósti (-bódem), prepehníti (-páhnem), predrégniti, presúniti, predréti (-drèm); *impf.* prebádati, prepehováti, predírati.
durchſtrahlen *intr.* presijáti (-sijem); *impf.* presévati, presvítati; *tr.* presvétiti, prezáriti.
durchſtreichen prečŕtati, prekrížati, izbrísati (-brîšem); *impf.* prečrtovati, križati, prekrižévati; (als Landſtreicher) klátiti se po ..., potépati se po ..., skítati se; (vom Winde) prepihávati, vleči (vlečem) skoz ..
Durchſtreichung *f.* prečrtávanje.
durchſtreifen ſ. durchſtreichen.
Durchſtrich *m.* prečŕt, prekrížek; (der Vögel) prelèt.
durchſtrömen pretéči (-téčem) skoz .., preplúti (-plóvem, -plújem), prevalíti se skoz ..; *impf.* pretékati; (von Gefühlen) izprelétati, obhájati.
durchſtudieren proučíti, premózgati, premísliti.
Durchſtudieren *n.* proučevánje.
durchſtürmen previhráti, prehrúti (-hrújem); *impf.* vihráti, hruti, razsájati, razgrájati.
durchſuchen preískati (-íščem), razískati; *impf.* preiskovati.
Durchſuchung *f.* preiskáva, raziskáva, preiskovánje. [titi.
durchtändeln preigráti, igráje potrá-
durchtanzen preplésati, prerájati.
durchtoben predivjáti, *impf.* divjáti, razgrájati, razsájati skoz .., po ..
durchtönen razlégati se, donéti, glasíti se po ..
durchtragen prenésti, *impf.* prenášati.
durchträumen presánjati.
durchtreiben skoz gnati (ženem), skoz góniti, skoz tírati; (eine Sache) dognáti, *impf.* dogánjati.
durchtreten *tr.* shóditi, steptáti, preteptáti; *intr.* skoz stópiti, prestópiti; *impf.* prestópati.
Durchtrieb *m.* pregòn; (Ort) gónja.
durchtrieben zvit, zvitorèp, premetèn, navíhan, presúkan, prekánjen, muhast; —er Mensch navíhanec, zvitorépec, presúkanec, prekánjenec.
Durchtriebenheit *f.* zvítost, premetênost, prekánjenost, presúkanost.

Durchtritt *m.* prestòp, prehòd. [šati.
durchtrocknen presušiti, *impf.* presúšati.
durchüben provéžbati, proučiti.
durchwachen prebedéti, prečúti (-čújem); *impf.* prebedévati.
durchwachſen prerásti (-rástem), *impf.* preráščati; *adi.* prerástēl.
durchwägen pretéhtati, *impf.* téhtati; *fig.* presóditi, *impf.* presójati.
durchwallen prehóditi, prerómati; *impf.* prehájati.
durchwandeln prehóditi, prešétati; *impf.* prehájati, šétati (se) po..
durchwandern prepotovati, prehóditi, obhóditi; omésti (-métem); *impf.* potovati po.., hóditi po.., prehájati.
durchwärmen razgréti (-gréjem), se-, pregréti; *impf.* raz-, se-, pregrévati.
durchwaſchen prepráti (-pérem), premíti (-míjem); *impf.* prepírati, premívati; ſ. unterwaſchen.
durchwäſſern raz-, premóčiti, zmóčiti; *impf.* razmákati, premákati.
durchwaten prebrésti (-brédem), prebróditi; pregáziti.
durchweben pretkáti (-tkám, -tkèm); preplésti (-plétem); *impf.* pretkávati, preplétati.
Durchweg *m.* prehòd.
durchwegs *adv.* vse skoz, popólnoma, skózinskoz, povsèm.
durchwegſam prehóděn.
durchwehen prepíhati, prevéti (-véjem); *impf.* píhati (piham, pišem) skoz .., prepíhovati, veti.
durchweichen *tr.* raz-, premóčiti, prevlážiti; *impf.* raz-, premákati, prevlaževati; *intr.* odmékniti, premóčiti se.
durchweinen prejókati (-jóčem), preplákati (-pláčem), prevékati; *impf.* prejokovati.
durchwerfen skoz vreči (vržem), — zalúčati, — hítiti; *impf.* skoz métati (méčem), — lúčati, — hítati; (durcheinander) premétati, prevréči (-vržem); *impf.* premetávati; (das Getreide) prevéti (-véjem), prevéjati (-véjem).
durchwehen izlízati (-lížem), predígniti, prebrúsiti; *impf.* izlizovati, predrgovati, prebrúšati.
durchwinden preplésti (-plétem), zaplésti, prevíti (-víjem); *impf.* preplétati, prevíjati; ſich — izmotáti se, izviti se.
durchwintern prezímiti, *impf.* prezimovati.
durchwirken pretkáti (-tkám, -tkèm), vtkáti, zavótčiti, prevótkati; *impf.* pretkávati.
durchwiſchen ſ. entwiſchen, auswiſchen.
durchwittern *intr.* razpásti (-pádem), *impf.* razpádati; izvetréti; *tr.* izvétriti; durchwittert razprézan (kamen).
durchworfeln prevéjati.
durchwühlen preríti (-ríjem), razríti, pregrébsti (-grébem), prevréči (-vržem), premétati (-méčem), razkópati (-kópljem); *impf.* pre-, razrívati, pregrébati, premétati (-métam), razkopávati.
Durchwurf *m.* premèt.
durchwürzen začíniti, *impf.* začínjati; presladíti; prevonjáti.
durchwüthen predivjáti.
durchzählen preštéti (-štéjem), prebrójiti; *impf.* preštévati.
durchzauſen razmršćiti, razkuštráti, razčóhati, razráhati.
durchzechen prepíti (-píjem); zapíti.
durchziehen pretégniti, skoz potégniti, prevléči (-vléčem); *impf.* pretégati, skoz potegovati; (Kabel) vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; (eine Maſche) prevésti (-védem); (das Land) pre-, obhóditi, prepotovati; *impf.* prehájati, iti (idem, grem), potovati skoz..; (vorüberziehen) vláčiti se, skítati se, potépati se; (v. d. Luft) skoz píhati (piham, pišem), prepíhovati.
durchzittern pretrésti, pretrésniti; *impf.* pretrésati.
Durchzoll *m.* prevoznína.
Durchzug *m.* prehòd; (der Ware) prevòz, prevóžnja; (der Luft) prepíh.
Durchzugsgut *n.* prevózno blagó.
durchzwängen skoz posíliti, skoz potísniti; *impf.* skoz posiljevati, skoz potískati; ſich — preríti (-ríjem) se. *impf.* prerívati se.
durchzwitſchern pregostoléti, prežvrgoléti; *impf.* pregostolévati, prežvrgolévati.
dürfen smẽti (smem); móči (morem), utégniti; (nöthig haben) treba biti (sem) komu česa, potrebovati.

dürftig potrében, ubóžen, siromášen, revčn.
Dürftigkeit *f.* ubóštvo, siromášnost, révščina.
Dürftigkeitszeugnis *n.* ubóžni list, izpričeválo ubóštva.
dürr suh, osehèl, posušèn, vèl, ovenèl; ſ. mager; —er Baum suhál (-i), sehlíca; —es Reisholz sehljád (-i).
Dürre *f.* suša, suhóta.
Dürrſucht *n.* sehljád (-i), sušmád (-i).
Dürrſucht *f.* sušica, jétika.
Durſt *m.* žeja; *fig.* želja, pohlèp, hrepenénje; ich habe — žeja me; — machen užéjati, *impf.* žéjati.
durſten, dürſten žeja me, piti se mi hoče, žejen biti (sem); *fig.* hlepéti, hrepenéti, koprnéti.
durſtig žejèn; *fig.* željèn, pohlépèn, koprnèč; — werden užéjati se.
Duſel *m.* omótica, omáma, brezzavést (-i).
duſelig omótičen, omámljen, brezzavéstèn.
düſter mračen, mežàv, mrkèl; (mürriſch) čemérèn, zlovóljèn; — werden temníti se, mračíti se.
Düſterling *m.* mračnják.
düſtern mračíti se, temníti se, oblačíti se; zmračíti se, pooblačíti se. [nost.
Düſternheit *f.* mrak; otóžnost, čemér-
Düte *f.* zavítek, škrnícalj; (Münze) túta, nézica.
Dutzend *n.* dvanajstérica, dvanajstéro.
dutzendweiſe *adv.* po dvanájst.
Dutzbruder *m.* pobrátim, bratèc.
duzen tíkati.
Duzſchweſter *f.* poséstrima, séstrica.
Dynamik *f.* siloslóvje, dinámika.
dynamiſch siloslóvèn, silokázèn, dinámičen.
Dynamiſt *m.* siloslóvec, dinamíst.
Dynaſt *m.* vladár; **Dynaſtie** *f.* vladárska rodovína, — rodbína, dinastíja.
Dysenterie *f.* griža, krvavíca.
Dyskraſie *f.* diskrazíja, nápačna in škodljíva mešáva telésnih sokov.
Dyspnöe *f.* nadúha, sígavica, sipljívost.

E.

Ebbe *f.* oséka; — und Flut oséka in plima, biba, bíbavica.
ebben osékniti, upásti (-pádem); *impf.* osékati, upádati.
Ebbeſtrom *m.* osekotòk.
eben *adj.* ravèn, plan; (flach) ploščàt; (glatt) gladèk; zu ebener Erde pri tleh; eben machen ſ. ebnen; *adv.* pràv, vprav, pràvkar, ravno, bàš; eben jetzt pràv sedàj; ebenſo ravno takó, pràv takó, isto takó; —e Stelle ravníca.
Ebenbaum *m.* črni dob, eben.
Ebenbild *n.* podóba, prílika, obràz.
ebenbürtig enakoróden, istoróden, istega rodú.
Ebenbürtigkeit *f.* enakorodnost.
ebendaſelbſt *adv.* ravno tàm, prav ondi.
ebenderſelbe taísti, ravno tisti.
Ebene *f.* ravnína, ravèn (-i), raván (ravní), ravníca, ravnóta; planjáva, plan (-í), planóta.
ebenerdig pritličen.
ebenfalls *adv.* tudi, enáko, tako tudi.
ebenflächig ravnoplòsk.
Ebenholz *n.* ebenovína.
Ebenmaß *n.* somérje, somérnost, skladnost.
ebenmäßig somérèn, primérèn.
Ebenmäßigkeit *f.* somérnost.
ebenſoviel ravno —, pràv tóliko.
ebenſoweit enáko daleč.
ebenſowenig ravno —, pràv tako malo.
ebenzeitig ſ. gleichzeitig.
Eber *m.* merjásec.
Ebereſche *f.* jerebíka, oskóruš, oskórš.
Ebereſchenbeere *f.* jerebína, jerebíkova jágoda.
Eberraute *f.* áborat.
Eberwurz *f.* (*Carlina acaulis*) bodéča neža, kómpava, konjska potíca.
ebnen ravnáti; z-, po-, uravnáti.
Ebner *m.* ravnáč.
echauffieren razvnéti (-vnámem), razgréti.
Echo *n.* jèk, jeka, odmèv.
echt pristèn, pravi; (von der Farbe) stanovítèn; —es Gold čisto zlató; —e Kinder pravi —, zakónski otróci.

Echtheit *f.* pristnost, pravost.
Ech *n.* ogél, ogál, vogél; **Ech-** ógelni.
Echbrett *n.* krájnik, krájnica, ógelna deskà.
Eche *f.* ogél, ogál, vogél; (Kante) rob, rogélj.
Echhaus *n.* skončna hiša, hiša na oglu.
echig oglàt, voglàt; robàt; *fig.* neolíkan.
Echpunkt *m.* oglíšče.
Echſparren *m.* ógelni lemex.
Echſtein *m.* ógelnik, ógelni kamen.
Echzahn *m.* podóčnik, podočnják; (Hauzahn) čekàn.
eclatant sijájčn, odlíčn; očít.
edel blag, plemenít, žlahtn; (von Metallen) drag; (v. Obſt) pitom.
Edeldame, Edelfrau *f.* plemenita —, žlahtna gospá, plémkinja, plemenitášinja. [srca.
edeldenkend blagomislèč, plemenítega
Edelfink *m.* ščínkavec, zeba.
Edelfräulein *n.* plemenita góspica.
edelgeboren plemenít, plemenítega rodú.
Edelgeſtein *n.* drago kámenje.
Edelgut *n.* plemenítnikovo —, plemenitáško poséstvo.
Edelherr *m.* plemenítnik, žlahtnik, plemič.
edelherzig blagosrčn, blagodúšn.
Edelhirſch *m.* navádni jelen.
Edelknabe *m.* (plémiški) gospodič.
Edelkoralle *f.* žlahtna koralja.
Edelkrebs *m.* jélševec.
Edelleute *pl.* plemenitáši, plémstvo.
Edelmann *m.* plemenitáš, plemenítnik, plemič; vlastelín.
Edelmarder *m.* kuna plemenita.
Edelminze *f.* meta.
Edelmuth *m.* blagodúšnost, blagosrčnost, plemenítost (srca).
edelmüthig blagodúšn, blagosrčn, plemenítega srca.
Edelſinn *m.*, **edelſinnig** ſ. Edelmuth, edelmüthig.
Edelſtein *m.* dragi —, žlahtni kamen.
Edelweiß *n.* *(Gnaphalium Leontopodium)* planíka, očnica, belúnec, pečnica, skálarica, očino zélišče, skalíca.
Edelwild *n.* žlahtna divjáčina.
Edict *n.* oklic, razglàs; ein — ergehen laſſen razglásiti.
Edictalladung *f.* oklícni poziv, ediktálno povabílo.
edieren izdáti, *impf.* izdájati.
Edition *f.* izdája, izdájanje.
Edle *m.* ſ. Edelmann; *f.* ſ. Edeldame.
Educt *n.* izvòd, izvléček.
Effect *m.* učínek, uspéh, izíd, naslédek; (Eindruck) vtísk.
Effecten *pl.* stvarí, rečí, pohíštvo; (Wechſel) menice; (Wertpapiere) vrédnostni papírji, efekti; (Ware) blagó, roba, pratež.
effectiv resníčn, dejánski; —e Zahlung plačílo v gotóvem denárju, plačílo v gotovíni.
effectuieren izvršíti, izvésti (-védem).
effectvoll dojmljìv, učinljiv.
egal enák, enakolíčn.
egaliſieren izenáčiti.
Egel *m.* pijávka, pijávica; (b. Schafen) metljáji *pl.*
egelkrank metljàv, metúljav. [vost.
Egelkrankheit *f.* metljávica, metúljа-
Egge *f.* brana, zobáča.
Eggebalken *m.* braníšče. [brani.
Eggehaken *m.* branovlèk, kljuka na
eggen vláčiti, bránati; povláčiti, zabránati; das Eggen vláka.
Egger *m.* braník.
Eglanterroſe *f.* *(Rosa Eglanteria)* žolta vŕtnica.
Egoismus *m.* sebíčnost, samoprídnost, samoljúbnost.
Egoiſt *m.* sebíčnež, samoprídnež.
egoiſtiſch sebíčn, samopríčn, samoljùb, sebeljúbn.
ehe *conj.* preden, predno.
ehe, eher *adv.* prej; eheſtens bìž ko bìž, bìž ko je mogóče, čim prej.
Ehe *f.* zakon; (Heirat v. Manne) ženítev, (v. Weib) možítev, vdája; — eingehen v zakon stópiti; — auflöſen, trennen zakon razvézati; — ſcheiden zakon lóčiti; **Ehe-** zakónski; ženítni, ženítveni.
Eheaufgebot *n.* oklic.
Eheband *n.* zakónska vez (-í), ženítvena zveza.
Ehebewilligung *f.* ſ. Eheconſens.
ehebrechen prešuštvovati.

Ehebrecher *m.* prẽšuštnik; —in *f.* prẽšaštnica.
ehebrecherisch prẽšuštən, prẽšuštljiv.
Ehebruch *m.* prẽšuštvo, prẽšuštvovanje.
Eheconsens *m.* ženítvena dovolítəv.
Ehecontract *m.* ſ. Ehevertrag.
ehedem, ehedeſſen *adv.* nekoč, nekdaj, popréj.
Ehedispens *m.*, **Ehedispenſation** *f.* izpreglèd zakónskega zadrškа, oprostítəv ženítvene zapréke.
Eheerklärung *f.* izjáva za ženítəv.
Ehefrau *f.* zakónska žena, druža, sopróga.
Ehegatte *m.* zakónski mož, zakónski drug, soprog.
Ehegatten *pl.* mož in žena, zakónski.
Ehegeld *n.* dota.
Ehegelöbnis *n.* zakónska obljúba.
Ehegemahl, Ehegenoſs *m.* zakónski drug, soprog; —in *f.* zakónska druža, sopróga.
Ehegericht *n.* zakónsko sodíšče.
Ehegeſetz *n.* zakónski zakon.
ehegeſtern *adv.* predvčérajšnjim.
Ehegiltigkeit *f.* veljávnost zakóna.
Ehehälfte *f.* zakónski drug, zakónska druža, zakónsko podrúžje.
Ehehinderniſs *n.* zakónski zadrškək, ženítvena zapréka.
Ehekind *n.* zakónsko dete.
Ehekrüppel *m.* zakónska pokvéka.
eheleiblich zakónski.
Eheleute *pl.* zakónski, mož in žena.
ehelich zakónski.
ehelichen v zakon stópiti, zakon sklẽniti, v zakon vzéti (vzámem); *impf.* v zakon jemáti (jémljem); (v. Manne) oženíti se; (v. Weibe) omožíti se.
Eheliehung *f.* ženítəv, možítəv.
eheloſs brezzakónski, neožénjen; samẽc; (v. Weibe) nevdána, neomožéna, samica; der —e Stand samski stan, brezzakónstvo.
Eheloſigkeit *f.* brezzakónstvo.
eheluſtig ženítve željẽn.
ehemalig nekdánji, nekdášnji.
ehemals *adv.* nekdaj, svoje dni.
Ehemann *m.* ſ. Ehegatte.
Ehemeldzettel *m.* ženítna zglásnica.
Ehepaar *n.* mož in žena, zakónska dvojica.
Eheparten *pl.* ženítveno pismo, ženítna pogódba.
Ehepflicht *f.* zakónska dolžnóst.
Ehered *n.* zakónsko právo.
Ehering *m.* zakónski —, ženítni prstan.
ehern méden, bronast.
Eheſchatz *m.* dota, jútrnja, jutrnjína; ljubímšc, ljuba.
Eheſcheidung *f.* ločítəv zakóna, razporóka, razporočítəv.
Eheſcheidungsklage *f.* tožba na ločítəv.
Eheſchlieſſung *f.* sklenítəv zakóna, možítəv, ženítəv.
Eheſegen *m.* zakónski —, ženítveni blagoslov.
Eheſtand *m.* zakónski stan.
eheſtens *adv.* bŧž ko bŧž, kŧž ko bo mogóče, kar najprej mogóče.
Eheſtreit *m.* zakónski prepír, spòr.
ehethunlichſt ſ. eheſtens.
Ehetrennung *f.* razvéza zakóna.
Eheunmündigkeit *f.* neveljávnost zakóna.
Eheverbot *n.* prepóved zakóna.
Eheverlöbnis, Eheverſprechen *n.* zaróka, zaróke *pl.*
Ehevermächtnis *n.* zakónsko volílo.
Ehevertrag *m.* ženítna pogódba.
ehevor *adv.* popréj.
ehevorgeſtern *adv.* predvčérajšnjim.
Eheweib *n.* ſ. Ehefrau.
ehrabſchneiden čast (-í) vzéti (vzámem), *impf.* čast jemáti (jémljem), — krasti (kradem); oprávljati, obrekováti.
Ehrabſchneider *m.* opravljívəc, obrekovávəc; —in *f.* opravljívka, obrekovávka.
Ehrabſchneidung *f.* častikrája; oprávljanje, obrekovánje.
ehrbar poštèn, častít, častən, častítljiv; (gejiemend) spodóbən, pristójən.
Ehrbarkeit *f.* pošténost, častítost; spodóbnost, pristójnost.
Ehrbegierde *f.* častiželjnost, častihlépnost.
ehrbegierig častiželjẽn, častihlépən.
Ehre *f.* čast (-í); pošténje, dobro imé (-na); ich habe die — v čast mi je, v čast si štejem; jemanden zu —n komu na čast; in —n halten čislati, spoštovati, častíti; **Ehren-** častni.
ehren častíti; počastíti; (ſchätzen) spoštovati, čislati.
Ehrenamt *n.* častna služba.

Ehrenangelegenheit *f.* reč (-í), ki se tiče pošténja.
Ehrenbahn *f.* pot častí.
Ehrenbeleidigung *f.* žaljénje častí.
Ehrenbenennung *f.* častni naslòv.
Ehrenbezeugung *f.* počastítëv, počastílo, izkazílo častí.
Ehrenbürger *m.* častni meščàn; **=recht** *n.* častno meščánstvo.
ehrend častílën, častën, častljiv.
Ehrendame *f.* častna dvórnica.
Ehrendienst *m.* častna služba.
Ehrenfall *m.* stvar (-í) tičóča se častí in pošténja.
Ehrengarde *f.* častna straža.
Ehrengeleit *n.* častno spremstvo.
Ehrengericht *n.* častno sodíšče.
ehrenhaft poštën, častít, časti vreden.
Ehrenhaftigkeit *f.* pošténost.
Ehrenklage *f.* tožba zarádi žaljénja častí.
Ehrenkleid *n.* pražnje oblačílo, práznična obléka; častna odév (-í).
Ehrenkränkung *f.* žalítëv častí, uvréda pošténja.
Ehrenkreuz *n.* častni križëc.
Ehrenlegion *f.* častna légija.
Ehrenmann *m.* poštenják.
Ehrenmitglied *n.* častni ud, — član.
Ehrenname *m.* častno imé (-na).
Ehrenpforte *f.* slavolòk.
Ehrenposten *m.* častno mesto.
Ehrenpreis *m.* častna nagráda; *bot. (Veronica)* jétičnik.
Ehrenpunkt *m.* reč (-í) tičóča se častí.
Ehrenrath *m.* častni svèt.
Ehrenretter *m.* rešítelj pošténja, spasítelj častí.
Ehrenruf *m.* častni pozív.
ehrenrührig čast žaléč, sramótën.
Ehrensache *f.* častna zadéva, — reč (-í); **das ist eine —** to gre za pošténje.
Ehrensäule *f.* častni stolp, — stebër, spomeník.
Ehrenschänder *m.* oskrunítelj častí; opraljívec; **—in** *f.* oskrunítelјica častí; opravljívka.
ehrenschänderisch oskrunjeválën, sramotílën; opravljiv, obrekováln.
Ehrensitz *m.* častni sedež.
Ehrensold *m.* častna nagráda, častno plačílo.
Ehrenstelle *f.* častno mesto, častna služba.
Ehrenstufe *f.* stopnja častí.
Ehrentag *m.* častni dan, slovésni dan.
Ehrentempel *m.* slavohràm, tempélj častí.
ehrenthalben (*-r*) zavóljo častí, zarádi
Ehrentitel *m.* častni naslòv.
Ehrentrunk *m.* častni napítek; **zdra-**
Ehrenverletzung *f.* žalítëv častí, uvréda pošténja.
ehrenvoll častítljiv, prečástën, slavën.
Ehrenwache *f.* častna straža.
ehrenwert častí —, spoštovánja vre-
Ehrenwort *n.* častna beséda, moška beséda; **das — geben** besédo dati; **auf mein —** mož beséda, na mojo besédo.
Ehrenzeichen *n.* častno známenje, znak častí.
ehrerbietig spoštljiv, spoštovalën.
Ehrerbietigkeit, Ehrerbietung *f.* spoštljívost, spoštovánje.
Ehrfurcht *f.* spoštovánje, spoštljívost.
ehrfürchtig spoštljiv.
ehrfurchtsvoll prespoštljiv, preponí-
Ehrgefühl *n.* čuvstvo pošténja; **er hat kein —** ni mu mar za čast, — pošténje, ni ga sram, nima sramežljívosti.
Ehrgeiz *m.* častilákomnost, častihlépnost.
ehrgeizig častilákoměn, častihlépën.
Ehrgier *f.* častiželjnost.
ehrgierig častiželjën.
ehrlich poštën.
Ehrlichkeit *f.* pošténost.
Ehrliebe *f.* častiljúbje.
ehrliebend častiljúbën.
ehrlos nepoštën, brezčástën, brez pošténja.
Ehrlosigkeit *f.* nepošténost, nepošténje.
ehrsam častít, častën.
Ehrsamkeit *f.* častítost.
Ehrsucht *f.* častilákomnost, častihlépnost.
ehrsüchtig častilákoměn, častihlépën.
Ehrtrieb *m.* nagòn po časti.
ehrvergessen nesráměn, nepoštën.
ehrwidrig nečástën, zoper čast.
Ehrwürden (Titel) prečástni gospód, prečastiti gospód.
ehrwürdig častí vreden, častítljiv.
ei! *interj.* o! ej! lej! glej! dà-tè!
ei was čemú to! kaj mi do tega!

Ei *n.* jajce; belíca (bei Radkersburg); *dem.* jájčece; (ohne Schale) mečúš; (verdorben) klopótec, zapŕtek, skrnják; (ungebrütet) mulček, muljak; (gefärbt) pisanica, pirh; Hodenei módo, móda, modè (-éta).

Eibe *f. (Taxus)* tisa; **Eiben-** tisov; **=hol;** *n.* tisovina; **=wald** *m.* tisovje, tisje.

Eibisch *m. (Althaea)* navádni slez; **Eibisch-** slezov; **=kraut** *n.* slézovina; **=thee** *m.* slezov čaj, slézovec.

Eiche *f.* hrast, dob; *dem.* hrastič, dobec; Stein— graden, črepinjak; Kork— pluta; **Eichen-** dobov, hrastov.

Eichel *f.* želod; Buch— žir; **Eichel-** želódov.

eichelförmig želódast.

Eichelgeld *n.* žirovnica, žirnína.

Eichelhäher *m.* šoja.

Eichelkelch *m.* želódova kápica.

Eichelmast *f.* želódna paša, — piča, žir.

Eichenblatt *n.* hrastov list, hrástovo pero (-ésa).

Eichenholz *n.* hrastovína, hrastína, dóbovina, hrastov les.

Eichenkranz *m.* hrastov venec.

Eichenmistel *f. (Loranthus)* ohmélje.

Eichenrinde *f.* hrástova skorja, hrastov lub, hrástovo ob. dóbovo lubje.

Eichenwald *m.* hrastov les, — gòzd, — log, hrastje, dobje.

Eichhorn, Eichhörnchen *n.* véverica, vigorica; **Eichhorn-** véveriči.

Eichwald *m.* ſ. Eichenwald.

Eid *m.* priséga, zapriséga; einen — ablegen priséči (-sézem), *impf.* priségati; einem den — abnehmen koga zapriséči, v priségo vzéti (vzámem) koga; mit — bekräftigen s priségo potŕditi, *impf.* potrjevati; ſich mit einem — verpflichten zapriséči se; den — anbieten priségo ponúditi; den — ablehnen priségo odklóniti; den — antreten priségo nastópiti; den — auftragen priségo naložíti, *impf.* nalágati; in — genommen prisézen, zaprisézen; falſcher — kriva priséga; **Eid-** prisézni.

Eidam *m.* zèt (der Tochter Mann).

Eidbruch *m.* prelòm prisége, prisegolòm, prisegolómstvo.

eidbrüchig prisegolómen, krivorótен; der Eidbrüchige prisegolómec.

Eidbürge *m.* prisézni pórok.

Eidechſe *f.* kúščarica, martínček; (grüne) kuščar, zelénec; **Eidechſen-** kúščarjev, kúščaríčji.

Eiderdunen *pl.* puh, gagínje perje.

Eidergans *f.* gaga.

Eides- prisézni.

Eidesablegung *f.* priséga, priséganje.

Eidesanmeldung *f.* zglasítev k priségi.

Eidesannahme *f.* sprejèm prisége.

Eidesauftragung *f.* naláganje prisége.

Eideserlaſſung *f.* odpúst prisége.

Eidesformel *f.* besedílo prisége, prisézne besede.

eideskräftig pod priségo.

Eidespflicht *f.* prisézna dolžnóst.

eidesſtattig namésto prisége, priségo nadomestujòč.

Eidesverweigerung *f.* odréka prisége.

Eidgenoſſe *m.* sopriséžnik, zavéznik, sorótnik.

Eidgenoſſenſchaft *f.* zavéza, zaróta.

eidgenoſſiſch sopriséžen, zavézen.

eidlich prisézen; *adv.* s priségo, po priségi.

Eidſchwur *m.* priséga.

eidvergeſſen ſ. eidbrüchig.

Eier- jajčji, jajčni.

Eierchen *n.* jájčece.

Eierdotter *m.* rumenják, črmljak.

Eierhandel *m.* kupčíja z jajci; — betreiben jajčáriti.

Eierhändler *m.* jajčar; —in *f.* jájčarica.

Eierklar *n.* belják.

Eierkuchen *m.* jajčnik, jajčni koláč.

eierlegend nosèn.

Eierpflaume *f.* sliva, drmóncelj, štrbóncelj.

Eierſchale *f.* jajčja lupína.

Eierſchmalz *n.* cvrtjè.

Eierſtock *m.* jájčnjak, jájčnik.

Eifer *m.* goréčnost, prizadévnost, marljívost, nástojnost; vnétost.

eiferig, eifrig goréč, prizadéven, marljiv, marén, nástojen; vnét, iskrén.

eifern (zürnen) srditi se, togotíti se, ujédati se; (ſich bemühen) prizadévati, potegovati se za kaj, pogánjati se, gnati (ženem) se za kaj, skrbéti, goréti; *pf.* prizadéti (-dénem) si, potégniti se; (gegen etwas) upírati se čemu, protíviti se, ustávljati se.

Eiferſucht *f.* ljubosúmnost, ljubomòr, sumnjívost.
Eiferſüchtelei *f.* sumníčenje.
eiferſüchtig ljubosúmen, ljubomórən.
Eiferſüchtler *m.* ljubosúmnik, sumnjíveč.
Eiform *f.* jajčja podóba.
eiförmig jajčast, jajčkast.
eigen lastən, svoj; (beſonders, ſeltſam) posébən, čuden; (angeboren) svoj, prirojèn; zu — haben premóči (-mórem), v lasti iméti (imám); es iſt mein, dein — moje je, tvoje je; ſich — machen svojíti si, lastíti si; prisvojíti si, prilastíti si; *impf.* prisvájati si; auf —e Kraft sam od sebe, ob svojem; auf —en Namen na svoje imé; im —en Namen v svojem iménu.
eigenberechtigt samosvój, svojeprávən.
Eigenberechtigung *f.* samosvójnost.
Eigendünkel *m.* domišljávost. [zína.
Eigengeſchwindigkeit *f.* samosvója br-
eigenhändig svojeróčən, lastnoróčən; *adv.* svojeròč, svojeróčno. [nóst.
Eigenheit *f.* svojstvo, posébnost, last-
Eigenhilfe *f.* svoja —, samolástna pomóč (-i).
Eigenjagdgebiet *n.* samosvój lovski okráj.
Eigenliebe *f.* samoljúbje, samoljúbnost, svojeljúbje.
eigenliebig samoljúbən, svojeljúbən.
Eigenlob *n.* lastna hvala, samohvála, samohválje, samohválstvo.
eigenmächtig samolástən; samosílən; *adv.* samolástno, iz lastne móči, sam od sebe.
Eigenmächtigkeit *f.* samolástnost; samosílnost.
Eigenname *m.* lastno imé (-na).
Eigennutz *m.* samoprídnost, samopášnost, sebíčnost, samogóltnost.
eigennützig samoprídən, samopášən, sebíčən, samogóltən.
Eigennützige *m.* samoprídnež, samopášnik, sebíčnež, samogóltnik; *f.* samopášnica, sebíčnica.
Eigennützigkeit *f.* ſ. Eigennutz.
eigens *adv.* nalašč, navlašč.
Eigenſchaft *f.* lastnóst, svójstvo; kakóvost, kakšnost.
Eigenſchaftswort *n.* pridévnik.
Eigenſinn *m.* svojeglávnost, trdoglávost, trmoglávost, trma.
eigenſinnig svojeglàv, svojeglávən, trmoglàv, trmoglávən, trmast. [jina.
Eigenthum *n.* last (-i); lastnína, svo-
Eigenthümer *m.* lastník; —in *f.* lastníca.
Eigenthümerſchaft *f.* lastníštvo.
eigenthümlich lastən; posébən, lastovít, osobítən; *adv.* posébno, lastovíto.
Eigenthümlichkeit *f.* posébnost, osobítost.
Eigenthumsklage *f.* tožba radi lastníštva, lastnínska tožba.
Eigenthumsrecht *n.* lastnínska pravíca; lastnínsko pravo.
eigentlich lastən; pravi, istinít, resníčən; *adv.* pravzaprav, po pravíci, zarés.
Eigenwille *m.* lastna volja, svoja volja, samovólja, samovóljstvo, svojevóljnost.
eigenwillig samovóljən, svojevóljən.
Eigenwürde *f.* lastna veljáva.
eignen ſich svojíti si, lastíti si; prisvojíti si, prilastíti si; *impf.* prisvájati si; (zu etwas) biti (sem) za kaj, sposóbən biti za kaj; es eignet ſich spodóbi se, prístoji; dieſe That eignet ſich zum Verbrechen to dejánje je tako, da se more šteti med zločínstva; geeignet sposóbən, priprávən.
Eigner *m.* lastník.
Eignung *f.* sposóbnost, priprávnost.
Eiland *n.* ostròv, otòk.
Eilbote *m.* hitri sél, jádrnik.
Eile *f.* hitróst, urnost, naglost, náglica, speh, brzóst; in — nágloma, v náglici; es hat — mudi se.
eilen hitéti, podvízati se, spéšiti se, žúriti se, páščiti se; (v. d. Zeit) potékati, hitéti; er muſs — mudi se mu.
eilend hitər, nagel, jadrn, urən.
eilends *adv.* brzo, bŕž, hitro, naglo, urno.
eilf, elf enájst.
Eilf *f.*, **Eilfer** *m.* enajstíca.
eilferlei enajstér.
eilfertig spešən, urən, hitər.
Eilfertigkeit *f.* spešnost, urnost.
eilffach enajstérən, enajstérnat.
eilfjährig enajstlétən.
eilfmal enájstkrat.
eilfmalig enájstkratən.

eilftägig enajstdnévěn.
Eilftel *n.* enajstína, enajstínka.
eilftens enájstič.
Eilgut *n.* brzovózno blagó.
eilig hitěr, nagěl, urěn, bŕz.
eiligſt *adv.* kar nájbrž, bŕž bŕž.
Eilmarſch *m.* brzi pohòd.
Eilpoſt *f.* brzovòz.
Eilzug *m.* brzovlàk, naglič.
Eimer *m.* vedro; čeběr, orna.
eimerweiſe po vedrih.
ein (als Artikel wird nicht übersetzt); *num.* éděn (vor Substantiven èn), éna, éno; jeděn; *pron.* kdo, nekdó, neki; in einemfort venomér, nepreném̀oma; unter einem obénem, vrèd, zajédno; der eine — der andere ta — oni; einer mit dem andern drug z drugim; einmal eins ist eins enkrat ena je ena; ein und derſelbe isti, taísti; ein- eno-: enoòk enáugig.
einändern podoráti (-órjem), zaoráti; *impf.* zaorávati.
einander *adv.* (einer den andern) drug drúgemu, drug drúgega, eděn drúgega, med sebój; an— tik, tíkoma, drug polèg drúgega; nach— zapóred, zaporédoma, po vrsti, drug za drugim; aus— nárazěn, vsakségbi; mit— vkùp, skùp; neben— vštríc; für— drug za drúgega, eděn za drúgega; durch— vse krížem, krížema; hinter— drug za drugim, eděn za drugim; alle mit — vsi skùp, vsi splàz.
einantworten prisóditi, *impf.* prisójati.
Einantwortung *f.* prisojílo.
Einantwortungsſchreiben *n.*, =urkunde *f.* prisojílno pismo, prisojílnica.
einarbeiten ſich izúriti —, izvéžbati se v čem.
einarmig enoròk, enoróčěn; enokràk.
einärtig enovŕst, enovŕstěn.
einäſchern upepelíti, požgáti (-žgèm), v pepél izpremeníti; *impf.* požígati; (die Stirn) pepelíti; opepelíti, s pepélom potrósiti.
einathmen v sebe —, váse díhati, sopsti, v se vleči (vlečem).
Einathmung *f.* vdih.
einäugig enoòk, samoòk.
einbalſamieren mazíliti, balzamovati; pomazíliti.
Einband *m.* vez (-í); vézanje.
Einbeere *f.* (*Paris quadrifolia*) volčja jágoda.
einbegleiten (ein Geſuch) prošnjo s poročílom predložíti, — oprémiti; *impf.* predlágati, oprémljati.
Einbegleitungsbericht *m.* predlóžno poročílo.
einbegreifen vštéti (-štéjem), vračúniti, vrèd vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, vrèd jemáti (jémljem); einbegriffen ſein vmes biti (sem).
Einbegriff *m.* vštétje; mit — der Koſten s stroški vrèd; prištévši stroške.
einbeinig enonòg, enonóžěn.
einbeißen vgrízniti, zatéti (-tnèm); *impf.* vgrizovati.
einbekennen napovédati (-vém), spoznáti, priznáti, pripoznáti; *impf.* spoznávati. [nje.
Einbekenntnis *n.* napóved (-i), priznáv**einberufen** poklícati (-klíčem), sklícati, pozváti (-zóvem); (Banknoten) preklícati in iz obtéka vzéti (vzámem), razveljáviti.
Einberufung *f.* poklic, sklic, pozív, sklicevánje (k službi); (von Münzen) preklic novcev.
Einberufungsedict *n.* pozívni oklic, pozívni razglàs.
Einberufungskarte *f.*, =zettel *m.* pozívni list, pozívnica.
einbeziehen vštéti (-štéjem), privzéti (-vzámem) k čemu; *impf.* vštévati; die Koſten nicht einbezogen brez vštétih stroškov.
Einbeziehung *f.* privzétek.
einbiegen upógniti, pregeníti (-gánem), zlékniti; *impf.* pregíbati (-am, -bljem), upogíbati.
Einbiegung *f.* pregìb, pregíbek; upogíbanje.
einbilden ſich mísliti si, zdeti se (komu); domísliti si, umísliti si; *impf.* domíšljati si, domišljevati si; (ſtolz ſein) prevzémati se, domíšljati si.
einbilderiſch domišljív, domišljàv.
Einbildung *f.* domíslek; domišljíja, domišljáva, domišljevánje; (falſche) dozdévek.
Einbildungskraft *f.* domíselnost, domišljívost, obrazotvórnost.

Einbinddecke *f.* povójna odéja.
einbinden vézati (véžem); zvézati, *impf.* zvezovati.
einblasen vpíhniti, *impf.* vpihovati.
einblätterig enolìst, enolístěn.
einbleuen vtépsti, zabíti (-bíjem); *impf.* vtépati, zabíjati.
einbohren zavŕtati, uvŕtati.
einbrechen *tr.* (Mauer) po-, razdréti (-dérem), razrúšiti, razsúti (-sújem u. -spèm); *impf.* podírati, rúšiti, razsípati (-sípljem); (die Thür) razbíti (-bíjem), polomástiti, ulómiti; (zerbrechen) razlómiti; *intr.* vdréti se, vlómiti se, predréti se; (in ein Haus) vlómiti, predréti, zlomástiti (v hišo); (von der Zeit) pritískati, nastópati, nastájati, blížati se; (in den Feind) zagnáti (-žénem) se, zakadíti se; *impf.* zagánjati se, naskakovati.
einbrennen vžgáti (-žgèm), *impf.* vžígati; (das Mehl für die Einbrennsuppe) prežgáti; das eingebrannte Mehl prežgánje; (ein Fass) pokadíti (z žveplom).
Einbrennsuppe *f.* prežgánka, prežgána juha.
einbringen správiti, pospráviti, znósiti; *impf.* správljati, znášati; (ein Gesuch, eine Klage, einen Recurs) podáti, vložíti; *impf.* vlágati; (Schulden) iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (Versäumtes) prihitéti, dohitéti, zatéči; *impf.* prihitévati; (Verbrecher) polovíti, ulovíti, prignáti (-žénem), dovésti (-védem); (Nutzen) nesti, dajáti (korist), príditi.
einbringlich izterljìv, dobítěn.
Einbringung *f.* správljanje; (d. Klage) vlóžba, vláganje; (d. Schuld) izterjáva, izterjátěv, poterjevánje; (d. Verbrecher) prigòn, ulovítěv; (d. Früchte) spravílo; (der Steuer) pobíranje.
einbrocken drobíti; na-, vdrobíti.
Einbruch *m.* vlòm, prelòm, vdŕtje; (der Nacht) pómrak; (der Diebe) vlòm, lomást (-i); (der Feinde) napàd, navàl, pritísk; bei — der Nacht ko se mračí, v mraku.
Einbruchsstation *f.* vstópna —, vhódna postája.
einbrüderig enobratínski.
Einbug *m.* zagìb, upogìb.
einbürgern u-, podomáčiti, meščánstvo komu podelíti, med meščáne sprejéti (spréjmem); *impf.* sprejémati; sich — naselíti se, nastániti se; *impf.* naseljevati se.
Einbürgerung *f.* u-, podomačítěv, podelítěv meščánstva.
Einbuße *f.* izgúba, izgubítěk, škoda.
einbüßen gubíti, na škodi biti (sem); izgubíti, ob kaj priti (pridem); (das Leben) umréti.
eincassieren prejémati, pobírati; prejéti (préjmem), pobráti (-bérem), iztérjati.
Eindachung *f.* kròv, streha.
eindämmen zajezíti, zagradíti, zagátiti; *impf.* zaježevati, zagrájati.
Eindämmung *f.* zajézba, zagrája.
eindecken kriti (krijem); pokríti.
eindorren sušíti se; usušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.
eindrängen sich vsíliti se, vríniti se, vtláčiti se, vštúliti se; *impf.* vrívati se.
eindrehen zasúkniti, zasúkati, zaffkniti, zavíhati.
eindringen vdréti (-dérem), predréti, pretŕgati v.., zaríniti se, vríniti se; *impf.* dreti, vdírati, zadírati se; (vom Feinde) prodréti.
eindringlich *adi.* živ; *adv.* živo.
Eindringling *m.* vrínjeněc, vsíljeněc.
Eindruck *m.* vtìs, vtísk, dojěm; genítěv; (in der Anatomie) vdrtína, vtísk, jámica; — machen geníti (gánem), dírniti, dójmiti se; es hat auf ihn einen — gemacht v srcé mu je seglo.
eindrücken vtísniti, *impf.* vtískati, vtiskovati; (in ein Gefäß) v-, stláčiti.
eineggen zavléči (-vléčem), zavláčiti, zabránati.
einen edíniti, drúžiti; zedíniti, zdrúžiti, spojíti; *impf.* združevati, spájati.
einengen utesníti.
Einer *m.* (Ziffer) enójka, edínka; (jemand) kdo, nekdó; (einziger) edín, edíněc.
einerlei enák, isti, enój; mir ist alles — meni je vse eno; — Meinung sein ene —, iste misli biti (sem).
einerseits *adv.* po eni strani, z ene straní.
einestheils *adv.* déloma, nekaj.

einfach enovít, enójen, enotérən, enostávən, enogúbən; (primitiv) prost, preprost, prvótən; —e Kleidung prosta obléka; —er Menſch preprost človek.

Einfachheit *f.* enovítost, enójnost, enostávnost; preprostóst, prostóta, preprôščina.

einfädeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; *fig.* osnovati, prirediti, napéljati (-péljem).

einfahren vozíti v.., péljati v..; zapéljati v..; (in die Grube) spustíti se, *impf.* spúščati se.

Einfahrt *f.* vhòd za vozóve, vhodíšče.

Einfahrtgeleiſe *n.* uvózni tir.

Einfall *m.* vpàd; (Einſturz) podòr, podírtje, vdòr; (Gedanke) miſel (-i), domíslek; (des Feindes) navàl, napàd; auf den — kommen komu na miſel priti (pridem).

einfallen pasti (padem) v kaj, vpasti, vdréti (-dérem); *impf.* pádati, vpádati, vdírati; (v. Feinde) udáriti v.., napásti kaj, vdréti v..; in die Rede — v besédo seči (sežem); (v. Gedanken) na miſel priti (pridem), na pamet —, v glavo priti, domísliti se; *impf.* na miſel prihájati, domišljevati se; (einſtürzen) podréti (-dérem) se, zrúšiti se, razrúšiti se, razvalíti se; *impf.* podírati se; (v. Geſichte) upásti, spláhniti; *impf.* upádati, splahovati; (v. Wetter) nastópiti, pritísniti, storíti se; *impf.* nastópati, pritískati, délati se; eingefallen upáđel, udŕt.

Einfallsebene *f.* vpádna ravnína.

Einfallsloch *n.* vpádna navpíčnica.

Einfallspunkt *m.* vpádna točka, padáj.

Einfallswinkel *m.* vpádni kot.

Einfalt *f.* prepróstnost, preprôščina, prostóta; (Redlichkeit) poštènost.

einfältig preprost, pròst; (redlich) poštèn; (vom Verſtande) tòp, slaboúmən, trapast, ábotən; —es Herz nedólžno srcé; (einfach) enostávən.

Einfältigkeit *f.* preprôščina; topóst, slaboúmnost, ábotnost.

Einfaltspinſel *m.* tepèc, bebèc, butèc, [bedák.

einfangen ujéti (-jámem), uloviti, prijéti (prímem); *impf.* ujémati, ulávljati, prijémati; alles — poloviti.

einfärbig enobárvən, enobójən.

einfaſſen zajéti (zajámem, zájmem), *impf.* zajémati; (mit dem Saume) róbiti; obróbiti, zaróbiti, obšíti (-šíjem); *impf.* zarobljevati; (mit dem Zaune) o-, zagradíti; *impf.* ográjati; (mit dem Rahmen) v okvír deti, — dejáti (dénem), okviríti; *impf.* v okvír dévati; mit Gold — v zlato vkovati, — okovati, — vdélati; *impf.* vdelovati; (mit der Mauer) obzídati; (mit geflochtener Arbeit) oplésti (-plétem), *impf.* oplétati.

Einfaſſung *f.* zajétje; (d. Kleides) obròb, obróbek, obšív; (d. Goldes) okòv; (Zaun) ográja, plot; (d. Bildes) okvír; (lebendige — eines Gartens) seč (-i); (eines Mühlſteines) obód.

einfeuchten namóčiti, navlážiti; *impf.* namákati.

einfinden ſich priti (pridem), znajti (znajdem) se, sniti (snidem) se; *impf.* prihájati, shájati se.

einflechten vplésti (-plétem), za-, priplésti; *impf.* vplétati ɔc.

einflicken v-, prikŕpati, vstáviti; *impf.* vstavljati; ſich — vtekníti (-táknem) se, vštúliti se; *impf.* vtíkati se.

einfließen teči (tečem) v...; izlíti (-líjem) se; *impf.* izlívati se; (in eine Taſſe) teči, prihájati, dotékati; priti (pridem); — laſſen in e. Rede v miſel vzéti (vzámem), oméniti, opómniti, pritekníti (-táknem); *impf.* v miſel jemáti (jémljem), oménjati.

einflößen vliti (-líjem); *fig.* vdehníti (-dáhnem), navdehníti; einem etwas mit dem Trichter — v glavo vtépsti (-tépem); nauk v glavo vcépiti.

Einflug *m.* vlèt, vlétanje, dolétanje.

Einflugloch *n.* žrelo.

Einfluß *m.* vtòk, izlív; *fig.* vplìv; — haben vplívati, delovati, premóči (-mórem), veljáti; er hat großen — mnogo veljá.

Einflußnahme *f.* vplívanje.

einflußreich vplívən, veljávən.

einflüſtern za-, prišepetáti; *impf.* prišepetávati.

einfordern térjati; iztérjati, potérjati; (einſammeln) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati.

Einforderung *f.* izterjáva, izterjevánje.

einförmig enoličen; —es Leben življenje brez premémbe.

Einförmigkeit *f.* enoličnost.

Einforſtung *f.* gozdni užítek, drvášćina, stéljšćina.

einfreſſen ſich vjésti (-jém) se, zajésti se, zagrizniti se; *impf.* zajédati se.

einfrieden za-, ogradíti, zagájiti; *impf.* zagrájati; (mit der Mauer) obzídati, *impf.* obzidávati.

Einfriedung *f.* ográja, zagrája, plot; ográda; obzídek.

einfrieren za-, primfzniti; *impf.* zamrzovati.

einfrüchtig enoplóden, z enim plodom.

einfügen vtekníti (-táknem), vstáviti, vložíti, vsadíti; *impf.* vtíkati, vstávljati, vlágati, vsájati.

Einfuhr *f.* uvòz, uvážanje, uvóžnja, vpeljáva; **Einfuhr-** uvózni.

einführbar uvózen.

einführen uvésti (-védem), vpéljati; *impf.* uvážati, uvájati, vpeljávati; einen Gebrauch — obíčaj uvésti (-védem); (in Gebrauch nehmen) vpéljati, v rabo vzéti (vzámem); *impf.* vpeljávati, v rabo jemáti (jémljem).

Einfuhrgut *n.* uvózno blago.

Einfuhrſchein *m.* uvózni list, uvóznica.

Einführung *f.* uvòd, vpeljáva, vpeljevánje, uvédba; **Einführungs-** uvódni, uvédbeni.

Einführungscommiſſion *f.* uvódni odbòr, uvédbeno povérjenstvo.

Einfuhrverbot *n.* prepóved (-i) uvóžnje, uvózna prepóved (-i).

Einfuhrzoll *m.* uvoznína, uvózna carína.

einfurchen zabrázditi, vbrázditi.

einfüßig enonòg, enonóžen.

Eingabe *f.* vlóga.

Eingang *m.* vhòd, vstòp; (Thor) vrata; (Einleitung) uvòd; (v. Ware) uvóžnja; — der Poſt prihòd pošte; (Anfang) začétek; (Introitus) pristòp, začétek; am —e spočétka, od konca, iz začétka; — finden obvelják, razširiti se; *impf.* razšírjati se.

eingangs *adv.* v začétku, spočétka, skraja, od konca.

Eingangsabgabe *f.* uvoznína.

Eingangszoll *m.* uvózna carína.

eingehen dati, *impf.* dajáti (zdravílo); (einreichen) vložíti, podáti; *impf.* vlágati, podájati; (inſpirieren) navdíhniti, *impf.* navdihovati; Gift — zavdáti, *impf.* zavdájati.

eingebildet domišljàv; prevzétən, napíhnjen.

Eingebinde *n.* vezílo, darílo (krstno).

eingebogen upógnjen, slok.

eingeboren edinorójen.

Eingeborene *m.* edinorojénec, edínec; (im Lande geboren) roják, deželjàn; domoródec.

Eingebung *f.* navdíhnjenje, navdih; (— der Sinne) poželénje.

eingedenk pomnjìv, pómljiv, pámetljiv, svest; — ſein pómniti, pámetiti, v spomínu iméti (imám), pámetovati.

eingefallen upáděl, mršav, shujšan.

eingefleiſcht utelešen.

Eingeforſtete *m.* gozdni upravíčenec.

eingehen iti (grem) v .., hóditi v .., vhájati; auf etwas — v kaj privóliti, pristáti na kaj; (einen Vertrag, ein Geſchäft) skléniti, *impf.* sklépati; eine Ehe — v zakon stópiti, zakon skléniti; eine Verbindlichkeit — zavézati se, zavéznost sprejéti; (v. Geld) priti (pridem), *impf.* dohájati, dotékati; (von der Zeitung) prenéhati, prejénjati; (v. Tuche) skrčiti se, uskóčiti se; beim Rechen, Dreſchen, Dörren — ugrábiti se, umlátiti se, usušiti se; eingegangene Briefe prejéti listi; eingegangene Verbindung sklénjena zavéza; — laſſen opustíti, zanemáriti.

eingehend natánčen, podróben.

eingeleiſig enotírən.

Eingemachte *n.* obára, zakúha.

eingenommen vnét, vžgán.

eingeſchloſſen zaprt, zatvórjen.

eingeſchnitten (v. Inſecten) preščénjen, preščípnjen, zarézan. [njen.

eingeſchränkt omejèn, ograjèn, stís-

Eingeſottene *n.* zavára, vkúha.

eingeſprengt nadrobljèn.

Eingeſtändnis *n.* priznáva, priznánje, izpóved (-i).

eingeſtehen priznáti, obstáti (-stojím); *impf.* priznávati; (einwilligen) pripustíti, dovóliti; *impf.* pripúščati, dovoljevati.

eingewandert priséljen.

Eingeweide *n.* drob, drobje, otróba; (Gedärme) čreva *pl.*; **=wurm** *m.* dróbova čútnica, otróbni živéc; **=wurm** *m.* glista.

eingeweiht posvečén; (i. e. Sache) vešč čemu; (i. d. Künſten) izúrjen, izvéžban.

eingezogen odljúden, osámljen, samótən, odlóčen od sveta; tih, skromən; ein **—es Leben führen** samovati, samotáriti.

Eingezogenheit *f.* osámljenost, samóta; skromnost.

eingießen vlíti (vlíjem), *impf.* vlívati; (einſchenken) natóčiti, *impf.* natákati.

eingliederig enočlénski.

eingraben zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grébem); *impf.* zakopovati, zagrébati; (eine Schrift) vdólbsti (vdólbem), vsékati, vrézati (-rézem), vdélati; *impf.* vsekovati.

eingravieren ſ. eingraben.

eingreifen prijéti (prímem) za kaj, seči (sežem); *impf.* prijémati, ségati; (in die Rechte eines anderen) seči, *impf.* ségati (v pravice drúgega); einem in ſein Amt — vtíkati se, méšati se v slúžbo.

eingreifend krepék, ostər, živ.

Eingriff *m.* prijèm, prijémanje; (in eine fremde Sache) posèg, séganje, vtíkanje (v tujo reč).

Einguldenſtück *n.* goldínar, forint, zlat.

eingürten opásati (-pášem), prepásati.

Einguß *m.* vliv, vlítje, vlívanje; was eingegoſſen wird vlítək. [čen.

Einguſsthierchen *n.* ſ. Infuſionsthier-

einhäkeln zapéti (-pnèm), zakopčáti, vkváčkati; *impf.* zapénjati.

Einhalt *m.* ustáva, ustavítev, zadržba, zadržék, zavírək; — thun ſ. einhalten.

einhalten ustáviti, udržati (-držim), zadržati, ubrániti; *impf.* ustávljati, zadrževati, ovírati; den Termin — držati se roka; (das Wort) držati; (beibehalten) ob-, pridržati; halt ein! stoj! nikár! (d. Vertrag) izpólniti, *impf.* izpolnjevati, mož beséda biti (sem).

einhandeln nakúpiti; ſein ganzes Vermögen — izgubíti imétək v trgovini, zabarantáti; (eintauſchen) zameníti, *impf.* zamenjevati.

einhändig enorók.

einhändigen vročíti, izročíti; *impf.* vróčati, izročevati, izróčati.

Einhändiger *m.* vročník, izročítelj, izročník, izročevávec.

Einhändigung *f.* vróčba, izročítev, izróčba.

einhängen obésiti, natekníti (-táknem); *impf.* obéšati, natíkati.

einhauchen vdíhniti, navdíhniti; *impf.* vdíhati, navdihovati.

einhauen vsékati, *impf.* vsekovati; vtésati (vtéšem); die Thür — duri presékati; in den Feind — udáriti na sovrážnika.

einhäufig enodómən.

einheben (die Thür) natekníti (-táknem), obésiti; *impf.* natíkati, obéšati; (einſammeln) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati; (ein Capital) prejéti, iztérjati; *impf.* prejémati, izterjávati.

Einhebung *f.* pobíranje, izterjevánje; **Einhebungs-** pobírálni.

einheimiſch domáč; — werden udomáčiti se.

Einheimiſche *m.* domačín, domačínec.

einheimſen správiti, s polja zvozíti, pod streho správiti, *impf.* správljati.

Einheimſen *n.* správljanje, spravílo.

Einheit *f.* enóta, edínost; (Zahl) edínka, enójka; (einfache Zahl) ednína.

einheitlich enótən, edínstven.

Einheitspreis *m.* enótna cena; **=tarif** *m.* enótni cenovník.

einheizen kúriti, nétiti; za-, podkúriti, zanétiti, zapáliti.

Einheizloch *n.* istéje *pl.*, mestéje *pl.*

einhellig so-, enoglásən, enodúšən.

Einhelligkeit *f.* soglásnost, enoglásnost, enodúšnost.

einhemmen zavréti, *impf.* zavírati (koló).

einher *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj.

einherfahren pripéljati (-péljem) se.

einherfliegen priletéti.

einherhüpfen priskakljáti.

einherkommen prikorákati.

einherlenken zakréniti.

einherrauſchen prišuméti, privršéti, pribúčati (-bučím).

einherſchreiten prihájati, prikorákati; *fig.* mogóčno korákati; ſchwerfällig — hacáti.

einherſtürmen privihráti.

einherziehen prihájati, dohájati.

einholen dóiti (-ídem), dotéči (-téčem), dohitéti, dostígniti; *impf.* dohájati, dotékati; (bringen) privésti (-védem); (mit der Arbeit) dotégniti; Rath — posvétovati se; Bewilligung — dovolítev izprósiti; Gutachten — mnenje poizvédeti (-izvém); eine Auskunft — za mnenje vprášati.

Einhorn *n.* enoròg, samoròg, enorózec; =**fiſch** *m.* samoròg, narval.

einhörnig samoròg, enoròg.

Einhufer *m.* kopítar.

einhufig kopíten, kopítast.

einhüllen zagrníti, zavíti (-víjem), zakríti (-krijem), odéti (-dénem); *impf.* zagrínjati, zavíjati, zakrívati, odévati.

einig (einzig) sam, edín; (übereinſtimmend) složen; — ſein ujémati se; — werden zedíniti se, pogoditi se, dogovoríti se, stŕniti se.

einige nekatéri, neki; (nur wenige) nékaj, nekóliko; —mal nekólikokrat, nekatérikrat.

einigen zedíniti, stŕniti; *impf.* zedínjati, strínjati, edíniti. [rekóč.

einigermaßen *adv.* nekakó, nekaj, takó

Einigkeit *f.* sloga, edínost, složnost, soglásje.

Einigung *f.* dogóvor, zedímba, domémba, zedínjenje.

einimpfen cépiti; vcépiti.

Einimpfung *f.* cépljenje.

einjagen vgnáti (-ženem), *impf.* vgánjati; Furcht — koga v strah správiti, prestrášiti, oplášiti; *impf.* koga v strah správljati, plášiti, strášiti.

einjährig enoléten, énega leta.

Einjährige *m.* enolétnik; (Jährling, einjähriges Kalb, Lamm) letnik, létnjak; (Zweig) létnica.

Einjährig-Freiwillige *m.* enolétni prostovóljec.

Einkauf *m.* nakúp, kupovánje.

einkaufen kúpiti, nakúpiti, pokúpiti; *impf.* kupovati, nakupovati; ſich — prikúpiti se.

Einkaufsgeld *n.* kupni denár, nakúpni novci, kúpščina, prikúpščina.

Einkehle *f.* žleb.

einkehlen užlébiti.

Einkehr *f.* ostája; — nehmen ſ. einkehren.

einkehren ostáti (-stánem), ugostíti se, nastániti se; *impf.* ostájati; (über Nacht) prenočíti, *impf.* prenočevati.

Einkehrhaus *n.* ostajališče, prenočíšče; gostílnica, krčma.

einkeilen zagozdíti, zabíti (-bíjem).

einkerben zarézati (-rézem), zarovášiti; *impf.* zarezováti.

einkerkern zapréti, v ječo vréči (vržem); *impf.* zapírati, v ječo métati; der Eingekerkerte *m.* jetník, ozník.

einklagen iztóžiti, s tožbo iztérjati kaj.

einklammern okléniti, med oklepáje dejáti (dénem); *impf.* oklépati.

Einklang *m.* soglásje, skládnost, složnost; im — ſtehen ujémati se; in — bringen v sklad správiti, zložíti; *impf.* skládati.

einklappen zapréti, zaklópiti (nož); *impf.* zapírati.

einkleben prilepíti, vlepíti.

einkleiden obléči (-bléčem), opráviti; *impf.* obláčiti, oprávljati; (in einen Orden) preobléči, *impf.* preobláčiti.

Einkleidung *f.* obléka, preobléka; obláčenje, preobláčenje.

einklemmen stísniti, vškŕniti, vščéniti, vkléniti; *impf.* stískati, vklépati.

einklinken kljuko zapehníti (-páhnem), vrata s kljuko zatvóriti, zaklópiti.

einkneten zamésiti, vgnésti (-gnétem); *impf.* vgnétati.

einknötig enokolénčast.

einkochen *tr.* zakúhati, vkúhati, zavaríti, podmésti (-métem); *intr.* ukúhati se, uvaríti se.

einkommen (um etwas) prósiti kaj (česa), prošnjo vložiti za kaj; (in einen Ort) priti (pridem), *impf.* prihájati; ſchriftlich — pisméno prósiti.

Einkommen *n.* dohódek, dohódki *pl.*; (b. Gericht) spísana tožba, — prošnja; =**bekenntnis** *n.* napóved dohódkov; =**ſteuer** *f.* dohodnína, dohodarína.

Einkömmling *m.* príšlec, prihódnik.

einkörnig enozŕn.

einkramen správiti, zložíti (blago); *impf.* správljati.

einkriechen vlésti (-lézem), vpláziti se.

Einkünfte *pl.* dohódki, prihódki.

einladen vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozváti; *impf.* pozívati; (Ware) na-, vložíti; *impf.* nalágati, vkládati.

einladend vabljiv, vabílen; prijétен.

Einlader *m.* vabívec, vabník; —in *f.* vabívka.

Einladeſtation *f.* nakládna postája.

Einladung *f.* vabílo, povabílo; vabítev, pozív.

Einladungsſchreiben *n.* vabílni list, vabílo; pozivnica.

Einlage *f.* vlóga, vlóžba, vložítev, vkládanje; (v. Geld) vlòg, vlóžek; (im Spiel) stava, stavka; (bei Kleidern) vstávek; (Beilage) prilóga.

Einlagebuch *n.* vlóžna knjiga.

einlagern vložíti; *impf.* vkládati.

Einlagerung *f.* vkládanje.

Einlagsbogen *m.* vlóžni list.

einlangen priti (pridem), dóiti (-ídem), dospéti; *impf.* prihájati, dohájati, dospévati.

Einlaſs *m.* vhòd; (als Erlaubnis) pripúst, dopúst, pripuščénje; bitte um — prosim, pustite me noter.

einlaſſen spustíti v .., *impf.* spúščati; (bei Schneidern) napustíti, *impf.* napúščati; ſich in etwas — vtíkati se, mẽšati se, spúščati se.

Einlaſsgeld *n.* vstopnína.

Einlaſskarte *f.* vstópni listek.

Einlauf *m.* prihòd, dohòd; došle vlóge.

einlaufen pritéči (-téčem), *impf.* pritékati; (anlangen) priti (pridem), prispéti; *impf.* prihájati, prispévati; (v. Schiffe) priplúti (-plóvem), priplávati; die eingelaufenen Briefe prejéta pisma.

einläuten zvoníti (prázniku, k maši), pozvánjati; odzvoníti.

einlegen vložíti, položíti v .., dejáti (dénem); *impf.* vlágati, polágati, dévati, pokládati; (Urkunden zu Protokoll) priložíti, *impf.* prilágati; Lanze — napẽriti kopjé; Messer — nož zapréti; (Ware) shrániti; in ein Haus — nastániti v hišo; ein gutes Wort — izpregovoríti za koga, besédo reči (rečem) za koga.

Einleger *m.* vložítelj, vložník; —in *f.* vložnica.

einlehren naučíti, navádити koga česa; *impf.* navájati.

einleiten vpéljati (-peljám, -péljem), uvésti (-védem), upótiti; *impf.* vpeljevati; začéti (-čnem); (vorbereiten) pripráviti, prirediti, napéljati; *impf.* pripráviljati, napeljevati.

Einleitung *f.* uvòd, vpeljáva; začétek; (Vorbereitung) pripráva, pripráviljanje.

einlenken *intr.* krẽniti, obrníti se; *impf.* obráčati se; zum Beſſeren — bóljšati se; pobóljšati se; *tr.* napótiti koga; ein verrenktes Glied — izpáhnjen ud uravnáti.

Einlenkung *f.* navràt, okrèt.

einlernen naučíti se česa, *impf.* učíti se česa.

einleuchten jasno —, očívidno —, očítno bíti (sem); es will mir nicht — noče mi v glavo.

einliefern izročíti, posláti (pošljem); pripéljati, prignáti (-ženem).

Einlieferung *f.* izročítev, pošiljátev.

einlogieren *tr.* nastániti; *intr.* ſich — nastániti se.

einlöſen zameníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (Wechſel) pláčati, izpláčati; *impf.* plačevati; (Pfand) rẽšiti, odkúpiti; *impf.* reševati.

Einlöſung *f.* zaména, zamenjáva, zamenjátev; rešítev, odkúp.

Einlöſungs- odkúpni; **=betrag, =preis** *m.* odkupnína.

einmachen deti, dejáti (dénem) v .., vložíti; *impf.* dévati, vlágati; (einwickeln) zavíti (-vijem), *impf.* zavíjati; (Früchte) vkúhati, zavaríti; (Teig) mẽsiti; zamẽsiti.

einmahnen opómniti česa, na kaj, *impf.* opomínjati.

Einmahnung *f.* opomín.

einmal *num.* enkrat, jédenkrat, en pot; auf — naénkrat, hípoma; alle auf — vsi skùp; *adv.* (einſt) nekdaj, nekoč, svoje dni, njega dni; endlich — véndarle, vendar enkrat; — ſo — ſo sedaj to, sedaj óno; ich habe es nicht — geſehen tega še videl nisem.

Einmaleins *n.* poštévanka.

einmalig enkrátен; (einſtig) nekdánji.

einmarken omejíti, zagájiti; *impf.* omejevati.

Einmarſch *m.* prihòd, dohòd; vhòd, [vstóp.

einmarſchieren priti (pridem), dóiti (-ídem); *impf.* pri-, dohájati; iti v..

Einmaſter *m.* enojadrílnica, enojámbornica.

einmaſtig z enim jadrílom, enojadrílen, enojámborən.

einmauern vzídati, zazídati; *impf.* vzidovati, zazidovati; (ummauern) obzídati, *impf.* obzídovati.

einmeißeln vdólbsti (-dolbem), vsékati; *impf.* dolbsti.

einmengen mẽšati med..; vmẽšati, zamẽšati; (Mehl zu Brot) umẽsiti, zamẽsiti; ſich — vtíkati se, mẽšati se, vplétati se.

Einmengſel *n.* primés, primẽsək.

einmeſſen namériti, odmériti; *impf.* odmérjati.

einmieten dati v najèm.

einmiſchen ſ. einmengen.

Einmiſchung *f.* vtíkanje, vmešávanje.

einmonatlich enomẽsečən.

einmünden teči (tečem) v.., zlívati se, stákati se; zlíti (-líjem) se; stíkati se.

Einmündung *f.* vtók, ustje; (d. Straße) zveza; (der Bahn) stik, stíka.

einmünzen kováti (kújem); prekováti.

einmüthig enodúšən, složən.

Einmüthigkeit *f.* enodúšnost, enomíselnost, slóžnost.

einnähen všíti (-šijem); (kürzer machen) navzéti (-vzámem), ujéti.

Einnahme *f.* (eines Platzes) osvojítəv; (am Gelde) prejèm, prejémək; (Einkünfte) dohódki *pl.*; eine gute — haben velíko izkúpiti, prodáti, iztržíti.

Einnahmspoſt *f.* dohódna postávka.

Einnahmsquelle *f.* vir dohódkov.

einnamig enoimén, enoiménski; (gleichnamig) istoiménski.

einnehmbar dobítən.

einnehmen vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); (Arznei) za-, použíti (-úžijem); *impf.* zauživati; (Gelber) prejéti (préjmem), sprejéti; *impf.* prejémati, pobírati; (einen Platz) zavzéti, zaléči (-lézem), zasésti (-sédem); *impf.* zavzémati, zalégati, zasédati; (eine Festung) osvojíti trdnjávo, premóči (-mórem) —, premágati; *impf.* osvojevati, premagovati; (eines anderen Stelle) namestovati koga; er iſt für ihn eingenommen čísla ga, rad ga imá; er hat ihn für ſich eingenommen priljúbil se mu je, prikúpil se mu je; (den Kopf, das Herz) prevzéti, obíti (-ídem), lotíti se; *impf.* prevzémati, obhájati; das Mittagsmahl — júžinati; das Abendeſſen — večérjati.

einnehmend zanimiv, prijétən, prikupljiv; —es Weſen prikupljívost, prikúpnost.

Einnehmer *m.* prejémnik, prejemávec; (Steuereinnehmer) davkar; —in *f.* prejémnica.

einniſten ſich vgnézditi se, *impf.* vgnezdovati se; (Ungeziefer) zaléči (-lézem) se.

Einöde *f.* pustínja, puščáva, samóta, puščóba, pusta.

einpacken zložíti, správiti; *impf.* zlágati, skládati (blagó v zabò), spravljati.

einpaſſen ujémati se, prilégati se.

einpfarren k župníji, k fari prištéti (-štějem), v župnijo pripísati (-píšem); *impf.* prištévati, pripisovati; der Eingepfarrte župljan, faràn; eingepfarrt ſein spádati v župnijo, v faro.

einpferchen vgnáti (-ženem), zagnáti (ovce v ográjo), utamáriti; *impf.* vgánjati; *fig.* vkùp stláčiti.

einpflanzen vsadíti, zasadíti; *impf.* vsájati, zasájati; eingepflanzt vsajèn, prirojèn, ukoreníjen.

einpflügen podoráti (-órjem), *impf.* podorávati.

einpfropfen vcépiti, *impf.* vcépljati.

einpfündig enofúntən, énega funta.

einpökeln nasolíti, usolíti.

einprägen vtísniti, *impf.* vtískati; (in Metall) vdólbsti (-dólbem); ſich — vtísniti si —, zabíti (-bíjem) si —, vtépsti (-tépem) si v glavo; zapómniti, zapámtiti; e. etw. nachdrücklichſt — zabíčiti, zatŕditi; *impf.* zabičevati.

einpreſſen stísniti, vtísniti; dejáti (dénem) v stiskálnico; *impf.* stískati; dévati v stiskálnico.

einpuppen zaprésti (-prédem) se, *impf.* zaprédati se.

einquartieren nastániti (koga), stan dati (komu); *impf.* nastanjevati; ſich — nastániti se; wo biſt du einquartiert? kje stanúješ, kje imaš svoj stan?

Einquartierung *f.* nastanítěv; **Einquartierungs-** nastanjeválni.

einräderig samokólěn, enokólěn, na eno koló.

einrahmen okvíriti, v okvír dejáti (dénem); *impf.* v okvír dévati.

einrammeln zabíti (-bíjem), zatólči (-tólčem), zapháti; *impf.* zabíjati.

einrangieren ſ. einreihen.

einrathen svétovati kaj (k čemu); nasvétovati kaj.

Einrathen *n.* nasvèt, svèt.

einräuchern kadíti; pokadíti; (Kleider) prekadíti, *impf.* prekájati; (Fleiſch) sušíti; nasušíti, prekadíti, povodíti.

einräumen správiti, *impf.* správljati v . . ; (Recht) priznáti, dati, podelíti (pravíco); pripustíti, *impf.* pripúščati; (abtreten) odstópiti, prepustíti; *impf.* prepúščati; (erlauben) dovóliti, dopustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati.

Einräumer *m.* (auf Straßen) cestar.

einrechenbar vštévěn.

einrechnen vštéti (-štejem), vračúniti, v račún vzéti (vzámem); *impf.* vštévati, v račún jemáti (jémljem).

Einrechnung *f.* vštétěv, vštéva, vračúnjanje.

Einrede *f.* prigóvor, ugóvor; (auf die Klage) odgóvor; — thun prigovárjati čemu, ugovárjati.

einreden (bereden) nagovárjati k čemu; (widerreden) pri-, ugovárjati, protíviti se; (dazwiſchenreden) v besédo ségati (sežem), besédo presekovati.

einregiſtrieren vpísati (-píšem) v kazálo, — v knjígo; *impf.* vpisovati.

Einregiſtrierung *f.* vpis.

einreiben vméti (-mánem), vtréti (-tárem); *impf.* vtírati; (mit Öl) namázati (-mážem), natréti (-tárem); (Farben) razméti.

einreichen vložíti, podáti, izročíti; *impf.* vlágati, podájati.

Einreichung *f.* vložba, vložítěv, izročítěv.

Einreichungsprotokoll *n.* vložni zapísnik.

Einreichungstermin *m.* rok za vláganje.

einreihen uvrstíti, uredíti med . . . ; *impf.* uvrščevati.

einreihig enovŕstěn, enoréden.

Einreihung *f.* uvrstítěv.

einreißen *tr.* na-, pretŕgati; *impf.* pretrgovati; (Gebäude) podréti (-dérem), razvalíti, razrúšiti; *impf.* podírati; *intr.* zadírati se, trgati se, razdírati se; (v. Krankheiten) zanésti se, razšíriti se, razploditi se, razpásti se; *impf.* razširjati se, razpasovati se; (v. Gewohnheiten) ukoreníti se, razmnožíti se; *impf.* ukorenínjati se, razmnoževati se.

einrenken uravnáti, *impf.* uravnovati.

einrennen *intr.* dírjati v . . ; *tr.* prevŕniti, predréti (-dérem), polomástiti; *impf.* prevrácati, podírati.

einrichten uredíti, v red dejáti (dénem); *impf.* uréjati, v red dévati; (ein Glied) uravnáti, *impf.* uravnovati; (ein Zimmer) opráviti, s pohíšjem oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (machen) narediti, napráviti; *impf.* naréjati, naprávljati.

Einrichtung *f.* urédba; uravnáva, ustrój; (Inſtitution) narédba, napráva, ustanovítěv; (Zimmereinrichtung) pohíšje, hišna opráva.

einriegeln zapehníti (-páhnem), zapréti, zatvóriti.

Einritt *m.* ježa v . . ; beim — in die Stadt ko je jezdil v mesto.

einritzen vŕtati, navráziti.

einröhrig enocévěn; —e Büchſe enocévka.

einroſten zarjavéti.

einrösten uprážiti.

einrücken priti (pridem), *impf.* prihájati; (in die Zeitung) v časnik dejáti (dénem), uvrstíti; *impf.* v časnik dévati, uvrščati; (v. Soldaten) vstópiti v vojáško službo, nastópiti vojáško službo; *impf.* vstópati, nastópati; in die Kaſerne — (von der Übung) iti, odíti v vojáščnico, *impf.* odhájati.

Einrückung *f.* dohòd, prihòd; (v. Soldaten) nastop vojáščine, vstop v vojáško službo; vhòd; uvrstítěv.

Einrückungsbefehl *m.* vstópno povélje.

Einrückungsgebür *f.* ſ. Einſchaltungsgebür.

Einrückungsſtation *f.* vstópna postája.

einrühren vmésiti, vmẽšati; (i. d. Suppe) pod-, vmésti (-métem); *impf.* podmétati.

eins *num.* eděn, ena, eno; die Eins edínka; mir iſt alles — meni je vse eno; — ſein ene misli biti (sem); — werden zedíniti se, pogodíti se, zméniti se.

einſäen vsejáti (-séjem), *impf.* vsévati.
einſagen narekovati, napovedovati; prišeptávati.
einſalzen solíti; usolíti, nasolíti.
einſam sam, samótěn, osamèl; *adv.* samòi, na samem; — ſein samovati, samotáriti, samévati, saméti; — machen osámiti; — werden osaméti.
Einſame *m.* samotár, samotník; *f.* samotnica, samica.
einſamenlappig enokalíčen.
Einſamkeit *f.* samóta, samína, samóča, samótnost, samíja, samotína.
einſammeln brati (berem); pobráti, nabráti, skupíti; *impf.* po-, nabírati, skupljevati; (Obſt) trgati.
Einſammlung *f.* nabíranje, bira, nabíra; bratěv, trganje.
Einſattelung *f.* presèd, sedlo.
Einſatz *m.* vláganje, vkládanje, vkláda; (bei Kleidern) vstávek; (Spiel) stava; (Pfand) zastáva; (beim Teich) násad; (in der Taſſe) vložek.
einſäuern ukísati; zakvásiti.
einſaugen sfkati, srébati (-am, -bljem), piti (pijem), sesáti; posfkati, posrébati, popíti, posesáti, navzéti (-vzámem) se; *impf.* popívati, navzémati se.
einſäumen róbiti; zaróbiti, obróbiti.
einſchalten uvrstíti, vložíti, vdejáti (vdénem); *impf.* uvrščevati, vlágati, vdévati.
Einſchaltung *f.* uvrstítěv, vlózba.
Einſchaltungsgebür *f.* uvrstnína.
einſchärfen zabíčiti, zatfditi; *impf.* zabičevati, zatrjevati.
einſcharren zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grébem); *impf.* zakopovati, zagrébati.
einſchätzen océniti.
einſchenken natóčiti, nalíti (-líjem); *impf.* natákati, nalívati; flaren Wein — čisto resníco komu povédati (-vém).
Einſchicht *f.* na samem stojéča hiša.
einſchichtig enovfstěn, enoplástěn.
einſchicken poslàti (pôšljem), *impf.* pošiljati kam.
einſchieben vtekníti (-táknem), vríniti, vstáviti; *impf.* vtíkati, vrívati, vstávljati; (unterſchieben) podtekníti, *impf.* podtíkati; (Brot) vsadíti, *impf.* vsájati.
Einſchiebſel *n.* vmétek, vtíkljaj, vstávek.
Einſchiebung *f.* vtík, vríněk, vtíkanje, vrívanje.
einſchießen po-, razstrelíti; (Brot) vsadíti, *impf.* vsájati; ſich — izúriti se, izvéžbati se v čem, naučíti se česa, priučíti se čemu.
einſchiffen *tr.* naložíti na ladjo, vkrcati; *impf.* nalágati, nakládati; *intr.* priplávati, pripéljati se, uvésti (-védem) se (v luko); ſich — vkrcati se, iti (idem) —, stópiti na ladjo, — na brod.
Einſchiffung *f.* vkrcanje.
einſchlafen zaspáti (-spím), zaspáněkati; (v. Gliedern) otŕpniti, premréti; *impf.* premírati; (von einer Sache) potíhniti, utíhniti.
einſchläfern uspávati, usopíti, zasopíti.
Einſchlag *m.* udár, tresk; (b. Webern) votěk; (bei Näherinnen) zagìb, podgíbek; prigíbek, podšív; ſ. Umſchlag.
einſchlagen zabíti (-bíjem), zatólči (-tólčem); *impf.* zabíjati; (einwickeln) zaviti (-vijem), zamotáti; *impf.* zavíjati; (Fenſter) pobíti (-bíjem), razbíti, ubíti, raztrúpiti; *impf.* pobíjati; (vom Blitz) udáriti, tréščiti; den Weg — napotíti se, kréniti po poti; (b. Webern) vtkáti (-tkám, -tkèm), zavótčiti; dem Faſſe den Boden — dno izpehníti (-páhnem); (beim Nähen) zageníti (-gánem), podgeníti, podvíti; *impf.* podgíbati; (gebören) spádati v..., ségati v..., tíkati (tíčem) se česa.
einſchlägig dotíčen, zadévěn.
Einſchlagſeide *f.* vótkana svila.
einſchleichen ſich prikrásti (-krádem) se, vtépsti (-tépem) se, vlésti (-lézem).
einſchleppen privléči (-vléčem), zanésti, zatrósiti; *impf.* vláčiti v..., zanášati.
einſchließen zakléniti, zapréti, zatvóriti; *impf.* zaklépati, zapírati; (umgeben) zajéti (-jámem), obsúti (-spèm u. -sújem), obstópiti, obkóliti, obdáti; *impf.* obstópati, obdájati; (den Brief) v-, priložíti; *impf.* vlágati, prilágati; (ein Wort) okléniti, *impf.* oklépati; (einzählen) vštéti (-štéjem), prištéti; *impf.* vštévati; (umfaſſen) v sebi iméti (imám), obségati.
einſchließlich *adv.* vštévši, vštévno, vrèd; — der Gebür z vštéto pristojbíno.

Einschließung *f.* zapòr, zatvòr, zaklèp; (einer Stadt) obléga, obséda, zajétje. [ka.
Einschließungszeichen *n.* oklepáj, zapór-
einschlitzen napárati, narézati (-réžem).
einschlummern zadrémati (-drémljem).
einschlüpfen šíniti v ..., smúkniti v ..
einschlürfen sŕkati, srébati; posŕkati.
Einschluss *m.* prilóga, prikláda; mit — vred s ...
einschmeicheln míliti se, lízati (-lížem) se, láskati se; omíliti se, prilízniti se, uláskati se, prikúpiti se; *impf.* prilizovati se, prikupljevati se.
einschmeichelnd prilíznjen, láskav.
einschmelzen raztopíti, razpustíti; *impf.* raztápljati, razpúščati.
einschmieden za-, vkováti (-kújem).
einschmieren mázati (mážem); namázati, zamázati.
einschmuggeln vtihotápiti, tihotápsko —, skrivaj kaj prinésti (-nésem); *impf.* prinášati.
einschnarchen zasmŕčati (-smrčim).
einschneiden *tr.* zarézati (-réžem), narézati; *impf.* zarezovati; (hinein) vrézati, zažéti (-žámem, -žmèm); *impf.* vrezovati, zažémati; *intr.* rézati; tief ins Herz — globóko v srce seči (sežem), srce rániti.
einschneidend rezěn, ostěr. [rézěn.
einschneidig na eno stran ostěr, eno-
einschneien zamésti (-métem).
Einschnitt *m.* vréza, zaréza, zaséka; zajéda; (Erdbildung) žleb, usedlína; — habend preščénjen, preščípnjen, vdŕt.
einschnüren zadŕgniti, preščéniti; *impf.* zadrgovati; zavézati (-véžem); (Perlen) nanízati (-nízam, -nížem).
einschöpfen zajéti (-jámem, zájmem), načrépati (-pljem); *impf.* zajémati.
einschränken gradíti; zagradíti, omejíti; *impf.* zagrájati, omejevati; (Recht) krátiti; prikrátiti, prikrájšati; *impf.* prikrajševati; (beschränken) omejíti, skŕčiti, skrátiti, utesníti; *impf.* omejevati, skrčevati; sich — prikrátiti si, pritŕgati si; *impf.* pritrgovati si.
Einschränkung *f.* ográda; omejítěv, omejílo; utesnjáva, utesnítěv, skrčevánje; pritrgovánje.
Einschreibe- vpísni; **-buch** *n.* vpísna knjiga, knjiga vpísnica.
Einschreibegebühr *f.* vpisnína.
einschreiben vpísati (-píšem), zapísati, zabeléžiti; *impf.* vpisovati, zapisovati; der Eingeschriebene zapísaněc, vpísaněc.
Einschreiber *m.* zapisovávěc, vpisovávěc; —in *f.* zapisovávka.
Einschreibung *f.* za-, vpisovánje, vpis; **Einschreibungs-** vpísni, zapísni.
einschreiten potégniti se, nastópiti; *impf.* nastópati; (gegen einen) postópati zoper koga; (für einen) zastópati koga; (in einer Sache) posredovati; (um etwas) prósiti česa; prošnjo vložíti, *impf.* vlágati; dienstgemäß — po služábni dolžnósti storíti, *impf.* délati, postópati; über Einschreiten na prošnjo.
einschrumpfen kŕčiti se, gŕbiti se, grbánčiti se; skŕčiti se, zgŕbiti se, zgrbánčiti se, stísniti se, uskóčiti se.
Einschub *m.* podtìk, vtìk, vmétěk; — thun vtekníti (-táknem), vríniti.
einschüchtern ostrášiti, o-, preplášiti, v strah pripráviti, *impf.* priprávljati.
Einschuss *m.* vlóžěk denárja; (b. Webern) votěk; (an Wassermühlen) vpàd vode; (des Projectils) vstrelína.
einschütten vsúti (-spèm, -sújem), *impf.* vsípati (-sípljem); (Flüssiges) vlíti (-líjem), *impf.* vlívati.
einschwärzen čŕniti; očŕniti, počŕniti; (Waren) vtihotápiti, podnésti (-nésem).
einsegnen blagoslovíti, poblagoslovíti; (die Wöchnerin) vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljevati; (Verlobte) poročíti, *impf.* poróčati.
Einsegnung *f.* blagoslovljénje; vpeljevánje, uvòd; poróka.
einsehen poglédati v .., *impf.* glédati v .., pogledovati v ..; (begreifen) izprevídeti, spoznáti, razuméti, razbráti (-bérem); *impf.* spoznávati, razumévati, razbírati; (Einsicht nehmen) vpoglédati, *impf.* vpogledovati; preglédati, prebráti (-bérem); *impf.* prebírati.
einsehend s. einsichtsvoll. [žem).
einseifen z milom namázati (-má-
einseitig enostràn, enostránski; (parteiisch) pristránski; (vom Wissen) polovíčěn, nepopóln.
Einseitigkeit *f.* enostránost; pristránost; nepopólnost. [šíljati.
einsenden posláti (póšljem), *impf.* po-

Einſender *m.* pošiljátelj.

Einſendung *f.* pošiljátev, poslátev.

einſenken spustíti, pogrézniti; *impf.* spúščati, pogrezovati; (Reben) grebeníčiti; (eintauchen) utopíti, potopíti; *impf.* potápljati.

Einſenkung *f.* spúščanje, pogrezovánje; utápljanje; (Ort) usedlína, usàd, vdrtína, pónor.

Einſer *m.* edínka, edínica, enójka.

einſetzen postáviti, vstáviti; *impf.* po-, vstávljati; (Bäume) vsadíti, zasadíti; *impf.* vsájati, zasájati; (als Pfand) stáviti; zastáviti, *impf.* zastávljati; (einführen) ustanovíti, osnováti (-snújem); *impf.* ustanávljati; (die Klauen) zasadíti, *impf.* zasájati; einen Erben — postáviti koga za dédiča, *impf.* postávljati; (ins Amt) postáviti v službo, naméstiti, službo podelíti, službo dati (dam); ſich — sesti (sedem) v ..., usésti se, *impf.* usédati se.

Einſetzer *m.* postavljávec, postavljáč; ustanovitelj, ustanovník.

Einſetzung *f.* postavítev, postávljanje; namestítev, naméščanje; ustanovítev.

Einſicht *f.* poglèd v .., vpoglèd, preglèd; *fig.* izprevídnost, razsódek, razsódnost, preudárnost, razbórnost; nach meiner — kakor jaz sodim, po moji izprevídnosti; — nehmen in die Bücher knjige vpoglédati; zur — aufliegend na videž razgrnjen (račún).

einſichtig, einſichtsvoll izprevíden, razsóden, razbórèn, preudárèn.

Einſichtnahme *f.* vpoglèd, preglèd.

einſinken poníkniti. [ta.

Einſiedelei *f.* pustínja, puščáva, samó-

einſiedeln samotáriti, samováti.

einſieden *intr.* zavréti; *tr.* povréti, zavréti, skúhati.

Einſiedler *m.* puščávnik, samotár, puščávec; —in *f.* samotárka, puščávnica.

einſiedleriſch samotárski, samótèn, puščávniški; —es Leben führen samotáriti.

Einſiedlerleben *n.* samovánje, puščávniško življénje.

einſiegeln pečátiti; zapečátiti.

einſilbig enozlóžen, enoslóvčen; (von wenigen Worten) malobesédèn.

Einſilbigkeit *f.* enozlóžnost; (vom Menſchen) malobesédnost.

einſingen s petjem zazíbati (-bljem) (v spanje); ſich — uvéžbati —, izvéžbati se v petju.

einſinken pogrézniti se, zagrézniti se, ugrézniti, vdréti (-dérem) se, poníkniti; *impf.* grezíti, pogrézati se, pogrezovati se, vdírati se; (ins Waſſer) utóniti, utopíti se; *impf.* utápljati se; (vor Schreden) zgrúditi se, na tla pasti (padem).

einſitzen sesti (sedem) v .., usésti se; *impf.* sédati v .., usédati se.

einſitzig z enim sédežem. [ski.

einſommerig enopolétèn, enopolétèn-

einſpannen vpréči (-prèžem), za-, napréči; *impf.* vprézati, naprézati, naprégati; (Ochſen) vkléniti, *impf.* vklépati; (Leinwand in einen Rahmen) razpéti (-pnèm), napéti; *impf.* napénjati.

Einſpänner *m.* voz saméc, voz samčék, enovprežník.

einſpännig enovprežèn.

einſperren zapréti, *impf.* zapírati; (Rad) zavréti, *impf.* zavírati; (einſchließen) zakléniti, *impf.* zaklépati.

einſpinnen vprésti (-prédem), zaprésti; ſich — zaprésti se, *impf.* zaprédati se.

Einſpinnen *n.* zaprédba.

Einſprache *f.* prigóvor, ugóvor, prerékanje.

einſprechen *tr.* (Muth) hrabríti, bodríti, srčíti, srce délati; (Troſt) tolážiti, tèšiti; *intr.* prigovárjati, ugovárjati; bei jemand — oglásiti se, zglásiti se; *impf.* oglášati se. [nik.

Einſprecher *m.* prigovórnik, ugovór-

einſprengen *tr.* kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; potrésti, *impf.* potrésati; (eine Thür) razbíti (-bíjem), polomástiti; *impf.* razbíjati; (eingeſprengte Erzart, Holzart) naštrkan; *intr.* in die Reihe der Feinde — zagnáti (-ženem) se —, zakadíti se med sovrážnike.

einſprißen vbrízgniti, vsíkniti, štrkniti v ..; *impf.* brízgati v ...

Einſpruch *m.* prigóvor, ugóvor; upòr, odpòr; — thun, erheben prigovárjati, ugovárjati, upírati se.

einſt *adv.* nékdaj, svoje dni, nekoč, njega dni; (einmal) enkrat.

einſtämmig enodébeln, énega debla.
einſtampfen vtláčiti, vpháti; (mit Füßen) vteptáti, razteptáti.
Einſtand *m.* nastòp (službe).
Einſtandsgeld *n.* nastopnína.
einſtechen zabósti (-bódem), vbósti, zariniti; *impf.* zabádati, vbádati.
einſtecken vtekníti (-táknem), deti (denem) v . . .; *impf.* vtíkati, dévati; (einen Schimpf) požréti, *impf.* požírati.
einſtehen stópiti v službo, službo nastópiti; *impf.* nastópati; (für etw.) porok biti (sem), jámčiti, odgovórən biti.
einſtehlen ſich prikrásti (-krádem) se, podkrásti se.
einſteigen stópiti v . . ., vstópiti, priti (pridem) v . .; *impf.* vstópati, prihájati; (in den Wagen) stópiti, sesti (sedem) na voz; *impf.* sédati.
einſtellen postáviti, dejáti (dénem) v . ., ustanovíti; *impf.* postávljati, stáviti, dévati (devam, devljem); (Arbeit) ustáviti, prenéhati, popustíti; *impf.* ustávljati, prenehovati, popúščati; (Mißbrauch) odpráviti, *impf.* odprávljati; (unterlaſſen) opustíti, *impf.* opúščati; (in die Rechnung) zapísati (-písem), zaračúniti; *impf.* zapisovati; ſich — nastópiti, priti (pridem); *impf.* prihájati.
Einſtellung *f.* postavítev, ustanovítev; ustavítev, ustáva, prenéhanje.
einſtens ſ. einſt.
einſtiften uvésti (-vézem).
einſtig nekdánji, nekdášnji.
einſtimmen ujémati se, skládati se, zlágati se, strínjati se; (einwilligen) pritégniti, privóliti, pristáti (-stánem).
einſtimmig enoglásən, soglásən, skladən; *adv.* skladno.
Einſtimmigkeit *f.* enoglásnost, soglásnost, skladnost.
einſtöckig z enim nadstrópjem, enonadstrópən.
einſtopfen tláčiti, gátiti, mašiti v . .; natláčiti, vgátiti, zamašiti.
einſtoßen vpehníti (-páhnem), zasúniti; zatólči (-tólčem), zabíti (-bíjem); (Spieß) zabósti (-bódem), zapíčiti, vsaditi; *impf.* zabádati, vsájati; (die Zähne) izbíti, pobíti; *impf.* izbíjati.
einſtreichen zamázati (-mážem), *impf.* zamazovati; (Geld) potégniti, pográbiti.
einſtreuen natrésti (-trésem), potrésti, natrósiti, nasúti (-sújem, -spèm); *impf.* nasípati (-sípljem); (d. Vieh) nastláti (-stéljem), *impf.* nastiljati; (in d. Rede) vplésti (-plétem), pritekníti (-táknem); *impf.* vplétati, pritíkati.
einſtricken vplésti (-plétem).
einſtrömen teči (tečem), dotékati, valíti se v . . .
einſtudieren vstáviti, *impf.* vstávljati.
einſtudieren naučíti se česa, izúriti —, izvéžbati se v čem; *impf.* učíti se, úriti se, véžbati se.
einſtürmen navalíti v . ., plániti v . ., pritísniti, zagnáti (-žénem) se na . .; *impf.* pritískati, zagánjati se.
Einſturz *m.* udòr, podòr; razpàd; podrtíja; dem — naḥe rúšiti se, podírati se, razpádati.
einſtürzen *intr.* razrúšiti se, podréti (-dérem) se, razpásti (-pádem), sesúti (-sújem, -spèm) se; *impf.* rúšiti se, podírati se, razpádati, sesípati (-sípljem) se; (einſinken) pogrézniti se, vdréti se; (auf jemdn.) plániti, zagnáti (-žénem) se, navalíti, pritísniti na koga; *impf.* zagánjati se, pritískati; *tr.* porúšiti, podréti, razvalíti (zid). [tèm.
einſtweilen *adv.* tačas, za tačas, medeinſtweilig tačásən, začásən.
eintägig enodnévən, énega dne.
Eintagsfliege *f.* enodnévnica.
eintauchen pomóčiti; potopíti; *impf.* pomákati; potápljati.
Eintauſch *m.* zaména.
eintauſchen zameníti, zaménjati, preménjati; *impf.* zamenjevati.
eintheilen razdelíti, porazdelíti; *impf.* razdeljevati, delíti; (reihenweiſe) razvrstíti, razrediti; *impf.* razvrščevati, vrstíti.
eintheilig enodélən, énega dela.
Eintheilung *f.* delítev, razdelítev; razvrstítev; **Eintheilungs-** razvrstílni.
einthun dejáti (dénem), položíti, postáviti v . ., vdejáti; *impf.* dévati, polágati, postávljati v . . .
einträchtig enoglásən, enozvóčən. [nost.
Einträchtigkeit *f.* enoglásnost, enozvóč-
Eintracht *f.* sloga, složnost, edínstvo; in — leben složno živéti.
einträchtig složən.

Einträchtigkeit *f.* složnost.

Eintrag *m.* (Nachtheil) škoda, kvar, uíma.

eintragen znésti (-nésem), znósiti; *impf.* znášati, nesti v . . ; (ins Buch) zapísati (-píšem), vpísati, vknjížiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati; (v. Weber) vótčiti; zavótčiti, zavótkati; (Gewinn bringen) nesti, prinášati, dajáti.

einträglich kar nese (dobíček); —es Amt dobra —, mastna služba.

Eintragung *f.* vpis, vknjížba, vbelézba.

Eintragungsgebür *f.* vpisnína.

eintreffen (am Orte) priti (pridem), dóiti (doídem, dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (in Erfüllung gehen) izpólniti se, zgoditi se, dogoditi se, uresníčiti se; *impf.* izpolnjevati se; (übereinstimmen) ujémati se, zlágati se, skládati se, vézati (vežem) se.

eintreiben vgnáti (-ženem), zagnáti, zapodíti v . . ; *impf.* vgánjati, góniti v . . ; (eine Schuld) iztérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (einen Keil) zabíti (-bíjem), *impf.* zabíjati.

Eintreibung *f.* vgòn, vgánjanje; terjátêv, izterjátêv, izterjevánje.

eintreten *intr.* vstópiti, stópiti v . . ; *impf.* vstópati, stópati v . . ; (entstehen) pripetíti se, zgodíti se, nastópiti; für etwas — potégniti, pognáti (-ženem) se za kàj; (stattfinden) vršíti se; (von der Kälte) nastópiti, pritísniti; *impf.* nastópati, pritískati; die Nacht tritt ein nóči se, mračí se, noč se dela; zmračí se, noč nastópi; *tr.* (Wurzeln) vteptáti; Kraut — zelje tláčiti.

eintrichtern vlíti (vlíjem), *impf.* vlívati.

Eintritt *m.* vstòp, nastòp, vhòd, prihòd; — der Mondesfinsternis začétek mésečnega mrka.

Eintrittsgebür *f.* vstopnína.

Eintrittskarte *f.* vstópnica, vstópni listék.

Eintrittszimmer *n.* čakálnica, predízba.

eintrocknen posušíti se, usušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

eintröpfeln po kapljah vlíti (vlíjem), kániti v . . , vkapljáti; *impf.* vlívati.

einüben izúriti, izvéžbati; *impf.* úriti, véžbati, váditi.

einverleiben pripojíti, pridrúžiti, utelovíti; *impf.* pridruževati; (in öffentl. Bücher) vpísati (-píšem), vknjížiti; *impf.* vpisovati, vknjiževati.

Einverleibung *f.* pripojítêv, pridrúžba; (in die Bücher) vpis, vknjížba.

einverleibungsfähig vpisljiv, vknjížljiv.

Einverleibungsgesuch *n.* prošnja za vknjížbo.

einvernehmen dovprášati, zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* dovpraševati, zaslíševati, izpraševati.

Einvernehmen *n.* zaslíšanje, izpraševánje; dogóvor, porazúm; ins — setzen dogovoríti se, doméniti se.

Einvernehmung *f.* zaslíšanje, zaslíševánje, izpraševánje; dogóvor.

einverstanden sein s. einverstehen.

einverständigen správiti, zložíti.

einverständlich, einvernehmlich *adv.* dogóvorno, porazúmno.

Einverständnis *n.* porazúm, sporazúm, sporazúmek; soglásje, dogóvor.

einverstehen sich porazuméti se, dogovoríti se, zméniti se, pobótati se; *impf.* dogovárjati se, porazumévati se; einverstanden sein zadovóljen biti (sem), ene misli biti, zlágati se; privóliti v kaj.

Einwand *m.* prigóvor, ugóvor; ein leerer — prazèn izgóvor.

Einwanderer *m.* prisélnik, doséłec.

einwandern priséliti se, doséliti se, naséliti se.

Einwanderung *f.* priselítêv, vselítêv, doséłba.

einwärts *adv.* noter, navnóter.

Einwärtsdreher *m.* (Muskel) zavračávec.

einwässern namóčiti, *impf.* namákati.

Einwässerung *f.* namáka.

einweben vtkáti (-tkèm, -tkám), pritkáti; vplésti (-plétem).

einwechseln ménjati, izménjati, zaménjati.

einweichen razmóčiti, *impf.* razmáčati.

einweihen posvetíti, blagoslovíti; *impf.* posvečevati, blagoslávljati; in ein Geheimnis — skrivnost komu razodéti (-dénem), povériti.

Einweihung *f.* posvétba, posvetítêv, posvečevánje, blagoslovljénje.

einwenden prigovoríti, ugovoríti; *impf.* prigovárjati, ugovárjati; nasprotováti, upírati se.

Einwendung *f.* prigóvor, ugóvor; (Beſchwerde) pritóžba.

einwickeln zavíti (-víjem), zamotáti; *impf.* zavíjati; (ein Kind) povíti, *impf.* povíjati.

einwiegen zazíbati (-zíbljem), *impf.* zazibávati.

einwilligen pri-, dovóliti; pristáti (-stánem) na kaj; *impf.* dovoljevati.

Einwilligung *f.* privolítev, privolílo, dovolítev.

einwirken vtkáti (-tkám, -tkèm), uvótkati; auf jemanden — nagíbati koga, vplívati na koga; auf etwas — učinkovati, delovati, vplívati, vpliv iméti (imám) na kaj; wohlthätig — pospéšiti kaj, pripomóči (-mórem) k čemu; *impf.* pospeševati.

Einwirkung *f.* nagíbanje, vplívanje, učinkovánje, delovánje.

Einwohner *m.* stanovávčc, prebivávčc, stanovník; — der Stadt meščan; — des Marktes tržan; — d. Stadt Laibach Ljubljáncan; —in *f.* stanovávka, prebivávka.

Einwohnerſchaft *f.* prebivávstvo, prebivávci *pl.*

einwühlen ſich zaríti (-ríjem) se, *impf.* zarívati se.

Einwurf *m.* ſ. Einwendung.

einwurzeln ukoreníti se, ukoreníniti se, zakoreníti se; *impf.* ukorenjevati se.

Einzahl *f.* ednína, edíno števílo, enójno števílo.

einzahlen vpláčati, *impf.* vplačevati.

einzählen prištéti (-štéjem), pribrojíti; *impf.* prištévati; (in etwas) naštéti, odštéti, odbrojíti; *impf.* naštévati.

einzählig samotež, samotéžen.

Einzahlung *f.* vplačílo, vplačevánje.

Einzahlungskarte *f.*, **Einzahlungsſchein** *m.* vplačílnica.

einzapfen natóčiti, pretóčiti; *impf.* natákati, pretákati.

einzäunen nauzdáti.

einzäunen ogradíti, zagradíti; *impf.* ograjevati, zagrajevati.

Einzäunung *f.* ográja, zagrája, plot.

einzeichnen vrísati (-ríšem); zapísati (-píšem), vpísati, zabelézíti, zaznámenjati; *impf.* zapisovati.

Einzeichnung *f.* zapis, vpis, zabelézba.

Einzelding *n.* ſ. Einzelweſen. [ólen.

Einzelglied *n.* posámezni ud, poedín

Einzelheit *f.* posámeznost, posámnost.

Einzelmenſch *m.* posámeznik, posámezni človek.

einzeln posámezèn, posáměn, poedín; *adv.* posébej, po sámosti, posámezi, vsak posébej, posámič; — verkaufen na drobno prodájati.

Einzelnarreſt *m.* posámezni zapòr, samótni zapòr.

Einzelnausverkauf *m.* razprodája na drobno, nadróbna razprodája.

Einzelnbeſtimmung *f.* posébna dolóčba, posébna odrédba.

Einzelngericht *n.* edinoosébno sodíšče.

einzelweiſe *adv.* posámič, posámez.

Einzelweſen *n.* posámezna reč (-í), posámna stvar (-í); poedínèc, saměc.

einziehen *tr.* potégniti v .., *impf.* potegovati v .., potézati; den Faden — vdéti (-dénem), *impf.* vdévati; (ein Band) uvésti (-védem); *impf.* uvájati; (Vermögen) odvzéti (-vzámem), pobráti (-bérem), zarúbiti, zaséči (-séžem); *impf.* jemáti (jémljem), pobírati; (Verbrecher) zapréti, zatvóriti; *impf.* zapírati; (Beſoldung) ustáviti, zapréti; *impf.* ustávljati, zapírati; (Kundſchaft) pozvédeti (-zvém), doznáti; *impf.* pozvedovati; (Banknoten) razveljáviti, iz obtéka vzéti (vzámem); der Schwamm zieht das Waſſer ein goba vodo pije; *intr.* (in die Wohnung) naséliti se, vséliti se, nastániti se; *impf.* vseljevati se; (in die Stadt) iti (idem), vhòd iméti (imám); priti, *impf.* prihájati; ſich — uskóčiti se, slókniti se.

Einziehung *f.* vdétje, potéga; (des Vermögens) odvzéma, zarubítev; zapòr, zatvorítev; razveljáva; vselítev; — von Rechten odjémanje pravíc.

Einziehzeit *f.* priselílni čas.

einzig edín, sam; ein —er eden sam, samó eden; — und allein samó to, samó edíno to, zgolj samó to; das iſt — in ſeiner Art temu ni para, temu ni enákega; der —e Sohn edíněc; die —e Tochter edínka, edínica.

Einzigkeit *f.* edínstvo.

einzöllig énega palca, palěc dolg, — širòk.

einzuckern s sladkórjem potrésti, posladíti; *impf.* s sladkorjem potrésati.
Einzug *m.* vhòd, prihòd.
einzwängen vtláčiti, vtísniti, zatísniti, stísniti v kaj; *impf.* vtískati, vtiskovati.
eirund jajčast, okrógël kakor jajce.
Eis *n.* led; (das erſte dünne Eis, auch Eisſcholle, Treibeis) srež; mit — bedeckt werden zamŕzniti, *impf.* zamrzovati; zu — gefrieren zmŕzniti, *impf.* zmrzovati; **Eis-** ledéni.
Eisart *f.* vrsta ledú.
Eisbad *n.* ledéna kopel (-i).
Eisbahn *f.* drsalnica, drča. drsališče.
Eisbär *m.* beli —, séverni medved.
Eisberg *m.* ledeník, ledéna gora.
Eisbock *m.* ledéna koza, — kobíla.
Eisbrecher *m.* ledolòm.
Eisbremſe *f.* ledéna grebenica, mačék.
eiſen *tr.* led sékati; *intr.* ledíti se.
Eiſen *n.* železo; (Feſſeln) okóvi *pl.*, železje; altes — železna starína; roheš — grodëlj; **Eiſen-** železni.
Eiſenader *f.* železna žila.
Eiſenarbeiter *m.* železar.
eiſenartig železast.
Eiſenauflöſung *f.* železna raztopína.
Eiſenbahn *f.* železna cesta, železnica; **Eiſenbahn-** železniški, železnični.
Eiſenbahnanlage *f.* železniška naprava.
Eiſenbahnbeamte *m.* železnični urádnik.
Eiſenbahnbetrieb *m.* železnični obrát.
Eiſenbahnbetriebsdirection *f.* železnično obrátno ravnáteljstvo.
Eiſenbahnbetriebsordnung *f.* železnični obrátni red.
Eiſenbahnfrachtbrief *m.* železniški vozni list. [štvo.
Eiſenbahngeſellſchaft *f.* železniško dru-
Eiſenbahnkörper *m.* železniško zgradbíšče.
Eiſenbahnlinie *f.* železnična proga.
Eiſenbahnſchiene *f.* kolejnica, železniška šina, — tráčnica.
Eiſenbahnſtation *f.* železniška postája.
Eiſenbahnverkehr *m.* železnični promèt. [práva.
Eiſenbahnverwaltung *f.* železnična u-
Eiſenbahnwächter *m.* železnični čuváj.
Eiſenbahnzug *m.* železniški vlak, železnični vlak.
Eiſenband *n.*, **Eiſenbeſchlag** *m.* železni okòv.
Eiſenbergwerk *n.* železni rudnik, železnik. [tër.
Eiſenblech *n.* železna pločevína, kosí-
Eiſenblüte *f.* železni cvet.
Eiſenerz *n.* železna ruda, železovëc.
Eiſenextract *m.* izvléček iz železa.
Eiſenfabrikat *n.* izdélek iz železa, železna tvorína.
eiſenfarbig železast, železne barve.
Eiſenfeil, Eiſenfeilicht *n.* železni opílki *pl.*, železna piljevína.
eiſenfeſt čvrst kakor železo.
Eiſenfreſſer *m.* hvastáč, ustnež.
Eiſengehalt *m.* količina železovíne.
Eiſengeräth *n.* železno orodje.
Eiſengewerkſchaft *f.* fužíne *pl.*, železarsko rúdništvo.
Eiſengießer *m.* železolívec.
Eiſengießerei *f.* železolívnica.
Eiſenglanz *m.* železni sijájnik.
Eiſenglimmer *m.* lúskavi železovec.
eiſenhaltig železnat.
Eiſenhammer *m.* plavž, fužína.
Eiſenhandel *m.* trgovína z železom, trgovína z železnino.
Eiſenhändler *m.* železnínar.
Eiſenherdreif *m.* ognjíščno opasílo.
Eiſenhut *m. (Aconitum)* preobjéda, omej, lisják, vránjica, pasja smrt (-i).
Eiſenhütte *f.* ſ. Eiſenhammer.
Eiſenkalk *m.* ápnasto železo.
Eiſenkies *m.* železni krščec.
Eiſenocker *m.* železna okra.
Eiſenofen *m.* železna peč (-í).
Eiſenoxyd *n.* železni okís.
Eiſenplatte *f.* železna plošča.
Eiſenprobe *f.* poskúšnja železa; (Gottesurtheil) izkúšnjá z razbéljenim železom.
Eiſenroſt *m.* železna rjà.
Eiſenſäure *f.* železna kislína.
Eiſenſchimmel *m.* serëc, zelénko.
Eiſenſchlacke *f.* žlindra, plind.
Eiſenſchlag *m.* okujíne *pl.*, okóvine *pl.*
Eiſenſchmied *m.* kováč.
Eiſenſchmiede *f.* kováčnica.
Eiſenſchmiedin *f.* kovačica.
Eiſenſchuſs *m.* slepa železna ruda.
Eiſenſpäne *pl.* ſ. Eiſenfeilicht.
Eiſenſpat *m.* jeklénec.

Eiſenſtab *m.* železna šibica.
Eiſenſtein *m.* železnják, železovec.
Eiſenvitriol *m. (n.)* železna galica, železni vitrijól.
Eiſenware *f.* železnína, železna roba.
Eiſenwerk *n.* železnína; železnik; ſ. Eiſenhammer.
Eiſenzeug *n.* železno oródje, železno posódje, železnína.
eiſern železén; *fig.* trd kakor železo; (Herz) neusmíljen, okrútën; —er Fleiß neumórna marljívost.
Eisfabrik *f.*, **Eiswerk** *n.* ledárnica.
Eisfahrt *f.* vožnja po ledu. [polje.
Eisfeld *n.* ledíšče, ledovíšče, ledéno
eisförmig ledast, ledénast.
Eisgang *m.* splàv ledú, lomljénje ledú.
Eisgebirge *n.* ledeníki *pl.*, ledéno pogórje.
Eisgefilde *n.* ledéno polje, ledovíšče.
Eisgrube *f.* ledeníca.
Eishändler *m.* ledár.
Eishauer *m.* ledosèk.
eiſig ledén, ledovít.
eiskalt mrzél kakor led.
Eiskeller *m.* ledeníca.
Eiskluft *f.* razzéba, razpóka od mraza.
eiskläftig razzében, razsápel; —es Holz razzébni les.
Eiskruſte *f.* ledéna skorja, srež.
Eislager *n.* ledíšče.
Eislauf *m.* drsanje.
Eislaufverein *m.* drsalno društvo.
Eismeer *n.* ledéno morje.
Eismöve *f.* tonóvščica, pijálo.
Eisnebel *m.* mráznica.
Eisperiode *f.* ledéna doba.
Eisplatz *m.* drsalíšče.
Eispol *m.* ſ. Nordpol.
Eispunkt *m.* ledíšče. [skrl (-i).
Eisſcholle *f.* ledéna skríl (-i), ledéna
Eisſchuh *m.* drsalica, smuč (-i), smučke *pl.*; (zum Gehen) krplja.
Eisvogel *m. (Alcedo)* vodómec.
Eiswind *m.* mrzli —, ledéni vetér.
Eiszapfen *m.* ledéna sveča, kruncélj, sklénica.
eitel ničev, ničevén, prazén, čalárën, puhél; (vergänglich) minljiv; (eingebildet) ničémurën, domišljav; (lauter) sam, suh; — nennen po nemárnem —, po nevrédnem imenovati.
Eitelkeit *f.* ničevost, praznost, puhlost; ničémurnost; minljívost.
Eiter *m.* gnoj; mit Blut gemiſchter — sókrvica; (i. d. Augen) krmélj, krmèžélj.
Eiterauge *n.* krmežljívo okó.
eiteräugig krmežljiv, krmežljav.
Eiterbeule *f.* tvor, gnojavíca, vrèd.
eitericht gnojast, tvorast.
eitern gnojíti se; ognojíti se.
eiternd gnojén.
Eiterſtelle *f.* ognójek.
Eiterſtock *m.* stržén.
Eiterung *f.* gnojénje; in — übergehen ognojíti se.
Eiterungsmittel *n.* gnojílo.
Eiweiß *n.* beljàk.
eiweißhältig beljákovnat.
Eiweißſtoff *m.* beljakovína, beljákovec.
Ekel *m.* gnus, stud, mrzkóta, grust, mrzénje; ich habe —, ſ. ekeln; ich bekam — pristudílo se mi je, priskútilo se mi je, omrzélo mi je, ogádilo se mi je.
ekelhaft, ekelerregend ostúden, gnusën, nagnúsën, ogáden, ogávën, oskútën. mrzèk, gaden; — machen gáditi, grustíti; der Ekelhafte ostúdnež; die Ekelhafte ostúdnica.
Ekelhaftigkeit *f.* ostúdnost, gnusóba, nagnúsnost, gadnost, mrzkost.
ekeln, es ekelt mich gnusi se mi, studi se mi, gabi se mi, preséda mi, grustí se mi, mrzí mi (me).
Eklektiker *m.* izbirljívec v modroslóvju, ekléktik.
eklektiſch izbirljiv, ekléktičen.
Eklipſe *f.* mrk, omfknjenje.
Ekliptik *f.* ekliptika, solnčna (dozdévna) pot (-i).
Ekloge *f.* seljánka, pastírska pesèm (-i), ekloga.
Ekſtaſe *f.* zamáknjenost, vzhìt; neizmérna radost (-i).
Elaborat *n.* izdélek. [elástičnost.
Elaſtizität *f.* prožnost, prožljívost,
elaſtiſch prožen, prožljiv, elástičen.
electiv *adv.* na izbòr, na izbíro, izbéroma.
Elefant, Elephant *m.* slòn; **Elefantenſlonov.** [bën.
elegant ličën, nakíčen, sijájen, bliščó-
Eleganz *f.* ličnost, nakíčenost, sijájnost, bliščóba.

Elegie *f.* žalostínka, elegíja.
elegiſch elégičən, milotóžən.
Elektricität *f.* eléktrika; eléktričnost.
Elektricitätserreger *m.* elektrobúdnik.
Elektricitätsleiter *m.* elektrovòd.
Elektricitätswerk *n.* elektrárna.
Elektriker *m.* eléktrik, elektrotéhnik.
elektriſch eléktričən; —er Stoff eléktrika; —er Strom elektrotòk.
elektriſieren elektrizovati, elektrizírati; *fig.* vnéti (vnámem), *impf.* vnémati.
Elektriſiermaſchine *f.* eléktrični kolo.
Elektrodynamik *f.* elektrodinámika.
elektromagnetiſch elektromagnétən.
Elektrometer *m.* elektromèr.
Elektromotor *m.* elektrobúdnik.
Elektrophor *m.* elektrofór.
Elektroſkop *n.* elektroskóp.
Element *n.* živəlj, elemént; (Urſtoff) prvína, prvək; (Anfang) začétək, osnútək.
Elementarbuch *n.* začétna knjiga, počétne bukve *pl.*
Elementarereigniß *n.* priródni dogódək, elementárni prigódək.
elementariſch priródən; prvínski, prvótən; počétən.
Elementarlehre *f.* počétni nauk.
Elementarlehrer *m.* učítelj počétnih náukov.
Elementarorgane *pl.* osnóvni organi.
Elementarſchaden *m.* uíma.
Elementarſchule *f.* počétna šola.
Elementarſchüler *m.* učénəc začétnik.
Elementarunfall *m.* priródna nezgóda.
Elementarunterricht *m.* počétni nauk.
Elen, -thier *n.* los; =kuh *f.* losíca.
Elend *n.* reva, beda; révščina, siróščina; nadlóga, stiska.
elend revən, bedən; **elendeß Haus** beznica.
Elende *m.* reva, revež, révišče; ubóžəc; *f.* reva, révica; ubóžica.
elendiglich *adv.* revno, bedno; žálostno.
Eleve *m.* vájenəc, pítoməc, elev.
Elevenprüfung *f.* izkúšnja za vájence.
elf ſ. eilf.
Elf *m.*, **Elfe** *f.* gorski duh, škràt.
Elfenbein *n.* slónova kost (-i), slonokóst (-i).
elfenbeinen (-ern) slonokostén.
eliminieren iztrébiti, izlóčiti.
Eliminierung *f.* izlóčba, izbrís.
Eliſion *f.* izpàh; izpàd, zamólkljaj; elízija.
Elite *f.* izbòr, cvet, jedro; die — deß Adelß najvíšja gospóda, cvet plemenitášev.
Elixir *n.* lek, izváreк (od rastlín in raznih pridélkov).
Ellbogen *m.* lakət, lakát (-ktà, -ktú), komólec; **Ellbogen-** komólčni.
Ellbogenbein *n.* podláhtnica.
Ellbogenhöhle *f.* pázduha.
Ellbogenſpitze *f.* kljúčica.
Elle *f.* vatəl, lakát (-ktà, -ktú), lakət; nach der — na vatəl.
Ellenbogen *m.* ſ. Ellbogen.
ellenbreit vatəl —, lakət širòk.
ellenlang lakət —, vatəl dolg.
Ellenmaß *n.* láketna mera, mera na vatəl.
Ellenritter *m.* vátlar, vátlarček.
ellenweiſe po vatlu, na vatle, na lakət.
Ellipſe *f. gram.* izpúst; *geom.* pakróg, elípsa.
elliptiſch pakróžən, elíptičən.
Elſebeerbaum *m.* brek, breka, brénkovec.
Elſter *f.* sraka; *dem.* sráčica; **Elſterelterlich** staršev, rodíteljev *(gen. pl.)*, očétov in máterin, rodíteljski; domàč; im —en Hauſe v domáči hiši, v očétovi hiši.
Eltern *pl.* starši, rodítelji, oče in mati.
Elternliebe *f.* ljubézən (-i) staršev.
elternlos brez staršev, sirótən; siróta (Waiſe).
Elyſium *n.* ràj, elízij.
Email *n.* sklenína, steklenína, posteklína.
Emailleur *m.* posteklínar.
emaillieren posteklíti, *impf.* posteklјevati.
Emanation *f.* iztòk, izhòd.
Emancipation *f.* osvobója, osamosvójba, oprostítev.
emancipieren osvobodíti se, osamosvójiti se, oprostíti se.
Emballage *f.* zavòj, posóda, ambaláža.
emballieren zavíti, zamotáti.
Embargo *m. (n.)* zadržba ladij, zaustáva ladij.

Emblem *n.* známenje, znak. [tëk.
Embryo *m.* zamétëk, zaródëk, spočétek.
emeritiert upokojèn, doslužívši.
Emeute *f.* ſ. Aufſtand.
Emigrant *m.* izsélnik, uskòk.
Emigration *f.* izselítëv.
emigrieren ſ. auswandern.
eminent izvrſtën, izbórën; (v. d. Majorität) znamenít, očítën.
Eminenz *f.* prevzvíšenost, eminéncija; (Fortgang) odlíka.
eminieren ſ. hervorragen.
Emiſſär *m.* poslánec.
Emiſſion *f.* poslátëv, pošiljátëv; (der Banknoten) izdávanje, izdája, izdajátëv.
emittieren izdáti, *impf.* izdájati.
Emmerling *m.* strnád; (Weibchen) strnádka; *dem.* strnádek.
Emolument *n.* korist (-i); postránski dohódek, emolument.
Empfang *m.* prejèm, prejémek, prejétëv; in — nehmen prejéti (préjmem), dobíti, prevzéti (-vzámem); *impf.* prejémati, dobívati, prevzémati; annehmen vzéti, *impf.* jemáti (jémljem).
empfangen prejéti (préjmem), prevzéti (-vzámem), dobíti; *impf.* prejémati, dobívati; (jemdn.) sprejéti, *impf.* sprejémati; (v. weibl. Geſchl.) spočéti, *impf.* spočénjati, auch znósiti.
Empfänger *m.* prejémnik, prejemávec; —in *f.* prejémnica, prejemávka.
empfänglich dovzétën, navzemljiv, sprejemljiv; spočétën, spočetljiv.
Empfänglichkeit *f.* dovzétnost, navzétnost, sprejemljívost; spočétnost.
Empfangnahme *f.* prejèm, prejétje.
Empfängnis *f.* spočétje, spočétëv; unbefleckte — brezmádežno spočétje.
Empfangsbeſtätigung *f.* prejémno potrdílo.
Empfangsrecepiſſe *n.*, =ſchein *m.* prejémnica, prejémni list. [jémke.
Empfangsrubrik *f.* predélek za pre-
empfehlen priporočíti, *impf.* priporóčati, priporočevati; ſich jemandem — priporočíti se, izročíti se; *impf.* priporóčati se, izročevati se; (Abſchied nehmen) poslovíti se, slovo vzéti (vzámem); *impf.* slovó jemáti (jémljem); ich empfehle mich z Bogom, srečno, klanjam se.
empfehlend priporočljiv, priporočeválen; prikupljiv.
empfehlenswert priporóčen, vreden priporóčbe.
Empfehler *m.* priporočevávec, priporočník; —in *f.* priporočnica.
Empfehlung *f.* priporočílo, priporóčba, priporočítëv; richte meine — auf priporóči me.
Empfehlungsſchreiben *n.* priporóčni list, priporóčno pismo.
empfindbar čutën, občútën.
Empfindelei *f.* prenapéta občutljívost.
empfinden čútiti; občútiti; Freude — veselíti se, vesélje obhája (koga); Durſt — žejen biti (sem), žeja me.
Empfinden *n.* občútek, čut.
Empfindler *m.* občutljívec.
empfindlich občutljiv, čutljiv, občútën; (ſchnell zornig) zamérljiv, nagle jeze; (groß) velik, znatën; hud.
Empfindlichkeit *f.* občutljívost, občútnost; zamérljivost.
empfindſam občutljiv, rahločútën, mehék.
Empfindſamkeit *f.* občutljívost, rahločútnost. [tëk.
Empfindung *f.* občút, občútek, počú-
Empfindungskraft *f.*, =vermögen *n.* moč občútka, občútnost. [ljiv.
empfindungslos brezčútën, neobčut-
Empfindungsloſigkeit *f.* brezčútnost.
Empfindungsnerv *m.* čútnica, občútni živec.
Empfindungsorgan *n.* občutílo.
Empfindungswort *n.* medmèt.
Empfohlene *m.* priporočénec.
Empháſe *f.* posébni poudárek (posámeznih izrázov v góvoru), krepkóta.
emphatiſch krepék, živ, s poudárkom.
Emphyſem *n.* napuhlína, napihnjenína.
Empirie *f.* izkústvo, izkúšenost, izkúšnja.
empiriſch izkúšen, izkúšen, empíričen.
empor kvíšku, kviškoma, navzgór, gori, v višék, pokóncu.
empören vzdígniti, povzdígniti. pobúniti; *impf.* povzdigovati; (unwillig machen) razgórčiti, razsrdíti, razjezíti, razkáčiti; ſich — púntati se; vzdígniti se, spúntati se. pobúniti se.

empörend grozĕn, strašĕn, strahovít, grozovít.
emporfahren kvíšku plániti, — skóčiti.
emporheben vzdígniti, povzdígniti; *impf.* povzdigovati.
emporhelfen na noge —, kvíšku pomóči (-mórem), *impf.* pomágati; ſ. aufhelfen.
emporkeimen vzníkniti.
Emporkirche *f.* kor, pevalíšče.
emporkommen kvíšku priti (pridem), *impf.* prihájati; povzdígniti se, opomóči (-mórem) si; *impf.* povzdigovati se.
Emporkömmling *m.* novi povzdígnjeněc, novíněc v časti.
emporlodern vzplamenéti, vzplamtéti, plásniti, švígniti (plamen).
emporragen kvíšku moléti, štrléti, strčati (strčím). [se.
emporranken ſich ovíjati se, vzpénjati
emporſchleudern zagnáti (-ženem), zalúčati kvíšku; brúhniti, vréči (vržem); *impf.* brúhati, métati (mečem).
emporſchweben vzplávati, vzdígniti se; *impf.* vzdigovati se.
emporſchwingen ſich vzletéti, vznésti se, vzpéti (-pnèm) se; *impf.* vzletévati.
emporſtehen kvíšku stati (stojím), moléti, štrléti, strčati (-čím); (v. Haaren) sršiti se, ščetíniti se.
emporſteigen vzdígniti se, kvíšku stópiti; *impf.* vzdigovati se, kvíšku stópati.
emporſträuben ſich ježíti se, ščetíniti se, sršiti se; naježíti se.
Empörung *f.* upòr, vstája, buna, pùnt; razgórčenost. [vzráščati.
emporwachſen vzrásti (-rástem), *impf.*
emporwuchern bohótno rasti (rastem); vzbohotáti.
emſig marĕn, marljìv, prizadévčn.
Emſigkeit *f.* marnost, marljívost, prizadévnost.
En chef (Befehlshaber) *m.* najvíšji povéljnik.
Enclave *n.* osrédek.
Encyklopädie *f.* jedro znánstva, enciklopedíja.
encyklopädiſch vseúčĕn, enciklopédiški; (oberflächlich) površĕn.
End- končni, zadnji.
Endabſicht *f.* glavni namèn, končni cilj, cilj in konèc.
Endbeſcheid *m.* končni odlòk.
Endbrett *n.* skončnica, skončník, skončna deščica.
Ende *n.* konèc, kràj; am — d. Dorfes konèc vasí; von einem — zum andern od konca do konca, od konca do kraja, od kraja do kraja; (Ausgang) izíd; zu — bringen dokončáti, dovršiti, dognáti (-ženem); zu — gehen poíti (-ídem), potéči (-tèčem), nestáti (-stánem) česa; *impf.* pohájati, potékati, nehávati, minévati; ein — nehmen pogíniti, končáti, konèc biti (sem) česa, konèc vzéti (vzámem); bis zu — dokónca, docéla; (des Lebens) smrt (-i); (Gabe am Hirſchgeweih) razrástek, párog, rožič; zu — führen dodélati; zu — kommen mit Bauen, Säen, Dreſchen dozídati, dosejáti (-séjem), domlátiti.
Endel *n.* krajèc.
endeln črez prst šívati, na omético šívati, ométati.
Endelnaht *f.* omética.
Endelſtich *m.* ométni vbòd.
endemiſch endémičĕn, v kakem kraju navádĕn (o boléznih).
enden *intr.* končáti se, izvršiti se, izíti (-ídem), miníti, konèc vzéti (vzámem); *impf.* končevati se, izvrševati se, minévati; *tr.* končáti, dokončáti, dovršiti; *impf.* dokončevati, dovrševati; (aufhören) néhati, prenéhati; *impf.* prenehovati.
Endentſcheidung *f.* končna razsódba.
Endergebnis *n.* končni izíd, končni posléděk.
Enderledigung *f.* končna rešitèv.
Endesgefertigte *m.* podpísanèc.
endgiltig končno veljávčn.
endigen ſ. enden.
Endigung *f.* dokončánje, dovršitèv.
Endivie *f.* endívija, rezva (in Stmk.).
Endlaut *m.* končnik.
endlich *adi.* končni, zadnji, poslédnji; (vergänglich) umrljìv, minljìv; *adv.* končno, skonca, napósled, slednjič.
endlos brezkónčĕn, neskónčĕn, brezkráječn. [nost.
Endloſigkeit *f.* brezkónčnost, neskónč-
Endmaſche *f.* končna petlja.

Endpunkt *m.* krajíšče.
Endreim *m.* končna rima, končni stik.
Endresultat *n.* ſ. Endergebnis.
Endſchaft *f.* konèc.
Endſilbe *f.* končnica. [padež.
Endung *f.* končnica; (Caſus) sklòn,
Endurſache *f.* končni vzròk.
Endurtheil *n.* končni razsódek, končna sodba.
Endzeile *f.* poslédnja vrsta.
Endzweck *m.* poglavítni smotèr, zadnji namèn, cilj in konèc.
Energie *f.* krepkóst, krepkóba, krepkovóljnost.
energiſch krepkóbèn, krepkovóljèn.
Engagement *n.* najétje v službo, najèm (-jéma), najéma; (Dienſt) služba; (Verpflichtung) zavéza.
engagieren v službo vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); (verpflichten) zavézati (-vèžem); ſich — službo prevzéti, v službo stópiti; zavézati se, obljúbiti se.
engbrüſtig ozkopŕsèn; *med.* nadúšljiv, sipljiv.
Engbrüſtigkeit *f.* nadúha, sipljívost.
enge tesèn, tesnóbèn, ozèk; —r Weg sotéska, tesníce *pl.*, klanèc, tesnec; — ſchreiben drobnó písati (píšem); —r Kamm gost glavník; es wird mir — ums Herz srcé mi stíska, tiščí me na srcu; — anliegend opésèn.
Enge *f.* tesnóba, tesnóst, tesnóča; (ein enger Ort) sotéska, klanèc, ožína; in die — treiben v zadrégo správiti; v kozji rog ugnáti (-žénem).
Engel *m.* angel, krilátec; Engel- ángelski, ángelov.
Engelbrot *n.* ángelski kruh.
Engelchen *n.* ángelček.
engelgleich kakor ángel, ángelu enák.
engelrein čist kakor angel.
Engelreinheit *f.* ángelska čistost.
Engelſchar *f.* truma ángelov. [vost.
Engelsgeduld *f.* ángelska potrpežljí-
Engelsgruß *m.* ángelsko češčénje.
Engelsſtimme *f.* ángelski glas.
engen stisníti, zóžiti; *impf.* stískati.
Engerling *m.* podjèd; (unter d. Haut) ógrc.
Engflügler *m.* ozkokrílec.
engherzig tesnosŕčèn; malodúšen.
Engherzigkeit *f.* tesnosŕčnost; malodúšnost.
engliſch ángelski, ángelov; der —e Gruß ángelsko češčénje, ángelov pozdráv; (v. England) angléški.
Engpaß *m.* sotéska, klanèc.
Enkel *m.* vnúk; *dem.* vnúčèk, vnúčič.
Enkelin *f.* vnúka, vnúkinja.
Enklitik *f.* naslonica.
enorm neizmérèn, ogróměn.
Enquête *f.* ankéta, preiskoválno povérjenstvo.
enrollieren vpísati (-píšem), zapísati; *impf.* zapisovati.
Enſemble *n.* skupnost, skladnost (posámeznih delov v celóto); celóta.
ent- (in Zuſammenſetzung) raz-, s-, u-, od-.
entadeln plemeníštvo vzéti (vzámem) (komu), *impf.* jemáti (jémljem).
entarten izvrèči (-vržem) se, izprevrèči se, izpríditi se, izrodíti se.
Entartung *f.* izródèk, izprevržèk; izpridba.
entäußern oprostíti, otéti (otmèm), résiti koga česa; ſich — iznebíti se česa, odréči se, oddáti kàj; *impf.* oddájati.
Entäußerung *f.* iznebítèv, oddája.
entbehren bíti (sem) brez česa, ne iméti (nímam) česa; (den Mangel ertragen) utrpéti (-trpím), prebíti (-bóm) brez česa, prestáti (-stánem) brez česa; *impf.* utrpévati; (vermiſſen) pogrešíti, *impf.* pogrẽšati; die Nahrung — strádati, glad trpéti.
entbehrlich utŕpèn, pogrešljiv; das iſt mir — to lahko utrpím, brez tega sem lahko, to mi je odvèč.
Entbehrlichkeit *f.* utŕpnost, pogrešljívost.
Entbehrung *f.* pománjkanje, utŕpa; strádanje; utŕpèk.
entbieten poročíti, izporočíti, na znanje dati (dam); *impf.* poróčati, izporóčati, na znanje dajáti; jemanden zu ſich — posláti (póšljem) po koga, koga k sebi poklícati (-klíčem), ukázati (-kážem) komu, naj pride; *impf.* pošíljati po koga, koga k sebi klícati, ukazovati komu, naj pride; einen Gruß — pozdráviti, vzdáti (srečo, dobèr dan); *impf.* pozdrávljati (koga), vzdájati.

Entbietung *f.* poročílo, izporočílo; — eines Gruſſes pozdrày.

entbinden odvézati (-vézem), razvézati, razrêšiti, oprostíti, osvobodíti; *impf.* odvezovati, razvezovati, razrešévati, opráščati; (von Frauen) rodíti; porodíti, povíti (-víjem).

Entbindung *f.* odvéza, razvéza, oprostítev; (v. Frauen) pórod.

Entbindungsanſtalt *f.* porodílnica, porodníščnica.

Entbindungswiſſenſchaft *f.* porodoslóvje, porodoznánstvo.

entblättern listje obráti (-bérem), osmúkati, ogolíti; *impf.* listje obírati, osmukávati; ſich — osúti (-spèm und -sújem) se, *impf.* osípati (-sípljem) se.

entblöden ſich drzniti se, predrzniti se.

entblößen das Haupt odkríti (-krijem) se, vzéti (vzámem) pokriválo z glave; *impf.* odkrívati se, jemáti (jémljem) pokriválo z glave; d. Körper — (während d. Schlafes) razodéti (-dénem) se, *impf.* razodévati se; (gegen die Scham) gáliti (gáriti) se; razgáliti se, *impf.* razgáljati se; eine Feſtung — vzéti (vzámem) vojáke iz trdnjáve, opustíti jo.

entblößt gòl, nag, razgáljen; —en Hauptes odkrit, razoglàv, gologlàv; aller Güter — brez imétka, gòl in suh.

entbrennen vžgáti (vžgèm) se, vnéti (vnámem) se, razvnéti se, vzplamtéti; *impf.* vžígati se, vnémati se; für etw. entbrannt ſein za kaj živéti (živím), goréti (gorím), vnet biti (sem).

entbürden razpŕtiti, razpŕtati, razbremeníti; *impf.* razbremenjati; (ein Thier) raztovoríti, *impf.* raztovárjati.

entdecken odkríti (-krijem), najti (najdem), zasledíti; *impf.* odkrívati, nahájati; (verrathen) izdáti, ovádíti, naznániti; *impf.* izdájati, ovájati, naznánjati; (bemerken) zapáziti, zaglédati; ſich — razodéti (-dénem) se, odkríti se, pokázati (-kážem) se; *impf.* razodévati se, odkrívati se, kázati se.

Entdecker *m.* najdnik, zaslédítelj; izdajávec, ovadník.

Entdeckung *f.* odkrítje, najdba, zaslédba; ovádba; razodétev; eine — machen zapáziti, najti, zaslediti; *impf.* zapazovati, nahájati.

Ente *f.* raca, otva; *dem.* ráčica.

entehren sramotíti, grdíti, nečást délati; osramotíti, onečástiti, ogrdíti, ob čast pripráviti, pošténje vzéti (vzámem); *impf.* onečaščevati, ob čast priprávljati; (ſchänden) skrúniti; oskrúniti, onečástiti; *impf.* oskrúnjati.

entehrend sramotílen, skrunílen, oskrunjeválen.

Entehrer *m.* onečástnik, sramotítelj, sramotívec; oskrunítelj.

Entehrung *f.* sramočénje, sramotítev, osramotítev, onečastítev; oskrúmba, oskrunjátev.

enteignen razlastíti, razsvojíti.

Enteigner *m.* razlastítelj.

Enteignung *f.* razlastítev.

enteilen ubéžati (-bežím), níti (-ídem); *impf.* uhájati, béžati (bežím).

Enten- račji.

Entenadler *m.* račar, sivi orél.

entenartig racast.

Entenbeize *f.* račji lov s sokólom.

Entenbrut *f.* mlade race, ráčice.

Entenkoth *m.* ráčjak.

Entenruf *m.* gáganje.

Entenfall *m.* račják.

Enterbeil *n.* ladjárska sekíra.

enterben razdedíniti, izdedíniti, zavréči (-vržem), izključíti od dédiščine.

Enterbrücke *f.* zapádni most s kopíkami.

Enterbung *f.* razdedímba, izdedínjenje, izključba od dédiščine.

Enterhaken *m.* mačék, kopíka, kljuka.

Enterich *m.* racman, racák.

entern z mačkom (s kopíkami, s kljúkami) pritégniti, *impf.* pritegovati.

entfädeln nit potégniti iz šivánke.

entfahren níti (-ídem), ubéžati (-žím), izmekníti (-máknem) se, izmúzniti se; *impf.* uhájati, izmíkati se.

entfallen pasti (padem), *impf.* pádati iz . . , s . . ; (ausfallen) izpásti (-pádem), odpásti; *impf.* izpádati, odpádati; (aus dem Gedächtniß) pozábiti, *impf.* pozábljati; (v. Muth) upásti (-pádem), *impf.* upádati; (aufhören) néhati, miníti (mínem), prestáti (-stánem); (v. Thränen) utŕniti se, pocedíti se; *impf.* utrínjati se, pocéjati se; die auf jemanden — de Summe znesék, ki pride na koga, pri-

padajóči znesěk; —de Strafe pristojéča kazěn.

entfalten razvíti (-víjem), razprostréti, razvíhati (-am, -víšem); *impf.* razvíjati, razprostírati, razvihávati; (von Blüten) razcvésti (-cvetèm) (se), razvíti se; *impf.* razcvétati (se), razcvítati (se), razvíjati se; (v. Hülsen) prézati se; razprézati se, izprézati se; (die Stirne) razvedríti, razjasníti, izjasníti.

Entfaltung *f.* razvòj, razvítje, razvítěk; razcvèt, razcvétěk.

entfärben sich barvo izpremeníti, *impf.* izpremínjati; (vor Schrecken) prepásti (-pádem) (se), obledéti, prebledéti; *impf.* prepádati, obledévati, prebledévati, bled prihájati; (vor Scham) zardéti, *impf.* zardévati.

entfasern (ein Kleid) gúliti, dŕgniti; izgúliti, izdŕgniti; (Bohnen) lúščiti; izlúščiti.

entfernen (wegrücken) odmekníti (odmáknem), oddalíti, udalíti; *impf.* odmíkati, oddaljevati; (aus einer Gesellschaft) odpráviti, odgnáti (-žénem), odstrániti; *impf.* odprávljati, odgánjati, odstranjevati; sich — odíti (-ídem), oddalíti se; *impf.* odhájati, oddaljevati se; (von der Wahrheit) odstópiti, *impf.* odstópati; von der Tugend sich — lóčiti se od krepósti, izpríditi se.

entfernt oddáljen, odléžěn; *adv.* weit — daleč proč; weit — mir zu helfen, ... ne le, da mi ni pomagal, še ..., ne da bi mi pomagal, še ...

Entfernung *f.* odstranítěv, odpráva; (Weite) daljáva, dalja, odstòj, razdálja, oddáljenost; (v. der Wahrheit) odstòp; die heimliche — skrivni pobèg.

entfertigen odpráviti.

entfesseln razkléniti; oprostíti, osvobodíti; *impf.* razklépati; (Leidenschaften) razbrzdáti.

entflammen *tr.* razplameníti, razvnéti (-vnámem), užaríti; *impf.* razvnémati, užárjati; *intr.* vžgáti (-žgèm) se, vnéti (vnámem) se; *impf.* vžígati se, vnémati se.

entfliegen odletéti, odfŕkniti; *impf.* odlétati, odletávati.

entfliehen uíti (-ídem), utéči (-téčem), ubéžati (-bežím), pobégniti, unésti jo, izmekníti (-máknem) se; *impf.* uhájati, utékati, izmíkati se; (v. d. Zeit) hitéti, potékati.

entfließen pritéči (-téčem) iz .., ulíti (-líjem) se iz .., izíti (-ídem) iz ..: *impf.* pritékati iz .., ulívati se iz ... izhájati iz ..; (v. d. Thränen) pocedíti se, zarosíti; kein Wort entfließt seinen Lippen ne izpregovorí, ne izréče besédice.

entfrachten iztovoríti, raztovoríti.

entfremden otujíti, potújčiti, *impf.* potujčevati; (entziehen) vzéti (vzámem), izmekníti (-máknem); *impf.* jemáti (jémljem), izmíkati; sich jemanden — ostrášiti koga, od sebe odgnáti (-žénem) od. odbíti (-bíjem) koga.

entführen odpéljati (-péljem), *impf.* odpeljevati; (rauben) ugrábiti, uhítati.

Entführer *m.* odpeljevávěc, odpeljátelj; ugrábež, ugrabník.

Entführte *m.* odpeljáněc; ugrábljeněc; *f.* odpeljánka; ugrábljenka.

Entführung *f.* odpeljáva; ugrabítěv.

Entgang *m.* izgúba, odkŕšěk.

entgegen *praep.* proti, zoper; *adv.* naspróti, napróti.

entgegengehen iti (grem) komu naspróti; dem Tode — iti v smrt.

entgegengesetzt nasprótěn, protívěn; im —en Falle sicer, ináče, drugáče.

Entgegenhaltung *f.* primérjanje.

entgegenkommen priti (pridem) naspróti, *impf.* prihájati naspróti; einer Bitte — prošnjo uslíšati (-slíšim).

Entgegennahme *f.* sprejèm, sprejétje.

entgegennehmen sprejéti (spréjmem), *impf.* sprejémati.

entgegensehen nádejati se česa, pričakovati kaj.

entgegensein zoper kaj biti (sem), upírati se čemu.

entgegensetzen naspróti postáviti, *impf.* naspróti postávljati; sich — ustávljati se, upírati se, protíviti se; upréti (-prèm) se.

entgegenstehen biti (sem) proti čemu, upírati se, ustávljati se, brániti; —de Hindernisse nasprotujóče ovíre.

entgegenstellen naspróti postáviti, po robu postáviti, *impf.* — postávljati.

entgegenſtemmen ſich upéti (-pnèm) se, upréti (-prèm) se; *impf.* upénjati se, upírati se.

entgegenziehen iti (grem) zoper koga, na koga, proti komu.

entgegnen odgovoríti, odvſniti; *impf.* odgovárjati, odvrácati.

Entgegnung *f.* odgóvor.

entgehen úiti (-ídem), umekníti (-máknem) se, utéči (-téčem), ubéžati (-bežím), ogníti se, unésti jo; *impf.* uhájati, umikati se, ogíbati (-gíbljem) se; es ſoll dir nicht — ob to ne prideš, tega ne izgubíš; entgangener Gewinn izgubljèn dobíček, dobíček, ki je ušél.

Entgelt *m. (n.)* vračílo, povračílo; ohne — brezplačno, brez povračíla, zastónj.

entgelten vſniti, povſniti; *impf.* vráčati, povráčati; etw. — müſſen trpéti za kaj; das wird er — to ga bode še bolélo; einem etwas — laſſen maščevati, znesti ob. znósiti se nad kom.

entgeltlich odplátən, odpláčən, za plačílo.

Entgeltlichkeit *f.* odplátnost, odpláčnost.

Entgeltung *f.* odplačílo, povračílo.

entgleiſen s tíra skóčiti.

entgleiten zdŕčati (zdrčím), zdfkniti, spólzniti se, izpoddfsniti (se), izpoddfkniti (se); *impf.* izpoddfsati, izpoddfkati.

Entgleitung *f.* izpólzek, izpoddfsek, izmúzek.

entglimmen zatléti (-tlím), zažaréti, užaríti se, vnéti (vnámem) se.

enthaften izpustíti iz zapóra.

enthalten obséči (-séžem), *impf.* obségati, držati (držím); ſich — zdŕžati se, *impf.* zdrževati se, ogíbati (ogíbljem) se; — ſein nahájati se.

enthaltſam zdfžən, zdržljiv; zmérən.

Enthaltſamkeit *f.* zdržnost, zdržljivost; zmérnost.

enthaupten ob glavo dejáti (dénem), obgláviti, glavo komu odsékati; *impf.* ob glavo dévati.

Enthauptung *f.* obgláv|jenje, glavosèk.

entheben oprostíti (koga česa); des Dienſtes — odvézati (-vézem) službe, ob službo dejáti (dénem), iz službe odpustíti ob. odstáviti; — einer Pflicht réšiti, odvézati dolžnósti; enthoben ſein odvézan, odpuščèn, oproščèn biti (sem).

Enthebung *f.* oprostítev, oprostílo, odstáva; odpúst.

Enthebungsgeſuch *n.* oprostílna prošnja; odpustílna prošnja.

Enthebungskarte *f.* oprostílni list, oprostílnica; odpustílni list, odpustílnica.

entheiligen onesvétiti, oskrúniti, onečástiti; *impf.* onesvečevati, oskrúnjati, onečaščevati.

Entheiliger *m.* oskrunítelj, onečástnik.

Entheiligung *f.* onesvétba, oskrúnjanje, oskrunítev, oskrúmba.

enthüllen od-, razkríti (-krijem), razgrníti; *impf.* razkrívati, razgrínjati; (d. Leib) razgáliti; (offenbaren) razodéti (-dénem), *impf.* razodévati; objáviti.

Enthüllung *f.* odkrívanje; odkritje, razodéva, razodétev, objáva.

enthüpfen odskakljáti.

enthuſiasmieren ſ. begeiſtern.

Enthuſiasmus *m.* ſ. Begeiſterung.

enthuſiaſtiſch ſ. begeiſtert.

entjungfern oskrúniti, izpríditi; *impf.* oskrúnjati; devíštvo vzéti (vzámem) komu, zapéljati.

entkleiden sleči (slečem), razpráviti; *impf.* sláčiti, razpravljati.

entkommen úiti (-ídem), utéči (-téčem); *impf.* uhájati, utékati.

Entkommen *n.* ubèg, pobèg, utèk.

entkörnen rúžiti; izrúžiti.

entkräften *tr.* oslabíti, razjáčiti, ob moč pripráviti; *impf.* oslábljati, ob moč priprávljati; den Beweis — ovréči (-vržem), pobíti (-bíjem); *impf.* pobíjati; den Acker — izmólsti (-mólzem), izpíti (-pijem); *intr.* ſich — obnemóči (-morem), obnemágati, omágati, opéšati; *impf.* omagovati, péšati; entkräftend slabèč, pobijajóč.

entkräftet obnemógel, onemógel, iznemógel.

Entkräftigung *f.* onemóglost, iznemóglost; nemóč (-i).

entladen izložíti, odložíti, razložíti, raztovoríti; *impf.* izlágati, izkládati, razkládati; ſich — razpŕtiti se, zdeti si breme; *impf.* zdévati si breme; (v. Gewehr) sprožiti se; (von Wolken) izprázniti se.

Entladung *f.* razkládanje, razkládba, raztovorítěv; izpraznítěv.

entlang *adv.* polèg, òb, kràj.

entlarven razkrínkati, stŕgati krinko raz obràz.

entlassen od-, raz-, izpustíti; *impf.* odpúščati, razpúščati; (aus d. Dienste) iz službe dejáti (dénem), iz službe odpustíti koga, slovó dati komu: *impf.* iz službe dévati (dévam, devljem), odpúščati; (vom Militär) odpustíti od vojáščine.

Entlassene *m.* odpuščéněc, izpuščéněc; *f.* odpuščénka, izpuščénka.

Entlassung *f.* odpúst, izpúst, odstáva, odstavítěv; — eines Beamten odstáva urádnika; — aus der Armee odpúst iz vojske; **Entlassungsgesuch** *n.* prošnja za odpúst, — za izpúst.

entlasten razpŕtiti, zdeti (zdenem) komu breme; *impf.* zdévati komu breme; (den Grund) razbremeníti, odvézati (-vézem), oprostíti; *impf.* razbreménjati, odvezovati, oproščevati; eines Verdachtes — opravíčiti, odpráviti sum; *impf.* opravičevati.

Entlastung *f.* razprtítěv; (d. Grundes) razbremenítěv, odvéza, razbremenílo; Grund— zemljíška odvéza; (Hebung des Verdachtes) opravičba, razdólžba; (v. Arbeiten) olajšílo.

Entlastungs- razbremenílni, odvézni, opravičeválni, razdólžni; =zeuge *m.* opravičeválna priča, razdólžni svedòk.

entlauben osmúkati, osmŕcati; *impf.* smúkati; sich — osúti (-sújem, -spèm) se, obletéti se; *impf.* osípati (-sípljem) se, obletovati se.

entlaufen utéči (-téčem), uskóčiti, ubégniti, pobégniti, uíti (-ídem); *impf.* uhájati, utékati.

entledigen oprostíti, izbáviti; sich — iznebíti se, réšiti se, osvojíti se, odkrížati se; *impf.* iznebávljati se, osvojevati se; des Auftrages sich — naročílo opráviti, *impf.* oprávljati; der Schulden sich — razdolžíti se.

entleeren izprázniti, *impf.* prázniti; iztrébiti; sich — (der Excremente sich entledigen) očéditi se.

Entleerung *f.* izpraznítěv; (das Excrement) očéděk, izmétěk, otréběk.

entlegen oddáljěn, odléžěn, odróčěn, daljen, zakrájěn, stranski; *adv.* daleč, vstrán.

Entlegenheit *f.* dalja, daljína, odléžnost, odróčnost.

entlehnen na pósodo vzéti (vzámem), izposóditi si, v zajem vzéti; *impf.* izposójati si, na pósodo jemáti (jémljem); entlehnte Wörter izposójenke.

Entlehner *m.* izposojevávěc.

entleiben usmrtíti; življénje vzéti (vzámem) komu; ubíti (-bíjem) koga, *impf.* ubíjati.

Entleibung *f.* ubòj, ubójstvo, usmrtítěv.

entleihen s. entlehnen.

entlocken izvábiti; izmámiti.

entlohnen nagradíti, pláčati, plačílo dati, mezdo pláčati; *impf.* plačevati.

Entlohnung *f.* plačílo, nagráda, mezda, povračílo.

entmannen skopíti, moštvo vzéti (vzámem); *impf.* kopíti, rézati (režem).

Entmannte *m.* skopěc, skopljéněc.

Entmannung *f.* skopítěv.

entmuthigen pobíti (-bíjem), popáriti, srčnóst vzéti (vzámem); *impf.* pobíjati, srčnóst jemáti (jémljem).

entmuthigt pobít, popárjen, malosŕčěn.

entnationalisieren tújčiti, tujíti; potújčiti, potujíti, raznarodíti.

entnehmen vzéti (vzámem), odvzéti, povzéti, posnéti (-snámem), pozajéti; *impf.* jemáti (jémljem), posnémati; (ersehen) razvídeti, izprevídeti, uvídeti, spoznáti, razuméti kaj iz česa; *impf.* spoznávati, razumévati.

entnerven *tr.* oslabíti, pohábiti, zmedlíti; (entnervt werden) oslabéti.

entnervt oslabèl.

entquellen izvírati iz.., pritékati iz.., curljáti iz..; zarosíti (solzé).

entrathen biti (sem) brez česa; utrpéti, *impf.* utrpévati.

enträthseln ugániti; *impf.* ugánjati, ugíbati (-gíbljem), odgonétati.

Enträthselung *f.* uganítěv, odgonétljaj.

Entree *n.* vstòp, vhòd; (Geld) vstopnína.

entreißen u-, iztŕgati, izdréti (-dérem), izpúliti; *impf.* utrgávati, izdírati, púliti; etw. — ugrábiti, pobráti (-bérem);

der Gefahr — otéti (-tmèm), réšiti; *impf.* otémati, reševati.

Entreprise *f.* podjétje.

entrichten oprávіti, *impf.* oprávljati; eine Gebür — pláčati, popláčati, povfniti; *impf.* plačevati, povráčati; etwas — izročíti, *impf.* izróčati, izročevati; Dank — zahváliti (se).

Entrichtung *f.* opráva, plačílo, plača, izročílo; gegen — e. Gebür za plačílo.

entrinden omájiti, olúpiti, iz lubja dejáti (dénem).

entringen ſ. entreißen.

entrinnen utéči (-téčem), uskóčiti, ubégniti, popíhniti jo, upfhniti; *impf.* utékati, ubégati; (v. d. Zeit) teči, hitéti.

entrollen ſ. aufrollen.

entrücken odmekníti (-máknem), umekníti; *impf.* umíkati.

entrüſten razgórčiti, razgnéviti, razsrdíti, razljútiti.

entrüſtet razgórčen, razsrjen, razljúčen.

Entrüſtung *f.* razgórčenost, srd, razgnèv.

entſagen odréči (-réčem) se česa, odpovédati (-vém) se čemu; *impf.* odrékati se; (abtreten) odstópiti, *impf.* odstópati.

Entſagung *f.* odpóved (-i), odrèk, od-

Entſatz *m.* rešítev, otétba.

entſchädigen povfniti, odškóditi, odškodovati, škodo poravnáti; *impf.* povráčati, poravnávati.

Entſchädiger *m.* odškódovavec, povra-

Entſchädigte *m.* odškódovanec.

Entſchädigung *f.* odškódba, odškódovanje, odškodnína, povračílo; (für e. Weibefrevel) popašnína.

Entſchädigungs- odškódni, odškodnín-

Entſchädigungsanſpruch *m.* pravíca do odškódbe, zahtévek odškódbe.

Entſchädigungsbetrag *m.* znesék odškodníne.

Entſchädigungscapital *n.* odškódna glávnica, odškódni kapítal.

Entſchädigungsklage *f.* tožba za odškódbo.

entſcheiden razsóditi, odlóčiti; *impf.* razsójati; (einen Zweifel, Kampf) razlóčiti; *impf.* razločevati; ſich — skléniti, odlóčiti se; *impf.* sklépati; —d odločílen, razsóden, razločílen.

Entſcheider *m.* razsodník, razsojevávec, odločevávec.

Entſcheidung *f.* odlòk, razsódba, razsójanje, razsodílo, odlóčba; razlòk, razlóka; sklèp; **Entſcheidungs-** razsódni, odlóčni.

entſchieden odlóčen, trden.

Entſchiedenheit *f.* odlóčnost, krepkóst.

entſchlafen zaspáti (-spím), *impf.* zaspávati; *fig.* umréti (-mŕjem, -mrèm), preminíti; *impf.* umírati.

entſchlagen izbíti (-bíjem), odbíti, odtrúpiti; *impf.* izbíjati, odbíjati; ſich — odréči (-réčem) se, otrésti se, iznebíti se, oprostíti se, okániti se, izbáviti se česa.

entſchleiern razkríti (-kríjem), raz-, odgrníti; *impf.* razkrívati, razgrínjati.

entſchließen ſich skléniti, nakániti, odlóčiti se, naméniti se; *impf.* sklépati, naménjati se.

Entſchließung *f.* sklèp, odločílo.

entſchloſſen odločít, odlóčen, srčen.

Entſchloſſenheit *f.* odločítost, odlóčnost, srčnóst.

entſchlummern zadrémati (-mljem), zaspáti (-spím).

entſchlüpfen izmúzniti se komu, upfhniti, izmekníti (-máknem) se; *impf.* izmíkati se.

Entſchluſs *m.* sklèp, odlóka, namèn, nakána; einen — faſſen skléniti, namísliti, odlóčiti se; nakániti; den — ändern premísliti se, *impf.* premišljevati se.

entſchuldigen izgovoríti, opravíčiti; *impf.* izgovárjati, opravičevati; — Sie ne zamérite, oprostíte; ſich — izgovárjati se, opravičevati se.

Entſchuldigung *f.* izgóvor; opravíčba; **Entſchuldigungs-** opravičeválni, izgóvorni.

entſchweben vzdígniti se, vzletéti, vzplávati; *impf.* vzdigovati se.

entſchwinden izgíniti, miníti; *impf.* izgínjati; (von der Zeit) hitéti, teči (tečem).

entſeelt mrtév, umfl; der Entſeelte umflec, mrtvec, mrlič.

entſegeln odjádrati, odríniti; *impf.* odrívati.

entſetzbar odstávен, odstavljiv.

entſetzen odstáviti, iz službe dejáti (dénem); *impf.* odstávljati, iz službe dévati; (einen Ort) otéti (-tmèm), oprostíti, osvobodíti; *impf.* otémati; ſich — osúpniti, prepásti (-pádem) se, uprepástiti se, zgrozíti se (nad čim); *impf.* prepádati se, zgrážati se.

Entſetzen *n.* osúp, groza, zgrážanje, prepást (-i).

entſetzlich grozèn, strahovít, grozovít, grozovítèn.

Entſetzlichkeit *f.* strahovítost, grozovítost.

Entſetzung *f.* odstáva, odpráva; — vom Amte odstáva od službe.

entſiegeln raz-, odpečátiti; *impf.* razpečatovati.

Entſiegelung *f.* razpečátba, odpečátba.

entſinken izmekníti (-máknem) se, izpásti (-pádem), izdfkniti; *impf.* izmíkati se, izpádati; ſ. entſchwinden.

entſinnen spómniti se, domísliti se, dosétiti se; *impf.* spomínjati se, domíšljati se; ſo viel ich mich zu — weiß za moje pámeti, kólikor pómnim.

entſpinnen iz-, razprésti (-prédem), izplésti (-plétem), izmotáti; ſich — začéti (-čnèm) se, nastáti (-stánem), izcímiti se, vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, nastájati, vnémati se.

entſprechen primérèn biti (sem), skládati se, odgovárjati, ujémati se, zlágati se; (d. Wunſche) ustréči (-strežem), ugoditi, zadostíti, pogódu —, po volji storíti; *impf.* ustrézati, ugájati, zadostovati; er hat entſprochen dobro je oprávil, odgovóril (odgovárjal).

entſprechend primérèn, priličèn, ustrézèn, ustrezajóč, pristójèn.

entſprießen izcímiti se, pognáti (-žénem), izníkniti, prikliti (-klijem), izrásti; *impf.* pogánjati, izráščati; *fig.* iziti (-idem), postáti (-stánem); *impf.* izhájati, postájati, izvírati; aus königl. Blute — kraljévega rodú biti (sem); entſproſſen rojen.

entſpringen izvírati, pritékati; (entweichen) uskóčiti, upfhniti, úiti (-idem), pobégniti; (hervorkommen) izhájati, prihájati; (entſtehen) začéti (-čnem) se, izléči (-lézem) se; *impf.* začénjati se; ſ. entſprießen.

entſtammen izhájati.

entſtehen postáti (-stánem), nastáti, začéti (-čnèm) se, zarodíti se, vznikniti, zakotíti se, priti (pridem); *impf.* postájati, začénjati se, izhájati, prihájati; (von Wolken) délati se, vstájati, zbírati se; (eintreten) nastópiti; es entſtand eine Hungersnoth lákota je pritísnila; *impf.* nastópati, pritískati; der entſtandene Schaden storjéna —, naprávljena škoda; es entſteht die Frage vpráša se, vprašánje je; was wird daraus — kaj bode iz tega?

Entſtehen *n.* po-, nastájanje, začétèk, nastánèk, postánèk; ſ. Urſprung.

entſtellen páčiti, kaziti, grdíti; spáčiti, onespodóbiti, pokaziti, ogrdíti; (die Thatſache) prevréči (-vržem), izprevréči, napak zviti (zvíjem) kaj, spáčiti; *impf.* izprevrášati, zvíjati.

entſtellend kazílèn, pačílèn, grdílèn.

entſtellt spačen, izkažèn, nespodóbèn.

entſtrömen iztékati, teči (tečem) iz..

entſtürzen (v. Thränen) udréti (-dérem) se, ulíti (-líjem) se; *impf.* udírati se, ulívati se; solzé so ga oblíle.

Enttäuſchung *f.* razočáranje; izpreglèd, spoznánje.

entthronen s prestóla pehníti (páhnem), — vréči (vržem), ob préstol pripráviti koga, komu krono vzéti (vzámem), odstáviti koga.

Entthronung *f.* odstáva vladárja, odvzétba prestóla.

enttragen odnésti, *impf.* odnášati.

entvölkern obrezljúditi; opustošíti, opustotíti; *impf.* opustoševati; (durch Auswanderung) razséliti.

entvölkert brezljúdèn, pustótèn.

entwachſen odrásti, *impf.* odráščati; *adi.* odrásèl.

entwaffnen razorožíti, orožje komu pobráti (-bérem), orožje komu vzéti (vzámem); *impf.* razoroževati, orožje komu pobírati.

Entwaffnung *f.* razoróžba.

entwäſſern odpéljati vodo iz česa, posušíti (travnik), izsušíti; na suho dejáti (dénem), *impf.* — dévati.

Entwäſſerung *f.* posuševánje, odvájanje vode.

Entwäſſerungscanal *m.* prekòp za odvájanje vode, posuševálni vodotòk, kanal.

entweder *coni.* ali; — oder ali .. ali.

entweichen uskóčiti, ubégniti, pobégniti, níti (-ídem), izmekníti (-máknem) se; *impf.* izmíkati se, uhájati; (von Gaſen) odhlapéti, *impf.* hlapéti.

Entweichung *f.* pobèg, ubèg.

entweihen oskrúniti, onesvétiti; *impf.* skrúniti, oskrúnjati.

Entweihung *f.* skrúnjenje, oskrúmba, oskrunítev.

entwenden zmekníti (zmáknem), unésti (-nésem), ugrábiti, ukrásti (-krádem); *impf.* zmíkati, unášati, krasti.

Entwender *m.* zmikávec, zmíkavt.

Entwendung *f.* zmik, zmíkanje, unòs, ugrábek, kradež, kraja.

entwerfen načŕtati, očŕtati, zasnovati, narísati, načŕt napráviti; *impf.* — naprávljati.

Entwerfung *f.* začrtovánje, sestáva, zasnóva.

entwerthen vrednost —, veljávo zmánjšati, vzéti (vzámem); ceno čemu znížati, *impf.* — znîževati; razveljáviti, *impf.* razveljávljati; razvréditi.

Entwerthung *f.* zmanjšáva vrédnosti; razvrédba.

Entwichene *m.* ubéžnik, begún.

entwickeln razvíti (-víjem), razmotáti; *impf.* razvíjati, razmotávati; ſich — razvíti se, razsnováti (-snújem) se, razpásti (-pásem) se, razplésti (-plétem) se, razcvésti (-cvetèm) se; *impf.* razvíjati se, razpasovati se, razplétati se, razcvétati se; (gebeihen) uspévati, napredovati; (der Reife nähern) dozorévati; Dämpfe — izhlapévati.

Entwickelung *f.* razvòj, razvítek, razsnóva, razcvèt, razplèt.

Entwickelungsvermögen *n.* razvojítost.

entwinden izvíti (-víjem), iztŕgati; *impf.* izvíjati.

entwiſchen ſ. entweichen.

entwöhnen odváditi, *impf.* odvájati; (Kinder) odstáviti, *impf.* odstávljati; entwöhnt ſein odvájen biti (sem).

Entwöhnung *f.* odváda, odstáva.

entwürdigen onečástiti, vzéti (vzámem) komu čast, dostójnost, veljávo, vrédnost; ponížati koga, v nič dejáti (dénem), oskrúniti; *impf.* onečaščévati, jemáti (jémljem) čast *ɔc.*, poniževati, v nič dévati, oskrúnjati.

Entwurf *m.* načŕt, črtež, zasnóva, osnóva, osnútek.

entwurzeln izkoréniti, izkoreníniti, s korénom izdréti (-dérem), izpúliti; *impf.* izkorenjevati, s korénom izdírati.

entzaubern odčárati, razčárati, oddélati; *impf.* od-, razčarovati.

entzäumen razbrzdáti, razuzdáti; *impf.* razbrzdovati.

entziehen (jemd. etwas) odvzéti (-vzámem), odtégniti; (heimlich) izmekníti (-máknem); *impf.* odjemáti (-jémljem), odtegovati, izmíkati; ſich — izognîti (-ógnem) se, umekníti (-máknem) se, odtégniti se; *impf.* izogíbati (-bljem) se, umíkati se; das Wort — vzéti, ustáviti, odtégniti besédo.

Entziehung *f.* odtézanje, odvzétba, vzétba, izmikanje.

entziffern razrêšiti, raztolmáčiti; *impf.* razreševati.

entzücken zamekníti (-máknem), vzhítiti; *impf.* zamíkati; **entzückt** zamáknjen, vzhičen.

Entzückung *f.* zamáknjenost, zanòs, vzhît, vzhíčenost.

entzügeln razbrzdáti, *impf.* razbrzdovati.

entzündbar, entzündlich vnétičen, vnetèn, vnetljiv, upaljìv.

entzünden vžgáti (-žgèm), zažgáti, zapáliti, zanétiti; *impf.* vžígati, zapaljevati; ſich — vnéti (vnámem) se, vžgáti se, razpáliti se; *impf.* vnémati se, vžígati se, razpaljevati se; (von Wunden) vnéti se, obotáviti se; *impf.* vnémati se, obotávljati se.

Entzünden *n.* vžíganje, vnémanje.

Entzündung *f.* vžig, zažig, zanèt; (Krankheit) vnética; (bei einer Wunde) obotávica; **Entzündungsgeſchwulſt** *f.* vnétična oteklína.

entzwei *adv.* na dvoje, nárazen, vsak-

entzweibeißen pre-, razgrízniti; *impf.* pregrizovati.
entzweiberſten razpókniti, razpóčiti se.
entzweien razdvojíti, razmíriti, razsváditi, razpréti, razdrúžiti; *impf.* razdvájati, razmírjati, razdruževati; ſich — spreti se, sváditi se; *impf.* spírati se; die Entzweiten razdvojénci.
entzweigehen nárazen iti (grem); pókniti, razpásti (-pádem), razletéti, razlómiti se, raztŕgati se; *impf.* pókati, razpádati.
entzweireißen raztŕgati, pretŕgati, razčésniti, razdréti (-dérem).
entzweiſchlagen razbíti (-bíjem), prebíti, raztólči (-tólčem), raztrúpiti; *impf.* raz-, prebíjati.
entzweiſchneiden prerézati (-rézem), *impf.* prerezovati.
entzweiſpalten razkláti (-kóljem), precépiti, razcépiti; *impf.* razcépljati.
Entzweiung *f.* razdvòj, razpòr, razprtija, svaja.
Enumeration *f.* naštétev, naštévanje.
Enzian *m.* *(Gentiana)* svišč, svedrc; gelber — košútnik; Frühlings— zaspánček.
Eparchie *f.* eparhíja.
Epaulette *f.* narámnica.
ephemer kratkodóběn, kratkovéčen, enodnévěn; *fig.* nestanovítěn, minljìv, ničev.
Epheu *m.* bršljan.
Epherat *n.* duhóvno nadzórništvo.
Epidemie *f.* kuga, kužna bolézěn (-i), epidemíja.
epidemiſch kužěn, kužljiv, nalezljiv, nalézěn.
Epidermis *f.* vnánja —, povŕšna koža, tenčica, pokóžica.
Epigramm *n.* pésniški napìs, napísnica, puščica, epigrám.
Epik *f.* epika, epično —, pripovédno pésništvo.
Epiker *m.* epik, épični pesnik.
Epikuräer *m.* epikuréjec, samopášnik, razkóšnik.
Epilepſie *f.* božjást (-i), božje, pádavica, pádeča bolézěn (-i).
Epileptiker *m.* božjástnik, pádavec.
epileptiſch božjástěn.
Epilog *m.* sklèp, končni govor, epilog.
Epiphora *f.* epífora, povzéma zadnje beséde.
epiſch épičen, epski; junáški.
Epiſcopal- škofji, škofóvski.
Epiſcopat *n.* *(m.)* škofóvstvo, vladíštvo.
Epiſode *f.* epizóda, zastránica.
Epiſtel *f.* poslanica, list, pismo. [pis.
Epitaph *n.* nagróbnica, nagróbni na-
Epitheton *n.* pridévek.
Epizootie *f.* živínska bolézěn, — kuga.
Epoche *f.* epóha, doba, razdóbje.
epochemachend delajóč posébno dobo; *fig.* preslávěn.
Epopöe *f.* epopéja, junáška pesém.
Epos *n.* ep, epos, obširna epična pesém.
Eppich *m.* zélena; bršljan.
Equipage *f.* kočija, ekvipáža.
equipieren obléči (obléčem), opráviti; *impf.* obláčiti.
er *pron.* on, ſie ona, es ono; das iſt ein Er und nicht eine Sie to je saméc, pa ne samíca.
erachten méniti, mísliti, sóditi; ich erachte es für nothwendig meni se potrébno zdi, — vidi.
Erachten *n.* mnenje, misél (-i); nach meinem — po mojih mislih, kakor se mi zdi, kakor jaz sodim.
erarbeiten pridélati, pridobíti; *impf.* pridelovati.
Erb- dedni, dédinski.
Erbadel *m.* dedno plemstvo.
Erbamt *n.* dedni urád.
Erbanfall *m.* pripád dédiščine.
Erbanſpruch *m.* pravíca do dédiščine.
Erbantretung *f.*, **Erbantritt** *m.* nastòp dédiščine.
erbarmen ſich usmíliti se koga, česa, smíliti se, smilováti se; *impf.* usmiljevati se, pomilovati koga, žal biti komu koga; erbarme dich unſer usmíli se nas, pomilúj nas; der Arme erbarmt mich revež se mi smili, mili.
Erbarmen *n.* usmiljenje, smíljenje, milovánje, pomilovánje, milost (-i).
erbarmenswürdig usmiljenja —, milovánja —, mílosti vreděn. [mílostnik.
Erbarmer *m.* milosŕčnik, pomilovávec,
erbärmlich revěn, borěn, siromáški; kukav, žálostěn; grd, ostúděn; usmíljenja vreděn.

Erbärmlichkeit *f.* révščina, bórnost, siromášnost; ostúdnost.
Erbarmung *f.* ſ. Erbarmen.
erbarmungslos brez usmiljenja, brez mílosti, neusmíljen, nemíl.
erbarmungsvoll usmíljen, mílostljiv, milosrčèn.
erbauen zídati, stáviti, délati, gradíti; sezídati, postáviti, naredíti, zgradíti; *impf.* postávljati, naréjati; (gewinnen) pridélati, *impf.* pridelovati; *fig.* bóljšati, blážiti; *pf.* pobóljšati, izpodbudíti, lep zgled komu dati; *impf.* izpodbújati.
Erbauer *m.* zidár, stavítelj, gradítelj.
erbaulich izpodbúden, izpodbudljiv, poúčen.
Erbaulichkeit *f.* izpodbúdnost, izpodbudljívost, poúčnost.
Erbauung *f.* stavba, zgradba, sezídanje; *fig.* izpodbúja k pobóžnosti.
Erbauungsbuch *n.* izpodbúdna knjiga, podúčne bukve.
Erbbegräbnis *n.* rodovínsko pokopalíšče, rodovínski grob.
erbberechtigt upravíčen k dédiščini.
Erbbesitz *m.* dedna posést (-i).
Erbe *m.* dedič, dednik, dedni naslédnik; zum Erben einſetzen za dédiča koga postáviti.
Erbe *n.* dédiščina, dédina, dedovína; das väterliche — očínstvo; das mütterliche — materínstvo.
erbeben stresti se, potrésti se, zadrgetáti (-tám, -géčem), zmájati se, zgeníti (zgánem) se.
erbeigen dédiški, dednolástən.
Erbeigenthum *n.* dedna —, dédinska lastnína. [vati.
erben dédovati kaj po kom; podédo-
erberklären ſich oglásiti se za dédiča, — za naslédstvo.
Erberklärung *f.* oglasítəv za dédiča.
erbetteln pri-, naberáčiti, izprósiti, primolédovati; *impf.* priberačevati.
erbeuten upleníti, zapleníti, urópati, ugrábiti.
erbſähig zmožən dédovati, sposóbən za dédovanje, — naslédstvo.
Erbfehler *m.* podédovana napáka.
Erbfeind *m.* stari sovrážnik.
Erbfolge *f.* dedno naslédstvo.
Erbfolger *m.* dedni naslédnik.
Erbfolgerecht *n.* dednonaslédno pravo.
Erbfürſt *m.* dedni knez.
Erbfürſtenthum *n.* dedna kneževína.
Erbfürſtin *f.* dedna knéginja.
Erbgebür *f.* dedna pristojbína.
Erbgenoſs *m.* sodédič.
Erbgenoſſin *f.* sodédnica.
Erbgenuſs *m.* užitək dédine.
Erbgerichtsbarkeit *f.* dednosódna oblást (-i).
Erbgraf *m.* dedni gróf.
Erbgräfin *f.* dedna grófinja.
Erbgrund *m.* dedno zemljišče.
Erbgut *n.* dédina, dedno blagó.
Erbherr *m.* dedni lastník, — gospodár.
Erbhold *m.* grajščinski podlóžnik.
Erbholdſchaft *f.* podlóštvo, podlóščina.
Erbhuldigung *f.* poklónstvo dédnemu vladárju.
erbieten ſich ponúditi se, *impf.* ponújati se; ſ. erbötig.
Erbin *f.* dédična, dédnica.
Erbintereſſent *m.* dedni deléžnik.
erbitten izprósiti, priprósiti; erbetener Zeuge naprošena priča; durch Bitten erweichen preprósiti.
erbittern ogórčiti, ozlovóljiti; razsrdíti, razjezíti, raztogotíti; erbittert ſein jezíti se na koga, hudovati se nad kom.
Erbitterung *f.* ogórčenost; razsrdba, razsrjenost.
Erbkaiſer *m.* dedni cesar.
Erbkönig *m.* dedni kralj.
Erbkrankheit *f.* prirojéna —, podédovana bolézən (-i).
Erbland *n.* dedna deželа.
erbländiſch dednodeželən.
erblaſſen obledéti, prebledéti; *impf.* bledéti, obledévati; *fig.* umréti.
Erblaſſer *m.* zapústnik.
Erblaſſerin *f.* zapústnica.
Erblehen *n.* dedni fevd.
Erblehensherr *m.* dedni fevdni gospod.
Erblehensmann *m.* dedni fevdnik.
erbleichen ſ. erblaſſen.
erblich dedən, dédinski, dédičən.
Erblichkeit *f.* dednost.
erblicken zaglédati, uglédati, zazréti.
erblinden oslepéti, oslépniti, vid izgubíti; *impf.* oslepévati.

erblöden ſich ſ. entblöden.
erblos brez dédine; (ohne Erben) brez dédičev, brezdédičen.
Erblosigkeit *f.* brezdédičnost.
erblühen razcvésti (-cvetèm) (se); *impf.* razcvétati (se).
Erbmarſchall *m.* dedni maršal.
Erbmonarchie *f.* dedna monarhija.
Erbmundſchenk *m.* dedni točáj.
erborgen na up —, na úpanje —, na pósodo vzéti (vzámem), izposóditi si; *impf.* na up jemáti (jémljem), izposojevati si; erborgt izposójen, na up vzet.
erboſen razhudíti, razzlobíti; erboſt razhujèn, razzlobljèn.
erbötig priprávljen, voljèn, volján.
Erbpacht *f.* dedni zakúp.
Erbpächter *m.* dedni zakúpnik, primščák, primščič.
Erbpachtgut *n.* dednozakúpno posé-[stvo.
Erbpachtvertrag *m.* dednozakúpna pogódba.
Erbpachtzins *m.* dedna zakupnína, primščína.
Erbprinz *m.* dedni králjevič, cesárjevič, cárjevič; prestolonaslédnik.
Erbprinzeſſin *f.* dedna kraljična, cesarična.
erbrauſen zabúčati (-čím), zašuméti.
erbrechen ulómiti, polomástiti, razbíti (-bíjem), stréti (sterem); *impf.* ulámljati, razbíjati; (den Brief) raz-, odpečátiti, *impf.* razpečatovati; ſich — bljuváti (bljuvam, bljujem), kozláti; izbljuváti, pokozláti, izhítiti.
Erbrechen *n.* ulòm, lomást (-i); (des Briefes) razpečátba; bljuvánje, kozlánje, brúhanje. [pravíca.
Erbrecht *n.* dédinsko pravo, dédinska
erbrechtlich dednoprávèn.
Erbrechtsklage *f.* tožba za priznávo dédinske pravice.
Erbreich *n.* dedna država.
erbringen den Beweis dokázati (-kážem), izkázati. [vina.
Erbſchaft *f.* dédiščina, dédina, dedo-
Erbſchaftsantritt *m.* nastòp dédiščine.
Erbſchaftseinantwortung *f.* prisódba dédiščine.
Erbſchaftsgläubiger *m.* dédinski upnik.
Erbſchaftsklage *f.* dédinska tožba.
Erbſchaftsmaſſe *f.* dédinska imovína.
Erbſchaftsſache *f.* dédinska reč (-í).
Erbſchaftsſchuldner *m.* dédinski dolžník. [práva.
Erbſchaftsverhandlung *f.* dédinska raz-
Erbſchaftswerber *m.* dédinski prosívec.
Erbſchleicher *m.* dedinolóvec.
Erbſchleicherei *f.* dedinolóvstvo.
Erbſchuld *f.* dédinski dolg.
Erbſchuft *m.* dedno varstvo.
Erbſe *f.* grah; *dem.* grahek, grašec.
Erbſen- grahov; =acker *m.* gráhovišče; =ſtein *m.* gráhovec; =ſtroh *n.* gráhovica, grahovína, grášnica; =ſuppe *f.* gráhovka; =wicke *f.* grahor, gráhora, gráhorica, grášica.
Erbſtaaten *pl.* dedne držáve.
Erbſteuer *f.* davek od dédiščine.
Erbſtück *n.* dédinska stvar (-í).
Erbſünde *f.* izvírni greh, prvi greh, prirojéni greh.
Erbtheil *m.* dédinski delež; (v. Vater) očínstvo; (v. d. Mutter) materínstvo.
Erbtheilung *f.* delítev dédiščine.
Erbtruchſeſs *m.* dedni stolnik.
erbverbrüdert dednozavézen.
Erbverbrüderung *f.* dédinska zavéza.
Erbvergleich *m.* dédinska nagódba.
Erbverhandlung *f.* dédinska razpráva.
Erbvertrag *m.* dédinska pogódba.
Erbverzicht *m.* odpóved dédinske pravíce.
Erbzins *m.* večna dača, dedna dača; **Erbzins-** dednodáčen; =gut *n.* večnodáčno —, dednodáčno poséstvo; =mann *m.* večnodáčnik.
Erd- zémeljski, zemski, pozémeljski, pozémski; (unter d. Erde) podzémeljski, podzémni.
Erdabrutſchung *f.* usàd, udòr; (Sandlehne) plaz (-a, -ú).
Erdachſe *f.* zémeljska os (-í).
Erdapfel *m.* krompír, korún, podzémljica. [nišče.
Erdäpfelacker *m.* krompírišče, korú-
Erdäpfelblätter *pl.* krompírjevica.
Erdäpfelbrantwein *m.* krompírjevec.
Erdart *f.* zemljína, prst (-í).
Erdbahn *f.* zémeljska pot (-i).
Erdball *m.* zémeljsko oblo.
Erdbeben *n.* potrès, potrès zemlje.
Erdbeerapfel *m.* jágodičar.

Erdbeere *f.* jágoda, jágodica, jágodnjak, smókvica.

Erdbeerkörbchen *m.* (Körbchen aus Baumrinde) kozòl, kozólëc, kozólčëk, kozúlj, skoréc. [perje.

Erdbeerkraut *n.* jágodičevje, jágodovo

erdbeſchreibend zemljepísën.

Erdbeſchreibung *f.* zemljepìs.

Erdbewohner *m.* zemljàn, prebivávëc zemlje. [tál) *pl.*

Erdboden *m.* zemlja, svet, tlà (*gen.*

Erdbrand *m.* podzémeljski ogënj.

Erdbürger *m.* zemljàn.

Erddurchmeſſer *m.* zémeljski premèr.

Erde *f.* zemlja; *dem.* zémljica; Dammerde prst (-í), brnja, črnica; (Oberfläche) povŕšje, površína; die lockere — ráhlica; die unfruchtbare — puhlica, mrtvica; zähe — slínavka; Staub— prhlica; (Feſtland) celína; zur — beſtatten pokópati (-kópljem), *impf.* pokopávati; zur — fallen na tla pasti (padem), *impf.* pádati; zu ebener — pri tleh; zu — werden sprstenéti, strohnéti.

Erdeleben *n.* pozémeljsko življénje, življénje na svetu.

Erden- in Zuſtzgn. ſ. Erd-.

erdenkbar kar se more mísliti, izmísliti, mogòč, možën.

erdenken izmísliti, umísliti; *impf.* izmíšljati.

erdenklich ſ. erdenkbar.

Erdenkloß *m.* gruda, gruša; *fig.* hrust.

Erdenleiden *n.* trpljénje na svetu.

Erdenſohn *m.* zemljàn.

Erdentand *m.* posvétna reč (-í).

erdenwärts *adv.* k tlom, na tlà, pódse.

Erdenwonne *f.* posvétno veselje. [ján.

Erdepheu *m.* popénjec, pritlíčni brš-

Erderhöhung *f.* zvišáva, zvišek, griva.

Erderſchütterer *m.* zemljetréseč.

Erderſchütterung *f.* potrès, zemljetrès.

erdfahl prstén.

Erdfall *m.* udrtína, podsèd, udòr; prepadlína; (Ort) prepadlíšče.

erdfarben prsténe barve, prsténast.

Erdfeuer *n.* podzémeljski ogënj.

Erdfläche *f.* povŕšje, površína.

Erdfloh *m.* bolháč. [rojen.

erdgeboren pozémeljski, na zemlji

Erdgemüſe *n.* prstnína.

Erdgeſchoß *n.* pritlíčje, prizémlje.

Erdgrille *f.* murin, murčëk.

Erdgrube *f.* jama, podsípnica.

Erdgürtel *m.* zémeljski pas, (pojás).

erdhaltig zémeljnat, prsténo.

Erdharz *n.* zémeljska smola, klej.

Erdhaue *f.* motíka; (ſchmale) róvnica, kopáča.

Erdhaufen *m.* kùp, gomíla.

Erdhöhle *f.* rupa, kotánja.

Erdhütte *f.* bezníca.

erdichten ſ. erdenken. [vëc.

Erdichter *m.* izmišljávëc, izmišljeválec.

Erdichtung *f.* izmišljáva, izmišljevánje; izmíslek; das iſt eine — ta je bosa, — prazna.

erdienen prislúžiti, *impf.* prisluževati; (als Knecht) prihlapčevati; (als Hirt) pripastíriti.

erdig prsténo, zémeljnat.

Erdkarte *f.* zemljevìd.

Erdkloß *m.* greba; ſ. Erdenkloß.

Erdkluft *f.* predòr, razsedlína, tokáva, prepàd; (mit einfließendem Waſſer) ponikva.

Erdklumpen *m.* gruča, kepa.

Erdkreis *m.* zemljekròg, zémeljski krog.

Erdkugel *f.* zémeljsko oblo.

Erdkunde *f.* zemljeznánstvo.

erdkundig zemljeznánstven.

Erdkundige *m.* zemljeznánec.

Erdlage *f.* leža zemlje; zémeljska plast (-í), lega prstí.

Erdloch *n.* ſ. Erdkluft.

Erdmännchen *n.* škrát, škratélj.

Erdmaus *f.* poljska miš (-i). [rëc.

Erdmeſſer *m.* zemljemèr, zemljemé-

Erdmeſskunſt *f.* zemljemérstvo, mérjenje zemlje, meritév zemlje.

Erdmittelpunkt *m.* središče zemlje.

Erdnähe *f.* prizémje, perigéj.

Erdoberfläche *f.* povŕšje —, površína zemlje.

Erdöl *n.* kámeno olje, kámenovec.

erdolchen zakláti (-kóljem), prebósti (-bódem); *impf.* prebádati. [vati.

erdonnern zagrméti, *impf.* zagrmé-

Erdpech *n.* zémeljska smola, klej, kámena peklína.

Erdpol *m.* zémeljski tečáj.

Erdpunkt *m.* zémeljsko mesto.

Erdreich *n.* zemlja, zemljína, prst (-í); (Reich auf Erden) zémeljsko kraljéstvo.

erdreiſten dŕzniti se, predŕzniti se, zdŕzniti se, osméliti se; *impf.* predrzovati se.

Erdrinde *f.* zémeljska skorja.

erdröhnen zahrumẽti, zabobnẽti; *impf.* zahrumévati.

erdroſſeln zadáviti, zadušíti, zadȓgniti; *impf.* zadávljati, zaduševati, zadrgovati.

erdrücken zmečkáti, utláčiti, zdrúščiti; **das Kind** — zadušíti.

Erdrücken *m.* brdo, hrbẽt, sleme, ŕt; *dem.* rtič.

Erdſalz *n.* zémeljska sol (-í), podzémeljska sol.

Erdſcheibe *f.* *(Cyclamen)* kokorík, korčẽk, krvávi lisẽc, (soldátki).

Erdſchildkröte *f.* želva, črépaha.

Erdſchlund *m.* predòr, prepád, razpòr.

Erdſcholle *f.* gruda, grudovína.

Erdſenke *f.* usád.

Erdſpalte *f.* razpóka, razpoklína.

Erdſtoß *m.* potrés.

Erdſtrich *m.* zémeljski pas, podnébje.

Erdtheil *m.* del zemlje.

erdulden pretrpéti, prebíti (-bíjem), prestáti (-stánem), prenésti (-nésem); *impf.* prestájati, prenášati, trpéti.

Erdumſegler *m.* zemljeplóvec, plovec okóli zemlje.

Erdumſeglung *f.* oplòv zemlje, plovstvo —, plovítev okóli zemlje.

Erdurſprung *m.* začétek zemlje, postánek zemlje.

Erdwall *m.* nasìp, osìp.

Erdwärme *f.* zémeljska toplóta.

erdwärts *adv.* k zemlji, proti zemlji, k tlom.

Erdwurm *m.* glista, črv.

Erdzirkel *m.* zémeljski krog.

Erdzone *f.* zémeljski pas, podnébje.

Erdzunge *f.* zémeljsko stegno, zémeljski rtič, zémeljska ožína; (zwiſchen zwei Meeren) medmórje.

ereifern ſich vnéti (vnámem) se, razvnéti se, ugréti (-grẽjem) se; *impf.* vnémati se, ugrévati se.

ereignen ſich zgoditi se, pri-, dogoditi se, pripetíti se, primériti se; *impf.* dogájati se, goditi se, primérjati se.

Ereigniß *n.* dogódek, prigódek, primérek, primérljaj, slučáj, pripétljaj; zufälliges — nakljúčba.

ereilen dohitéti, zatéti (-tnèm) (noč), doíti (-ídem), dotégniti, dostígniti; *impf.* dohitévati, dohájati; (betreffen) zadéti (-dénem), *impf.* zadévati.

Eremit *m.* puščávnik, samotár, samotárec.

Eremitage *f.* ſ. Einſiedelei.

ererben podédovati, pridédovati.

erfahren zvédeti (zvem), do-, seznáti; (ermitteln, erheben) izvédeti, ovédeti; *impf.* doznávati, čuti (čujem), slíšati (slíšim); (probieren) izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati.

erfahren izvéden, veden, vešč, izkúšen, preizkúšen.

Erfahrenheit *f.* izvédenost, izkúšenost.

Erfahrung *f.* izkúšnja, preizkúšnja, izkústvo; in — bringen iz-, pozvédeti (-vém); die — ergibt izkúšnja kaže.

Erfahrungsbeweis *m.* izkústveni dokàz.

erfahrungsmäßig izkústven, izkúšen; *adv.* po izkúšnji.

erfahrungsreich jako izkúšen, mnogoizkúšen.

Erfahrungsurtheil *n.* izkústvena sod[ba.]

Erfahrungswiſſenſchaft *f.* izkústveno znanstvo.

erfaſsbar doséžen; doúmen.

erfaſſen prijéti (prímem), popásti (-pádem), zgrábiti; *impf.* prijémati, popádati; (begreifen) razuméti, douméti, pójmiti, z úmom doséči (-séžem), razbráti (-bérem); *impf.* raz-, doumévati.

erfechten priboríti, pribojevati, z mečem dobíti; *impf.* dobívati; *fig.* priberáčiti, priprósiti, priprosjáčiti.

erfindbar izúmen.

erfinden iznájti (-nájdem), izúmiti, izmisliti; *impf.* izúmljati, izmišljevati; (erkennen) spoznáti, *impf.* spoznávati.

Erfinder *m.* iznájdnik, izúmnik, izumítelj; —in *f.* iznájdnica.

erfinderiſch iznajdljìv, izumljìv, izmišljìv.

Erfindſamkeit *f.* iznajdljivost, izumljívost.

Erfindung *f.* iznájdba, izúmek; (Unwahrheit) izmišljáva; das iſt eine — ta je bosa.

Erfindungskraft *f.* iznajdljívost, izumljívost, izmišljívost.

erflehen izprósiti, primolédovati.

erfließen izíti (-ídem), *impf.* izhájati.

Erfolg *m.* ſ. Folge; (Ausgang) izíd, uspéh, posléd̈k; mit gutem — uspéšno; guten — haben prospéti (-spém, -spéjem), uspéti; *impf.* pro-, uspévati.

erfolgen zgodíti se, nastópiti, nastáti (-stánem); *impf.* godíti se, nastájati; sledíti, nasledovati; erfolgter Betrag pláčani znesék; ſ. ausfolgen.

erfolglaſſen izročíti, izdáti.

Erfolglaſſung *f.* izročítev, izplačílo.

erfolglos brezuspéšen; *adv.* brez uspéha.

erfolgreich uspéšen, z uspéhom.

erforderlich potrében; — ſein treba biti; —en Falls *adv.* ako je treba, ko bi treba bilo.

erfordern zahtévati, potrebovati; treba biti (komu česa); meine Pflicht erfordert es moja dolžnóst zahtéva, — veléva; wie es die Umſtände — kakor okóliščine nanesó.

Erfordernis *n.* potréba, potrébščina, potrébnost, zahtéva.

erforſchen poískati (-íščem) kaj, izsledíti, ovédeti (-vém); izprášati; *impf.* izsledovati, ovedovati, zasledovati, pozvedovati; izpraševati; (prüfen) preiskovati.

Erforſcher *m.* preiskovávec, izsledovátelj, pozvedovávec.

Erforſchung *f.* preiskáva, preiskovánje, pozvedovánje, izpraševánje, zasledovánje; ovédba, izslédba.

erfragen izprášati, *impf.* izpraševati.

erfrechen ſich predfzniti se, dfzniti se; *impf.* predrzovati se.

erfreuen *tr.* veselíti; razveselíti, obveselíti, vzradostíti; *impf.* razveseljevati; ſich — veselíti se, radovati se; razveselíti se, *impf.* razveseljevati se ꝛc.

erfreulich radostljiv, razveseljiv; radóstən.

erfrieren zmfzníti, obumréti od mráza; *impf.* zmrzévati; (Pflanzen) pozébsti (-zébem), *impf.* pozébati.

Erfrieren *n.* pozéba, zmfznjenje.

erfriſchen osvéžiti; *impf.* svéžiti, krepčáti, krepíti; okrepčáti, okrepíti, očvrstíti, oživíti; *impf.* okrepčevati, oživljati; (kühl machen) hladíti; ohladíti, razhladíti; *impf.* ohlájati.

erfriſchend svežílən, krepčeválən, krepílən, hladílən, otávən.

Erfriſchung *f.* osvéžba, okrepčáva, poživljáva, ohláda, otáv.

erfroren zmrzél, zmfznjen; (von Pflanzen) ozébel, pozébel.

Erfrorene *m.* zmfznjenec, zmrzlec.

Erfüllbarkeit *f.* izpolnívost.

erfüllen izpólniti, dopólniti, storíti; *impf.* iz-, dopolnjevati; (mit etwas) napólniti, navdáti; *impf.* napolnjevati, navdájati; ſich — dopólniti se, izpólniti se, izvršíti se; *impf.* dopolnjevati se, izvrševati se.

Erfüllung *f.* iz-, dopolnítev, dopolnjevánje; in — gehen zgoditi se, dogoditi se, uresníčiti se, izíti (-ídem) se.

Erfüllungseid *m.* dopolnílna priséga.

ergänzen dopólniti, dostáviti; *impf.* dopolnjevati, dostávljati; ergänzend dopolnjujóč, dopolnílen.

Ergänzung *f.* dopolnítev, dopolnílo, dopolnjevánje; *gram.* dopolnílo.

Ergänzungs- dopolnílni, dopolnjujóči, dopolnítveni; **=bezirk** *m.* dopolnílni okráj; **=kommando** *n.* povéljstvo dopolnílnega okrája; **=geſchworene** *m.* nadoméstni porótnik; **=prüfung** *f.* dopolnílna preizkúšnja; **=wahl** *f.* dopolnílna volítev.

ergeben podáti, izročíti; *impf.* podájati, izróčati; ſich — podáti se, vdáti se, podvréči (-vržem) se; *impf.* podájati se, vdájati se; ergib dich vdáj se; ergib dich nicht ne vdáj se; (ſich zutragen) primériti se, prigodíti se, pripetíti se; *impf.* primérjati se; (hervorgehen) izhájati; nasledovati, razodévati se, kázati (kážem) se iz česa.

ergeben vdán, podán, privájen (komu); —er Diener ponížni služábnik, — sluga; ich danke —ſt lepa hvala.

Ergebenheit *f.* vdánost.

Ergebnis *n.* izíd; (Reſultat) posléd̈k, uspéh; (Folge) poslédica; ſ. Ereignis.

Ergebung *f.* vdánost; podája, vdája; izročítev; mit — vdán.

ergehen izíti (-ídem), príti (prídem) na dan; *impf.* izhájati; ein Urtheil —

lassen izréči (-réčem) sodbo; das Erkenntnis ergeht razsódba se izdá; eine ergangene Verordnung izdána naréd-ba; einen Befehl — lassen zapovédati (-vém), zaukázati (-kážem), povélje izdáti; *impf.* zapovedovati, zaukazovati; (geschehen) goditi se; es wird dir übel — huda bo s teboj, huda ti bo predla; sich — izprehájati se, šétati (šétam, šétem) se. [talíšče.

Ergehungsplatz *m.* izprehajalíšče, še-

ergiebig plenjáv, ploděn, izdátěn, nosěn; obílěn; das Getreide ist — žito plenja.

Ergiebigkeit *f.* plenjávost, plodnost, izdátnost, izdajílo; obílnost.

ergießen *ſ.* ausgießen; sich — (vom Flusse) izlívati se, iztékati se, teči (tečem) v . .; (v. Regen, Thränen) ulíti se, *impf.* ulívati se; razlíti (-líjem) se, *impf.* razlívati se.

erglänzen zabléščati (-ím), zasvétiti se, zalesketáti (-kéčem, -ketám).

erglühen zažaréti, zagoréti, razbéliti se, vnéti (vnámem) se, razžariti se, razvnéti se; *impf.* zažarévati, zagorévati, vnémati se.

ergötzen veselíti; razveselíti, *impf.* razveseljevati; sich — veselíti se, radovati se; razveselíti se, osladíti se s čim; *impf.* razveseljevati se, oslájati se.

ergötzlich veseljiv, radostljiv, vzradostljiv. [vost.

Ergötzlichkeit *f.* veseljívost, radostljí-

Ergötzung *f.* veselíca, radóst, razveseljevánje, veselje.

ergrauen osivéti; ergraut osivèl.

ergreifen prijéti (prímem), popásti (-pádem); *impf.* prijémati, popádati; (den Verbrecher) zasáčiti, ulovíti, ujéti (-jámem), uhvátiti; (auf frischer That) zalotíti, zalésti (-lézem), zatéči (-téčem); (das Gemüth) geníti (gánem), presúniti, pretrésniti, v srce seči (sežem), dójmiti se; *impf.* ségati; (den Recurs) poprijéti se rekúrza, vložíti rekúrz; eine Beschwerde — pritóžiti se, *impf.* pritoževati se; ein Mittel — lotíti se, poprijéti (-prímem) se česa, porábiti; *impf.* lotévati se, poprijémati (-jémljem) se; das Wort — besédo povzéti (-vzámem); die Flucht — ubégniti, uskóčiti; die Waffen — za orôžje zgrábiti, za orôžje prijéti; *impf.* — prijémati; (von der Furcht) obíti (-ídem), opásti (-pádem); *impf.* obhájati, prehájati, opádati; Besitz — zaposésti (-sédem), polastíti se česa, osvojíti kaj.

ergreifend genljiv, ginljiv, v srce segajóč.

Ergreifung *f.* ujétěv, prijétba, zasáčba.

ergrimmen raztogotíti, razzlobíti, razsrdíti, razkáčiti, razgnéviti, razjáriti; er ist ganz ergrimmt togóta ga lomi, vse vre po njem.

ergrimmt razkáčen, razjárjen, jar.

ergründen dognáti (-žénem), čemu do dna priti (pridem), na kraj priti, do dna seči (sežem), z umom doséči, preséči; *ſ.* erforſchen; (das Wesen Gottes) douméti, z umom preséči; *impf.* doumévati.

Erguss *m.* izlív, razlív, iztòk.

erhaben vzvíšen, vznosít, visók, veličástěn; (v. Arbeiten) izbóčen, vzbókel.

Erhabenheit *f.* vzvíšenost, vznosítost, veličáva, veličástnost; (hervorragende Stelle) vrh, brdo, hrbèt; *ſ.* Relief.

Erhalt *m.* prejèm.

erhalten (erlangen) dobíti, prejéti (préjmem), doséči (-séžem); *impf.* dobívati, prejémati, doségati; (aushalten) vzdržati (-držím); (ernähren) redíti, živíti, hrániti, vzdržávati; preredíti, preživíti; *impf.* preživljati; (bewahren) ohrániti, obdržati; *impf.* ohranjevati; obdržávati; sich — hrániti se, živíti se, preživljati se.

Erhalter *m.* hranítelj, ohranítelj, vzdrževávec, vzdržník.

Erhaltung *f.* ohranítěv, ohrámba; prejèm; vzdržba, vzdrževánje.

Erhaltungskosten *pl.* stroški za preživljanje; stroški za vzdrževánje.

erhandeln pritŕžiti, prikupčevati. prikúpiti. [se.

erhängen sich obésiti se, *impf.* obéšati

erharten strdíti se, okréniti, zakŕkniti, odrevenéti.

erhärten potrditi, dotrditi, utrditi, dokázati (-kážem), doistiniti; *impf.* potrjevati, utrjevati, dokazovati.

erhaschen ulovíti, zalotíti, usáčiti, uhvátiti.

erheben vzdígniti, povzdígniti; (ein wenig) privzdígniti, dvígniti, vzvíšati, povíšati, povznésti; *impf.* vzdigovati, vzdigávati, dvígati, vzviševati, povznášati; (rühmen) slaviti, hváliti, veličati; poveličati, povzdígniti; *impf.* poveličevati, povzdigovati; (Steuern) pobráti (-bérem), *impf.* pobírati; (ermitteln) pozvédeti (-zvém), ovédeti, preiskati (-íščem); *impf.* pozvédati, pozvedovati, preiskovati; eine Klage — tóžiti koga; zatóžiti koga, tožbo podáti zoper koga; die Anklage — obtóžbo dvígniti, obtóžiti; einen Anſtand — pomíslek navésti (-védem); *impf.* spotíkati se; eine Beſchwerde — pritóžbo oglásiti, pritóžiti se; Geld — vzdígniti, potégniti denár; die Stimme — izpregovoríti, oglásiti se; *impf.* oglášati se; den Ton — povzdígniti glas; Geſchrei — hrup zagnáti (-žénem), zakríčati (-čím); Gelächter — zakrohotáti se, smeh zagnáti; ſich — vzdigniti se, vstáti (vstánem); *impf.* vzdigovati se, vstájati; (über andere) povzdigovati se, veličati se, prevzetovati; (anfangen) začéti (-čnèm) se, navstáti (-stánem), vnéti (vnámem) se; *impf.* začénjati se, navstájati, vnémati se.

erhebend vznošèn, vznesèn.

erheblich znamenít, tehtovít, važèn; — erſchweren izdátno, znatno otežíti.

Erhebung *f.* povzdíga, povzdigovánje, povíšba; (amtliche) pozvédba, ovédba, pozvedovánje; pobíranje (dávščine).

erheiſchen ſ. erfordern.

erheitern iz-, razjasníti, iz-, razvedríti; razveseliti; *impf.* vedríti, razjasnjevati; razveseljevati.

Erheiterung *f.* razjasnítev, razjasnjevánje; razveselítev; razvedrílo.

erhellen (aus etwas) vídeti se, kázati (kážem) se, razodévati se. [se.

erhenken ſich obésiti se, *impf.* obéšati

erhenchеln prihlíniti, prihinávčiti.

erhitzen razgréti (-grèjem), razpáliti; *impf.* razgrévati; (Eiſen) béliti; razbéliti; ſich — ugréti se, pregréti se; *impf.* pregrévati se; erhitzt razvnét, ugrét, pregrét, razbéljen.

Erhitzung *f.* razgrétje, razpàl, razbéljenje.

erhöhen povíšati, vzvíšati, povíkšati, povzdígniti; *impf.* poviševati, povikševati; (vermehren) množíti; pomnožíti, *impf.* pomnoževati.

Erhöhung *f.* povíšba, poviševánje, povíšek, pomnóžba.

erhöhungsfähig povíšen.

erholen ſich opočíti (-čijem) se, odpočíti se, oddehníti (-dáhnem) se, ukrepíti se, opomóči (-mórem) si, okrévati, popráviti se; Rathes — za svèt poprášati, *impf.* popraševati.

Erholung *f.* odpočítek, počítek, oddih.

Erholungsſtunde *f.* počítna ura.

erhören uslíšati (-slíšim), *impf.* usliševati.

erinnerlich, es iſt mir — pomnim, pámetim, spomínjam se.

erinnern *trans.* spómniti, opómniti; spoméniti (-nem), opoméniti; *impf.* spomínjati, opominjati; (erwähnen) oméniti, v misèl vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, v misel jemáti (jémljem); ſich — kaj pómneti (-im), pámetovati; spómniti se, v misèl priti (pridem) komu, domísliti se; *impf.* spomínjati se česa, na misèl prihájati, domišljevati se.

Erinnerung *f.* spomín, pómnenje; (Ermahnung) opomín, opomínek; opázka, opómba. [spomeníca.

Erinnerungsbuch *n.* spomínska knjíga,

Erinnerungsfähigkeit *f.* spomenljívost.

erinnerungslos brez spomína.

Erinnerungsvermögen *n.* spomnjívost, pomnjívost.

Erinnerungszeichen *n.* spomínek.

erjagen ujéti (-jámem), ulovíti; ſ. einholen.

erkalten omrzníti, *impf.* omrzovati; ohladíti se.

erkälten zmráziti, premráziti; *impf.* premraževati; ſich — premráziti se, prehladíti se, prezébsti (-zébem); *impf.* prezébati.

Erkältung *f.* premráza, prehláda, prehlád, prehlája, prehlajénje, prezéba.

erkämpfen priboríti, pribojevati, pridobíti; *impf.* pridobívati.

erkaufen kúpiti, *impf.* kupovati; (beſtechen) podkúpiti, podmítiti; *impf.* podkupovati; (loskaufen) odkúpiti, *impf.* odkupovati.

erkäuflich podkúpěn, podkupljiv.

Erkäufte *m.* podkúpljeněc; (Losgekaufte) odkúpljeněc.

erkennbar poznátěn, spoznátěn, razločljiv, razlóčěn.

erkennen poznáti; spoznáti, razpoznáti; *impf.* spoznávati; (über etwas) razsóditi, odlóčiti; *impf.* razsójati, odločevati; auf Strafe — prisóditi kazěn, obsóditi v kazěn; zu Recht — razsóditi; (unterſcheiden) razlóčiti, *impf.* razločevati.

Erkenner *m.* poznavátelj; spoznavátelj, spoznavávěc.

erkenntlich poznátěn, spoznátěn; (dankbar) hvaléžen. [nost.

Erkenntlichkeit *f.* poznátnost; hvaléž-

Erkenntnis *f.* spoznávanje, spoznáva; zur — kommen spámetiti se, spámetovati se; — *n.* (gerichtl.) razsódba, razsodílo, odlóčba, odlòk.

Erkenntnisgericht *n.* razsódno sodíšče.

Erkenntnisvermögen *n.* spoznávalnost.

Erker *m.* pomóli *pl. m.*, tìn.

erkieſen izvóliti, izbráti (-bérem), odbráti; *impf.* izbírati ꝛc.

erklärbar razlóžěn, razložljìv.

erklären razložíti, razjasníti, raztolmáčiti, razbráti (-bérem); *impf.* razlágati, razkládati, razjasnjevati, pojasnjevati; (den Willen) izréči (-réčem), izústiti, razodéti (-dénem); *impf.* izrekovati, razodévati; ſ. beleuchten; (zu etwas) pro-, razglásiti (za naslédnika), *impf.* proglášati; den Krieg — vojsko napovédati (-vém), *impf.* napovedovati; für unſchuldig — za nedólžnega spoznáti, izréči, da je nedólžen; ſich — svoje misli razodéti (-dénem), izjáviti, na znanje dati; *impf.* razodévati; erklärter Feind očìtěn sovrážnik.

Erklärer *m.* razlagátelj, razkladátelj, razlagávěc, tolmáč.

erklärlich ſ. erklärbar.

Erklärung *f.* razláganje, razlóžba, razlága; (Declaration) izjáva, izrecílo, izustílo, izrèk; proglás; (Beleuchtung) pojasnílo, razjasnílo, objasnílo.

erklecken zadósti biti (sem), zadostovati, dostájati; zaléči (-lézem).

erklecklich zadóstěn, dovóljen; *adv.* dovòlj, dosti; precèj.

erklettern priplézati, splézati (na vrh), doplézati (do vrha).

erklingen zadonéti, zazvenéti, zazvoníti.

erknarren zaškrípati (-škrípljem), zaškrgati.

erkoren izvóljen, izbrán.

erkranken zboléti, razboléti, oboléti; *impf.* obolévati ꝛc.

Erkrankte *m.* bolník, betežník; *f.* bolnica, betežnica.

Erkrankung *f.* obolénje; ſeit ſeiner — kar je obólel.

erkühnen ſich osméliti se, dfzniti se, predfzniti se; *impf.* predrzovati se.

erkundigen ſich pozvédati, pozvedovati, opraševati, po(v)praševati; (bei jemandem) poprášati —, vprášati koga po čem; *impf.* popraševati.

Erkundigung *f.* pozvédba, pozvedovánje, popraševánje; —en einziehen ſ. ſich erkundigen.

erkundigungsweiſe *adv.* pozvedováje, popraševáje.

erkundſchaften iz-, dozvédeti (-vém).

erkünſteln umetovati; hlíniti; délati se, kázati (kážem) se; erkünſtelt narejèn, prihlinjen, nepristěn.

Erlag *m.* vlóžba, polóžba, vláganje, poláganje; nach — vložívši.

Erlagsgebür *f.* vložnína.

Erlagsgeſuch *n.* prošnja zastran vlóžbe, polóžna prošnja.

Erlagsſchein *m.* vlóžni list, polóžnica.

erlahmen ohrométi, *impf.* ohromévati; *fig.* onemóči (-mórem), obnemóči, obnemágati, omrtvéti; *impf.* obnemagovati.

erlangen doséči (-sézem), dobíti, zadobíti, dokópati (-kópljem, -kopám) se do česa, steči (stečem); *impf.* doségati, dobívati; (durch Bitten) izprósiti.

Erlangung *f.* doséga, doséžba, zadobítev.

Erlaß *m.* razpìs; (die Nachlaſſung) odpúst, odpústek, popúst, izpreglèd.

erlaſſen (nachlaſſen) odpustíti, izpreglédati, prizanésti (-nésem); *impf.* odpúščati, izpregledovati, prizanášati; (Befehl, Schreiben) izdáti, razglásiti; *impf.* izdájati, razglášati; in Gemäßheit des —en Befehls po danem povelju.

Erlaſſjahr *n.* sveto —, odpústno leto.

erläßlich odpústěn, odpustljiv.

Erlaſsrecht *n.* pravica odpúščanja.
Erlaſſung *f.* odpúst, odpúščanje, izpreglèd; (des Geſetzes) izdáva, izdája, izdájanje.
erlauben dovóliti, dopustíti, pripustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati; es iſt erlaubt dopuščéno je, sme se.
Erlaubnis *f.* dovolítèv, dovoljénje, dopúst, dovolílo, pripustílo; ich habe — smem; bitte um — prosim, dovolíte mi; mit — dopustíte, dovolíte.
Erlaubnisſchein *m.* dopústni list, dovolílni list, dopústnica, dovolílnica.
erlaubt dovóljen, dopuščèn, pripuščèn.
erlaucht svetèl, presvétèl.
Erlaucht *f.* svetlóst, presvetlóst.
erlauern izprézati (-prežím), izpáziti, spasti (spasem).
erläutern pojasníti, razjasníti, razložíti; *impf.* razlágati.
Erläuterung *f.* pojasnílo, razláganje, razjasnjevánje.
Erle *f.* jelša; *dem.* jélšica; *coll.* jélševje.
erleben doživéti, učákati, dočákati.
Erlebnis *n.* dožítèk; prigódèk, pripétèk.
erledigen osvobodíti, oprostíti, résiti; *impf.* reševati; (abthun) odpráviti, *impf.* odprávljati; (Geſuch) résiti, *impf.* reševati; erledigte Stelle izprázníena služba; die Sache iſt erledigt reč je dognána, — résena.
Erledigung *f.* rešítèv, rešílo; odpráva; in — des Berichtes rešujòč poročílo; in — kommen izprázniti se; — einer Stelle izpraznítèv mesta.
Erledigungsentwurf *m.* načŕt rešítve.
erlegen vložíti, položíti; *impf.* vlágati, polágati; (Wild) ustrelíti, ubíti (-bíjem).
Erleger *m.* položník, vložník, vložítelj.
erleichtern lájšati, lehčáti; po-, olájšati, zlájšati, polehčáti, iz-, olehkotíti; *impf.* polajševati, polehčevati.
Erleichterung *f.* polajšáva, olajšáva, polajšílo, polájšèk, olájšèk, polákšica.
erleiden pretrpéti, prestáti (-stojím), prenésti (-nésem); *impf.* trpéti, prenášati; (Schaden) škodo iméti (imám).
Erlen- jelšev; **=baum** *m.* ſ. Erle; **=holz** *n.* jélševina; **=wald** *m.* jélševje.
erlernen naučíti se, priučíti se.
erleſen izbráti (-bérem), odbráti, izvóliti; *impf.* izbírati, odbírati.
erleuchten razsvétiti, razsvetlíti, osvétiti, razsijáti (-sijem); *impf.* razsvečevati, razsvetljevati, razsévati; ſ. aufklären, beleuchten.
Erleuchtung *f.* razsvečáva; razsvéta, razsvétba, razsvetljénje.
erliegen léžati (-ím), biti (sem); unter der Laſt — onemóči (-mórem), uléči (-lézem), iznemóči, obnemágati; er wird der Krankheit — ne bo prebólel, — shodil; die bei Gericht —den Gelder denárji shránjeni pri sodíšču. [gán.
erlogen izmíšljen, lažljìv, lažnìv, zle-
Erlös *m.* izkupílo, izkupíčèk, iztržèk.
erlöſchen *intr.* gásniti; u-, pogásniti; *impf.* ugasovati; (das Recht) izgubíti moč; (aufhören) néhati, prestáti (-stánem), miníti; *impf.* nehovati, prestájati, minévati; (ausſterben) pomréti (-mŕjem), odmréti; *impf.* pomírati: (v. Termin) iz-, potéči (-téčem); *impf.* potékati; *tr.* gasíti; po-, ugasíti; *impf.* pogášati; erloſchen ugásèl, minúl, umŕl.
Erlöſchen *n.* ugás, ugásnjenje; prestánèk, odmŕtje; (des Feuers) pogasítèv; (eines Terminś) iztèk, potèk.
Erlöſchung *f.* ſ. Erlöſchen.
erlöſen résiti, odrésiti, otéti (-tmèm), izbáviti, osvobodíti, odkúpiti; *impf.* reševati, odkupovati.
Erlöſer *m.* odrešítelj, odrešeník, spasítelj, odkúpnik.
Erlöſte *m.* odrèšenèc, rèšenèc, odkúpljenèc; *f.* rèšenka, odkúpljenka.
Erlöſung *f.* rešítèv, odrešítèv, odrešénje, rešílo, izbáva, otétba; odkúp.
Erlöſungsſtunde *f.* ura rešítve.
erlügen izmísliti, zlegáti (zlážem) se; erlogen izmíšljen, lažnìv.
ermächtigen pooblastíti, oblást komu dati; *impf.* pooblaščati, oblást komu dajáti.
Ermächtigte *m.* pooblaščènec. [stílo.
Ermächtigung *f.* pooblastítèv, pooblaermahnen opómniti, opoméniti; posvaríti; *impf.* opomínjati; svaríti.
Ermahner *m.* opomínjavec, svarítelj, svarívec.
Ermahnung *f.* opomínjanje, opomín, svarítèv, posvarítèv, svarílo.

ermangeln manjkati; po-, z-, primánjkati; *impf.* zmanjkovati; das Gericht wird nicht — dieš zu thun sodišče se opustí tega, — gotóvo to storí; ich werde nicht — zu kommen gotóvo pridem.

Ermangelung *f.* pománjkanje; in — eines Besseren ker nimam bóljšega.

ermannen ſich ohrábriti se, ojunáčiti se, srcé si vzéti (vzámem); *impf.* srcé si délati.

ermäßigen znížati; zmanjšati; *impf.* zniževati; zmanjševati.

Ermäßigung *f.* znižba, znížanje, zniževánje; zmanjšáva.

ermatten *tr.* utrúditi, upéhati; *intr.* upéhati se, opésati, onemóči (-mórem).

Ermattung *f.* utrúdba, upèh, opésanje; utrújenost, onemóglost.

ermeſſen pre-, izmériti; *impf.* pre-, izmérjati; izprevídeti, presóditi, preudáriti; *impf.* presójati, preudárjati.

Ermeſſen *n.* razsòd, izprevìd, preudárek, izvólja, izprevídnost; nach dem — des Richters kakor sodník razsódi.

ermeſſlich izmérèn.

ermitteln iz-, dozvédeti (-vém); izslediti, dognáti (-žénem); *impf.* izvédati; izmériti, izračúniti.

Ermittelung *f.* iz-, dozvédba, ovédba, zaslédba; dolóčba, izračún.

ermöglichen omogóčiti, *impf.* omogočevati.

ermorden umoríti; (tödten) usmrtíti; (erſchlagen) ubíti (-bíjem), *impf.* ubíjati.

Ermordete *m.* umorjénec.

Ermordung *f.* umòr, morítev; (Todtſchlag) ubój; (Tödtung) usmrtítev.

ermüden *tr.* péhati, trúditi; upéhati, izpéhati, utrúditi, izdélati; *intr.* utrúditi se, upéhati se; (v. Gehen) izhóditi se; (durch Arbeit) izdélati se, prevréditi se.

ermüdend utrudljìv, trudapóln, tru-

ermüdet utrújen, izdélan, izpéhan, izhójen.

Ermüdung *f.* utrúdba; upèh, opésanje; utrújenost.

ermuntern budíti, drámiti; zbudíti, zdrámiti; *impf.* zbújati; *fig.* izpodbudíti, izpodbósti (-bódem); *impf.* bodríti, izpodbújati, izpodbádati.

Ermunterung *f.* izpodbúda, izpodbúdba, izpodbújanje, izpodbádanje; bodrénje, bodrílo.

ermuthigen osrčiti, ohrabríti, podbudíti; *impf.* hrabríti, srčiti, podbújati, srce délati, osrčevati, bodríti.

Ermuthigung *f.* hrabrénje, podbúdba, izpodbúdba, osrčevánje.

ernähren redíti, živíti, hrániti; preredíti, preživíti; *impf.* prerejáti, preživljati, živèž komu dajáti; ſich — redíti se, živíti se ꝛc.

Ernährer *m.* redník, redítelj, hranítelj: —in *f.* redníca, redíteljica, hraníteljica.

Ernährung *f.* reja, redítev; hranitba, prehrána; živèž, hrana.

Ernährungsorgan *n.* hranílo.

ernennen imenovati koga za kaj, izvóliti, postáviti.

Ernennung *f.* imenovánje, postávljanje, postavítev.

Ernennungsdecret *n.* imenováln list, imenováln dekret.

Ernennungsrecht *n.* pravíca imenovánja, pravica postávljanja.

erneuern po-, ob-, prenovíti; *impf.* ponávljati ꝛc.

Erneuerung *f.* obnóva, ponóva, ponovítev, obnávljanje.

Erneuerungstermin *m.* obnóvniròk. obnavljálniròk.

erniedrigen ponížati, znížati; *impf.* poniževati, niževati, v nič dévati; ſich — ponížati se, *impf.* poniževati se.

erniedrigend poniževálèn.

Erniedrigung *f.* poniževánje, ponížba.

ernſt resèn, resnóbèn, ozbíljèn, važèn: (ſtreng) ostèr, osórèn; (Wille) resnična volja, trdna volja.

Ernſt *m.* resnost, resnóta; mit — zarés, v resníci, brez šale; mit — arbeiten s trdno vóljo délati.

ernſthaft resèn, resnóbèn; ſ. ernſt.

Ernſthaftigkeit *f.* resnost, resnóbnost.

ernſtlich resèn, resníčèn, zarésèn.

Ernte *f.* žetèv; (Fruchtertrag) létina.

ernten žeti (žanjem); požéti; (vom Obſt) brati (berem); pobráti.

Eroberer *m.* osvojítelj, osvojevávec, osvajátelj, osvajáč.

erobern osvojíti, prisvojíti, pribojevati; *impf.* osvájati, osvojevati: die

Herzen — osvojíti —, pridobíti —, naklóniti srca.

Eroberung *f.* osvojítëv, osvájanje.

Eroberungskrieg *m.* osvojeválna vojna, osvojeválna vojska.

Eroberungsſucht *f.* pohlèp po osvojítvi.

eröffnen *tr.* odpréti, otvoríti; *impf.* odpírati, otvárjati; (Brief) razpečátiti, odpečátiti; *impf.* razpečatovati; (eine Sitzung) začéti (-čnèm), *impf.* začénjati; (mittheilen) razodéti (-dénem), naznániti; *impf.* razodévati, naznánjati; (Concurs) natečáj razglásiti, konkurz razpísati (-píšem); *impf.* razglášati; objáviti stečáj, — konkurz, na kant priti (pridem); ſich — odpréti se; *impf.* odpírati se, razodévati se.

Eröffnung *f.* odprtje, odpíranje, otvorítëv; (Mittheilung) naznanílo, razodétje, razodéva; (des Concurſes) razpìs, razglasítëv.

Eröffnungsrede *f.* otvorítveni govor.

erörtern preudáriti, presóditi, pretrésti, v pretrès vzéti (vzámem), preténtati; *impf.* preudárjati, presójati, pretrésati, pretehtovati; (auseinanderſetzen) razkládati, razlágati; razložíti.

Erörterung *f.* pretresovánje, pretrès, razgóvor, razpravílo, razkládanje.

Eroſion *f.* izmíljanje, izpíranje.

eroſiſch erótičën, erótiški, ljubávën.

erpicht ſein drhtéti —, hlepéti po čem.

erpreſſen izsíliti, *impf.* izsiljevati.

Erpreſſung *f.* izsílba, izsiljevánje.

erproben izkúsiti, preizkúsiti, poskúsiti; *impf.* preizkúšati.

erprobt izkúšen, pre-, doizkúšen.

Erprobtheit *f.* iz-, preizkúšenost.

Erprobung *f.* preizkúšnja.

erquicken okrepčáti, okrepíti, očvrstíti, poživíti, otáviti; *impf.* okrepčevati, očvrščevati, poživljati, otávljati.

erquickend krepčálan, krepílën, poživljálën, poživílën.

Erquickung *f.* okrepčáva, okrépa; poživék, okrepčálo, poživílo.

errathen ugániti, zadéti (-dénem); *impf.* uganjevati, ugíbati (-gíbljem).

erregbar vzbúdën; razdražljìv, razdrážën. [nost.

Erregbarkeit *f.* vzbúdnost; razdráž-

erregen vzbuditi, zdráżiti, razdráżiti; *impf.* vzbújati, razdraževati; (d. Meer) vzbúriti, *impf.* vzbúrjati; (anſtiften) naprávíti, vnéti (vnámem); *impf.* naprávljati, vnémati; ſ. aufregen.

Erregung *f.* vzbúda; razdrážba; razdráženost.

Erregungszuſtand *m.* vzbujénost, stanje vzbujénosti, razdráženost.

erreichbar doséżën; dem Auge — dogléden; (zugänglich) do-, pristópen.

Erreichbarkeit *f.* doséżnost, pristópnost.

erreichen doséči (-sézem), *impf.* doségati, dosegovati; (im Gehen) dóiti (-idem), dotéči (-téčem), dohíteti; *impf.* dohájati, dotékati; (ein Alter) doživéti, učákati; durch Warten etwas — dočákati; die Mündigkeit — dorásti.

Erreichung *f.* doséga.

erretten otéti (-tmèm), réšiti, osvobodíti, oprostíti, spásiti; *impf.* otémati, reševati.

Erretter *m.* rešník, rešítelj.

Errettung *f.* otétba, otétëv, rešítëv, osvobodítëv.

errichten (eine Senkrechte) postáviti, *impf.* postávljati; (ein Dreieck) sestáviti; (eine Anſtalt) ustanovíti, utemeljíti, osnováti (-snújem), naprávíti, vpéljati; *impf.* ustanávljati, naprávljati, vpeljevati; (eine Urkunde) délati; naredíti (lístino); (ein Bündniß) skléniti, zvezo storíti; *impf.* sklépati.

Errichter *m.* ustanovník, osnovátelj.

Errichtung *f.* ustanovítëv, napráva, osnóva, ustanávljanje. [stína.

Errichtungsurkunde *f.* ustanovílna li-

erringen pridobíti, priboríti si, pritrúditi (si kaj); *impf.* pridobívati.

erröthen zardéti, zagoréti; *impf.* rdéti (se), zardévati, zagorévati; rdečica ga je políla; erröthe vor dir ſelbſt sram te bodi.

errufen pri-, doklícati (-klíčem), dozváti (-zóvem).

Errungenſchaft *f.* pridobítëv, priborítëv, pridobítek.

erſättigen nasítiti, nakrmiti; *impf.* nasičati.

erſättlich nasítën.

Erſättlichkeit *f.* nasítnost.

Erſatz *m.* vračílo, povračílo, odména; die erſetzte Sache nadomestílo, name-

stilo, naméstěk; (Schadenerſatz) odškódba, zaména za kvaro, povračílo škode; (Surrogat) nadoméstěk; — leiſten povrniti, nadomestiti, odškódovati, povračílo dati; *impf.* povráčati, nadoméščati.

Erſatzanſpruch *m.*, **Erſatzrecht** *n.* pravica do povračíla.

Erſatzleiſtung *f.* povračílo, povrnítěv, odškódba; nadomestítěv.

Erſatzmann *m.* nadoméstnik.

Erſatzreſerve *f.* nadoméstna resérva; **=reſerviſt** *m.* nadoméstni reservíst.

erſaufen utóniti, utopíti se; *impf.* tóniti, utápljati se.

erſäufen u-, potopíti; *impf.* utápljati.

erſchaffen stváriti, ustvárіti, storíti; *impf.* stvárjati, ustvárjati.

Erſchaffer *m.* stvarnik, stvarítelj.

Erſchaffung *f.* stvarjénje, stvarítěv; (das Erſchaffene) stvárstvo.

erſchallen zadonéti, zazvenéti, razlégniti se; *impf.* donéti, razlégati se.

erſchaudern zgroziti se, zdrzníti se, zadrhtéti, sfhniti; *impf.* zgrážati se; lasjé mu sršé; groza ga obíde, strah ga izpreleti.

erſchauen uglédati, zaglédati.

erſcheinen prikázati (-kážem) se, pokázati se, pojáviti se; *impf.* prikazovati se, pokazovati se; (irgendwo) priti (pridem) kam, znajti (-najdem) se kje; (v. Buche) iziti (-idem), na svetlo (na dan) priti; *impf.* izhájati, na svetlo prihájati; (erleuchten) zasijáti (-sijem), zasvétiti se; (vorkommen) zdeti se, dozdévati se, kázati (kažem) se.

Erſcheinen *n.* prikáz; (irgendwo) prihód; (v. Geſetze) izdáva.

Erſcheinung *f.* prikáz, prikázěk, pojáv; (Geſicht) prikázěn (-ī); (des Herrn) prikázanje, razglašénje.

erſchießen ustreliti; (nach und nach) postreliti, postréljati.

erſchlaffen *intr.* onemóči (-mórem), obnemóči, oslabéti, omláhniti, omágati; *impf.* omagovati, oslabévati, omlahávati.

Erſchlaffung *f.* obnemóč (-ī), oslabélost, mláhavost.

erſchlagen u-, pobíti (-bíjem); *impf.* ubíjati.

erſchleichen pritihotápiti, po zvijáči izvíti (-víjem), dobíti, izpodlésti (-lézem); izpodlezovati.

erſchließen ſ. aufſchließen; ſich — odpréti se, régniti; *impf.* odpírati se; prézati se.

erſchmeicheln izláskati, prisladkáti.

erſchnappen uhlástniti, popásti (-pádem), ušápniti.

erſchöpfen iz-, počrépati (-črépam u. -črépljem), po-, izpozajéti (-zájmem); *impf.* izčrepávati, pozajémati; (ermüden) oslabíti, upéhati, izdélati, moč vzéti (vzámem) komu; (ausleeren) izprázniti; die Caſſe iſt erſchöpft blagájnica je prazna, denár je pošél; den Streitgegenſtand — pravdno stvar do dóbrega pojasníti; (erledigen) résiti, dovršíti; (den Boden) izmólsti, izmlésti (-mólzem); (das Vermögen) potrósiti, zaprávіti; *impf.* zaprávljati; meine Geduld iſt erſchöpft moja potrpežljívost je pri kraju; ſich — opéšati, obnemóči (-mórem), oslabéti.

erſchöpfend popóln, dovóljen, nadróben, jédrnat; *adv.* popólnoma, dovólj, dodóbra, do jedra.

erſchöpft izpéhan, onemógel, nevéčen.

Erſchöpftheit *f.* onemóglost, izpéhanost.

Erſchöpfung *f.* utrúdba; onemóglost; — des Vorrathes kadar poíde zalóga.

erſchrecken *intr.* ustrášiti se, prestrášiti se, zgrozíti se, zdrzníti se, strésniti se, prepásti (-pádem) (se); strah koga obíde; *impf.* prestraševati se, strah koga obhája, prepádati se; *tr.* ostrášiti, prestrášiti, splášiti, oplášiti, v strah priprávіti; *impf.* strášiti, plášiti, v strah priprávljati.

Erſchrecken *n.* strah, prepást (-i), groza.

erſchreckend, erſchrecklich strašén, strahovít, strahovítěn, strašánski, strašílen, grozén; *adv.* strašno, grozno.

Erſchrecknis *n.* ſ. Erſchrecken.

erſchreien pri-, doklícati (-klíčem).

erſchrocken pre-, ostrášen, prepáden.

Erſchrockenheit *f.* prestrášenost.

erſchüttern stresti, pretrésti, zdrmati; *impf.* pretrésati; (das Herz) omečíti, geníti (gánem); *impf.* omečevati; (den Credit) omájati, izpodkópati (-pljem); *impf.* izpodkopávati.

Erſchütterung *f.* strès, pretrès, potrésěk, pretrésanje.

Erſchütterungskreis *m.* stresni krog.

erſchweren težíti; obtežíti, otežíti, otežkóčiti, pretežíti; *impf.* obteževati.

erſchwerend obtežílěn; —er Umſtand obtežílo, obtežílna okólnost.

Erſchwernis *f.*, **Erſchwerung** *f.* obtéžba, zadŕžek, ovíra.

erſchwingen zmoči (-mórem), premóči, dotégniti; ſich — vzdigniti se, vzletéti; *impf.* vzdigovati se.

erſchwinglich dosézěn, dosegljìv.

erſehen uglédati, zaglédati, zapáziti, ubráti (-bérem); *impf.* ugledovati, ubirati ꝛc.; (erwählen) izvóliti, izbráti; *impf.* izbírati; (erſennen) izprevídeti, razvídeti, razbráti, razuméti; es iſt zu — razvídno je, kaže se, pokazuje se.

erſetzbar nadoméstěn, nadomestljìv.

erſetzen nadoméstiti, zameníti; *impf.* nadoméščati, zamenjevati; (Koſten) povŕniti, *impf.* povráčati.

erſetzlich ſ. erſetzbar.

Erſetzung *f.* zaména, nadomestítěv, povráčba, povračílo.

erſichtlich vidĕn, razvídĕn, očítĕn; — machen poočítiti, na vídež postáviti, pojasníti, razložíti; *impf.* pojaanjevati, razlágati; (in Büchern) zaznamenovati, vpísati (-písem); *impf.* vpisovati; die Erſichtlichmachung poočítba, postavítěv na vídež.

Erſichtlichkeit *f.* razvídnost, vidnost, očítost.

erſinnen izmísliti, izuméti; *impf.* izmišljevati, naklépati.

erſinnlich kar se da izmísliti, izúmĕn.

erſitzen priposestvovati.

Erſitzung *f.* priposestvovánje.

erſonnen izmíšljen; das iſt — ta je bosa.

erſpähen zapáziti, zapásti (-pásem), ubráti (-bérem); *impf.* zapážati, ubírati.

erſparen prihráníti, privárovati, priščéditi; *impf.* prihranjevati.

Erſparnis *f. n.* prihránĕk, priščédĕk, prihranílo, prihranítěv, pričúvĕk.

erſprießen vzklíti (-klíjem), kal (-ſ) pognáti (-žénem).

erſprießlich prospéšĕn, koristĕn, dobrodéjĕn.

Erſprießlichkeit *f.* prospéšnost, koristnost, dobrodéjnost.

erſpüren zaslediti, zavóhati.

erſt *adv.* šele, stoprv; (früher) prej, popréj; (zuerſt) najpŕvo, najprej, izpŕva.

erſtarken ukrepíti se, ojáčiti se, ujáčiti se, močí dobíti, opomóči (-mórem) si.

erſtarren *intr.* okréniti (okrépniti), skrepenéti, okŕkniti, otŕpniti, odrevenéti, okrepenéti, ostekléti; (gerinnen) steti (stmèm) se; (v. Kälte) premréti, *impf.* premírati; (v. Gliedern) odrevenéti; (v. Erſtaunen) ostrméti.

erſtarrt okrépĕl, otŕpĕl; (okrénjen, otŕpnjen); premŕl, premŕt, odrevenèl.

Erſtarrung *f.* otŕplost, otrpnélost, okrepenélost; premŕlost, odrevenélost; (das Erſtarren) otŕpnjenje; premrétje.

erſtatten povŕniti, vŕniti; *impf.* povráčati, vráčati, vračevati; Bericht — poročíti, naznániti, dati poročílo; *impf.* poróčati, naznánjati; Anzeige — ováditi; die Einrede — vložíti, podáti odgóvor, — ugóvor.

Erſtattung *f.* povráčba, povráčanje, povračílo, povrnítěv; (Bericht) poročílo.

erſtaunen ostrméti, osúpniti, začúditi se, zavzéti (-vzámem) se, presenétiti se; *impf.* ostrmévati, zavzémati se.

Erſtaunen *n.* strménje, osúp, zavzétje.

erſtaunlich osúpĕn, presenetljìv; čudovít; *adv.* osúpno.

erſte prvi; (urſprünglich) prvótĕn; der — ſein prvovati; fürs — vpŕvo, prvič; das erſtemal pŕvikrat, prvič; der Erſte prvák.

erſtechen zabósti (-bódem), presúniti; *impf.* zabádati.

erſtehen *tr.* zdražíti na dražbi; *intr.* vstáti (vstánem).

Erſteher *m.* zdražítelj.

Erſtehung *f.* zdražítěv.

Erſtehungspreis *m.* drážbena cena, zdražnína.

erſteigen priti (pridem) na kaj, zlesti (zlezem) na kaj, popéti (-pnèm) se (na zid); *impf.* prihájati, popénjati se.

erſtens *adv.* prvič, vpŕvo, najpŕvo, najprej.

erſtere prvi, popréjšnji; óni — ta.

Erſtgebärende *f.* prvésnica.

erſtgeboren prvorojèn.

Erſtgeborene *m.* prvorojéněc, prvéněc; *f.* prvorojénka. [stvo.
Erſtgeburt *f.* prvoródstvo, prvorojén-
Erſtgeburtsrecht *n.* prvénstvo, pravo prvorojénstva.
erſtgenannt najprej imenováni, prvi.
erſticken *intr.* zadušíti se, zadehníti (-dáhnem), zadúhniti se, zahlípniti; (an etwas) zadáviti se; (vor Räſſe) zamókniti; (v. Teig ꝛc.) zadúhniti; *tr.* dušíti; zadušíti, zahlipíti, zadáviti; (v. Unkraut) zatopíti; der Erſtickte zadušéněc.
erſtickend zadúšen, zadušljiv.
Erſtickung *f.* zadúha, zadušénje.
erſtillen utolážiti (jezo), utóliti; (v. Blut) ustáviti, *impf.* ustávljati.
erſtlich *adv.* prvič, vpfvo, najpfvo, najprej, pred vsem drugim.
Erſtling *m.* prvéněc, prvorojéněc; —e prvína, prvéněina, prvotína, novína.
Erſtlings- prvótni, prvi; **=verſuch** *m.* prva poskúšnja.
erſtreben doséči (-séžem), zadoséči; *impf.* doségati; ſ. anſtreben. [(rok).
erſtrebbar (Friſt) prelóžen, odlóžen
erſtrecken ſ. ausſtrecken; (verlängern) podáljšati, raztégniti, izdáljšati; *impf.* podaljševati, raztézati; (eine Tagſatzg.) preložíti, odložíti, predejáti (-dénem); (die Wirkſamkeit) razširíti; ſich — raztézati se, seči (sežem), ségati, obségati, razprostírati se; ſeine Gewalt erſtreckt ſich njegóva oblást sega, — gre, — se raztéza.
Erſtreckung *f.* raztéza; preložítev, odlòg, odložítev; podáljšanje. [lòk.
Erſtreckungsbeſcheid *m.* prelóžni od-
Erſtreckungsgeſuch *n.* prošnja za odložítev.
erſtreiten pribojevati, priboríti, z orójem si pridobíti; *impf.* pridobívati si.
erſtrichterlich prvosódni; —es Urtheil razsódba prvega sodišča.
erſtürmen z naskókom vzéti (vzámem), — osvojíti; *impf.* z naskókom jemáti (jémljem), — osvájati.
Erſtürmung *f.* osvojítev z naskókom.
erſuchen prósiti (koga česa); za-, naprósiti, nagovoríti; *impf.* nagovárjati.
Erſuchen *n.* prošnja, zaprósba, zaprosílo, prosba.
Erſuchſchreiben *n.* prosílno pismo, prošnja, zaprosílo.
ertappen prijéti (prímem), popásti (-pádem); (auf friſcher That) zalotíti, zasáčiti, zalésti (-lézem), zatéči; (feſtnehmen) zgrábiti.
ertheilen po-, dodelíti, dati; *impf.* po-, dodeljevati; (ausfolgen) izdáti, izročíti; Befehl — veléti; povélje dati; Rath — svétovati; Unterricht — učíti, poučevati; Nachſicht — oprostíti, izpreglédati; Weiſung — napótiti, ukázati (-kážem), navodílo dati; eine Genehmigung — odobríti.
Ertheilung *f.* podelítev, dodelítev.
ertödten smrtíti, mrtvíčiti; usmrtíti, umrtvíčiti.
ertönen zadonéti, zazvenéti, zazvoníti; *impf.* zadonévati, razlégati se, donéti.
Ertrag *m.* prinòs, donòs, donések; dohódek, dobíček; pridélek, obródek; auf die Hälfte des —es na spolovíno; — der Jagd lovína.
ertragen prenésti (-nésem), pretrpéti, strpéti, prestáti (-stojím), prebíti (-bóm, -bíjem); *impf.* prenášati, prestájati.
erträglich znošen, pretfpèn, prenésen.
Erträglichkeit *f.* znósnost, pretfpnost.
Erträgnis *n.* dohódek, dobíček, pridélek, obródek; **=antheil** *m.* delež prinósa. [plenjàv.
ertragſam ploděn, roděn, plodovít,
Ertrags-anſchlag *m.* preudárek dohódkov; **=fähigkeit** *f.* plodovítost, rodnost, rodovítnost; **=loſigkeit** *f.* neplódnost; **=zweig** *m.* vrsta dohódkov. [tápljati.
ertränken utopíti, potopíti; *impf.* u-
ertrinken topíti se; utopíti se, utóniti, potóniti; *impf.* utápljati se.
Ertrinken *n.* utòp, potòp.
ertrotzen prikljubovati.
Ertrunkene *m.* utopljénec, potopljénec, utópnik; *f.* utopljénka.
erübrigen prihrániti, privárovati; *impf.* prihranjevati; es erübrigt noch treba je še.
eruieren izvédeti (-vém), izsledíti, dognáti (-žénem).
Eruierung *f.* iz-, zaslédba, najdba.
erwachen zbudíti se, zdrámiti se, prebudíti se, predrámiti se; *impf.* zbújati se, drámiti se.

Erwachen *n.* prebúja, vzbúja, prebujénje.

erwachſen zrasti (-rastem), dorásti, do vrha zrasti; *impf.* zráščati, dorášcati; (hervorgehen) nastáti (-stánem); *impf.* izhájati, izvírati; in Rechtskraft — pravno (postávno) moč zadobíti, *impf.* zadobívati; *fig.* razmnožíti se, razrásti se; *impf.* razráščati, razmnoževati se.

erwachſen dorásel, odrásel, odrástel; der —e Schade nastála škoda.

Erwachſene *m.* odrásli človek, odrásla osóba.

erwägen premísliti, preudáriti, razmotríti, pretéhtati, presóditi; *impf.* premíšljati, preudárjati, razmátrati, uvaževati, presójati, razmíšljati.

Erwägung *f.* razmíšljanje, razmotrítev, ozír, pretehtovánje, premíšljáva, presója; nach — der Umſtände premislívši vse okóliščine; in — ziehen pomísliti, preudáriti; *impf.* uvaževati; in —, daſs uvažujóč, da; z ozírom na to, da.

erwählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izvoljevati, izbírati.

Erwähler *m.* volívec, volítelj, izbórnik.

Erwählte *m.* izvóljenec, izbránec.

Erwählung *f.* izvolítev, izbòr.

erwähnen oméniti, navésti (-védem), imenovati, v misél vzéti (vzámem); *impf.* oménjati, navájati, v misél jemáti (jémljem). [novàn.

erwähnt oménjen, v misél vzet, ime-

Erwähnung *f.* omèn, omének, omémba.

erwärmen se-, po-, razgréti (-gréjem), otoplíti; *impf.* segrévati; ſich — ogréti se, razgréti se, otoplíti se; *impf.* ogrévati se.

erwarten čákati (na) koga, pričakovati koga; po-, pri-, dočákati; (etwas) pričakovati, nádejati se česa; úpati od koga; einander — izčakovati se.

Erwartung *f.* pričakovánje; nada, up, úpanje.

erwartungsvoll *adv.* težko —, željno čakáje.

erwecken vzbudíti, zdrámiti; *impf.* budíti, drámiti, vzbújati; (jmds. Schlaf unterbrechen) prebudíti koga, *impf.* prebújati; (Mitleid) obudíti, *impf.* obújati.

Erwecker *m.* budítelj, probudítelj.

Erweckung *f.* vzbújanje; vzbúda, probúda, obúda; obudítev.

erwehren ſich brániti se; ubrániti se česa od. čemu; (los werden) iznebíti se, otrésti se, odkrížati se.

erweichbar omeljìv, omèčen.

erweichen *tr.* mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, omehčáti; (im Waſſer) razmóčiti, *impf.* razmákati; (rühren) genìti (gánem), omečíti; *intr.* mehčáti se; omehčáti se, omečíti se, odmékniti.

erweichend mečílen, mehčálen.

Erweichung *f.* mehčánje, mečítev, omehčáva, odméka.

Erweichungsmittel *n.* mečílo.

Erweis *m.* dokáz, izkáz, izpríčba.

erweiſen do-, izkázati (-kážem), izpríčati; *impf.* do-, izkazovati, izpríčevati; (Gutes) izkázati, storíti; *impf.* izkazovati; Ehre — počastíti koga, čast komu izkázati, *impf.* izkazovati; ſich — izkázati se, pokázati se; *impf.* izkazovati se.

erweislich dokázen, izkázen, kar se more dokázati.

erweitern širíti; razširíti, poraširíti, razprostréti; *impf.* razširjati, razprostírati; (ausdehnen) rastégniti, razmekníti (-máknem), podáljšati; *impf.* raztézati, razmíkati.

Erweiterung *f.* razširjanje, razšírba, razširítev.

Erweiterungsplan *m.* razširjálni črtež.

Erwerb *m.* delo, poseł (s katerim se kdo živi); (das Erworbene) pridobítek, prislúžek, pridobítev, zaslúžek; (Gewinn) dobíček; (Gewerbe) obrt.

erwerben pridobíti kaj; *impf.* pridobívati; als Landwirt — prikmétovati; als Hauswirt — prigospodáriti; als Gaſtwirt — prikrčmáriti; als Fuhrmann — privozáriti; durch Heiraten — priženíti se.; (erreichen) doséči (-séžem), *impf.* doségati.

Erwerber *m.* pridobívavec, pridobítelj, pridobítnik.

erwerbſam pridobljìv, prislužljìv.

Erwerbſamkeit *f.* pridobljívost, prislužljívost.

Erwerbsbeſchäftigung *f.* pridobítni poseł.

erwerbsfähig zmožèn kaj pridobíti, *impf.* pridobívati; prislúžèn.
Erwerbsfähigkeit *f.* pridobítna zmóžnost, sposóbnost prislúžiti si kaj.
Erwerbfleiß *m.* prídnost, prizadévnost v pridobívanju.
Erwerbsgenossenschaft, -gesellschaft *f.* pridobítna družba, — zádruga.
erwerblos brez zaslúžka.
Erwerbsmittel *n.* pridobílo, zaslužílo.
Erwerbsquelle *f.* vir zaslúžka, iz česar si kdo kruh služi, s čimer se hrani.
Erwerbssteuer *f.* pridobítni davèk, pridobnína; **-classe** *f.* razrèd pridobnine.
Erwerbstitel *m.* pridobítni naslòv.
Erwerbsunfähigkeit *f.* pridobítna nezmóžnost, nesposóbnost prislúžiti si kaj. [podjétje.
Erwerbsunternehmung *f.* pridobítno
Erwerbszweig *m.* vrsta pridobítkov, — zaslúžka. [doséga.
Erwerbung *f.* pridobítèv, prislúžba,
Erwerbungsart *f.* pridobítni nàčin.
erwidern odgovoríti, odvŕniti; *impf.* odgovárjati, odvrácati; (schriftlich) odpísati (-píšem), *impf.* odpisovati; Gruß — odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.
Erwiderung *f.* odgóvor, odzív, odpis, odzdrav, odvrnítèv.
erwiedern ponovíti, *impf.* ponávljati, opetovati; (wiedervergelten) vŕniti, povŕniti; *impf.* vráčati, povráčati.
Erwiederung *f.* ponávljanje, ponovítèv, opetovánje; povráčba, vrnítèv, povrnítèv. [zano.
erwiesenermaßen *adv.* kakor je dokáz
erwirken doséči (-sézem), izprósiti, pridobíti si; *impf.* pridobívati si.
Erwirkung *f.* doséga, pridobítèv, izprósba.
erwirtschaften prigospodáriti; (als Frau) prigospodínjiti.
erwischen zasáčiti, uhvátiti, zgrábiti, ulovíti.
erwuchern priskopáriti, z oderúštvom pridobíti.
erwünschen poželéti, zaželéti; *impf.* zaželévati.
erwünscht zaželèn, všeč, prijétèn; —e Gelegenheit prav lepa prilika.
erwürgen zadáviti, zadušíti; *impf.* dáviti, dušíti, zadávljati, zadúševati; (durch Zuschnüren) zadígniti, zagrčíti; *impf.* zadrgovati.
Erwürgen *n.*, **Erwürgung** *f.* zadáva, zadušítèv.
Erz *n.* ruda; (Gold—) zlatíca; (Silber—) srebrnica; (Glockenspeise) bròn, zvonovína, médovina.
Erz- rudni; pre-, nad-; viši.
Erzader *f.* rudna žila.
erzählen práviti, pripovedovati; pripovédati (-vém), povédati (-vém); —b pripovédèn. [nik.
Erzähler *m.* pripovedovávèc, pripoved-
Erzählung *f.* povést (-i), pripovést (-i), pripovédka.
Erzart *f.* rudna vrsta, rudovína.
Erzaufbereitung *f.* priprávljanje rude.
Erzbetrüger *m.* pravi goljúf, najvéčji slepár.
Erzbischof *m.* nadškòf, nadvladíka.
erzbischöflich nadškófji, nadškofijski.
Erzbistum *n.* nadškofija.
erzböse prehudóbèn.
Erzbösewicht *m.* najvéčji hudóbnež, sama hudobija.
Erzdieb *m.* prezvíti tat, da mu ga ni enákega.
erzdumm preneúmèn, glup.
erzeigen ſ. erweiſen.
erzen ruděn, rudnat; bronast, meden.
Erzengel *m.* arhángel.
erzeugen rodíti, plodíti; zarodíti, zaplodíti; *impf.* zarájati; (von menſchlicher Hand) naredíti, napráviti, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* naréjati, délati, izdelovati, proizvájati; (vom Boden) rodíti, dajáti (dájem); obrodíti, donésti; *impf.* donášati; (Naturproducte) pridélati; (v. Krankheiten) zarodíti, zaplodíti; ſelbſt erzeugte Wolle domáča volna; Selbſterzeugtes domàč izdélèk; —b roděn, rodílen; (Boden) plodèn, plodovít.
Erzeuger *m.* rodítelj, rodník; —in *f.* rodíteljica, rodnica; (von Naturproducten) pridelovávec; (von Kunſtproducten) izdelovátelj; ſ. Producent.
Erzeugnis *n.* (Natur—) priródni proizvòd, pridélèk, plod, plodína; (Kunſt—) izdélèk; ſ. Product.
Erzeugnisort *m.*, **Erzeugnisſtätte** *f.* izdelovalíšče, izdeloválnica.

Erzeugte *m.* rojéněc, zarojéněc, zarod.
Erzeugung *f.* izdelovánje, izdeláva; naprávljanje, naréjanje, naréja; pridelovánje, prideláva.
Erzeugungskosten *pl.* stroški izdelovánja, — pridelovánja.
Erzeugungspreis *m.* izdélna —, tvorna —, naréjna cena.
erzfaul prelén, silo len, sama lenóba.
Erzfaulenzer *m.* najvéčji lenúh.
Erzfeind *m.* glavni sovrážnik, zakléti sovrážnik.
Erzgauner *m.* najvéčji —, pravi slepár.
Erzgräber *m.* rudár.
erzgrob silo nevljúděn; siròv, robàt, zaróbljen, neotesán, zagovéděn.
Erzgrobian *m.* najvéčji nevljúdnež; siróvež, zaróbljeněc, zagovédnež.
Erzgrube *f.* rudnik, rudna jama.
erzhaltig ruděn, rudnat, rudovít.
Erzhaltigkeit *f.* rudnost, rudovítost.
Erzhaus *n.* vladárska rodovína; vladajóča hiša; (bei den Schmelzhütten) rúdnica.
Erzherzog *m.* nadvójvoda; —in *f.* nadvójvodinja, nadvójvodica. [ski.
erzherzoglich nadvójvodov, nadvójvod-
Erzherzogthum *n.* nadvójvodstvo; (das Land) nadvojvodína.
erziehen *tr.* vzgojíti, odgojíti, vzredíti; *impf.* gojíti, vzgájati, vzréjati, kojíti; (den Wagen) potégniti, *impf.* potegovati.
Erzieher *m.* vzgojítelj, odgojítelj; —in *f.* odgojíteljica.
erziehlich vzgojeválěn.
Erziehung *f.* odgója, vzgója; odgojítěv; vzréja; **Erziehungs-** odgójni, vzgójni, vzréjni.
Erziehungsanstalt *f.* vzgojevalíšče, odgojílnica, vzgojíšče, vzgajalíšče, vzrejalíšče, odgójni zavod.
Erziehungsart *f.* način odgóje.
Erziehungsbeitrag *m.* vzgojeválni —, vzgójni prispévěk. [vednost.
Erziehungskunde *f.* vzgójstvo, odgójna
Erziehungslehre *f.* vzgojeslóvje, nauk o odgóji.
Erziehungsmittel *n.* odgojílo, odgojílni pripomóčěk. [kunde.
Erziehungswissenschaft *f.* s. **Erziehungs-**
erzielen doséči (-séžem).
erzittern strésniti se, strésti se, strepetáti (-péčem), zatrepetáti, zadrhtéti; *impf.* strésati se, trepetáti.
Erzkanzler *m.* nadkancelár.
Erzkasten *m.* rúdnica.
Erzklauber *m.* rudobérěc.
Erzkunde *f.* rudoslóvje, rudoznánstvo.
Erzkundige *m.* rudoznáněc, rudoslóvěc.
Erzlager *n.* rudíšče.
Erzlügner *m.* véliki lažnívěc.
Erzmarschall *m.* nadmaršal.
Erzmühle *f.* rudne stope *pl. f.*
Erznest *n.* rudno gnezdo.
Erzpriester *m.* nadduhóvnik.
Erzprobe *f.* izkús, izkúšanje rude.
Erzsäufer *m.* véliki pijáněc, pijánčina.
Erzschaum *m.* žlindra, rudna pena.
Erzscheidung *f.* prebíranje rude.
Erzschelm *m.* najvéčji zvijáčnik, prekánjeněc.
Erzschlacke *f.* žlindra, troska.
Erzschlag *m.* okujíne *pl.*
Erzstufe *f.* kos rude.
Erzteufe *f.* rudna globokóst.
Erztruchsess *m.* nadstólnik.
erzürnen *tr.* jezíti, sváditi, srdíti, drážiti; razjezíti, zjezíti, razsrdíti, razdrážiti, razljútiti, razzlobíti, razhudíti; *impf.* razsrjevati; *intr.* jezíti se, srdíti se, hudovati se; razjezíti se, razhudíti se.
erzürnt razsŕjen, razkáčen, razdrážen, nasajèn; ljut, togótěn, srdít.
Erzvater *m.* očák, praded.
Erzwage *f.* rudna téhtnica.
Erzwerk *n.* rudnína.
erzwingen prisíliti, izsíliti, primórati; *impf.* prisiljevati.
Escadron *f.* konjíška četa, konjíški oddélěk, škadrón.
Escamoteur *m.* slepílni glumáč. [pih.
Escarpe *f.* nótranje pobóčje pri okó-
Esche *f.* jésen, jeseníka, jesénověc.
Eschen- jesénov; =**holz** *n.* jesénov les, jesénovina; =**wald** *m.* jesénov gozd, jesénovje, jesénovina.
Escompte *m.* odbítěk, eskompt.
Escomptegeschäft *n.* eskomptovánje, eskómptno opravílo.
escomptieren odbitkovati, kupovati z odbítkom, eskomptovati. [stvo.
Escorte *f.* varno —, várstveno sprem-

escortieren sprémiti, *impf.* sprémljati.
Esel *m.* osěl; *dem.* oslič, oslíčěk, oslè (-ta).
Eselchen *n.* s. Esel.
Eselei *f.* oslóvstvo, oslaríja; neúmnost, bedaríja.
Eselfüllen *n.* oslè (-ta), oslič.
eselhaft oslóvski, óslast.
Eselin *f.* oslíca.
Esels- oslóv, oslóvski.
Eselsdistel *f.* *(Onopordon acanthium)* konjska podkóvica.
Eselsfleisch *n.* oslovína.
Eselsgeschrei *n.* rig, ríganje.
Eselshaut *f.* oslóvska koža, oslovína.
Eselskopf *m.* oslóva glava; *fig.* bedák, trap, tepěc.
Eselsmilch *f.* oslóvo mleko.
Eselsohr *n.* oslóvo uhó (ušésa); (in Büchern) zgíbljaj, zavíhljaj.
Eselsstall *m.* oslóvski hlev.
Eselstreiber *m.* oslár.
Esparsette *f.* turška —, sladka dételja.
Espe *f.* trepetljíka, jasíka.
Espen- trepetljíkov, jasíkov; =**holz** *n.* trepetljíkovina, jasíkovina; =**wald** *m.* trepetljíkov gòzd, trepetljíčje, jasíkovje.
Esplanade *f.* planíšče, raván (-í).
Esprit *m.* duh, ostroùm, dovtìp, jedro.
essbar jeděn, užítěn.
Essbesteck *n.* obédna pripráva, nož in vílice.
Esse *f.* ognjíšče, vígěnj, ješa.
essen jesti (jem); snesti (snem), pojésti; zu Mittag — obédovati, kósiti, júžinati; zu Abend — večérjati; (Kernfrüchte) zóbati (-bljem); pozóbati; (gierig) žreti, goltáti; sich satt — najésti se; stückweise — mrvíkati, mrvíčiti; etwas — založíti; wenig essend malojéděn.
Essen *n.* jed (-í), jelo, jedílo, jestvína; hrana, piča; (Mahlzeit) obèd, obédo, kosílo, obròk.
Essenz *f.* cvet, jedro, esénca; (Wesenheit) bistvo, bitnost.
Esser *m.* jeděc, jedež; (ein schwacher) malojéděc, malojédež; (starker) jédavěc, pojédež, požerúh, neték; —in *f.* jedíca.
Essgabel *f.* vílice *pl.*; *dem.* víličice *pl.*
Essgelage *n.* pojédina, gostíja.
Essgeschirr *n.* namízna posóda.
Essgier *f.* ješčnost, pojédčnost, jédičnost, požréšnost.
essgierig ješč, jédičěn, požréšěn, pojédčěn, lákotěn.
Essig *m.* ocět, kis, jésih, vrisk; **Essig-** ócetni, kisni, jésihov.
essigartig kisast, jésihast.
Essigbrauer *m.* octar, kisovàr.
Essigfabrik *f.* octárnica, kisovárnica.
Essiggeist *m.* ócetni —, jésihov cvet.
Essiggurke *f.* kisla kúmara.
Essighandel *m.* kupčija z octom oder jésihom.
Essighändler *m.* óctar, jésihar.
Essigpilz *m.* ócetna gliva, zakvás.
essigsauer kisěl kakor ocět.
Essigsäure *f.* ócetna kislína; in — übergehend cikast.
Essigzucker *m.* ócetni —, kisli sladkór.
Esslöffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica.
Esslust *f.* jéščnost, jédičnost.
esslustig ješč, jédičěn.
Essplatte *f.* vígenjska ploča.
Esssaal *m.* obédnica.
Esswaare *f.* jestvína, jestívo, jelo.
Esszeit *f.* obédni čàs; zur — ob jedi, med jedjo.
Esszeug *n.* obédna pripráva.
Estafette *f.* s. Stafette.
Estrade *f.* vzvíšena tla, oděr, estráda.
Estragon *m.* torkanj, pehtran.
Estrich *m.* tlàk; (Zimmerdecke) stròp, ostrópje.
etablieren ustanovíti, osnovati, uredíti; *impf.* ustanávljati; sich — naséliti se, nastániti se; ustanovíti obrt, — trgovíno.
Etablissement *n.* ustanóva trgovíne, — obrta; zavod.
Etage *f.* nadstrópje.
Etappe *f.* postája, počivalíšče, oskrbovalíšče (vojákov na pohódu).
Etat *m.* stan; proračún.
etatmäßig *adv.* po proračúnu.
Ethik *f.* nravoslóvje, nrávstveni nauk, nauk o nrávstvenosti.
ethisch nravoslóvěn, étiški.
Ethnographie *f.* narodopìs, etnografíja.
ethnographisch narodopísěn, etnográfski.
Ethnolog *m.* narodoslóvěc.
Ethnologie *f.* narodoslóvje.

Etikette *f.* dvorska šega, dvorski običáj, etikéta; napísni listék.
etliche *pron.* nekatéri, eni; nekóliko, nekaj.
etlichemal *adv.* nekólikokrat.
Etui *n.* tòk.
etwa *adv.* (vielleicht) morebíti, mordà; (beiläufig) okóli, blizu, pri.
etwaig kak (-a, -o), morebítěn; der —e Überſchuſs ako morebíti kaj preostáne.
etwas *pron.* kaj, nekaj; — ſchwarz črnkast; — blond ruménkast *ɔc.*
etwelche ſ. einige.
Etymolog *m.* etimolog, besedoslóvec.
Etymologie *f.* etimologíja, besedoslóvje, korenoslóvje, izvájanje ob. izsledovánje besed.
etymologiſch etimológski.
etymologiſieren etimologizírati, beséde izvájati.
euer *pron.* vaš; *refl.* svoj; euretwillen zavóljo vas, zarádi vas.
Eule *f.* sova, vir, sovír, skovír; *dem.* sóvica; (Falter) sovka; (Männchen) sovàn; **Eulen-** sovji.
Eulenſpiegel *m.* pavlíha, pavlíšec.
Eunuch *m.* skopljénec, kopljénec.
euphemiſch blagoréčen.
Euphemismus *m.* evfemízem, blagoréčje, polépšica.
Euphonie *f.* evfonija, blagoglásje.
euphoniſch blagoglásen.
Eurhythmie *f.* blagomérje, skladnost.
eurhythmiſch blagomérен, skladen.
eurig ſ. euer.
Euter *n.* víme (-na); *dem.* vímence, vimcék.
eutern pripustíti, *impf.* pripúščati, vimenjáti, vimljáti.
evangeliſch evangélijski, evangéljski.
Evangeliſche *m.* evangélik, evangéljec.
Evangeliſt *m.* evangelist, blagovéstnik.
Evangelium *n.* evangélij, evangélj, blagovést (-i).
Eventualität *f.* eventuálnost, slučájnost.
eventuell eventuálen, slučájen.
evident očivíden, očítен, razvíden.
Evidenz *f.* očivídnost, očítnost; *mil.* razpregléd, razvídnost; in — halten na razpreglédu iméti (imám) (občáne); **=bezirk** *m.* razvídnostni okràj; **=haltung** *f.* razvídnost, razpreglédstvo.
evidenzzuſtändig po razvídnosti pristójen.
Evolution *f.* razvòj, razvítek. [jati.
evolvieren odvíti (-víjem), *impf.* odvíewig večen, vekovéčen, vekovít; *adv.* večno, vékomaj, na veke, na vse veke; es iſt doch — Schade pač velika škoda.
Ewigkeit *f.* večnost, vekovítost; von — od vékomaj; in — na veke; von — zu — od vékomaj do vékomaj; in alle — na vse veke.
ewiglich ſ. ewig.
Ex- bivši, nekdánji.
exact ſ. genau, pünktlich, práciš.
Exaltation *f.* ſ. Begeiſterung.
exaltiert vzhičen; prenapét. [pit.
Examen *n.* izkúšnja, izpraševánje, izExaminand *m.* izpraševánec.
Examinator *m.* izpraševávec.
Excedent *m.* izgrédnik, prestópnik.
excellent izvrstén, izbórен.
Excellenz *f.* prevzvíšenost, ekscelénca.
excellieren odlikováti se; nadkríliti; *impf.* nadkriljevati. [nost.
Excentricität *f.* izsrédnost, ekscéntrič**excentriſch** izsrédən, odsrédən; *fig.* prenapét.
Exception *f.* izjéma, izíměk.
exceptionell *adi.* izjémen, izíměn; *adv.* izjémno, izjémoma, izímkoma.
excerpieren izpísati (-píšem) iz ..., posnéti (-snámem); *impf.* izpisovati, posnémati.
Excerpt *n.* izpísek, posnétek. [ba.
Exceſs *m.* izgrèd, prestópek, prekorá**exceſſiv** izgredljìv; nezmérен.
excitativ podbúden, izpodbudljiv.
excitieren podbúditi, ispodbudíti; *impf.* podbújati.
excludieren izkljúčiti, izkléniti, izlóčiti. [lóčba.
Exclusion *f.* izkljúčba, izklenítev, iz**exclusiv** izključílen, izključljìv, izločljìv; **exclusive** *adv.* razen, izvzemši, izključljívo. [nje.
Excommunication *f.* izobčítev, izóbče**excommunicieren** izóbčiti, izdrúžiti; *impf.* izobčevati.
Excremente *pl.* otrébki, iztrébki *pl.*; očédki, odpádki *pl.*

Excurs *m.* izlèt.
Excuſation *f.* opravičevánje, opravíčba, izgóvor.
Execut *m.* izvršenčc, eksekút.
Execution *f.* izvršba, izvrševánje; izvršilo; (Pfändung) rubílo, rubež, rubéžen (-i).
Executionsausweis *m.* rubílna izkázница, rubílno izkazílo.
Executionsgeſuch *n.* izvršílna prošnja; rubílna prošnja, prošnja za eksekúcijo.
Executionsklage *f.* izvršílna tožba.
Executionsordnung *f.* izvršílni red.
executiv izvršílen; —e Zeitbietung *f.* izvršílna dražba.
Executor *m.* izvrševávec.
Exegeſe *f.* eksegéza, razlága.
Exeget *m.* razlagátelj, razkladátelj.
Exempel *n.* zgled, primér; zum — na primér, postávim; ein — nehmen zgledovati se po kom.
Exemplar *n.* eksemplar, primérek; izvod; iztísk, odtísk.
exemplariſch zgledèn, svarílen.
exemplifizieren s primérom razjasníti.
Exemption *f.* oprostílo, svobóščina, oprostítev.
Exequent *m.* izvršítelj.
exequieren istérjati, potérjati; *impf.* izterjevati; (vollſtrecken) izvršíti, *impf.* izvrševati, eksekvírati.
exercieren vàditi se (v orôžju), úriti se, vèžbati se.
Exercieren *n.* vaja, vadba, vèžbanje vojščákov.
Exercierplatz *m.* vadíšče, vežbalíšče.
Exercierreglement *n.* vádbeni pravílnik; vèžbovnik.
Exercitium *n.* vaja, vadba.
Exfürſt *m.* bivši knez, razknéz.
exhibieren izročíti, vložíti, podáti; *impf.* izróčati, vlágati, podájati; zapísati (-píšem) v zapísnik.
Exhibitenprotokoll *n.* vlóžni zapísnik.
Exhibitum *n.* vlóga, vložèni spis.
Exhortation *f.* ſ. Predigt.
Exhumierung *f.* izkòp mrlíča.
Exil *n.* pregnánstvo.
exilieren izgnáti (-žénem), pregnáti, v pregnánstvo poslàti (pôšljem).
eximieren izvzéti (-vzámem), oprostíti, prizanésti (-nésem).
Exiſtenz *f.* bívanje, bitje; življénje, obstánek; **—berechtigung** *f.* pravíca obstánka; ſeine — beweiſen dokázati pravíco svójega obstánka.
exiſtieren ſ. beſtehen, ſein.
Exkönig *m.* raskrálj.
ex officio *adv.* urádno, urádoma.
exorbitant pretíran, čezmérən, pregnán.
exotiſch inostránski, inozémski.
Expanſion *f.* ſ. Ausdehnung.
Expanſivkraft *f.* raspenjávost.
Expedient *m.* odprávnik.
expedieren odpráviti, odposlàti (-pôšljem); *impf.* odprávljati, odpošíljati.
Expedit *n.* odpravníštvo.
Expedition *f.* odpráva, pošiljáva, pošiljátev; *mil.* ſ. Feldzug.
Expeditor *m.* odpravítelj; —in *f.* odpravíteljica.
Expenſar *n.* stroškovník.
Expenſen *pl.* stroški, tróški *pl.*
Experiment *n.* izkús, poskús.
experimental poskúsən.
Experimentator *m.* poskuševávec.
experimentieren izkúšati; poskuševati; izkúse ob. poskúse délati.
expert izvéden, izkúšen.
Experte *m.* veščák, izvédenec.
Explication *f.* razlága, razkládanje.
explicieren razložíti, pojasníti, razsvetlíti; *impf.* razlágati, razkládati, pojasnjevati; ſ. erklären, entwickeln.
explicite *adv.* izréčno, izrékoma.
explodierbar razpóčən, raslétən.
explodieren razpókniti, razpóčiti (se), razletéti se, raznésti se; *impf.* razpokovati se.
Exploſion *f.* razpòk, raslèt.
Exponent *m.* eksponent, kazávec.
exponieren izpostáviti, *impf.* izpostávljati.
Export *m.* ſ. Ausfuhr.
exportieren ſ. ausführen.
Expoſé *n.* razklàd.
Expoſition *f.* razlága, razkláda.
Expoſitur *f.* podrúžnica, ekspozitúra.
expreſs ſ. eigens.
Expropriat *m.* raslaščénec. [tev.
Expropriation *f.* raslastítev, razvoji-
expropriieren raslastíti, razvojíti; *impf.* razvojevati.

exquiſit izbrán, izbórěn.
exrotulieren razvíti (-víjem) spise.
Exrotulierung *f.* razvòj spisov.
Exſudat *n.* izcéděk, izznójěk.
Extabulation *f*, izknjížba, izbrís.
Extabulationsſtare *f.* izknjižnína.
extabulieren izknjížiti, iz zemljíških knjig izbrísati (-brísem).
extemporieren na mestu —, brez prípráve govoríti.
Extenſion *f.* raztézanje; razséžnost, razséglost.
extenſiv razséžěn, raztégnjen.
Externiſt *m.* zunánji (učěnec).
exterritorial izdežélěn.
extra (in der Zuſammenſetzung) poséběn, izréděn; *adv.* posébej, nalášč.
Extraauslagen *pl.* izrédni stróški *pl.*
Extract *m.* izžémek, ožémek, izvléček; (ſchriftl.) izpísek.
extrabieren ſ. ausfolgen.
extrafein najfinéjši, najbóljši.
Extrafracht *f.* izrédni tovor, izrédno vozno blagó.
extrahieren izvléči (-vléčem), ožéti (ožámem, ožmèm); izpísati (-písem); *impf.* izpisovati.
extraordinär izréděn, poséběn, neobíčen.
Extrapoſt *f.* posébna —, izrédna pošta.
Extravaganz *f.* razbrzdánost, objéstnost.
Extrazimmer *n.* posébna —, gospóska soba.
Extrem *n.* krajnost, skrajnost; *fig.* prenapétost.
extrem *adj.* krajěn, skrajěn; *fig.* prenapét.
Extremitäten *pl.* okrájci udov, okónčine.
Exul, Exulant *m.* pregnánec, izgnánec.

F.

Fabel *f.* basěn (-i); bajka; *dem.* básenca; **Fabel-** básenski.
Fabeldichter *m.* basnopísec, basnik.
Fabeldichtung *f.* básenstvo.
Fabelei *f.* izmišljáva; bajka; **das iſt eine —** ta je bosa.
fabelhaft bajěn, izmíšljen; básenski.
Fabelland *n.* bajna —, izmíšljena deželа, devéta deželа.
Fabellehre *f.* bajeslóvje, mitológija.
fabeln basnovati, bajke —, basni skládati; izmišljevati si; (irre reden) blesti (bledem).
Fabelname *m.* izmíšljeno ime.
fabelreich basnovít.
Fabelſammlung *f.* zbirka basni.
Fabelvolk *n.* bajni narod, izmíšljeni narod.
Fabelwelt *f.* bajni svet.
Fabricat *n.* izdélek.
Fabrication *f.* ſ. Erzeugung.
fabricieren izdélati, naprávíti, narédíti, izgotovíti; *impf.* izdelovati, naprávljati, tvoríti, naréjati, izgotávljati.
Fabrik *f.* továrna, továrnica, tvórnica, fábrika.
Fabrikant *m.* továrnar, továrničar, tvórničar, fabrikant.
Fabriks- továrniški, tvórniški, fábriški.
Fabriksarbeiter *m.* továrniški délavec.
Fabriksinhaber *m.* lastnik továrne.
fabriksmäßig továrniški, fábriški.
Fabriksniederlage *f.* továrniško skladíšče.
Fabrikspreis *m.* továrniška cena.
Fabriksware *f.* továrniško blago.
Fabriksweſen *n.* továrništvo, fabríštvo.
Façade *f.* lice, čelo (poslopja), pročélje, osprédje.
Fäcalien *pl.* odpádki.
Fach *n.* predal; *dem.* predálec, predálček; (Geſchäft) stroka, opravílo, oprávek; **das iſt nicht mein —** to ne spada v moje opravílo, to ni moj posél; (Gegenſtand) predmèt; **Lehrfach** naúčna stroka.
Fachbogen *m.* (der Hutmacher) pahálnik.
Fache *f.* (bei d. Hutmachern) páhanje.
fächeln *tr.* pahljáti; *intr.* pihljáti, veti (vejem); **fächelnd** pahljáv.
fachen páhati, máhati; opáhati; (einreihen) redíti; razredíti, *impf.* razrejevati.
Fächer *m.* páhalica, pahljáča; *dem.* pahálce.
fächerförmig pahljáčast; *bot.* predál-

fächerig pregrajèn.
fächern ſ. fächeln.
Fächerpalme *f.* mahálasta palma.
Fachgebär *f.* predalnína.
Fachgelehrte *m.* strokovnják, vedčák.
fachgemäß *adv.* strokóvno.
Fachlehrer *m.* strokóvni učítelj, učítelj posébnega predméta.
Fachmann *m.* ſ. Fachgelehrte.
fachmänniſch strokovnjáški.
fachmäßig strokóvèn.
Fachſchule *f.* strokóvna šola.
Fachſtudium *n.* strokóvni nauk, učénje posébnega predméta.
Fachwerkwand *f.* predálčasta stena.
Fackt *n.* znesék, vsota; konèc.
Fackel *f.* baklja, plamenica.
Fackelmacher *m.* bakljár.
Fackelmuſik *f.* godba pri bakljah. [se.
fackeln trpoléti, mígati; obotávljati
Fackelträger *m.* bakljáš, bakljenósec, plamenníčar.
Fackelzug *m.* bakljáda, izprevòd z bákljami.
Façon *f.* krój; nach der neueſten — po najnovéjšem kroju. [písa).
Facſimile *n.* snimék, posnétek (roko-
facſimilieren posnéti (-snámem), *impf.* posnémati.
factiſch dejánski, resníčen; *adv.* v dejánju, v resníci.
factitiv dejálen, delátèn.
Factor *m.* upravítelj, faktor; *arith.* činítelj.
Factorei *f.* upravílnica, upravíteljstvo.
Factotum *n.* vsetvòr; er iſt ſein — deena roka mu je.
Factum *n.* dogódek, dejánje, fakt; es iſt ein — res je; ſ. Thatſache.
Factur *f.* faktura, trgóvski račún (za posláno blago).
Facturbuch *n.* računska knjiga. [ščа.
Facultät *f.* fakulteta, oddélek vseučilífacultativ fakultatívèn, dopuščèn.
fade pust, plehèk, mleděn, omlédèn, neslán; ein faber Menſch pustež, neslánec.
fädeln vdéti (-dénem), *impf.* vdévati (nit); ſich — cefráti se, púkati se, prézati se.
Faden *m.* nit (-i), konèc; *dem.* nitka, končèk; (gedreht) súkanec; (ungeſponnen) vlakno; Ketten— snutèk; Einſchlag— votèk; (eines Seiles) stremen, pramen; (Maß) sežènj; leitender — nit vodnica; (Bindf.) motvóz; Fadennitni.
fadenartig nitkast.
fädenig nitèn, v niti; z. B. zwei— dvonitén, v dve niti.
fadennackt golonág, gol in nag.
fadenſcheinig ogóljen, odfgnjen, preslégast.
Fadenſilber *n.* prédeno srebro, srebrne nitke.
fadenweiſe *adv.* po niti.
Fadenwurm *m.* živa nit (-i), lasnica, trihina; podkóžnjak, živa struna.
Fadheit *f.* plehkóst, neslánost, omlédnost, plehkóta.
Fagott *m.* u. *n.* fagót.
Fagottiſt *m.* fagotist.
fähig zmožèn, sposóbèn, pripravèn, prikláden; (geſchickt) sposóbèn, vešč, iznájden, prinaréden, ročèn; ein —er Kopf bistra glava.
Fähigkeit *f.* zmožnost, sposóbnost.
Fähigkeitszeugnis *n.* izpričeválo o sposóbnosti.
fahl plav, plavkast, prstén; (vom Menſchen) bled, oblédèn; (welk) osehèl, vèl.
fahlgelb bledorumèn, plavkast.
fahlgrau sivkast, sinji.
Fahlheit *f.* plavóča, prsténost.
fahlroth bledordeč, ridž.
fahnden iskati (iščem), zasledovati (koga).
Fahne *f.* zastáva, prápor, bandéro; (Kirchenfahne) karógla; *dem.* zastávica, bandérce, práporšc; die — aufpflanzen zastávo razviti (-vijem); Fahnenzastávni, bandérni.
Fahneneid *m.* priséga na zastávo.
fahnenflüchtig ubéžen; — werden zastávo zapustíti, ubéžati (-bežim); *impf.* ubégati.
fahnenförmig bandérast. [vo.
Fahnenſchwingen *n.* máhanje z zastá-
Fahnenſtange *f.* praporišče, bandérišče.
Fahnenträger, Fähnrich *m.* práporščak, zastavonósec. [ve.
Fahnenweihe *f.* blagoslovljénje zastá-
Fahr- vozni.

Fahrbahn *f.* vozna pot, cesta, tir, cestíšče.
fahrbar vozěn.
Fahrbarkeit *f.* voznost.
Fahrbillet *n.* s. Fahrkarte.
Fährde *f.* s. Gefahr.
Fahre *f.* rázor, brazda.
Fähre *f.* brod (-ú, -a), prévoz (-vóza).
fahren *tr.* péljati, vóziti; (über etw.) prepéljati; *impf.* prepeljávati, prevážati; *intr.* péljati se, vóziti se; (über etw.) prepéljati se, *impf.* prepeljávati se, prevážati se; —d ankommen pripéljati se; sich satt — navóziti se, naveličati se vožnje; ich werde — popéljem se; spazieren — izprevóziti se, *impf.* izprevážati se; (im Schlitten) sánkati se; in den Himmel — v nebésa iti (idem, grem); (aus d. Bette) skóčiti, pláníti; (aus der Hand) izmekníti (-máknem) se, *impf.* izmíkati se; (mit der Hand hin und her) máhati; (in die Tasche) seči (sežem), poséči, poségniti (-nem); *impf.* ségati, poségati; (in die Haare) spopásti (-pádem) se, *impf.* spopádati se; etw. — lassen vnémar pustíti, opustíti; *impf.* vnémar púščati, opúščati; (durch den Kopf) prešíniti (-nem), izpreletéti; *impf.* izprelétati; fahre wohl z Bogom! srečno! fahre ab pobéri se.
Fahren *n.* vožnja; durch — verdienen, verlieren privozáriti, zavozáriti.
fahrend vozěn, popótěn; —es Gut premíčno blago, premičnína.
Fahrgast *m.* vóženěc.
Fahrgeld *n.* voznína.
Fährgeld *n.* brodnína.
Fahrgelegenheit *f.* voz.
Fahrgeleise *n.* kolovòz, kolovóznica.
Fahrgut *n.* vozno blago, vozívo.
Fahrkarte *f.* vozni listěk.
fahrlässig zaníkarěn, nemárěn, malomárěn.
Fahrlässige *m.* zaníkarnež, nemárnež; *f.* zaníkarnica, nemárnica.
Fahrlässigkeit *f.* zaníkarnost, nemárnost.
fahrlos s. gefahrlos.
Fährmann *m.* brodník, prevozník na brodu.
Fahrnis *f.*, **Fahrnisse** *pl.* premíč[illegible] reči, pemičníne.
Fahrordnung *f.*, **Fahrplan** *m.* vozn[illegible]
Fahrpost *f.* vozna pošta.
Fahrpreis *m.* voznína.
Fahrsendung *f.* pošiljátěv po vozni pošti.
Fährstange *f.* drog.
Fahrt *f.* vožnja.
Fährte *f.* sled (-ú, -a, -í).
Fahrwasser *n.* plovna voda.
Fahrweg *m.* kolovòz, kolník, kolovózna pot, vozníca; =**servitut** *n.* služnost kolovóza.
Fahrzeug *n.* vozílo, plovílo.
falb plàv, bled, obléděn, rumèn, žolt.
Falbe *m.* plavěc; *f.* plavka.
falben bledéti, rumenéti; obledéti, orumenéti; *impf.* obledévati.
Fälber *m.* *(salix alba)* bela vrba, rakíta; =**wald** *m.* vrbje, vŕbovje, rakítovje.
Falke *m.* sokol; (Weibchen) sokolica; *dem.* sokólič; **Falken-** sokólov, sokólji, sokólski.
Falkenauge *n.* sokólje okó; bistro ok[illegible]
Falkenbeize *f.* lov s sokóli.
Falkenblick *m.* sokólov poglèd [illegible] poglèd.
Falkenhof *m.* sokolínjak.
Falkner, Falkenier (auch [illegible] sokolár.
Fall *m.* pàd, paděc [illegible] pádanje; (d. Wasser [illegible] (Vertrocknen) pá[illegible] stand) okóliščin[illegible] prigóděk, dogó[illegible] (in der Gram[illegible] falls ko bi; [illegible] treba; auf je[illegible] ceni; auf ke[illegible] malo ne, [illegible] den — m[illegible] falls s. er[illegible] za vsak [illegible] gesetzten [illegible] ináče [illegible]
fä[illegible] sé[illegible]

Falleisen *n.* skopěc.
fallen pasti (padem), *impf.* pádati; (ungeschickt) telébiti, telébniti; (ins Wasser) štrbúnkniti, pljúsniti (v vodo); (v. Wasser) utéči se, upásti (-pádem), upláhniti; *impf.* utékati se, upádati, uplahovati; (zu Boden —) usédati se *(chem.)*; (sich ergießen) teči, iztékati se, izlívati se; (umkommen) pogíniti, cépniti; *impf.* cépati, pádati; (niederfallen) zgrúditi se, sčéniti se; (in die Augen) (v oči) bíti (bijem); ins Wort — v besédo seči (sežem), besédo presékati; *impf.* v besédo ségati, besédo presekávati; zur Last — na skrb, na glavo priti (pridem), nadlegovati koga, zadévati koga; — lass[illegible]stiti, *impf.* izpúščati, kápati; [illegible] Muth [illegible] srce mu je upád[illegible] — nádejo je [illegible] pasti in ubi[illegible] fällt sneg[illegible] deš gre[illegible]
fälle[illegible]

Fallkraft *f.* pádnost.
Fallmaschine *f.* padálo, padálnica.
Fallraum *m.* prostor pádanja *(phys.)*, padalíšče.
falls ako, če.
Fallschloss *n.* samopádna ključálnica.
Fallstrick *m.* zanka, zádrga, nastáva, locěn.
Fallsucht *f.* božjást (-i), pádavica, pádava bolézěn (-i).
fallsüchtig božjástěn, pádavičěn.
Fallsüchtige *m.* božjástnik.
Fallthür *f.* samozaklópna vrata *pl.*, lopútnice, spustne duri.
Fallweite *f.* padáj.
Fallzeit *f.* čas od. trájanje pada *(phys.)*.
[illegible] himběn, lažnìv, lažěn; lokàv; [illegible]pačěn; —er Freund hinávski [illegible]érski prijátelj; —er Mensch [illegible]k; —e Lehre kriv náuk; —es [illegible]bljúfna igra; —es Glück ne[illegible]tna od. lažníva sreča; —er Weg [illegible]od. nápačna pot (-i); —er Schlüssel [illegible]rejèn ključ; —es Geld ponarejèn [illegible]ar; —er Na[illegible]mišljeno imé (-na); [illegible] podvrzen[illegible]n.
fälschen [illegible]i, kváriti, prí[illegible], pokváriti, iz[illegible]*mpf.* ponaréjati; [illegible]rejéno vino.
[illegible], kvarež, kazívěc;
[illegible]vski, licemérski.
[illegible]rivovérěn, krivovérski.
[illegible] *m.* krivovérěc; *f.* krivo[illegible]
[illegible]igkeit *f.* krivovérstvo.
[illegible] *f.* himbnost, lažnívost; hi[illegible]icemérstvo, lokávost.
[illegible]rzig zavidljìv, hinávski, lice[illegible]
[illegible]chlich s. falsch; *adv.* po krivem, [illegible]o, nápačno.
[illegible]alschmeldung *f.* lažníva zglasitěv.
Falschmünzer *m.* ponarejevávěc de[illegible]árja; =münzerei *f.* ponaréjanje denárja.
Fälschung *f.* ponarédba, popáčba.
Falsetstimme [illegible]stimme.
Falte *f.* [illegible]něc; (vorne [illegible] *m.* gúbica, [illegible] guba.

fälteln zgíbati, gubáti; nagubáti, v gube nabráti (-bérem), *impf.* nabírati.
falten zgíbati, gubáti; zgeníti (zgánem); zložíti (pismo); (Stirn) grbáničiti, gubáničiti; zgrbáničiti; die Hände — roke skléniti, *impf.* sklépati; gefaltet nabrán, zgrbáničen.
faltenförmig gubast, nabrán.
faltenlos brezgúbèn, brez gub, brez grb, gladèk.
Faltenmagen *m.* devetogùb, devetogúbnik.
Faltennaht *f.* nabòr.
Faltenpilz *m.* lisíčica. [bovít.
faltenreich gosto nabrán, gubàt, gu-
faltenweise *adv.* gúboma.
Faltenzahn *m.* (zob) gubáč.
Falter *m.* metúlj.
faltig nabrán, gubàt, nagubáničen.
Falz *m.* zgíb, pregíb; (Einschnitt) zaréza, reža, režáněc; (die abgestoßene Ecke) žleb, žlebič.
Falzbein *n.* gladílo, vihálnik.
Falzbrett *n.* vihálnica.
Falzeisen *n.* trebílnik.
falzen zgíbati, pregíbati, v gúbe zlágati; zgeníti (zgánem), pregeníti, v gúbe zložíti; žlébiti; ožlébiti; (Haut) trébiti, mézdriti. [zlagáč.
Falzer *m.* zgíbač, pregíbač; žlébičar;
Falzhobel *m.* oblič žlebnik.
Falzziegel *m.* žlebnják.
Familiarität *f.* ſ. Vertraulichkeit.
Familie *f.* družína, obítelj (-i); rodovína, rodbína; (Stamm) rod (-ú, -a), pléme (-na); die — des Lehrers, des Nachbars u. ſ. w. učíteljevi, sosédovi; **Familien-** družínski, obíteljski, rodbínski, domač, hišni.
Familienglied *n.* obíteljski —, družínski ud, domačín.
Familienglück *n.* rodbínska —, domáča sreča.
Familiengruft *f.* obíteljska rakev.
Familienhaupt *n.* gospodár. [(-i).
Familienkreis *m.* domáči krog, obítelj
Familienleben *n.* domáče življénje.
familienlos brez zaróda, brez obítelji.
Familienname *m.* prímek, rodbínsko imé (-na).
Familienrecht *n.* obíteljsko pravo.
Familienstolz *m.* rodbínski ponòs; er besitzt einen großen — ponáša se s svojim rodom, velíko si domišljúje zavóljo svójega rodú.
Familienvater *m.* ſ. Familienhaupt.
Familienverband *m.* rodbínska zveza.
Familienzwist *m.* domáči prepír.
famos glasovít, razglašèn; zloglášen; izbórěn.
Famulus *m.* ſ. Diener.
Fanatiker *m.* fanátik, prenapétnež.
fanatisch prenapét, fanátičen. [zèm.
Fanatismus *m.* prenapétost, fanatí-
Fang *m.* lov (-í), lovljénje, lovítěv; auf den — ausgehen iti (grem) lovít; (das Gefangene) lov (-a, -í), ulóvěk.
Fangarm *m.* lovka.
Fangeisen *n.* lisíca, progla; (mit zwei Federn) skopèc.
fangen lovíti, sáčiti; ujéti (-jámem), ulovíti, zasáčiti, uhvátiti; (schnell ergreifen) popásti (-pádem), zagrábiti; *impf.* popádati; (alles) polovíti; Feuer — vneti (vnamem) se, vžgáti (-žgèm) se; *impf.* vnémati se, vžígati se; gefangen halten v ječi iméti (imám); sich — lovíti se u. ſ. w.; zaplésti (-plétem) se, *impf.* zaplétati se.
Fänger *m.* lověc.
Fängerei *f.* lov (-í), lovítěv.
Fanggelb *n.* lovnína, lóvščina. [ka.
Fangheuschrecke *f.* hinávka, bogomóljFangmesser *n.* lovski nòž.
Fant *m.* dečák, fantalín.
Fantasie *f.* u. ǎ. ſ. Phantasie ꝛc.
Fantom *n.* ſ. Phantom.
Farbe *f.* barva, boja, šaróta, vap; *dem.* bárvica, bójica.
Färbe-, färbend barvílen.
Färbegeräth *n.* bárvarsko oródje.
Färbehaus *n.* barvárnica.
Färbeholz *n.* bárvarski les; pražiljka (Brasilienholz).
Färbekraut *n.* (Waid) oblájst (-a).
Färbekunst *f.* bárvarstvo.
Färbemittel *n.* barvílo.
färben bárvati; pobárvati; sich — bárvati se; sich roth, grün, gelb ꝛc. — rdečíti se, rdéti, zelenéti, rumenéti ꝛc.; (v. Obſt) dozorévati.
Farben- barvni; bárvarski.
Farbendruck *m.* barvotísk.
Farbenhandel *m.* kupčija z bárvami.

Farbenmaterial *n.* barvílo.
Farbenmuſchel *f.* školjka za barve, bárvnica.
farbenreich barvovít.
Farbenſpiel *n.* menjávanje ob. prelívanje barv.
Farbenſtoff *m.* barvílo, šarílo, barvína.
Farbenton *m.* barvno somérje.
Farbenwechſel *m.* izpremínjanje barv.
Farbenzerſtreuung *f.* razsípanje barv.
Farbenzeug *n.* bárvana tkanína ob. prtenína.
Färber *m.* bárvar; **Färber-** bárvarski.
Färberbaum *m.* rujevína, ruj.
Färberde *f.* barvílna prst (-i), barvílna zemlja.
Färberei *f.*, **Färberhandwerk** *n.* bárvarstvo.
Färberröthe *f.* broč.
farbig barvast, barvèn; (bunt) pisan, pestèr.
farblos brezbárvèn.
Färbung *f.* barvítost, barva; ſ. a. Anſtrich.
Farre *f.* norčíja; (in der Küche) nadévka, sékanica; ſ. a. Poſſe.
Farn *m.* práprot (-i).
Farnkraut *n.* ſ. Farn; *coll.* práprotje; **Farnkraut-** práprotni; **=ſame** *m.* práprotno séme (-na); **=pflanzen** *pl.* práprotnice.
Farre *m.* (junger Stier) junèc.
Färſe *f.* telica, júnica.
Faſan *m.* fazan, tetrév; **Faſan-** fazánski.
Faſanenhenne *f.* fazánka.
Faſanenzucht *f.* fazanoréja, reja fazánov.
Faſanerei (u. **Faſanerie**) *f.* fazanják.
Faſchine *f.* protje, bútara.
Faſchinenwerk *n.* protje, vejévje.
Faſching *m.* pust, predpúst; **Faſchings-** pustni, predpústni.
Faſchingsnarr *m.* pustna šema.
Faſchingszeit *f.* ſ. Faſching.
Faſcikel *m.* zvežènj, zvezèk.
Faſel *m.* u. *f.* pleme (-na), plod (-ú, -a); **zum —** za pleme; **zum —** gehen po pleménu iti (grem).
Faſele *f.* fižol.
Faſelei *f.* čenče *pl.*
Faſelenſtroh *n.* fižólovka.
faſelhaft čenčast, bédast, ábotèn.
Faſelhans *m.* čenča, bedák.
faſeln bédasto govoríti, govoríčiti, besedičiti, čenčáti; (v. Vieh) plemeníti se.
Faſelſchwein *n.* plemenica, prasica za pléme (-na).
Faſelvieh *n.* živína za pléme (-na).
Faſen *m.*, **Faſer** *f.* vlakno, nit (-i); *dem.* vlákence.
Faſergebilde *n.* vlaknovína.
Faſergewächs *n.* vláknata rastlína.
Faſergewebe *n.* vlaknéna tkanína, vlaknéno pletívo.
Faſerhaut, Faſcie *f.* povójnica.
faſerig vlaknat, vlaknast, nitkast, žilast. [*ner.*).
Faſerkalk *m.* vláknasti apnénec (*mi-*
Faſerſtoff *m.* vlaknína, fibrin.
Faſerwurzel *f.* vláknata korenína.
Faſerzellen *pl.* vlaknéne staníce.
Faſs *n.* sod, bačèv, bačva, bèč; *dem.* sodèc, sodèk; (mit einem Boden) bedènj, kàd (-i), brenta; (Saumfaſs) lodríca; **— von zehn Eimern** štrtín; **— von fünf Eimern** polovnják; (Waſſereimer) orna.
Faſsbinder *m.* sodár.
faſſen prijéti (prímem), zagrábiti, popásti (-pádem); *impf.* prijémati, popádati; (begreifen) uméti (uméjem); razuméti; (enthalten) držáti (držím); obséči (-sézem), *impf.* obségati; einen Entſchluſs — skléniti, *impf.* sklépati; Beſchlüſſe — sklepe délati, sklépati; den Vorſatz — skléniti, naméniti, nakániti; *impf.* sklépati, namérjati; Muth — ohrabríti se, usrčiti se; *impf.* usrčevati se; ſich kurz — ob kratkem, z nekóliko besédami kaj razložíti; bei der Hand — za roko prijéti (prímem), *impf.* prijémati; in die Arme — objéti (-jámem); *impf.* objémati; Wurzel — prijéti (prímem) se; (einen Edelſtein) okovati; ſich — zavédeti (zavém) se, umiríti se, upokojiti se.
Faſsholz *n.* sodárski les.
Faſſion *f.* napóved (-i), fasíja.
faſslich umévèn, umljív, razlóčèn.
Faſslichkeit *f.* umévnost, umljívost, razlóčnost.
Faſsſpund *m.* veha; *dem.* véhica.
Faſſung *f.* (des Steines) okòv; (des Gemüthes) zavést (-i), mirnost; **aus der —** bringen zbégati, zmẽšati, presenétiti; **aus der — kommen** zbégati se, zmẽšati se, zavést izgubíti, ob zavést

priti (pridem); in der gegenwärtigen — v sedánji obliki; gedrängte — jédrnata beséda; — des Geſetzes besedílo zakóna.

Faſſungsgabe *f.* razúmnost.

Faſſungskraft *f.*, **Faſſungsvermögen** *n.* doumljívost.

Faſſungsraum *m.* prostornína.

faſt skoro, skoraj, blizu, málone.

Faſte *f.*, gew. **Faſten** *pl.* pòst; — brechen post prelómiti, omršiti se; *impf.* mršiti se; **Faſten-** postni.

faſten póstiti se. [pùst.

Faſtenabend *m.* pustni večer, mesо-

Faſtenkoſt, Faſtenſpeiſe *f.* postna jed (-í).

Faſtenzeit *f.* pòst, postni čas, postna doba.

Faſter *m.* postník, postívec.

Faſtnacht *f.* pust, pustni večer; **Faſtnachts-** pustni; **=narr** *m.* pustni norec, pustna šema.

Faſttag *m.* postni dan.

fatal usóden; (zuwider) zoprn, nadlégen, pust; (Unglück bringend) nesréčen.

Fatalismus *m.* usóda, vera v usódo, fatalízem.

Fatalität *f.* nezgóda, nesréča, neprijétnost.

fatieren napovédati (-povém).

Fatierung *f.* napovédba.

Fatſche *f.* povój.

fatſchen povíti (-víjem), *impf.* povíjati.

Fatum *n.* usóda.

fauchen píhati, púhati.

faul guíl, gnilóben; (morſch) trohnèl, trohljiv, preperèl, prhèl, opfhèl; (träge) lén, lenóben, tožljiv, zanikaren; —er Geruch zatohlína; —es Waſſer smrdljíva voda; — werden poléniti se, uléniti se; (verfaulen) zgníti, strohnéti; *impf.* gniti, trohnéti; —es Holz gnilád (-i), trohljád (-i), prhljád (-i).

Faulbaum *m.* krhlíka, krhlíkovec.

Faulbrand *m.* smrdljívi snet, snet (-í).

Faulbrut *f.* gnila zaléga, smrad (-ú, -a).

faulbrütig gniloplóden.

Fäule *f.* ſ. Fäulnis.

faulen gniti (gnijem); (modern) trohnéti, prhnéti, peréti.

faulenzen lenúhati, lenúšiti, lenóbo pasti (pasem).

Faulenzer *m.* lenúh, lenívec, lenóbnež, postaváč; (Schreibunterlage) čŕtanec; ſchreiben mit — písati ob čŕtancu.

Faulenzerei *f.* lenóba, zanikarnost.

Faulenzerin *f.* lenóbnica, lenívka.

Faulfieber *n.* mačúh, gníla vročica.

faulfleckig nagníl, ognil, ognít.

Faulfleiſch *n.* hudo ob. divje meso.

Faulheit *f.* lenóba, zanikarnost.

faulig gnílast, nagnít.

Fäulnis *f.* gnilóba, gnilóta, gnilost, trohnóba, trohnóta; gniles; (das Faulen) gnitje.

Fäulnisbewohner *m.* gniložívka.

Faulthier *n.* lenívec.

Faum *m.* péna. [pene.

ſäumen péniti se; posnéti (-snámem)

Fauna *f.* živálstvo, favna.

Fauſt *f.* pest (-í), pestnica; *dem.* peščica; eine — voll prgišče, peščica; auf eigene — na svojo roko; **Fauſt-** pestni.

Fauſtbirn *f.* pestnica, fúntnica.

fauſtdick pest debel.

fauſten pestíti.

Fauſthandſchuh, Fäuſtling *m.* palčnik, rokavica napéstnica.

Fauſthobel *m.* pestník.

Fauſtkampf *m.* rokobòr, boj s pestmí.

Fauſtkämpfer *m.* rokobórec.

Fauſtkolben *m.* gorjáča.

Fauſtpfand *n.* ročna zastáva.

Fauſtrecht *n.* pravica močnéjšega, volčja pravica.

Fauſtrohr *n.* kratka puška.

Fauſtſchlag *m.* udárec s pestjo.

Fauteuil *m.* naslanjáč, fotelj.

Favorit *m.* ſ. Günſtling.

Fare *f.*, gew. **Faren** *pl.* norčije *pl.*; — machen norce briti (brijem), šale zbíjati, burke ugánjati. [vek.

Farenmacher *m.* šaljivec, norčav člo-

Fayence *f.* poluporcelán, fajánsovina.

Februar *m.* februar, svečán.

fechſen posnéti (-snámem), dobíti, nabráti (-bérem); ſ. a. ernten.

Fechſung *f.* obròd, létina.

Fechtboden *m.* boríšče.

Fechtbruder *m.* beráč.

fechten boríti se, mečevati se, z mečem se biti (bijem); (kämpfen) bojevati se, bíti (bijem) se, tolči (tolčem) se; (mit Worten) právdati se, prepírati se,

besedovati; (betteln) beráčiti; was ficht dich an? ali te luna trka?

Fechten *n.* borítěv, borjénje, mečevánje; beráčenje.

Fechter *m.* borítelj, boréc, borívec; **Fechter-** borski, boriteljski.

Fechterſtreich *m.* boríteljska zvijáča, zvijáča pri borjénju.

Fechthandſchuh *m.* boríteljska rokavíca, rokavíca za borjénje.

Fechtkunſt *f.* boríteljska umétnost, boríteljstvo.

Fechtmeiſter *m.* učítelj borjénja.

Feder *f.* peró (-ésa), perót (-i); *dem.* perésce, pérce; *coll.* perje, pérjiče; (am Schloſſe) vzmét (-i), peró (-ésa); (am Hute) kopa, pérjanica; (am Spinnrade) perotnica; Spiral— zavíta vzmét (-i); —n bekommen vzgodíti se, opériti se, obrásti (-rástem) se; *impf.* godíti se, périti se, obráščati se; —n ſchleißen perje prebírati ob. trébiti; (die Rinde) múziti; —n ändern (ſich mauſen) mísiti se; in die — dictieren narekovati; **Feder-** pérni, perésni.

federartig pérnast, perésast.

Federbeſen *m.* pérnata metlica.

Federbett *n.* (Duchet, Tuchet) pérnica.

Federbüchſe *f.* perésnica.

Federbuſch *m.* čòp, šop, pérjanica; *dem.* šopék (am Hut).

Federgras *n.* kovílje.

Federhalter *m.* perésno držálo.

Federhändler *m.* perésar, trgóvec s perési.

federhart trd ko peró.

Federhaus *n.* vzmétnica *(phys.)*.

Federheld *m.* junák s perésom, junák v pisánju.

Federhut *m.* klobúk s pérjanico.

federig pérnat. [bòj.

Federkampf *m.* bòj s perésom, perésni

Federkelch *m.* perésasta čaša, kodéljica.

Federkiel *m.* perésna cev (-í), perésni tul. [zína.

Federkiſſen *n.* pernják, pérnata bla-

Federkraft *f*, prožnost, prožljívost; ſ. Elaſticität; — habend prožén, prožljiv.

Federlaus *f.* tekút.

federleicht laheč ko peró.

Federleſen *n.* prebíranje perja; obotávljanje.

Federling *m.* kúrjica, kurja uš (-í).

federlos gol, brez perja.

Federmatratze *f.* perésni matrác, blazína na vzméti. [nik.

Federmeſſer *n.* perésni nožék, perés-

Federmotte *f.* pérjasti mòlj, pernják; die weiße — petopísti pernják.

federn ſich golíti se, trébiti se, mísiti se. [som).

Federſtrich *m.* potèz, potéza (s peró-

Federventil *n.* prožna zaklópnica.

Federvieh *n.* perotnína, kúretina.

Federviehhändler *m.* kokošár.

Federwage *f.* prožna téhtnica, vzmétna téhtnica.

Federweiß *n.* smukec.

Federwerk *n.* prožílo.

Federwild *n.* divja perotnína, pérnata divjáčina. [njáča.

Federwiſch *m.* pérnato omélce, perot-

Federwolke *f.* mrénasti oblák, mreža.

Federzeichnung *f.* perésna risba.

Federzirkel *m.* prožno šestílo.

Federzug *m.* ſ. Federſtrich.

Fee *f.* rojenica, bela žena, vila.

feenhaft čaróben, čarovít.

Fege *f.* trebež; sito, rešéto.

Fegefeuer *n.* vice *pl.*

fegen trébiti, čéditi, čístiti, snážiti; potrébiti, počéditi, očístiti, osnážiti; (Getreide) presejáti (-séjem), *impf.* presévati; (Zimmer) pomésti (-métem), *impf.* pométati; (Bienen) izpodrézati (-rézem), *impf.* izpodrezovati.

Fehde *f.* razpòr, prepír.

Fehdebrief *m.* pozív na bòj.

Fehdehandſchuh *m.* izzívna rokavíca; den — hinwerfen pozváti (-zóvem) koga na bòj.

fehdelos mirén, brez prepíra.

fehden prepírati se, bojevati se.

fehl *adv.* naópak, naróbe; (vergebens) zastónj; (vorbei) zraven, mimo.

Fehl *m.* pogréšek, híba.

Fehlanzeige *f.* zanikajóče naznanílo.

Fehlausweis *m.* prazén izkàz.

fehlbar zmotljiv.

Fehlbarkeit *f.* zmotljívost.

Fehlbitte *f.* prazna ober neuslíšana prošnja.

fehlen (unmoraliſch handeln) grešíti; pregrešíti se; (irren) mótiti se; zmótiti

se; den Weg — zaíti (-ídem), zablóditi, pravo pot zgrešíti; (mangeln) mánjkati, nedostájati, ne iméti (nímam) česa, biti (sem) brez česa; (nicht treffen) ne zadéti (-dénem), ne pogodíti, zgrešíti; (fehlſchlagen) izpodletéti; er fehlt ni ga tù; was fehlt dir kaj ti je? gefehlt naópak, napak; es fehlte nicht viel, ſo ... malo da ne, tóliko da ne ...

Fehler *m.* (moraliſch) greh, pregréšek, napáka; (Irrthum) zmóta, pomóta, pogréšek; (Mangel) nedostátek, pománjkljaj; (Gebrechen) hiba, kvar; Vergeſſenheits— pozábek; Unterlaſſungs— opústek; Verſpätungs— zamúdek.

fehlerfrei, fehlerlos brez pogréška, brez híbe.

fehlerhaft nápačen, pogréšen. [nost.

Fehlerhaftigkeit *f.* pogréšnost, nápač-

fehlfahren zavóziti.

fehlführen zapéljati, zavóditi.

Fehlgang *m.* nápačna pot.

fehlgebären ſ. abortieren.

Fehlgeburt *f.* spláv, izpovítje.

fehlgehen zaíti (-ídem), zablóditi, zagáziti, zabrésti (-dem), v stran máhniti.

fehlgreifen nápak prijéti (prímem), *impf.* prijémati. [híba.

Fehlgriff *m.* pomóta, zmota, pogréšek,

fehlkaufen okúpiti se.

fehllos brezmádežen, brez pomóte, brez híbe.

fehlreiten zajézditi.

fehlrennen zaletéti se.

fehlſchießen mimo ustreliti, ne zadéti (-dénem); *impf.* mimo stréljati, ne zadévati.

Fehlſchlag *m.* nápačen ob. prazen udárec, premah, izpodlet.

fehlſchlagen izpodletéti, unésti (-nésem); *impf.* izpodletovati.

Fehlſchluſs *m.* nápačen, kriv ob. nepravílen sklèp.

Fehlſchuſs *m.* nápačen ob. prazen strel.

fehltreten nápačno stópiti, *impf.* stópati; spoteknîti (-táknem) se, izpoddrsniti; *impf.* spotíkati se, izpoddrsovati.

Fehltritt *m.* nápačna stopínja; spotíkljaj; prestópek, pregréšek.

Fehm, Fehme *f.* (Fehmgericht) tajno sodíšče; kopa, kopíca, stòg; (Maſt) žir, búkvica.

Fehmgeld *n.* žirovína.

feien očárati, začárati; neranljívo storíti.

Feier *f.* praznik, praznovánje; (Feſtlichkeit) slavnost, slovésnost, svečánost; (Ruhe) pokoj, počítek, odmòr.

Feierabend *m.* delopùst, večérni počítek; **Feierabends-** delopústen.

Feierkleid *n.* pražnja ober práznična obléka.

feierlich pražnji, prázničen, slovésen, svečan; — begehen praznovati, (slovésno) obhájati.

Feierlichkeit *f.* praznovánje, slovésnost, slavnost, slavje, svečánost.

Feiermahl *n.* gostí *f. pl.*, gostje *n.*

feiern praznovati, obhájati; (ruhen) praznovati, počívati; gefeiert slavèn, slovèč; (erheben) poslavíti, povelíčati; *impf.* slavíti, poveličevati.

Feierſtunde *f.* slovésna ura; ura počítka, delopùst.

Feiertag *m.* praznik, svetek; gebotener — zapovédan praznik; ein nicht gebotener — sópraznik.

feiertäglich pražnji, prázničen.

Feiertagskleid *n.* pražnja obléka.

Feierton *m.* slovésni glas.

feig bojazljìv, strašljiv, strahopèt, strahopétен; (gemein) strahopezdljìv; —e Memme strahopétnež, bojazljívec.

Feige *f.* smokva, figa.

Feigel *m.*, gelber — šebeník, ruména vijólica; blauer — polétni šebój; rother — zimski šebój *(bot.)*.

Feigenbaum *m.* smokva, smokóvno drevó (drevésa), figovec.

Feigendiſtel *f.* kakt, turška smokva, nópal.

Feigendroſſel *f.* grmúša.

feigenförmig smokvast, smokvi podóben. [njak.

Feigengarten *m.* smokóvnik, smokov-

Feigenlaub *n.* smokóvno listje.

Feigenwald *m.* smokvíšče, smokvov ob. figov gozd.

Feigheit *f.* bojazljívost, strahopétnost; (gemein) strahopezdljívost.

feigherzig ſ. feig.

Feigling *m.* bojazljívec, strahopétec, plašljívec.

Feigwurz *f.* lopática.

feil napródaj; — (wohlfeil) ſein ceno od. hkupu biti (sem); — haben napródaj iméti (imám), prodájati; (berechlich) podkúpěn, podmítěn, podkupljiv.

feilbieten prodájati, napródaj ponújati; na dražbi prodáti.

Feilbieter *m.* prodajávec.

Feilbietung *f.* prodája; drážba; (öffentliche) javna drażba, licitácija.

Feilbietungs- drážbeni, prodájni; **=edict** *n.* drážbeni oklic; **=geſuch** *n.* prošnja za prodájo od. dražbo.

Feilbock *m.* ověn za píljenje; podkóvno stojálo.

Feilbirne *f.* vlačúga.

Feile *f.* pila; *dem.* pílica; *fig.* gladkóst, uglájenost, olika, omika.

feilen píliti, brúsiti; gláditi, líkati.

Feilhauer *m.* pilar; — ſein piláriti.

Feilheit *f.* podkúpnost, podkupljívost, podmítnost.

Feilicht *n.* piljáva, opílki *pl.*

Feilſchaft *f.* blagó napródaj, prodájna stvar (-i).

feilſchen trźiti, kupčevati; pogájati se.

Feilſcher *m.* trgóvec, kupěc; pogajáč.

Feilſpäne *pl.* ſ. Feilicht.

Feim *m.* pena.

feimen péniti se; peno posnéti (posnámem).

fein tenčk, tančk, tenák, drobčn; (zart) nežn; (nett) ličn: (von Sitten) vljúdčn, omikan, olikan; (vom Tuch) tančk, fin; (geläutert) čist, preseján; (verſchmitzt) prebrísan, pretkán, prekánjen, zvit, premetčn; —es Sieb gosto sito; —er Wind tenčk vetěr; wie — kako modro od. premeténo; —es Gold čisto od. suho zlato; —e Arbeit umételno delo.

feinaderig gostolétčn (o lesu).

Feind sóvraž *indecl.*, sovrážčn, nasprótčn, protívčn.

Feind *m.* sovrážnik, neprijátelj; (Gegner) nasprótnik, protívnik, zóprnik; der böſe — vrag, hudóba, zlódej, hudi duh; er iſt ſein eigener — sam sebi hudo dela; —in *f.* sovrážnica, neprijáteljica, zóprnica, nasprótnica.

feindlich sovrážčn, sovražljiv, nasprótčn, protívčn, neprijáteljski.

Feindlichkeit *f.* ſ. Feindſeligkeit.

Feindſchaft *f.* sovráštvo, neprijáteljstvo, črt, zavíst (-i).

feindſelig ſ. feindlich.

Feindſeligkeit *f.* sovrážnost, sovražljívost, nasprótnost, neprijáteljstvo, protívje.

Feine *f.* ſ. Feinheit.

feinfühlend ſ. feinfühlig.

feinfühlig rahločútčn, občutljiv.

Feingehalt *m.* čista vrednost, čistína.

Feingehaltsgrad *m.* čistínska stopínja.

Feingold *n.* čisto od. suho zlato.

feinhaarig tenkolàs.

feinhäutig tenkokóžčn.

Feinheit *f.* tenkóst, drobnóst; nežnost; uglájenost; ličnost, čistost; prekánjenost; — der Sitten olíka, olíkanost.

feinkörnig drobnozrn, droběn.

Feinſchmecker *m.* sladkosnédež.

feinſinnig nežnočútčn, rahločútčn.

feiſt tolst, debel, mastčn, rejèn, pitan; — im Geſicht debelolíčn, polnolíčn; — machen debelíti, pítati, redíti; odebelíti, opítati, obredíti.

Feiſte *f.* tolšča, tolščóba, maščóba, debelóst.

Felbel *m.* kócasti baršún, kosmatínasti žamet.

Feld *n.* polje; bojíšče; *dem.* póljce; (Acker) njiva; auf freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem, na jasnem; freies — prosto polje; das — einer Thätigkeit popríšče; zu — ziehen na vojsko od. na boj iti (idem, grem); aus dem —e ſchlagen sovrážnika pobíti (-bíjem), z bojíšča pregnáti (-ženem); das — räumen umekníti (-máknem) se, *impf.* umíkati se, premágan biti (sem); (ein eingefriedetes Stück) ográda; **Feld-** poljski; *mil.* vojáški, bojčn, vojčn.

Feldahorn *m.* maklčn, klčn.

Feldapotheke *f.* vojáška od. bojna lekárna.

Feldarbeit *f.* poljsko delo, kmétovanje, delo na polju; Pferde für die — konji za kmétovanje.

Feldartillerie *f.* bojno topníštvo.

Feldarzt *m.* vojáški zdravník.

Feldbanner *n.* bojna zastáva, bojni [prapor.

Feldbau *m.* poljedélstvo, kmétovanje, poljsko delo.

Feldbauer *m.* kmetovávěc, poljedélěc.
Feldbewohner *m.* poljáněc. [-a).
Feldbinde *f.* vojni ob. vojáški pas (-ú,
Felddienſt *m.* bojna služba.
Felddienſtbarkeit, Feldſervitut *f.* poljska služnost.
feldein črez polje, po polju. [sadež.
Felderzeugnis *n.* poljski pridélěk, —
Feldfrevel *m.* poljska kvara, poljska okvára.
Feldfrucht *f.* póljščina; ſ. a. Felderzeugnis; (Getreide) žito.
Feldgarbe *f.* rmán.
Feldgeiſtliche *m.* vojáški duhóvnik.
Feldgeräth *n.* poljsko oródje; *mil.* bojno oródje, bojna opráva.
Feldgerechtigkeit *f.* poljska pravica; *mil.* vojáška pravica.
Feldgericht *n.* vojno sodíšče.
Feldgeſchrei *n.* bojni krik.
Feldgewächs *n.* poljska rastlína; *coll.* poljsko bilje.
Feldgrille *f.* poljski murin, božji volěk, krikavěc.
Feldherr *m.* vojskovódja, vojskovòd, vójvoda.
feldherrlich vojskovódski, vójvodski.
Feldherrnwürde *f.* vojskovódstvo, vójvodstvo, čast (-í) vojskovódje.
Feldhüter *m.* polják, poljski čuváj.
Feldkaplan *m.* vojáški kaplan ob. duhóvnik.
Feldlager *n.* tabor, ostròg.
Feldlerche *f.* škrjánčc, lévica, skrljčc, skrljíca, skrljič.
Feldmarſchall *m.* maršál; =lieutenant *m.* podmaršál. [rica.
Feldmaus *f.* poljska miš (-i), volúha-
Feldmeſs- zemljemérski.
Feldmeſſer *m.* zemljemérec.
Feldmeſskunſt *f.* zemljemérstvo.
Feldmuſik *f.* vojáška godba.
Feldnachbar *m.* mejáč, mejáš. [(-ú, -a).
Feldordnung *f.* poljski zakon, — red
Feldpater *m.* vojáški duhóvnik.
Feldpoſt *f.* vojáška ob. vojna pošta.
Feldrapunzel *f.* motovílec.
Feldrequiſiten *pl.* bojno oródje.
Feldrüſtung *f.* bojna opráva.
Feldſalat *m.* motovílec.
Feldſchaden *m.* níma, poljska škoda.
Feldſcherer *m.* vojáški ranocélnik.
Feldſchnepfe *f.* kozíca.
Feldſchule *f.* vojáška šola.
Feldſchuh *m.* poljska obrámba.
Feldſpat *m.* živec.
Feldſpital *n.* vojáška bólnica, bólnica v vojski, vojáška bolníščnica.
Feldſtecher *m.* vojno kukálo, dvozòr.
Feldſtein *m.* mejník.
Feldſtück *n.* kos polja; *mil.* top.
Feldthymian *m.* máterina dúšica.
Feldulme *f.* brest.
Feldung *f.* poljína. [vojski.
Feldwache *f.* bojna straža, straža v
feldwärts črez polje, proti polju.
Feldwebel *m.* naréднik, naddesétnik, feldvebělj.
Feldweg *m.* poljski kolovóznik, razgòn, poljska pot.
Feldweide *f.* vrba. [stvo.
Feldwirtſchaft *f.* kmetíjstvo, poljedél-
Feldwundarzt *m.* vojáški ranocélnik.
Feldzeichen *n.* bojno známenje.
Feldzug *m.* vojni pohòd, vojska.
Felge *f.* platíšče; (die — eines Rades) novína.
felgen (e. Rad) nanóvo oráti (órjem); (ein Rad) platíti; oplatíti.
Fell *n.* koža; *dem.* kóžica; (im Körper) mrena.
Felleiſen *n.* torba (od usnja ali kože), krnír; (aus Kalbfell) telečják; (Rucſack) nahrbtnik.
Fellhändler *m.* kožar, krznár.
Fellwerk *n.* kožúhovina.
Felonie *f.* iznevéra, verolómnost, izdájstvo.
Fels *m.* skala, pečína; *dem.* skálica; *coll.* skalóvje, pečévje.
felsab s skale.
Felsart *f.* hribína, skalovína.
Felsbank *f.* skalovína.
Felſen- skalén, skálnat.
Felſenbein *n.* skálnica.
Felſenbewohner *m.* skalar, pečník, pečevník.
felſenfeſt trdèn ko skala.
Felſenfeſte *f.* trdnjáva na skali.
Felſengegend *f.* skalovína, skalóvje, pečévje.
Felſengeklüft *n.* skalne razpoklíne.
Felſengrund *m.* skálnata tla (tal).
Felſengruppe *f.* skalóvje.

Felſenhang *m.* skalna podvésa, viséča ob. strma skala.
felſenhart trd ko skala.
Felſenhöhle *f.* skálnica, pečína, votlina v skalovju, zijávka.
Felſenkette *f.* skalovje, oskálje.
Felſenklippe *f.* kleč (-í), čer (-í), skalnat grebén.
Felſenkluft *f.* skalna razpóka.
Felſenmaſſe *f.* skalovje, pečévje.
Felſenriff *n.* ſ. Felſenklippe.
Felſenritze *f.* skalna razpóka.
Felſenrücken *m.* skalni rob ob. hrbét.
Felſenſchacht *m.* skalni predúh, votlina v skalovju.
Felſenſchnecke *f.* bodíc; die feindornige — trnjavi bodíc.
Felſenſpalt *m.* skalna raza, skvožnja.
Felſenſpitze *f.* rt, skalna ost (-í).
Felſenſtück *n.* peč (-í), pečina, skalína.
Felſenvorſprung *m.* skalna podvésa.
Felſenwand *f.* skalna —, kameníta stena; (mit Echo) živa stena.
felſern skalén, skalnat.
Felsgegend *f.* ſ. Felſengegend.
felſicht skalast, pečínast.
felſig skalnat, skalovít, pečévén, pečévnat, kamenít.
Felsmaſſe *f.* skalína, skalovína.
Felsflur *m.* skalni podòr, zavàl skalovja.
Fench *n. (m.)* bar; *(Panicum crus galli)* srakonóga; (Borſtenhirſe) kostréba; =**brei** *m.* bárovec.
Fenchel *m.* komárček, koprc, kóprič, komoráč, sladki janež; **Fenchel-** kópričev; =**öl** *n.* kópričevo olje.
Fenſter *n.* okno; *dem.* okence; (im Thurme, Dache) lina; blindes — slepo okno; (Ort unter dem Fenſter) podókna *pl.*
Fenſterbalken *m.* ſ. Fenſterladen.
Fenſterbank *f.* podóknica.
Fenſterbeſchlag *m.* okòv na okna.
Fenſterbrüſtung *f.* ókenski naslòn, podokník.
Fenſtereinfaſſung *f.* ókenski obòj.
Fenſterflügel *m.* ókensko krilo, óknica.
Fenſtergitter *n.* ókensko omrézje, ókenski križ.
Fenſterladen *m.* óknica, obóknica, vétrnica; gew. óknice *pl.*
fenſterln vasovati.
fenſterlos brez oken.
Fenſterparapet *n.* ókenski naslòn.
Fenſterpfeiler *m.* stebríč med okni.
Fenſterrahmen *m.* ókenski okvír, oknják.
Fenſterſcheibe *f.* ókenska šipa.
Fenſterſturzbogen *m.* ókenski obók.
Ferge *m.* brodník, prevóznik.
Ferialtag *m.* praznik.
Ferien *pl.* počítnice *pl.*, prázniki *pl.*
Ferkel *n.* prasé (-ta), prasci *pl.*, prasíček, ščene (-ta), kocék, kóce (-ta).
Ferkelfleiſch *n.* prasétina.
ferkeln prásiti se; oprásiti se; mlade iméti (imám) ob. storíti.
Ferment *n.* kvas (-ú), kvasína; snovátelj; ferment *(chem.)*; ſ. a. Gährſtoff.
fern *adi.* daljèn, daléč; *adv.* daleč; von — oddáleč, izdáleč.
Fernambukholz *n.* bražíljka.
Ferne *f.* dalja, daljáva, daljína; aus der — oddáleč, iz daljíne; *fig.* prihódnost, bodóčnost.
Ferner *m.* ledeník; ſ. a. Gletſcher.
ferner *adv.* dalje, nadálje; der —e nadáljnji, nadáljšnji.
fernerhin *adv.* nadálje, zanapréj, v prihódnje.
Fernglas *n.* daljnovìd.
fernhalten odvŕniti, *impf.* odvráčati.
fernher *adv.* izdálje, izdáleč, oddáleč.
fernhin *adv.* nadáleč, dálečtja.
fernländiſch iz daljne dežéle.
Fernleitung *f.* daljnovòd, tokovòd na daljávo.
Fernrohr *n.* daljnoglèd, daljnovìd.
Fernſicht *f.* daljni razglèd.
fernſichtig daljnovíden. [petén.
Ferſe *f.* peta; *dem.* pética; **Ferſen-**
Ferſenbein *n.* pétnica.
Ferſengeld *n.*, — geben peté pokázati (-kážem) ob. odnésti, upíhati jo, ulíti (-líjem) jo, pocedíti jo.
Ferſengelenk *n.* petni sklèp. [peta.
Ferſenkäppchen *n.* = kleine Ferſe mala
Ferſenleder *n.* opétnica.
fertig (bereit) gotòv, priprávljen, nárejen, nared *adv.*; (vollendet) narejèn, gotòv; (hurtig) ročén, urén, brz, spešén, pripravljen; — ſein pri kraju ob. pri koncu biti (sem); — machen do-

délati, dovršiti, dokončáti, narediti, izgotóviti, dognáti (-ženem); *impf.* dodelovati, dovrševati, dokončevati, naréjati, izgotávljati; ſich — halten priprávljen biti (sem).

fertigen naréjati, naprávljati, izdelovati; narediti, napráviti, izdélati; (eine Urkunde) podpísati (-píšem).

Fertigkeit *f.* ročnost, urnost, priprávnost, spešnost, speh.

Fertigung *f.* podpis.

Feſſel *f.* spona, veríga, okóvi *pl. m.*, vezí *pl. f.*; želézje *coll.*; die —n anlegen vkléniti, v želézje dejáti (dénem); *impf.* vklépati, v želézje dévati; —n tragen hlapčevati, slúžiti, hlapčc ob. sužénj komu biti (sem); (ein Theil des Pferdefußes) bincélj. [bódėn.

feſſelfrei brez spon ob. okóvov, svo-

feſſeln vkléniti, vkovati (-kujem), v spone ob. želézje dejáti (dénem); *impf.* vklépati, okávati, v spone ob. želézje dévati; (an etwas) prikléniti, pripéti (-pnèm); *impf.* priklépati, pripénjati; (mit Stricken) vézati (vézem); zvézati; *fig.* míkati (míčem); gefeſſelt v sponah, v želézju, v okóvih.

feſſelnd zanimìv. [nje.

Feſſelung *f.* vklèp, vklépanje, okáva-

feſt trdèn; (kräftig) močèn, krepčk, čvrst; (dauerhaft) stanovítėn, trajėn, trpéžėn; — werden skrepenéti (*min.*); —es Land suha zemlja, suho *adi.*; —er Preis stalna ob. stanovítna cena; —e Gebür trdna pristojbína.

Feſt *n.* praznik, godišče; slávnost; (Freuden—) veselica, veséli dan (dneva); (Hochzeits—) pir, svatba, gostí *f. pl.*; (Namens—) god (-ú); **Feſt-** prázničėn, pražnji.

Feſtabend *m.* delopùst.

Feſte *f.* trdnjáva; (Himmelsgewölbe) nebéški stròp; (Burg) grad (-a, -ú).

Feſteinzug *m.* slovésni vhòd. [*pl.*

Feſteſſen *n.* obèd, gostovánje, gostí *f.*

feſtgeſetzt ustanovljèn, ustanovičen, dolóčen.

feſthalten zasáčiti, zapréti; v zapóru iméti (imám); einen Grundſatz — trdno se držati načéla.

Feſtigkeit *f.* trdnóst, trdnóta, stanovítnost; die rückwirkende — tlakopórna ob. odpórna trdnost; abſolute — trgopórna trdnost; relative — lomopórna trdnost.

Feſtkleid *n.* pražnja obléka, svátovsko oblačílo.

Feſtland *n.* kopnína, celína, suho ob. kopno *adi.*

feſtlich prázničen, svečán, slovésėn, slávnostėn.

Feſtlichkeit, Feſtfeier *f.* slavnost, svečánost, slovésnost, slavje.

Feſtlied *n.* slovésna pésėm (-i).

feſtmachen pritŕditi, *impf.* pritrjevati; prijéti (prímem).

Feſtmahl *n.* obèd, pojédina, gostí *f. pl.*

Feſtnahme *f.* ujétje, zapŕtje.

feſtnehmen ujéti (-jámem), prijéti (primem); *impf.* prijémati.

Feſton *m.* kita cvetja in ovóčja, cvetni venèc.

Feſtopfer *n.* slávnostni dar.

feſtſetzen ustanovíti, dolóčiti, postáviti; *impf.* ustanávljati, določevati; ſich — ustanovíti se, nastániti se, naséliti se; *impf.* ustanávljati se, naseljevati se. [tėv.

Feſtſetzung *f.* določevánje, ustanovíteſtſtehen trdno stati (stojím); ſo viel ſteht feſt tóliko je gotóvo, — resnica.

feſtſtellen ustanovíti, dolóčiti, ugotóviti, dognáti (-ženem), dotŕditi.

Feſtſtellung *f.* (im Geſetze) določba, določilo, ustanovítėv, ustanávljanje.

Feſttag *m.* praznik, svetėk.

feſttäglich ſ. feſtlich.

Feſtung *f.* trdnjáva; gradíšče, taboríšče, ostrôg.

Feſtungs- trdnjávski; **=artillerie** *f.* trdnjávsko topníštvo; **=commandant** *m.* trdnjávski povéljnik, povéljnik trdnjáve; **=werk** *n.* trdnjávska gradba, trdnjávsko zidóvje. [vòd.

Feſtzug *m.* slovésni —, svečáni izpre-

Fete *f.* slovésnost, veselica. [stíti.

fetieren slovésno sprejéti; slavíti, ča-

Fetiſch *m.* malik.

Fetiſchanbeter *m.* malikovávec.

Fett *n.* tolšča, tolščóba, tolst (-i), maščа, maščóba, mast (-i); (an den Gedärmen) salo; (zum Abſchmalzen) zábel (-i), zabéla; das — gerinnt mast okréne ob. se strdi.

fett tolst, mastěn, tučěn; (dick) debel, rejèn, pitan, živótěn; — machen (Kleider) mastíti, z maščóbo onesnáziti; (Speisen) béliti; zabéliti, začíniti; *impf.* začínjati; (Thiere) redíti, debelíti, pítati; obredíti, zredíti, otolstíti, odebelíti, opítati; — werden debeléti, tolstéti, debelíti se, redíti se; odebeléti, odebelíti se, otolstéti, zredíti se; —er Boden debéla ob. mastna zemlja.

Fettauge *n.* cink, cinka, skvara.

Fettbauch *m.* trebúšnik.

fettbäuchig trebúšen.

Fettbildner *m.* tolstotvòr.

Fettbläschen *n.* tolščni mehúr ober mehúrčc. [nik.

Fettdarm *m.* končnik, mastnica, rit-

Fettdrüse *f.* (žleza) tólstnica.

Fettfleckeu *m.* skruna ob. madež od masti.

Fettgans *f.* tolsta ob. opítana gos (-i).

Fetthändler *m.* tolščar, salar.

Fetthaut *f.* tólstnica, mezdra; (auf der Milch) smétana. [kělj.

Fetthenne *f.* opítana kokóš (-i); žmi-

fetthicht mastnat, masti podóben.

fettig mastěn, tolst.

Fettigkeit *f.* tolstóst, debelóst.

Fettkrankheit *f.* tolščica.

Fettkraut *n.* mastnica.

fettleibig debel, tolst, tučěn.

Fettleibigkeit *f.* debelóst, tučáva.

Fettpflanze *f.* debelolístnica.

Fettsäure *f.* tolščna kislína *(chem.)*.

Fettsucht *f.* tolščica.

Fettzelle *f.* sálovka. [-ú).

Fetzen *m.* cunja, capa; (Stück) kos (-a,

fetzen cúnjati, trgati, drápati; razcúnjati, raztrgati, razdrápati, razcapáti.

fetzig cunjast, cápast, razcapán, razdrápan, raztrgan.

feucht vlažěn, volgěk, volhěk, močěn, zamókěl, zatégěl, mokrótěn, mokěr; —er Boden vlažína; (v. Schweiß) potěn; (vom Auge) solzěn, rosěn; — machen móčiti, rositi, vlážiti; namóčiti, orosíti, ovlážiti; *impf.* namákati, zamákati; — werden natégniti, odvólgniti.

Feuchtigkeit *f.* vlaga, vlažnost, moča, mokróta, volhkóta, volhkóst, močáva; (von eindringendem Wasser) zamòk; (im Boden) podmòk.

Feuchtigkeitsgrad *m.* stopínja vlage.

Feuchtigkeitsmesser *m.* vlagomèr, mokromèr. [mrázěn.

feuchtkalt mokěr in mrzěl, mokro-

feuchtlich vlažnat, natégěl, zatégěl, zamókěl, podmókěl.

feudal fevděn.

Feudalrecht *n.* fevdno pravo.

Feudum *n.* fevd.

Feuer *n.* ogènj; *dem.* ógenjček; *fig.* žar, ogènj, plamen, vnétost; — schlagen krésati (krěšem); ukrésati; (der Ruf, wenn es brennt) gorí! voll — ognjén, iskrén, vnet. [ognja.

Feueranbeter *m.* ognjemóljèc, častitelj

Feuerarbeit *f.* delo z ognjem.

Feuerauge *n.* bistro okó, ognjevít ob. žarěk poglèd.

feuerăugig žaroòk.

Feuerausbruch *m.* začétěk požára.

Feuerbahn *f.* ognjéna cesta; preséka (da požár ustávi).

Feuerbecken *n.* žerjávnica.

Feuerberg *m.* ognjénik, ognjebljúvna gora, sopka.

Feuerbeschau *f.* oglèd zavóljo ognja, požárno ogledovánje.

Feuerbock *m.* kozěl, koza, kozíca.

Feuerbohne *f.* rdéči fižol, laški fižol.

Feuerbrand *m.* živ ogórěk, goréča glavnja, goréče poléno; (Feuersbrunst) ogènj, požár.

Feuereifer *m.* goréčnost, vnétost.

Feuereimer *m.* gasílno vedro. [nica.

Feuereisse *f.* kováško ognjíšče, kováč-

feuerfangend vnetljiv, vnemljiv.

feuerfest nezgorljiv, nepregórěn, nezgórěn, zavarován ob. trděn proti ognju.

Feuerfunken *m.* iskra.

Feuergabel *f.* burklje (burkelj) *pl.*

Feuergefahr *f.* nevárnost ob. opásnost ognja.

feuergefährlich nevárěn zavóljo ognja.

Feuergeräth *n.* gasílo, gasílno oródje.

Feuerglocke *f.* požárni zvon, plat zvoná; — ziehen plat zvoná biti (bijem).

Feuerhaken *m.* mačěk, ključ.

Feuerherd *m.* ognjíšče, komèn.

Feuerholz *n.* drva *pl.*, kurjáva, netívo.

Feuerkröte *f.* pubič, urěh.

Feuerkrücke *f.* krévlja, gréblja; *dem.* grébljica.

Feuerkugel *f.* ognjéna képa ob. krógla.
Feuerkunſt *f.* ognjárstvo, pirotéhnika.
Feuerlärm *m.* požárni hrup; — láuten plat zvonà biti (bíjem).
Feuerlilie *f.* rdéča lílija. [*pl.*
Feuerloch *n.* žrelo, istéje *pl.*, mestéje
Feuerlöſchmann *m.* gasívec.
Feuerlöſchordnung *f.* gasílni red.
Feuermauer *f.* požárni zid, zídani opáž, ognjepàž.
Feuermeſſer *m.* ognjemèr.
feuern strelíti, ustrelíti; *impf.* stréljati; (glühen) žaréti, svetlíkati se; *tr.* kúriti, páliti.
Feuerofen *m.* peč (-i); =**mantel** *m.* zaslonílo pri péči.
Feuerpfanne *f.* poněv (ponve) za žerjávico, žerjávnica.
Feuerpolizei *f.* požárna policíja, požárno redárstvo.
Feuerraum *m.* ognjevíšče.
feuerroth žarèč, plamenèč, razbéljen; — werden zažaréti; (erröthen) zardéti, zaripéti; *impf.* zardévati.
Feuersbrunſt *f.* požár, ogènj.
Feuerſchaden *m.* požárna škoda, škoda po ognju.
Feuerſchirm *m.* ognjebràn. [blisk.
feuerſchnell *adv.* po blískovo, kakor
Feuerſchraubſtock *m.* véliki primož.
Feuerſchröter *m.* ſ. Hirſchkäfer. [žvag.
Feuerſchwamm *m.* kresílna goba, trod,
feuerſicher varèn pred ognjem.
Feuerſicherheit *f.* varnost pred ognjem.
Feuersnoth *f.* nadlóga po požáru.
feuerſpeiend ognjemétèn, —bljúvèn; —er Berg ognjebljúvna gora, sopka.
Feuerſpritze *f.* brizgálnica, gasílnica.
Feuerſtahl *m.* kresílo, kresálo, ognjílo.
Feuerſtätte *f.* gorišče; pogorišče; (Herd) ognjíšče.
Feuerſtein *m.* kresílnik, kresálnik, kresílni kamèn, ognjík.
Feuerung *f.* (Nahrungsmittel d. Feuers) kurivo, netívo, drva *pl.*; kurjáva.
Feuerungsvorrichtung *f.* kurílna napráva.
Feuerunke *f.* plútarica, smúkalica.
Feuerverſicherung *f.* zavarovánje proti ognju; **Feuerverſicherungs-anſtalt** *f.* zavaroválnica proti ognju; =**polizze** *f.* požarnozavaroválna políca.
Feuerwächter *m.* požárni čuváj, požárni paznik.
Feuerwaffe *f.* strélno orožje.
Feuerwehr *f.* požárna bramba, gasílno društvo, gasívci *pl.*; =**hauptmann** *m.* načélnik požárne brámbe; =**mann** *m.* gasívec, gasítelj, ognjegásec.
Feuerwerk *n.* umétni ober umételni ogènj.
Feuerwerker *m.* ognjár.
Feuerwerks-körper *m.* ognjárska tvarína; =**kunſt** *f.* umétno ognjárstvo.
Feuerzeug *n.* vžigálo; kresálo, kresílo; (Zündhölzchen) vžígalica, žveplénka, vžigálni klinčèk.
Feuerzunder *m.* netívo, ognjívo, trod.
Feuilleton *n.* listèk, podlístèk.
Feuilletoniſt *m.* listkar, podlístkar.
feurig ognjén; *fig.* vnet, goréč, iskrén; (vom Pferde) iskèr, skočèn, čil, živ; —e Kohlen žerjávica; —er Ofen razbéljena peč (-i).
Feurigkeit *f.* vročína; vnétost, goréčnost; čilost, živáhnost.
Fiaker *m.* prevóznik.
Fiakerordnung *f.* prevózniški red.
Fiasko *m.* (*n.*) propàd, propást (-i); er hat — gemacht propádèl je.
Fibel *f.* abecédnik, abecédica.
Fiber *f.* (Faſer) vlakno, mesna nitka.
Fibrin *n.* vlaknec, vlaknína.
Fichte *f.* smreka, brina; *dem.* smréčica; *coll.* smrečje; **Fichten-** smrekov.
Fichtenborkenkäfer *m.* smrekov lubádar, zalúbnik, pisár.
Fichtenholz *n.* smrékovina, smrékov les; smrečje.
Fichtenſpinner *m.* smrekov prélèc.
Fichtenſtamm *m.* smrekov hlod, rkèlj, krcèlj.
Fichtenwald *m.* smréčje, smrékovje, smrékov gozd.
Fichtenzapfen *m.* smrékov češárèk, smrékov stòrž. [cija.
Fiction *f.* domišljíja, izmišljáva, fik-
Fideïcommiſs *n.* fidejkomis, povéra; **Fideïcommiſs-** fidejkomisèn.
fidel vesél, dobre ob. žídane volje.
Fidibus *m.* vžigalica, prižigalica.
Fieber *n.* mrzlica, gróznica, tréslica, tréšljika, trésavica, zímnica; (das hitzige —) vročica, vročníca; ich habe das

hitze) — mŕzlica me trese, (hitzige) vročica me kuha; Fieber- mŕzlični.
Fieberanfall m. napàd oder nastòp mŕzlice od. vročíce.
Fieberfrost m. mráženje, mráznica.
fieberfrostig mrazěn, mŕzličav, tréšljikav. [ničav.
fieberhaft mŕzličast, mŕzličav, gróz-
Fieberhitze f. vročína, ogěnj.
fieberisch mŕzličěn; — sprechen blesti (bledem).
fieberkrank mŕzličěn.
fiebern, ich fiebere mŕzlica me trese, vročica me kuha.
Fiedel f. škripálo, stare gosli pl., korítnica pl.; (Strafwerkzeug) klada, tŕlica.
Fiedelbogen m. lok, ločěc.
Fiedeler m. s. Fiedler.
fiedeln slabo gosti (godem), škrípati (škrípljem), cígati.
fiederförmig pérnast.
fiederlappig pernastokŕp.
fiedern périti; opériti.
fiedernervig pernastožílnat.
Fiederpalme f. pérnasta palma.
fiederschnittig pernastodélěn.
Fiedler m. škripáč, škrípavěc.
Figur f. podóba, obràz; kip, slika; (Gestalt) postáva, rast (-í); (Gleichnis) prílika; (Muster) obrázěc; (in der Geometrie) lik; ebene — ravni lik.
Figuralgesang m. figurálno petje.
Figurenschneider m. podoborézěc, podóbar.
figurieren tr. upodóbiti, predstáviti; impf. upodábljati, predstávljati; intr. kázati (kažem) se.
figürlich prenesèn; adv. v príliki, v podóbi. [nica.
Filatorium n. odvijálnica, odmotál-
Filial- podrúžni.
Filiale f. podrúžnica.
Filigran n. drobna zlata ali srebŕna pletenína.
Filter m. cedílnik, cedílo.
Filtrat n. precéděk, precéjěk, océdina.
Filtration f. precéja, precéjanje.
Filtrierapparat m. cedílo, cedílnica, precejálnica. [céjati.
filtrieren cedíti; precedíti, impf. pre-
Filtrierstein m. precejálnik, cedílnik.

Filz m. klobučína, klobučevína; fig. (ein Geiziger) stiskávěc, skopúh; Filzklobučínast, od klobučíne, klobučárski.
filzen klobučíno délati; (einen Verweis geben) kárati; pokárati; sich — krotovíčiti se, kuštráti se, kodráti se.
Filzhut m. klobúk.
filzicht klobučínast.
filzig kuštrast, zmršen, skodrnán, kodrast; (geizig) skop.
Filzkappe f. čépica od klobučíne.
Filzlaus f. kršélj, krpélj, kripévěc, klošč, klòp.
Filzschuh m. črevělj od klobučíne.
Filzwerk n. klobučína, klobučevína.
Fimmel m. belíca, samorásla konóplja, konóplja samosévka; (Keil) klìn, zagózda.
Final- končni.
Finale n. koněc.
financiell denárstven, finančěn.
Finanz- denárni, denárstveni, finánčni; =angelegenheit f. denárstvena zadéva od. reč (-í). [stvo.
Finanzdirection f. finánčno ravnátelj-
Finanzen pl. finánce pl., denárstvo.
Finanzminister m. finánčni minístěr, minístěr denárstva.
Finanzoperation f. finánčna operácija.
Finanzrath m. finánčni svétnik.
Finanzverwaltung f. finánčna upráva.
Finanzwache f. finánčna straža.
Finanzwesen n. denárstvo, finánce.
Findelanstalt f. nájdenški závod, najdeníščnica.
Findelhaus n. híša za nájdence; s. Findelanstalt.
Findelkind n. nájdeněc.
finden najti (najdem), obrésti (-rétem); impf. nahájati; zufällig etw. — naletéti na kaj; (ein Wild) zasledíti; (etwas für gut —) za dobro spoznáti, vzvídi se komu; impf. za dobro spoznávati, — iméti (imám), izprevídeti, da je dobro; (entdecken) iznájti (-nájdem), odkríti (-kríjem); impf. iznajdovati, odkrívati; (erlangen) doséči (-séžem), impf. doségati; sich — najti se, sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; impf. nahájati se, shájati se, sestájati se; sich in etwas — priváditi se čemu, naváditi se česa; sich bewogen

— zazdéti se komu; ich finde mich beſtimmt vzvídi se mi; ich finde anzuordnen ukazújem; ſich — (offenbar werden) razodéti (-dénem) se, na dan priti (pridem), pokázati (-kážem) se; es fand ſich naſli so, zvédeli so.

Findeort *m.* nahajalíšče.

Finder *m.* najdnik, najdèc.

Finderlohn *m.* najdenína, obréstek.

findig iznajdljiv, iznájden. [nost.

Findigkeit *f.* iznajdljívost, iznájde-

findlich najdljiv.

Findling *m.* ſ. Findelkind.

Findung *f.* najdba.

Fineſſe *f.* tenkóst, drobnóst; pretkánost, prevéjanost.

Finger *m.* prst; *dem.* prstec, prstek; (der kleine) mezínec; (der große) palec; — Gottes roka božja, prst božji; **Finger-** prstni.

fingerförmig prstast, prstu podóben.

Fingergeſchwür *n.* zanóhtnica, črv (na prstu).

Fingerhandſchuh *m.* rokavíca s prsti.

Fingerhut *m.* napſtnik, napſtek; napſtec (*bot.*).

fingerig prsten, prstnat.

Fingerkraut *n.* petopſtnik. [palčnik.

Fingerling *m.* opſtnik; (d. Daumens)

Fingerring *m.* prstan.

Fingerwurm *m.* črv na prstu.

Fingerzeig *m.* migljaj, namígljaj.

fingieren izmíſliti, *impf.* izmíſljati; fingiert izmíšljen.

Fink *m.* ščínkavec, ščínkavka, zeba; *dem.* ščínkavček; **Finken-** ščínkavski, ščínkavčev.

Finkenhabicht *m.* skoboc.

Finkenherd *m.* ptičnica ob. kletka za ščínkavce.

Finkenſchlag *m.* ščínkavčevo petje, ščínkanje, ščínk.

Finkler *m.* ptičar.

Finkmeiſe *f.* vélika siníca.

Finne *f.* (im Geſichte) ogrc; (d. Fiſche) plavúta; (Krankheit der Schweine) ikra, pšenek, stroge *pl.*

finnig ógrčav, ógrčast, mozóljčast; ikrav, pšeniv, ikrast, strogast.

finſter temèn, temótèn, mračèn, oblačèn; etw. — temáčèn; (v. Geſicht) grdoglèd, čemérèn, čemerikav; — werden temnéti, mračíti se, tema se dela; otemnéti; — ſchauen hudo —, grdo —, čemérno —, izpod čela ob. potmúrjeno glédati, somúriti se.

Finſterling *m.* mračnják.

Finſternis *f.* temà, temóta, temína; (Sonnen—) mrk, mrknjenje; partielle — delni mrk; totale — polni mrk; ringförmige — obróčasti mrk.

Finte *f.* zvijáča, lèst (-í).

Fioringras *n.* kíhec.

Fipps *m.* brsk, cebljaj; jmdm. einen — geben v nos brsníti koga.

Firlefanz *m.* norčávost, bedarija.

Firma *f.* tvrdka, firma.

Firmament *n.* obnébje, nebó, nebes, nebésni stròp, nebosklòn.

firmen bírmati.

Firmling *m.* bírmanec; (der weibliche) bírmanka.

Firm-pathe *m.* bírmski ob. bírmanski botèr, kum; **-pathin** *f.* bírmska ob. bírmanska botra, kúmica.

Firmung *f.* birma.

Firn *m.* zeléni sneg, večni sneg na planínah; snežéni planínski vrh.

Firnis *m.* pókost, povlák; **Firnis-** pókostni.

firniſſen pokostíti, s pókostom prevléči (-vléčem).

Firnſchnee *m.* zeléni sneg.

Firnwein *m.* staro vino, starína.

Firſt *m.*, **Firſte** *f.* vrh, vrhúnec; (im Bergbau) téme (-na); (Dach—) sléme (slémena).

Fiscal *m.* državni pravdnik in odvétnik, skrbník državnega zakláda, fiskal; **Fiscal-** fiskálni.

Fiſch *m.* riba; *dem.* ríbica; **Fiſch-** ríbji.

Fiſchaar *m.* ribji orèl, ribja kanja, jézerska postójna.

Fiſchangel *f.* trnek, ódica.

Fiſchbehälter *m.* ribnjáča, ribárnica.

Fiſchbein *n.* ribja kost (-í). [(-a, -ú).

Fiſchbrut *f.* ribja zaléga, ribji plod

fiſchen ríbariti, ribe loviti; (mit dem Handnetz) sáditi; *fig.* loviti, zasledovati.

Fiſcher *m.* ribič, ribár.

Fiſcherei *f.* ríbištvo, ribolóvstvo, ribárstvo, ribji lov; die — betreiben ríbariti, ribičevati; **Fiſcherei-** ribolóvni, ribárski, ribolóvski.

Fischereiberechtigte *m.* ribolóvni upravičeněc.
Fischereibetrieb *m.* izvrševánje ribárstva, ribárjenje.
Fischereikarte *f.* ribolóvni listěk.
Fischereirecht *n.* ríbiška pravíca, ribolóvna pravíca.
Fischereirevier *n.* ribárski okràj.
Fischerhütte *f.* ríbičeva oder ríbiška koča, — kolíba.
Fischerin *f.* ribaríca, ríbičinja; ríbičevka.
Fischfang *m.* ribji lòv, ribolòv, ribárjenje.
Fischfänger *m.* s. Fischer.
Fischflosse *f.* plavúta, plavút (-i), splàv.
Fischgabel *f.* ostve (ostev) *pl.*, ostí *pl. f.*
Fischgräte *f.* ribja kost (-í) od. koščica.
Fischhamen *m.* sak.
Fischhandel *m.* kupčíja od. trštvo z ríbami.
Fischhändler *m.* ribár, ribji trgóvěc.
Fischköder *m.* ribja vada.
Fischkorb *m.* s. Fischreuse.
Fischkunde *f.* riboslóvje, riboznánstvo.
fischleer brezríběn, brez rib.
Fischlein *n.* ríbica.
Fischlurche *pl.* paribe.
Fischmarkt *m.* ribji trg, ribíšče.
Fischnetz *n.* sàk, sačnik.
Fischotter *f.* vidra.
fischreich ribàt, ribnat, ribovít, poln rib.
Fischreichthum *m.* ribovítost.
Fischreiher *m.* siva čaplja.
Fischreuse *f.* vrša.
Fischrogen *m.* ikra, ribja jajca *pl.*
Fischsäugethier *n.* ribák.
Fischschuppe *f.* ribja luska, luskína.
Fischsteg *m.* preplàv, prehòd za ribe.
Fischteich *m.* ribnik, ribnjak.
Fischthran *m.* ribja mast (-í).
Fischverkäufer *m.* ribár.
Fischversteinerung *f.* okamenéla riba, ribja okamenína.
Fischwechsel *m.* ribja selitěv.
Fischweib *n.* ribaríca, ríbičevka.
Fischzoll *m.* ribnina.
Fischzucht *f.* ribstvo, ribárstvo, ribja goja.
Fischzug *m.* ribji vlak od. ulóvěk.
Fiscus *m.* držávni zaklàd, fiskus.
Fisole *f.* fižól; (Erbse) gràh.
fispern šepetáti (-ám u. šepéčem).
Fist *m.* pezděc.
Fistel *f.* cev (-í), cevka; pijávka (*med.*).
Fistelkraut *n.* ušívěc.
fisteln pezdéti.
Fistelstimme *f.* (Falsetstimme) falzet, prevŕženi glas.
fistulös cévkast, pijávkast.
Fittich, Fittig *m.* perót (-i), perotníca, kreljút, krilo.
Fitze *f.* motvóz, prevéza; (Gebünde) povésmo; (Falte) guba.
fitzen vézati (véžem); prevézati, *impf.* prevezovati.
fix stalěn, stanovítěn, trděn, nepodaljšljiv, neprelóžěn; — und fertig popólnoma od. docéla priprávljen.
fixieren s. festsetzen; *photogr.* ustáliti; einen — z očmí koga mériti.
Fixstern *m.* zvezda nepremíčnica od. stálnica.
Fjord *m.* zanožína.
flach (seicht) plitěv, plitěk; (platt) ploščàt, ploščnàt, ploščast, ploskóvěn; — machen razplóčiti; (eben) ravěn, plan, plosk; die —e Hand dlan (-í), šaka; auf dem —en Lande po kmetih; —er Kopf puhla glava.
Flachboot *n.* ladja plítvica, navádna ladja.
Fläche *f.* (Ebene) plan (-í), planjáva, planóta, poljána, ravnína, raván (-vní); (tiefe) dníka; (öde) golína, goljáva, golíca, goličáva; (Oberfläche) povŕšje, površína; (Platte) ploča, plošča; *geom.* ploskěv; (Esplanade) ploščád (-i).
Flacheisen *n.* ploščnáto dleto.
flächen ravnáti, ravníti, plóščati.
Flächeninhalt *m.* površína, ploščína, povŕšje, oplóščje.
Flächenmaß *n.* površínska —, ploskóvna mera, ploščína.
Flächenwinkel *m.* ploskóvni kot.
Flachfeld *n.* poljána, ravníca, ravno polje.
Flachfuß *m.* ploskonóžěc, ravnodílěc.
flachfüßig ploskonòg, ravnodìl.
Flachgelehrsamkeit *f.* plitva učenóst.
Flachheit *f.* ravnóta, ploščóta, ploščnátost; plitvost, plitvína; puhlost, puhlóta.
Flachkopf *m.* prazna —, puhla —, plitva glava, površnják.
flachköpfig praznoglàv, puhloglàv, plitkoglàv, kratke pámeti.
Flachküste *f.* ravno obréžje.

Flachland *n.* planóta, raván (ravní), planjáva, poljána.

Flachländer *m.* poljánec, dolínec.

flachnasig ploskonós.

Flachs *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozímec, turšk; (Sommer—) jarec, jari lan; (Herbſt—) jesénščak, újdovščak; (Baſt des Leines) predívo; beim Hecheln abfallender — otre (oter) *pl.*; tule *pl.*; **Flachs-** lanéni.

Flachsabfall *m.* pezdír; *coll.* pezdírje.

Flachsacker *m.* laníšče.

flachsartig predívast.

Flachsbau *m.* sejánje lanú.

Flachsbleuel *m.* tolkáč za lan.

Flachsbreche *f.* trlica; (Ort) teríšče, tárnica, terílnica.

Flachsbrechen *n.* terílo, trenje.

Flachsbrecher *m.* teríčnik, teráč; —in *f.* terica, terílja.

Flachsbündel *n.* kosém ob. povésmo predíva.

Flachsdörre *f.* sušílnica za predívo, laníščnica.

flächſen lanén, konópen, prtén.

Flachsgarbe *f.* rváča.

Flachshaar *n.* (Spinnhaar) predívo; predívnast las (-ú).

Flachshandel *m.* kupčíja ob. trgovína s predívom.

Flachshechel *f.* mikálnica, mikálnik, grebén.

Flachskammer *f.* predívnica.

Flachsrauſe *f.* (die Handlung des Raufens) smúkanje, drzanje; (das Werkzeug) smukálo, smukálnica, drzáj, drzálnica.

Flachsreiſte *f.* pest (-i) ob. ročáj predíva.

Flachsriffel *f.* ſ. Flachsrauſe.

Flachsröſte *f.* gojénje —, močénje lanú; (Ort) godíšče, rosíšče.

Flachsſame *m.* lanéno seme.

Flachsſchwinge *f.* tréslica.

Flachsſeide *f.* prédenica, prédenec.

Flachswerg *n.* predívo, kodélja; tule *pl.*, otre (oter) *pl.*

Flachteller *m.* plitvi krožnik.

Flachziegel *m.* ploščáta opéka, ploščáti strešnik.

flackern švígati, migljáti, trpoléti, bakljáti, gomoléti (-léjem, -lím).

Flacon *n.* skleníčica; vonjálnica.

Fladen *m.* mlinec, gibánica; (Honigfladen) sat, satovjé; (Kuh—) kravjak.

Fladenbrot *n.* mlinci *m. pl.*

Flader *m.*, *f.* žila, žílica, maróga v lesu ali kámenu.

fladerig žilàt, žilast, žíličast.

Flagge *f.* bandéro, zastáva, prapor; die — aufſtecken zastávo razvíti (-víjem), *impf.* razvíjati; **Flaggen-** bandérski, práporni.

flaggentragend banderonóšen.

Flamingo *m.* plamenják, plaménec, rdéča gos (-í), flamingo.

Flamme *f.* plamen, zubélj; *dem.* plaménec, plaménček; *fig.* žar, ogénj; **Flammen-** ognjén, plaménast.

flammen plamenéti, plapoláti, bakljáti; žaréti, goréti; páliti.

Flammendurſt *m.* pekóča žeja.

Flammenofen *m.* peč (-í), plamenica.

Flammenſäule *f.* ognjén stebêr.

Flammentod *m.* smrt v ognju.

Flanell *m.* flanéla; **Flanellen-** flanélast, flanélen.

Flanke *f.* bòk, stran (-í); (b. Thieren) lákotnica.

Flankenbrett *n.* bočnica, straníca, skrajnik.

flankieren klátiti se, potépati se, vlačúgati se; *mil.* ob strani zajéti.

Flaſche *f.* stekleníca, sklenica, lagêv (lagve); *dem.* skleníčica, lágvica.

Flaſchen- stekleníčni.

Flaſchenbehälter *m.* stekleníčnik.

Flaſchenkürbis *m.* buča, tikva, grljánka.

Flaſchenmündung *f.* durnjak.

Flaſchenwein *m.* vino v steklenícah.

Flaſchenzug *m.* sestávljeni škripec, kolotúrnik; Potenzen— vzmnóžni škripec ob. kolotúrnik.

Flaſchinett *n.* piščál (-i), piščálka.

Flaſer *f.*, *m.* žíla.

flaſerig žilàt, žíličast.

flatterblütig dolgopecljàt.

Flattergeiſt *m.* vihrávec, lahkožívec, vetrenják, frfra.

flatterhaft vihràv, lahkožìv, sikav, vzletàv, lahkomíseln, frfrast.

Flatterhaftigkeit *f.* vihrávost, lahkomíselnost, nestanovítnost.

flattern frfoléti, frfráti, fofotáti, frléti, kríliti, prhútati, mahljáti (s perutmi); (von Fahnen) vihráti, plapoláti. veti (vejem).

Flatterſinn *m.* ſ. Flatterhaftigkeit.

Flatterthier *n.* prhútar, pírpogačica.

flau méděl, slab, mlahav.

flauen opláknuti, sprati (sperem); *impf.* oplakovati, spírati.

Flauigkeit *f.* medlóst, slabóst, mlákavost.

Flaum *m.* puh, dlaka.

Flaumbart *m.* golobrádec.

flaumbärtig golobrád.

Flaumfeder *f.* ſ. Flaum.

flaumig púhast, dlákast.

Flaumhaar *n.* pódlanka.

Flaus, Flauſch *m.* kosmatúlja, kosmič; kócasta volnína.

Flauſe *f.* prazno besedičenje, čenče *pl.*; prazén izgóvor; laž (-í), bajka; —n treiben besedíčiti, čenčáti, širokoústiti se, hlastáti.

Flauſenmacher *m.* širokoústnež, čenča, hlastáč.

Flechſe *f.* kita, suha ob. bela žila; *dem.* kítica, suha žílica.

flechſig kitav, žilav, žilast.

Flechte *f.* pleteníca, pletér; (Körbchen) pleteníca, pletérka, locánja; (Haar—) kíta; (zum Trocknen) lésa, pletér; (Krankheit u. Pflanze) lišáj.

flechten plesti (pletem), viti (vijem); splesti, zaplésti, preplésti, zviti, ovíti; *impf.* splétati, zvíjati ꝛc.; ſich d. Haare — splesti se, *impf.* splétati se.

flechtenartig lišájast.

Flechter *m.* pletáč, splétavec; —in *f.* pletíca, splétavka, pletílja.

Flechtruthe *f.* vitra.

Flechtſtich *m.* spleténi vbòd.

Flechtſtück *n.* pletsk.

Flechtweide *f.* beka; von der — bekov.

Flechtweidenholz *n.* békovina.

Flechtwerk *n.* pletenína, oplèt, pletívo, pletér, pleténje; lesa.

Fleck *m.* krpa, záplata; (am Schuh) župán, župánec, náda, vstáva; (Tintenfleck) madež; (Stück) kos (-a, -ú), del; (Stelle) mesto; (Speiſe: Fleckerl) krpice *pl.*; vom — gehen odsédati se, od rok ob. izpod rok iti (idem, grem).

flecken ſ. flicken; (beſudeln) mázati (mažem), skrúniti, marógati, madeževati; omázati, oskrúniti, omadeževati.

Flecken *m.* (Markt—) trg; *dem.* tržíč; (Fett—) maróga, madež, skruna; (Farbfleckchen) lisa, priza; (Schmutz—) zamázek; (im Geſichte) pega; (Rinderflecken) óspice *pl.*, opáhki *pl.*

fleckenlos brezmádežen, čist.

fleckig lisast, marógast, šar; (ſchmutzig) zamázan, umázan.

Flecktyphus *m.* rdečelísni legar.

flectieren pregíbati; —b pregibálen.

Fledermaus *f.* netopír, pomračník, prhútar, mižkút, pírpogačica.

Fledermiſch *m.* ométalo, omélo.

Flegel *m.* cep, cepec, cepí *f. pl.* (ſammt dem Stiele); grober — cepec, tepec, zarobljenec, telebán, zagovédnež, neotesánec.

flegelhaft neotesán, zagovéden, siróv, zarobljen.

Flegeljahre *pl.* nora ob. neúmna leta.

Flegelſtiel *m.* ročník.

flehen prósiti, milo prósiti, móliti, molédovati.

Flehen *n.* prošnja, mila prošnja, molítev, molédovanje.

flehentlich milo ob. živo prosèč.

Flehter *m.* molívec, prosítelj.

Fleiſch *n.* mesó; *dem.* mesce; (der Früchte) sredíca, mehčína; (Wild—) hudína, hudo ob. divje mesó; geráuchertes — prekajéno ob. povojéno ob. suho mesó, povojenína; (Rind—) govédina; (Kalb—) telétina; (vom Kitzchen) kozlétina; — werden učlovéčiti se, utelésiti se; *impf.* učlovečevati se; aus — mesén; — zum Ausſchroten pródalno mesó; **Fleiſch-** mesni.

Fleiſchausſchrotung *f.* mesárstvo.

Fleiſchbank *f.* mesníca.

Fleiſchbeil *n.* mesarica.

Fleiſchbeſchau *f.* oglèd mesá.

Fleiſchbeſchauer *m.* mesóvni ogledník.

Fleiſcher *m.* mesár, klavec.

Fleiſcher- mesárski; **-gewerbe** *n.* mesárstvo; — betreiben mesáriti.

Fleiſcherin *f.* mesarica.

fleiſchern mesén, od mesá.

fleiſcheſſend mesojèd, mesojéden; —es Thier mesojédec, mesojédka.

Fleischesser *m.* mesojédĕc.
fleischfarben poltnast, poltne barve.
Fleischfaser *f.* mesno vlakno, mesna nit (-i) od. lika. [karica.
Fleischfliege *f.* zapljúnkarica, zapljív-
fleischfressend mesojèd, mesojédĕn.
Fleischfresser *m.* mesojédĕc, mesojèd, mesožérĕc.
Fleischhauer *m.* s. Fleischer.
Fleischhaut *f.* mezdra.
fleischig mesnàt, mesén, mesóvĕn.
Fleischkost *f.* mesna jed (-í), — hrana.
fleischlich mesén, poltén, poltĕn.
Fleischlichkeit *f.* mesénost, polténost, poltnost.
fleischlos mršav, brezmésĕn.
Fleischmangel *m.* pománjkanje od. nedostája mesá. [trg.
Fleischmarkt *m.* mesárski od. mésni
Fleischmasse *f.* mesóvje, mesó.
Fleischmilchsäure *f.* mesomléčna kislína *(chem.)*.
Fleischpreis *m.* mesna cena.
Fleischspeise *f.* mesna od. mesnáta jed (-í) od. hrana.
Fleischsteuer *f.* mesarína, mesni davĕk.
Fleischware *f.* mesenína, mesó.
Fleischwerdung *f.* učlovéčenje. [níca.
Fleischwurst *f.* meséna klobása, mast-
Fleiß *m.* prídnost, marljívost; gehöriger — potrébna marljívost; mit — od. zu — hkljubu, nalašč, hoté.
fleißig pridĕn, marljìv, marĕn, prizadévĕn.
flennen cmériti se, krémžiti se, čemeríti se, kísati se.
Flenner *m.* cméra, kíslica, cmérdalo.
fletschen razplóčiti, raztánjšati; Zähne — zobé kázati (kažem), réžati (režím).
Flerion *f.* pregíbanje.
flerionslos nepregíbĕn.
Flibustier *m.* morski razbójnik.
Flickarbeit *f.* kŕpanje, krparíja.
flicken kŕpati, krpúcati; zakŕpati.
Flicken *m*, s. Fleck.
Flicker *m.* krpár, krpáč.
Flickerei *f.* kŕpanje, krparíja.
Flickerin *f.* krparíca.
Flicklappen *m.* krpa, záplata; (am Schuh) župánĕc.
Flickwerk *n.* skrpanína, krpež, krparíja.

Flieder *m.* (—baum) lípovka, španski bezĕg, bezgóvĕc; **Flieder-** bezgóv.
Fliege *f.* muha; *dem.* mušíca; **Fliegen-** mušji.
fliegen letéti, létati; in Stücke — razletéti se, raznésti se.
fliegend letèč; mit fliegenden Haaren prostolàs, razpletèn, z razpleténimi lasmí; fliegende Fahne razvíta zastáva.
Fliegendreck *m.* mušjak.
Fliegenfalle *f.* muholóvka (*bot.*).
Fliegenfänger *m.* muhar, muhĕc, laška pénica.
Fliegengeschmeiß *n.* zapljúnĕk, zapljúvĕk, zapljívĕk, mušja zaléga.
Fliegengift *n.* múšnica, muhomòr.
Fliegenklatsche *f.* pókalnik.
Fliegennetz *n.* sítnica, mreža.
Fliegenschnäpper *m.* muhar, muholóvĕc, múhovčĕk.
Fliegenschrank *m.* sítnica, omréžnica.
Fliegenschwamm *m.* múšnica.
Fliegenwedel *m.* muhálnik, muhálnica, múhovnik; mit dem — die Fliegen abwehren muháti.
fliehen béžati (bežím), bégati; ubégniti, pobégniti, utéči (-téčem), ubéžati; s. a. entfliehen; (v. d. Zeit) hitéti, béžati; jemanden — umekníti (-máknem) se komu, ogníti se koga od. komu; *impf.* ogíbati od. izogíbati se koga, umíkati se komu; etwas — čúvati se česa, várovati se česa; zu jmdn. — pribéžati (-bežím) od. pritéči (-téčem) h komu.
Fliehkraft *f.* sredobéžnost.
Fliese *f.* (Steinplattenbekleidung) oplóčnica, opločílo.
Fließ *n.* potok, vodíca.
fließen teči (tečem); (tröpfelnd) kapljáti, curljáti, cedíti se, solzéti; (v. d. Zeit) hitéti, potékati; — machen topíti, tájati, talíti; raztopíti, raztájati; (von Thränen) líti (lijem), cedíti se; Thränen flossen über seine Wangen solzé so ga oblíle, solze so se mu pocedíle; das Licht fließt sveča se océja, sveča se kída.
fließend tekòč; — gemacht raztopljèn, raztájan, razpuščèn; (von der Rede) gladĕk; — werden tájati se, talíti se; raztájati se.
Fließpapier *n.* pívnik.
Flimmer *m.* bleskòt.

flimmern migljáti, iskríti se; (ſchwach brennen) mrléti, brléti.
Flimmerzelle *f.* migetálka.
flink urẽn, ročẽn, skočẽn.
Flinkheit *f.* urnost, ročnost, skočnost.
Flinte *f.* puška; **Flinten-** puškni.
Flintenkolben *m.* bat, kopíto.
Flintenkugel *f.* svinčénka, krogla.
Flintenſchloſs *n.* celín.
Flintenſchuſs *m.* puškni strel.
Flintenſtein *m.* puškni kremen ober kresálnik.
Flitter *m.* bleščica, bleska.
Flittergelehrſamkeit *f.* puhla ob. plitva učenóst.
Flittergiaŋ *m.* bleščica, neprávi lèsk.
Flittergold *n.* zlata pena, lošč.
flittergolden loščast.
Flitterjahr *n.* medéno leto.
Flitterſilber *n.* srebrna pena.
Flitterſtaat *m.* bliščóba; ničémurnost.
Flitterwerk *n.* ſ. **Flitterſtaat.**
Flitterwoche *f.* medéni teden.
Flocke *f.* kosẽm, kodẽr, kocẽlj; *dem.* kosmič, kosmíček; (Schnee—) kocẽnj, kosmúlja.
flocken kosmáti; skosmáti; *intr.* kosmáto sneží, kocnjáti. [drica.
Flockenblume *f.* glavinẽc, plavica, mo-
Flockengewölk *n.* mrénasti obláki *pl.*, jánjẽki *pl.*
Flockenlämbling *m.* navádna krvnica.
flockicht kodrast, kocnjast.
Flockſeide *f.* kosmáta svila.
Floh *m.* bolha; *dem.* bolšica.
flohen bolhe loviti.
Flohfänger *m.* bolhobèr.
flohig bolhàv, bolhast.
Flohkoth *m.* bolhínjak.
Flohkraut *n.* dresẽn, dresẽlj; bolšnik.
Flohneſt *n.* bolšínjak.
Flohſame *m.* bolšínẽc.
Flohſtich *m.* bolẽji pik.
Flor *m.* cvet, cvetje, razcvèt; *fig.* blagínja, blagostánje, blagovítost; (gewebtes Zeug) tenčica, pajčolán.
Flora *f.* cvetána, flora.
Florband *n.* pajčolánast trak, pajčolánasta prevéza.
Floret *n.* borílni mẽč, rapír; svilni odpádki; kosmáta svila.
Florfliege *f.* tenčičarica.
florieren cvesti (cvetem), slovéti.
Florſeide *f.* súkana svila.
Flortuch *n.* tenčica.
Floskel *f.* góvorni nakràs; prazno lepotíčje.
Floß *n.* plav, plavica, vòr; **Floß-** plavski, plavni.
flößbar plavẽn, splavẽn.
Floßbrücke *f.* plavni most (-ú).
Flöße *f.* plavítẽv, plavba, plavljénje.
Floſſe *f.* plavúta, plavút (-i).
flößen plavíti, plavičiti; (Bäſche) oplákniti, izplákniti, izpráti (-pérem); *impf.* o-, izplakovati, izpírati.
Floſſenfüßer *m.* plitvonóžec.
Floſſenthier *n.* plavútar.
Flößer *m.* plavẽc, plavičar.
Flößerei *f.* plavba, plavítẽv, plavíčarstvo.
Floßfahrt *f.* vožnja na plavu.
Floßfeder *f.* plavúta, plavút (-i).
Floßgebür *f.* plavnína.
Floßgerechtigkeit *f.* plavna pravica.
Floßholz *n.* plavni les, plávščina, splavljéna drva.
floſſig plavútẽn, plavútast.
Floßwerk *n.* plavska naprâva.
Flöte *f.* piščál (-i), piščálka, flavta.
flöten piskati, na piščál svírati ob. igráti.
Flötenſpieler *m.* piskáč, flavtist.
Flötenwerk *n.* piščáli *pl. f.*
Flotille *f.* malo brodóvje, flotílja.
flott plavajòč; lahkoživ, razuzdán, vesél; — werden splávati; — machen ladjo s proda vzdígniti, odríniti; — leben razuzdáno ob. zapravljívo ob. vesélo živéti; ein —er Menſch lahkoživẽc.
Flotte *f.* brodóvje, ladjévje.
Flöz *n.* slój, sklàd, vrsta.
Flözgebirge *n.* slojevíto ob. skladovíto goróvje.
Fluch *m.* kletẽv, kletvína, proklétstvo; (Schwur) zaklétẽv, rota, zarótba.
fluchbeladen proklét, zaklét.
fluchen kleti (kolnem), preklínjati, hudičevati, zlodejevati, šentovati.
Flucher *m.* preklinjáč, preklinjávẽc; —in *f.* preklinjávka.
Flucht *f.* bég, ubèg, utèk, pobèg; die — ergreifen pobégniti, v beg spustíti se, pocedíti jo, ubrísati (-brišem) jo;

in die — ſchlagen zapodíti, razgnáti (-ženem), razkropíti, v beg zapodíti; auf der — bežé, bežèč.

Fluchtbau *m.* ubežíšče.

flüchten ſich po-, ubégniti, ubéžati (-bežim), peté odnésti (-nésem), utéči (-téčem); v pustív iti; ſich zu jemandem — pribéžati (-bežim) h komu, zatéči (-téčem) se h komu.

flüchtig béžən, ubéžən, ubegljìv, begótən; — werden ſ. Flucht ergreifen; (eitel) begljìv, minljìv, nestanovítən; (ſchnell) urən, nagèl, hitər; (in der Chemie) hlapən, izhlapljìv; (leichtſinnig) vnémarən, lahkomíseln, nestanovítən; (oberflächl.) površən, hitər; *adv.* naglo, površno, mimogredé.

Flüchtige *m.* begljívec, begún; *f.* begljívka, begúnka.

Flüchtigkeit *f.* begljívost, bežnost, minljívost; *chem.* izhlapljívost.

Flüchtling *m.* begún, begúnec, ubéžnik, uskòk; pribéžnik.

Fluchtpunkt *m.* bežíšče.

fluchtverdächtig begosúmən.

Fluchwort *n.* klétvica.

Fluder *n.* žleb, splàv; rake *pl.*; zajéza.

Flug *m.* lèt, polèt, vzlèt; (v. Bienen) ròj; (von Vögeln) vlák, kita; **Flug-** letálni.

Flugbahn *f.* pot poléta.

Flugblatt *n.* ſ. Flugſchrift.

Flugbrand *m.* prášnati snet (*bot.*).

Flugbrett *n.* letálnica.

Flügel *m.* perotnica, perót (-i), krilo, kreljút (-i); (an der Windmühle) vétrnica; (bei der Thür) dúrnica, plat (-i); (bei der Armee) krilo; (Seite) bòk; (muſikaliſches Inſtrument) klavír; (bei der Uhrſpindel) perótka; (am Webeſtuhl) polica; **Flügel-** krilni.

Flügeladjutant *m.* krilni pobóčnik.

Flügelbahn *f.* krilna železnica.

Flügelfrucht *f.* perótka.

Flügelfrüchtler *m.* perótkarica.

Flügelfuß *m.* krilonóžec.

flügelig krilàt, okríljen, s perótmi.

flügellos brezperótən, brezkríl, brezkrílən, brez perotníc.

Flügelmann *m.* krajnik, krilnik.

flügeln operótiti; einen Vogel — ptíču peróti ostreliti; geflügelt krilàt.

Flügelpferd *n.* krilàti kònj, pegaz.

Flügelſchlag *m.* fofót, flafót, fofotánje, máhanje s perótmi.

Flügelſchnecke *f.* perótar.

Flügelthor *n.* dvokrílna vrata *pl.*

Flügelvieh *n.* perjád (-i), perotnína, kúretina, kurjád (-i), letávina.

Flugfeuer *n.* letéče iskre, od vetra gnani plamen.

Flugfiſch *m.* poletáš.

flügge godən; — werden godíti se, godnjáti se; izgodíti se, izgodnjáti se.

Flughahn *m.* morski petélin.

Flugloch *n.* žrelo, žèkno, žvokno, leteníca; vrátca *pl.*

Flugmehl *n.* palíska.

flugs *adv.* v tem hipu, ko bi trenil ob. mignil.

Flugſand *m.* svižec, svišč, sipa.

Flugſchrift *f.* razposláni list, spis.

Flugwerk *n.* letálo.

Fluh *f.* skalna stena.

Flühvogel *m.* (Alpenſänger) gorník.

Fluidum *n.* tekočína, kapljevína.

flunkern svetlíkati se, migljáti; hlastáti, širokoústiti se.

Fluorescenz *f.* fluorovánje.

Fluorid *n.* fluorid, fluorèc.

Fluorkieſel *m.* kreménčev fluorèc (*chem.*).

Fluorwaſſerſtoff *m.* vodíkov fluorèc (*chem.*)

Fluorwaſſerſtoffſäure *f.* fluorovodikova kislína (*chem.*).

Flur *f.* trata, loka, liváda, polje; (Weide) ledina, pašnik; — *m.* (Vorhaus) veža; (Hofraum) dvoríšče.

Flurenpolizei *f.* poljska policíja.

Flurhüter *m.* poljski čuváj.

Flurſtein *m.* mejnik.

Fluß *m.* reka; *dem.* réčica, potok; (flüſſiger Zuſtand) ték, tòk; (v. Metallen) raztòp, taljénje, topljénje; talílo, topílo; (Rheuma, Gicht) kosteníca; **Fluß-** rečni, reški, poréčni.

Flußaal *m.* ogór, navádna jegúlja.

Flußadler *m.* ribji orèl.

Flußanwohner *m.* poréčnik, potóčnik, potókar.

Flußarm *m.* pánoga ob. rokáv reke.

Flußbad *n.* kopel (-i) v reki, rečna kopel.

Flußbarſch *m.* ostriž, okún.
Flußbett *n.* struga reke, rečna struga, korito reke, vodotóčina.
Flußbinnenland *n.* medréčje, medvódje.
Flußentwickelung *f.* razvòj reke.
Flußfahrzeug *n.* čoln, ladja, plovílo.
Flußfall *m.* slap.
Flußfiſchadler *m.* ribji orél, (lunj).
Flußgebiet *n.* poréčje.
Flußgefälle *n.* strmèc, pàd reke.
Flußgerölle *n.* prod, prodje.
Flußgruppe *f.* kapélj.
flüſſig tekóč; (geſchmolzen) raztopljèn, raztaljèn, razpuščèn; (tropfbar—) kapljìv; —er Körper tekočína; —es Capital razpolóžna glávnica; — machen topíti, talíti; raztopíti, raztalíti; (Metalle) plavíti; ein Capital — machen nakázati glávnico v izplačílo.
Flüſſigkeit *f.* kapljívost; (das Flüſſige) tekočína, moča; (Krankheit) tòk; tropfbare — kapljína; gebrannte — žganína, žganje.
Flußſinſel *f.* osréděk, otòk.
Flußſkrabbe *f.* potóčna rakúlja, réčna rákovica.
Flußſkrebs *m.* potóčni ràk.
Flußlauf *m.* tòk reke.
Flußmittel *n.* topílo.
Flußmuſchel *f.* skržèk.
Flußneß *n.* omréžje rek.
Flußnixe *f.* povódna ob. morska déklica, povódna víla.
Flußſoſen *m.* plavž, talílnica.
Flußotter *f.* vídra.
Flußperlmuſchel *f.* potóčna bísernica.
Flußpferd *n.* povódni ob. nilski kònj.
Flußpolizei *f.* poréčna policíja; =**ordnung** *f.* red za poréčno policíjo.
Flußſpriche *f.* piškúr, kačéla.
Flußregulierung *f.* urédba ob. uravnáva rek.
Flußſand *m.* pesèk, svižèc.
Flußſchiffahrt *f.* vožnja po reki, rečno brodárstvo.
Flußſee *m.* rečno jézero.
Flußſeite *f.* vodna stran, stran proti reki.
Flußſpat *m.* jédavec.
Flußſyſtem *n.* rečje.
Flußüberfuhr *f.* brod.
Flußwaſſer *n.* tekóča ob. živa voda, potóčnica.
Flüſterer *m.* šepetávec, šepetáč.
flüſtern šepetáti (-tám u. šepéčem), šuáljati; šépniti, po-, zašepetáti; (von Thieren) čebljáti; (v. Winde) šumljáti, žuborítí.
Flüſtern *n.* šepèt, šepetánje; čebljánje; šumljánje.
flüſternd šepetajóč, šepetàv; čebljajóč, čebljàv.
Flut *f.* povódenj (-i), potòp; (das Wachſen des Waſſers) pritòk, nastòp, plíma; (Woge) val; Ebbe u. — oséka in plíma, odtòk in pritòk, odlìv in prilív; (v. Schriften) kùp, grmáda; eine — von Thränen potok solzá.
flutbewegt vzbíban, vzbúrkan, burèn.
Flutbewegung *f.* plimovánje.
fluten plímati, pluti (plujem, plovem), plimováti, plívkati; *fig.* vreti (vrem), kipéti.
Flutmündung *f.* plimujóče ustje.
Flutſtrom *m.* plimotòk.
Flutzeit *f.* plíma, doba pritóka.
Focus *m.* ſ. Brennpunkt.
Föderaliſt *m.* federalíst.
föderativ federativèn, zavézèn.
Föderierte *m.* zavéznik.
Fohlen *n.* (Füllen) žrebe, žrebíček.
Föhn *m.* jug, južni vetèr, toplek.
Föhre *f.* bor, boróvec; **Föhren-** boróv.
Föhrenblattweſpe *f.* boróva osa.
Föhreneule *f.* boróva sova ob. sovka.
Föhrenholz *n.* borovína.
Föhrenwald *m.* boróvje.
Folge *f.* naslédek, poslédica, učínek, nastópek; (Reihenfolge) réd (-í), vrsta, sporèd, zaporédnost, čreda; (die — in der Herrſchaft) naslédovanje, naslédba, nastòp; infolge valèd (*c. gen.*), po (*c. loc.*), polèg (*c. gen.*), za (*c. instr.*), z. B. infolge höherer Bewilligung po višjem dovoljénju, infolge der Gerichtsordnung po sodnem redu, poleg sódnega reda, infolge der Geburt za pórodom; (Lauf) ték; — leiſten poslúšati, ubógati, izpólniti; — geben uslíšati, dovóliti, dopustíti, ugodíti (prošnji); die — davon iſt iz tega sledí ob. izvíra, iz tega sklépamo; von übler — ſein slabe naslédke iméti (imám);

slabo zaléči (-lézem); demzufolge potemtákem; in der — der Zeit s časom; in der — v príhódnje, zanapréj, poznéje, kesnéje.

Folgeleiſtung *f.* pokórnost, poslúšnost, ubogljívost, izpolnítev ukáza.

folgen einem slediti komu ob. koga, naslédovati koga, iti (idem u. grem) ob. stopínje pobírati za kom; auf jemanden — nastópiti, *impf.* nastópati; (der Zeit nach) priti (pridem), *impf.* prihájati za kom, z. B. auf den Meiſter folgt der Schüler za učíteljem ober po učítelju pride učénec; (nachahmen) posnémati, ravnáti se ob. délati po kom; der Leiche — mrlíča sprémiti, *impf.* sprémljati; (Folge leiſten) slúšati, poslúšati, ubógati; folge mir poslúšaj me, ubógaj me; nicht — ne márati za kaj; Fortſetzung folgt dalje prihódnjič, nadaljevánje prihódnjič, dalje ob. nadaljevánje pride.

folgend sledéč, naslédnji, nastópən.

folgendermaßen takó-le, na ta-le načín.

folgends *adv.* v prihódnje, zanapréj; (hernach) poznéje, potèm, pótlej, nató.

folgenlos brez naslédkov.

folgenreich poln naslédkov.

Folger *m.* naslédnik, nastópnik, nasledovávec.

folgerecht doslédən.

folgerichtig ſ. folgerecht.

Folgerichtigkeit *f.* doslédnost.

folgern sklépati, sóditi, izvájati, povzémati, posnémati; skléniti, izvésti (-védem), povzéti (-vzámem).

Folgerung *f.* sklèp, izvòd; sklépanje, izvájanje.

Folgeſatz *m.* poslédični stavèk; posléděk, izvódek (*arith.*).

folgewidrig nedoslédən.

Folgewidrigkeit *f.* nedoslédnost.

Folgezeit *f.* prihódnost, bodóčnost, poznéjši ob. prihódnji čas.

folglich *adv.* torej, zatórej, zató, tedàj, potemtákem, zatégadelj.

folgſam poslúšən, ubogljìv, pokórən.

Folgſamkeit *f.* poslúšnost, ubogljívost, pokórnost.

Foliant *m.* foliant.

Folie *f.* list; leskéči podlóžek, pena: zlata —, srebrna pena.

Folioformat *n.* oblíka cele pole.

Folter *f.* tezálnica, natezálnica, tflica, mučílo; (Marter) muka; jemanden auf die — ſpannen koga na tezálnico deti (dénem), koga múčiti.

Folterbank *f.* tezálnica, raztezálnica.

Folterer *m.* mučítelj, trinog, rabèlj.

Folterkammer *f.* mučílnica, raztezálnica, natezálnica.

foltern múčiti, trpínčiti; (vom Gewiſſen) peči (pečem), gristi (grizem).

Fond *m.* temelj, osnóva; (Hintergrund) ozádje, dnò, dníšče; **Fonds** *m.* mática, zalóga, zaklàd.

Fontäne *f.* vodomèt.

Fontanell *n.* mehko téme (-na), mečáva; (Geſchwür) pijávka.

foppen norčevati se s kom, koga za norca iméti (imám), drážiti koga, nagájati komu.

Force *f.* moč (-í); sila.

Forchgras *n.* Marijini lasci, lasjé device Marije.

forcieren síliti, do skrájnosti gnati (ženem), pretirávati; prisíliti.

Förderer *m.* pospešítelj, podpórnik; ſ. a. Beförderer.

förderlich pospešljìv, pospeševálən.

fördern *tr.* pospéšiti, pomóči (-mórem), povíšati; *impf.* pospeševati, pomágati, poviševati, podpírati; izvážati, iznášati; (Erze) na dan správiti, *impf.* spràvljati; *intr.* odsédati se, od rok ob. izpod rok iti (idem u. grem).

fordern térjati, zahtévati, ískati (iščem), hotéti (hóčem); (vorladen, heraus—) zvati (zovem), klícati (klíčem); pozváti, poklícati; *impf.* pozívati.

Forderung *f.* pospešítev, pospéšek, povzdíga; izvážanje, spràvljanje; ſ. a. Beförderung.

Forderung *f.* terjátev, zahtéva, zahtévek; (Heraus—) pozív, pozòv.

Forderungsmittel *n.* pospešílo; ſ. a. Beförderungsmittel.

Forderungsrecht *n.* terjátvena —, zahtévna pravíca.

Forderungsſatz *m.* zahtévek, postulát.

Forelle *f.* postrv (-i), postrva; *dem.* postrvica.

Forellen- postrvji, postrvski; **=teich** *m.* postrvnják.

Form *f.* podóba, oblíka, lice, obràz, lik; (Modell) kalúp, tvorílo; (Tortenform) obód ob. obróč (za torte); (in der Grammatik) oblíka; (Muſter) vzórec, obrázec.

formal oblíkovẽn, formálẽn.

Formalität *f.* vnánja oblíka, oblíčnost, formálnost.

Format *n.* oblíka, podóba, velikóst, formát; (Octavformat) osmérka; (Duodezformat) dvanajstérka.

Formation *f.* tvorba, sestáva.

Formel *f.* beséde *pl.*, besedílo, obrázec, fórmula.

formell oblíkovẽn, formálẽn, navídezẽn; *adv.* na videz.

formen podóbiti, obráziti, tvoríti, délati; upodóbiti, izobráziti, stvoríti, izdélati; *impf.* upodábljati, izobraževati, izdelovati; (durch Guſs) liti (lijem); ulíti.

Formenlehre *f.* oblikoslóvje.

Formenſchneider *m.* kalúpar, kaluporézec; pismorézec, lesorézec.

Formfehler *m.* pogréšek ob. hiba v obliki.

Formierung *f.* sestáva, sestávljanje.

Formierungsſtation *f.* sestávna postája.

förmig in Zſſgn. mittels der Endung -ast oder durch podóbẽn auszudrúcken, z. B. eiförmig jajčast, jajcu podóbẽn.

förmlich redẽn, pravílẽn; formálẽn, oblíčẽn; slovésẽn; *adv.* rédno, pravílno, pravíloma; tako rekóč.

Förmlichkeit *f.* pravílnost, formálnost, oblíčnost, slovésnost.

formlos brezlíčẽn, nelíčẽn, brez podóbe ob. lica.

Formloſigkeit *f.* brezlíčnost, nelíčnost, brezlíčje.

Formrahmen *m.* oklèp, okvír.

Formular *n.* vzórec, obrázec, formular.

Formularienbuch *n.* knjiga obrázcev, vzglédnik, primérnik.

formulieren izráziti.

Forſchbegier *f.* vedoželjnost, izvedljivost.

forſchbegierig vedoželjẽn, izvedljiv, poizvedoválẽn.

forſchen poizvedovati, zasledovati, premišljevati, preiskovati, raziskovati; (befragen) popraševati, opraševati, izpraševati, ovédati; ovédeti (-vém).

Forſcher *m.* poizvedovávec, preiskovávec, zasledovávec.

Forſchſucht *f.* izvedávost, radovédnost; ſ. a. Forſchbegier.

Forſchung *f.* poizvédba, poizvedávanje, preiskáva, preiskávanje, zasledovánje; izpraševánje.

Forſchungsgeiſt *m.* poizvedoválnost, preiskoválnost.

Forſt *m.* gozd, les, hosta, log; **Forſt**gozdni, gozdárski.

Forſtamt *n.* gozdárski uràd.

Forſtbaumzucht *f.* gozdárstvo.

Forſtbehörde *f.* gozdársko oblástvo.

Forſtbenützung *f.* raba gozda.

Forſtbetrieb *m.* gozdárjenje, oprávljanje gozda.

Forſtbezirk *m.* gozdni okràj.

Forſtdienſt *m.* gozdárska služba.

Forſtdirection *f.* gozdno ravnáteljstvo; Forſt- u. Domänendirection gozdno in doménsko (gospóščinsko) ravnáteljstvo.

Forſteleve *m.* gozdárski vájenec.

Förſter *m.* gozdár.

Förſterei *f.* gozdárstvo; gozdárjeva ob. gozdárska koča ob. híša.

Förſterin *f.* gozdárica.

Forſtfrevel *m.* gozdni kvar, gozdni prestópek.

Forſtfrevler *m.* gozdni prestópnik.

Forſtgebür *f.* gozdnína.

Forſtgerechtigkeit *f.* gozdna pravíca.

Forſtgericht *n.* gozdno sodíšče.

Forſtgeſetz *n.* gozdni zákon, gozdna postáva.

Forſthaus *n.* gozdárjeva ob. gozdárska hiša.

Forſthüter *m.* gozdni čuvàj, logar.

Forſthütersfrau *f.* lógarica.

Forſtinſpector *m.* gozdni nadzórnik.

Forſtkunde *f.* gozdoznánstvo.

Forſtkundige *m.* gozdoznánec.

Forſtlehranſtalt *f.* gozdárako učilíšče, gozdárska šola.

forſtlich gozdẽn, gozdárski.

Forſtmeiſter *m.* gozdárski mojstèr.

Forſtproducte *pl.* gozdni pridélki *pl.*

Forſtrath *m.* gozdni svétnik; gozdno svétništvo ob. svetovávstvo.

Forſtrecht *n.* gozdno pravo, gozdni zakon; (Holzſervitut) drvárščina.

Forſtrevier *n.* gozdni okràj; =leiter *m.* vodítelj gózdnega okrája.

forſtſchädlich gozdu kvarẽn ob. škodljìv.

Forſtſchule *f.* gozdárska šola.

Forſtſchutz *m.* gozdno varstvo, obrána gozdov; **=dienſt** *m.* lógarska služba; **=perſonale** *n.* gozdni čuváji *pl.*, lógarsko osébje.

Forſtſtreitigkeit *f.* prepír zarádi gozda.

Forſttechniker *m.* gozdni tehnik.

Forſtverwalter *m.* gozdni oskrbník.

Forſtwächter *m.* gozdni čuváj.

Forſtwart *m.* logar.

Forſtweſen *n.* gozdárstvo.

Forſtwirtſchaft *f.* gozdárstvo, gozdárjenje.

Forſtzins *m.* gozdnína, lesnína.

fort *adv.* dalje, napréj; (vom Orte weg) pròč, s poti, v kràj; (in Zſſgn.) od-, u-, dalje, napréj; — und — venomér, zdržema; ſofort takòj, prècej, máhoma; — mit ihr pobéri se; fortan odsehdób, odslèj; (künftig) posehdób, poslèj, za naprèj, v prihódnje.

Fort *n.* trdnjávica.

fortan *adv.* odslèj.

fortarbeiten dalje ob. napréj délati.

fortbannen pregnáti (-žénem), iztírati; *impf.* pregánjati.

fortbauen dalje stáviti ob. zídati; (im Bergbau) dalje kópati (kópljem).

fortbegeben ſich odpráviti se, odíti (-ídem), odríniti; *impf.* odprávljati se, odhájati.

Fortbeſtand *m.* daljnji obstánek, nadáljnja veljáva.

Fortbezug *m.* nadáljnje prejémanje.

Fortbildung *f.* nadáljnja izobrázba.

fortbringen odpráviti, z mesta správiti, odnésti; *impf.* odprávljati, odnášati; ſich — prerìti (-ríjem) se, prežìviti se; *impf.* prežívljati se.

Fortdauer *f.* trajnost, trpež, obstánek.

fortdauern trájati, trpéti; obstáti (-stojím u. -stánem), *impf.* obstájati.

fortdauernd trajẽn, stanovítẽn, neprenehljìv. [zati se.

forteilen proč ob. dalje hitéti, podví-

Fortepiano *n.* klavír, piano.

fortferben ſich preíti (-ídem), *impf.* prehájati.

fortfahren nadaljevati; (m. d. Wagen) odpéljati se, odvésti (-vézem) se; *impf.* odpeljevati se.

fortfliegen odletéti, *impf.* odletávati.

fortfliehen ubégniti, utéči (-téčem); *impf.* ubégati, utékati.

fortführen odvésti (-védem), odpéljati; *impf.* odvájati, odpeljevati; (v. Winde oder Waſſer) odnésti, *impf.* odnášati; die Wirtſchaft — dalje gospodáriti.

Fortgang *m.* uspéh, prospéh, napréděk; (Fortſetzung) napredovánje, nadaljevánje; einen guten — nehmen odsédati se, spéšiti se, srečno od rok ob. izpod rok iti (grem), dobro napredovati.

Fortgangsclaſſe *f.* naprédni red.

Fortgangszeugnis *n.* izpričeválo o naprédku.

fortgehen odíti (-ídem), odríniti; *impf.* odhájati.

forthin zanaprèj, nadálje, v prihódnje, posehdób.

Fortification *f.* utrdba.

fortjagen odgnáti (-žénem), odpodíti, izpodíti, od-, iztírati; *impf.* odgánjati; *intr.* (zu Pferde) odjáhati, oddírjati.

fortkommen odíti (-ídem), *impf.* odhájati; (ſich fortbringen) prežìviti se, kruh si slúžiti; (von Gewächſen und Thieren) rasti (rastem), uspévati; zrasti, uspéti, obnésti se.

Fortkommen *n.* odhòd; napréděk, uspéh; ein beſſeres — boljši kruh, boljše življénje; (v. Pflanzen) rast (-i); (Lebensmittel) kruh, živež, hrana.

Fortlauf *m.* ték.

fortlaufen utéči, ubéžati (-bežím); *fig.* raztézati se, razprostírati se.

fortlaufend zaporédẽn, nepretígan, tekòč; *adv.* zdržema, zaporédoma; —e Nummer tekóča —, zaporédna številka.

Fortleben *n.* daljnje življénje.

fortleiten odvóditi, razvóditi; *impf.* razvájati, prenášati *(phys.)*.

Fortleitung *f.* prenòs; der Bewegung prenòs gíbanja *(phys.)*.

Fortleitungswelle *f.* prenósno vratilo *(phys.)*.

fortmachen ſich správiti se, pobráti (-bérem) se, pocedíti jo; *impf.* spràvljati se, pobírati se.

fortpflanzen prenésti, presadíti; *impf.* prenášati, presájati; (vermehren, erzeugen) redíti, množíti, plodíti, sadíti; zaredíti, pomnožíti, razmnožíti, zaplo-

díti, razplodíti, zasadíti; *impf.* razmnoževati, razplojevati, zasájati; (die Wärme) razšírjati, raznášati *(phys.)*; sich — razplodíti se, zaredíti se, razrásti (-rastem) se; *impf.* razplojevati se, zaréjati se.

Fortpflanzung *f.* zarédba, zaréja, razplódba, razplòd, razplodítěv; (des Menschen) zárod; **Fortpflanzungs-** razplodílěn.

Fortpflanzungsgeschwindigkeit *f.* brzína od. hitróst šírjenja.

Fortpflanzungsorgan *n.* plodílo.

fortrennen oddírjati.

fortrollen *tr.* valíti, váljati, tákati; zatóčiti, zavalíti; *intr.* tákati se, takljáti se.

Fortsatz *m.* podáljšěk, nastávěk.

fortschaffen odpráviti, správiti, s poti správiti; *impf.* odprávljati, správljati.

Fortschaffung *f.* odpráva.

fortschicken posláti (póšljem), odposláti, odpráviti; zagnáti (-žénem).

fortschleichen izmúzati se, izmúzniti se, ukrásti (-krádem) se.

fortschreiten pomekníti (-máknem) se, *impf.* pomíkati se, dalje stópati od. koráčiti; (in Kenntnissen) napredovati, uspévati.

fortschreitend postópěn; —e Bewegung postópno gíbanje, pomíkanje.

Fortschritt *m.* napréděk, napredovánje, uspéh, prospéh; — machen napredovati.

fortschrittlich napréděn.

Fortschrittsmann *m.* naprednják.

fortsetzen nadaljevati, podaljševati.

Fortsetzung *f.* nadaljevánje, podáljšěk; — folgt dalje prihódnjič.

fortwährend *adi.* veděn, neprenehljiv; *adv.* neprenéhoma, vedno, zdŕžema, venomér, vsevdílj.

fortziehen odríniti, odíti (-ídem), preséliti se; *impf.* odhájati, preseljevati se.

Fortzug *m.* odhòd, selítěv, preselítěv.

Forum *n.* (Gerichtsstand) podsódnost.

fossil okamenèl; kopán.

Fossilien *pl.* okameníne, izkopíne.

Fötus *m.* spočétěk, zaróděk.

Fourage *f.* klaja, krma, piča.

fouragieren klajo ꝛc. preskrbéti, *impf.* preskrbovati.

Fourier *m.* vojáški pisár, furír.

Fournier *n.* obkláda, nadèl, oplatíca.

fournieren obložíti, nadélati, oplatíti; *impf.* oblágati, obkládati.

Fracht *f.* tovor, naklàd; vozno blago, vozívo; (Gebür) voznína; **Fracht-** vozni, tovórni.

frachtbar vozěn.

Frachtbrief *m.* vozni list.

Frachtempfänger *m.* prejémnik blagá.

frachten za plačílo vóziti.

Frachter, Frachtführer *m.* vozník (tovórov).

Frachtgeld *n.* voznína.

Frachtgeschäft *n.* vozníško podjétje, vozníški obrt, vozníštvo.

Frachtgut *n.* vozno blagó, vozívo.

Frachtkarte *f.* nakládni list.

Frachtkosten *pl.* vozni stroški *pl.*

Frachtsatz *m.* postávěk vozníne.

Frachtschiff *n.* tovórna od. prevózna ladja.

Frachtstück *n.* tovor, tovórni kos, nakláděk.

Frachttarif *m.* tovórna tarífa, tovórni cenóvnik.

Frachtverkehr *m.* tovórni promèt.

Frachtversender *m.* pošiljátelj od. razpošiljávěc vóznega blagá.

Frachtwagen *m.* tovórni voz, težki voz.

Frack *m.* frak.

Fraction *f.* stranka, frákcija.

Fractur, Fracturschrift *f.* nemško —, gótiško —, fraktúrno —, lomno pismo.

Frage *f.* vprašánje; eine — stellen vprášati, poprášati; *impf.* vpraševati, popraševati; **Frage-** vpraševálni.

Fragebogen *m.* vpraševálni list, vpraševálna pola.

fragen vprášati, prášati, poprášati, pobárati; *impf.* vpraševati, popraševati, pítati, bárati; (herumfragen) oprášati, *impf.* opraševati.

fragend prašajòč, prašáje, poprašujòč, izprašujòč ꝛc.

Fragepunkt *m.* vprašánje.

Fragesteller *m.* vprašávěc, vpraševávěc.

Fragestellung *f.* vprašánje.

frageweise *adv.* v vprašánjih, z vprašánji, vprašujòč.

Fragewort *n.* vprašálna beséda, vprašálnica.

Fragezeichen *n.* vprašáj.

fraglich zadévěn, dotíčěn, oménjen; (ungewiss) negotòv.

Fragment *n.* odlómek, kos (-a u. -ú).
fragmentarisch v odlómkih. [nar.
Fragner *m.* bránjevec; sadjár, kruš-
Fraisen *pl.* božjást, lišák; ſ. a. Epilepſie.
Franciscaner *m.* frančiškán, frančiškánec, fránjevec; =**kloſter** *n.* frančiškánski samostán; =**orden** *m.* frančiškánski réd (-a u. -ú), réd sv. Frančiška.
franco *adv.* pláčano, poštnine prosto.
frank svoboden, prost; — und frei ves svoj, prost kakor ptica pod nebom.
Frank *m.* (Münze) francóski denár, frank.
frankieren poštnino napréj pláčati, pismo poštnine oprostiti, frankírati; *impf.* poštnino napréj plačevati.
frankiert *adi.* plačan, poštnine prost; *adv.* ſ. franco.
Frankierung *f.* plačilo poštnine.
Franſe *f.* resa, résica; prem, čipek, cembi *m. pl.*; Franſen knüpfen résice vozláti.
Franzband *m.* francósko vézanje ob. vezílo, vézanje z usnjátim hrbtom.
Franzbaum *m.* pritlikovec.
Franzbrantwein *m.* francósko žganje.
Franzoſen *pl.* (Krankheit) nesrámna bolézen (-i), francózi *pl.*
Franzperle *f.* francóski ob. ponarejéni ob. neprávi biser.
Franzwein *m.* francósko vino.
frappant presenetljiv, čuden; ſ. a. überraſchend.
frappieren presenétiti, prevzéti (-vzámem); das hat mich frappiert zavzél sem se nad tem, začúdil sem se temu; ſ. a. überraſchen.
Fraß *m.* žrtje, žrenje; (Futter) živež, piča, krma; (Freßgier) požrešnost, samogóltnost, goltnost.
Fraßtrog *m.* korito.
Frater *m.* brat, fratér.
fraternisieren brátiti se, drúžiti se.
Fraternität *f.* brátovščina.
fratſcheln izpraševati, popraševati, govoríčiti; branjáriti, krušnáriti, prekupovati.
Fratz *m.* smfkavec, smrkolín, otročáj, páglavec.
Fratze *f.* spaka; Fratzen machen páciti se; spáčiti se.
Fratzenbild *n.* spaka, grda ob. pretírana podóba.
Fratzengeſtalt *f.* spaček, pošást, grdóba.
fratzenhaft spakast; nagnúsen, smešen, pretíran.
Frau *f.* gospá; (Ehefrau) soprógа, žena, pridrúga; (Hausfrau) gospodínja, gospodarica; eine — nehmen ženíti se; oženíti se; die — Meben gospá Medénka, gospá Medénova; der — gospéjni.
Frauchen *n.* ženka, ženica. [ljiv.
fraudulos goljufiv, slepárski, prevar-
Frauen- ženski; gospéjski.
Frauenbild *n.* ženska; (ein Bildnis der Jungfrau Maria) podóba devíce Marije.
Fraueneis *n.* Marijino steklo.
Frauenfeind *m.* sovrážnik ženstva; ſ. a. Weiberfeind.
Frauenfingerkraut *n.* devíce Marije kožúšček.
Frauenfiſch *m.* platíca.
Frauengürtel *m.* (v. Metall) sklepánec.
Frauenhaar *n.* ženski lasjé *pl.*; *bot.* devíce Marije lasci; prédenica.
Frauenhemd *n.* ženska srajca.
Frauenkäfer *m.* polónica, božji volék.
Frauenkirche *f.* cerkév Mátere Božje.
Frauenkloſter *n.* nunski samostán.
Frauenorden *m.* ženski réd (-a u. -ú), réd za ženske.
Frauenſchuh *m.* ženski črevélj; *bot.* ceptec, črevéljc.
Frauensperſon *f.* ženska.
Frauenſtand *m.* ženstvo; (in d. Kirche) ženska stran (-i).
Frauentag *m.* Šmarén, Šmárni dan, Gospójnica; Groß— Véliki Šmarén, Vélika maša, Vélika Gospójnica; Klein— Mali Šmarén, Mala maša, Mala Gospójnica.
Frauenunterkleid *n.* gózec.
Frauenvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*
Frauenzeit *f.* ženska doba, žensko číščenje.
Frauenzimmer *n.* ženska stanica; (Perſon) ženska.
Fräulein *n.* góspica, gospodíčna.
Fräuleinſtift *n.* odgojíšče ob. odgojevališče za gospodíčne.
frech drzovit, predrzen, smél; (ausgelaſſen) razuzdán, nesrámen; ein —er

Mensch predrznež, nesrámnik; die —e Person nesrámnica.

Frechheit *f.* drzost, drzovítost, predrznost, smélost.

Fregatte *f.* fregáta.

Fregattenvogel *m.* črna búrjevka ob. búrnica.

frei svobóden, pròst, svoj; (ohne etwas) brez *c. gen.*, pròst, čist; (ungefreit) svobóden; — werden osvobóditi se, oprostíti se, osvojíti se, otéti (-tnèm) se; *impf.* osvobájati se, opráščati se, osvájati se, osvojevati se; (in der Chemie) razvézati (-vézem) se, *impf.* razvezovati se; — von Schulden brez dolgóv; im Freien na planem, na jasnem, pod milim nebom; ein —er Platz odprt prostor; im —en Felde ſ. Feld; auf —em Fuße v prostósti; auf —en Fuß ſetzen izpustíti koga iz ječe ob. iz zapóra; der Baum ſteht — drevó stojí na samem; er iſt nicht — ni sam svoj; aus —en Stücken sam od sebe, radovóljno; aus —er Hand prostovóljno, dobrovóljno; —en Lauf laſſen dem Rechte prava ne ovírati; es ſteht ihm — na izvólji mu je, na izbér mu je dano; —e Wohnung brezpláčno stanovánje; —er Gegenſtand neobvézni ob. prosti predmèt; ich bin ſo — drznem se; —e Wärme razvézana toplóta; — heraus narávnost, odkritosrčno, iz očí v očí. [cev.

Freibataillon *n.* bataljón prostovólj-

Freibauer *m.* svobódnik.

Freibeuter *m.* pomórski ropar, — tolováj, gusár.

Freibeuterei *f.* pomórsko róparstvo, gusárstvo.

freiblätterig prostolist, prostolístən.

Freibrief *m.* svobódnica, oprostílni list.

Freibürger *m.* svobódni državljàn.

Freicorps *n.* krdélo ob. vòj prostovóljcev.

freidenkend svobodnomíseln.

Freie *f.* plan (-i), planóta.

freieigen prostolástən.

freien snúbiti; zasnúbiti; — gehen na ógledi ob. na rázgledi iti (grem) (Brautſchau).

Freien *n.* snubítəv.

Freier *m.* snubáč, snuběc, snubok; auf —s Füßen ſtehen ženíti se.

Freiersmann *m.* ſ. Freier. [niku).

Freifahrung *f.* pregledovánje (pri rúd-

Freifrau *f.* barónica, barónka, barónovka.

freigeben osvobodíti, izpustíti; *impf.* osvobájati, izpúščati; (erlauben) dopustíti, *impf.* dopúščati; den Handel — svobódno kupčíjo dopustíti. [ljiv.

freigebig darežljiv, radodárən, dobrót-

Freigebigkeit *f.* darežljívost, darljívost, radodárnost.

freigeboren svobodnorójen, svobódnega rodú.

Freigebung *f.* osvobodítəv, izpúst; (der Obligation) odvéza (obligácije).

Freigeiſt *m.* svobodnomíselnik, svobodnovérec.

freigeiſteriſch svobodnomíseln, svobodnovérən.

Freigelaſſene *m.* osvobojénec; *f.* osvobojénka.

Freigeld *n.* mrtváščina.

freigeſinnt svobodnomíseln.

Freigewicht *n.* prosta teža.

Freiglaube *m.* prostovérstvo, svojevérstvo.

Freihafen *m.* svobódno pristaníšče, prosta luka.

freihalten živež ob. hrano komu zastónj dajáti.

Freihandel *m.* svobódna kupčíja ob. trgovína. [nje.

Freihandzeichnen *n.* prostoróčno rísa-

Freiheit *f.* svobóda, prostóst; (Kühnheit) drznost, predrznost; —en *pl.* svobóščine; in — ſetzen osvobodíti, izpustíti koga iz ječe ob. iz zapóra, dati (dam) komu svobódo; *impf.* izpúščati ꝛc., dajáti ꝛc.; ich nehme mir die — bodi mi dovóljeno, drznem se.

Freiheitsbrief *m.* svobóščinska listína.

Freiheitsdrang *m.* svobodoželjnost, hrepenénje po svobódi.

freiheitsliebend svobodoljúbən.

Freiheitsſtrafe *f.* kazən na svobódi, — na prostósti.

Freiherr *m.* barón.

freiherrlich barónov, barónski.

Freihufe *f.* svobódno zemljíšče.

Freiin *f.* ſ. Freifrau.

Freikarte *f.* brezpláčni listék.
Freiknecht *m.* konjedérski hlapec; krvník, rabélj.
freilaſſen ſ. freigeben.
Freilaſſung *f.* oprostítev, izpúst, izpústba, osvobodítev; dopustítev.
Freilehen *n.* svobódni fevd.
freilich kájpada, sevéda, kako pa, res; (zwar) sicer.
freimachen osvobodíti, oprostíti; *impf.* osvobájati, oproščevati; ſich — osvojíti se česa, osamosvójiti se; *impf.* osvájati se, osamosvájati se.
Freimarke *f.* brezpláčna znamka.
Freimaurer *m.* svobodnják, prostozidár; **Freimaurerei** *f.* svobodnjáštvo, prostozidárstvo.
freimuth *m.* odkritosrčnost, prosto[dúšnost.
freimüthig odkritosrčen, prostodúšen.
Freimüthigkeit *f.* prostodúšje.
Freiſaſs *m.* svobódnik, svobodnják, lastínec.
Freiſchärler *m.* prostovóljec; *pl.* vojáški radovóljci.
Freiſchüler *m.* neplačujóči učénec, učénec prost učnine.
Freiſchurf *m.* svobódni rudoslèd, svobódna rudoslédba.
Freiſchürfer *m.* svobódni rudoslédec.
Freiſchurfgebür *f.* rudoslednína.
Freiſinn *m.* svobodnomíselnost, svobódna miſél (-i).
freiſinnig svobodnomíseln; der Freiſinnige svobodnják.
Freiſinnigkeit *f.* ſ. Freiſinn.
freiſprechen oprostíti, za nedólžnega spoznáti; *impf.* oproščevati, za nedólžnega spoznávati; (v. der Anklage) oprostíti obtožbe; von Sünden — grehov odvézati (-vézem), *impf.* odvezovati; (von Lehrjungen) iz učénja pustíti, učénja oprostíti; *impf.* iz učénja púščati, učénja oproščevati.
Freiſprechend, ein —es Urtheil oprostílna razsódba.
Freiſprechung *f.* osvobója, oprostítev; odvéza.
Freiſtadt *f.* svobódno mesto.
Freiſtätte *f.* zavétje, pribežalíšče.
freiſtehen, es ſteht ihm frei na izvólji mu je, na voljo ob. na izbér mu je dano.
Freiſtelle *f.* brezpláčno mesto.
freiſtellen, jmdm. etwas — na voljo, na izvóljo ob. na izbér komu kaj dati (dam), *impf.* dajáti.
Freiſtunde *f.* ura praznovánja, prosta [ura.
Freitag *m.* petek; am — v petek; an —en ob petkih.
Freitiſch *m.* brezpláčna hrana.
freivererblich prostodédèn.
Freiwerber *m.* snubáč, snuběc; —in *f.* snubačica.
Freiwerbung *f.* snubítev.
freiwillig *adj.* prostovóljen, radovóljen, dobrovóljen, samovóljen, samohótèn, samoodséběn, samoràd; *adv.* sam od sebe, iz svoje volje, radovóljno.
Freiwilliger *m.* radovóljnik, dobrovóljnik; *f.* radovóljka, dobrovóljka; der Einjährig-Freiwillige enolétni radovóljnik ob. prostovóljec.
Freiwilligkeit *f.* prostovóljnost, radovóljnost, dobrovóljnost.
Freizügigkeit *f.* svobódna selítev, svobódno preseljevánje.
fremd tuj, stranski; inostránski, inozémski; vnánji, ljudski; (unbekannt) neznàn, nepoznán; (ſeltſam) čudèn.
fremdartig tuj; drugovŕstèn, drugoróděn, inoróděn; čudovít.
Fremdartigkeit *f.* drugoródnost, inoródnost, inovŕstnost; posébnost, čudovítost.
Fremde *f.* tujína; tuja zemlja ober deželа, neznána deželа; in die — gehen po svetu ob. na tuje iti (idem, grem), z doma iti; er war in der — z dóma je bil, po svetu je bil.
Fremde *m.* tujec; inostránec, inozémec; vnánji človek; *f.* tujka.
Fremdenbuch *n.* zapísnik tujcev, tujska knjiga, knjiga za tujce.
Fremdengeſetz *n.* zakon o tujcih.
Fremdenpolizei *f.* policija za tujce.
Fremdenthum *n.* tujínstvo.
Fremdenverkehr *m.* dohájanje tujcev.
Fremdenweſen *n.* tujstvo, kar se tiče tujcev, tujska opravila.
fremdgeboren tujeróděn, tujega ober vnánjega rodú.
Fremdheit *f.* tujstvo; (Unkenntnis) nevédnost, neznánje.
Fremdling *m.* tujec, inostránec, vnánji človek, priséljenec; — werden túјiti

se; potújčiti se; *impf.* potujčevati se; **Fremdlings-** tujski.

Fremdsucht *f.* tujčeválnost, pretírano posnémanje tujih šeg.

fremdsüchtig tujčeválěn.

Fremdwort *n.* tujka, tuja beséda.

fremdzüngig inojezíčěn, tújega jezíka.

frenetisch razvnét, razjárjen, besěn, frenétičěn.

frequent pogóstěn; ljudnat, zeló obiskován.

Frequentation *f.* obiskovánje.

Frequentationszeugnis *n.* izpričeválo o obiskovánju šole.

Frequentativum *n.* (Verbum —) ponavljálnik, ponavljálni glagol.

frequentieren obiskovati.

Frequenz *f.* mnoštvo, pogóstno prihájanje; obiskovánje; obiskovánost.

Frescomalerei *f.* slíkanje na mokro od. na presno.

Freske *f.* slika na presno, podóba na mokro slíkana, freska.

Fressbegierde *f.* požréšnost, samogóltnost, snédenost.

fressbegierig požréšěn, samogóltěn, snéden, hlastéžěn, lákotěn.

Fresse *f.* žrelo; goběc, rilěc.

fressen žreti (žrem), jesti (jem); požréti, pojésti, snesti; *impf.* požírati, pojédati; (Körner) zóbati (zobljem); pozóbati; (Gras) múliti; pomúliti; (gierig —) hlastáti; pohlastáti; (um sich —) razjédati; razšírjati se.

Fressen *n.* žrtje, žrenje; (Speise) piča, krma, jed (-í); *fig.* slabo jelo.

fressend (gefräßig) goltàv, hlastéžěn; (ätzend) razjedljìv.

Fresser *m.* žerěc, snedež, snéda, požerúh, požréšnik; —in *f.* požréšnica.

Fressgier *f.* s. Fressbegierde.

fressgierig s. fressbegierig.

fressig, fressend in Zstzgn. -jèd, -jéděn, -žŕtěn. [*n. pl.*

Fressloch *n.* (im Schweinstall) jádrna

Fresslust *f.* lákot (-i), lákota, požrljívost.

Fresssucht *f.* s. Fressbegierde.

Fresstrog *m.* koríto.

Fresswerkzeug *n.* žirálo, žrelo.

Frettchen, Frettwiesel *n.* bela podlásica, vrética.

Freude *f.* vesélje, rádost; — haben veselíti se, radovati se; ein Tag der — veséli dan, dan vesélja; mit —n z veséljem, prav rad; **Freuden-** veséli, rádostni.

Freudenbecher *m.* kupa vesélja oder rádosti.

Freudenbotschaft *f.* vesélo oznanílo, veséla vest (-í), veséli glas (-a u. -ú).

Freudenfest *n.* veselíca, veséli god (-a u. -ú) od. praznik, veséla slavnost.

Freudenfeuer *n.* kres.

Freudengeschrei *n.* vrisk, veséli krik, veséli hrup; ein — erheben vrisk zagnáti (-žénem), zavrískati, zaúkati.

Freudenhaus *n.* dom vesélja; hotníščnica.

Freudenleben *n.* vesélo od. prijétno življénje.

Freudenlied *n.* radovánka. [rádosti.

freudenlos nevesél, brez vesélja od.

Freudenmahl *n.* veséla pojédina, veséle gostí *pl.*, veséla gostba, gostíja.

freudenreich poln vesélja od. rádosti, prevesél, prerádostěn.

Freudenruf *m.* rádostni krik, veséli klic, vrisk.

Freudentag *m.* veséli dan, dan vesélja.

Freudentaumel *m.* rádostna opojénost, rádostna omáma, opójna radost.

Freudenthräne *f.* solza vesélja oder rádosti.

freudenvoll vesélja od. rádosti poln.

freudetrunken vesélja pijàn, rádosti opojèn.

freudig vesél, rádostěn.

Freudigkeit *f.* vesélje, radost.

freuen veselíti; razveselíti; sich — veselíti se, radovati se, vesél biti (sem); razveselíti se, vzradovati se; *impf.* razveseljevati se.

Freund *m.* prijátelj; er ist ein — vom Spielen, Trinken ꝛc. rad igrá, pije ꝛc.

Freundchen *n.* ljubi prijátelj, prijátelj-

Freundin *f.* prijáteljica. [čěk.

freundlich prijázěn, mil; — thun prikupovati se, dobríkati se, míliti se, prilizovati se, sladkáti se; (hübsch) lep, ugóděn.

Freundlichkeit *f.* prijáznost.

freundlos brez prijátelja oder prijáteljev.

Freundschaft *f.* prijáteljstvo; pobrátimstvo; — schließen sprijáteljiti se, sprijázniti se, pobrátiti se.

freundschaftlich prijáteljski, prijázěn; *adv.* prijáteljsko.

Freundschafts- prijáteljski.

Freundschaftsbund *m.* prijáteljska zveza od. vez (-í).

Frevel *m.* zlobnost, zloba, hudobíja, pregréha; (Verbrechen) hudodélstvo, zločínstvo, zlódejstvo; (Beschädigung) škoda, kvar; (Entheiligung) oskrunítěv, oskrúmba.

frevelhaft zloběn, hudóběn, zlóčestěn, zločest, zločínski; (verwegen) predŕzěn, drzovít.

Frevelmuth *m.* zlóbnost, zlóčestost; (Verwegenheit) predŕznost, drzovítost.

freveln grešíti, zločíniti, zloběn biti (sem).

Frevelthat *f.* hudodélstvo, zločìn, zločínstvo, hudobíja; zlobno od. brezbóžno dejánje.

freventlich predŕzěn; s. a. frevelhaft.

Frevler *m.* hudóbnež, zlobnež, zlóčestnik, brezbóžnik; hudodélěc, hudodélnik, zločíněc; predŕznež; —in *f.* hudóbnica, brezbóžnica, zlóčestnica; hudodélnica; predŕznica.

Fricassee *n.* sesekljáno mesó z ráznimi priméski, sesekljanína.

Friction *f.* dŕgnjenje, trenje.

Friede *m.* mir (-a u. -ú); (Ruhe) pokoj; Frieden schließen mir skléniti, pomiríti se; — sei mit euch! mir vam bodi! mir z vami! —n stiften miríti; pomiríti; in —n leben v miru živéti; den —n stören mir rúšiti od. kalíti; mir razrúšiti; — seiner Asche Bog mu daj večni mír in pokoj; Friedens- miróvni, mirni. [mirú.

Friedensabschluss *m.* pomírje, sklep

Friedensbedingung *f.* pogòj oder uvèt mirú, miróvni pogòj od. uvèt.

Friedensbote *m.* glasník —, glasítelj —, vestnik mirú.

Friedensbotschaft *f.* oznanílo mirú, vest (-í) o miru.

Friedensbrecher *m.* mirolóměc, rušítelj mirú.

Friedensbruch *m.* prelomítěv mirú, mirolòm, mirolómstvo.

Friedensbund *m.* zavéza mirú.

Friedenscongress *m.* sestáněk miroljúbov, miróvni shòd, zbòr za mir od. zarádi mirú.

Friedensengel *m.* angel mirú.

Friedensgage *f.* plača ob miru; vojáška miróvna plača, mirovnína.

Friedensgericht *n.* miróvno sodíšče.

Friedensgöttin *f.* bogínja mirú.

Friedensliebe *f.* miroljúbje.

Friedensrichter *m.* miróvni sodník, razsodník.

Friedensschluss *m.* pomírje, sklèp mirú.

Friedensstand *m.* miróvni stalež.

Friedensstifter *m.* mirítelj, pomiritelj, snovátelj mirú.

Friedensstörer *m.* kalívěc od. rušítelj mirú, zdražník.

Friedensunterhändler *m.* pogájavěc za mir od. zarádi mirú.

Friedensvermittler *m.* posrédnik mirú.

Friedenszeit *f.* čas od. doba mirú, mirovánje; zur — ob miru, v miru, v mirnem času.

friedfertig miroljúběn, miroljubìv, mirěn, mirljìv. [nost.

Friedfertigkeit *f.* miroljúbje, miroljúb-

Friedhof *m.* pokopalíšče, grobíšče, grobje. [mirno.

friedlich mirěn, krotěk; *adv.* izlépa,

friedliebend miroljúběn, miroljubìv.

friedlos nemírěn, nepokójěn, brez mirú.

friedsam mirěn; tih, krotěk.

Friedsamkeit *f.* mirnost, krotkóst.

Frierbeule *f.* ozeblína, ozéba.

frieren pozébati, mraz trpéti; ich friere zebe me, mraz mi je; (zu Eis werden) zmŕzniti, zamŕzniti; *impf.* zmrzovati, zamrzovati.

Frieren *n.* mraz, zmrzlína, zmrzál (-i).

Fries *m.* fris, debéla volnína; (in d. Baukunst) nakítje.

Friesel *f. m.* opáhki *pl.*, izpáhki *pl.*, izpuščáj, prhljáj, priščáj, prišč, proséněc.

frisch svež, siróv, présěn; (kühl) hladěn, studèn; (neu) nòv, mlad; (munter) živ, živáhěn, čvrst, čil, iskěr; (eben gebracht) pričěn, tódinji, z. B. tódinja voda, d. i. otódi (soeben) prineséna voda; —es Holz siróv les; —es Blatt zelen

list; —e Ware novo blagó; —er Baum mladíkavo od. omládno drevó (-vésa); —es Brot kruh po péki; —es Gemüse presnína; —es Pferd spočít od. čil konj; — gemolkene Milch príčno mleko; — gewagt srčnóst veljá; auf —er That na samem dejánju; — zur Arbeit urno na delo! etwas —es novína. [ge!

frischauf! *interi.* kvišku, hàjdi, na no-

Frische *f.* svežóst; čvrstóst, čvrstóta; mrzlóta, studenóst; hlad (-a u. -ú), hladnost; živóst, živáhnost, čilost.

frischen (Eisen) prekovati, pretopíti, prečístiti, prepustíti; *impf.* pretápljati, prečíščati, prepúščati; s. erfrischen.

Frischesse *f.* pretapljálnica, čistílnica.

Frischherd *m.* pretopílnica, topílno ognjíšče.

Frischling *m.* (junges Schwein) prasíčěk, mladíčěk, spomladánjěc. [ca.

Frischofen *m.* pretapljálnica, topílni-

Frischstahl *m.* siróvo jeklo.

Frischung *f.* s. Erfrischung.

Friseur *m.* lasníčar, frizér.

frisieren razčésati (-čéšem); (Zöpfe flechten) splésti (-plétem); *impf.* razčesávati, splétati; (die Haare kräuseln) kodráti, svedríti.

Frisierkamm *m.* češělj, redki glavník.

Frist *f.* ròk, obròk, doba; (Aufschub) odlòg, odlášěk; binnen Monatsfrist črez mesec dni; zu jeder — vsak čas; letzte — zadnji —, končni ròk; gesetzliche — zakoníti ròk; unüberschreitbare — neprestópni ròk; — überschreiten ròk prestópiti.

fristen ròk od. odlòg dati (dam), *impf.* dajáti; odložíti, *impf.* odlágati; das Leben — ubíjati se, borno živéti, životáriti, komáriti.

Fristengeld *n.* odložnína.

Fristenprotokoll *n.* rokóvni zapísnik.

Fristtag *m.* dolóčeni dan (dneva), ròk, obròk. [odlòg.

Fristung *f.* odklàd, odláganje, odlóžba,

Fristverlängerung *f.* odlòg, podáljšanje obróka.

fristweise *adv.* po obrókih, obrókoma.

Frisur *f.* čésanje, uravnáva las, frizúra.

frivol frivólěn; ničévěn, prazěn; lahkomíseln ali objéstěn v važnih, svetih rečéh.

Frivolität *f.* frivólnost; ničévnost; lahkomíselnost, objéstnost.

froh vesél, rádostěn, ràd; ich bin — veselím se, povšéči mi je.

fröhlich vesél, rádostěn, dobrovóljěn; — sein veselíti se, radovati se, dobre od. žídane volje biti (sem).

Fröhlichkeit *f.* radost, veselóst; (als Handlung) vesélje, radovánje, veselíca.

frohlocken radovati se, vesélja poskakovati, vesélja vrískati od. úkati.

Frohlocken *n.* radovánje, vrískanje od. úkanje (od vesélja).

Frohn- tlačánski, tlaški, rabótni.

Frohnarbeit *f.* tlaka, rabóta.

Frohnarbeiter *m.* tlačàn, rabotník; zum — machen potlačániti.

Frohndienst *m.* tlaka, rabóta; —e verrichten tlačániti, rabótati, tlako délati od. oprávljati.

Frohne *f.* tlaka, rabóta.

fröhnen tlačániti, rabótati, tlako délati od. oprávljati; (den Lüsten) streči (strežem), slúžiti.

Frohnfasten *pl.* kvatre (kvater) *pl.*

Frohnfeste *f.* ječa, tranča.

Frohnfuhre *f.* tlaka z vozom, vožnja za tlako, vozna rabóta.

Frohngeld *n.* tláščina, rabotnína.

Frohnherr *m.* gospodár tlake oder rabóte.

Frohnleichnamsfest *n.* Télovo (-vega), dan od. praznik sv. Réšnjega Telésa.

frohnpflichtig tlaki oder rabóti podvŕžen, dolžěn tlako délati, rabótěn.

Frohsinn *m.* veselóst, veselosŕčje, dobra od. žídana volja, vesélo srcé.

frohsinnig dobrovóljěn, veselosŕčěn, rádostěn, dobre od. žídane volje, vesélega srcá.

fromm pobóžěn, blagovérěn, bogoljúběn, bogoslúžěn, bogomìl; (sanft) krotěk, tih, pohlévěn; (gütig) dobrótljiv, blag, usmíljen, milostìv, milosŕčěn; eine —e Stiftung blagovérna ustanóva; ein —es Legat blagovérna oporóka, pobóžno volílo.

Fromme *m.* pobóžnik; *f.* pobóžnica.

Frömmelei *f.* svetohlínstvo, svetohlímba, pobožnjáštvo.

frömmeln svetohlíniti, pobóžnost hlíniti, svétega se délati.

frommen streči (strežem), koristiti, hásniti, v prid ob. v hasek ob. na korist biti (sem).

Frommen *n.* hasěn (-i), hasěk, korist (-i), prid.

frommherzig pobóžěn, pobóžnega srca.

Frömmigkeit *f.* pobóžnost, bogoljúbnost, bogoslúžnost; krotkóst, pohlévnost; dobrótljivost.

Frömmler *m.* svetohlínec, pobožnják, licemérec; —in *f.* svetohlínka, pobožnjáča.

Fronte *f.* čelo, lice, pročélje, osprédje, prednja stran (-i).

Frosch *m.* žaba; *dem.* žábica; (Laubfrosch) rega, rákovec, vega; (Unke) urěh; (Wasserfrosch) rujht, rujhtáč; ein abscheulicher — žabúra; **Frosch-** žabji.

Froschader *f.* podjezična žila, žila podjezíčnica.

Froschfang *m.* žabja lov (-f).

Froschfisch *m.* morska žaba, žábovka.

Froschfuß *m.* krak.

Froschgequake *n.* regljánje, kvákanje.

Froschkraut *n.* žabja zel (-f).

Froschlache *f.* žabja mlaka ob. mlakúža.

Froschlaich *m.* žabnjak, žabnik, krak.

Frost *m.* mràz, zmrzál (-i), mrzlína, sren.

Frostbeule *f.* ozeblína, ozéba.

fröstein, es fröstelt mich mrazi me, mraza drgetám ob. drgécem, mraza se tresem, mràz me trese.

Fröstein *n.* mrzálica.

frostig mrzěl, zmrzěl, mrazěn, ledén, zimen; ozéběl, prezéběl.

Frösteln *m.* zmrzlež, zmrzlák, zmrzljivec, zmrzli človek.

Frostsalbe *f.* mazílo za ozeblíno.

Frostschmetterling *m.* zimski pedíc.

Frostwetter *n.* mrzlo vréme (-ména), ostra ob. huda zima.

frottieren otírati, dfgniti; otréti (-tárem u. -trèm); (bohnen) voščíti; ovoščíti.

Frucht *f.* sad (-a u. -ú), plod; obróděk, pridélek; durch Pfropfen veredelte — cépljenka; *dem.* saděk, ploděk; *coll.* sadje, sadóvje; die Früchte pridélki, plodóvi; *fig.* naslédek, nastópek; ausstehende Früchte nepobráni plodóvi; Früchte der Barschaften donéski, užítki; — ansetzen zarodíti, zarod zastáviti; *impf.* zarájati, zarod zastávljati; **Fruchtsadni**; zaródni.

Fruchtauge *n.* popěk, brst.

fruchtbar rodovítěn, rodovít, ploděn, plodovít, plodovítěn, plodonósen, plenjàv; (v. Bäumen) sadonósen, sadovít; — sein roditi, nesti (nesem), plénjati.

Fruchtbarkeit *f.* rodovítnost, plodnost, plodovítost ɔc. [těv.

Fruchtbarmachung *f.* oplódba, oplodí-

Fruchtbaum *m.* sadno ob. sadonósno drevó (-vésa).

Fruchtbaumzucht *f.* sadjárstvo.

Fruchtblatt *n.* plodni list.

Fruchtboden *m.* žítnica, kašča, kašta; plodíšče (*bot.*).

fruchtbringend sadonósen, plodonósen, koristonósen.

fruchten rodíti, sad nosíti ob. prinášati; koristiti, hásniti; zaléči (-lézem), *impf.* zalégati; pomóči (-mórem), *impf.* pomágati. [tina.

Fruchtertrag *m.* pridélek, obróděk, lé-

Fruchtfeld *n.* rodno polje.

Fruchtfolge *f.* poljsko kolobárjenje.

Fruchtgarten *m.* sadni vrt, sadovnják.

Fruchtgehäuse *n.* oplódje; stachlichtes — ježica.

Fruchtgenuss *m.* užítek; lebenslänglicher — dosmrtni užítek.

Fruchthandel *m.* žitna kupčija, kupčija ob. trgovina z žitom; den — betreiben žitáriti, z žitom tŕkiti.

Fruchthändler *m.* žitni kupec, trgóvec z žitom.

Fruchthäuschen *n.* plodni kupček.

Fruchthaut *f.* mrena, koža, lupína, luščína.

Fruchthorn *n.* rog obílnosti.

Fruchthülle *f.* oplódje.

Fruchthülse *f.* stròk, luščína.

Fruchtkeim *m.* kal, klica, zarod, zaróděk.

Fruchtknospe *f.* brst, popěk.

Fruchtknoten *m.* plódnica (*bot.*).

fruchtlos *adi.* brezplóden, neplóden, jalov, brez sadú; (vergeblich) prazen, nekoristen, brez prida; *adv.* zastónj, brez uspéha.

Fruchtlosigkeit *f.* brezplódnost ɔc.; nekorist (-i).

Fruchtmangel *m.* slaba létina, pománjkanje, stradež.

Fruchtmarkt *m.* sadni trg; (Getreidemarkt) žitni trg.

Fruchtnießer *m.* užitnik, uživávec.

Fruchtnießung *f.* uživanje, užitek.

Fruchtnießungsrecht *n.* pravica užitka.

Fruchtpreis *m.* žitna cena; sadna cena.

Fruchtſchaden *m.* uíma, škoda na polju.

Fruchtſpeicher *m.* ſ. Fruchtboden.

Fruchtſtand *m.* plodovje.

Fruchtſtiel *m.* pecèlj, recèlj.

Fruchttrieb *m.* mladika, zaróděk.

Fruchtwechſelwirtſchaft *f.* menjáva setve, poljsko kolobárjenje, poljski kolobár.

Fruchtwein *m.* jábolčnik, hrúševec, hrúškovec.

Fruchtzweig *m.* mladika; klíca.

Fructificierung *f.* oplódba, oplodítev; — der Barſchaften koristonósno naláganje —, fruktifikácija gotovine.

frugal malojéden, zmérən; skromən.

früh *adi.* ran, zgodnji, prigódnji, zorən, jutránji; *adv.* zarána, rano, zgodaj; ſehr — na vse zgodaj, prav zgodaj; heute — davi, *adi.* dávišnji; — morgens na vse zgodaj, za bélega dné, za ránega jutra, s svítom ob. z vidom, za vída; zu — prezgódaj, preráno; vom —en Morgen bis ... od ránega jutra do ...

Früharbeit *f.* jutránje ob. jútrnje delo.

Frühbirne *f.* zgodnja hruška.

Frühe *f.* jutro; zgodnji čas; in der — zjutraj, zgodaj, zarána; in aller — na vse zgodaj.

früher *adi.* prejšnji, popréjšnji; *adv.* prej, popréj.

früheſtens najprej, najpopréj, kar najprej.

Frühgebet *n.* jutránja ob. jútrnja mo-

Frühgeburt *f.* negódni plod; pórod pred časom, negódni pórod.

Frühgetreide *n.* jaro ob. zgodnje žito, jarína.

Frühgottesdienſt *m.* zgodnja ob. rana maša, zgódnjica, prva maša; (in der Adventzeit) zorna maša, zorníca.

Frühjahr *n.* ſ. Frühling.

Frühkirſche *f.* zgodnja ob. rana črešnja, črešnja zgódnjica.

Frühkoſt *f.* kosílo, zájutrek, zájtrk.

Frühling *m.* pomlád (-i), spomlád (-i), vesna, vígred (-i), mladolétje, mladolétek; im — spomládi; **Frühlings-** pomládnji, pomladánji, pomladánski, mladolétni, vígredni; (v. Früchten u. Thieren) jar: jaro žito, jara kokóš.

Frühlingsäquinoctium *n.* pomladánsko enakonóčje.

Frühlingsenzian *m.* svedrc.

Frühlingsfliege *f.* mladolétnica.

Frühlingsflur *f.* pomladánska ob. cvetóča liváda ob. trata.

Frühlingsgöttin *f.* Vesna, bogínja pomládi.

Frühlingshenne *f.* járica, jarka, jarčka.

Frühlingshungerblümchen *n. bot.* kurje zdravje.

Frühlingslamm *n.* (männl.) jarec, jarček; (weibl.) járčica.

Frühlingspflanze *f.* pomladánska ob. jára rastlina.

Frühlingspunkt *m. astr.* spomladíšče.

Frühlingsſafran *m.* pomladánski žafrán.

Frühlingszeit *f.* pomladánski čas.

frühmorgig dávišnji, zgodnji.

Frühnebel *m.* jutránja megla.

frühreif rano zrèl, prezgódaj ob. preráno razvít, prigódnji.

Frühreife *f.* rana zrélost, preráni razvítek.

Frühroth *n.* zárja, zora, jutránji žar.

Frühſaat *f.* rana ob. jara setev.

Frühſtück *n.* kosílo, kosílce, zájutrek, zajtrk.

frühſtücken zajtrkovati, kósiti, kosílfrühzeitig *adi.* zgodnji, prigódnji, ran; *adv.* zgodaj, rano; allzufrühzeitig *adi.* prezgódnji, prerán; *adv.* prezgódaj, preráno, prevréd.

Fuchs *m.* lisíca; *dem.* lisíčica; (Männchen) lisják; (Pferd) rjàv kònj, ridžan, ridžek, ridžko; (Menſch) prekánjenec; (Ducaten) rumenják; **Fuchs-** lisíčji.

Fuchsbalg *m.* lisíčja koža, lisíčina, lisičevina.

Fuchsbau *m.* lisíčja luknja, lisíčina.

Fuchseiſen *n.* lisíce *pl.*, železni skopec za lisíce.

fuchſen lisíčji.

Fuchsfell *n.* ſ. Fuchsbalg.

fuchſig lisičjerjàv, ridž.

Füchſin *f.* lisíca.

Fuchsjagd *f.* lòv na lisíce. (kožuh.
Fuchspelz *m.* lisíčina, lisíčevina, lisíčji
fuchsroth rjàv ko lisíca, ridž.
Fuchsschrot *n.* lisíčnjak.
Fuchsschwanz *m.* lisíčji rep, metálica; rother — *bot.* rdéči ščir.
fuchsschwänzen lízati (lížem) se; prilizovati se, dobríkati se.
Fuchsschwänzer *m.* prilizovávec.
fuchsteufelswild, **fuchswild** hud kot vrag, vražjedívji.
Fuchtel *f.* ploščnáti meč.
fuchteln s ploščnátim mečem biti (bíjem), z golo sabljo máhati, s ploskom ob. plóskoma biti (bíjem), šuštráti.
Fuder *n.* voz, pelják, tovor.
Fug *m.* pravíca, oblást (-i); dovolítev; pristójnost, primérnost; mit — und Recht po vsej pravíci.
Fuge *f.* sklèp, sklàd, spàh, stík, sklada; *mus.* sklàd, fuga.
Fügebank *f.* stružnik, spehoválnik, spehálnik.
Fügebock *m.* kobíla (kolárska).
fügen skléniti, spehníti (spáhnem), stekniti (stáknem), stŕniti, spojíti, zložíti; *impf.* sklépati, spehovati, stíkati, strínjati, spájati, zlágati; (lenken) obŕniti, uravnáti, uredíti; *impf.* obráčati, ravnáti, uravnávati, uréjati; sich — ujémati se, strínjati se, stíkati se; sich in etwas — vdáti se v kaj, *impf.* vdájati se; sich dem Gesetze — podvréči (-vržem) se zakónu, pokoríti se zakónu; (geschehen) primériti se, nakljúčiti se, pripetíti se, prigodíti se; *impf.* primérjati se, dogájati se.
Fügewort *n.* veznik.
füglich primérən, pristójən, prikládən, príličən; *adv.* primérno, pristójno ɔc.; dobro, zložno; tíkoma; (mit Recht) po pravíci, po potrébi.
Fügung *f.* zvéza; (Lenkung) uravnáva; — Gottes božja volja ob. naredba ob. previdnost, usóda.
fühlbar občútən, občutljìv, čutən.
Fühlbarkeit *f.* občútnost, občutljívost.
fühlen čútiti; občútiti; (durch Berührung) típati; otípati, potípati; ich fühle Lust hoče se mí, želím, želja me obhája; sich — čútiti se, iméti (imám) se; svojo vrednost poznáti; wie fühlst du dich? kako ti je? kako se čutiš? kako se ti godi?
Fühlen *n.* čutênje, čuvstvovánje.
fühlend čutljìv, čutən, občútən.
Fühlfaden *m.* tipálnica, tipálo.
Fühlhorn *n.* ſ. Fühlfaden; (b. Schnecken) rožíček.
fühllos brezčútən, neobčútən; brezsrčən, trdosrčən, trd.
Fühllosigkeit *f.* brezčútnost, neobčútnost; brezsrčnost, trdosrčnost.
Fuhre *f.* vožnja, spelják; —n machen vóziti, péljati; (Wagen) voz.
führen vesti (vedem), vóditi, péljati; (zu Wagen) vóziti, péljati; (verwalten) vóditi, upravljati, oskrbovati; bei sich — s seboj nósiti; — in ... vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati v kàj; — durch ... prevésti, *impf.* prevájati skoz kaj; die Feder — písati (pišem); Reden — govoríti; Krieg — vojskovati se; Klagen — tóžiti; Processe — právdati se, prepírati se; Aufsicht — nadzorovati kaj; den Beweis — dokazovati; das Protokoll — zapísnik písati; die Verwaltung — upravljati; den Vorsitz — predsedovati; das Wort — (v iménu drugih) govoríti; hinter das Licht — prekániti, preváriti, oslepáriti; *impf.* várati, slepáriti; führe uns nicht in die Versuchung ne vodi nas v izkušnjávo, ne izkúšaj nas; einen Titel — naslòv iméti (imám); dieser Weg führt nach Krain ta pot drži na Kranjsko; die Regierung — vládati; zu Ende — dokončáti, dovršíti; einen Namen — imenovati se, zvati (zovem) se, klícati (kličem) se.
Führer *m.* vodník, vodja, vòj, vodítelj, vodéc, vojarín; —in *f.* vodnica, vodílja, vodíteljica.
Fuhrlohn *m.* voznína; (Fährgeld am Wasser) brodnína, brodovína.
Fuhrmann *m.* vozník, vozár, vozáč; — sein vóziti, vozáriti.
Fuhrmanns- vozárski; =gewerbe *n.* vozárstvo, vozárjenje.
Fuhrstraße *f.* vozna cesta.
Führung *f.* vodba, voja, vodstvo; (Leitung) oskrbovánje, upravljanje; — der Vormundschaft oprávljanje varstva; ſ. a. Fügung.

Fuhrweg *m.* vozna pot, kolovòz, kolovóznik, kolovóznica.
Fuhrwerk *n.* vozílo; (Wagen) voz.
Fuhrwesen *n.* vozárstvo, vozníštvo.
Fulgurit *m.* strélna cev (-í).
Fülle *f.* polnóta, polnóst; (Überfluſs) obílica, obílnost, izobílje, prebítek; in Hülle und — leben v izobílju ober razpášno živéti; ſ. a. Füllſel.
füllen *tr.* pólniti; napólniti; *impf.* napolnjevati; (mit Flüſſigkeiten) nalíti (-lijem), natóčiti; *impf.* nalívati, natákati; (mit Körnern) nasúti (-spèm u. -sújem), *impf.* nasípati; (die Würſte) nadéti (-dénem), *impf.* nadévati; *intr.* žrebíti, žrebetéti, žrebé iméti (imám); ožrebíti se, storíti.
Füllen *n.* žrebé (-ta), žrebíček; (weibl.) žrebíca; — werfen ſ. füllen *intr.*
Füllen *n.* polnjénje, polnítev.
Füller *m.* polnívec, napolnjevávec.
Füllfaſs *n.* lij, liják.
Füllhorn *n.* rog obílnosti ob. izobílja.
Füllofen *m.* nasípna peč (-í).
Füllſel *n.* nadèv, nadévek; zalíjavica.
Füllſtich *m.* polnílni vbòd.
Füllung *f.* polnítev.
Füllungsfähigkeit *f.* natóčna zmóž- [nost.
Füllungsmahl *n.* polnjénica.
Füllwein *m.* zalíjavica, zalívka, dolív, vino za zalívanje.
Function *f.* delo; opravílo, oprávek, služba, posél.
Functionär *m.* opravník, opravítelj.
Functions-dauer *f.* poslóvna doba, čas službovánja; =gebür *f.* opravilnína, poslovnína; =zulage *f.* poslóvna —, opravílna dokláda.
Fund *m.* najdba; *fig.* iznájdba.
Fundament *n.* temelj, osnóva, stojálo, stalo, podstáva, podlóga.
Fundamental- teméljni, osnóvni, podstávni, glavni, poglavítni; =**abſtand** *m.* teméljna razdálja *(phys.)*; =**geſetz** *n.* glavni zakon; =**ſatz** *m.* glavni stavék; glavni rèk; načélo, podstávna misél (-i), glavno vodílo.
Fundation *f.* utemeljítev, ustanovítev, ustanóva, zalóžba. [lohn.
Fundgeld *n.* najdnína; ſ. a. Finder-
Fundgrube *f.* rudnik; bogáta zalóga.
fundieren ſ. ſtiften.
Fundort *m.* nahajališče.
Fundus instructus *m.* gospodárske ob. gospodárstvene potrébščine *pl.*
fünf pet, petéro; fünf- pet-, petéro-.
Fünf f. pétka, petérka, petíca.
fünfarmig peterorók.
fünfblätterig peterolístən.
Fünfeck n. peterokót, peterokótnik, peteroógelnik.
fünfeckig peterokótən, peteroógeln.
Fünfer m. petka, petérka, petíka; (Geldſtück) peták.
fünferlei petér, peterovŕstən.
fünffach, fünffältig petérən, petérnat.
fünffüßig peteronóg, peteronóžən.
fünfgliederig peteroúd, peteroúdən, peteročlèn.
fünfhundert petsto.
fünfhundertmal pétstokrat.
fünfhundertſte petstótni.
fünfjährig petlétən.
fünfmal petkrat.
fünfmalig pétkratən, petérokratən.
fünfmonatig petmésečən.
fünfmonatlich vsak peti mesec.
fünfpercentig petodstótən.
fünfpfündig petfúntən.
fünfſeitig peterostrân.
fünfſilbig peterozlóžən.
fünfſtimmig peteroglásən.
fünfſtöckig s pétimi nadstrópji, peteronadstrópən.
fünftägig petdnévən, peterodnévən, peterodánski.
fünfte péti.
Fünftel n. petina.
fünftens petič, v peto.
fünfthalb pólpeti.
fünfzackig peterozób, peterozobàt.
fünfzehn petnájst.
Fünfzehner m. petnájstka, petnajstérka; (Geldſtück) petnajstica.
fünfzehnerlei petnajstér. [nat.
fünfzehnfach petnajstérən, petnajstér-
fünfzehnhundert petnájststo.
fünfzehnmal petnájstkrat.
Fünfzehntel n. petnajstina.
fünfzehntens petnájstič, v petnájsto.
fünfzig pétdeset.
Fünfziger m. petdeséták; (der Fünfzigjährige) pétdesetnik, petdesetlétnik.
fünfzigerlei petdesetér.

fünfzigfältig petdesetérən, petdesetérfünfzigmal pétdesetkrat. [nat.
Fünfzigstel *n.* petdesetína.
fünfzigstens pétdesetič, v pétdeseto.
fungieren poslovati, službo oprávljati, službovati.
Fünkchen *n.* iskrica; *fig.* troha, trôhica, betva, bétvica.
Funke *m.* iskra.
funkeln lesketáti (-tám u. -kéčem) se, plamíkati, iskríti se, žaréti, migljáti.
funkelnagelneu čisto nòv, ves nov.
funken iskríti se, iskre métati (méčem) ob. sípati (sípljem).
Funkenzieher *m.* iskrováběc, izvajáč.
für zà; (anſtatt) namésto; was — ein kak, kakóv, kakšən; Mann — Mann mož za možem; an und — ſich sam ob sebi; Tag — Tag dan na dan, vsak dan; ich — meine Perſon jaz sam, jaz zase; — mein Leben nicht za ves svet ne, za živi svet ne; — ſich ſprechen sam pri sebi govoríti; aus Liebe — iȟn iz ljubézni do njega; (wider, gegen) zoper *c. acc.*, proti *c. dat.*
fürbaſs *adv.* dalje, mimo, napréj.
Fürbitte *f.* prôšnja, priprôšnja; eine — einlegen prósiti za koga.
Fürbitter *m.* prošnjík, priprošnjík; (vor Gericht) zagovórnik, odvétnik.
Fürbitterin *f.* prosívka, prosíteljica, priprošnjíca; zagovórnica.
Furche *f.* brazda, rázor, razgòn; *dem.* brázdica, razórək; (Runzel) guba, gubánica; (zum Ableiten des Waſſers) žleb (-a u. -ú), draga.
furchen brázditi, brázdati, brazde ob. razóre délati, razorávati; (runzeln) grbiti, grbáncìti, gubáncìti, nabírati.
Furcht *f.* bojázən (-i), strah (-a u. -ú); — Gottes strah božji, bogabojéčnost; gerechte — pravíčən strah; ungerechte — krivíčən strah; — haben bati (bojím) se, strah biti koga (strah me je); in — gerathen zbati (zbojím) se, ustrášiti se, preplášiti se; in — halten strahovati; in — ſetzen ustrášiti, prestrášiti, preplášiti, v strah priprávìti.
furchtbar strašən, strahótən, strahovít, strahovítən, strašánski, grozən, srepínski; ein —er Menſch srépež.
Furchtbarkeit *f.* strašnost, strahovítost, groza.
fürchten, auch ſich — bati (bojím) se, strášiti se, plášiti se, v strahu biti (sem); ich fürchte mich bojím se, strah me je; fürchte dich vor Sünde boj se ob. čuvaj se greha.
fürchterlich strašən, strahovít, grozovít, grozən, strašánski.
furchtlos nebojèč, nebojazljìv, nestrašljiv, neprestrášen, neustrášen, neplašljiv.
Furchtloſigkeit *f.* neustrášenost, neprestrášenost, nebojéčnost, nebojazljívost.
furchtſam bojèč, plah, plašən, bojazljiv, plašljiv; ein —er Haſe bojazljívec, plašljívec, plašljiv kakor zajec.
Furchtſamkeit *f.* plašnost, plašljívost, bojazljívost, bojéčnost.
Furie *f.* bésnica, divjávka, peklenica, fúrija; (Wuth) bésnost, razjárjenost.
furiös divji, besən.
Fürkäufer *m.* prekúpec, prekúpnik, prekupovávec.
fürlieb ſ. vorlieb.
Fürſorge *f.* skrb (-í), oskrbovánje; ſ. a. Vorſorge.
Fürſprache *f.* priprôšnja, zagóvor, zavèt; — einlegen prósiti za koga, zagovárjati koga.
Fürſprecher *m.* priprošnjík, zavétnik, zagovórnik; (Anwalt) odvétnik; —in *f.* priprošnjica, zavétnica, zagovórnica, besédnica, odvétnica.
Fürſt *m.* knez; (Herrſcher) vladár; zum —en machen poknéžiti, *impf.* pokneževati.
Fürſtbiſchof *m.* knezoškòf, knez in vladíka.
Fürſten- knežji.
fürſtenmäßig knežji, knéževski; *adv.* po knežje.
Fürſtenſohn *m.* knéževič, knézovič.
Fürſtenſtand *m.* knéževstvo.
Fürſtenthum *n.* kneževina, knežija.
Fürſtentochter *f.* knežna.
Fürſtin *f.* knéginja, knežnja.
fürſtlich knežji, knéževski.
Furt *f.* brod (-a u. -ú), pregàz, pregazíšče.

Fürtrag *m.* odnòs.
Furunkel *m.* tvór. [níto.
fürwahr *adv.* res, zarés, resnično, isti-
Fürwitz *m.* ſ. Vorwitz.
fürwitzig objéstən; ſ. a. vorwitzig.
Fürwort *n.* zaimé (-iména), zaiměk.
Furz *m.* prděc.
Fuſel *m.*, =öl *n.* pátoka.
füſilieren ustrelíti, *impf.* stréljati.
Fuſion *f.* združítəv, ſuzíja.
Fuß *m.* noga; *dem.* nožica, nógica; (Fuß des Berges) vznóžje, podnóžje, korén; (als Längenmaß) črevélj; (Versfuß) stopa, stópica; (am Webſtuhl) koza; zu — peš, péšice; zu — bienen za pešca ob. pri pešcih slúžiti; mit bloßen Füßen bos, bosonòg; gut zu — ſein dobər pešəc biti (sem); ſich jmdn. zu Füßen werfen na koléna pasti (padem); auf freiem Fuße bleiben ostáti v prostósti; auf freien — ſtellen izpustíti iz zapóra; feſten — faſſen ustanovíti se; mit Füßen treten z nogámi teptáti; **Fuß-** nožni.
Fußbad *n.* kopel (-i) za noge.
Fußball *m.* nožna žoga.
Fußballen *m.* stopálo, blazína.
Fußbank *f.* podnóžje, podnóžnica.
Fußbekleidung *f.* obútalo, obuválo, obútel (-i).
Fußbeuge *f.* petni pregìb.
Fußblatt *n.* podplàt.
Fußboden *m.* tlà (tál) *pl.*, pòd, tlak.
Fußeiſen *n.* okóvi *pl.*, želézje, spona za noge; (zum Bergſteigen) deréze *pl.*
ſußen opréti (oprèm) se, naslóniti se; *impf.* opírati se, slonéti; (ſich verlaſſen) zanésti se, *impf.* zanášati se.
Fußfall *m.* poklèk; einen — thun poklékniti, na koléna pasti (padem); *impf.* poklekovati.
fußfällig klečéč, na kolénih; ponížən; *adv.* klečé.
Fußfeſſen *m.* obójək, krpa.
fußförmig stopálast.
Fußgang *m.* stezà; (im Schnee) gaz (-í), tir (-a u. -ú).
Fußgänger *m.* pešəc, pešák; —in *f.* péšica, peška.
Fußgegend *f.* vznóžje.
Fußgeſtell *n.* podnóžje, podstávək, stojálo, stalo.
Fußkiſſen *n.* podnóžna blazína, blazína podnóžnica.
Fußkuſs *m.* poljùb na nogo.
Fußlappen *m.* ſ. Fußfetzen.
Fußmaß *n.* črévoljska méra.
Fußpfad *m.* stezà.
Fußreiſe *f.* peš-potovánje, hoja.
Fußrücken *m.* nart (-a), plesno.
Fußſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica, podnóžje. [nogi.
Fußſchmerz *m.* bol (-i) ob. bolečína v
Fußſocke *f.* kratka —, moška nogavica.
Fußſohle *f.* podplàt; (d. vordere Theil) stopálo, stopál (-i).
Fußſtapfe *f.* stopínja; in jemandes — n treten hóditi za kom, stopínje pobírati, posnémati koga, ravnáti se po kom.
Fußſteig *m.* stezà; hodník; *dem.* stezíca; =recht *n.* pravíca steze.
Fußſtoß *m.* brca, cèbljaj, cebáda, cèběc, vrítnik; einen — geben bŕcniti, cèbniti; *impf.* cebáti.
Fußſtrick *m.* zádrga, zanka.
Fußſtück *n.* nožje.
Fußtritt *m.* stopínja; (Schritt) korák, stopáj; (Spur) sled (-a, -ú u. -í); ſ. a. Fußſtoß.
Fußvolk *n.*, **Fußtruppe** *f.* pehóta, peštvo, pešci *pl.*
Fußweg *m.* stezà, peš-pot.
Fußwurzel *f.* ſ. Fußrücken.
Fußzehe *f.* prst na nogi.
Futter *n.* piča, krma, klaja, poklája, klast (-i); (grünes Futter) muljáva; (Körnerfutter) zob (-í), zobánje; (Aſtwerk) veje *pl.*, vejévje; (mit Mehl) oblóda; (für Menſchen) hrana, živež; (bei Kleidern) pódlaka, podvláka, podlóga, podšív, pódšəv (-a), podstáva; (hölzerne Bekleidung) obód, obój; (übrig gebliebenes —) izjédi *f. pl.*; (das den Kühen vor dem Melken gereichte —) prílast (-i); **Futter-** pični, klajni.
Futteral *n.* tòk, obóděk.
Futterbank *f.* slamorézница, slamorézni stòl.
Futterboden *m.* svísli *f. pl.*, senica, seník, senják.
Futterbrett *n.* páznica, platnica.
Futtergemenge *n.* mášanica, mášana krma. [lišče.
Futtergewächs *n.* travúlja, pašno zé-

Futterleinwand *f.* platno za podlógo ob. podšiv.
Futtermangel *m.* pománjkanje krme; es herrſcht — ljudjé nímajo krme.
Futtermehl *n.* oblóda, oblója.
füttern krmiti, klasti (kladem); poklásti; *impf.* pokládati; (mäſten) pitati, rediti; (von innen bekleiden) podvléči (-vlékem), podložiti, podstáviti, podšíti (-šíjem); *impf.* podlágati, podstávljati; (von außen) obložiti, obíti (-bíjem), oblédi (oblédem), opážiti; *impf.* oblágati, obíjati.
Futternoth *f.* sila za krmo, pománjkanje krme.
Futterraufe *f.* jasli *f. pl.*
Futterſchneider *m.* slamorézec, rezáč.
Futterſchwinge *f.* rešétce, pòl.
Futterſtroh *n.* slama za klajo; (in Bünden) otépi *pl.*
Futtertrichter *m.* senomèt.
Futtertrog *m.* koríto.
Futtervorrath *m.* zalóga krme.
Futterwicke *f.* grášica.
Futterzeug *n.* podvláka, podlóga, podstáva.
Futurum *n.* prihódnjik, prihódnji čas.

G.

Gabe *f.* dar, darílo; *dem.* darèk, darílce; (Abgabe) davèk, dávščina, dača; (Fähigkeit, Talent) zmožnost, sposóbnost, nadárjenost; er hat die —, ſich beliebt zu machen zna se prikúpiti.
Gabel *f.* vile *pl.*; (Eßgabel) vílice *pl.*; (an Bäumen) rázsoha, rogovíla, rogúlja; (Ofengabel) burklje *pl.*
Gabelbrichſel *f.* ójnice *pl.* [ljast.
gabelförmig víličast, rogovílast, rog-
Gabelfrühſtück *n.* kosílce, predjúžnik, dojúžnik.
gabeln natekníti (-táknem), nabósti (-bódem), nasadíti; *impf.* natíkati, nabádati; ſich — razcépiti se.
Gabenſammlung *f.* nabíranje darov ob. milostínje.
gackern kokotáti (kokótem) kokodákati, kokodájskati, jáskati; (v. Enten, Gänſen) gágati.
Gackſen *n.* kokotánje, kokodájskanje.
gaffen zijáti, zijála prodájati; (vom Abgrund) zévati, rézati (režím).
Gaffer *m.* zijálo, zijávec; —in *f.* zijála, zijávka.
Gage *f.* plača, plačílo, mezda.
gäh *s.* jáh.
gähnen zéhniti, zévniti; *impf.* zéhati, zévati; ich gähne zéha se mi.
Gähner *m.* zéhavec, zeváč, zeválo.
Gähnſucht *f.* zéhavica, zéhavost.
Gähre *f.* kísanje; (von Bier, Wein) vrenje, kúhanje; (v. Brote) kvášenje.
gähren kísati se, kúhati se, vreti, kipéti; (v. Brote) kvásiti se, vzhájati.
Gährmittel *n.*, **Gährſtoff**, **Gährteig** *m.* kvas (-a u. -ú), kvasílo.
Gährung *f.* vrenje, kipénje; faure — kísanje; Teig— kvášenje, vzhájanje; faule — gnilóba; in — kommen vzkipéti, zavréti, skísati se; die faure — vollenden dokísati se.
Gaiſze *f.* pošévni žleb v straníščih, — pri lijákih.
Gala *f.* dvorna slovésnost ob. svečánost, dvorska slavnost; práznična oprâva.
Galakleid *n.* práznično oblačílo, prazníja obléka, svečánostna oprâva.
Galaktometer *n.* mlekomèr.
Galan *m.* ljubček, ljubóvnik, dragi, ljubi, milček.
galant (artig) vljúden, priljúden, udvorljiv; (verliebt) zaljúbljen; (geputzt) nalíšpan, lep, gizdáv.
Galanterie *f.* vljúdnost, priljúdnost, udvorljívost, uglájenost; ljubovánje, milkovánje; (Putz) líšp; lepotíčje; =händler *m.* prodajávec lepotíčja, lepotínar; =ware *f.* lepotína, lepotíčje, lepotíčno blagó.
Galauniform *f.* prazníja —, slovésna uniforma.
Galeere *f.* galéja.
Galeerenſclave *m.* sužnik na galéji, galijáš, galijót.
Galgen *m.* vísline *pl.*, vešála *pl.*; =friſt *f.* kratèk odlòg (usmrtítve); =humor *m.* podvíslíški humor; =ſtrick *m.* obešenják; maloprídnež.

Gallmathias *m.* kolobócija, klobuštránje, neúmnost.

Gallapfel *m.* šíška, dobljíca.

Galle *f.* žolč; (Zorn) jeza, srd, zloba; **Gallen-** žolčni. [níti.

gällen žólčiti, greníti; ožólčiti, ogre-

gallenartig žolčast.

gallenbitter gorjúp, grenók kakor žolč.

Gallenblase *f.* žolčnik, žolčni mehúr.

Gallengang *m.* žolčevód.

Gallenstein *m.* žolčni kamen.

Gallerie *f.* mostovž, hodíšče; (im Theater) pristrópje, galerija.

Gallerte *f.* žólica, zdriz, hladétina, ledétina.

gallicht žolčast.

gallig žolčen; *fig.* čemérn.

Galloche *f.* galóša, nabótnica.

Gallsucht *f.* žólčnica, zlatênica.

gallsüchtig zlaténičen; čemérn.

Gallwespe *f.* šíškarica.

Galmei *m.* kalamína.

galonieren z résami obšíti (-šíjem), — okíti.

Galopin *m.* brzotèk.

Galopp *m.* skòk, skokòt, skakónec; im — skakóma, skókoma, v skòk.

galoppieren skakóma, v skòk jésditi.

galvanisch galvánski.

galvanisieren galvanizírati.

Galvanismus *m.* galvanizém.

Galvanoplastik *f.* galvanoplástika.

Gamander *m.* vredník.

Gamasche *f.* dokolenica, dokolénka, gamáša.

Gang *m.* hòd, prohòd, pohàj, hoja; (Curs) tek; (Gallerie) hodíšče, hodník, prehódi *pl.*, mostovž; (in der Mühle) kamen, tečáj, koló (-ésa); (Weg) pot, stezà; (ein unterirdischer —) prekòp, predòr; (in der Geologie) greda, žíla.

gang und gäbe v navádi, naváden, obíčájen.

gangbar hoden; izhójen, uhójen, utŕt; (im Curse) tekóč, veljávn.

Gängelband *n.* povódec, vojka.

gängeln vóditi, hóditi učíti, hóditi váditi.

Gängelwagen *m.* hodílnica, hodúlja.

Ganggeld *n.* hodarína, potnína.

Gans *f.* gos (-i), gosa; *dem.* goska; *fig.* avša, beba, goska; **Gänse-** gosji.

Gänseblume *f.* (*Bellis perennis*) marjética.

Gänsebraten *m.* pečéna gos.

Gänsedistel *f.* (*Sonchus oleraceus*) škrbínec.

Gänsefuß *m.* metlíka, kozji rep.

Gänsegang *m.* koracánje.

Gänsegeschnatter *n.* gáganje, gogòt.

Gänsehändler *m.* gosár; **-in** *f.* gosarica.

Gänsehaut *f.* kurja polt (-l), gomezice *pl.*, omrázница.

Gänsehirt *m.* gosár; **-in** *f.* gosarica.

Gänserich *m.* gosák.

Gänsestall *m.* gosínjak.

Gant *f.* dražba, stečáj.

ganz (*totus*) vès, vsà, vsè; (*integer*) cel; (vollständig) popóln; *adv.* celò, povsèm, popólnoma, čisto, zgòlj, práv; — und gar docéla, dočísta, dodóbra, do kraja, sevséma, sčínoma, sčístoma; — und gar nicht nikákor ne, celó ne, po nobéni ceni; — allein pràv sam; — gewiss prav zarés ob. gotóvo.

Ganze *n.* celóta, celína; vsè, celo; im ganzen v vsem, splòh.

Ganzhändler *m.* celozémnik, celják, zemlják.

ganzjährig celolétèn, za celo leto.

Ganzleinen *n.* čisto platno.

gänzlich *adv.* celò, povsèm, dočísta, dodóbra, do konca, črézinčrez, popólnoma; *adi.* popóln, docélen, vseobsežèn.

ganzrandig celoròb.

ganzrandig celodnévèn. [(-i).

Ganzzeug *n.* popólnoma izdélana snov gar *adi.* gotòv, dogotóvljen, pripràvljen, prirejèn, dovršèn; (von Speisen) skuhan; *adv.* celò, pràv, kàj, pàč; — viel prav mnogo, kaj mnogo, dokàj.

Garantie *f.* poróštvo, zagotovílo, jamstvo.

garantieren biti (sem) porok, dati (dam) zagotovílo, jámčiti.

garantiert zajámčen, zagotóvljen.

Garaus *m.* kraj in konec; — machen konec storíti, ukončáti, pogubíti, ubíti (-bíjem), ugonobíti.

Garbe *f.* snòp; *dem.* snopèk, snopíč; *coll.* snopje.

Garbenband *n.* povréslo, povéslo.

Garbenbinder *m.* vezáč. [razstáva.

Garbenhaufen *m.* kopica, razstávka,

Garbenſchichte *f.* nasád.
Garbenzehent *m.* snopovína.
Garde *f.* telésna straža.
Garderobe *f.* oprávа, obléka, oblačila *pl.*; (Kleiderkammer) oblačílnica.
Garderobier *m.* garderóbnik, oblačílničar.
Gardine *f.* zagrinjálo, zástor, zavésa.
Gardiſt *m.* stražar, stražnik.
Gare *f.* gotóvost, godnost, zrelóst, dodélanost; (der Häute) ustrój; (vom Kupfer) čistost.
Gareꝛz *n.* čista ob. prečíščena ruda.
Garherd *m.* prečiščeválnica.
Garkoch *m.* skuhar, hranar.
garkochen skúhati.
Garküche *f.* kúhinja, skuhárna.
Garkupfer *n.* čisti bakër.
Garleder *n.* ustrójeno usnje, írhovina.
Garmachung *f.* strojítëv, ustrój; (des Kupfers) čistítëv, číščenje, prečiščevánje.
Garn *n.* preja; (Netz) mreža; (verwickeltes —) krotovíca; (zu ſehr gedrehtes —) presúkaneč. [néla.
Garnele *f.* rák brez kleščˇ, račič, gar-
Garnhandel *m.* kupčíja ob. trgovína s prejo, préjarstvo.
Garnhaſpel *m.* motovílo. [panje.
Garnichtsthun *n.* brezdélnost, postó-
garnieren oprémiti, *impf.* opréмljati.
Garniſon *f.* posádka, garnizíja, garnizóna.
garniſonieren biti (sem) v posádki.
Garniſons- posádni; **=mannſchaft** *f.* vojáštvo v posádki, posádka.
Garnitur *f.* obróbëk, obšív; (Verzierung) lišp, olepšáva, okìt; pripadajóča oprèma. [čič.
Garnknäuel *m.* klobkó, klobčëk, klob-
Garnleute *pl.* drágarji *pl.*
Garnſack *m.* sàk, mreža, vrša.
Garnſpule *f.* vítël, naviják, cevka.
Garnwinde *f.* motovílo, vijálo.
Garnwindhölzchen *n.* vivčëk.
Garofen *m.* prečiščeválnica, čistílnica.
Garſalz *n.* uvarjéna sol (-í).
Garſchlacke *f.* žlindra.
garſtig grd, gnusën, nagnúsën, nesnážën, umázan, nepoglédën.
Garſtigkeit *f.* grdóst, nagnúsnost, nesnážnost.
Gärtchen *n.* vrtëc, vrtìč, vrtíčëk.
Garten *m.* vrt, ogràd; **Wein—** vinógrad; **Baum—** sadovnják; **Blumen—** cvetnják; **Kräuter—** zelnik, zelinják; **Garten-** vrtni, povŕtni. [vrta.
Gartenbau *m.* vrtníštvo, obdelovánje
Gartenbeet *n.* greda, leha; *dem.* gredíca, léhica.
Gartenbuch *n.* vrtnárske bukve *pl.*
Gartenbereſche *f.* oskóruša, skorš.
Gartenerde *f.* (črna) prst (-í).
Gartenfenchel *m.* komárčëk, komaráč.
Gartenfrucht *f.* povrtnína, vrtni sad.
Gartengemüſe *n.* zelenjáva, povŕtna zelenjád (-i).
Gartengeräth *n.* vrtnársko oródje.
Gartengewächs *n.* vrtna rastlína, povrtnína.
Gartenhaus *n*, vrtna híšica.
Gartenkunſt *f.* vrtnárstvo.
Gartenlaube *f.* hladnica.
Gartenleiter *f.* vrtnárska lestva.
Gartenmeſſer *n.* krivëc, vinjak, kosír, rezník, srpica.
Gartenpflanze *f.* povŕtna rastlína.
gartenreich vrtnat.
Gartenroſe *f.* vŕtnica, goščávka, šipëk.
Gartenſchere *f.* vrtnárske škarje *pl.*
Gartenſchierling *m.* mala trobelíka.
Gartenſchwarzkehlchen *n.* pogorélčëk.
Gartenſenf *m.* bela gorčica, gorúšica.
Gartenweſen *n.* vrtnárstvo. [ja.
Gartenzaun *m.* vrtni plot, vrtna ográ-
Gartenzins *m.* vrtnína.
Gärtner *m.* vrtnár, vrtník; **Gärtner-** vrtnárski; **=burſche** *m.* vrtnárski učénec.
Gärtnerei *f.* vrtnárstvo; — betreiben vrtnáriti; mit der — erwerben privrtnáriti; mit der — verthun zavrtnáriti.
Gärtnerin *f.* vrtnarica.
gärtnern vrtnáriti.
Gartroſe *f.* ſ. Gartenroſe.
Gas *n.* plin, gaz.
Gasbehälter *m.* plinohràn.
Gasbeleuchtung *f.* plínova razsvetljáva ob. svečáva. [vreti.
gäſchen péniti se, kipéti, šuméti,
Gäſcht *m.* pene *pl.*, kipénje.
gasförmig plinast.
Gasleitung *f.* plinovòd; **Gasleitungs-** plinovóden.
Gaſometer *m.* plinomèr, gazometër.

Gäſpe *f.* perišče, prgišče.

Gäſchen *n.* úličica.

Gaſſe *f.* úlice *pl.*, úlica; enge — zágata; **Gaſſen-** úlični, poúlični.

Gaſſenbube *m.* poúličnjàk, poúlični klatež; potepúh.

Gaſſenhauer *m.* poúlična popévka, kosmáta pesém, kvanta.

Gaſſenkehrer *m.* úlični pometáč.

Gaſſenlaufen *n.* (Strafe) tek skoz šibe, šibanje.

Gaſſenmädchen *n.* poúlična ob. zaníkarna deklína, vlačúga, vlačúgarica.

Gaſſenpöbel *m.* poúlična druhál (-i).

Gaſſentreter *m.* postopáč.

Gaſt *m.* gost; (gelabener —) povábljenec, pozvánec; povábljenka, pozvánka; zu —e gehen v gostje ob. v goste iti (grem); zu —e ſein v gostéh ob. povábljen biti (sem), gostovati; **Gaſt-** gostínski, za gosta, za goste.

Gaſtbitter *m.* vábič, vabívec, vabnik.

Gaſterei *f.* gosti *f. pl.*, gostíja, gostítev, pir, pirovánje.

gaſtfrei pogostljiv, postrežljiv.

Gaſtfreiheit *f.* pogostljívost, postrežljívost.

Gaſtfreund *m.* gost, gostoljùb.

gaſtfreundlich gostoljùb, gostoljúben.

Gaſtfreundlichkeit *f.* gostoljúbnost.

Gaſtfreundſchaft *f.* gostoljúbje.

gaſtfreundſchaftlich gostínski; —e Verbindung gostínska zveza.

Gaſtgeber *m.* gostitelj, gostnik, gostílnik.

Gaſtgemach *n.* gostínska soba, soba za goste.

Gaſtgeſchenk *n.* gostínski dar.

Gaſtgewerbe *n.* gostílničarski obrt.

Gaſthaus *n.* gostílnica, gostílna.

Gaſthausinhaber *m.* gostílničar.

gaſthöflich gostílničarski, krčmárski.

gaſtieren gostovati, gost ob. v gostih biti (sem).

Gaſtin *f.* gostja, gostínja.

Gaſtleute *pl.* gosti.

gaſtlich gostoljúben; *adv.* gostoljúbno.

Gaſtmahl *n.* gostija, gostba, pojédina, obèd, pir, gosti *f. pl.*, gostje *n.*, gostovánje.

Gaſtrecht *n.* gostno pravo, pravo gostoljúbja.

gaſtriſch želódčen, trebúšen, gástričen; —es Fieber želódčna mrzlica.

Gaſtſpiel *n.* gostóvna —, gostínska igra, gostovánje.

Gaſtſtube *f.* gostínska soba.

Gaſtwirt *m.* gostílničar, krčmár; **-in** *f.* gostílničarica, krčmarica.

Gaſtwirtſchaft *f.* gostílničarstvo, krčmárstvo; — betreiben krčmáriti; durch — verthun zakrčmáriti, s krčmo zapráviti; mit der — erwerben prikrčmáriti, z gostílničarstvom pridobíti.

gäten ſ. jäten.

Gatte *m.* (zakónski) mož ob. druže, soprog.

gatten ſich drúžiti se, továrišiti se; žéniti se, možíti se; páriti se.

Gattenmord *m.* umòr zakónskega drúžeta, soprogomòr.

Gatter *n.* mreža, rešétka, pletér, omrézje.

gattern omrežíti, zamrežíti, z omrézjem ograditi.

Gatterwerk *n.* rešétke *pl.*, omrézje.

Gattin *f.* (zakónska) žena, sopróga.

Gattung *f. (genus)* pleme (-na), rod (-ú u. -a); *(species)* vrsta, zvrst (-ſ); (Kategorie) rázpol (-óla).

Gattungsname *m.* imé (-na) rodú ob. pleména, splošno imé.

Gau *m.* okròg.

Gauch *m.* golobrádec; prismóda, bedák; gizdalín.

Gauchbart *m.* podlásci *pl.*, mah, puh, prva brada.

Gauchheil *n. (Anagallis)* kuroslèp, kozje zdravje, kurja črésnjica.

Gaugraf *m.* okrožni gròf.

Gaukelbild *n.* mamílo, slepílo, mamljíva podóba.

Gaukelei *f.* obséna, sleparíja, slepárstvo.

gaukelhaft glumljiv, slepárski, slepílen, mamljiv.

gaukeln glúmiti, slepíti, slepáriti, mámiti.

Gaukler *m.* glumáč; bajálnik; slepár; **-in** *f.* glumačica; bajálnica; sleparíca, slepívka.

Gaul *m.* kònj; (verächtl.) kljúse (-ta), kljusa, gura.

Gaumen *m.* nebó; **Gaumen-** nebni.

Gaumenbogen *m.* nebni obók.

Gaumenknochen *m.* nébnica, nebna kost (-ſ).

Gaumenlaut *m.* nebnik.
Gaumenlüftling *m.* sladkosnédec, sladkosnédež.
Gauner *m.* slepár, goljùf, cigàn.
Gaunerei *f.* sleparíja, cigánstvo, goljufija.
Gaunerin *f.* sleparíca, cigánka, goljúfinja, goljufica. [fen.
gaunerisch slepárski, cigánski, goljú-
gaunern slepáriti, pehàriti, cigániti, goljufáti; oslepáriti, opehàriti, ocigániti, ogoljufáti.
Gaze *f.* tenčíca, pajčolán.
Gazelle *f.* gazéla.
geachtet spoštován, častít, čislan.
Geächtete *m.* pregnánec, izgnánec, izóbčenec; *f.* pregnánka, izóbčenka.
Geächze *n.* stok, stókanje, ječánje.
Geäder *n.* žile *pl.*, žilje, žílstvo.
geartet naprávljen, uravnán; so — tak, takšèn, tákovšèn, take naráve, take čudi.
Geäße *n.* veje *pl.*, vejévje.
Gebäck *n.* pecívo.
Gebackene *n.* pečénje, pečenína.
Gebälk *n.* tramóvje, gredje.
Gebäranstalt *f.* porodílnica.
gebaren postópati, ravnáti; poslovati; gospodáriti; síh — obnášati se, vesti (vedem) se, vládati se.
gebären rodíti; porodíti, póviti (povíjem); *impf.* rájati, porájati; (v. Vieh) storíti, vreči (vržem), skotíti; (v. Kühen) telíti, telétiti (se); otelíti se, obráviti se; (von der Stute) žrebíti (se), žrebetéti; ožrebíti se.
Gebärerin *f.* poródnica.
Gebärhaus *n.* ſ. Gebäranſtalt.
Gebärmutter *f.* máternica.
Gebärorgan *n.* rodílo.
Gebarung *f.* postópanje, ravnánje; poslovánje; upráva, gospodárjenje.
Gebarungs-periode *f.* uprávna doba; **=überſchuſs** *m.* uprávni prebítak.
Gebärzeit *f.* čàs ob. doba poróda, poródni čàs.
Gebäude *n.* stavba, zgradba, poslópje, zidánje. [na.
Gebäudeſteuer *f.* hišni davèk, domarí-
Gebein *n.* kostí *pl.*, okóstje. [čánje.
Gebelfer *n.* bévskanje, revskanje, bre-
Gebell *n.* lájanje.

geben dati, podáti; *impf.* dajáti, podájati; zum Geſchenke — podáriti, poklóniti; *impf.* poklánjati; Unterricht — učíti, poučevati; Ärgernis — pohújšati, *impf.* pohújševati; die Erlaubnis — dovóliti; Folge — einem Geſuche ugodíti prošnji, uslíšati prošnjo; an Zahlungsſtatt — dati namésto plačíla; die Nachricht — naznániti; auf etwas nichts — nič se ne zméniti za kaj; ſich Mühe — prizadéti (-dénem) si; *impf.* prizadévati si, trúditi se; ſich — vdáti se, podáti se, odjénjati; was gibt es? kaj je? es gibt viele mnogo jih je; es gibt keinen Menſchen ni ga človéka; es wird ſich ſchon — se bode že uravnálo.
Geben *n.* dajánje.
Geber *m.* dajávec, darovávec, delítelj, delívec; **=in** *f.* dajávka.
Geberde *f.* pokrèt, gibljaj (obrázni); krétanje, gíbanje.
geberden ſich nósiti se, ob-, ponášati se, vesti (vedem) se, krétati se, délati se, páčiti se, držati (-žím) se; (ungebürlich) izvírati se; (wild) udelovati, divjáti, robániti, šáriti, zdelovati; (anmaßend) ščepériti se, prevzetovati, kršiti se, repénčiti se.
Geberdenausdruck *m.* izràz na oblíčju, izrážanje s pokrétom.
Geberdenſpiel *n.* krétanje, obnášanje, pantomíma.
geberdig pačljiv.
Gebet *n.* molítev; **Gebet-** molítveni.
Gebetbuch *n.* molítvenik, molítvena knjiga, molítvene bukve *pl.*
Gebetläuten *n.* zvonjénje k molítvi.
Gebetzeit *f.* čas molítve.
gebeugt upógnjen, sključen, zgrbljen, pripognív.
Gebiet *n.* ozémlje, oblást (-i), okràj, okolíš, pokrájina; (Fluſs—) poréčje; (der Stadt) obméstje, mestna okólica; (der Wiſſenſchaft) stroka, polje znánosti.
gebieten ukázati (-kážem), zapovédati (-vém), veléti; *impf.* ukazovati, zapovedovati, velévati; (erfordern) zahtévati, térjati.
gebietend zapovedovàlen, velélen, zapovedujòč; **—e Art** *f.* velélni naklòn, velélnik.

Gebieter *m.* zapovedník, zapovedovávec, oblastník, poveljník, ukazovávec; **gospodár**; **=in** *f.* zapovednica, zapovedovávka, oblastnica, ukazovávka.

gebieterisch ukazljiv, zapovedljiv, oblástən, gospodljiv; veléłən, zapovedovałən; **—e Noth** silna —, huda —, neogíbna potréba. [žáve.

Gebietstheil *m.* del ozémlja, del dr-

Gebietsumfang *m.* ozémlje. [ba.

Gebilde *n.* tvor, tvorína; *geol.* stvor-

gebildet olikan, izobrážen.

Gebildete *m.* olikaneč, izobráženeč.

Gebinde *n.* zvežénj, zvezljaj, zvezék; (beim Spinnen) pasmo, povésmo; (bei Zimmerleuten) vezník.

Gebirge *n.* pogórje, goróvje, gorstvo, goré *pl.*; **kahles —** goličáva.

gebirgig goràt, hribovít, brdovít.

Gebirgs- gorski, pogórski, planínski, gorjánski, hríbovski.

Gebirgsabhang *m.* obróneк; (ſtark abſchüſſig) plazovína, plazina.

Gebirgsart *f.* vrsta kámenja, kakóvost goróvja, hribína.

Gebirgsbach *m.* gorski potok, bístrica.

Gebirgsbatterie *f.* gorska baterija.

Gebirgsbeſchreibung *f.* goropísje.

Gebirgsbevölkerung *f.* hríbovsko ljudstvo, gorjáni, gorjánci, hríbovci, pogórci.

Gebirgsbewohner *m.* gorjàn, gorjáneč, pogóreč, hríbovec. [selo.

Gebirgsdorf *n.* gorska vas (-í), gorsko

Gebirgsformation *f.* stvorba gorá, sestáva gorá.

Gebirgsgegend *f.* goráti kraj, pogórje, brda *pl.*, gorski svet. [grebén.

Gebirgsgrat *m.* gorsko sleme (-na),

Gebirgsgruppe *f.* sogórje, goróvje, obgórje, gorska skupína.

Gebirgskamm *m.* pogórsko sleme (-na), grebén.

Gebirgskarte *f.* goropisni zemljevid.

Gebirgskenner *m.* gorozнánec.

Gebirgskeſſel *m.* gorska kotlína.

Gebirgskette *f.* pogórje. [górje.

Gebirgsknoten *m.* gorski sklòp, raz-

Gebirgskunde *f.* gorozнánstvo.

Gebirgsland *n.* goráta deżéla, hríbovita od. brdovita deżéla.

Gebirgsleute *pl.* gorjánci, **hríbovci** *pl.*

Gebirgsluft *f.* gorski zrak, planínski zrak.

Gebirgsmaſſe *f.* gorstvo, goré *pl.*

Gebirgspaſs *m.* (*pl.* **—päſſe**) gorska sotéska, klaneč.

Gebirgsregion *f.* ſ. **Gebirgsgegend**.

Gebirgsrücken *m.* pogórski hrbét.

Gebirgsſchutt *m.* grušč.

Gebirgsſee *m.* gorsko jézero. [ré).

Gebirgsſpitze *f.* vrh, vrhúneč, rtič (go-

Gebirgsſtock *m.* gorski korén, gorski sklòp, — vozél.

Gebirgsſyſtem *n.* gorstvo.

Gebirgsvolk *n.* gorjánci, hríbovci *pl.*

Gebirgsweg *m.* gorska pot (-i), steza.

Gebirgszug *m.* pogórje.

Gebirgszweig *m.* gorska veja, gorski odráslek.

Gebiſs *n.* ozóbje, zobjé *pl.*; (des Zaumes) brzda, uzda, žvala.

Geblaſe *n.* píhanje.

Geblăſe *n.* puhálo, mehóvi *pl.*, sápniki *pl.*, pihála *pl.*

Geblök *n.* (des Rindviehs) múkanje; (der Schafe) beketánje, bléjanje; (der Ziegen) meketánje.

geblümt cvetén, cvetnat, cvetast, cvetičast, rožast.

Geblüt *n.* kri (krví); (Abſtammung) rod (-ú), rodovína.

gebogen slok, upógnjen, zakrivljèn, kriv, sključen, uprégnjen.

geboren rojen; — **werden** roditi se, porodíti se.

geborgen varèn, shranjen, skrit, zavárovan, v zavétju, na varnem. [tost.

Geborgenheit *f.* várnost, zavétje, skri-

Gebot *n.* zapóved (-i), ukàz, povélje; die zehn **—e Gottes** deset božjih zapóvedi; **zu —e ſtehen** biti (sem) na službo, na ponúdbo, na voljo, na izbíro, pri rokah, na razpolaganje.

geboten zapovédan; **—er Feiertag** zapovédan praznik.

Gebräme *n.* obšítek, obšiv, obròb, okrájec, obróbek, okrájevina, rob.

Gebräu *n.* kuha, zvárek (piva).

Gebrauch *m.* raba, porába, upotréba, užívanje; **von etw. — machen** porábiti, upotrébiti, obŕniti (v prid); *impf.* rábiti, upotrébljati, obráčati; **zum täglichen —** za vsakdánjo **rabo** od. potrébo;

(Gepflogenheit) naváda, šega, običáj; (Ceremonie) šega, obrèd; ſchädlicher — razváda; im —e ſein biti (sem) v navádi; zum —e dienen biti v porábo, slúžiti v káj, rábiti za káj; außer — ſetzen dejáti (denem) iz rabe, umekníti (-máknem) iz rabe; davon kann ich keinen — machen to mi ni za nobéno rabo, mi ne rabi, mi ne služi.

gebrauchen rábiti, upotrébljati; porábiti, upotrébiti; (anwenden) obrníti (v kaj), užíti (-žíjem); *impf.* obráčati (v kaj, v prid), užívati.

gebräuchlich naváden, običájen, rábən; v navádi; (v. Ausdrücken) rekóvən.

Gebräuchlichkeit *f.* navádnost, rabnost.

Gebrauchsanweiſung *f.* navòd ob. poúk, kako kaj rábiti, navòd o porábi.

gebrauchsberechtigt upravíčen k rabi; — ſein iméti (imám) pravíco do uporábe.

Gebrauchsberechtigte *m.* upravíčenəc k rabi, kdor imá pravíco rábiti ali užívati kaj.

Gebrauchsordnung *f.* obrédnik.

Gebrauchsrecht *n.* pravíca do rabe ob. do užítka.

Gebrauſe *n.* šum, šumòt, vršénje, šu[ménje.

gebrech lomljiv, krhək; ſ. mürbe; (v. Geſtein) drobljiv, rušljiv.

Gebrechе *n.* trenje, lomljénje; bljuvánje; (weibm.) razríti kraj; rilèc divjih svinj.

Gebrechen *n.* napáka; hiba, nedostátək, pomanjkljívost; förperliches — telésna hiba, napáka.

gebrechen mánjkati, pri-, po-, zmanjkovati, nedostájati; zmánjkati, poiti (-idem); es gebricht an etwas pomanjkúje, nedostája česa.

gebrechlich lomljiv, lómən, drobljiv, krhək; (am Leibe) onemógəl, slàb, slabótən, hromótən, nebogljén.

Gebrechlichkeit *f.* lomljívost, krhkóst; onemóglost, nebogljénost, hromóta, slabótnost.

Gebreite *n.* raván (ravní), širjáva, planjáva, prostrána dolína.

Gebreſte *n.* ſ. Gebrechen (förperl.).

Gebröckel *n.* drobíž, mrvljénje.

Gebrüder *pl.* bratje *pl.*; brata *dual.*

Gebrüll *n.* rjovénje, tuljénje; (der Rinder) múkanje.

Gebund *n.* zvezək, povézək; (Garbe) snòp; (Stroh) otèp, stepnik, škopnik; (bei Waren) sod, bečək; (bei Buchbindern) povézica.

gebunden (z)vezan; —e Rede vézana beséda, stihi; —e Wärme utajéna toplóta, speča gorkóta; mit —er Marſchroute z odkázanim potom.

Gebundenheit *f.* vézanost, obvézanost.

Gebür *f.* pristójnost, spodóbnost; (Schuldigkeit) dolžnóst; (Abgabe) pristojbína; Schreibgebür pisnína; Einſchreibgebür vpisnína; Poſtgebür poštnína ꝛc. mittelſt der Endſilbe -nína.

gebüren pristáti (pristojim), pristájati (-jam, -jem), iti (grem) komu; es gebürt ſich spodóbi se, prístoji se, prístuje (pristje), pristójno je.

Gebürenäquivalent *n.* pristojbínski naméstək.

Gebürenausweis *m.* izkàz pristojbín.

gebürend spodóbən, pristójən, dolžən; —e Strafe zaslúžena kazən (-i).

gebürendermaßen pristójno, kakor se spodóbi.

Gebürenermäßigung *f.* zmanjšáva pristojbín.

gebürenfrei pristojbíne pròst, brez pristojbíne.

Gebürenfreiheit *f.* oprostítəv od pristojbín, pristojbínska prostóst.

Gebürennachlaſs *m.* izpregléd pristojbíne.

Gebürenpflicht *f.* pristojbínska dolžnóst.

gebürenpflichtig pristojbíni zavézan.

Gebürenſteigerung *f.* pristojbínski povíšək.

Geburt *f.* pórod, rojénje, rodítəv, porodítəv; (das Geborenwerden) rojstvo; (die Frucht ſelbſt) zaródək, spočétək; unzeitige — izpovítək; (die Abſtammung) rod; ein Edelmann von — rojen plemič, žláhtnega ob. plemenítega rodú, plemeníte krví, plemenít po rodu; unehelicher — nezakónskega rodú; eheliche —, uneheliche — zakónsko —, nezakónsko rojstvo.

gebürtig rojen v .., rodú iz .., rodom iz ..; woher — kje si rojen?

Geburts- poródni, rodni; rojstni, rójstveni; (abſtammend) po rodu, po krvi.

Geburtsact *m.* porod.

Geburtsadel *m.* plemstvo po krvi, krvno plemstvo.
Geburtsarzt *m.* poródni zdravník, porodničár.
Geburtsbrief *m.* rojstni list.
Geburtsbuch *n.* rojstna knjiga.
Geburtsdorf *n.* rojstna vas (-í).
Geburtsfehler *m.* prirojéna hiba, prirojéna napáka.
Geburts-feier *f.*, =**fest** *n.* rojstni dan, rojstni god, slávnica, god, slávina.
Geburtsglied *n.* rodílo.
Geburtshelfer *m.* poródni pomočník, porodničár; =**ln** *f.* poródna pomočníca, bábica.
Geburtshilfe *f.* pomóč pri poródu, porodničárstvo, bábljenje, bábištvo; — **leisten** pri poródu pomágati, bábiti.
Geburtsjahr *n.* rojstno leto, leto rojstva. [žéla.
Geburtsland *n.* rojstna od. rodna de-
Geburtsliste *f.* spisěk od. imeník rojéncev.
Geburtsmatrik *f.* rojstna knjiga, — mática.
Geburtsort *m.* rodíšče, rojstni kràj.
Geburtsrecht *n.* pravo po rodu oder po krvi, rodno pravo.
Geburtsregister *n.* knjiga rojéncev, rojstna mática.
Geburtsschein *m.* rojstni list.
Geburts-schmerzen *pl.*, =**wehen** *pl.* poródne bolečíne, poródni popádki.
Geburtsstätte *f.* s. Geburtsort. [stva.
Geburtstag *m.* rojstni dan, dan roj-
Geburtstagsgeschenk *n.* vezílo, darílo na rojstni dan.
Geburtstheile *pl.* rodíla *pl.*; (männl.) plodíla *pl.*
Geburtsverheimlichung *f.* zatájba —, zatajítěv poróda.
Geburtszeit *f.* čas poróda, porod.
Gebüsch *n.* grmóvje, hosta, gošča, šuma, goščáva.
gebüschreich grmóvnat, hostnat.
Geck *m.* gizdalín, gizdávěc; šemež; štulež, napíhnjeněc.
geckenhaft gizdàv, nadút, napíhnjen.
Geckenhaftigkeit *f.* gizdávost, napíhnjenost, nadútost.
gedacht premíšljen; (erwähnt) oménjen, v misěl vzét.
Gedächtnis *n.* spomín, pamet (-i), pomnež; (Denkmal) spomíněk, spomeník; dem — einprägen v spomín (v glavo) vtísniti, zapómneti (-nim) si, zapámtiti; im — haben pómneti (-im), pámetovati, spomínjati se; aus dem — kennen znati (znam) na pamet, védeti (vem) na izúst; er hat ein schwaches — slabe glave je, slábega spomína je, težko pomni; **Gedächtnis-** spomínski, v (na) spomín.
Gedächtnisbuch *n.* spomínska knjiga, spomeníca.
Gedächtnisfeier *f.* spomínska svečánost, spomínska slavnost.
Gedächtnismangel *m.* pománjkanje spomína, slab spomín.
Gedächtnismünze *f.* spomínski denár.
Gedächtnisrede *f.* spomínski govor.
Gedächtnisschwäche *f.* oslabévanje spomína, slabo pámetovanje, slab spomín.
Gedächtsnistag *m.* spomínski dan; (jährl.) oblétnica.
gedämpft podušèn; (von der Stimme) priglušèn.
Gedanke *m.* misěl (-i): mišljénje, mnenje; naméra; —n haben mísliti; auf andere —n kommen premísliti se, drúgega mnenja (drugih misli) postáti (-stánem); um einen —n za spoznánje, za dlako, prav malo; **Gedanken-** míselni, v mislih.
Gedankenflug *m.* vzlèt misli. [red.
Gedankenfolge *f.* zveza mísli, míselni
Gedankenfülle *f.* obílnost misli.
Gedankengang *m.* snovánje misli, míselni sporèd. [krog.
Gedankenkreis *m.* omíselje, míselni
gedankenleer brez misli, brezmíseln; pust, prazěn, puhěl.
Gedankenleere *f.* brezmíselnost; praznóta, puhlost.
gedankenlos brez misli, brezmíseln, tja v en dan; nepremíšljen.
Gedankenlosigkeit *f.* brezmíselnost; nepremíšljenost.
gedankenreich bogàt z míslimi; domíseln.
Gedankenreichthum *m.* obílje misli, bogástvo misli.
Gedankenstrich *m.* pomišljáj.
gedankenvoll ves v mislih, zamíšljen.

Gedankenwelt *f.* misli *pl.*, míselni svet.

Gedärm *n.* čreva *pl.*

Gedärmentzündung *f.* vnética črev.

Gedeck *n.* kritje; kròv; (Tiſch—) namizje; die Tafel beſteht aus drei —en za tri je pogrnjeno, — priprávljeno.

gedeckt, —e Stute breja kobíla.

gedeihen prospévati, uspévati, uspéh iméti (imám), spéšiti se, izponášati se, rasti, napredovati; dospéti, prospéti; (von Speiſen) tékniti, v slast iti (grem), slúžiti; (gerathen) obroditi, obnésti se.

Gedeihen *n.* tek, uspéh, napréd̀ek; Gott gebe ſein — Bog blagoslóvi, Bog daj srečo, — svoj blagoslòv.

gedeihlich prospéšen, spešen; tečen; tekótčn, tekovít.

Gedeihlichkeit *f.* prospéšnost, spešnost; tečnost.

Gedenkbuch *n.* spomenica.

gedenken (geſonnen ſein) mísliti, namenjen biti (sem), kániti, namerávati; nádejati se, úpati; (ſich erinnern) spómniti se, *impf.* spominjati se, pómneti, pámetovati, v mislih iméti (imám), mísliti na; (erwähnen) oméniti, v miſèl vzéti (vzámem), opómniti; *impf.* oménjati, v miſèl jemáti (jémljem).

Gedenken *n.*, ſeit Menſchen— odkar ljudje pómnijo, — pámetujejo, od pámtiveka.

Gedenkmann *m.* pámetnik.

Gedicht *n.* spèv, pesem (-i), pesèn (-i); (Erdichtung) izmišljáva, umíslek, basèn (-i).

gediegen izvrstèn, dovršen, jédrnat, izbórèn; (v. Metallen) samoróden, samočist; čist, suh, gòl.

Gediegenheit *f.* izvrstnost, dovršenost, izbórnost; čistost.

Gedinge *n.* pogájanje, dogovárjanje; pogódba, zmena, dogóvor.

Gedonner *n.* grméne.

gedrang tesèn, stisnjen.

Gedränge *n.* gneča, stisk, stiska, prerív, prerívanje; (Verlegenheit) zadréga, stiska.

gedrängt stisnjen, tesèn; kratèk; in —er Kürze kratko, obkrátkem, jédrnato; —er Stil jédrnat slog.

Gedrängtheit *f.* stísnjenost, stláčenost; jédrnatost.

gedrückt potŕt, pobít.

gedrungen jedrén, jedrovít.

Geduld *f.* potrpljénje, potŕpež, potrpežljívost, strpljívost; mit — potrpežljívo, strpljívo.

geduldeu ſich potrpéti, strpéti; *impf.* potrpévati, potrpljénje iméti (imám).

geduldig potrpežljiv, strpljiv, potŕpèn; —es Schaf krotka ovca.

geduldlos nestrpljiv, nepotŕpèn, neučákan, neučákavèn, nepotrpežljiv.

Geduldloſigkeit *f.* nestrpljívost, neučákanost.

gedünſtet dušèn, parjen.

geehrt častít.

geeignet sposóbèn, priprávèn, prikládèn, primérèn, zmožèn, dobèlj.

Geeſt *f.* visóka ledína ob. goljáva.

Gefahr, Gefährde *f.* nevárnost, opásnost, napást (-i), pogíbel (-i); — laufen v nevárnosti biti (sem); — im Verzuge nevárnost v odláganju.

gefährden v nevárnost priprávíti, *impf.* priprávljati, nevárèn biti (sem).

Gefährdete *m.* tisti, komur nevárnost preti.

gefahrdrohend z nevárnostjo pretèč.

Gefährdung *f.* nevárnost, pretéča škoda.

gefährlich nevárèn, opásèn, pogíbeln.

Gefährlichkeit *f.* nevárnost, opásnost.

gefahrlos brez nevárnosti, varèn.

Gefahrloſigkeit *f.* varnost.

Gefährte *m.* továriš, drug, sodrúg, pajdáš.

Gefährte *n.* (Fuhrwerk) vozílo, kola *pl.*; (Spur) sled.

Gefährtin *f.* tovarišica, družica.

gefahrvoll zeló nevárèn ob. opásèn.

Gefälle *n.* pád, padèc, strmèc, skòk; ein ſtarkes — habend padovít; (Abgaben) davki, dohódki *pl.*

gefallen ugájati, dopásti (-pádem) (se), dopádati (se), po godu biti (sem), všeč biti; (behagen) godíti, prijati; ugodíti; es gefällt mir godí mi, ljubi mi, všeč mi je, ljubo mi je; wenn es dir gefällt če se ti poljúbi, če ti je drago, če ti je práv, če se ti zdi; ſo lange es Gott gefällt dokler je božja volja; ſich — laſſen strpéti, prenésti.

Gefallen *n.* ugájanje, všéčnost, ugódnost, povóljnost; mir zu — meni na (za) ljubo, zavóljo mene; ich finde kein — daran to mi ne ugája, to mi ni po godu (všeč), to mi ne godí, to me ne veselí; er handelt nach seinem — ravná po svoji misli, po svoji volji, po svoji glavi; einem ein — erweisen ustréči (-stréžem), ugodíti, za (na) ljubo kaj storíti; einem zu — sein ugájati, po godu (po volji, po misli) ravnáti, streči njegóvim željam.

gefallen *adi.* padël, pàl; —es Vieh crkovina.

Gefallene *m.* padli (človek, voják); *f.* padla (ženska).

gefällig prijétën, ugódën, všeč, všéčën, prikúpën; (dienstfertig) postrežljìv, postréžën, uslúžën, ustrežljìv, ustréžën, udvórën; ist es Ihnen — hóčete li? ali Vam je drago? es ist mir so — tako se mi ljubi, — rači, — hoče; was ist —? kaj bi radi? kaj želíte? kaj Vam je ugódno? sich — machen prikúpiti se, priljúbiti se; er hat ein —es Äußere je ugódnega obráza, — prikupljive vnánjosti; wollen Sie —st izvólite, ráčite.

Gefälligkeit *f.* ugódnost, prijétnost, všéčnost; (Dienstfertigkeit) postrežljívost, ugodljívost, postréžnost, poslúžnost, udvorljívost; aus — iz ljubávi; er ist die — selbst dobra duša je, sama postrežljívost ga je; Erweisung einer — uslúga; eine — erweisen ljubáv storíti, ustréči (-stréžem), komu na (za) ljubo kaj storíti, prijáznost izkázati (-kážem), uslúžiti se.

Gefälls- dohodárstveni.

Gefällsamt *n.* dohodárstveni uràd.

Gefällsgesetz *n.* dohodárstveni zakon.

Gefällsstrafe *f.* dohodárstvena kazën (-i).

Gefällsübertretung *f.* dohodárstveni prestópëk.

Gefallsucht *f.* želja dopásti; spogledljívost.

gefallsüchtig željën dopásti; spogledljiv.

Gefälls-verkürzung *f.* dohodárstvena prikrajšáva; =verwaltung *f.* dohodárstvena upráva; =verweser *m.* dohodárstveni upravítelj.

gefaltet gubast; pregánjen.

gefangen u-, zajét, ulovljèn; — nehmen ujéti (-jámem), zajéti, ulovíti, prijéti (prímem); — halten ujétega iméti (imám) koga.

Gefangenanstalt *f.* jetníščnica.

Gefangenaufseher *m.* jetníški čuváj, — paznik.

Gefangene *m.* jetník; vóznik; Kriegs— vojni ujetník; *f.* jetníca, ujetníca.

Gefangennehmung *f.* u-, pri-, zajétje; u-, pri-, zajétba.

Gefangenschaft *f.* jetníštvo; sužnost, robstvo.

Gefangensetzung *f.* zapŕtje, zaprétje, zapòr.

Gefangenwärter *m.* jetníški čuváj, jetníčar.

gefänglich einziehen zapréti.

Gefängnis *n.* ječa, voza, temníca; zaprtíja, zapòr; (Gebäude) jetníščnica, tranča.

Gefängnisgenosse *m.* sojetník.

Gefängnisstrafe *f.* kazën (-i) zapóra, zapòr.

Gefängniswesen *n.* jetníštvo, ječárstvo.

Gefäß *n.* posóda; *coll.* posódje; *zool.* u. *bot.* cev (-í), cevka, žila.

Gefäßbündel *n.* cevni povézëk.

gefäßreich cevnat, žilnat, žilovít.

Gefäßsystem *n.* océvje, žilje.

gefasst priprávljen, mirën; — sein priprávljen biti (sem), pričakovati; sich — machen pripráviti se.

Gefasstheit *f.* priprávljenost, mirnost.

Gefecht *n.* borba, bòr; (Kampf) bòj; (Schlacht) bitëv, bitka; (Scharmützel) praska; (Zusammenstoß) spopàd, sprijèm; es kam zu einem — sprijéli so se, udárili so se, zbíli so se.

Gefechtsübung *f.* mečevánje; bojna vaja.

gefeiert slavën, slovèč, slavljen.

Gefeierte *m.* slávljenëc, godovník; *f.* slávljenka, godovnica.

gefeit začáran; neranljìv.

Gefertigte *m.* podpísani, podpísanëc; *f.* podpísana, podpísanka.

Gefiedel *n.* škrípanje (na gosli).

Gefieder *n.* perje; *dem.* pérjiče; (Geflügel) perotnina.

gefiedert pernat; (an den Füßen) kocast, kocínast, kocoonòg.

Gefilde *n.* poljána, polje, planjáva; liváda.
gefingert prstast.
Geflatter *n.* vihránje, frfránje.
Geflecht *n.* pletenína, pletér (-i), preplèt, preplétək.
geflecht pikast, lisast, pegav, pisan, prižast, marógast.
Geflimmer *n.* leskèt, lesketánje, sij.
geflissentlich *adv.* nalášč, hótoma, hoté, premíšljeno; *adi.* nakánjen, namíšljen.
Geflunder *n.* rake *pl.*, žleb, splàv.
Geflügel *n.* perotníce *pl.*, peróti *pl. f.*, krila *pl.*; (Federvieh) perotnína, kúretina, letávina, kurjád (-i), perjád (-i).
geflügelt krílat, okríljen, perótnat.
Geflunker *n.* bleskòt, bleščílo; hlastánje.
Geflüster *n.* šepèt, šepetánje, ščebèt, ščebljánje. [ba.
Gefolge *n.* spremstvo, drúščina, družGefolgſchaft *f.* spremstvo.
Gefräß *n.* piča, krma, žir; (Maul) gobəc, rílec.
gefräßig požrášən, samogóltən, sneden, ješč, glodìv, hlastéžən.
Gefräßigkeit *f.* požrášnost, samogóltnost, ješčnost, hlastéžnost.
Gefreite *m.* poddesétnik, razvódnik.
gefrieren zmŕzniti, skrepenéti, zamŕzniti; *impf.* zmrzovati; (an den Gliedern) pre-, ozébsti (-zébem), *impf.* prezébati.
Gefrierpunkt *m.* ledíšče. [lína.
Gefröre *n.* zmrzál (-i); ozéba, ozebGefroren zmrzèl, zmrznjen; ozébel.
Gefrorenes *n.* zmrzlína; sladoléd.
Gefüge *n.* sestáva, sestàv, stik, sklàd, skladje.
gefügig gibək, gibčən, vitək; voljən, povóljən. [nost.
Gefügigkeit *f.* gibčnost, vitkost; voljGefühl *n.* čut, čutje, čuvstvo; (Taſtſinn) tip, otìp; (Empfindung) občútək, čutílo, občútljaj; mit — čutno, milo.
gefühlig občúten, občutljiv.
gefühllos brezčúten, neobčúten, tòp, neobčutljìv; *fig.* nemíl, brezsrčən, trd, brezdúšən, nemilosrčən.
Gefühlloſigkeit *f.* brezčútnost, topóst, neobčutljívost; *fig.* brezsrčnost, brezdúšnost, nemilosrčnost.
Gefühlsorgan *n.* čutílo; tipno čutílo, tipálo, tipálnica.
Gefühlstiefe *f.* globokočútje, globokočútnost. [vost.
Gefühlsvermögen *n.* čutnost, čutljígefühlvoll občúten, živočúten, občutljiv, milosrčən.
Gefüllſel *n.* nadèv, nadévək.
gefüllt napólnjen; (von der Blume) gibàt, polnocvétən.
Gefunkel *n.* lesk, migljánje, leskèt, lesketánje.
gefurcht brazdàt, brazdovít; *fig.* zgrbánčen, zgrbljen, nagubán, nagubánčen.
gefürſtet poknéžen.
Gegacker *n.* kokotánje, kokodájskanje.
gegen proti, k (h), *(erga)* dò; (feindl.) zoper, na; (beim Austauſch) za, Ware — Ware blagó za blagó; — bare Bezahlung za gotòv denár, za gotóvo plačílo; — Beſtätigung proti potrdílu; (zeitl.) pòd, nà, okóli; — Abend pod večer, na večer; — den Herbſt pod —, na jesen; — ſechs Uhr okóli šestih.
Gegen- nasprótni, protívni.
Gegenabſicht *f.* nasprótna misél (-i), nasprótni namèn, protívna naméra.
Gegenanſatz *f.* nasprótna narédba, protívna napráva, protinarédba, obrámba; —en treffen pripráviti se na odpòr, — na obrámbo, upréti se; *impf.* upírati se.
Gegenantrag *m.* nasprótni nasvèt.
Gegen-ausſage, -äußerung *f.* protiizjáva, nasprótna izpóved (-i).
Gegenbefehl *m.* nasprótno povélje, protívna zapóved (-i); einen — geben povélje preklícati (-klícem), — ovréči (-vrźem), — oporéči. [(-i).
Gegenbekenntnis *n.* protívna izpóved
Gegenbemerkung *f.* opómba na opómbo, nasprótna opómba.
Gegenbeſuch *m.* vrnítèv obíska, povrátni posèt, nasprótni obísk; einen — abſtatten obísk —, posèt vŕniti.
Gegenbeweis *m.* nasprótni dokàz, protidokàz.
Gegenbund *m.* nasprótna zveza, protívna zavéza.
Gegend *f.* kràj, krajína, stran (-f); okólica; (am Meere) pomórje; (an der

Save) Posávje; (an der Drau) Podrávje; (ums Herz) osŕčje; in dieſer — tod, le-tód; in einer anderen — drugód, drugjé; in irgend einer — nekód; in einigen —en ponekód.

Gegendbeſchreibung *f.* krajepìs.

Gegendienſt *m.* povŕnjena uslúga, odslúga, odslúžba; einen — erweiſen uslúgo povŕniti, nasprótno poslúžiti, odslúžiti.

Gegendruck *m.* nasprótni pritísk, protitísk, protitlák, odbòj, odpòr.

gegeneinander eden (drug) proti drúgemu, eden (drug) zoper drúgega, nasprótno, naspróti; — halten primérjati.

Gegeneinwurf *m.* ugóvor na ugóvor, protiugóvor.

Gegenerklärung *f.* nasprótni izrèk, naspótno izrecílo.

Gegenforderung *f.* nasprótna terjátèv.

Gegenfüßler *m.* protinóžec.

Gegengefälligkeit *f.* povrátna ljubáv (-i), povŕnjena uslúga, nasprótna poslúžba.

Gegengeſchenk *n.* povračílo, vzdárje, povŕnjeno darílo.

Gegengewicht *n.* protiutéž (-i), nasprótna teža, protitéžje, protipéza.

Gegengift *n.* lek zoper strup, protistrúp, raztròv.

Gegengrund *m.* nasprótni vzròk, protívni razlòg.

Gegengruß *m.* odzdràv, odzdravílo, odzdrávljanje.

Gegenkaiſer *m.* proticésar.

Gegenkönig *m.* protikrálj.

Gegenkraft *f.* nasprótna moč (-i), nasprótna sila, protisíla.

Gegenleiſtung *f.* povrátno odpravílo, vračílo.

Gegenliebe *f.* nasprótna ljubézen (-i), ljubáv za ljubáv, vzajémna ljubézen, povrátna ljubáv (-i).

Gegenliſt *f.* nasprótna zvijáča; — brauchen zvijáčo z zvijáčo odbíjati.

Gegenliſte *f.* (Controlliſte) priglédnica.

Gegenpapſt *m.* protipápež, krivi papež.

Gegenpart *m.* zóprnik, nasprótnik, protívnik.

Gegenpartei *f.* nasprótna stranka, nasprótniki *pl.*

Gegenrede *f.* protigóvor, prigóvor.

Gegenſatz *m.* nasprótni stavèk, protislóvje, protistávèk; (Contraſt) nasprótje, protívnost, nasprótèk.

Gegenſchein *m.* odsvít, odsíj, odblèsk; (Revers) nasprótni list, protipìs, reverz.

Gegenſchrift *f.* nasprótni spìs, odpìs, protispìs; Schrift und — spis in odpìs.

Gegenſeite *f.* nasprótna —, druga —, naróbe stran (-í).

gegenſeitig nasprótèn; medsebójen, vzajémen, obojestránski; *adv.* vzajémno, drug drúgemu.

Gegenſeitigkeit *f.* vzajémnost.

gegenſeits eden drúgemu, drug drúgemu, med sebój.

Gegenſperre *f.* sozaklèp, sokljúč; mit der — betrauen drugi ključ izročíti.

Gegenſpieler *m.* nasprótnik v igri.

Gegenſpruch *m.* ugóvor, prigóvor.

Gegenſtand *m.* predmèt, reč (-í), stvar (-í).

gegenſtändlich predmétèn, stvarèn, [bistven.

Gegenſtändlichkeit *f.* predmétnost, stvarnost. [podlágе.

gegenſtandslos brezpredmétèn, brez

Gegenſtellung *f.* protistáva; (Confrontation) soóčba.

Gegenſtich *m.* navzkrížni vbòd.

Gegenſtichnaht *f.* navzkrížna omética.

Gegenſtoß *m.* nasprótni udárec, odbòj.

Gegenſtrömung *f.* nasprótni tòk.

Gegenſtück *n.* nasprótna podóba, nasprótèk.

Gegentheil *m.* nasprótna stranka; nasprótnik, protívnik; *n.* nasprótèk, nasprótje; im — naspróti, pák.

gegentheilig nasprótèn, nasprótne stranke.

Gegentreue *f.* vzajémna zvestóba, zvestóba za zvestóbo.

gegenüber naspróti.

Gegenüber *n.* nasprótnost, nasprótje.

gegenüber-liegend, -ſtehend nasprótèn, onostránski.

gegenüberſtellen naspróti postáviti; (confrontieren) predstáviti iz očí v očí, soočíti.

Gegenvermächtnis *n.* nasprótno volílo, nasprótni zapìs; (Gegenaufſteuer) zaženílo, pripìs, nasprótnja.

Gegenverpflichtung *f.* nasprótna obvézanost.

Gegenvorkehrung *f.* protinarédba.
Gegenvorſtellung *f.* nasprótno ugovárjanje.
Gegenwart *f.* pričujóčnost, vpríčnost, navzóčnost, prisótnost, príča; (Zeit) sedánjost, zdanjost; *gram.* sedánji čas, sedánjik; in — vpríčo.
gegenwärtig pričujóč, vpričẽn, navzóčẽn, prisótẽn; — ſein prisotstvovati; (jetzig) sedánji, zdanji, sedášnji; —e Zeit sedánji čas, sedánjost; —es Jahr to leto, létošnje leto, tekóče leto, letos.
Gegenwehr *f.* bramba, obrámba, odbòj, odpòr, upòr; ſich zur — ſtellen v bran se postáviti, upréti se; *impf.* upírati se. [píh.
Gegenwind *m.* nasprótni vetẽr, proti-
Gegenwinkel *m.* protikót, nasprótni kot.
Gegenwirkung *f.* nasprótni učínẽk, odpòr, nasprótno dejánje.
Gegenwohner *m.* protidómẽc.
Gegenzeichen *n.* nasprótno známenje.
gegenzeichnen z drugim vred podpísati (-píšem), sopodpísati; *impf.* sopodpisovati. [pis.
Gegenzeichnung *f.* protipodpis, sopod-
Gegenzeuge *m.* nasprótna príča.
geglieder členkovit, členast.
Gegner *m.* nasprótnik, zóprnik, protívnik; =in *f.* nasprótnica, zóprnica, protívnica.
gegneriſch nasprótẽn, protívẽn, protivniški.
gegründet utrjen, utemeljèn, osnován; upravíčen.
gehaben ſich iméti (imám) se, čútiti se, biti (sem); gehabe dich wohl zdrav bodi, dobro se iméj, z Bogom!
Gehacke *n.* sékanje, seč.
Gehalt *m.* (Inhalt) obsèg, obséžek, vsebína; (Beſoldung) plača, plačílo, službenína; (Wert) nótranja vrednost, jedro, zrno.
gehalten dolžẽn, za-, obvézan; ein gut —es Bild skladna ob. primérna slika.
gehaltig obséžẽn, prostórẽn; *fig.* jédrnat, jedrovít.
gehalt-leer, =los prazẽn, puhẽl, pleheč, votẽl, plitẽv, jalov, brez vrédnosti.
Gehaltloſigkeit *f.* praznota, puhlost, plitvost, brezvrédnost.
Gehaltmeſſer *m.* mera obséžnosti.
gehaltreich jédrnat, jedrovít, zrnat, bogátega jedra.
Gehaltsabzug *m.* odbítek pri plači, utržek od plače.
Gehaltsclaſſe *f.* plačílni razrèd.
Gehaltserhöhung *f.* povíšanje plače, povíšba plače.
Gehaltszulage *f.* priboljšek, dodátek k plači, priplátek, dokláda k plači.
Gehänge *n.* obéski *pl.*; venci *pl.*, kite *pl.*; (Abhang) polóžnost, navzdólje, strmína, obróneк; (Eingeweide) drob, črева *pl.*
gehäſſig sovrážẽn, nenavistẽn; ſich — machen zamériti se. [(-i).
Gehäſſigkeit *f.* sovrážnost, nenavist
Gehau *n.* seč (-i); (junges) mladjè.
gehäufelt kupčast.
gehäuft vrhovàt, vrhan, z vrhom.
Gehäuſe *n.* ohíšje, okròv; (b. Schnecke) pólževa híšica, polžína; (bei Früchten) ježíca, lupína, lusk, luščína.
gehbar hodẽn, prehódẽn.
Gehecke *n.* leglo, gnezdo.
Gehege *n.* ográja, plot, ogràd, obòr; ins — gehen v pravíco (tujo) hóditi, v škodo hóditi.
geheim *adi.* skrivẽn, skrit, tajẽn; *adv.* skrivno, skriváj, na skrívnem, na tíhem, skrivši, skrivoma; — halten skrívati, tajíti, v potáji iméti (imám); — thun skrivnósti iméti.
Geheimbund *m.* skrivna zavéza, zaróta. [nje.
Geheimbündelei *f.* skrivno združeváGeheimhaltung *f.* tajba, zatájba, skrívanje. [lek.
Geheimmittel *n.* skrivni pomóček, —
Geheimnis *n.* skrivnóst, tajnost.
Geheimniskrämer *m.* skrivnóstnež.
geheimnisvoll skrivnóstẽn, tajẽn.
Geheimrath *m.* tajni svétnik.
Geheimſchreiber *m.* tajnik, tajni pisár.
Geheimthuer *m.* zaplótnik, podhúljenec.
Geheimthuerei *f.* skrívanje, prikrívanje; húljenje, podhúlba.
Geheimzeichen *n.* skrivno známenje.
Geheiß *n.* povélje, zapóvẽd (-i), ukáz.
gehen iti (grem, idem); *iter.* hóditi; ich werde — pojdem; (von der Uhr)

zu früh — prehitévati, zu ſpät — za-, prikesnévati; ans Werk — lotíti se, poprijéti (-prímem) se (dela), pričéti (-čnèm) delo; an die Haud — na roko iti, podpírati; irre — zaíti (-idem), pot zgrešíti, zablóditi; ſich mûde — upéhati se, shóditi se; vonſtatten — iti izpòd rok, odsédati se, spéšiti se, po sreči vesti (vedem) se, prospévati, izponášati se; zu — anfangen shóditi; (ergehen) godíti se, wie geht's dir kako se ti godí? kako se imáš? zugrunde — pogíniti, (im Waſſer) utóniti; hinter — krevljáti; wankend — opotékati se, lovíti se; zur Neige — potékati, iti h koncu, biti (sem) na málem; die Thür geht in den Garten duri drže na vrt.

Gehen *n.* hoja; im — gredé.

Gehenk *n.* obésèk, obesílo, obešenína.

Geher *m.* hodèc.

geheuer varèn.

Geheul *n.* tuljénje, cviljénje; plákanje, vekánje; (Sturm) bučánje, šumênje.

Gehilfe *m.* pomočník, pomagáč.

Gehilfin *f.* pomočnica.

Gehirn *n.* možgáni *pl.*; (Mark) mozèg; **Gehirn-** možgánski.

gehirnlos brez možgánov; *fig.* ábotèn, bedast, nespámetèn.

Gehöft *n.* dvoréc, poslópje, pohíštvo.

Gehölz *n.* lesóvje, hosta, les, gozdíč; (Holzwerk) les, lesenína, lesovína.

Gehör *n.* sluh, poslúh; (das Hören) slíšanje, poslúšanje; ein feines — haben tenká ušésa ob. tenák sluh iméti (imám), tenkó slíšati (-šim); er hat kein — nič ne sliši, gluh je; das — verlieren oglušéti (-šim); — geben poslúšati; einer Bitte — geben uslíšati (prošnjo); — finden uslíšan biti (sem).

gehorchen slúšati, ubógati, poslúšen ob. pokórèn biti (sem); dem Geſetze — ravnáti ob. délati ob. storíti po postávi, zakónu se podvréči (-vžem).

Gehorcher *m.* poslúšnik.

gehören spádati, pripádati (komu); das gehört mir (euch) to je moje (vaše); das gehört dem Bruder (der Mutter) to je brátovo (máterino); biti (sem) mitteſt der poſſeſſiven Pronomina und Adjectiva; (paſſen) ujémati se, prilégati se, skládati se; zu einer Geſellſchaft — biti (sem) izmed .., biti od ..; (erforderlich ſein) treba biti (je), potrében biti (sem), zahtévati se; ſich — spodóbiti se, prístovati se, spodóbno ob. pristójno biti (sem); wie ſichs gehört práv, pošténo, kakor je treba, kakor se spodóbi.

Gehörgang *m.* sluhovòd.

gehörig, gehörend, mir — moj, dir — tvoj, dem Peter — Petrov, der Agnes — Nežin *rc.* mittelſt der poſſeſſiven Pronomina u. Adjectiva; (angemeſſen) primérèn, pristójen, práv prilížèn; (dazu gehörig) k temu spadajóč, dotičèn.

Gehörigkeit *f.* pristójnost, spodóbnost.

Gehörknöchelchen *n.* slušna koščica.

Gehörlehre *f.* sluhoslóvje, akústika.

gehörlos brez sluha, gluh.

Gehörloſigkeit *f.* gluhóst, gluhóta.

Gehörn *n.* rogóvi *pl.*, rogóvje; (bei Hirſchen) rogovíle *pl.*

Gehörnerv *m.* slušni živec, slušna čútnica.

gehörnt rogàt.

Gehörorgan *n.* slišálo.

Gehorſam *m.* pokórščina, pokórnost, poslúšnost, ubogljívost; — leiſten poslúšen ob. pokórèn biti (sem) komu, slúšati koga, ubógati.

gehorſam poslúšen, pokórèn, ubogljív, poslušljív; **gehorſamſt** *adv.* ponížno, preponížno, prepokórno.

Gehörſinn *m.* sluh.

Gehörſteinchen *pl.* slušni kámenčki *pl.*

Gehre *f.* prečnica; klin; (Gabel) osti *pl. f.*; (Zwiebel) kozica, zaklínek; (Falte) guba.

Gehrmaß *n.* jerálnik.

Gehrock *m.* vsednja suknja.

Gehrung *f.* prečnost.

Gehrungsſchneidelade *f.* zajerálnica.

Gehrungsſtoßlade *f.* spehálnica.

Gehudel *n.* vihránje, vihrávost.

Gehweg *m.* steza.

Gehwerk *n.* kolésa *pl.* (pri uri).

Geier *m.* jastreb; geh zum — pojdi se solít, vrag te vzemi!

Geieradler *m.* bŕkasti ser.

geierartig jástrebast.

Geierblick *m.* lákomi poglèd; er hat einen — gleda kakor jastreb.

Geierfalke *m.* bélkasti sokol.
Geifer *m.* glén, slina, pena; sline *pl.*
geiferig glenast, slinav, penav.
geifern glen cedíti, slíniti se, péniti se, sline cedíti.
Geige *f.* gosli *pl. f.*
geigen gosti (godem), góslati; ſchlecht — cígati, škrípati.
Geigenblatt *n.* (Griffbrett a. d. Geige) góselno grlo, vrat, goslíšče.
Geigenbogen *m.* góselni lok.
Geigenbohrer *m.* durgélj.
geigenförmig goslast.
Geigenfutteral *n.* góselnik, goselnják.
Geigenharz *n.* pegla.
Geigenmacher *m.* goslár.
Geigenſaite *f.* struna za gosli, góselna struna.
Geigenſattel *m.* kobílica.
Geiger *m.* goslár; (verächtl.) škripáč, cígavec, škripavt.
Geigerei *f.* góslanje, škrípanje.
geil (von Speiſen) zagátən, silən; (fett) mastən, tolst; (vom Boden) pregnojèn; (v. Wachsthum) bujən, bohótən; (wollüſtig) pohótən, hotljìv, pohotljìv; ein Geiler hotnica, hotnik; eine Geile hotnica, hotljívka.
Geile *f.* ſ. Hode u. Geilheit.
geilen *intr.* hotljìv biti (sem), silno poželéti; *tr.* ſ. düngen.
Geilheit *f.* pohótnost, hotljívost, pohót (-i); (v. Wachsthum) bujnost, bohótnost; (v. Speiſen) zagátnost.
Geilwurz *f.* múhovnik.
Geiſel *m.* talnik, talec, tal, zastávljenec, porok.
Geiß *f.* koza; *dem.* kozica; (Reh) srna; **Geiß-** kozji.
Geißbart *m.* medvédovo latjé, kozja brada. [*pl.*
Geißblatt *n.* kováčnik, kozji párkeljci
Geißbock *m.* kozél, mrkáč, trkáč.
Geißbohne *f.* kozjak, kozji bobki *pl.*
Geißel *f.* bič, korobáč; *fig.* (Strafe) šiba, nadlóga.
Geißelbruder, Geißelmönch *m.* bičar.
Geißelhieb *m.* udárec z bičem.
geißeln biti (bíjem) ob. tepsti (tepem) z bičem, bíčati, šíbati, pretépati.
Geißelruthe *f.* šiba.
Geißelſtiel *m.* bíčevnik, koprívovec.
Geißelung *f.* bíčanje, šíbanje.
Geißfell *n.* kozlóvina, kozlétina, kozličevina.
Geißfuß *m.* kozja noga.
geißfüßig kozonòg.
Geißhaar *n.* kozja dlaka.
Geißherde *f.* čreda koz.
Geißhirt *m.* kozár; — ſein kozáriti; =in *f.* kozarica.
Geißklee *m.* kozja dételja.
geißledern iz (od) kozje kože.
Geißmilch *f.* kozje mleko.
Geißſtall *m.* kozják, kozji hlev.
Geiſt *m.* duh; (Seele) duša; (Scharfſinn) um, razúm, ostroúmje, razúmnost, bistri duh; der böſe — hudóbec, hudóba, hudník, hudír, hudi duh; (Quinteſſenz) cvet (-ú u. -a), jedro; (— der Sprache) svojstvo —, posébnost —, duh jezíka; (— des Geſetzes) zmisél —, duh zakóna; (Geſpenſt) pošást (-i), duh, strah, prikázən (-i); ein Mann von — jako razúmen mož, duhovít mož.
geiſtarm slaboúmən, topoglàv.
geiſtbegabt bistroglàv, bistroúmən.
Geiſterbann *m.* zaklínjanje ob. izganjanje duhóv.
Geiſterbanner *m.* zaklinjávec ob. izganjávec duhóv.
Geiſtererſcheinung *f.* prikázən (-i), pošást (-i), strah.
Geiſtergeſchichte *f.* pravljíca o duhóvih ob. o pošástih ob. o prikáznih, povést o strahóvih.
geiſterhaft kakor duh, kakor prikázən (-i); (geſpenſtiſch) pošástən.
Geiſterlehre *f.* duhoslóvje.
geiſtern (ſpuken) strášiti.
Geiſterſchar *f.* zbòr ob. krdélo duhóv.
Geiſterſeher *m.* duhovídec.
Geiſterſtunde *f.* ura duhóv ob. strahóv.
Geiſterwelt *f.* svet ob. dežéla duhóv.
Geiſtes- dušni, duševni.
Geiſtesabweſenheit *f.* nezavést (-i), nezavédnost, razmíšljenost.
Geiſtesanlage *f.* dar duhá, dušna zmožnost. [napòr.
Geiſtesarbeit *f.* duševno delo, dušni
Geiſtesarmut *f.* slaboúmnost, topoglávost.
geiſtesbeſchränkt duševno omejèn, kesné glave, topoglàv.

Geiſtesbeſchränktheit *f.* dušévna omejénost.
Geiſtesentwicklung *f.* razvòj duhá.
Geiſtesfrucht *f.* dušévni plod, umotvòr.
Geiſtesgegenwart *f.* zavédnost, prisótnost duhá.
Geiſtesgröße *f.* veličína, vzvíšenost duhá. [(-i).
Geiſteskraft *f.* moč duhá, dušna moč
geiſteskrank umobólen, bolán na duhu, bolán na umu.
Geiſteskrankheit *f.* umobólnost, bolézen (-i) na umu.
Geiſtesnahrung *f.* dušévna hrana.
geiſtesſchwach slaboúmen, topoglàv.
Geiſtesſchwäche *f.* slaboúmnost, topóst duhá, topoglávost.
Geiſtesſchwung *m.* vzlèt duhá.
Geiſtesſtärke *f.* krepóst duhá.
Geiſtesſtörung *f.* otemnélost uma, dušna zmóčenost.
Geiſtesthätigkeit *f.* dušna délavnost; dušni napòr.
Geiſtesverkehr *m.* dušévno óbčenje, dušna vzajémnost.
geiſtesverwandt soróden po duhu.
Geiſtesverwandtſchaft *f.* dušévna soródnost.
geiſtesverwirrt zmeden, zmešan.
Geiſtesverwirrung *f.* zmešanost, zmédenost.
Geiſteszerrüttung *f.* zmotnjáva uma.
Geiſteszuſtand *m.* dušni stan.
geiſtig dušévèn, dušen; breztelésen; (v. Getränken) opójen, upijanljiv; gebrannte —e Flüſſigkeit žgana opójna tekočína; —es Wohl dušna blagínja.
Geiſtigkeit *f.* dušévnost, dušnost.
geiſtlich duhóven, duhóvski; —er Herr duhóvnik, duhóvni gospód, — oče.
Geiſtliche *m.* duhóvnik.
Geiſtlichkeit *f.* (Eigenſchaft) duhóvnost; (die Geiſtlichen) *coll.* duhóvščina, duhóvstvo, duhóvniki *pl.*
geiſtlos brez duhá, brezdùh; brez uma, brezúmen; *fig.* puhél, prazèn.
Geiſtloſigkeit *f.* nedostátek duhá; brezúmje; *fig.* puhlost, praznost, praznóta.
geiſtreich duhovít, umen, bistroúmen, ostroúmen, prebrísane glave.
geiſttödtend duhomóren.
Geiz *m.* skopóst, stísnjenost, skrljívost; (Habſucht) lákomnost, samogóltnost.
geizen (mit etw.) skopáriti, stískati, skrljáti; nach etw. — (gierig ſein) hlepéti ob. hrepenéti po čem, lákomen biti (sem) na kaj, lakomnovati; polákomniti se.
Geizhals *m.* skopúh, stiskávec, stiskáč, skrljívec; lákomnik, samogóltnež.
geizig skop, stísnjen, skrljiv, skopárski; (habſüchtig) lákomen, lakom, gladóven.
Geizige *m.* skopúh; *f.* skopúlja.
Gejauchze *n.* vrisk, vrískanje. úkanje.
Gekeife *n.* režánje, drenje, lájanje.
gekerbt narézan.
Geklagte *m.* tóženec; *f.* tóženka.
Geklapper *n.* klopòt.
Geklatſch *n.* tlèsk, tléskanje, tleskòt, plòsk, plóskanje.
Geklaubſel *n.* pobírki *pl.*, pobérščina.
Geklimper *n.* brénkanje, brenkèt.
Geklingel *n.* žvenkljánje, cingljánje.
Geklippe *n.* skalóvje, pečévje.
Geklirr *n.* rožljánje, žvenkèt, žvenketánje.
Gekmirſch *n.* škrípanje, škrgòt, škrgútanje.
Geknifter *n.* praskèt, prasketánje, pokljánje.
Geknurr *n.* renčánje.
Gekoller *n.* krúljenje; (d. Truthenne) kavdèr, kávdranje.
Gekoſe *n.* ljúbkanje, milkovánje.
Gekrabbel *n.* kobácanje, gomezljánje; brbanje.
Gekrach *n.* poknjáva, pókanje, tréskanje, hreščánje.
Gekrächze *n.* krokòt, krókanje.
Gekrähe *n.* kikiríkanje, petelínovo petje.
gekraust kodrast, kodrav. [karija.
Gekritzel *n.* čiričáre *pl.*, čečkánje, čečGekröſe *n.* nabornják, opornják, mrežica, vréčica, péčica; (in der Küche) drobovína, rajžljec.
gekünſtelt prisíljen, prihínjen, ponarejèn, nenarávèn.
Gelächter *n.* smeh, smejánje; (überlautes) grohòt, hahljánje, hohòt; ein — erheben zasméjati se, smeh zagnáti

(-žénem); (überlaut) zagrohotáti (-ám, -hóčem) se; zum — ſein biti (sem) v zasméh; er iſt zum — smějejo se mu, zasmehújejo ga.

Geladene *m.* povábljenčc; *f.* povábljenka.

Gelage *n.* lega, sklàd, plast (-í); (Schmaus) gostíja, obéd, pojédina.

Gelände *n.* zemljíšče, zemlja.

Geländer *n.* držáj, ográja, opérnica, opirálo, priróč; (b. Weingarten) brajda.

geländern ograditi, držáje napráviti.

gelangen priti (pridem), dospéti v kaj, doséči (-sežem) kaj, dostígniti kaj; zur Reife — dozoréti (-ím); zur Kenntnis — zvedeti (zvem); zur Erkenntnis — spoznáti; zum Amte — službo dobíti; zum Beſitze — dobíti kaj v posést (-i); zur Entſcheidung — dospéti v razsódbo; zu dem Seinigen — priti do svójega.

gelappt krpast, capast.

Gelaſs *n.* prostor, prostoríšče.

gelaſſen vdán, mirèn, tih, pohlévèn, potrpežljiv, hladnokrvèn, krotèk; *adv.* počási, polágoma, mirno, lagáno, hladnokrvno.

Gelaſſenheit *f.* mirnost, krotkóst, potrpežljivost, hladnokrvnost.

geläufig izúrjen, vajen, okrétèn, ročèn, spešèn; —e Hand hitra —, lahka —, spretna roka; —e Zunge zgovórèn jezik; er ſpricht — gladko —, brez spotíkljaja govorí; das iſt mir — to dobro znam, tega sem dobro vajen, to mi gre gladko od rok.

Geläufigkeit *f.* ročnost, vájenost, izúrjenost, okrétnost, urnost.

gelaunt volján, pri volji; gut — dobre volje, dobrovóljèn, žídane volje, vesél; übel — slabe volje, pust, čemérèn.

Geläute *n.* zvonjénje, zvonílo; (mit der Schelle) zvončkánje, žvenkljánje; (die Glocken) zvonóvi, zvonílo.

gelb rumèn, žolt; — machen rumeníti, žoltíti; orumeníti, požoltíti; — werden rumenéti, žoltéti, rumeníti se; o-, po-, zarumenéti, ožoltéti; *impf.* orumenévati; —er Farbeſtoff rumenílo, žoltílo; —e Rüben korénje.

gelbblättrig žoltolist, rumenopérèn.

gelbbraun žoltorjàv, rumenkastorjàv.

gelbbrüſtig rumenoprsnat.

gelbbunt rumenopísan, žoltopísan.

Gelbe *f.* rumenóst, žoltóst; rumenína, žoltína; rumenílo, žoltílo.

gelben *tr.* gelb machen, *intr.* gelb werden ſ. b. gelb.

Gelberde *f.* žoltáča, zemlja rumenica ob. žoltica.

gelbgeſtreift rumenomarógast, z žóltimi marógami.

gelbgelockt rumenokódrast; rumenolàs, žoltolàs.

gelbgeſtreift rumenoprógast, z žóltimi prógami.

Gelbgießer *m.* médar (ki iz žolte medí posóde dela).

Gelbgießerei *f.* médarnica.

gelbgrau žoltosìv.

gelbgrün rumenozelèn, žoltozelèn.

gelbhaarig ruménih las, žoltolàs.

Gelbkehlchen *n.* ruména pénica.

gelbköpfig žoltoglàv.

gelblich ruménkast, ruménkljat, žoltav, žoltkast.

gelbroth rumenordèč, žoltordèč.

Gelbſchnabel *m.* rumenokljúnèc; (verächtl.) mlečnogóbèc.

gelbſchnäbelig rumeno—, žoltokljùn.

Gelbſtoff *m.* rumenílo, žoltílo.

Gelbſucht *f.* zlaténica, žolténica, rumenica.

gelbſüchtig zlaténičèn, žoltèl, žoltén.

Geld *n.* (Stück) denár, novèc, penez; *coll.* denar, denarji, novci, penezi *pl.*; kleines — drobíž; bares — gotovína; für ſein — zehren ob svojem živéti; Geld- denárni, novčni.

Geldabgabe *f.* davèk v denárju.

Geldangelegenheit *f.* denárna zadéva, opravílo z denárjem.

Geldanweiſung *f.* denárna nakáznica; nakazílo denárja.

geldarm brez denárja.

Geldauflage *f.* denárna nakláda.

Geldausgleich *m.* novčna poravnáva.

Geldaushilfe *f.* denárna podpóra.

Geldauslage *f.* denárni stroški *pl.*

Geldbedarf *m.* potréba denárja, denárna potréba.

geldbedürftig denárja potrébèn.

Geldbeitrag *m.* denárni prispévèk, — donéseк.

Geldbeſchaffung *f.* dobáva —, nabáva novcev.

Geldbetrag *m.* novčna vsota, denárna vsota.

Geldbeutel *m.* mošnja (za denár), mošnjíca.

Geldbrief *m.* pismo z denárjem, denárno pismo.

Geldbuße *f.* globa, denárna kazěn (-i).

Geldcurs *m.* kurz, cena denárjev.

Geldeinnahme *f.* prejèm denárja; denárni dohódek, izkúpljeni denár.

Gelderpreſſer *m.* oderúh, odrtník, pijávka.

Geldverdienſt *m.* zaslúžek, pridobítev denárja.

Geldforderung *f.* novčna terjátev, terjávščina.

Geldgebarung *f.* ravnánje ob. gospodárjenje z denárjem.

Geldgehalt *m.* prava vrednost denárja.

Geldgeſchäfte *pl.* novčni posli *pl.*, denárno opravílo.

Geldgier *f.* pohlèp po denárju.

geldgierig denárja lákoměn, pohlépěn.

Geldgürtel *m.* denárni pas, opašnják.

Geldinſtitut *n.* denárni zavod.

Geldklang *m.* cvènk, žvènk.

Geldklemme *f.* denárna stiska, sila za denár; huda ob. tesna je za denár.

Geldleiſtung *f.* dajátev v denárju.

geldlos brez denárja, brezdenárěn; suh.

Geldmäkler *m.* denárni mešétar, kupčevávěc ob. trgóvěc z denárji.

Geldmangel *m.* pománjkanje —, nedostátek denárja.

Geldmittel *pl.* denárna sredstva *pl.*, novci *pl.*

Geldnoth *f.* sila za denár; potréba denárja.

Geldpoſt *f.* denárna pošta; =en *pl.* denárji *pl.*, denárni zneski.

geldreich denárěn, premóžěn, petíčen.

Geldſammlung *f.* nabíranje denárja, sklad.

Geldſendung *f.* denárna pošiljátev.

Geldſtolz *m.* prevzétnost ob. napùh zavóljo bogástva.

Geldſtrafe *f.* globa, denárna kazěn; eine — verhängen oglobíti, globo prisóditi, denárno kazěn naložíti.

Geldſtück *n.* nověc, denár, penez.

Geldſumme *f.* novčna vsota, denárna vsota.

Geldtag *m.* dan plačíla, plačílni dan (dneva).

Geldumlauf *m.* obtèk denárja, obhòd, króženje denárja.

Geldwechſel *m.* menica; (das Wechſeln) menja —, izmenjávanje denárjev.

Geldwert *m.* denárna vrednost.

Geldweſen *n.* denárstvo.

Geldzahlung *f.* plačílo v denárju.

Geldzulage *f.* denárna dokláda, priboljšek v denárju.

Geldzuſammenſchuſs *m.* denárni sklàd.

Gelee *n.* ovočna žólica.

gelegen (liegend) ležěč, stojěč; — ſein léžati (-ím), stati (stojím); es iſt mir daran (viel) — do tega mi je (mnogo); (bequem) príličěn, priróčen, prilóžen, ugóděn, priprávěn; es iſt mir — pri náredi mi je, na roke mi je; zu —er Zeit o pravem času, udóbno, ob ugódnem času; du kommſt mir — ravno prav si prišel.

Gelegenheit *f.* prilóžnost, prílika; bei — o príliki; (bequeme Lage) priróčnost, nared (-i), príličnost, ugódnost; (Lage) lega.

gelegentlich príličen, popríličen, prigóděn; *adv.* o príliki, o prilóžnosti.

gelehrig účěn, naúčen, učljìv, dobre glave.

Gelehrigkeit *f.* učnost, naúčnost, učljívost, dobra glava.

Gelehrſamkeit *f.* učenóst.

gelehrt učěn; —e Sprache knjižni —, pisméni —, znánstveni jezik.

Gelehrte *m.* učenják, učéni mož.

Gelehrtheit *f.* ſ. Gelehrſamkeit.

Geleiſe *n.* kolovòz, tir; aus dem — kommen iz tira priti (pridem); eine Sache ins rechte — bringen naravnáti, uravnáti, na pravo pot ob. v pravi red priprávíti.

Geleit *n.* izprevòd, spremstvo, prevòj; ſicheres — straža, varstvo; das — geben sprémiti, sprémljati.

geleiten sprémiti, sprémljati, spremljevati; izprevájati, vóditi; Gott geleite dich z Bogom hodi, Bog bodi s teboj.

Geleiter *m.* spremljevávec, spremnik, izprevódnik; drug, tovariš.

Geleiterin *f.* spremljevávka, sprémnica; družica, tovarišica.

Geleitsbrief *m.* izprevódni —, spremni list, sprémnica.

Geleitſchaft *f.* izprevódstvo, spremstvo, spremljevávstvo.

Geleitſchiff *n.* izprevódna ob. spremna ladja, ladja izprevódnica. [na.

Geleitsgeld *n.* izprevodnína, spremní-

gelenk, gelenkig gibčen, giben, okrétən.

Gelenk *n.* člen, sklèp, zglòb, zgìb; (am Halme) kolénce; (a. d. Kette) klèp.

Gelenkbein *n.* sklepna kost (-í); zapéstna kost, kost zapéstnica.

Gelenkchen *n.* členek; kolénčece.

Gelenkigkeit *f.* gibčnost, gibkost, okrétnost.

Gelenkkapſel *f.* sklepna gožva.

Gelenkkopf *m.* sklepna jábolčica.

Gelenkpfanne *f.* sklepna pónvica.

Gelenkſchmiere *f.* sklepna maz (-í).

gelfern dreti (derem) se, révkati, vréščati (-ím).

Gelichter *n.* vrsta, baža, sorta, ploha, škvart; (verächtl.) druhál (-í), sódrga, klika.

geliebt ljubljen, drag, ljub; —eſte preljúb, predrág.

Geliebte *m.* ljubíměc, ljubček, milček, ljubóvnik; *f.* ljúbica, ljuba, milica, ljubóvnica.

gelinde mehèk, rahèl, lahèn; mehkótən, lehkótən; (ſanft) krotèk, mil, blag; (v. Regen) pohlévən; (von der Haut) volján, mehák, gladèk; *adv.* rahlo, na lahko, izlépa.

Gelindigkeit *f.* rahlost, voljnost, mehkóst, lehnóst, pohlévnost; mehkóta, lehkóta.

gelingen po sreči izíti (-ídem) se, posréčiti se, uspéšiti se, pogódu iztéči (-tečem) se, obnésti (-nésem) se; iti (grem) izpod rok, spéšiti se, odsédati se, po godu iztékati se.

Gelingen *n.* uspéh, doběr izíd.

Geliſpel *n.* šepèt, šepetánje, žubòr.

gellen zvenéti, brnéti, donéti; óriti se, razlégati se.

geloben obljúbiti, zaobljúbiti, obéčati, zaréči (-rečem) se, obljúbo storíti; *impf.* obétati, obečávati; das gelobte Land obljúbljena dežéla.

Gelöbnis *n.* obljúba, zaobljúba, obèt.

Gelſe *f.* komár; *dem.* komárček.

gelt! *interj.* (= nicht wahr?) jèli; *pl.* jèlite; kaj ne, ali ne, ali ni res? ali ni takó?

gelt (unfruchtbar) jalov, neplódən, strpèl, brez mleka; —e Kuh jálovka, jálovica; —es Vieh jalovína; — werden izjalovíti se.

Gelte *f.* golída, káblica, vedríca; (z. Schöpfen) koréc.

gelten veljáti, vredən biti (sem), ceno ob. vrednost iméti (imám), stati (stanem); — laſſen dopustíti, priznáti; was gilts? kaj veljá? kaj staviš? koliko stave? (von Einfluß ſein) veljáti, veljávo —, vplív iméti (imám); premóči (-morem), izdáti (-dam).

geltend veljávən; — machen dognáti (-žénem), potégniti se za kaj, do veljáve správiti, veljávno narediti; ſich — machen veljávo si zadobíti, do veljáve priti (pridem); ſein Recht — machen utrditi, dokázati (-kážem) svojo pravíco, svojo pravíco zglásiti, svoji pravíci veljávo zadobíti, se zanjo pognáti (-žénem); *impf.* svojo pravíco utrjevati, dokazovati, se zanjo pogánjati; einen Grund — machen vzrok postáviti, opréti se na vzrok; *impf.* opírati se, stáviti za vzrok.

Geltendmachung *f.* dokazovánje, obveljáva.

Geltling *m.* jálovec.

Geltung *f.* (Wert, Bedeutung) veljáva, veljávnost; cena, vrednost; zur — kommen priti (pridem) do veljáve, obveljáti, zmoči (zmorem); zur — bringen uveljáviti, *impf.* uveljávljati; — haben veljáti, veljávo iméti (imám), v veljávi biti (sem), iméti veljávnost; verſchaffen dem Geſetze zakónu veljávo zadobíti, — dati; außer — ſetzen razveljáviti, ob veljávo deti (dem u. denem), ovréči (-vržem), veljávo odvzéti (-vzámem); *impf.* razveljávljati, ob veljávo dévati.

Geltungsdauer *f.* doba veljávnosti, veljávna doba. [veljá.

Geltungsgebiet *n.* ozémlje, za katero

Geltvieh *n.* jálova živína, jalovína.

Gelübde *n.* obljúba, zaobljúba; ein — machen obljúbiti, obljúbo storíti, zaobljúbiti.

Gelüſte *n.* pohlèp, pohót (-i), pohòt, hlepnost, poželénje.

gelüſten, es gelüſtet mich hlepím, hrepenim, željo imám; **mika me**, hoče se mi, rači se mi, volja me ima do, zažélel sem, zahtélo se mi je, ljubi se mi, rad bi; **ſich** — **laſſen** polákniti se česa, polákomniti se.

gelüſtig pohlépen, hlepljiv, pohótən, hotljiv, poželjìv.

gemach polágoma, zlágoma, počási, po malem, v lag.

Gemach *n.* (*pl.* Gemächer) predèl, hram, hiša; izba, soba; (Kammer) čúmnata; Schlaf— spálnica.

gemächlich *adv.* ſ. gemach; *adi.* zložən; lágotən; udóbən, príličən, priprávən; prijétən, mirən; (langſam) počásən.

Gemächlichkeit *f.* zložnost; lágotnost, lágot (-i); udóbnost, príličnost; mirnost.

Gemahl *m.* soprog, mož, zakónski drug; =in *f.* sopróga, žena, zakónska družica.

gemahnen spómniti, opómniti; *impf.* spomínjati, opomínjati; **es gemahnt mich** zdi se mi, dozdéva se mi, hodi mi po glavi, hodi mi na miseł.

Gemälde *n.* podóba, slika, obràz; slíkanje, slikarija.

Gemäldeſammlung *f.* zbirka slik.

Gemarkung *f.* meja.

Gemäß *n.* mera, merílo.

gemäß *adi.* primérjen, primérən, pristójən; *adv.* po, v zmislu, po zmislu, ž. B.: dem Befehle — po povélju, dem Geſetze — po zakónu.

Gemäßheit *f.* primérnost, pristójnost; in — po, v zmislu, z ozírom.

gemäßigt zmerən; (v. Klima) zmernotópəl.

Gemäuer *n.* ozídje, zidóvje, zidíne *pl.*, [mirje.

gemein navádən, vsakdánji, vsednji, prost, prepróst; (allgemein) obči, občən, splošən; (niedrig, ſchlecht) malopridən, podèl; prostáški; nizək, nízkega stanú; **ein —er Bruch** navádni ulómek; **der —e Mann** *mil.* prosti vojàk, prostàk; **—er Mord** prosti umòr, podli umòr; **—es Verbrechen** podlo hudodélstvo.

Gemein- splošni, obči, občni; (der Gemeinde gehörig) srenjski, občinski; **=acker** *m.* občinska ob. srenjska njiva.

Gemeinbeſte *n.* občna blaginja.

Gemeinde u. **Gemeine** *f.* občina, srenja, soséska; **Gemeinde-** občinski, srenjski.

Gemeindeamt *n.* občinski urád.

Gemeindeamtsdiener *m.* občinski sluga, — služábnik.

Gemeindeangehörige, Gemeindebürger *m.* občàn, občinski domačínec, srenjàn, soséščan; *f.* občánka.

Gemeindeangehörigkeit *f.* občinsko domačínstvo.

Gemeindeangelegenheit *f.* občinska stvar (-i).

Gemeindeanſtalt *f.* občinska napráva, občinski zavod.

Gemeindeauflage *f.* občinska nakláda, občinski davèk.

Gemeindeausſchuß *m.* občinskl odbòr.

Gemeindebehörde *f.* občinsko oblástvo.

Gemeindebezirk *m.* občinski okràj.

Gemeindeeigenthum *n.* občinska last (-i) ob. lastnina.

Gemeindegebiet *n.* občinsko ozémlje.

Gemeindegenoſſe *m.* občinski družnik.

Gemeindegeſetz *n.* občinski zakon.

Gemeindeglied *n.* občàn, ud óbčine.

Gemeindegut *n.* óbčinsko blagó.

Gemeindehaus *n.* občinska hiša; **=halt** *m.* občinsko gospodárstvo.

Gemeindelaſt *f.* občinsko breme.

Gemeindematrikel *f.* občinska mática.

Gemeindemittel *pl.* občinski imétək.

Gemeindeordnung *f.* občinski red.

Gemeindepolizei *f.* občinsko redárstvo, občinska policíja.

Gemeinderath *m.* (Corporation) občinski svèt, občinsko svetovávstvo; (Perſon) občinski svetovávec, — svétnik.

Gemeindeſtraße *f.* občinska cesta.

gemeindeüblich v óbčini navádən.

Gemeindeumlage *f.* občinska prikláda.

Gemeindeverband *m.* občinska zveza.

Gemeindeverfaſſung *f.* občinska ustáva.

Gemeindevermögen *n.* občinska imovína.

Gemeindevertretung *f.* občinski zastòp.

Gemeindevoranſchlag *m.* občinski proračún.

Gemeindevorſtand *m.* župánstvo, óbčinsko starejšínstvo; (Perſon) župàn.

Gemeindevorſteher *m.* župàn, óbčinski glavár.

Gemeindewahl *f.* občinska volítev.
Gemeindewahlordnung *f.* občinski volílni red.
gemeinfaßlich občnoumévěn, sploh razumljiv.
Gemeinfaßlichkeit *f.* občna umévnost, splošna razumljívost.
gemeingefährlich obče nevárěn.
Gemeingeiſt *m.* duh edínstva, skrb (-f) za občno blagínjo.
gemeingiltig občnoveljávěn, splošnoveljávěn, povsód ob. splòh veljávěn.
Gemeingut *n.* obče —, vkúpno blagó, občno imétje.
Gemeinheit *f.* prostóta, prostáštvo, nizkóst; zbòr, korporácija.
gemeinhin *adv.* splòh, navádno.
Gemeinhirt *m.* občinski črednik, srenjski pastír.
gemeiniglich splòh, splošno, v obče, navádno.
Gemeinintereſſe *n.* obča —, splošna korist (-i).
Gemeinname *m.* splošno imé (-na).
Gemeinnutzen *m.* občni prid, splošna korist (-i).
gemeinnützig občekorístěn, občnokorístěn.
Gemeinnützigkeit *f.* občna korístnost.
Gemeinplatz *m.* občni prostor, skupno mesto; *(loc. comm. rhetor.)* splošnoveljávni ob. občeveljávni ob. občí izrèk.
gemeinſam vkúpěn, občí, občěn.
Gemeinſamkeit *f.* vkupnost, občnost.
gemeinſchädlich občeškodljiv, vsem škodljiv, občekvárěn.
Gemeinſchaft *f.* vkúpnost, združba; (zwiſchen zweien) spolovína; (eheliche) zakónska združba ob. zveza; (die Verbindung) občestvo, družba; — des Eigenthums solastnína, soposéstje; in — beſitzen vkup iméti (imám), (von zweien) v spolovíni iméti; — haben drúžiti se, pečáti se, pajdášiti se, iméti s kom opráviti, iméti ga za továriša.
gemeinſchaftlich skupěn, vkúpěn, občí; *adv.* vkùp, skupaj.
Gemeinſchaftsvermögen *n.* vkúpna imovína.
Gemeinſchaft *m.* občí zaklàd, občevína.
Gemeinſchenke *f.* občа krčma, občna pívnica.
Gemeinſchreiber *m.* občinski ob. srenjski pisár.
Gemeinſinn *m.* enomíselnost, enodúšnost, složnost; skrb za občno blagínjo.
gemeinſinnig enomíseln, enodúšěn; skrběn za občo korist.
Gemeintrift *f.* občinski pašnik, srenjski pašnik.
gemeinüblich sploh naváděn, povsód v navádi.
gemeinverſtändlich ſ. gemeinfaßlich.
Gemeinweſen *n.* občinstvo.
Gemeinwohl *n.* obča blagínja.
Gemenge, Gemengſel *n.* zmes (-i), mésanica, meša; zbroda, sódrga.
Gemengtheil *m.* zmesnína, zmeseк.
gemeſſen iz-, premérjen, umérjen; —er Befehl odlóčno povélje, ostěr ukáz.
Gemetzel *n.* klanje, mesársko klanje, mesárjenje, krvoprelívanje, krváv pobòj.
Gemiſch *n.* zmes (-i), mésanje, mešavína, mésanica; zmešnjáva.
gemiſchtlinig raznočrtěn.
Gemme *f.* dragi kaměn; rézani ob. izbrúšeni dragulj.
Gems, Gemſe *f.* divja koza.
Gemsbock *m.* divji kozěl.
Gemsjagd *f.* lov na divje koze.
Gemsjäger *m.* lověc ob. strelěc divjih koz.
Gemsleder *n.* írhovina od divje koze.
Gemünd *n.* sovóděnj (-i); sovódnje *f. pl.*, ustje, stočje.
Gemunkel *n.* šepetánje, čebljánje.
Gemurmel *n.* žubòr, žuborjénje, šumljánje; mrmránje.
Gemurre *n.* godrnjánje, mrmránje.
Gemüſe *n.* zelenjáva, zelenjád (-i), zelénje, zelenína, zélščina, zeleníčje; prikúha; (Erdgemüſe) prstnína; (Hülſenfrüchte) sočívje; (Kraut) zelje: (Rübe) repa.
Gemüſegarten *m.* zelenják, vrt za zelenjávo, zelnik.
Gemüſekohl *m.* kapus.
gemüſſiget primóran, prisíljen.
Gemüth *n.* srce, čut; (Naturell) nárav (-i), čud (-i); ein gutes (böſes) — haben biti (sem) dóbrega (zlega) srca; ſich zu —e führen k srcu vzéti (vzámem) si; *impf.* k srcu jemáti (jémljem) si, skr-

béti za kaj; *impers.* skrbí, peče, bolí, žali me, sega mi do srca.

gemüthlich *adi.* dobrodúšěn, blagodúšěn, dobrosŕčěn; —er Mensch dobríčnik; (heiter) dobrovóljěn; (angenehm) ugóděn, prijétěn; *adv.* ugódno, pogódu, všeč, po všeči, po volji.

Gemüthlichkeit *f.* dobrodúšnost, blagodúšnost, dobrosŕčnost; ugódnost; dobrovóljnost.

gemüthlos brez čuvstva, — srca, trd.

Gemüthsart *f.* čud (-i), nárav (-i).

Gemüthsaufregung *f.* razbúrjenost, razbúrjena duša.

Gemüthsbewegung *f.* dušévna razvnétost, strast (-í).

Gemüthsgabe *f.* dušni dar, dušna zmožnost.

Gemüthskraft *f.* dušna moč (-í).

gemüthskrank bolán na duši.

Gemüthskrankheit *f.* dušna bolézěn (-i).

Gemüthsruhe *f.* srčni mir, dušni pokoj.

Gemüthsschwäche *f.* slabodúšnost.

gemüthsstark krepkodúšěn.

Gemüthsstärke *f.* krepkodúšnost.

Gemüthsstimmung, Gemüthsverfassung *f.*, **Gemüthszustand** *m.* dušni stan (-ú), dušno stanje; in üblen Gemüthszustand versetzen ozlovóljiti.

Gemüthsunruhe *f.* srčni nemír, dušni nepókoj.

gemüthvoll, gemüthreich čutljiv, čuvstven, poln čuvstva; rahločútěn.

gen s. gegen.

genannt imenován, oménjen, rečèn.

genant tesnóběn; nadléžěn, neprijétěn.

genäschig sladkosnèd, sladkosnéděn, poslástěn, láskrn.

Genäschigkeit *f.* sladkosnédnost, láskrnost.

genau natánčěn, natáněk, popóln, nadróběn, točěn; (enganliegend) tesěn, ozěk, napét; (sparsam) varčěn, skop, *triv.* skoporìt; —es Gewissen tenka vest (-í); —er Freund iskrén prijátelj; mit —er Noth komaj, jedva, tóliko da, rávno da; der —este Preis najnížja od. skrajna cena, zadnji kup; — genommen pravzaprav; *adv.* natánko, natánčno, nadróbno, do pike, do zobca, točno, popólnoma; (sorgfältig) pazljívo, zvesto.

Genauigkeit *f.* natánčnost, točnost, popólnost.

Gendarm *m.* (*pl.* Gendarmen) žandár, oróžnik.

Gendarmerie *f.* žandárstvo, oróžništvo.

Gendarmeriepostencommando *n.* povéljstvo oróžniške postáje.

Genealog *m.* rodoslóvěc, rodopísěc.

Genealogie *f.* rodoslóvje, rodopìs, rodopísje; rodoslédje.

genealogisch rodoslóvěn, rodopísěn.

genehm všeč, všéčěn, povšéčěn, povóljěn, prijétěn.

Genehmhaltung *f.* dovolítěv, potrdítěv, dovolílo, potrdílo.

genehmigen potŕditi, odobríti, dovóliti, privóliti; *impf.* potrjevati, odobrávati.

Genehmiger *m.* potrdník, odobrítelj, dovolítelj.

Genehmigung *f.* odobrílo, potrdítěv, odobrítěv, dovolítěv, pritrdítěv.

Genehmigungsurkunde *f.* odobrílna listína.

geneigt naklónjen, nagnjen, visèč, polóžěn; *fig.* nagnjen, naklónjen, sklon; ich bin — zu glauben kmalu od. skoraj bi verjel.

Geneigtheit *f.* nágnjenost, polóžnost; *fig.* nágnjenost, sklonost, naklónjenost.

General *m.* (*pl.* Generale) vojáški povéljnik, general, vójvoda, vojskovódja; General- generálski, generálov; glavni, generálni.

Generalcommando *n.* generálni komando, generálno povéljstvo.

Generalfeldmarschall *m.* najvíšji oder glavni maršal, general-feldmaršal.

Generalien *pl.* splošna vprašánja, splóšnosti.

Generalinspector *m.* glavni nadzórnik.

Generalissimus *m.* najvíšji vojskovòd.

Generalkarte *f.* glavni zemljevìd.

Generalmajor *m.* generálmajor.

Generalmarsch *m.* generálni marš.

Generalprobe *f.* glavna izkúšnja.

Generalprocurator *m.* generálni prokurátor.

Generalstab *m.* generálni štab.

Generalsuperintendent *m.* véliki superintendént.

Generalswürde *f.* generálstvo, generálska čast (-í).

Generalverſammlung *f.* glavni shòd, občni zbòr.

Generation *f.* rod, zarod, koléno; (Nachwuchs) naraščáj.

generell splošèn, občèn.

generös velikodúšen, blagosrčèn, blágega srca, blagomíseln.

Generoſität *f.* velikodúšje, velikodúšnost, plemenítost srca, blagosrčnost.

geneſen ozdravéti, ozdráviti se, preboléti, okrévati; izléčiti se; *triv.* skoléhati.

Geneſis *f.* postánèk, počétèk, izvír.

Geneſung *f.* ozdravénje, ozdráva, ozdravítèv, prebolénje.

Geneſungsmittel *n.* zdravílo.

genetiſch postánèk zadevajòč, genétičèn, vznikoslóvèn.

Genetiv *m.* rodílnik, génetiv.

genial veleúmèn, bistroúmèn, domiseln, geniálèn.

Genialität *f.* veleúmje, veleúmnost, bistroúmnost, geniálnost.

Genick *n.* tilnik, zatílnik, zatílèk, šijnjak, šija.

Genickſchmerz *m.* bolečína v zatílniku.

Genie *n.* (*pl.* Genies) veleùm, bistroùm.

Geniecorps *n.* ženíjski oddélèk.

genieren mótiti, nadlégèn biti (sem), nepríličèn biti; ſich — tesníti se, sram biti *(impers.)*, sramovati se.

genießbar užítèn, použitèn.

Genießbarkeit *f.* užítnost.

genießen užíti (-žíjem), použíti, zaužíti; *impf.* používati, zaužívati, užívati; nüchtern etwas — odteščáti se; Fleiſch — mrsíti (se). [telj.

Genießer *m.* uživávèc, uživáč, uživá-

Genieſtreich *m.* veleúmni čin, geniálni čin.

Genieweſen *n.* vojáško stavíteljstvo, ženíjstvo.

Genifle *n.* znes (-í), smetjè, smetí *pl.*, stelja.

Genitalien *pl.* rodíla, plodíla.

Genius *m.* genij, duh; (*pl.* Genien) dobri duhóvi *pl.*

Genoſs, Genoſſe *m.* drug, tovàriš, zádružnik, družábnik.

Genoſſenſchaft *f.* zádruga.

Genoſſenſchafter *m.* zádružnik.

genoſſenſchaftlich zádružèn.

Genoſſenſchafts-antheil *m.* zádružni delež; **=krankencaſſe** *f.* zádružna bolníška blagájnica; **=vermögen** *n.* zádružna imovína.

Genoſſin *f.* družíca, tovarišíca, zádružnica, družábnica.

Genre *n.* (*m.*) rod, načìn; (im Schreiben) pisáva; (im Bauen) zidáva.

Genrebild *n.* obràz (slika, podóba) iz življénja.

Gentleman *m.* poštenják, vrli mož, víteški človek.

genug dosti, zadósti, dovòlj.

Genüge *f.* dovóljnost, zadóstnost; zur — ſchlafen, trinken naspáti (-spím) se, napíti (-píjem) se ɔc. mittelſt eines mit dem Präfix na- gebildeten perfectiven reflexiven Verbums.

genügeleiſten zadostíti, zadovóljiti; *impf.* zadóščati, navdóljati.

Genügeleiſtung *f.* zadostítèv, zadostílo, zadovoljítèv.

genügen dosti biti (sem), zadostovati; navdoléti (nadovoléti).

genügend zadóstèn, dovóljèn.

genügſam zadovóljèn z malim, dovóljèn, zmerèn.

Genügſamkeit *f.* zadovóljnost z malim, dovóljnost, zmernost.

genugthun zadostíti, zadovóljiti, zadosti storíti; *impf.* zadóščati.

Genugthuung *f.* zadostítèv, zadostílo, zadoščénje, zadovóljščina; — leiſten ſ. genügeleiſten.

Genus *n.* (lat.) rod (-a u. -ú), spòl.

Genuſs *m.* užítèk, užívanje, zaužívanje, používanje, zaužítje; im Genuſſe ſein užívati; es iſt ein — vesélje (radost) je.

Genuſsmittel *n.* užítna stvar (-i), použitnína; nasládje, nasladílo.

Genuſsſucht *f.* poželénje po uživánju, poželjívost, pohlèp po nasládnostih.

genuſsſüchtig poželjìv, pohlépèn po nasládnostih.

Genziane *f.* ſ. Enzian.

Geobäſie *f.* zemljemérstvo.

geodätiſch zemljemérski. [zija.

Geognoſie *f.* zemljeznánstvo, geognogeognoſtiſch zemljeznánski.

Geograph *m.* zemljepísèc, geograf.

Geographie *f.* zemljepìs, zemljepísje, geografíja.
geographiſch zemljepísən, geográfski; —e Breite zemljepísna širína; —e Länge zemljepísna dolžína; —e Lage zemljepísna lega.
Geolog *m.* zemljeslóvec, geolog.
Geologie *f.* zemljeslóvje, geologíja.
geologiſch zemljeslóvən, geológski, geologíjski.
Geometer *m.* zemljemérec, mérjavec, merčín, geometêr.
Geometrie *f.* zemljemérstvo, geome[trija.
geometriſch zemljemérski, geometríjski, geométričən.
Gepäck *n.* pratež, prtljága; cula.
Gepäckſchein *m.* list o prtljági, prátežnica.
Gepantſch *n.* brozga, čobódra, čorba, zbroja.
Gepflogenheit *f.* naváda, običáj, šega.
Geplapper *n.* blebetánje, žlabudránje, blebèt, gobezdánje.
Geplärr *n.* vek, vekánje, večánje, vreščánje, plákanje.
Gepolter *n.* ropòt, ropotánje.
Gepräge *n.* kov, kovánje; (Zeichen) vtísk, podóba, známenje, znak, belèg.
Gepränge *n.* blišč, bliščóba; velikolépje, gizda, veličástnost, krasóta, sijájnost. [ljánje.
Gepraſſel *n.* praskèt, prasketánje, pok-
geprüft izprášan, preizkúšen.
gequetſcht zdruznjen, zmečkán, zmlinčen, stisnjen.
Ger *m.* metálno kopje, súlica.
gerade ravən, prem; (v. b. Zahl) sod, soděv; (aufrecht) pokónčən; (offenherzig) odkritosrčən, prostodúšən; —n Weges narávnost, naravnóč; *adv.* ravno, báš, práv; (— früher) otódi, zdájka, zdájkar; (aufwärts) po koncu.
Gerade *f.* prema (*sc.* črta).
geradeaus *adv.* narávnost napréj.
geradehin *adv.* narávnost tja.
geradeweg *adv.* narávnost, brez ovínkov, naravnóč.
geradezu *adv.* narávnost, kar.
Geradflügler *m.* ravnokríləc, premokríləc.
Geradheit *f.* premóst; odkritosrčnost, prostodúšnost, iskrénost.
geradlinig ravnočŕtən, premočŕtən.
geradſinnig odkritosrčən, prostodúšən, iskrén.
geradſtellig sodoméstən.
geradzahnig premozòb, ravnozòb.
Geraffel *n.* návlaka.
Geraſſel *n.* rožljánje, rompljánje; (v. Wagen) drdránje, ropotánje, drkòt.
Gerâth *n.* sprava, oprâva, pripráva; (Geſchirr) posóda, posódje; (Werkzeug) oródje; Haus— pohíšje, pohíštvo.
gerathen priti (pridem), dospéti, pasti (padem), zaíti (-idem); (ungefähr kommen) zabrésti (-brédem), zagáziti, namériti se, naletéti; in Streit — spreti se, skrégati se, zbeséditi se; in Zorn — razjezíti se, ujezíti se, razsrdíti se; in Schulden — zadolžíti se; in Brand — vnéti (vnámem) se, vžgáti se; ins Stocken — zastáti, *impf.* zastájati; in Verluſt — izgubíti se; in Armut — obóžati, obubóžati; (gelingen) po sreči izíti (-idem) se, posréčiti se, izponésti se, obnésti se; nicht — pokazíti se; (v. Früchten) rodíti; obrodíti, obnésti se.
Gerathewohl *n.* aufs — na slepo srečo, tjavendán, po naméri, navdán.
Gerâthſchaft *f.* ſ. Gerâth.
geraum prostórən, prostrán; —e Zeit mnogo časa; ſeit —er Zeit iz davna; vor —er Zeit pred davnim časom.
geräumig prostórən, prostrán, obširən, razséžən. [nost.
Geräumigkeit *f.* prostórnost, prostrá-
Geräumte *n.* krčevína, novína, laz, rovt.
Geräuſch *n.* šum, hrum, hrušč, trušč, hrup, vrišč, šuménje, šunděr; (v. Zerbrechen oder Zerreißen) rèsk, hrèst; (weibm.) drob, drobovína.
geräuſchlos brez šuma, tih.
geräuſchvoll šuměn, šumovít, hruměn, hrupən.
Geräuſper *n.* hrk, hrkanje.
Gerbebaum *m.* strojílnik.
Gerbeeiſen *n.* strgálo.
gerben strójiti, udelovati; ustrójiti, udélati; *fig.* mázati (mažem), búnkati; namázati, nabúnkati.
Gerben *n.* stroj, strojítev.
Gerber *m.* strojár, kožar; (Weiß—) irhar; **Gerber-** strojárski.

Gerberei *f.* strojárstvo. [nica.
Gerbergrube *f.* strojárska jama, var-
Gerberlohe *f.* čreslo.
Gerberlohmühle *f.* stope *(pl.)* za čreslo.
Gerberwolle *f.* strojárska volna.
Gerbeſtoff *m.* čreslovína, strojílo.
gerbeſtofffhältig čreslovít.
gerecht pravíčen; (recht) prav; (angemeſſen) primérn; (gewachſen) kos biti (sem) čemu.
gerechtfertigt opravíčen.
Gerechtigkeit *f.* pravica; (Eigenſchaft) pravíčnost; den Händen der — überliefern pravici izročíti.
Gerechtigkeitspflege *f.* pravosódje.
Gerechtſame *f.* oblást (-i), pravica.
Gerede *n.* govorjénje, govorica; es geht das — govoré, právijo.
gereichen biti (sem) za kaj, slúžiti; es gereicht ihm zur Ehre čast mu dela, na čast mu je, častí ga; es gereicht zum Vortheil v korist biti, v prid bití; zum Schaden — v škodo biti, na kvar biti; zur Schande — sramotíti, sramóto délati, biti v sramóto.
Gereiſe *n.* tŕganje; um dieſe Sache iſt viel — za to reč se tŕgajo, púlijo, ženó.
Gerenne *n.* létanje, dírjanje.
gereuen kesáti se; es gereut mich kesám se, žal mi je, grize me, obžalújem.
Gereut *n.* laz, novína, krčevína, trebež, rovt, posékovje.
Gergel *m.* utòr.
gergeln utóriti.
Gerhab *m.* ſ. Vormund.
Gericht *n.* sod; sodíšče, sodnija; (das Richten) sodba; — halten sóditi; beſonderes — posébno sodíšče; zuſtändiges — pristójno sodíšče.
gerichtlich soděn, sodnji, sodben, sodníjski.
Gerichts- sodni, sodníjski.
Gerichtsacten *pl.* sodni spisi.
Gerichtsadjunct *m.* sodni pristav.
Gerichtsamt *n.* sodíšče, sodníštvo.
Gerichtsarzt *m.* sodni zdravník.
gerichtsbar sodíšču podvŕžen.
Gerichtsbarkeit *f.* sodstvo, sodnost, sodna oblást (-i).
Gerichtsbeamte *m.* sodni urádnik.
Gerichtsbehörde *f.* sodno oblástvo.
Gerichtsbeiſitzer *m.* sodni prisédnik.
Gerichtsbeſcheid *m.* sodni odlòk.
Gerichtsbezirk *m.* sodni okràj.
Gerichtschemiker *m.* sodni kemik.
Gerichtscommiſſion *f.* sodni navòd, sodna komisija.
Gerichtscompetenz *f.* sodna pristójnost.
Gerichtsdiener *m.* birič, sodni sluga.
Gerichtseid *m.* sodna priséga.
Gerichtseintheilung *f.* sodna razrédba.
Gerichtsferien *pl.* sodni prázniki, sodne počítnice *pl.*
Gerichtsgebür *f.* sodna pristójbina, sodnína.
Gerichtshaus *n.* sodna hiša.
Gerichtshof *m.* zborno sodíšče, sodni dvòr; oberſter — najvíšje sodíšče.
Gerichtskanzlei *f.* sodna pisárnica.
Gerichtskoſten *pl.* sodni stróški.
Gerichtslehen *n.* sodni fevd.
Gerichtsordnung *f.* sodni red.
Gerichtsorganiſation *f.* sodna urédba, urédba sodíšč.
Gerichtsperſon *f.* sodna oséba.
Gerichtsplatz *m.* sodíšče.
Gerichtsrath *m.* sodni svétnik.
Gerichtsſaal *m.* (*pl.* —ſäle) sodílnica.
Gerichtsſiegel *n.* sodni pečát.
Gerichtsſitzung *f.* sodna seja.
Gerichtsſprengel *m.* ſ. Gerichtsbezirk.
Gerichtsſtand *m.* podsódnost.
Gerichtsſtelle *f.* sodíšče.
Gerichtsſtillſtand *m.* prestánek pravosódja.
Gerichtsſtuhl *m.* sodni stòl.
Gerichtsſtunde *f.* sodna ura.
Gerichtstafel *f.* sodna deska.
Gerichtstag *m.* sodni dan (dneva).
Gerichtsverfahren *n.* sodno postópanje.
Gerichtsverfaſſung *f.* urédba sodnih oblástev.
Gerichtsverhandlung *f.* sodna razpráva, sodna obravnáva.
Gerichtsverwaltung *f.* pravosódna upráva.
Gerichtsvogt *m.* sodník.
Gerichtsvollzieher *m.* sodni izvršítelj ob. izvrševávec.
Gerichtsvorſtand *m.* sodni predstójnik, načélnik sodíšča.
Gerichtsweſen *n.* sodstvo, sodníštvo.
Gerichtszeuge *m.* sodna priča.

gerichtszuſtändig pristójẽn, podsóden.
Gerichtszuſtändigkeit *f.* pristójnost sodíšč.
gerieben (fein, durchrieben) premetẽn, zvit, pretkán, predélan.
gerieren ſich nósiti se, obnášati se, vesti (vedem) se.
Gerieſel *n.* cizénje, curljánje; šumòt, šumljánje.
gering mali, -a, -o, majhẽn, drobẽn, lahẽk; (dem Werte nach) ničev, malovrédẽn, slàb; — an Zahl malobrójẽn, maločíseln; —es Einkommen pičli dohodki *pl.*; —er Preis dobẽr kup, nizka cena, po ceni; der —ſte Preis zadnji kup, zadnja cena; nicht im —ſten kratko nikar ne, ni malo; —es Erz jálova ruda.
geringachten za malo šteti (štejem), nizko céniti, malo číslati, prezírati.
Geringachtung *f.* nespoštovánje, zaničevánje, prezíranje, prezírnost.
geringfügig malenkóstẽn, majhẽn, malovážẽn, malovrédẽn, neznátẽn.
Geringfügigkeit *f.* malenkóst, malovážnost, neznátnost.
geringhaltig maloobsébžẽn, malo v sebi držéč; slàb, ubóg, malovrédẽn, lahẽk.
Geringhaltigkeit *f.* maloobsébžnost; malovrédnost, lehkóst.
geringſchätzen za malo šteti (štejem), nizko céniti, malo číslati, prezírati.
geringſchätzig malovážẽn, male vrédnosti, malo číslan; malo číslajòč, zaničeválẽn, prezirljiv, prezírẽn; — von etwas reden zaničljívo, prezírno, prezirljívo o čem govoríti, kaj v nič dévati.
Geringſchätzigkeit *f.* malovážnost; prezírnost; jemanden mit — behandeln zaničljívo s kom ravnáti.
Geringſchätzung *f.* nespoštovánje, zaničevánje, prezíranje, prezírnost. [*pl.*
Gerinne *n.* vodotòk, žleb, struga, rake
gerinnen strdíti se, zgostíti se; pokréniti se, zakfkniti, steti (stámem, stmèm) se; (v. der Milch) zasíriti se, skísati se, sesésti (-sédem) se, zgrísti (-grízem) se.
Gerippe *n.* okóstje, okóstnica, kostnják, ogródje; *fig.* sama koža, kost in koža.
gerippt gábrnat; —er Hälſelſtich gábrnati kváčkani vbòd.
Germ *m.* drožjé (-íj) *f. pl.*, droží *f. pl.*
Germane *m.* German, Germánec.
germaniſieren ponémčiti, *impf.* ponemčevati; —b nemčeválẽn.
Germanismus *m.* germanízem.
Germer *m.* čemerika.
gern ràd, -a, -o; lieber rajši; herzlich gern iz (od) srca rad; gern haben ràd iméti (imám), ljúbiti.
Geröchel *n.* grgránje, hropénje.
Geröhricht *n.* trstje, trstíčje.
Geroll *n.* (d. Wagens) drdránje; (des Donners) grménje, gromovína, gromòt.
Gerölle *n.* prod, prodéc, prodovína, gruh, grušéc, gramoz, kršje.
Geröllhalde *f.* láberje.
geröſtet oprážen. [ječménji.
Gerſte *f.* ječmen; **Gerſten-** ječménov,
Gerſtenacker *m.* (nach der Ernte) ječmíšče. [njàk.
Gerſtenbrot *n.* ječménov kruh, ječme-
Gerſtengraupe *f.* ječménova kaša, ječmenica, ječménka, obdélan —, phan ječmen.
Gerſtenkorn *n.* ječmen, ječménec, ječménovo zrno.
Gerſtenmehl *n.* ječménova moka. [ka.
Gerſtenſtroh *n.* ječménica, ječménov-
Gerſtenzucker *m.* ječménov sladkor.
Gerte *f.* šiba, prot, vitra, vitva, šibína; *dem.* šíbica, vítrica, protéc; *coll.* šibje, protje.
Geruch *m.* vòh, vònj, duh; e. angenehmer — prijétẽn duh, vonjáva, dišáva; ein übler — neprijétẽn duh, zadàh, smrad (-a, -ú); — haben dišati. [vonja.
geruchlos nedišéč, brez duha; brez
Geruchloſigkeit *f.* nedišéčnost, pománjkanje duha, nevonjávost.
Geruchsnerv *m.* vonjálni živéc, vohálni živéc. [njálo.
Geruchsorgan *n.* vohálo, duhálo, vo-
Geruchsſinn *m.* vònj, vòh.
Gerücht *n.* govoríca, glas; es geht das — govoré, govoríca je; es verbreitete ſich das — glas so zagnáli, glas je počil, govoríca se je raznésla; gutes — sloves, dobro ímé (-na); das — ausbreiten glas —, novíce raznášati.
gerüchtweiſe *adv.* po govoríci, kakor se govorí, kakor (ljudje) právijo (pripovedújejo), bajé da, menda.

geruhen blagovolíti, ráčiti.
Gerumpel *n.* ropòt, ropotánje.
Gerümpel *n.* ropotija, šara, brkljarija.
gerundet zaokróžen, zaóbljen, okrógël, óblast.
Gerundium *n.* gerúndij, glágolnik.
Gerüſt *n.* odër, ogródje.
Gerüſtbrett *n.* ódrnica.
Geſäge *n.* žáganje, píljenje.
geſägt napíljen; sežágan.
Geſäme *n.* sémenje, sémena *pl.*
geſammelt zbran.
geſammt vès, vsà, vsè; skupën, cel, celótën, celokúpën, splošën; alle — vsi skùp, kar jih je; *adv.* skupno.
Geſammtbetrag *m.* vès znesëk, vsota, skupni znesëk.
Geſammtertrag *m.* ves dohódëk, ves donesëk, cel dobíčëk.
Geſammtheit *f.* skupnost, splošnost, celóta, celovítost.
Geſammtmacht *f.* vsa moč (-í), skupna [moč.
Geſammtminiſterium *n.* celo ob. skupno ministrstvo.
Geſammturtheil *n.* splošna sodba, splošni razsódëk.
Geſammtverband *m.* celótna ob. vkúpna [zveza.
Geſammtverbürgung *f.* splošno poróštvo, vzajémno (nerazdélno) poroštvo.
Geſammtwirkung *f.* vkúpni učínëk.
Geſandte *m.* poslaník, poslánec, sël, posél.
Geſandtſchaft *f.* poslánstvo; **Geſandtſchafts-** poslaníški, poslánski.
Geſang *m.* petje, prepévanje; spèv; (Lied) pesëm (-í), popévka; (Melodie) napèv.
Geſangbuch *n.* pesmaríca, pésemska knjiga.
Geſanglehrer *m.* učítelj petja.
Geſangliebe *f.* pevoljúbje.
geſangliebend pevoljúbën, radopévën.
geſanglos brez petja, brez glasú, brezpévën.
geſangreich spevën, radopévën.
Geſangsunterricht *m.* poúk (poučevánje) v petju.
Geſangverein *m.* pevsko društvo.
Geſangweiſe *f.* napèv.
Geſäß *n.* zadëk, zádnjica, goza, sedálo; =**muskel** *m.* gozna míšica, míšica sedáča.
geſättigt nasičen.
Geſaus *n.* hrušč, šuménje, šumotánje, vršénje.
Geſäuſel *n.* šumljánje, šumotljánje, šumòt.
Geſchäft *n.* opravëk, opravílo, delo, posël; (Angelegenheit) reč (-í), zadéva; den —en nachgehen po (svojih) opravkih iti (grem); —e abwickeln posle opravljati, — vršíti; —e beſorgen posle oskrbovati; (Handlungs—) kupčija, trgóvsko opravílo; (Localität) prodajálnica; **Geſchäfts-** poslóvni, opravílni.
geſchäftig délavën, pridën, obrtën, prizadévën, marljiv.
Geſchäftigkeit *f.* délavnost, pridnost, prizadévnost, marljívost.
geſchäftlich opravílen; in —er Beziehung kar se tiče opravil, gledé na opravila.
Geſchäftsantheil *m.* opravílni delež.
Geſchäftsauftrag *m.* naročéni posël, naročílo.
Geſchäftsbeſorgung *f.* oskrbovánje opravíl, opravljanje.
Geſchäftsbetrieb *m.* opravílni obrát, poslovánje, opravljanje poslov.
Geſchäftscorreſpondenz *f.* poslóvno dopisovánje.
geſchäftsfrei brez opravíl, brez dela, brez oprávka, prost. [vítelj.
Geſchäftsführer *m.* poslovódja, opra-
Geſchäftsführung *f.* poslovódstvo, poslovánje.
Geſchäftsgang *m.* poslovánje, opravljanje dela; (das Gehen) pot v (po) oprávkih.
Geſchäftsgebarung *f.* opravljanje posla, oskrbovánje.
Geſchäftskoſten *pl.* opravílni stroški.
Geſchäftskreis *m.* področje; das fällt in meinen — to je moje opravílo, to spada v moje poslóvno področje.
Geſchäftskunde *f.* poslóvna veda, poslóvna izvédenost.
geſchäftskundig vešč poslu, izvéden v opravílih.
Geſchäftsleiter *m.* opravítelj, opravník, poslovódja.
Geſchäftsleitung *f.* poslovódstvo, opravíteljstvo.
Geſchäftslocale *n.* posloválnica, prodajálnica, opravílnica.

geſchäftslos brez dela, brez opravíla, brezdélen.

Geſchäftsmann *m.* trgóvec.

geſchäftsmäßig *adi.* poslóven; *adv.* poslóvno, opravíloma.

Geſchäftsordnung *f.* opravílni red, poslóvni red.

Geſchäftspraxis *f.* izúrjenost ob. ročnost v opravílih.

Geſchäftsreiſende *m.* trgovínski potovánec; =in *f.* trgovínska potoválka.

Geſchäftsrückſtand *m.* zastánek v opravílih, zastála opravíla *pl.*

Geſchäftsſache *f.* opravílo, poseł, poslóvna reč (-í).

Geſchäftsſprache *f.* poslóvni jezik, služábni jezik.

Geſchäftsſtück *n.* poslóvni —, služábni [spis.

Geſchäftsſtunde *f.* poslóvna ura, opravílna ura.

Geſchäftsthätigkeit *f.* poslovánje.

Geſchäftsträger *m.* opravílnik.

Geſchäftsüberbürdung *f.* preobloženost z opravíli.

Geſchäftsübergabe *f.* izročítev opravíl, predája poslov.

Geſchäftsverbindung *f.* opravílna —, poslóvna zveza, kupčíjska zveza.

Geſchäftsvermittlung *f.* poslóvno posredovánje, mešétarstvo.

Geſchäftsvertheilung *f.* razdélba poslov, razdelítev opravíl.

Geſchäftszahl *f.* opravílno števílo, poslóvni bròj; *num. exhib.* vložno števílo.

Geſchäftszweig *m.* opravílo, vrsta opravíla.

geſchämig sramežljìv.

geſchändet oskrúnjen; osramočèn.

geſchätzt cenjen, spoštován, čislan.

geſchehen goditi se; zgoditi se, dogoditi se, prigoditi se, storíti se, pripetíti se; zufällig — naključíti se; (erfüllt werden) izpólniti se, dopolníti se, izíti (-ídem) se; (vollendet werden) dodélati se, dovršíti se; dokončáti se.

Geſchehnis *n.* dogódek, prigódek, primérljaj, pripétljaj; slučáj.

geſcheit pámetèn, umèn, razúmèn, razsódèn, preudárèn, razbórèn, prebrísan, razborít; — machen spámetiti, izmodríti, spámetovati, izučíti; — werden spámetovati se, izmodríti se, izučíti se, spámetiti se.

Geſcheitheit *f.* pamet (-i), pámetnost, razúmnost, preudárnost, razsódnost, razborítost.

Geſchenk *n.* dar, darílo, podárek; (an Fleiſch und Würſten von einem für das Haus geſchlachteten Schweine) kolíne *pl.*; ein — machen podaríti, v dar dati.

Geſchenkannahme *f.* jemánje daróv, sprejémanje daríl.

Geſchenkgeber *m.* darovátelj, darívec; =in *f.* darováteljica, darovávka.

Geſchenknehmer *m.* obdarjénec, obdarovánec; =in *f.* obdarjénka, obdarovánka.

geſchenkweiſe v dar, dároma, zastónj.

Geſchichtchen *n.* povéstica, zgódbica, povédka.

Geſchichte *f.* zgodba, dogódba, prigódba, prigódek; (Welt—) zgodovína, povéstnica, zgodopísje; (Erzählung) povést (-i), pripovést, pripovédka; die bibliſche — zgodbe sv. pisma, svetopísemske zgodbe *pl.*

Geſchichtenbuch *n.* pripovédna ob. zgodovínska knjiga.

geſchichtlich zgodovínski, zgodopísen.

Geſchichts- zgodovínski.

Geſchichtsbuch *n.* zgodovínska knjiga, zgodovínske bukve *pl.*, zgodovína.

Geſchichtsforſcher *m.* zgodovínar, preiskovávec zgodovíne.

Geſchichtsforſchung *f.* preiskovánje zgodovíne, povéstništvo.

Geſchichtskenner *m.* poznavávec zgodovíne, zgodoznánec, zgodovínar.

Geſchichtskenntnis *f.* znanje zgodovíne, zgodoznánstvo.

Geſchichtsquelle *f.* zgodovínski vir.

Geſchichtsſchreiber *m.* povéstničar, zgodovínar, zgodopísec.

Geſchichtsſtoff *m.* zgodovínsko gradívo.

Geſchichtswiſſenſchaft *f.* zgodovínska veda, povéstna znanost, zgodoznánstvo.

Geſchick *n.* (Geſchicklichkeit) spretnost, priprávnost, ročnost; (Schickſal) usóda.

Geſchicklichkeit *f.* spretnost, priprávnost, ročnost, umételnost, okrétnost, izúrjenost.

geſchickt spretèn, priprávèn, izúrjen, ročèn, okrétèn.

Geſchiebe *n.* potiskovánje, porívanje, suvánje; *(mont.)* spljaka, prod, prodovína, naplavína.

Geſchirr *n.* posóda; *dem.* posódica; *coll.* posódje; (Geräth) opráva, pripráva; (bei Pferden) zaprége, konjska opráva; =händler *m.* posódar; lončár; =handlung *f.* posódarstvo; lončárstvo.

Geſchlecht *n.* rod (-a u. -ú), pleme (-na), rodovína; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spòl; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščáj.

geſchlechtlich spolèn, po spolu.

Geſchlechts- po rodu, rodovínski; po spolu, spolni.

Geſchlechtsfolge *f.* rodoslèd, rodoslédje; männliche — naslédba móškega spola.

Geſchlechtsfolger *m.* naslédnik rodú, rodoslédnik.

Geſchlechtsforſcher *m.* rodoslóvec.

Geſchlechtskunde *f.* rodoslóvje.

geſchlechtslos brezspólen, brez spola.

Geſchlechtsname *m.* rodovínsko imé (-na); (Zuname) priímek.

Geſchlechtsorgan *n.* spolovílo, rodílo, plodílo, plemenílo. [nik.

Geſchlechtsregiſter *n.* rodopìs, rodóv-

Geſchlechtsreife *f.* spolna godnost, godna leta za možítev, za ženítev.

Geſchlechtstheile *pl.* rodila, spolovíla, spolni udje.

Geſchlechtstrieb *m.* spolni nagòn; poltna pohótnost.

Geſchlechtswappen *n.* rodovínski grb.

Geſchlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

geſchliffen izbrúšen, nabrúšen, uglájen; *fig.* omikan, olikan.

Geſchliffenheit *f.* izbrúšenost, uglájenost; omíkanost, olíkanost.

Geſchlinge *n.* zánkanje; zankanina, preplèt; drob, osrčje, otróba.

Geſchmack *m.* okús, vkus; slast (-í); er findet — daran to mu je všeč, to mu je pogódu, to mu dopáde, to mu godí, to mu ugája; bitterer — grenčec; bittern, ſüßen — haben (po)grenéti, (po)sladéti; feiner — tanèk ob. dobèr okús; den — bilden okús bístriti, čístiti, líkati; ein Mann von — mož dóbrega okúsa, razsódèn (razbórèn) mož, ki uméje, kaj je lepo.

geſchmacklos brezokúsen, neokúsen; neslástən; (fade) plevšk, plehšk, omlédèn, pust, neslán.

Geſchmackloſigkeit *f.* brezokúsnost, neokúsnost; neslástnost; plevkóst, omlédnost, neslánost.

Geſchmacksbildung *f.* číščenje ob. líkanje okúsa.

Geſchmackslehre *f.* krasoslóvje, nauk o okúsu.

Geſchmacksſache *f.* stvar (-í) okúsa.

Geſchmackſinn *m.* okús.

geſchmackvoll okúsen.

geſchmackwidrig neokúsen.

Geſchmeide *n.* kována dragotína; (Gold—) zlatnína; (Silber—) srebrnína; nakit.

Geſchmeidekäſtchen *n.* shranílo —, skrinjica za dragotíne.

Geſchmeidewaren *pl.* dragotíne *pl.*, dragotínje.

geſchmeidig voljèn, gibèk, gibčèn, mehèk; (gewandt) okrétèn; (v. Körper) šibèk, vitèk; — machen omehčáti, omečíti.

Geſchmeidigkeit *f.* voljnost, gibčnost, mehkóst; okrétnost; šibkóst, vitkost.

Geſchmeiß *n.* blato, govno; (v. Ungeziefer) ptíčjak; (v. Inſecten) zapljúnek, zapljívek, zaléga; (Ungeziefer) mrčès, črvád (-i); (Geſindel) druhál (-i), izmèt, glota.

Geſchmetter *n.* trobéntanje, tróbljenje; (v. Donner) grménje.

Geſchnatter *n.* gáganje; blebetánje.

geſchnürkelt izprelepotíčen, s preplétki okrášen.

Geſchöpf *n.* stvar (-í).

Geſchoß *n.* strela; (an Pflanzen) mladíka, mladica, omlàd, letorást (-i), odráslek, pogánjèk; (Stockwerk) nadstrópje; ein Haus mit drei —en trínadstropna hiša, tristrópna hiša; *mil.* izstrélek.

Geſchrei *n.* krik, kričánje, vek, vekánje, večánje, vpítje, vika; ein — erheben zakričáti (-čím), zavpíti (-píjem), krik zagnáti (-žénem).

Geſchreibſel *n.* pisárjenje, pisarija.

Geſchütz *n.* tòp, kanón, strélba, topóvi *pl.*, kanóni *pl.*; =donner *m.* grménje —, grmljáva —, grmljavína topóv.

Geſchützſalve *f.* skupni strel iz topov.
geſchützt zavarován, v zavétju.
Geſchützweſen *n.* topništvo.
Geſchwader *n.* oddélek bójnega brodóvja; konjíška četa.
geſchwänzt repàt.
Geſchwätz *n.* blebetánje, žlabudránje, čebljánje, čeljustánje, čvekánje. [čën.
geſchwätzig blebetáv, žlabudràv, jezí-
Geſchwätzigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezíčnost.
geſchweift zaločen.
geſchweige *adv.* nikár, kámo-li, da molčím, da nič ne rečem, da ne omènim.
geſchwind hitër, urën, brz, nagël; *adv.* brž, hitro, urno, naglo, ročno.
Geſchwindigkeit *f.* hitrôst, urnost, brzôst, brzína, hítrica.
Geſchwindigkeitsmeſſer *m.* brzinomèr.
Geſchwindſchreibkunſt *f.* hitropísje, brzopìs. [nje.
Geſchwirr *n.* brnénje, brenčánje, frčá-
Geſchwiſter *pl.* sorojénci, bratje in sestre.
Geſchwiſterkind *n.* brátranec; bratrána, brátranka; (v. d. Schweſter) sestránec, sestrič, séstrnič; sestrána, sestránka, sestríčna; strínič (strnič).
geſchwiſterlich brátovski, séstrski; *adv.* po brátovsko, brátovski, po séstrsko, séstrski, kakor bratje in sestre.
Geſchwiſterliebe *f.* brátovska (séstrska) ljubézen (-i).
Geſchworne *m.* porótnik, priséženec; — ſein porotnikovati.
Geſchwornen- porótniški; **=amt** *n.* porótniško opravílo, porótniška služba; **=bank** *f.* porótniška klop (-i); **=gericht** *n.* porótno sodíšče, poróta; **=liſte** *f.* imenik porótnikov.
Geſchwulſt *f.* oteklína, zateklína, otók, obotáva, obotávica, hrga; (Aufgedunſenheit) zabúhlost, nadútost.
Geſchwür *n.* uljé (-esa), tvór (-a u. -ú), vrèd, prišč, čír, čiráj, ščírjevec; (hartes) trdnica; (durch Quetſchen entſtanden) otíska; Nagel— zanóhtnica, zagníla.
geſchwürig tvorast, čirav.
geſegnen ſ. ſegnen; Gott geſegne es dir Bog ti blagoslóvi; Bog povŕni; das Zeitliche — presêliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustíti.
Geſelchte(s) *n.* povojéno mesó, povojenína.
Geſelle *m.* pomagáč, pomočník; (Gefährte) tovariš, drug, družník; ein liederlicher — malopridnež, razuzdánec; ein fauler — lenúh, tožljívec.
geſellen drúžiti; z-, pridrúžiti; ſich — drúžiti se, pajdášiti se; pridrúžiti se.
Geſellen-buch *n.* imenik rokodélskih pomočníkov; **=lade** *f.* skládnica rokodélskih pomočníkov; **=verein** *m.* društvo rokodélskih pomočníkov.
geſellig družèn, družljiv; priljúden.
Geſelligkeit *f.* družnost, družljívost; priljúdnost.
Geſellin *f.* druža, drugarica. družica, tovarišica.
Geſellſchaft *f.* družba, društvo; drúščina, tovarišija.
Geſellſchafter *m.* družábnik; tovariš; **=in** *f.* družábnica; družica, tovarišica.
geſellſchaftlich družbén, društvén, družábën; (geſellig) družèn, družljiv.
Geſellſchafts- družbén, društvén, družábën; **=fräulein** *n.* góspica družábnica; **=glied** *n.* član društva, društvenik, družábnik, družník; **=kreis** *m.* družba, društvéni krog; **=rechnung** *f.* družbéni račún.
Geſenk *n.* grezílo, potapljávka; (Abſenker d. Weinſtockes) grebenica, vláčenica, živica; (d. Schmied) kalupnják.
Geſenkhammer *m.* žlebáto nakoválo.
Geſenke *n.* položína, poníkva.
Geſetz *n.* zakon, postáva; (Richtſchnur) vodílo, pravílo; im Sinne des —es, kraft des —es po zakónu; das — vollziehen zakon izvršíti; das — erlaſſen zakon izdáti; ein — aufheben zakon preklícati (-klícem), — ovréči (-vržem), — razveljáviti; **Geſetz-** zakonít.
Geſetzauslegung *f.* razláganje zakóna.
Geſetz-blatt, =buch *n.* zakónik; allgemeines bürgerliches Geſetzbuch občni državljánski zakónik.
Geſetzentwurf *m.* načŕt zakóna, osnútek postáve.
Geſetzeskraft *f.* zakoníta moč (-í), moč zakóna.
Geſetzesverletzung *f.* prekršek zakóna. prelomítev zakóna. [vën.
geſetzgebend zakonodájën, zakonodá-

Geſetzgeber *m.* zakonodávec.
Geſetzgebung *f.* zakonodájstvo.
Geſetzkunde *f.* zakonoznánstvo, zakonoslóvje.
geſetzkundig vešč zakónom, v zakónih izvéden, — iznájden.
Geſetzkundige *m.* zakonoznávec, zakonoslóvec.
geſetzlich *adi.* zakonit, postávən; *adv.* po zakónu, zakonito.
Geſetzlichkeit *f.* zakonítost.
geſetzlos brez zakóna, samovóljən, brezvláden.
Geſetzloſigkeit *f.* brezzákonje, samovóljnost, brezvládnost.
geſetzmäßig ſ. geſetzlich.
Geſetzmäßigkeit *f.* ſ. Geſetzlichkeit.
geſetzt resnóben, zastávən, postávən, važən; — daſs postávim, vzemimo da, recímo da ꝛc.
Geſetztheit *f.* resnóbnost, važnost.
Geſetzübertreter *m.* prestópnik zakóna.
Geſetzübertretung *f.* prestópek zakóna.
Geſetzvollſtrecker *m.* izvrševávec zakóna, izvršitelj zakóna.
Geſetzvollſtreckung *f.* izvršítev zakóna, izvršba zakóna.
Geſetzvorlage *f.* predlóžba zakóna, predloženi zakon.
Geſetzvorſchrift *f.* popis zakóna, ukáz zakóna, zakon; nach — kakor zakon veléva, — ukazúje, po zakónu.
geſetzwidrig nezakonit, protizakónski, proti zakónu, nepostávən, zakónu protivən.
Geſetzwidrigkeit *f.* nezakonítost, nepostávnost, protizakónje.
Geſicht *n.* (Geſichtsſinn) vid; (Anblick) poglèd; (Antlitz) oblíčje, obráz, lice; (Viſion) prikázən (-i), pošást (-i); vor das — kommen pred očí priti (pridem); ein ſaueres — machen krémžiti se, kislo se držati (-ím); namúdniti se; etwas zu — bekommen za-, uglédati, zapáziti kaj; ein gutes — dobre —, bistre očí *f. pl.*; ein ſchlechtes — slabe očí.
Geſichtchen *n.* obrázek, ličce.
Geſichts- očésni; vidni; oblíčni, ... obráza, ... oblíčja. [lica.
Geſichtsausdruck *m.* izráz oblíčja, —
Geſichtsfarbe *f.* barva obráza, barva v licu.
Geſichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzórni prostor, vidik.
Geſichtsknochen *m.* lična kost (-í), kost líčnica.
Geſichtskreis *m.* obzòr, obzórje.
Geſichtsmuskel *m.* (ob)líčna míšica.
Geſichtsnerv *m.* vidni živec.
Geſichtsorgan *n.* vidílo.
Geſichtspunkt *m.* motríšče, vidik, poglèd; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen —e ogléjmo si stvar z druge straní.
Geſichtsſchärfe *f.* bistrovídnost.
Geſichtsſchwäche *f.* slabovídnost, slab vid, slabe očí *pl.*
Geſichtsſinn *m.* vid.
Geſichtszug *m.* črta obráza, črta v oblíčju, obrázna črta.
Geſims *n.* okrájek, napústek, okróžica, robník, zidec.
Geſimshobel *m.* oblič véncenjak.
Geſinde *n.* družína, posli *pl.*; **Geſinde-** póselski, družínski.
Geſindel *n.* druhál (-i), sódrga, návlaka, glota, znes (-í).
Geſindelohn *m.* póselska plača.
Geſindeordnung *f.* póselski red.
Geſindeſtube *f.* družínska izba, izba za posle, izba za družíno, híštrna.
Geſindeverband *m.* družínska zveza.
geſinnt ſein mísliti, kake misli biti (sem); freundſchaftlich (feindlich) — naklónjen (sovrážən) biti.
Geſinnung *f.* mišljénje, misli *pl.*; mnenje; naméra.
Geſinnungsgenoſſe *m.* somíšljenik.
geſinnungslos brez stálnega mišljénja, brez trdnega prepríčanja.
geſinnungstüchtig vrlega mišljénja, blagomíseln.
geſittet nravən; ſein — lépega vedénja, lepih šeg; omíkan, olíkan.
Geſittung *f.* nravnost; omíkanost.
geſonnen naménjen, nakánjen; — ſein namerávati, mísliti, kániti, iméti (imám) namèn.
geſpalten nacépljen, razcépljen.
Geſpan *m.* drug; *(comes)* župan.
Geſpann *n.* vprége, zaprége, plug.
geſpannt napét, natégnjen; ſie ſind miteinand. auf —em Fuße v zaméri sta, grdo (písano) se glédata, sprla sta se.

Geſpanſchaft *f.* (Comitat) županija; (nach dem Slovaliſchen) stólica.

Geſparr *n.* škárnice *pl.*, lémezi *pl.*, tramóvje, ogrédje.

Geſpenſt *n.* strah (-ú), strašílo, pošást (-i), prikázěn (-i), duh.

Geſpenſtererſcheinung *f.* prikázěn (-i).

Geſpenſtergeſchichte *f.* pripovédka o strahóvih, — duhóvih, — prikáznih.

Geſpenſterglaube *m.* vera v strahóve.

Geſpenſterſtunde *f.* ura strahóv, čas ko duhóvi pohájajo.

Geſperr *n.* zapòr, zaklèp, zapérica, zapirálo; (am Wagen) závor, zavórnica, zavirálnica.

geſperrt zaprt.

Geſpiele *m.* vrstník, drug, továriš v otróških igrah; wir waren —n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igráli.

Geſpielin *f.* vrstnica, družíca, tovarišica v otróških igrah.

Geſpinſt *n.* preja.

geſpornt ostróžěn.

Geſpött *n.* zasramovánje, zasmehovánje, róganje, po-, zasméh, zasrámba, sramotítev, sramočénje, oponášanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotíti; grdíti, rógati se (komu).

Geſprăch *n.* pogóvor, razgóvor, govorica, pomének, pogovárjanje, poménkovanje, gòlč; ein — führen razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, pogóvor iméti (imám s kom); das — beendigen dogovoríti, izgovoríti; das — führte darauf beséda je nanésla.

geſprächig zgovórěn, razgovórěn, govorljiv, besedljiv.

Geſprächigkeit *f.* zgovórnost, razgovórnost, govorljívost.

geſprächsweiſe *adv.* v razgóvoru.

geſprenkelt pikast; prižan, písan.

Geſtade *n.* breg, obrežje, obála; primórje.

Geſtalt *f.* podóba, oblika; obràz; (v. Körper) postáva; *adv.* bergeſtalt takó; gleichergeſtalt práv takó, isto takó; anderergeſtalt drugáče, ináče, ináko; nach — der Sachen po okóliščínah, kakor nanése, kakor bo kazálo, (kakor se bo zdelo, kakor se bo vídelo); —en ſchaffen ...tvóřu; eine unbekannte — neznàn človek; (Erſcheinung) prikázěn (-i).

geſtalten podóbiti, obráziti, tvoríti; upodóbiti, izobráziti, oblíčiti; ſich — podóbo náse vzéti (vzámem), dobíti podóbo, postáti (-stánem); *impf.* podóbo náse jemáti (jémljem), dobívati podóbo, postájati, prihájati; ſich anders — drugáče zasúkati (-súčem) se, prevréči (-vŕžem) se, obŕniti se.

geſtaltet ſein kake podóbe biti (sem); wohl— lepe postáve, leporásěl, stasít; miſs— grde postáve, potvorjèn; ſo — takšěn, tak.

geſtaltlos brez podóbe.

Geſtaltung *f.* tvorítev, tvorba, upodobítev; — eines Landes uravnáva, urédba, ustrójba.

Geſtaltungskraft *f.* tvorna moč (-í), obrazotvórnost, tvoríteljnost.

Geſtampfe *n.* topòt, cepèt, cepetánje, teptánje.

geſtändig ſein priznáti, *impf.* priznávati.

Geſtändnis *n.* priznávanje, priznáva; — ablegen priznáti.

Geſtank *m.* smrad (-ú); einen — von ſich geben smrdéti (-ím); einen — machen smráditi; zasmráditi.

geſtatten do-, pripustíti, do-, privóliti, na voljo pustíti; *impf.* do-, pripúščati, do-, privoljevati; geſtattet dopuščéno.

Geſtattung *f.* dovolítev, dovoljénje, dopustítev, dopustílo.

Geſte *f.* telésna kretnja, obrázni pokrèt, telésni gibljaj.

geſtehen priznáti, izpovédati (-vém); (zulaſſen) dovóliti, pripustíti.

Geſtein *n.* kámenje, hribína.

Geſtell *n.* stalo, stojálo; podstávek; (für Töpfe) polica; (Fuß—) podnóžje.

geſtellig machen postáviti, dostáviti; privésti (-védem), pripéljati; ſich — — priti (pridem), postáviti se (pred sodnika).

geſtern včéraj; — abends snoči; von — včérajšnji; von — abends snočnji, snóčkanji.

Geſticulation *f.* telésno —, obrázno krétanje, gíbanje, gestikulácija.

geſticulieren krétati se, krétati teló, — obràz.

geſtiefelt obút.

Gewaltgeber *m.* pooblastitelj.

Gewalthaber *m.* oblastnik, pooblaščénec; mogótec; **-in** *f.* oblastnica, pooblaščénka.

Gewaltherrſcher *m.* samosilnik, trinog, krut vladár, despot.

gewaltig (ſtark) silén, močén, silovit, hud, ogromen; (mächtig) mogóčen, oblástен, velemočen; *adv.* močno, silno, jako, zelo.

Gewaltige *m.* mogótec, oblastnik.

gewaltſam silén, posilén, silovit; *adv.* po sili, siloma, s silo, posilno.

Gewaltſtreich *m.* sila, nasilje, nasilstvo, nasilni čin.

gewaltthätig nasilen, posilen, silovit.

Gewaltthätigkeit *f.* posilnost, sila, nasilje, nasilstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščénec; **-in** *f.* pooblaščénka.

Gewand *n.* obladilo, obléka, odéva, oprava.

gewandt určn, ročen, gibčen, okrétен, spretен, obrtен.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okretnost, spretnost.

gewärtig (ein. **gewärtigen** pričakovati, nadejati se, zanašati se, biti (sem) si v stresti (česa); (dienſtfertig) poslužen; des Todes **-** sein čakati na mrtjaj.

Gewärtigung *f.* čakanje, pričakovanje; in **-** čakaje, pričakujoč.

Gewäſch *n.* blebetanje, brbljanje, prazno govorjenje, besedičenje, praznomlatje.

Gewäſſer *n.* vodovje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanina; pletenina, pletež; (der Spinne) pajčevina; (der Fiſche) sajčevina.

Gewehr *n.* bramba, orožje. Schieß— puška, [illegible] risanca.

Gewehrfabrik *f.* puškarnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* streljanje s puškami, pokanje pušk. [vrba.

Gewehrholz *n.* kopito, puškino gla-

Gewehrſchmied *m.* puškar.

Gewerb *n.* rokovje *pl.*, rokovske *pl.* [rokovnik.

Gewerbe *n.* obrtništvo.

Gewerbe *n.* obrt, obrtništvo, obrtnija; [illegible] rokodelstvo; ein — treiben obrt izvrševati, obrtovati; živéti (živiti se) ob obrtu; betriebspflichtiges — obrt z obvéznim obrátom; **Gewerbe-** und **Gewerbs-** obrtén, obrtniški.

Gewerbebefugnis *f.* obrtna pravica.

Gewerbebetrieb *m.* obrtovánje, vrába obrta.

Gewerbeconceſſion *f.* obrtno dopustilo.

Gewerbefreiheit *f.* svobóda obrta, obrtna svobóda.

Gewerbegehilfe *m.* obrtni pomočník.

Gewerbegeld *n.* obrtni davék, obrtnina.

Gewerbegenoſſenſchaft *f.* obrtna zádruga.

Gewerbegericht *n.* obrtno sodišče.

Gewerbekammer *f.* obrtna zbórnica.

Gewerbelehrling *m.* obrtni učénec.

Gewerbeordnung *f.* obrtni red.

Gewerbethätigkeit *f.* obrtnost. [nica.

Gewerbetreibende *m.* obrtnik; *f.* obrt-

Gewerbewesen *n.* obrtstvo, obrtne stvari.

Gewerbfleiß *m.* obrtnost.

gewerblich obrtén, obrtovén. [stva.

gewerblos brez obrta, brez rokodélgewerbſam obrtén; prizadéven. [i-ti.

Gewerbsangelegenheit *f.* obrtna stvar

Gewerbsausführung *f.* obrtna razstáva.

Gewerbsgenoſs *m.* obrtni tovariš, soobrtnik.

Gewerbsgeſchäft *n.* obrt, obrtnija, obrtni posel.

Gewerbsgeſetz *n.* obrtni zakon.

Gewerbsleute *pl.* obrtniki.

Gewerbsmann *m.* obrtnik. [toma.

gewerbsmäßig obrtniški, obrtno, obr-

Gewerbsſtand *m.* obrtni stan.

Gewerbsſteuer *f.* obrtovališče.

Gewerbsſteuer *f.* obrtni davék, obrtnina. [nje.

Gewerbsunterſtützung *f.* podpiranje obrtnikov

Gewerbsverein *m.* obrtno društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelitev obrta.

Gewerbsverluſt *m.* izguba obrta.

gewerbsverſtändig vešč obrta, izveden — izurjen v obrta.

Gewerbsverſtändige *m.* obrtni veščak.

Gewerk *n.* delo; [illegible] obravnava. [illegible] rudarska družba; rudarski [illegible]; rudnik.

Gewerke *m.* rudnik, rudarski [illegible] rudnikar.

Gewerkenbuch *n.* knjiga rudárskih družábnikov.

Gewerkſchaft *f.* rudárska družba.

Gewerksherr *m.* továrnar, posestnik rúdnikov.

Gewerksmann *m.* továrniški délavec, rúdniški délavec, rudár.

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utéž (-í); (Wichtigkeit) važnost, tehtnost, imenítnost, znamenítost, pomémba, veljáva; eine Sache von — imenítna —, važna reč (-í); ein Mann von — veljávèn mož; ein — auf etw. legen smátrati —, iméti (imám) kaj za važno, visóko céniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtèn, težák; *fig.* važèn, tehtovít, znamenít, imenítèn, veljávèn.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, tehtovítost, važnost, znamenítost, veljáva.

Gewichtsverhältnis *n.* razmérje teže.

Gewichtsverluſt *m.* izgúba teže.

gewichtvoll tehtèn, tehtovít, važèn, imenítèn, veljávèn, znamenít.

gewiegt izvéden, izkúšen, izúrjen, veščˊ. [nje.

Gewieher *n.* rezgèt, rezgetánje, hrza-

gewillt naménjen, pri volji; ich bin — nakánil sem, naménil sem, nameráva, mislim, volja me je, miſèl me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolénje, gomezénje, mrgoljáva, vrvénje; (Gedränge) gneča, vreva, vrenje.

Gewimmer *n.* ječánje, stok, stókanje.

gewimpert véjicat.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motánje, navijanje; (Garn—) navítèk, namótèk, pasmo; (in der Schraube) vijàk, navòj.

Gewinn *m.* dobíčèk, dobítèk, pridobítèk.

gewinnbringend koristonóšèn, hasnovít; — ſein dobíčèk donášati, — nesti. — dajáti.

gewinnen dobíti, pridobíti; pridélati; *impf.* dobívati, pridobívati; pridelovati; (erreichen) doséči (-sézem); Oberhand — premóči (-mórem), premágati, užúgati, preobládati; (im Spiele) priigráti; (durch Landbau) prikmétovati; (durch Wirtſchaft) prigospodáriti, prigospodinjíti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigoljufáti u. ſ. w.; (an Stärke —) močnéjši postáti (-stánem), okrepíti se, ojáčiti se; opomóči (-mórem) si, izgórňati se. [lčn.

gewinnend pridobljiv, míkavčn; vabí-

Gewinner *m.* dobítelj, dobítnik, dobívčc, dobívàč; (einer Schlacht) zmagodobítnik; =in *f.* dobívka.

gewinnreich hasnovít, zeló koristčn, mnogo dobíčka donašajòč.

Gewinnſucht *f.* pohlèp po dobíčku, dobičkožéljnost, dobíčkarstvo, koristolóvje.

gewinnſüchtig pohlépčn po dobíčku, dobičkožéljčn, koristolóvčn, dobíčkarski.

Gewinntheil *m.* delež dobíčka.

Gewinnung *f.* dobívanje, pridobívanje, pridobítèv.

Gewinſel *n.* cviljénje, cvil.

Gewinſt *m.* dobíčèk, dobítèk.

Gewinſtlotterie *f.* loterija na dobítke.

Gewinſtſchein *m.* dobitkóvnica.

Gewirk *n.* tkanje, tkanína.

Gewirr *n.* zmeda, zmešnjáva, metež, homatija.

gewiß gotòv, resníčen, izvéstčn; (fest) trdčn, varčn; ein gewiſſer nekdo, neki, nekak; mit einer gewiſſen Naturanlage z nékako prirojéno zmóžnostjo; (feſtgeſetzt) odlóčen, gotòv, stanovítčn; einer Sache — ſein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotóvo, za trdno, zarés, izvéstno.

Gewiſſen *n.* vest (-í); das gute — čista vest; das böſe — slaba, huda vest; laxes — kosmáta vest; zartes — tanka, rahla vest; das nagende — črv vestí; jemdm. ins — reden na srce govoríti, prigovárjati, vest vzbújati, opomínjati, svaríti; ſich ein — aus etwas machen iméti (imám) ob. šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavóljo tega me vest ne peče (grize), — mi vest ničésar ne očíta.

gewiſſenhaft *adi.* vestčn, zdušèn, natánččn; *adv.* vestno, natánčno, zdušno.

Gewiſſenhaftigkeit *f.* vestnost, natánčnost, zdušnost; von geringer — malovéstčn.

gewiſſenlos brezvéstčn. [véstnica.

Gewiſſenloſe *m.* brezvéstnik; *f.* brez-

Gewiſſenloſigkeit *f.* brezvéstnost.
Gewiſſensangſt *f.* huda (težka) vest (-i), tesnóba vesti, dušni nemír.
Gewiſſenserforſchung *f.* izpraševánje vesti.
Gewiſſensfreiheit *f.* svobóda vesti, dušévna svobóda.
Gewiſſenspflicht *f.* dolžnóst vesti, vestna dolžnóst.
Gewiſſensruhe *f.* mir vesti, mirna vest.
Gewiſſensſache *f.* vestna reč (-i).
Gewiſſenſcrupel *m.* pomíslek vesti, dvom vesti, nemírna vest.
Gewiſſensunruhe *f.* nemír ob. nepókoj vesti, nemírna (nepokójna) vest.
gewiſſermaßen nekakó, nekam, v nekem ozíru, tako rekoč, rekel bi.
Gewiſsheit *f.* gotóvost, resníčnost; (Sicherheit) varnost; — ſich verſchaffen zagotóviti se, prepríčati se.
Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), nevíhta; vihár.
gewitterhaft hudoúrěn; vihárěn.
Gewitterluft *f.* hudoúrni vzdúh.
gewitterſchwer hudoúrěn; sopárěn.
gewitterſchwül sopárěn, zagátěn.
Gewitterſchwüle *f.* sopárica, sopárnost, zagátnost.
Gewitterſturm *m.* piš, vihár. [čica.
Gewitterwolke *f.* hudoúrni oblák, oblagewitzigt spámetovan, poučèn; er iſt — spámetoval se je, izučílo ga je, izmodrílo ga je.
Gewoge *n.* valovánje, zíbanje valóv, zagánjanje valóv, bíbavica.
gewogen nagnjen, naklónjen; blagovóljèn, dobrohótèn.
Gewogenheit *f.* nágnjenost, naklónjenost; dobrohótnost.
gewohnen naváditi se, priváditi se, priučíti se.
gewöhnen naváditi, priváditi, naučíti, priučíti; *impf.* váditi, priučevati; ſich — naváditi se, priváditi se, priučíti se.
Gewohnheit *f.* naváda; običáj, šega; üble — grda naváda, razváda; eine — ablegen odváditi se (česa). [váde.
Gewohnheitsdiebſtahl *m.* tatvína iz na-
Gewohnheitsrecht *n.* običájno pravo.
Gewohnheitsſünde *f.* greh iz naváde, prinavájeni greh.
gewöhnlich naváden, običájen, obíčen; (alltäglich) vsakdánji; *adv.* navádno, po navádi, običájno; véčjidel, večínoma.
gewohnt vajen, navájen; — ſein navádo iméti (imám).
Gewölbe *n.* (Wölbung) svòd, oblók; (Raum) hrám, shramba; (Kaufmannsgewölbe) prodajálnica, štacúna.
Gewölbebogen *m.* svodni oblók.
gewölbeförmig oblókast, svodast.
gewölbt oblókan, v oblók zidan, na oblók.
Gewölk *n.* obláki *pl.*
Gewölle *n.* svaljèk perja ali dlake (bei den Vögeln).
Gewühl *n.* gneča, vreva, metež, stiska.
gewulſtet nabrékěl.
Gewürm *n.* črvád (-i), črvi *pl.*
Gewürz *n.* dišáva, dišéčina; záprava, začímba; (Wurzeln) dobrodišéče koreníne.
gewürzhaft dišávěn.
Gewürzhandel *m.* kupčíja z dišávami.
Gewürzhändler *m.* dišávar, trgóvec —, kupčevávec z dišávami.
Gewürznelke *f.* klinčék, cvečíč, (nágeljnova) žrebíca, žrebínec.
gewürzreich dišávěn, blagodišèč.
gezackt nazóbčkan.
gezähnt nazóbčan, zobčast, zobàt.
Gezänk *n.* prepír, razpòr, svaja; *triv.* ravs in kavs.
Gezauder *n.* obotávljanje, obotáva, oprézovanje.
Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bíbavica; (Ebbe u. Flut) oséka in plima.
Gezelt *n.* šator, šatoríšče; ein — aufſchlagen šator razpéti (-pnèm), šator postáviti, ušatóriti se.
Gezieſer *n.* mrčès, golázěn (-i).
geziemen ſich spodóbiti se, pristáti (pristojim), prístovati.
geziemend spodóběn, pristójèn.
geziert okrášen, nalepotíčen, ozáljšan, nakíčen.
Gezirp *n.* cvrčánje, skrganje.
Geziſch *n.* síkanje, zvízdanje, psíkanje.
gezogen vlečen, potégnjen; —es Gewehr risanica.
Gezücht *n.* zaléga.
Gezwitſcher *n.* žvrgolénje, gostolénje.

gezwungen siljen, prisíljen, primóran, prinújen.

Ghaſele *f.* (Dichtungsform) gazéla.

Gicht *f.* protín, skrnína, údnica, koščína, pokóstnica, kostenica; (in den Füßen) podgròm, pútika. [jiče.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grózdje.

Gichtbruch *m.* mrtvoùd, mrtvoúdnost.

gichtbrüchig mrtvoúden.

gichtiſch protínast, skrnínast; podgrómast.

Gichtroſe *f.* potónika, kresník.

Gichtſtoff *m.* protinína.

Gichtwurz *f.* jesénək.

Giebel *m.* hišno čelo, zatrèp; (Verſchalung) obòj, opáž.

Giebeldach *n.* dvostrána streha, cela streha.

Giebelſeite *f.* čelna stran (-í), opážna stran (hiše).

Giebigkeit *f.* dávščina, davək, dača.

Gier *f.* pohlèp, poželénje, pohlépnost, lákomnost.

gierig pohlépən, prihotljìv, lákoměn, hlastən; *adv.* pohlépno, hlastno.

Gierige *m.* pohlépnež, lákomnik.

Gierigkeit *f.* pohlépnost, lákomnost.

Gießbach *m.* hudoúrnik, líják, neúrnik, sušəc, bujica.

Gießbecken *n.* médenica, umiválnica.

Gießbeckenknecht *m.* kopítasti hrustánəc.

gießen liti (lijem), tóčiti; nalíti, natóčiti; *impf.* nalívati (u. nalíjati), natákati; hinein— vlíti, *impf.* vlívati u. vlíjati; eine Form — zliti, (*impf.* zlívati).

Gießer *m.* livəc, liváč.

Gießerei *f.* livárnica, lívnica.

Gießkanne *f.* naliválo, poliválnik, zaliváča, škropílnica.

Gießkelle *f.* livárska žlica.

Gießofen *m.* topílnica.

Gießkrone *f.* žleb-líják.

Gießſchaff *n.* lij, líják, lákomnica.

Gift *n.* strup, ótrov, jad, trovílo; čemér; — eingeben zavdáti (-vdám), ostrúpiti, otrovàti (-trújem); — und Galle ſpeien togóte péniti se, besnéti.

giftabtreibend protistrúpən. [nica.

Giftdrüſe *f.* strupna žleza, žleza strúp-

giften ſ. ärgern.

giftig strupén, strupovít, otróvən; *fig.* togótən, zloběn.

Giftigkeit *f.* strupénost, strupovítost.

Giftkraut *n.* strupéno zélišče, otróvna zel (-í).

Giftkunde *f.* strupoznánstvo, struposlóvje, otróvarstvo.

Giftmehl *n.* míšnica.

Giftmiſcher *m.* zavdajávəc, otróvnik, strupár; =in *f.* zavdajávka, otróvnica.

Giftmiſcherei *f.* zavdajávstvo. priprávljanje —, kúhanje strupov, trovánje.

Giftmittel *n.* lek —, pomóčək zoper strup, prótistrup.

giftreich strupovít, močno strupén.

Giftſchwamm *m.* strupéna goba.

Giftſtoff *m.* strupenína, trovílo.

Giftſtropfen *m.* kaplja strupa, strupéna kaplja.

Giftware *f.* otrovílo.

Giftwurz *f.* *(Polygonum historta)* kačja korenína.

Giftwütherich *m.* *(Cicuta virosa)* vélika trobelíka. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-

Gigant *m.* velikán, orják, gigant.

gigantiſch velikánski, orjáški.

Gilbe *f.* rumenóst, žoltóst; (Stoff) žoltílo; (Erbe) žoltíca, rumenica.

Gilde *f.* továrištvo, društvo, družba, brátovščina.

Gilet *n.* telóvnik, prsnik, opŕsnik.

giltig veljávən, v veljávi.

Giltigkeit *f.* veljávnost, veljáva.

Gimpel *m.* kalín, popkar, brstník, zímovka; *fig.* prismóda, tepəc, prismójeneč, bedák, topoglávəc, budálo.

Ginſter *m.* (**Geniſte** *f.*, *Genista tinctoria)* žoltilína, žoltovína; *(G. sagittalis)* košeníčica; *(G. germanica)* bodíčevje.

Gipfel *m.* vŕh, vrhúnəc, vršác; *dem.* vršíč, vršíček; *coll.* vrhóvje, vršíčje.

Gipfelholz *n.* vrhóvje, vrhovína.

Gipfelpunkt *m.* vršíšče.

gipfelreich vrhovàt.

Gips *m.* sadra, malək, gips: **Gipsadrén**, sadrov, malčev.

Gipsabdruck *m.* sadréni odtísk.

Gipsarbeit *f.* sadréni izdélək, izdélək iz malca.

Gipsarbeiter *m.* sadrar, malčar.

Geſchiebe *n.* potiskovánje, porívanje, suvánje; *(mont.)* spljaka, prod, prodovína, naplavína.

Geſchirr *n.* posóda; *dem.* posódica; *coll.* posódje; (Geräth) opráva, pripráva; (bei Pferden) zaprége, konjska opráva; =**händler** *m.* posódar; lončár; =**handlung** *f.* posódarstvo; lončárstvo.

Geſchlecht *n.* rod (-a u. -ú), pleme (-na), rodovína; das männliche (weibliche) — moški (ženski) spòl; (Art) razpol, vrsta; (Generation) zarod, naraščáj.

geſchlechtlich spolèn, po spolu.

Geſchlechts- po rodu, rodovínski; po spolu, spolni.

Geſchlechtsfolge *f.* rodoslèd, rodoslédje; männliche — naslédba móškega spola.

Geſchlechtsfolger *m.* naslédnik rodú, rodoslédnik.

Geſchlechtsforſcher *m.* rodoslóvec.

Geſchlechtskunde *f.* rodoslóvje.

geſchlechtslos brezspólen, brez spola.

Geſchlechtsname *m.* rodovínsko imé (-na); (Zuname) priímek.

Geſchlechtsorgan *n.* spolovílo, rodílo, plodílo, plemenílo.

Geſchlechtsregiſter *n.* rodopìs, rodóv-nik.

Geſchlechtsreife *f.* spolna godnost, godna leta za možitév, za ženitév.

Geſchlechtstheile *pl.* rodíla, spolovíla, spolni udje.

Geſchlechtstrieb *m.* spolni nagòn; poltna pohótnost.

Geſchlechtswappen *n.* rodovínski grb.

Geſchlechtswort *n.* (Artikel) spolnik, člen.

geſchliffen izbrúšen, nabrúšen, uglájen; *fig.* omíkan, olíkan.

Geſchliffenheit *f.* izbrúšenost, uglájenost; omíkanost, olíkanost.

Geſchlinge *n.* zánkanje; zankanína, preplèt; drob, osrčje, otróba.

Geſchmack *m.* okús, vkus; slast (-í); er findet — daran to mu je všeč, to mu je pogódu, to mu dopáde, to mu godí, to mu ugája; bitterer — grenèc; bittern, ſüßen — haben (po)grenéti, (po)sladéti; feiner — tanèk ob. dobèr okús; den — bilden okús bístriti, bístiti, líkati; ein Mann von — mož dóbrega okúsa, razsóden (razbórèn) mož, ki uméje, kaj je lepo.

geſchmacklos brezokúsen, neokúsen; neslástèn; (fade) plevèk, pleh̀k, omlédèn, pust, neslán.

Geſchmackloſigkeit *f.* brezokúsnost, neokúsnost; neslástnost; plevkóst, omlédnost, neslánost.

Geſchmacksbildung *f.* číščenje ob. líkanje okúsa.

Geſchmackslehre *f.* krasoslóvje, nauk o okúsu.

Geſchmacksſache *f.* stvar (-í) okúsa.

Geſchmacksſinn *m.* okús.

geſchmackvoll okúsen.

geſchmackwidrig neokúsen.

Geſchmeide *n.* kována dragotína; (Gold—) zlatnína; (Silber—) srebrnína; nakit.

Geſchmeidekäſtchen *n.* shranílo —, skrinjica za dragotíne.

Geſchmeidewaren *pl.* dragotíne *pl.*, dragotínje.

geſchmeidig voljèn, gibèk, gibčèn, mehèk; (gewandt) okrétèn; (v. Körper) šibèk, vitèk; — machen omehčáti, omečíti.

Geſchmeidigkeit *f.* voljnost, gibčnost, mehkóst; okrétnost; šibkóst, vitkost.

Geſchmeiß *n.* blato, govno; (v. Vögeln) ptičjak; (v. Inſecten) zapljúnek, zapljívek, zaléga; (Ungeziefer) mrčès, črvád (-i); (Geſindel) druhál (-i), izmèt, glota.

Geſchmetter *n.* trobéntanje, tróbljenje; (v. Donner) grmènje.

Geſchnatter *n.* gáganje; blebetánje.

geſchnürkelt izprelepotíčen, s preplétki okrášen.

Geſchöpf *n.* stvar (-í).

Geſchoß *n.* strela; (an Pflanzen) mladíka, mladíca, omlád, letorást (-i), odráslek, pogánjèk; (Stockwerk) nadstrópje; ein Haus mit drei —en trínadstropna hiša, tristrópna hiša; *mil.* izstrélek.

Geſchrei *n.* krik, kričánje, vek, vekánje, večánje, vpítje, vika; ein — erheben zakríčati (-čím), zavpíti (-píjem), krik zagnáti (-ženem).

Geſchreibſel *n.* pisárjenje, pisarija.

Geſchütz *n.* tòp, kanón, strélba, topóvi *pl.*, kanóni *pl.*; =**donner** *m.* grmènje —, grmljáva —, grmljavína topóv.

Geſchützſalve *f.* skupni strel iz topov.
geſchützt zavarován, v zavétju.
Geſchützweſen *n.* topništvo.
Geſchwader *n.* oddélek bójnega brodóvja; konjíška četa.
geſchwänzt repàt.
Geſchwätz *n.* blebetánje, žlabudránje, čebljánje, čeljustánje, čvekánje. [čën.
geſchwätzig blebetáv, žlabudráv, jezí-
Geſchwätzigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezíčnost.
geſchweift zaslóčen.
geſchweige *adv.* nikár, kámo-li, da molčím, da nič ne rečem, da ne omènim.
geſchwind hitër, urën, brz, nagël; *adv.* brž, hitro, urno, naglo, ročno.
Geſchwindigkeit *f.* hitróst, urnost, brzóst, brzína, hítrica.
Geſchwindigkeitsmeſſer *m.* brzinomèr.
Geſchwindſchreibkunſt *f.* hitropísje, brzopis. [nje.
Geſchwirr *n.* brnénje, brenčánje, frčá-
Geſchwiſter *pl.* sorojénci, bratje in sestre.
Geſchwiſterkind *n.* brátranec; bratrána, brátranka; (v. d. Schweſter) sestránec, sestrič, séstrnič; sestrána, sestránka, sestríčna; strínič (strnič).
geſchwiſterlich brátovski, séstrski; *adv.* po brátovsko, brátovski, po séstrsko, séstrski, kakor bratje in sestre.
Geſchwiſterliebe *f.* brátovska (séstrska) ljubézen (-i).
Geſchworne *m.* porótnik, priséženec; — ſein porotnikovati.
Geſchwornen- porótniški; **=amt** *n.* porótniško opravílo, porótniška služba; **=bank** *f.* porótniška klop (-í); **=gericht** *n.* porótno sodíšče, poróta; **=liſte** *f.* imenik porótnikov.
Geſchwulſt *f.* oteklína, zateklína, otók, obotáva, obotávica, hrga; (Aufgebunſenheit) zabúhlost, nadútost.
Geſchwür *n.* uljé (-ésa), tvór (-a u. -ú), vrèd, prišč, čír. čiráj, ščírjevec; (hartes) trdnica; (durch Quetſchen entſtanden) otíska; Nagel— zanóhtnica, zagnída.
geſchwürig tvorast, čírav.
geſegnen ſ. ſegnen; Gott geſegne es dir Bog ti blagoslóvi; Bog povíni; das Zeitliche — preséliti se (s sveta) v večnost, ta svet zapustíti.

Geſelchte(s) *n.* povojéno mesó, povojenína.
Geſelle *m.* pomagúč, pomočník; (Gefährte) tovariš, drug, družník; ein liederlicher — malopridnež, razuzdánec; ein fauler — lenúh, tožljívec.
geſellen drúžiti; z-, pridrúžiti; ſich — drúžiti se, pajdášiti se; pridrúžiti se.
Geſellen-buch *n.* imenik rokodélskih pomočníkov; **=lade** *f.* skládnica rokodélskih pomočníkov; **=verein** *m.* društvo rokodélskih pomočníkov.
geſellig družën, družljiv; priljúden.
Geſelligkeit *f.* družnost, družljívost; priljúdnost.
Geſellin *f.* druža, drugarica. družica, tovarišica.
Geſellſchaft *f.* družba, društvo; drúščina, tovarišija.
Geſellſchafter *m.* družábnik; tovàriš; **=in** *f.* družábnica; družica, tovarišica.
geſellſchaftlich družbén, društvén, družábën; (geſellig) družën, družljiv.
Geſellſchafts- družbén, društvén, družábën; **=fräulein** *n.* góspica družábnica; **=glied** *n.* član društva, društvenik, družábnik, družník; **=kreis** *m.* družba, društvéni krog; **=rechnung** *f.* družbéni račún.
Geſenk *n.* grezílo, potapljávka; (Abſenker d. Weinſtockes) grebenica, vláčenica, živica; (d. Schmied) kalupnják.
Geſenkamboß *m.* žlebáto nakoválo.
Geſenke *n.* položína, poníkva.
Geſetz *n.* zakon, postáva; (Richtſchnur) vodílo, pravílo; im Sinne des —es, kraft des —es po zakónu; das — vollziehen zakon izvršíti; das — erlaſſen zakon izdáti; ein — aufheben zakon preklícati (-kličem), — ovréči (-vržem), — razveljáviti; **Geſetz-** zakonit.
Geſetzauslegung *f.* razláganje zakóna.
Geſetz-blatt, =buch *n.* zakónik; allgemeines bürgerliches Geſetzbuch občni državljánski zakónik.
Geſetzentwurf *m.* načŕt zakóna, osnútek postáve.
Geſetzeskraft *f.* zakonita moč (-í), moč zakóna.
Geſetzesverletzung *f.* prekršek zakóna. prelomítev zakóna. [vën.
geſetzgebend zakonodájën, zakonodá-

Geſetzgeber *m.* zakonodávec.
Geſetzgebung *f.* zakonodájstvo.
Geſetzkunde *f.* zakonoznánstvo, zakonoslóvje.
geſetzkundig vešč zakónom, v zakónih izvéden, — iznájden.
Geſetzkundige *m.* zakonoznávec, zakonoslóvec.
geſetzlich *adi.* zakonit, postávěn; *adv.* po zakónu, zakonito.
Geſetzlichkeit *f.* zakonítost.
geſetzlos brez zakóna, samovóljen, brezvládən.
Geſetzloſigkeit *f.* brezzákonje, samovóljnost, brezvládnost.
geſetzmäßig ſ. geſetzlich.
Geſetzmäßigkeit *f.* ſ. Geſetzlichkeit.
geſetzt resnóběn, zastávěn, postávěn, važěn; — daſs postávim, vzemímo da, recímo da ꝛc.
Geſetztheit *f.* resnóbnost, važnost.
Geſetzübertreter *m.* prestópnik zakóna.
Geſetzübertretung *f.* prestópěk zakóna.
Geſetzvollſtrecker *m.* izvrševávec zakóna, izvršitelj zakóna.
Geſetzvollſtreckung *f.* izvršítěv zakóna, izvršba zakóna.
Geſetzvorlage *f.* predlózba zakóna, predložéni zakon.
Geſetzvorſchrift *f.* popis zakóna, ukàz zakóna, zakon; nach — kakor zakon veléva, — ukazúje, po zakónu.
geſetzwidrig nezakonit, protizakónski, proti zakónu, nepostávěn, zakónu protívěn.
Geſetzwidrigkeit *f.* nezakonítost, nepostávnost, protizakónje.
Geſicht *n.* (Geſichtsſinn) vid; (Anblick) poglèd; (Antlitz) oblíčje, obràz, lice; (Viſion) prikázěn (-i), pošást (-i); vor das — kommen pred očí priti (pridem); ein ſaueres — machen krémžiti se, kislo se držati (-ím); namŕdniti se; etwas zu — bekommen za-, uglédati, zapáziti kaj; ein gutes — dobre —, bistre očí *f. pl.*; ein ſchlechtes — slabe očí.
Geſichtchen *n.* obrázěk, ličce.
Geſichts- očésni; vidni; oblíčni, ... obráza, ... oblíčja. [lica.
Geſichtsausdruck *m.* izràz oblíčja, —
Geſichtsfarbe *f.* barva obráza, barva v licu.
Geſichtsfeld *n.* (Horizontfläche) vidni prostor, obzórni prostor, vidik.
Geſichtsknochen *m.* lična kost (-i), kost líčnica.
Geſichtskreis *m.* obzòr, obzórje.
Geſichtsmuskel *m.* (ob)líčna míšica.
Geſichtsnerv *m.* vidni živec.
Geſichtsorgan *n.* vidílo.
Geſichtspunkt *m.* motríšče, vidik, poglèd; betrachten wir nun die Sache aus einem anderen —e ogléjmo si stvar z druge straní.
Geſichtsſchärfe *f.* bistrovídnost.
Geſichtsſchwäche *f.* slabovídnost, slab vid, slabe očí *pl.*
Geſichtsſinn *m.* vid.
Geſichtszug *m.* črta obráza, črta v oblíčju, obrázna črta.
Geſims *n.* okrájěk, napústěk, okrózica, robník, ziděc.
Geſimshobel *m.* oblič véncenjak.
Geſinde *n.* družína, posli *pl.*; Geſinde- póselski, družínski.
Geſindel *n.* druhál (-i), sódrga, návlaka, glota, znes (-i).
Geſindelohn *m.* póselska plača.
Geſindeordnung *f.* póselski red.
Geſindeſtube *f.* družínska izba, izba za posle, izba za družíno, híštrna.
Geſindeverband *m.* družínska zveza.
geſinnt ſein misliti, kake misli biti (sem); freundſchaftlich (feindlich) — naklónjen (sovrážěn) biti.
Geſinnung *f.* mišljénje, misli *pl.*; mnenje; naméra.
Geſinnungsgenoſſe *m.* somíšljenik.
geſinnungslos brez stálnega mišljénja, brez trdnega prepríčanja.
geſinnungstüchtig vrlega mišljénja, blagomíseln.
geſittet nravěn; ſein — lépega vedénja, lepih šeg; omíkan, olíkan.
Geſittung *f.* nravnost; omíkanost.
geſonnen naménjen, nakánjen; — ſein namerávati, místiti, kániti, iméti (imám) namèn.
geſpalten nacépljen, razcépljen.
Geſpan *m.* drug; *(comes)* župàn.
Geſpann *n.* vprége, zaprége, plug.
geſpannt napét, natégnjen; ſie ſind miteinand. auf —em Fuße v zaméri sta, grdo (písano) se glédata, sprla sta se.

Geſpanſchaft *f.* (Comitat) županija; (nach dem Slovakiſchen) stólica.

Geſparr *n.* škárnice *pl.*, lémezi *pl.*, tramóvje, ogrédje.

Geſpenſt *n.* strah (-ú), strašílo, pošást (-i), prikázěn (-i), duh.

Geſpenſtererſcheinung *f.* prikázěn (-i).

Geſpenſtergeſchichte *f.* pripovédka o strahóvih, — duhóvih, — prikáznih.

Geſpenſterglaube *m.* vera v strahóve.

Geſpenſterſtunde *f.* ura strahóv, čas ko duhóvi pohájajo.

Geſperr *n.* zapòr, zaklèp, zapérica, zapirálo; (am Wagen) závor, zavórnica, zavirálnica.

geſperrt zaprt.

Geſpiele *m.* vrstník, drug, továriš v otróških igrah; wir waren —n in der Jugend v mladosti smo se skupaj igráli.

Geſpielin *f.* vrstnica, družica, tovarišica v otróških igrah.

Geſpinſt *n.* preja.

geſpornt ostróžěn.

Geſpött *n.* zasramovánje, zasmehovánje, róganje, po-, zasméh, zasrámba, sramotítěv, sramočénje, oponášanje; — treiben zasramovati, zasmehovati, sramotíti; grdíti, rógati se (komu).

Geſpräch *n.* pogóvor, razgóvor, govorica, poméněk, pogovárjanje, poménkovanje, gòlč; ein — führen razgovárjati se, pogovárjati se, méniti se, poménkovati se, pogóvor iméti (imám s kom); das — beendigen dogovoríti, izgovoríti; das — führte darauf beséda je nanésla.

geſprächig zgovórěn, razgovórěn, govorljiv, besedljiv.

Geſprächigkeit *f.* zgovórnost, razgovórnost, govorljívost.

geſprächsweiſe *adv.* v razgóvoru.

geſprenkelt pikast; prižan, pisan.

Geſtade *n.* breg, obrégje, obála; primórje.

Geſtalt *f.* podóba, oblika; obràz; (v. Körper) postáva; *adv.* bergeſtalt takó; gleichergeſtalt práv takó, isto takó; anderergeſtalt drugáče, ináče, ináko; nach — der Sachen po okóliščinah, kakor nanése, kakor bo kazálo, (kakor se bo zdelo, kakor se bo vídelo); —en ſchaffend obrazotvórěn; eine unbekannte — neznàn človek; (Erſcheinung) prikázěn (-i).

geſtalten podóbiti, obráziti, tvoríti; upodóbiti, izobráziti, oblíčiti; ſich — podóbo náse vzéti (vzámem), dobíti podóbo, postáti (-stánem); *impf.* podóbo náse jemáti (jémljem), dobívati podóbo, postájati, prihájati; ſich anders — drugáče zasúkati (-súčem) se, prevréči (-vržem) se, obŕniti se.

geſtaltet ſein kake podóbe biti (sem); wohl— lepe postáve, leporásél, stasít; miſs— grde postáve, potvorjèn; ſo — takšèn, tak.

geſtaltlos brez podóbe.

Geſtaltung *f.* tvorítěv, tvorba, upodobítěv; — eines Landes uravnáva, urédba, ustrójba.

Geſtaltungskraft *f.* tvorna moč (-í), obrazotvórnost, tvoríteljnost.

Geſtampfe *n.* topòt, cepèt, cepetánje, teptánje.

geſtändig ſein priznáti, *impf.* priznávati.

Geſtändnis *n.* priznávanje, priznáva; — ablegen priznáti.

Geſtank *m.* smrad (-ú); einen — von ſich geben smrdéti (-ím); einen — machen smráditi; zasmráditi.

geſtatten do-, pripustíti, do-, privóliti, na voljo pustíti; *impf.* do-, pripúščati, do-, privoljevati; geſtattet dopuščéno.

Geſtattung *f.* dovolítěv, dovoljénje, dopustítěv, dopustílo.

Geſte *f.* telésna kretnja, obrázni pokrèt, telésni gibljaj.

geſtehen priznáti, izpovédati (-vém); (zulaſſen) dovóliti, pripustíti.

Geſtein *n.* kámenje, hribína.

Geſtell *n.* stalo, stojálo; podstávěk; (für Töpfe) polica; (Fuß—) podnóžje.

geſtellig machen postáviti, dostáviti; privésti (-védem), pripéljati; ſich — — priti (pridem), postáviti se (pred sodníka).

geſtern včéraj; — abends snoči; von — včérajšnji; von — abends snočnji, snóčkanji.

Geſticulation *f.* telésno —, obrázno krétanje, gíbanje, gestikulácija.

geſticulieren krétati se, krétati teló, — obràz.

geſtiefelt obút.

Geſtion *f.* oprávljanje službe, uradovánje, poslovánje.
Geſtionsprotokoll *n.* oprávni zapísnik.
Geſtirn *n.* ozvézdje, zvezde *pl.*; (Stern) zvezda.
Geſtirnanbeter *m.* zvezdomóljec, častívec zvezd. [zvezd.
Geſtirndienſt *m.* zvezdočástje, češčénje
geſtirnt zvezdnat, zvezdén, zvezdovít, z zvézdami obseján, — obsút. [vica.
Geſtöber *n.* meténje, metelíca, metá-
Geſtöhne *n.* ječánje, stókanje.
Geſtotter *n.* jecljánje.
Geſträuch *n.* grmóvje, grmje.
geſtreckt iztégnjen, napét; —en Laufes v skòk, v dir, skókoma.
geſtreift progast, pisan; prižast, brezast, pasast, rižast, marógast.
geſtrenge ostèr, strog; (tapfer) hrabèr, junáški; —er Herr mílostljivi gospód, vaše gospódstvo.
geſtrig včérajšnji.
Geſtrüppe *n.* grmóvje, goščáva, hosta, čúmovlje, šuma, halóza.
Geſtübe *n.* prah, prašína.
Geſtüt *n.* žrebčárnica, kobilárnica.
Geſtütmeiſter *m.* oskrbník kobilárnice.
Geſtütpferd *n.* konj iz žrebčárnice.
Geſtütſtute *f.* kobíla iz kobilárnice.
Geſuch *n.* prošnja; ein — abſchlagen prošnjo odbíti (-bíjem), prošnje ne uslíšati (-slíšim); — belegen obložíti —, oprémiti prošnjo; einem —e Folge geben ugodíti prošnji, prošnjo uslíšati.
Geſuchsbeilage *f.* prilóga prošnje.
Geſuchserledigung *f.* rešítev prošnje.
Geſumme *n.* brenčánje, brnénje.
geſund zdràv; — werden ozdravéti; — machen ozdráviti, *impf.* ozdrávljati.
Geſundbad *n.* (warmes) toplice *pl.*
Geſundbrunnen *m.* zdravílna voda, lekovita voda, zdravílni studénec.
geſunden (geneſen) ozdravéti (-im), okrévati, ozdráviti se.
Geſundheit *f.* zdravje; eine — ausbringen napíti (-píjem) komu na zdravje, nazdráviti. [zor.
Geſundheitsaufſicht *f.* zdrávstveni nad-
Geſundheitskunde *f.* nauk o zdravju, zdravoznánstvo, zdravoslóvje.
Geſundheitspflege *f.* gojitév zdravja, pospéšba —, negovánje zdravja.
Geſundheitspolizei *f.* zdrávstveno redárstvo, zdrávstvena policija. [vílo.
Geſundheitsregel *f.* zdrávstveno pra-
Geſundheitsrückſichten *pl.* zdrávstveni ozíri.
Geſundheitsſtörung *f.* pokazítev zdravja, pokaženo zdravje.
Geſundheitsweſen *n.* zdravstvo.
Geſundheitszeugnis *n.* zdrávstveno izpričeválo, svedóčba o zdravju.
Geſundſein *n.* zdravje, zdravost.
Getäfel *n.* leséni obòj, leséna obkláda, opážba, oblóžci *pl.*
getheilt razdeljèn.
Getöſe *n.* hrum, hrup, hrušč, šum, ropòt.
Getrampel *n.* topòt, topotánje, cepèt (ceptá, cepéta), cepetánje, peketánje.
Getränk *n.* pijáča, pitje, pílo; napòj; berauſchendes — pijána —, upijanljíva pijáča; geiſtiges — opójna pijáča.
getrauen ſich úpati si, dŕzniti se, srcé —, pogúm iméti (imám), osméliti se.
Getraute *m.* poročéněc; *f.* poročénka.
Getreide *n.* žito; zrnje, teg, silje; **Getreide-** žitni.
Getreideart *f.* vrsta žita.
Getreidebau *m.* sejánje žita, pridelovánje žita.
Getreideboden *m.* (Magazin) žítnica, kašča; (Erdreich) žitoródni svet, žitoródna zemlja; svet —, zemlja za žito.
Getreidebrand *m.* snet (-í, -a), snetjé, snetljáj.
Getreidefeld *n.* žitno polje, žítišče.
Getreidegewächs *n.* žitóvnica.
Getreidehandel *m.* trgovína —, kupčíja z žitom, žítarstvo, žitotŕštvo; den — betreiben z žitom tŕžiti, — kupčevati, žitáriti.
Getreidehändler *m.* trgóvec z žitom, žitni kupec, žítar.
Getreidehaufen *m.* (z. Austreten) vršáj.
Getreidehülſe *f.* pleva.
Getreidekammer *f.* žítnica, kašča.
Getreidemarkt *m.* žitni semènj, žitni trg, žitno tržíšče. [žito.
Getreidemaß *n.* žitna mera, mera za
Getreidepreis *m.* žitna cena, žitni kup.
Getreideproduction *f.* pridelovánje žita.
getreidereich žitèn, žitoródèn.
Getreideroſt *m.* travna rjà.

Getreideſchnitt *m.* žetěv; den — beenden dožáti (-žánjem), *impf.* dožínjati.
Getreidevorrath *m.* žitna zalóga.
Getreidewurm *m.* žužěk, žitni mòlj.
Getreidezehent *m.* žitna desetína, žitni desétěk.
Getreidezins *m.* žitna dača, žitnína; (Getreideabgabe an die Grundherrſchaft) žitna kazěn (-i), vršník.
getreu zvest, verěn; (gewiſſenhaft) vestěn.
Getreuheit *f.* zvestóst, vernost.
getreulich *adi.* zvest, verěn; *adv.* zvestó, verno, vestno.
Getriebe *n.* gonílo, kolésa *pl.* ſ. Triebwerk; (das Treiben) gíbanje, snovánje, počénjanje.
getroſt potolážen, brezskrběn, mirěn, brez skrbí; ſei — ne boj se, bodi mirěn, nič ne maraj!
getröſten ſich nádejati se, obétati si, úpati, zanésti se, zanášati se, biti (sem) si česa v svesti.
Getrümmer *n.* podrtíne *pl.*, razvalíne *pl.*, groblje *pl.*, podrtíja. [nje.
Getümmel *n.* hrum, hrup, vreva, vre-
geübt vajen, izúrjen, izvéžban.
Geübtheit *f.* vájenost, izúrjenost, izvéžbanost.
Gevatter *m.* kum, botěr; zu — bitten kúmiti, za botra prósiti; — ſtehen (ſein) kumovati, botrovati, za botra biti (sem); =in *f.* kuma, botra, bótrica, kúmica.
Gevatterſchaft *f.* kumstvo, botrínstvo, botrína; — auf ſich nehmen botríniti se, bótríti se; zur — gehörig botrínski.
Gevatterſchmaus *m.* botrínja.
Gevattersleute *pl.* botri, kúmovi *pl.*
Gevatterſtehen *n.* kumovánje, botrovánje.
Geviere *n.* četvérěk.
geviert četvérěn, četvérnat; četverógeln, štirjáški.
Gevierte *n.* četverooglína, četveróglnik; četvérěc, štirják.
Gevögel *n.* ptiči, ptice *pl.*, letečína.
Gewächs *n.* rastlína; bil (-i), zel (-i), zélíšče; *coll.* rastlínje, bilje; (d. Wuchs) rast (-i); (der Auswuchs) izrástěk, hrga.
gewachſen zrasél, zrastél; ſchön — lepe rasti, lepe postáve, stasít; — ſein (einer Sache) kos biti (sem) (čemu), zmágati (kaj), zmoči (-morem).
Gewächshaus *n.* rastlinják.
Gewächskunde *f.* rastlinoznánstvo.
Gewächsreich *n.* rastlínstvo, rastlínje.
gewächsreich rastlinoróděn, biljevít.
Gewächsſammler *m.* rastlínar, nabirátelj rastlín.
Gewächsſammlung *f.* zbirka rastlín.
Gewäge *n.* téhtanje.
gewagt smel, predrzěn; na slepo srečo započét; —es Geſchäft opravílo na srečo.
Gewähle *n.* izbíranje.
gewahr werden zapáziti, opáziti, spáziti, začútiti, zaglédati; (erkennen) spoznáti, uvídeti.
Gewähr *f.* jamstvo, poróštvo; — bieten, leiſten jámčiti, doběr biti (sem) za koga, zagotóviti; — erlangen jamstvo doséči (-séžem).
Gewährbrief *m.* zagotovílni list, dokazílo o knjižni lastníni.
gewahren opáziti, spáziti.
gewähren dovóliti, dopustíti; *impf.* dovoljevati, dopúščati; (angelohen) obétati; obljúbiti, zagotóviti, zavériti se; eine Bitte — (prošnjo) uslíšati, izpólniti; (bringen, tragen) dajáti, delíti, donášati; Freude — veselíti, razveseljevati; Nutzen — koristíti.
gewährleiſten jámčiti, doběr biti (sem) za kaj, poróštvo dajáti.
Gewährleiſtung *f.* jamčevánje, zagotovílo, poróštvo.
Gewahrſam *m.* varstvo, hramba; zapòr; in — bringen zapréti, pod ključ dejáti, pod stražo postáviti.
Gewährsmann *m.* jamčevávec, porok; er iſt mein — nanj se opíram, — sklicújem.
Gewährung *f.* dopustítěv, dopustílo, dovolítěv, dovolílo, podelítěv.
Gewalt *f.* sila, moč (-i); (Macht) oblást (-i); höhere — premóč (-i), presíla; dem Geſetze — anthun postávo napak razlágati, zakon zavíjati; jmd. — anthun silo storíti, silo prizadéti (-denem) komu, posíliti; *impf.* silo délati, prizadévati, síliti; in die — jemds. kommen priti (pridem) komu v roke, — v pest, v oblást.

Gewaltgeber *m.* pooblastítelj.

Gewalthaber *m.* oblastník, pooblaščénec; mogótec; =in *f.* oblastnica, pooblaščénka.

Gewaltherrſcher *m.* samosílnik, trínog, krut vladár, despot.

gewaltig (ſtark) silén, močén, silovít, hud, ogrómen; (mächtig) mogóčen, oblástен, velemóžen; *adv.* močno, silno, jako, zeló.

Gewaltige *m.* mogótec, oblastník.

gewaltſam silén, posílen, silovít; *adv.* po sili, síloma, s silo, posílno.

Gewaltſtreich *m.* sila, nasílje, nasílstvo, nasílni čin.

gewaltthätig nasílen, posílen, silovít.

Gewaltthätigkeit *f.* posílnost, sila, nasílje, nasílstvo.

Gewaltträger *m.* pooblaščénec; =in *f.* pooblaščénka.

Gewand *n.* oblačílo, obléka, odéva, opráva.

gewandt urén, ročén, gibčén, okrétен, spretén, obrtén.

Gewandtheit *f.* urnost, ročnost, gibčnost, okrétnost, spretnost.

gewärtig ſein, gewärtigen pričakovati, nádejati se, zanášati se, biti (sem) si v svesti (česa); (dienſtfertig) poslúžen; des Winkes — ſein čákati na mígljaj.

Gewärtigung *f.* čákanje, pričakovánje; in — čakáje, pričakujóč.

Gewäſch *n.* blebetánje, brbljánje, prazno govorjénje, besedičenje, praznomlátje.

Gewäſſer *n.* vodóvje, vode *pl.*

Gewebe *n.* tkanje, tkanína; pletenína, pletež; (der Spinne) pájčevina; (der Bienen) satje, satovjé.

Gewehr *n.* branílo, orožje; (Schieß—) puška; gezogenes — rísanica.

Gewehrfabrik *f.* puškárnica.

Gewehrfabrikant *m.* puškar.

Gewehrfeuer *n.* stréljanje s púškami, pókanje pušek. [víšče.

Gewehrkolben *m.* kopíto, puškno gla-

Gewehrſchmied *m.* puškar.

Geweih *n.* rogóvi *pl.*, rogovíle *pl.*, rogóvje (jelénovo).

Gewende *n.* obráčanje.

Gewerbe *n.* obŕt, obrtstvo, obrtnija; (Handwerk) rokodélstvo; ein — treiben obŕt izvrševati, obrtovati; živéti (zivíti se) ob obŕtu; betriebspflichtiges — obŕt z obvéznim obrátom; **Gewerbe-** und **Gewerbs-** obrtén, obrtniški.

Gewerbebefugnis *f.* obrtna pravica.

Gewerbebetrieb *m.* obrtovánje, vršba obrta.

Gewerbeconceſſion *f.* obrtno dopustílo.

Gewerbefreiheit *f.* svobóda obrta, obrtna svobóda.

Gewerbegehilfe *m.* obrtni pomočník.

Gewerbegeld *n.* obrtni davék, obrtnína.

Gewerbegenoſſenſchaft *f.* obrtna zádruga.

Gewerbegericht *n.* obrtno sodišče.

Gewerbekammer *f.* obrtna zbórnica.

Gewerbelehrling *m.* obrtni učénec.

Gewerbeordnung *f.* obrtni red.

Gewerbethätigkeit *f.* obrtnost. [nica.

Gewerbetreibende *m.* obrtník; *f.* obrt-

Gewerbeweſen *n.* obrtstvo, obrtne stvarí.

Gewerbfleiß *m.* obrtnost.

gewerblich obrtén, obrtóvен. [stva.

gewerblos brez obrta, brez rokodélgewerbſam obrtén; prizadévен. [(-í).

Gewerbsangelegenheit *f.* obrtna stvar

Gewerbsausſtellung *f.* obrtna razstáva.

Gewerbsgenoſs *m.* obrtni tovariš, soobrtník.

Gewerbsgeſchäft *n.* obrt, obrtnija, obrtni poseł.

Gewerbsgeſetz *n.* obrtni zakon.

Gewerbsleute *pl.* obrtniki.

Gewerbsmann *m.* obrtník. [toma.

gewerbsmäßig obrtniški, obrtén; obr-

Gewerbsſtand *m.* obrtni stan.

Gewerbsſtätte *f.* obrtovalíšče.

Gewerbsſteuer *f.* obrtni davék, obrtarina. [jétje.

Gewerbsunternehmung *f.* obrtno pod-

Gewerbsverein *m.* obrtno društvo.

Gewerbsverleihung *f.* podelítev obrta.

Gewerbsverluſt *m.* izgúba obrta.

gewerbsverſtändig vešč obrtu, izvéden —, izúrjen v obrtu.

Gewerbsverſtändige *m.* obrtni veščák.

Gewerk *n.* delo; (Werkſtätte) délavnica, továrna; (Innung, Zunft) ceh, družba; rudársko društvo; rudnik.

Gewerke *m.* rokodélec; rudárski družábnik.

Gewerkenbuch *n.* knjiga rudárskih družábnikov.

Gewerkſchaft *f.* rudárska družba.

Gewerksherr *m.* továrnar, poséstnik rúdnikov.

Gewerksmann *m.* továrniški délavec, rúdniški délavec, rudár.

Gewicht *n.* (Schwere) teža, peza; (an der Wage) utéž (-i); (Wichtigkeit) važnost, tehtnost, imenítnost, znamenítost, pomémba, veljáva; eine Sache von — imenítna —, važna reč (-i); ein Mann von — veljávēn mož; ein — auf etw. legen smátrati —, iméti (imám) kaj za važno, visóko céniti, važnost pripisovati čemu.

gewichtig tehtēn, težék; *fig.* važēn, tehtovít, znamenít, imenítēn, veljávēn.

Gewichtigkeit *f.* tehtnost, tehtovítost, važnost, znamenítost, veljáva.

Gewichtsverhältnis *n.* razmérje teže.

Gewichtsverluſt *m.* izgúba teže.

gewichtvoll tehtēn, tehtovít, važēn, imenítēn, veljávēn, znamenít.

gewiegt izvéden, izkúšen, izúrjen, veščˇ. [nje.

Gewieher *n.* rezgèt, rezgetánje, hŕza-

gewillt naménjen, pri volji; ich bin — nakánil sem, naménil sem, namerávam, mislim, volja me je, miſèl me je.

Gewimmel *n.* (Wimmeln) mrgolénje, gomezénje, mrgoljáva, vrvénje; (Gedränge) gneča, vreva, vrenje.

Gewimmer *n.* ječánje, stok, stókanje.

gewimpert véjicat.

Gewinde *n.* (Winden) vitje, motánje, navíjanje; (Garn—) navítek, namótek, pasmo; (in der Schraube) viják, navòj.

Gewinn *m.* dobíček, dobítek, pridobítek.

gewinnbringend koristonósēn, hasnovít; — ſein dobíček donášati, — nesti, — dajáti.

gewinnen dobíti, pridobíti; pridélati; *impf.* dobívati, pridobívati; pridelovati; (erreichen) doséči (-sézem); Oberhand — premóči (-mórem), premágati, užúgati, preobládati; (im Spiele) prigráti; (durch Landbau) prikmétovati; (durch Wirtſchaft) prigospodáriti, prigospodínjiti; (durch Handel) prikupčevati; (durch Betrug) prigoljufáti u. ſ. w.; (an Stärke —) močnéjši postáti (-stánem), okrepíti se, ojáčiti se; opomóči (-mórem) si, izgóršati se. [lēn.

gewinnend pridobljìv, míkavēn; vabí-

Gewinner *m.* dobítelj, dobítnik, dobívec, dobiváč; (einer Schlacht) zmagodobítnik; =in *f.* dobívka.

gewinnreich hasnovít, zeló koristēn, mnogo dobíčka donašajòč.

Gewinnſucht *f.* pohlèp po dobíčku, dobičkoželjnost, dobíčkarstvo, koristolóvje.

gewinnſüchtig pohlépēn po dobíčku, dobičkoželjēn, koristolóvēn, dobíčkarski.

Gewinntheil *m.* delež dobíčka.

Gewinnung *f.* dobívanje, pridobívanje, pridobítev.

Gewinſel *n.* cviljénje, cvil.

Gewinſt *m.* dobíček, dobítek.

Gewinſtlotterie *f.* loterija na dobítke.

Gewinſtſchein *m.* dobitkóvnica.

Gewirk *n.* tkanje, tkanína.

Gewirr *n.* zmeda, zmešnjáva, metež, homatíja.

gewiſs gotòv, resníčen, izvéstēn; (feſt) trdēn, varēn; ein gewiſſer nekdo, neki, nekak; mit einer gewiſſen Naturanlage z nékako prirojéno zmóžnostjo; (feſtgeſetzt) odlóčen, gotòv, stanovítēn; einer Sache — ſein v svesti si biti (sem) česa; *adv.* gotóvo, za trdno, zarés, izvéstno.

Gewiſſen *n.* vest (-i); das gute — čista vest; das böſe — slaba, huda vest; laxes — kosmáta vest; zartes — tanka, rahla vest; das nagende — črv vestí; jembm. ins — reden na srce govoríti, prigovárjati, vest vzbújati, opomínjati, svaríti; ſich ein — aus etwas machen iméti (imám) ob. šteti (štejem) kaj za greh; daraus mache ich mir kein — zavóljo tega me vest ne peče (grize), — mi vest ničésar ne očíta.

gewiſſenhaft *adi.* vestēn, zdušēn, natánčen; *adv.* vestno, natánčno, zdušno.

Gewiſſenhaftigkeit *f.* vestnost, natánčnost, zdušnost; von geringer — malovéstēn.

gewiſſenlos brezvéstēn. [véstnica.

Gewiſſenloſe *m.* brezvéstnik; *f.* brez-

Gewiſſenloſigkeit *f.* brezvéstnost.

Gewiſſensangſt *f.* huda (težka) vest (-i), tesnóba vesti, dušni nemír.

Gewiſſenserforſchung *f.* izpraševánje vesti.

Gewiſſensfreiheit *f.* svobóda vesti, dušévna svobóda.

Gewiſſenspflicht *f.* dolžnóst vesti, vestna dolžnóst.

Gewiſſensruhe *f.* mir vesti, mirna vest.

Gewiſſensſache *f.* vestna reč (-í).

Gewiſſensſcrupel *m.* pomislek vesti, dvom vesti, nemírna vest.

Gewiſſensunruhe *f.* nemír ob. nepókoj vesti, nemírna (nepokójna) vest.

gewiſſermaßen nekakó, nekam, v nekem ozíru, tako rekoč, rekel bi.

Gewiſsheit *f.* gotóvost, resníčnost; (Sicherheit) varnost; — ſich verſchaffen zagotóviti se, prepríčati se.

Gewitter *n.* huda ura, hudo vreme (-na), nevíhta; vihár.

gewitterhaft hudoúrən; vihárən.

Gewitterluft *f.* hudoúrni vzdúh.

gewitterſchwer hudoúrən; sopárən.

gewitterſchwül sopárən, zagátən.

Gewitterſchwüle *f.* sopárica, sopárnost, zagátnost.

Gewitterſturm *m.* piš, vihár. [čica.

Gewitterwolke *f.* hudoúrni oblák, obla-

gewitzigt spámetovan, poučən; er iſt — spámetoval se je, izučílo ga je, izmodrílo ga je.

Gewoge *n.* valovánje, zíbanje valóv, zagánjanje valóv, bíbavica.

gewogen nagnjen, naklónjen; blagovóljən, dobrohótən.

Gewogenheit *f.* nágnjenost, naklónjenost; dobrohótnost.

gewohnen naváditi se, priváditi se, priučíti se.

gewöhnen naváditi, priváditi, naučíti, priučíti; *impf.* váditi, priučevati; ſich — naváditi se, priváditi se, priučíti se.

Gewohnheit *f.* naváda; običáj, šega; üble — grda naváda, razváda; eine — ablegen odváditi se (česa). [váde.

Gewohnheitsdiebſtahl *m.* tatvína iz na-

Gewohnheitsrecht *n.* običájno pravo.

Gewohnheitsſünde *f.* greh iz naváde, prinavájeni greh.

gewöhnlich navádən, običájən, obíčən; (alltäglich) vsakdánji; *adv.* navádno, po navádi, običájno; véčjidel, večínoma.

gewohnt vajen, navájen; — ſein navádo iméti (imám).

Gewölbe *n.* (Wölbung) svòd, oblók; (Raum) hràm, shramba; (Kaufmannsgewölbe) prodajálnica, štacúna.

Gewölbebogen *m.* svodni oblók.

gewölbeförmig oblókast, svodast.

gewölbt oblókan, v oblók zidan, na oblók.

Gewölk *n.* obláki *pl.*

Gewölle *n.* svaljèk perja ali dlake (bei den Vögeln).

Gewühl *n.* gneča, vreva, metež, stiska.

gewulſtet nabrékəl.

Gewürm *n.* črvád (-i), črvi *pl.*

Gewürz *n.* dišáva, dišéčina; záprava, začímba; (Wurzeln) dobrodišéče koreníne.

gewürzhaft dišávən.

Gewürzhandel *m.* kupčíja z dišávami.

Gewürzhändler *m.* dišávar, trgóvec —, kupčevávec z dišávami.

Gewürznelke *f.* klinčèk, cvečíč, (nágeljnova) žrebíca, žrebínec.

gewürzreich dišávən, blagodišéč.

gezackt nazóbčkan.

gezähnt nazóbčan, zobčast, zobàt.

Gezänk *n.* prepír, razpòr, svaja; *triv.* ravs in kavs.

Gezauder *n.* obotávljanje, obotáva, oprézovanje.

Gezeiten *pl.* morske dobe *pl.*, biba, morski pogibi *pl.*, bíbavica; (Ebbe u. Flut) oséka in plima.

Gezelt *n.* šator, šatoríšče; ein — aufſchlagen šator razpéti (-pnèm), šator postáviti, ušatóriti se.

Gezieſer *n.* mrčès, golázən (-i).

geziemen ſich spodóbiti se, pristáti (pristojim), prístovati.

geziemend spodóbən, pristójən.

geziert okrášen, nalepotíčen, ozáljšan, nakíčen.

Gezirp *n.* cvrčánje, skŕganje.

Geziſch *n.* síkanje, zvízdanje, psíkanje.

gezogen vlečen, potégnjen; —es Gewehr risanica.

Gezücht *n.* zaléga.

Gezwitſcher *n.* žvrgolénje, gostolénje.

gezwungen siljen, prisíljen, primóran, prinújen.

Gazele *f.* (Dichtungsform) gazéla.

Gicht *f.* protín, skrnína, údnica, koščína, pokóstnica, kostenica; (in den Füßen) podgróm, pútika. [jiče.

Gichtbeere *f.* črni ribez, kresno grózdje,

Gichtbruch *m.* mrtvoùd, mrtvoúdnost.

gichtbrüchig mrtvoúdèn.

gichtisch protínast, skrnínast; podgrómast.

Gichtrose *f.* potónika, kresník.

Gichtstoff *m.* protinína.

Gichtwurz *f.* jesénèk.

Giebel *m.* hišno čelo, zatrèp; (Verschalung) obòj, opáž.

Giebeldach *n.* dvostrána streha, cela streha.

Giebelseite *f.* čelna stran (-í), opážna stran (hiše).

Giebigkeit *f.* dávščina, davèk, dača.

Gier *f.* pohlèp, poželénje, pohlépnost, lákomnost.

gierig pohlépèn, prihotljìv, lákoměn, hlastèn; *adv.* pohlépno, hlastno.

Gierige *m.* pohlépnež, lákomnik.

Gierigkeit *f.* pohlépnost, lákomnost.

Gießbach *m.* hudoúrnik, líják, neúrnik, sušèc, bujica.

Gießbecken *n.* médenica, umiválnica.

Gießbeckenknorpel *m.* kopítasti hrustánèc.

gießen liti (lijem), tóčiti; nalíti, natóčiti; *impf.* nalívati (u. nalíjati), natákati; hinein— vlíti, *impf.* vlívati u. vlíjati; eine Form — zliti, (*impf.* zlívati).

Gießer *m.* livèc, liváč.

Gießerei *f.* livárnica, lívnica.

Gießkanne *f.* naliválo, poliválnik, zaliváča, škropílnica.

Gießkelle *f.* livárska žlica.

Gießofen *m.* topílnica.

Gießrinne *f.* žleb-líják.

Gießschaff *n.* lij, líják, lákomnica.

Gift *n.* strup, ótrov, jad, trovílo; čemér; — eingeben zavdáti (-vdám), ostrúpiti, otrováti (-trújem); — und Galle speien togóte péniti se, besnéti.

giftabtreibend protistrúpèn. [nica.

Giftdrüse *f.* strupna žleza, žleza strúpgiften ſ. ärgern.

giftig strupén, strupovít, otróvèn; *fig.* togótèn, zloběn.

Giftigkeit *f.* strupénost, strupovítost.

Giftkraut *n.* strupéno zélišče, otróvna zel (-í).

Giftkunde *f.* strupoznánstvo, struposlóvje, otróvarstvo.

Giftmehl *n.* mišnica.

Giftmischer *m.* zavdajávèc, otróvnik, strupár; -in *f.* zavdajávka, otróvnica.

Giftmischerei *f.* zavdajávstvo. priprávljanje —, kúhanje strupov, trovánje.

Giftmittel *n.* lek —, pomóček zoper strup, prótistrup.

giftreich strupovít, močno strupén.

Giftschwamm *m.* strupéna goba.

Giftstoff *m.* strupenína, trovílo.

Gifttropfen *m.* kaplja strupa, strupéna kaplja.

Giftware *f.* otrovílo.

Giftwurz *f.* *(Polygonum bistorta)* kačja korenína.

Giftwütherich *m.* *(Cicuta virosa)* vélika trobelíka. [nik.

Giftzahn *m.* strupni zob, zob strup-

Gigant *m.* velikán, orják, gigant.

gigantisch velikánski, orjáški.

Gilbe *f.* rumenóst, žoltóst; (Stoff) žoltílo; (Erbe) žoltíca, rumenica.

Gilde *f.* továrištvo, društvo, družba, brátovščina.

Gilet *n.* telóvnik, prsnik, opŕsnik.

giltig veljávèn, v veljávi.

Giltigkeit *f.* veljávnost, veljáva.

Gimpel *m.* kalín, popkar, brstník, zímovka; *fig.* prismóda, tepèc, prismójenèc, bedák, topoglávèc, budálo.

Ginster *m.* (Genista *f.*, *Genista tinctoria)* žoltilína, žoltovína; *(G. sagittalis)* košeníčica; *(G. germanica)* bodíčevje.

Gipfel *m.* vrh, vrhúnèc, vršác; *dem.* vršič, vršíček; *coll.* vrhóvje, vršíčje.

Gipfelholz *n.* vrhóvje, vrhovína.

Gipfelpunkt *m.* vršíšče.

gipfelreich vrhovàt.

Gips *m.* sadra, malèc, gips; **Gipssadrén**, sadrov, malčev.

Gipsabdruck *m.* sadréni odtísk.

Gipsarbeit *f.* sadréni izdélèk. izdélèk iz malca.

Gipsarbeiter *m.* sadrar, malčar.

gipſen sádriti; posádriti, z malcem pokríti (-kríjem).
Gipserde *f.* sadrovina, sadrenína.
Gipsform *f.* sadréni kalúp, kalúp iz malca.
Gipsware *f.* sadrovína, roba iz malca.
Giraffe *f.* žirafa.
Girandole *f.* ognjéno koló (in der Pyrotechnik); mnogocévni vodomèt; mnogorámni svetílnik.
Girant *m.* prevódnik meníce, žirant.
Giratar *m.* prevodojémnik, žiratár.
girieren meníco prevésti (-védem) na koga; *impf.* prevájati, žirovati.
Girierung *f.* prevédba meníce, žirovánje.
Giro *m. (n.)* prevòd meníce, žiro; *giro in bianco* prevòd na praznem, — na belem.
girren grúliti, grgútati, grgoljáti, grléti.
giſchen ſ. gäſchen.
Giſcht *m.* pene *pl.*, pénjenje. [šétka.
Gitter *n.* omrežje, okrížje, mreža, re-
Gitterfenſter *n.* okno z omrežjem, zamréženo okno.
gittern mrežiti; o-, premrežiti.
Gitterwerk *n.* mreže *pl.*, omrežje.
Glacéhandſchuh *m.* svetla rokavica.
glacieren ledeníti; oledeníti; svetlíti, lóščiti; líkati, gláditi; usvetlíti, olóščiti; izlíkati, izgláditi.
Glacis *n.* zunánje pobóčje trdnjávskih obkópov, predgrádje, obmestna planjáva. [tor.
Gladiator *m.* borívec, borítelj, gladiá-
Glanz *m.* svetlóst, lèsk, sijájnost, svetlóba; (des Leders) lošč; (Schein) sij, sijáj; (Schimmer) blišč, bliščóba, leskèt; (Pracht) bliščóba, sijáj; (b. Mineralien) sijájnost; (Mineral) sijájnik (*pl.* Glanze sijájniki); göttlicher — bogozárnost.
Glanzbügeleí *f.* líkanje na lesk.
Glanzbürſte *f.* loščílna ščetka.
glänzen svétiti se, sijáti (síjem), lesketáti (leskéčem) se, bleščáti (-ščím); — wollen báhati se, po sijájnosti hrepenéti.
glänzend svetèl, bleščéč, leskèč, sijájen; *fig.* slovèč, znamenít, slavèn.
Glanzfarbe *f.* svetla barva.
Glanzgeber *m.* loščívec.
Glanzkohle *f.* sijájni premog, svetli premog, svetlo oglje. [platno.
Glanzleinwand *f.* lóščeno —, svetlo
glanzlos brez svetlobe, brez leska.
Glanzperiode *f.* najslávnejša ob. najsijájnejša doba.
Glanzpunkt *m. geom.* svetla točka; *fig.* najlépši del, najodličnejši —, najsijájnejši del.
Glanzruß *m.* svetle saje *pl.*
Glanzſtärke *f.* skrob na lesk.
Glanzſucht *f.* bleskoželjnost, pohlèp po sijájnosti; slavohlépnost.
glanzſüchtig bleskoželjèn, pohlépen sijájnosti; slavohlépen.
Glanztaffet *m.* lóščeni tafet.
glanzvoll presvétel, presijájen, bliščóbèn, leskovít.
Glanzwolle *f.* svetla volna.
Glas *n.* steklo; (—flaſche) steklénica, sklénica; (gläſerner Becher) kúpica, kozárec, čaša; (Augenglas) očáli *pl. m.*, naóčniki *pl.*; zu — werden ostekléti, osteklenéti; zu tief ins — gucken navléči se ga; **Glas-** (aus Glas) steklén; (zum Glasmachen gehörig) steklárski.
Glasarbeit *f.* steklárska roba, steklenína, stekléni izdélek.
glasartig steklénast, steklast.
Glasblaſe *f.* steklén mehúr, plena.
Glasblaſen *n.* píhanje —, razpihovánje stekla.
Gläschen *n.* čášica, kozárček.
Glaſer *m.* steklár; **Glaſer-** steklárski.
Glaſerarbeit *f.* steklársko delo.
Glaſerhandwerk *n.* steklárstvo; das — betreiben stekláriti.
gläſern steklén.
Glasfabrik, Glashütte *f.* steklárnica.
Glasflaſche *f.* sklénica, steklénica.
Glasgeſchirr *n.* stekléna posóda.
Glashandel *m.* trgovína s stekleníno, — s steklom, — s stekléno robo.
Glashändler *m.* trgóvec s stekleníno, steklenínar. [nica.
Glashandlung *f.* steklárska prodajál-
Glashaus *n.* cvetličnják; (Treibhaus) rastlinják, stekleník.
glaſieren steklíti, lóščiti; ostekliti, posteklíti. [*min.*
Glaskopf *m.* svitoglàv, svetloglàv.
Glaskörper *m.* steklovína.

Glaslampe *f.* stekléna svetíljka.
Glasmacher *m.* steklár.
Glasmaler *m.* slikár na steklo.
Glasmalerei *f.* slíkanje ob. slikárstvo na steklu.
Glasmasse *f.* stekléna zmes (-i), steklovina.
Glaspapier *n.* steklíti papír.
Glasperle *f.* ponarejéni (stekléni) biser.
Glasscheibe *f.* stekléna šipa.
Glasschleifer *m.* brusár, brusáč stekla, steklobrúsec.
Glasschneider *m.* steklorézec.
Glasspinner *m.* stekloprédec.
Glasspinnerei *f.* predílnica stekla; prédenje stekla.
Glassturz *m.* stekléni poklòp.
Glastafel *f.* steklénasta ploskév.
Glasthür *f.* stekléne duri, óknaste duri *pl. f.*
Glasur *f.* steklenjénje; lošč, osteklína, glazúra.
Glaswaare *f.* stekléna roba, stekléno blagó, steklénі izdélki *pl.*, steklenína.
glatt gladek; (schlüpfrig) polzek, opólzel, sklizek; *adv.* gladko, narávnost, čisto; (vom Getreide) golén; —es Getreide golenína.
Glattbart *m.* golobrádec.
glattbrennen žgati (žgèm) na gladko.
Glätte *f.* gladkóst, izglájenost, gladčína; *chem.* glaj; polzkost, opólzlost.
Glatteis *n.* žled, polédica, požlédica, požlépica, gololédica.
Glätteisen *n.* gladílo, likálo, likálnik.
glätten gláditi, líkati; ugláditi, izgláditi, pogláditi, izlíkati; *fig.* omíkati, olíkati.
Glätter *m.* gladívec, líkavec; (Werkzeug) s. Glätteisen.
glatterdings *adv.* zgolj, povsèm, čisto.
Glättgetriebe *n.* gladílnica.
glatthaarig gladkolàs.
Glatthafer *m.* páhavka, ovsenica.
Glatthobel *m.* gladílni stružič, gladílnik.
Glättmaschine *f.* gladilnica.
glattweg *adv.* narávnost, brez ovínkov, čisto, popólnoma.
Glättwerkzeug *n.* gladílo, likálo, glaglattzüngig sladkobeséden, prilizljiv, sladkoústen.
Glatze *f.* pleša, plešína, lisa.
glatzig plešast.
Glatzkopf *m.* plešec, plešívec.
Glaube *m.* vera; Glauben schenken verjéti (-jámem), vérovati; guter — dobra vera, dobra misél (-i); der falsche — kriva vera, krivovérstvo.
glauben vérovati; verjéti (-jámem); (meinen) méniti, mísliti; jemanden — machen uvériti, prevériti (koga).
glaubenfest trdèn v veri, trdne vere.
Glaubens- verski.
Glaubensabfall *m.* odpàd od vere.
Glaubensartikel *m.* člen vere.
Glaubensbekenner *m.* spoznavávec vere, veroizpovédnik.
Glaubensbekenntnis *n.* spoznávanje vere, izpovédba vere, veroizpovédba.
Glaubensbote *m.* blagovéstnik, verovéstnik, oznanjevávec vere, apostol.
Glaubensformel *f.* besedílo vere.
Glaubensfreiheit *f.* svobóda vere, svobódnost vere.
Glaubensgenoss *m.* sovérnik, istovérec, sovérec.
Glaubenslehre *f.* veronáuk, veroùk, verozákon, verski uk.
Glaubenslehrer *m.* učítelj veronáuka.
Glaubensleugner *m.* verotájec. [vérec.
Glaubensneuerer *m.* novovérnik, novo-
Glaubensneuerung *f.* nova vera, novovérstvo.
Glaubensregel *f.* versko pravílo.
Glaubenssatz *m.* verska resnica.
Glaubensstreit *m.* prepír o veri.
Glaubensstürmer *m.* verobórec. [(-i).
Glaubensvorschrift *f.* verska zapóved
Glaubenswissenschaft *f.* veroznánstvo.
Glaubenszwang *m.* síljenje k veri, verosílje.
Glaubenszweifler *m.* dvomljívec o verskih rečéh.
Glaubersalz *n.* Glavberjeva sol (-i).
glaubhaft verjétèn, vérovèn; *adv.* vérovno.
Glaubhaftigkeit *f.* verjétnost.
gläubig verèn; (recht—) pravovérèn.
Gläubige *m.* vernik, pravovérnik; *f.* vérnica, pravovérnica.
Gläubiger *m.* upnik, vérovnik; =in *f.* úpnica.
Gläubigkeit *f.* vernost.
glaublich s. glaubhaft.

glaubwillig radovérən, lahkovérən.
glaubwürdig verjétən, verodostójən, vérovən, vere vredən.
Glaubwürdigkeit *f.* verjétnost, vérovnost, verodostójnost.
Glaukolith *m.* glavkolit, sivec.
gleich enák, jednák; (gerade) ravən; der —e isti; — groß enólik, enáko velik; —e Größe enólikost, enáka velikóst; —en Alters enáko star, iste stárosti, istih let (vrstník); — machen enáčiti; izenáčiti; (gerade) ravnáti; izravnáti; *adv.* enáko; (alsogleich) kòj, takòj, máhoma, vàdlje, vàlje; in —er Fläche, Fronte zlícema.
gleichabständig enáko nárazən, enáko razdáljen.
gleicharmig enakoráməən, enakokrák.
gleichartig istovŕstən, enovŕstən, enoróden, istoróden.
Gleichartigkeit *f.* enovŕstnost, istovŕstnost. [ména.
gleichbedeutend istoznáčən, istega po-
gleichberechtigt enakoprávən, ravnoprávən, enákih pravíc.
Gleichberechtigung *f.* enakoprávnost, ravnoprávnost.
gleichbeschaffen enák.
gleicheckig enákih oglov, enakoógeln, istoógelast.
gleichen *intr.* (gleich od. ähnlich sein) enák biti (sem), podóben biti, biti kakor ...; *tr.* (gleich machen) enáčiti, ravnáti; izenáčiti, izravnáti.
-gleichen enáke vrste, iste vrste; meines— moje vrste; deines— tvoje vrste; mit seines— umgehen pečáti se z ljudmi svoje vrste; der— (des—) tak, takov, takšən; *adv.* ravno takó, isto takó.
Gleicher *m.* ravnáč; (Äquator) rávnik.
gleichermaßen, gleicherweise *adv.* ravno takó, ísto takó, enáko, na enák način.
gleichfalls *adv.* tudi, enáko, ravno takó.
Gleichflügler *pl.* enakokrílci. [čən.
gleichförmig istoličən, istolík, enolí-
Gleichförmigkeit *f.* enoličnost.
gleichgesinnt enomíseln, istomíseln, enakomíseln, enakomislèč, enákega mišljénja.
Gleichgesinnte *m.* enomíselnik, istomíselnik.
gleichgestellt komu enák, enáke veljáve.
Gleichgewicht *n.* ravnovésje, enakotéžje, ravnotéžje.
Gleichgewichtslage *f.* enakotéžna lega, položáj ravnotéžja.
gleichgiltig, gleichgültig ene vrédnosti, vse eno; (theilnahmslos) nebrížən, mlačən, malomárən, vnémarən; (geringfügig) neznátən, malenkóstən, malovážən; —e Handlungen brezpomémbna dejánja, nevážna —, indiferentna dejánja; — sein gegen etwas ne méniti se, ne brigati se (za kaj), v číslih ne iméti (imám).
Gleichgiltigkeit *f.* (Theilnahmslosigkeit) nebrížnost, mlačnost, malomárnost, vnémarnost, prezirljívost; (Geringfügigkeit) neznátnost, malovážnost.
Gleichheit *f.* enákost; (ebene Beschaffenheit) ravnost.
Gleichheitszeichen *n.* enačáj, enáčnik.
gleichkantig enakorób.
Gleichklang *m.* enakozvóčje, sozvóčje, soglásje.
gleichkommen (jemandem) izenáčiti se (s kom), doséči (-sézem) ga; biti (sem) mu kos.
gleichlaufend istosmérən.
Gleichlaut *m.* enoglásje, enoglásje.
gleichlautend enakoglásən, soglásən.
Gleichmaß *n.* enáka mera, enakomérnost.
gleichmäßig *adj.* enakomérən, istomérən, razmérən; *adv.* enakomérno, v isti meri, ravno takó.
Gleichmuth *m.* ravnodúšje, enakodúšnost, mirnost srcá (duše).
gleichmüthig ravnodúšən, enakodúšən, mirnosrčən.
Gleichmüthigkeit *f.* ravnodúšnost, enakodúšnost, mirnosrčnost.
gleichnamig istoimén, enoimén, enákega iména, istoiménski, soimén.
Gleichnamige *m.* ženskv (*gen.* ženska), soiménec. [nost.
Gleichnamigkeit *f.* istoiménost, soimé-
Gleichnis *n.* prílika, pripodóba, prispodóba; primérjanje, pripodobítev.
Gleichnisrede *f.* govor v prílikah, govorjénje v pripodóbah.
gleichnisweise *adv.* v prílíki, v pripodóbi.

gleichſam *adv.* kakor, kakor da bi; rekël (dejal) bi, takó rekóč. [mën.

gleichſchenkelig enakokràk, enakorá-

gleichſeitig enakostraníčën, enakostrán, enakostránski.

Gleichſinn *m.* enakomíselnost.

gleichſinnig (gleichbedeutend) enakopoménbën, enákega poména.

gleichſtellen enáčiti, v eno (isto) vrsto stáviti; vzporedíti; ſich jemandem — enáčiti se, mériti se (s kom).

Gleichſtellung *f.* enáčenje, primérjanje; izenáčba, izravnáva.

gleichſtimmig enakoglásën, soglásën; skladën, ubrán.

Gleichſtimmigkeit *f.*, **Gleichſtimmung** *f.* enakoglásnost, soglásnost, soglásje; skladnost, ubránost.

Gleichſtrom *m.* istoérni tòk.

gleichtheilig enakodélën.

Gleichung *f.* enáčenje, izravnávanje; *math.* enáčba.

gleichviel ravno tóliko, onóliko; (einerlei) vse ëno.

gleichweit istodáljën, enáke daljáve (oddáljenosti), ravno takó daleč.

gleichwerthig iste vrédnosti, istovrëdën, enakocën.

gleichwichtig enáke vážnosti, enakovážën.

gleichwie kakor, kakor bi, kot bi.

gleichwinkelig enakokótën.

gleichwohl vendar, pa vendar, vendarle, ípak, pri vsem tem.

gleichzeitig istodóbën, istočásën, sodóbën, sočásën; *adv.* obénem, hkrátu, ob istem času, zajédno, ravno tedàj, ravno tisti čas.

Gleichzeitigkeit *f.* istočásnost, istodóbnost, sodóbnost, sovreménost.

Gleis *n.* ſ. Geleiſe.

gleiſen hlíniti se, húliti se, pretvárjati se, délati se, hinavčevati.

Gleisner *m.* hinávec, licemérec, licemèr, svetohlínec; podhúljenec, prihúljenec.

Gleisnerei *f.* hlimba, licemérstvo, hinávščina, hinávstvo.

Gleisnerin *f.* hinávka, svetohlínka, licemérka.

gleisnériſch hinávski, licemérski, svetohlínski, prihúljen.

Gleiße *f.* (*Aethusa cynapium*, Hundspeterſilie *f.*, Gartenſchierling *m.*) mala trobelíka, pasji peterščlj.

gleißen (glänzen) bleščáti (-ím) se, leskетáti (-ám, -éčem) se, svétiti se.

Gleitbahn *f.* drsalnica, drča, drkálnica, drasta, drič̆a.

Gleitbügel *m.* drsálni locën.

gleiten dſkniti, smúkniti, dſsniti (se); *impf.* dſkati se, drič̆ati se, smúčati (-ím), dſsati se; (glitſchen) izpoddſsniti, spólzniti; es gleitet polzí, opólzlo je, spolzlo je, polzko je; (v. Waſſer) teči.

gleitend opólzël, polzëk; —er Reim tekóča rima.

Gleitſcher *m.* ledník, ledeník.

Gleitſcherlawine *f.* ledníški ulòm, plaz.

Glied *n.* ud, člen; *dem.* členëk; (bei Pflanzen) kolénce; (bei Soldaten) red, vrsta; (Ketten—) sklèp; (Mit—) ud, član, družábnik, društvenik.

Glieder- udën, udov, v udih.

gliederartig členast, udast; —es Öffnen der Frucht razlémba.

Gliederband *n.* sklèp, vez (-i).

Gliederbau *m.* sestáva udov.

gliederig členkovít.

gliederkrank udobólën, bolnih udov, bolán na udih.

Gliederkrankheit *f.* udobólje, tŕganje po udih, skrnína.

gliederlahm mrtvoúdën, hromoúdën.

gliedern razčléniti; razložíti, razvrstíti, razdelíti.

Gliederreißen *n.* tŕganje po udih.

Gliederſchmerz *m.* bolečina po (v) udih, udobòl.

Gliederthier *n.* členar.

Gliederung *f.* razčlémba; razrédba, razvrstítëv; (Articuliertheit) členkovítost; die ſenkrechte — navpíčna izobrázba, vzpétost; die horizontale — porázna izobrázba.

gliederweiſe *adv.* údoma, ud za udom, členoma, člen za členom; (reihenweiſe) vrstoma, rédoma, v vrstah, vrsta za vrsto.

Gliedmaßen *pl.* udje; äußere — (Extremitäten) krajni udje, okončine.

glimmen tleti (tlim).

Glimmer *m.* sljúda, tinjëc.

glimmern bleščáti (-ím) se, lesketáti se, migljáti. [věc.
Glimmerſchiefer *m.* blestník, sljúdo-
Glimmſtengel *m.* tlinka, smotka.
Glimpf *m.* blagóst, prizanesljívost, voljnost, rahlost, dobrótnost; mit — ſ. glimpflich *adv.*
glimpflich *adi.* blag, voljèn, raháel, prizanesljìv; *adv.* blago, voljno, rahlo, povóljno, prizanesljivo.
Glitſchbahn *f.* ſ. Gleitbahn.
glitſchen ſ. gleiten.
glitſchig polzèk, opólzel, sklizèk.
glitzern iskríti se, bleščáti (-ím) se, blískati se.
Globus *m.* zémeljsko oblo, zémeljska krogla, globus.
Glöckchen *n.* zvonèc, zvončèk, zvončič.
Glocke *f.* zvon (-a, -ú).
glöckeln zvonkljáti, zvončkáti, žvenkljáti, cingljáti.
Glockenblume *f.* zvončica.
glockenförmig zvonast.
Glockengeläute *n.* zvonjénje, zvonílo.
Glockengießer *m.* zvonár.
Glockengießerei *f.* zvonárnica.
Glockengut *n.* zvonovína.
Glockenhaus *n.* zvoník.
Glockenmetall *n.* ſ. Glockengut.
Glockenſchlag *m.* udár na zvon, glas zvoná; mit — ko zvon udári, ko ura odbíje.
Glockenſchwengel *m.* kembèlj, betíca, klepet.
Glockenſpeiſe *f.* ſ. Glockengut.
Glockenſpiel *n.* potrkávanje, pritrkávanje (na zvonóve), trijánčenje.
Glockenſtube *f.* zvonica.
Glockenſtuhl *m.* zvoníšče, zvoník.
Glockentaufe *f.* blagoslovljénje —, posvečevánje zvonóv.
Glockenthurm *m.* zvoník.
Glockenwelle *f.* vreténo —, vitlo zvónovo, jarèm.
Glockenzug *m.* zvónova vrv (-f).
Glöckner *m.* zvonívec, zvonikár.
Glorie *f.* slava, veličástvo.
Gloriett *n.* vrtna híšica, hladníca, útica. [stèn.
glorreich slovèč, veleslávèn, veličá-
Gloſſarium *n.* slovár, tolmáčnik.
Gloſſator *m.* razlagátelj, tolmáč.
Gloſſe *f.* razlága, tolmačenje; glosa; opómba; Gloſſen machen tolmáčiti, opómbe délati; *fig.* neugódne opómbe délati, zabávljati, zbádati.
Gloſſenmacher *m.* tolmáč; *fig.* zabavljívec, zabavljáč, očítar.
gloſſieren tolmáčiti; ſ. Gloſſen machen.
glotzäugig bolščéčih očí; ein —er Menſch okáč.
glotzen bolščáti (-ím).
Glück *interi.* klòk!
Glück *n.* sreča; — auf dobro srečo, Bog daj srečo; — wünſchen srečo želéti, čestítati; zum — k (po) sreči.
Glucke, Gluckhenne *f.* koklja, kloča, klokáča, kvočka; (Geſtirn) gostosévci *pl.*
glucken, gluckſen klókati (-am, kločem), kvókati.
glücken po sreči iti (grem); po sreči izíti (-ídem) se, srečno izíti se, posréčiti se.
glücklich srečèn, blažen; —e Anlage dobra (bistra) glava; — machen sréčnega storíti, osréčiti; sréčnega délati, osrečevati; — preiſen blagrovati.
glücklicherweiſe *adv.* k sreči, po sreči.
Glücksbote *m.* srečenósec.
Glücksbotſchaft *f.* vesélo oznanílo, veséla novica.
glücksſelig blažen, srečèn.
Glückſeligkeit *f.* bláženost, blagovítost, blagóst.
Glücksfall *m.* srečèn prigódek, srečèn nakljúček.
Glückskind *n.* srečèn človèk, srečnež, srečnik.
Glücksrad *n.* koló sreče.
Glücksritter *m.* srečelóvec. [*pl.*
Glücksumſtände *pl.* srečne okóliščine
Glückwunſch *m.* čestítanje, čestítka, voščílo; =ſchreiben *n.* čestítka.
glühen *intr.* žaréti, žarèč biti (sem), žehtéti; *fig.* goréti, vnet biti (sem); (vor Zorn) kipéti, vréti; vzkipéti, zavréti; (von den Augen) blískati se, iskríti se; (von der Sonne) pripékati, prigrévati; *tr.* béliti, žaríti; razbéliti, razžaríti.
glühend žarèč, žarók, žarèn, žarovít, razžárjen, razbéljen; *fig.* vnet, razvnét, ognjevít, gorèč, kipèč, ognjén; — machen žaríti.

Glühhitze *f.* žarnost, razbéljenost, žaréča vročina.
Glühlampe *f.* žárnica.
Glühofen *m.* razbéljena peč (-í), žeháča peč.
Glühwein *m.* kúhano vino, vrelo vino.
Glühwurm *m.* kresnica.
Glut *f.* žar, žarína, žarečína, pekočína; (Feuer) ogénj; (glühende Kohlen) žerjávica, žerjávka.
Glutpfanne *f.* žerjávnica, oglénka.
glutroth žarén, žarkordéč; zagórel.
Glutröthe *f.* žarkost, žarnost.
glutſprühend iskréč.
Glutſtrahl *m.* ognjéni žarék.
Glycerin *n.* glicerin.
Glyptik *f.* ſ. Bildhauerkunſt.
Gnade *f.* milost; Euer Gnaden Vaša milost, milostljívi gospód, milostljíva gospá; von Gottes Gnaden po božji mílosti, z božjo mílostjo; auf — und Ungnade na milost in nemílost; Gnade! milost! odpustíte! prizanesíte! halten Sie mir's zu —n ne jemljíte mi za zlo, ne zamériti, oprostíte; — widerfahren laſſen pomilostíti, prizanésti, odpustíti; haben Sie die — izvolíte milostljívo, bodíte tako dobri; von —n leben od míloščine (mílosti, milostínje) živéti.
Gnadenbezüge *pl.* prejémki iz mílosti, mílostni prejémki.
Gnadenbild *n.* čudodélna podóba, čudotvórna slika.
Gnadenbrot *n.* milostínja, míloščina.
Gnadengehalt *m. n.* plača iz mílosti, mílostna plača.
Gnadengenuſs *m.* míloščinski užítek.
Gnadengeſuch *n.* prošnja za milost.
Gnadenjahr *n.* mílostno leto.
Gnadenmittel *n.* sredstvo mílosti.
gnadenreich, gnadenvoll mílosti poln, premílostljiv.
Gnadenſtoß *m.* smrtni udárec.
gnadenweiſe *adv.* milostno.
Gnadenzeit *f.* čas mílosti.
gnädig mílostiv, mílostljiv, mílostən; milosrčən.
gnädiglich *adv.* milostívo.
Gnais *m.* gnajs, rula.
Gnom *m.* škrát, škratélj, skrkljič, malík.
Gnome *f.* moděr izrèk, poslovíca.
Gnomon *m.* solnčne ure kazálo, solnčna ura.
Gnomonik *f.* nauk o solnčnih urah, gnomónika.
Gnoſtizismus *m.* tajnoslóvje, gnostizém.
Gnoſtiker *m.* tajnoslóvec, gnostik.
Gnu *n.* gnu, pakonj.
Gobelin *n.* (*pl.* Gobelins) pestra prepróga, pregrinjálo z vtkánimi liki (podóbami), goblín; **Gobelin-** goblínski.
Gockelhahn, Gockelhahn *m.* kokót, domáči petélin.
Gold *n.* zlató; gemünztes — kováno zlató; — waſchen zlato izpírati, zlató izplakovati.
Goldader *f.* zlata žila.
Goldammer *f.* strnád.
Goldamſel *f.* volga, kobílar.
Goldarbeiter *m.* zlatár.
Goldauflöſung *f.* zlata raztopina.
Goldbergwerk *n.* zlati rudnik.
goldbeſchwingt zlatokrìl, zlatokrìlat.
Goldblatt *n.* zlatolist, zlata pena.
Goldblech *n.* zlata pločevína.
Goldblume *f.* zlatica.
Goldborte *f.* zlata porta, zlata tvez (-í).
Golddraht *m.* zlata žica.
Golddruck *m.* zlati tisk.
golden zlat, zlatén.
Golderz *n.* zlata ruda.
Goldfaden *m.* zlata nit (-i).
Goldfarbe *f.* zlata barva, zlatílo.
goldfarbig zlaténkast.
Goldfinger *m.* pŕstaneč, zakónski prst.
Goldfiſch *m.* zlata riba, zlatica.
Goldfliege *f.* zlata muha, svetla muha, zlatnica.
Goldflügler *m.* zlatokríleč.
goldführend zlatonósən.
Goldgang *m.* zlata žila.
goldgefiedert zlatopèr.
goldgeflügelt zlatokrìl, zlatokrìlat.
goldgehörnt zlatorògə.
goldgelb zlatorumèn, zlatožólt.
Goldgeräth *n.* zlatnína.
Goldgewicht *n.* zlatárska utéž (-i).
Goldglanz *m.* zlatozárnost, zlata svetlóba, zlati lesk.
goldglänzend svetél kakor zlató, zlatozárən.
Goldgräber *m.* zlatokòp.
Goldgrube *f.* zlati rudnik.

pogódu (všeč, dopadljívo, ljubo) mu je kaj, godí mu, ugája mu, ustréza mu; er kann ihn nicht — ne more ga prav, nima ga rad, ne mara zanj, ne more ga trpéti, — prenášati; nicht zu — neznósčn, neprebavljiv.

Gouvernante *f.* odgojíteljica, vzgojíteljica, vzgojílja.

Gouvernement *n.* (Regierung) vlada, uprâva; (Präſidium) predsédništvo; (Statthalterei) naméstništvo; (Provinz) pokrajína.

Gouverneur *m.* upravítelj; dežélni predsédnik, naméstnik, guvernér; odgojítelj.

Grab *n.* gròb, jama; (Hügel) gomíla; (Gruft) ráka, grobníca; zu —e tragen pokópati (-kópljem).

Graben *m.* ròv, jarèk; (vom Regen hohl ausgewaſchener Weg) grapa; *mil.* okòp; tiefer — jarúga; (Fluſsbett) struga; (zum Ableiten des Waſſers von der Straße) odvódnik, zdrážnica, (vábljenica, prévor); (längs einer Wieſe) prékopa, potóčina.

graben kópati (kópljem), grebsti (grebem), riti (rijem), dolbsti (dolbem); izkópati, izdólbsti; (in Stein) vdólbsti, vrézati (vrézem), vsékati.

Graben *n.* kopánje.

Grabenleitung *f.* jarèk, prékopa.

Grabenübergang *m.* brv (-i), prélaz preko rova.

Gräber *m.* kopáč; =in *f.* kopačica.

Grabesnacht *f.* grobna tmina, groba noč (-i).

Grabesruhe *f.* pokoj v grobu.

Grabesſtille *f.* grobna tihóta ob. tišína.

Grabeule *f.* mrtváška ptica, pégasta sova.

Grabgedicht *n.* nagróbna pesèm (-i), nagróbnica, pogrébna pesèm.

Grabgeſang *m.* nagróbno petje, pogrébno petje.

Grabhöhle *f.* grobníca, raka.

Grabhügel *m.* gomíla, gròb.

Grabkammer *f.* ſ. Grabhöhle.

Grabkreuz *n.* nagróbni križ.

Grablegung *f.* pogrèb, pokòp, pokopávanje.

Grablied *n.* nagróbna pesèm (-i), pogrébna pesèm, nagróbnica.

Grabmal *n.* nagróbni spomeník.

Grabrede *f.* nagróbni govor.

Grabſcheit *n.* lopáta.

Grabſchrift *f.* nagróbni napìs, nagróbnica.

Grabſtätte *f.* grobíšče.

Grabſtein *m.* nagróbni kamèn, nagróbnik.

Grabſtichel *m.* dletce, vrezílo.

Grabtuch *n.* mrlíški —, mrtváški prt, (mrtváško) naličje.

Grabzeug *n.* kopálo.

gräciſieren gŕčiti; pogŕčiti, po gŕškem zavíti (-víjem).

Grăcismus *m.* po gŕškem zavíti, prikrojéni izràz, grecizèm.

Grad *m.* stopínja; (Rangſtufe) stopnja; (Verwandtſchaftsgrad) koléno soródstva; (Würde) čast (-i), dostojánstvo, (častno) mesto; in hohem —e močnó, jako, zelò; in demſelben —e enáko, ravno takó, v isti meri.

gradatim *adv.* postópno, (korákoma), postópnjema, po stopínjah.

Gradation *f.* stopnjevánje, postópnost.

Gradhältigkeit *f.* stopínja alkoholovíne, alkoholovítost.

gradieren slaníco ali slano vodo z izhlapévanjem vodé izčistiti in slanóto zgostíti; zlatožólto bárvati; gradírati, gradovati.

Gradierwaſſer *n.* zlatílna voda, zlatílo.

Gradnetz *n.* stopínjska mreža, stopínjsko omrežje.

graduell postópno, od stopnje do stopnje.

graduieren (abſtufen) po stopínjah razdeliti (razvrstíti); (einen akademiſchen Grad ertheilen) povzdígniti ob. povíšati na akadémiško stopnjo, podelíti (komu) akadémiško dostojánstvo, graduírati.

graduiert na akadémiško stopnjo (čast) povíšan, graduíran, z akadémiškim dostojánstvom odlikován.

Graduierung, Gradtheilung *f.* razstopnjevánje, razdelítèv na stopínje; povíšba na akadémiško stopnjo.

gradweiſe ſ. gradatim.

Graf *m.* gròf; des en *(poss.)* grofov; **Grafen-** grófovski, grofóvski.

Grafenſtand *m.* grofóvstvo.

Grafentitel *m.* grofóvsko imé (-éna), grofóvski naslòv.
Gräfin *f.* grófinja, grofíca.
gräflich grofóvski.
Grafſchaft *f.* grofíja, grofovína.
Gram *m.* toga, žalost, grenkóst, pečál (-i); — nagt an ſeinem Herzen nekaj ga peče (grize) v srcu.
gram gorèk, gorjúp; — ſein jmdm. komu gorák biti (sem), srdíti se na koga, črtiti (sovrážiti), mrzíti koga.
grämen ſich žalostíti se, trápiti se, pečáliti se; es grämt mich grize (peče, bolí, jé, žalostí) me.
grämig, grämlich (o)tóžen, čemérən, kisèl, sitčn, slabe volje, neprijázən.
Grämlichkeit *f.* (o)tóžnost, čemérnost.
Gramm *n.* gram.
Grammatik *f.* slóvnica, gramatika.
grammatikaliſch slóvniški.
Grammatiker *m.* slóvničar, gramátik.
grammatiſch ſ. grammatikaliſch.
gramvoll togovít, žalovít.
Gran *m.* (zrno), gran.
Gran *n.* zrnce, $^1/_3$ grana.
Granat *m.* granát; =apfel *m.* granátovo jábolko, margarán.
Granate *f.* granáta.
Grand *m.* (Kieſſand) prod, (solobór), gramoz, sìp, gruščˇ.
Grande *m.* velikáš, mogóčnik, španski velmož, grand.
Grandeſſe *f.* mogóčnost, vznesénost, veličástvenost, ponosítost.
grandig prodast, peščén; (verdrießlich, mürriſch) godrnjáv, čemérən.
grandiös velikánski, ogróməən; velikolépən, veličástən.
Granit *m.* granit, (zrnčc); von — granítən.
Granne *f.* resa, resína, osína; *coll.* osjé, osovjé; mit langen —n dolgorésast.
grannenartig osínast, resast.
grannig resnat, osinàt.
granulieren *tr.* zrníti; *intr.* zrnéti.
granuliert zrnčast.
Graphik *f.* pisáva, gráfika.
Graphit *m.* grafit; (Stift) olóvnik, svinčnik, olóvka.
grapſen hlástniti, hlástiti; *impf.* hlastáti, hlastno grábiti; pográbiti.
Gras *n.* trava; *dem.* trávica; (ſaftiges) muráva; (ſchlechteres) travúlja; ins — beißen iti (grem) rakom žvižgat, iti v kŕtovo dežélo; Gras- travən, travnat.
grasartig travast, travnat.
Grasboden *m.* trata, trátina, travnik.
graſen pasti (pasem) se, (travo) múliti.
Graseule *f.* travna sovka.
grasfreſſend travojédən.
Grasfreſſer *m.* travojédčc.
Grasfroſch *m.* rosnica, hrženica, sékulja, uscánka.
Grasfutter *n.* zeléna klaja, travna piča, zeléna krma.
Grasgarten *m.* travnik. [zelèn.
grasgrün zelen kakor trava, travnato-
Grashalm *m.* travna bil (-i), — bilka.
graſicht travast, travi podóbən.
grasig travən, travnat.
Graskorb *m.* kòš za travo, travnjáča.
Gräslein *n.* trávica.
Grasmonat *m.* travən.
Grasmücke *f.* pénica; (ſchwarzköpfige) kováček, črnoglávka.
Grasplatz *m.* trata, trátina, trate *pl.*
grasreich travən, travnat.
Grasſchnitt *m.* travna košnja.
graſſieren zavládati, razširiti se; *impf.* razgrájati, iti (grem) po ljudeh; die Krankheit graſſiert bolézən gre po ljudeh, bolézən razgrája, — razsája.
gräſslich grozən, grozovít, strašən, strahovít, neznánski.
Gräſslichkeit *f.* grozovítost.
Graswuchs *m.* rast (-i) trave.
Grat *m.* grebén, ostro, sléme (-na); (Rückgrat) hrbtenica.
Gräte *f.* ribja koščica.
Grathobel *m.* oblič grábničar.
Gratification *f.* priboljšèk, nagráda, gratifikácija.
grätig koščičav, poln koščic.
gratis zastónj, brez plačíla, v dar.
Gratisexemplar *n.* poklónjeni iztisk, podárjeni eksemplar, brezplačni izvòd.
Gratisgage *f.* podárjena (poklónjena) vojáška plača.
Gratſäge *f.* žaga grábničarica.
grätſchen razkréčiti se, razkrékniti se; *impf.* razkrečevati se, šatráti, razkoráčeno hóditi, koracáti.
Grätſcher *m.* šátra, šátravčc.

grätſchig razkréčen, šátrast, šatrav.
Grätſchſtellung *f.* razkréka.
Gratulant *m.* voščívec, čestítavec.
Gratulation *f.* voščílo, čestítanje, čestítka.
Gratulationsbrief *m.* voščílno pismo, gratulieren srečo vóščiti, čestitati.
grau siv, sed, ser; — werden sivéti; osivéti, osedéti; —e Vorzeit · starodávnost.
Grau *n.* sívost, sedóst, serost.
grauäugig sivoòk, sivih očí.
Graubart *m.* sivobrádec.
graubärtig sivobràd.
graubraun sivorjàv.
Grauchen *n.* sívec, sivče (-eta), sivček.
grauen sivéti, sivíti se; (vom Tage) svítati se, daníti se, zorìti se; der Tag graut dan se dela; (dunkel werden) temníti se, mračíti se; *v. impers.* es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhája (izpreletáva).
Grauen *n.* groza, strah.
grauenhaft, grauenvoll grozén, grozovítěn, strašèn.
graugelb sivorumèn, sivožólt.
grauhaarig sivolàs, sedolàs.
Graukopf *m.* sivoglávec, sivec, serec, sedoglávec; (verächtl.) plésnjavec, sivór.
grauköpfig sivoglàv, sedoglàv.
gräulich sivkast, sívkljat, osiv, sedast.
Graupe *f.* kaša; (Hirſe) pšeno, pira.
Graupeln *f. pl.* (Hagel) sodra, sódrica, babje pšeno, (briža), sódražica, solíka.
Graupengang *m.*, Graupenmühle *f.* stope *pl.*, tečáj za pšeno.
Graus *m.* groza, strahóta, strah; (Trümmer) razsíp, razvalína, podrtína.
graus grozèn, grozljìv, strašèn, strahótěn.
grauſam grozovít, grozovítěn, ljut, okrútěn, srep, krvolóčen.
Grauſame *m.* grozovítnež, okrútnik, krvolóčnik, trinog.
Grauſamkeit *f.* grozovítost, okrútnost, srepóst, ljutost, krvolóčnost.
Grauſchimmel *m.* sivi kònj, sivec, serec, sivko, sivče (-eta), plésnjavec.
grauſeln, grauſen (ich grauſele, ich grauſe) es grauſelt —, es grauſt mir groza me je, strah me je, groza me obhája, groza me stresa, — izpreletáva; *pf.* groza me obíde, — strese, — izpreletí.
Grauſen *n.* ſ. Grauen u. Graus.
grauſenhaft, grauſenvoll, grauſenerregend, grauſelig grozljìv, grozèn, strašèn, pregrózen.
grauſig grozèn, grozljìv, strašèn; ostúden, gnusèn.
grauslich ſ. graus u. grauſenhaft.
Grauſpecht *m.* sivozeléna žolna, pivka.
Grauſpießglanz *m.* sivi raztòk.
Grauſtein *m.* sivec.
Graumacke *f.* drobnják, drobník.
Graumackenformation *f.* drobnjáška —, drobníška tvorba.
grauweiß sivobélkast.
Gravamen *n.* težáva, nadlóga.
Graveur *m.* vrezovávec, gravér.
gravieren vrézati (vrézem), *impf.* vrezovati; *fig.* obtežíti, *impf.* obtežévati; —be Umſtände obtežujóče —, obtežílne okóliščine.
Gravis *m.* (Accent) težki naglàs.
Gravität *f.* važnost, resnóbnost, ozbíljnost, dostojánstvenost.
Gravitation *f.* težnost, gravitácija.
gravitätiſch važèn, resnóbèn, ozbíljen, dostojánstven.
gravitieren težíti na kaj, gravitírati.
Grazie *f.* milóta, milína, ljubkost, milovídnost; (Huldgöttin) grácija.
graziös milovídèn, ljubèk, milótěn.
Greif *m.* kriláti lev.
greifbar prijemljìv, osézěn, prihvátěn, otípen; *fig.* očivíden.
Greifbarkeit *f.* prijemljívost, oséznost, otípnost.
greifen prijéti (prímem), zgrábiti, zagrábiti, popásti (-pádem), seči (sežem) po čem; *impf.* prijémati (-jémljem), grábiti, ségati (po čem); (taſten) šlátati, hvátati, típati (tipljem); pošlátati, potípati, ohvátati; um ſich — (v. Krankheiten, vom Feuer) razširíti se; omàh dobíti, razrásti se (v. Pflanzen); *impf.* širíti se, razširjati se; omàh dobívati, razráščati se; ins Amt — seči (sežem), vmešati se, vtekníti (-táknem) se (v posél); *impf.* ségati, vmešávati se, vtíkati se; jmdm. unter die Arme — podpréti koga, pomóči (-mórem) komu; *impf.* pomágati komu.

Greiffüße *pl.* noge grábežnice.
Greifklaue *f.* krempèlj.
Greifzirkel *m.* objémno šestílo.
greinen (murren) godrnjáti, momljáti; rézati (-ím); (weinen) dreti (derem) se, vékati, véčati (-ím).
Greis *m.* starec, starčék; (verächtl.) sivec, sivór.
greis siv, sed; stàr.
greisen stárati se, sivéti; postárati se, osivéti, osedéti.
Greisenalter *n.* (siva) starost.
Greisin *f.* starka, starica.
Greisler *m.* bránjevec, krúšnar; =in *f.* krúšnarica, bránjevka.
Greislerei *f.* branjárstvo, krušnárstvo.
grell ostër, rezék, pronícav; (glänzend) jarék; (v. Farben) prežív, presvétël, (vekàv).
Gremial- zborov, zborni, skúpščine.
Gremium *n.* zbòr, skúpščina, društvo.
Grenadier *m.* grenadir.
Grendel *m.* (Riegel) zapàh; (Schlagbaum) zapórnica, zavóra; (Pflugbalken) gredélj.
Grendelkette *f.* grédeljnica, gredáljnica.
Grenz- mejni, obméjni, pomójni, mejáški, gránični.
Grenzberichtigung *f.* mejna popráva, izpráva meje.
Grenzbesichtigung *f.* oglèd meje, ogledovánje meje.
Grenzbezirk *m.* krajína, mejni okràj.
Grenze *f.* meja, gránica; (Militär—) krajína; (Ende) kràj, konec; ohne —n brez kraja, brezmejën.
grenzen mejíti, mejo délati; an etw. — mejíti s čim, — s kom, mejáširi; držati (-ím) se, dotíkati se (česa).
grenzenlos *adi.* brezmejën, neomejën, brez meje, — kraja, brezkónčen, neizmérën, neskónčen; *adv.* neskónčno, brezmejno, neizmérno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) gráničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjáva, trdnjáva na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* (zwischen zwei Ackerbeeten) rázor, rázbor, ométljaj.
Grenzgebirge *n.* mejno gorovje, gore mejnice *pl.*, razmejno gorovje.
Grenzgemeinschaft *f.* soméjnost.
Grenzland *n.* krajína, pokrajína.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvójna črta, (črta) mejnica.
Grenzmark *f.* ſ. Grenzland.
Grenznachbar *m.* mejáš, mejáč.
Grenzpfahl *m.* mejni kòl, mejnik.
Grenzpunkt *m.* mejíšče.
Grenzregiment *n.* gráničarski polk, polk gráničarjev.
Grenzregulierung *f.* urédba meje.
Grenzsäule *f.* mejni steber, — stolp, steber mejník.
Grenzscheide *f.* razméja, razméjek.
Grenzstein *m.* mejni kamën, kamën mejník.
Grenzstreit *m.* prepír zastran meje, — za mejo, mejni prepír.
Grenzverkehr *m.* obméjno občevánje, promèt na meji.
Grenzwache *f.* straža na meji, obméjna straža.
Grenzwächter *m.* mejni stražnik, stražník na meji; gráničar.
Grenzzoll *m.* mejna carína, mejni col.
Grenzzollamt *n.* mejni carínski urád.
Greuel *m.* groznóba, groznost, gnus, gnusóba, grdóba, mrzóba, ostúda, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozoviti čin, grozno dejánje, zločínstvo, grozovítost.
greuelvoll grozovit, gnusóbën, ostúdën.
greulich grozovit, grozën, strašën, grd, strahovít; (ekelhaft) gnusën, ostuden.
Griebe *f.* ocvírek.
Griebs *m.* (Kerngehäuse) oplódje pečkátih plodov, peščíšče, puzína, ogrízek, srce.
Grieche *m.* Grk.
griechisch grški.
griechisch-katholisch gráko-katoliški.
Griesgram *m.* nevólja, zlovólja; (Person) zlovóljnež, sitnež, godrnjávec, čemerika, puščóba, mrmrálo, godrnjáč.
griesgrämig zlovóljen, sitën, pust, čemerikav, natáknjen, nasajèn.
Grieß *m.* prod, gruščˇ, gramoz; (geſchrotetes Getreide) pšeno, pšenika, zdrób; *med.* kamen.
grießicht prodast, peskast; pšenast.
grießig prodnat, peščén.
Grießmehl *n.* pšénasta —, zrnasta moka.
Grießsand *m.* prga, pržína, drstëv (-a), drsten.

Griff *m.* prijèm, prijémljaj, zagrábek; (die Handvoll) pest (-i), peščíca, prgišče; (Handhabe) ròč, roča, ročáj, ročník, držáj, držálo, (pestník, násad); (bei Körben) lócen, locánj; (v. d. Axt) toporíšče.

Griffel *m.* pisálo, pisálce, držálo; (bei der Blüte) vrat.

Griffelsäule *f.* vratni stebrič.

Grifflоch *n.* lúknjica na piščáli, prebirálnica.

Grille *f.* murin, murček, cvrček, čiríček, (božji volek); (Haus—) ščurek; *fig.* (seltsamer Einfall) muha, čudna misèl (-i).

Grillenfänger *m.* múhavec, múhasti človek, muhèlj. [nje.

Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*, muhová-

grillenhaft muhast, muhav.

Grillenkrankheit *f.* ſ. Hypochondrie.

Grimasse *f.* zmrdek, zmrda, spaka, namfdnjen —, spačen obràz; —n ſchneiden zmrdovati se, mrgóditi se, spakovati se, páčiti se, mfdati se; namfdniti se, zmfdniti se, mrgódniti se, spáčiti se.

Grimassenſchneiden *n.* spakovánje, zmrdovánje.

Grimm *m.* srd, togóta, jarost, razkáčenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmàr.

grimmen *intr.* srdíti se; *tr.* gristi (grizem); es grimmt mich im Bauche ščiplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebúhu), trebuh me bolí.

Grimmen *n.* (Bauchgrimmen) klanje, ujéd (-i), grízenje.

grimmig srdít, togótèn, jar, razkáčen, ljut; (v. d. Kälte) hud, ostèr.

Grind *m.* krasta, srab, grinta; (Kröte) gárje *pl.*, (peráčec).

grindig krastav, srabljív, grintav, garjav, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krástavec, srabljívec, grintavec.

Grindkraut *n.* (*Scabiosa*) gárjavo zélíšče, grintavec.

Grindwurz *f.* ščavje.

grinſen réžati (-žim) se, škrébiti se, zobe kázati (kažem).

Grinſer *m.* režálo, škrebljívec.

Grippe *f.* hripa, influenca.

grob debel; (unhöflich) nevljúden, neotesán, zaróbljen, sirov, grob, robàt; (ungeſchickt) neokrétèn, okórèn, nesprétèn, neródèn; —e Fahrläſſigkeit velika nemárnost; (von der Ware) kosmàt, grob, raskav; —e Leinwand hodníčno platno; — anfahren nahrúliti koga, lániti (na koga).

Grobheit *f.* debelóst, grobóst; zaróbljenost, neotesánost, sirovost, robátost.

Grobian *m.* nevljúdnež, zarobljenec, neotesánec, sirovež, brdávs.

Grobkalk *m.* debéli apnénec.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debélo oglje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adi.* debélkast; *adv.* hudo, močno, zeló. [sán.

grobſchrötig na debélo mlet; neote-

grobſinnig groboúmèn, grobočútèn; s čuti že od daleč spoznávèn.

grobwollig debelovólnat, debéle volne.

Groll *m.* srd, jeza; črt, mržnja, nastor, pika.

grollen srdíti se, jezíti se; čŕtiti, mrziti.

grollend srdít.

Gros *n.* vélika dvanajstérica, (dvanajst tucatov); mnoštvo; — d. Heeres glavna vojska; *en gros* na debélo.

Groſchen *m.* gròš.

groß velik; ſehr — velikánski, ogrómèn, orjáški; (v. Berge) visòk; (v. d. Kälte) hud; wie —, ſo — kolik, tolik; ſo — ich bin kólikor me je; —er Menſch dolgín, velikán; — werden rasti, naráščati; narásti; —e Augen machen debélo glédati, čúditi se; — und klein veliko in malo, odrásli in otróci; —e Stücke auf jmdn. halten zeló číslati, v číslih iméti (imám) koga; ein —es Wort važèn —, imenitèn izrek, mogóčna beséda; **groß-** véliki, (in der Bedeutung ſehr) pre-, zeló, močno.

großartig velikánski, veličástèn, velikolépèn.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolépje.

großäugig debeloòk, okàt.

Großbart *m.* bradáč.

großbärtig bradàt.

großbäuchig trebúšèn, trebúšnat.

großblätterig velikolístèn, velikolíst.

Großbotſchafter *m.* véliki poročník ob. poslaník.

Großcomthur *m.* véliki komtur ob. koméndnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki koncéptni papír.

Große *m.* velikáš, mogóčnik; boljár, velmož.

Größe *f.* velikóst, veličína; Stern erſter — zvezda prvega reda; *math.* količina.

Großeltern *pl.* ded in bábica, stari oče in stara mati. [vnúka.

Großenkel *m.* pravnúk; =in *f.* pra-

Größenlehre *f.* nauk o količínah, matematika.

großentheils véčjidel, večínoma.

Größenwahn *m.* samoveličje, blodnoveličje, veledomišljívost.

Großfürſt *m.* véliki knez.

Großfürſtenthum *n.* vélika kneževína.

Großfürſtin *f.* vélika knéginja.

großfürſtlich velikoknéžji.

großfüßig nogàt, dolgih nog, dolgovézen.

Großfüßige *m.* dolgovéznik.

Großgewerbe *n.* véliki obŕt.

Großgrundbeſitz *m.* véliko poséstvo, veleposéstvo.

Großgrundbeſitzer *m.* veleposéstnik, véliki poséstnik, vlastelín.

Großhandel *m.* vélika trgovína, veletŕstvo.

Großhändler *m.* véliki trgóvec, veletržec. [car.

Großherr *m.* padišah, sultan, turški

großherzig velikodúšen, velikosrčen.

Großherzigkeit *f.* velikodúšnost, velikosrčnost.

Großherzog *m.* véliki vójvoda; =in *f.* vélika vójvodinja.

großherzoglich velikovójvodski.

Großherzogthum *n.* vélika vojvodína.

Großhirn *n.* véliki možgáni *pl.*

Großiſt *m.* ſ. Großhändler.

großjährig polnolétən, dolétən; — ſein leta iméti (imám), polnolétən biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta izpólniti; — erklären proglásiti —, razglásiti koga polnolétnim, proglásiti —, razglásiti koga za polnolétnega.

Großjährigkeit *f.* polnolétnost; die — erreichen izpólniti svoja leta.

Großjährigkeitserklärung *f.* razglasítev polnolétnosti.

Großkanzler *m.* véliki kancelar.

Großknecht *m.* véliki hlapec.

Großkopf *m.* debeloglávec, glavàn, glavína.

großköpfig debeloglàv, glavàt.

Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* véliki križnik; =ritter *m.* véliki križár, véliki križnik, velikokrížnik.

Großmacht *f.*, **Großſtaat** *m.* vélika država, velemóč (-i), velevlást (-i).

großmächtig premogóčen, oblástən, velemóčen; (ſehr groß) velikánaki.

Großmarſchall *m.* véliki maršal.

Großmaul *n.* (Großſprecher) širokoústnik, širokoústnež, baháč, goflja.

großmäulig širokoústən, razústən, velikih ust.

Großmeiſter *m.* véliki mojstər, véliki predstójnik.

Großmuth *f.* velikodúšje, velikodúšnost; (Edelmuth) blagosrčnost, plemenitodúšnost.

großmüthig velikodúšən, blagodúšən, visokomiseln.

Großmutter *f* stara mati (-ere), bábica.

großmütterlich bábičin; bábiški.

Großnaſe *f.* nosáč, nosàn.

großnaſig nosàt, dolgonòs.

Großneffe *m.* prabrátranec.

Großnichte *f.* prabratična.

Großoctav *n.* vélika osmérka.

Großoheim *m.* praújec, stari stric.

großöhrig uhàt, dolgoùh.

Großquart *n.* vélika četvérka.

Großſchnäbler *pl.* velekljúni *pl.*

großſprechen širokoústiti (se), ústiti se, báhati (se).

Großſprecher *m.* širokoústnik, širokoústnež, baháč. [vánje.

Großſprecherei *f.* bahášstvo, prevzeto-

Großſprecherin *f.* širokoústnica.

großſprecheriſch širokoústən, bahàv, bahàški, razústən.

Großſtädter *m.* velikomeščàn.

großſtädtiſch velikoméstən.

Großtante *f.* stara teta.

größtentheils véčjidel, večínoma, ponájveč, navádno.

Großthuer *m.* *ꝛc.* ſ. Großſprecher.

großthun báhati se, šopíriti se, ščepériti se, ústiti se, košátiti se, velíčati se, prevzetovati.

Großvater *m.* stari oče, ded.

großväterlich dedov, dédinski.

Großvaterſtuhl *m.* dedov naslonjáč, dedov stòl.

Großverſchleiß *m.* prodája na debélo.

Großvezier *m.* véliki vezír.

Großwürdenträger *m.* véliki dostojánstvenik.

grotesk čuden, nenavaden, smešèn, čudnolik, groteak.

Grotesken *pl.* čudne —, nenavádne —, čudnolíke podóbe, grotéake.

Grotte *f.* jama, špilja, votlína, pečína, pečínka, podmòl, zijávka. [bica.

Grottenolm *m.* močeril, človéška ri-

Grübchen *n.* jámica, jamič, kotánjica.

Grube *f.* jama; rupa, kotánja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, gròb; (Senkgrube) grezníca.

Grübelei *f.* vrtanje; razglábanje, mózganje, túhtanje, modrovánje.

grübeln vrtati, brbati; *fig.* (flügeln) razglábati, mózgati, glavo si béliti, modrovati.

Gruben- jamski.

Grubenarbeit *f.* rudokópnja, delo v jami, — v rúdniku.

Grubenarbeiter *m.* rudokòp, délavec v rúdniku.

Grubenbau *m.* ſ. Grubenarbeit.

Grubenerz *n.* jamska (rúdniška) ruda.

Grubenfeld *n.* jamsko polje; frisches — celína.

Grubengas *n.* jamski plin.

Grubenkarte *f.* jamska mapa.

Grubenkleid *n.* jamsko oblačílo.

Grubenlaterne *f.* jámščarica.

Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).

Grubenmauerung *f.* podzídje rúdnika.

Grubenſteiger *m.* rúdniški paznik, plezáč.

Grubenwaſſer *n.* jamska —, rúdniška voda, jámščica.

Grubenzimmerung *f.* podpórje rúdnika, rúdniške podpóre.

grubig jamast.

Grübler *m.* razglabáč, modrovávec, mozgovrtec.

Gruft *f.* raka, grobnica, (Erh, Erf).

Grummet *n.* otáva; zweites — tretjákovica, vnúka, otávčič.

Grummeternte *f.* košnja otáve.

grün zelen; (unreif) nezrèl, negóden; — machen zeleníti; ozeleníti; — werden zelenéti; ozelenéti; auf einen —en Zweig kommen opomóči (-mórem) si.

Grün *n.* zelenóst, zelenína, zelénje; (Färbemittel) zelenílo.

Grünalge *f.* zeléna alga.

grünblau zelenomódr.

Grund *m.* dnò; *(fundament.)* temelj, podstáva, podzídje; podlaga, osnóva, stalo, stalíšče; *(causa)* vzròk, povòd, razlòg; (Beweggrund) nagib, nagíbljaj; *(argumentum)* razlòg, dokàz, dokazílo; (Boden) tlà *pl.* (*g.* tal); (— u. Boden) zemljíšče, zemlja, svet; zugrunde gehen konèc vzéti (vzámem), po zlu iti (grem), pod (na) nič priti (pridem), pogubíti se, pogíniti; zugrunde richten ugonobíti, ukončáti, pogubíti, uníčiti, poráziti, zatréti (-trèm u. -tárem), razdejáti (-dénem), upropástiti; in den — bohren (ladjo) potopíti, pogrézniti; auf den — kommen (do konca) do dna priti (pridem), temeljíto —, koreníto proučíti; aus dem — verſtehen do dna —, do dobra —, temeljíto —, koreníto razuméti; auf — na podstávi, na podlági, na témelju, po; mit — za trdno, po pravíci; auf Grund der kaiſerlichen Verordnung po cesárskem ukázu; das hat ſeinen — darin to izvíra (izhája) od tod; er hat — ſich zu freuen ima se za kaj veseliti; du haſt keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jeziti; er hat ſeinen — že vé zakaj; mit — beſorgen po pravíci se bati (bojim); den — legen postáviti temelj, ustanoviti, osnovati (-anújem); zu —e legen vzéti (vzámem) za podlágo, — za podstávo; — faſſen utrditi se, ukoreníniti se; im —e (genommen) pravzaprav; Grund- (Anfangs-) počétni, začétni; (Haupt-) glavni, poglavítni; (Fundamental-) témeljni, podstávni, začétni, osnóvni; (zum — und Boden gehörig) zemljíški.

Grundablöſung *f.* odkùp zemljíšča.

Grundabtrennung *f.* oddrúžitèv zemljíšča.

Grundbalken *m.* podsèk, podrébrnik; (des Schiffes) hrbtíca (ládijska).
Grundbau *m.* témeljna stavba, podzíd, temelj.
Grundbedingung *f.* glavni —, poglavítni pogòj.
Grundbegriff *m.* témeljni —, začétni —, osnóvni pojém.
Grundbein *n.* osnóvnica. [ljíšča.
Grundbelaſtung *f.* obremenítèv zem-
Grundbeſitz *m.* posést (-i) zemljíšča.
Grundbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, zemlják; =in *f.* zemljíška poséstnica, zemljákinja.
Grundbeſtandtheil *m.* glavna sestavína, poglavítni del.
Grundbirn *f.* podzémljica, krompir.
Grundblei *n.* olóvnica, grezílo.
grundböſe do kraja hudóbèn, ves zločest, skózinskoz zloběn.
grundbrav vrlo dobér, vseskóz poštèn, prav izvrstèn.
Grundbruch *m.* predòr.
Grundbuch *n.* zemljíška knjiga, zemljíške (gruntne) bukve *pl.*; **Grundbuchs-** zemljíškoknjížni. [urád.
Grundbuchsamt *n.* zemljíškoknjížni
Grundbuchsblatt *n.* list zemljíške knjige.
Grundbuchsdirector *m.* vodja zemljíških knjig.
Grundbuchsextract *m.* zemljíškoknjížni izpísek.
Grundbuchsführer *m.* vodítelj zemljíških knjig.
Grundbuchsführung *f.* vodstvo zemljíških knjig.
Grundbuchsgeſetz *n.* zemljíškoknjížni zakon.
Grundcompler *m.* skupína zemljíšč, zdrúžena zemljíšča *pl.* [nost.
Grunddienſtbarkeit *f.* zemljíška služ-
grundherrlich prepoštèn. [na.
Grundeigenthum *n.* zemljíška lastní-
Grundeigenthümer *m.* lastník zemljíšča, zemljíški lastník. [ski.
Grundeigenthums- zemljíškolastnín-
Grundeifen *n.* dnílno dléto.
gründen ustanovíti, utemeljíti, osnovati; postáviti, napráviti, vpéljati; **gegründet** utemeljèn, osnován, utŕjen; veljávèn, resníčen.
Grundentlaſtung *f.* zemljíška odvéza, zemljíško razbremenílo, zemljíška razbremenítèv.
Grundentlaſtungsfonds *m.* zemljíškoodvézni zaklàd.
Gründer *m.* ustanovítelj, ustanovník, osnovátelj, začétnik, utemeljítelj; =in *f.* ustanóvnica, začétnica, utemeljíteljica.
Grunderträgnis *n.* zemljíščni dohódek; (an Früchten) létina, pridélek.
grundfalſch (unrichtig) popólnoma nápačen, do kraja —, docéla nápačen, popólnoma kriv, povsem neistinít; (unaufrichtig) vseskoz hinávski, himběn.
Grundfarbe *f.* glavna barva. [melj.
Grundfeſte *f.* podstáva, podzídje, te-
Grundfläche *f.* podlága; *math.* osnóvna ploskèv.
Grundform *f.* glavna oblíka. [ščа.
Grundfreilaſſung *f.* oprostítèv zemljí-
grundgelehrt temeljíto —, koreníto —, globóko učèn, preučèn.
Grundgeſetz *n.* osnóvni zakon, témeljna postáva.
Grundgeſtalt *f.* osnóvni lik.
Grundgewebe *n.* osnóvno staníčje *bot.*
Grundgröße *f.* osnóvna —, prvótna —, začétna količína.
Grundhaar *n.* pódlanka.
Grundherr *m.* zemljíški gospodár, grajščák, vlastelín; =in *f.* grajščákinja, vlastelínka. [ski.
grundherrlich grajščínski, vlastelín-
Grundherrſchaft *f.* zemljíščna gospóska; grajščína.
Grundholde *m.* (Vaſall) zemljíški podlóžnik, vazál; **der zehentfreie** — danjko, danjščak.
Grundidee *f.* glavna misèl (-i).
grundieren dno —, ozádje napráviti, podbárvati, dnišče pobárvati.
Grundlage *f.* podstáva, podlága, osnóva, temelj.
Grundlaſt *f.* zemljíško breme.
Grundlegung *f.* pokládanje témelja; ustanávljanje, ustanovítèv.
Grundlehre *f.* glavni —, osnóvni nauk.
gründlich *adi.* temeljít, korenít, natánčen, popóln; *adv.* do dna, do konca, do kraja, docéla, natánko, popólnoma.
Gründlichkeit *f.* temeljítost, korenítost, natánčnost, vsestráno uvaževánje.

Gründling, Gründel *m.* šivánčica, iglica, piškúr, jélšnica, šarin, sploh na dnu (Grund) vode živéča ribica, osobíto *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnóvnica; bic Grundlinien *pl.* osnóva.

grundlos brez dna, neskónčen, brezkrájen, neizmérен; (unbegründet) brez témelja (podláge), neosnován, prazèn, nedokázan, ničev, ničevèn.

Grundloſigkeit *f.* brezkónčnost, neizmérnost; neutemeljénost, neosnovánost, praznost, ničevost.

Grundmauer *f.* podzídje, podstávno zidóvje.

Grundoberfläche *f.* zemljíško površje, zemljíška površína.

Gründonnerstag *m.* Véliki četŕtek.

Grundpfahl *m.* podzídni kòl.

Grundpflaſter *n.* tlak.

Grundprinzip *n.* osnóvno —, glavno načélo, vodílo.

Grundrecht *n.* témeljna —, osnóvna pravica.

Grundregel *f.* poglavítno pravílo, glavno vodílo.

Grundrente *f.* dohóděk od zemljíšč, zemljíški dohódki.

Grundriſs *m.* tločrt, podstávni osnútèk; *fig.* načŕt, črtež, osnútèk.

Grundſatz *m.* načélo, pravílo, glavno vodílo, podstávna miśel (-i); (Axiom) témeljna resnica, podstávna resnica; (Geſinnung) miśljénje.

grundſätzlich načélèn, podstávèn, témeljèn.

Grundſäule *f.* glavni stolp, podstávni stebèr.

grundſtändig pritlíčen *bot.* [kamen.

Grundſtein *m.* témeljni —, vkládni

Grundſteuer *f.* zemljíški davèk, zemljarína; **Grundſteuer-** zemljiškodávčni.

Grundſtoff *m.* prvína, element.

Grundſtück *n.* zemljíšče.

Grundtext *m.* izvírnik, izvírna (prvótna) beséda, prvopis.

Grundton *m.* glavni glas, témeljni glas, — ton.

Gründung *f.* ustanovítèv, utemeljítèv, osnóva, napráva.

Gründungsbeitrag *m.* ustanovnína, ustanóvni prispévèk.

Gründungsfonds *m.* ustanóvni zaklàd.

Grundurſache *f.* glavni —, poglavítni vzròk, prvi povòd.

Grundwahrheit *f.* podstávna —, témeljna resnica.

Grundwaſſer *n.* podtálna —, podzémna —, nadánja voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbaue) podžlébje. [bitje.

Grundweſen *n.* prvótno —, osnóvno

Grundwort *n.* (beséda) osnóvnica.

Grundzahl *f.* osnóvno števílo; *(num. cardinale)* glavni števník.

Grundzehent *m.* desetína od zemljíšča, poljaka desetína.

Grundzerſtückelung *f.* razkosávanje —, razdrobítèv —, razdelítèv zemljíšča.

Grundzins *m.* (Bodenzins) dača od površja zemlje, površnína.

Grundzug *m.* bístvena osnóvna črta, glavna potéza; **Grundzüge** *pl.* glavna vodíla, — pravíla; témeljni načŕt, načŕt v glavnih potézah.

grünen zelenéti; ozelenéti.

Grünfink *m.* ſ. Grünling.

Grünfutter *n.* zeléna krma, sirovína, zelínje, zelenjé (Unterfrain).

grüngelb zelenorumèn, zelenožólt.

grüngeſtreift zelenoprógast, zelenopísan.

Grünkraut *n.* zelenjád (-i), zelenjáva, zelénje.

grünlich zelénkast, zelénkljat.

Grünling *m.* zelénkasti dlesk, zelénček, konópka.

Grünſpan *m.* zeléni volk, kotlovínska zelenica.

Grünſpecht *m.* zeléna žolna.

grunzen krúliti, króhati, gróhati.

Grunzen *n.* krúljenje, krulba.

Grunzer *m.* krulèc, krulivèc.

Grünzeug *n.* zelenjáva, zelenjád (-i).

Gruppe *f.* skupèk, skupína.

gruppenweiſe *adv.* v skupínah, v skupkih, skupínoma.

gruppieren skupíti, v skupíne razvrstíti, — porazstáviti, — dejáti (dénem); *impf.* skúpljati, v skupíne razvrščati, v skupíne porazstávljati, — dévati.

Gruppierung *f.* razvrstítèv, razpostávljanje ob. porazdelítèv v skupíne.

Gruß *m.* pržína, pfga, gruh, grušèc.
grußeln ſ. grauſeln.
Gruß *m.* pozdràv, pozdravílo, pozdravljénje; engliſcher — ángelsko češčénje, zdrava Marija; den — entbieten pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; den — erwidern odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.
grüßen pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; ſei gegrüßt! zdrav bodi! pozdrávljen! zdravo!
Grüßer *m.* pozdravljávec.
Grußformel *f.* pozdravílo, pozdràv.
Grütze *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je sejàn, imá glavo na pravem koncu.
Grützſtampfe *f.* stopa, stope *pl.*, kašnik.
Grützwurſt *f.* kášnica, kášnata klobása.
Guano *m.* obíloma nakopíčen ptičji gnoj, gvano.
Guardian *m.* gvardiján. [drog.
Gubernal *n.* (beim Fahrrad) krmílni
Gubernium *n.* vlada, naméstništvo.
gucken lúkati, kúkati; polúkati, pokúkati.
Gucker *m.* lúkavec; kukálo, kukálce.
Guckfenſter *n.* línica.
Guckkaſten *m.* kukálnica, omára z gledálcem.
Guckloch *n.* lúknjica, lukálnica.
Guerilla *f.*, **=krieg** *m.* vojska z mánjšimi raztrésenimi krdéli, razkropljéna vojska.
Gugelhopf, Gugelhupf *m.* šartélj.
Guillotine *f.* giljotína, glavoséčna pripráva.
guillotinieren z giljotíno glavo odsékati, giljotinírati.
Guipüre *f.* gipíra.
Guipürſpitze *f.* gipírska čipka.
Guirlande *f.* kita cvetja, cvetni venec, cvetna kita.
Guitarre *f.* gitára.
Gulaſch *m.* golaš.
Gulden *m.* goldínar, forint.
Gülte *f.* dávščina.
gültig ſ. giltig. [díka.
Gummi *n.* gumi, (drevésni) klej, cegummicht gumast, klejast.
gummieren z gumijem mázati (mažem), klejíti; namázati, naklejíti.
Gummigutt *n.* gúmismola, gúmigut.
gummihaltig gumovít, klejàt.

Gundelrebe *f.*, **Gundermann** *m.* *(Glechóma hederacea)* grenkúljica, stráčič, povójšek.
Günſel *m.* *(Ajuga)* skrečnik, vimčič, máselnik, bučnik.
Gunſt *f.* naklónjenost, blagovóljnost, dobrohótnost, mílost, nágnjenje, prijázən (-i); jemdm. zu —en komu na ljubav, v prid, v korist, na korist; ſich um jmds. — bewerben prikupovati se komu, izkúšati se mu prikúpiti; lízati se, prilizovati se (komu); er hat ſich ſeine — erworben priljúbil ob. prikúpil se mu je; er ſteht in hoher — v velíki mílosti je.
Gunſtbezeigung *f.* izkazovánje mílosti, dobróta, mílost, odlikovánje.
günſtig (geneigt) naklónjen, nagnjen, prijázən, dobër; (vortheilhaft) ugóden, udóben, prijétən; — ſein prijati, goditi, ugájati; (nützlich) koristən.
Günſtling *m.* ljúbljenec, míljenec; *dem.* ljúbljenček; *f.* ljúbljenka.
Gupf *m.* kok (kolk).
Gurgel *f.* grlo, grtánec, goltánec, žrelo, požirálnik.
gurgeln grgráti, grgotáti (-ám u. grgóčem).
Gurke *f.* kúmara, krástavec, ogúrek.
Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kúmare.
gurkenförmig kúmarast, kúmari podóben.
Gurkenkraut *n.* kópër, smrdílj.
Gurkenſalat *m.* kúmarična saláta, kúmare *pl.*
Gurt *m.* pas, prepàs; (Pferde—) podpróga, podprògi, podpàs; (zum Tragen) obrámnica, narámnica, prtóvnica, opítnica; (in Wölbungen) opróga.
Gürtel *m.* pas, pojás, opasílnica.
gürtelartig (geſtreift) pasast.
Gürtelbahn *f.* pasna železnica.
gürtellos brez pasa, neopásan. razpásan.
gürteln, gürten pásati (pašem); opásati, prepásati.
Gürtelſchließe *f.* pasna zapónka.
Gürtelthier *n.* pásanec; Roll— tripas.
Gürtler *m.* pasar.
Gürtlerhandwerk *n.* pásarstvo.
Gurtriemen *m.* podprògi, podpróga, podprôžni jermen.

Guſs *m.* litje, zlívanje; (Regen—) nalív, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, Ausguſsröhre) izlívek.

Guſseiſen *n.* lito železo, lítina.

Guſsform *f.*, **Guſsmodell** *n.* kalúp, tvorílo.

Guſsregen *m.* nalív, ploha.

Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jekléna lítina.

Guſsſtein *m.* liják, pomíjnjak.

Guſswaare *f.* ulita roba, zlítek, zlítina.

gut dober; (nützlich) koristèn, prospéšen; (angenehm) ugóden, prijétèn; **kurz und —** skratka, z eno besédo; **er hat ein —es Ausſehen** zdrav je videti; **im —en etwas ſagen** izlépa povédati; **zu —e halten** ne zaméniti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémljem), prizanášati; **zu —e kommen** biti (sem) v korist; **—ſtehen** porok biti, jámčiti; **eine —e Weile** precèj dolgo; **—e Nacht** lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrína; (Ware) blagó; **das bewegliche —** premíčno blagó, premičnína; **das unbewegliche —** nepremíčno blagó, nepremičnína; (Habe u. —) imétek, imovína, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljíšče, poséstvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, misél (-i); **ſachmänniſches —** strokovnjáško mnenje; **ſein — abgeben** mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréči.

gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložíti, priložíti svoje mnenje.

gutartig dober, dobre čudi; (v. Krankheiten) laheк, nenevárèn.

Gutbefinden *n.* previdek, presódek, preudárek.

Gutdünken *n.* razsódnost, izprevídnost; razsódek, dozdévek, izpreviдek; **nach deinem —** kakor se ti zdi, kakor izprevidiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobróta, dobrína, dobrótljivost; **in —** zlepo, izlépa; **durch —** po dobróti; **er iſt die — ſelbſt** sama dobróta ga je; (Werth) vrédnost, izvírstnost.

Güterabtretung *f.* odstòp poséstva, prepustítev imovíne.

Güteranweiſung *f.* nakàz na imétje, nakàz na blagó.

Güterbeſchauer *m.* ogledovávec blagá.

Gütergemeinſchaft *f.* vkúpnost imétka, spolovínstvo.

Güterrecht *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevòz, prevážanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovína).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljèn, žídane volje.

gutgeſinnt dobro mislèč, blago mislèč, dobromíseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovérèn, dobromíseln.

Guthaben *n.* imovína; (Forderung) terjátev; **mein — beträgt** imám dobíti, meni gre.

gutheißen odobríti, potrditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheißen *n.* odobrílo, potrdítev, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčèn, milosrčèn.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrótljiv, dobrótèn, dobèr.

Gütigkeit *f.* dobrótljivost, dobrótnost.

gütlich prijáteljski, prijázèn; **ſich — vergleichen** zlepo se pogoditi, izlépa se poravnáti, — správiti.

gutmachen popráviti, poravnáti; (verſöhnen) udobríti, utolážiti, správiti se s kom.

gutmeinend dobrohótèn.

gutmüthig dobrodúšèn, dobrosrčèn, blagosrčèn; **—er Menſch** dobríčnik.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, blagosrčnost.

gutrechnen na korist pripísati.

Gutrechnung *f.* pripis na korist, zapísek v imovíno (Haben *opp.* Soll), zapísek pod »dal«.

Gutsbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, grajščák, vlastelín; **=in** *f.* zemljíška poséstnica, grajščákinja, vlastelínka.

gutſchreiben na korist vpísati, zapísati v imovíno (Haben), zapísati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«.)

Gutsherr *m.* ſ. Gutsbeſitzer.

Gutsherrſchaft *f.* grajščínska gospóščina; grajščína.

Gutsobrigkeit *f.* grajščínska gospóska.

Gutſteher *m.* porok.

Gutsverwalter *m.* grajščínski oskrbník, upravítelj zemljíšča (poséstva).

Gutsverwaltung *f.* grajščínsko oskrbníštvo, — upraviteljstvo.

Gutta-percha *f.* gutapérča, neki posušèn drevésni sok.

Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.

Gutthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; **-in** *f.* dobrótnica, dobrodélnica.

gutthätig dobrótljiv, dobrótèn, dobrodélèn.

Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.

gutthun dobro délati; doběr biti (sem), poslúšèn biti, pokórèn biti; ſich — postréči (-stréžem) si, privóščiti si; *impf.* streči si, goditi si.

Gutturallaut *m.* goltnik.

gutwillig dobrovóljèn; radovóljèn, prostovóljèn, dragovóljèn; *adv.* drage volje, radovóljno.

Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost. [ni.

Gymnaſial- gimnazíjski, gimnazijál-

Gymnaſiallehrer *m.* gimnazíjski učítelj.

Gymnaſialſchüler, Gymnaſiaſt *m.* gimnazíjski učènec, gimnazíjec, (gimnazíjski) dijàk. [uk.

Gymnaſialunterricht *m.* gimnazíjski

Gymnaſium *n.* gimnázija, gimnázij.

Gymnaſt *m.* telovádec, gimnást.

Gymnaſtik *f.* telovádba, gimnástika.

gymnaſtiſch telovádski, gimnástičèn.

Gynäkolog *m.* ženski zdravník.

Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléktričnega toka).

H.

Ha *interj.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!

Haar *n.* (das menſchliche Haupthaar) las, *dem.* lasec, lasèk; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe des Menſchen) kocína, kosmatína; *dem.* kocínica, kosmatínica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocína; (am Pelz) kosmína; (Roſshaar) žima, žinja; (zarte Faſer) vlakno, lika; *coll.* predívo; (an Pflanzen) kosmatína, las; *dem.* kosmatínica, lasec; zerzauſtes — kuštri *pl.*

Haarabtheilung *f.* preča, prečka.

Haarauffatz *m.* lasúlja.

Haarbalg *m.* lasni mešíček. [nik.

Haarband *n.* oplétek, vplétek, vplét-

Haarbeutel *m.* mešíč za lasé.

Haarboden *m.* lasíšče, lasník. [las.

haarbreit *adi.* za las širòk; *adv.* za

Haarbürſte *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.

Haarbüſchel *m.* kukma, šopék ober čopék las.

haaren (Nbf. hären) *intr.* u. *refl.* goliti se, mísiti se, mísati se, lasé (dlako) izgúbljati; ſich — lasáti se; *tr.* goliti.

Haarflechte *f.* kita, pleteníca; *dem.* kítica.

haarförmig lasast, kocínast, dlakast.

haarig lasàt, kosmàt, kocinàt, dlačèn.

Haarigkeit *f.* dlákavost, kosmátost.

Haarkamm *m.* glavník, česálnik.

Haarkelch *m.* lásasta čása, kodéljica.

haarklein *adi.* majhèn kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.

Haarkrauſe *f.* kodr, kódrasti las.

Haarlocke *f.* ſ. Haarkrauſe.

haarlos brezlàs, brezlásèn, gòl.

Haarnadel *f.* igla lasnica, lasna igla, búcika za lasé.

Haarnetz *n.* mreža za lasé.

Haarpapille *f.* lasna buška.

Haarpuder *m.* prah za lasé.

Haarputz *m.* lišp, nakìt v laséh.

Haarröhre *f.* lasna cévčica, lasnica.

Haarſalbe *f.* maša, mazilo za lasé.

Haarſchaft *m.* lasna bétvica, — betva.

haarſcharf *adi.* briděk, bridkoóstèr; *adv.* do zobca, prav na tanko.

Haarſcheitel *m.* preča, prečka, razdélek.

Haarſchopf *m.* kečka, kukma, čòp.

Haarſchuppen *pl.* prhljáj, prhája, prhút (-i), luskíne *pl.*; voll — prhájast.

Haarſchur *f.* strižba, stríženje las.

Haarſieb *n.* žímnato sito.

Haarſpalterei *f.* cepidlačenje; prenatánčno preiskovánje, presojevánje.

haarſpalteriſch cepidláčèn, dlakocépèn.

Guſs *m.* litje, zlivanje; (Regen—) nalív, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, Ausguſsröhre) izlívek.

Guſseiſen *n.* lito železo, litína.

Guſsform *f.*, **Guſsmodell** *n.* kalúp, tvorílo.

Guſsregen *m.* nalív, ploha.

Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jekléna litína.

Guſsſtein *m.* liják, pomíjnjak.

Guſsware *f.* nlita roba, zlítek, zlítina.

gut dobr; (nützlich) koristèn, prospéšen; (angenehm) ugóden, prijétен; kurz und — skratka, z eno besédo; er hat ein —es Aussehen zdrav je videti; im —en etwas sagen izlépa povédati; zu —e halten ne zamériti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémljem), prizanašati; zu —e kommen biti (sem) v korist; —ſtehen porok biti, jámčiti; eine —e Weile precéj dolgo; —e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrína; (Ware) blagó; das bewegliche — premično blagó, premičnína; das unbewegliche — nepremično blagó, nepremičnína; (Habe u. —) imétek, imovína, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljíšče, poséstvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, misel (-i); fachmännisches — strokovnjáško mnenje; sein — abgeben mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréči.

gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložiti, priložiti svoje mnenje.

gutartig dobr, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahèk, nenevárен.

Gutbefinden *n.* previdèk, presódek, preudárek.

Guldünken *n.* razsódnost, izprevidnost; razsódek, dozdévek, izprevidèk; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor izpreviáiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobróta, dobrina, dobrótl[jivost]; in — zlepo, izlépa; durch — dobróti; er iſt die — ſelbſt sama d[obro]ga je; (Wert) vrédnost, izvirst.

Güterabtretung *f.* odstòp [pre]pustitèv imovine.

Güteranweiſung *f.* nakàz nakàz na blagó.

Güterbeſchauer *m.* ogledovávec blagá.

Gütergemeinſchaft *f.* vkúpnost imétka, spolovínstvo.

Güterrecht *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevòz, prevážanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovína).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljen, žídane volje.

gutgeſinnt dobro mislèč, blago mislèč, dobromíseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovérен, dobromíseln.

Guthaben *n.* imovína; (Forderung) terjátev; mein — beträgt imám dobíti, meni gre.

gutheißen odobríti, potrditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheißen *n.* odobrílo, potrditev, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčen, milosrčen.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrótljiv, dobrótен, dobr.

Gütigkeit *f.* dobrótljivost, dobrótnost.

gütlich prijáteljski, prijázen; ſich — vergleichen zlepo se pogoditi, izlépa se poravnáti, — správiti.

gutmachen popráviti, poravnáti; (verſöhnen) odobriti, utolážiti, správiti se s kom.

gutmeinend dobrohótен.

gutmüthig dobrodúšen, dobrosrčen, blagosrčen; —er Menſch dobrič[ina].

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, [dob]rosrčnost.

gutrechnen na korist pripi[sati]

Gutrechnung *f.* pri[pisek] v imovino [ali] zapisek [v] [k]njigo.

Gutsverwalter *m.* grajščínski oskrbník, upravítelj zemljíšča (poséstva).
Gutsverwaltung *f.* grajščínsko oskrbníštvo, — upraviteljstvo.
Guttapercha *f.* gutapérča, neki posušèn drevésni sok.
Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.
Gutthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; =**in** *f.* dobrótnica, dobrodélnica.
gutthätig dobrótljiv, dobrótën, dobrodélën.
Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.
gutthun dobro délati; dobër biti (sem), poslúšën biti, pokórën biti; **sich** — postréči (-strézem) si, privóščiti si; *impf.* streči si, godíti si.
Gutturallaut *m.* goltník.
gutwillig dobrovóljën; radovóljën, prostovóljën, dragovóljën; *adv.* drage volje, radovóljno.
Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost.
Gymnasial- gimnazíjski, gimnazijál- [ni.
Gymnasiallehrer *m.* gimnazíjski učítelj.
Gymnasialschüler, Gymnasiast *m.* gimnazíjski učéněc, gimnazíjëc, (gimnazíjski) diják.
Gymnasialunterricht *m.* gimnazíjski [uk.
Gymnasium *n.* gimnázija, gimnázij.
Gymnast *m.* telovádëc, gimnást.
Gymnastik *f.* telovádba, gimnástika.
gymnastisch telovádski, gimnástičen.
Gynäkolog *m.* ženski zdravnik.
Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléktričnega toka).

H.

Ha *interj.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!
Haar *n.* (das menschliche Haupthaar) las, *dem.* lasëc, lasëk; *coll.* lasjé, *dem.* las[illegible]; (am Leibe des Menschen) kocína, kosmatína; *dem.* kocínica, kosmatínica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocína; (am Pelz) kosmín[illegible]; (Rosshaar) žima, žinja; (zarte Faser) — lakno, lika; *coll.* predivo; (an Pflanzen) kosmatina, las; *dem.* kosmatínica, [illegible]; zerzaustes — kuštri *pl.*
[illegible] *f.* preča, prečka.
[illegible] *m.* lasúlja.
[illegible] *m.* lasni mešiček. [nik.
[illegible] *n.* oplétek, vplétek, vplét-
[illegible] *m.* mešič za lasé.
[illegible] lasišče, lasnik. [las.
[illegible] za las širòk; *adv.* za [illegible]
[illegible] za lasé.
[illegible] oder
[illegible]

Haarigkeit *f.* dlákavost, kosmátost.
Haarkamm *m.* glavník, česálnik.
Haarkelch *m.* lásasta čaša, kodéljica.
haarklein *adj.* majhën kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
Haarkrause *f.* kodër, kódrasti las.
Haarlocke *f.* s. Haarkrause.
haarlos brezlàs, brez[illegible]
Haarnadel *f.* igla [illegible] búcika za lasé.
Haarnetz *n.* mreža [illegible]
Haarpapille *f.* [illegible]
Haarpuder *m.* [illegible]
Haarputz *m.* [illegible]
Haarröhre *f.* [illegible]
Haarsalbe *f.* [illegible]
[illegible]
[illegible]k,
[illegible]ast.
[illegible]kva-
[illegible], ralo.

grätſchig razkréčen, šátrast, šatrav.
Grätſchſtellung *f.* razkréka.
Gratulant *m.* voščívec, čestitavec.
Gratulation *f.* voščílo, čestítanje, čestítka. [čestítka.
Gratulationsbrief *m.* voščílno pismo,
gratulieren srečo vóščiti, čestitati.
grau siv, sed, ser; — werden sivéti; osivéti, osedéti; —e Vorzeit starodávnost.
Grau *n.* sívost, sedóst, serost.
grauäugig sivoòk, sivih očí.
Graubart *m.* sivobrádec.
graubärtig sivobràd.
graubraun sivorjàv.
Grauchen *n.* sívec, sivče (-eta), sivček.
grauen sivéti, sivíti se; (vom Tage) svítati se, daníti se, zorìti se; der Tag graut dan se dela; (dunkel werden) temníti se, mračíti se; *v. impers.* es graut mir groza me je, strah me je, groza me obhája (izpreletáva).
Grauen *n.* groza, strah.
grauenhaft, grauenvoll grozén, grozovítěn, strašén.
graugelb sivorumèn, sivožólt.
grauhaarig sivolàs, sedolàs.
Graukopf *m.* sivoglávec, sivec, serec, sedoglávec; (verächtl.) plésnjavec, sivór.
grauköpfig sivoglàv, sedoglàv.
gräulich sivkast, sivkljat, osìv, sedast.
Graupe *f.* kaša; (Hirſe) pšeno, pira.
Graupelu *f. pl.* (Hagel) sodra, sódrica, babje pšeno, (briža), sódražica, solíka.
Graupengang *m.*, **Graupenmühle** *f.* stope *pl.*, tečáj za pšeno.
Graus *m.* groza, strahóta, strah; (Trümmer) razsìp, razvalína, podrtína.
graus grozén, grozljìv, strašén, strahótěn.
grauſam grozovít, grozovítěn, ljut, okrútěn, srep, krvolóčen.
Grauſame *m.* grozovítnež, okrútnik, krvolóčnik, trinog.
Grauſamkeit *f.* grozovítost, okrútnost, srepóst, ljutost, krvolóčnost.
Grauſchimmel *m.* sivi kònj, sivec, serec, sivko, sivče (-eta), plésnjavec.
grauſeln, grauſen (ich) grauſele, ich) grauſe) es grauſelt —, es graust mir groza me je, strah me je, groza me obhája, groza me stresa, — izpreletáva; *pf.* groza me obíde, — strese, — izpreletí.
Grauſen *n.* ſ. Grauen u. Graus.
grauſenhaft, grauſenvoll, grauſenerregend, grauſelig grozljìv, grozén, strašén, pregrózen.
grauſig grozén, grozljìv, strašén; ostúden, gnusen.
grauslich ſ. graus u. grauſenhaft.
Grauſpecht *m.* sivozeléna žolna, pivka.
Grauſpießglanz *m.* sivi raztòk.
Grauſtein *m.* sivec.
Grauwacke *f.* drobnják, drobník.
Grauwackenformation *f.* drobnjáška —, drobniška tvorba.
grauweiß sivobélkast.
Gravamen *n.* težáva, nadlóga.
Graveur *m.* vrezovávec, gravér.
gravieren vrézati (vrézem), *impf.* vrezovati; *fig.* obtežíti, *impf.* obtežévati; —be Umſtände obtežujóče —, obtežílne okóliščine.
Gravis *m.* (Accent) težki naglàs.
Gravität *f.* važnost, resnóbnost, ozbíljnost, dostojánstvenost.
Gravitation *f.* težnost, gravitácija.
gravitätiſch važen, resnóben, ozbíljen, dostojánsten.
gravitieren težíti na kaj, gravitírati.
Grazie *f.* milóta, milína, ljubkost, milovídnost; (Huldgöttin) grácija.
graziös milovíden, ljubèk, milótěn.
Greif *m.* kriláti lev.
greifbar prijemljìv, oséžen, prihvátěn, otípen; *fig.* očivíden.
Greifbarkeit *f.* prijemljívost, oséžnost, otípnost.
greifen prijéti (prímem), zgrábiti, zagrábiti, popásti (-pádem), seči (sežem) po čem; *impf.* prijémati (-jémljem), grábiti, ségati (po čem); (taſten) šlátati, hvátati, típati (tipljem); pošlátati, potípati, ohvátati; um ſich — (v. Krankheiten, vom Feuer) razširiti se; omàh dobíti, razrásti se (v. Pflanzen); *impf.* širiti se, razširjati se; omàh dobívati, razráščati se; ins Amt — seči (sežem) vméšati se, vtekníti (-táknem) se (v poseł); *impf.* ségati, vmešávati se, vtíkati se; jmdm. unter die Arme — podpréti koga, pomóči (-mórem) komu; *impf.* pomágati komu.

Greiffüße *pl.* noge grábežnice.
Greifklaue *f.* krempélj.
Greifzirkel *m.* objémno šestílo.
greinen (murren) godrnjáti, momljáti; rézati (-ím); (weinen) dreti (derem) se, vékati, véčati (-ím).
Greis *m.* starec, starček; (verächtl.) sivec, sivór.
greis siv, sed; stàr.
greisen stárati se, sivéti; postárati se, osivéti, osedéti.
Greisenalter *n.* (siva) starost.
Greisin *f.* starka, starica.
Greisler *m.* bránjevec, krúšnar; =in *f.* krúšnarica, bránjevka.
Greislerei *f.* branjárstvo, krušnárstvo.
grell ostŏr, rezék, pronícav; (glänzend) jarék; (v. Farben) prežív, presvétel, (vekàv).
Gremial- zborov, zborni, skúpščine.
Gremium *n.* zbòr, skúpščina, društvo.
Grenadier *m.* grenadir.
Grendel *m.* (Riegel) zapàh; (Schlagbaum) zapórnica, zavóra; (Pflugbalken) gredélj. [nica.
Grendelkette *f.* grédeljnica, gredálj-
Grenz- mejni, obméjni, pomójni, mejáški, gráničnì.
Grenzberichtigung *f.* mejna popráva, izpráva meje.
Grenzbesichtigung *f.* oglèd meje, ogledovánje meje.
Grenzbezirk *m.* krajína, mejni okràj.
Grenze *f.* meja, gránica; (Militär—) krajína; (Ende) kràj, konec; ohne —n brez kraja, brezméjen.
grenzen mejíti, mejo délati; an etw. — mejíti s čim, — s kom, mejáširi; držáti (-ím) se, dotikáti se (česa).
grenzenlos *adj.* brezméjen, neomejèn, brez meje, — kraja, brezkónčen, neizmérn, neskónčen; *adv.* neskónčno, brezméjno, neizmérno.
Grenzer *m.* (Grenzsoldat) gráničar.
Grenzfestung *f.* mejna trdnjáva, trdnjáva na (ob) meji.
Grenzfurche *f.* (zwischen zwei Ackerbeeten) rázor, rázbor, ométljaj.
Grenzgebirge *n.* mejno gorôvje, gore mejnice *pl.*, razméjno gorôvje.
Grenzgemeinschaft *f.* soméjnost.
Grenzland *n.* krajína, pokrajína.
Grenzlinie *f.* mejna črta, razdvójna črta, (črta) mejnica.
Grenzmark *f.* ſ. Grenzland.
Grenznachbar *m.* mejáš, mejáč.
Grenzpfahl *m.* mejni kòl, mejnik.
Grenzpunkt *m.* mejíšče.
Grenzregiment *n.* gráničarski polk, polk gráničarjev.
Grenzregulierung *f.* urédba meje.
Grenzsäule *f.* mejni steber, — stolp, steber mejník.
Grenzscheide *f.* razméja, razméjek.
Grenzstein *m.* mejni kamèn, kamèn mejník.
Grenzstreit *m.* prepír zastran meje, — za mejo, mejni prepír.
Grenzverkehr *m.* obméjno občevánje, promèt na meji. [straža.
Grenzwache *f.* straža na meji, obméjna
Grenzwächter *m.* mejni stražnik, stražnik na meji; gráničar.
Grenzzoll *m.* mejna carina, mejni col.
Grenzzollamt *n.* mejni carinski urád.
Greuel *m.* groznóba, groznost, gnus, gnusóba, grdóba, mrzóba, ostúda, mrzkost.
Greuelthat *f.* grozoviti čin, grozno dejánje, zločínstvo, grozovítost. [dèn.
greuelvoll grozovít, gnusóbèn, ostú-
greulich grozovít, grozèn, strašèn, grd, strahovít; (ekelhaft) gnusèn, ostudèn.
Griebe *f.* ocvírek.
Griebs *m.* (Kerngehäuse) oplódje pečkátih plodov, peščíšče, pužína, ogrízek, srce.
Grieche *m.* Grk.
griechisch grški.
griechisch-katholisch grško-katoliški.
Griesgram *m.* nevólja, zlovólja; (Person) zlovóljnež, sitnež, godrnjávec, čemerika, puščóba, mrmrálo, godrnjáč.
griesgrämig zlovóljen, sitèn, pust, čemerikav, natáknjen, nasajèn.
Grieß *m.* prod, gruščˇ, gramoz; (geschrotetes Getreide) pšeno, pšenika, zdrôb; *med.* kamen.
grießicht prodast, peskast; pšenast.
grießig prodnat, peščén.
Grießmehl *n.* pšénasta —, zrnasta moka.
Grießsand *m.* prga, pržina, drstèv (-a), drsten.

Griff *m.* prijèm, prijémljaj, zagrábek; (die Handvoll) pest (-i), peščica, prgišče; (Handhabe) ròč, roča, ročáj, ročník, držáj, držálo, (pestnik, násad); (bei Körben) lócen, locánj; (b. d. Axt) toporišče.

Griffel *m.* pisálo, pisálce, držálo; (bei der Blüte) vrat.

Griffelsäule *f.* vratni stebrič.

Grifflоch *n.* lúknjica na piščáli, prebirálnica.

Grille *f.* murin, murček, cvrček, čiríček, (božji volek); (Haus—) ščurek; *fig.* (seltsamer Einfall) muha, čudna misèl (-i).

Grillenfänger *m.* múhavec, múhasti človek, muhélj. [nje.

Grillenfängerei *f.* muhe *pl.*, muhová-

grillenhaft muhast, muhav.

Grillenkrankheit *f.* ǰ. Hypochondrie.

Grimasse *f.* zmrdek, zmrda, spaka, namfdnjen —, spačen obràz; —n schneiden zmrdovati se, mrgóditi se, spakovati se, páčiti se, mfdati se; namfdniti se, zmfdniti se, mrgódniti se, spáčiti se.

Grimassenschneiden *n.* spakovánje, zmrdovánje.

Grimm *m.* srd, togóta, jaróst, razkáčenost, ljutost.

Grimmdarm *m.* danka, čmàr.

grimmen *intr.* srdíti se; *tr.* gristi (grizem); es grimmt mich im Bauche ščiplje me, kolje me, grize me, reže me (v trebúhu), trebuh me bolí.

Grimmen *n.* (Bauchgrimmen) klanje, ujéd (-i), grízenje.

grimmig srdít, togótèn, jar, razkáčen, ljut; (v. d. Kälte) hud, ostèr.

Grind *m.* krasta, srab, grinta; (Kräße) gárje *pl.*, (peráčec).

grindig krastav, srabljív, grintav, garjav, rúšav.

Grindkopf *m.* (ein Grindköpfiger) krástavec, srabljívec, grintavec.

Grindkraut *n.* (*Scabiosa*) gárjavo zélišče, grintavec.

Grindwurz *f.* ščavje.

grinſen rézati (-žim) se, škrébiti se, zobe kázati (kažem).

Grinſer *m.* režálo, škrebljívec.

Grippe *f.* hripa, influenca.

grob debel; (unhöflich) nevljúden, neotesán, zaróbljen, siróv, grob, robàt; (ungeſchickt) neokrétèn, okórèn, nesprétèn, neróden; —e Fahrläſſigkeit velika nemárnost; (von der Ware) kosmàt, grob, raskav; —e Leinwand hodníčno platno; — anfahren nahrúliti koga, lániti (na koga).

Grobheit *f.* debelóst, grobóst; zaróbljenost, neotesánost, siróvost, robátost.

Grobian *m.* nevljúdnež, zaróbljenec, neotesánec, sirovéž, brdávs.

Grobkalk *m.* debéli apnénec.

Grobkohle *f.* zrnati premog, debélo oglje.

grobkörnig debelozrnat.

gröblich *adi.* debélkast; *adv.* hudo, močno, zeló. [sán.

grobſchrötig na debélo mlet; neote-

grobſinnig groboúmen, grobočútèn; s čuti že od daleč spoznávèn.

grobwollig debelovólnat, debéle volne.

Groll *m.* srd, jeza; črt, mržnja, nastor, pika.

grollen srdíti se, jezíti se; čŕtiti, mrzíti.

Gros *n.* vélika dvanajstérica, (dvanajst tucatov); mnoštvo; — d. Heeres glavna vojska; *en gros* na debélo.

Groſchen *m.* gróš.

groß velik; ſehr — velikánski, ogrómen, orjáški; (v. Berge) visòk; (v. d. Kälte) hud; wie —, ſo — kolik, tolik; ſo — ich bin kólikor me je; —er Menſch dolgín, velikán; — werden rasti, naráščati; narásti; —e Augen machen debélo glédati, čúditi se; — und klein veliko in malo, odrásli in otróci; —e Stücke auf jmdn. halten zeló čislati, v číslih imèti (imám) koga; ein —es Wort važèn —, imenitèn izrèk, mogóčna beséda; groß- véliki, (in der Bedeutung ſehr) pre-, zeló, močno.

großartig velikánski, veličástèn, velikolépèn.

Großartigkeit *f.* veličje, velikolépje.

großäugig debeloòk, okàt.

Großbart *m.* bradáč.

großbärtig bradàt.

großbäuchig trebúšèn, trebúšnat.

großblätterig velikolístèn, velikolíst.

Großbotſchafter *m.* véliki poročník ob. poslanik.

Großcomthur *m.* véliki komtur ob. koméndnik.

Großconcept *n.* (Papier) véliki koncéptni papír.

Große *m.* velikáš, mogóčnik; boljár, velmož.

Größe *f.* velikóst, veličína; Stern erſter — zvezda prvega reda; *math.* količina.

Großeltern *pl.* ded in bábica, stari oče in stara mati. [vnúka.

Großenkel *m.* pravnúk; =in *f.* pra-

Größenlehre *f.* nauk o količínah, matematika.

großentheils véčjidel, večínoma.

Größenwahn *m.* samovelíčje, blodnovelíčje, veledomišljívost.

Großfürſt *m.* véliki knez.

Großfürſtenthum *n.* vélika kneževína.

Großfürſtin *f.* vélika knéginja.

großfürſtlich velikoknéžji.

großfüßig nogàt, dolgih nog, dolgovézen.

Großfüßige *m.* dolgovéznik.

Großgewerbe *n.* véliki obŕt.

Großgrundbeſitz *m.* véliko poséstvo, veleposéstvo.

Großgrundbeſitzer *m.* veleposéstnik, véliki poséstnik, vlastelín.

Großhandel *m.* vélika trgovína, veletŕštvo.

Großhändler *m.* véliki trgóvec, veletŕžec. [car.

Großherr *m.* padišah, sultan, turški

großherzig velikodúšen, velikosrčen.

Großherzigkeit *f.* velikodúšnost, velikosrčnost.

Großherzog *m.* véliki vójvoda; =in *f.* vélika vójvodinja.

großherzoglich velikovójvodski.

Großherzogthum *n.* vélika vojvodína.

Großhirn *n.* véliki možgáni *pl.*

Großiſt *m.* ſ. Großhändler.

großjährig polnolétən, dolétən; — ſein leta iméti (imám), polnolétən biti (sem); — werden v leta priti (pridem), svoja leta izpólniti; — erklären proglásiti —, razglásiti koga polnolétnim, proglásiti —, razglásiti koga za polnolétnega.

Großjährigkeit *f.* polnolétnost; die — erreichen izpólniti svoja leta.

Großjährigkeitserklärung *f.* razglasítev polnolétnosti.

Großkanzler *m.* véliki kancelar.

Großknecht *m.* véliki hlapec.

Großkopf *m.* debeloglávec, glavàn, glavína.

großköpfig debeloglàv, glavàt.

Großkreuz *n.* véliki križ; *m.* véliki križnik; =ritter *m.* véliki križár, véliki križnik, velikokrížnik.

Großmacht *f.*, **Großſtaat** *m.* vélika država, velemóč (-i), velevlást (-i).

großmächtig premogóčen, oblástən, velemóčen; (ſehr groß) velikánski.

Großmarſchall *m.* véliki maršal.

Großmaul *n.* (Großſprecher) širokoústnik, širokoústnež, baháč, gofija.

großmäulig širokoústən, razústən, velikih ust.

Großmeiſter *m.* véliki mojstər, véliki predstójnik.

Großmuth *f.* velikodúšje, velikodúšnost; (Edelmuth) blagosrčnost, plemenitodúšnost.

großmüthig velikodúšen, blagodúšen, visokomiseln.

Großmutter *f.* stara mati (-ere), bábica.

großmütterlich bábičin; bábiški.

Großnaſe *f.* nosáč, nosàn.

großnaſig nosàt, dolgonòs.

Großneffe *m.* prabrátranec.

Großnichte *f.* prabratíčna.

Großoctav *n.* vélika osmérka.

Großoheim *m.* pratújec, stari stric.

großöhrig uhàt, dolgoùh.

Großquart *n.* vélika četérka.

Großſchnäbler *pl.* velekljúni *pl.*

großſprechen širokoústiti (se), ústiti se, báhati (se).

Großſprecher *m.* širokoústnik, širokoústnež, baháč. [vánje.

Großſprecherei *f.* bahášstvo, prevzeto-

Großſprecherin *f.* širokoústnica.

großſprecheriſch širokoústən, bahàv, bahàški, razústən.

Großſtädter *m.* velikomeščàn.

großſtädtiſch velikoméstən.

Großtante *f.* stara teta.

größtentheils véčjidel, večínoma, ponájveč, navádno.

Großthuer *m.* ɔc. ſ. Großſprecher.

großthun báhati se, šopíriti se, ščepóriti se, ústiti se, košátiti se, velíčati se, prevzetovati.

Großvater *m.* stari oče, ded.

großväterlich dedov, dédinski.

Großvaterſtuhl *m.* dedov naslonjáč, dedov stòl.

Großverſchleiß *m.* prodája na debélo.

Großvezier *m.* véliki vezír.

Großwürdenträger *m.* véliki dostojánstvenik.

grotesk čudèn, nenavádèn, smešèn, čudnolík, grotesk.

Grotesken *pl.* čudne —, nenavádne —, čudnolíke podóbe, grotéske.

Grotte *f.* jama, špilja, votlína, pečína, pečínka, podmòl, zijávka. [bica.

Grottenolm *m.* močeríl, človéška ríGrübchen *n.* jámica, jamič, kotánjica.

Grube *f.* jama; rupa, kotánja; (Bergwerk) rudnik; (Grab) jama, gròb; (Senkgrube) grezníca.

Grübelei *f.* vŕtanje; razglábanje, mózganje, túhtanje, modrovánje.

grübeln vŕtati, brbati; *fig.* (klügeln) razglábati, mózgati, glavo si béliti, modrovati.

Gruben- jamski.

Grubenarbeit *f.* rudokópnja, delo v jami, — v rúdniku.

Grubenarbeiter *m.* rudokòp, délavec v rúdniku.

Grubenbau *m.* ſ. Grubenarbeit.

Grubenerz *n.* jamska (rúdniška) ruda.

Grubenfeld *n.* jamsko polje; friſches — celína.

Grubengas *n.* jamski plin.

Grubenkarte *f.* jamska mapa.

Grubenkleid *n.* jamsko oblačílo.

Grubenlaterne *f.* jámščarica.

Grubenlicht *n.* jamska luč (-i).

Grubenmauerung *f.* podzídje rúdnika.

Grubenſteiger *m.* rúdniški paznik, plezáč.

Grubenwaſſer *n.* jamska —, rúdniška voda, jámščica.

Grubenzimmerung *f.* podpórje rúdnika, rúdniške podpóre.

grubig jamast.

Grübler *m.* razglabáč, modrovávec, mozgovŕtec.

Gruft *f.* raka, grobnica, (žrh, žrf).

Grummet *n.* otáva; zweites — tretjákovica, vnúka, otávčič.

Grummeternte *f.* košnja otáve.

grün zelen; (unreif) nezrèl, negóden; — machen zeleníti; ozeleníti; — werden zelenéti; ozelenéti; auf einen —en Zweig kommen opomóči (-mórem) si.

Grün *n.* zelenóst, zelenína, zelénje; (Färbemittel) zelenílo.

Grünalge *f.* zeléna alga.

grünblau zelenomódər.

Grund *m.* dnò; *(fundament.)* temelj, podstáva, podzídje; podlaga, osnóva, stalo, stališče; *(causa)* vzròk, povòd, razlòg; (Beweggrund) nagíb, nagíbljaj; *(argumentum)* razlòg, dokàz, dokazílo; (Boden) tlà *pl.* (*g.* tal); (— u. Boden) zemljíšče, zemlja, svet; zugrunde gehen konèc vzéti (vzámem), po zlu iti (grem), pod (na) nič priti (pridem), pogubíti se, pogíniti; zugrunde richten ugonobíti, ukončáti, pogubíti, uničíti, poráziti, zatréti (-trèm u. -tárem), razdejáti (-dénem), upropástiti; in den — bohren (ladjo) potopíti, pogrézniti; auf den — kommen (do konca) do dna priti (pridem), temeljíto —, koreníto proučíti; aus dem — verſtehen do dna —, do dobra —, temeljíto —, koreníto razuméti; auf — na podstávi, na podlági, na témelju, po; mit — za trdno, po pravíci; auf Grund der kaiſerlichen Verordnung po cesárskem ukázu; das hat ſeinen — darin to izvíra (izhája) od tod; er hat — ſich zu freuen ima se za kaj veselíti; du haſt keinen — zu zürnen nimaš za kaj se jezíti; er hat ſeinen — že vé zakaj; mit — beſorgen po pravíci se bati (bojím); den — legen postáviti temelj, ustanovíti, osnovati (-anújem); zu —e legen vzéti (vzámem) za podlágo, — za podstávo; — faſſen utrditi se, ukoreníniti se; im —e (genommen) pravzapràv; Grund- (Anfangs-) počétni, začétni; (Haupt-) glavni, poglavítni; (Fundamental-) témeljni, podstávni, začétni, osnóvni; (zum — und Boden gehörig) zemljíški.

Grundablöſung *f.* odkùp zemljíšča.

Grundabtrennung *f.* oddružítev zemljíšča.

Grundbalken *m.* podsèk, podrébrnik; (des Schiffes) hrbtíca (ládijska).

Grundbau *m.* témeljna stavba, podzíd, temelj.

Grundbedingung *f.* glavni —, poglavítni pogòj.

Grundbegriff *m.* témeljni —, začétni —, osnóvni pojêm.

Grundbein *n.* osnóvnica. [ljíšča.

Grundbelaſtung *f.* obremenítêv zem-

Grundbeſitz *m.* posést (-i) zemljíšča.

Grundbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, zemlják; =in *f.* zemljíška poséstnica, zemljákinja.

Grundbeſtandtheil *m.* glavna sestavína, poglavítni del.

Grundbirn *f.* podzémljica, krompir.

Grundblei *n.* olóvnica, grezílo.

grundböſe do kraja hudóbèn, ves zločest, skózinskoz zloběn.

grundbrav vrlo dobêr, vseskóz poštèn, prav izvrstèn.

Grundbruch *m.* predòr.

Grundbuch *n.* zemljíška knjiga, zemljíške (gruntne) bukve *pl.*; **Grundbuchs-** zemljiškoknjížni. [uràd.

Grundbuchamt *n.* zemljiškoknjížni

Grundbuchsblatt *n.* list zemljíške knjige.

Grundbuchsdirector *m.* vodja zemljíških knjig.

Grundbuchsextract *m.* zemljiškoknjížni izpísèk.

Grundbuchsführer *m.* vodítelj zemljíških knjig.

Grundbuchsführung *f.* vodstvo zemljíških knjig.

Grundbuchsgeſetz *n.* zemljiškoknjížni zakon.

Grundcomplex *m.* skupína zemljíšč, zdrúžena zemljíšča *pl.* [nost.

Grunddienſtbarkeit *f.* zemljíška služ-

grundehrlich prepoštèn. [na.

Grundeigenthum *n.* zemljíška lastní-

Grundeigenthümer *m.* lastník zemljíšča, zemljíški lastník. [ski.

Grundeigenthums- zemljiškolastnín-

Grundeiſen *n.* dnilno dleto.

gründen ustanovíti, utemeljíti, osnovati; postáviti, naprávíti, vpéljati; **gegründet** utemeljèn, osnován, utŕjen; veljávèn, resníčèn.

Grundentlaſtung *f.* zemljíška odvéza, zemljíško razbremenílo, zemljíška razbremenítêv.

Grundentlaſtungsfonds *m.* zemljiškoodvézni zaklàd.

Gründer *m.* ustanovítelj, ustanovník, osnovátelj, začétnik, utemeljítelj; =in *f.* ustanóvnica, začétnica, utemeljíteljica.

Grunderträgnis *n.* zemljíščni dohódèk; (an Früchten) létina, pridélèk.

grundfalſch (unrichtig) popólnoma nápačèn, do kraja —, docéla nápačèn, popólnoma kriv, povsem neistínit; (unaufrichtig) vseskoz hinávski, himběn.

Grundfarbe *f.* glavna barva. [melj.

Grundfeſte *f.* podstáva, podzidje, te-

Grundfläche *f.* podlága; *math.* osnóvna ploskêv.

Grundform *f.* glavna oblíka. [ščа.

Grundfreilaſſung *f.* oprostítêv zemlji-

grundgelehrt temeljíto —, koreníto —, globóko učèn, preučèn.

Grundgeſetz *n.* osnóvni zakon, témeljna postáva.

Grundgeſtalt *f.* osnóvni lik.

Grundgewebe *n.* osnóvno staníčje *bot.*

Grundgröße *f.* osnóvna —, prvótna —, začétna količína.

Grundhaar *n.* pódlanka.

Grundherr *m.* zemljíški gospodár, grajščák, vlastelín; =in *f.* grajščákinja, vlastelínka. [ski.

grundherrlich grajščínski, vlastelín-

Grundherrſchaft *f.* zemljíščna gospóska; grajščína.

Grundholde *m.* (Vaſall) zemljíški podlóžnik, vazál; **der zehentfreie** — danjko, danjščak.

Grundidee *f.* glavna misèl (-i).

grundieren dno —, ozádje naprávíti, podbárvati, dnišče pobárvati.

Grundlage *f.* podstáva, podlága, osnóva, temelj.

Grundlaſt *f.* zemljíško breme.

Grundlegung *f.* pokládanje témelja; ustanávljanje, ustanovítêv.

Grundlehre *f.* glavni —, osnóvni nauk.

gründlich *adi.* temeljít, koreníт, natánčèn, popóln; *adv.* do dna, do konca, do kraja, docéla, natánko, popólnoma.

Gründlichkeit *f.* temeljítost, koreníтost, natánčnost, vsestráno uvaževánje.

Gründling, **Gründel** *m.* šivánčica, iglica, piškúr, jélšnica, šarin, sploh na dnu (Grund) vode živéča ríbica, osobito *Gobio* in *Cobitis*.

Grundlinie *f.* (črta) osnóvnica; die Grundlinien *pl.* osnóva.

grundlos brez dna, neskónčen, brezkrájen, neizmérен; (unbegründet) brez témelja (podlage), neosnován, prazèn, nedokázan, ničev, ničevén.

Grundloſigkeit *f.* brezkónčnost, neizmérnost; neutemeljénost, neosnovánost, praznost, ničevost.

Grundmauer *f.* podzídje, podstávno zidóvje.

Grundoberfläche *f.* zemljíško površje, zemljíška površína.

Gründonnerstag *m.* Véliki četrtek.

Grundpfahl *m.* podzídni kòl.

Grundpflaſter *n.* tlak.

Grundprinzip *n.* osnóvno —, glavno načélo, vodílo.

Grundrecht *n.* témeljna —, osnóvna pravíca.

Grundregel *f.* poglavítno pravílo, glavno vodílo.

Grundrente *f.* dohódek od zemljíšč, zemljíški dohódki.

Grundriſs *m.* tlocrt, podstávni osnútek; *fig.* načrt, črtež, osnútek.

Grundſatz *m.* načélo, pravílo, glavno vodílo, podstávna misél (-i); (Axiom) témeljna resnica, podstávna resnica; (Geſinnung) mišljénje.

grundſätzlich načélen, podstávèn, témeljen.

Grundſäule *f.* glavni stolp, podstávni stebèr.

grundſtändig pritličen *bot.* [kamen.

Grundſtein *m.* témeljni —, vkládni

Grundſteuer *f.* zemljíški davèk, zemljarína; **Grundſteuer-** zemljiškodávčni.

Grundſtoff *m.* prvína, element.

Grundſtück *n.* zemljíšče.

Grundtext *m.* izvírnik, izvírna (prvótna) beséda, prvopis.

Grundton *m.* glavni glas, témeljni glas, — ton.

Gründung *f.* ustanovítèv, utemeljítèv, osnóva, napráva.

Gründungsbeitrag *m.* ustanovnína, ustanóvni prispévèk.

Gründungsfonds *m.* ustanóvni zaklàd.

Grundurſache *f.* glavni —, poglavítni vzròk, prvi povòd.

Grundwahrheit *f.* podstávna —, témeljna resnica.

Grundwaſſer *n.* podtálna —, podzémna —, nadánja voda.

Grundwerk *n.* (im Mühlenbaue) podžlébje. [bitje.

Grundweſen *n.* prvótno —, osnóvno

Grundwort *n.* (beséda) osnóvnica.

Grundzahl *f.* osnóvno število; *(num. cardinale)* glavni številnik.

Grundzehent *m.* desetína od zemljíšča, poljska desetína.

Grundzerſtückelung *f.* razkosávanje —, razdrobítèv —, razdelítèv zemljíšča.

Grundzins *m.* (Bodenzins) dača od površja zemlje, površnína.

Grundzug *m.* bístvena osnóvna črta, glavna potéza; **Grundzüge** *pl.* glavna vodíla, — pravíla; témeljni načrt, načrt v glavnih potézah.

grünen zelenéti; ozelenéti.

Grünfink *m.* ſ. Grünling.

Grünfutter *n.* zeléna krma, sirovína, zelínje, zelenjé (Unterfrain).

grüngelb zelenorumèn, zelenožólt.

grüngeſtreift zelenoprógast, zelenopísan.

Grünkraut *n.* zelenjád (-i), zelenjáva, zelénje.

grünlich zelénkast, zelénkljat.

Grünling *m.* zelénkasti dlesk, zelénček, konópka.

Grünſpan *m.* zeléni volk, kotlovínska zeleníca.

Grünſpecht *m.* zeléna žolna.

grunzen krúliti, króhati, gróhati.

Grunzen *n.* krúljenje, krulba.

Grunzer *m.* krulèc, krulívec.

Grünzeug *n.* zelenjáva, zelenjád (-i).

Gruppe *f.* skupèk, skupína.

gruppenweiſe *adv.* v skupínah, v skupkih, skupínoma.

gruppieren skupíti, v skupíne razvrstíti, — porazstáviti, — dejáti (dénem); *impf.* skúpljati, v skupíne razvrščati, v skupíne porazstávljati, — dévati.

Gruppierung *f.* razvrstítèv, razpostávljanje ob. porazdelítèv v skupíne.

Grus *m.* pržina, pŕga, gruh, grušèc.
grufeln ſ. grauſeln.
Gruß *m.* pozdràv, pozdravílo, pozdravljénje; engliſcher — ángelsko češčénje, zdrava Marija; den — entbieten pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; den — erwidern odzdráviti, *impf.* odzdrávljati.
grüßen pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; ſei gegrüßt! zdrav bodi! pozdrávljen! zdravo!
Grüßer *m.* pozdravljávec.
Grußformel *f.* pozdravílo, pozdràv.
Grütze *f.* pšeno, pira, kaša; *fig.* er hat — im Kopfe imá sol v glavi, na drobno je sejàn, imá glavo na pravem koncu.
Grützſtampfe *f.* stopa, stope *pl.*, kašnik.
Grützwurſt *f.* kášnica, kášnata klobása.
Guano *m.* obíloma nakopíčen ptičji gnoj, gvano.
Guardian *m.* gvardiján. [drog.
Gubernal *n.* (beim Fahrrad) krmílni
Gubernium *n.* vlada, naméstništvo.
gucken lúkati, kúkati; polúkati, pokúkati.
Gucker *m.* lúkavec; kukálo, kukálce.
Guckfenſter *n.* línica.
Guckkaſten *m.* kukálnica, omára z gledálcem.
Guckloch *n.* lúknjica, lukálnica.
Guerilla *f.*, **-krieg** *m.* vojska z mánjšimi raztrésenimi krdéli, razkropljéna vojska.
Gugelhopf, Gugelhupf *m.* šartélj.
Guillotine *f.* giljotína, glavoséčna pripráva.
guillotinieren z giljotíno glavo odsékati, giljotinírati.
Guipüre *f.* gipíra.
Guipürſpitze *f.* gipírska čipka.
Guirlande *f.* kita cvetja, cvetni venec, cvetna kita.
Guitarre *f.* gitára.
Gulaſch *m.* golaš.
Gulden *m.* goldínar, forint.
Gülte *f.* dávščina.
gültig ſ. giltig. [díka.
Gummi *n.* gumi, (drevésni) klej, ce-
gummicht gumast, klejast.
gummieren z gumijem mázati (mažem), klejíti; namázati, naklejíti.
Gummigutt *n.* gúmismola, gúmigut.
gummihaltig gumovit, klejàt.
Gundelrebe *f.*, **Gundermann** *m.* *(Glechóma hederacea)* grenkúljica, strášič, povójček.
Günſel *m.* *(Ajuga)* skrečnik, vimčič, máselnik, bučnik.
Gunſt *f.* naklónjenost, blagovóljnost, dobrohótnost, mílost, nágnjenje, prijázən (-i); jemdm. ju —en komu na ljubav, v prid, v korist, na korist; ſich um jmds. — bewerben prikupovati se komu, izkúšati se mu prikúpiti; lízati se, prilizovati se (komu); er hat ſich ſeine — erworben priljúbil ob. prikúpil se mu je; er ſteht in hoher — v veliki mílosti je.
Gunſtbezeigung *f.* izkazovánje mílosti, dobróta, mílost, odlikovánje.
günſtig (geneigt) naklónjen, nagnjen, prijázən, dobər; (vortheilhaft) ugóden, udóben, prijétən; — ſein príjati, goditi, ugájati; (nützlich) koristən.
Günſtling *m.* ljúbljenec, míljenec; *dem.* ljúbljenček; *f.* ljúbljenka.
Gupf *m.* kok (kolk).
Gurgel *f.* grlo, grtánec, goltánec, žrelo, požirálnik.
gurgeln grgráti, grgotáti (-ám u. grgóčem).
Gurke *f.* kúmara, krástavec, ogúrek.
Gurkenbeet *n.* greda (leha) za kúmare.
gurkenförmig kúmarast, kúmari podóben.
Gurkenkraut *n.* kópər, smrdílj.
Gurkenſalat *m.* kúmarična saláta, kúmare *pl.*
Gurt *m.* pas, prepás; (Pferde—) podpróga, podpròg, podpàs; (zum Tragen) obrámnica, narámnica, prtóvnica, opŕtnica; (in Wölbungen) opróga.
Gürtel *m.* pas, pojás, opasílnica.
gürtelartig (geſtreift) pasast.
Gürtelbahn *f.* pasna železnica.
gürtellos brez pasa, neopásan, razpásan.
gürteln, gürten pásati (pašem); opásati, prepásati.
Gürtelſchließe *f.* pasna zapónka.
Gürtelthier *n.* pásanec; Roll— tripas.
Gürtler *m.* pasar.
Gürtlerhandwerk *n.* pásarstvo.
Gurtriemen *m.* podpròg, podpróga, podprózni jermen.

Guſs *m.* litje, zlívanje; (Regen—) nalív, ploha; (Thränen—) potok solz; (Ausguſs, Ausguſsröhre) izlívek.

Guſseiſen *n.* lito železo, lítina.

Guſsform *f.*, **Guſsmodell** *n.* kalúp, tvorílo.

Guſsregen *m.* nalív, ploha.

Guſsſtahl *m.* lito jeklo, jekléna lítina.

Guſsſtein *m.* liják, pomíjnjak.

Guſswaare *f.* ulíta roba, zlitèk, zlítina.

gut dobër; (nützlich) koristèn, prospéšen; (angenehm) ugóden, prijétèn; kurz und — skratka, z eno besédo; er hat ein —es Ausſehen zdràv je videti; im —en etwas ſagen izlépa povédati; zu —e halten ne zamériti, ne za zlo vzéti (vzámem), prizanésti; *impf.* ne za zlo jemáti (jémljem), prizanášati; zu —e kommen biti (sem) v korist; —ſtehen porok biti, jámčiti; eine —e Weile precèj dolgo; —e Nacht lahko noč.

Gut *n.* dobro, dobrína; (Ware) blagó; das bewegliche — premično blagó, premičnína; das unbewegliche — nepremíčno blagó, nepremičnína; (Habe u. —) imétek, imovina, poséstvo, imétje; (Landgut) zemljíšče, poséstvo, kmetija.

Gutachten *n.* mnenje, miſèl (-i); ſachmänniſches — strokovnjáško mnenje; ſein — abgeben mnenje oddáti, — povédati (-vém), svoje mnenje izréči.

gutächtlich einbegleiten s svojim mnenjem vred predložíti, priložíti svoje mnenje.

gutartig dobër, dobre čudi; (v. Krankheiten) lahèk, nenevárën.

Gutbefinden *n.* previdèk, presódek, preudárek.

Gutdünken *n.* razsódnost, izprevídnost; razsódek, dozdévek, izprevídek; nach deinem — kakor se ti zdi, kakor izprevídiš, (nach Belieben) kakor te je volja, kakor misliš da je prav.

Güte *f.* dobróta, dobrína, dobrótljivost; in — zlepo, izlépa; durch — po dobróti; er iſt die — ſelbſt sama dobróta ga je; (Wert) vrédnost, izvrstnost.

Güterabtretung *f.* odstòp poséstva, prepustitèv imovíne.

Güteranweiſung *f.* nakàz na imétje, nakàz na blagó.

Güterbeſchauer *m.* ogledovávec blagá.

Gütergemeinſchaft *f.* vkúpnost imétka, spolovínstvo.

Güterrecht *n.* imovínsko pravo.

Gütertransport *m.* prevòz, prevážanje blagá.

Guterz *n.* dobra ruda (kovína).

gutgelaunt dobre volje, pri volji, dobrovóljèn, žídane volje.

gutgeſinnt dobro mislèč, blago mislèč, dobromíseln.

gutgläubig v dobri veri, dobrovérèn, dobromíseln.

Guthaben *n.* imovína; (Forderung) terjátev; mein — beträgt imám dobíti, meni gre.

gutheißen odobríti, potrditi, pohváliti; *impf.* odobrávati, potrjevati, hváliti.

Gutheißen *n.* odobrílo, potrdítèv, pohvála.

gutherzig dóbrega srca, dobrosrčèn, milosrčèn.

Gutherzigkeit *f.* dobrosrčnost, milosrčnost, dobro srce.

gütig dobrótljiv, dobrótèn, dobër.

Gütigkeit *f.* dobrótljivost, dobrótnost.

gütlich prijáteljski, prijázen; ſich — vergleichen zlepo se pogoditi, izlépa se poravnáti, — správiti.

gutmachen poprávíti, poravnáti; (verſöhnen) udobríti, utolážiti, správiti se s kom.

gutmeinend dobrohótèn.

gutmüthig dobrodúšen, dobrosrčèn, blagosrčèn; —er Menſch dobríčnik.

Gutmüthigkeit *f.* dobrodúšnost, blagosrčnost.

gutrechnen na korist pripísati.

Gutrechnung *f.* pripis na korist, zapísek v imovíno (Haben *opp.* Soll), zapísek pod »dal«.

Gutsbeſitzer *m.* zemljíški poséstnik, grajščák, vlastelín; -in *f.* zemljíška poséstnica, grajščákinja, vlastelínka.

gutſchreiben na korist vpísati, zapísati v imovíno (Haben), zapísati pod »dal« (*opp.* Soll »ima dati«.)

Gutsherr *m.* ſ. Gutsbeſitzer.

Gutsherrſchaft *f.* grajščínska gospóščina; grajščína.

Gutsobrigkeit *f.* grajščínska gospóska.

Gutſteher *m.* porok.

Gutsverwalter *m.* grajščínski oskrbnik, upravítelj zemljišča (poséstva).
Gutsverwaltung *f.* grajščínsko oskrbništvo, — upraviteljstvo.
Guttapercha *f.* gutapérča, neki posušèn drevésni sok.
Gutthat *f.* dobro delo, blago delo, dobróta.
Gutthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; =in *f.* dobrótnica, dobrodélnica.
gutthätig dobrótljiv, dobrótèn, dobrodélèn.
Gutthätigkeit *f.* dobrótljivost, dobrodélnost.
gutthun dobro délati; dobër biti (sem), poslúšen biti, pokórsn biti; ſich — postréči (-strézem) si, privóščiti si; *impf.* streči si, goditi si.
Guturallaut *m.* goltnik.
gutwillig dobrovóljen; radovóljen, prostovóljen, dragovóljen; *adv.* drage volje, radovóljno.
Gutwilligkeit *f.* dobrovóljnost, radovóljnost, dragovóljnost.
Gymnaſial- gimnazíjski, gimnazijálni.
Gymnaſiallehrer *m.* gimnazíjski učítelj.
Gymnaſialſchüler, Gymnaſiaſt *m.* gimnazíjski učénec, gimnazíjec, (gimnazíjski) dijàk.
Gymnaſialunterricht *m.* gimnazíjski uk.
Gymnaſium *n.* gimnázija, gimnázij.
Gymnaſt *m.* telovádec, gímnást.
Gymnaſtik *f.* telovádba, gimnástika.
gymnaſtiſch telovádski, gimnástičen.
Gynäkolog *m.* ženski zdravník.
Gyrotrop *m.* obrátič, menjálo (eléktričnega toka).

H.

Ha *interj.* à! ahà! (eine Nachahmung des Lachens) hà, hà, hà!
Haar *n.* (das menſchliche Haupthaar) las, *dem.* lasec, lasek; *coll.* lasjé, *dem.* lasci; (am Leibe des Menſchen) kocína, kosmatína; *dem.* kocínica, kosmatínica; (am Leibe d. Thiere) dlaka; *coll.* dlačje; (d. dickere u. längere) kocína; (am Pelz) kosmína; (Roßhaar) žima, žinja; (zarte Faſer) vlakno, lika; *coll.* predivo; (an Pflanzen) kosmatína, las; *dem.* kosmatínica, lasec; zerzauſtes — kuštri *pl.*
Haarabtheilung *f.* preča, prečka.
Haarauffatz *m.* lasúlja.
Haarbalg *m.* lasni mešíček.
Haarband *n.* oplétek, vplétak, vplétnik.
Haarbeutel *m.* mešíč za lasé.
Haarboden *m.* lasišče, lasník.
Haarbreit *adi.* za las širòk; *adv.* za las.
Haarbürſte *f.* ščet (-i), ščetka za lasé.
Haarbüſchel *m.* kukma, šopek ober čopek las.
haaren (Nbf. hären) *intr.* u. *refl.* goliti se, mísiti se, mísati se, lasé (dlako) izgúbljati; ſich — lasáti se; *tr.* goliti.
Haarflechte *f.* kita, pletenica; *dem.* kítica.
haarförmig lasast, kocínast, dlakast.
haarig lasàt, kosmàt, kocinàt, dlačèn.
Haarigkeit *f.* dlákavost, kosmátost.
Haarkamm *m.* glavník, česálnik.
Haarkelch *m.* lásasta čása, kodéljica.
haarklein *adi.* majhèn kakor las; *adv.* na drobno, na tanko.
Haarkrauſe *f.* kodër, kódrasti las.
Haarlocke *f.* ſ. Haarkrauſe.
haarlos brezlàs, brezlásen, gòl.
Haarnadel *f.* igla lasnica, lasna igla, búcika za lasé.
Haarneh *n.* mreža za lasé.
Haarpapille *f.* lasna buška.
Haarpuder *m.* prah za lasé.
Haarputz *m.* líšp, nakìt v laséh.
Haarröhre *f.* lasna cévčica, lasnica.
Haarſalbe *f.* maža, mazilo za lasé.
Haarſchaft *m.* lasna bétvica, — betva.
haarſcharf *adi.* briděk, bridkoóstěr; *adv.* do zobca, prav na tanko.
Haarſcheitel *m.* preča, prečka, razdélek.
Haarſchopf *m.* kečka, kukma, čòp.
Haarſchuppen *pl.* prhljáj, prhàj, prhút (-i), luskíne *pl.*; voll — prhájast.
Haarſchur *f.* strižba, strižènje las.
Haarſieb *n.* žímnato sito.
Haarſpalterei *f.* cepidláčenje; prenatánčno preiskovánje, presojevánje.
haarſpalteriſch cepidláčen, dlakocépen.

Haarstaub *m.* s. Haarschuppen.
Haarstrich *m.* tanka potéza, — črta.
Haartour *f.* lasníca, lasúlja.
Haartuch *n.* žímnata ruta.
Haarwickel *m.* zavítěk, ovítěk lás.
Haarwuchs *m.* rast (-í) lás, lasna rast.
Haarwulst *m.* svitěk lás.
Haarzelle *f.* dláčnica.
Haarzopf *m.* kita, pleteníca.
Habe *f.* imétěk, iménje, imovína, premoženje.
haben iméti (imám); (als Hilfszeitwort) biti (sem); habt Acht pozor! da hast na! vzémi! da habt nate! vzemíte! Hunger, Durst — lačěn, žejěn biti; Unglück — nesréčěn biti ꝛc.; — Sie die Güte bodíte tako dobri; hier ist zu — tukaj je na prodaj, tukaj se prodája, tukaj se dobíva; feil — na pródaj iméti; es hat keine Eile ne mudí se, ni taka náglica; nicht — ne iméti (nímam); (müssen, sollen) dolžán biti, mórati.
Habenichts *m.* némanič, revež.
Habgier *f.* lákomnost.
habgierig lákoměn, gladóvěn.
habhaft werden jmds. zasáčiti, prijéti (prímem), zalotíti, zatéti (-tněm), uhvátiti koga; — werden einer Sache polastíti se česa, prisvojíti si, dobíti kaj.
Habicht *m.* (Hühnerhabicht) kragulj, kragúljič; (Finkenhabicht) skóběc.
Habichtseule *f.* skovík.
Habichtsfang *m.* lov na kragúlje.
Habichtskraut *n.* skržolíca, régratnik.
Habichtsnase *f.* kljukonòs, kljúkasti nos, orlov nos.
habil s. tauglich.
habilitieren sich osposóbiti se, usposóbiti se, habilitírati se, dobíti pravíco predávanja na visóki šoli.
Habilitierung *f.* osposóbljenje, usposobítěv.
Habit *m.* obléka, oblačílo.
habituell naváděn, navájen.
Habitus *m.* naváda, vájenost; (Haltung) obnášanje; telésna zunánjost.
habselig premóžěn, imovít.
Habseligkeit *f.* premóžnost, imovítost.
Habsucht *f.* lákomnost, gladóvnost, samogóltnost.
habsüchtig lákoměn, gladóvěn, samogóltěn.
Habsüchtige *m.* lákomnik, lákotnik; *f.* lákomnica, lákotnica.
Hack *m.* sek, usèk.
Hackbeil *n.* sekálo, sekáča.
Hackblock *m.* tnalo, klada, náton, sekálnik.
Hackbrett *n.* sekálnica; (musikalisches Instrument) címbale *pl.*
Hacke *f.* (Axt) sekíra, tepáča; (Haue mit einem breiten Eisen) motika; (mit einem schmäleren Eisen) róvnica; (mit zwei Zähnen) kràmp; kop (-í), kopnja.
hacken sékati; razsékati, sesékati; (in kleine Stücke) sekljáti; (mit dem Schnabel) kljúniti, kávsniti; *impf.* kljuváti (kljúvam, kljújem), kávsati.
Hackenstiel *m.* toporíšče, sekirišče.
Hacker *m.* sekáč, sékavěc.
Häckerling *m.* rez (-í), rézanica, rézanje, rézanka.
Häckerlingsbank *f.* slamoréznica, slamorézni stòl.
Hackmesser *n.* sekálo, sekálce, sekúlja.
Häcksel *m.* s. Häckerling.
Häckselmesser *n.* škoporézna kosa.
Hacktrog *m.* sekálnica.
Hader *m.* capa, cunja; (Zank) prepír, razpòr, svaja.
Haderbalg, Haderer *m.* prepirljivěc, svadljívěc.
haderhaft prepírljiv, svadljiv.
Haderlump *m. fig.* capín, zaníkarnež; =en *m.* capa, cunja, prténa starína.
hadern prepírati se, v svaji živéti, svájati se, krégati se.
Hadersammler *m.* cunjar.
Hadersucht *f.* prepirljívost, svadljívost.
hadersüchtig prepírljiv, svadljiv.
Hafen *m.* pristán, pristaníšče, luka; (Topf) loněc, piskěr; **Hafen-** pristánski.
Hafenamt *n.* pristánski uràd.
Hafenbehörde *f.* pristánsko oblástvo.
Hafenbinder *m.* piskrovèz, piskrovézěc, loncevèz, loncevézěc.
Hafendeckel *m.* pokròv, pokróvěc, poklòp.
Hafengebür *f.* pristánska pristojbína, pristanína.
Hafenstadt *f.* mesto s pristánom od. z luko.
Hafer *m.* ověs, zob (-í); **Hafer-** ovsén.
Haferacker *m.* njiva z ovsom obsejána; (nach der Ernte) ovsíšče, ovseníšče.
Haferbrot *n.* ovsenják.
Haferfeld *n.* s. Haferacker.

Haferſack *m.* zobnica.
Haferſtroh *n.* ovsénica, ovséna slama.
Haff *n.* lokva.
Hafner *m.* lončár; =in *f.* lončarica.
Haft *m.*, **Haftel** *n.* oprijèm; zapóna, zapónec, kópčica; ſ. Eintagsfliege.
Haft *f.* zapòr, voza, ječa; in — nehmen zapréti, *impf.* zapírati.
haftbar odgovórən, zavézan.
Haftbefehl *m.* zapórni ukàz, zapórno povélje.
Haftbrief *m.* zapórni list, iskálni list, tíralica.
Haftelmacher *m.* zapónkar.
haften prijéti (prímem) se česa, opéti (-pnèm) se na kaj; *impf.* držati (-žím) se česa, prijémati se, opénjati se; es — einige Schulden auf dem Hauſe hiša imá nekaj dolgóv, nekaj dolgóv je pri hiši, nekaj dolgóv je vpisanih na hišo; — für etwas odgovórən biti, jámčiti za kàj.
Häftling *m.* zapórnik, jetník.
Haftpflicht *f.* odgovórnost.
Haftung *f.* poróštvo, odgovórnost, zavéza, zavéznost.
Haftungsentbindung *f.* odvéza odgovórnosti, odvéza poróštva.
Haftungsurkunde *f.* zavézna listína, listína o odgovórnosti, — o poróštvu.
Haftvorrichtung *f.* oprijémna napráva.
Hag *m.* (Gehege) gaj; (Zaun) plot, meja, ográja.
Hagapfel *m.* lesníka, lesník, lesnjáča; =baum *m.* lesníka, lesnjáča, divje jábolko.
Hagebuche *f.* gabər; **Hagebuchen-** gabrov; =holz *n.* gábrovina, gabrína; =wald *m.* gábrje, gábrovje.
Hagebutte *f.* šipək, ščipək; (Frucht) šípečja jágoda, šípkova jágoda.
Hagedorn *m.* glòg, beli trn; *coll.* glógovina.
Hagel *m.* toča; **Hagel-** točni, toče.
hageln *impers.* toča gre; toča se usíplje.
Hagelſchaden *m.* škoda po toči, uíma po toči; =verſicherung *f.* zavarovánje zoper točo.
Hagelſchlag *m.* toča. [točo.
Hagelwetter *n.* hudo vreme (-na) s
Hagelwolke *f.* točenósni oblák.
hager suh, medèl, slok, mršav.
Hagerkeit *f.* suhóta, medlóst, slokóst, mršavost.
hagern hújšati (se), medléti, mršavéti, hírati; shújšati (se), omršavéti.
Hageroſe *f.* ſ. Hagebutte.
Hageſtolz *m.* brezžénec, stari mladénič, samosvójnik, samoják.
Häher *m.* šoja, šojka.
Hahn *m.* petélin, kokót; *dem.* petelínček; (am Gewehr) petélin, kokót; (am Faſs) pipa, zapípek; — im Korbe ſein priljúbljen biti (sem), gospodár biti; darnach kräht kein — nihče se ne zmeni za to, nihče ne vpraša po tem; den rothen — jmdm. aufs Dach ſetzen zažgáti —, zapáliti komu hišo, rdécega petelína mu na streho postáviti; **Hahnen-** petelínji, petelínski.
Hahnenfuß *m.* zlatica, žabjak, vranka, samojèd, pizdogríz; ſcharfer — ripéča zlatica, kuroslèk; (Feigenwurzel) lopática, bradavíčnik.
Hahnengeſchrei *n.* petelínovo petje, kikiríkanje, kikirík.
Hahnengewächſe *pl.* zlatíčnice *pl.*
Hahnenkamm *m.* petelínov grebén, petelínova roža; (Pflanze) petelínov grebén.
Hahnenruf *m.* ſ. Hahnengeſchrei.
Hai, Haifiſch *m.* morski volk.
Hain *m.* log, gaj, dobráva.
Hainbuche *f.* ſ. Hagebuche.
Häkchen *n.* káveljček, kavljič; kvaka, kljúčica; ein — auf jmdn. haben piko na koga iméti (imám), gorák mu biti (sem).
Häkel *m.* (*n.*) ſ. Häkchen.
Häkelarbeit *f.* kváčkanje. [kanje.
Häkelei *f.* zbádanje, píkanje; kváč-
Häkelgarn *n.* preja za kváčkanje.
häkelig ſ. heikel.
häkeln píkati, zbádati; (ſticken) kváčkati, kávljičati. [kanje.
Häkelnadel *f.* kvačka, igla za kváč-
Häkelſtich *m.* vbòd pri kváčkanju; —e kváčkani vbódi.
Haken *m.* kavèlj, kljuka, kvaka; hölzerner — klin; *fig.* ovírek, zadrževek, spotíkljaj. [kast.
hakenförmig kavljast, kljukast, kva-
Hakenpflug *m.* nakolésnik, oráča, ralo.

Hakenzahn *m.* čekàn, oklo, okèl, okli *pl.*
halb pol, polovíca, polovína; polovíčen; z. B. ein —es Brot pol hleba, polovica kruha; eine —e Stunde pol ure; das Gefäß iſt — leer posóda je napól prazna; etw. — von einander ſchneiden prerézati kaj črez pol, črez polovíco, na dvoje; auf —em Wege napól poti, na sredi poti; ein —er Feiertag napól praznik, sópraznik, nedélčc.
Halb- pol-, polu-, polovíčen.
Halbbauer *m.* polovíčar, poluzemljàk.
halbblind poluslép.
halbbrüchig dvolómen, po sredi prégnjen.
Halbbruder *m.* polubràt, popólibrat.
halbbürtig poluródni; ein —er Bruder (nach dem Vater) brat po očétu; (nach der Mutter) brat po máteri.
Halbconſonant *m.* polusoglásnik.
Halbdunkel *n.* sómrak, polumrák.
Halbe *f.* polovíca, polovína; (Gefäß) polič.
halben, halber *praep.* zavóljo, zarádi, zbòk.
halberhoben poluzvíšan.
Halbfeiertag *m.* sópraznik, nedélčc.
Halbfenſter *n.* poluókno.
Halbflügler *m.* polukrílčc.
Halbfranzband *m.* vez (-í) napól z usnjem; ein Buch in — knjiga vézana napól z usnjem.
Halbgelehrte *m.* nedoúk.
Halbgeſchwiſter *pl.* polubratje, polusestre *pl.*, napól bratje, napól sestre, popólibratje, popólisestre.
Halbgetreide *n.* zmes (-i), sórzica.
Halbgläubige *m.* poluvérnik; *f.* poluvérnica.
Halbgott *m.* polubóg.
Halbheit *f.* polovíčnost.
Halbhemd *n.* opléček, rokávci, ošpé[tělj.
Halbhengſt *m.* modrávec, mendrávec.
Halbhube *f.* pol zemljíšča, pol kmetíje.
Halbhuber, Halbhübner, Halbhufner *m.* ſ. Halbbauer.
halbieren polovíti, polovíniti, polovíčiti, na dvoje delíti; razpolovíti, razpolovíniti, na dvoje razdelíti.
Halbinſel *f.* poluotòk, poluostròv.
Halbjahr *n.* polulétje, pollétje.
halbjährig polulétčn, pollétčn.
halbjährlich vsakopolulétčn, vsákega pol leta.
Halbkenntnis *f.* polovíčna od. nepopólna znánost.
Halbkreis *m.* polukróg, polukrôžje.
halbkreisförmig polukróžčn.
Halbkreislinie *f.* polukróžnica.
Halbkrenzer *m.* polukrájcar, polkrá[car.
Halbkugel *f.* poluóblo, polukrógla, polútka.
halbkugelförmig poluóblast, polukróg[last.
Halblaut *m.* poluglásnik.
halblaut zamólkèl, poluglásčn.
halbleer napól prazčn.
Halbleinwand *f.* poluplátno.
Halbmenſch *m.* polučlóvek.
Halbmeſſer *m.* polumèr, polupremérnik, polupréčnik.
Halbmond *m.* polumésec.
halbmondförmig poluméseččn.
halbnaßt polunág, napól nag.
halboffen pripŕt, napól odpŕt.
Halbpacht *f. m.* polovíčni zakúp, spolovína.
Halbpächter *m.* spolovínar.
Halbpart *m.* polovíca.
Halbpferd *n.* polukònj.
Halbpfund *n.* pol funta.
halbpfündig polfúntčn.
halbreif nedozórèl, napól zrèl.
Halbſchatten *m.* prisénčje, polusénčje, sosénčica.
Halbſchlummer *m.* dremávica.
Halbſchuh *m.* nizki črevélj, papúča.
Halbſchweſter *f.* poluséstra.
halbſeiden napól svilnat.
halbſichtbar napól viděn, poluvídčn.
Halbſtiefel *m.* nizki škorènj.
halbſtündig polúrčn, pol ure.
halbtägig poldnévčn, poludnévčn.
halbtodt polumrtév.
Halbton *m.* poluglás.
Halbtrauer *f.* malo žalovánje.
halbverbrannt napól ožgán, napól ogórel.
halbvergangen polupretékèl, polumi[núl.
Halbvocal *m.* poluglásnik.
halbwach polubúdčn.
halbwahr napól res.
halbwegs *adv.* kóličkaj, le nekóliko, [napól.
Halbwiſſerei *f.* polovíčarstvo.
Halbzeug *n.* napól izdélana snov (-í).

Halde *f.* (Bergabhang) rebêr (-i), strmêc, strmína; *mont.* izsipalíšče, kup glúhega, jálovega kámenja.

Hälfte *f.* pol, polovica, polovína, polúta; zur — do poli, napól.

Halfter *m. f.*, **Halfterstrick** *m.* povódec, oglávnik, ogláv.

halftern ogláviti, oglávati.

Hall *m.* jêk, zvok, žvênk, don.

Halle *f.* (Hütte) lopa, veža; (Saal) dvorána.

hallelujah! alelnja!

hallen donéti, glasíti se, razlégati se; dumpf — bobnéti.

halle! hallah! *interi.* aló! haló!

Haller *m.* solínar, solovàr.

Halm *m.* bil (-i), bilka, steblo, betvo; *dem.* bílčica, stébelce, bétevce.

halmen stebláti, v bil ob. v steblo iti (grem).

Halogen *n.* solotvòr, halogén.

Haloid *n.* sololík, haloíd.

Hals *m.* vrat, šijnjak; (Kehle) grlo; aus vollem Halse lachen na ves glas se smêjati (smejem, smejam), grohotáti (-ám, -hóčem); aus vollem — schreien na vse grlo ob. na vsa usta se dreti (derem); über — und Kopf na vrat na nos, strmoglávo; es kostet den — gré za glavo, za življénje; es geht ihm an den — življénje njegóvo je v nevárnosti; bis an den — in Schulden stecken vès v dolgéh tičati (tičím), zadolžèn biti (sem); (am Pfluge) klešče *pl.*; (an der Geige) vrat, žábica; mit einem — versehen grlast, grlàt.

Hals- vratni.

Halsband *n.* zavrátnik, zavrátnica; (für Hunde) ogrljàk; (mit eisernen Nägeln) grebenica.

Halsbesatz *m.* ovrátni opréмek.

Halsbinde *f.* zavrátnica, ovrátnica.

halsbrechend, —brecherisch vratolómen.

Halsbürge *m.* kdor je s svojo glavo porok, zaglávni porok.

Halsdrüse *f.* vratna žlesa; (als Krankheit b. Menschen) bezgávka; kúščarji; (bei Pferden) smolíka.

halsen objémati, grliti; objéti (-jámem), ogrliti.

Halsentzündung *f.* vnética v grlu, vrátna vnética.

Halsgegend *f.* (vorn) grlo; (hinten) zatílnik, zatilnjak.

Halsgericht *n.* krváva —, zaglávna sodba, zaglávno sodíšče.

halsgerichtlich, Halsgerichts- krvavosódni, zaglavnosódni; **=ordnung** *f.* zaglávni sodni red.

Halsgeschwulst *f.* otók na vratu, vratni otók.

Halsgeschwür *n.* tvor ob. vrèd na vratu, — v grlu.

Halshemd *n.* opléčèk, rokávci *pl.*

Halskette *f.* ovrátna verížica, nagrlína, ogrlína.

Halskragen *m.* ovrátnik, kolér.

Halskrause *f.* ovrátna nabórnica, obórki *pl.*, nabráni ovrátnik.

Halsschmuck *m.* ovrátno lepotíčje, ovrátni nakìt, — nakràs.

Halsschnur *f.* ovrátna vrvca.

halsstörrig, halsstörrisch trdovrátèn, trdokórèn, trdoglávèn, upórèn.

Halsstörrigkeit *f.* trdovrátnost, trdoglávost, upórnost.

Halstuch *n.* ovrátna ruta, ovrátnica.

Halsverbrechen *n.* zaglávno hudodélstvo.

Halsweh *n.* bolečína v grlu, grlobólja.

Halszapfen *m.* jezíčèk, grčánèk, čepìč.

halt! *interi.* stoj! stójte!

Halt *m.* držèk, držáj, držálo; (Festigkeit) trpež, trpéžnost, trdnost, stanovítnost; — machen ustáviti se, obstáti (-stojím); *impf.* obstájati, postájati; keinen — haben ne držati (držím) se, ne vztrájati.

haltbar trpéžèn, trpèč, držèč, obstójèn, stanovítèn.

Haltbarkeit *f.* trpéžnost, obstójnost, stanovítnost.

halten držati (držím); (umfassen) obséči (-séžem), *impf.* obségati; ein wenig — podržati (-držim), pridržati; Gericht — sóditi; Rede — govoríti; Schule — učíti; Vieh — živíno rediti; Rath — posvétovati se; Haus— gospodáriti, hiševati; Wache — strážiti, na straži biti (sem); für etwas — iméti (imám), smátrati; (meinen) méniti, mísliti; Wort — mož beséda biti, pri besédi ostáti (ostánem), *impf.* ostájati; nicht Wort — figa-mož biti; in Zucht — strahovati, v strahu iméti; stand

— dŕžati (držím) se, ne vdáti se; ein Gesetz — dŕžati se postáve, po postávi ravnáti; sich tapfer — junáško se nósiti; sich aufführen) obnášati se, vesti (vedem) se; (dauern) trpéti, trájati; es wird schwer — iz tega bo težko kaj.

Halter m. držěc, držáč; (Werkzeug) držáj, držálo; (Hirt) pastír.

Haltestelle f. postajalíšče, postájica.

haltig, hältig držèč, obséžěn; —es Gestein dobra ruda, kamen, ki ima kaj rude v sebi.

haltlos ničěn, ničev, prazěn. [nost.

Haltlosigkeit f. ničnost, níčevost, praz-

Haltpunkt m. opóra, oporíšče; vzròk.

Haltung f. držánje; (Benehmen) obnášanje, vedénje; (Halt) trpež, trpéžnost.

Haltvieh n. preréjěk.

Halunke m. malopridnež, malovrédnež, potepúh, potepín.

Hamen m. sàk, mreža.

hamen s sakom od. z mrežo loviti.

hämisch zloběn, kovárěn, porogljiv, zasmehljiv.

Hammel m. skopěc, koštrún; =fell n. skópčeva od. koštrúnova koža; =fleisch n. skopčevina, koštrúnovina, bravína.

Hammer m. kládivo; dem. kládivce; (hölzerner) bat, bèt (betà), mlat; (im Ohr) batič; (an der Thür) klepálo, tolkáč; Mühl— oskŕd (-i), škrl.

Hammerart f. balta, kládivnica, sekírica s kládivom.

hämmerbar kověn, kovàlěn, kar se dá kováti.

Hämmerer m. kováč.

Hammerfisch m. kládivnica, jarěm.

Hammerherr m. fužínar, gospodár kládiva.

Hammerknecht m. fužínski délavěc.

Hammermeister m. fužínski mojstěr.

hämmern kováti (kújem), s kládivom tolči (tolčem).

Hammerordnung f. kováški red.

Hammerschlag m. udárěc s kládivom; (Schlacken) okujíne pl., škaja, troskěv, žlindra.

Hammerschmied m. fužínarski kováč.

Hammerstiel m. kládivišče, betíšče.

Hammerwerk n. fužíne pl., plavž.

hämorrhoidal zlatožílěn, krvávničast.

Hämorrhoiden pl. zlata žila, krvávnica.

Hampelmann m. možíc, možícělj.

Hamster m. hrčěk; fig. požerúh; skopín; Hamster- hrčkov.

Hand f. roka; dem. ročíca, (rókica); flache — dlan (-í); hohle — peščica; eine — voll peščica, šaka; beide Hände voll prgíšče; geballte — pest (-í); rechte — desnica; linke — levíca; zur rechten — na desni; zur linken — na levi; — an etwas legen lotíti se česa, prijéti (prímem) se česa; aus freier — prostovóljno, dobrovóljno; freie — lassen dati komu na voljo; freie — haben polno oblást iméti (imám); auf der — očivídno, jasno; überhandnehmen zaredíti se, razprésti (-prédem) se, zaléči (-léžem) se; impf. zaréjati se, množíti se; vorderhand za sedàj, za zdàj; unter der — izpòd roké, skrivaj, skrivši; mit beiden Händen z obéma rokáma, obéroč, oberóčki; zu Handen v roke; die Hände in den Schoß legen roke križem dŕžati (držím); an die — gehen podpírati; eine — wäscht die andere roka roko umíva; Hände ringen roke si lómiti; aus der — in den Mund leben iz rok do ust živéti; komaj zaslúži, že sne; von der — gehen odsédati se, izpòd rok iti (grem), spéšiti se; zur ungetheilten — nerazdélno; im Handumdrehen hípoma.

Hand- ročni, priróčni.

Handarbeit f. ročno delo, rokotvòr; rokodélstvo.

Handarbeiter m. délavěc z rokámi, rokodélěc; =in f. délavka z rokámi, rokodélka.

Handausgabe f. (eines Werkes) malo od. ročno izdánje.

Handball m. ročna žoga, lopta.

Handballen m. peščáj.

Handbecken n. umiválnica, médenica.

Handbeil n. ročna sekíra, ročnica; bradlja, širóčka.

Handbibliothek f. ročna knjížnica.

Handbillet n. lastnoróčno pismo.

Handbohrer m. svedrc, ročni sveděr.

handbreit dlan širòk.

Handbuch n. priróčna knjiga, priróčnica.

Handcasse f. priróčna blagájnica.

Händchen n. ročíca, (rókica).

Händedruck *m.* stisnjenje ob. stiskanje rok; diesen Worten folgte ein — to rekši mu je stisnil roko.

Handeisen *n.* lisica, spona ob. železje na roki.

Händeklatschen *n.* plóskanje z rokámi, rokoplòsk.

Handel *m.* trgovína, kupčíja, kupčíjstvo, trštvo; — im großen trgovína na debélo; — im kleinen trgovína na drobno; — treiben trgovati, tŕžiti, kupčevati; (Bänkerei) prepír, raspòr, raszprtíja; — und Wandel življénje, dejánje in počénjanje; —eins werden pogoditi se; **Handels-** trgóvski, trgovínski, kupčíjski.

Händelmacher *m.* prepirljívec, svadljívec; **=in** *f.* prepirljívka, svadljívka.

handeln trgovati, tŕžiti, kupčevati; mit Tuch — suknáriti; mit Getreide — žitáriti; mit Pferden — konjáriti ɔc.; von etwas — govoríti o čem, govorjénje je o čem; (thätig sein) délati, ravnáti; *v. refl.* sich — iti (gre) za kaj, tíkati (tiče) se česa, zadévati kaj; es handelte sich (im Gespräche) um ... beséda je bila o ..., menili smo se o ..., govorili smo o ...

Handelsagent *m.* trgovínski agent, trgóvski oprávnik.

Handelsallianz *f.* trgovínska zveza.

Handelsartikel *m.* roba, blagó, trgovínski predmèt.

Handelsbeflissene *m.* trgóvski učéneč.

Handelsbefugnis *f.* trgovínska pravíca; oblast ob. pravíca trgovati.

Handelsbeflissener *m.* trgovínski naméščenec, — nastávljenec.

Handelsbetrieb *m.* trgovánje, kupčevánje.

Handelsbilanz *f.* trgovínski obračún, trgovínska bilánca.

Handelscompagnie *f.* trgóvska ob. kupčíjska družba.

Handelscorrespondenz *f.* trgóvski dopìs; *coll.* trgóvsko dopisovánje.

Handelsfirma *f.* trgovínska firma, — tvrdka.

Handelsfrau *f.* trgóvka.

Handelsfreiheit *f.* trgovínska svobóda.

Handelsgehilfe *m.* trgovínski pomočník.

Handelsgericht *n.* trgovínsko sodíšče.

Handelsgeschäft *n.* trgovínsko opravílo, kupčíja.

Handelsgesetz *n.* trgovínski zakon.

Handelsgesetzgebung *f.* trgovínsko zakonodájstvo.

Handelsgewölbe *n.* prodajálnica.

Handelsherr *m.* trgóvec, kupčevávec.

Handelskammer *f.* trgovínska zbórnica.

Handelslehrling *m.* trgóvski učéneč.

Handelsleute *pl.* trgóvci.

Handelsmann *m.* trgóvec, kupčevávec.

Handelsmarine *f.* trgovínsko pomórstvo, — mornárstvo.

Handelsministerium *n.* trgovínsko ministrstvo.

Handelsplatz *m.* tržno mesto, tŕžíšče.

Handelsrecht *n.* trgovínsko pravo.

Handelsreisende *m.* trgovínski potovávec.

Handelsschiff *n.* trgovínska ladja.

Handelsstaat *m.* trgovínska država.

Handelsstadt *f.* trgovínsko mesto, tŕžíšče.

Handelsstand *m.* trgóvski stan; trgóvci.

Handelssucht *f.* prepirljívost, svadljívost.

händelsüchtig prepírljiv, svadljiv.

Händelsüchtige *m.* prepirljívec, svadljívec.

Handelsunternehmung *f.* trgovínsko podjétje.

Handelsverkehr *m.* trgovínski promèt, trgovínsko občevánje.

Handelsvertrag *m.* trgovínska pogódba.

Handelsvolk *n.* trgóvski narod, trgovínski narod.

Handelsweise *f.* ſ. Handlungsweiſe.

Handelswesen *n.* trgóvstvo, trštvo, kupčíjstvo.

handeltreibend trgóvski, kupčeválen, kupčevávski.

Händerungen *n.* vitje rok, lomljénje

handfest čvrst, jak, krepèk; einen — machen zapréti koga.

Handfeste *f.* obljúba; zaróka; potrdítev z lastnoróčnim podpísom.

Handfläche *f.* dlan (-í).

handförmig dlanast.

Handgebrauch *m.* priróčna raba.

Handgeld *n.* nadávek, zadàv, ara.

Handgemein werden spopásti (-pádem) se, sprijéti (sprímem) se, zgrábiti se, stepsti (stepem) se.

Handgemenge *n.* spopàd, tepèž. [vica.

Handgeſchmeide *n.* zapéstnica, nárok-

Handgewehr *n.* ročna puška.

handgreiflich otipljiv, otípen; *fig.* očítən, očìvíden; *adv.* otípno.

Handgriff *m.* prijèm; roč, ročáj, ročník, držálo; (Eigenſchaft) ročnost, urnost.

Handhabe *f.* roč, ročáj, držáj, držálo; (am Korbe) ločnj, ločən, ločánj; (am Pfluge) ročíca; (an der Weberlade) ročélj, primež; (b. Schaff) uhó (ušésa); (am Dreſchflegel) ročník.

handhaben v roke jemáti (jémljem), v rokah iméti (imám); (einen Apparat) uporábljati; uporábiti; (verwalten) oskrbovati, izvrševati.

Handhabung *f.* uporábljanje, uporába; oskrbovánje, izvrševánje.

Handhacke *f.* ſ. Handbeil.

händig ročən, ročnat.

Handkatalog *m.* priróčni katològ.

Handknöchel *m.* zapéstni člen.

Handkorb *m.* cajna, locánja, pletenica; *dem.* pleteníčica.

Handkuſs *m.* rokoljùb, poljùb, poljúbek od. poljúbljaj na roko.

handlangen podájati, streči (strežem).

Handlanger *m.* podajáč, strežnik; (Taglöhner) dninar, težák; =in *f.* podajávka, stréžnica; težákinja.

Händler *m.* trgovéc, tržéc, kupéc, kupčevávec; Buch— knjigár, bukvár; Leinwand— platnar; Getreide— žitar, žitni trgovéc ɔc.

Handleuchter *m.* mali od. ročni svečnik.

Handlexikon *n.* ročni slovár.

handlos brezròk, brezróčən.

Handlung *f.* (That) delo, dejánje; (im Schauſpiel) dejánje, čin; (Geſchäft) trgovína; (Verkaufslocal) prodajálnica, štacúna; in Zuſammenſetzungen mittelſt der dem Beſtimmungsworte angehängten Endung -árna, -árnica, ž. B. Buchhandlung knjigárna, knjigárnica, bukvárna; Tuch— suknárna; Glas— steklárna ɔc.

Handlungs- trgóvski, kupčijski.

Handlungsart *f.* ſ. Handlungsweiſe.

Handlungsbevollmächtigte *m.* trgovínski pooblaščénec. [ník.

Handlungscommis *m.* trgóvski pomoč-

Handlungsdiener *m.* trgóvski služábnik, — sluga.

Handlungsfonds *m.* trgovínski zaklád.

Handlungsgeſchäft *n.* trgovína, kupčija.

Handlungshaus *n.* trgóvska hiša.

Handlungslehrling *m.* trgóvski učénec.

Handlungsvollmacht *f.* trgovínsko pooblastílo.

Handlungsweiſe *f.* ravnánje, délanje, počénjanje.

Handlungsweſen *n.* trgóvstvo, trgovínstvo, kupčíjstvo.

Handmühle *f.* žrnév (žrnve), auch žrne *pl.*, žrmlja; *dem.* žrnék; auf der — mahlen žrnáti, žrníti; sežrnáti.

Handpfand *n.* ročna zastáva.

Handpferd *n.* povódnik.

Handpreſſe *f.* ročna stiskálnica, — tlačílnica.

Handreichung *f.* podájanje; *fig.* postréžba, pomáganje.

handſam ročən, priróčən, spretən.

Handſchlag *m.* rokosèg; den — geben v roko seči (sežem), podáti roko.

Handſchlitten *m.* samotéžke *pl.*, samotéžnice *pl.*

handſchnittig dlanastodélən.

Handſchreiben *n.* ročno pismo.

Handſchrift *f.* pisáva; ſchöne — lepa pisáva; (Unterſchrift) svojeróčni podpìs; (Manuſcript) rokopis.

handſchriftlich rokopísən.

Handſchuh *m.* rokavíca; *dem.* rokavíčica, rokavíčka.

Handſchuhleder *n.* írhovina od. usnje za rokavíce.

Handſchuhmacher *m.* rokavíčar; =in *f.* rokavíčarica.

Handflegel *n.* ročni pečát.

Handſpritze *f.* ročna brizglja, brizgálnica, síkalica.

Handtuch *n.* brisáljka, brisáča, obrisáča, oteráč, oteráča.

Handverkauf *m.* prodájanje na golo roko, ročna prodája.

Handvoll *f.* peščíca, rokovét (-i), [rokovát (-i)], pest (-i), šaka; (ein wenig) troha, tróhica.

Handwaffe *f.* ročno orôžje.

Handwagen *m.* samotéžni vozíček, samotéžnik, kolca *pl.*

Handwahrſager *m.* vedeževávec iz rok.

Handwerk *n.* rokodélstvo; in ſpeciellen Fällen kann es im Slovenischen auch unüberſetzt bleiben, z. B. das Fleiſcher— mesárstvo, auch bloß mesárska (námlich delo); Müller— mlinarstvo; Schuſter— črevljárstvo; (ein Werk der Hand) delo, izdélek rok, ročno delo; ein — betreiben ob rokodélstvu živéti, z rokodélstvom se báviti; das Fleiſcher—, das Schuſter— betreiben mesáriti, črevljáriti; einem das — legen delo komu prepovédati ob. ustáviti. [délka.

Handwerker *m.* rokodélec; =in *f.* roko-

Handwerker-, Handwerks- rokodélski.

Handwerksburſche *m.* potujóči rokodélec. [nec.

Handwerksjunge *m.* rokodélski uče-

Handwerkslade *f.* rokodélska skládnica.

Handwerksleute *pl.* rokodélci *pl.*

handwerksmäßig rokodélski, po pravilih rokodélstva. [ster.

Handwerksmeiſter *m.* rokodélski moj-

Handwerksordnung *f.* rokodélski red.

Handwerkszeug *n.* rokodélsko orodje.

Handwerkszunft *f.* rokodélska zádruga. — brátovščina.

Handwinde *f.* ročni vitel.

Handwörterbuch *n.* ročni slovár ober besednják, rečník.

Handwurzel *f.* zapéstje.

Handzeichen *n.* ročno známenje.

-Handzeichnung *f.* ročna risba, ročni narísek. — zrisek.

Handzug *m.* ročni potèz.

Hanf *m.* konópija; (der weibliche) sémenica, črnica; (der männliche) belica; **Hanf-** konópni, konopljéni.

Hanfacker *m.* konópljišče.

Hanfbreche *f.* tíflica za konóplje.

hänfen konópen, konopljén.

Hanfgarbe *f.* rvača.

Hanfgarn *n.* konópna preja.

Hanfgewächs *n.* konopnica.

Hanfkorn *n.* konópno zrno.

Hanfleinwand *f.* konópno platno, konopnína, konopljína.

Hänfling *m.* konopljíščica, konopljénka. repnik.

Hanfmeiſe *f.* menišček, šapljica.

Hanföl *n.* konópno olje.

Hanfſame *m.* konópno seme (-na).

Hanfſtengel *m.* konópno steblo.

Hang *m.* nágnjenost, polóžnost, nadólnost; *fig.* nagíb, nágnjenje, nágnjenost, naklónjenost; (Abhang) rebér (-i), brežina.

Hängebett *n.* ódrga, auch ódrige *pl.*, viséča póstelja.

Hängekette *f.* zavóra, zavórnica.

Hängeleuchter *m.* viséči svečnik.

Hängematte *f.* viséča mréžnica.

hangen viséti; den Kopf — laſſen glavo pobésiti, *impf.* pobéšeno glavo iméti (imám); an jemdm. — držati (držím) se koga, vdán biti komu; (verächtl.) obésiti se na koga; die Kinder — ſehr an ihm otróci ga imájo kaj radi; — bleiben obvisèti, zapéti (-pnèm) se; am Irdiſchen — ljúbiti svet ob. časno; die Sache hängt reč je zastála ob. zaspála.

hängen vésiti, obésiti, *impf.* obéšati; etwas an den Nagel — na kljuko obésiti, vnemar pustíti, zanemáriti kaj; das Herz an etwas — natvésti (-zem) srce na kaj, z vsem srcem okléniti se česa; *impf.* vézati (vežem) srce na kaj, koprnéti po čem.

hangend visèč; *fig.* nedognán, nedovršèn.

Hängeplatz *m.* vesíšče, veša.

Hänger *m.* obešálec, obéšavec.

Hängeſäule *f.* viséči stebér.

Hängeſchloß *n.* obesílna ključálnica, vésenka, žábica, tačka. [pec.

Hängeſeil *n.* privézna vrv (-í), konó-

Hängeſtock *m.* kljuka, obesílnik, obešálo.

Hängewerk *n.* viséča stavba.

Hängſel *n.* vez (-í) za obéšanje obléke.

Hanguhr *f.* viséča ura.

Hanſa *f.* hansa, trgóvska zveza.

hanſeatiſch hansáški.

hänſeln nagájati komu, drážiti koga.

Hanswurſt *m.* pavlíha, glumáč.

Hantel *m. (f.)* ročník.

hantieren oprávljati, délati kaj, pečáti se, ukvárjati se s čim.

Hantierung *f.* delo, opravílo, pečánje, ukvárjanje.

hantig žolhěk, gorjúp, žaltav.
hapern zadírati se, spotikati se; es hapert ne gre, obtičálo je.
harangnieren ogovárjati, nagovárjati; ščuváti.
Härchen *n.* lasěc, lasěk, dláčica.
Harem *m.* hárem.
hären žimnat, dlakav; —es Kleid raš, ráševnik; —es Zeug ráševina.
Häretiker *m.* razkólnik, krivovérěc.
Harfe *f.* (Getreideharfe) kozèlc, kozólěc, stòg; (musikalisches Instrument) harfa, plunka.
Harfenist *m.* harfeníst, plunkar; =in *f.* harfenístka, harfenístinja, plúnkarica.
Harfenklang *m.* zvok harfe, harfni [zvok.
Häring *m.* sled; (eingesalzen) slaník; **Härings-** sledji; slaníkov.
Häringsfischer *m.* sledolóvěc.
Harke *f.* grablje *pl.*
harken grábiti, grabljáti.
Harlekin *m.* harlekín, pavlíha, burkež, glumáč; (Schmetterling) šarěc.
Harlekinade *f.* gluma.
Harm *m.* toga, tarnja, tárnanje, pečál (-i); žalítěv.
härmen sich togovati, tárnati.
harmlos pròst od toge, brezpečálěn; (unschädlich) nedólžěn, neškodljìv.
Harmlosigkeit *f.* breztóžnost, brezpečálnost; nedólžnost, neškodljívost.
Harmonie *f.* soglásje, skladje; skladnost, složnost; in — leben složno živéti.
harmonieren ujémati se, skládati se, zlágati se, vézati (vežem) se, ubírati se; složno živéti.
Harmonika *f.* harmónika, meh, mehi *pl.*, mešíčki *pl.*
harmonisch skladěn, slóžěn, ubrán, soglásěn.
Harn *m.* scálnica, seč (seča), scalína, auch voda.
Harnblase *f.* mehúr.
Harnblasenstein *m.* kamen v mehúrju.
Harnbrennen *n.* žgoča bolečína pri scanju.
harnen scati (ščim), vodo púščati.
Harnfluss *m.* uščívanje, poščívanje; den — haben uščívati se, poščívati se.
Harngang *m.* scalni žleb.
Harnisch *m.* oklòp, oklèp, oklópje; jmdn. in — bringen razkáčiti, razsrdíti koga; in — gerathen razsrdíti se.
Harnischmacher *m.* oklopár, oklépar.
Harnleiter *m.* sečevòd. [vodo.
Harnmittel *n.* zdravílo, ki žene na
Harnorgan *n.* mokrílo.
Harnröhre *f.* scalo, scalnik.
Harnruhr *f.* uscána bolézěn, uščívanje.
Harnsäure *f.* scálnična kislína.
Harnstoff *m.* scanína, sečnína.
Harnstrenge *f.* zapíranje vode, težko scanje; (beim Vieh) opárnost: an der — leidend opárěn; er hat die — voda se mu zapíra, težko šči.
harntreibend kar na vodo žene.
Harnverhaltung *f.* zadrževánje vode.
Harnverstopfung *f.* zapòr, zapíra vode; er leidet an — voda se mu je zapŕla od. ustávila.
Harnzwang *m.* s. Harnstrenge.
Harpune *f.* harpúna, ostve *pl.*
harren čákati, pričakovati, dočakovati; auf einander — sčakovati se.
harsch okorèl, oskórjen, okrépěl.
Harschdecke *f.* skrapa, sren, srež.
harschen oskóriti se, oskórjati se, oskórjiti se, okréniti, osréžiti se.
hart tŕd; — werden otrdéti, otŕdniti; (vom Ausdrucke) okórěn, rod; schlimm, arg) hud, ostěr; *fig.* trdosŕčěn, neusmíljen.
Härte *f.* trdóba, trdóta, trdóst; (des Ausdruckes) okórnost, rodóst; *fig.* trdosŕčnost, neusmíljenost.
härten tŕditi; utŕditi, potŕditi; das Eisen — želézo kalíti.
Hartfrucht *f.* tvrdka.
hartgläubig nevérěn, neuvérěn, težko verujòč.
harthäutig trdokóžěn.
hartherzig trdosŕčěn, neusmíljen.
Hartherzigkeit *f.* trdosŕčnost, neusmíljenost.
Hartheu *n.* *(Hypéricum)* krčna zel (-í), sv. Jáneza roža.
harthörig nágluh, naglúšěn.
Harthörigkeit *f.* naglúhost, naglúšnost, nagluhóta.
harthörnig trdoròg.
Hartkopf *m.* trdoglávěc, trdoglàv; (Eigensinn.) svojeglávěc, trmoglávěc.

hartköpfig trdoglàv, trdoglávĕn, svojeglàv, trmoglàv, svojeglávĕn.
Hartköpfigkeit *f.* trdoglav(n)ost; svojeglávnost, trmoglávost.
hartleibig zapŕt, zapečèn.
Hartleibigkeit *f.* zapŕtost, zapečénost.
hartmäulig trdoústĕn. [sekáč.
Hartmeißel *m.* trdo kaljéno dleto, raz-
hartnäckig trdovrátĕn, trdokórĕn, trmast.
Hartnäckigkeit *f.* trdovrátnost, trdokórnost, trma.
Hartriegel *m.* *(Cornus)* drèn; rother — *(C. sanguinea)* rdeči —, pasji —, divji drèn, sviba; gelber — *(C. mas)* = Kornelkirſche ruméni drèn; (Frucht) drenúlja; gemeiner — *(Ligustrum vulgare)* = Liguſter, Rainweide kostenĺka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les.
Hartriegelholz *n.* drénovina, svíbovina, psíkovina.
hartrindig trdoskórjast, trde skorje.
hartſchalig trdolùp, trde lupíne; —e Nuſs koščák.
Härtung *f.* trdítĕv; (des Eiſens) kalež, kaljénje, kalítĕv.
Härtungsmittel *n.* kalílo.
Harz *n.* smola.
Harzbaum *m.* smolno drevo, smólovĕc.
harzen smolo brati (berem) ob. nabírati, smolo dreti, smoláriti.
Harzfluſs *m.* smolotòk.
Harzholz *n.* smolni les, smolno drevje.
harzicht smolast, smolnast.
harzig smolnat, smolĕn.
Harzmeſſe *f.* kozòl, kozúlj za smolo.
Harzpflanze *f.* smólnata rastlína.
harzreich smolovít.
Harzſchaber, Harzſcharrer *m.* smolár.
Harzwald *m.* črni les, črni gòzd.
haſchen hlastáti, hlápati, grábiti, loviti; hlástniti, hlápniti, zgrábiti; (ſtreben) hlepéti, koprnéti, hrepenéti, gnati (ženem) se; *iter.* pogánjati se.
Haſchen *n.* hlastánje, hlápanje, grábljenje, lovljénje.
Haſcher *m.* revež, ubóžec.
Häſcher *m.* birič, pandúr.
Haſe *m.* zajĕc, zec; (Weibchen) zajka, zajklja; *dem.* zajčèk.
Haſel *f.* leska, lešča, leščína; **Haſelleskov**, leščev.
Haſelbuſch *m.*, **Haſelgebüſch** *n.* leskov grm, léskovje, léščevje.
Haſelholz *n.* léskovina.
Haſelhuhn *n.* léščarka, rdéča ober gozdna jerebíca.
Haſelkätzchen *n.* ábraněk, ábranka.
Haſelnuſs *f.* lešnik, leščnik.
Haſelruthe *f.* léskova šiba, léskovka, léskovica.
Haſelſtock *m.* leskováča.
Haſelſtrauch *m.* leskov grm, léskovĕc.
Haſelwurz *f.* kopítnik, viréh.
Haſen- zajčji.
Haſenbalg *m.* zajčji meh.
Haſenfleiſch *n.* zajčje mesó, zájčevina.
Haſenfuß *m.* zajčja noga; *fig.* strahopétec, strašljívec.
Haſenkiez *m.* zajčja dételja.
Haſenlager *n.* zajčje leżíšče.
Haſenpanier *n.* nur in der Redensart: das — ergreifen pobrísati (-bríšem) jo, lisíci na rep sesti (sedem), svoja kopíta pobráti (-bérem).
Haſenſcharte *f.* zajčja ústnica, zajčja škrbína.
Haſenſchrot *n.* (*m.*) zajčnik.
Häſin *f.* zajka, zajklja.
Haſpe *f.* stežáj, tečáj, štekĕlj.
Haſpel *m. f.* motovílo, motálnik: (Hebezeug) vitĕl, vítlo, vreténo; (der Weber) snoválo, snováča.
Haſpelarm *m.* motoróga.
Haſpelbaum *m.* vratílo, vreténo.
haſpeln motáti, motovíliti; zmotáti.
Haſpelwelle *f.* vreténo.
Haſpelwinde *f.* motoróga.
Haſpler *m.* motávec, motáč; =in *f.* motávka, motačica.
Haſs *m.* črt, sovráštvo, mržnja.
haſſen črtíti, sovráziti, mrzíti.
Haſſer *m.* črtívec, sovrážnik; =in *f.* črtívka, sovrážnica.
häſslich grd; ostúdĕn. [nost.
Häſslichkeit *f.* grdóst, grdóba; ostúd-
Haſt *f.* hlastnost; náglica, vihrávost.
haſtig *adi.* hlastĕn; vihràv, nagĕl: *adv.* hlastno; vihrávo, naglo; — etw. thun nágliti se, vihráti, hitéti, gnati (ženem) se.
Haſtigkeit *f.* naglost, vihrávost.
hätſcheln bóžati, gláditi; razvádíti, razmázati (-mážem).

Hau *m.* (Hieb) màh, udár, udárec, sèk; (Fällen des Holzes) seč (-í), sékanje, podíranje.

haubar sečèn, posekljìv; —es Holz les za sékanje ob. podíranje.

Häubchen *n.* čépica, ávbica.

Haube *f.* čépica, oglávnica, avba; ein Mädchen unter die — bringen dekle omožíti, za mož dati; unter die — kommen omožíti se, vdáti se; (zweiter Magen bei den Wiederkäuern) kápica; (bei den Vögeln) čòp.

Haubendroſſel *f.* čópasti drozg.

Haubenfalke *m.* čópasti sokol.

Haubenkrämer *m.* čépičar.

Haubenſtock *m.* čépičnik, leséna glava za čépice.

Haubitz *m.* u. **Haubitze** *f.* havbíca.

Hauch *m.* (Ausſtoßung der eingeathmeten Luft) pih, puh, huk; (der Athem) dih, duh, pridíh; (der Hauch der Luft) sapa, sápica, pihljaj.

hauchen díhati (-am u. díšem); díhniti, dehníti (dáhnem); ſtark — píhati (-am, pišem), púhati, húkati.

Hauchlaut *m.* sapnik.

Haudegen *m.* sekálni meč; *fig.* bojník, rváč.

hadern (die Stimme des Truthahnes) gávdrati, ávdrati.

Haue *f.* motíka, rónvica, kopáča.

hauen (hacken) sékati; usékati; (behauen) tésati (tešem); otésati, obdélati, *impf.* obdelovati; (mit d. Ruthe) tepsti (tepem), biti (bijem), šéškati, švŕkati; natépsti, nabíti, nasékati, našéškati, našvŕkati; (in d. Stein) vsékati, vdólbsti (vdolbem), vrézati (vrézem); *impf.* vsekovati, vrezovati; (im Weingarten) kópati (kopljem); in Stücke — razsékati, sesékati; über die Schnur — črez mero máhniti, mero prestópiti.

Hauer *m.* (in den Weingärten) kopáč; sekáč; (im Bergbaue) rudokòp; (Wildſchwein) divji merjásec, divji prasec; (Hauzahn) čekàn, okèl, oklo.

Hauergeld *n.* kopáščina.

Häufchen *n.* kupec, kupček.

Haufe *m.* kùp, grmáda; (Strohhaufe) kopa, kopica; (Getreidehaufe) vršáj; (Heerhaufe) truma, krdélo; gemeiner — druhál (-i); ein — Vieh tròp, čreda; über den Haufen werfen razmétati (-méčem), razdréti (-dérem), razvalíti, razrúšiti; *impf.* razmetávati, razdírati.

häufeln okópati (-kópljem), ogrébsti (-grébem); *impf.* osípati (-pljem), osipávati, okopávati, okopovati, ogrébati.

häufen kopíčiti, skúpljati, na kup správljati, vrŕšiti; nakopíčiti, skúpiti, na kup správiti; einen Scheffel häufen mérnik s kupom ob. z vrhom nasúti (-spèm, -sújem), zvrhati; ein gehäufter Scheffel mernik s kupom, z vrhom, vrhovát, zvrhan mernik; ſich — množíti se, kopíčiti se; namnožiti se, nakopíčiti se; (v. Ungeziefer) rediti se; zaredíti se; die Menge der Zuſchauer häufte ſich množica gledávcev je vedno rastla, — naráščala, — prihájala večja.

haufenweiſe *adv.* kúpoma, na kupe, v trumah, vrhoma, krdéloma.

häufig *adj.* pogóstən, čest; *adv.* pogóstoma, pogósto, često, čéstokrat, velíkrat, mnógokrat.

Häuflein *n.* kupec, kupček; (Volkes) trúmica, krdélce.

Haugeld *n.* plačílo rudokópov. [ščina.

Hauhechel *f.* (*Onopis spinosa*) gladež.

Haukinge *f.* sekáča; podkóvna sekíra.

Hauland *n.* novína, trebíšče, trebež, krčevína.

Haumeſſer *n.* sekálo.

Haupt *n.* glava; *dem.* glávica; (Oberhaupt) glavár, poglavár, načélnik; die Häupter des Volkes velikáši, boljári, prváki; den Feind aufs — ſchlagen sovrážnika pobíti (-bíjem), — potólči, — popólnoma premágati; — des Bettes zglavje; **Haupt-** glavni, poglavítni.

Hauptabſchnitt *m.* glavni —, poglavítni odstávek.

Hauptabſicht *f.* glavni namèn.

Hauptaltar *m.* véliki oltár.

Hauptamt *n.* glavni uràd.

Hauptartikel *m.* glavni člen; glavna točka; glavna roba, — stvar (-i).

Hauptbalken *m.* greda.

Hauptbinde *f.* šapélj, povezáča.

Hauptbuch *n.* glavna knjiga, glavne bukve.

Hauptclaſſe *f.* glavni razrèd.

Haupteigenſchaft *f.* glavna lastnóst.

Haupteingang *m.* glavni vhòd.

Häuptel *n.* glavica.
häupteln sich glave délati, v glave iti (grem), — rasti (rastem), glavíčiti se.
Häuptelſalat *m.* glaváta saláta, glávnata saláta.
Haupterbe *m.* prvi —, glavni dedič.
Haupterkenntnis *n.* glavna razsódba.
Hauptfehler *m.* glavna napáka, glavni pogréšek.
Hauptfeind *m.* najvéčji sovrážnik.
Hauptfrage *f.* glavno vprašánje.
Hauptgattung *f.* glavna vrsta.
Hauptgefälle *n.* glavni dohódki *pl.*
Hauptgegenſtand *m.* prvi —, glavni predmèt, glavna reč (-í).
Hauptgemeinde *f.* glavna óbčina.
Hauptgeſchäft *n.* glavno opravílo.
Hauptgeſtell *n.* oglávno reménje.
Hauptgläubiger *m.* glavni upnik.
Hauptgrund *m.* glavni vzròk.
Haupthaar *n.* las; *coll.* lasjé *pl.*
Haupthandlung *f.* glavno dejánje; glavna trgovína.
Hauptheer *n.* glavna vojska; jedro vojske.
Haupthinderuis *n.* glavni zadržèk.
Hauptinhalt *m.* poglavítna vsebína.
Hauptkatalog *m.* glavni katalog.
Hauptkirche *f.* glavna cerkêv.
Hauptkiſſen *n.* zglavje, podzglávje, podzglávnica, podzglávnik.
Hauptkrankheit *f.* glavna —, huda bolézen (-i).
Hauptlager *n.* glavni tabor; glavna zalóga.
Hauptlehre *f.* poglavítni ob. podstávni nauk. [nik.
Häuptling *m.* glavár, poglavár, načél-
hauptlos brezglávèn; brez glavárja.
Hauptmann *m.* stotnik, kapitán; glavár, poglavár.
Hauptmannſchaft *f.* stótništvo, kapitánstvo; glavárstvo, poglavárstvo.
Hauptmauer *f.* glavni zid.
Hauptmittel *n.* glavno sredstvo.
Hauptmoment *m.* glavni trenótek; *n.* poglavítna reč (-í). [kraj.
Hauptort *m.* glavni —, poglavítni
Hauptperſon *f.* glavna ob. prva oséba; glavár, vodja.
Hauptpfarre *f.* glavna fara, — župa ob. župníja.
Hauptpoſt *f.* glavna pošta.
Hauptpoſten *m.* glavni znesék; *mil.* glavna straža.
Hauptpunkt *m.* glavna točka.
Hauptquartier *n.* glavni stan.
Hauptregel *f.* glavno pravílo.
Hauptrolle *f.* prva ulóga.
Hauptſache *f.* glavna stvar (-í), poglavítna stvar.
hauptſächlich *adi.* glavèn, poglavitèn; *adv.* posébno, sosébno, zlasti. [vèk.
Hauptſatz *m.* glavni ob. neodvísni sta-
Hauptſatztheil *m.* glavni stavkov člen.
Hauptſchacht *m.* glavni predíh.
Hauptſchlacht *f.* glavna bitka, odločílna bitka.
Hauptſchub *m.* glavni odgòn.
Hauptſchule *f.* glavna šola. [šoli.
Hauptſchullehrer *m.* učítelj na glavni
Hauptſchwierigkeit *f.* glavna težkóča, glavna ovíra.
Hauptſeite *f.* glavna strán (-í), lice.
Hauptſitz *m.* prvi sedež. [(-í).
Hauptſorge *f.* prva ob. najvéčja skrb
Hauptſtadt *f.* glavno mesto.
Hauptſtädter *m.* prebivátelj glávnega mesta, velikomeščàn.
Hauptſtamm *m.* glavno deblo; glavni rod; (Capital) glávnica.
Hauptſtellung *f.* glavni nabòr.
Hauptſteueramt *n.* glavni davčni urád.
Hauptſtollen *m.* glavni rov, glavni rudoròv.
Hauptſtraße *f.* vélika ob. glavna cesta.
Hauptſtück *n.* (eines Buches) poglávje, glava; (des Glaubens) poglavítni člen, poglavítni del. [sèk.
Hauptſumme *f.* glavni ob. skupni zne-
Hauptſünde *f.* poglavítni greh.
Haupttal *n.* glavna dolína.
Haupttor *n.* vélika vrata *pl.*
Haupttür *f.* vélike duri *pl.*
Haupttreffer *m.* glavni dobítek.
Haupturſache *f.* glavni vzròk.
Hauptverhandlung *f.* glavna razpráva.
Hauptverſammlung *f.* véliki zbòr.
Hauptwache *f.* vélika ob. glavna straža.
Hauptwerk *n.* glavno delo, poglavítno delo.
Hauptwort *n.* samostálno imé (-na), samostálnik.
hauptwörtlich samostálèn.

Hauptwurzel *f.* glavna korenína.
Hauptzahl *f.* glavno število.
Hauptzahlwort *n.* glavni številnik.
Hauptzollamt *n.* glavni carinski urád.
Hauptzweck *m.* glavni namèn, glavna naméra.
Haus *n.* hiša, in Stmk. auch hram; (Vaterhaus) dom, domačija; zu Hause domá; nach Hause domóv; vom Hause z doma, od doma; (Familie) rod, rodovína; ein großes — machen gospósko živéti, v gospodárstvu mnogo trošiti; aus fürstlichem Hause knéžjega rodú; das kaiserliche — cesárski rod, cesárska rodovína; (Parlament) zbórnica; Haus- hišni; domáči, dománji.
Hausandacht *f.* domáča pobóžnost, domá opráviljena molítev.
Hausapotheke *f.* domáča lekárna.
Hausarbeit *f.* domáče delo ob. opravílo.
Hausarme *m.* domáči siromák.
Hausarrest *m.* hišni zapòr.
Hausarznei *f.* domáče zdravílo.
Hausarzt *m.* hišni zdravník.
Hausaufgabe *f.* domáča nalóga.
Hausbedarf *m.* domáča potréba.
Hausbesitzer *m.* hišni posédnik; =in *f.* hišna posédnica.
Hausbrauch *m.* domáča naváda; nach — po domáče.
Hausbrot *n.* domáči krùh.
Häuschen *n.* híšica, hraméc.
Hausclassensteuer *f.* hišnorazrédni davék, porazrédna domarína.
Hauscommunion *f.* zádruga.
Hausdieb *m.* domáči tat; =in *f.* domáča tatica.
Hausdienstbarkeit *f.* hišna služnost.
Hausdurchsuchung *f.* hišna raziskáva.
Hausehre *f.* hišna čast (-i).
Hauseigenthümer *m.* hišni lastník.
Hauseinrichtung *f.* pohíšje, pohíštvo, hišna opráva.
hausen (wohnen) domovati, prebívati, stanovati; (haushalten) gospodáriti, gospodínjiti; (lärmen) razgrájati, razsájati, razbíjati.
Hausen *m.* viza, belúga; **Hausen-** vizji.
Hausenblase *f.* vizji klej.
Hausenfleisch *n.* vizína, vízovina.
Hausflucht *f.* hišna širína.
Hausflur *m.* veža, in St. auch príklet.
Hausfrau *f.* gospodínja; als — walten gospodínjiti.
Hausfreund *m.* hišni prijátelj.
Hausfriede *m.* hišni mir, mir pri hiši.
hausgebacken domá pečèn, domáč.
Hausgebrauch *m.* domáča raba.
Hausgeflügel *n.* domáča perotnína ob. kúretina.
Hausgeist *m.* hišni škrát, hišni duh.
Hausgenoss, Hausgenosse *m.* domačín, domačínec, domáči človek; die —en domáči, dománji (ljudje).
Hausgenossenschaft *f.* zádruga.
Hausgeräth *n.* pohíšje, pohíštvo, hišna opráva.
Hausgesinde *n.* družína, posli *pl.*
Hausgewand *n.* domáča obléka.
Hausgrille *f.* hišni cvrček ob. stričék.
haushalten gospodáriti, gospodínjiti.
Haushälter *m.* gospodár, in St. auch gazda; (Hausverwalter) hišni oskrbník ob. ključár; =in *f.* gospodínja, gásdarica; (Hausverwalterin) hišna oskrbnica, ključárica.
haushälterisch gospodárèn, varčèn.
Haushaltung *f.* gospodárstvo, gospodínjstvo.
Haushaltungsvorstand *m.* glavár híšnega gospodárstva.
Hausherr *m.* gospodár, gazda, hišni oče (-ta); — sein gospodáriti; als — erwerben prigospodáriti (si); als — verthun zagospodáriti.
haushoch visòk kakor hiša.
Haushofmeister *m.* ſ. Hofmeiſter.
hausieren krošnjáriti, po hišah prodájati.
Hausierer *m.* krošnjár; =in *f.* krošnjárica.
Hausiergewerbe *n.* krošnjárina.
Hausiergesetz *n.* zakon o krošnjárstvu.
Hausierhandel *m.* krošnjárjenje, krošnjárstvo.
Hausierpass *m.* krošnjárski list.
Hausindustrie *f.* domáče obrtstvo.
Hauskalender *m.* domáči koledár, domáča prátika.
Hauskleid *n.* domáča obléka.
Hausknecht *m.* (domáči) hlapèc.
Hauskost *f.* domáča hrana.
Hauskrieg *m.* domáča razprtija, domáča vojska.
Hauslehrer *m.* domáči učitelj.

Häusler *m.* kočar, želár, kajžar; (Mietsmann) gostáč; =in *f.* kóčarica, želárka; gostja, gostačica.

Hauslente *pl.* domáči (ljudje).

häuslich domàč, hišèn; sich — niederlassen naséliti se, nastániti se, udómiti se; (sparsam) gospodárčn, varčèn, ščedljiv.

Häuslichkeit *f.* domáčnost; gospodárnost, varčnost, ščedljívost.

Hausmagd *f.* (hišna) dekla, kŕščenica.

Hausmarder *m.* kuna belica, hišna kuna.

Hausmeier *m.* pristávnik.

Hausmeister *m.* hišnik; =in *f.* hišnica.

Hausmiete *f.* najèm hiše; (Mietzins) najemnína, najémščina, gostáščina.

Hausmittel *n.* domáče zdravílo, domáči lek.

Hausmutter *f.* hišna mati (mátere), gospodínja, gázdarica.

Hausmütze *f.* domáča kapa.

Hausordnung *f.* hišni red.

Hausrecht *n.* hišna pravica.

Hausregel *f.* domáče ob. hišno pravílo.

Hausfasse *m.* gospodár, hišni lastník.

häuslässig udomóvljen, udomáčen.

Hausschlange *f.* gož, (voš, už).

Hausschuh *m.* papúča, brezpétnik.

Hausschwelle *f.* hišni prag.

Hausstand *m.* gospodárstvo; domáče življénje.

Hausteuer *f.* hišni davèk, domarína.

Haustier *n.* domáča živál (-i), domáče živínče (-ta); die —e živína, domáče živáli.

Haustor *n.* hišna ob. vežna vrata *pl.*

Hausvater *m.* hišni oče (-ta), gospodár.

Hauswesen *n.* hišno gospodárstvo, — gospodínjstvo.

Hauswirt *m.* gospodár; =in *f.* gospodínja; =schaft *f.* gospodárstvo, gospodínjstvo.

Hauswurz *f.* (*Sempervivum tectorum*) netrésk, úheljnik.

Hauszins *m.* hišna najemnína.

Hauszinssteuer *f.* hišnonajemninski davèk, hišna najmarína.

Hauszucht *f.* domáče strahovánje.

Haut *f.* koža, b. Menschen auch polt (-i); *fig.* eine gute, ehrliche — dobèr, poštèn človek ob. dobra, pošténa duša; (auf d. Auge) mrena; (auf der Milch) smétana; (die — der Zwiebel) lup; die zarte — auf frischer Wunde mezdra; **Haut-** kožni.

Hautabschürfung *f.* kožna odrgnína, ogulína, odrápa.

Hautausschlag *m.* izpuščáj, prišč, izpáhki, opáhki *pl.*

Hautbois *n.* hobój.

Hautboist *m.* hobojist.

Hütchen *n.* kóžica, mrénica.

häuteln, häuten sich leviti se, liliti se; olevíti se, olíliti se.

Hautfarbe *f.* polt (-i).

Hautflügler *m.* kožekrílec.

Hautgewebe *n.* kóžasto staníčje.

häutig kožnat, mrenat; —e Bräune davíca; (b. Thieren) kúščarji *pl.*

Hautkrankheit *f.* kožna bolézèn.

Hautmuskel *m.* kožna míšica.

Hautnerv *m.* kožni živèc.

Hautreliefs *n.* visóko izbókla rezba.

Hautwassersucht *f.* zakóžna vodenica.

Hautwurm *m.* zakóžni črv.

Hauzahn *m.* čekàn, rivàč, okèl, oklí *pl.*, oklo.

Havarie *f.* pomórska škóda.

Hazard *m.* nakljúčje, slučáj, prigódèk.

hazardieren na dobro ob. slepo srečo igráti, hazardirati.

Hazardspiel *n.* igra na dobro srečo, slepa igra, hazárd.

he! *interi.* oj! ej! hej!

Hebamme *f.* bábica; — sein bábiti, babičevati.

Hebammencurs *m.* šolski tečáj za bábice, bábiški učni tečáj; den — machen bábištva se učíti.

Hebammendienst *m.* bábiška služba, babičevánje.

Hebammenkunst *f.* bábištvo, bábiška umétnost.

Hebammenlehre *f.* porodoslóvje.

Hebarzt *m.* (*accoucheur*) porodničár.

Hebe *f.* (Heb(e)opfer) s povzdigovánjem darován dar, podvíg; (Dreschерlohn in Getreide) žitna dača, in St. mértek; (Baumhebe) vod, vzvód, navòr; **Hebe-** dvigálni, vzdigoválni.

Hebebalken *m.* podjèm, dvigálnik.

Hebebaum *m.* vzdigáča, in Stmk. u. Kärnt. auch manga.

Hebel *m.* (in d. Physik) vzvód, navòr; (in Mühlen) auch praljka, prálica; **Hebel-** navórčn.

Hebelzeug *n.* vzdigálo, vzdigálnik.

heben vzdigniti, dvígniti, po-, privzdigniti; *impf.* vzdígati, dvígati, vzdigovati, po-, privzdigovati; aufs Pferd — na konja posaditi; einen aus der Taufe — botòr, kum biti (sem) komu; einen aus dem Sattel — koga s konja vreči (vržem), prekosíti ga, užúgati ga; einen Schatz — zaklad vzdígniti, izkópati (-kópljem); sich — povzdígniti se, povíšati se, povelíčati se; *impf.* povzdigovati se, poviševati se, poveličevati se.

Hebepunkt *m.* vzdigalíšče.

Heber *m.* vzdigovátelj, vzdigávec; (Hebe) vzvód, navòr; (Weinheber) natégáča, natéga.

Hebestange *f.* vzdigávka, vód.

Hebewinde *f.* vitêl, vitlo. [nik.

Hebezeug *n.* vzdigálo, dvigálo, dvigál-

heblich vzdížčn, vzdigljiv, kar se dá vzdigniti.

Hebung *f.* vzdig, povzdig, dvíganje, povzdigovánje; (Arsis) povzdig; (Hügel) vrh, gríček.

Hechel *f.* grebén, drzáj, rihljáča, mikálnik.

hecheln míkati (-am, mičem), dŕzati; omíkati; *fig.* rešetáti, zbádati.

Hechler *m.* mikáč, dŕzavec; *fig.* rešetávec, zbádavec.

Hecht *m.* ščuka; **Hecht-** ščukov.

Hechtbarsch *m.* smoj, smuč.

Hechtenfleisch *n.* ščukovína.

Hecke *f.* (Einfriedung v. Strauchwerk) živa ográja, živi plot, seč (-í); (Busch- od. Strauchwerk) grmóvje; (die Fortpflanzung d. Vögel) gnézdenje, valjénje, léženje; (der Ort zum Hecken) gnezdo, valíšče; (das Gehecke) mladíči énega gnezda, leglo, podsàd.

hecken (sich fortpflanzen, v. Vögeln) gnézditi, páriti se, mlade iméti (imám); (brüten) váliti, leči (ležem); (v. Säugethieren) kotíti, plodíti; *fig.* (über etw. nachsinnen) kovati (kujem), snovati (snujem); skovati, nasnovati.

Heckenkirsche *f.* navádna pesíkovina, kostelíčevje.

Heckenrose *f.* šipèk, pasja roža.

Heckenschere *f.* škarje za živi plot.

Heckenweißling *m.* glogov belín.

Heckenwinde *f.* plotni slak.

Heckenzaun *m.* živi plot, živa meja, seč (-í), živíca.

Heckherberge *f.* zakótno prenočíšče, bezníca.

heckicht sečast, živíčast, grmóvjast.

heckig grmovít, goščnat. [žena.

Heckmutter *f.* rodovítnica, rodovítna

Heckvogel *m.* (v. Männchen) starčc; (v. Weibchen) starka.

Heckzeit *f.* čas valjénja, auch valjénje, léženje.

heda! *interi.* hej! hola! slišiš! slíšite!

Hede *f.* hodník.

heden hodčn, hodníččn.

Hederich *m.* gríntava zel (-í): repíč, répnica; česnovka.

Heer *n.* vojska, armáda, vojstvo; (Menge) truma, krdélo, mnóžica; stehendes — stalna vojska.

Heerbann *m.* ſ. Aufgebot.

Heeresanstalt *f.* vojáški zavod.

Heeresfolge *f.* vojskoslédstvo; vojáška dolžnóst.

Heeresmacht *f.* vojna moč (-í), vojska.

Heeresverwaltung *f.* vojáška upráva.

Heereszug *m.* pohòd vojske.

Heerführer *m.* vójvoda, vojskovòd, vojskovódja.

Heergeräth *n.* vojna sprava. [délo.

Heerhaufe *m.* vojna truma, vojno kr-

Heerschar *f.* truma —, četa vojščákov.

Heerschaft *m.* vojni zaklàd, vojna denárnica.

Heerschau *f.* preglèd ob. oglèd vojske; — halten pregledovati ob. ogledovati vojsko.

Heerstraße *f.* vojna cesta, vélika cesta.

Heerwagen *m.* vojáški voz, vojáška kola *pl.*

Heerwesen *n.* vojstvo.

Hefe *f.* (Bodensatz) goščа, kaléž, goščíca, troska; (v. Wein, Bier) drožjé (-íj) *f. pl.*, droži *f. pl.*, kvásnice *pl.*; (des Volkes) druhál (-í), sódrga, smetí *f. pl.*

Hefenhändler *m.* drožjár, kvásničar; **=in** *f.* drožjárka.

Hefepilz *m.* gliva kvásovka.

hefig drožén, drožnat; kvásničen.

Heft *n.* (Griff) roč, ročáj, ročnik; (Spange) zapónec, zapóna, spona; (bei den Buchbindern) zvezek, sešítek.

Heftchen *n.* zvezček.

Heftel *f.* kópčica, zapónec, zapónka.

Heftelhaken *m.* dedec, kljuka, kljúčica.

heften za-, pripéti (-pnèm); *impf.* zapénjati, pripénjati.

Heftelöhr *n.* baba.

heften (mit Nägeln) pribíti (-bíjem), *impf.* pribíjati; (mit Nadeln ꝛc.) pri-, zapéti (-pnèm); *impf.* pri-, zapénjati; (Reben) privézati (-vézem), *impf.* privezovati; (ein Buch) vézati (vežem); zvézati, sešíti (-šíjem), *impf.* sešívati; die Augen auf etwas heften oči upréti (uprèm), *impf.* upírati v kaj; seine Gedanken auf etwas — svoje misli obrníti, *impf.* obráčati na kaj.

heftig silèn; (aufbrausend) naglojézen, žestók; (stark) strašèn, hud, močán; (heiß) vróč, goréč.

Heftigkeit *f.* sila; nagla jeza; moč (-í); goréčnost; mit — silno, močno, hudo.

Heftpflaster *n.* zalepílo.

Heftwolle *f.* nit za pripénjanje.

Hegemonie *f.* nadvláda, vodstvo, hegemonija.

hegen einen Wald gájiti; zagájiti gózd; (das Wild) redíti, hrániti; (umzäunen) gradíti; ogradíti, zagradíti; Haß — sovráštvo imeti (imám), sovražiti; Liebe — ljúbiti; Hoffnung — nádejati se; Zweifel — dvómiti; eine Meinung — miáliti, miali biti (sem).

Heger *m.* hranítelj; logar.

Hegerhaus *n.* lógarska hiša.

Hehl *n.* (*m.*) skrivnóst, tajnost; ohne — odkríto, odkritosrčno, očitno; kein — machen ne skrívati, ne prikrívati, ne tajíti.

hehlen prikrívati, skrívati.

Hehler *m.* prikrivávec, skrivávec; gábe es keinen —, so gábe es keinen Stehler ako bi nihče ne skrival, bi nihče ne kradel.

Hehlerei *f.* prikrívanje, potúha.

Hehlerin *f.* prikrívavka, skrivávka.

hehr vznesèn, visòk; *fig.* slovít, svet.

Heide *m.* ajd, pogán; (Götzendiener) malikovávec; (Ungläubige) nevérnik.

Heide *f.* pustína, goljáva; (Pflanze) vres, vresa; (Getreide) ajda, in Stmk. ájdina, hájdina.

Heideacker *m.* z ajdo posejána njiva; (nach der Ernte) ájdišče.

Heidebrei *m.* ájdova kaša.

Heidebrot *n.* ájdovnik, ájdov krùh.

Heidefeld *n.* vresíšče.

Heidegrütze *f.* ájdovo pšeno.

Heidekorn *n.* ajda, ájdina.

Heidekraut *n.* (*Erica vulgaris*) vres. vresèk, vreaje. [na.

Heideland *n.* vresíšče, goljáva, pustí-

Heidelbeere *f.* (*Vaccinium myrtillus*) borovnica, črnica. [čevje.

Heidelbeerstaude *f.* borovníčevje, črní-

Heiden *pl.* (*Ericáceae*) vrésnice *pl.*

Heiden *m.* ſ. Heidekorn.

Heiden- (Heidekorn betreffend) ajdov; (heidnisch) ájdovski, pogánski, nevérski. malikoválen.

Heidengeld *n.* paševína; nekrščánski denár.

Heidenglaube *m.* pogánska vera.

Heidenkind *n.* pogánski otròk.

Heidenleben *n.* pogánsko življénje.

heidenmäßig pogánski, ájdovski; nevérski.

Heidenmehl *n.* ájdova moka, lúskova moka.

Heidenschaft *f.* ájdovščina.

Heidenthum *n.* ájdovstvo, pogánstvo; nevérstvo; (die Heiden) ájdje, pogáni; nevérniki, nevérci.

Heidenzeit *f.* čas ob. doba pogánstva.

Heidepflanze *f.* vréanica.

Heidestroh *n.* ájdovica.

heidi! *interi.* hajdi!

heidicht vresast.

Heidin *f.* pogánka, ájdinja; malikovávka; nevérka.

heidnisch pogánski, ájdovski; nevérski; —es Leben brezbóžno življénje.

Heiduck *m.* hajdúk.

heikel, heiklig kočljiv, pikèr, zamérljiv; (wählerisch) izbírčen, izbirljiv.

Heiklichkeit *f.* kočljívost, pikróst.

Heil *n.* blagor, blagínja; sreča; (Glückseligkeit) bláženost, bláženstvo; (Seligkeit) zveličanje; im Jahre des —es v letu mílosti; — dir blagor ti! zdravo! srečno!

heil cel, zdràv; — werden zacéliti se, ozdravéti; mit —er Haut davonkommen srečno peté odnésti (-nésem).

Heiland *m.* Zvelíčar, Odrešenik.

Heilanſtalt *f.* zdravilíšce, zdravílni zavod.

Heilart *f.* način zdravljénja, ozdravljáva.

Heilbad *n.* zdravílna kopel (-i).

heilbar ozdravljiv, ozdrávěn, zaceljìv, izlečljiv.

Heilbarkeit *f.* ozdravljívost, zaceljívost, izlečljívost.

heilbringend blažílěn, blagonósěn, osrečeválěn; zveličálěn.

Heilbringer *m.* blažítelj, rešítelj, oblaževávec; zveličar.

heilen zdráviti, céliti, léčiti, vráčiti; ozdráviti, zacéliti, izléčiti; *impf.* ozdrávljati; *intr.* céliti se, celéti; zacéliti se.

heilend zdravílěn, celílěn, lečílěn.

heilig svet; (geheiligt) posvečèn; (fromm) pobóžěn.

Heilige *m.* svetník; *f.* svetnica.

heiligen svetíti; posvetíti, *impf.* posvečevati.

Heiligenbild *n.* sveta podóba; svetníkova podóba.

Heiligengeſchichte *f.* žívljénje in dejánje svetníkov.

Heiligenſchein *m.* obstrét (-i), osvít.

Heiligkeit *f.* svetóst. [lěn.

heiligmachend posvečujòč, posvečevá-

Heiligmacher, Heiliger *m.* posvetítelj, posvečevávec, posvečeník.

heiligſprechen za svetníka (za svetníco) proglásiti, posvetníčiti; *impf.* za svetníka (za svetníco) proglášati.

Heiligſprechung *f.* proglasítev za svetníka, posvetníčenje.

Heiligſte *n.* sveto Rešnje Teló (Telésa).

Heiligthum *n.* svetínja; (Ort) svetíšče.

Heiligthumſchänder *m.* svetoskrúnec, oskrunitelj svetíšča, svetogrdec.

Heiligthumsraub *m.* svetokrája, svetokrádstvo. [nje.

Heiligung *f.* posvečevánje, praznová-

Heilkraft *f.* zdravílna moč (-i), samozdrávnost.

Heilkraut *n.* (*Heracleum sphondylium*) dežèn; zdravílno zélíšče.

Heilkunde *f.* zdravílstvo, zdravníštvo.

heilkundig vešč zdravljénju, vešč lečbi; zdravníški.

Heilkünſtler *m.* zdravník, vrač, lečnik.

heillos brezbóžěn, hudóběn, zlóčestěn; (unheilbar) neozdravljìv, neozdrávěn; (verzweifelt) brezúpěn; grozèn, strašèn.

Heilloſigkeit *f.* brezbóžnost; neozdravljívost; brezúpnost; groza.

Heilmittel *n.* zdravílo, lek, lečílo; (für Wunden) celílo.

Heilmittelverkauf *m.* prodája zdravíl, zdravílarstvo.

Heilquelle *f.* zdravílni studénec, zdravílna voda.

heilſam lekovít, zdravílěn; *fig.* blag, zdràv, koristèn.

Heilſamkeit *f.* lekovítost, zdravílnost; blagóst, koristnost.

Heilsmittel *n.* pomóček za odrešítev, zveličanje.

Heilſtoff *m.* zdravílo, celílo, lečílo.

Heilung *f.* zdravljénje, zdravítev, lečba; (v. Wunden) céljenje, celítev; ozdravljénje, ozdravítev, zacéljenje, zacelítev.

heilvoll blagonósěn, oblaževálěn.

Heilwaſſer *n.* zdravílna ob. lekovíta voda.

Heilwiſſenſchaft *f.* ſ. Heilkunde.

heim *adv.* (nach Hauſe) domóv, na dom; (zu Hauſe) domá.

Heimat *f.* dom, domačija, domóvje; (Vaterland) domovína, očetnjáva.

heimatlich domàč, domovínski.

heimatlos brezdomóvěn, brez domačíje, brez domovíne.

Heimats- domovínski.

Heimatsberechtigte *m.* domačínec. [na.

Heimatsgemeinde *f.* domovínska občí-

Heimatsgeſetz *n.* domovínski zakon.

Heimatsliebe *f.* domoljúbje, ljubézen (-i) do domovíne.

Heimatsrecht *n.* domovínska pravica, domovínstvo.

Heimatsſchein *m.* domóvnica, domovínski list. [méra.

Heimatsverhältnis *n.* domovínska raz-

heimatszuſtändig ſein domovínsko pravíco iméti (imám).

heimbegeben ſich domóv se napótiti, domóv iti (grem).

heimbringen domóv prinésti ob. správiti, *impf.* — prinášati ob. správljati.

Heimchen *n.* cvrčěk, stričěk.
heimeln domačiji podóběn biti (sem); es heimelt mich zdi se mi, kakor bi bil domá; (Heimweh empfinden) tóžiti se po domu.
Heimfahrt *f.* vožnja proti domu.
Heimfall *m.* povrátni pripàd.
heimfallen nazáj pripásti (-pádem) od. priti (pridem), *impf.* nazaj pripádati.
heimfällig pripáděn, pripáděl.
Heimfallsrecht *n.* zapádlostna pravíca.
Heimgang *m.* pot domóv, hoja domóv, auch pot proti domu; beim —e domóv gredé, domóv gredóč.
heimisch domàč, udomáčen; — werden podomáčiti se, udomáčiti se; ich fühle mich — zdi se mi, kakor bi bil domá.
Heimkehr *f.* povrátěk —, vrnítěv domóv.
heimkehren, heimkommen vŕniti se, povŕniti se, domóv nazaj priti (pridem); *impf.* vráčati se, povráčati se, nazaj prihájati.
heimkrank domotóžěn, komur se po domu toži.
Heimkunft *f.* prihòd domóv.
heimleuchten domóv posvétiti; *fig.* zapodíti.
heimlich *adi.* skrivěn, tajěn; *adv.* skrivši, skriváj, na skrivnem, natíhoma, na tihem, tajno; — thun délati kakor bi imél kake skrivnósti; — halten skrívati, skrivno iméti (imám), tajíti.
Heimlichkeit *f.* skrivnóst, tajnost.
Heimreise *f.* potovánje —, pot domóv, hod od. hoja domóv.
heimreisen domóv potovati, domóv iti (grem).
heimschicken domóv posláti (pošljem), *impf.* pošíljati.
heimsuchen obískati (-íščem), posétiti, v vas priti (pridem), gledat priti h komu; *impf.* obiskovati, v vas hóditi, gledat prihájati h komu; kázniti.
Heimsuchung *f.* obísk, posèt; *fig.* kazěn (-i), nadlóga.
Heimtücke *f.* lokávstvo, potúha, potúhnjenost, kovárstvo.
heimtückisch lokàv, potúhnjen, kovárěn.
Heimtückische *m.* potúhnjeněc, kovárnik; *f.* potúhnjenka.
heimwärts *adv.* proti domu, domóv.
Heimweg *m.* pot domóv; auf dem —e domóv gredé od. gredóč.
Heimweh *n.* domotóžnost, domotóžje, toževánje od. koprnénje po domu.
Heirat *f.* ženítěv; (vollendet) oženítěv; (v. weiblichen Personen) možítěv; omožítěv, auch vdája.
heiraten žéniti se; ožéniti se; ein Weib — ženo poročíti; (v. weiblichen Personen) možíti se, vdájati se; omožíti se, vdáti (vdám) se.
Heirats- ženítni, ženitvánski; =caution *f.* ženítna várščina, kávcija.
heiratsfähig dorástěl (dobělj) za ženítěv (možítěv); (von Männern) ženílěn; (von Mädchen) zamóžěn; — sein biti (sem) za ženítěv (možítěv).
Heiratsgut *n.* dota, jútrnja; (Wäsche, Kleidung ꝛc.) bala; wie groß war das — deiner Frau? kóliko si prižénil?
Heiratslust *f.* želja po ženítvi (možítvi), ženílo, možílo.
heiratslustig ženítve (možítve) željěn; er ist — rad bi se ožénil; sie ist — rada bi se omožíla od. vdála.
Heiratsumstände *pl.* er ist in —n ženi se; moži se, vdája se.
heisa! *interi.* hejsa! heja! hejsasa!
heischen želéti, zahtévati, hotéti (hóčem).
Heischesatz *m.* želélni stavěk.
heiser hripav, zagŕljen, zamólkěl, pívkav; — werden ohripéti.
Heiserkeit *f.* hrípavost, zagŕljenost, zamólklost, pívka.
heiß vròč, gorěk; (brennend) gorèč, pekòč, žgoč; (siedendheiß) vròč, vrèl; siedendheißes Wasser kròp; (glühend—) razbéljen, žarèč; —e Quelle toplíce *pl.*; —er Durst huda od. velíka žeja; —e Liebe goréča ljubézěn (-i); einem die Hölle — machen komu podkúriti.
Heißabgesottene *n.* obárěk.
heißblütig vročekŕvěn, vroče krvi.
heißen (nennen) imenovati, klícati (-čem), zvati (zovem), práviti komu; (befehlen) veléti, ukázati (-kážem), dati; *impf.* velévati, ukazovati, dajáti; jmdn. willkommen heißen reči komu: Bog te sprimi, auch bogosprijéti (-sprímem); *impf.* bogosprijémati; (genannt werden) imenovati se, zvati se, klícati se; (mit

dem Taufnamen) imé biti (je) komu, zvati se; (mit dem Zunamen) pisati (pišem) se; (bedeuten) poménjati, poméniti; es heißt právijo, govoré, pripovedújejo, govorí se, pripovedúje se, bajè; das heißt to je, to se pravi.

heißgeliebt preljúb, predrág.

Heißhunger *m.* hudi —, strašni glad, volčja lákota.

heißhungrig gladóvěn, hudo gladěn, strašno lačěn.

Heißluftmaſchine *f.* vročezráčni stròj.

heiter jasěn, veděr; (fröhlich) vesél, bodèr; (von der Stimme) jarèn; — werden jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heiterkeit *f.* jasnost, jasnóta, vedrósť, vedrína; (Fröhlichkeit) veselóst, radost, dobra volja, dobrovóljnost.

heitern jasníti, vedríti; razjasníti, razvedríti; ſich — jasníti se, vedríti se; razjasníti se, razvedríti se.

Heizanlage *f.* kurílšče. [rílo.

Heizapparat *m.* kurílna pripráva, ku-

heizbar kar se dá kúriti, kar se more kúriti.

heizen kúriti, nétiti; zakúriti, podkúriti, zanétiti.

Heizer *m.* kurjáč, kurívec, netívec; =in *f.* kurívka, netívka.

Heizfläche *f.* kurílna ploskëv.

Heizgeräth *n.* kurílna potrébščina.

Heizhaus *n.* kurílnica.

Heizholz *n.* drva *pl.*

Heizkörper *m.* kurílo.

Heizmaterial *n.* kurívo, netívo.

Heizung *f.* kurjáva, kurítëv.

Hektar *m. n.* hektar.

Hektik *f.* jétika, sušíca.

hektiſch jétičěn, sušíčěn.

Held *m.* junák, korenják; (d. Stückes) glavna ob. poglavítna oséba.

Helden- junáški.

Heldenarm *m.* junáška roka.

Heldendichter *m.* épiški pesnik, épik.

Heldengedicht *n.* junáška pesën (-i).

Heldengeſchichte *f.* pripovést (-i) o junákih. [ska.

Heldenheer *n.* junáška truma ob. voj-

Heldenherz *n.* junáško srcé, pogúm.

Heldenjungfrau *f.* junáška devica, junákinja.

heldenmäßig *adi.* junáški; *adv.* junáško, junáški, kakor junák.

Heldenmuth *m.* junáštvo, korenjáštvo, junáški pogúm.

heldenmüthig junáški. [děn.

heldenreich, **heldenzeugend** junakoró-

Heldenſtück *n.*, **Heldenthat** *f.* junáško dejánje, junáški čin, junáštvo.

Heldenthum *n.* junáštvo.

Heldenzeit *f.* junáška doba.

Heldin *f.* junákinja.

helfen pomóči (-mórem), na pomóč priti (pridem); *impf.* pomágati, na pomóč biti (sem); (unterſtützen) na roko biti komu, podpírati koga; (nützen) koristíti, hásniti, pomágati; (ausgeben) zaléči (-lézem); was hilft dir das Geld čemú ti je denár? einem auf die Beine — koga na noge správiti.

Helfer *m.* pomočník, pomagáč; =in *f.* pomočnica, pomagávka.

Helfershelfer *m.* pomagáč.

Helianthus *n.* sólnčnica.

heliocentriſch solnčnosréděn. [tër.

Heliometer *m. n.* solncemèr, heliome-

Helioſkop *n.* solncegléd, helioskop.

Heliotrop *n.* solncevrát, heliotrop.

hell svetël, jasěn; bei —em Tage za dné, za bélega dné; (flar) čist, bistër; (von der Stimme) čist, zvočën, zveněč, jarèn; (v. Verſtand) bistër, bistroúmen; —e Wahrheit gola ob. očívidna resnica.

helläugig bistroòk.

hellblau svetlomódër.

Hellblick *m.* bistroúmje.

hellbraun svetlorjáv.

Helldunkel *n.* somrak.

Helle *f.* svetlóst, svetlóba, jasnost, čistost; (d. Verſtandes) bistrost, bistroúmnost; (der Platz zwiſchen dem Ofen und der Wand) zapéček, zapéčka.

Hellebarte *f.* helebárda, bradnica.

hellen ſ. heitern.

Heller *m.* vinar, heler.

hellfarbig živobójen, svetle —, jasne ob. žive barve.

hellhaarig svetlolàs, plavolàs.

hellklingend čistoglásen, tenkoglásen, zveněč, zvočën.

hellroth svetlordèč. [vídka.

Hellſeher *m.* bistrovídec; =in *f.* bistro-

Hellſichtigkeit *f.* bistrovídnost.

hellſtimmig čistoglásən.

Helm *m.* čeláda, šlèm; (Stiel) toporíšče; (an der Deſtillierblaſe) klobúk, pokròv, kapa.

helmartig čeládast, šlemast.

Helmbuſch *m.* čeládna pérjanica.

helmförmig ſ. helmartig.

Helmſchmied *m.* čeládar.

Hemd *n.* srajca, (in St. auch srákica), košúlja, robáča; *dem.* srájčica, košúljica; (Frauenhemd bis unter die Bruſt reichend) rokávci *pl.*, srajčnik.

Hemdärmel *m.* srajčni —, robáčni rokáv.

Hemdmacher *m.* srajčar, košúljar.

Hemdſchlitz *m.* srajčni razpórek.

Hemiſphäre *f.* polúta.

hemmen ustáviti, zaustáviti, zadŕžati (-držím), ovréti; *impf.* ustávljati, zaustávljati, zadrževati, ovírati; (den Wagen) zavréti, *impf.* zavírati; (Waſſer) jezíti; zajezíti.

hemmend ovirajóč, ovírən, zadržujóč, ustavljajóč.

Hemmkette *f.* zavóra, zavórnica, zapenjáča.

Hemmnis *n.* ovírek, opovírek, zadŕžek.

Hemmſchuh *m.* coklja.

Hemmung *f.* ustáva, zaustáva, zavíra, ovíra, opovíra, zapréka; (in der Uhr) kótvica.

Hengſt *m.* žrebec, pastúh, celják.

Hengſtendepot *n.* žrebčárnica, pastúšnica.

Hengſtfüllen *n.* žrebček, žrebíček.

Henkel *m.* uhó (ušésa), držáj, ročáj; (am Korbe) locən, locənj.

Henkelkorb *m.* locánja, cajna.

Henkelkrug *m.* ročka, róčkica.

henken obésiti, *impf.* obéšati; ſ. auch hängen.

Henker *m.* rabəlj, krvník; geh zum — pojdi se solit, pojdi rakom žvižgat; daſs dich der — da te šentaj! da bi te plent!

Henkerbeil *n.* rábljeva sekíra.

Henkergeld *n.* rábeljščina.

henkeriſch rábeljski; *fig.* krvolóčən.

Henkersknecht *m.* rabljev hlapec.

Henne *f.* kokóš (-i), kura, piška, puta; *dem.* kokóška, kúrica, pútka, pútica; Hennen- kokóšji, kurji.

her *adv.* sèm, le-sèm, les, sèm-le, sèmkaj; hin und — sèmtertja, sèmpatja; von dort — odondód; von da — odtód, od le-tod; von oben — od zgoraj; von alters — od pámtiveka, od nekdaj, odkar se pámeti.

herab *adv.* doli, sèm doli; von oben — od zgoraj; vom Baume — z drevésa; vom Berge — z gore; in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern wird es im Slovenischen mit z- oder s- gegeben, oft aber bloß durch z oder s mit dem *gen.* des betreffenden Subſtantivs, z. B.: vom Baume herabnehmen vzéti (vzámem) z drevésa.

herabbeugen (doli) pripógniti, naklóniti, priklóniti; *impf.* pripogíbati (-gíbljem), naklánjati, priklánjati.

herabblicken (doli) poglédati, *impf.* pogledovati (na koga).

herabdrängen tíščati (-ím) navzdól.

herabfallen spasti (-dem), osúti (-spèm) se; *impf.* spádati, osípati (-sípljem) se.

herabfließen zlététi s (z) *(c. gen.)*.

herabfließen teči; steči s česa.

herabhangen (doli) viséti, májati (majím), bingljáti.

herabhauen sékati; odsékati (s česa).

herabkommen doli priti (pridem); *fig.* zanemáriti se; shújšati; propásti (-pádem); herabgekommen zanemárjen; shujšan; propáděl.

herablaſſen spustíti, *impf.* spúščati; ſich — spustíti se, *impf.* spúščati se; *fig.* ponížati se, *impf.* poníževati se.

herablaſſend ponížən, vljúdən, priljúdən.

Herablaſſung *f.* ponížanje, vljúdnost, priljúdnost.

herabmindern znížati, *impf.* zníževati.

herabnehmen sneti (snamem), vzéti (vzámem) s (z) . . .; *impf.* snémati, jemáti (jémljem) s . . .

herabpurzeln prekúcniti se, pekopícniti se s . . .; *impf.* prekucevati se. prekopicevati se.

herabreichen doli podáti, *impf.* podájati; *intr.* ségati do . . .

herabreißen tŕgati s . . .; stŕgati, potŕgati s . . .

herabrieſeln cedíti se, curljáti s . . . cizéti s . . .

herabrollen kotáti, valíti, tóčiti s ...; skotáti, zvalíti s ...; *intr.* kotáti se, valíti se, tóčiti se s ...

herabſchlagen klátiti; sklátiti, zbiti (zbijem).

herabſchütteln stresti, *impf.* strésati.

herabſchwemmen plavíti; splavíti.

herabſenken spustíti, *impf.* spúščati; (Augen) pobésiti, *impf.* pobéšati.

herabſetzen znížati, ponížati; *impf.* zniževati, poniževati.

Herabſetzung *f.* znížba, ponížba, poniževánje.

herabſteigen stópiti s ..., *impf.* iti (grem, idem), hóditi s ...

herabſtimmen znížati, popustíti, pomíriti; *impf.* zniževati, popúščati, pomírjati. [s ...

herabſtoßen poríniti, súniti, potísniti

herabſtrömen doli teči, pluti (plovem), valíti se.

herabſtürzen poríniti, zvŕniti, zvalíti s ..; *intr.* telébniti, pasti (padem) s ..

herabthun sneti (snamem), dejáti (dénem) s...; *impf.* snémati, dévati s...

herabtransformieren (bei der Elektr.) pretvárjati na šibkéjše toke.

herabträufeln (doli) kápati (kapljem), kapljáti, curljáti s ...

herabwärts *adv.* doli, navzdól, navdol, vníz.

herabwerfen (doli) vreči (vržem) s.., *impf.* métati (méčem) s ...

herabwürdigen ponížati, *impf.* poniževati, v nič dévati, sramotíti.

Herabwürdigung *f.* ponížanje, poniževánje, sramočénje, sramotítev.

Heraldik *f.* grboslóvje, heráldika.

Heraldiker *m.* grboslóvec, heráldik.

heraldiſch grboslóven, heráldičen.

heran *adv.* sèm; in der Zſſg. mit Zeitwörtern pri-, do-, iz-, vz-.

heranbilden izobráziti, *impf.* izobraževati.

Heranbildung *f.* izobrázba.

heranbrauſen prišuméti, pribúčati (-bučim), privršéti.

heranbrechen nastópiti, nastáti (-stánem), pritísniti; *impf.* nastópati, nastájati, pritískati.

heranbringen pridróti, pritísniti; *impf.* pridírati, pritískati, tíščati (tiščim) k...

heranfahren pripéljati (-péljem) se, *impf.* péljati se sèm, proti ...

heranfließen pritéči, dotéči; *impf.* pritékati, dotékati.

herankommen priti (pridem), prispéti, primáhati jo, približati se; *impf.* prihájati, bližati se, približevati se; **pfeifend** — prižvížgati; **ſingend** — pripéti (-pójem); **tanzend** — priplésati (-plésem); **zitternd** — pritrésti se ɔc.

heranklettern prilésti (-lézem), priplázíti se; *impf.* lesti, pláziti se k ...

heranlocken vábiti, mámiti; privábiti, primámiti.

heranmachen blížati se; približati se, *impf.* približevati se.

heranreifen dozoréti, *impf.* dozorévati.

heranreiten jézditi, jáhati (jašem u. jaham) proti komu; prijézditi, prijáhati.

heranrennen dírjati proti komu; pridírjati, pripodíti se.

heranrücken približati se, prispéti.

heranrudern vesláti k ...; priveslati.

heranſchleichen prikrásti (-krádem) se, priplázíti se skríváj, — tihotápsko.

heranſchwemmen plavíti k ...: priplavíti.

heranſchwimmen plávati k ...; priplávati.

heranſegeln vesláti k .., jádrati k ..; privesláti, prijádrati.

heranſprengen dírjati k ..; pridírjati.

heranſpringen skákati (skačem) proti komu; priskákati, priskóčiti.

heranſtrömen pritékati; pritéči; *fig.* vreti k ..., valíti se k ...; privréti, privalíti se, pridrevíti se.

heranwachſen dorásti (-rástem), odrásti, vzrásti; *impf.* doráščati, odráščati, vzráščati.

heranwackeln zíbati (zibljem) se ob. gúgati (gugljem) se semkaj; prizíbati se, prigúgati se.

heranwälzen valíti k .., kotáti k ..; privalíti, prikotáti.

heranziehen vleči k ..; privléči, pritégniti, privzéti (-vzámem) k ..; *impf.* pritegovati k ...; *fig.* vzredíti, *impf.* vzrejáti; *intr.* bližati se, prihájati.

Heranziehung *f.* privzétba, privzétek, pritég.

herauf *adv.* gori, sèm gori, navzgór.

heraufbeſchwören rotíti; zarotíti, vzklícati (-klíčem), *impf.* vzklicevati; *fig.* nakópati (-kópljem) si, *impf.* nakopávati si.

heraufrufen gori poklícati (-klíčem), *impf.* gori klícati.

heraus *adv.* vùn, vùnkaj, sem vùn, tu vùn; — damit pokáži, na dan z njim; — mit der Sprache reci, povéj; in Zſſgn. mit Zeitwörtern iz-.

herausackern izorâti (-órjem), *impf.* izárjati.

herausarbeiten ſich izkoléhati se, izkobacáti se, izkópati (-kópljem) se.

herausbegeben ſich iziti (-ídem), *impf.* izhájati, iti (grem) iz česa.

herausbekommen izpráviti iz česa, izvléči; *fig.* iznájti (-nájdem).

herausbringen iznésti; izvésti (-védem), izpráviti; izvédeti (-vém), izsledíti. [tem).

herausdrängen izríniti, izgnésti (-gné-

herausfahren péljati se vùn, péljati se iz ...; iti (-ídem), izletéti; búhniti, švígniti, plásniti; zíniti, vzklíkniti; iti (-ídem), utéči.

herausfinden najti (najdem); iznájti, *impf.* iznajdovati; *fig.* izuméti, spoznáti; glas čemu védeti (vem).

Herausforderer *m.* izzivátelj, pozívnik.

herausfordern (z. Zweikampf) pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati, klícati (na dvobòj).

Herausforderung *f.* poklìc, pozív, pozívanje.

herausführen izpéljati (-péljem), izvóziti; *impf.* izpeljevati, izvážati.

Herausgabe *f.* (eines Buches) izdája, izdáva, izdávanje; (Auslieferung) izročítev, predátev.

herausgeben izdáti, na svetlo dati; *impf.* izdájati, na svetlo dajáti; (beim Wechſeln) nazaj dati, *impf.* — dajáti.

Herausgeber *m.* izdátelj, izdajátelj.

Herausgeforderte *m.* izzváněc, pozváněc. [lívati.

herausgießen izlíti (-líjem), *impf.* iz-

herausgraben izkópati (-kópljem), izgrébsti (-grébem); *impf.* izkopávati, izgrébati.

herausgucken lúkati iz ...

herushängen razobésiti, *impf.* razobéšati.

herusheben dvígniti iz ...

herausſagen izgnáti (-ženem), izpodíti, iztírati, izpókati; *impf.* izgánjati.

herausklügeln izmodrovati.

herauskommen iziti (-ídem), *impf.* izhájati; (erſcheinen) na svetlo priti (pridem), *impf.* prihájati; was kommt da heraus? kaj bo(de) iz tega?

herauslaſſen izpustíti, *impf.* izpúščati.

herauslocken izvábiti, izmámiti.

herausnehmen vzéti (vzámem) iz ..., *impf.* jemáti (jémljem) iz ...; (den Zahn) izdréti (-dérem), izpípati (-pípljem); *impf.* izdírati; ſich — drzníti se, predrzníti se.

herausplatzen izblékniti, izblebetáti (-blebetám, -blebéčem).

herausrecken pomolíti, iztégniti; *impf.* moliti, iztegovati; (die Augen) izbúljiti.

herausreißen izdréti (-dérem), izrváti (-rujem), izpúliti; *impf.* izdírati.

herausſagen povédati (-vém), naravnost povédati.

herausſchauen glédati iz...; es ſchaut da nichts heraus slabo kaže, ne kaže prida.

herausſtellen izpostáviti, *impf.* izpostávljati; es ſtellte ſich heraus pokazálo se je.

herausſtrecken molíti iz.., iztézati; pomolíti iz ..., iztégniti.

herausſtreichen izbrísati (-brîšem), *impf.* izbrisovati; *fig.* prehváliti, povzdígniti; *impf.* prehvaljevati, povzdigovati.

herausſtürzen (vun) plániti, púhniti, zagnáti (-ženem) se.

heraustragen nesti iz.., nósiti iz..; iznésti, iznósiti; *impf.* iznášati.

herauswinden izmotáti, izvíti (-vîjem); *impf.* izvíjati.

herauszíehen izvléči, potégniti iz..; *impf.* potegovati, vlâčiti iz ...

herb trpèk, gorjúp, zagóltěn, ogávěn; (ranzig) žarék, žaltav; (ſäuerlich) rezěn, rezék; *fig.* bridék, hud.

Herbarium *n.* zeliščnják, herbárij.

Herbe *f.* trpkóst, gorjúpost, zagóltnost, ogávnost; žalta, žarkost; reznóst, rezkost; bridkóba, bridkóta.

herbei *adv.* sèm, le-sèm, sèmkaj; in Zuſammenſetzungen pri-.

herbeibringen prinésti, *impf.* prinášati; (Zeugen) pripéljati (-péljem), *impf.* pripeljevati.

herbeidrängen ſich prisíliti se, *impf.* prisiljevati se.

herbeieilen prihitéti, privréti; *impf.* prihitévati, privrévati.

herbeifahren pripéljati (-péljem) se, *impf.* pripeljevati se.

herbeifliegen priletéti, prifrléti, prifofotáti (-fofotám, -fofočem); *impf.* priletévati.

herbeiführen pripéljati (-péljem), privésti (-védem).

herbeiholen pripéljati (-péljem), iti (grem) po koga; (herbeitragen) prinésti (-nésem), *impf.* prinášati.

herbeikommen priti (pridem), *impf.* prihájati.

herbeilaſſen ſich privóliti v kaj, vdáti se v kaj, dopustíti kaj; *impf.* dopúščati kaj.

herbeiſchaffen pripráviti, dobáviti, priskrbéti; *impf.* priprávljati, dobávljati, priskrbovati.

herbeiſchleichen prikrásti (-krádem) se, prilésti (-lézem), pritihotápiti se.

herbeiſchwanken prigúgati se, primájati se, prizibati (-zíbljem) se.

herbeiſpringen priskóčiti, priskákati (-skáčem).

herbeiſtrömen pritéči, privréti; *impf.* pritékati, privírati.

herbeiziehen privléči, privláčiti.

herbekommen dobíti, pridobíti; *impf.* dobívati, pridobívati.

Herberge *f.* prenočíšče, stan, stanovíšče; (Obdach) streha; — geben pod streho vzéti (vzámem), prenočíti; *impf.* — jemáti (jémljem), prenočevati.

herbergen prenočíti, pod streho vzéti (vzámem); *impf.* prenočevati, — jemáti (jémljem); *intr.* stanovati, pod streho biti (sem), prenočevati.

Herbergsgebür *f.* prenočnína. [nik.

Herbergsprotokoll *n.* prenočílni zapis-

Herbergsvater *m.* prenočílničar, imételj prenočíšča.

herbeſtellen komu sèm ukázati (-kážem); naročíti komu, da sèm pride.

Herbheit *f.* ſ. Herbe.

herbig trpèk, žarèk, ogávėn. [nost.

Herbigkeit *f.* trpkóst, žarkost, ogávherbrauſen prišuméti, privršéti, pribúčati (-bučím).

herbringen prinésti (-nésem); *impf.* prinášati; hergebracht *fig.* star, starodávėn, ustáran.

Herbſt *m.* jesén (-i); **Herbſt-** jesénski.

Herbſtäquinoctium *n.* jesénsko enakonóčje.

Herbſtbirn *f.* ozímka.

herbſten jeseníti se, jesén se bliža ob. nastája.

Herbſtferien *pl.* jesénske počítnice *pl.*

Herbſtflachs *m.* jesénščak.

Herbſtfrüchte *pl.* jesenína, jesénski pridélki *pl.*; druga žetèv.

herbſtlich jesénski, kakor v jeséni.

Herbſtling *m.* jesénček. [tium.

Herbſtnachtgleiche *f.* ſ. Herbſtäquinoc-

Herbſtobſt *n.* jesénsko —, pozno sadje.

Herbſtpunkt *m.* jeseníšče.

Herbſtſaat *f.* jesénska —, ozímna setèv ob. sétvina.

Herbſttag *m.* jesénski dan.

Herbſtzeit *f.* jesénski čas; zur — jeséni, na jesen.

Herbſtzeitloſe *f. (Colchicum autumnale)* podléšek, ušívec.

Herd *m.* ognjíšče, in St. koměn; *fig.* dom, hiša; eigener — iſt Goldes wert svoja híšica svoja vóljica; (Vogelherd) gumno.

Herde *f.* čreda, krdélo, truma, trop; (v. Vögeln) jata, jato.

herdenreich bogat s črédami.

herdenweiſe *adv.* trúmoma, trópoma, v čredah.

herein *adv.* noter, sèm noter; (als Ruf an den Anklopfenden) naprèj! noter! svobódno! in der Zuſammenſetzung mit Zeitwörtern v-, pri-.

hereinbrechen pritísniti, nastópiti; *impf.* nastópati, nastájati; pridréti (-dérem), vdréti, vlómiti, pridreviti se.

hereinbringen prinésti, *impf.* prinášati; (Geld) potérjati, iztérjati; *impf.* poterjevati, izterjevati.

hereinlaſſen noter pustíti, pustíti v...; *impf.* noter púščati, púščati v ...

hereinwärts *adv.* noter.

hererzählen pripovedovati od. práviti po vrsti, na drobno.

herfahren pripéljati (-péljem) se.

herfallen über einen koga napásti (-pádem), lotíti se koga, navalíti na koga.

herfliegen priletéti, *impf.* prilétati, priletévati.

herführen pripéljati (-péljem), privésti (-védem).

Hergang *m.* hòd —, hoja —, prihòd sèm; den — der Sache erzählen pripovedovati, kako je bilo od. kako se je vse zgodílo.

hergeben od sebe dati, oddáti; *impf.* od sebe dajáti, oddájati; er wird sich dazu nicht — ne bo hotel slúžiti na to, ne bo hotel pomágati k temu.

hergebracht star, starodávěn.

hergehen iti (grem) sèm, hóditi sèm, prihájati sèm; (zugehen) godíti se, vršíti se; über etw. — lotíti se česa, polotíti se, prijéti (prímem) se, poprijéti se.

hergehören sèm iti (grem), sèm spádati, sèm šteti (štejem) se.

herhalten molíti, držáti (držím); pomolíti, podržati; *fig.* trpéti.

herhinken sèm šántati, sèm šépati; prišántati, prišépati.

herholen prinésti; privésti (-védem), pripéljati (-péljem); *impf.* prinášati, privážati; *fig.* weit — daleč seči (-sežem) po kaj, daleč ségati.

Hering *m.* ſ. Häring.

herkommen priti (pridem), doíti (doídem), (dójti [dojdem]); *impf.* prihájati, dohájati; jauchzend — priúkati; pfeifend — prižvižgati; singend — pripéti (-pójem); tanzend — priplésati (-plésem); weinend — prijókati se ɔc.; (resultieren) izhájati, prihájati, izvírati.

Herkommen *n.* stari obíčaj, stara naváda, šega. [dávěn.

herkömmlich obíčajěn, naváděn, staro-

Herkules *m.* Herkul; er iſt ein zweiter — močěn je kakor Štempihar.

herkuliſch Herkulov; velikánski, orjáški, neznáno močán.

Herkunft *f.* prihòd, dohòd; (Abſtammung) rod, rodovína, pokolénje.

herleihen posóditi, *impf.* posójati, posojevati.

herleiten izvésti (-védem); *impf.* izvájati.

herlenken sèm kréniti, zakréniti od. obníti proti ...

Herling *m.* kíslica, sv. Martína gròzd.

herlocken sèm vábiti, sèm mámiti; privábiti, primámiti.

hermachen ſich über etw. lotíti se česa, poprijéti (-prímem) se česa, správiti se na kaj, vreči (vržem) se na kaj.

Hermaphrodit *m.* ſ. Zwitter.

Hermarſch *m.* pohòd sèm, hoja sèm, pot sèm, (v to stran, v ta kraj).

Hermelin *n.* vélika bela podlásica, gornostáj, hermelín; **Hermelin-** gornostájev, hermelínov.

Hermeneutik *f.* hermenévtika, nauk o tolmáčenju, tolmáštvo.

hermeneutiſch hermenévtičěn, hermenévtiški.

hermetiſch neprodúšěn, nepropústěn, nepropuščajòč; *adv.* nepropústno.

hernach *adv.* potèm, potle, potlej, posléj, nató.

hernehmen od kod vzéti (vzámem), *impf.* jemáti (jémljem); jemdn. har — koga trdo (hudo) prijéti (prímem), *impf.* prijémati.

hernieder *adv.* doli, sèm doli.

Heroide *f.* heroída, junáško pismo, neka vrsta líričnih pesmi.

heroiſch junáški, víteški.

Heroismus *m.* junáštvo, víteštvo.

Herold *m.* glasník, klicár.

Heronsbrunnen *m.* Héronov kladez, — zdenec.

herpeitſchen prignáti (-žénem) z bičem, pribíčati.

Herr *m.* gospód; (Haus—) gospodár; — Gott Gospod Bog, Bog Oče; das Haus des —n Gospódova hiša, hiša božja; — ſein gospodovati; gospodáriti; der junge — gospodič.

herrauſchen privršéti, prišuméti.

Herrchen *n.* gospodič, gospodíček.

herreichen podáti, *impf.* podájati; prožiti; *intr.* seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati, dosegovati.

Herreiſe *f.* pot sèm (v to stran, v ta kraj); auf der — sèm potujòč.

herreiſen sèm potovati.

Herren- gospóski, gospódov.

Herrendienſt *m.* gospóska služba; tlaka, robóta.

Herrenhaus *n.* gospóska hiša; (b. einer Volksvertretung) gospóska zbórnica.

Herrenhof *m.* gospóski dvor ob. dvorec.

herrenlos brez gospodárja, brez službe; (Sache) ničij, nikógaršen; ein herrenloſes Gut ničija reč (-í).

Herrenpilz, Herrenſchwamm *m.* užítni gobàn, jur (-ja).

Herrenſchenke *f.* gospóska krčma, krčma za gospóde.

Herrenſtand *m.* gospóda; (Ritterſtand) viteštvo; (in d. Kirche) moška stran (-í).

Herrgott *m.* Bog Oče (-ta), Gospod Bog.

herrichten pripráviti, prirediti; *impf.* pripráv̀ljati, priréjati.

Herrichtung *f.* pripráva, prirédba.

Herrin *f.* gospá; gospodínja.

herriſch gospóski; oblástən, gospodovávski, zapovedljìv.

herrlich krasən, krasótən, prelép; slavən.

Herrlichkeit *f.* krasóta, lepóta; slava, čast (-í); Eure — Vaše gospóstvo.

Herrſchaft *f.* gospóstvo; oblást (-i), moč (-í); (Gut) grajščína, gospóščina; (Gericht) gospóska; —en *pl.* gospóda.

herrſchaftlich gospóski, grajščínski.

Herrſchaftsbeſitzer *m.* grajščák, vlastelín.

Herrſchbegierde *f.* vladoželjnost, vladohlépnost. [pən.

herrſchbegierig vladoželjən, vladohlé-

herrſchen gospodovati, vládati; (als Kaiſer) carjevati, cesarjevati; (als König) kraljevati; (als Fürſt) kneževati; (v. Krankheiten) biti (sem) (razšírjen); (ſein) biti (sem).

herrſchend gospodujòč, kraljujòč; —e Krankheit razšírjena bolézən (-i).

Herrſcher *m.* vladár, vladávec, gospodár, gospodovávec; **Herrſcher-** vladárski, vladárjev; **=in** *f.* vladarica, gospodovávka.

Herrſcherſtab *m.* žezlo.

Herrſchgier, Herrſchſucht *f.* vladohlépnost, vladoželjnost, oblastljívost.

herrſchgierig, —ſüchtig vladohlépən, vladoželjən, gospodljìv, oblastljìv.

herrücken primekníti (-máknem), pomekníti k ...; *impf.* primíkati, pomíkati k ...; *intr.* pomekníti se, *impf.* pomíkati se.

herrufen poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem).

herrühren izhájati, prihájati, izvírati.

herſagen povédati (-vém), *impf.* práviti, pripovedovati po vrsti.

herſchaffen pripráviti, priskrbéti, pribáviti; *impf.* pripráv̀ljati, priskrbovati.

herſchießen *tr.* sèm strelíti, *impf.* sèm stréljati; *intr.* priletéti; Geld — denárja dati.

herſchleichen prikrásti (-krádem) se, pripláziti se, primúzati se.

herſchleppen privléči, privláčiti.

herſchwimmen sèm plávati, plávati k ...; priplávati.

herſein od kod biti (sem); hinter etw. — pogánjati se za kaj, ne odíti (-ídem) od česa.

herſetzen sèm postáviti, *impf.* sèm postávljati; ſetzen Sie ſich zu mir her k meni sédite.

herſtammen rodú biti (sem), iz rodovíne biti, pokolénja biti, izhájati.

herſtellen sèm postáviti, sèm dejáti (dénem); *impf.* sèm postávljati, dévati; pripráviti, uredíti; in den vorigen Stand — popráviti, *impf.* popráv̀ljati; einen Kranken — bolníka ozdráviti, izléčiti; den Beweis — dokázati (-kážem), izpríčati, dokàz dognáti (-žénem); die Ordnung — red napráviti.

Herſtellung *f.* naprávljanje, napráva; popráva, poprávek; ozdravítev, ozdravénje.

Herſtellungskoſten *pl.* stroški za naprávo.

hertragen prinésti (-nésem), donésti; *impf.* prinášati, donášati.

hertreiben sèm gnati (ženem), sèm podíti; prignáti, pripodíti.

hertreten sèm stópiti, pristópiti.

herüber *adv.* sèm-le, sèm na to stran, sèm na ta kraj.

herüberführen (sèm) prepéljati (-ljem), *impf.* prepeljevati.

herüberziehen sèm potégniti, na to stran potégniti; *impf.* potegovati; *intr.* preséliti se na ta kraj, *impf.* preseljevati se na ta kraj.

herum *adv.* okóli, okróg; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern o-, ob-, auch okóli, okróg.

herumagieren okóli sebe máhati, kríliti, krétati se.

herumbalgen ſich trgati se, púliti se, métati (méčem) se, boríti se. [čati.

herumblättern prebírati, liste preobrá-

herumblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

herumdrehen súkati (sučem), vrtéti; zasúkati, zavrtéti, obrniti; *impf.* obráčati.

herumerzählen raznášati; raztrósiti.

herumfahren péljati (péljem) se okóli; (hin und her fahren) vóziti se okróg, — po ...; mit der Hand — z rokó máhati, kríliti.

herumflattern, herumfliegen obletéti, *impf.* obletovati, okóli létati, okóli prhútati.

herumforſchen pozvédati, pozvedovati.

herumfragen povpraševati (po čem).

herumführen izprevóditi, *impf.* izprevájati, okóli vóditi, vóditi po...; bei der Naſe — za nos vóditi; e. Graben um den Garten — naredíti —, *impf.* narájati jarék okóli vrta.

herumgehen okóli hóditi, pohájati, izprehájati se; (um etw.) obíti (-ídem), obhóditi.

herumirren klátiti se, potíkati se, távati po svetu, trapáti, trapáriti.

herumjagen okóli podíti, góniti, pójati, pogánjati; *intr.* pójati se, dirjáti, okóli létati.

herumkriechen okóli pláziti, — láziti.

herumlaufen okóli létati, bégati; skítati se, potépati se.

Herumläufer *m.* potèp, potepín, skitáč, vlačúgar; =in *f.* potepénka, potepúlja, vlačúga. [obkládati.

herumlegen obložíti, *impf.* oblágati,

herumliegen okóli léžati (-ím), léžati kjekod, raztrésen biti (sem).

herumlungern pohájati, pohájkovati.

herumplagen ſich ubíjati se, vbádati se. trápiti se.

herumplätſchern okóli pljúskati, čopotáti, cmákati, čapljáriti.

herumpoltern razbíjati, razgrájati, ropotáti (-ám, ropóčem).

herumreichen po vrsti dajáti ob. podájati.

herumreiſen okóli potovati, po svetu potovati, po svetu hóditi, hóditi križem svetá.

herumrennen okóli dírjati; ſ. herumlaufen.

herumſchießen *tr.* stréljati (zdaj tu, zdaj tam); *intr.* okóli smúkati.

herumſchiffen okóli brodáriti, jádrati, vóziti se po morju.

herumſchlagen ein Tuch ogrníti, omotáti; *impf.* ogrínjati z ruto (kaj); mit der Hand — z rokó máhati, kríliti. otépati; ſich — tepsti (tepem) se, pretépati se; (mit den Füßen) kopitljáti.

herumſchleichen pláziti se okóli ..., múzati se okóli ...

herumſchlendern pohájkovati, potépati se, króžiti (po svetu).

Herumſchlendern *n.* potèp, potépanje.

herumſchnüffeln okóli vóhati, njúšiti, iztíkati.

herumſchwärmen rojíti, klátiti se okóli.

herumſitzen okóli sedéti, — posédati.

herumſpringen poskakovati, skákati (skačem) okóli; (im Weichen) mezgetáti.

herumſpritzen brízgati, štrkati. síkati po ..., okóli ...

herumſteigen klátiti se, láziti, hóditi okóli, pohájkovati.

herumſtöbern okóli iztíkati, pretíkati.

herumſtreichen potépati se, klátiti se, vlačúgati se, skítati se.

Herumſtreicher *m.* potepín, potepúh, klatež, skitáč, vlačúgar; =in *f.* potepúlja, vlačúga, vlačúgarica.

herumſtreuen razsípati (-sípljem), razsipávati, trósiti, raztrésati.

herumtappen okóli távati, slepomíšiti.

herumtaſten okóli šlátati, típati (típljem); obšlátati, obtípati, prešlátati, pretípati. [šati.

herumtragen raznósiti, *impf.* raznáš-

Herumträger *m.* raznošáj, raznašávec.

herumtreiben ſich klátiti se, klatáriti se (po svetu), vláčiti se, pohájkovati.

herumtummeln okóli podíti, drevíti, súkati (sučem); ſich — podíti se, súkati se, vrtéti se.

herumwallen, herumwandeln okóli hóditi. izprehájati se.

herumwälzen váljati, valíti, kotáti; ſich — váljati se, valjúckati se; (in der Lache) kalúžati se.

herumwaten okóli gáziti, bresti (bredem), bróditi (po vodi).

herumwerfen prevréči (-vŕžem), premétati (-méčem), razmétati; *impf.* razmétati (-métam), premetávati.

herumwühlen okóli riti (rijem), rováti (róvljem), grebsti (grebèm), brskati; (in der Flüſſigkeit) brózgati.

herumzanken ſich rávsati se, svájati se, prepírati se.

herumziehen *tr.* okóli potégniti; *impf.* potézati, vleči, vláčiti; *intr.* klátiti se, vláčiti se, vlačúgati se; ein herumziehender Lebenswandel vlačúganje, potépanje, skítanje.

herunter *adv.* doli, sèm doli; in der Zſſtg. mit Zeitwörtern s- (z-), raz-; den Hut — odkrij (odkríjte) se!

herunterhandeln zbiti (zbijem) —, *impf.* zbíjati na ceni.

herunterkommen doli priti (pridem), *impf.* doli prihájati; *fig.* obubóžati, na nič priti, zanemáriti se, shújšati, propásti (-pádem).

herunterlaſſen spustíti, *impf.* spúščati.

herunterleiern izlájnati.

herunternachen oštéti (-štějem), *impf.* oštévati.

herunternehmen snéti (snámem), *impf.* snémati; den Hut — odkríti (-kríjem) se, *impf.* odkrívati se.

herunterſchlagen sklátiti, skrepelátí.

herunterwälzen zvalíti, skotáti.

herunterwärts *adv.* navzdól, navdól, z vrha doli.

hervor *adv.* vún, na dan; (aus einer Menge) izmèd; in der Zſſtg. mit Zeitwörtern iz-, pre-, pri-.

hervorbrechen predréti (-dérem), *impf.* predírati; izbrúhniti; udáriti (znoj na čelo); (v. d. Sonne) prisvétiti, zasijáti (-sijem), síniti; (v. d. Morgenröthe) napóčiti; (v. d. Flamme) búhniti.

hervorbringen prinésti (-nésem), *impf.* prinášati; (ſchaffen) ustvárіti, *impf.* ustvárjati; (von der Erde) rodíti, donášati; (ein Wort) zíniti, blékniti, izpregovoríti.

hervordämmern svítati se, prizárjati.

hervordringen pridréti (-dérem), privréti; *impf.* pridírati, privrévati.

hervorgehen izíti (-ídem), priti (pridem) na dan, prikázati (-kážem) se; *impf.* izhájati, izvírati; daraus geht hervor iz tega se vidi, kaže, razodéva.

hervorgucken lúkati; polúkati iz ...

hervorheben povzdígniti, povíšati; poudáriti; *impf.* povzdigovati, povišováti; poudárjati.

hervorholen izvléči, potégniti iz ..; *impf.* vláčiti, potegovati iz ...

hervorkeimen kliti (klijem) iz ...; príklíti, pognáti (-žénem) iz ...; *impf.* pogánjati iz ...

hervorkommen priti (pridem) na dan, pokázati (-kážem) se; *impf.* prihájati na dan, pokazovati se.

hervorlangen poséči (-sézem) po kaj in iznéti (iznámem), vzéti iz ...

hervorleuchten svétiti se iz česa; posvétiti se.

hervorquellen privréti, pricuréti, pricurljáti; *impf.* privírati, curéti, curljáti iz ...

hervorragen moléti, štrléti, strčati (-ím); (durch Kenntniſſe) odlikovati se; vor andern — prekosíti druge. *impf.* prekášati druge.

hervorragend odlíčen, visòk.

hervorrufen poklícati (-kličem) iz ..; *fig.* sprožiti, vzbudíti, provzročíti: — e. Streit prilóžnost, vzrok sporu dati.

hervorſprießen ſ. hervorkeimen.

hervorſprudeln privrvráti, izvréti, privréti; *impf.* izvrévati, iz-, privírati, vrvráti iz ..., hahljáti.

hervorſtehen moléti, štrléti, strčati (strčim). [ljati.

hervorſtrecken pomolíti, *impf.* pomá-

hervorſtrömen privréti; *impf.* privírati, vreti, valíti se iz ... izpòd ...

hervorſuchen poiskati (-íščem).

hervorthun ſich izkázati (-kážem) se, poslavíti se; *impf.* izkazovati se, poslávljati se, odlikovati se.

hervortreten stópiti napréj izmed ..; *fig.* v očí biti (bijem), v očí bosti (bodem).

hervorziehen potégniti. *impf.* potegovati, potézati iz .., izmed ...

Hervorzieher *m.* (Muskel) izpotéznica.

herwackeln sèm zíbati (zíbljem) se, sèm gúgati se; prizíbati se, prigúgati se, prikínkati.

herwagen ſich úpati si sèm, dfzniti se sèm.

herwärts *adv.* tu sèm.

Herweg *m.* pot sèm; auf dem — e sèm gredé.

herweiſen sèm pokázati (-kážem), sèm napótiti; *impf.* sèm pokazovati.

Herz *n.* srcé; *dem.* srčece; (Muth) srčnóst, srcé; (Kern) jedro, osrčje; — faſſen osrčiti se, ohrabríti se; vom —en iz srca, od srca; mein — duša moja, srce moje; daß — bricht mir srce se mi trga, srce mi poka; daß — pocht srce utrípa ob. triplje; daß — ſchlägt srce bije ob. tolče; zu —en gehen v srce seči (sežem), *impf.* ségati; **Herz-** srčni.

Herzader *f.* srčna žila, srčnica.

herzählen naštéti (-štějem), *impf.* naštévati.

herzallerliebſt preljúb, prisrčèn.

Herzbeklemmung *f.* srčna tesnóba.

Herzbeutel *m.* osrčnik; =waſſerſucht *f.* srčna vodenica.

herzbewegend v srce segajóč, ginljiv.

Herzblatt *n.* (noch nicht entwickelt. Blatt) srčíka; *fig.* ljubček, milček, srček.

Herzchen *n.* srčece; *fig.* duša, dúšica.

Herzeleid *n.* srčna bolečína, srčna žalost, srčna bol (-i).

herzen objémati, gŕliti, na srce pritískati; ljúbkati, milovati.

Herzens- srčni; =angſt *f.* srčna skrb (-í), srčna bridkóst.

Herzensbangigkeit *f.* srčna tesnóba, tesnóba pri srcu. [brát.

Herzensbruder *m.* prisrčni ob. preljúbi

Herzenseinfalt *f.* prostosrčnost, prostodúšnost.

Herzensfreude *f.* srčno ober prisrčno vesélje.

herzensfroh iz srca vesél, prav vesél.

Herzensgrund *m.* dno ob. globína srcá.

herzensgut iz srca dobër, predobër, prav dobër.

Herzensgüte *f.* srčna dobróta.

Herzensjunge *m.* prisrčni dečèk.

Herzenskind *n.* srčèk, milčèk, míljenček, prisrčno dete (-ta).

Herzenskummer *m.* srčna žalost.

Herzensluſt *f.* srčno vesélje, srčna radost; nach — handeln délati po vólji, kamor koga srce pelje, kakor si srce poželí.

Herzensqual *f.* srčna muka.

Herzensſchweſter *f.* preljúba ob. prisrčna sestra.

Herzenstroſt *m.* tolóžba ob. utéha srcá, srčna tolážba; (Pflanze) gozdna meta.

Herzenswunſch *m.* prisrčna, živa želja; nach — prav kakor si je kdo želel.

Herzentzündung *f.* srčna vnética, vnética srca.

herzerfreuend srce razveseljujóč; daß iſt — to razveseljúje človéku srcé.

herzergreifend v srce segajóč, ginljiv, presunljiv.

herzerhebend srce povzdigujóč.

herzerſchütternd pretresljiv.

Herzerweiterung *f.* razširjenje srca.

Herzfehler *m.* srčna hiba.

herzförmig srčast, srcu podóběn.

Herzgegend *f.* osrčje.

herzgeliebt prisrčèn, presrčèn.

herzgewinnend srce osvajajóč, prikupljiv, pridobljiv.

Herzgrube *f.* srčna žličica. — jámica.

herzhaft srčèn, hraběr, korenjáški.

Herzhaftigkeit *f.* srčnóst, hrábrost.

Herzhöhle *f.* srčna votlína.

herzig srčèn, prisrčèn, presrčèn.

herzinnig srčèn, prisrčèn, presrčèn.

Herzkammer *f.* srčni prekàt.

Herzkirſche *f.* srčíca.

Herzklappe *f.* srčna zaklópnica.

Herzklopfen *n.* srčno utrípanje, bitje.

Herzkohl *m.* glaváto zelje.

herzkundig srcevíděn.

herzlich prisrčèn, presrčèn, srčen; — gern pràv ràd, iz srca ràd; — ſauer pràv kiſèl, močno kiſèl.

Herzlichkeit *f.* prisrčnost, srčnost.

herzlieb prisrčno ljub, preljúb.

herzlos brezsrčèn, trdosrčèn, brezdúšen; (furchtſam) plah, plašljiv.

Herzloſigkeit *f.* brezsrčnost, trdosrčnost, brezdúšnost; plašljívost.

Herzog *m.* vójvoda; =in *f.* vójvodinja, vojvodíca.

Herzogs- vójvodov, vójvodski.

Herzogsſohn *m.* vójvodič.

Herzogswürde *f.* vójvodstvo, vójvodska čast (-í).
Herzogthum *n.* vojvodína, vójvodstvo.
Herzohr *n.* srčno ušésce.
Herzpochen *n.* ſ. Herzklopfen. [(-i).
Herzröhre *f.* srčna cev (-f) ob. piščál
Herzſchild *n.* srednji ščitek.
Herzſchlag *m.* bitje ob. utrípanje srcá, srčni udárec ob. utrip.
herzſtärkend srce krepčajóč. [srcá.
Herzſtärkung *f.* krepčánje ob. krepčilo
herzu *adv.* sèmkaj, k meni, k nam.
herzueilen priskóčiti, prihitéti.
herzunähern ſich bližati se; priblížati se, *impf.* približevati se.
herzutreten pristópiti.
Herzwaſſerſucht *f.* srčna vodenica.
Herzweh *n.* srčna bol (-i) ob. bolečina.
Herzwunde *f.* srčna rana.
Herzwurzel *f.* srčna korenína, živák.
herzzerreißend srce trgajóč, presunljiv.
Heſperiden *pl.* Hesperidke *pl.*
Heſperus *m.* večérnica, večérna zvézda.
heterodox inovérski, drugovérski.
Heterodoxie *f.* ino-, drugovérstvo.
heterogen raznovŕstěn, raznoróděn, inoróděn.
Heterogenität *f.* raznovŕstnost, raznoródnost, inoródnost.
Heteronomie *f.* inozákonje.
Hetze *f.* dražba, ščuvánje, húskanje, šúntanje; (Treibjagd) gonja.
hetzen dráziti, ščuváti (ščúvam, ščújem), húskati, šúntati; **razdráziti**, naščuváti, nahúskati, podšúntati.
Hetzer *m.* dražívec, dražljívec, ščuváj, hujskáč, šuntar; **=in** *f.* dražívka, ščuvájka, šúntarica.
Hetzjagd *f.* gonja, lov z gonjo.
Hetzpeitſche *f.* lovski bič.
Heu *n.* senó; **Heu-** senén.
Heuabfall *m.* senéni drobír, snipor.
Heubauer *m.* senár. [*pl. f.*
Heuboden *m.* senják, senica, svisli
Heubund, Heubündel *n.* povésmo senà.
Heuchelbuße *f.* hinávska pokóra.
Heuchelei *f.* hinávščina, hinávstvo, hlimba, licemérstvo.
heucheln hlíniti se, hiníti se, húliti se, auch délati se, kázati (kážem) se, z. B. er heuchelt Freundſchaft dela ob. kaže se prijátelja.
Heuchler *m.* hinávec, hliněc, svetohlíněc, licemér; **=in** *f.* hinávka, svetohlínka, licemérka.
heuchleriſch hinávski, hlinljiv, svetohlínski, licemérski, licemérěn.
heuen senó správljati.
Heuer *f.* najèm.
heuer *adv.* letos.
Heuerling *m.* létošnjik.
Heuernte *f.* senokóšnja, senoséča; auch bloß košnja, seča.
Heufutter *n.* senéna klaja ob. piča.
Heugabel *f.* senéne vile *pl.*, rázsohe *pl.*
Heuhauſe *m.* kopíca ob. kùp senà, lónica, stòg; in St. auch návěl.
Heuicht *n.* senéni drobír.
Heuleine *f.* povéznica, porépnik.
heulen túliti, rjuti (rjovem); (v. Menſchen) túliti, véčati (večim), vréščati (vreščím), dreti (dérem) se; (aufheulen) zatúliti; (v. Winde) búčati (bučím).
Heulen *n.* tuljénje, rjovénje; večánje, vrešč, vreščánje, drénje; bučánje.
Heuler *m.* vreščák, vreščálo, večáj, večálo.
Heumacher *m.* kosěc.
Heumahd *f.* Heuernte.
Heumäher *m.* senokóšec, kosěc.
Heumarkt *m.* senéni trg.
Heurechen *m.* senéne grablje *pl.*
heurig létošnji.
Heuſcheibe *f.* senéna plast (-í).
Heuſcheuer, Heuſcheune *f.* senik, seníšče, senica, parma.
Heuſchober *m.* kopíca senà.
Heuſchoppen *m.* ſ. Heuboden.
Heuſchrecke *f.* kobílica.
heute *adv.* dánes, denès; — früh davi; — abends drevi; — nachts nocój.
Heute *n.* danášnji dan.
heutig danášnji; die —e Nacht nocójšnja noč (-i). [dan.
heutzutage *adv.* dándanes, danášnji
Heuwagen *m.* senéni voz, voz senà.
Heuwieſe *f.* senóžet (-i); Berg— košenica, rovt.
Heuzeit *f.* košnja, kosítěv, seča.
Hexaeder *n.* (*m.*) heksaeděr, šestérec, kocka.
Hexagon *n.* šesterokótnik.
Hexameter *m.* heksámetěr, šestomér.
hexametriſch šestomérěn.

Hexapodie *f.* šesterostópje.
hexapodiſch šesterostópen.
Hexe *f.* čarovnica, čarodéjka, vešča, (cóprnica).
hexen čárati, čarovati, vražíti, (cóprati); začárati, narediti; *impf.* narejati.
Hexen- čarodéjni, čarodéjski.
Hexenbuch *n.* črne bukve *pl.*, čarodéjske bukve *pl.*
Hexenfahrt *f.* ježa ob. vzlèt čarovníc.
Hexenkreis *m.* ris.
Hexenmehl *n.* čarovna moka.
Hexenmeiſter *m.* čarovník, čarodèj, veščec, (cóprnik).
Hexenmilch *f.* pasje mleko.
Hexenproceſs *m.* čarovníška pravda.
Hexenſchuſs *m.* trganje v bedru, trganje v ledjih.
Hexenſtich *m.* lúknjićasti šiv, vbòd z lúknjicami.
Hexentanz *m.* čarovníški ples, auch ples na Kleku. [stvo.
Hexenweſen *n.* čarovníštvo, čarodéjHexerei *f.* čarodéjstvo, čara, čaróba, (coprnija).
hi! *interi.* hi! hihi!
Hiatus *m.* zèv.
hie *adv.* hie und da tàmpatam, tùpatam, sèmtertja.
Hieb *m.* màh, mahljaj, udár, udárec; (Narbe) brazgotína; er hat einen — (kleinen Rauſch) vinjen je, trčen je; einen — geben máhniti, udáriti.
hiebei *adv.* pri tem, polèg, vpričo.
Hiebwunde *f.* sečna rana, rana od udárca, mahnína.
hiedurch *adv.* s tem, po tem.
Hief *m.* zatròb, zatróbljaj.
Hiefhorn *n.* lovski rog.
hiefür *adv.* za to.
hiegegen *adv.* zoper to, proti temu.
hieher *adv.* sèm, semkaj, le-sèm.
hienach *adv.* po tem. za tem; potèm, potlej.
hienächſt *adv.* zraven tega, tik tega.
hienieden *adv.* tù, na tem svetu.
hier *adv.* tù, tukaj, tu-le, túkaj-le, ovde; (auf dieſem Wege) tod, tod-le; — und da sèmtertja, tàmpatam, tùpatam; weit von — daleč odtód; von — aus odtód.
hierämtlich tega úrada, (tourádeN).
hieramts *adv.* pri tem urádu, pri túkajšnjem urádu.
hieran *adv.* tù, na tem mestu; na tem, na to, nad tem.
Hierarchie *f.* duhóvska vlada, hierarhíja.
hierarchiſch duhovskovládeN. hierarhíjski.
hierauf *adv.* na to; (auf dieſer Sache) na tem; potèm, potle, potlej.
hieraus *adv.* iz tega, iz te reči.
hieraußen *adv.* tukaj zunaj. — vnè.
hierbei *adv.* pri tem, zraven, polèg.
hierein *adv.* v to, v tega, vanj.
hierfür *adv.* za to.
hiergerichtlich tega sodíšča, (tosódeN).
hierher *adv.* sèm, sèmkaj, le-sèm, lès; **=wärts** *adv.* le-sèm, proti tej strani.
hierhin *adv.* tu sèm, k tej strani.
hierin *adv.* v tem, v tej reči. [žéle.
hierländiſch tozémski, iz domáče de**hiermit** *adv.* s tem.
hiernach *adv.* po tem, po tej: potlej, potèm.
hiernächſt, hierneben *adv.* tu zraven, tu blizu.
hiernieden *adv.* tù doli, na tem svetu.
Hieroglyphen *pl.* podobopisje. hieroglífi *pl.* [ski.
hieroglyphiſch podobopisen, hieroglif**hierortig** túkajšnji.
hierorts *adv.* tù, tukaj; tod.
Hierſein *n.* bivanje ob. navzóčnost na tem mestu.
hierzu, hiezu *adv.* k temu.
hieſig túkajšnji.
Hift *m.* j. Hief.
Hilfe *f.* pomóč (-i). pripomóč (-i); zu — na pomóč! pomágaj! pomagájte! ohne fremde — samótež; — leiſten pomóči (mórem), pripomóči; *impf.* pomágati.
Hilfeleiſtung *f.* pomóč (-i), pripomóč (-i), pripomáganje.
Hilferuf *m.* klic na pomóč. klic na pomagáj.
hilflos brez pomóči, zapuščen.
Hilfloſigkeit *f.* brezpomóčnost, zapuščénost.
hilfreich pomóčen, pripomóčen, pomagljiv.
Hilfs- pomóčni, pomóžni.
Hilfsamt *n.* pomóžni urad.

Hilfsarbeiter *m.* pomagáč, pomočník, pomóžni délavec.
Hilfsbeamte *m.* pomóžni urádnik.
hilfsbedürftig pomóči potrében.
Hilfsgeld *n.* denárna pomóč (-i).
Hilfsgenoſs *m.* pomočník; zavéznik.
Hilfsheer *n.* pomóčna vojska, pomóžna vojska.
Hilfslehrer *m.* pomóžni učítelj.
Hilfsmacht *f.* pomóžna moč (-í).
Hilfsmittel *n.* pomóček, pripomóček.
Hilfsperſonale *n.* pomóčno osébje.
Hilfsquelle *f.* pomóčni vir, pomóček.
Hilfsſtich *m.* pomóžni vbòd.
Hilfstruppe *f.* pomóžna četa; —n *pl.* pomóčna vojska ob. armáda.
Hilfszeitwort *n.* pomóžni glagol, pomóžnik.
Himbeer- malínov.
Himbeerabguſs *m.* malínovec.
Himbeerapfel *m.* malíncar.
Himbeere *f.* malína, málinica; *coll.* malínje.
Himbeerſaft *m.* malínovec, malínov [sok.
Himbeerſtrauch *m.* malínjak, malínov grm; *coll.* malínje, malínovje.
Himbeerwaſſer *n.* malínovica.
Himmel *m.* nebó; (Ort der Seligen) nebésa *pl.*, sveti ràj; (Himmelsſtrich) podnébje; dem — ſei Dank hvala Bogú, Bog bodi zahváljen; um des Himmels-willen za božjo voljo, za božji čas; der — ſei mein Zeuge Bog mi bodi priča; unter freiem — pod milim Bogom, pod milim nebom, na planem; beim — za Boga, pri živem Bogu; **Himmel-** nebni, nebésni; nebéški.
himmelan *adv.* proti nébu, kvišku.
himmelanſtrebend nebotičén.
himmeläugig modroòk.
himmelberührend ſ. himmelanſtrebend.
Himmelbett *n.* póstelja z nebom.
himmelblau sinji.
Himmelbrand *m. (Verbascm thapsus)* lučnik, pápeževa sveča.
himmelentſproſſen neboróden, iz ne- [bés.
Himmelfahrt *f.* Vnebóhod; Mariä — Vnebóvzetje Marije ob. Marijino, Véliki Šmarén, Vélika Gospójnica, Vél. maša.
Himmelfahrtswoche *f.* Križev teden.
Himmelfarbe *f.* višnjeva bàrva, sinjína.
himmelgeſandt iz nebés poslán.
Himmelgeſandte *m.* nebéški poslánec.
himmelhoch nebotičén, do neba visòk; er iſt — neba se zadéva, zvezde klati.
Himmelreich *n.* nebésko kraljéstvo, nebésa *pl.*, nebéški ràj.
Himmels- nebni, nebésni; nebéški.
Himmelsachſe *f.* nebésna ós (-í).
Himmelsatlas *m.* nebovid, nebokàz.
Himmelsbahn *f.* nebésna pot.
Himmelsbeſchreibung *f.* nebopísje, popìs nebá.
Himmelsbewohner *m.* nebéščan.
Himmelsbogen *m.* nebésni oblók (obók).
Himmelsbote *m.* nebéški sél, nebéški poslánec.
Himmelsbraut *f.* nebéška nevésta ob. zaróčnica.
Himmelsbürger *m.* nebéščan.
Himmelschor *m.* nebéški zbòr.
Himmelserſcheinung *f.* nebésna prikázen (-i). [bés.
Himmelsferne *f.* daljína ob. daljáva ne-
Himmelsfeſte *f.* nebésna trdína, nebésni stròp.
Himmelsgegend *f.* stran (-í) svetá.
Himmelsgewölbe *n.* nebésni oblók, nebésni svòd.
Himmelsgleicher *m.* nebésni ravnik, polútnik.
Himmelsglobus *m.* nebésni globus.
Himmelsheer *n.* nebéška truma, nebéški tròp.
Himmelskarte *f.* nebovid, nebokàz.
Himmelskönig *m.* nebéški kralj; =in *f.* nebéška kraljica.
Himmelskörper *m.* nebésno teló.
Himmelskreis *m.* nebésni krog.
Himmelskugel *f.* nebésna krogla.
Himmelskunde *f.* neboznánstvo; zvezdoznánstvo.
Himmelslicht *n.* nebéška luč (-i).
Himmelspforte *f.* nebéška vrata *pl.*
Himmelsraum *m.* nebésna prostornína, nebésa *pl.*
Himmelsſegen *m.* nebéški blagoslòv
Himmelsſpeiſe *f.* nebéška hrana, nebéška jéd (-í).
Himmelsſtrich *m.* podnébje.
Himmelsſtürmer *m.* nebobórec.
Himmelswagen *m.* nebéški voz, nebéška kola *pl.*; (der große Bär) véliki voz, véliki vozník, medved.

Himmelsweg *m.* nebéška pot, pot proti nebésom. pot v nebésa.

Himmelswonne *f.* nebéška slast (-i), rajsko vesélje.

Himmelszeichen *n.* nebésko známenje.

Himmelszirkel *m.* ſ. Himmelskreis.

Himmelthau *m.* srákona, srakonóga.

himmeltragend nebonósen.

himmelwärts *adv.* kvišku, proti nebu.

himmelweit *adj.* silo velik; *adv.* neizmérno daleč.

himmliſch nebéški, božji.

hin *adv.* tja, tjákaj; — werden poginiti, proč biti (sem), preminiti (-minem); — und her sèmtertja, tàmpatam, tupatam, tod in tamkaj, kjekód; — und her denken premíšljati, razmíšljati; — und her führen prevájati, váditi semtertja; — und her gehen izprehájati se.

hinab *adv.* doli, tja doli, navzdól.

hinabbringen doli prinésti (-nésem); *impf.* — prinášati; doli správiti.

hinabfallen doli pasti (padem), *impf.* — pádati.

hinabgleiten zdrkniti, izpoddrkniti, spólzniti (se).

hinablaſſen spustíti, *impf.* spúščati.

hinabrollen *tr.* kotáti, valíti s ...; skotáti, zvalíti s ...; *intr.* doli kotáti se.

hinabſchlucken pogóltniti, požréti; *impf.* požírati, goltáti.

hinabwärts *adv.* navzdól, z vrha doli.

hinabwerfen doli vreči (vržem), *impf.* doli métati (méčem).

hinan *adv.* gori, tja gori; den Berg — v breg, v rebér, navkréber; in der Zſtg. mit Zeitwörtern pri-. vz-.

hinauf *adv.* gori, tja gori. kvišku; den Berg — v breg, navkréber.

hinaufarbeiten ſich skópati (skópljem) se, spláziti se, vzkobacáti.

hinaufbegeben ſich gori iti (idem, grem); gori priti, stópiti.

hinaufbinden privézati (-vézem), *impf.* privezovati na kaj.

hinaufbitten prósiti koga, naj pride gori, gori povábiti.

hinaufblicken kvišku poglédati, gori se ozréti; *impf.* pogledovati kvišku, gori se ozírati.

hinauffliegen kvišku letéti; vzletéti.

hinaufgehen gori iti (idem, grem), hóditi; (vom Preiſe) poskóčiti, *impf.* rasti (rastem).

hinaufklettern plézati na ..., gori plézati; splézati, spláziti se.

hinaustransformieren (bei der Elektr.) pretvárjati na jačje toke.

hinaufwärts *adv.* gori.

hinaufziehen gori potégniti, zvleči, *impf.* potegovati, potézati.

hinaus *adv.* vùn, tja vùn.

hinausbegeben ſich iti (idem, grem) vùn; iziti (-idem).

hinausführen vùn péljati (péljem).

Hinausgabe *f.* izdávanje. izdája.

hinausgeben izdáti, *impf.* izdájati.

hinausgehen vùn iti (idem, grem); izíti (-idem).

hinausjagen vùn zapodíti, izpodíti, izpókati.

hinausmachen ſich správiti se vùn, pobráti (-bérem) se.

hinausſchaffen vùn správiti, izgnáti (-žénem), iztírati.

hinausſchauen vùn glédati; — zum Fenſter skozi okno glédati.

hinausziehen vùn vleči, vláčiti; izvléči, izdréti (-dérem), potégniti iz...; *impf.* potézati iz ...; *fig.* odlášati, zavlačevati, zatézati.

hinbauen sezídati, kàm postáviti.

hinbegeben ſich tja iti (grem, idem), tja odpráviti se.

hinbeſtellen tja naročíti, ukázati (-kážem); tja pozváti (-zóvem) (koga).

hinbetten ſich tja postláti (-stéljem) si, *impf.* postíljati si.

Hinblick *m.* poglèd, ozír; mit — auf ... gledé na ..., z ozirom na ...

hinblicken poglédati, ozréti se tja; *impf.* pogledovati, ozírati se.

hinbringen tja prinésti, *impf.* prinášati; (Zeit, Jahr) preživéti, prebíti (-bijem); die Zeit mit Spiel, Geſang, Schlaf ꝛc. — čas preigráti, prepéti (-pójem), prespáti (-spím)

hinbrüten zamíšljen biti (sem), túhtati; —d ſitzen, hočen ždeti (ždím), čemèti.

Hinderer *m.* oviráveč, zadrževávec, napótnež.

hinderlich ovírën, ovirajòč, napótën, zadrževálën, zadržljiv; — sein ovírati, zadrževati, na poti biti (sem).

hindern ovírati, opovírati, zavírati, zadrževati, préčiti, napótje délati; zadržati (-ím), zabrániti.

Hindernis *n.* zadržek, ovíra, opovíra, zavíra, napóta, ovírek, opovírek, napótje, zapréka.

Hinderung *f.* zapréka, zabrána, zabranítev, ovíra, zadržba.

hindeuten pokázati (-kážem) na ..., *impf.* pokazovati na ...

Hindeutung *f.* pokàz, namìg.

Hindin *f.* košúta.

hindorren sušíti se; posušíti se, usehníti (-sáhnem); *impf.* usíhati.

hindrängen sích tja se ríniti, gnesti (gnetem) se, tíščati (tiščím), pritískati; pritísniti tja.

hindurch *adv.* skoz, tja skoz; durchs Feld — prek polja, črez polje; die Nacht, den Tag — vso noč, ves dan.

hindurchbrechen predréti (-dérem), *impf.* predírati.

hineilen tja hitéti, páščiti se, podvízati se.

hinein *adv.* noter, tja noter, v ...

hineinarbeiten sích zakópati (-kópljem) se v ..., zadélati se v ...

hineinbegeben sích noter iti (idem, grem); vníti (vnidem).

hineinbeißen vgrízniti.

hineinbringen vnésti (-sem), prinésti v ...; *impf.* vnášati, prinášati v ...

hineindenken sích v duhu ob. mislih se prestáviti v..., se postáviti v...

hineinfahren péljati (peljem) se v...; (m. d. Hand) poséči (-sézem), poségniti.

hineinfinden sích razbráti (-bérem), izvédeti (izvém) se.

hineingehen vníti (vnídem), iti (grem, idem) v ...

hineingreifen seči (sežem), ségniti; *impf.* ségati v ...

hineinjagen vgnáti (vžénem), spodíti v ...; *impf.* vgánjati.

hineinkommen priti (pridem), *impf.* prihájati noter, v ...

hineinlangen seči (sežem), *impf.* ségati v ...

hineinlaſſen pustíti, *impf.* púščati v...

hineinlaufen teči v...; pritéči, *impf.* pritékati v ...

hineinlocken vábiti v ...; privábiti, zmámiti v ..., — noter.

hineinrinnen curéti, curljáti, teči v.., — noter.

hineinſchaffen správiti, *impf.* správljati v ..., — noter.

hineinſchicken poslátí (pošljem), *impf.* pošíljati v ..., — noter.

hineinſchieben zaríniti, potísniti v ...

hineinſchlagen zabíti (-bíjem), *impf.* zabíjati v ...

hineinſtecken vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati v ...

hineinſtehlen sích prikrásti (-krádem) se, zmúzati se v ...

hineinſtoßen poríniti, súniti, pehníti (páhnem); *impf.* porívati, suvàti v ...; (ein Schwert) zabósti (-bódem), zapíčiti: *impf.* zabádati v ...

hineinſtürzen telébniti, lópniti, trésniti v ...

hineintreiben vgnáti (-ženem), *impf.* vgánjati.

hineinwagen sích úpati si, drzníti se iti v ..., — noter.

hineinwärts *adv.* noter, proti nótranji strani.

hinfahren tja péljati (péljem) se; *fig.* preíti (-idem), miníti (minem).

Hinfahrt *f.* vožnja tja.

hinfallen pasti (padem), telébniti (na tla); —de Krankheit f. Fallſucht.

hinfällig razpadljiv, minljiv, prhljiv, izginljiv; padav; neosnován, slàb.

Hinfälligkeit *f.* razpadljívost, minljívost, prhljívost.

hinfort *adv.* zanapréj, v prihódnje, nadálje.

hinführen tja péljati (peljem); tja odpéljati.

Hingang *m.* odhòd, hod tja; *fig.* smrt (-i), odhòd v večnost.

hingeben dati, podáti, izročíti; *impf.* dajáti, podájati, izróčati; sích — predáti se, izročíti se, izročíti svoje življénje; *impf.* izróčati se, darovati se.

Hingebung *f.* vdánost; izročítev.

hingegen *adv.* pàk, nasprótí.

hingehen tja iti (grem), odíti (-idem); *impf.* odhájati; *fig.* umréti, *impf.* umí-

rati; (verfließen) preíti (-ídem), potéči (-téčem); *impf.* prehájati, potékati; etwas — laſſen dopustíti, *impf.* dopúščati kaj, ne brániti česa; es mag — naj bo, naj veljá; —de Reihe tja tekóča vrsta.

hingehören tja spádati, tja šteti (štejem) se.

hingelangen tja dospéti, dojti (dojdem); *impf.* dospévati, dohájati.

hingerathen tja priti (pridem), zaíti, auch zajti (zaídem, zajdem).

Hingerichtete *m.* usmrčeník.

Hingeſchiedene *m.* umfli, umfléc, rajni, rajnik, pokójnik.

hinhalten tja držati (držím); die Hand — moliti. prožiti; pomoliti roko; (aufhalten) zadržati, *impf.* zadrževati, mudíti, za nos vóditi.

hinheften pripéti (-pnèm), *impf.* pripénjati; (d. Blick) upréti, *impf.* upírati.

hinhelfen tja pomóči (-mórem), *impf.* pomágati.

hinhuſchen tja smúkniti, šíniti, púhniti. [niti.

hinken šépati, šantáti, švedráti, plántati, šantúcati, hromátati. [nje.

Hinken *n.* šépanje, šantánje, švedrá-

hinkend šépav, šepast, šántav, plantav; kruljav.

Hinker *m.* šépavec, šántavec, plántavec; krúljavec.

hinkommen tja priti (pridem), prispéti; *impf.* prihájati, prispévati.

Hinkunft *f.* prihòd, dohòd; in — v prihódnje, prihódnjič.

hinlangen pomoliti, podáti; *impf.* pomáljati, podájati; *intr.* (nach etwas) seči (sežem), poséči; *impf.* poségati; (bis zu etwas) doséči, *impf.* doségati; (hinreichen) dovolj biti (sem), zadostovati.

hinlänglich *adi.* zadóstěn, dovóljěn, zadostoválěn; *adv.* dosti, zadósti, dovòlj.

Hinlänglichkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

hinlehnen naslóniti, prislóniti; *impf.* naslánjati, prislánjati.

hinleiten, hinlenken napéljati (napéljem), obŕniti, kréniti; *impf.* napeljevati, obráčati.

hinmachen ſich naprávіti se tja, iti tja, kréniti tja; *impf.* naprávljati se tja.

Hinmarſch *m.* hod tja; auf dem —e gredóč tja, potujóč tja.

hinmehen pomoríti.

hinnehmen prejéti (prejmem), vzéti (vzámem); *impf.* prejémati.

hinneigen ſich nágniti se, naklóniti se; *impf.* nagíbati se, naklánjati se.

Hinneigung *f.* nágnjenje, naklónjenost.

hinnen *adv.* von — odtód.

hinpflanzen tja posadíti, tja zasadíti; *impf.* posájati, zasájati.

hinraffen pobráti (-bérem), pográbiti; *impf.* pobirati.

hinreichen zadostovati, zadósti biti (sem); dotégniti.

hinreichend zadóstěn, dovóljěn.

Hinreiſe *f.* pot tja; auf der —e potujóč tja.

hinreiſen tja potovati.

hinreißen zgrábiti, popásti (-pádem), prevzéti (-vzámem); *impf.* prevzémati, zamíkati.

hinreißend vnemálěn, zanosít.

hinrichten tja obŕniti, naravnáti, namériti; *impf.* obráčati, naravnávati, namérjati; (einen Miſſethäter) ob življénje dejáti (dém, dénem), usmrtíti; *impf.* ob življénje dévati; (enthaupten) obgláviti, ob glavo dejáti, glavo komu vzéti (vzámem); *impf.* ob glavo dévati; (henken) obésiti, *impf.* obéšati; (mit Pulver und Blei) ustrelíti; (zugrunde richten) pogubíti, ugonobíti, upropástiti, pokončáti, uníčiti; *impf.* pogúbljati, ugonábljati, uničevati.

Hinrichtung *f.* usmrtítev, usmŕtba, usmrčénje, obglávljenje, obéšanje; ugonobítev.

Hinrichtungsplatz *m.* moríšče.

hinſchaffen tja správiti, *impf.* tja správljati.

hinſcheiden umréti (umrèm, umŕjem), zamréti, preminíti; *impf.* umírati, zamírati.

Hinſcheiden *n.* smrt (-i), selítev (v večnost).

hinſchicken tja posláti (pòšljem), *impf.* tja pošíljati.

hinſchleppen tja vleči; ſein Leben — revno —, bedno živéti.

hinſchreiben zapísati (-píšem), *impf.* zapisovati.

hinſchwinden giníti, sehníti (sáhnem), vénìti, gubíti se; (von der Zeit) hitéti, potékati, minévati.

hinſehen tja glédati, tja zreti. [si.

hinſehnen ſich tja hrepenéti od. želéti

Hinſicht *f.* ozír, poglèd; mit — darauf z ozírom na to, gledé na to.

hinſichtlich *adv.* z ozírom na ..., gledé na ..., gledé tega.

hinſinken zgrúditi se, zvŕniti se.

hinſtellen tja postáviti, *impf.* tja postávljati.

hinſterben umréti (umrèm, umŕjem), *impf.* umírati.

hinſteuern tja kŕmiti, tja krmáriti, tja kormániti.

hinſtreben tja težíti, prizadévati si.

hinſtrecken tja moliti; tja pomolíti; (zu Boden ſtrecken) ob tla vreči (vržem), tréščiti, zvalíti, zvŕniti, bútiti; (tödten) umoríti, ugonobíti.

hinſtürzen *intr.* zvŕniti se, zgrúditi se, zvalíti se, tja plániti.

hintan *adv.* nazáj, nazád; odzád.

hintangeben oddáti, iznebíti se česa, opustíti kaj; *impf.* oddájati, púščati.

hintanhalten ustáviti, ubrániti, odpráviti, odstraníti, odvŕniti; *impf.* ustávljati, odprávljati.

Hintanhaltung *f.* odvrnítěv, odvrácanje, ustavítěv, odpráva.

hintanſetzen zapostáviti; *fig.* zanemáriti, vnemar pustíti; prezréti; *impf.* zapostávljati; zanemárjati, prezírati.

Hintanſetzung *f.* zanemárjanje, prezíranje; mit — von ne gledé na ..., brez ozíra na ...

hinten *adv.* zadaj, zadi, zad, vzadi; von — odzád, odzádaj; nach — nazád.

hintendrein *adv.* zatèm, potèm, nató.

hintennach *adv.* potlej, zatèm.

hinter *praep.* za; — einander zapóred, zaporédoma, drug za drugim, eden za drugim; ſich etwas — die Ohren ſchreiben dobro zapómniti si kaj, v glavo vtísniti si kaj; in der Zſtbg. mit Zeitwörtern za-.

Hinter- zadnji; **=backe** *f.* rítnica, zádnjica, goza; **=bein** *n.* zadnja noga.

hinterbleiben zaostáti (-stánem), zastáti, ostáti za čim; *impf.* zaostájati, zastájati, ostájati za čim.

Hinterbliebene *m.* ostáli, zaostáli, zapuščénec.

Hinterbrett *n.* (am Pfluge) kozèlc, kozólec.

hinterbringen donésti (-nésem), skrivaj naznániti, ovádìti; *impf.* donášati, skrivàj naznánjati.

Hinterbringer *m.* donašáč, donašávec, ovadník; **=in** *f.* donašávka, ovadnica.

Hinterbringung *f.* donášanje, donòs, ováda, skrivno naznanílo.

Hinterbug *m.* preglb. [je.

hinterdrein *adv.* potlej, potèm, poznéje.

Hintere *m.* rit (-i), zádnjica, goza, gózica.

hintere (der, die, das) zadnji, -a, -e; der Hinterſte najzádnji, poslédnji; das Vorderſte zu hinterſt kehren vse prevréti (-vržem), prevŕniti.

Hinterfleck *m.* opétek, opética.

Hinterfuß *m.* zadnja noga.

Hintergedanke *m.* skrita —, tajna misél (-i), primíslek.

hintergehen prevárìti, ukániti, prenoríti; *impf.* prevárjati, ukánjati. [ča.

Hintergehung *f.* prevára, ukána, zvijá-

Hinterglied *n. mil.* zadnja vrsta; *arith.* zadnji člen.

Hintergrund *m.* ozádek, ozádje; (eines Gartens) dno.

hinterhalb *praep.* za, zadi za; — des Berges za goró, zadi za goro, izza goré.

Hinterhalt *m.* podpóra, pomóč (-i); (im Kriege) zaséda, preža, zaléza; im —e liegen biti (sem) skrit v zasédi; ſich in den — legen skriti se (leči) v zasédo.

hinterhalten (vorenthalten) zadŕžati (-držim), pridŕžati; *impf.* zadrževati, pridrževati; (verhehlen) tajíti; utajíti, prikríti (-krijem); *impf.* prikrívati.

Hinterhand *f.* zapéstje, zaróčje; in der — ſein za roko biti (sem), zadnji biti.

Hinterhaupt *n.* tilnik, zatílnik, zatilèk, zaglávje.

Hinterhaupts-bein *n.* zatílnica, zatílna kost (-i); **=loch** *n.* zatílna rupa.

Hinterhaus *n.* zahíšje, zahíšni prizídek.

hinterher *adv.* poznéje, kesnéje; odzád; — gehen odzád iti (grem), za kom iti.

Hinterhirn *n.* zatilčni možgáni *pl.*
Hinterhof *m.* zadnje dvoríšče.
Hinterkorn *n.* opréměk.
Hinterland *n.* zalédje, ozádje.
hinterlaſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; (vermachen) vóliti, izporočiti; *impf.* izporóčati.
Hinterlaſſene *m.* zapuščénec; *f.* zapuščénka.
Hinterlaſſenſchaft *f.* zapuščína.
Hinterlaſſer *m.* zapústnik; =in *f.* zapústnica.
Hinterlauf *m.* zadnji krak. [opética.
Hinterleder *n.* (am Schuh) opétnica,
hinterlegen položíti, v hrambo dati.
Hinterleger *m.* položník, deponent.
Hinterlegung *f.* položítev.
Hinterleib *m.* zadék.
Hinterliſt *f.* kovárstvo, lokávstvo, lokávščina, prevára, prekánjenost.
hinterliſten prevárити, okániti, opeháriti; *impf.* prevárjati.
hinterliſtig lokáv, kovárən, zvit, prekánjen, zvijáčən.
Hinterliſtigkeit *f.* lokávost, kovárnost, zvitost, prekánjenost.
Hintermann *m.* zádnjik, poslédnjik.
Hinternaht *f.* zadnji šlv.
hinterrücks *adv.* (rückwärts) odzád za hrbtom; (hinterliſtigerweiſe) iz preváre, po zvítosti; (heimlich) skrivaj, na tihem.
Hinterſaſſe *m.* bajtar, kajžar, kočar.
Hinterſatz *m.* ſ. Nachſatz.
hinterſte (der, die, das) najzádnji, -a, -e, poslédnji.
Hintertheil *m.* (*n.*) zadnji del, zadnji konec; (des Thieres) zadék; (am Wagen) zadnja préma, zadnji del; (am Schiffe) (zadnja) krma.
Hintertreffen *n.* zadnja vojska.
hintertreiben ubrániti, odvrniti, opovréti, ovréči (-vržem), podréti (-dérem); *impf.* odvráčati, opovírati, podírati.
Hinterwald *m.* zagórje.
Hinterwäldler *m.* zagórec, zagorjánec.
hinterwärts *adv.* (nach hinten zu) nazáj, nazád; (von hinten) odzád, od zadaj.
Hinterzeug *n.* podrépnica.
hinthun dejáti (dénem, dem), položíti; *impf.* dévati, polágati; (verthun) zapráviti, *impf.* zaprávljati. [svetá.
Hintritt *m.* odmrétje, odhód s tega
hinüber *adv.* tja črez, tja prek, na oni kraj, na ono stran, na ono plat; in der Zſſzg. mit Zeitwörtern pre-.
hinüberblicken tja črez poglédati; *impf.* tja črez pogledovati.
hinüberbringen črez správiti, prenésti; *impf.* črez správljati, prenášati.
hinüberfahren prepéljati (-péljem) se, prevésti (-vézem) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se.
hinüberführen prepéljati (-péljem). prevésti (-védem); *impf.* prepeljevati. prevájati.
hinüberhelfen na óno stran pomóči (-mórem), *impf.* — pomágati.
hinüberkommen priti (pridem) črez, na óno stran; *impf.* prihájati črez.
hinübertragen prenésti —, *impf.* prenášati črez, na óno stran.
hinüberwagen ſich úpati si črez, dŕzniti se črez, na ono stran.
hinunter *adv.* doli, tja doli, navzdól; in Bezug auf die Zuſammenſetzungen mit Zeitwörtern ſ. hinab und die damit zuſammengeſetzten Zeitwörter.
hinunterfahren navzdól —, doli péljati (péljem) se.
hinunterſpringen doli skóčiti.
hinuntertrinken iz-, popíti (-píjem).
hinunterwärts *adv.* doli, navzdól.
hinwärts *adv.* tja, tjákaj.
Hinweg *m.* pot tja; auf dem —e tja gredóč, tja gredé.
hinweg *adv.* proč, vstrán, nastrán, strani, s poti, v kraj; — von hier správi se odtód, pobéri se odtód; in der Zſſzg. mit Zeitwörtern od-, u-.
hinwegbegeben ſich odíti (-idem), odríniti, správiti se; *impf.* odhájati, správljati se.
hinwegbeißen odgrízniti.
Hinwegnahme *f.* odvzétje, odvzétek.
hinwegnehmen odvzéti (-vzámem), *impf.* odjémati (-jémljem), odvzémati.
hinwegraffen ſ. hinraffen.
hinwegſehen ſich über etw. ne glédati na kaj, ne márati česa, ne spotikati se nad čim.
hinwegwehen odvéti (-véjem).
hinwegziehen odtégniti, *impf.* odtegovati; *intr.* preséliti se, odíti (-idem): *impf.* preseljevati se. odhájati.

hinweiſen kázati (kažem) na kaj; pokázati, *impf.* pokazovati na kaj.

hinweiſend kazálĕn.

Hinweiſung *f.*, unter — auf ... kaže na ..., kažóč na ...

hinwelken véniti (venem), sehníti (sáhnem).

hinwenden tja kréniti, obŕniti; *impf.* obráčati.

hinwerfen tja vreči (vržem), zagnáti (-žénem), bútiti; *impf.* métati (méčem), zagánjati; etwas auf's Papier — načŕtati, naglo napísati (-píšem) kaj; ein Wort — podtekníti (-táknem), oméniti besédico; ſich — zavalíti se, zvŕniti se na tla; ſich auf die Knie — poklékniti, pasti (padem) na koléna (pred koga).

hinwieder *adv.* zopet (spet), iznóva.

hinwirken auf etwas delovati na kaj.

hinwürgen dáviti, dušíti; podáviti, podušíti.

hinzielen mériti; naméniti.

hinzu *adv.* k temu; in der Zſtg. mit Zeitwörtern pri-, do-.

hinzuaddieren prištéti (-štějem), *impf.* prištévati.

hinzubrocken pridrobíti, *impf.* pridrábljati.

hinzudringen pritísniti, privréti, pridréti (-dérem); *impf.* pritískati, privrévati, pridírati.

hinzufügen pristáviti, dostáviti, dodáti, pridéti (-dénem); *impf.* pristávljati, dodájati, dodévati, pridévati.

Hinzufügung *f.* pristávĕk.

Hinzugabe *f.* dodátĕk, pridatĕk.

hinzugießen pri-, dolíti (-líjem); *impf.* prilívati, dolívati.

hinzulaſſen pripustíti, *impf.* pripúščati. [ti.

hinzulaufen pritéči, priletéti; *impf.* pritékati, priletávati.

hinzulegen doložíti, priložíti; *impf.* dolágati, prilágati.

hinzuſchleichen pripláziti se, primúzati se, prikrásti (-krádem) se.

hinzuſchütten prilíti (-líjem), dolíti; *impf.* prilívati, dolívati; (trocenes) prisúti (-spèm); *impf.* prisípati (-sípljem).

hinzuthun pridejáti (-dénem, -dém), *impf.* pridévati.

hinzutreiben prignáti (-žénem), *impf.* prigánjati.

hinzutreten pristópiti, *impf.* pristópati.

Hinzutritt *m.* pristòp.

hinzuwerfen privréči (-vržem), *impf.* primétati (-métam).

hinzuzahlen pri-, doplačáti; *impf.* priplačevati, doplačevati.

hinzuzählen prištéti (-štějem), doštéti; *impf.* prištévati, doštévati.

hinzuziehen privléči, pritégniti.

Hiobspoſt *f.* žálostni glas, otóžno oznanílo.

Hippe *f.* óblat, mlinĕc; (kleine Senſe) kosa, résnica; (Gartenmeſſer) vinjak, vinóraz, noraz, rezník, kosír; *fig.* smrtna kosa.

Hippenbäcker *m.* óblatar.

Hirn *n.* možgáni *m. pl.*; (Mark) mozĕg; **Hirn-** možgánski.

Hirnentzündung *f.* vnétje možgánov.

Hirngeſpinſt *n.* izmíslek, izmišljáva, izmišljotina, blodnja.

Hirnhaut *f.* možgánska ópna; **=bruch** *m.* predòr možgánske ópne.

Hirnhöhle *f.* možgánska votlína.

hirnkrank na možgánih bolán.

Hirnlehre *f.* nauk o možgánih, možganoslóvje.

hirnlos brez možgánov; *fig.* budálast, bedast, nespámetĕn. [nost.

Hirnloſigkeit *f.* budálost, nespámet-

Hirnmark *n.* mozĕg.

Hirnſchädel *m.* črepínja, lobánja; *fig.* buča, betíca.

Hirnſchlag *m.* kap (-i) na možgánih.

Hirſch *m.* jelen; *dem.* jelénĕc, jelénček; **Hirſch-** jelénov, jelénski, jelénji.

Hirſchbock *m.* jelen samĕc, jelénščak.

Hirſchbrunſt *f.* jelénji gòn, jelénovo rúkanje.

Hirſchfänger *m.* lovski nož; játagan.

hirſchfarben jelénast, jelénove barve.

Hirſchfleiſch *n.* jelénovo mesó, jelenína.

Hirſchgarten *m.* jelenják, košutnják.

Hirſchgeweih *n.* jelénovi rogóvi *pl.*

Hirſchhaut *f.* jelénova kóža.

Hirſchhorn *n.* jelénov rog.

Hirſchhorngeiſt *m.* jelénovĕc.

Hirſchjagd *f.* lov na jelène.

Hirſchkäfer *m.* rogáč, kleščar.

Hirſchkalb *n.* jelénče (-ta).

Hirſchkuh *f.* košúta, jelénovka, jelénka.

Hirſchleder *n.* jelénje —, jelénsko usnje.

hirſchledern iz jelénjega ob. jelénskega usnja. [žila.
Hirſchruthe *f.*, **Hirſchziemer** *m.* jelénova
Hirſchzunge *f.* jelénov jezik.
Hirſe *f.* prosó; (geſtampft) pšeno, phanje; (gekocht) kaša, jaglíči *pl.*; **Hirſe-** prosén.
Hirſeacker *m.* prosíšče.
Hirſebrei *m.* proséna kaša, jaglíči *pl.*
Hirſebrot *n.* prosenják.
Hirſekorn *n.* prosó, proséno zrno.
Hirſemehl *n.* proséna moka.
Hirſeſtampfe *f.* stopa za prosó.
Hirſeſtroh *n.* prosénica, proséna slama.
Hirſetreter *m.* menč (mencà).
Hirt *m.* pastír; *dem.* pastírček; **Gemeinde—** črednik, varovčín; **Kuh—** kravár; **Schaf—** ovčár; **Ziegen—** kozár; **Schwein—** svinjár ꝛc.; — ſein pasti, pastirjevati; **Hirten-** pastírski.
Hirtenamt *n.* pastírska služba, pastírstvo.
Hirtenbrief *m.* pastírski list.
Hirtenflöte *f.* pastírska piščál (-i), žvegla; *dem.* piščálka, žvéglica; auf der — blaſen pískati, žvegláti.
Hirtengedicht *n.* pastírska pesém (-i), seljánka.
Hirtenhaus *n.* pastírska koča.
Hirtenknabe *m.* pastírček.
Hirtenleben *n.* pastírsko življénje, pastírjevánje; ein — führen pastírčevati, pastírjevati, pastiríčiti.
Hirtenmädchen *n.* pastírica.
hirtenmäßig pastírski; *adv.* pastírski, pastírsko.
Hirtenpfeife *f.*, **Hirtenrohr** *n.* pastírska piščál (-i), trsténica, žvegla.
Hirtenſtab *m.* pastírska pálica, (krávala). [stvo.
Hirtenſtand *m.* pastírski stan, pastír-
Hirtentaſche *f.* pastírska torba, (baška, lavšèk); *dem.* tórbica; (Pflanze) plešèc.
Hirtenvolk *n.* pastírji *pl.*
Hirtin *f.* pastírica; **Kuh—** kravarica; **Schaf—** ovčarica; **Ziegen—** kozarica; **Gänſe—** gosarica ꝛc.; — ſein pastiríčiti, pastiríčevati.
Hiſſe *f.* škripèc, vitèl.
hiſſen razpéti (-pnèm), razvíti (-víjem); *impf.* razpénjati, razvíjati; s škripcem vzdígniti, *impf.* vzdigovati.
Hiſtorie *f.* zgodovína, povéstnica; (Erzählung) pripovédka.
Hiſtorienmaler *m.* zgodopísni slikar.
Hiſtoriker, Hiſtoriograph *m.* zgodovínar, povéstničar, zgodopísec.
hiſtoriſch zgodovínski, zgodopísen.
Hitzblaschen *n.*, **Hitzblaſe, Hitzblatter** *f.* mozólj, ogrc, ogórčc, prišč; *dem.* mozóljček, ogórček.
hitzblütig vročekŕvèn, vroče krví.
Hitzblütigkeit *f.* vročekŕvnost.
Hitze *f.* vročína; **Glüh—** žgalína, peklína, pekóča vročína; **Sonnen—** pripéka, prigrévanje; (Schwüle) sopárica, sparína; *fig.* (Eifer) ogènj, goréčnost, vnetost; (Zorn) srd, gnev, jeza; (Heftigkeit) náglica, sila.
hitzen greti, topliti, žariti, vročíno délati; razgréti, razžariti; (von der Sonne) žgáti (žgèm), peči (pečem), pripékati, prigrévati.
hitzig vroč, gorèk, gorkóten; žgòč, pekòč; *fig.* ognjén, goréč, vnet; (heftig) nagèl, silèn; —e Krankheit vročínska bolézen (-i), vročíca, vročnica; —es Getränk močna pijáča; —es Eiſen razbéljeno želézo; —er Kampf vroča ob. huda bitka; nicht ſo — nikár tako naglo! le počási! polágoma! er wird gleich — precej mu zavrè, brž zraste; — antworten jezno odgovoríti, obrégniti se nad kom.
Hitzkopf *m.* vročeglávec, naglež, naglič, človek nagle jeze.
hitzköpfig vročeglàv, vročegláven, nagèl, silèn, nagle jeze.
Hitzmeſſer *m.* gorkomèr.
ho! *interj.* hò!
Hobel *m.* skobélj, stružèc, strugálnik, (oblič); (ein großer —) rogljáč.
Hobelbank *f.* skóbeljnik, strúžnica.
Hobeleiſen *n.* strúžno želézo.
hobeln skóbljati, strúgati, (óblati); oskóbljati, ostrúgati, (poóblati); *fig.* gláditi, likati.
Hobelſpan *m.* stružèk, ostrúžek; *coll.* ostrúžina, ostrúžki *pl.*, (óblanje, óblanci *pl.*).
Hoboe *f.* ſ. Hautbois.
hoch visòk; hohes Waſſer velika voda; hohe Meſſe vélika maša: hohes Feſt véliki praznik; hohe See široko morje,

odpŕto morje; es ist hohe Zeit čas je, že davno je bil čas, poslédnji čas je; im hohen Grade zeló, močnó, jako, silno; — und theuer schwören rotíti se, pridúšati se; etwas — aufnehmen v veliko část šteti (štejem) si kaj; Hoch! slava! in Zssgn.: pre-, prav, jako.

hochachtbar prespoštován, visóko cenjen, velecénjen, velespoštován.

hochachten zeló ob. močno číslati, spoštovati, céniti, častíti.

Hochachtung *f.* velíko —, visóko spoštovánje, číslanje.

hochachtungsvoll *adv.* z velíkim spoštovánjem.

Hochaltar *m.* véliki oltár.

Hochamt *n.* vélika maša.

hochanſehnlich veleuglédən, prečastít, prespoštován.

hochäſtig visokovéjən, visokovéjnat.

Hochbau *m.* vrhutálna stavba.

hochbegabt bogáto obdarován; *fig.* zeló nadárjen. [nòg.

hochbeinig nogàt, visokonòg, dolgo-

hochbejahrt jako stár, zeló prilétən.

hochberühmt veleslávən, preslávən, preimenitən, slovèč.

hochbetagt ſ. hochbejahrt.

Hochblatt *n.* ovršni list.

Hochdero Vaš, Njih, Njegòv.

hochdeutſch visokonémški.

Hochdruck *m.* visóki tlak.

Hochebene *f.* visóka raván (ravní), — planóta.

hochedel visokoplemenit, prežláhtən.

hochedelgeboren preblagoróden, visokoróden; Euer Hochedelgeboren preblagoródni gospód, Vaše preblagoródje.

hochehrwürdig prečastít, velečástən, prečastítljiv, prečástən.

hocherfreut ves vesél, jako vesél.

hocherhaben vzvišen.

hochfahrend prevzétən, napíhnjen.

Hochfläche *f.* gorska planóta, gorska raván (ravní).

hochfliegend visokoletèč.

Hochflut *f.* visóka plima; povódənj (-i).

hochfürſtlich knéževski; —e Gnaden svetli knez. [njen.

hochgeachtet visóko spoštován, velecé-

hochgebildet veleizobražen.

Hochgebirge *n.* visóko goróvje, planína.

Hochgebirgsſee *m.* planínsko jezéro.

hochgeboren visokoróden; Euer Hochgeboren visokoródni gospód, Vaše visokoródje.

hochgeehrt prečastít, velečastít, prespoštován.

hochgelobt zeló hvaljen, velehváljen.

hochgeprieſen visóko slavljen, veleslávljen.

Hochgericht *n.* morišče. [spèv.

Hochgeſang *m.* visóka pesém (-i), slavo-

hochgeſinnt visokomíseln, visokodúšən.

hochgeſpannt jako napét, z velíko napétostjo.

hochgeſtellt visók, na visóki stopnji stojèč.

hochgewaltig preoblástən.

hochhalſig dolgovrátən, dolgovràt.

hochhalten spoštovati, visóko číslati ob. céniti.

hochheilig presvét.

hochherzig blagosrčən, blagodúšən; velikosrčən, velikodúšən.

Hochherzigkeit *f.* blagodúšje, blagosrčje; velikodúšnost, velikosrčnost.

Hochholz *n.* vrhovína, vrhóvje.

hochintereſſant velezanimiv.

Hochland *n.* višávje, visóke gorè *pl.*

Hochländer *m.* gorénjec, gorjánec.

höchlich *adv.* jako, zeló, močnó.

hochlöblich preslávən, veleslávən.

Hochmuth *m.* napìh, prevzétnost, ošábnost, oholóst.

hochmüthig napíhnjen, napíhnjen, prevzétən, ošábən, ohól; — ſein prevzetovati.

Hochmüthige *m.* prevzétnik, prevzétnež, ohólež, napíhnjenec, ošábnik; *f.* prevzétnica, ošábnica.

Hochofen *m.* plavž.

Hochplateau *n.* ſ. Hochebene.

hochpreiſen slavíti, poveličeváti.

Hochprieſter *m.* véliki duhóvnik, véliki mašnik; =amt *n.* véliko duhóvništvo, služba vélikega duhóvnika, duhóvsko poglavárstvo.

hochroth zarípljen, zarípəl, živo rdèč.

hochſchätzen zeló spoštovati, číslati, céniti.

Hochſchätzung *f.* visóko spoštovánje, visóko číslanje. [bedràt.

hochſchenkelig visokostegnàt, visoko-

Hochſchule *f.* vseučilíšče, visóka šola.
hochſchulterig visokoplèč, visokoplečàt.
hochſchwanger blizuporódna, blizu poróda.
hochſelig rajni, *(subst.)* rajnik, slávnega spomína.
Hochſinn *m.* visokodúšje, blagodúšje.
hochſinnig visokodúšen, blagodúšen, visokomíseln.
Hochſitz *m.* prestol, prestólje.
Hochſpannungsleitung *f.* (bei d. Elektr.) jako napét tokovòd, tok z veliko napétostjo.
höchſt *adv.* zeló, prav zeló, jako; —e (der, die, das) najvíšji; —e Zeit skrajni ob. zadnji čas; in Zſſgn. pre-.
hochſtämmig visokodébeln.
Hochſtapler *m.* baháški slepár.
höchſtbeſteuerte *m.* najvíšji obdáčenec.
höchſtbetrag *m.* najvíšji znesèk, največji znesèk.
höchſteigen svoj, lastèn.
höchſtens *adv.* kvéčjemu, največ.
höchſtgnädig premílostljiv.
höchſtgütig predobrótljiv.
Hochſitz *n.* stólnica.
Hochſtoß *m.* sunèk kvišku.
hochtrabend šopírèn, napúhnjen, ošábèn, nadút.
hochverdient velezaslúžèn.
Hochverrath *m.* veleizdája.
Hochverräther *m.* veleizdajávec, veleizdájnik.
Hochwald *m.* visóki gòzd, visokoplódni [gòzd.
Hochwaſſer *n.* povódènj (-i).
hochwichtig prevážèn, velevážèn, preimenitèn.
Hochwild *n.* vélika divjáčina.
hochwipfelig visokovrh.
hochwohlgeboren preblagoróden; Euer Hochwohlgeboren Vaše preblagoródje, Vaša veleblagoródnost, preblagoródni gospod.
Hochwürden, Euer — prečastíti, prečástni ob. velečástni gospod.
hochwürdig prečastít, prečastítljiv; das Hochwürdige, das Hochwürdigſte sveto Rešnje Teló (-lésa).
Hochzeit *f.* svatba, ženitnina, ženitvovánje, pir, gostovánje; auf der — ſein svatovati, pirovati, v svatih biti (sem); zur — gehen v svate iti (grem).
hochzeitlich svátovski, svatben, ženitovánjski, pirovèn. [rovni.
Hochzeits- svátovski, ženítbeni, pi-
Hochzeitsanführer *m.* starejšína.
Hochzeitsbett *n.* svátbena póstelja.
Hochzeitsbitter *m.* zovčín, pozavčín, pozóvič.
Hochzeitsfeier *f.* svatba, svátovščina, pirovánje.
Hochzeitsgaſt *m.* svat, gostovánjščak; (ein ungeladener) prežar, voglár, šeškar.
Hochzeitsgeſchenk *n.* svátbeno darílo, svátbeni dar.
Hochzeitsgewand *n.* svátbeno oblačílo, svátovska obléka.
Hochzeitskranz *m.* svátovski venèc.
Hochzeitskuchen *m.* svátbeni koláč, (in Stml. bosman). [ščaki.
Hochzeitsleute *pl.* svatje, gostovánj-
Hochzeitslied *n.* svátovska pesèm (-i).
Hochzeitsmahl *n.* svátbeni obèd, pir, svátbeno gostovánje, svatovánje.
hochzeitsmäßig svátovski. [ka.
Hochzeitsmutter *f.* teta pri svatbi, svat-
Hochzeitspaar *n.* ženin in nevésta, (novíci *pl.*).
Hochzeitsvater *m.* oče starejšína.
hochzuverehrend prespoštován, zeló spoštován.
Hocke *f.* stavèk, razstávka; (e. größere) kopa, kopíca; krošnja; die Garben in —n ſetzen snope stávkati ob. v kopo (kopíco) dévati; einen auf die — nehmen koga na hrbèt, štuporámo zadéti (-dénem) ob. vzéti (vzámem), opŕtiv vzéti koga.
hocken Garben snopje stávkati, razstávljati, v kope dévati; *intr.* (kauern) čepéti, tíčati (tičím), kúčati (kučím); (niederhocken) počéniti, *impf.* počépati.
Höcker *m.* grba, grbína.
höckerig grbav, grbast, grbínast.
Höckerige *m.* grbavèc, grbèc.
Höckerzahn *m.* grbáč.
Hockſtellung *f.* počépni ustòp.
Hode *f.* modo, *pl.* moda; e. Thiere die — ausſchneiden kopíti živál.
Hodenbruch *m.* kila; am — leidend kilav, putav.
Hodenſack *m.* mošnja, modnják, mód-
Hof *m.* dvòr, dvoríšče, borjáč; (um den Mond) obstrét (-i), kolobár, krog;

(Meierhof) pristáva; **Hof-** dvorni, dvorski.

Hofagent *m.* dvorni opravník.

Hofamt *n.* dvorni urȁd.

Hofbeamte *m.* dvorni urádnik.

Hofbediente *m.* dvorni služábnik.

Hofbrauch *m.* dvorska naváda ob. šega.

Hofburg *f.* dvòr, prestólni grad; =**wache** *f.* dvorska —, dvorna straža.

Hofcommiſſion *f.* dvorna komisija.

Hofdame *f.* dvorjánka.

Hofdecret *n.* dvorni dekrét.

Hofdienſt *m.* dvorska ob. dvorna služba.

hoffähig sposóben za dvor, kdor ima pri dvoru pristòp.

Hoffart *f.* gizda, gizdávost; napùh.

hoffärtig gizdàv, gizdáven; napúhnjen; — ſein gízdati se, gízditi se.

Hoffärtige *m.* gizdalín, gizdávec, gizdáč; *f.* gizdávka.

hoffen úpati, nádejati se; (erwarten) čákati, pričakovati, zanášati se na kaj; ſicher — v svesti si biti (sem) česa.

hoffentlich *adv.* upam, úpati je, da..., bržkone, najbrž.

Hoffer *m.* úpavec; pričakovávec.

Hoffnung *f.* up, úpanje, nada, nádeja; (Erwartung) pričakovánje; ſich — machen auf etwas zanášati se na kaj; in der — ſein noséča, košáta biti (sem); die — iſt zu Waſſer geworden up je po vodi splaval.

hoffnungslos obúpen, brezúpen, brez upa, brez nade.

Hoffnungsloſigkeit *f.* obúpnost, brez-

hoffnungsvoll nadepóln, poln nade, poln úpanja.

Hoffrau *f.* dvorska gospá, dvorjánka.

Hoffräulein *n.* dvorska gospodična.

Hofgericht *n.* dvorno sodíšče.

Hofgeſinde *n.* dvorska družína, dvórniki *pl.*

Hofhaltung *f.* dvorjánstvo, dvòr.

hofieren dvoríti, dvorovati; (ſchmeicheln) prilizovati se, prikupovati se, slíniti se, sladkáti se okoli koga.

Hofjäger *m.* dvorski lovec.

Hofjunker *m.* dvorjánič.

Hofkammer *f.* dvorna kómora.

Hofkanzlei *f.* dvorna pisárnica.

Hofkanzler *m.* dvorni kancelár.

Hofkaplan *m.* dvorni kaplán.

Hofkirche *f.* dvorna cerkev.

Hofkriegsrath *m.* dvorni vojáški svèt.

Hoflager *n.* dvòr, dvorno stanovalíšče; ſein — halten dvorovati, stolovati.

Hoflehen *n.* dvorski fevd.

Hofleute *pl.* dvórniki, dvorjáni.

höflich vljúden, priljúden; dvorljiv.

Höflichkeit *f.* vljúdnost, priljúdnost; dvorljívost.

Höfling *m.* dvorjàn, pridvórnik.

Hofmann *m.* dvorjàn, dvorjánec, dvornik.

hofmäßig dvorski, dvorjánski.

Hofmeier *m.* dvorni pristávnik.

Hofmeiſter *m.* dvorni uprávnik; (Hauslehrer) domáči učítelj, odgojitelj.

Hofnarr *m.* dvorski norec ob. pavliha.

Hofpartei *f.* dvorna stranka.

Hofplatz *m.* dvorni trg.

Hofprediger *m.* dvorni pridigar.

Hofrath *m.* dvorni svétnik; (Amt) dvorni svèt.

Hofraum *m.* dvoríšče, borjáč.

Hofrecht *n.* dvorska pravica.

Hofſchatzmeiſter *m.* dvorski blagájnik.

Hofſchranne *m.* podli pridvórnik.

Hofſecretär *m.* dvorni tajnik.

Hofſtatt *f.* dvorska ob. dvorna šega.

Hofſtaat *m.* dvor cesárski ob. kraljévski, dvórništvo; (Hofleute) dvorjáni, dvorjánstvo.

Hofſtab *m.* dvorski štab.

Hofſtelle *f.* dvorna služba, dvorno oblástvo.

Hoftafel *f.* dvorna miza, dvorni obèd; dvorna deskà, — knjiga.

Hoftheater *n.* dvorno gledíšče.

Hofthür *f.* dvoríščne duri *pl. f.*

Hofweſen *n.* dvorstvo, dvorjánstvo.

Hofzirkel *m.* dvorsko društvo ob. kolo.

Höhe *f.* višáva, visočina, višína, visokóst; (ein Hügel) vrh, višek, vršína; in die — kvišku; in die — ſpringen poskóčiti, *impf.* poskakovati; ſich in die — richten zravnáti se, pokóncu se postáviti, (mit Anſtrengung) skoléhati se; in die — gehen (vom Preiſe) rasti; poskóčiti; in die — treiben gnati (žénem); povzdígniti.

Hoheit *f.* visokóst; — Gottes božje veličástvo; kaiſerliche — cesárska Visokóst.

Hoheitsrecht *n.* vladárska pravica.
Hohelied *n.* visóka pesëm (-i), Salomónova pesem (-i).
Höhenlage *f.*, **Höhenſtand** *m.* višína.
Höhenmaß *n.* mera visokósti.
Höhenmeſſer *m.* višinomër.
Höhenrauch *m.* čad, višávski dim.
Höhenunterſchied *m.* razlóčëk visokósti.
Hoheprieſter *m.* véliki duhóvnik; =amt *n.* véliko duhóvništvo, — duhóvstvo.
Höhepunkt *m.* vrh, višëk, témenik.
höher višji; *adv.* više; höhere Gewalt presíla.
hohl votël, šupëlj; (eingebogen) vbókël. uléknjen, vdrt, žlámborast; (von der Stimme) votël, zamólkël; (von den Augen) vdrt, upádël; —e Hand pest (-i), šaka; —er Weg sotéska, tésën (-i); die See geht — morje se je vzbúrkalo, morje žene velíke valóve.
Hohl- votli; =ader *f.* votla žila, vélika privódnica.
hohläugig z vdrtimi očmí, vdrtih očí. upádlih očí.
Hohlbacke *f.* upádlo lice.
Hohlbeil *n.* teslo, tesla.
Höhle *f.* votlína, duplína, duplo, šupljína; (Erdhöhle) jama, špilja, nora; (des Wildes) luknja, brlòg; (Abgrund) brezno (brezdno, brezdën), udrtína.
Hohleiſen *n.* žlebílo, žlebáto dleto.
höhlen votlíti, dolbsti (dolbem), šúpljiti; izvotlíti, prevotlíti, izdólbsti.
Höhlenbär *m.* medved brlógar, medved jamar.
Höhlenbewohner *m.* jamar, jamnik, špiljar, dúpeljnik; =in *f.* jámarica.
Höhlenfluſs *m.* reka jámarica.
höhlenförmig jamast, špiljast.
Hohlgang *m.* podzémeljski hodník, podzémski svòd.
Hohlglas *n.* jámičasto steklo, vbóklo —. žlébasto steklo.
Hohlhand *f.* pest (-i), šaka.
Hohlheit *f.* votlost, šupljost, praznost, puhlost.
Hohlkehle *f.* žlebič.
Hohlkehlhobel *m.* žlébičnik.
Hohlkopf *m.* puhloglávëc; bedák.
Hohlkreiſel *m.* volk, brndalo, brunda.
Hohllinſe *f.* jámičasta leča.
Hohlmaſche *f.* votla petlja.
Hohlmaß *n.* suha mera, posodna mera.
Hohlmeißel *m.* žlébasto dleto, žlebílo, dolbílo, dolbáč.
Hohlnaht *f.* živi šiv.
Hohlraum *m.* votlína.
Hohlſaum *m.* živi rob. [cálo.
Hohlſpiegel *m.* vdrto ob. jámasto zr-
Höhlung *f.* votljénje, šúpljenje; votlína, šupljina; (ausgemeißelte —) dolbína; (durch u. durch gemacht) tuljáva.
Hohlvene *f.* vélika privódnica.
hohlwangig vdrtih lic, suhih lic.
Hohlweg *m.* klanëc, sotéska, tesën (-i): (zwiſchen hohen Felſen) predúh.
Hohlwurz *f.* (*Corydalis cava*) votlogomóljčasti petelínček.
Hohlziegel *m.* koréc, žlebnják, žlebnik, koritnik.
Hohlzirkel *m.* ostí *pl. f.*, šestílo za merilo votlín.
Hohn *m.* poróga, róganje, zasmehovánje, posmehovánje, zasrámba; einem — ſprechen rógati se, posmehovati se komu; zasramovati —, zasmehovati koga.
höhnen zasramovati, zasmehovati, sramotíti (koga), posmehovati se ob. rógati se (komu).
Höhner *m.* zasmehovávëc, sramotívëc; =in *f.* zasmehovávka, sramotívka.
Hohngelächter *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
höhniſch porogljìv, posmehljìv, zasmehljìv, zasramoválën.
hohnlachen posmehovati se (komu), rógati se (komu), zasmehovati (koga).
Hohnlachen *n.* zasmehovánje, posmehovánje, róganje.
Hohnlacher *m.* zasmehovávëc, posmehovávëc; =in *f.* zasmehovávka, posmehovávka.
Hohnrede *f.* porogljívi govor.
Hohnſprecher *m.* ſ. Hohnlacher.
Hohnwort *n.* porogljíva ob. zasmehoválna beséda.
hoho! *interi.* ohó!
Höker *m.* bránjevëc, prekúpëc; =ei *f.* branjárstvo, prekupčija, prekupovánje; =in *f.* bránjevka, prekupovávka.
hökern branjáriti, prekupovati.
hold vdán, naklónjen, nagnjen; (liebreich) mil, blag, ljubeznìv, ljubëk.

Hold *m.* (Unterthan) podložnik; (Bergheld) gornik, nagornják.

holdselig blagomíl, ljubezniv. [vost.

Holdseligkeit *f.* blagomílost, ljubezni-

holen etwas iti (grem) po kaj, prinésti (-nésem) kaj; *impf.* hóditi po kaj, prinášati kaj; jemanden auf einem Wagen — po koga z vozom iti; — lassen etwas posláti (pošljem), *impf.* pošíljati po kaj; sich Schläge — izteknîti (-táknem) jo, izkúpiti jo; sich eine Krankheit — nalésti (-lézem) od. nakópati (-kópljem) si kako bolézen; Athem — dihati, sopsti (sopem), oddihovati si; Seufzer — vzdíhniti; *impf.* vzdihovati, stókati.

Holster *f.* (Pištolenbehältniš) tòk.

holla! *interi.* àla! àlo! na noge! pokóncu!

Hölle *f.* pekèl; *fig.* einem die — heiß machen podkúriti komu; **Höllen-** peklénski.

Höllenangſt *f.* peklénski strah, neizrečéni strah. [nèc.

Höllenbewohner *m.* peklénščak, pekle-

Höllenbrut *f.* peklénski rod, vražja zaléga, vražje pleme (-na).

Höllendrache *m.* peklénski zmaj.

Höllenfahrt *f.* hod —, pot v pekèl.

Höllenfeuer *n.* peklénski ogénj.

Höllenfürſt *m.* peklénski vladár.

Höllengeiſt *m.* peklénščak, peklénski od. hudi duh.

Höllenmacht *f.* peklénska oblást (-i).

Höllenmaſchine *f.* peklénski stroj.

Höllenpein *f.* peklénsko trpljénje.

Höllenpforte *f.* peklénska vrata *pl.*

Höllenreich *n.* peklénsko kraljéstvo.

Höllenſchlund *m.* peklénsko žrelo od. brezno.

hölliſch peklénski, vražji, zlódejski.

Holm *m.* holmèc; otóčèk; (Querbalken) prečnik; *turn.* brádelnica, léstvenica.

Holper *m.* grbavína, grba, gruda.

holperig grbavinast, grbast, grudast, grudnat; nerávèn.

holpern, der Weg holpert cesta je grbavínasta; (vom Wagen) drncati se, drkotáti (-ám, drkóčem), strésati se; spotikati se.

Holunder *m.* bezèg, bezgóvec; španſcher — španski bezèg, lípovka; **Holunder-** bezgóv.

Holunderblüte *f.* bezgóvo cvetje.

Holunderholz *n.* bezgóv les, bezgovína.

Holunderſtrauch *m.* bezgóvec; *coll.* bezgóvje, bezgovína.

Holunderthee *m.* bezgóv čaj.

Holz *n.* lés; *coll.* lesovína; Brenn— drva *pl.*; grünes — sirovína; morſches — prhljád (-i), gnilád (-i); ein Scheit — poléno; *dem.* polénce; — ſpalten drva cépiti; Bau— fällen les sékati; Brenn— fällen drva sékati, drváriti; zu — werden lesenéti, drevenéti; zlesenéti, zdrevenéti; in Zſtzgn. mittelſt -ovina od. -ina, z. B. Eichenholz dobovína, hrastovína; Buchenholz bukovina ꝛc.; **Holz-** (Holz betreffend) lesni; (aus Holz beſtehend) lesén.

Holzabfälle *pl.* ivér (-i) *f.*, ivér *m.*, trščice *pl.*; *coll.* ivérje.

Holzader, Holzflader *f.* lesna žila, lesna maróga, imra.

Holzapfel *m.* lesníka, lesnjáča.

Holzapfelbaum *m.* lesníka, lesnjáča.

Holzapfelmoſt *m.* lesníkovec. [lesá.

Holzarbeit *f.* leséna roba, izdélek iz

Holzarbeiter *m.* drvár; izdelovátelj leséne robe.

holzarm brezdrvèn, brezlésen.

holzartig drvénast, lesénast.

Holzart *f.* drevnica, dreváča, tepáča.

Holzband *n.* leséni obróč.

Holzbeſtand *m.* rastóče lesóvje. [nje.

Holzbezug *m.* dobívanje lesá, drvarje-

Holzbirn *f.* drobnica, loška hruška, lesnjáča.

Holzbock *m.* (Sägebock) kobíla, koza; (Zecke) navádni klòp, klèšč.

Holzboden *m.* drvárnica.

Holzbündel *n.* bútara od. naramèk drv.

Holzdeputat *n.* dodátèk, pribóljšek v drvih.

Holzdieb *m.* lesni tat, drvni tat.

holzen les od. drva sékati, drváriti, les od. drva správljati.

Hölzer *m.* lesar.

Hölzer *pl.* (Stiefelhölzer) les za škornje, kopita *pl.*, kalúpi *pl.*

hölzern lesén, drvén; (ungeſchickt) okórèn, štorast; (v. Geſchmack) pust, neslástèn, neslán.

Holzerſparnis *f.* prihranitèv drv.
Holzfäller *m.* drvár.
Holzfaſer *f.* lesno vlakno, lesna lika.
Holzfaſſung *f.* leséni obróbek.
Holzfäule *f.* gnilóba, trohnóba, prhnénje drv ob. lesá.
Holzfreſſer *m.* drvojédec, kukéc.
Holzfuhre *f.* voz drv; vožnja drv.
Holzgegend *f.* lesóvje, drvánja.
Holzgeiſt *m.* lesna žestína.
Holzgerechtigkeit *f.* pravíca na drva, pravíca na gozd.
Holzgrund *m.* leséna podlága.
Holzhacker *m.* drvár. [drvi.
Holzhandel *m.* kupčija z lesom ob. z
Holzhändler *m.* lesni trgóvec, trgóvec z lesom, lesar.
Holzhaufe *m.* kùp drv; (geſchichtet) skládanica, skládalnica.
holzicht lesénast, drvénast.
holzig z lesom ob. drevjem zarástel; lesén, lesnat, drevén.
Holzkeil *m.* zagózda.
Holzkern *m.* lesni srdék.
Holzkirſche *f.* necépljena črešnja.
Holzklotz *m.* klada, tnalo, panj. panjáč.
Holzkohle *f.* drvni ogél; *coll.* drvno oglje.
Holzkrähe *f.* siva vrana, zeléna vrana; črna žolna, pivka.
Holzlege *f.* drvárnica.
Holzleſe *f.* pobíranje drv.
Holzlieferung *f.* dobáva lesá, dostávljanje lesa, — drv.
holzlos brezdrvén, brezlésen. [lesá.
Holzmangel *m.* pománjkanje drv, —
Holzmarkt *m.* lesni ob. drvni trg, trg za les ob. za drva.
Holzmaſt *f.* žir, žirovína.
Holzmehl *n.* črvojédina, črvojéd (-i).
Holzmiſt *m.* listni gnoj.
Holznagel *m.* klin.
Holzpflanzung *f.* gozdni nasàd.
Holzpflege *f.* lesoréja. [drvíšče.
Holzplatz *m.* tnalo, drvotòn, náton;
Holzpreis *m.* drvna cena.
Holzrechen *m.* grablje *pl.* za drva.
holzreich lesovít, drvnat.
Holzrieſe *f.* drča za drva, drča za les.
Holzſache *f.* leséna roba, lesovína.
Holzſäge *f.* žaga za lés.
Holzſäger *m.* žagar.
Holzſammlung *f.* zbirka ráznega lesá.
Holzſcheit *n.* poléno.
Holzſchieber *m.* véslica, lopár.
Holzſchlag *m.* sékanje drv, drvosèk; posekalíšče, (frata).
Holzſchlägel *m.* bat, batéc, kij, kijáča.
Holzſchläger *m.* drvár, drvosèk.
Holzſchleife *f.* ſ. Holzrieſe.
Holzſchneidekunſt *f.* lesorézba.
Holzſchnepfe *f.* kljunáč, sloka.
Holzſchnitt *m.* lesorèz; Holzſchnitt- lesorézni.
Holzſchnitzer *m.* lesorézec, izdelovátelj lesénih podób.
Holzſchoppen, -ſchuppen *m.* drvárnica.
Holzſchuh *m.* coklja. [drv.
Holzſchwemme *f.* plavljénje drv, splàv
Holzſervitut *f.* drváščina, služnost drvoséka.
Holzſieb *n.* rešéto, reta.
Holzſpan *m.* ivér (-a, -i), ščep, ščepa, treska, trska.
Holzſpanleuchter *m.* čelésnik, čelešnjak.
Holzſplitter *m.* ivér (-a, -i), ivérje, ščèp, ščepíca, tršíca.
Holzſtift *m.* klinec; *dem.* klinček.
Holzſtoff *m.* lesovína.
Holzſtoß *m.* sklada, skládanica, skládalnica, krada.
Holzſtumpf *m.* panj, štor, paróbek.
Holztaube *f.* divji golób, duplar.
Holztheer *m.* lesni katran.
Holztrift *f.* plovba, plavljénje lesa.
Holzung *f.* drvárjenje, sékanje drv; (Gehölz) grmóvje, šuma.
Holzungsrecht *n.* pravíca drvárjenja, drváščina.
Holzverkauf, Holzverſchleiß *m.* prodája lesá ob. drv.
Holzverwalter *m.* oskrbník lesá, drv.
Holzvorrath *m.* zalóga lesá, — drv, lesna zalóga.
Holzwanze *f.* gozdna stenica.
Holzware *f.* leséno blagó, leséna roba.
Holzwärter *m.* logar.
Holzweg *m.* pot v lés, pot v gozd, gozdna pot; er iſt auf dem —e zašel je s prave poti, moti se.
Holzwerk *n.* lesenína, izdélki iz lesá.
Holzwurm *m.* kukéc, trdoglàv, drvotòč.
Holzzeit *f.* drvárski čas, doba za sékanje lesá.

Holzzucht *f.* lesoréja, lesogója.
Holzzunder *m.* žigra.
Homiletik *f.* homilétika, nauk o cerkvénem govórništvu.
homiletiſch homilétičen.
Homilie *f.* homilija, razkládanje. sv. pisma.
homogen istovŕstěn, istoróděn, enovŕstěn.
homolog, homonym ſ. gleichnamig, gleichlautend.
Homöopathie *f.* homeopatíja.
homeopathiſch homeopátski.
honett poštèn, pristójěn.
Honig *m.* med (-a, -ú), strd (-í); — bauen čebeláriti; — brechen čebéle izpodrézati (-režem), *impf.* izpodrezávati; einem — um den Bart ſchmieren prilizováti se komú, sladkáti se okóli koga; **Honig-** medéni, medni, strdéni, strdni.
Honigapfel *m.* medeník, medíška.
Honigbär *m.* medved čebelár.
Honigbau *m.* čebelárstvo.
Honigbauer *m.* čebelár, medár.
Honigbehältnis *n.* medna posóda.
Honigbiene *f.* medonósna čebéla.
Honigbirne *f.* medníca, medénka.
Honigbrantwein *m.* medénovec.
honigerzeugend medoróděn.
Honigeſſer *m.* medojédec.
honigfarben medenobárvěn.
Honigfladen *m.* sat (-a,-ú); *coll.* satovjé.
honigfließend medotócěn, medonósěn.
Honigfrau *f.* medarica.
Honiggaſſe *f.* medárske úlice *pl.*
Honiggefäß *n.* medovník, medovnják.
Honiggelte *f.* golída za med.
Honiggeruch *m.* duh po medu, vònj po medu, medni duh, medni vònj.
Honiggeſchmack *m.* okús po medu, medni okús.
Honiggras *n.* medéna trava.
honighaft medast, medovít.
Honighandel *m.* medárstvo.
Honighändler *m.* medár.
Honighummel *f.* čmrlj medokrádnik.
Honigkorb *m.* medovnják.
Honigkuchen *m.* medéni ob. strdéni koláč, strdenica.
Honiglefe *f.* nabíranje medú.
Honiglippe *f.* medéna ústnica.
Honigmaul *n.* medolízec.
Honigmund *m.* medéna ob. medenosládka usta.
Honigprobe *f.* oglèd ob. poskús medú.
Honigquelle *f.* izvírek ob. izvòr medú.
Honigrede *f.* medosládki govor.
honigreich medovít, médovnat.
Honigſaft *m.* medéni sok.
Honigſammler *m.* medobèr.
Honigſcheibe *f.* sat; *coll.* satovjé, satjé.
Honigſchneiden *n.* izpodrezovánje satovjá. [dom.
Honigſchnitte *f.* rezljaj kruha z me-
Honigſeim *m.* čisti med, čista strd (-i) (ki se cedi iz satovjá), med samotòk.
Honigſtimme *f.* medosládki glas.
honigſüß medén, medosládek, sladék kakor med.
Honigthau *m.* medéna rosa.
Honigtopf *m.* loněc za med.
Honigtrank *m.* medica.
Honigwaſſer *n.* medéna voda.
Honigwein *m.* medica.
Honigzehent *m.* desetína od medú.
Honigzelle *f.* medéni lonček.
Honigzins *m.* medarína.
Honorar *n.* nagráda, plačilo.
Honoratioren *pl.* imenítniki, odličniki, dostojánstveniki, dostójniki, častna gospóda.
honorieren častíti; počastíti; (bezahlen) nagradíti, pláčati; *impf.* plačevati.
Hopfen *m.* hmèlj; da iſt — und Malz verloren vse je izgubljéno; **Hopfen-** hmeljni, hmeljev. [ti.
hopfen hméljiti; ohméljiti, nahméljiHopfenacker *m.* hmeljník, njiva za hmèlj.
Hopfenbau *m.* hmeljárstvo; den — betreiben hmeljáriti, s hmeljárstvom se pečáti.
Hopfenbauer *m.* hmeljár.
Hopfenbier *n.* hméljevec.
Hopfenboden *m.* svet ob. tlà (tal) za hmèlj.
Hopfendarre *f.* hmeljna sušílnica.
Hopfenfeld *n.* hméljišče, polje za hmèlj.
Hopfenhandel *m.* hmeljárjenje. kupčija s hmeljem.
Hopfenkammer *f.* hmeljníca.
Hopfenklee *m.* pólžarica.
hopfenreich hmeljevít.

Hopfensack *m.* vreča za hmèlj.
Hopfenseide *f.* ſ. Flachsſeide.
Hopfenſtange *f.* kol za hmèlj; *fig.* (eine lange hagere Perſon) dolgež, rantež, dolgín.
Hopfenwaſſer *n.* hmeljevica.
Höpfner *m.* hmeljár.
hopp, hops *interi.* hop! hops! hopsasa!
hopſen poskakovati; poskóčiti.
Hopſer *m.* poskakovávec, skakáč; poskòk. [slíšati.
hörbar slišèn, slišljìv, kar se more
Hörbarkeit *f.* slišnost.
horchen prisluškovati, prislúškati, posluškovati, prislúšati, na uho vleči.
Horcher *m.* prisluškovávec, prisluškávec, prisluševávec; =in *f.* prisluškávka, prisluševávka.
Horchhaus *n.* poslušálnica. [vánje.
Horchwinkel *m.* kotíček za prisluše-
Horde *f.* čreda; (v. Menſchen) truma, tròp, krdélo.
Hordenführer *m.* krdélnik. [ma.
hordenweiſe *adv.* na trume, krdélo-
hören slíšati (-šim), čuti (čujem); auf etwas — kaj poslúšati; man höre nur le poslušájte; laſs — no povéj; das läſst ſich — to je nekaj, ta nekaj veljá; er läſst nichts von ſich — ne dá glasú od sebe; er hört nicht auf meinen Rath ne poslúša me, ne mara za moj svet.
Hören *n.* sluh, slíšanje; daſs einem das — und Sehen vergeht da preslíšati ni mogóče.
Hörenſagen *n.*, von — po slišanju, po drugih, od drugih; ich habe es von — povédano mi je, drugi so mi to povédali, od drugih vém.
Hörer *m.* poslušávec; =in *f.* poslušávka.
hörig podlóžèn.
Hörigkeit *f.* podlóžtvo, podlóžnost, podáništvo.
Hörigkeitsverband *m.* zveza podlóžtva, podániška vez (-í).
Horizont *m.* horizont, obzòr; das geht über ſeinen — tega njegov um ne doséže, tega ne douméje.
horizontal vodorávèn, porázèn, horizontálèn; —e Gliederung porázna izobrázba.
Horizontalebene *f.* vodorávna —, horizontálna ploskôv.
Horizontalität *f.* vodorávnost.
Hörmittel *n.* slišálo.
Horn *n.* rog; *dem.* rožič, rožíček; (Backen) rogélj; (Blasinſtrument) rog, rožnica, trobílo; zu — werden roženéti; oroženéti, oroženíti se; Hörner habend rogàt; ohne Hörner mulast; von — rožén; mit gewundenen Hörnern vitoròg; Horn- (mit Hörnern verſehen) rogàt; (aus Horn gemacht) rožén.
Hornadler *m.* kljunorózec.
Hornamboſs *m.* rogáč.
Hornarbeit *f.* rožéno delo, roženi izdélek, roženína.
Hornarbeiter *m.* roženínar.
hornartig rožénast, rogast.
Hornbeize *f.* rožno lužílo.
Hornbläſer *m.* trobivec na rog; =in *f.* trobívka na rog.
Hornblende *f.* rogováča.
hornen tróbiti, na (v) rog tróbiti.
hörnen bosti (bodem); einander — bosti se; (vom Kleinvieh) tŕkati se.
hörnerlos brezròg, mulast.
Hörnerſchall *m.* trobljenje, trobljáva.
Hörnern *m.* slušni živec.
Horneule *f.* *(Strix otus)* mala úharica.
hornförmig rogast; ſich — krümmen rožičiti se. [nogi.
hornfüßig rogonòg, s kopítom na
Hornhart trd kakor rog. [očnica.
Hornhaut *f.* (im Auge) roženíca, belo-
hornicht rožénast, rogast.
hörnig rogàt.
Hornis *f.* sršen (-šéna); **Hornis-** sršénov, sršénji.
Horniſt *m.* troběc, trobentáč.
Hornjagd *f.* lov z rogom.
Hornjagen *n.* gonja z rogom, — s trobljenjem, — s trobljávo.
Hornklee *m.* nokóta; device Marije kožúšček.
Hornkraut *n.* *(Cerastium)* smiljka.
Hornmaſſe, Hornſubſtanz *f.* roženína.
Hornſalbe *f.* mazílo za rog, kopítna maža.
Hornſchlange *f.* rogáta kača.
Hornſpäne *pl.* rožni ostrúžki, roženа strugovína.
Hornſtein *m.* dresva, rogolíčnik.

Hornſtoff *m.* rogovina.
Hornung *m.* ſ. Februar.
Hornvieh *n.* rogáta —, govéja živína.
Hornviehbremſe *f.* obád.
Hornviehklaue *f.* parkélj.
Hornwerk *n.* (im Feſtungsbaue) rogáto delo, rogóvje.
Horologium *n.* časoslòv. [šálnik.
Hörrohr *n.*, **Hörtrichter** *m.* slušálo, sli-
Hörſaal *m.* poslušálnica, poslušališče.
Horſt *m.* (Gebüſch) hosta, gošča, goščáva; (Neſt) gnezdo.
horſten (niſten) gnezdo délati, gnezdo iméti (imám), gnézditi.
Hort *m.* (Zufluchtsort) zavétje, pribežališče, zatočíšče; (Schutz) bramba, varstvo, opóra; (Schatz) zaklàd, poklàd.
Hörweite *f.* slišáj.
Hörwerkzeug *n.* slišálo.
Hoſe *f.* (meiſt im *pl.*) hlače *pl.*; *dem.* hláčice; Linnenhoſen bregéše *pl.*; lange — dopétnice, hlače dopetáče; Unterhoſen svitice, spódnjice *pl.*; die — anziehen hlače obléči, auch obúti (-bújem); **Hoſen-** hlačni.
Hoſenband *n.* pas; (unter dem Knie) podvézek, hlačna podvéza.
Hoſenbandorden *m.* podvézni red.
Hoſengürtel *m.* hlačni pas.
Hoſenhälfte *f.* hláčnica.
Hoſenlatz *m.* hlačna vratca *pl.*, hlačne durce *pl.*
hoſenlos brez hlač, brezhláčen.
Hoſenſchlitz *m.* hlačni razpórek.
Hoſenſchnalle *f.* hlačna zapóna.
Hoſenträger *m.* hlačnik, narámnica, prerámnik, obrámnica. [rálnica.
Hoſpital *n.* siromášnica; bólnica; hi-
Hoſpiz *n.* gostíšče.
Hoſtie *f.* (die conſecrierte) sv. Rešnje Teló; ſonſt hóstija, oblat.
Hotel *n.* gostíšče, gostílnica, hotél.
hott *interi.* hot! hi hot!
Hub *m.* vzdig, vzdigljaj.
Hube *f.* kmetija, zemlja, zemljíšče; ganze — cela zemlja, celo zemljíšče, cel grúnt; halbe — pol zemlje; Drittelhube poddrúštvo; Viertel— maseljc; Sechſtel— polupoddrúštvo.
Huber, Hufner, Hübner, Hübler *m.* zemljàk; Halb— poluzemljàk; Drittel— poddrúžnik; Viertel— máseljčar.
hübſch zal, brdèk, čeden, ličen; —er zaljši, gorši.
Hübſchheit *f.* zalost, brdkóst, čednost, ličnost.
Huchen *m.* sulec, sulàč.
huckepack *adv.* štuporámo, opŕtiv.
Hudel *m.* (Lappen) krpa, cunja; (Lump) lopov.
Hudelei *f.* krparija, šušmárstvo; vihránje, vihrávost; trápljenje.
Hudeler, Hubler *m.* šušmár, krpár, krpúcar; vihráč; trapič.
hudeln šušmáriti, krpati, krpúcati; vihráti; trápiti.
Huf *m.* kopíto, rog.
Hufbein *n.* kopítna kost (-í).
Hufbeſchlag *m.* (das Beſchlagen) podkávanje, podkóvstvo; (Hufeiſen) podkév, podkóva.
Hufbeſchlagſchule *f.* podkóvska šola.
Hufe *f.* ſ. Hube.
Hufeiſen *n.* podkév, podkóva; *dem.* podkóvica; die — aufſchlagen podkovati (-kújem), *impf.* podkávati; (a. d. Schuhe) krampež, krampížar, derése *pl.*
hufeiſenartig podkóvast.
Hufeiſennaſe *f.* podkovnják.
hufförmig kopítast.
hufig kopítèn, z rogom.
Huflattich *m.* lapúh.
Hufmeſſer *n.* podkóvni nòž, porezílnik.
Hufnagel *m.* podkóvnik, podkóvčar, konják.
Hufraſpel *f.* podkóvna pila.
Hufſäugethier *n.* parkljar.
Hufſchlag *m.* udár od. udárec s kopítom; (d. Fährte eines Pferdes) konjski tir od. sled; (der für d. Pferde gebahnte Weg an den Flüſſen, wenn ſie Schiffe ziehen) vlačílna steza, steza vlačílnica, stegná. [váč.
Hufſchmied *m.* podkováč, konjski ko-
Hufſchmiede *f.* podkoválnica.
Hufſtempel *m.* podkóvni probòj, lúknjičar.
Hüftader *f.* kólkova žila odvódnica.
Hüftbein, Hüftblatt *n.* kolénica.
Hüfte *f.* kòlk.
Hüftenbreite *f.* kolčna širina.
hüftenlahm hròm v kolku. [zgíb.
Hüftgelenk *n.* kolkov sklèp, kolčni
Hufthier *n.* parkljar.

Hüftmuskel *m.* kólkova míšica.
Hüftnerv *m.* kolkov živèc.
Hüftweh *n.* bolečína v kolku.
Hufeisenzange *f.* podkóvne ščípalice, — ščipávke.
Hügel *m.* grič, hòlm, brdo, breg, kok (kolk), hrib; *dem.* griček, holmčc, brdce; (Maulwurfs—) krtína; (Grab -) gomíla.
hügelab *adv.* navzdól.
hügelauf *adv.* vkréber, navkréber.
Hügelbewohner *m.* gričar, holmčàn, rtinják, hríbovčc.
hügelicht gričast, holmast, brdast, hribast, hribčast.
hügelig gričàt, brdovít, hribàt, hri-
Hügelland *n.* gríčevje, holmje, brdje.
Hügelreihe *f.* vrsta gričev, pohólmje.
Hügelrücken *m.* holmsko sleme (-na), hrbčt griča.
Huhn *n.* (Henne) kura, kokóš (-i), puta; (junges Huhn) pišče (-eta), piščančc, piška, putka; (1 Jahr altes Huhn) járica, járčica; (Rebhuhn) jerebíca.
Hühnchen *n.* kúrica, pútica, kokóška.
Hühner- kurji, kokóšji.
Hühnerauge *n.* kurje okó (očésa).
Hühnerdarm *m.* *(Stellaria media)* zvézdnica, auch kurja čreva *pl.*
Hühnerdieb *m.* kurji tat.
Hühnerei *n.* kurje ob. kokóšje jajce.
Hühnerfleisch *n.* kurje mesó, kúretina.
Hühnergeschrei *n.* kokodák, kokodájsk, kokodákanje.
Hühnerhabicht *m.* kragulj, kokošár.
Hühnerhahn *m.* ſ. Hahn.
Hühnerhandel *m.* kokošárstvo, piščetárstvo, kupčíja s kokóšmi ob. kúrami.
Hühnerhändler *m.* kokošár, piščetár; =in *f.* kokošarica, piščetarica.
Hühnerhaus *n.* kurnik, kúrnica, kurnjak, kokošínjak.
Hühnerhirse *f.* kostréba, srakonóga.
Hühnerhof *m.* kurji ob. kokóšji dvòr.
Hühnerhund *m.* pès jerebíčar ob. prepelíčar.
Hühnerkoth *m.* kurjak, kokóšjak, kú-
Hühnerkropf *m.* putáča, pután.
Hühnerlaus *f.* tekút.
Hühnerleiter *f.* ſ. Hühnerſitz.
Hühnermarkt *m.* kurji ob. kokóšji trg, trg za kokóši ob. za kúretino.
Hühnerruf *m.* jerébji klic.
Hühnerſitz *m.*, **Hühnerſitzſtange** *f.* gred (-i), *pl.* gredí u. gréde.
Hühnerſtall *m.* kurnik, kurnjak, kokošínjak.
Hühnerſteige *f.* kurnik, kobáča.
Hühnervieh *n.* kúretina, perotnína, perjád (-i), perjádina.
Hühnerzucht *f.* kokošárstvo, piščetárhui! *interi.* hoj! smùk! in einem Hui na màh, ko bi (z očmi) trenil.
Huld *f.* milost, blagovóljnost, blagosklónost.
huldigen zvestóbo ob. vérnost priséči (-sézem), *impf.* priségati; *fig.* poklánjati se, láskati se, dvoríti.
Huldigung *f.* poklónstvo; priséga zvestóbe ob. vérnosti; *fig.* spoštovánje, blagosklónost.
Huldigungseid *m.* priséga zvestóbe ob. vérnosti.
Huldigungstag *m.* dan poklónstva, dan prisége zvestóbe ob. vérnosti.
huldreich, huldvoll milostlv, milostljiv, blagosklòn.
Hüllblatt *n.* ovójni —, ogrinjálni list.
Hülle *f.* ogrinjálo, zagrinjálo. pokriválo, odévčk; (Decke) odéja, odeválo; (Emballage) ovòj, zavòj; in — und Fülle haben vsega dovòlj iméti (imám), na prebítšk iméti.
hüllen zagrníti, ogrníti, pregrníti, pokríti (-krijem); *impf.* za-, o-, pregrínjati, pokrívati; ſich in e. Mantel — v plašč zavíti (-víjem) se, s plaščem ogrníti se; *impf.* zavíjati se, ogrínjati se; (bedecken) odéti (odénem), pokríti (-krijem); *impf.* odévati, pokrivati.
Hülſenkelch *m.* ovójek.
Hülſe *f.* stròk; tòk; Hülſenfrüchte stročje; Hülſenſchale lupína, luščína; (der Hirſe) mekína; (der Kaſtanien) ježica; (der Nüſſe) robína; (Balg) pleva; (am Bajonett) natikáča; (der Patrone) tulec, tòk; (aus Papier) ovójka.
hülſen lúščiti, lúpiti, líkati, líčkati, kožúhati, róbkati.
hülſenartig luščínast, lupínast, strokast, mekínast, ježíčast, robínast.
Hülſenfrucht *f.* sočívo; *coll.* sočívje.
Hülſenfrüchtler *m.* stróčnica.
Hülſengewächs *n.* stróčnica.

hülfig strokàt, luščinàt.
human človekoljúbən, ljudomil, človéčən.
Humanität *f.* človekoljúbje, ljudomílost, človéčnost.
Humanitätsſchüler *m.* humanist.
Hummel *f.* čmrlj.
Hummer *m.* jastog.
Humor *m.* (dobra) volja, šaljívost, humór.
Humoriſt *m.* šaljívec, humorist.
humoriſtiſch šaljiv, humorístičən.
humpeln hlamudráti, rogačkáti, opotékati se.
Humpen *m.* kupa, vrč.
Humus *m.* rodovítna prst (-i), črna prst, brna.
Humusſchichte *f.* prst črnica.
Hund *m.* pès, kuzélj; junger — pse (-ta), ščene (-éta), kužej, kužək, psičək; der große — *(astr.)* kuzlák; (der Böttcher) klešče *pl.*, natezílnik; (Göpel-hund) rudárski vozək, trúžica.
hundartig *adi.* pasji; *adv.* pasje.
Hündchen *n.* pesək, psičək, kužej, kužək.
Hunde- pasji.
Hundegebell *n.* lájanje psov.
Hundehaus *n.* pesják.
Hundeloch *n.* pesják; *fig.* temna luknja, beznica.
hundert *num.* sto, stotína.
hundertarmig storòk.
hundertblätterig stolístən, stoperésən.
Hundertel *n.* ſ. Hundertſtel.
hundertens *adv.* stotič, stotnič.
Hunderter *m.* (Ziffer) stotica; (Banknote) stoták.
hunderterlei stotér.
hundertfach stotérən, stotérnat, stostròk.
hundertfältig stotérnat, stogúbən.
hundertfüßig stonòg.
hunderthändig storòk.
Hunderthaupt *n.* stoglàv, stoglávec.
hunderthäuptig stoglàv, stoglávən.
hundertjährig stolétən; das —e Feſt stolétnica.
hundertjährlich *adv.* vsakih sto let.
hundertmal *adv.* stokrat.
hundertmalig stókratən.
Hundertpfünder *m.* stofúntnik.
hundertpfündig stofúntən.
hundertruderig stovéseln, stovéselnat.
hundertſte (der, die, das) stoti, stotni.
Hundertſtel *n.* stotína, stotínka, stotni del.
hundertſtimmig stoglásən.
hundertägig stodnévən.
hunderttauſend *num.* stotisoč.
hundertheilig stodélən. [ma.
hundertweiſe *adv.* na stotíne, stotíno-
hundertzüngig stojezíčən.
Hundeſtall *m.* pesják, pásjica, psinják.
Hundeſteuer *f.* pasji davək, psetnína.
Hündin *f.* psica, kuzla.
hündiſch; **Hunds-** pasji.
Hundsbiſs *m.* pasji ugríz ob. popàd.
Hundsfott *m.* maloprídnež, lopov, pasjevérec.
hundsföttiſch pasjevérski, lópovski.
Hundsgras *n.* (Knäuelgras) *(Dactylis glomerata)* pasja trava.
Hundshai *m.* kučək.
Hundskamille *f.* smrdéla, smrdelíka, pasja kamílica.
Hundskette *f.* pasja veríga, pasji lanec.
Hundskopf *m.* pasja glava; *fig.* pesoglávec.
hundsköpfig pesoglàv, pasjeglàv.
Hundskoth *m.* pasjak.
Hundskrankheit *f.* pasja bolézən (-i).
Hundslager *n.* pasje ležíšče.
Hundslaus *f.* pasja ùš (-i).
Hundsleben *n.* pasje življénje, revno —, borno življénje.
Hundsloch *n.* pasja luknja.
Hundspeterſilie *f.* mala trobelíka, pasji peteršílj.
Hundsqueke *f.* pasja pírnica.
Hundsroſe *f.* šipək.
Hundsſtern *m. (Sirius)* kuzlák, pasja zvezda.
Hundstage *pl.* pasji dnevi *pl.*
Hundstod *m. (Aconitum)* pasja smrt (-i), omèj.
Hundsveilchen *n.* pasja vijólica.
Hundswürger *m.* črmelíka.
Hundswuth *f.* pasja steklína.
Hundszahnwurz *f. (Erythronium dens canis)* pasji zob.
Hundszunge *f. (Cynoglossum)* pasji jezik.
Hüne *m.* velikán, obər, orják. [míla.
Hünengrab *n.* óbrska ob. orjáška go-

Hunger *m.* lákota, glad; (Heißhunger) volčja lákota; (großer, anhaltender —) strádanje, strádež; großen — leiden zeló strádati od. gladovati.

Hungerblümchen *n.* gladnica; Frühlings— *(Draba verna)* kurje zdravje.

hungerig, hungrig lačen, lákoten, gláden, gladóven; — werden izláčniti se, izlákati se, izlákotati se, izgladovati se; — machen izlákotiti, izgladovati, sestrádati.

Hungerleider *m.* stradáč, strádavec, gladúh, lákotnik.

Hungerleiderei *f.* strádanje, strádež.

hungern lačen biti (sem), lákoto iméti (imám) od. čútiti, glad trpéti (trpím); sehr — gladovati, strádati.

Hungersnoth *f.* lákota, strádež.

Hungerstrafe *f.* pòst.

Hungerthurm *m.* gladomórnica.

Hungertod *m.* smrt (-i) za lákoto od. gladom.

Hungertuch *n.*, am —e nagen gladovati, strádati, lakotovati.

hungrigkeit *f.* lačnost, gladnost, gladóvnost.

hunzen kváriti, kaziti; pokváriti, pokaziti; *fig.* psovati (psujem), zmérjati.

Hupf *m.* poskòk, skakljáj, poskakljáj.

hüpfen skóčiti, poskóčiti; *impf.* skakúcati, skakútati, poskakovati, skakljáti; (v. Herzen) igráti.

Hüpfer *m.* skakljáč, skakálo, poskakovávec.

Hürde *f.* lésa, pletenica; (Schafhürde) tamar, osèk, ográja, borjáč.

hürden tamar ográditi, — zagráditi; *impf.* ográjati, zagrájati; tamáriti.

Hure *f.* kurba, blodnica, nečístnica.

huren kurbáti se, nečistovati.

Hurenhaus *n.* kurbíšče, hotniščnica.

Hurenkind *n.* kurbič, mulček (pankrt).

Hurenlied *n.* nesrámna od. umázana pesém (-i).

Hurenneft *n.* kurbíšče, hotniščnica.

Hurenpack *n.* kurbírska zaléga, kurbírska druhál (-i).

Hurer *m.* kurbír, nečístnik.

Hurerei *f.* kurbarija, kurbánje, hotništvo; — treiben kurbáti se.

hurerisch kurbírski, kurbárski, nečíst.

hurrah! *interi.* hurá!

hurtig urèn, nagèl, bŕz; hurtig! hájdi! ála! hitro!

Hurtigkeit *f.* urnost, naglost, brzóst.

Husar *m.* huzár; **Husaren-** huzárski.

husch! *interi.* vš! frk!

huschen smúkniti, púhniti, pfhniti, šniti, frkniti.

hüsteln pokašljevati; heiser — hrécati, hrépati.

husten kášljati; zakášljati, odkášljati se; Blut — kri pljuváti (pljújem) od. hŕkati; ganze Nächte hindurch — cele nocí prekášljati, *impf.* prekašljevati.

Husten *m.* kašelj; den — haben kášljati.

Huster *m.* kášljavec, pokašljevávec, kašljálo.

Hut *m.* klobúk; *dem.* klobúček; (Zuckerhut) glava, krhèt; ohne — razoglàv; — ab odkrij se! odkrijte se! den — aufsetzen pokríti (-kríjem) se, *impf.* pokrívati se.

Hut *f.* varstvo, pažnja, čúvanje, straža; (Weide) paša, pašnik; (das Hüten) pásenje, pašnja, paša; auf der — sein várovati se, páziti, pazko iméti (imám), glédati, čúvati se.

Hutband *n.* trak na klobúku, klobúčni trak.

Hutbürfte *f.* ščetka od krtáčica za klobúk.

hüten várovati, čúvati; (weiden) pasti (pasem); ſich — várovati se, čúvati se, ogíbati (ogíbljem) se, páziti, glédati; das Bett — bolán léžati (ležím), ne smeti (smem) iz póstelje; das Zimmer — ne iti (idem, grem) iz hiše, domá biti (sem).

Hüter *m.* varih, čuváj, čuvár; (Gemeindehirt) varovčin; =in *f.* várihinja, čuvájka, čuvarica.

Hutfabrik *f.* klobučárnica.

Hutfabrikant *m.* klobučár.

Hutfeder *f.* peró (-ésa) za klobúkom.

Hutfilz *m.* klobučína, klobučevína.

hutförmig klobúkast.

Hutfutteral *n.* prevléka za klobúk, klobúčnica.

Hutgeld *n.* (Weidegeld) pašnína.

Hutgerechtigkeit *f.* pravica do paše, pašna pravica.

Huthändler *m.* trgóvec s klobúki.

Hutkrämpe *f.* klobúčni krajèc, klobúčni okrájèc, krájevci *pl.*

hutlos brez várstva; brez pastírja; (unbedeckt) razglàv.

Hutmacher *m.* klobučár.

Hutmacherei *f.*, **Hutmacherhandwerk** *n.* klobučárstvo; das — betreiben klobučáriti.

Hutmacherin *f.* klobučarica, klobučárka.

Hutſchachtel *f.* klobúčnica.

Hutſche *f.* gúgalica, gúgalnica, guge *pl.*, gunca, gúncalica.

hutſchen gúgati (-am u. gúgljem) se, gúncati se, zíbati (-am u. zíbljem) se.

Hutſchleife *f.* petlja —, obéz (-i) na klobúku.

Hutſchnur *f.* vrvca za na klobúk, klobúčna vrvca.

Hutture *f.* pašnína.

Hütte *f.* koča, kolíba, bajta; (eine elende Hütte) beznica, kočúra; *dem.* kóčica, kolíbica, bájtica; (Schmelzhütte) plavž, topílnica, talílnica; (im Bergweſen) izdeloválnica.

Hüttenarbeit *f.* delo v topílnicah, — v plavžih.

Hüttenarbeiter *m.* plavžar, topílničar.

Hüttenbeſitzer *m.* lastník plavža, fužínar.

Hüttenbewohner *m.* bajtar, kočar, kajžár.

Hüttengebäude *n.* topílnično poslópje.

Hüttenkunde *f.* plávžarstvo, topílničarstvo.

Hüttenmann *m.* plavžar, topílničar.

hüttenmänniſch plávžarski, topílničarski.

Hüttenwerk *n.* plavž, topílnica, talílnica.

Hüttenweſen *n.* plávžarstvo, topílničarstvo.

Hutweide *f.* pašnik.

Hutzeug *n.* klobučína, klobučevína.

Hutzel *f.* krhélj, krhljíč (suhe hruške ob. jábolka).

Hyacinthe *f.* hiacínta.

Hyäne *f.* hiéna.

Hyder, Hydra *f.* hidra.

Hydraulik *f.* hidrávlika; vodovódstvo.

hydrauliſch hidrávličen; vodovódèn; —e Preſſe hidrávlična tiskálnica.

Hydrodynamik *f.* hidrodinámika, nauk o gíbanju vode.

Hydrographie *f.* vodopìs, vodopísje.

hydrographiſch vodopísèn.

Hydrologie *f.* vodoslóvje.

Hydrometer *m.* (*n.*) vodomèr.

Hydropath *m.* vodoléčnik, hidropát.

hydropathiſch vodoléčen, hidropátski.

Hydroſtatik *f.* hidrostátika, nauk o ravnotéžju vode.

hydroſtatiſch hidrostátičen.

Hydrotechnik *f.* hidrotéhnika, vodostávstvo, vodostrójstvo.

Hydrotechniker *m.* hidrotéhnik, izvédenec v vodnih stavbah.

hydrotechniſch hidrotéhničen, vodostávben.

Hygrometer *m.* (*n.*) vlagomèr.

Hygroſkop *n.* vlagokàz, vlagovìd.

Hymne *f.*, **Hymnus** *m.* hválnica, hvalna pesém (-i); slávnica, slavna pesém, himna.

Hyper- pre-.

Hyperbel *f.* hipérbola.

hyperboliſch hiperbólski.

Hyperkritik *f.* preóstra ob. pretírana kritika, — océna.

Hypochonder *m.* hipohónder, turóbnež.

Hypochondrie *f.* hipohondrija, težkomíselnost, turóbnost.

hypochondriſch hipohóndričen, turóben.

Hypotenuſe *f.* hipotenúza, podpóna.

Hypothek *f.* hipotéka, nepremíčna zastáva; **Hypothek-** hipotekárni, hipotéčni, zastávni.

Hypothekarforderung *f.* hipotéčna terjátev.

Hypothekargläubiger *m.* hipotéčni ob. knjížni upnik.

Hypothekarverſchreibung *f.* hipotéčni zapìs.

Hypothekenbank *f.* hipotéčna banka.

Hypotheſe *f.* hipotéza; (Bedingung) uvèt, pogòj; (Vorausſetzung, Vermuthung) domnéva, podména.

hypothetiſch uvétèn, pogójen; domnéven.

Hyſterie *f.* máternica, histerija.

hyſteriſch máterničav, histéričen.

Hyſteronproteron *n.* histeronproteron, naspróten sporèd besedí.

J.

J! *interj.* i! i nu! no! i no!

Ibis *m.* ibis, gavěc.

ich jaz; (vor dem Zeitw. gemeiniglich unüberſetzt); das Ich moja osěba, jaz.

Ichthyographie *f.* ribopis, riboslóvje.

Ichthyolith *m.* okamenéla riba.

Ichthyophag *m.* ribojèd, ribojédec.

Ideal *n.* vzór, ideál.

ideal, idealiſch vzórən, vzorít, ideálən; pomíseln; (fingiert) mišljen, namíšljen, izmíšljen.

idealiſieren vzoríti, idealizírati; povzoríti.

Idealismus *m.* vzórstvo, idealízəm.

Idealiſt *m.* vzórnik, idealíst; sanjár.

Idealität *f.* vzórnost, vzorítost, ideálnost.

Idee *f.* miseľ (-i), pomíseľ (-i), idéja; es handelt ſich um die Realiſierung einer großen Idee ide za to, da ostvárimo (oživotvórimo, izvršímo) veliko miseľ; (Begriff) pójəm.

ideell ſ. ideal.

Ideenaſſociation *f.* združevánje —, drúženje —, vézanje pomísli, asocijácija idéj.

Ideengang *m.* povŕstnost misli, razvŕstba —, sporèd misli.

Ideenkreis *m.* omíselje.

ideenlos brezmíseln, brez misli; er iſt — nima misli.

ideenreich bogat z idéjami, mnogomíseln.

idem toísto, ravno tisto, ravno to.

identificieren istovétiti, ístoviti, identifikovati; poistovétiti, izenáčiti.

Identificierung *f.* istovétba, poistovétba, izenáčba, identifikácija.

identiſch istovétən, ístovən, isti, ta isti, ravno tisti.

Identität *f.* istovétnost, ístovnost, istost, toístost, enákost, identitéta.

id est to je, to se pravi.

idioelektriſch samoeléktričən.

Idiom *n.* naréčje, podnaréčje.

Idioſynkraſie *f.* vsečútnost, posébna čutljívost, idiosinkrazija.

Idiot *m.* nevédnež, bebec, ábotnik, [idiot.

Idiotikon *n.* naréčnik, naréčni slovár.

Idiotismus *m.* posébnost kákega jezíka, idiotízəm.

Idol *n.* ſ. Götze.

Idylle *f.* seljánka, pastírska pesəm (-i), idila.

idylliſch seljánski, idílski.

Igel *m.* jež; *dem.* ježək; Igel- ježev.

igelartig ježast, ježevít.

Igelfiſch *m.* jézarica.

Igelhaut *f.* ježevína, jéževa koža.

Igelskopf *m.* (*Sparganium*) jéževa ježica.

Ignorant *m.* nevédnež, malovédnež.

Ignoranz *f.* nevédnost, neznánje, malovédnost.

ignorieren ne védeti (vem), ne méniti se za kaj; nevédnega se délati, ignorírati; er ignoriert ihn dela, kakor bi ne vedel zanj, prezira ga.

ihr vi, ve.

ihr, ihrig (ihr gehörig) njen; (ihnen zwei gehörig) njun; (ihnen gehörig) njih; (in der Höflichkeitsſprache) Vaš; (in Bezug auf das Subject) svoj: ſie mögen das Ihrige thun naj storé svojo dolžnost.

Ihro Vaš; — Gnaden Vaša milost; — Majeſtät Njega Veličánstvo, Njegóvo Veličánstvo.

ihrzen víkati.

Ikonograph *m.* slikopísəc, ikonográf.

Ikonographie *f.* slikopis, ikonografíja.

Ikonologie *f.* slikoznánstvo, podoboznánstvo, kiposlóvje, ikonologíja.

Ikoſaeder *n.* dvajsetérəc, ikozaedər.

illegal nepostávən, nezakonít.

Illegalität *f.* nepostávnost, nezakonítost.

illegitim nezakónski. [ljen.

illiquid nejásən, negotòv; neugotóv-

illoyal nezakonít, neprávi, nezvést, nelojálən.

Illumination *f.* razsvetljáva, osvetljáva, razsvečáva, razsvéta.

illuminieren razsvetlíti, osvetlíti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati.

Illuſion *f.* slepílo, omáma, iluzija.

illuſoriſch slepílěn, omamljìv, navídezěn.

Illuſtration *f.* ſ. Erläuterung, Zeich-

illuſtrieren ſ. erläutern; illuſtrierte Zeitung časopìs s podóbami, ilustrován časopìs.

Iltis *m.* dehór (dihúr); **Iltis-** dehórjev.

Iltisfalle *f.* past (-ſ) za dehórje. [vína.

Iltisfell *n.* dehórjeva koža, dehórje-

imaginär umíšljen, dozdévěn, imaginárěn.

Imagination *f.* ſ. Einbildung.

Imbiſs *m.* prigrízěk, založáj, málica.

Immaterialität *f.* breztvárnost, brezsnóvnost, breztelésnost.

immateriell brezsnóvěn, breztelésěn.

Immatrikulation *f.* vpìs (v mático, imenik ɔc.).

Immatrikulationsſchein *m.* vpísni list.

immatrikulieren vpísati, *impf.* vpisovati (v mático).

Immaturität *f.* negódnost.

Immen *pl.* medíčarji *pl.*

immer *adv.* vselej, vsekdar; (ununterbrochen) vedno, venomér, zmeraj, zmerom, ves čas.

immerdar *adv.* skoz in skoz, venomér.

immerfort *adv.* vedno, nepreněhoma, zméraj, zmerom, neprestáno.

Immergrün *n.* zimzélen.

immergrün vednozélen.

immerhin *adv.* vsekákо; naj le.

immermehr *adv.* čedálje bòlj, čimdálje bòlj, črezdálje bòlj, bòlj in bòlj, vse bòlj in bòlj.

immerwährend veděn, neprenehljìv, neprestán, trajěn; *adv.* vedno, venomér, nepreněhoma, neprestáno.

immobil nepremíčěn, nepremekljìv, negíběn.

Immobilien *pl.* nepremičnìne *pl.*, nepremekljíva poséstva *pl.*

immoraliſch ſ. unſittlich.

Immoralität *f.* ſ. Unſittlichkeit.

Immortelle *f.* neven (neveni), smilj, smiljka, imortélka.

Immunität *f.* nedotičnost, svobóščina.

Impenſen *pl.* stróški, potróški *pl.*

Imperativ *m.* velélnik.

Imperator *m.* ſ. Herrſcher.

Imperfect *n.* polupretékli čas.

imperfectiv nedovršèn.

Imperial- cesárski, imperiálěn.

Imperſonale *n.* brezosébni glagol.

impertinent neznósěn; nesráměn, predrzèn.

Impertinenz *f.* nesrámnost, predrzнost.

Impfanſtalt *f.* cepílnica osépnic.

Impfausweis *m.* izkàz o cépljenju koz.

impfen (pfropfen) cépiti; (Boden) cépiti, osépnice od. kozé stáviti.

Impfer *m.* cepívěc.

Impfling *m.* cépljenec.

Impfſtoff *m.* cepívo, vcepnína.

Impfung *f.* cépljenje —, stávljenje osépnic od. koz.

Impfungszeugnis *n.* izpričeválo o cépljenju koz.

Imponderabilien *pl.* netežnìne *pl.*, nevaganìne *pl.*

imponieren spoštovánje vzbújati, moževati, možá kázati (kážem), imenítěn —, važěn biti (sem), imponírati; — wollen imenítiti se, veljáviti se komu s čim, vážnosti si dajáti (dájem).

imponierend spoštovánje vzbujajòč, moški, važěn, znamenít, oblástěn.

Import *m.* uvòz, dovóžnja.

Importen *pl.* uvózno blagó.

Importeur *m.* uvozník.

importieren uvóziti, vpéljati; *impf.* uvážati, vpeljevati.

impoſant veleznamenít, velevážěn, velekrásěn.

Impoſt *m.* dávěk na blagó, nakláda.

impotent nezmóžěn.

Impotenz *f.* nezmóžnost.

imprägnieren (Holz) napojíti, nasítiti; *impf.* napájati.

Imprimatur naj se natísne; *n.* dovolítěv v natìs.

Impromptu *n.* brez pripráve (stvar); duhovíta miśel (-i).

Improviſator *m.* pesnik, ki poje brez pripráve, improvizator.

improviſieren brez pripráve peti (pojem) od. skládati, govoríti.

Impuls *m.* nagìb, nagíbljaj, nagòn, podnét, izpodbúda. [dólžba.

Imputation *f.* pripìs, prištéva; ob-

in v, na; (zur Bezeichnung der Bewegung) po; im Anfange od začétka, iz začétka, v začétku, izpfva; — Gegenwart vpríčo (česa), pred (kom); —

der Meſſe pri maši; — der That zarés; im Sommer po léti; im Winter po zími; bis — do.

Inangriffnahme *f.* pričétək, začétək.

Inbegriff *m.* skupék, obség, obséžək; (Auszug) posnétək; mit — bes s tem vred. [nja.

Inbetriebſetzung *f.* začétək obratová-

Inbrunſt *f.* goréčnost, vnétost, iskrénost; mit — lieben goréče ljúbiti, iskréno ljúbiti.

inbrünſtig gorèč, vnet, iskrén, plamenèč.

Inbrünſtigkeit *f.* ſ. Inbrunſt.

Incaſſogeſchäft *n.* pobíranje novcev, izterjevánje novcev.

Inceſt *m.* krvosrámnost.

Inchoativ *n.* začétni glagol.

Incidenz *f.* nastòp, pripétljaj, pripétək, nakljúčba.

Incidenzfall *m.* vmésni zgodék, pritíčni zgodék.

Incidenzſtreitigkeit *f.* vmésni spòr, vmésna pravda.

Inclination *f.* nakłòn, nágnjenje.

Inclinationsnadel *f.* naklonica, naklónska igla.

Inclinationswinkel *m.* naklónski kot.

inclinieren nagíbati (-bljem) se (k čemu), težíti (na kaj), nagnjen biti (sem) (k čemu); ſ. neigen.

inclusive *adv.* s (tem) vred, vštévši, vštévno.

incognito *adv.* nepoznàn, pod tujim iménom. [ljiv.

incommenſurabel neizmérən, neizmer-

incommodieren nadlégovati (koga), nadlégo (komu) délati.

Incommodität *f.* nadléga, nadléžnost.

Incompatibilität *f.* nezdrúžnost, nezlóžnost. [jən.

incompetent brezoblástən, nepristó-

Incompetenz *f.* brezoblástje, nepristójnost.

inconſequent nedosléden.

Inconſequenz *f.* nedoslédnost. [ka.

Inconvenienz *f.* nepríličnost, nepríli-

Incorporation *f.* prispojítèv, pridrúžba, priklòp, priklopítèv.

incorporieren prispojíti, pridrúžiti, priklópiti, utelovíti; *impf.* pridružévati, prispájati.

incorrect nepravílən, pogréšən, hibən.

Incorrectheit *f.* nepravílnost, pogréšnost.

Increment *n.* prirástək, narástək.

Incruſtation *f.* oskorjanina. oskorjáva, inkrustácija.

incruſtieren oskórjati.

Inculpat *m.* zatóženec, obdolžénec.

inculpieren dolžíti, krivíti; obdolžíti, okrivíti.

Incunabeln *pl.* inkunábule *pl.*, prvotíski *pl.*

incurabel neozdravljìv, neozdrávən, nezaceljìv, neizlečljìv.

indeclinabel nesklonljìv.

Indefinitum *n.* nedolóčni glagol.

indem *coni.* kadar, ko, med tem ko, v tem ko; (urſächl.) ker, ki, kajti.

Indemnität *f.* oprostílo, odvezílo, indemnitéta.

independent ſ. unabhängig.

Independenz *f.* ſ. Unabhängigkeit.

indeſs, indeſſen *adv.* med tem, v tem; *coni.* v tem ko, med tem ko, tačàs ko, dočim; (conceſſiv und mildernd) pri vsem tem pa, pa vendar, toda.

Inder *m.* kazálo.

Indian *m.* ſ. Truthahn. [čin.

Indicativ *m.* znanílnik, znanílni na-

Indizien *pl.* znaki, ovádljaji *pl.*

indifferent nebrížən, mlačən, malomárən, nemárən.

Indifferentismus *m.* nebrížnost, mlačnost, malomárnost, indiferentízəm.

Indifferenz *f.* nemárnost; nerazlóčnost.

Indignation *f.* ſ. Entrüſtung.

indigoblau índigast.

Indigopflanze *f.* índigo.

indirect posréden; —e Frage zavísno vprašánje; —e Steuern posrédni davki; *adv.* posrédno.

indiscret (unbeſcheiden) neskróməən; (unvorſichtig) nepremíšljen, neprevíden, brez premíselka; (rückſichtslos) brezozírən.

Indiscretion *f.* neskrómnost; nepremíšljenost, neprevídnost; brezozírnost.

individualiſieren osébiti, poosébiti, posámez vzéti (vzámem).

Individualität *f.* posámeznost, osébnost, poedínost, individuálnost.

individuell osébën, posébën; —e Meinung mnenje poedínega človéka, osébno mnenje; — verſtändigen vsákoga posébej obvestíti.

Individuum *n.* (Perſon) oséba; (einzelner Menſch) poedínec, posámeznik; *(res singularis)* posámezna stvar, poedínka.

indolent brezčútën, neobčutljìv; malomárën; neróden.

Indolenz *f.* brezčútnost, neobčutljívost; malomárnost; neródnost.

Indoſſament *n.* prenòs menice; hrbtopis, nahrbtnica.

Indoſſant *m.* prenosník menice.

Indoſſatar *m.* indosatar, prejémnik menice.

Indoſſierung *f.* prenòs menice.

Induction *f.* navòd. [vodílo.

Inductionsapparat *m.* eléktrično na-

Inductionsrolle *f.* navódna cev (-í).

Inductor *m.* návodič.

Indulgenz *f.* odpústek, odpúst, prizanésba.

Indult *m.* milostni odlòg, odgóda plačílnega roka.

Induſtrie *f.* obŕtstvo, industrija.

Induſtrieerzeugnis *n.* obŕtni izdélek.

induſtriell obŕtën.

Induſtrielle *m.* obrtník; *f.* obrtnica.

Induſtrieſchule *f.* obŕtna šola.

induſtriös obŕtën.

ineinander *adv.* eno v drugo, drugo v drugo, eden v drúgega, eden v drugem.

infam ſ. ſchändlich.

infamierend grdílen, sramotílen.

Infant *m.* infant, španski králjevič.

Infanterie *f.* pehóta, pešci *pl.*; **Infanterie-** pehótni, pešáški; **=regiment** *n.* pehótni polk, pešáški polk, péspolk.

Infanteriſt *m.* pešec, pešák.

Infantin *f.* španska kraljična.

Infection *f.* okúženje, okúžba.

Infectionskrankheit *f.* kužna bolézen.

Infel *f.* mitra, škofóvska kapa.

inficieren kúžiti, trovati (trujem); okúžiti, oskrúniti, otrovati.

inficiert okúžen, navzét.

Infiltration *f.* vcédek.

infiltrieren vcedíti, *impf.* vcéjati.

Infinitiv *m.* nedoločnik.

infleribel nepregíben, nepregibljiv.

Influenz *f.* ſ. Einfluſs.

Influenza *f.* hripa, influénca. [trika.

Influenzelektricität *f.* influénčna elék-

influieren ſ. einwirken.

infolge vsled, za, glasom.

in folio v celi poli.

Information *f.* poučílo, napotílo, napótek, navòd, navodílo; popraševánje. pozvédba.

Informator *m.* učítelj, odgojitelj.

informieren poučíti, napótiti, obvestíti; *impf.* poučevati, napotovati. obvéščati.

Infrau *f.* gostja, gostinja.

Infuſ *f.* ſ. Infel. [ván.

infuliert z mitro odlikován, infulo-

Infuſion *f.* nalív.

Infuſionsthierchen *n.* močélka.

Ingber *m.* ſ. Ingwer.

Ingeborene *m.* rojàk, domačin.

Ingenieur *m.* inženér, téhniško izobražen veščák v raznih strokah stavitelјstva; **Ingenieur-** inženérski; **=corps** *n.* inženérski oddélek; **=kunſt** *f.* inženérska umétnost.

ingeniös veleúmen, umovít, bistroúmen, iznajdljìv.

Ingerenz *f.* vplìv; vmešáva; **=nahme** *f.* vplívanje, ingerénca.

ingleichen *coni.* tudi, tako tudi, i. ravno tako, enáko tudi.

Ingredienz *f.* primés (-i), primések.

Ingrimm *m.* srd, razkáčenost, razjárjenost, zloba, gnev.

ingrimmig srdít, razkáčen, razjárjen. gnevén.

Ingroſſation *f.* vknjížba, vpis v knjige.

Ingroſſator, Ingroſſiſt *m.* vknjiževávec. vpisovátelj.

ingroſſieren vknjížiti, vpísati (-píšem); *impf.* vknjiževati, vpisovati.

Ingwer *m.* ingver.

inhaben iméti (imám), v lasti iméti. v moči iméti.

Inhaber *m.* imételj, imétnik; **=in** *f.* imételjica, imétnica.

Inhabung *f.* imétje, iménje.

Inhalt *m.* vsebína, obsèg, obséžek: (Kern) jedro; laut — des Artikels III po besédah člena III.

inhalten vsebovati.

inhaltlich *adv.* po obségu, vsebínoma.

inhaltlos prazèn, brez jedra.
Inhaltsangabe *f.* kazálo.
inhaltsreich obsézèn, bogàt, jédrnat.
inhaltsſchwer tehtèn, pretéhtèn, prevážèn.
Inhaltsverzeichnis *n.* ſ. Inhaltsangabe.
inhärent vsóbèn, vsóbljen, zapopáden.
Inhärenz *f.* vsóbnost, vsóbljenost.
inhuman nevljúdèn, nepriljúdèn, nečlovéški.
Inhumanität *f.* nevljúdnost, nepriljúdnost, nečlovéčnost.
Initiative *f.* iniciatíva, začétek; pravíca začétka; die — ergreifen prvi kaj sprožiti ob. začéti.
Injurie *f.* razžalítev na pošténju ob. na časti.
Injurienklage *f.* tožba zavóljo razžalítve na pošténju ob. časti.
Injurienprocess *m.* pravda zarádi razžáljene časti.
inkraftireten moč zadobíti, obveljáti, v veljávo stópiti.
Inlage *f.* vlóga, vlóžba.
Inland *n.* tuzémstvo, tozémstvo, domáča dežéla (država).
Inländer *m.* tozémec, domáči državljàn, domačín; =in *f.* tozémka, domačínka. [ški.
inländiſch domàč, todežélski, tozém-
Inlaut *m.* srédnik.
Inleute *pl.* gostáči *pl.*
inliegen priložèn bíti (sem).
inliegend priložèn, vložèn, vpísan.
inne *adv.* notri, znotraj.
innehalten pri sebi ob. v svoji moči obdržati (-držím), *impf.* obdrževati.
innehaben iméti (imám), v oblásti iméti, v rokah iméti.
innehalten držati (držím); vzdržati; (ſiſtieren) ustáviti, prekíniti; *impf.* ustávljati; (aufhören) prenéhati, prestáti; *impf.* prenehávati; m. d. Stimme — premólkniti, *impf.* premolkovati.
Innehaltung *f.* zaustáva, pridržba.
innen *adv.* notri; von — odznótraj; nach — navznóter, vnoter.
Innenwelt *f.* nótranji svet.
inner nótranji, znótranji, znótrajšnji.
Innere *n.* notrína, nótranjost, nótranjščina; (des Menſchen) srce, duša; (eines Landes) sredina; Miniſter des Innern minístèr za nótranje stvari, minístèr nótranjih stvarí.
innerhalb *praep.* v, med.
innerlich *adi.* ſ. inner; *adv.* znotraj, odznótraj.
Innerſte *n.* sredína, globína, osrčje.
innewerden opáziti, spáziti, zapáziti, zaznáti (-znám), doznáti, dovédeti (dovém) se česa; *impf.* opazovati, zaznávati.
innewohnend bivajóč (v čem); die ihm —e Fertigkeit njemu lastna róčnost.
innig prisrčèn, srčèn, iskrén, istinít; vróč, gorèč; (eng) tesèn; innigſt gerührt v dušo ganjen ob. ginjen.
Innigkeit *f.* prisrčnost, srčnost, iskrénost; goréčnost, vnétost.
inniglich ſ. innig.
Innung *f.* ceh, brátovščina, zádruga rokodélcev.
Innungsgeld *n.* cehovína.
Innungsverſtand *m.* cehov starejšína, cehov predsédnik, — načélnik.
inoculieren ſ. einimpfen.
Inquirent *m.* preiskovávec.
inquirieren preiskovati, izpraševati.
Inquiſit *m.* preiskovánec; =in *f.* preiskovánka.
Inquiſition *f.* preiskáva, preiskovánje; verako sodišče, inkvizicija.
Inquiſitor *m.* preiskovávec; verosódnik, inkvizitor.
inquiſitoriſch preiskoválen.
Inrotulation *f.* zavòj pravdnih spisov.
inrotulieren spise v zavòj dejáti (dénem), *impf.* dévati. [ják.
Inſaſſe *m.* naséljenec, stanovník, se-
insbeſondere *adv.* sosébno, posébno, zlasti.
inſcenieren uprizoríti.
Inſcenierung *f.* uprizorítev.
Inſchrift *f.* nadpis, napis. [sov.
Inſchriftenſammlung *f.* zbírka napí-
inſcribieren vpísati (vpíšem), *impf.* vpisovati.
Inſcription *f.* vpis, vpisovánje.
Inſect *n.* žužélka, žúžek, kúkec; (Ungeziefer) mrčés.
Inſectenblätter *m.* žužkocvétka.
Inſectenfreſſer *m.* žužkojèd.
Inſectenlehre *f.* nauk o žužélkah.
Inſectenpulver *n.* mrčésni prašek.

Inſectenſtendel *m.* mačje uhó (ušésa).
Inſel *f.* otòk, ostròv; Fluſs— osrédek; **Inſel-** otóški.
Inſelbewohner *m.* otočàn, otókar; **-in** *f.* otočánka.
Inſelchen *n.* otóčič.
Inſelgruppe *f.* otóčje.
Inſelkette *f.* pootóčje, otóčja vrsta.
Inſelmeer *n.* otóčnato morje, otočíšče.
inſelreich otóčnat, otóčen, ostróvnat.
Inſelreihe *f.* ſ. Inſelkette.
Inſelvolk *n.* otočánje *pl.*, otókarji *pl.*
inſeparabel nerazdélen, nerazlóčen, neločljìv.
Inſerat *n.* uvrstílo, uvrstèk; objáva, inserát.
Inſeratgebür *f.* uvrstnína, pristojbína za inserát.
Inſeratengeſchäft *n.* opravílo časnikarskega uvrščevávca.
inſerieren uvrstíti, *impf.* uvrščevati.
Inſerierung *f.* uvrstítev (v časnik).
insgeheim *adv.* tajno, skrivàj, skrivši, skrivoma.
insgemein *adv.* splòh, vóbče, počréz.
insgeſammt *adv.* vsi skùp, skupaj, vse splàz.
Inſiegel *n.* pečát.
Inſignien *pl.* znaki dostojánstva, — visóke častí.
Inſinuation *f.* prišepetávanje, prilizovánje; podtíkanje; vróčba.
inſinuieren vročíti, izročíti; *impf.* vročevati, izróčati; prišepetáti, *impf.* prišepetávati, podtíkati; ſich — prilizovati se, prikupovati se (komu).
Inſichbetreten *n.* des Geſetzes počétek veljávnosti zakónove.
inſofern *adv.* kólikor, àko, če.
Inſolation *f.* sólnčanje.
inſolent predrzèn, objéstěn.
Inſolenz *f.* predrznost.
inſolvent neplačevít, nezmóžen plačíla.
Inſolvenz *f.* neplačevitost, nezmóžnost plačíla, insolvéntnost.
inſonderheit, inſonders *adv.* sosébno, posébno, osobíto.
inſoweit *adv.* ſ. inſofern.
Inſpection *f.* nadzorovánje, nadzórstvo, nadzòr.
Inſpector *m.* nadzórnik.
Inſpectorat *n.* nadzórništvo.
inſpicieren nadzorovati, nadzírati.
Inſpiration *f.* navdih, navdíhnjenje.
inſpirieren navdíhniti, *impf.* navdíhati, navdihovati.
Inſtallateur *m.* naprávnik.
Inſtallation *f.* umestítev, vpeljáva, vpeljevánje.
inſtallieren uméstiti, vpéljati; *impf.* uméščati, vpeljevati.
inſtandhalten v dobrem stanu ohrániti, *impf.* ohranjevati, vzdrževati.
Inſtandhaltung *f.* vzdrževánje, ohranítev v dobrem stanu.
inſtändig silèn, neprestán; *adv.* jako, silno, neprestáno, na vso moč; — bitten živo —, srčno prósiti.
Inſtandſetzung *f.* izvršítev, izvršba; uredba.
Inſtanz *f.* stopnja; (Gerichtshof) sodíšče; Behörde erſter, zweiter Inſtanz oblástvo prve, druge stopnje.
Inſtanzenzug *m.* red sodnih stopenj, pravdni tek po sodnih stopnjah.
inſtanzmäßig po sodnih stopnjah.
inſtehend nastópen, bližnji.
Inſtinct *m.* nagòn, narávni nagíb.
inſtinctmäßig *adv.* po narávnem nagíbu.
inſtituieren ustanovíti, napráviti; *impf.* ustanávljati, naprávljati.
Inſtitut *n.* závod.
Inſtitution *f.* ustanovítev, napráva, uredba.
inſtradieren odpráviti, upótiti, napótiti, odlóčiti pot; *impf.* napotovati, odločevati pot.
Inſtradierung *f.* napotílo, napotovánje, odpráva.
Inſtruction *f.* navodílo, navòd, poučílo, napótek, napotílo; (Unterricht) pouk, poučevánje; (der Klage) uredba.
inſtructiv poúčen, poučeválen, napotoválen.
Inſtructor *m.* domáči učítelj.
inſtruieren (Inſtruction geben) navodíla dati, *impf.* dajáti; (unterrichten) učíti, poučevati; eine Klage — tožbi prilóge priložiti; e. Proceſs — pravdo urediti; inſtruiertes Geſuch prošnja s prilógami obložéna, — opremljena.
Inſtruierung *f.* (der Rechtsſachen) priréjanje, prirédba, opráva.

Inſtrument *n.* oródje, nastròj, instrument; muſikal. — glasbílo; (Rechtsbeweiſ) dokazílo.

Inſtrumental *m.* družílnik, oródnik, instrumental.

Inſtrumentalmuſik *f.* instrumentálna godba.

Inſtrumentenmacher *m.* izdelovátelj glasbíl, glasbílni izdelovátelj.

Inſubordination *f.* nepokórščina, upòr.

Inſulaner *m.* ſ. Inſelbewohner.

Inſult *m.* napàd, sramočénje, sramotítev, onečástba, insult.

inſultieren napádati, sramotíti, grdíti, psovati (psujem); napásti (-pádem), osramotíti, ogrdíti.

inſultierend sramotílen, grdílen, psovàlen.

Inſurgent *m.* vstáš, vstájnik, upórnik, púntar.

inſurgieren vstáti (vstánem) —, vzdígniti se zoper ..., spúntati se; *impf.* vstájati —, vzdigovati se zoper ...

Inſurrection *f.* vstája, vstánek, pùnt.

Intabulation *f.* vpis v zemljíško knjigo. vknjížba.

Intabulationsbewilligung *f.* dovolítev vknjížbe.

intabulationsfähig vknjížljiv, vpisljìv.

Intabulations-geſuch *n.* prošnja za vknjížbo; **=taxe** *f.* vknjížnína, vpisnína.

intabulieren vpísati (vpíšem) v zemljíško knjigo, vknjížiti, intabulírati; *impf.* vpisovati v —, vknjiževati.

Integralrechnung *f.* integrálni račún.

integrieren céliti, dopolnjevati, integrírati; docéliti, dopólniti.

integrierend celovít, celoskúpen, nerazdrúžen.

Integrität *f.* celovítost, celóst, celoskúpnost; poštênost, pravíčnost.

intellectuell úmstven, úmen, razúmen, razborít.

Intelligenz *f.* umnost, razúmnost, umstvo, razborítost; razúmništvo, inteligénca.

Intendant *m.* intendánt, oskrbník.

Intenſion *f.* jakost, sila (nótranja), natéza, raztéza.

Intenſität *f.* napétost, krepkóča, jakost, sílnost.

intenſiv intenzíven, močen, raztézen, natézen, natánčen; —e Größe nerazširjena —, intenzívna količína.

Intention *f.* naklèp, naméra, namísel (-i), namíslek.

Intercalare *n.* vmésni dohódki *pl.*

intercedieren potégniti se —, prósiti za kàj.

Interdict *n.* prepóved (-i).

intereſſant zanímiv, míkavən.

Intereſſe *n.* zanímanje, zanímivost; (Theilnahme) udeležba; (Nutzen) korist (-i), dobíček, prid, prospéh.

Intereſſen *pl.* (vom Capital) obrésti *pl. f.*; **Intereſſen-** obréstni; **=ausſtände** *pl.* zastále obrésti *pl. f.*

Intereſſent *m.* deléžnik, udeléženec.

Intereſſentaſel *f.* obréstni razkázek.

intereſſieren zanímati koga, interesírati; das intereſſiert mich to me zaníma, tega mi je mar; ſich — zanímati se, radovéden biti (sem) zastran česa; (theilnehmen) udeléžiti se, *impf.* udeleževati se.

intereſſiert (eigennützig) samopríden, sebíčen, lákomen; —er Menſch samopridnež, sebíčnik, lákomnik; (betheiligt) deléžen, prizadét.

Interferenz *f.* beš Lichtes križanje svetlóbe.

interim *adv.* začásno, za nekaj časa, za ta čas, za sedàj.

Interim *n.* začásnost.

interimiſtiſch začásen.

Interims- začásni, medčásni; **=ſchein** *m.* začásni list.

Interjection *f.* medmèt.

Interlinearüberſetzung *f.* medvŕstna prestáva.

Interludium *n.* medígra.

Intermezzo *n.* vmésna igra, vmésnica.

Intermiſſion *f.* prenéhljaj.

intermittieren prenéhati, prestáti (-stánem); *impf.* prenehovati, prestájati; (von der Quelle) presíhati.

intermittierend prenehujóč; (von der Quelle) presihajóč.

Internat *n.* nótranje vzgajalíšče, nótranja šóla.

international mednároden, sonároden.

internieren zapréti (-prèm), omejíti koga na dolóčeni kràj; *impf.* zapírati.

Internuntius *m.* internúncij, nížji pápežev poslaník.

Interpellation *f.* interpelácija, vpraša-

interpellieren vprášati, povprášati; *impf.* povpraševati; v besédo seči (sežem), *impf.* ségati.

interpolieren uvrstíti, podtekníti (-táknem); *impf.* uvrščati, podtikati.

Interpret *m.* tolmáč, razlagátelj.

Interpretation *f.* tolmačenje, razlága, razláganje.

interpretieren tolmáčiti, razlágati, razkládati; raztolmáčiti, razložíti.

Interpunction *f.* ločílo, interpúnkcija.

Interpunctionszeichen *n.* ločílo.

Interregnum *n.* medvládje, brezkrálje.

interrogativ vprašálěn.

Intervall *n.* prestánek, medčásje; medglásje.

Intervenient *m.* posrédnik, posredovávec; naméstnik.

intervenieren posredovati; vmés poséči (-sézem).

Intervention *f.* posrédba, posredovánje, intervéncija.

Intestaterbe *m.* postávni dédič, dedič po zakónu. [na.

Intestaterbschaft *f.* postávna dédiščí-

intim ſ. vertraut.

Intimat *n.* naznanílo, obvestílo.

intimieren naznániti, na znanje dati (dam), obvestíti; *impf.* naznánjati, na znanje dajáti, obvéščati.

intolerant nestrpljìv.

Intoleranz *f.* nestrpljívost. [cija.

Intonation *f.* povzétje glasú, intona-

intonieren glas dati (dám), — povzéti (-vzámem) ob. zavzdígniti; *impf.* glas povzémati.

Intrade *f.* uvòd.

Intransitivum *n.* neprehajálnik, neprehajálni —, neprehódni glagol. [kar.

Intrigant *m.* kovárnik, lokávec, splét-

intrigant kovárěn, lestív, lokàv, zvit.

Intrigue, Intrige *f.* kovárstvo, lèst (-í), zvijáča, spletka.

intrigieren spletke délati, zvijáče plesti (pletem).

introducieren vpéljati (-péljem), *impf.* vpeljevati.

Introduction *f.* uvòd, vpeljáva.

Introitus *m.* vhòd, uvòd.

invalid onemógěl, oslabèl, opéšan.

Invalide *m.* invalíd, onemógli vojàk, opéšanec; *fig.* oslabljénec.

Invalidenfonds *m.* zaklàd za onemógle vojáke, zaklàd za opéšance.

Invalidenhaus *n.* invalídnica.

Invasion *f.* sovrážni navàl.

Inventar *n.* inventár; (Verzeichnis) popis imovíne.

inventarisieren popísati (-píšem) imovíno, napráviti inventár.

Inventur *f.* popis imétka.

Inventurkosten *pl.* popísni ob. inventúrni stróški *pl.*

investieren v službo vpéljati (-péljem), umêstiti; *impf.* vpeljevati, umêščati; Geld — denár vložíti.

Investitur *f.* vpeljáva v službo. umestítěv.

Invocation *f.* ſ. Anrufung.

inwärts *adv.* znotraj.

inwendig nótranji, znótranji.

Inwendige *n.* znótranjost, nótranjost, nótranjščina.

inwiefern, inwieweit *adv.* v kólikor.

inwohnen stanovati, bívati, prebívati.

Inwohner *m.* gostáč, gost; stanovník, osebénjek, želár; =in *f.* gostačica, osebénjica, želarica, gostja; — ſein osebénjkovati.

Inwohnerſchaft *m.* gostáščina.

Inzucht *f.* domáča reja, domáča gojítěv (živíne).

inzwiſchen *adv.* med tèm, v tèm. tačàs.

irden prstén, zemljén, flověn, glínast, lončén; —es Geſchirr lončéna posóda, lončenína.

irdiſch svetèn, posvétěn, zémeljski, pozémeljski.

Irdware *pl.* prstenína, lončenína, glinína.

irgendein neki, kak, nekak, nékakov, nékakšen.

irgendeiner kdo, nekdó; kdorkóli, kdòrsibodi; auf —einem Wege nekód.

irgendetwas kàj, nékaj; kàrsibodi.

irgendwann *adv.* kdàj, nékdaj; kàdarkòli, kàdarsibodi.

irgendwer ſ. irgendeiner.

irgendwie *adv.* kakó, nekakó. po nékakem, po nékakšnem; kakorkòli.

irgendwo *adv.* kje, nekjé, kod, nekód.

irgendwoher *adv.* od kód, od nekód; od kódersibodi, od koderkòli.
irgendwohin *adv.* kàm, nékam; kamorkòli, kámorsibodi.
irgendwomit s čim, z nečim; s čimerkòli.
Iris *f.* mávrica, božji stòl, védrnica; (Regenbogenhaut) šarenica; (Göttin) Irida.
Ironie *f.* zasméh, posméh, zasmehovánje, ironija.
ironisch zasmehljiv, posmehljiv, zasmehovàlen, porogljiv.
irrational nerazložèn, iracionálen.
irre blodèn, blodljiv, pomótèn, zmotljiv; — reden blesti (bledem), blázniti; — werden zablóditi; zblaznéti.
Irre *m.* blaznik, zmóčenec.
Irre *f.* blodnja, zmota, zmotnjáva.
irreführen zapéljati (-péljem), zvóditi; *impf.* zapeljevati, zvájati.
irregehen zablóditi, zajti (zajdem) u. zaíti (-ídem), s prave poti kréniti, pravo pot zgrešíti; *impf.* zahájati.
irregulär nepravílen. [nost.
Irregularität *f.* nepravílnost, neréd-
irrelevant nevážen, brez poména.
irreligiös brezbóžen, brezvérен. [nost.
Irreligiosität *f.* brezbóžnost, brezvér-
irremachen mótiti, bégati; premótiti, izbégati.
irren *tr.* ſ. irremachen; *intr.* blóditi, távati, klátiti se, króžiti; (ſich täuſchen) mótiti se, várati se; zmótiti se, prevárati se; im Zählen ſich — uštéti (-štéjem) se; im Reden ſich — zaréči (-réčem) se, zaréče se mi.
Irrenanſtalt *f.*, **Irrenhaus** *n.* bláznica, norišènica. [tèv.
Irrfahrt *f.* blodnja, blodnjáva, blodi-
Irrgang, Irrgarten *m.* zahodnják, blodnják, blodíšče.
Irrgeiſt *m.* nevérnik, nevérec, krivovérec; strakílo.
Irrglaube *m.* kriva vera, krivovérstvo.
irrgläubig krivovérèn, krivovérski.
Irrgläubige *m.* krivovérec, krivovérnik; *f.* krivovérka, krivovérnica.
Irrgläubigkeit *f.* krivovérnost.
irrig pomótèn, zmotèn; krív, nápačen.
irrigerweiſe, irrig *adv.* pomótno, zmótno, zmótoma; napak, krivo.
irritabel dražljiv, razdrážen.
Irrlehre *f.* krivi nauk.
Irrlehrer *m.* krivi učítelj.
Irrlicht *n.* vešča.
Irrpfad *m.* ſ. Irrweg.
Irrſal *n.* blodnja.
Irrſinn *m.* blaznost, blodoúmje, umobólnost.
irrſinnig blasèn, umobólen; der Irrſinnige blaznik.
Irrſtern *m.* ſ. Planet.
Irrthum *m.* zmota, pomóta, zmotnjáva, blódnost, blodnja; (Fehler) pogréšek; (im Zählen) uštévek; einen — begehen zmótiti se, v zmoto zabrésti (-brédem); Sie ſind im —e mótite se, várate se; Irrthümer lehren krivo učíti, krive náuke dajáti (dájem).
irrthümlich, irrthümlicherweiſe *adv.* po zmoti, zmótoma.
Irrung *f.* blojénje, blodnja, blodstvo, zmota, zmotnjáva.
Irrwahn *m.* kriva miſel (-i), blodnja, blodba, krivi dozdévek.
Irrweg *m.* stranpót, kriva pot; auf —e gerathen zajti (zajdem) und zaíti (-ídem), zablóditi, zabrésti (-brédem).
Irrwiſch *m.* ſ. Irrlicht; strašílo, pošást (-i); *fig.* vetrenják, nestanovítnež.
iſabellfarben rjavorumèn, rjavožólt, izabélast; ein —es Pferd serec.
Iſegrim *m.* volk; *fig.* mrmrálo, godrnjálo, zagovédnež.
Islandmoos *n.*, isländiſches Moos islandijski mah, svinjski mah; (in Kr.) bohínjski mah.
iſochromatiſch istobárvèn.
iſochron istočásen, istodóbèn.
iſodynamiſch istomóčen, enakomóčen.
Iſolator *m.* samílo, osebílo, izolátor.
iſolieren sámiti, samotíti; osámiti, osamotíti, osébiti; —de Sprachen enozlózni —, samozlózni jeziki.
Iſolierraum *m.* osamljivi prostor.
iſoliert osámljen, osamèl, samótèn.
Iſoliertheit *f.* osámljenost, osamélost.
Iſolierung *f.* osámljenje, osamótba.
iſomer izomérèn, enakodélèn.
Iſomorphie *f.* istolíkost, izomorfija.
iſoperimetriſch istoobsézèn, istega obséga.

Isothere *f.* enakolétnica, solétka.
Isotherme *f.* sotoplíca, enakotoplíč-
Isthmus *m.* ſ. Landenge. [nica.

item *adv.* enáko, ravnotakó, takisto.
Iterativum *n.* opetoválni glagol.
itzig, itzt ſ. jetzig, jetzt.

J (Jot).

Ja *interj.* dà, kájpada; —wohl to je dà, anti dà; — freilich sevéda, kájpada; — nicht nikár ne, nikákor ne; er iſt — fleißig saj je pridèn; — ſagen pritrditi, prikímati. [jahta.

Jacht *f.* enojámborna brzojádrnica,
Jacke *f.* jopa, rokavác; *dem.* jópica.
Jackett *n.* jopič, suknjič.

Jagd *f.* lòv; (die Handlung des Verfolgers) gonja, gonjba, gonítev, lovítev; von der — leben ob lovu živéti; **Jagd-** lovski.

Jagdanzug *m.* lovska obléka.
jagdbar lovèn, lovítèn.
Jagdbarkeit *f.* lovnost, lovítnost; (Jagdrecht) lovska pravíca.
Jagdberechtigte *m.* lovski upravíčenec.
Jagdbezirk *m.* lovski okràj, lovíšče.
Jagdeigenthümer *m.* lastník lova.
Jagdflinte *f.* lovska puška.
Jagdfrevel *m.* lovski kvar.
Jagdfreveler *m.* lovski prestópnik.
Jagdgebiet, Jagdrevier *n.* ſ. Jagdbezirk.
Jagdgehege *n.* lovska ográja.
Jagdgeld *n.* lovnína.
Jagdgeräth *n.* lovsko oródje.
jagdgerecht lovu priučèn, vešč; po lovskem običáju, po lovskih pravílih.
Jagdgeſetz *n.* lovska postáva, lovski zákon.
Jagdgewehr *n.* ſ. Jagdflinte.
Jagdhaus *n.* lovska hiša.
Jagdhorn *n.* lovski rog, lovsko trobílo.
Jagdhund *m.* lovski pès.
Jagdhüter *m.* lovski varih.
Jagdkarte *f.* lovski listek.
jagdkundig v lovu izvéden.
Jagdkunſt *f.* lovstvo.
Jagdleute *pl.* lovci *pl.*; (Treiber) gonjáči *pl.*
Jagdliebhaber *m.* prijátelj lova, lovski prijátelj.
Jagdlied *n.* lovska pesèm (-i). [lov.
Jagdordnung *f.* lovski red, postáva za
Jagdpachtbetrag *m.* lovarína.
Jagdpächter *m.* zakúpnik lova.
Jagdpolizei *f.* lovski nadzòr. [pravo.
Jagdrecht *n.* lovska pravíca, lovsko
jagdrechtlich lovskoprávèn, po lovskem pravu.
Jagdrechtsausübung *f.* užívanje ob. izvrševánje lovske pravíce. [vica.
Jagdregale *n.* vladáraka lovska pra-
Jagdſchaden *m.* škoda po lovu storjéna.
Jagdſchloß *n.* lovski gradič.
Jagdſpieß *m.* lovska súlica.
Jagdtaſche *f.* lovska torba.
Jagdverbot *n.* prepóved (-i) lova.
Jagdweſen *n.* lovstvo.
Jagdzeit *f.* lovna doba, lovski čas.
Jagdzeug *n.* lovska roba, lovska priprava.
jagen *tr.* loviti, stréljati; (treiben) góniti, dreviti, podíti; (davontreiben) zapodíti, zadreviti, izpókati, pognáti (-žénem); ein Meſſer in den Leib — prebósti (-bódem) koga, kaj; *intr.* dreviti se, podíti se, lovíti se, pójati se.
Jagen *n.* lòv, lovítev, gonja, gonítev.
Jäger *m.* lovec; **Jäger-** lovski.
Jägerburſche *m.* lovski dečák. [lov.
Jägerei *f.*, **Jägerhandwerk** *n.* lovstvo.
Jägerhaus *n.* lovska hiša; lóvčeva hiša.
Jägerin *f.* lovica; lóvčevka.
jägeriſch lovski.
Jägerkunſt *f.* lovstvo.
jägermäßig lovski. [pravo.
Jägerrecht *n.* lovska pravíca, lovsko
Jaguar *m.* jaguar; amerikánski —, amériški tigèr.
jäh nagèl, brz; (ſteil) strm, strmovít, strmoglàv; (plötzlich) nenáden.
Jähe *f.* strmína, strmec; (Eile) náglica, hítrica, hitrost.
jählings *adv.* nágloma, nanágloma, nenádoma, iznenáda, iznenádoma, na hip.
Jahn *m.* réd (-i), vrsta, postát (-i); das Getreide liegt auf dem — žito leži v redóvju.

Jahr *n.* leto; das heurige — letos, létošnje leto, tekóče leto; voriges — lani, lansko leto; vor zwei —en predlánskim; künftiges —, aufs — k letu, prihódnje leto; ein gemeines — navádno leto; in den besten —en v najlépših letih, v najlépši dobi; ein trocknes —, nasses — sušno (suho) leto, močno leto; fruchtbares —, unfruchtbares — dobra —, slaba létina; in einem —e ob letu, v enem letu; ein Mann von —en prilétěn ob. póstarěn mož; nach zurückgelegtem dreißigsten —e izpolnívši trídeseto leto; über — und Tag črez leto dni, k letu; — aus — ein od leta do leta; nach —en črez nekaj let, za nekaj let; **Jahr-** letni.

Jahrbuch *n.* létnik, letopis.

Jahrbuchschreiber *m.* letopísec.

jahrelang mnogolétěn, dolgolétěn.

Jahres- letni.

jahresalt enolétěn, leto stár.

Jahresbericht *m.* letno poročílo, letno izvéstje.

Jahresbetrag *m.* letni znesék.

Jahresclasse *f.* letni razrèd; Leute einer — vrstníki *pl.*

Jahresdotation *f.* letna dotácija.

Jahresfest *n.*, **Jahresfeier** *f.* oblétnica, oblétni god, godíšče.

Jahresfrist *f.* leto, letni rok; binnen — v enem letu, k letu.

Jahresgehalt *m.* letnína, letna plača.

Jahresrate *f.* letno plačílo, letnína, letni obròk.

Jahresring *m.* létina, létnica.

Jahresschluss *m.* konec leta, letni sklèp.

Jahrestag *m.* oblétni dan (dneva), godíšče.

Jahresviertel *n.* četrtlétje.

Jahreszahl *f.* letna številka, létnica.

Jahreszeit *f.* letni čas, letna doba, oblétje. [nica.

Jahrfest *n.* létnica, oblétnica, godov-

Jahrfünfzig *n.* petdesetlétje.

Jahrgang *m.* letni tečáj, tečáj; (einer Zeitschrift) letnik, letni zvezék.

Jahrgeld *n.* letno plačílo; s. Pension.

Jahrhundert *n.* stolétje, vek.

jährig letěn, enolétěn.

jährlich *adj.* letěn, vsakolétěn; *adv.* vsako leto.

Jährling *m.* letnik, letnjak, létnica.

Jahrmarkt *m.* semènj (semnjà), (senjèm, sèjem). [mènj.

Jahrmarktsgeschenk *n.* semnjína, se-

Jahrmarktstag *m.* semánji dan.

Jahrtausend *n.* tisočlétje, tisoč let.

Jahrtausendfest *n.* tisočlétnica.

Jahrwuchs *m.* letorást (-i).

Jahrzahl *f.* s. Jahreszahl.

Jahrzehent *n.* desetlétje.

Jähzorn *m.* nagla jeza, gnevljívost, jeznoritost, togóta, togótnost. [těn.

jähzornig naglojézěn, jeznorìt, togó-

Jalousie *f.* obóknica, vétrnice *pl.*, rebráče *pl.*, polkne *pl.*

Jambus *m.* jamb, jambska stopa.

Jammer *m.* beda, gorjé, sila, nadlóga, žálost; (das Jammern) jávkanje, tárnanje, stókanje.

Jammerbild *n.* podóba žálosti ob. reve. tožni ob. žalovíti prizòr, obràz, da se Bogu usmíli.

Jammergeheul, -geschrei *n.* vek, javk, vékanje, jávkanje, tárnanje.

Jammergestalt *f.* žálostna ob. žalovíta podóba.

jämmerlich béděn, žálostěn, jadèn, revèn, tožèn. [toga.

Jämmerlichkeit *f.* bédnost, révnost,

jammern tárnati, jávkati, vékati, stókati (stóčem), jadikovati; es jammert mich sein Unglück smili se mi, žal mi ga je, umílilo se mi ga je, bolí me njegóva nesréča.

Jammerschade *m.* preškóda, prebéda.

Jammerthal *n.* solzna dolína, dolína solz.

jammervoll prežálostěn, prebédèn, prerévèn, žalovít, nadlóžèn.

Janitschar *m.* janičár; Janitscharen- janičárski.

Jänner, Januar *m.* prosínec, januar.

jappen s. schnappen.

Jasmin *m.* jazmín; **Jasmin-** jazmínov.

Jasminstrauch *m.* jazmínovec.

Jaspis *m.* jaspis, jašma.

jäten pleti (plevem); opléti; *impf.* oplévati; (den Weingarten) múliti; omúliti.

Jäten *n.* plétev.

Jäter *m.* plévec, pleváč; =in *f.* plevíca, plevačica.

Jäthaue *f.* srpica, prálica, plevélnica, plevača, kávčica.

Jauche *f.* gnójnica. [vrískati.

jauchzen úkati, vrískati; zaúkati, za-

Jauchzen *n.* úkanje, vrískanje.

Jauchzer *m.* ukáč, vriskáč, úkavec; (der Laut) vrisk, zaúk.

jauen, jaulen mijávkati; ſ. heulen.

Jauſe *f.* málica, mala júžina.

jauſen málicati, máličevati.

Jawort *n.* privolítev, privoljénje; das — geben reči (rečem) da; privóliti, prikímati; privoljevati, prikimávati.

je *adv.* kdàj; von jeher od nékdaj; je zwei, je drei po dva, po trije; je — deſto čim — tem; več ko — več, bolj ko — več, kolikor bolj — toliko bolj; je mehr, je mehr čim več, tem več; je länger, je ſchlimmer čim dalje, tem huje; je nachdem kakor, po tem kakor; je eher, deſto beſſer čim prej, tem bolje; prej ko bo, bolje bo.

je! *interj.* jej! i jej! jòj!

jedenfalls *adv.* po vsaki ceni, vsekáko, na vsak način, po vsakem.

jeder *pron.* vsak, vsakatéri, slednji, slélherni; ein — vsakdo.

jedermann *pron.* vsakdo.

jederzeit *adv.* vsékdar, vsèlej, vsakčas, vsakdaj.

jedesmal *adv.* vsákikrat, vsákpot.

jedesmalig vsakokrátěn.

jedoch *coni.* vendar, àli, pà, todà, pa vendar.

jedweder *pron.* vsakatéri, slednji, slélherni.

jeglicher *pron.* ſ. jeder.

jeher *adv.* von — odnékdaj, oddávnaj.

Jehovah *m.* Jehóva, Gospód, Bog.

jemals *adv.* kdàj; nekdaj, svoje dni, njega dni.

jemand *pron.* kdo, nekdó, neki človek.

jemine, o jemine! *interj.* jémnasta!

jener *pron.* oni; — dort oni-le, le-oni.

jenſeit, jenſeits *adv.* ónostran, onkraj, na oni strani.

jenſeitig onostránski.

Jenſeits *n.* boljše življénje, posmrtno življénje.

Jeremiade *f.* žalostínka, žálostna pesém (-i), jeremijáda.

Jerichoroſe *f.* jerihónska roža.

jerum *interj.* jeha, jéhata.

Jeſuit *m.* jezuít, jezuítar; **Jeſuiten-** jezuítski, jezuítovski.

Jeſuitenorden *m.* Jézusov réd. jezuítski réd, jezuítovski réd.

Jeſuitismus *m.* jezuitízem.

Jeſuskind *n.* Jézušček.

jetzig sedánji, zdánji.

jetzt *adv.* sedàj, zdàj; — gleich pri tej priči, kòj, prècej, prèce; — erſt šele sedáj, sedàj šele; von — an odsedàj, odsihmál, odsihdób; bis — dosedàj, dozdàj, doslèj, dosihdób, dosihmál.

Jetzt *n.* sedánjost, zdanjost, sedánjščina.

jeweilig tačásen, vsakokrátěn.

Joch *n.* jarém, igo (ižésa), telégа; (Feldmaß) orál (-i, -a); (Hochbalken) blazína, podvàl, kobíla; (Gebirgsjoch) sédlo; *fig.* sužnost, jarém.

Jochalge *f.* jármasta alga.

Jochbein *n.* podóčnica.

Jochbeinmuskel *m.* úzdasta mišica.

Jochbrücke *f.* most na polah, most na kobíle.

jochen vpréči (vprézem), vkléniti; *impf.* jármiti, vézati (vežem), vklépati, vprégati.

Jochholz *n.* ſ. Joch.

Jochnagel *m.* pregélj. [svež (-i).

Jochochs *m.* vprèženi vòl; =ochſen *pl.*

Jochpolſter *n.* podíž.

Jochriemen *m.*, **Jochwiede** *f.* gož (-i), goža, góžvica, dega, jermen.

Jochſeil *n.* jármovka.

Jochträger *m.* blazína, podvàl.

Jod *n.* jod; **Jod-** jódov.

Johannis- svétega **Jáneza**; kresni.

Johannisapfel *m.* kresníkovec.

Johannisbeere *f.* rdeče —. kresno grózdjiče, ribez. [*pl.*

Johannisbeerſträucher *pl.* grózdjičnice

Johannisbrot *n.* rožič, rožíček.

Johannisfeſt *n.* kres, kresni dan. Ivánjevo; das — begehen kresovati.

Johannisfeuer *n.* kres.

Johanniskäfer *m.* kresnica, ivánjščica, jánževica, svetlíca; *dem.* kresníčica, svetlíčica.

Johanniskraut *n.* *(Hypericum)* krčevec, krčnica, krčna zel (-i), sv. Jáneza roža.

Johannisnacht *f.* kresni večér, Ivánja noč (-í).
Johannisſegen *m.* šentjánževec, šentjánževica.
Johannistag *m.* sv. Jáneza dan (dneva), Ivánji dan; am — o kresu.
Johanniswürmchen *n.* ſ. Johanniskäfer.
Johanniter *m.* johanít, maltéški vitez; =**orden** *m.* maltéški réd sv. Jáneza.
johlen kríčati, túliti.
Joppe *f.* jopa, jópica; (des Mannes) jópič.
Journal *n.* dnevnik; (Zeitſchrift) časnik, časopis, novíne *pl.*
Journalartikel *m.* članèk v dnévniku.
journaliſieren v dnevnik vpísati (vpíšem), *impf.* vpisovati ob. zapisovati.
Journaliſt *m.* časnikar, novínar.
Journaliſtik *f.* časnikarstvo, novínarstvo, časopísje.
journaliſtiſch časnikarski, novínarski.
jovial vesél, dobrovóljèn, dobre ob. žídane volje. [volja.
Jovialität *f.* dobrovóljnost, dobra
Jubel *m.* vrisk, úkanje; *fig.* radost, vesélje.
Jubelfeier *f.*, **Jubelfeſt** *n.* slavnost, slovésnost, slavje, veselíca.
Jubelgeſang *m.* vesélo petje.
Jubelgeſchrei *n.* radóstni krik, vrisk, úkanje.
Jubelhochzeit *f.* zláta poróka.
Jubeljahr *n.* slávnostno —, sveto leto.
Jubellaut *m.* vrisk, veséli vzklìk.
jubeln úkati, vrískati, (radostno) vzklikovati; zaúkati, zavrískati, zavrísniti; *fig.* radovati se, veselíti se.
Jubelpaar *n.* zlatoporočénca *(dual)*, zakónska dvojíca, slavéča srebŕno ali zlato poróko.
Jubelpredigt *f.* slávnostna propóved, propóved o svetem letu.
Jubelprieſter *m.* zlatomášnik.
Jubelſchmaus *m.* slávnostni obèd.
Jubilant, Jubilar *m.* slávnostnik, jubilár, jubilánt.
Jubiläum *n.* oblétnica, jubiléj; sveto leto; (100jähr.) stolétni praznik, stolétnica; (500jähriges) petstolétnica; (1000jähr.) tisočlétnica.
jubilieren slaviti; ſ. jubeln. [juhéj!
juch, juchei *interj.* ju! ju ju! juhú!
Juchten *m.* juhtovína, juhta, juftovína, jufta; **Juchten-** juhtén, juftén.
Juchtenware *f.* juhtovína, juftenína.
jucken srbéti (srbí), ščeméti (ščemí), skropéti; eine juckende Stelle am Leibe srbečína.
Jucken *n.* srbež, srbénje, ščeménje; (Krankheit) srbečíca.
judaiſieren ſ. jüdeln.
Judas *m.* Judež; izdajávec.
Judaskuſs *m.* izdajávski poljùb.
Jude *m.* žíd, jùd; **Juden-** žídovski, júdovski.
jüdeln júditi, žídovsko se vesti (vedem), žídovsko govoríti.
Judenkirſche *f.* púnčica, mošnjíčnik.
Judenſchaft *f.* žídovstvo, žídje *pl.*, judje *pl.*
Judicatur *f.* pravosódje, judikatúra.
judiciell pravosódèn.
Jüdin *f.* žídovka, žídinja, júdinja.
jüdiſch žídovski, júdovski.
Jugend *f.* mladóst, mlada leta *pl.*; (Perſonen) mladína, mládež (-i). mladi ljudje *pl.*; — hat keine Tugend mladóst je noróst; von — auf iz mládega, od mladih nog; **Jugend-** mladóstni.
Jugendalter *n.* mladóst, mlada leta *pl.*
Jugendbekannte *m.* znánec iz mladih let.
Jugendbild *n.* podóba mladósti.
Jugendblüte *f.* mladóstni cvet, cvet mladósti; prva mladóst.
Jugendbuch *n.* knjiga za mládež.
Jugendfreund *m.* prijátelj mladósti, — mladíne; prijátelj iz mladih let.
Jugendgefährte *m.* tovàriš iz mladósti, vrstník iz mladih let.
Jugendjahre *pl.* mladóstna leta *pl.*, mlada leta *pl.*
Jugendkraft *f.* mladóstna moč (-í).
Jugendleben *n.* mladóstno življénje.
jugendlich mladóstèn, mladéniški. mlad; (zart) nežèn; — werden pomladíti se, omladíti se. [nost.
Jugendlichkeit *f.* mladóst, mladóst-
Jugendreife *f.* doráslost.
Jugendreiz *m.* mladóstna milóta, milína, drážest (-i).
Jugendſchrift *f.* spis za mládež.
Jugendſtreich *m.* mladéniški čin.
Jugendſünde *f.* mladóstni greh.

Jugendwelt *f.* mladína, mladež (-i).
Jugendzeit *f.* mladóstni čas, čas mladósti, mlada leta *pl.*
Juli *m.* mali srpàn, julij.
jung mlad, mladolèt; — werden mladéti (-ím), mladíti se; omladéti, omladíti se, premladíti se, izpremladíti se; *impf.* izpremlájati se; —er Adler orlič; —er Herr gospodič, gospodíčič; —e Hühner *pl.* píščeta *pl.*, píščanci *pl.*; —er Hund ščéne (-éta); —e Katze máče (-eta); —er Mensch mladénič, mladèc, déčèk, dečák, fant.
Junge *m.* mladič, mladè (-éta); *n.* mladič. mlado (mládega); *coll.* mladína, mladjé; die ersten —n prvi skoti; — werfen skotíti, mláde iméti (imám), storíti; (von Schweinen) oprásiti se; (von der Kuh) otelíti se; (vom Schaf) ojágnjiti se ɔc.
Jünger *m.* učénec; vérnik.
Jungfer *f.* devíca, devójka, mladénka, deklè (-ta), deklína; **Jungfer-** devíški, deklíški.
Jungferbraten *m.* mrežna pečénka, péčica, poledvíca, ríbica, zarébrnica.
Jungferhäutchen *n.* devíška kóžica.
Jungferhonig *m.* čista strd (-i).
jungferlich devíški, deklíški.
Jungfernkranz *m.* devíški venec.
Jungfernraub *m.* ugrabítev devójke, ótmica.
Jungfernschwarm *m.* paròj, prvèc, devíčnik.
Jungfernschwefel *m.* samorálo žveplo.
Jungfernstand *m.* devíštvo, devíški stan, deklíški stan.
Jungfernwein *m.* samotòk.
Jungferschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.
Jungfrau *f.* devíca, déva, devójka, mladénka; **Jungfrau-** devíški.
jungfräulich devíški, deklíški.
Jungfräulichkeit, Jungfrauschaft *f.* devíštvo, deklíštvo.
Junggeselle *m.* samec, neoženjenec.
Junggesellenschaft *f.*, **Junggesellenstand** *m.* samski stan, sámištvo, samstvo.
Jüngling *m.* mladénič, mladénec; **Jünglings-** mladéniški, mladénčev.
Jünglingsalter *n.*, **Jünglingszeit** *f.* mladéništvo, mlada doba.
jüngst *adv.* nedávno, ónkrat, otódi.
jüngste najmlájši; (letzte) zadnji, poslédnji; der — Tag sodnji dan (dneva); Ihr —s Schreiben Vaše zadnje pismo, Vaše poslédnje pismo.
Jungvieh *n.* mladína, jalovína.
Juni *m.* rožnik, rženi cvet, kresnik, junij.
Junihäfer *m.* prósnica.
junior mlajši.
Junker *m.* plemič, mladi žlahtnik.
junkermäßig junáški, plémiški.
Juno *f.* Junóna.
Jupiter (Juppiter) *m.* Júpitèr, Zevs.
Jura *pl.* pravoznánstvo.
juridisch pravoslóvèn, pravoznánski.
Jurisdiction *f.* sodna oblást, sodstvo; (Kreis) sodnooblástni okràj.
Jurisdictions-gebür *f.* pristojbína sodne oblásti; **=norm** *f.* pravílnik sodne oblásti.
Jurisprudenz *f.* právništvo, pravoznánstvo, pravoslóvje.
Jurist *m.* právnik, jurist.
juristisch právniški, pravoslóvèn, pravoznánski.
Jury *f.* poróta.
Jus *n.* právo, pravoznánstvo. [otódi.
just *adv.* ravno, rávnokar, pràvkar,
justament *adv.* — nicht pa ravno ne, pa nalàšč ne.
justieren uravnáti. urediti; *impf.* uravnávati, urejevati.
Justification *f.* opravíčba; poprája: usmrtítev.
justificieren opravíčiti, *impf.* opravičevati; poprávíti, *impf.* poprávljati; usmrtíti.
Justitiar *m.* právnik, pravoznánec.
Justiz *f.* pravica; (Rechtspflege) pravosódje, pravosódstvo; **Justiz-** pravosódni, sodni.
Justizbeamte *m.* pravosódni urádnik.
Justizbehörde *f.* pravosódno oblástvo.
Justizdienst *m.* pravosódna služba.
Justizetat *m.* prorašún stroškov za pravosódje.
Justizfach *n.* pravosódna stroka; (Justizabtheilung) pravosódni oddélek.
Justizgesetzgebung *f.* pravosódno zakonodájstvo.
Justizgesetzsammlung *f.* zbirka pravosódnih zakónov.

Juſtizhof *m.* sodíšče; oberſter — najvíšje sodíšče.
Juſtizminiſter *m.* pravosódni minístĕr, justíčni minístĕr.
Juſtizminiſterium *n.* pravosódno minístrstvo, justíčno minístrstvo.
Juſtizmord *f.* pravosódno pravílo.
Juſtizpflege *f.* pravosódje.
Juſtizrath *m.* pravosódni svetnik.
Juſtizſenat *m.* pravosódni svèt.
Juſtizverwaltung *f.* oskrbovánje pravosódja, pravosódna uprâva.
Juſtizwache *f.* pravosódna straža.
Juſtizweſen *n.* pravosódje, pravosódstvo, právništvo.
Juwel *n.* biser, dragi kamen; —en *pl.* drago kámenje, dragotíne.
Juwelenhandel *m.* kupčíja z bíseri, dragotínarstvo, bíserništvo.
Juwelenhändler *m.* dragotínar, bísernik, biserár.
Juwelenkäſtchen *n.* skrínjica ob. škátlica za dragotíne.
Juwelenſchmuck *m.* dragotínje, nakit od drágega kámenja, bisernína.
Juwelier *m.* dragotínar, juvelír.
Jur *m.* šala, gluma, burka.
Jurbruder *m.* šaljívi dobrovóljčĕk.
juren šale zbíjati, burke ugánjati.
jurta *adv.* zravĕn, polèg.

K.

Kaaba *f.* hiša božja v Meki.
Kabel *n.* sídrna vrv (-í); telegráfska podmórska žica.
Kabel *f.* srečka, žreb. [ka.
Kabeljau, Kabliau *m.* treskà, polénovkabeln srĕčkati, žrébati.
Kachel *f.* pečnica; kahla, lončič.
Kachelofen *m.* peč (-í) s pečnícami.
Kadi *m.* kadi (-ja), turški sodník.
Käfer *m.* hrošč, žužĕk, žužélka, kebĕr; *dem.* hrošček, žužčĕk; **Käfer-** hroščev.
Käferſchnecke *f.* oklópnik.
Kaffee *m.* kava; **Kaffee-** kavni.
Kaffeebau *m.* kavárstvo, pridelovánje kave.
Kaffeebaum *m.* kávovĕc.
kaffeebraun čadast, sajav, rjavkast kakor kava; ſ. a. dunkelbraun.
Kaffeebüchſe *f.* kávnik.
Kaffeegeſchirr *n.* posóda za kavo.
Kaffeehaus *n.* kavárna. [kavo.
Kaffeemaſchine *f.* kavovàr, samovàr za
Kaffeemühle *f.* mlinič za kavo.
Kaffeeſatz *m.* kavna gošča, mòt.
Kaffeeſchale *f.* kávnica, čaša za kavo.
Kaffeeſchweſter *f.* kavopívka.
Kaffeeſieder *m.* kavárnar, kavár.
Kaffeeſud *m.* kavni zavrélĕk.
Kaffeeſurrogat *n.* nadoméstĕk kave.
Kaffeezeug *n.* prtenína za kavo.
Kaffeezimmer *n.* kavárnica.
Käfig *m.* kletka, ptíčnica, gajba, kobáča.
Käfigmacher *m.* kletkar.
Kaftan *m.* kaftan.
kahl gòl; (am Kopfe) plešast, plešav, pleš, plešìv, golovŕh; — werden golíti se; ogoléti, ogolíti se; (am Kopfe) oplešivéti, plešo dobíti; *impf.* plešo dobívati, plešivéti; (v. Tuch) izlízan, odrgnjen, ogóljen; —er Platz golína, goljáva, goličáva; (am Kopfe) pleša; —er Berg gólovĕc, golíca.
Kahlbart *m.* golobrádĕc.
kahlbärtig golobrâd.
Kahlbäuche *pl.* golotrbe *pl. (zool.).*
kahlflügelig golokrìl.
Kahlheit *f.* golóst, golóta; (am Kopfe) plêšavost; (kahle Stelle) golína, goljáva, goličáva, golíca.
Kahlkopf *m.* plešĕc, plešívĕc, plešeglávĕc, gologlávĕc, golobúčnik.
kahlköpfig plešast, plešìv, plešav, pleš, golobúčĕn.
Kahlköpfigkeit *f.* plêšavost, plešóta, plešívost.
Kahlkrücken *m.* gololédnica, drhtávĕc.
Kahlſchwanz *m.* golorépka.
Kahm *m.* plésĕn (-i), plesnóba, plesnína, (na tekočínah) kan, bersa.
kahmen pléseneti (-ejem), bérsati.
kahmig plésniv, kánast, bérsast.
Kahmpilz *m.* bersna glíva.
Kahn *m.* čoln; *dem.* čolnìč, čolníček.
Kahnbein *n.* čolníčasta kost (-í).
kahnförmig čolnast, čolníčast.

Kahnmacher *m.* čolnár.
Kaimakam *m.* kajmakam, turški naméstnik.
Kaiman *m.* kajman, aligátor, amériški krokodil.
Kaiser *m.* cesar, car; — sein cesarjevati, carjevati, vládati; **Kaiser-** cesárski, carski, cesárjev.
Kaiseradler *m.* cesárski orěl.
Kaiserbirne *f.* cesárska hruška, cesárščica. [grad.
Kaiserburg *f.* cesárski dvòr, cesárski
Kaiserhaus *n.* cesárska hiša; — obítelj (-i), — rodovina, cesárski rod (-ú).
Kaiserin *f.* cesaríca, cárica.
Kaiserkrone *f.* cesárska krona; (Pflanze) cesárski túlipan.
kaiserlich cesárski, carski; —er Prinz cesárjevič, cárjevič; —e Prinzessin cesaríčna; —e Majestät cesársko Veličánstvo, cesaróst, presvétli césar.
Kaiserling *m.* (Pflanze) jardána, karželj. [ca.
Kaisermantel *m.* (Schmetterling) góspi-
Kaiserpflaume *f.* cesárska slíva, damaščánska sliva.
Kaiserreich *n.* s. Kaiserthum.
Kaiserschnitt *m.* cesárski prerèz, izrèz déteta.
Kaisersohn *m.* cesárjevič, cárjevič.
Kaiserstaat *m.* cesárska držáva.
Kaiserthum *n.* cesárstvo, carstvo.
Kaisertochter *f.* cesaríčna. [ja.
Kaiserwahl *f.* volítěv —, izbòr cesár-
Kaiserwürde *f.* cesársko dostojánstvo, cesárska čast (-í).
Kajüte *f.* kajúta, ízbica na ladji.
Kakadu *m.* kakadúj, čópasta papíga.
Kakao *m.* kakáo.
Kakaobaum *m.* kakáovnik, kakáověc.
Kakaomasse *f.* kakaovína.
Kakerlak *m.* belín, belíněc; hirav človek mrtvaškobléde barve; s. a. Schabe.
Kakodämon *m.* bes, zli duh.
Kakophonie *f.* neblagoglásje, slaboglásje, zlozvóčje.
Kaktus *m.* kakt; =**pflanzen** *pl.* káktice, káktovnice.
Kalanderlerche *f.* laški škrjáněc, kalándra.
Kalb *n.* tele (-ta); *dem.* telěk, telce, telček, telétce; (männliches) telíčěk, junčěk; (weibl.) telíca, juníca, telíčica, telíčka; *fig.* telebàn, teléběc; ein — werfen telíti (se); otelíti se, obráviti se, storíti; **Kalb-** teléčji. [vica.
Kalbe *f.* telíca, juníca, jálovka, jálo-
kalben telíti; otelíti se, storíti; (unglücklich) izvréči (-vŕžem); aufhören zu — iztelíti se.
Kälber- teléčji.
Kälberbraten *m.* s. Kalbsbraten. [bast.
kälberhaft telétast; telebálast, telé-
Kälberhändler *m.* telétar, telíčar.
Kälberkropf *m.* (*Chaerophyllum*) podlísěc, lisa. [létom.
Kälberkuh *f.* breja krava, krava s te-
kälbern s. kalben.
kälbern teléčji.
Kälberne *n.* s. Kalbfleisch.
Kälberstall *m.* telečják, teléčji hlev.
Kalbfell *n.* telétina, teletína, telétovina, teléčja koža.
Kalbfleisch *n.* telétina, teléčje mesó.
Kalbleder *n.* telétina, telétovina, teléčje usnje.
kalbledern telétověn, od telétine, od teléčjega usnja.
Kalbs- teléčji.
Kalbsbraten *m.* teléčja pečénka, pečéna telétina.
Kalbsbrust *f.* teléčje prsi *pl.*; =**drüse** *f.* teléčja prsna žleza, priželjc.
Kalbskeule *f.* teléčja gnjat (-i).
Kalbskopf *m.* teléčja glava; *fig.* telebàn, teléběc.
Kalbslab *n.* sírišče.
Kalbsschlegel *m.* teléčje stegno.
Kalbsviertel *n.* teléčja četŕt (-i).
Kalbszunge *f.* teléčji jezik. [*pl.*
Kaldaunen *pl.* drob, drobovína, vampi
Kaleidophon *n.* kalejdofón.
Kaleideskop *n.* krasoglèd, kalejdoskop.
Kalender *m.* koledár; *dem.* koledárček; (Bauern—) prátika.
Kalenderjahr *n.* koledársko leto.
Kalendermacher *m.* prátikar.
Kalendertag *m.* koledárski dan.
Kalesche *f.* kolésělj, koléska.
kalfatern smolíti, mašíti (s smolo); zasmolíti, zamašíti.
Kali *n.* kali, kálijev oksid; **kohlensaures** — (Pottasche) kálijev karbonat, pepelíka.

Kalium *n.* kalij, kalium.
Kaliumoxyd *n.* kálijev oksíd.
Kalk *m.* apno; **hydraulischer** — podvódno —, hidrávlično apno; **gebrannter** — žgano apno; **Ätz-** živo —, jedko apno; **Kalk-** apnén.
Kalkanwurf *m.* apnéni omèt.
kalkartig ápnast, apnénast.
Kalkboden *m.* apnenína, apnénka, apnéna zemlja.
Kalkbrei *m.* ugašéno apno.
Kalkbrenner *m.* apnéničar, apnár.
Kalkbrennerei *f.* apnárstvo.
Kalkbruch *m.* apnolòm, apnénik.
Kalkbrühe *f.* belež, apnéna kaša.
kalken ápniti, v apnu móčiti; pòápniti, v apnu pomóčiti.
Kalkerde *f.* apnénka, apnica, apnéna prst (-i). apnéna zemlja.
Kalkgebirge *n.* apnéno gorovje.
Kalkgrube *f.* apnica, apnéna jama, apnénica.
kalkhaltig ápnat, apnovít.
Kalkhandel *m.* apnárstvo, kupčija z apnom; **den — betreiben** apnáriti.
kalkicht ápnast, apnénast.
kalkig ápnat, apnovít.
Kalklöscher *m.* apnogášec.
Kalkmergel *m.* apnéni lápor.
Kalkmesser *m.* apnomérec.
Kalkmilch *f.* apnéni belež, apnica.
Kalkmörtel *m.* malta, mòrt.
Kalkofen *m.* apnénica.
Kalkspinter *m.* síga.
Kalkspat *m.* drstèv (-a).
Kalkstein *m.* apnénec, apník, apnénik; **blauer** — sinji kamèn, sinjak, sinjec.
Kalktuff *m.* apnéni mačék, lehnják.
Kalligraph *m.* lepopísec, krasopísec.
Kalligraphie *f.* lepopísje, krasopísje.
kalligraphisch lepopísen, krasopísen.
Kalmäuser *m.* razglabáč; samotár, tukec; skopúh, stiskáč.
kalmäusern razglábati, mózgati; samotáriti; skopáriti, stiskati.
kalmieren tèšiti, miríti; utèšiti, pomiríti.
Kalmus *m.* kólmež.
kalt mrzèl, studèn; (frostig) mrazèn, zimèn; (kühl) hladèn; (eisig) ledén; — **werden** mŕzniti, mrzléti; omŕzniti, omrzléti; (v. Speisen) hladíti se; ohladíti se, izhladíti se; *impf.* ohlájati se, izhlájati se; — **sein zebsti** (zebe me); **es ist mir** — mràz mi je, mrzlo mi je, zebe me; **es wird** — mrzlo —, hladno postája, mrzlo —, hladno prihája, mraz se dela.
kaltblütig hladnokŕvèn; *fig.* mrzèl, ledén, mrtèv, neobčutljiv.
Kaltblütigkeit *f.* hladnokŕvnost; neobčutljívost.
kaltbrüchig hladnokŕhek.
Kälte *f.* mràz, zima, mrzlóta, mrazóta; (Kühle) hlad (-a, -ú), hladnost, hladnóta; **trockene** — suh mràz, golomrázica, suhomrázica; (Frost) zmrzlína, zmrzál (-i).
Kältefieber *n.* mrzlica.
Kältegrad *m.* stopínja mraza, mrazótna stopínja. [(-i).
Kältemischung *f.* mrazotvórna zmés
kälten hladíti; ohladíti, omrzíti; *impf.* ohlájati.
kaltherzig hladnosrčèn, mrzlosrčèn.
Kaltherzigkeit *f.* hladnosrčnost, mrzlosrčnost.
kältlich mrzlótèn, mrazótèn, mrzíkast, hladèn.
Kaltsinn *m.* mrzlodúšje, mrzlost, mrzlóbnost, mrzlóba.
kaltsinnig mrzlodúšèn, mrzlóbèn.
Kaltsinnigkeit *f.* ſ. Kaltsinn.
Kaltwasser *n.* mrzla —, studéna voda.
Kamel *n.* velblòd, kaméla; **Kamelvelblódji**, kamélji.
Kamelhaar *n.* velblódja žima, kamélja dlaka.
Kamelflute *f.* velblodíca, kaméla.
Kameltreiber *m.* velblódar.
Kamelwolle *f.* velblódja volna.
Kamelzeug *n.* tkanína od velblódje dlake.
Kamelziege *f.* lama.
Kamelott *m.* blago iz míkane volne.
Kamerad *m.* tovàriš, drug, pajdáš, (spréznik).
Kameradschaft *f.* tovàrištvo, tovarišija, pajdáštvo.
Kamille *f.* kamílica; **Kamillen-** kamíllični; **=thee** *m.* kamíllični čaj, kamílličnik.
Kamin *m.* dimnik; (im Zimmer) leva. komen.

Kaminfeger *m.* dímnikar, strgár; =**lohn** *m.* ometnína, strgarína.
Kaminröhre *f.* dímniška cev (-í).
Kamisol *n.* podsúknjica.
Kamm *m.* grebén, hrbét, sléme (-na); (in der Mühle) zob (-a u. -ú), palec; (b. Webestuhl) glavník, brdo, grebén; **Haarkamm** glavník, češélj, česálnik; **Woll**— grebén, gradáša, mikálnica, dŕzalica; **Kamm**- grebénast.
Kammacher *m.* glavníkar, glavníčar; =**handwerk** *n.* glavníčarstvo.
kammartig grebénast.
Kammbank *f.*, **Kammbrett** *n.* polica.
Kammbaum *m.* (in den Sägemühlen) rázvora, razvòr.
Kammbürste *f.* ščetka.
kämmen česati (češem); počésati; (die Wolle) grebénati, gradášati, míkati (-am u. mičem), dŕzati; ogrebénati, omíkati, odŕzati.
Kämmer *m.* česávec.
Kammer *f.* staníca, soba, čúmnata, izba; **Augen**— očésni prekàt; **optische Dunkelkammer** temnica, temna sóbica; **Handels**- **und Gewerbe**— kupčíjska in obŕtna zbórnica, — kómora; **Reichskammer** državna zbórnica.
Kammeramt *n.* kómorni uràd.
Kammerbezirk *m.* zbórnični okràj.
Kämmerchen *n.* sóbica, ízbica.
Kammerdiener *m.* kómorni strežáj; =**in** *f.* hišna, kómorna strežájka.
Kämmerer *m.* kómornik, ključár.
Kämmererswürde *f.* kómorništvo, ključárstvo.
Kammerfrau *f.* kómornica.
Kammergefälle *n.* kómorni dohódki
Kammerherr *m.* ſ. **Kämmerer**.
Kämmerin *f.* kómornica; česávka.
Kammerjungfer *f.* hišna.
Kammerprocurator *m.* kómorni zagovórnik, — odvétnik, — prokurator.
Kammerprocuratur *f.* kómorno odvétništvo, kómorna prokuratúra.
Kammerwasser *n.* prekátna mokrína (*phys.*).
Kammerweſen *n.* državno dohodárstvo.
Kammerzofe *f.* hišna.
kammförmig grebénast.
Kammgarn *n.* míkana volna.
Kammgebirge *n.* grebénasto pogórje, grebénasto gorovje, grebéni *pl.*
Kammgras *n.* (*Cynosurus*) grebeník.
Kammgriff *m.* (*turn.*) dlanski prijèm, spodnji prijèm.
Kammhaar *n.* gríva, izčések.
Kammhöhe *f.* visokóst górskega grebéna (*geogr.*).
Kammkraut *n.* marjética.
Kammlinie *f.* pálčevnica.
Kammlitze *f.* níčavnica, nítečnice *pl.*, níčnice *pl.*
Kammrad *n.* palčno —, grebénasto koló (-ésa), palčenják.
Kammwerk *n.* pálčevje.
Kammwolle *f.* míkana —, grebénana —, gradášana volna.
Kämpe *m.* borítelj, borec, bojevávec.
Kampf *m.* bòj; (Gefecht) borba, bòr; (Schlacht) bitév, bitka; (Krieg) vojna, vojska; (Ringen) borjénje, boritév, metánje; **Kampf**- bojni.
Kampfbegier *f.* bojaželjnost.
kampfbegierig bojaželjen, bojevít.
kämpfen bojevati se, boríti se, bíti (bijem) se, vojskovati se, bòj bíti (bijem), bòj bojevati; mit Elend — ubíjati se, révo prodájati.
Kämpfer *m.* borítelj, bojevávec, borec, bojník, bojevník.
Kampfer *m.* káfra; **Kampfer**- káfrni.
Kampferbaum *m.* káfrna lavorika.
Kampfergeiſt *m.* káfrovec.
Kampferöl *n.* káfrno ólje.
kampffähig dober —, sposóben za
Kampffeld *n.* bojíšče, boríšče.
kampffertig na bòj —, za bòj pripráviljen, — gotòv.
Kampfgefährte *m.* sobojník, sobojevávec, sobórec, soborítelj.
Kampfgeſang *m.* bojna pesém (-i); vojáška pesém (-i).
Kampfgeſchrei *n.* bojni krik, bojno
Kampfgetümmel *n.* bojno vrvénje, bojni metež, bojni hrup.
kampfgewohnt boja vajen.
Kampfgewühl *n.* bojni metež, bojna vreva, bojni trušč.
Kampfhahn *m.* svadljívec, togótnik; *fig.* togótnik, prepirljívec.
Kampfluſt *f.* bojevítost, bojeválnost, bojaželjnost, borljívost.

kampfluſtig bojevít, bojeválen, borljiv, bojaželjen. [han.
kampfmüde (od) boja truden, — upé-
Kampfplatz *m.* bojišče, bojevališče, borišče, bojno torišče, — polje, poprišče.
Kampfroſs *n.* bojni konj. [nica.
Kampfſchule *f.* borilnica, bojna učil-
Kampfſpiel *n.* bojna igra.
kampfſüchtig ſ. ſtreitſüchtig.
Kampfübung *f.* bojna vaja, vaja —, vadba v boju.
Kanarienvogel *m.* kanárec, kanárček.
Kanaſter *m.* ſ. Knaſter. [déneč).
Kandelzucker *m.* kándisov sladkor, (le-
Känguruh *n.* klokan, kengurúj.
Kaninchen *n.* domáči ob. pitomi zajec, kunec, kraljik.
Kaninchenfell *n.* kunčevína, koža domáčega zajca.
Kanne *f.* ročka, majólika, konva; *dem.* majóličica, kónvica; (Krug) vrč.
Kanneſas, Kanevas *m.* kanafas, jadrovína, konópno platno.
Kannengießer *m.* ſ. Zinngießer; *fig.* politiški modrijan pri vrču vina.
Kannengießerei *f.* politiško modrovánje pri vrču vina (piva).
Kännelkohle *f.* svetlogoréči premog.
Kannenkraut *n.* préslica.
kannenweiſe *adv.* na vrče. [náda.
Kanonade *f.* stréljanje s topóvi, kano-
Kanone *f.* top, kanón.
Kanonendonner *m.* grménje topóv, tutnjáva.
Kanonengießer *m.* topar, topolívec.
Kanonengut *n.* topovína.
Kanonenkugel *f.* topóvska krogla.
Kanonenmetall *n.* ſ. Kanonengut.
Kanonenſchuſs *m.* strel iz topa, strel s topom.
Kanonier *m.* topničár, topník.
kanonieren s topóvi stréljati.
Kante *f.* rob, krn; *dem.* robec, robič; (Rand) kraj, okrájek; (am Kleid) krajec, rob, obróbek; brechende — lomeči rob *(phys.)*; Schnitt— urézni krajec.
Kantel *m.* (*n.*) četverorób ravnílo.
kanten na robe ob. robóve obrézati (-rézem); okrájiti; *impf.* obrezovati; okrajevati.
Kantenachſe *f.* robóvna os (-í).
Kantenlinie *f.* (črta) robovnica.
Kantentuch *n.* ruta z okrájki.
Kantenwinkel *m.* robóvni kot. [rídka.
Kantharide *f.* španska muha, kanta-
Kantholz *n.* otesáni les.
kantig robát, oglát, krnjav; in Zuſammenſetzungen -rob.
Kantine *f.* vojáška krčma.
Kanzel *f.* léca, prídižnica, prížnica; =**beredſamkeit** *f.* cerkvéna zgovórnost.
Kanzelredner *m.* cerkvéni govórnik, pridigar, propovednik.
Kanzelvortrag *m.* cerkvéni govor, govor z léce, pridiga, propóved (-i).
Kanzlei *f.* pisárna, pisárnica, kancelija; **Kanzlei-** pisárniški, kancelíjski.
Kanzleibeamte *m.* pisárniški uradnik.
Kanzleidiener *m.* pisárniški sluga.
Kanzleidirector *m.* pisárniški ravnátelj.
Kanzleierforderniſſe *pl.* pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleifach *n.* pisárniško opravílo.
Kanzleigebür *f.* pisárina, pisarnina.
kanzleimäßig pisárniški, kancelíjski.
Kanzleipauſchale *n.* pisárniška poprečnina, poprečna vsota za pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleiperſonale *n.* pisárniško osebje.
Kanzleirequiſiten *pl.* pisárniške potrébščine *pl.*
Kanzleiſchreiber *m.* pisár.
Kanzleiſchrift *f.* kancelíjsko pismo, — pisánje.
Kanzleiſprache *f.* urádni —, pisárniški jezik. [slòg.
Kanzleiſtil *m.* urádna pisáva, urádni
Kanzleiweſen *n.* pisárništvo.
Kanzler *m.* kancelár, kancelír.
Kanzliſt, Kanzeliſt *m.* kancelíst.
Kapaun *m.* kopún.
kapaunen rézati (režem), skopíti, kopúniti.
Kapaunenbraten *m.* pečéni kopún.
Kapelle *f.* molílnica, kapéla; *dem.* kapélica; (Muſik) godba, gódbeni zbor, kapéla.
Kapellmeiſter *m.* kapélnik.
Kaper *m.* gusár, korzár, pomórski rópar; róparska ladja.
Kaper *f.* kápera. [list.
Kaperbrief *m.* gusárski —, korzáraki
Kaperei *f.* gusárstvo, ladjelòv, brodolòv, pomórski rop.

kapern ladje loviti, — pleníti; ladje uloviti, — upleníti, — vzéti (vzámem).
Kapernſauce *f.* káperna omáka.
Kaplan *m.* kaplán, duhóvni pomočník; **Kaplans-** kaplánski.
Kappe *f.* čépica, kapa; (Pelz—) kučma, čamẽr; (an der Deichſel) okòv; (beim Stiefel) kápica; (am Dreſchflegel) gož (-l), goža.
kappen kápiti, kápičati; okápiti, okápičati; (den Baum) okléstiti, obsékati, otrébiti; *impf.* oklešćevati, obsekovati; (den Hahn) kopíti, rézati (režem), kopúniti; skopíti.
Kappenblume *f.* ſ. Eiſenhut.
kappenförmig čépičast, kápast.
Kappenmuskel *m.* kápasta míšica.
Kappenring *m.* oglávnik.
Kapper *m.* sekáč.
Kappmeiſe *f.* čópasta siníca, (siníca) čóparica.
Kappnaht *f.* nadšiv.
Kappweide *f.* navádna vrba.
Kappzaum *m.* brzda, uzda z obvézo na nosu.
Kapſel *f.* toka, mošnjica, škátlica; (in der Botanik) glavíca, tobólec, peščišče; (der Hülſenfrüchte) strók; (am Gewehr) kápica, klobúček.
Kapſelfrucht *f.* glavíčasti plod.
Kapuze *f.* oglávnica, kukúlica.
Kapuziner *m.* kapucín, kapucínec.
Kapuzineraffe *m.* kúklasta ópica.
Kapuzinerkloſter *n.* kapucínski samostán.
Kapuzinerkreſſe *f.* kapucínka, kapucínska kreša.
Kapuzinerorden *m.* kapucínski red.
Kar *n.* kotél; gorska kotlína, grapa.
Karat *n.* karát.
Karatgewicht *n.* karátna teža.
karatieren karatovati.
karätig karátn.
Karauſche *f.* (*Cyprinus carassius*) karas, plòsk.
Karawane *f.* karavána; **Karawanenthee** *m.* karavánski —, ruski čaj.
Karbatſche *f.* korobáč, bič.
karbatſchen korobáčiti, bíčati.
Karbunkel *m.* ſ. Carbunkel.
Kardätſche *f.* grebén, drzáj, gradáše *pl.*; (für Pferde) ščetka —, krtáča za konje.
kardätſchen grebénati, dŕzati, gradáščiti; (Pferde) ščétkati, krtáčiti. [*bot.*
Karde *f.* (*Dipsacus*) ščetíca, ščetka
Kardendiſtel *f.* gladež, ščetíca.
Karfiol *m.* cvetni óhrovt, karfijól.
Karfunkel *m.* živordéči rubín, ognjéneč, karfánkelj; ſ. Carbunkel.
karg skop, skopárski, skoporit, stisljiv, skrljiv, škrtljàv; pičél.
Karge *m.* skopúh, škrtljávec, stiskáč: *f.* skopúlja, škrtljávka.
kargen skopovati, skopáriti, skrljáti.
Kargheit *f.* skopóst, škrtljávost; pičlost.
kärglich pičél, borẽn, revẽn, siromášen; *adv.* pičlo, borno, revno, skopóma.
Kärglichkeit *f.* pičlost, siromášnost. bornost.
Karmeſin *n.* karmezín.
karmeſinfarben (carmoiſinfarben) karmezínast, karmezínov, višnjélast.
Karmin *m.* ſ. Carmin.
karnüffeln pestíti, biti (bijem); napestíti, nabíti.
Karpfen *m.* kràp; **Karpfen-** krápov, krápji.
Karpfenbrut *f.* krápja zaléga.
Karpfenfleiſch *n.* krapovína, krápje —, krápovo mesó.
Karpfenteich *m.* krápovnik, krapovnják, ribnik za krape.
Karre *f.* talíga, tačka, samokólnica, samotéžnice *pl.*, kólečka *n. pl.*
Karren *m.* kola *n. pl.*, kolca *n. pl.*, vozílo; (Dünger—) kòš, gnojni kòš; (zweiräderig) gare *pl.*, dvokólnica, ciza.
karren táčkati, tačkáriti, na tačkah vóziti. [*pl.*
Karrenfeld *n.* (in den Hochalpen) podi
Karrenführer, Karrenſchieber *m.* talígar, tačkar, vozáč (s tačko).
Karrengaul *m.* taligáš, kljuse (-eta).
Karrenſpritze *f.* brizgálnica na malih kólih.
Karſt *m.* kràmp, kopáča.
karſten s krampom kópati (kopljem).
Karſtformation *f.* kraška tvorba, kraševina.
Kartätſche *f.* kartéča, s króglami napólnjena topóvska patróna.
Kartaune *f.* kartávna, neko strelno orodje.

Karte *f.* list; *dem.* listek, listič; (Spiel—) kvarta, karta; —n ſpielen kvartáti, kártati (se); (geograph. —) zemljevid, zemljekáz, mapa.

Kartell *n. m.* dogóvor; združba.

Karten- listóvni; kvartni, kartni.

Kartenblatt *n.* kvarta, karta.

Kartenbrief *m.* zalépka.

Kartengeld *n.* kvartarína, kvartáščina, plačílo za kvarte.

Kartenſammlung *f.* zemljevídna zbirka, atlánt.

Kartenſpiel *n.* kvartánje, igra s kvártami.

Kartenſpieler *m.* kvartáč, kvartopírec, kartáš; =in *f.* kvartávka, kvartopírka.

Kartenſtempel *m.* kvartni kolék, kolék za kvarte.

Karthäuſer *m.* kartuzijánec; =kloſter *n.* kartuzijánski samostán.

kartieren listáriti.

Kartoffel *f.* krompír, korún, podzémljica; **Kartoffel-** krompírjev, korúnov.

Kartoffelacker *m.* krompíriščе.

Kartoffelbau *m.* sajénje —, pridelovánje krompírja.

Kartoffelbranntwein *m.* krompírjevec, korúnovec, krompírjevo —, korúnovo žganje.

Kartoffelfäule *f.* krompírjeva gnilína, krompírjevo gnitje.

Kartoffelfeld *n.* ſ. Kartoffelacker.

Kartoffelkraut *n.* krompírjevka, krompírjevica.

Kartoffelpilz *m.* krompírjeva gliva.

Kartoffelſalat *m.* krompírjeva saláta.

Kartoffelſchimmel *m.* krompírjeva plesén (-i).

Karviol *m.* ſ. Karfiol.

Kaſchmir *m.* kašmírska tkanína.

Käſe *m.* sír; (v. ſüßen Topfen) skuta; zu — werden síriti se; usíriti se, sesíriti se, zagrísti (-grízem) se, zakrkníti; **Käſe-** sírni, sírnat.

käſeartig sírast.

Käſebereitung *f.* sírarstvo, naprávljanje síra.

Käſeform *f.* torílo (za sir).

Käſehandel *m.* kupčíja s sirom, sírarstvo.

Käſehändler *m.* sírar; =in *f.* sírarica.

Käſekammer *f.* sírnica.

Käſelab *n.* sírišče, sirílo.

Käſelaib *m.* hlèb sira.

Käſemade, Käſemilbe *f.* sírni črv, črv v síru, sírna pršíca.

Käſemilch *f.* sírotka, sírotèv.

käſen síriti; usíriti, sesíriti; *intr.* ſ. unter Käſe: zu Käſe werden.

Käſenapf *m.* loněc za sir, sírnik; (Käſeform) torílo (za sir).

Kaſerne *f.* vojáščnica, kasárna.

Käſeſäure *f.* sírna kislína.

Käſeſtaub *m.* prš.

Käſeſtoff *m.* sírnína.

Käſewaſſer *n.* sírnica.

käſicht sírast.

käſig sirèn, sírnat.

Kaſtanie *f.* kostanj; **Kaſtanien-** kostánjev; =baum *m.* kostanj, kostánjevo drevó (-ésa).

kaſtanienbraun kostánjev, kostánjast, kostánjeve barve.

Kaſtanienholz *n.* kostanjevína, kostánjev les.

Kaſtanienwald *m.* kostánjevje.

Käſtchen *n.* omárica, skrínjica.

Kaſte *f.* vrsta, pleme (-éna), kasta.

kaſteien trpínčiti, múčiti, trápiti.

Kaſten *m.* omára, (postávec); (überhaupt) shramba; (Truhe) kovčèg, skrínja; (Bretterverſchlag) obòj.

Kaſtengeiſt *m.*, **Kaſtenweſen** *n.* odlóčenost —, duh needínosti med rodóvi ob. pleméni.

Kaſuar *m.* kazuar.

Kataſalk *m.* mrtváški oděr.

Katakombe *f.* podzémska gróbnica, katakomba.

kataleptiſch nepopóln, kataléktičen.

Katalepſie *f.* mrtvíčnost.

Katalog *m.* imeník, zapísnik, katalog.

Kataplerie *f.* obmflost.

Katarakt *m.* slap, vodopàd.

Katarrh *m.* náhod, katár.

Katarrhalfieber *n.* nahódna —, katárna vročica.

katarrhaliſch nahóděn, katárěn.

Kataſtrophe *f.* prevràt, preobràt, prekrèt, katastrófa.

Katecheſe *f.* izpraševálni poúk, učénje v vprašánjih in odgóvorih, katehéza.

Katechet *m.* verski učítelj, učítelj veroznánstva ob. verozakóna, katehet.

Katechetik *f.* nauk v vprašánjih in odgóvorih, katehétika.
katechetisch izpraševálěn, katehétičěn, katehétski.
katechisieren verozákon —, krščánski nauk učíti; učíti v vprašánjih in odgóvorih.
Katechismus *m.* krščánski nauk na vprašánje in odgóvor spisan, katekizěm.
Katechumen *m.* človek, pripravljajòč se na krst, novovérnik, katehumen.
Kategorie *f.* vrsta, razred, rázpol (-óla), kategorija.
kategorisch *adi.* dolóčěn, brezpogójěn, brezuvétěn, kategóričěn; *adv.* dolóčno, narávnost, brezpogójno. [těv.
Kategorisierung *f.* uvrstítěv, razvrstí-
Kater *m.* mačěk; (scherzweise) mucěk.
Katheder *m.* učíteljska stolíca, katédra.
Kathedrale, Kathedralkirche *f.* stolna cerkěv, stólnica.
Kathete *f.* katéta. [těr.
Katheter *m.* močevòd, sečevòd, katé-
Kathetometer *n. m.* oglomèr, katetometěr.
Kathode *f.* izhòd, katóda *(phys.)*.
Katholicismus *m.* katóličanstvo, katólištvo, katolicízěm.
Katholik *m.* katóličan, katólik, katóliški kristján; =**in** *f.* katóličanka, katóliška kristjána.
katholisch katóliški.
Kattun *m.* katún.
kattunen katúnov.
Kattunfabrik *f.* katunárnica, továrna za izdelovánje katúna.
Kattunweber *m.* katunár.
Kattunwolle *f.* bombáž za katún.
katzbalgen sich rváti (rujem) se, tŕgati se, púliti se, métati (mečem) se, premetávati se.
Katzbalger *m.* rváč, pulež, trgávs; =**ei** *f.* rvánje, metánje, tŕganje.
Kätzchen *n.* mače (-ta), múcka, múnica; (Blütenstand) máčica; =**baum** *m.* máčičarica, máčičnica.
Katze *f.* mačka, muca, muna; (Geldgürtel) mačěk, pas, opásěk; (Anker) mačěk, kotva; **Katzen-** mačji.
Katzenauge *n.* mačje okó (očésa); er hat —n gleda kakor mačka.
katzenäugig mačjeòk, mačjih očí.
Katzengeschrei *n.* mijávkanje, mijávěk, mačje drenje.
Katzengold *n.* mačje zlató *(min.)*.
Katzenjammer *m.* mačěk, metež; er hat einen — lasjé ga bolé.
Katzenklee *m.* zajčja noga.
Katzenkraut *n.* *(Teucrium marum)* mačji vredník, úrhovica; *(Valeriana offic.)* zdravílna špajka, božjástnica.
Katzenminze *f.* mačja —, divja meta.
Katzenmusik *f.* mačja godba, mijávěk; — machen po mačje zagósti (-gódem).
Katzensilber *n.* mačje srebró *(min.)*.
Katzensprung *m.* mačji skòk; bis dahin ist ein — dve, tri stopínje je do tja, dva-, trikrat prestópiš, pa si tam.
Katzentisch *m.*, am — essen za pečjó —, v kotu jesti (jem).
Kauderei *f.* oderúštvo.
Kauderer *m.* odrtník. [chern.
kaudern kávdrati, gávdrati; j. a. wu-
Kauderwelsch *n.* spakedráni jezik, kolobócija, nerazúmno brbránje, žlabudránje.
kauderwelsch spakedrán; — reden nerazúmno brbráti, žlabudráti.
kauen žvéčiti, gléviti, žvekáti, žvériti; (Tabak) číkati; požvéčiti, prežvéčiti; *impf.* požvekovati; wieder— prežvekovati.
Kauer *m.* žvekáč, žvekávěc.
kauern čepéti, kúčati (-ím), níčati (-ím); (brütend hocken) ždeti (ždim); sich — počéniti, *impf.* počépati.
Kauf *m.* kup, kupílo, kupnja, kupíčěk; (Ankauf) nakúp, kupčíja; (Geld) kúpščina; kupnína, kup; schlechten — machen okúpiti se; zu —e haben napródaj iméti (imám); wohlfeilen —es doběr kup, v doběr kup, cenó, v ceno, po ceni; — nach Probe kup po obrázcu, po vzórcu; mit in den — nehmen s čim drugim vred kúpiti; der — ist zurückgegangen kupčija se je razdŕla; vom —e leben na kupílu od. kupíčku živéti; **Kauf-** kupni.
kaufbar kupěn, kupljìv.
Kaufbrief *m.* kupno pismo, kupni list.
kaufen kúpiti; *impf.* kupováti, kupávati; schlecht — okúpiti se; alles — pokúpiti, ponakúpiti; *impf.* pokupováti.

Käufer *m.* kupĕc, kupovávĕc; =in *f.* kupovávka.

Kauffahrer *m.* povéljnik trgóvske ladje; (Schiff) trgóvska ladja.

Kauffahrteifchiff *n.* trgóvska ladja.

Kaufgegenftand *m.* kúpljena reč (-í), kupovína.

Kaufgeld *n.* kupnína, kúpščina.

Kaufgefchäft *n.* kupčíja, kupno opravílo, kupovánje.

Kaufhandel *m.* kupčíja, trštvo.

Kaufherr *m.* ſ. **Kaufmann.**

Kaufladen *m.* prodajálnica. [*pl.*

Kaufleute *pl.* trgóvci, tržci, kupčevávci

käuflich kupĕn, kupljív; podkúpĕn, podkupljív; — an ſich bringen kúpiti; pokúpiti, kúpoma pridobíti. [vost.

Käuflichkeit *f.* kupljívost; podkupljí-

Käufling *m.* kúpljenĕc, kúpljenčék.

Kaufluſt *f.* kupčíjvost, kupovítost, tržljívost.

kaufluſtig kupčíjlv, kupovít, tržljív, radokúpĕn.

Kaufluſtige *m.* kupĕc.

Kaufmann *m.* trgóvĕc, tržĕc, kupĕc, kupčevávĕc.

kaufmänniſch trgóvski.

Kaufmannſchaft *f.* trgóvci, tržci, kupčevávci *pl.*; (Handel) kupčíjstvo, trgovína, trštvo, trgóvstvo.

Kaufmannsfrau *f.* trgóvka, kupčevávka; kupčevávčeva sopróga. [na.

Kaufmannsgefchäft *n.* kupčíja, trgoví-

Kaufmannsgut *n.* kupčíjsko —, tržno blagó, kupčíjska —, tržna roba.

Kaufmannslehrling *m.* kupčíjski —, trgóvski učénĕc.

Kaufmannsſtand *m.* ſ. **Handelsſtand.**

Kaufplatz *m.* tržíšče, trg, semnjíšče.

Kaufpreis *m.* kup, kupna cena, kupnína.

Kaufrecht *n.* kupna pravíca.

Kaufſchilling *m.*, **Kaufſumme** *f.* kúpščina, kupnína. [(-í).

Kaufſtück *n.* kupovína, kúpljena reč

Kaufvertrag *m.* kupna pogódba.

Kaufvertragslöſung *f.* razkúp.

Kaufwert *m.* kupna vrednost.

Kaulbarſch *m.* kapĕlj, glaváč.

Kaulkopf *m.* bosoglávĕc, mlada žaba, butoglávĕc. [čica.

Kaulquappe *f.* kapĕlj, glaváč, ponóvkaum komaj, tóliko da, komaj da. jedva.

Kaumuskel *m.* žvekávka. [čĕn.

kauſtiſch razjédĕn, razjedljív, kávsti-

Kautſchuk *m. n.* proževína, kavčuk.

Kautſchukbaum *m.* kavčukovĕc.

Kauwerkzeuge *pl.* žvekála *pl.*

Kauz *m.* čuk, skovír, skovík; (Geizhals) skopúh, skopín, stiskáč; närriſcher — bedák, budálo, bebĕc; reicher — bogatín, bogatínec; wunderlicher — čudák, čudĕn človĕk.

Kebsehe *f.* priléžništvo, hotníštvo.

Kebskind *n.* postránski —, nezakónski otrók, (pankrt), mulčék.

Kebsmann *m.* priléžnik, hotník.

Kebsweib *n.* priléžnica, hotnica, nalóžnica, pridrúžnica, nezakónska žena.

keck drzĕn, predfzĕn, drzovít, smél, svojív.

Keckheit *f.* drznost, predfznost, smélost, drzovítost.

Kegel *m.* stožec, čunj; abgeſtutzter — prisékan stožĕc; — ſcheiben takljáti (krogle), kegljáti; Berg— kopa.

Kegelbahn *f.* takljíšče, kegljíšče.

kegelförmig stožkast, čunjast, kopíčast.

kegeln takljáti, tákati, kegljáti; (e. Schub thun) zatóčiti, zatakljáti.

Kegelſchieber *m.* takljáč, tákavĕc, kegljáč.

Kegelſchnäbler *m.* debelokljún.

Kegelſchnecke *f.* zvrk; Gewebe— pretkáni zvrk; Marmor— mrámorasti zvrk.

Kegelſchnitt *m.* presèk stožca.

Kegelſchnittslinie *f.* stožkoséčnica.

Kegelſtumpf *m.* prisékani stožĕc.

kehl- goltni; žlebni.

Kehlbohrer *m.* žlébasti svedĕr.

Kehlbuchſtabe *m.* goltnik.

Kehldeckel *m.* jezíček.

Kehle *f.* grlo, goltánec, dušník; (Vertiefung) žleb (-a u. -ú).

kehlen žlébiti; užlébiti.

Kehlfloſſer *m.* grloplútka.

Kehlhobel *m.* žlebnik, políčnik.

Kehlkopf *m.* jábolko, krhélj.

Kehlkopfdeckel *m.* jábolčni poklópĕc.

Kehlkopfentzündung *f.* vnetje jábolka, vnetje krhlja.

Kehllaut *m.* goltnik, goltni glasnik.
Kehlriune *f.* žleb (-a u. -ú).
Kehlſucht *f.* ſ. Bräune; (bei Pferden) vnetje v sápniku, (kelžuh).
Kehraus *m.* pomèt, doskóčnica.
Kehrbeſen *m.* metla.
Kehre *f.* obrát, okrèt.
kehren mesti (metem); pomésti, *impf.* pométati; (umwenden) obŕniti, prekúcniti, okréniti; *impf.* obráčati, prekucevati; den Rücken — hrbèt pokázati (-kážem), peté odnésti (-nésem), pocedíti jo; ſich an etw. — márati za kaj, róditi za kaj, mar biti (je) komu česa ob. za kaj; (ſich zu etw. —) izpreobŕniti se, izprevréči (-vŕžem) se; *impf.* izpreobráčati se; in ſich gekehrt zamíšljen, v misli zatopljèn.
Kehricht *n. m.* smeti *pl. f.*, smetje, pométki *pl.*
Kehrichthaufen *m.* smetíšče.
Kehrreim *m.* ponavljajóči se poslédnji del vsake kítice; pripévěk, refrén.
Kehrſchaufel *f.* smetílnica, smetíščnica, smetnica, smetnjáča.
Kehrſeite *f.* hrbèt, naróbe-stran (-í), naróbna stran (-í); auf der — naróbe, naópak.
Kehrum *m.* zágata; — machen peté pokázati (-kážem).
Kehrwinkel *m.* smetíšče, smetnjak.
Kehrwiſch *m.* omélo, ométalo.
keifen rézati (-ím), gobezdáti, dreti (derem) se ob. lájati nad kom.
Keifer *m.* režávec, lájavec, gobezdálo, zadirúh; =in *f.* režávka, lájavka. [čén.
keifiſch režàv, lajav, gobezdàv, zadír-
Keil *m.* klin, klinec; (Spalt—) zagózda, klin; (ein — Brot) zagózda, kos (-a u. -ú); (an Kleidern) kozíca; *dem.* klinček, zagózdica.
keilartig klinast.
Keilbein *n.* zagózdnica.
keilen cépiti —, klati (kóljem) s klinom; hinein — klin zabíti (-bíjem), zagozdíti; *impf.* klin zabíjati.
Keiler *m.* ſ. Eber.
keilförmig ſ. keilartig.
Keilhaue *f.* pik, kràmp, kljunáča.
Keilpreſſe *f.* tiskálo s klinom.
Keilſchlüſſel *m.* zagózda.
Keilſchrift *f.* klínasto pismo.
Keim *m.* kal (-í), címa, klíca, mladíka; *dem.* kalèc, kalčèk, címica; *fig.* zaródek, spočétek, séme (-na).
Keimblatt *n.* kalíca, kličnì list.
keimen kliti (klijem), kalíti, címiti se, (kalí) gnati (ženem); priklíti, prikalíti, izcímiti se, pognáti; *impf.* pogánjati; *fig.* zarodíti se, izcímiti se; *impf.* zarájati se.
keimfähig kaliv; zaróděn.
Keimkern *m.* jedro.
Keimknoſpe *f.* popèk.
Keimkorn *n.* tros.
Keimling *m.* kalčèk; mladíka.
keimvoll kalovít.
Keimwürzelchen *n.* koreníčica.
kein nobéden, nobèn, nijéden; nikák, nikákšen.
keinerlei nikák, nikákršen; auf — Art po nikákem, po nikákršnem. po nobéni ceni, nikàkor ne.
keinerſeits od nikód, od nikóder. od nobéne straní.
keineswegs nikàkor ne, kratko in malo ne, po nobéni ceni, v nobèn kup.
keinmal nikdar ne, nikóli ne, nobénkrat ne.
Kelch *m.* kelih; čaša, kupa; *bot.* čaša; *dem.* čášica.
kelchartig čašast, kupast.
Kelchblatt *n.* čašni list.
kelchförmig ſ. kelchartig.
kelchlos brezčášen.
kelchſtändig nadčášen.
Kelle *f.* (Maurerkelle) (zidárska) lopática, žlica, ometáča.
Keller *m.* klet (-í), kónoba, hràm; (im Weinberge) zídanica, (kleiner) klečúra, klečánja; **Keller-** kletni.
Kelleraſſel *f.* ſ. Aſſel.
Kellerei *f.* kleti *pl. f.*, kletárstvo.
Kellerhals *m.* šija, príklet, kletni vhòd; *(Daphne mezéreum)* volčín.
Kellerloch *n.* kletni dušek, — oddúšek.
Kellermeiſter *m.* ključár, kletár.
Kellerwurm *m.* ſ. Aſſel.
Kellner *m.* točáj, točár, natákar, kletár; =in *f.* točájka, točarica, natákarica, kletarica.
Kelter *f.* stiskálnica, tlačílnica, mastílnica.
Kelterbaum *m.* ovnič, ověn.

Kelterer *m.* mastívěc, tlačívěc, mastář, tlačár.

Kelterhaus *n.* mastílnica, tlačílnica.

keltern mastíti, tláčiti, stískati, drózgati.

kennbar znatěn, poznátěn, viděn.

Kennbarkeit *f.* znatnost, poznátnost.

kennen znati (znam), poznáti, poznávati; (wiſſen) védeti (vem); kennen lernen upoznáti, spoznáti; *impf.* upoznávati, spoznávati.

Kennen *n.* poznánje, znanje; ums — za spoznánje.

Kenner *m.* poznavátelj, znatelj, poznávěc, poznátelj; (Fachmann) veščák; =in *f.* poznavátelјica, znátelјica, poznávka, poznátelјica; veščákinja.

Kennerſchaft *f.* znátelјstvo, poznavátelјstvo; izvédenost.

kenntlich znatěn, poznátěn; — machen poočítiti, na vídež postáviti.

Kenntlichkeit *f.* poznátnost, znatnost.

Kenntnis *f.* znanost, znanstvo, vednost, veda; (Kennen) znanje, vednost; zur — bringen naznániti, na znanje dati (dam), razglásiti; *impf.* naznánjati, na znánje dáјati, razglášati; zur allgemeinen — und Darnachachtung na splošno znanje in ravnánje; da se bode sploh védelo in po tem ravnálo; zur — nehmen na znanje vzéti (vzámem); in — ſetzen obvestíti. [nja.

kenntnisarm malovéděn, píčlega zna-

kenntnislos nevéděn, neúk, prazěn.

Kenntnisnahme *f.* seznávanje; zur — na znánje.

kenntnisreich mnogovéděn, učěn, obséžnega znánja.

Kennung *f.* znanje, poznánje, znak; (bei Pferden) glen, rupa.

Kennzeichen *n.* známenje, znak, beleg.

kennzeichnen znáčiti; označiti, opísati, zaznámiti; *impf.* označevati, opisovati.

Kennzeichnung *f.* zaznamenílo, označba.

Kennziffer *f.* znamka, zaznámek.

Kerbe *f.* zaréza, škrta; (am Stiele des Dreſchflegels) gožník.

Kerbel *m.*, **Kerbelkraut** *n.* krebúlja, krebúljica.

kerben rovášiti, škrtati; zarovášiti, zarézati (-rézem); *impf.* zarezováti; gekerbt narézan (*bot.*).

Kerbholz *n.* rováš.

kerbig zarézan, narézan.

Kerſe *pl.* žuželke *pl.*

Kerker *m.* ječa, temnica, jetníščnica, voza, tranča; im — halten v ječi ob. zapŕtega iméti (imám), jéčiti.

Kerkerhaft *f.* zapòr.

Kerkermeiſter *m.* jetníčar, ječár, temníčar.

Kerkermeiſteramt *n.* jetníčarstvo, ječárstvo.

Kerkermeiſterin *f.* jetníčarica, ječarica, temníčarica.

Kerkerſtrafe *f.* ječa, zapòr, kazěn (-i) ječe; lebenslängliche — dosmŕtna ječa.

Kerkerſträfling *m.* jetník.

Kerl *m.* dečko (-a), možák; ein ſtarker — korenják, junák, hrust; e. ſchlechter — potepúh, zanîkarnež, lopov; ein alter — staréc, dedéc; ein braver — poštenják.

Kermes *m.* kermes; **Kermes-** kérmesov.

Kern *m.* jedro; (das Getreide) zrno; (v. Steinobſt) koščica; (der Äpfel, Birnen) pečka, pečék, peška; (des Stammes) stržén; (der Pflanze) séme (-na); (das Beſte) jedro, cvet (-a u. -ú), izbòr.

Kernanſatz *m.* nastávěk jedra.

Kernbeißer *m.* dlèsk.

kernfaul po stržénu gnil, gnílega stržéna.

kernfeſt krepék, korenjáški, čvrst.

Kernfrucht *f.* pečkáti plod.

Korngehäuſe *n.* peščíšče.

kerngeſund zelò zdràv, prav zdràv, zdràv kakor ríba.

Kernholz *n.* sredína, čvrsti les. gosti les; das dunkle — črnjáva.

Kernhülle *f.* jédrni ovójek, objédrje.

kernicht jédrnast, zrnast.

kernig jedrn, jédrnat, jedrén: čvrst, jak, krepák.

Kernkörperchen *n.* jédrce.

kernlos brezkoščíčen, brez koščíc, bábičast.

Kernobſt *n.* pečkáto sadje.

Kernpilz *m.* jédrasta gliva.

kernreich jédrnat, zrnat; jedrovít, zrnovít, pečkovít.

kernſchälig mlinčast, krhljív; —es Holz mlínčavina, krhljívi les.

Kernſchatten *m.* polna —, črna senca.

Kernschwinde *f.*, **Kernschwinden** *n.* strelna —, kopítna sušíca.
Kernseife *f.* jédrnato mílo.
Kernspruch *m.* tehtni —, jédrnati rèk ob. izrèk.
Kerntruppen *pl.* jedro —, cvet vojákov, izbrána vojska.
Kerze *f.* sveča; *dem.* svéčica; Wachs— voščéna sveča, (sveča) voščenica, (sveča) voščénka; Unschlitt— lojéna sveča.
Kerzenflamme *f.* zubélj od sveče.
kerzengerade ravèn kakor sveča.
Kerzengießer *m.* svéčar.
Kerzengießerei *f.* svečárnica, svéčarstvo; die — betreiben svečáriti.
Kessel *m.* kotél; *dem.* kotlíček; (Vertiefung) krnica, kotlína, poníkva; (weidm.) brlòg, lož; (Aufenthaltsort des Dachses) jázbina.
Kesselerz *n.* kotlovína.
Kesselflicker *m.* kotlár, kotlíčkar, kotlárič, kotlokŕp, kotlokŕpar.
kesselförmig kotlast; kotlínast.
Kesselhaken *m.* kótlova kljuka, kavélj.
Kesselherd *m.* kotlíšče.
Kesselkette *f.* laneč —, veríga za kotél, vénge *pl.*, veréje *pl.*
Kesselschmied *m.* kotlár; =handwerk *n.* kotlárstvo; das — betreiben kotlàriti.
Kesselstein *m.* kótlovec.
Kesselthal *n.* rupa, krnica, kotlína, poníkva; pològ.
Kette *f.* veríga, laneč; (Aufzug, der Kettel bei d. Webern) snutèk, osnútek, osnóva; (weidm.) jata, tropa; (Berg—) pogórje, gorska proga, vrsta; constante — stalni člen *(phys.)*; (Reiß—) zavórni laneč; (Hals—) grívna.
Kettel *m. f.* verížica.
ketten z verígo pripéti (-pnèm), z lancem prikléniti, — prikovati; *impf.* z verígo pripénjati, z lancem priklépati; j. fesseln.
Kettenanschlag *m.* verížni nasnútek.
Kettenbruch *m.* verížni ulóměk.
Kettenfaden *m.* nit osnóvnica.
Kettengebür *f.* verižnína.
Kettenglied *n.* verížni sklèp.
Kettenhund *m.* priklénjeni pès, pès na verígi.
Kettenlinie *f.* verížna črta, črta lánc.
Kettenmasche *f.* verížna petlja.
Kettenrechnung *f.* verížni račún.
Kettenregel *f.*, **Kettensatz** *m.* verížno pravílo, verížni rèk.
Kettenring *m.* (verížni) ud, sklèp, veríga.
Kettenschmied *m.* lančar, verížar; verížni kováč.
Kettenstich *m.* verížni vbòd.
Kettenstraße *f.* kazèn (-i) v okóvih, — v želézju.
Kettenwurm *m.* trakúlja.
Ketzer *m.* krivovérec, krivovérnik, razkólnik; =in *f.* krivovérka, razkólnica; **Ketzer-** krivovérčn, krivovéraki.
keuchen sopíhati, bréhati, hlipati, hliptáti, težko díhati, težko sopsti (sopem), sígati, sípati.
keuchend sipljiv, hliptàv, brehàv.
Keuchende, Keucher *m.* sipljívec, hlipec. brehávec, hliptávec.
Keuchhusten *m.* zadúšni —, duáljivi kašélj, breha, oslóvski kašélj, hliptavica.
Keule *f.* kij, bat, bèt (-á), betíca, kijáča, pórat; šestopérnica, búzdovan; (Unterschenkelbein) krača, krak; (des Frosches) skòk; (der Vögel) stegno.
keulen bíti (bijem), s kíjem bíti, z batom tolči (tolčem); pobíti —, ubíti s kíjem.
keulenförmig kijast, betàst, betíčast.
Keulenmorchel *f.* ruména griva, lisíčji párkeljci *pl.*; j. a. Bärentatze.
Keulenpilz *m.* betíčasta gliva.
Keulenträger *m.* kijenósec.
keusch čist, neoskrúnjen, neomádeževan, nedólžen, devíški; (v. Blick) sramežljiv.
Keusche *m.* sramežljívec; *f.* sramežljivka.
Keusche *f.* koča, beznica, bajta.
Keuschheit *f.* čistost, neoskrúnjenost, nedólžnost, devíštvo; sramežljívost.
Keuschler *m.* kočar, beznícar, bajtar, kajžar.
Kichererbse *f.* čičerka, cízara.
Kicherer *m.* hehetávec, hehetálo.
kichern hehetáti (-ám u. hehéčem) se, kíkati se.
Kiebitz *m.* priba, vivék, pivra.
Kiebitzgang *m.* pribja hoja.
Kiefer *m.* čeljúst (-i), skranj (-i), skranja; (Kieme) skrga; *f.* (Baum) bóra, bor, borovec; (Zirbel—) limba, cemprín; **Kiefer-** čeljústni; borov.

Kieferbein *n.* čeljústnica.
Kieferdrüſe *f.* podčeljústna žleza.
Kiefergehölz *n.* borôvje.
Kieferholz *n.* borovína.
Kieferknochen *m.* ſ. Kieferbein.
Kiefern- borôv, borôvčev.
Kiefernbaſtkäfer *m. (Hylesinus piniperda)* borov lubádar.
Kiefernblattweſpe *f.* boróva grízlica.
Kiefernrüſſelkäfer *m.* boróv rílčkar.
Kiefernſchwärmer *m.* boróv veščec.
Kiefernſpinner *m.* boróv preléc.
Kieferwald *m.* borôvje.
Kieferzapfen *m.* boróv češárek.
Kiel *m.* cev (-í), cevka, perésni tul, perésna tuljáva, nerazvíto ptičje pero (-ésa), lopática; (des Schiffes) podládje, gredélj, hrbtíca; (Zwiebel) čebúla; (Schiffchen, zwei beſondere Blätter der Blütenkrone) ládjica.
Kielboot *n.* čoln s podládjem.
kielen péniti se; opéniti se, obrásti (-rástem) se; *impf.* obráščati se.
Kiemе *f.* skrga, ribje uhó (ušésa).
Kiemendeckel *m.* skržni pokrôvec, — poklópec, pokrôvec ríbjega ušésa.
Kiemenfüßer *m.* skrgonóžec.
Kiemenhaut *f.* skržna koža, koža ríbjega ušésa.
Kiemenöffnung *f.* skržno ustje, ustje ríbjega ušésa.
Kiemenſchnecke *f.* skrgar.
Kiemenſpalte *f.* skržna poklína.
Kien *m.* smolnica, dereníca, (sovòj).
Kienbaum *m.* bor, borôvec. [ljevica.
Kienholz *n.* smolovína, borovína, grkienig smolnat, smolèn, smolovít.
Kienruß *m.* saje *pl.*, žúžel (-žéli).
kienſchwarz črn kakor žúžel.
Kienſpan *m.* boróva treska, smólnata treska, (grljíca).
Kiepe *f.* krôšnja, narámni kòš.
Kies *m.* prod, grámoz; krščc *(min.)*.
Kieſel *m.* kremen, kreméněc, kreménovec. kremík; *coll.* kreménje; **Kieſel-** kreménov, kremíkov.
Kieſelalge *f.* kreménasta alga.
kieſelartig kreménast.
Kieſelerde *f.* kremenica.
kieſelhart trd kakor kremen.
Kieſelklumpen *m.* kreménova gruča.
Kieſelſand *m.* ſ. Kies.
Kieſelſäure *f.* kreménova —, kremíkova kislína.
Kieſelſchiefer *m.* skrílavi kreméněc.
Kieſelſinter *m.* kreménova síga.
Kieſelſtein *m.* krémen (-éna), kreménovec.
kieſen ſ. wählen.
kieficht prodast. [ščén.
kiefig proděn, prodnat, prodovít, pe-
Kieze *f.* kozól, kozólec, kozúlj.
Kilogramm *n.* kilogram.
Kilometer *n.* (*m.*) kilométer.
Kimme *f.* zaréza, utòr.
Kimmeiſen *n.*, **Kimmhobel** *m.* utórnik.
kimmen zarézati (-rézem), zautóriti; *impf.* zarezovati.
Kimmung *f.* (am Schiffe) rob (na ladji); (Luftſpiegelung) vzdúšno zrcáljenje.
Kind *n.* otrók, déte (déteta); *dem.* otročič, otročíček, otroče (-éta), detétce; *coll.* deca; (verächtlich) otročáj, dečáj: von einem —e entbunden werden dete roditi, porodíti, (dete) povíti (-víjem); als — handeln otročevati; nachgeborenes — posmrtnik. [*pl.*
Kindbett *n.* otróčja póstelja, bábine
Kindbetterin *f.* otróčnica, mladoródnica, poródnica. [bárem.
kindeln otročevati, otročáriti; ſ. ge-
Kinder- otróčji, otróški, detínji, detéčji, detínski.
Kinderbewahranſtalt *f.* detíščnica, oskrboválnica malih otrók. [*pl.*
Kinderblattern *pl.* osépnice *pl.*, koze
Kinderbutte *f.* sesálo, cízek, cucélj.
Kinderei *f.* otročija, otročarija, dečarija.
Kinderfeind *m.* neprijátelj otrók.
Kinderfreund *m.* detoljúbec, prijátelj otrók od. otrókom.
kinderfreundlich otrókom prijázen.
Kindergarten *m.* otróški vrt, otróško zabavíšče.
Kindergeſchichte *f.* povést (-i) za otróke, detínska povést.
kinderhaft otróčji, detínski.
Kinderhäubchen *n.* otróška čépica.
Kinderlätzchen *n.* otróška podbrádnica.
Kinderleibchen *n.* otróška jópica.
Kinderliebe *f.* otróčja —, otróška ljubézen (-i), ljubézen do otrók, ljubézen otrók do stáršev.

kinderlos brezdétën, brezotróčën, brez otrók; brez zaróda.

Kinderlosigkeit *f.* brezdétnost, brezotróčnost.

Kindermädchen *n.* ſ. Kindsmagd.

Kindermade *f.* otróčja glista.

Kindermahl *n.* botrínja, krstítke *pl.*

Kindermarkt *m.* semênj za otróke, otróški semênj.

Kindermord *m.* detomòr, detomórstvo; einen — begehen otróka —, dete umoríti.

Kindermörder *m.* detomórec, morívec otróka; =in *f.* detomórka, morívka otróka.

kindern otročevati, otročáriti, dečáriti; ſ. a. gebären.

Kinderſchuh *m.* otróčji črevêlj, otróčja obútel (-i), obútel (-i) za otróke; *fig.* die —e ausziehen šibi odrásti (-rástem), iz otróčjih let stópiti.

Kinderſinn *m.* nedólžno —, čisto srce.

Kinderſpiel *n.* otróčja igra.

Kinderſprache *f.* otróčji —, detoústni [jezik.

Kinderſtreich *m.* otróški čin, otročíja, otročarija, dečarija.

Kindertag *m.* tepéžni dan (dneva), tepéžnica.

Kindertand *m.* otróška igráča.

Kindertaufe *f.* krst, krstítev, krščenje, krščevánje.

Kinderwärterin *f.* péstunja, péstinja, váruška.

Kinderwurm *m.* ſ. Kindermade.

Kinderzucht *f.* odgója —, vzréja otrók.

Kindes- otróčji, detéčji; otróški, detínski, detínji.

Kindesalter *n.* otróčja doba, otróčja leta *pl.*, detínstvo.

Kindesbeine *pl.*, von —n auf iz mládega, od mládega, iz mlada, od mladih nog, od mladih let, od zíbeli.

Kindeskind *n.* vnúk; (weibl.) vnúka, vnúkinja.

Kindesmord *m.* ſ. Kindermord.

Kindesname *m.* otróško imé (-na); otróčje imé.

Kindesnoth *f.* pórod, poródne bolečine *pl.*, poródne muke *pl.*, bolečine pri pórodu, popádki *pl.*; in Kindesnöthen ſein na pórodu biti (sem), rodíti.

Kindespflicht *f.* otróčja dolžnóst.

Kindesraub *m.* unésba —, ugrabítev otróka.

Kindesſtatt *f.* posinovítev; jemand an — annehmen za svojega otróka koga vzéti (vzámem), posíniti, posinóviti, usinóviti; *impf.* posinovljevati; (von weiblichen Individuen) pohčériti; ſ. a. adoptieren.

Kindestheil *m. n.* otrókov del, otróčji del, otróčji delež.

Kindestödtung *f.* usmrtítev otróka.

Kindesunterlegung *f.* izpolózba otroka.

Kindheit *f.* detínstvo, otróštvo, otróčja leta *pl.*, detínska doba; von der — auf ſ. Kindesbeine.

kindiſch otróčji, otróški, otročájski; — ſein otročevati, otročáriti, dečáriti, otróčji biti (sem); — werden pootróčiti se.

kindlich otróški, detínski, detínji.

Kindlichkeit *f.* otróčnost, detínjost; otróčja preprôščina.

Kindſchaft *f.* otróštvo, detéštvo.

Kindsmagd *f.* péstunja.

Kindswärterin *f.* ſ. Kinderwärterin.

Kindtaufe *f.* ſ. Kindertaufe.

Kindtaufmahl *n.* botrínja, krstítke *pl.*

Kinn *n.* brada, podbráděk, obráděk.

Kinnbacken *m.* čeljúst (-i), skranja, skranj (-í), skranjíšče; **Kinnbacken-** čeljústni; =krampf *m.* čeljústni krč.

Kinnkette *f.* podbrádnik, podbrádnica.

Kinnlade *f.* čeljúst (-i).

Kipfe *f.* ročica.

Kipfel *n.* (*m.*) rožíček, rogljíček.

Kipfſtock *m.* (am Wagen) oplèn.

Kippe *f.* omàh; rob; auf der — ſtehen na omáhu biti (sem).

kippen omáhniti, nágniti se; *impf.* omahovati, nagíbati (-am u. -gíbljem) se; — und wippen novce obrezovati.

Kirchbau *m.* zídanje cerkve.

Kirche *f.* cerkêv, božja veža, hiša božja; **Kirchen-** cerkvéni, cerkóvni.

Kirchenamt *n.* cerkvéni urád. [(-í).

Kirchenangelegenheit *f.* cerkvéna stvar

Kirchenbann *m.* cerkvéno izóbčenje, proklétstvo, proklétje.

Kirchenbehörde *f.* cerkvéna oblást (-i).

Kirchenbuße *f.* cerkvéna pokóra.

Kirchencapital *n.* cerkvéna glávnica, cerkvéni kapitál.

Kirchenconcurrenz *f.* cerkveni sklàd.
Kirchendieb *m.* cerkvéni tat (-a u. -ú), svetokrádëc.
Kirchendiebſtahl *m.* tatvína —, kradež ob. kraja v cerkvi, svetokrádež, svetokrája.
Kirchendiener *m.* cerkóvnik, cerkvéni služábnik ob. sluga.
Kirchendienſt *m.* cerkvéna služba; ſ. a. Liturgie.
Kirchenfeſt *n.* cerkvéni praznik, zapovédani praznik; cerkvéno posvečevánje, proščénje, (žégnanje), semènj.
Kirchenfonds *m.* cerkvéna zalóga, cerkvéni zaklàd; ſ. a. Kirchenvermögen.
Kirchengebot *n.* cerkvéna zapóved (-i).
Kirchengemeinde *f.* cerkvéna óbčina, župa, fara, duhovnija.
Kirchengemeinſchaft *f.* cerkvéno óbčestvo.
Kirchengerüth *n.* cerkvéno oródje, cerkvéna oprávа.
Kirchengeſang *m.* cerkvéno petje.
Kirchengeſchichte *f.* cerkvéna zgodovína, — povéstnica.
Kirchengeſetz *n.* cerkvéni zákon, cerkvéna postáva.
Kirchengeſetzbuch *n.* cerkvéni zakónik.
Kirchengewalt *f.* cerkvéna oblást (-i).
Kirchengrund *m.* cerkvéno zemljíšče.
Kirchengut *n.* cerkvéno posèstvo, — blagó, — imétje, cerkvéna imovína.
Kirchenhaupt *n.* cerkvéni glavár, — poglavár.
Kirchenkämmerer *m.* cerkvéni ključár.
Kirchenlehre *f.* cerkvéni nauk.
Kirchenlehrer *m.* cerkvéni učítelj.
Kirchenlied *n.* cerkvéna pesém (-i).
Kirchenläufer *m.* cerkvéni lesténec, — svetílnik.
Kirchenmuſik *f.* cerkvéna godba, cerkvéna glasba.
Kirchenparamente *pl.* cerkvéne dragocénosti, cerkvéna dragocéna oprávа.
Kirchenpatron *m.* cerkvéni zavétnik, cerkvéni patrón.
Kirchenpatronat *n.* cerkvéno zavétništvo, cerkvéno patrónstvo, cerkvéni patronát.
Kirchenplatz *m.* cerkvíšče; semnjíšče.
Kirchenpropſt *m.* cerkvéni ključár.
Kirchenrath *m.* cerkvéni svèt; (ein Mitglied) cerkvéni svétnik.
Kirchenraub *m.* cerkvéni rop; ſ. a. Kirchendiebſtahl.
Kirchenräuber *m.* cerkvéni rópar; ſ. a. Kirchendieb.
kirchenräuberiſch cerkvenorópën, svetokrádën.
Kirchenrecht *n.* cerkvéno pravo: cerkvéna pravica.
kirchenrechtlich cerkvenoprávën.
Kirchenſänger *m.* cerkvéni pevëc.
Kirchenſatzung *f.* cerkvéno določílo, — ustanovílo, cerkvéna določba.
kirchenſlaviſch cerkvenoslovénski, staroslovénski.
Kirchenſpaltung *f.* ſ. Kirchentrennung.
Kirchenſprache *f.* cerkvéni jezik.
Kirchenſtaat *m.* cerkvéna —, pápeževa držáva.
Kirchenſtiftung *f.* cerkvéna ustanóva.
Kirchenſtrafe *f.* cerkvéna kazën (-i).
Kirchentrennung *f.* cerkvéni razkòl, cerkvéno razkólništvo.
Kirchenvater *m.* cerkvéni očák; Kirchenväter *pl.* cerkvéni očétje, očáki.
Kirchenverfaſſung *f.* cerkvéna ustáva.
Kirchenvermögen *n.* cerkveno imétje, cerkvéna imovína.
Kirchenverſammlung *f.* cerkvéni zbòr, cerkvéno zborovánje.
Kirchenvorſteher *m.* cerkvéni predstójnik; cerkvéni starejšína. — ključár.
Kirchenweſen *n.* cerkvénstvo. cerkvéne stvarí *f. pl.*
Kirchenzucht *f.* cerkvéni réd (-a u. -ú).
Kirchfahrt *f.* božja pot (-i), božji pot.
Kirchfeſt *n.* ſ. Kirchenfeſt.
Kirchgang *m.* hoja v cerkèv; (Wöchnerin) uvòd, vpeljevánje.
Kirchhof *m.* cerkvíšče, cerkvéni dvòr; semnjíšče; (Friedhof) grobíšče, grobje, pokopalíšče.
Kirchkind *n.* župljàn, faràn, (fárman).
kirchlich cerkvén, cerkóvën.
Kirchmeſſe *f.* posvétba cerkve; oblétnica cerkvéne posvétbe, cerkvéni god, posvečevánje; semènj.
Kirchſpiel *n.* župnija, fara, duhovnija, cerkvéna óbčina.
Kirchſprengel *m.* župnija; škofija, vladikovína.
Kirchſtuhl *m.* cerkvéni stòl, cerkvéna klop (-i).

Kirchtag *m.* ſ. Kirchmeſſe.
Kirchthurm *m.* zvonik, cerkvéni stolp.
Kirchweihe *f.* cerkvéno posvečevánje, cerkvéna posvetitév; ſ. Kirchweihfeſt.
Kirchweihfeſt *n.* cerkvéni god, cerkvéno posvečevánje, (žégnanje), proščénje, opasílo; semênj.
Kirchzimmer *n.* zakristija, žagrad.
Kirmeſs (Kirmes) *f.* ſ. Kirchmeſſe.
kirre krotêk, domáč, privájen, pitom, svojiv; — machen krotíti, pitomíti; ukrotíti, udomáčiti, priváditi, upitomíti.
Kirre *f.* krotkóst, privájenost, pítomost.
kirren krotíti, pitomíti; ukrotíti, upitomíti, udomáčiti, priváditi; (locken) vábiti, klícati (kličem), mámiti.
Kirſch- črešnjev.
Kirſchbaum *m.* črešnja; =holz *n.* črêšnjevina, črešnjev les.
Kirſchbrantwein *m.* črêšnjevec, črêšnjevo žganje.
Kirſche *f.* črešnja; (verebelte) (črešnja) cépljenka; (unverebelte) drobníca; (ſchwarze) črníca; (weißrothe) belíca; Herzkirſchen *pl.* srčíce *pl.*; Knorpelkirſchen *pl.* hrustávke *pl.*; Kirſchen eſſen črešnje zóbati (zóbljem).
Kirſchfink *m.* dlèsk; ſ. Kernbeißer.
Kirſchgeiſt *m.* črêšnjevec, črešnjev cvet (-a u. -ú).
Kirſchharz *n.* črêšnjeva smola.
Kirſchkern *m.* črêšnjeva koščica, črêšnjeva pečka.
Kirſchkuchen *m.* črêšnjeva gibánica, črêšnjeva potíca.
Kirſchlorbeer *m.* ſ. Lorbeerkirſche.
kirſchroth črešnjevordêč. [voda.
Kirſchwaſſer *n.* črêšnjevica, črêšnjeva
Kiſſen *n.* podzglávje, zglávje, podzglávnik, blazínica; =überzug *m.* návlaka, prevléka (za podzglávnik).
Kiſſchen *n.* zabójček, (trúžica).
Kiſte *f.* zabój.
Kitt *m.* lepívo, lepílo, zamázka.
Kittel *m.* halja, haljína, krílo, krílce.
kitten lepíti; zlepíti. [ček.
Kitzchen *n.* kozlè (-éta), kozlič, kozlíKitze *f.* mlada koza.
Kitzel *m.* ščegèt, ščegétec; *fig.* mik, vába, nasládnost, pohótnost.
kitzelig ščegetljiv, ščegáčen; (heikel) kočljiv, občutljiv, opólzel.
kitzeln ščegetáti (-ám, -géčem), žgečkáti; poščegetáti; *fig.* míkati, vábiti.
Kitzfell *n.* kozlíčina, kozlíčevina.
Kitzler *m.* ščegetávec; *(clitoris)* jezíček.
Klachel *m.* (Bengel) štorkljež, habàn; (Thürriegel) zapàh; ſ. Glockenſchwengel.
klacks plôsk! čôf!
Kladde *f.* načrt spisa; zapísna knjížica, zapísnica.
klaffen rézati (-ím), régati, zévati, zijáti; zarézati, régniti, ziníti, zazijáti; (mit Schall aufſpringen) póčiti, pókniti; die Wunde klafft rana zéva: ſ. plaudern.
klaffen ščévkati, čévkati, bévskati, bréčati (-ím); bévskniti; *fig.* lájati, révskati.
Klaffer *m.* ščévkavec, čevkáč; (kleiner Hund) ščene (-éta); *fig.* klepetálo, revskáč, lájavec.
Klafter *f.* séženj.
Klafterholz *n.* drva v séžnjih, drva na séžnje.
klafterlang séženj dolg, séženjski.
Klaftermaß *n.* séženjska méra, méra na séžnje.
klaftern na séžnje mériti, z razpétima rokáma objéti (-jámem) ob. obséči (-séžem); (in Klaftern legen) v séžnje ukládati, (réštati).
Klafterſcheit *n.* poléno.
klagbar iztožèn; tožílen; — auftreten tožíti; iztožíti.
Klage *f.* tožba; (Anklage) tožba, zatóžba, obtóžba; *fig.* tožba, tárnanje, žalovánje, jávkanje; eine — anbringen tožbo vložíti, — podáti (-dám); den Weg der — betreten poprijéti (-prímem) se tožbe; — führen pritóžiti se; pritoževati se.
Klagebegehren *n.* tóžbeni zahtévek, tóžbena zahtéva.
Klagebrief *m.* tóžbeno pismo, tožílno pismo; žaloválno pismo.
Klagefall *n.* ſ. Accuſativ.
Klagefrau *f.* žálnica, žalovávka.
Klageführung *f.* tožítev, tóženje.
Klagegrund *m.* tóžbeni naslòv.
Klagelied *n.* žalna —, žálostna —, žalóbna pesém (-i), žalostínka, žalospèv, otóžnica; ſ. a. Elegie.

klagelos breztóžben, brez tožbe.

klagen tóžiti; zatóžiti, obtóžiti; viel — tožáriti; (die Noth) tóžiti; potóžiti; *intr.* (wehklagen) tóžiti, togovati, žalovati, tárnati, hújati se, jadikovati; Gott sei es geklagt Bogú bodi potóženo! Bogú bodi milo! auf Schadenersatz — tóžiti za odškódbo, tóžiti za odškódovanje, — za povračílo škode; (sich beklagen) pritóžiti se, *impf.* pritoževati se.

klagend otóžěn, žalóběn, žálostěn, turóběn, mil; der —e Theil tožítelj, tožník; *(f.)* tožíteljica, tožníca.

Klagenhäufung *f.* združevánje tožb.

Klagepunkt *m.* tóžbena reč (-í), — stvar (-í).

Kläger *m.* tožítelj, tožník; (Trauernder) žalovávěc.

Klagerecht *n.* tóžbena pravíca, pravíca do tožbe.

Klägerei *f.* právdanje.

Klägerin *f.* tožíteljica, tožníca.

klägerisch pravdljiv, právdarski; tožíteljev, tožíteljski.

Klageschrift *f.* tóžbenica, tóžbeno —, tožno pismo, tóžbeni spis.

Klagestimme *f.* tožéči —, tožni —, mili glas (-a u. -ú).

Klageweib *n.* s. Klagefrau.

Klagezeit *f.* tóžbeni ròk; čas žalovánja, žalovánje.

kläglich otóžěn, žálostěn, žalóběn, mil, tožěn; (elend) revěn, obžalovánja vreděn.

Kläglichkeit *f.* otóžnost, tožnost, žalóba, toga; révščina, révnost.

Klagsbescheid *m.* tóžbeni odlòk.

Klagsgegenstand *m.* tóžbeni predmèt.

Klagsvererbung *f.* prehòd tožbe na dédiča.

Klagsverjährung *f.* zastáranje tožbe.

klamm tesěn, ozěk; (steif) premŕl, otŕpěl, okorèl, okórěn; (selten) pičěl, reděk.

Klamm *f.* tesán (-í), tesní *f. pl.*

Klammer *f.* skóba, spóna, spójka, zapenjáča, zaklèp; (bei Bindern) natezálnik, lisíca, dekla; (am Kummet) kleštre *pl.*; (Parenthesis) oklèp, oklepáj; (Thürklammer) vénge *pl.*

klammern s skobo speti (spnèm), — stísniti; *impf.* s skóbo spénjati. — stískati; okléniti, *impf.* oklépati; sich an etw. od. jemand — okléniti se —, prijéti (prímem) se —, oprijéti se —, ovíti (-víjem) se česa od. koga; *impf.* oklépati se, oprijémati se, dŕžati (-ím) se, ovíjati se.

Klampe *f.* spóna; (b. Lederarbeitern) prímež; (bei Bindern) déklica; s. a. Klammer.

Klang *m.* zvok, zvènk, žvénk; (der Münze) cvènk; (das Geklirre) brènk; (Ton) glas (-a, -ú), ton; (der Glocken) zvonílo; mit Sang und — s petjem in zvonílom; einen guten — haben sluti (slovem, slujem), slovéti.

Klangfarbe *f.* barvítost zvokov, barvnost tonov *(phys.)*.

Klangfigur *f.* zvočni lik *(phys.)*.

Klanglehre *f.* s. Akustik.

klanglos brezglásěn, nezvóčěn, brez zvenka; (dumpf) zamólkěl, podmólkěl.

Klangmesser *m.* zvokomèr, glasomèr.

klangreich, klangvoll zvočěn, zvoněk, glasovít, poln zvenka.

Klappe *f.* zaklópnica, zaklòp, zaklópěc, poklópěc, lopúta; (an einer Kanne) pokróvěc, povézěc.

klappen klópati (klópljem); klépniti, klópniti; zaklópniti se; ujémati se, strínjati se; das klappt nicht to se ne ujéma, — zlaga, — strínja, — stika.

Klappenventil *n.* priklópěc, zaklópěc.

Klapper *f.* klepétěc, klopótěc, ropótěc, ropotáča, ropotúlja.

Klapperapfel *m.* klopótěc.

klapperdürr meděl kakor ključ, suh kakor treskà; er ist — sama kost in koža ga je.

Klapperer *m.* klepetáč, klepetálo.

Klappermann *m.* klepetáč, klepetávěc; *fig.* kostnják, smrt (-i).

Klappermaul *n.* (männl. P.) klepétěc, blebetáč; (weibl. Pers.) klepetáča, klepetúlja, ropotúlja, blebetúlja; (von beiden) klepetálo, žlabudrálo.

klappern klepetáti (-ám, klepéčem), klopotáti (-ám, -póčem), ropotáti (-ám, ropóčem), škrabotáti, blebetáti.

Klapperschlange *f.* klopotáča, (kača) ropotáča.

Klapperstein *m.* klopótěc.

Klapperſtorch *m.* bela štorklja, beli štrk.
Klappertopf *m.* (Fiſtelkraut) škrobótec (lunež, lošec).
Klapperwerk *n.* klopotálo, ropotúlja, klepétec, ropotálo; ropotíja, stara šara.
Klappmuſchel *f. (Spondylus gaederopus)* kopíto, poklópec.
klapps *interi.* lòp, plòsk.
Klapptiſch *m.* skladna miza, priklépčasta miza.
klar čist; (v. Himmel) véder, jasen, usnét; (v. Waſſer) čist, bistèr; (deutlich) razločèn, jasèn; očítèn, očivíden.
klarãugig bistroòk.
Klãre *f.* čistóta, jasnóta, vedrína.
klären čístiti; prečístiti, očístiti; bístriti, jasníti, vedríti; razjasníti, ujasníti, razvedríti; *impf.* prečiščevati, razjasnjevati; (den Kaffee) precedíti, *impf.* precéjati; ſich — jasníti se, vedríti se, bistríti se, brísati se; ujasníti se, razvedríti se, uvedríti se, ubrísati se.
Klarheit *f.* čistost, čistóta; jasnost, jasnóta, vedrína; (Deutlichkeit) razločnost; (Feinheit) tenčína, tenkóst; (des Waſſers) bistrína, bistrost.
klarſtellen razjasníti, pojasníti.
Klarſtellung *f.* pojasnílo.
Klatſch *m.* tlèsk, plèsk, plòsk, pljusk.
Klatſchbüchſe *f.* pókalnica.
Klatſche *f.* lopúta, lopútnica, raglja; (Fliegen–) muhálnik, muhálo; (männl. Perſon) klepétec, blebétec, klepetáč; (weibl. Perſon) klepetúlja, blebetúlja, klepetáča; (von beiden) čenča, žlabúdra, klepetálo, žlabudrálo.
klatſchen tléskati, pléskati, plóskati, pókati; tléskniti, pókniti; (ſchwatzen, plaudern) klepetáti (-ám u. klepéčem), gobezdáti, česnáti, čenčáti; opravljati, raznášati, čŕniti, zdrahe délati, zdrahe prenášati.
Klätſcher *m.* ſ. Klatſche; opravljívec.
Klätſcherei *f.* klepetánje, blebetánje, gobezdánje, čenčánje, opravljanje, raznášanje, zdrahi *m. pl.*
Klätſcherin *f.* ſ. Klatſche; opravljívka.
klatſchhaft klepetàv, blebetàv, gobezdàv. žlabudràv, česnàv; opravljìv.
Klatſchhaftigkeit *f.* klepetávost, blebetávost, gobezdávost, žlabudrávost; opravljívost.
klatſchluſtig ſ. klatſchhaft.
Klatſchmaul *n.* ſ. Klatſche.
Klatſchmohn *m.*, **Klatſchroſe** *f.* púrpelica, púrpela, púrpelič, divji màk.
Klatſchſucht *f.* ſ. Klatſchhaftigkeit.
klatſchſüchtig ſ. klatſchhaft.
Klatſchwerkzeug *n.* pokálo, pókalnica.
klauben trébiti, čístiti; otrébiti, iztrébiti, izčístiti, prebráti (-bérem), izbráti, odbráti; *impf.* prebírati, izbírati, odbírati; (aufklauben) pobráti, *impf.* pobírati; (von etwas herab—) obráti. *impf.* obírati; (Knochen) glódati (-am u. glojem); oglódati.
Klauber *m.* trebník, prebíravec, prebiráč; pobíravec, pobiráč; obíravec, obiráč.
Klauberei *f.* trebež, trébljenje, prebíranje, prebirátev; pobíranje; obíranje, obirátev.
Klaubericht *n. m.* izbírek, otrébek, otrebína, pobírek, obírek.
Klauberin *f.* prebíravka, pobíravka. obíravka.
Klaubholz *n.* suhljád (-i), pobírki *pl.*, prótje, praščje, (frátje).
Klaue *f.* parkélj, páznohét; páznohét; (Kralle) krempélj; (Huf) kopíto.
Klauenkrankheit *f.* bolézen (-i) v parkljih od. na parkljih, paznóhtnica.
Klauenſeuche *f.* volčič od. sájavec na parkljih, párkeljnica.
klauig parkljàt; krempljàt.
Klauſe *f.* (Schleuſe bei d. Mühle) zatvórnica, zapórnica; (Engpaß) sotéska, klanec; (Kloſterzelle) célica, menîška izbica.
Klauſner *m.* samotárec, puščávnik.
Klebekraut *n.* (klimmendes Labkraut) *(Galium aparine)* plazéča lákota, slipa, slípavka, trica; (Scharfkraut) *(Asperugo)* lepíca.
kleben lepíti, klejíti; prilepíti, priklejíti; *intr.* lepéti, lepíti se, prijémati se, držati (-ím) se; — bleiben prilépniti se, prijéti (prímem) se.
Klebenelke *f. (Silene)* lépnica.
Kleber *m.* lepívec, lepílo; (Stoff) lep, lepívo.
klebrig lepèk, lepljìv, prilepljìv.
Klebrigkeit *f.* lepljívost, prilepljívost, prijemljívost.

kleckeu (hinreichen) zadostovati, dovòlj biti (sem); prospévati; pospéšiti; ſ. kleckſen.

Kleckſ *m.* madež, čačka, (packa); štrkótina.

kleckſen mázati (mažem), čáčkati, svinjáti; posvinjáti, zamázati; *intr.* (ſpritzen) štrkati, kápati (kapljem); štrkniti, kániti.

Kleckſer *m.* mazáč, čáčkar, mazálo.

Klee *m.* (*Trifolium*) dételja; *dem.* dételjica; Horn— (*Lotus corniculatus*) device Marije kozúšček, nokóta; Luzerner — (*Medicago sativa*) nemška dételja, metéljka; Stein— (*Melilotus officinalis*) medéna dételja; türkiſcher od. ſpaniſcher — (*Onobrychis sativa*) turška dételja, petelínovi grebénčki *pl.*; Wieſen— trávniška dételja.

Kleeacker *m.* dételjišče, njiva z dételjo.

Kleeblatt *n.* dételjno perésce, dételjni list, dételjica; *fig.* trojica, trojka.

kleeblattförmig trolist, trolístnat.

Kleefeld *n.* ſ. Kleeacker.

Kleefutter *n.* dételja za krmo.

Kleefalz *n.* ščavna sol (-ſ).

Kleefäure *f.* ščavna kislína.

Kleefeide *f.* dételjna prédenica, dételjni prédenec.

Klei *m.* il, ílovica, bela glina.

kleiben ſ. kleben.

Kleiber *m.* (Spechtmeiſe) brglez.

Kleid *n.* oblačílo, krilo; (Unterkleid b. Weibern) gózec; (Kleidung) obléka, opráva; (langes —) halja, haljína; abgelegtes — stara —, odložéna obléka, sleka; — zum Überziehen preobléka; (Bekleidung) odélo, odév (-i), odeválo; die Kleider anziehen obléči (-léčem) se, napráviti se, opráviti se; *impf.* oblačíti se, naprávljati se, opráviljati se; Kleider wechſeln preobléči se, *impf.* preobláčiti se; die Kleider ausziehen sleči se, razprávíti se; *impf.* sláčiti se, razprávljati se.

Kleidchen *n.* oblačílce.

kleiden obléči (-léčem), odéti (-dénem), ogrníti; *impf.* oblačíti, odévati, ogrínjati; (bekleiden) pogrníti, pokríti (-kríjem); *impf.* pogrinjati, pokrívati; anders — preobléči, *impf.* preobláčiti.

Kleider- za obléko, oblačílni.

Kleiderbürſte *f.* ščet (-ſ) od. krtáča za obléko.

Kleiderhandel *m.* trgovína z obléko.

Kleiderkammer *f.* shramba za obléko, oblačílnica.

Kleiderkaſten *m.* omára za obléko.

Kleiderklopfer *m.* iztepáč.

Kleiderlaus *f.* bela ùš (-ſ), ùš v obléki.

Kleidermarkt *m.* trg za obléko.

Kleidermotte *f.* mòlj v obléki.

Kleidernarr *m.* gizdalín, gizdávec, líšpavec.

Kleidernärrin *f.* gizdalínka, gizdávka, líšpavka.

Kleiderpracht *f.* sijájna obléka; gizdávost, gizda, lišp v nošnji.

Kleiderrechen *m.* kljuka za oblačíla, obešálnik, obešálo.

Kleiderſchabe *f.* ſ. Kleidermotte. [jek.

Kleiderſchnitt *m.* krój; (Muſter) ukró-

Kleiderſtock *m.* obešálnik.

Kleidertaſche *f.* žep.

Kleidertracht *f.* noša, nošnja.

Kleiderwechſel *m.* preobléka.

Kleidung *f.* obléka, opráva.

Kleidungsſtück *n.* oblačílo.

Kleie *f.* otróbi *pl.*; (v. d. Hirſe) mekíne *pl.*; (v. Buchweizen) lusk; (grobe Kleien) kostrúži *pl.*

Kleienboden *m.* otróbnik.

Kleienhändler *m.* otróbar.

Kleienkaſten *m.* ſ. Kleienboden.

kleiig ilnat, ílovnat, ílovèn; (Kleien enthaltend) otróbnat, mekínav.

klein mal, majhèn; (fein, dünn) drobèn, tanèk; (ſehr —) majčkèn, májcekèn, mičken, dróbecèn; ſo — tóličkèn; wie — kóličkèn; der —e Finger mezínec; —er Druck drobne črke *pl.*, drobèn tisk; — machen mánjšati, drobíti; zmánjšati, razdrobíti; *impf.* razdrábljati; — werden mánjšati se, maléti; —es Geld drobíž, drobni denár; —e Augen machen drobno glédati; —e Schritte machen drobnéti, drobno iti (idem, grem); —er Menſch človéček, možíček, možíc; von — auf iz mlada, iz mládega, iz málega, od mladih nog; im —en handeln na drobno tržíti; ein — wenig malce, máličkaj, nekaj; —e Stunde pícla od. slaba ura; —e Seele nizka duša.

Klein- mali.
Kleinachtel *n.* mala osmérka.
kleinäugig drobnoòk, maloòk.
kleinblätterig drobnolist, -listən.
kleinblütig drobnocvétən.
kleindenkend nizko mislèč, nizkih misli.
kleinen ſ. klein machen.
kleiner manjši, manji.
Kleiner; *n.* drobna ruda.
Kleinfalter *m.* metúljčėk.
kleinfügig ſ. geringfügig.
kleinfügig drobnonòg, kratkonòg.
Kleingebirge *n.* brdje. [nik.
Kleingeiſt *m.* malodúšnik; maloúm-
kleingeiſtig malodúšən; maloúmən.
Kleingeld *n.* drobíž, drobni denár.
Kleingewehrfeuer *n.* stréljanje s púškami.
Kleingewicht *n.* mala teža.
kleingläubig malovérən, slabovérən, malodúšən.
Kleingläubige *m.* malovérnik, malovéřec, malodúšnik; *f.* malovérnica, malovérka, malodúšnica.
Kleingläubigkeit *f.* malovérnost, slabovérnost, malodúšnost.
Kleingrundbeſitzer *m.* maloposéstnik.
Kleingut *n.* drobno blagó, drobnjáva.
Kleinhandel *m.* trgovína na drobno, nadróbna trgovína; — betreiben na drobno tŕžiti.
Kleinhändler *m.* trgóvec na drobno, mali trgóvec.
Kleinheit *f.* malóst, málehnost, malóta; drobnóst, drobnóta.
kleinherzig malosŕčən, malodúšən, plahodúšən, plah, bojèč.
Kleinherzigkeit *f.* malosŕčnost, malodúšnost, plašnost, bojéčnost.
Kleinhirn *n.* mali možgáni *pl.*
Kleinigkeit *f.* malenkóst, tróha, tróhica, mrva, mŕvica, betva, bétvica; (kleine Gegenſtände) drobnjáva, drobíž, drobír, drobnína, drobna šara.
Kleinigkeitshaſcher *m.* máličkar, malenkóstnež, sitnež. [pír.
Kleinkanzleipapier *n.* mali pisálni pa-
Kleinkinderbewahranſtalt *f.* varoválnica —, oskrboválnica malih otrók, detiščnica.
kleinköpfig drobnoglàv, drobne glave.
kleinkörnig drobnozŕn, drobnozŕnat, dróbnega zrna.
Kleinkreuz *m.* mali križnik.
Kleinkreuz *n.* mali križ.
kleinlaut malobeséden, redkobeséden; *fig.* plah, malodúšən, bojèč; — werden beséda se komu zaprè, — podrè.
kleinlich malóstən, malenkóstən, máličən; (von Geſinnung) póděl; (unbedeutend) malovážən, neznátən; ins —e ziehen malíčiti.
Kleinlichkeit *f.* malenkóst; pódlost, nizkóst; malovážnost, neznátnost.
Kleinmuth *m.* malosŕčnost, malodúšnost, malodúšje.
kleinmüthig malosŕčən, malodúšən, plah, bojèč; — werden srce komu upáde.
Kleinod *n.* dragotína, dragocénost.
Kleinodienhändler *m.* dragotínar.
kleinöhrig maloùh.
Kleinſchmetterling *m.* ſ. Kleinfalter.
Kleinſtaat *m.* držávica.
Kleinſtädter *m.* malomeščàn. malomèstni človèk.
kleinſtädtiſch malomèstən, malomèški.
Kleinverkauf *m.* prodája na drobno, nadróbna prodája.
Kleinverkehr *m.* kupčija na drobno.
Kleinverſchleiß *m.* ſ. Kleinverkauf; =er *m.* prodajávec na drobno.
Kleinvieh *n.* dróbnica.
Kleinware *f.* drobno blagó, drobnjáva.
kleinweiſe *adv.* po malem; na drobno.
kleinwenig malce. [cən.
kleinwinzig majčkən, mičken, dróbe-
Kleiſter *m.* lép.
kleiſterig lepək, lepkast.
kleiſtern lepíti; prilepíti, zlepíti.
Klemme *f.* škripec, precép, klupa; (d. Korbmacher) majílnik; (enger Ort) sotéska; *fig.* stiska, zadrega; er iſt in der — v zadrégi je, v kleščah je. v škripcih je, huda mu prede.
klemmen uškŕniti, priškŕniti, uščéniti, stísniti, v klupo dejáti (dénem); *impf.* stískati, v klupo dévati; ſich — uščéniti se. [pern.
klempern klépati (klepljem); ſ. klim-
Klempner *m.* klepár; =ei *f.* klepárstvo; =werkſtätte *f.* klepárnica.
Klepper *m.* kljusè (-éta), kljúsa, kleka.

Klette *f.* torica, repínčc.
Klettendiſtel *f.* lapúh.
Kletterer *m.* plezáč, plézavčc.
Klettergeräſt *n.* plezála *pl.*
Kletterhang *m.* ročna plezálna obésa.
klettern plézati; splézati, vzpéti (-pnèm) se; *impf.* vzpénjati se, kobacáti; zum Klettern dienend plezálčn.
Kletterſtange *f.* plézalica; plezálni drog.
Klettervogel *m.* plézavčc, plézavka.
Klettwurz *f.* ſ. Klette.
klieben cépiti, klati (koljem), kálati, krojíti; razcépiti, precépiti, razkláti, razkrojíti.
Klieber *m.* cepívčc, krojívčc.
Kliebhacke *f.* cepílnica.
Klima *n.* podnébje, zračje.
klimatiſch podnébčn, klimátiččn.
Klimax *m.* ſ. Steigerung.
klimmen plézati, vzpénjati se.
Klimperei *f.* brenkèt, brénkanje, brenkljánje.
Klimperer *m.* brenkáč, brenkljáč. [ti.
klimpern brénkati, brenkljáti, plínka-
Klinge *f.* rezílo, ostrína, ploča, rez (-í); *fig.* sablja, mèč.
Klingel *f.* zvončc, zvončèk; elektriſche — eléktrični zvončc *(phys.)*.
Klingelbeutel *m.* škrabljica, škrábica, mošnjíček z zvončkom.
klingeln žvenkljáti, zvončkáti, zvončkljáti, cingljáti; požvenkljáti, pozvončkáti, pocingljáti.
klingen zvenéti, zvoníti, glasíti se; (ſchallen) zvéncati (-čím), žvenkljáti, žvenketáti (-ám, -kéčem); (v. Saiten) brenkljáti, brnéti, zvenéti, peti (pojem); (dumpf) búčati (-ím); (v. Gelde) cvénkati; — bc Münze kováni denár; das Geld klingt denár ima cvènk od. žvènk; (in den Ohren) zvéncati, zvenéti, zvoníti, brnéti; zu — anfangen zapéti, zazvenéti, zabúčati ɔc.; aufhören zu — odzvenéti.
Klinggedicht *n.* ſ. Sonett.
Klingklang *m.* žvenkèt, žvenkljánje, žvenketánje, brenkèt, brenketánje.
klingling *interi.* cìn, cìn! cìnk, cìnk!
Klinik *f.* klínika.
kliniſch klíniččn.
Klinke *f.* kljuka, kvaka.
Klinkenhaken *m.* zaklépnik, skóba.
klipp *interi.*, — und klapp pikapok! pikapoka!
Klippe *f.* kleč (-í), čer (-í), skalína, grebén; (am Webeſtuhl, in der Sägemühle) lopática, zapirálnik; *fig.* zapréka, ovíra, zadržèk, nevárnost.
Klippenbank *f.* klečévje, kleč (-í).
Klippenküſte *f.* klečevíto obrézje.
klippenreich, klippig klečevít, grebenít, skalovít.
Klippfiſch *m.* klipka, trskà, polénovka.
klirr *interi.* cìn! cìnk! cvènk!
klirren žvenketáti (-ám, -éčem), zvénčati (-ím), rožljáti; zažvenketáti, zazvénčati, zarožljáti; (v. Fenſtern) šklepetáti, ropotáti (-ám, -óčem), róvštati.
Klitſch *m.* cmòk, plèsk, tlèsk.
Kloben *m.* škripčc, škrpčc; (v. Böttchers) natezálnik, lisíca; (v. Voglers) precép; (in der Thürpfoſte) bába; (in der Uhr) kléščice *pl.*; ſ. Bündel.
Klobenbeichſel *f.*ójnice *pl.*, ojésa *pl.*; (ein Arm) ójnica, ojé (-ésa).
Klobenfüge *f.* (žaga) razparálnica, robílnica.
Klopf *m.* bunk, lòp.
Klopfe *f.* klepálo; *fig.* jemanden in die — bekommen koga v pest dobíti.
Klopfeiſen *n.* nabijáč.
Klöpfel *m.* klepčc, betčc; (bei der Trommel) pálička, batčc; (in d. Glocke) kembčlj, žvenkčlj, klač, camčlj.
klopfen tŕkati, kljúkati; tŕkniti, potŕkati, poklјúkati; (Steine) tolči (tolčem), klépati (klepljem); poklépati; (Wäſche) trépati (trepljem); (ſanft mit d. Hand) trkljáti; potrkljáti; (zerklopfen) tolči, trúpiti; raztólči; (auf d. Finger) kŕcniti, *impf.* kŕcati; (mit d. Schnabel) kljuváti (kljujem); (Staub aus etw. —) iztépsti (-tépem), izpáhati, izprašíti; *impf.* iztépati; jemanden — klépati, búnkati, bíti (bíjem), tepsti (tepem); naklépati, nabúnkati, nabíti, natépsti; *impf.* naklepávati, nabíjati, natépati; *intr.* (vom Herzen) bíti (bíjem), tolči (tolčem), utrípati (-am, utrípljem), plati (poljem).
Klopfer *m.* tŕkavčc, klepáč; (Werkzeug) klepálo, klepáč, trkálo, tolkáč; (bei den Kleidern) iztepáč.

Klopffechter *m.* borítelj, pestívěc, rváč; prepirljívěc, prepiráč.

Klopffechterei *f.* borítěv, rvánje, pestítěv; prepír, prepirljívost.

Klopfgarn *n.* utrépana preja.

Klopfhammer *m.* klepálnik, klepáč, klepálo.

Klopfhengſt *m.* klepěc, mendrávěc.

Klopfholz *n.* bèt (-à), bat, tolkáč, tolkálnica.

Klopfkäfer *m.* kukěc, kruhar.

Klöppel *m.* bèt (-à), bat, betič, tolkáč; (Spitzen) klekélj; ſ. Glockenſchwengel.

Klöppelgarn *n.* preja za klékljanje.

Klöppelkiſſen *n.* blazína za klékljanje.

klöppeln klékljati, čipke plesti (pletem).

Kloß *m.* gruča, gruda, greba, kepa; (Mehl—) cmók, svaljek.

kloßig cmokàt, svaljkast.

Kloſter *n.* samostán; **Kloſter-** samostánski. [něc.

Kloſterbewohner *m.* menih, samostá-

Kloſterbruder *m.* samostánski bràt, (fratěr); redóvnik, menih.

Kloſterdiſciplin *f.* samostánski red (-a u. -ú), samostánska strogorédnost.

Kloſterfrau *f.* redóvnica, nuna.

Kloſtergebäude *n.* samostán, samostánsko poslópje.

Kloſtergeiſt *m.* somostánověc.

Kloſtergeiſtliche *m.* redóvnik, menih, samostáněc.

Kloſtergelübde *n.* redóvniška —, meniška —, samostánska obljúba.

Kloſterleben *n.* redóvniško —, samostánsko življénje.

klöſterlich samostánski; redóvniški, nunski.

Kloſterregel *f.* samostánsko pravílo.

Kloſterweſen *n.* samostánstvo, redóvništvo.

Kloſterzucht *f.* ſ. Kloſterdiſciplin.

Klotz *m.* štor, panj, trš, panják, parobek, čok; klláda, hlod, krcélj, krlj, rkélj, trkélj, tepélj; *fig.* čok, štor, štorkljež, telebàn; grober — ſ. Grobian.

Klötze (**Kletze**) *f.* suha hruška, krhélj.

Klötzenbrot *n.* krhljak, režnjak, sadni krùh.

Klotzgerinne *n.* leséni žleb (-a u. -ú) pri mlinu.

klotzig štorast, robàt, grob.

Kluft *f.* razpóka, razpoklína, poklína, razsélina, poč (-í), réga, razpórek: (Erd—) prepàd, tokáva, votlína, duplína, zijávka, zijáti *f. pl.*, udrtína.

klüften ſich cépiti se, régati, zijáti; régniti, zazijáti, razsésti (-sédem) se.

klüftig razpókel, razpókan.

klug razúmen, pámetěn, presóděn, preudárěn, prebrísan, razborít; (weiſe) modér; (vorſichtig) previden, oprézen, opázěn; — machen modríti, učíti; izmodríti, spámetovati; ich kann nicht — werden ne morem uméti (umèjem), ne morem razsóditi.

Klügelei *f.* modrovánje.

klügeln modrovati.

Klugheit *f.* razúmnost, presódnost, preudárnost, prebrísanost, razborítost; modróst; mit — und Vorſicht modro in previdno.

Klugheitslehre *f.* nauk o modrósti in previdnosti; ſ. a. Caſuiſtik.

Klügler *m.* modrovávěc, modrijáš.

klüglich *adv.* modro, pámetno, previdno, razúmno.

Klumpen *m.* gruda, gruča, képa, gréba, gomólja; — bilden gomoljíti se.

klümperig grúdav, grúčav, képast, grébast, gomóljast.

klümpern ſich grúčiti se, grúditi se, gomoljíti se.

Klumpfuß *m.* noga na stopálu v kepo zrastla; (Perſon) krúljavěc, šántavěc, šepěc, švedráč.

klumpfüßig krúljav, šántav, šepav, šepast, švedrast.

Klunker *f. m.* čòp, šòp, kita.

Klunſe *f.* ſ. Kluft.

Kluppe *f.* ſ. Klemme u. Kloben.

Klyſtier *n.* dristítěv, klistír.

klyſtieren dristíti, klistírati.

Klyſtierſpritze *f.* dristlja, štrkalica, brizglja, klistírka.

knabbern, knappern, knuppern, knuppen hrústati, hrúpati (-am, -pljem).

Knabe *m.* dečék, dečák, dečko, fant; *dem.* dečič, dečárěc, fantek, fantič, fantíček; **Knaben-** deški, dečáški, fántovski. [leta.

Knabenalter *n.* deška doba, dečáška

knabenhaft dečárski.

Knabenkraut *n.* kúkavica, kúkavěc, dišéča mošnjica.
Knabenſchule *f.* učílnica ob. šola za dečke, déška šola.
Knabenſtreich *m.* dečáški čin.
Knäblein *n.* dečék, dečič, dečáréc, fantič, fantíček.
knacken *tr.* hrústati, hrúpati (-pljem); (Nüſſe) tolči (tolčem), treti (terem); *intr.* pókati, vréskati, dléskati; pókniti, vréskniti, dléskniti; praskétati (-ám, -kéčem), praskljáti.
Knackente *f.* krépljica, régljica. [ka.
Knackmeſſer *n.* (nož) sklepéc, nožíčev-
Knacks *m.* dlèsk, rèsk, pòk.
Knagge *f.* grča, čvrš.
Knall *m.* pòk, tresk; auf — u. Fall na vrat na nos, namàh, máhoma; **Knall-** pokálni.
Knallbüchſe *f.* (puška) pókalica.
Knalleffect *m.* tresk, pòk, silovíti učínek.
knallen pókati, tréskati; póčiti, pókniti, tréskniti; jemanden — okániti, prevàriti.
Knallen *n.* pókanje.
Knallgas *n.* pokálni plin.
Knallpräparate *pl.* pokálne pripráve *pl.*, pokálni preparáti.
Knallpulver *n.* pokálni prah (-a, -ú), pókavěc.
Knallquedſilber *n.* pokálno živo srebró.
Knallluft *f.* pokálni zrak.
knapp tesén, ozék, napét; (karg) píčel, trd; *adv.* tik, tíkoma, stíkoma; (karg) pičlo; — leben na tesnem ob. trdo živéti; mit —er Noth komaj, tóliko da.
Knappe *m.* opróda, ščitonóšec; (Berg-knappe) rudokòp, rudár.
knappen pokljáti, praskétati (-ám, -éčem); skopáriti; šépati.
Knappheit *f.* tesnóta, tesnóba, pičlost; *fig.* sila, stiska.
Knappſchaft *f.* rudokópi *pl.*, rudárji *pl.*; rudárska brátovščina. [nica.
Knappſchaftscaſſe *f.* rudárska blagáj-
Knappſchaftslade *f.* brátovska —, rudárska skládnica.
Knappſchaftsverband *m.* rudárska brátovščina.
Knarre *f.* škripálo, škrtálo, drdrálo.
knarren škrípati (-pljem), škrtati, škrgati, škrgútati.
knarrend škrípav, škripajóč, škrgav.
Knaſter *m.* vrsta tobáka; godrnjáč, mrmráč.
knaſtern ſ. knirſtern.
Knäuel *m. n.* klóbčič, klobkó, klobček.
knäuelförmig klobčast, klobkast.
Knäuelgras *n.* (*Dactylis glomerata*) pasja trava.
Knauf *m.* glavič, glavica.
knaufig glavàt.
Knauſer *m.* skopúh, skopín, stiskávec, stiskávt, umázaneč, škrtavec.
Knauſerei *f.* skopúštvo, skopárstvo.
knauſeriſch skop, skopárski, umázan, škrtav.
knauſern skopáriti, skopovati, stískati, krčiti se.
Knebel *m.* klin, klinec; zavezálnik, povéznik; zatik; (an der Kette) norec.
Knebelbart *m.* vosi *pl.*, brke *pl.*, rese *pl.*; kópasta brada.
knebeln zadŕgniti, zatégniti, zvézati (zvézem), (porajtljáti); *impf.* zadrgovati, zategováti, zvezovati, vézati; jemanden — zvézati koga na rokah in nogah, zamašíti komu usta z zatíkom.
Knecht *m.* hlapec; (Diener) služábnik, sluga; (Sclave) sužénj, sužnik, rob, tlačan; großer — (verächtl.) hlapčón; Ochſen— volár; Pferde— konjár ɔc.; Stiefel— zajec.
knechten zasúžnjiti, zarobíti; v sužnost pehníti (páhnem); *intr.* hlapčevati, sužnjevati.
knechtiſch hlápčevski; súženjski, sužen, robski.
Knechtſchaft *f.* hlápčevstvo, hlapčevánje; sužnost, robstvo.
Knechtung *f.* zasužnjítev, zasužnjevánje; tláčenje, zatíranje. [kosír.
Kneif *m.* (gekrümmtes Meſſer) krivec,
kneifen ščípati (ščípljem); uščípniti; bojazljívo ubégniti.
Kneipe *f.* ščípálo, ščipec; (Schenke) krčma.
kneipen ſ. kneifen; (v. Schuh) žúliti, tíščati (-ím); obtíščati; (im Bauche) gristi (grizem), črvíčiti; popívati, pijáncevati (v krčmi).

Kneiperei *f.* popívanje.
Kneipzange *f.* klešče *pl.*, ščipálnice *pl.*
kneten gnesti (gnetem), ugnétati, mésiti; ugnésti, zamésiti, umésiti.
Kneten *n.* gnetênje.
Kneter *m.* gnetêc.
Knetſcheit *n.* gnetílo, gnétalo, gnétalnik, mesílo.
Knettrog *m.* nečké (-čák), níške *pl.*, kadúnje *pl.*
Knick *m.* rèsk, tresk; poklína, nalòm.
knickbeinig klecav.
knicken *tr.* lómiti, lomástiti, trgati; ulómiti, utrgati; (zerdrücken) zmečkáti; *intr.* skopovati, skopáriti; (m. d. Füßen) klécati; (ſchallen) réskniti, tréskniti, póčiti.
Knicker *m.* ſ. Knauſer.
Knickerei *f.* ſ. Knauſerei.
Knickerin *f.* skopúlja, stiskúlja.
knickeriſch skop, skopárên, skopárski, škrtav.
Knicks *m.* pripogíbek, priklónek, poklónek.
knickſen pripógniti se, priklóniti se, poklóniti se; *impf.* priklánjati se.
Knie *n.* koléno; — beugen koléno pripógniti, poklékniti; *impf.* poklekovati.
Kniebaufſchwung *m.* vzkolèb kolén.
Kniebund *n.* podvéza, podvèz.
Kniebank *f.* klečálo.
Kniebeuge *f.* (Kniekehle) podkolénica; (Kniebug) pregíbica, pregìb; počèp; **Kniebeuge-** počépni.
Kniebeugung *f.* pripogìb, upogìb, priklánjanje kolén; počèp; priklòn.
Kniebild *n.* podóba do kolén.
Kniefall *m.* poklèk, poklékljaj; einen — machen poklékniti.
Kniehebel *m.* koléno *(phys.).* [nje.
Kniehol; *n.* pritlíkovje, rúševje, ceré-
Kniekehle *f.* ſ. Kniebeuge.
knien klécati (klečím); (einige Zeit hindurch —) prekléčati; (ſich ſatt —) nakléčati se; (ſich auf die Knie niederlaſſen) poklékniti; *impf.* poklekovati, poklékati.
kniend klečéč; *adv.* klečé, na kolénih.
Knieriemen *m.* podvéza, podvéz (-í); (des Schuſters) nakoléněk, (kneftra).
Knieſcheibe *f.* pogáčica, jábolko na kolénu.
Knieſchemel *m.* klečálo, klečálnica.
knietief do kolén; —es Waſſer kolénica, voda do kolén segajóča.
Kniewürmer *m.* golénka.
Kniewelle *f.* kolénsko koló (-lésa).
Kniewippen *n.* krčístéza kolén.
Kniff *m.* ščip, uščìp, uščípljaj, uščípek; (Liſt) zvijáča, lèst (-í), prevára.
Knips *m.* krc, krcljaj, brcljaj.
knipſen krcati; krcniti.
Knirps *m.* pritlíkavec, páglavec, páberek, óperek, človéče.
knirſchen škrípati (škripljem), škrtati, škripetáti; zaškrípati, zaškrtniti, zaškripetáti.
Knirſchen *n.* škrípanje, škrip, škripót.
kniſterig pokljàv, praskljàv.
kniſtern praskетáti (-ám, -éčem), praskljáti, drsketáti, drskljáti, resketáti (-ám, -éčem); (im Munde) hrústati.
knittern krotovíčiti, gfbíti, grbáncити, mečkáti; skrotovíčiti, zgfbiti, zgrbáncити, zmečkáti.
Knoblauch *m.* česen, lûk (česnják); **Knoblauch-** česnov.
Knoblauchblatt *n.* česnovo peró (-ésa).
Knoblauchkraut *n.*, **Knoblauchraute** *f. (Alliaria officinalis)* česnovka.
Knöchel *m.* člen, sklèp; (Fuß) gležênj.
Knochen *m.* kost (-í); **Knochen-** kóstni; (vom Bein) kostén, koščén.
Knochenaſche *f.* kóstni pepél, pepél od kostí.
Knochenauswuchs *m.* kóstni izrástek.
Knochenbeſchreibung *f.* kostopis.
knochenbildend kostotvóren.
Knochenbrand *m.* kóstna gnilóba.
Knochenbruch *m.* zlómljena kost (-í); kostolòm.
Knochenentzündung *f.* vnetje —, vnética kostí.
Knochenfett *n.* mozg.
Knochenfraß *m.* kostna gnilóba.
Knochengerüſt *n.* okóstje, kostnják, ogródje.
knochenhart trd kakor kost.
Knochenhaus *n.*, **Knochenkammer** *f.* kostnica, kostnják.
Knochenleim *m.* kóstni klej.
knochenlos brezkóstên, brez kostí.

Knochenmann *m.* koščénec, kostník; *fig.* smrt (-i).
Knochenmark *n.* mozg. [nica.
Knochenmehl *n.* kóstna moka, košče-
Knochenſchmerz *m.* kostobòl, bolečina v kostéh.
Knochenſplitter *m.* kostni drobír, — odcèp.
Knochenſubſtanz *f.* koščevína; — des Zahnes zobovína.
Knochenſyſtem *n.* okóstje.
Knochenverbindung *f.* zveza kostí.
Knochenware *f.* koščenína, kostenína, koščéno blagó.
Knochenwerk *n.* kostí *pl.*, kostje.
knöchern koščén, kostén.
Knöchlein *n.* koščica, kostka.
Knödel *m.* cmòk, žličar.
Knödelſuppe *f.* juha s cmóki.
Knöllchen *n.* svaljček.
Knollen *m.* kepa, gruča; (am Körper) bunka, búla, hrga; (an Kräutern) gomòlj, gomólja, gomoljika.
Knollengewächs *n.* gomóljnica.
Knollenkäfer *m.* sváljček.
knollig grudast, gručast, kepast; gomóljast.
Knopf *m.* gumb; (der Nabel) glavica; (am Faden) vozél, vozál; (Druckknopf) zaklópni gumb; (aus Leinwand) búčica; (am Degen) glavič, glavica, hrúška.
Knopfbinſe *f.* gúmbni bič, — biček.
knöpfeln, knöpfen zapéti (-pnèm); zadfgniti, zakopčáti; *impf.* zapénjati, zadrgovati, zakopčevati.
Knopffabrik *f.* gumbárnica.
Knopfloch *n.* gúmbnica.
Knopflochnaht *f.* gúmbniški šiv.
Knopfmacher *m.* gumbár.
Knopfmaſche *f.* kváčkana —, previta petlja.
Knopper *f.* ježíca, skipèk (hrastov).
Knoppereiche *f.* ježíčar, šiškar.
Knoppergallmeſpe *f.* šíškarica.
Knorpel *m.* hrustánec.
knorpelartig hrustáncast.
Knorpelfiſch *m.* hrústnica.
knorpelig hrustàv, hrustáncen.
Knorpelkirſche *f.* hrustávka.
Knorpelleim *m.* hrustáncni klej.
Knorpelſubſtanz *f.* hrustančevína.
Knorpeltang *m.* hrustáva halóga.
Knorpelthier *n.* hrustávec.
Knorren *m.* čvrš, grča, grlj, hrga, sovòj; ſ. a. Knöchel.
knorricht čvršast, grčast, hrgast.
knorrig čvršàt, čvršav, grčav, grčevít.
Knorrigkeit *f.* čvršavost, grčavost.
Knoſpe *f.* popèk, brst, okó (očésa); *coll.* brstje, pópkovje; *dem.* popčèk, brstič.
knoſpen brstéti, v brstje iti (idem, grem), popke délati, popke odgánjati, pogánjati.
Knoſpenhülle *f.* popkov ovòj.
Knoſpenkern *m.* pópkovo jedro. [kov.
knoſpenvoll brstnat, brstít, poln pop-
knoſpicht pópkast, brstast.
knoſpig brstén, brstnat, pópkav.
Knoten *m.* vozél, vozál; b. — ſchürzen vozláti, zavozláti, (vozél) zadfgniti; den — löſen razvozláti, odvozláti, razvézati (-vézem); *impf.* razvozlávati, razvezováti; (am Baume) čvrš, grča; (am Geſpinſt) krotovica. krotica; — bilden krotičiti se; (am Halme) kolénce; (Verwickelung) zaplétek, zavozljáj, zamótek; (Schürzung, Löſung des dramatiſchen Knotens) zaplétek, razplétek.
knoten vozláti.
knotenartig vozlast.
Knotenblume *f.* *(Leucoium vernum)* véliki zvonček, norica.
Knotenlinie *f.* črta vozlóvka *(phys.)*.
Knotenlöſung *f.* razplétek, razvozljáj, razmótek.
Knotenpunkt *m.* vozlišče, vozalíšče.
Knotenſchürzung *f.* zaplétek, zavozljáj, zamótek.
Knotenſtock *m.* gorjáča, grčavka, robátka, robatíca.
Knöterich *m.* dresèn, adrésèlj, rdésèlj, trúskavec.
knotig vozlàt; grčav, robàt; kolénčav, kolénčast; *fig.* zarobljen, neotesán, siróv.
Knuff *m.* dregljaj, sunèk.
knüffeln, knuffen drégati, suváti (sújem), pestíti; drégniti, súniti, napestíti.
knüllen mečkáti; zmečkáti.
knüpfen vézati (vežem), tvesti (tvezem); zvézati, spojíti, stísniti, pripéti (-pnèm); *impf.* spájati, strínjati, pri-

pénjati; (durch den Knoten verbinden) vozláti; zvozláti.

Knüppel *m.* ſ. Knüttel; *fig.* ſ. Klotz.

knurren rénčati (-ím), gŕčati (-ím); rohnéti, godrnjáti; (grunzen) krúliti.

Knurrhahn *m.* krulèc, morska lástovica.

knurrig rénčav, rohniv, godrnjàv.

knuſpern ſ. knabbern.

Knute *f.* knuta, jerménasti korobáč.

Knüttel *m.* cépec, drkélj, krepél (-i, -a), krepélec, porúngelj, prot.

Knüttelholz *n.* okléstki *pl.*, kléščevje, vrhovína, vejévje.

Knüttelvers *m.* skrotovíčeni verz.

Kobalt *m.* kóbalt; **Kobalt-** kóbaltov.

Kobaltblume *f.* kóbaltov cvet (-a, -ú).

Kobaltglanz *m.* kóbaltovec.

Kobaltgrün *n.* kóbaltovo zelenílo.

Kobaltmetall *n.* kovínski kobalt.

Kobalterde *n.* kóbaltov okís.

Kobaltvitriol *m. n.* kóbaltova galíca.

Koben, Kofen *m.* kolíba, kočúra, beznica; hlev, svinják, kotèc.

Kober *m.* kòš, košára.

Kobold *m.* škrát, škratèk, škratélj, škratec, kápič, malík, malíc; ſ. Burzelbaum.

Koch *m.* kuhar, sokáč; *n.* (Speiſe) narástek, povárek; (Aufſauf) kipnik, kípnjenec; — ſein kuháriti.

Kochapparat *m.* kuhálo, varílo.

Kochbuch *n.* kúharska knjiga.

kochen kúhati; (ſieden) varíti; skúhati, zvaríti; ein wenig — pokúhati; (v. Magen) prebáviti, prekúhati; *impf.* prebávljati, prekuhovati; *intr.* kúhati se, vreti (vrem), kipéti.

Kochen *n.* kuha, kúhanje.

kochend vròč, vrèl; —es Waſſer kròp.

Köcher *m.* tul, tulec, strelotòk.

Kocherei *f.* kuharíja, kuhárjenje.

Kochgeſchirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.

Kochherd *m.* kúhinjsko ognjíšče.

Köchin *f.* kúharica; — ſein kúhati, kuharíčiti.

Kochkeſſel *m.* kuhálni kótel, kotèl za kuho.

Kochkunſt *f.* kúharstvo, kúharska umételnost.

Kochlöffel *m.* kúhalnica, kuháča.

Kochmaſchine *f.* samovár.

Kochpfanne *f.* ponèv.

Kochſalz *n.* kúhinjska sol (-í); ſ. a. Steinſalz.

Kochſchwamm *m.* užítna goba ob. gliva.

Kochtopf *m.* piskèr, loneс.

Kochzucker *m.* kúhinjski sladór. kúhinjski sladkor.

Kockelskörner *pl.* omóta ob. otrov v ríbo lov.

Köder *m.* podbráděk.

Föder *m.* váda, vaba, vabílo, mamilo, nastáva; (betäubend) omóta, otrov (-óva), trovílo.

ködern vábiti, mámiti; vado nastáviti; *impf.* vado nastávljati.

Koſent *m.* (*n.*) pivna pátoka, kalíž.

Koffer *m.* kovčèg (-éga).

Kog *m.* kij, betíč, nabijáč, pogòn.

Kogel *m.* kópa, hólm, vrhól.

Kohl *m.* (weißer Kohlkopf) kapus, zelje; Winter- ob. Blattkohl pravi óhrovt; Repskohl ógrščica, répica.

Kohlacker *m.* kápusišče, zélnik.

Kohle *f.* ogèl; *coll.* oglje, oglénje; (Stein—) prémog; glühende —n žerjávica, žerjávka, perina; —n brennen oglje žgati (žgèm) ob. kúhati, ogláriti; ſchwarz wie — črn kakor oglje, črn kakor žužel; **Kohlen-** ógelni, ogléni.

kohlen oglje žgati (žgèm) ob. kúhati. ogláriti.

Koh'enbecken *n.* žerjávnica, oglénka.

Kohlenbehältnis *n.* oglenica, oglenják.

Kohlenbrenner *m.* oglár (óglar).

Kohlenbrennerei *f.* oglárstvo, oglárnica; — betreiben ogláriti.

Kohlenbrennerin *f.* oglarica.

Kohlendampf *m.* ogléni sopár.

Kohlendiorɔd *n.* ogljíkov dvokis.

Kohlenfeuer *n.* žerjávica, žerjávka. goréče oglje.

Kohlenfuchs *m.* rjavèc.

Kohlengrube *f.* oglenica.

Kohlenhaken *m.* (d. Schmiede) grebálo.

Kohlenhaus *n.* ſ. Kohlenſchoppen.

Kohlenlager *n.* premógov slój, premógovo ležíšče; ſ. Kohlenſchoppen.

Kohlenmeiler *m.* kópa, ógelnica; (der Platz) kopíšče.

Kohlenoxyd *n.* ogljíkov okís.

Kohlenpfanne *f.* ſ. Kohlenbecken.

Kohlenplatz *m.* (des Kohlenmeilers) kopíšče. [kisěl.
kohlensauer ogljikovokísěl, ogelno-
Kohlensäure *f.* ogljíkova kislína.
Kohlenschoppen *m.* oglárnica, ogelnják.
kohlenschwarz črn kakor oglje, črn kakor sáje, črn kakor žužel.
Kohlenstätte *f.* kopíšče.
Kohlenstaub *m.* ógelni prah (-a, -ú).
Kohlenstoff *m.* ogljík.
Kohlenstoffgas *n.* ogljíkov plin.
Kohlenwasserstoff *m.* ogljíkov vodík, ogljikovodík.
Kohlenwerk *n.* premógovnik, rudnik za premog.
Köhler *m.* oglár.
Köhlerei *f.* oglárstvo. [koča.
Köhlerhütte *f.* oglárnica, oglárska
Köhlerlohn *m.* oglarína.
Köhlermeister *m.* oglárski mojstěr.
Kohleule *f.* kápusova sovka.
Kohlfuchs *m.* s. Kohlenfuchs.
Kohlgarten *m.* zélnik, kúhinjski vrt.
Kohlholz *n.* drva *(pl.)* za óglje.
Kohlkopf *m.* zélnata gláva.
Kohlmarkt *m.* zélni trg, trg za zelenjávo.
Kohlmeise *f.* siníca, uljánka.
Kohlrabe *m.* vran, krókar, gavran, kavran.
Kohlrabi *m.* nadzémljica.
Kohlrübe *f.* kolerába, podzémljica.
Kohlstätte *f.* s. Kohlenstätte.
Kohlstengel *m.* zelno steblo, kocén, zelni stòrž, trs.
Kohltaube *f.* grívar.
Kohlwanze *f.* zélna steníca. [belín.
Kohlweißling *m.* kápusov belín, zélni
kokett kokétěn, ljubohlépěn, spogledljìv.
Kokette *f.* kokéta, ljubohlépnica, spogledljívka, razvéda.
Koketterie *f.* kokétstvo, ljubohlépnost, spogledovánje.
kokettieren spogledováti se.
Kolben *m.* bèt (-à), bat, betíca; (Streitkolben) buzdován, kíj, krepél; (am Gewehr) kopíto, oglávje; (Blütenstand) betìč; (am Mais) stòrž, glavíca, korúzni stròk, klip; (Maiskolben ohne Körner) kobúlica, ostrúžěk; (an d. Hirse) lat (vlat) (-ú, -í), latíca; *coll.* latjé, latovjé; (bei der Handspritze) ključ; die — treiben, in die — schießen peháti, latíce délati, izmétati (-métam) se.
Kolbenblütler *pl.* betíčnice *pl.*
Kolbenflasche *f.* tikěv, tikva.
kolbenförmig betàst, kijast, betíčast.
Kolbengras *n.* betíčnata trava.
Kolbenhirse *f.* bar; **Kolbenhirsen-** barov.
Kolbenhülle *f.* tulěc.
Kolbenschimmel *m.* betásta plésěn (-i).
Kolbenstange *f.* batni drog.
Kolbenstreich *m.* udár z betòm, udár s kíjem.
Kolbenventil *n.* zaklópka na batnem drogu.
Kolbenweizen *m.* golíca (pšeníca).
kolbig betàst, glavàt, glavíčast.
Kolik *f.* ščípanje, trod, klanje, grízenje, madrón, kólika; mit — behaftet trodovítěn, madronìv.
Kolk *m.* velik jarín; mlaka, močvára.
Kolkrabe *m.* vran, gavran, kavran, krókar.
Koller *m.* vrtoglávica; (bei Thieren, bes. bei Pferden) tiščávka, vrtoglávost, noróst, omòt; *n.* s. Halskragen, Wams.
kollerig omótěn, noróstěn.
kollerisch werden v omòt iti (idem, grem).
kollern kotalíti, kotáti, takljáti; *intr.* (von der Kugel) kotalíti se, kotáti se, takljáti se; (vom Truthahn) kávdrati, gávdrati; (im Leibe) krúliti.
Kolombatscherfliege *f.* golubáška muha.
Kolon *n.* s. Doppelpunkt.
Koloss *m.* velikán, orják; velikánstvo.
kolossal velikánski, orjáški, gorostásěn.
Komet *m.* repáta zvezda, (zvezda) repatíca, komét.
Komik *f.* smešnost, šaljívost, kómika.
Komiker *m.* šaljívěc, smešnež; glumáč, komik; spisovátelj šaloígěr.
komisch smešěn, šaljìv, kómičěn.
kommen priti (pridem), dojti (dojdem); *impf.* prihájati, dohájati; (nachfolgen) nastáti (-stánem); eilends — prihitéti; geritten — prijézditi, prijáhati; geflogen — priletéti; *impf.* priletávati, doletávati; angefahren — pripéljati (-péljem) se; geschwommen — priplávati, priplúti (-plújem, -plóvem);

ſegelnd — prijádrati; hinkend — prikrevljáti, prišantáti; weinend — prijókati, privékati; ebenſo andere Zuſtgn. mit pri- und dem die Thätigkeit ausdrückenden Zeitworte; nahe — blížati se; priblížati se, primekníti (-máknem) se; *impf.* približevati se, primíkati se; hinter etw. — spáziti, opáziti, zapáziti, zalésti (-lézem), zaznáti (-znám), ovédeti (-vém); um etw. — priti ob kaj; zu Kräften — opomóči (-mórem) si; von Kräften — pešáti, slabéti; opéšati, obnemóči (-mórem), oslabéti; *impf.* oslabévati; davon — peté odnésti (-nésem), unésti (-nésem) jo, utéči (-téčem); *fig.* okrévati, ozdravéti; zu ſich — zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, (zbríhtati se); in Hitze — razgréti (-grejem) se, razvnéti (-vnámem) se; die Sache kommt hoch zu ſtehen stvar je draga; wie hoch kommt die Sache kóliko stane stvar; es kommt darauf an gre za to, na tem je; wie gerufen — kakor nalášč priti, o pravem času priti, ravno práv priti; nicht von der Stelle — ne geníti (gánem) se, ne premekníti (-máknem) se z mesta; daher kommt es iz tega izvíra; zuſtatten — prav priti, na hvalo priti; dahin iſt es gekommen do tega je prišlo.

Kommen *n.* prihòd, dohòd.

kommend prihódnji.

Komödiant *m.* glumáč; =in *f.* glumačica.

Komödie *f.* veseloígra, gluma, komédija.

Komödienhaus *n.* gledališče, gledíšče.

König *m.* kralj; *dem.* kraljič, kraljíček; — ſein kraljevati; des Königs králjev; Königs-, königlich kraljév.

Königin *f.* kraljíca; (bei den Bienen) mática.

königlich kraljévi, kraljévski; —er Prinz králjevič; —e Prinzeſſin kraljična, kraljevična; —e Majeſtät kraljévo Veličánstvo.

Königreich *n.* kraljéstvo, kraljevína.

Königs- kraljévi, kraljévski.

Königsbirne *f.* kraljičnica.

Königsfarn *m.* kraljéva praprot (-i).

Königskerze *f.* véliki lučník, pápeževa sveča.

Königskrone *f.* kraljéva krona.

Königsmantel *m.* kraljévski plašč.

Königs-mord *m.* kraljemórstvo, umòr kralja; =**mörder** *m.* kraljemórec, moritelj kralja.

Königspalme *f.* kraljéva palma.

Königsſcepter *n. m.* kraljévo žezlo.

Königsſchlange *f.* udàv.

Königsſohn *m.* králjevič, kraljévi sin.

Königstiger *m.* bengálski tigêr.

Königstochter *f.* kraljična, kraljéva hči (hčere).

Königswaſſer *n.* zlatotópna voda [*(phys.)*.

Königswürde *f.* kraljéva —, kraljévska čast (-i).

Königthum *n.* kraljéstvo.

koniſch stožkast, stožkovít.

können móči (morem); vzmóči, zamóči, utégniti; es kann ſein more biti, mogóče je, morebíti, morda, lahko da; (wiſſen, verſtehen) znati (znam), umêti (umêjem), védeti (vém); auswendig — naizúst znati, na pamet znati, iz glave znati; es könnte anders kommen utegnílo bi drugáče biti; ich kann nichts dafür tega nisem kriv, temu ne morem kaj.

Kopal *m.* kopal.

Kopeke *f.* kopéjka.

Köper *m.* vrsta tkaníne, kepêr.

köpern képrati.

Kopf *m.* glava; *dem.* glávica, glavica, glavíčica; (des Hutes) oglávje; (Überſchrift) napis; *fig.* bistra glava, umna glava; **Kopf-** glavni.

kopfabwärts *adv.* strmoglávo, z glavo navzdól.

Kopfarbeit *f.* delo z glavo, trud z umom.

Kopfbedeckung *f.* pokriválo, naglávje.

Kopfbinde *f.* šapêlj, oglávna povéza.

Kopfblume *f.* košék; —n *pl.* košárice *pl.*

Kopfbrechen *n.* preglávica.

kopfbrechend preglávičen, glavolómen; zamotán, mučén.

Köpfchen *n.* glávica, glavica, glavíčica; *(capitulum)* cvetna glavica *(bot.)*.

Köpfchenpilz *m.*, **Köpfchenſchimmel** *m. (Mucor Mucédo)* glavíčasta gliva, glavíčasta plesên (-i).

köpfen obgláviti, glavo vzéti (vzámem), ob glavo déti (denem), glavo odsékati; *impf.* ob glavo dévati; (ein

Bäumchen) prisékati, obsékati; *impf.* prisekovati, obsekávati.
Kopffüßer *m.* glavonóžěc.
Kopfgegend *f.* zglávje.
Kopfgeld *n.* s. Kopfsteuer.
Kopfgrillen *pl.* muhe *pl.*
Kopfgrind *m.* kraste *(pl.)* —, srab na glavi, krástava glava.
Kopfhaar *n.* las (-a, -ú); *coll.* lasjé.
Kopfhalter *m.* glavno držálo, držálo za glavo.
Kopfhänger *m.* tukěc, potúhnjeněc, poníglavěc, licemérěc.
Kopfhängerei *f.* potúhnjenost, poníglavost, licemérstvo.
Kopfhängerin *f.* potúhnjenka, poníglavka, licemérka.
Kopfhaut *f.* poglávna koža.
Kopfhöhle *f.* votlína lobánje, lobánja.
köpfig glavàt; in Zstzgn. -glàv, -glavěn, z. B. viel— mnogoglàv, mnogoglávěn.
Kopfkissen *n.* zglávje, zglávnik, podzglávje, zglávnica, podzglávna blazína.
Kopflaus *f.* ùš (-í).
kopfleer prazno-, puhloglàv, prazne —, puhle glave.
kopfleidend glavobólěn, bolnoglàv.
kopflos brezglávěn, brez glave; *fig.* nespámetěn, ábotěn, neúměn.
Kopflose *m.* brezglávěc; nespámetnež, neúmnež, ábotnik.
Kopfnicken *n.* kímanje z glavo, prikimovánje.
Kopfnicker *m.* kímavěc, kimálo, kínkalo; (Muskel) kímavěc.
Kopfpolster *n.* zglávje, podzglávje, zglávnik.
Kopfputz *m.* preplétěk —, naplèt —, nakìt v laséh, vezílo, opletálo.
Kopfrechnen *n.* račúnanje na pamet, izústno račúnanje, števíljenje na pamet.
Kopfrechner *m.* račúnar na pamet; er ist ein guter — dobro na pamet števíli.
Kopfring *m.* svitěk.
Kopfsalat *m.* glávnata —, glaváta saláta.
Kopfschimmel *m.* s. Köpfchenpilz.
Kopfschmerz *m.* glavobòl, glavobólje, bolečína v glavi; ich habe —en glava me bolí; an —en leidend bolnoglàv.
Kopfschuppen *pl.* prhljáji, témenice.
kopfschüttelnd tresoglàv.
Kopfsteuer *f.* glavarína, poglávščina.
Kopfstück *n.* glavina, kos od glave.
Kopftheilung *f.* delítěv po glavah.
Kopftuch *n.* ruta za na glavo, naglávna ruta; (weiß) péča.
kopfüber *adv.* strmoglávo, na vrat na nos.
kopfunter *adv.* na glavo, strmoglávo, z glavo navzdól.
Kopfverletzung *f.* poškódba na glavi.
Kopfweh *n.* s. Kopfschmerz.
Kopfwunde *f.* rana na glavi.
Kopfzeug *n.* naglávje.
Koppe *f.* vr̀h, vršěc, kòlk (kok), kópa.
Koppel *f.* spóna, kopča; povézka skopčánih psov, konj; skupni pašnik; (eingefriedetes Feld) ográja, ográda, obóra; s. Degengehenk.
koppeln spéti (-pnèm), skléniti, skopčáti, zvézati (-vézem); *impf.* spénjati, sklépati, zvezovati; (Feld) ogradíti, zagradíti; *impf.* ográjati.
Koppelriemen *m.* jermen za sklépanje, — kopčánje (psov).
koppen kléstiti; okléstiti, obsékati; *impf.* okleščevati, obsekovati.
Koralle *f.* korála, korálja, korálda; **Korallen-** koráljni.
korallenartig koráljast.
Korallenbank *f.* koraljíšče, koráljnik.
Korallenfang *m.*, **Korallenfischerei** *f.* lov (-í) od. lovítěv korálj.
Korallenflechte *f.* mali koráljevěc.
Koralleninsel *f.* koráljni otòk. [rálj.
Korallenschnur *f.* vrvca nanízanih ko-
Korallenstock *m.* koráljnik.
Korallenthiere *pl.* morski polípi.
Koran *m.* kóran.
Korb *m.* kòš; košára, pleteníca, pletérka; jerbas; (Rücken—) opŕtni kòš, narámni kòš; (Saat—) sejálnica, sévnik; (Blüten—) cvetni košek, sestávljeni cvét; Hahn im —e sein prvák biti (sem), zvonec nósiti; einen — bekommen odpóved dobíti, *impf.* dobívati; einen — geben odréči (-réčem), odklóniti, odbíti (-bíjem).
Korbblütler *pl.* socvétke (-cvétek) *pl.*, košárice *pl.* [čěk.
Körbchen *n.* košěk, košárica, jérbas-
Korbflechter *m.* košár, pleteníčar.
Korbhändler *m.* košár.

Korbmacher *m.* ſ. Korbflechter.
Korbmacherware *f.* pletenína.
korbweiſe *adv.* v koših, na koše.
Korbwerk *n.* pletenína.
Koriander *m.* koriandĕr, korníkovĕc.
Korinthe *f.* suho grózdjiče, grozdinka.
Kork *m.* pluta, probkovína; **Kork-**probkov.
korkartig probkast, plutast.
Korkeiche *f.* plutĕc.
Korkgewebe *n.* plútasto staníčje.
Korkholz *n.* probkovína, plutovína.
Korkſäure *f.* próbkova kislína.
Korkſtöpſel *m.* probka, probkov zamášĕk, — čep.
Korkzieher *m.* zatičnik, čepovlèk, odčépnik, mačĕk za zamáške.
Korn *n.* zrno; *dem.* zrnce; *coll.* zrnje; (Getreide) žito, zrnje; (Roggen) rž (-í); türkiſches — túrščica, korúza, debeláča; (am Gewehre) múha; (bei Münzen) zrno, jedro, čistína; auf's — nehmen na múho vzéti (vzámem), pomériti; ein Mann von altem Schrot und — mož stárega kova; **Korn-** zrnati; žitni; rženi; korúzni.
Kornacker *m.* žítno polje, ržíšče.
Kornähre *f.* klás (a, -ú).
Kornblume *f.* *(Centaurea cyanus)* modrica, plavica, modriš, modri glavíněc.
Kornboden *m.* žítnica, kašča, hámbar, sípnica; (Erdreich) svet za rž, žitno polje.
Kornbrand *m.* snet, snet (-í), snetjé, snetljáj.
Kornbrot *n.* rženi kruh, rženják.
Körnchen *n.* zrnce; *fig.* tróhica, mrvica.
Kornbieb *m.* žitokrádĕc, žitni tat.
Kornelbaum *m.* drèn, drénovĕc.
Kornelbirne *f.* drénovka.
Kornelholz *n.* drénovina, drenov les; ein Stock aus — drenováča, drénovka.
Kornelkirſche *f.* = gelber Hartriegel *(Cornus mas)* navádni —, ruméni drèn; (Frucht) drenúlja.
körnen zfniti se, zrnje délati, v zrnje iti (idem, grem); uzfniti se, zrnje napráviti.
Körnerfreſſer *m.* zrnojédĕc, zobávĕc; **-in** *f.* zrnojédka, zobávka.
Körnerfrucht *f.* zrnje.
Körnerfutter *n.* zobál (-i), zobánje.
körnerlos brezzŕn, brez zrnja.
körnerreich zrnat, zrnovít, zrnovítən.
Körnerſchichte *f.* zfnati sklàd.
Kornfeld *n.* ſ. Kornacker.
Kornfrucht *f.* žitni plod (-a, -ú), golĕc.
Kornfuhre *f.* voz žita, pelják žita.
Korngarbe *f.* snòp žita.
Kornhandel *m.* žitna kupčíja, trgovína z žitom, žítarstvo.
Kornhändler *m.* žítar, trgovĕc z žitom.
Kornhaus *n.* žítnica; ſ. a. Kornboden.
Kornhülſe *f.* ržéna pléva.
körnicht zrnast.
körnig zrnat, zrnovít; *fig.* ſ. kernig.
Kornjahr *n.* žitno —, žitoródno léto.
Kornkäfer *m.* žitni hrošč.
Kornkammer *f.* žítnica; ſ. a. Kornboden.
Kornkaſten *m.* žitnjak, žítnica, kašča.
Kornland *n.* žitoródna dežéla.
Kornmangel *m.* pománjkanje žita, nedostája žita, sila za žito.
Kornmarkt *m.* žitni trg.
Kornmehl *n.* ržéna moka.
Kornmotte, Kornſchabe *f.* žitni mòlj.
Kornpreis *m.* žitna céna, céna žitu.
Kornrade *f.* kókolj (kokalj).
kornreich žitĕn, žitoródĕn.
Kornrüſſelkäfer *m.* črni žužĕk.
Kornſchaufel *f.* vélnica, lopáta za žito.
Kornſieb *n.* rešéto; (Reiter) reta.
Kornſpeicher *m.* žítnica, kašča; ſ. a. Kornboden.
Kornſtreſpe *f.* stóklasa, stóklas.
Kornweihe *f.* poljska postólka.
Kornwicke *f.* grahor.
Kornwinde *f.* poljski slak.
Kornwucher *m.* žitno oderúštvo; **-er** *m.* žitni odrtník, žitni oderúh.
Kornwurm *m.* črni žužĕk.
Kornzehent *m.* žitna desetína, desetína v žitu.
Kornzins *m.* žítnina, žitna kazĕn (-i), žitni davĕk.
Körper *m.* teló (-ésa); truplo; (Oberkörper) živòt; flüſſiger — tekóče teló, tekočína; feſter — trdno teló; tropíbar flüſſiger — kapljívo tekóče teló; ausdehnſam flüſſiger — raztézno tekóče teló; flüchtiger — hlapno teló; harter — trdina; Glas— steklovína; (Ding)

stvar (-i), **reč** (-í), **snov** (-í), tvarína; (Geſellſchaft) **združba**, **zbòr**, **skúpščina**; **Körper-** telésni.

Körperbau *m.* **živòt**, **rást** (-í), postáva, stas.

Körperbeſchaffenheit *f.* postáva, živòt.

Körperchen *n.* telésce, stvárca.

Körperfarbe *f.* polt (-í); bárvnost telés (*phys.*).

Körpergebrechen *n.* telésna hiba, — napáka; hromóta.

Körperhaar *n.* dlaka.

Körperinhalt *m.* prostornína, telesnína, telésna vsebína.

Körperkreislauf *m.* telésni obtòk.

körperlich telésen; snovén; —es Weſen stvar (-í); —e Übung telésna vaja, telovádba; —e Verletzung telésna poškódba, poškódba na telésu.

Körperlichkeit *f.* telésnost.

Körpermaß *n.* telésna mera, mera telesníne; mera prostorníne.

Körperſchaft *f.* skúpščina, združba, korporácija.

Körperſtrafe *f.* telésna kazén (-i).

Körperverletzung *f.* telésna poškódba, poškódba na telésu.

Körperwelt *f.* vidni svet.

Korund *m.* korúnd.

Körung *f.* izbòr, ogledovánje.

Körungskommiſſion *f.* izbórni návod, izbórna komisíja.

Körungsſtierenj *f.* izbórno dopustílo.

Koryphäe *m.* (*f.*) prvák, kolovódja, koriféja.

Koſak *m.* kozák.

koſen ljúbkati se, ljubkovati se, milkovati se.

Koſewort *n.* ljubkoválna —, ljúbezna beséda; *fig.* sladka —, medéna beséda.

kosmetiſch lepotilén, lepšálen; —es Mittel lepotílo, lepšálo, krasílo.

kosmiſch svetóvén.

Kosmogonie *f.* svetotvórje, nauk o nastánku sveta.

Kosmograph *m.* svetopísec, kozmograf.

Kosmographie *f.* svetopìs, popìs sveta, kozmográfija.

kosmographiſch svetopísen, kozmográfski.

Kosmologie *f.* svetoslóvje, kozmológija.

Kosmopolit *m.* svetovljàn, kozmopolít.

Kosmopolitismus *m.* svetovljánstvo, kozmopolitízem.

Kosmorama *n.* svetokàz, svetozòr, svetovíd, kozmorama.

Kosmos *m.* vesóljni svet.

Koſt *f.* hrana, jed (-í), jedílo; bei wem biſt du in der Koſt? pri kom imaš hrano? pri kom ješ? kam hodiš na hrano? er hat freie — ima zastonj hrano; ohne — arbeiten pri deri —, v dero délati.

koſtbar drag, dragocén.

Koſtbarkeit *f.* dragocénost, dragóst; (koſtbares Ding) dragotína, dragóta.

koſten *tr.* (mittelſt des Geſchmackes verſuchen) pokúsiti, okúsiti, zakúsiti; *impf.* pokúšati, okúšati; nüchtern eine Speiſe — odteščáti (-ám) se; e. Fleiſchſpeiſe — omfsiti se; *intr.* veljáti, stati (stanem), po čem biti (sem), kake cene biti (sem); viel — drag —, visóke cene biti (sem); nicht viel — dobér kup biti; was koſtet ein Stück? po čem je? es wird ihm den Kopf — gre (ide) mu za glavo; viel Mühe ſich — lajšen veliko si prizadéti (-dénem), *impf.* — prizadévati; es koſtet einen Mühe težko stane človéka; das koſtet Mühe to je trudno, tu je treba truda.

Koſten *n.* pokúšnja.

Koſten *pl.* stroški, troški, potróški: auf meine — na moje stroške; auf — ob stroških; — decken stroške zakládati, zalágati; založiti; — tragen stroške pláčati; in die —, zu den — verurtheilen obsóditi, da mora pláčati stroške, obsóditi na plačílo stroškov.

Koſtenanſchlag *m.* proračún stróškov.

Koſtenaufwand *m.* stroški, potróški; (übermäßiger) potráta.

Koſtenerſatz *m.* povračílo stróškov.

koſtenfrei brez stroškov, brez plačíla, brezpláčno, zastónj; ganz — brez vseh stroškov.

Koſtenträger *m.* plačník stroškov.

Koſtenüberſchlag *m.* ſ. Koſtenanſchlag.

Koſtenverzeichnis *n.* troškovník, izkàz stroškov.

Koſtfrau *f.* hranodajávka, hranívka.

Koſtgänger *m.* hránjenec, prijédnik, obédovavec; er iſt mein — pri meni je na hrani.

Koſtgeber *m.* hranodajávěc, hranívěc, hranitelj; **=in** *f.* ſ. Koſtfrau.

Koſtgeld *n.* hranarína, plačílo za hrano.

Koſthaus *n.* hranilíšče.

Koſtherr *m.* ſ. Koſtgeber.

Koſtkind *n.* otròk hránjenec, otròk na hrani.

Koſtknabe *m.* hránjenec, rejénec, dečék na hrani.

köſtlich slastèn, preslástèn; (koſtbar) dragocèn, predrág; (herrlich) prekrásen, prelép.

Köſtlichkeit *f.* slastnost, preslástnost; dragocénost; prekrásnost.

Koſtmädchen *n.* hránjenka, rejénka.

Koſtort *m.* hranilíšče.

koſtſpielig drag, predrág; potrátèn.

Koſtſpieligkeit *f.* dragóst, dragóta; potrátnost.

Koſtſtudent, Koſtzögling *m.* diják na hrani, hránjenec.

Koſtverächter *m.* izbírčni človek, kočljívec.

Koth *m.* (auf Straßen) blato, kal (-a), grez (-í), brozga; (thier. Excremente) govno, lajno, gnoj, (euphem.) blato; Hunds— pasjak, Vogel— ptičjak, Schafs— ovčjak, Ziegen— kozjak, Kuh— kravjak, Menſchen— človéčjak *ꝛc.* mittelſt der Bildungsſilbe -jak.

Kothfliege *f.* gnojna muha, gnojúlja.

kothig blatèn, blatnat; — machen blátiti, brazdáti; oblátiti, zablátiti, obrazdáti, zabrazdáti.

Kothlache *f.* luža, kalúža, kal, mlakúža, plodra, mozga.

Kothlachenwaſſer *n.* kalúžnica, mlakúžnica.

Kotze *f.* gunj, gunja, kòc; plahta.

kotzen ſ. ſpeien.

Kotzenmacher *m.* gunjár.

Krabbe *f.* rákovica.

krabbeln kobacáti, gomezéti, komárati, pláziti se; čehljáti.

Krach *m.* pòk, trèsk, prask, praskèt, rèsk, hrèst.

krach! *interi.* rèsk! pòk!

krachen *intr.* pókati, tréskati, praskétati (-ám, -kéčem), hréščati (-ím), reskáti; pókniti, póčiti, trésniti, résksniti, zahréščati; *tr.* kréhati, hrústati; kréhniti.

Krachen *n.* poknjáva, pókanje, tréskanje, praskétanje.

krachend pokajòč, treskajòč, pokálen.

Krachtorte *f.* torta hrustávka.

krächzen krókati; (v. Menſchen) krécati, kréhati.

krächzend krehav, hripav.

Kraft *f.* moč (-í), (vek); (körperl. —) moč (-í), sila, krepóst, snaga, jakost; Expanſiv— razpenjávost; Schwer— težnost; Widerſtands— upórna sila; Wurf— metna sila; (Geltung) veljáva; in — ſein veljáti; in — treten veljávo zadobíti; außer — ſetzen ob moč dejáti, razveljáviti; außer — treten moč —, veljávo —, veljávnost izgubíti, ob veljávo priti; aus allen Kräften na vso moč; aus eigener — samotéž; alle — anwenden na vso moč si prizadéti (-dénem), vse žile napéti (-pnèm).

kraft *adv.* po, vslèd.

Kraftabnahme *f.* slabénje, slabévanje, pésanje.

Kraftanſtrengung *f.* napòr, prizadévanje na vso moč.

Kraftausdruck *m.* krepka beséda. krepki rèk, jédrnati izrèk.

Kräftenparallelogramm *n.* vzporédnik [sil.

Kraftfülle *f.* krepkóba, polnomóčje.

kräftig močèn, krepčk, jak, silèn. čil (ausgeraſtet); korenjáški; (nährend) redílen, krepčálen, krepílen; kräftiger Menſch korenják; —es Wort krepka —, jédrnata —, tehtna beséda.

kräftigen krepíti, krepčáti, jáčiti; okrepíti, okrepčáti, ojáčiti, utrditi; *impf.* pokrepčevati, ojačevati, utŕjati.

kräftigend krepílen, krepčálen, utrjeválen.

Kräftigkeit *f.* močnóst, krepkóst, čvrstóst, trdnost.

Kräftigung *f.* okrepčáva, krepílo.

kraftlos slàb, slabótèn, (malovéčen, nevéčen), nezmóžen, onemógel; (matt) mlahav; (Vertrag) neveljávèn; kraftlos machen slabíti; oslabíti; — werden slabéti; oslabéti; onemóči (-mórem), omágati.

Kraftloſigkeit *f.* slabóst, slabóta, onemóglost, mláhavost; nedostátek síle; (des Vertrages) neveljávnost.

Kraftmehl *n.* čila moka, prva moka.

Kraftmeſſer *m.* silomèr.
Kraftſpruch *m.* krepka beséda, jédrnati izrèk.
Kraftſuppe *f.* močna —, krepka juha.
Kraftübertragung *f.* (bei der Elektr.) prenòs elektriške sile.
Kraftverluſt *m.* izgúba sile. [púh.
Kraftwurz *f. (Tussilago farfara)* la-
Kragen *m.* ovrátnik; (Hals) vrat (-a, -ú); beim — nehmen za vrat zgrábiti ob. popásti (-pádem); es koſtet ihm den — za glavo mu gre.
Krähe *f.* vrana; **Krähen-** vranji.
krähen kikiríkati, peti (pojem); zakikiríkati, zapéti.
Krähenfuß *m.* vranja noga.
Krähengeſchrei *n.* krákanje, krókanje.
Krahn *m.* škripec, samotéžnik, žerjáv, dvigálo.
Krake *m.* hobótnica, osmonóžec; bajna morska pošást.
Krakeel *m.* prepír, svada, spòr.
Krakeeler *m.* prepirljívec, svadljívec.
Krall *m.* praska, prasljaj, opràsk.
Kralle *f.* krempélj; *dem.* krempeljc, krémpeljček.
krallen prásniti, oprásniti; *impf.* práskati.
krallig krempljàt, krémpljast.
Kram *m.* kupčija na drobno, kramaríja; (Ware) blago, roba, krama; (Sache) reč (-i); das taugt nicht in meinen — to ni zame, to mi ni pogódu.
Krambude *f.* štacúna, krámarnica.
kramen tŕžiti, kramáriti, drobnjávo prodájati; (herum—) iztíkati, premetovati, premetávati.
Krämer *m.* kramar, štacunár, tržár.
Krämerei *f.* kramarija, kupčija na drobno; — betreiben tŕžiti, kramáriti.
Krämergewicht *n.* krámarska utéž (-i), trgóvska utéž (-i).
Krämergut *n.* krámarska roba.
Krämerin *f.* krámarica.
Krämerwage *f.* krámarska téhtnica.
Kramladen *m.* krámarska prodajálnica.
Krammetsvogel *m.* brínovka, borovnják, smolnica, dŕščica.
Krampe *f.* (b. Schloſſer) spona, skoba; (am Buche) zapóna; (Biđe) kràmp, cepín, pikón.
Krämpe *f.* (des Hutes) okrájec, krájevci *pl.*, ostréšek.
Krämpel *f.* grebén, mikálnik, gradéše *pl.*; *m.* ſ. Trödel.
krämpeln grebénati, míkati, gradášiti.
Krämpelwolle *f.* grebénana volna.
Krampf *m.* krč; er hat den — krč ga lomi, — grudi, — vije.
Krampfader *f.* krtíca, zabrékla žila na nogi.
krampfhaft krčevít.
krampfig krčén, krču podvŕžen.
Krampfmittel *n.* zdravílo zoper krč.
krampfſtillend protikrčén, proti krču.
Kranich *m.* žerjàv, (žerjàl), gruh; **Kranich-** žerjávov.
kranichfarbig žerjávast.
Kranichſchnabel *m.* žerávec.
krank bolén, bolán, betéžen; — ſein bolan biti (sem), bolêhati, bolovati; — werden oboléti, zboléti; — darniederliegen bolán léžati (-ím); ſich — lachen smeha póčiti.
Kranke *m.* bolník, boléstnik; *f.* bolnica, boléstnica.
Krankheit *f.* boléhanje, boléhavost.
kränkeln boléhati, bolehovati, boléhen biti (sem).
kränkelnd boléhen, boléhav, betéžen, nebogljén.
kränken žáliti, žalostíti; (an d. Ehre) čast krátiti; razžáliti; (jemanden an ſeinem Rechte) pravíco krátiti, krivíco délati; das kränkt mich to me bolí, — peče, — žalostí, — bode.
kranken bolán biti (sem), bolovati, boléhati.
Krankenanſtalt *f.* bólnica, bolníščnica.
Krankenbericht *m.* zdravníško poročílo, poročílo o bolnikih.
Krankenbeſuch *m.* obísk bolníka, posèt bolníka, obiskovánje bolníkov.
Krankenbett *n.* bolníkova postelj (-i), bolníška póstelja.
Krankencaſſe *f.* bolníška blagájnica.
Krankengeld *n.* bolníščina.
Krankenhaus *n.* ſ. Krankenanſtalt.
Krankenkoſt *f.* bolníška hrana.
Krankenlager *n.* ſ. Krankenbett; nach kurzem — po kratki bolézni.
Krankenpflege *f.* strežba bolníkom, — bolníkov, postrézba bolníkom.

Krankenunterſtützung *f.* bolníška podpóra.
Krankenverein *m.* bolníško društvo.
Krankenverpflegskoſten *pl.* stroški za preskrbovánje bolníkov.
Krankenverſicherung *f.* zavarovánje bolníkov, bolníško zavarovánje.
Krankenwärter *m.* bolníški stréžnik; =in *f.* bolníška stréžnica.
Krankenzahl *f.* število bolníkov.
Krankenzimmer *n.* bolníška soba.
krankhaft *adi.* boléstěn, boléhěn; *adv.* boléstno.
Krankheit *f.* bolézen (-i); anſteckende — kužna —, nalezljíva bolézen; in eine — fallen oboléti, zboléti; von einer — geneſen ozdravéti, ozdráviti se.
Krankheitskoſten *pl.* stroški bolézni, bolézenski stroški.
Krankheitsproceſs *m.* tek bolézni, razvòj bolézni.
Krankheitsſtoff *m.* bolézenska snov (-i), hudína. [válo.
Krankheitszeugnis *n.* bolníško izpriče-
Kränkler *m.* boléhavec, betežník; =in *f.* boléhavka, betežnica.
kränklich boléhen, boléhav, nebogljén.
Kränklichkeit *f.* boléhnost, boléhavost, betéžnost.
Kränkling *m.* ſ. Kränkler.
Krankſein *n.* bolézen (-i), bolovánje.
Kränkung *f.* žalítev, razžalítev.
Kranz *m.* venec; *dem.* venček; (um den Mühlſtein) obód; (am Rad) platíšče; (Sammlung) zbirka; ein — von Mädchen družba (kolo) deklic.
Kranzarterie *f.* véncasta odvódnica.
Kränzchen *n.* venček; *fig.* večérna zabáva, plesni venček.
Kranzeljungfer *f.* družica, svátervca, — jein družičevati.
kränzen véncati; ovéncati.
kranzförmig venčast.
Kranznaht *f.* véncasti šev.
Kranzträger *m.* vencenósec.
Krapfen *m.* kràp, krof.
Krapp *m.* bròč; **Krapp-** bročev.
Krappe *pl.* bróčnice *pl.*
krapproth bročast.
Krapproth *n.* bročnína, bročívo, bróčeva rdečica.
Krappſtampfe *f.* stopa za broč.
Krappwurzel *f.* bróčeva korenína.
Krater *m.* žrelo —, bljuválnik —, žèkno ognjénika.
Krathbeere *f.* ſ. Brombeere.
Krathdiſtel *f. (Cirsium)* osát, bodéča neža; (Kohldiſtel, *Cirsium oleraceum*) vodenik, srpje.
Kratze *f.* strgúlja, strgáča.
Krätze *f.* garje *pl.*, srab, kraste *pl.*, prišèec, (ruše *pl.*); (bei Gold- und Silberarbeitern) opílki *pl.*, ostrúžki *pl.*, ostružína.
Kratzeiſen *n.* strgálo, strgúlja, drgúlja.
kratzen *tr.* práskati, čóhati, drgati, drápati, čehljáti; prásniti, oprásniti, odrgniti; (mit der Feder) práskati, škrábati; ſich — gárati se; (mit dem Eiſen) strgati; Wolle — ſ. krämpeln; *intr.* (juden) srbéti, ščemèti.
Kratzer *m.* praskáč, práskavec, strgár, strgávec; (Werkzeug) strgálo, strgálnik, strgáč. [ček.
Krätzer *m.* (ſaurer Wein) praskáč, cvi-
Krätzfuß *m.* poklòn s popráskom z nogo; einen — machen poklóniti se poprasnívši z nogo. [šav).
krätzig garjav, krastav, srabljiv, (rú-
Krätzige *m.* gárjavec, srabljívec; *f.* gárjavka, srabljivka.
Krätzigkeit *f.* srabljívost, gárjavost.
Krätzmilbe *f.* srbéc.
Krätzſalbe *f.* mazílo za garje.
krauen, krabbeln praskljáti, ševeljáti.
kraus kodrast, kodrav; (zerzauſt) kuštrast, kuštrav, razmršèen; (gefaltet) nabrán, gubáncast.
Krausbart *m.* kódrava brada; kodrobrádec.
Krauſe *f.* kódravost; koděr, opórek.
Kräuſel *m.* ſ. Kreiſel; (Halskrauſe) nabórnica.
Kräuſelbeere *f.* ſ. Preiſelbeere.
Kräuſeleiſen *n.* kodrálo, kodrcílo.
kräuſeln, krauſen kodráti, kódriti, svedríti, kodrcíti, ffkati; ſich — kodráti se, gubáncíti se, nabírati se.
Krauſeminze *f.* konjska meta.
Kraushaar *n.* kódrasti lasjé, kodri.
kraushaarig kodrast, kodrolàs.
Krauskopf *m.* kódrasta glava; (Perſ.) kodrež, kodrolásec, kúštravec, kuštr, kocèlj.

Krauslocke *f.* kodĕr, kódrica.
krauslockig kodrast, kodrav.
Kraut *n.* zel (-í), zélišče, bil (-i), bilina, trava; (Pflanze) rastlína; (Grünzeug) zelénje, zelenjáva, zelenína; (Kohl) kapus, zelje; (v. Rüben) repno perje, nat (-i), natje, ščavje; (v. Kartoffeln) krompírjevica, krompírjevka.
Krautacker *m.* zelnik, kápusišče.
Krautbeet *n.* greda —, leha za zelje.
Krautblatt *n.* zélnato —, kápusno peró (perésa), (abstehend) veha; *coll.* zélnato —, kápusno perje, lepénje.
Kräutchen *n.* zelka, trávica, bilka.
Kräuter- zéliščni, rastlínski.
Kräuterabsud *m.* zéliščni obárĕk.
Kräuterarznei *f.* zéliščno zdravílo.
Kräuterauszug *m.* zéliščni izvléčĕk.
Kräuterbuch *n.* rastlínska knjiga.
Kräutergarten *m.* zelinják.
Kräuterhandel *m.* kupčíja z zélišči, zéliščna trgovína.
Kräuterhändler *m.* trgóvĕc z zélišči, zéliščar; =**in** *f.* zéliščarica.
Kräuterich *n.* ščavje, nat (-i).
kräuterig zelnat, travnat.
Kräuterkenner *m.* poznavátelj rastlín, rastlinoslóvĕc.
Kräutermarkt *m.* zéliščni —, zelni trg.
Kräuterreich *n.* rastlínstvo, rastlínje.
kräuterreich zéliščnat, travnat.
Kräutersaft *m.* zéliščni sok.
Kräutersuppe *f.* zéliščnica, zéliščna juha.
Kräuterweib *n.* zéliščarica, trávarica.
Krautfeld *n.* zeljno polje, kápusišče.
Krautgarten *m.* zelnik, zélnjak.
Krauthändler *m.* zeljar; =**in** *f.* zéljarica.
Krauthaupt *n.* zélnata glava, kápusna glava.
Krauthobel *m.* noži *pl.* (za zelje).
Kräutig *n.* s. Kräuterich.
Krautjunker *m.* kmétiški plémič.
Krautkopf *m.* s. Krauthaupt.
Kräutlein *n.* s. Kräutchen.
Krautmarkt *m.* s. Kräutermarkt.
Krautpflanze *f.* zélnata sajénka, kápusova sajeníca, — sadíka.
Krautraupe *f.* zélnata gosénica.
Krautstengel *m.* kocén, trs; *coll.* stébelčje.
Krautstrunk *m.* štor, kocén.
Krautwasser *n.* zélnica, kápusnica.
Krawall *m.* hrup, krámola, šundĕr; rabúka, pùnt.
Krare *f.* krošnja.
Krarenmann *m.* krošnjár.
Krebs *m.* ràk; Stein— koščák; (nach der Häutung) mehkúž; mieternder — lilĕk, olílĕk; (Geschwür) ràk; **Krebs-** rakov, račji.
krebsartig rakast, raku podóbĕn.
Krebsauge *n.* rákovo —, račje okó.
Krebsbach *m.* rákovnik.
Krebschen *n.* račič, račĕk.
krebsen rake lovíti.
Krebsfang *m.* lòv na rake, rakolòv, račja lov (-í).
Krebsfänger *m.* rakolóvĕc.
Krebsgang *m.* rakov hòd, rákova hoja, račji hòd; den — gehen rákovo pot iti (idem, grem), rítenski iti.
Krebsgeschwür *n.* ràk.
krebsreich rakovít, rakovítĕn.
Krebsreuse *f.* rákova vrša, račílo, ráčnica.
Krebsschaden *m.* s. Krebsgeschwür.
Krebsschale *f.* rákova luščína, rákova lupína, rakov kòš.
Krebsschere *f.* rákove klešče *pl.*, rákova ščipálnica.
Krebsspinne *f.* rákasti pajĕk.
Krebsweibchen *n.* rákovka, rákovica, račíca.
Krebszucht *f.* raštvo.
Kreide *f.* kreda.
kreideartig kredast.
Kreideformation *f.* kredna tvorba.
kreiden krédati; okrédati, nakrédati.
Kreidenerde *f.* kredna prst (-í), krédnica.
Kreidestift *m.* krednik.
kreideweiß bel kakor kreda.
Kreidezeichnung *f.* risba s kredo, kredopìs.
kreidicht kredast.
kreidig, kreidereich krednat, kredovít.
Kreis *m.* krog; koló (kolésa), kolobár, obód (obvód); (— eines Kronlandes) okróg, okróžje, (kresíja); (Umkreis) okolíš, okólišče; (Gesellschaft) družba, društvo; (Bereich) podróčje; einen — um jmdn. schließen obkróžiti —, obstópiti koga; **Kreis-** okróžni, (kresíjski); (rund) okrógli; (dem Kreise umschrieben) obkróžĕn.
Kreisabschnitt *m.* krogov odsèk, segment.

Kreisabſchnittswinkel *m.* kot krógovega odséka.
Kreisamt *n.* okróžni urád, (kresija); **Kreisamts-** okróžnega urádа.
Kreisamtmann *m.* okróžni glavár.
Kreisarzt *m.* okróžni zdravník. [tor.
Kreisausſchnitt *m.* krogov izsèk, sek-
Kreisbeamte *m.* okróžni urádnik.
Kreisbewegung *f.* krožno gíbanje, vrténje v krogu.
Kreisbogen *m.* lok (krogov).
kreiſchen *intr.* vréščati (-ím), cvrčati (-ím), hrepéti; zavréščati, zacvrčati; *tr.* cvreti; ocvréti.
kreiſchend vrešče̋č, vreščàv.
Kreiſcher *m.* vrešča̋k, vreščálo.
Kreiſel *m.* vrtávka, vrtélec, volk, brla, brčék, brnica, bŕnkljica.
kreiſelförmig vrtávkast.
kreiſeln vrtéti se, súkati (sučem) se.
Kreiſelſchnecke *f.* sráčica.
Kreiſelſpiel *n.* igra z volkom, igra z bŕnkljico.
Kreiſelwind *m.* vrtínec.
kreiſen *intr.* krožíti, v krogu iti (idem u. grem); (ſich drehen) vrtéti se, súkati (sučem) se; (weidmänn.) obíti gozd; *tr.* krožíti; okróžiti; *(mont.)* drobíti; zdrobíti.
Kreisfläche *f.* krožnína.
kreisförmig krogast, okróglen, okróglast, obél.
Kreisgebiet *n.* okolíš okróžja.
Kreisgemeinde *f.* okróžna óbčina.
Kreisgericht *n.* okróžno sodíšče.
Kreisgerichtspräſident *m.* predsédnik okróžnega sodíšča.
Kreisgerichtsrath *m.* svétnik okróžnega sodíšča.
Kreishauptmann *m.* okróžni glavár.
Kreislauf *m.* krožni tòk, krožítev, ob-
Kreislinie *f.* króžnica, obódnica. [tòk.
Kreisperipherie *f.* obód.
Kreispräſident *m.* okróžni predsédnik.
Kreisrath *m.* okróžni svétnik; (als Körperſchaft) okróžni svèt.
Kreisring *m.* kolobár.
kreisrund okróglen, okróglast.
kreißen jéčati (-ím), stókati (-kam, stóčem); (wehklagen) tárnati, krécati; (von der Gebärerin) v poródnih bolečínah biti (sem).
Kreißen *n.* stok; (Geburtswehen) poródne bolečíne *pl.*
Kreißer *m.* jéčavec, stókavec; **-in** *f.* jéčavka, stókavka; (Gebär.) porodnica.
Kreisſtadt *f.* okróžno mesto.
Kreistanz *m.* kolo.
Kreisumfang *m.* obód.
Kreisvertretung *f.* okróžno zastópništvo, okróžno zastópstvo.
Kreisvorſteher *m.* okróžni predstójnik.
Krempe *f.* ſ. Krämpe. [peln.
Krempel, krempeln ſ. Krämpel, krämmen *m.* hrèn.
Krenacker *m.* hreníšče.
Krenſauce *f.* hrénova omáka.
Krenteig *m.* hrénovo testó.
Kreoſot *n.* kreozót.
Krepp *m.* krep.
Kreſſe *f.* kreša.
Kreuz *n.* križ; *dem.* križec, križček; ins —, übers — križem, krížema, navzkríž; — und quer križem; das — machen krížati se, križ délati; prekrížati se, pokrížati se, križ narediti; viel — haben veliko trpéti; (Elend) križ, nadlóga, reva, beda; (Ordenszeichen) križec; zum — kriechen vdáti se, podvréči (-vržem) se; **Kreuz-** križni, križasti.
Kreuzabnahme *f.* snetje s križa, vzetje s križa, snémanje s križa.
Kreuzanſchlag *m.* navzkrížni nasnútek.
Kreuzband *n.* križna vez (-f), križna prevóza; (bei Poſtſend.) križni zavítek.
Kreuzbein *n.* križna kost (-f), krížnica.
Kreuzbild *n.* križ, podóba sv. križa. razpélo.
Kreuzblume *f.* grebenúša, križanka.
Kreuzblüte *f.* krížasti venec.
Kreuzblütler *m.* krížnica.
Kreuzbogen *m.* vzkrížni oblók.
kreuzbrav vrlo pridèn.
Kreuzdorn *m.* kozja črešnja, psika, psíkovec.
kreuzen krížati; prekrížati, križem dejáti (dénem); *impf.* — dévati; ſich — krížati se, sékati se; (v. Schiff) króžiti po morju, križem brodáriti, krížati.
Kreuzer *m.* krajcar, novčič; (Schiff) križárka; ſ. Corſar.
Kreuzerfindung *f.* najdba sv. križa.
Kreuzerhöhung *f.* povzdíg, povzdíga sv. križa.

Kreuzerſtück *n.* krajcar, novčič.
Kreuzestod *m.* smrt (-i) na križu.
Kreuzfahrer *m.* križar.
Kreuzfahrt *f.* ſ. Kreuzzug.
kreuzförmig križast, križèn.
Kreuzgang *m.* prekrížano hodíšče; križev pot; razpótje.
Kreuzhalle *f. (turn.)* prekrížje.
Kreuzhaſpel *m. f.* motovílo z motorógami.
Kreuzheer *n.* križarska vojska.
Kreuzherr *m.* ſ. Kreuzritter.
kreuzigen križati, na križ pribíti (-bíjem od. razpéti (-pnèm); *impf.* — pribíjati od. razpénjati; ſich — prekrížati se, *impf.* križati se, prekriževati se.
Kreuziger *m.* križavèc.
Kreuzigung *f.* križanje, razpétje na križ. [(-i).
Kreuzkraut *n.* kresníca, prisádna zel
kreuzlahm hrom v križu.
Kreuzmeiſel *m.* križasto dleto.
Kreuznerv *m.* križni živèc.
Kreuznetz *n.* križna mreža.
Kreuzotter *f.* gàd.
Kreuzritter *m.* križnik, križák.
Kreuzſchmerz *m.* bolečína v križu.
Kreuzſchnabel *m.* krivokljùn, blask, krumpež.
Kreuzſchritt *m.* prekrížni korák.
Kreuzſchrittſtellung *f.* prekrížni ustòp.
Kreuzſpinne *f.* križavèc, križasti pajèk.
Kreuzſtäbchen *n.* križna šibična petlja.
kreuzſtändig navzkrížèn.
Kreuzſtich *m.* križni vbòd.
Kreuztag *m.* Križev dan (dneva), Križevo.
Kreuzthaler *m.* križávèc.
Kreuzträger *m.* križenóšec, križar; *fig.* revež.
Kreuzweg *m.* razpótje, križíšče, križpótje, križempot, razcéstje; (kirchlich) križev pot.
kreuzweiſe *adv.* križem, križema, navzkríž; — ſtehend nakrížèn, navzkrížèn.
Kreuzwoche *f.* Križev teděn.
Kreuzzeichen *n.* križ; daš hl. — známenje sv. križa; podkrížanje; daš — beiſetzen podkrížati se, *impf.* podkriževati se.
Kreuzzug *m.* križaraka vojska, križanska vojska.
kribbeln gomezéti, gomáziti, gomizljáti, mrgoléti, gomoléti.
Kribbeln *n.* gomezénje, gomizljánje, mrgolénje.
Kriecche *f.* sliva, cíbora, trnósèlj.
kriechen lesti (lezem), láziti, pláziti se; (ſchmeicheln) prilizovati se, sladkáti se, hlíniti se, dobríkati se, slíniti se; (auf vieren —) kobacáti, komárati; (aus dem Ei —) izléči (-lézem) se, izvalíti se; zum Kreuze — podvréči (-vžem) se, vdáti se.
kriechend lezòč, lazèč; *fig.* prihúljen, prilíznjen, prilizljìv; —e Thiere *pl.* golázən (-i), laznína, lazéčina.
Kriechenpflaume *f.* ſ. Kriecche.
Kriechente *f.* krehèlj, krehljec.
Kriecher *m.* prilizovávèc, prihúljenèc, lizún, klečeplàz; =ei *f.* prilizovánje, prilizljívost, klečeplástvo; =in *f.* prilizovávka, prihúljenka.
kriecheriſch prilizoválèn, prilizljìv, prilíznjen.
Krieg *m.* vojska, vojna; (Kampf) bòj; (Schlacht) bitka, bitva; es entſtand ein — vojska se je vnela; — führen vojskovati se; *fig.* prepír, razpòr.
kriegen *tr.* doséči (-sézem), dobíti (dobím, dobóm), zadobíti; *impf.* doségati, dobívati; (erhaſchen) ulovíti, ujéti (-jámem); *intr.* (Krieg führen) vojskovati se, bojevati se, boríti se.
Krieger *m.* vojščák, vojàk, vojník; (Kämpfer) bojník, bojevávèc, borívèc; **Krieger-** vojáški, vojníški.
kriegeriſch bojèn, bojeválèn; (kriegsluſtig) bojevít, bojaželjèn; vojáški; —es Ausſehen bojevíta podóba.
kriegermäßig vojáški, vojníški.
Kriegerſtand *m.* vojáštvo, vojníštvo, vojáški stan.
kriegführend vojskujòč, vojujòč.
Kriegs- vojskni, vojni, bojni; (Krieger-) vojáški, vojníški.
Kriegsangelegenheit *f.* vojskna reč (-i), vojna reč.
Kriegsanſtalten *pl.* vojne pripráve, pripráve za vojsko.
Kriegsart *f.* načìn vojskovánja.
Kriegsartikel *m.* vojni člen.
Kriegsaufgebot *n.* vojni pozív, sklic na vojsko.

Kriegsbedarf *m.* vojna —, vojskna potrébščina.

Kriegsbereitſchaft *f.* vojna pripráva, pripráva na vojsko.

Kriegsbudget *n.* vojni proračún.

Kriegscaſſe *f.* vojna denárnica, vojna blagájnica.

Kriegscommiſſär *m.* vojni komisár, — povérjenik.

Kriegscommiſſariat *n.* vojno povérjeništvo, — komisárstvo.

Kriegsdauer *f.* trájanje vojske.

Kriegsdienſt *m.* vojáška služba, vojna služba, vojáščina.

Kriegsentſchädigung *f.* vojna odškódba.

Kriegserklärung *f.* napóved (-i) vojske, vojna napóved.

Kriegseröffnung *f.* začétek vojske.

Kriegsfach *n.* vojna stroka, vojskna stroka; vojáštvo.

Kriegsfackel *f.* vojni plamen; vojska.

kriegsfähig vojevít, sposóbén za vojno.

Kriegsfall *m.* vojni slučáj; im —e ko bi se vojska vnela, ko bi vojna nastála.

Kriegsflotte *f.* vojno brodóvje, bojno ladjévje.

Kriegsfuß *m.* vojni stan, vojni stalež; auf den — ſetzen pomnožíti na vojni stalež.

Kriegsgebrauch *m.* vojni običáj, vojskna šega.

Kriegsgebür *f.* vojna pristojbína.

Kriegsgefährte *m.* sovojník, sobojník, vojni tovariš.

Kriegsgefangene *m.* vojni ujetník.

Kriegsgefangenſchaft *f.* vojna ujétba, vojno ujétje, — zajétje.

Kriegsgenoſs *m.* ſ. Kriegsgefährte.

Kriegsgepäck *n.* vojni pratež, vojáška prtljága.

Kriegsgeräth *n.* bojna sprava, bojna pripráva, vojáška pripráva.

Kriegsgericht *n.* vojno sodíšče, vojáško sodíšče.

Kriegsgeſang *m.* bojna pesém (-i), vojno petje; davorija.

Kriegsgeſchrei *n.* bojni krik, bojno vpítje.

Kriegsgeſetz *n.* vojni zakon, vojna postáva.

Kriegsgetümmel *n.* bojni hrup, vojskni hrum, bojna vreva.

Kriegsglück *n.* vojna sreča, sreča junáka.

Kriegsgott *m.* vojni bog.

Kriegshafen *m.* vojni pristán, vojno pristaníšče, vojna luka.

Kriegshaubitze *m.* vojno krdélo, vojskno krdélo, vojna truma, krdélo vojákov.

Kriegsheer *n.* vojska, armáda.

Kriegsheld *m.* bojni junák, — vitez.

Kriegshilfe *f.* vojna pomóč (-i), pomóč v vojski.

Kriegsjahr *n.* vojno leto, leto vojske.

Kriegskanzlei *f.* vojna pisárna.

Kriegskoſten *pl.* vojni —, vojskni stroški *pl.*

kriegskundig izvéden v vojski, vešč o vojski.

Kriegskunſt *f.* vojna umétnost, vojskna veda.

Kriegslärm *m.* vojni hrup, bojni hrušč.

Kriegsleben *n.* vojno življénje, življénje v vojski.

Kriegsleute *pl.* vojščáki, vojáki, vojníki.

Kriegslied *n.* bojna pesém (-i), davorija.

Kriegsliſt *f.* vojna zvijáča, — lèst (-i).

Kriegsliſte *f.* vojni imeník, imeník vojákov, vojni izkáz.

Kriegsluſt *f.* bojevítost, bojaželjnost, bojahlépnost.

kriegsluſtig bojevít, bojaželjen, bojahlépen.

Kriegsmacht *f.* vojna sila, vojna moč (-i); vojska.

Kriegsmann *m.* voják, vojščák, vojník.

Kriegsmannſchaft *f.* vojno moštvo, vojska, vojščáki.

Kriegsmarine *f.* vojno mornárstvo, pomórstvo, mornarica.

Kriegsminiſter *m.* vojni minístèr.

Kriegsminiſterium *n.* vojno ministrstvo.

Kriegsoperation *f.* vojno podjétje, — podvzétje, — počétje.

Kriegsordnung *f.* vojni red.

Kriegspflicht *f.* vojna dolžnóst, dolžnóst vojáške službe.

kriegspflichtig vojni dolžnósti podvržen, vojáščini podvržen.

Kriegsrath *m.* vojni svèt, vojni zbòr; vojno posvetovánje; (Perſon) vojni svétnik.

Kriegsrecht *n.* vojno pravo; vojáški zakon.

kriegsrechtlich vojnoprávěn, vojnosóděn, po vojnem pravu.
Kriegsruhm *m.* vojna —, junáška slava.
kriegssatt vojske sit.
Kriegsschaden *m.* vojna škoda, škoda po vojski.
Kriegsschar *f.* vojna četa, vojna truma.
Kriegsschauplatz *m.* bojíšče, bojno torišče.
Kriegsschiff *n.* vojna ladja, vojni brod.
Kriegsspiel *n.* vojna —, junáška igra.
Kriegsstaat *m.* vojna država.
Kriegsstand *m.* vojáštvo, vojáški stan; vojni stalež.
Kriegssteuer *f.* vojni davěk, vojnína.
Kriegsübung *f.* vojna —, vojáška vaja.
Kriegsunfall *m.* vojna nezgóda.
Kriegsunruhen *pl.* vojni nemír.
Kriegsverwaltung *f.* vojna uprava.
Kriegsvolk *n.* vojska, vojščáki *pl.*
Kriegswaffe *f.* bojno orójže.
Kriegswesen *n.* vojáštvo, vojníštvo.
Kriegszeit *f.* vojni čas; zur — o vojnem času, o vojski, o času vojske.
Kriegszucht *f.* vojni red, vojna strogorédnost.
Kriegszug *m.* vojna.
Kriegszulage *f.* vojni pridávěk, vojni priklàd, vojni pribóljšěk.
Kriegszuschlag *m.* vojna prikláda, — nakláda.
Kriegszustand *m.* vojni stan, vojskno stanje.
krimpen (sich) skrčiti se, uskóčiti se.
Kringel *m.* krožěk; svitěk; (Mehlspeise) obróčki *pl.*
Krinoline *f.* krinolína.
Krippe *f.* jasli *pl. f.*; *dem.* jáselce *pl.*; (Trog) korito, žleb, načke *pl.*; (Flechtwerk) plot (-a, -ú), pregrája.
krippen gradíti; zagradíti, *impf.* zagrájati.
Kripplein *n.* jáselce *pl.*
Krise, Krisis *f.* prevrát, odločílni čas, kriza.
krispeln kríšpati.
Kristall *m.* s. Krystall.
Kriterium *n.* sodílo; belèg.
Kriticität *f.* razsódnost, presódnost, kritičnost.
Kritik *f.* presója, razsója, pretrès, kritika; (Recension) océna.
Kritikaster *m.* cepidláka, rešetáč, rešetávěc, kritikastěr.
Kritiker *m.* presojevátelj, pretresovávěc, ocenjevátelj, kritik.
kritisch razsóděn, razsojeválěn, presojeválěn, kritičěn; (entscheidend) odločěn, odločílěn; (gefährlich) nevárěn, opásěn.
kritisieren presóditi, razsóditi, pretrésti, prerešetáti; *impf.* presójati, razsójati, pretrésati, rešetáti.
Krittelei *f.* rešetánje, cepidláčenje.
kritteln rešetáti, cepidláčiti; grájati.
Kritteler *m.* rešetávěc, pretresáč, cepidlákar; grájavěc. [rija.
Kritzelei *f.* čečkánje, čečkarija, črčka-
kritzeln čečkáti, črčkáti.
Kritzler *m.* čečkáč, črčkávěc.
Krokodil *n.* krokodíl; **Krokodils-** krokodílov; **=thränen** *pl.* hinávske —, varljive solze *pl.*, máčkine solze.
krollen čívkati; zasúkati (-súkam, -súčem), zavíti.
Kron- kronski.
Krone *f.* krona, venèc; (d. Baumes) vrh, obŕša; ein Baum mit schöner — košáto drevó; (am Huf) venèc, svitèk; sich der — bemächtigen polastíti se vlade, — krone, — prestóla, osvojíti si vlado, — krono, — prestol.
krönen krónati, véncati; ovéncati; gekröntes Haupt krónana —, véncana glava; eine Preisschrift — nagraditi delo, — spis.
kronenartig kronast, venčast.
Kronenbein *n.* venčna kost (-í).
Kronenblatt *n.* venčni list.
Kronenträger *m.* krononósec, véncaneč, krónana gláva.
Kronerbe *m.* kronski dedič, prestolonaslédnik.
Kronfeldherr *m.* kronski vójvoda.
Krongut *n.* kronska imovína, kronsko blagó. [čuvàj.
Kronhüter *m.* varih krone, kronski
Kronland *n.* kronovína.
Kronleuchter *m.* lesténec, svetílnik.
Kronnaht *f.* témenski šiv, véncasti šiv.
Kronprinz *m.* prestolonaslédnik.
Kronrad *n.* présličnо koló (kolésa), palčno koló. [nik.
Kronschatzmeister *m.* kronski blagáj-

Kronthaler *m.* križávec, križeváča, križasti tolar.

Krönung *f.* krónanje, véncanje.

Krönungsfeſt *n.* svečánost véncanja.

Krönungstag *m.* dan véncanja.

Kronwicke *f.* šmarna dételja.

Kropf *m.* golša, guša, brahor, golžún, pután.

Kröpfchen *n.* gólšica, bráhorec, golžúnec.

kröpfen gólšati; žreti; pítati.

Kropfgans *f.* nesit, nenasit, véliki pelikán.

kropfig golšav, bráhornat, putast, putav.

Kropfige *m.* gólšavec; *f.* gólšavka.

Kropfmittel *n.* pomóček zoper golšo.

Kropftaube *f.* gólšasti golób.

Kröte *f.* krastáča, krástavica, krápavica, króhalnica, krota; (bei Pferden) žaba, žábica.

Krötenſtein *m.* žabji kamen.

Krötenteich *m.* žabnjak, žabja luža.

Krücke *f.* bergla, berla, opírnica; *dem.* bérglica; Ofen— greblja, krevlja; *dem.* grébljica, krévljica.

krücken o bergli (berglah) hóditi.

Krug *m.* vrč, ročka; *dem.* vrček, vrčič, róčkica; (Schenke) krčma; der — geht ſo lange zum Brunnen, bis er bricht vsaka reč le nekaj časa trpi.

krugförmig vrčast.

Krümchen *n.* drobtínica, mrvica, drobljáneč, troha, trósica.

Krume *f.* sredíca, meča; (zerbröckelte) drobtína, mrva.

krümelig drobljiv, mrvljiv, trošen.

krümeln drobíti, drobljáti, mrvíti, trošíti; razdrobíti, razmrvíti.

krumm kriv, slok; (lahm) kruljav, šantav, plantav, hrom; — biegen skrivíti, zakrivíti; — gehen šantáti, plántati, švedráti, hrámati; — werden skrivíti se; — treten (d. Stiefel) pošvedráti, popetáti; —e Linie kriva črta; — ſchließen skolénčiti.

krummbeinig krivonog, švedrast, šantav.

Krummdarm *m.* vito črevó (-ésa).

Krümme *f.* krivína, krivóst, sločína.

krümmen kriviti, kljúčiti, slóčiti; skrivíti, skljúčiti, zviti (-vijem), uslóčiti; *impf.* sključevati, zvíjati; der Rücken krümmt ſich hrbet se krivi, — ključi, — grbi; ſich — kriviti se, vijúgati se, prevíjati se, zvíjati se; prelékniti se, ulékniti se.

Krummeſſer *n.* krivec, kosír.

krummflächig krivoplósk.

Krummfuß *m.* krivonóžec, šántavec, švedra, švedér, krevljáč.

krummfüßig ſ. krummbeinig.

krummgehörnt vitoróg, zvitoróg, krivoróg.

krummgeſchnabelt krivokljún.

Krummhals *m.* krivi vrat; (Perſon) krivovrátec.

krummhalſig krivovrát.

Krummheber *m.* zavíta natéga.

Krummholz *n.*, =kiefer *f.* rušje. rúševina, pritlíkovje, cretje.

Krummholzöl *n.* rúševo olje.

krummhörnig ſ. krummgehörnt.

krummköpfig vitoglàv; krivoglàv.

krummlinig krivočŕtèn.

Krummnaſe *f.* krivi nos, kljúkasti nos; (Perſon) krivonòs, krivonósec, kljukonósec.

Krummſchnabel *m.* ſ. Kreuzſchnabel.

krummſchnabelig krivokljún, krivokljúnast.

Krummſtab *m.* kljúkasta —, pastírska pálica; (Biſchofsſtab) škofóva pálica.

Krummſtroh *n.* slama zmétanica.

Krümmung *f.* krivljénje, zavíjanje; krivína, krivotína; (des Fluſſes, der Straße) ovínek, zavój, zavínek.

Krummweg *m.* krivi pot.

krummwendig krivótèn.

krünkeln ſ. knittern.

Krupp *m.* ſ. Croup.

Krüppel *m.* pokvéka, pohábljeneč, nakázni človek; krúljavec, hromák, skljúčenec, (pákljavec); (Zwerg) pritlíkavec.

krüppelhaft pokvéčen, pohábljen, polómljen; kruljav, hromast, skljúčen; — werden ohrométi.

Krüppelhaftigkeit *f.* pohábljenost, pokvéčenost, hromóst, hromóta.

krüppeln pokvéčiti, pohábiti, ohromíti.

Kruſte *f.* skorja, kora, skorlúp, skralúp; (einer Wunde) krasta; mit einer — ſich überziehen oskórjiti se, oskórjati se.

Krustenflechte *f.* skórjasti lišáj; (weinsteinartige) bírsasta krastíka.
Krustenthier *n.* košár; —*e pl.* košárji.
krustig skorjast, skorjav.
Krypto- tajni.
Kryptogam *n.* tajnocvétka, brezcvétna rastlína.
Kryptogamie *f.* tajnocvèt.
kryptogamisch tajnocvétən.
kryptographisch tajnopisən.
Krystall *m.* kristál; uledéněc, altšlov. golot (-i).
Krystallbruse *f.* kobára, kopúča.
krystallen kristálov, kristálən.
Krystallform *f.* kristálni lik.
krystallförmig ſ. **krystallinisch.**
krystallhell čist kakor kristál.
krystallinisch, krystallisch kristálast, golotən.
Krystallinse *f.* kristálna leča.
Krystallisation *f.* kristalizíranje, kristalovánje.
krystallisieren kristalizírati (se), kristalovati; uledeníti se, uledenéti.
Krystallographie *f.* kristalopis.
Krystallware *f.* kristalnína, kristálna roba. [deža.
Kübel *m.* kabél, kebél, kablič, bedénj,
Küche *f.* kúhinja; (Speiſe) kuha, jedílo, jed (-i), jestvína; kalte — mrzla jed; **Küchen-** kúhinjski.
Kuchen *m.* pogáča; kleine — koláčki; Kolatſchen koláč; ungeſäuerter Kuchen oprésnik, presnec, podpepelník; Blüten— cvetna pogáča.
Kuchenbäcker *m.* pogáčar, koláčar, koláčnik; **=in** *f.* pogáčarica.
Küchenfenſter *m.* pečúhnjica, pečúhnja.
Küchenfeuer *n.* ogénj na ognjíšču ob. pózadu.
Küchengarten *m.* kúhinjski vrt, zelnik.
Küchengeräth *n.* kúhinjska pripráva.
Küchengeſchirr *n.* kúhinjska posóda; *coll.* kúhinjsko posódje.
Küchengewächs *n.* zelenjáva, zelenjád (-i); sočívje.
Küchenherd *m.* ognjíšče, pozad.
Küchenkraut *n.* kúhinjsko zélišče.
Küchenlatein *n.* kúhinjska —, slaba latínščina.
Küchenmagd *f.* kúhinjska dekla.
küchenmäßig kúhinjski.
Küchenmeiſter *m.* nadkúhar. véliki kuhar.
Küchenmeſſer *n.* kúhinjski nòž.
Küchenrechnung *f.* kúhinjski račún.
Küchenſalz *n.* kúhinjska sol (-i).
Küchenſchabe *f.* kúhinjski ščurék, žohar, (sežélka).
Küchenſchelle *f. (Anemone pulsatilla)* velikonóčnica; *(Anemone pratensis)* kosmatínčc, travnica.
Küchenſchrank *m.* kúhinjska omára.
Küchenweſen *n.* kúhinjstvo.
Küchenzeug *n.* kúhinjska prtenína, kúhinjsko perílo.
Küchlein *n.* piščе (-ta), piščék, piščanèc, čibèk; (weibl.) čibka, čibica.
Kuckuck *m.* kúkavica; **Kuckucks-** kúkavičji, kúkavični; **=ſpeichel** *m.* kačji pljunèc, kačje mleko.
Kufe *f.* kàd (-i), bedénj, bačva, bečkà, čebér, brenta; (a. d. Schlitten) smuka, saníněc.
Küfer *m.* sodár, bečvár; **=handwerk** *n.* sodárstvo, bečvárstvo.
Kugel *f.* krogla, obla; *dem.* króglica, oblíca; Flinten— svinčénka. zrno; Probe— poskúsna króglica; (Zuſammengerollte) svaljèk; (im Kugelſpiel) balín; mit — ſpielen balíncati.
Kugelabſchnitt *m.* odsèk krogle.
Kugelausſchnitt *m.* izsèk krogle.
Kügelchen *n.* króglica, oblica.
Kugelfiſch *m.* krogláča.
Kugelform *f.* oblína, okroglína.
kugelförmig obél, okrógel, oblíčast, okróglast.
Kugelgießer *m.* kroglolívec.
kugelig obél, oblíčast, okrógel.
Kugelkäfer *m.* krogláš.
Kugellinſe *f.* króglasta leča.
kugeln *tr.* tóčiti, kotalíti, valíti; zatóčiti, zakotalíti, zavalíti; *intr.* tóčiti se, tákati se, takljáti se, kotalíti se; ſich — váljati se, valjúckati se, kotalíti se.
Kugelregen *m.* toča samih krogel.
kugelrund okrógel, obél; das Glück iſt — sreča je opotóčna (opotóčen).
Kugelſchnitt *m.* presèk krogle.
Kugelſtein *m.* oblák.
Kugelzieher *m.* mačék, izvijáč.
Kugelzone *f.* pas (krogle).

Kuh *f.* krava; *dem.* krávica; elende — krávišče, gavra; junge — junica, telica; milchende — molzna —, dojna krava; ſtörriſche — šavra; ſchwarze — mavra, čada; ſchwarzrothe — dima, dimka, dimša; weiße — bela, belka, belša; weißgeſtreifte — breza, brézasta krava; hellrothe — pirha; rothe — rdečka; gelbliche — ruména, ruménka; (mit einer Bläſſe an der Stirn) liska, lísasta krava; graue — sivka; (mit zurückgebogenen Hörnern) hilja; kleine — buša; gern davonrennende — bezljávka; (die zuerſt gekalbt) prvésnica; trächtige — breja krava; gelte — jálovka, jálovica; blinde — (Spiel) slepe miši *f. pl.*; blinde — ſpielen slepe miši loviti, slepomíšiti, slepomíškati; **Kuhkravji.**

Kuhbaum *m.* mlékovec, mlečno drevó (drevésa).

Kuhblattern *pl.* ſ. Kuhpocken.

Kuhfladen *m.* kravjak.

Kuhfleiſch *n.* kravje mesó.

Kuhglocke *f.* kravji zvonec.

Kuhhaar *n.* kravja dlaka, (árovica.)

Kuhhaut *f.* kravja koža, kravína.

Kuhhirt *m.* kravji pastír, kravár; =in *f.* kravja pastirica, kravarica.

Kuhhorn *n.* kravji rog.

Kuhkalb *n.* telica, telička, junica.

Kuhkäſe *m.* kravji sir.

kühl hladen, hladek; — werden ohladíti se, ohládniti; *impf.* ohlájati se.

Kühl- hladílni.

Kühlapparat *m.* hladílnik, hladílna pripráva.

Kühlbecken *n.* hladílnica.

Kühle *f.* hlad (-a, -ú), hladílo; (Kühlung) hlaja; (Eigenſchaft) hladnost.

Kuhleder *n.* kravje usnje, kravína.

kühlen *tr.* hladíti; ohladíti, izhladíti, razhladíti; *impf.* ohlájati, razhlájati; ſein Müthchen an jemandem — znósiti se nad kom, izpásti (-pasem) se nad kom, maščevati se nad kom; *intr.* hladíti se; ohladíti se.

kühlend hladílen.

Kühlmittel *n.* hladílo.

Kühlort, Kühlraum *m.* hladíšče, zahládje.

Kühlpfanne *f.* poneˇv hladílnica.

Kühlpflaſter *n.* hladílni obliž.

Kühlröhren *pl.* hladílne ceví.

Kühlſtock *m.* hladílni čeber, hladílnica.

Kühlung *f.* hlaja, hlajénje, ohlája.

Kuhmagd *f.* kravarica, kravja dekla.

Kuhmaul *n.* kravji gobec.

Kuhmilch *f.* kravje mleko.

Kuhmolken *pl.* sirotka.

kühn drzen, **drzovít**, odvážen, smel.

Kühne *m.* drzneˇz, smelec. [lost.

Kühnheit *f.* drznost, odvážnost, smelost.

Kuhpocken *pl.* osépnice *pl.*, kozé *pl.*; =impfung *f.* cépljenje osépnic ob. koz. stávljenje —.

Kuhſchwanz *m.* kravji rep. [várna.

Kuhſtall *m.* kravji hlev, kravják, kra-

Kukuruz *m.* túrščica, korúza, debeláča. (sirek); **Kukuruz-** korúzni.

Kukuruzfeld *n.* korúzišče.

Kukuruzkolben *m.* korúzni strok, — storž, korúzna latica; (ohne Körner) ostrúžek, kobúlica.

Kukuruzſtengel *m.* korúzno steblo, sirkovo steblo, sirčína.

Kukuruzſtroh *n.* korúzna slama, korúznica, túrščičevina, debeláčevina.

Kumme *f.* globóka posóda.

Kümmel *m.* kumín, kúmina, kúmena.

Kümmelbranntwein *m.* kumínovec, kúminovec. [se.

kümmeln kumíniti; píliti se, gúliti

Kümmelöl *n.* kúminovo olje.

Kümmelwaſſer *n.* kúminova voda, kúminovica.

Kummer *m.* toga, pečál (-í); (große Noth) révščina, siróščina, nadlóga, beda; (Sorge) skrb (-í); machen Sie ſich deßhalb keinen — naj vas to ne skrbí, ne bojte se radi tega.

kummerfrei ſ. kummerlos.

kummerhaft tožen, otóžen, žalosten, pečálen.

kümmerlich revén, nadlóžen, sirótен, siromášen, bedén, kúkavec; — leben revno —, siromášno živéti, životáriti, siromáčiti.

kummerlos brezskrben, brezbrížen, brezpečálen, brez pečáli.

kümmern žalostíti, trápiti; brígati, skrbéti, mar biti (sem); was kümmert mich das? kaj me to briga, skrbí? kaj mi je to mar? kaj mi je do tega?

ſich — brígati se, márati, skrbéti, mar biti; er kümmert ſich um nichts nič(esar) mu ni mar, za nič se ne briga, mara, skrbi; (Gram empfinden) žalostíti se, trápiti se.

Kümmernis *f.* ſ. Kummer.

kummervoll tožèn, revèn, bedèn, žalostèn, nadlóžen.

Kummet *n.* komát, homót; =holz *n.*, =klammer *f.* kleštra, kleštre *pl.*

Kumpf *m.* ſ. Kumme.

kund, kundbar znàn; razglašèn, očítен; — machen oznániti, naznániti, razglásiti, na znanje dati; *impf.* o-, naznánjati, razglášati, na znanje dajáti; — werden izvédeti (-vém) se, razglásiti se, razoznániti se; *impf.* razglášati se, razoznánjati se.

Kunde *f.* vest (-i), glas, poročílo, naznanílo; (Kenntnis) znanje, znanost; in Zſſgn.: -znanstvo, -slovje.

Kunde *m.* (bei Kaufleuten) kupèc, kupovávec, naročník, odjémnik; kupovávka; (bei Gaſtw.) pivèc; pivka.

künden ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kundgebung *f.* naznanílo, obvestílo.

kundig vešč, vedòč, vedèn; — ſein znati, uméti, védeti (vém); er iſt vieler Sprachen — vešč je mnogim jezíkom, zna več jezíkov; einer Sache — izúrjen —, izučèn v kaki reči.

Kundige *m.* veščák, izvédenec.

kündigen ſ. aufkünden u. verkündigen.

Kündigung *f.* odpóved (-i).

kundmachen objáviti, naznániti, razglásiti, oznániti.

Kundmachung *f.* razglàs; razglasílo, oglàs; naznanílo; razglaševánje, razglasítev.

Kundſchaft *f.* poročílo, obvestílo, vest (-i), glas, znanje; (Ausweis) izpričeválo; ſ. Kunde; — einziehen pozvédeti (-vém), poprášati; *impf.* pozvédati, poprševati.

kundſchaften pozvedovati, ogledovati, razgledovati.

Kundſchafter *m.* oglédnik, izvédavec, pozvedovátelj; (Spion) ogledúh; =in *f.* ogledovávka, pozvedovátеljica.

künſtig prihódnji, bodòč, nastópen; —e Geſchlechter prihódnji rodóvi, potómci.

künftighin *adv.* vprihódnje, prihódnjič, posihmál, odsléj, zanaprej.

Kunkel *f.* préslica, kožélj (Spinnrocken); (der gewickelte Flachs) kodélja; in die — gehen na prejo iti (idem, grem), prest iti.

Kunſt *f.* umétnost, umétalnost, umétel (-i); (Kenntnis) veda, znanost; (Fertigkeit) ročnost, izúrjenost; **Kunſt-** umétni, umételni, umételski, umétniški.

Kunſtarbeit *f.* umétno delo, umotvòr.

Kunſtausdruck *m.* umétni —, znánstveni izràz.

Kunſtausſtellung *f.* umételska razstáva, umetnínska razstáva.

Kunſtberuf *m.* poklic za umétnost, umétniški poklic.

Kunſtbild *n.* umétna slika.

Kunſtblume *f.* ponarejéna —, umétna cvetlica.

Kunſtfeiſer *m.* umétniška goréčnost, — vnétost, — vnéma.

Künſtelei *f.* umetovánje, umetníčenje.

künſteln umetovati, umetníčiti; zu gekünſtelt presíljen.

kunſterfahren vešč umétnosti, izúrjen v umétnosti.

Kunſterfahrene *m.* veščák —, izvédenec v umétnosti.

Kunſterfahrenheit *f.* umételska vešč-nost, — izvédenost.

Kunſterfindung *f.* umételska iznájdba, umételski izúmek.

Kunſterzeugnis *n.* umétni izdélek, umotvòr.

kunſtfertig umételen.

Kunſtfertigkeit *f.* umételnost.

Kunſtfeuer *n.* umételni ogenj.

Kunſtfleiß *m.* marljívost v umételnosti.

Kunſtfliege *f.* (alò Fiſchköder) pérjenica.

Kunſtfreund *m.* prijátelj umétnosti.

Kunſtgärtner *m.* umételni —, umétni vrtnár.

Kunſtgebäude *n.* umétno poslópje, umétna zgradba.

Kunſtgebilde *n.* umotvòr, umetnína, umétna tvorína.

Kunſtgegenſtand *m.* umétni izdélek, umétniška stvar (-i).

kunſtgemäß po pravílih umétnosti, umétno.

Kunſtgenoſs *m.* soumétnik, umételski tovariš, — drug.
Kunſtgeräth *n.* umételska pripráva.
kunſtgerecht umétên, umétniški.
Kunſtgeſchichte *f.* zgodovína umétnosti.
Kunſtgeſchmack *m.* umételni okús.
Kunſtgewerbe *n.* umétni obŕt.
Kunſtgriff *m.* umétni prijém, umétni obrát, — hvat; umételnost.
Kunſthafen *m.* umétna luka.
Kunſthandel *m.* kupčíja z umetnínami, trgovina z umetnínami, — z umétnimi rečmí.
Kunſthändler *m.* trgóvec z umetnínami. [nín.
Kunſthandlung *f.* prodajálnica umet-
Kunſthefe *f.* umétni kvas.
Kunſtkenner *m.* poznavátelj umétnosti; =in *f.* poznavátelјica umétnosti.
Kunſtkenntnis *f.* poznávanje umétnosti.
Kunſtlehre *f.* nauk o umétnosti.
Künſtler *m.* umétnik, umételnik; =in *f.* umétnica, umételnica.
künſtleriſch umétniški, umételniški.
Künſtlerſchaft *f.*, **Künſtlerthum** *n.* umétništvo.
künſtlich umétên, umételn, umételski; (im Gegenſatze zur Natur) narejèn, samodélski.
Künſtlichkeit *f.* umétnost, umételnost.
kunſtlos neumétên, prepròst; (natürlich) narávên, narávski.
kunſtmäßig umétên, umételn, umételski.
Kunſtmittel *n.* umétni pomóček, umételno sredstvo.
Kunſtneid *m.* umétniška zavist (-i).
Kunſtprodurt *n.* umétni izdélèk, umotvòr, umetnína.
kunſtreich veleumétên; preumétên.
Kunſtreiſe *f.* umétniško potovánje.
Kunſtreiter *m.* umételni jezdec.
Kunſtrichter *m.* umételski presojevátelj, — presodník.
Kunſtſammlung *f.* zbirka umetnín, umetnínska zbirka. [vost.
Kunſtſinn *m.* umételni čut, umetljí-
Kunſtſprache *f.* umétni jezik, umétniški jezik.
Kunſtſtickerei *f.* umétno vezénje.
Kunſtſtraße *f.* umétna cesta.
Kunſtſtück *n.* umételni čin; umételno delo, mójstrsko delo.
Kunſttrieb *m.* umételni nagòn.
Kunſtverein *m.* umételsko —, umétniško društvo.
Kunſtverſtändige *m.* veščák —, izvédenec v umétnosti.
kunſtvoll jako umétên, preumétên.
Kunſtwein *m.* narejéno vino, umétno vino.
Kunſtwelt *f.* umételski svet.
Kunſtwerk *n.* umétni izdélèk, umétniško delo, umotvòr.
kunſtwidrig neumétên, pravílom umétnosti nasprótên.
Kunſtwolle *f.* narejéna volna.
kunterbunt *adv.* vse križem, vse vprek.
Küpe *f.* bárvarski kotél.
Kupfer *n.* bakêr, kotlovína; **Kupfer-** bakréni.
Kupferader *f.* bakréna žila.
Kupferauflöſung *f.* bakréna raztopína.
Kupferbergwerk *n.* bakréni rudnik, bakrenik.
Kupferdruck *m.* bakrorézni tisk. [vec.
Kupfererz *n.* bakréna ruda, bakrénokupferfarben bakréne barve, bakrast.
Kupfergefäß *n.* bakréna posóda.
Kupfergeld *n.* bakréni denár.
Kupfergeſchirr *n.* bakréna posóda; *coll.* bakréno posódje.
Kupfergeſicht *n.* ógrčavi obràz.
kupferhältig bakrovít, bakrén.
Kupferhandel *m.* trgovína z bakrom.
kupfericht bakrénast.
kupferig ſ. kupferhältig.
Kupferkies *m.* bakréni krščec.
Kupferlaſur *m. f.* modri bakréneč.
Kupfermetall *n.* bakêr, bakrovína.
Kupfermünze *f.* ſ. Kupfergeld.
kupfern bakrén, kotlovínski.
Kupfernickel *m.* nikljev krščec.
Kupferoxyd *n.* bakréni okís.
Kupferplatte *f.* bakréna plošča, — ploča.
Kupferroſt *m.* bakréna rja.
kupferroth bakrenordèč.
Kupferſcheidemünze *f.* bakréni drobíž.
Kupferſchmied *m.* kotlár; =handwerk *n.* kotlárstvo.
Kupferſtecher *m.* bakrorézec; =kunſt *f.* bakrorézba, bakroréstvo.

Kupferſtich *m.* bakrorèz; =ſammlung *f.* bakrorézna zbírka, zbirka bakrorézov.
Kupfertafel *f.* ſ. Kupferplatte.
Kupfervitriol *m. n.* modra —, bakréna galíca.
Kupferware *f.* bakrovína, kotlovína.
Kupferzeichner *m.* bakrorézec, bakropisec.
Kuppe *f.* kopa, kok, okrógli vrh.
Kuppel *f.* kúpola; ſ. Koppel.
Kuppelei *f.* podvódstvo, zvodstvo, rufijánstvo.
kuppeln podvóditi, zvóditi; (koppeln) zvézati (zvézem), skopčáti.
Kuppelpelz *m.* podvodarína; snubáški kožuh. rdeča suknja (als Belohnung für eine geſtiftete Heirat).
Kuppler *m.* podvódnik, zvodník, rufián; (Wagen—) pripenjáč; =in *f.* podvódnica, zvodnica, rufijánka.
Kur *f.* volítev, izbor.
Küraſs *m.* oklòp, naprsnik.
Küraſſier *m.* oklópnik.
Kurbel *f.* ročíca, kljuka.
Kürbis *m.* buča, tikva; **Kürbis-** bučni, tikveni.
Kürbisblätter *pl.* bučevína.
Kürbisflaſche *f.* tíkvica, búčnica, buča.
kürbisförmig tikvast, bučast.
Kürbiskern *m.* bučno zrno. [knez.
Kurfürſt *m.* knez-izbórnik, izbórni
Kurfürſtenthum *n.* izbórna kneževína.
kurfürſtlich izbornoknéški.
Kurgaſt (Curgaſt) *m.* zdravilíščnik, zdravíščni gost.
Kurhaus (Curhaus) *n.* zdravíščni dom.
Kürſchner *m.* krznár; **Kürſchner-** krznárski; =handwerk *n.* krznárstvo; das — betreiben krznáriti; =in *f.* krznarica.
Kürſchnerladen *m.* krznárnica.
Kürſchnerleder *n.* krzno.
Kürſchnerware *f.* krznína, krznovína.
kurz *adi.* kratèk; zu — prekratèk; *adv.* kratko, ob kratkem, na kratko; —um skratka, z eno besédo; ſeit —em od nedávna; in kurzem v kratkem, kmalu, za malo časa, skoro; vor —em nedávno, rávnokar, malo prej, malo popréj, otódi; — vorher malo popréj, malo prej; — hernach kmalu potèm; zu — kommen na izgúbi biti (sem), škodo iméti, premálo dobíti; — und bündig kratko in jasno; ſich — faſſen ob kratkem povédati; um es — zu ſagen kratko govorèč; einen — halten koga na uzdi iméti (imám), na brzdi iméti; kürzer machen krájšati; okrájšati, skrájšati; —es Gedächtniß haben krátkega spomína biti (sem); — u. gut kratko in malo, brez ovínkov; über — oder lang prej ali slej.
kurzarmig kratkoròk.
kurzathmig nadúšljiv, sipljiv, sigast.
kurzbeinig kratkonòg.
kurzdauernd kratkotrájen.
Kürze *f.* kratkóst, kratkóta.
kürzen krájšati, krátiti, krčíti; skrájšati, prikrájšati, prikrátiti, skrátiti, skrčíti; *impf.* prikrajševati, skrčevati; ſich die Zeit — kratkočásiti se, kratkočásovati se, kratèk čas si délati; ſich — krčíti se; skrčíti se, uskóčiti se.
kurzfüßig kratkonòg, kratkonóžen.
kurzgeſchwänzt kratkorèp.
kurzhaarig kratkolàs, kratkih las.
kurzhalſig kratkovràt, krátkega vratú.
Kurzkopf *m.* kratkoglávec.
kurzlebend kratkoživen, kratkovéčen.
kürzlich *adv.* nedávno, pred kratkim: (in Kürze) v kratkem, za malo časa.
kurznaſig kratkonòs.
kurzöhrig kratkoùh, kratkouhàt.
Kurzrock *m.* kratkosúknjež.
Kurzſchwanz *m.* kratkorépec, kratkorépnik.
kurzſchwänzig kratkorèp.
kurzſichtig kratkovíden, kratkovid, krátkega pogléda; *fig.* slaboúmen, nespámetèn.
Kurzſichtige *m.* kratkovídec, kratkovídnež.
Kurzſichtigkeit *f.* kratkovídnost. [čen.
kurzſilbig kratkozlóžen, kratkoslóv-
kurztönig kratkoglásen.
kurzum *adv.* skratka, skrátkoma, z eno besédo.
Kürzung *f.* krájšanje, krajšáva, krátčenje; okrajšáva, skrátčenje.
Kürzungszeichen *n.* kratíca.
Kurzware *f.* drobno blagó, drobna roba, drobnjáva, drobnína.
Kurzwarenhändler *m.* trgóvec z drobnim blagom, drobnínar.
kurzweg ſ. kurzum.

Kurzweile *f.* kratěk čas, zabáva; — treiben kratkočásiti se, kratěk čas si délati, zabávati se, zabávljati se.

kurzweilen kratkočásiti, zabávati, zabávljati (koga), kratěk čas délati (komu); — ſich ſ. Kurzweile treiben.

kurzweilig kratkočásěn, zabávěn.

Kuſs *m.* poljùb, poljúběk, poljúbljaj, célov; einen — geben poljúbiti.

küſſen poljúbiti, *impf.* poljúbljati, poljubovati, celováti, ljúbiti; die Hand — roko poljúbiti; — ljúbiti.

Küſte *f.* obrézje, breg, morska brežína; **Küſten-** obrézni, pobrézni, primórski, obmórski.

Küſtenbewohner *m.* primórec.

Küſtenentwickelung *f.* razvòj obrézja.

Küſtenfahrt *f.* obrézna vožnja.

Küſtenfluſs *m.* brežnica.

Küſtenhandel *m.* obrézna —, primórska trgovína.

Küſteninſel *f.* pribrézni otòk.

Küſtenklima *n.* primórsko podnébje.

Küſtenland *n.* primórje, primórska deželа.

Küſtenländer *m.* primórec.

küſtenländiſch primórski.

Küſtenmeer *n.* obkrájno —, obrézno morje.

Küſtenſchiffahrt *f.* obrézno plovstvo. — brodárstvo.

Küſter *m.* cerkóvnik, zvonikár; **-ei** *f.* cerkóvnikova hiša, cerkóvščina.

Kutſchbeſchlag *m.* okòv kočije, kočijni okòv.

Kutſchbock *m.* kozèl, kozlíč (kočijski).

Kutſche *f.* kočija; *dem.* kočijica: **Kutſchen-** kočijni, kočijski.

Kutſcher *m.* kočijáž.

Kutſcherſitz *m.* kočijážev sedež.

kutſchieren kočijáziti, vóziti.

Kutſchtritt *m.* kočijsko stopálo.

Kutte *f.* kuta, meníška obléka.

Kuttel *f.* drob, drobovína, otróba.

Kuttelfleck *pl.* vampi *pl.*

kutten meníško obléči (-bléčem); kópati (kópljem), grebsti (grebem); razkópati, razgrébsti.

Kuttenmönch *m.* menih, kutar.

Kutter *m.* kutěr, lahka ladja enojámbornica.

Kux *m.* kuks, delež rúdnika.

Kyrie eleyſon! Gospód, usmíli se! Gospód, pomilúj!

L.

Lab *n.* sirílo, sirišče.

Labbe *f.* ustna, šoba.

labben lókati (-am, -čem), žlampáti.

labbern lókati (-am, -čem), žlampáti; lízati; ſ. ſchwätzen.

Labdrüſe *f.* siriščna žleza. [věk.

Labebecher *m.* krepčálna čaša; požílaben krepíti, krepčáti; pokrepíti, okrepíti, okrepčáti, poživíti; *impf.* okrepčevati, požívljati; (gerinnen machen) síriti; posíriti, usíriti; ſich — požívljati se, veselíti ob. radovati se nad čim; naslájati se; nasladíti se, osladíti se.

labend krepílěn, krepčálěn, požívljálěn, požívljajòč.

Laberdan *m.* osoljéna treskà, — polénovka.

labet *adv.*, — werden pasti (padem) v igri, izgubíti. [živek.

Labetrunk *m.* krepčálni popítek, po-

labial ustni.

Labialbuchſtabe, Labiallaut *m.* ustnik.

Labialpfeife *f.* ústnična piščál (-i).

labil padljìv, prevračljìv.

Labkraut *n.* lákota; echtes — *(Galium verum)* ruména lákota ob. strdénka; gemeines — *(Galium mollúgo)* navádna lákota; kletterndes — *(Galium aparine)* torica, slípavka; kreuzblättriges — *(Galium cruciatum)* masteník; Heide— *(Galium silvestre)* divja lákota; Wald— *(G. silvaticum)* gozdna lákota.

Labmagen *m.* siriščnik.

Laborant *m.* kemíjski délavec, — strežnik, — pomagáč.

Laboratorium *n.* laboratórij, kemíjska délavnica.

laborieren boléhati.

Labſal *n.* krepčálo, krepílo, požívek;

Labung *f.* krepčánje, okrepćáva, krepčálo, požívljanje; (d. Gerinnenmachen) sírjenje, usírjanje.

Labyrinth *n.* labirint, blodíšče, blodnják; (im Ohr) ušésni zahodnják.

labyrinthisch labiríntski, vijúgast.

Lachbaum *m.* podbéljeno —, nabéljeno —, nasékano drevó (drevésa).

Lache *f.* (am Baume) zaréza, zaséka; (Pfütze) mlaka, mlakúža, luža, kalúža, lokva; (Lachen) smeh; eine — aufschlagen zasméjati (-sméjem) se; laute — grohòt.

lächeln smehljáti se, múzati se; nasmehljáti se, namúzniti se; *impf.* nasmehljávati se.

Lächeln *n.* smehljáj, sméhljaj, usmèv, nasméhljaj, smehljánje.

lachen sméjati (sméjem) se, posmehovati se; laut — grohotáti (-ám, -hóčem) se, hahljáti se; in die Faust — skrivši se sméjati, v pest se sméjati; zu — anfangen nasméjati se, zasméjati se, nasméhniti se; zagrohotáti se, zahahljáti se; über jemanden — zasmehovati koga, posmehovati se komu; einen Baum — drevó začrtati, — načŕtati, — podbéliti, — omájiti, — nalúpiti, — nadréti (-dérem), — nasékati.

Lachen *n.* smeh, smejánje; grohòt.

lachend smejòč; *adv.* smejé, sméhoma, v smehu; *fig.* vesél, drážestěn.

Lacher *m.* smejávěc; (verächtl.) smehún, smejálo; hahljáč; grohotáč; =in *f.* smejávka; grohotávka, hahljávka.

lächerlich sméšěn; eine —e Miene machen namúzniti se, *impf.* múzati se; sich — machen sméšiti se; osméšiti se.

Lächerlichkeit *f.* smešnost.

lächern, es lächert mich smeh me sili, smeh me lomi.

Lachhaus *m.* hahljálo.

lachig lužnat, kalúžnat, mlakúžast.

Lachkrampf *m.* krčni smeh.

Lachlust *f.* smejávost, sméjavica.

lachlustig smejàv, hahljàv, smeholjùb.

Lachlustige *m.* smejávěc, hahljávěc.

Lachmöwe *f.* tonóvščica, galéb.

Lachs *m.* losos; **Lachs-** lósosov.

Lachsfang *m.* lósosova lov (-í), lov na lósose.

Lachsfleisch *n.* lososovína.

Lachsforelle *f.* glavática.

Lachtaube *f.* laška gŕlica.

Lachter *f.* *n.* séžěnj (rudárski).

Lack *m.* lak; s. Firnis; Siegel— pečátni vosěk.

lackieren z lakom prevléči (-vléčem), lóščiti, lakírati.

Lackmus *n.* modro barvílo.

Lackmusflechte *f.* barvílni skálověc.

Lade *f.* prédal (predála); *dem.* predálěc, predálčěk; (Kasten) skrinja; (Gestell) polica; (der Handwerker) skládnica; **Lade-** vabílni.

Ladefähigkeit *f.* nakládnost (na ladje).

Laden *m.* (Fenster —) obóknica; (Thürladen) vrátnica; (Kauf—) prodajálnica; in Zsetzgn. mittelst -árnica: Bücher— knjigárnica; Tuch— suknárnica.

laden (einladen) vábiti, zvati (zovem); povábiti, pozváti; (aufladen) naložíti; *impf.* nakládati, nalágati; (auf d. Rücken —) opŕtiti, opŕtati, zadéti (-dénem) si; *impf.* oprtovati, zadévati si; auf sich — nase vzeti (vzamem), nakópati (-kópljem) si, zadéti (-dénem) si; *impf.* nakopávati si; (d. Gewehr) nabíti (-bíjem), *impf.* nabíjati; scharf —, blind — s króglico —, brez króglice nabíti; vor Gericht — povábiti, pozváti (-zóvem), poklícati (-klíčem); *impf.* pozívati.

Ladendiener *m.* trgóvski služábnik, — strežnik.

Ladenflügel *m.* óknica; dúrnica; vrátnica.

Ladenhüter *m.* štacúnski čuváj.

Ladenmädchen *n.* prodajávka, štacúnska strežájka.

Ladenpreis *m.* štacúnska cena.

Ladenzins *m.* najemnína za prodajálnico.

Lader *m.* nakladáč, nalágavěc; (Einlader) vabívěc, vabič.

Ladeschein *m.* nakládni list, tovórnica.

Ladestock *m.* nabijáč, púševnik, šibíka.

Ladung *f.* naklàd, nakláda, vkláda; (Fracht) vozívo, tovor; (des Geschützes) nabòj; (bei der Elektr.) napolnítěv; (Vorladung) pozív, poklìc, vabílo; **Ladungs-** nakládni.

Ladungsgewicht *n.* nakládna teža.

Ladungsplatz *m.* nakladíšče, skladíšče, nakladalíšče.

Lafette *f.* topóvski podstávěk, prema.
Laffe *m.* trapěc, zijálo, smrkolín, smŕkavěc.
Lage *f.* lega, leža, položáj; (Schichte) skląd, nasàd, plast (-í), vrsta; (Reihe) vrsta, red (-í); (Zuſtand) stan, razmére *pl.*, okóliščine *pl.*; (— Papier) desétka.
Lager *n.* (Schichte) skląd, plast (-í), slòj, vrsta; (der Thiere) ležíšče, brlòg; (beš Haſen) lož; (beš Wildes) léglo, (záhod); (der Soldaten) tabor, taboríšče, ostròg; ein — aufſchlagen taboríti se, ušatóriti se; (Bett) postelj (-i), póstelja; *bot.* steljka; (Bodenſatz) goščа, podmást (-i), kalíž, troska; (Vorrath) skląd, zalóga.
Lagerbaum *m.* legnar, blazína, podvàlěk, podlóga.
Lagerbier *n.* ležák.
Lagerhaus *n.* skladíšče, skladíščno poslópje, skladóvnica.
Lagerholz *n.* kladje, kladovína.
Lagerkrankheit *f.* legar.
lagern *intr.* léžati (ležím); (v. Militär) taboríti, v táboru léžati; (v. Schwarzwild) brlóžiti; *tr.* položíti; (b. Militär) utaboríti, raztaboríti; (b. Getreide) povalíti; (lagern und verwahren) správljati in hrániti; ſich — leči (ležem), poléči, uléči se; *impf.* légati, ulégati se; (v. Heere) utaboríti se, ušatóriti se, šatóre razpéti (-pnèm); (v. Getreide) poléči (-lézem), *impf.* polégati; über etwas — razprostréti (-strèm) se, razpéti (-pnèm) se; *impf.* razprostírati se, razpénjati se; (Wolken —) viséti nad čim.
Lagername *m.* legopísno imé.
Lagerobſt *n.* zimsko sadje.
Lagerpflanze *f.* stéljkarica, stéljčnica.
Lagerplatz *m.* taboríšče, šatoríšče, staníšče; (für Waren) skladíšče.
Lagerſchein *m.* skladóvni list.
Lagerſtätte *f.* ležíšče, spavalíšče, póstelja; brlòg; rudíšče.
Lagerſtock *m.* panj.
Lagerung *f.* ležánje; poláganje, polózba; správljanje, skládanje, shramba; gleiche — haben, in gleichem Lagerungsverhältniſſe ſtehen enáko léžati.
Lagerwache *f.* táborska straža.
Lagerzeit *f.* skladóvna doba.
Lagerzins *m.* skladnína, skladarína. ležnína.
Lagune *f.* lagúna, morska plitvína.
lahm hròm, kruljav; (hinkend) šépav, šepast, krevljast, šantav; (gelähmt) mrtvoúden, hròm; — werden ohrométi; ošépati; — gehen šépati, hrámati, šantáti, krevljáti, švedráti.
Lahme *m.* hroměc, šepèc, šépavec. šántavec, krúljavec; (verächtl.) krevljáč, krévlja; *f.* krúljava ženska, šántavka, šépavka, krevlja.
Lähme *f.* mrtvoúdnost, mrtvoùd. hromóta.
lahmen hrométi, šépati; ohrométi.
lähmen hromíti; ovírati, opovírati. zadrževati; ohromíti, omrtvíti; zaustáviti, polómiti.
Lahmheit *f.* hromóst, hromóta, šántavost, krúljavost; slabóst.
Lähmung *f.* mrtvoùd, omrtvica: mrtvoúdnost; (Lethargie) mrtvica. mrtvíčnost.
Lahn *m.* kovínska žica.
Laib *m.* hleb, hlébec; *dem.* hlebček.
Laich *m.* ikra.
laichen drestíti (drstíti) se, ikríti se.
Laichen *n.*, **Laichzeit** *f.* drest, mrest (-i), drestítev.
Laichfiſch *m.* drestnica.
Laichperiode *f.* drestna doba.
Laie *m.* neduhóvnik, posvetnják; (in einer Sache) neùk, neizvédeněc, neveščák, tujec.
Laienbruder *m.* (meníški) brát, brát lajik.
Laienſchweſter *f.* (nunska) sestra.
Lakai *m.* slúžnik, služábnik, strežáj. lakáj.
Lake *f.* razsol, (slanamurja).
Laken *n.* ruha; plahta.
lakoniſch lakóničen, lakónski, kratèk pa jédrnat, malobeséden; *adv.* kratko pa jédrnato, lakónsko.
Lakonismus *m.* kratki a jédrnati izràz, lakonízem.
Lakritze *f.* sladčica, sladki les.
lallen bebljáti, blebetáti (-ám, blebécem).
Lalle *m.* bebljávec, bebljálo.
Lama *n.* lama.
Lamelle *f.* plóčica.

Lamentation *f.* lamentácija, plač, tárnanje, jadikovánje, jávkanje.
lamentieren lamentírati, tárnati, jadikovati, jávkati, hújati se.
Lamm *n.* jágnje (-eta); (Böckchen) janjěc, jarè (-ta), janjčěk, bacěk, bicěk; (weibl.) backa, bica, bíčica; **Lamm-** janjčji. [čěk.
Lämmchen *n.* jánjčěk, jágnjič, jágnji-
lammen jágnjiti se; ojágnjiti se, obráviti se, storíti.
Lämmer- janjčji. [na.
Lämmerfleisch *n.* jagnjétina, janjčeví-
Lämmergeier *m.* bŕkasti sér.
Lämmerhirt *m.* janjčar; (Vogel) ruména tresorépka, pastiríčica.
lämmern s. lammen.
Lämmerne *n.* s. Lammfleisch.
Lämmerstall *m.* janjčják.
Lammfell *n.* janjčja koža, jagnjétina.
Lammfleisch *n.* s. Lämmerfleisch.
lammfromm krotěk kakor jagnje.
Lammwolle *f.* janjčja volna. [ba.
Lampe *f.* svetílnica, svetíljka, léščer-
Lampenanzünder *m.* prižigávěc, nažigáč.
Lampenschirm *m.* sénčnik, senčílo.
Lampenwärter *m.* svetíljkar, lámpar.
Lampion *n. m.* papírnata svetíljka.
Lamprete *f.* minóga, lampréda.
Land *n.* zemlja; (Gebiet) dežéla, kraj, krajína, pokrajína, pokrájina; hier zu —e pri nas, tu, tukaj, v tej dežéli; außer —es na tujem, na tuje, za mejo; des Landes verweisen iz dežéle izgnáti (-žénem), — pregnáti; das gelobte — obljúbljena dežéla; (Gegensatz z. Meere) kopno (kópnega), suho (súhega), suha zemlja; zu Wasser und zu Lande po suhem in po mokrem, na kopnem in na morju; zu — reisen po suhem potovati; ans — treten na suho stópiti; ans Land setzen s. landen; vom Lande stoßen odríniti (od kraja); (Gegensatz z. Stadt) dežéla, selo; auf dem —e na kmetih, na dežéli, na vaséh; (Boden, Feld) svet, zemlja, zemljíšče, polje, tla (tál) *pl.*; ebenes — raván (-í), ravnóta, ravníca, planóta, planjáva, plan (-í); niederes — nižína, nižáva; nasses — močevína; fettes — mastna zemlja, tolsta —, debéla zemlja; ungepflügtes — celína; **Land-** dežélni, dežélski; (Gegensatz zum Meer) suhozémski; (Bauern-) kmétiški, kmétovski, selski.
Landadel *m.* selsko plemstvo.
Landarbeit *f.* poljsko delo, kmétiško delo.
Landbär *m.* rjavi médved.
Landbau *m.* poljedélstvo, ratárstvo, kmetíjstvo, kmetovávstvo, kmétovanje.
Landbauer *m.* poljedélěc, oratár, ratár, kmèt, kmetovávěc; (im Gegensatze zum Bergbauer) poljáněc.
Landbaumeister *m.* selski zidárski mojstěr, zidárski mojstěr na kmetih.
Landbeschreibung *f.* s. Länderbeschreibung.
Landbevölkerung *f.* seljánstvo, kmétiško ljudstvo, kmétištvo; seljáni *pl.*, seljáki *pl.*, kmetje *pl.*, kmetovávci *pl.*
Landbewohner *m.* deželjàn, prebivátelj na kmetih, seljàn, selják; (im Gegensatze zum Seemann) suhozéměc.
Ländchen *n.* dežélica. [stán.
Lände *f.* pristaníšče, pristajalíšče, pri-
Landedelmann *m.* selski plemič.
Landeigenthümer *m.* vlastelín.
landeinwärts *adv.* v dežélo, navnóter, v srce dežéle.
landen pristáti (-stánem), pristáviti k bregu, pritísniti h kraju, izkŕcati se; *impf.* pristájati, h kraju pritískati, izkrcávati se.
Landen *n.* pristája, pristájanje, izkŕcanje, izkrcávanje.
Landenge *f.* zémeljska ožína, medmórje.
Länderbeschreiber *m.* zemljepísěc.
Länderbeschreibung *f.* zemljepìs, zemljepísje.
Länderbestand *m.* sozémlje.
Länderei *f.* zemlja, polje, zemljíšče, poséstvo, kmetíja.
Ländergebiet *n.* ozémlje.
Länderkenntnis, Länderkunde *f.* deželoznánstvo, poznávanje dežél.
Länderkundige *m.* poznavátelj deželá.
Ländertausch *m.* zaménja dežél.
Länderumfang *m.* obsèg dežél.
länderverderbend deželokvárěn. [žél.
Länderverwüster *m.* pokončevátelj de-
länderweise *adv.* po dežélah, dežéla za dežélo.

Landrücken *m.* hrbět.
Landsasse *m.* selják; poséstnik.
landsässig v dežéli naséljen, v dežéli nastánjen.
Landschaft *f.* krajína, pokrajína, kràj; (artist.) krajínska slika; (Landstände) dežélni stanóvi *pl.*
landschaftlich, Landschafts- dežélski, pokrajínski; stanóvski.
Landschaftsbeamte *m.* dežélni urádnik.
Landschaftsgemälde *n.* krajevìd, krajínska slika.
Landschaftshaus *n.* dežélna hiša, stanóvska hiša.
Landschaftsmaler *m.* krajeslíkar, krajinoslíkar.
Landschaftsphysiognomie *f.* oblíka pokrajíne.
Landschenke *f.* selska krčma.
Landschildkröte *f.* *(Testudo graeca)* zmíjnica.
Landschule *f.* selska šola, učílnica na kmetih.
Landschulmeister *m.* selski učítelj, učítelj na dežéli.
Landsee *m.* jézero. [víšče.
Landsitz *m.* selo; letni dvorěc, leto-
Landsmann *m.* roják, domačín, domačíněc; unser — našíněc.
Landsmännin *f.* rojákinja.
landsmännisch rojáški; *adv.* po domáče.
Landsmannschaft *f.* rojáštvo.
Landspitze *f.* rt, rtìč.
Landstadt *f.* selsko mesto, méstece.
Landstände *pl.* dežélni stanóvi.
landständisch stanóvski.
Landstraße *f.* dežélna od. vélika cesta; (im Gegensatze zur Wasserstraße) pot po suhem, pot na kopnem.
Landstreicher *m.* vlačúgar, klátež, skitáč, potepúh, potepín, potepéněc, sklàt, rokovnjáč.
Landstreicherei *f.* vlačúgarstvo, potépanje, skítanje, rokovnjáštvo.
Landstreicherin *f.* vlačúga, vlačúgarica, potepénka, potepúlja.
landstreicherisch vlačúgarski, potepínski, potépěn, rokovnjáški.
Landstreifer *m.* s. Landstreicher.
Landstrich *m.* pokrajína, okrajina, stran (-í) dežéle.
Landsturm *m.* piš, nevíhta, vihra; (Aufgebot) črna vojska.
Landsturmmann *m.* črnovójnik.
Landsturmpflicht *f.* črnovójna dolžnóst.
Landtafel *f.* dežélna deska, - knjiga; (Amt) uràd dežélne deske, deželnoknjížni uràd.
Landtafeldirector *m.* ravnátelj dežélne deske.
landtäflich v dežélni deski vpísan.
Landtag *m.* dežélni zbòr; den — ausschreiben dežélni zbòr sklícati (sklíčem), *impf.* sklicávati; den — auflösen dežélni zbòr razpustíti, *impf.* razpúščati.
Landtagsabgeordnete *m.* dežélni posláněc.
Landtagswahlordnung *f.* deželnozbórski volilni red.
Landthier *n.* pozémeljska živál (-i).
Landung *f.* pristája, pristájanje, izkŕcanje, izkrcávanje.
Landungsplatz *m.* s. Lände.
Landungstruppen *pl.* izkŕcane čete *pl.*
Landverkehr *m.* promèt po suhem.
Landvogt *m.* dežélni oblastník.
Landvogtei *f.* dežélno oblástvo.
Landvolk *n.* kmétiško ljudstvo.
Landwanzen *pl.* pozémne steníce *pl.*
landwärts *adv.* proti súhemu, proti suhi zemlji, proti bregu, na suho.
Landwehr *f.* dežélna bramba, domobránstvo; brámbovci *pl.*
Landwehrmann *m.* brámbověc.
Landwehrperson *f.* brámbovska oséba.
Landwesen *n.* s. Landwirtschaft.
Landwind *m.* sušnik.
Landwirt *m.* poljedélěc, zemljedélěc, kmèt, kmetovávěc.
Landwirtschaft *f.* poljedélstvo, zemljedélstvo, kmetíjstvo, kmetovávstvo; rationelle — betreiben umno kmétovati, umno gospodáriti.
landwirtschaftlich poljedélski, zemljedélski, kmetíjski.
Landwirtschaftsbetrieb *m.* poljedélstvo, kmétovanje.
Landwirtschaftsgesellschaft *f.* kmetíjska družba.
Landwolle *f.* domáča volna.
Landzoll *m.* dežélna carína.
Landzunge *f.* zemski jezik, zémeljsko stegno.

lang dolg; über — ober ſurz prej ali slej, popréj ali poznéj; ein —es Papier dolgoróčna menica; ein —er Menſch dolgín.

langähnig dolgoklàs, dolgoklásen.

langarmig dolgoròk, dolgih rok.

Langbart *m.* dolgobrádec.

Langbein *m.* dolgín, dolgonóžec, dolgopétec, dolgovéznik.

langbeinig dolgonòg, nogàt, dolgovézen.

langdauernd dolgotrájen.

lange *adv.* dolgo; ſeit — davno, zdavnaj, dolgo časa; wie — dokléj, kóliko časa, kakó dolgo; ſo — doklér; — her izdávna, oddávnaj.

Länge *f.* dolgóst, dolžína; geogr. — zemljepisna dolžína; der — nach po dolgem, podólgoma, navzdólž, na dolgóst; der — nach hinfallen pasti (padem) kakor je kdo dolg in širòk; in die — na daljo, podólgoma; in die — ziehen zavléči (-vlečem), *impf.* zavlačevati, zatézati.

Längemeſſung *f.* merítev dolžíne.

langen podáti, pomolíti; *impf.* podájati; (bis zu etwas) seči (sežem), *impf.* ségati, raztézati se; nach etwas — seči (sežem), ségniti, poséči; *impf.* ségati, poségati.

längen dáljšati; podáljšati; *impf.* podaljševati; eine Rede — govor razširiti, — raztégniti; einen Acker — njivo podólgoma delíti.

Längen- podólžni.

Längenänderung *f.* preména dolžíne.

Längenanſicht *f.* podólžni vid.

Längenbruch *m.* podólžni (pre)lòm.

Längendurchſchnitt *m.* podólžni prerèz.

Längeneinheit *f.* enóta dolgósti, dolgóstna enóta.

Längengrad *m.* stopínja dolžíne.

Längenkreis *m.* krog dolžíne.

Längenmaß *n.* dolgóstna mera, mera dolgósti.

Längenprofil *n.* podólžni —, vzdólžni presèk.

Längenthal *n.* podólžna dolína, podólžnica, podólnica, podólje.

länger dalji; — machen ſ. längen.

Langeweile *f.* ſ. Langweile.

langfädig dolgonìt, dolgonítен.

langfaſerig dolgovláknat.

langfingerig dolgopfstën, dolgih prstov.

Langflügler *m.* dolgokríleс.

Langfuß *m.* nogáč, dolgonóžec, dolgopétnik.

langfüßig nogàt, dolgonòg, dolgopèt.

langgehrt ſ. langöhrig.

langgeſtreckt prostrán; (v. Körpertheil) iztégnjen, strúnast.

Langhaar *n.* dolgi lasjé *pl.*; (Perſon) *m.* dolgolásec.

langhaarig dolgolàs, dolgolasàt.

Langhals *m.* dolgovràt, dolgovrátec.

langhalſig dolgovràt, dolgovrátен.

Langhand *m.* dolgoròk.

langhändig ſ. langarmig.

Langhaus, Langſchiff *n.* srednja ladja.

langhin *adv.* na daljo, daleč; dolgo.

langhörnig dolgoròg, dolgorózen; —e Käfer hrošči dolgoróžci.

langjährig dolgolétен, mnogolétен.

Langkopf *m.* dolgoglávec.

langlebend dolgovèk, dolgovéčen, dolgo živèč.

länglich podólgovat, podólgast, podolgàt; —rund óblast, óbličast, obél.

Langmuth *f.* prizanesljívost, potrpežljívost, potrpljívost, potŕpnost, dolgotŕpnost.

langmüthig prizanesljiv, potrpljiv, dolgotŕpen.

Langmüthigkeit *f.* ſ. Langmuth.

Langnaſe *f.* dolgi nos; (Perſon) nosáč, nosàn, dolgonòs; nosúlja.

langnaſig nosàt, dolgonòs.

Langohr *n.* dolgo uhó (ušésa); (Perſ.) *m.* dolgoùh, dolgoúšec, uháč, uhljáč; (Eſel) osél; ein Eſel nennt den andern — čuk sovi glavána pravi.

langöhrig uhàt, uhljàt, dolgoùh, klapoùh.

Langrock *m.* dolga suknja; (Perſon) dolgosúknjež. [za.

längs *praep.* polèg, kràj, vzdólž, ob,

langſam počásen, kesán, muděn; *adv.* počási, zlágoma, polágoma, po malem; — arbeiten počási délati, kesnovati, mečkáti (pri delu); zu — *adv.* prepočási.

Langſame *m.* počásnež, kesnè, mečkávec, gnécalo; *f.* mečkávka, kesnéla.

Langſamkeit *f.* počásnost, kesnóst, kesnóta.

Langſchläfer *m.* zaspáněc, zaspanè (-éta), poležúh; =in *f.* zaspánka.

langſchnäbelig dolgokljún, dolgokljúnski.

Langſchnäbler *pl.* dolgokljúnci *pl.*

Langſchwänze *pl.* dolgorépci *pl.*

langſchwänzig dolgorèp, dolgorépen.

Langſchwelle *f.* podólžna podlóga.

Langſchwingung *f.* podólžni tres.

Langſeite *f.* dolga stran (-í).

Längsfläche *f.* podólžna ploskëv.

langſichtig dalekovíděn, daljnovíděn.

Langſichtigkeit *f.* dalekovídnost.

langſilbig dolgozlòg, dolgozlóžen.

längſt *adv.* davno, izdávna, zdavnaj, zdavno.

Langſtange *f.* (am Rüſtwagen) copanj.

längſtens *adv.* najdálje, najdlje, najpoznéje, najkesnéje.

längſtvergangen davěn, davnopróšel, davnominúl, davnopretékěl.

Langweile *f.* dolgčas; ich habe dolgčas mi je, dolgčas me lomi ob. grudi.

langweilen *tr.* dolgočásiti, dolgčas komu délati; *intr.* ſich — dolgočásiti se, dolgčas komu biti (je), dolgčas prodájati.

langweilig dolgočásen.

Langweilige *m.* dolgočásnež, pustež, puščóba, dolgočásni človek.

langweiligen ſ. langweilen.

Langweiligkeit *f.* dolgočásnost. [nica.

Langwiede *f.* sora (sovra, svora), osór-

langwierig dolgotrájen, dolgotrpèč, dolg.

Langwierigkeit *f.* dolgotrájnost, dolgóta, dolgóst.

Lanke *f.* ledje, lákotnica; (Schenkel) stegno.

Lanze *f.* kopje, súlica; für jemanden die — brechen potégniti se za koga.

Lanzenbrechen *n.* prelámanje kopij, lomítëv —, lòm sulic.

lanzenförmig kópjast, súličast.

Lanzengefecht *n.* bitka s kopjem.

Lanzenknecht, Lanzenträger *m.* kopjenóšec, kopjaník, súličar, súličnik.

Lanzenſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.

Lanzette *f.* súličica, kópijce; (z. Aderlaſſen) púščalo.

lanzettförmig súličast.

lapidar v kamen vrézan; **kratěk, jédrnat.**

Lapidarſchrift *f.* kamenopis; napísno ob. lapidárno pismo.

Lapidarſtil *m.* napísni ob. lapidárni slòg, jédrnati slòg.

Lappalie *f.* níčevost, malenkóst; *fig.* otročarija.

Läppchen *n.* krpica, cápica, cúnjica, záplatica.

Lappe *m.* ſ. Laffe.

Lappen *m.* krpa, capa, cunja; (Flick—) krpa, záplata; (Wiſch—) cunja, brisáča, otiráča; (*bot.*) lopúta, lopútica; (die — der Hunde) klápasta ušésa; (am Halſe d. Rindes) ožrélje, hlam; (— der Ziege) streza; (ein in — gekleideter Menſch) capín; *f.* capínka, candra.

Lappenfüße *pl.* krpaste noge *pl.*

Lappentaucher *m.* čópasti pondírěk.

Lappenwunde *f.* raztrgana, klápasta, cúnjasta rana.

Lapperei *f.* krparíja; ſ. Lappalie.

lappig krpast, capast, cunjast; *bot.* lopútast.

läppiſch ábotěn, bedast, budálast, glumpast, prismójen.

Lärche *f.*, **Lärchenbaum** *m.* macésen; **Lärchen-** macésnov.

Lärchenholz *n.* macésnov les, macesnovína. [césnovje.

Lärchenwald *m.* macésnov gòzd, ma-

Lärchenzapfen *m.* macésnov stòrž ob. češárěk.

Lariſari *n.* treski pleski *pl.*

Lärm *m.* hrup, hrum, ropòt, buka, rabúka, vrišč, šunděr, ramúš, direndáj, hrušč in trušč.

lärmen hrumèti, hrupéti, ropotáti, (-ám, ropóčem), ropotáčiti, šundráti, razgrájati, razsájati.

lärmend hrumèn, hrumèč, hrupèn, hrupljív, šundrav, hrupèč, razgrajálen.

Lärmer *m.* hrupljívec, šundrávec, razgrajáč, razsajáč, ropotáč; =in *f.* razgrajávka, razsajávka, ropotúlja.

Lärmglocke *f.* ſ. Sturmglocke.

lärmvoll hrupèn, hrupljív, hrumèn.

Larve *f.* krinka, šema, obrazína, naličnica, ličína, (larva); (der Inſecten) ličínka, ógrc (bei den Käfern).

Larvengeſicht *n.* šémasto oblíčje.

Laſche *f.* úhelj, klin, záplata; (an Schuhen) jézik; (bei Zimmerleuten) zasék, zaséka.

laſs trudèn, nevéčèn, mlahav, slàb, slabótèn; — werden utrúditi se, izdélati se; (Abneigung vor der Arbeit habend) tožljiv, len, leniv, nemárèn.

Laſsbrief *m.* osvobódnica.

Laſſe *m.* podlóžni kmèt, tlačàn.

Laſseiſen *n.* púščalo.

laſſen pustíti, *impf.* púščati; wie läſst mir der Hut kakó se mi podája klobúk; laſs mich gehen pusti me, ostávi me; laſs ihn nur kommen naj le pride; laſs uns gehen pójdimo; laſs hören povéj, govóri; laſs ſehen pokáži; ich habe mir ſagen — slišal sem, čul sem, právijo; ſagen — poročíti, izporočíti, naročíti; *impf.* poróčati, naróčati; er hat mich grüßen — dal me je pozdráviti, pozdráv mi je izporóčil; holen — po koga poslàti (póšljem), *impf.* pošíljati; das Leben — umréti (-mrèm, -mŕjem), pogíniti; (auflaſſen) néhati, opustíti; *impf.* nehovati, opúščati; außeracht — vnemar pustíti, zanemáriti; *impf.* zanemárjati; (verlaſſen) popustíti, *impf.* popúščati; (zulaſſen) pripustíti, dopustíti, dovóliti; *impf.* pripúščati, dopúščati, dovoljevati; (befehlen, heißen) dati, reči (rečem), ukázati (-kážem), velèti; *impf.* dajáti, rékati, ukazovati, velévati; hinunter— spustíti, *impf.* spúščati; ſich auf die Knie — na kolèna se spustíti.

Laſſen *n.* púščanje, opustítèv; das Thun und — dejánje in nehánje, delo in nedélo.

läſſig vnémarèn, nemárèn, len, lenóbèn, leniv, mlačèn, mrzèl.

Läſſigkeit *f.* vnémarnost, nemárnost, lenívost, lenóba.

läſslich odpústèn, izpregléden, odpustljiv.

Laſt *f.* bréme (breména); (für einen Menſchen) bútara, bréme (-éna); (für ein Saumthier) tóvor; (Ladung) vkláda, naklàd; (Beſchwerlichkeit) težáva, težkóča; eine — Holz vlaka drv; bürgerliche —en državljánske dolžnósti *pl.*, državljánska breména *pl.*; zur — fallen nadlégo komu délati, nadlégovati koga; zur — legen dolžíti, krivíti, krivíčiti; obdolžíti, okrivíti, okrivíčiti; *impf.* obdolževati; napísati na dolg; die — auflegen opftati, *impf.* oprtovati; die — abnehmen raspftati, zdeti (zdenem); *impf.* raszprtovati, zdévati.

laſtbar nosílèn; —e Thiere tovórna živína, tovorívke *pl.*; —e Stände obdáčeni stanóvi.

laſten težíti, obteževati, stískati, tláčiti, treti (tarem, terem); na glavi iméti (imám); ſ. belaſten.

Laſtenblatt *n.* brémenski list.

laſtenfrei neobremenjèn, bréména pròst; brez dolgá; davkov pròst, neobdáčen.

Laſtenzug *m.* tovórni vlak. [ljívost.

Laſter *n.* pregréha, grehóta, pregréšljivost.

Läſterer *m.* psovàč, obrekovávec, opravljívec, klevétnik; Gottes— bogoklétnik.

laſterhaft pregréšèn, grehótèn, pregrešljiv.

Laſterhafte *m.* pregréšnik; *f.* pregréšnica.

Laſterhaftigkeit *f.* pregréšnost, pregrešljivost, grešnost.

Läſterin *f.* psovávka, obrekljívka, opravljívka, klevétnica.

Laſterleben *n.* pregréšno življénje.

läſterlich obrekovàlèn, obrekljiv, sramotílèn, zasramovàlèn; —e Reden nesrámne ob. umázane besède *pl.*; auf eine —e Art sramotílno.

Läſtermaul *n.* opravljívi jezik, opravljívi gobèc; (Perſon) psovàč, opravljívec, obrekljívec.

läſtern psovati (psujem), obrekovati, opráv̀ljati, klevetáti, grdíti, sramotíti; (fluchen) preklínjati, kleti (kolnem), hudičevati.

Läſterrede *f.* sramotílni govor.

Läſterſchrift *f.* sramotílni spis.

Läſterſucht *f.* opravljívost, obrekljívost, obrekoválnost.

läſterſüchtig opravljiv, obrekljiv.

Läſterthat *f.* pregréšni čin, zločìn, zločínstvo.

Läſterung *f.* psovánje, obrekovánje, klevéta, sramotítèv, zasrámba, preklínjanje.

Läſterwort *n.* psovka.
Läſterzunge *f.* opravljívi —, strupéni jezik; (Perſ.) opravljívec, obrekovávec.
läſtig nadléžen, sitèn, natéčen, težèk; — ſein sitnáriti, sitnost prodájati.
Läſtige *m.* sitnež, nadléžnež, natéčnik; *f.* nadléžnica, sítnica.
Läſtigkeit *f.* nadléžnost, sítnost, natéka, natéčnost.
Laſtpferd *n.* tovórni kònj.
Laſtſchiff *n.* tovórna ladja, ladja z blagom.
Laſtthier *n.* tovórno živínče (-eta), tovorívka; *coll.* tovórna živína.
Laſtträger *m.* težák, tovórnik, nosáč.
Laſttrain, Laſtzug *m.* ſ. Laſtenzug.
Laſtwagen *m.* tovórni voz.
Laſur, =ſtein *m.* lazúrec, višnjevec.
laſurblau modèr, višnjev, lazúrèn.
Latein *n.* latínščina, latínski jezik.
lateiniſch latínski; lateiniſche Sprache ſ. Latein.
latent skrit, prikrít; zvezan, utajèn.
Laterne *f.* svetílnica, svetíljka, laterna.
Laternenträger *m.* svetilonóšec, svetívec.
latiniſieren latíniti, latínčiti, latinčevati; polatíniti.
Latinismus *m.* latinízem.
Latſche *f.* šlabédèr, švedèr; ſ. Krummholzkiefer.
latſchen šlabedráti, švedráti.
Latſcher *m.* šlabedrávec, šlabedrálo, švedráč.
latſchfüßig šlabedràv, šlabédrast.
latſchig plígek, pleněk, oglévèn; ſ. latſchfüßig.
Latte *f.* letva, latva, lata, prekla, ranta; (im Forſtweſen) šviglja; *fig.* šviglja, prekla.
latten préklati; opréklati, letve pribíti (-bíjem), *impf.* pribíjati.
Lattich *m.* ločíka.
Latwerge *f.* latverga, elektvar.
Latz *m.* nastávek (pri obléki); zapórek, uhó (ušésa); prsnik, opršnik; *(mont.)* pregráda. [nica.
Lätzchen *n.* (bei d. Kindern) podbrádlau mlačèn, morèn; (von der Luft) mil, toplótèn.
Laub *n.* listje, perje, lepénje; trodeneš — listje, sušína, grabež; das — verlieren obletéti se, osúti (-sújem u. -spèm) se; *impf.* osípati (-sípljem) se, obletovati se, oblistovati se; das — abſtreifen smúkati; osmúkati; das — rechen listje grábiti.
laubartig listast.
Laubbaum *m.* lístovec, lístnato drevó.
Laubbuſch *m.* vejnik. [krov.
Laubdach *n.* zeléna stréšica, zeléni
Laube *f.* veža, lopa; slopóvje; (im Garten) hladnica, sénčnica, uta.
lauben zelenéti, listje pogánjati, zalistovati se.
Laubenhütte *f.* ſ. Laubhütte.
Laubfall *m.* listopàd.
Laubflechte *f.* listasti lišáj.
laubförmig listast.
Laubfroſch *m.* rega, božja žábica.
Laubfutter *n.* zelenjé, plastje.
Laubgewinde *n.* pletívo (iz) od listja, listno pletívo. [vej.
Laubgewölbe *n.* oblók (iz) od zelénih
Laubholz *n.* listnato drevje, lístovci *pl.*; (Gehölz) lístnik, listnica.
Laubhütte *f.* zeléna uta; listnják; šator iz zelénih vej, zeléni šator.
Laubhüttenfeſt *n.* praznik šatórov, oblétnica pod šatóri.
laubicht lístnast.
laubig listnat.
Laubknoſpe *f.* listni brst.
Laubkryptogamen *pl.* lístnate tajnocvétke *pl.* [perja.
laublos brezlístèn, brezlístnat, brez
laubreich listnat, listovít, pernat.
Laubroſt *m.* rja na trtnem perju, snet (-i), palež.
Laubſäge *f.* žaga izrezáča.
Laubſtreu *f.* listna stelja, listje.
Laubwald *m.* listnik, listnica. [perje.
Laubwerk *n.* listje, listóvje, lepénje,
Laubzwiebel *f.* divji drobnják.
Lauch *m. (Allium)* lùk; ſ. Knoblauch.
Lauchkraut *n.* česnovka. [ski.
Laudemial- lavdemijálen, prepisnín-
Laudemium *n.* prímščina, prepisnína.
lauen júžiti se, kopnéti; ojúžiti se, odmékniti.
Lauer *m.* pátoke *pl.*, tropínščnica, čmiga, cviček, kíslica.
Lauer *f.* preža, zaléza.
Lauerer *m.* prežávec, prežár.

lauern prežati (prežím) —, streči (strežem) —, páziti na kaj.

Lauerſtätte *f.* prežíšče.

Lauf *m.* tek, tékanje; reißender — derôč tek; träger — len ob. tih tek; (Flucht) beg; (des Gewehres) cev (-í), cevka; (Schnell—) dir, dirêk; in ſchnellem —e v diru; (des Siebes) obód; (des Waſſers) tôk; (in der Mühle) tečáj; (in der Jägerſprache) skòk, krak; (der Geſtirne) premik; im —e tekom, med, v: noch im —e dieſes Jahres še to leto, še v tem letu.

Laufbahn *f.* tekalíšče, popríšče, tekálnica; *fig.* pot življénja.

Laufbein *n.* kráčnica, krak.

Laufbrett *n.* (der Weber) snoválnica.

Laufbrücke *f.* mostíčêk, brv (-í).

laufen teči (tečem), letéti; *impf.* tékati, létati; (rennen) dírjati; (fliehen) béžati (bežím); das läuft auf eines hinaus to je vseéno; Thränen liefen ihm über die Wange solze so ga políle; — laſſen ispustíti, oprostíti; in die Höhe — vzhájati, kipéti; Gefahr — v nevárnosti biti (sem); Gaſſen — s šibami tepen biti (sem); (ſich ausbreiten) razprostírati se, raztézati se; (ſich drehen) súkati (sučem) se, vrtéti se, obráčati se; *math.* iti (idem), teči (tečem), držati (držím).

laufend tekôč; —e Geſchäfte tekóči posli; —e Rechnung tekóči račún; —er Preis sedánja cena; —e Auslagen tekóči troški; —e Schrift ležéče písmenke *pl.*

Laufer, Läufer *m.* tekáč, tékavec, tekún; (im Schachſpiel) teklič; (d. obere Mühlſtein) vrhnják, vrhnják, gornják, zgornji kamen; *zool.* tékavci *pl.*; (an der Schnellwage) jábolko, kembêlj.

Läuferſchicht *f.* vrsta kámenov (opék), ležéčih v vzdólžni smeri zidu.

Lauffeuer *n.* letéči ogênj (v dolgi črti natrôšenega smodníka); naglo zaporédno streljánje (v dolgi vrsti postávljenih vojákov).

Laufgewicht *n.* jábolko, kembêlj.

Laufgraben *m.* prekòp, rov.

läufig ſein ſ. brunſten.

Laufkäfer *m.* krešič, brzci *pl.*

Laufkarren *m.* tačka, karóla.

Laufpaſs *m.* odpústni list, odpústnica, potepéno pismo; einem den — geben koga odpráviti, izpókati.

Laufplatz *m.* tekalíšče, dirjalíšče.

Laufrad *n.* gonílno koló (kolésa).

Laufſchritt *m.* tekálni korák.

Laufvogel *m.* brzotêk.

Laufwerk *n.* (in der Mühle) tečáj.

Laufzettel *m.* ſ. Laufpaſs.

Lauge *f.* lug; **Laugen-** lužni. [tati.

laugen lúžiti, v lugu namákati, žéh-

laugenartig lúgast.

Laugenaſche *f.* lužni pepél. [nik.

Laugenſalz *n.* lužnják, lužnik, žéht-

Laugenſalz *n.* lužnína, lužna sol (-í), lúgasta sol (-í).

Laugenwage *f.* lugomêr.

Laugenwaſſer *n.* lúžnica, lužna voda.

Lauheit *f.* mlačnost.

lauig mlačên.

Lauigkeit *f.* mlačnost; *fig.* mrzlóta; hladnost.

laulich mlačên.

Laulichkeit *f.* mlačnost.

Lauling *m.* mlačnež, mlačnik.

Laune *f.* (Gemüthsſtimmung) volja, čud (-i); občútje. razpoložáj; guter — dobre —, zídane volje, dobrovóljen; übler — slabe —, zle volje, zlovóljen, čemérên; in gute — verſetzen odobrovóljiti; in üble — verſetzen ozlovóljiti koga; —en haben muhe iméti (imám); (Caprice) trma; (in Mühlen) blazína.

launenhaft múhast, trmast, hudomúšên.

Launenhaftigkeit *f.* múhavost, trmavost, hudomúšnost.

launig dobrovóljen, vesél, zídane volje, vesélih misli.

launiſch zlovóljen, nasajèn, trmast, čemérên.

Laus *f.* uš (-í).

lauſchen slúšati, poslúšati, prislúšati, prisluškovati, na uho vleči (vlečem).

Lauſcher *m.* prisluškovávec.

Läuſekrankheit *f.* ušívost.

Läuſekraut *n.* ušívec.

lauſen uši iskati (iščem).

lauſig ušlv; —es Mädchen ušívka.

Lauskerl *m.* ušívec.

laut glasên; zvočên; der Stein iſt — kamen gluší; (hörbar) slišên, slišljiv;

mit —er Stimme glasnó; ein —es Geſchrei erheben krik zagnáti (-žénem), zakričáti (-kričím), zavpíti (-píjem); *adv.* glasnó; — werden laſſen povédati (-vém), naznániti; — werden razslúti (-slovem, -slujem) se, razslovéti se, razglásiti se, razvédeti (-vém) se; von etwas — ſprechen očítno ob. javno o čem govoríti; *praep.* po, vsled; — der Ausſagen po beséđah, po izpovédbi.

Laut *m.* glas, zvok, žvénk; (Buchſt.) glas, glasnik, glásnica; (Mucker) črha, črhljaj; keinen — von ſich geben ne črhniti, ne žúgniti.

Lautabſtufung *f.* stopnjevánje glasov.

lautbar znàn, razglašèn; — werden razglásiti se, razslovéti, razvédeti (-vém) se.

Laute *f.* plunka, lutna; die — ſchlagen na lutno igráti, brénkati.

lauten sluti (slovem), glasíti se, glas iméti (imám); — auf den Namen sluti, glasíti se na imé; (von der Glocke) peti (pojem), zvoníti.

läuten zvoníti; pozvoníti, *impf.* pozvánjati; (in die Kirche —) zvoníti, vábiti; (mit der Sterbeglocke) zadnjo uro zvoníti; (mit dem Glöckchen) zvončkáti, zvončkljáti, cingljáti; die Sturmglocke — plat zvoná biti (bijem); der Gewitterwolke — oblačíci zvoníti; die Glocken — zvonóvi pojó; zu — anfangen zazvoníti, zapéti (-pójem); zu — aufhören odzvoníti, odpéti (-pójem); ſich müde — nazvoníti se; zu Grabe — k pogrébu zvoníti; er hat — gehört, aber ... slišal je nekaj, pa ne vé kaj; Sauglocke — svinjáti, kvantáti.

Lautenmacher *m.* plúnkar, lútnar.

Lautenſpieler *m.* plúnkavec, igráč na lutno.

lauter *adi.* u. *adv.* čist, samočist; (hell) bistèr, jasèn, vedèr; (unverfälſcht) pristèn, nepopáčen; aus —em Golde iz (od) čístega ob. súhega zlatá; aus —em Haſs iz gólega sovráštva; es ſind — Lügen vse je gola laž (-ſ); — junge Leute *pl.* sama mladež (-i).

Lauter *m.* glasnik.

Läuter *m.* zvonívec, zvonikár.

Läuterer *m.* čistívec, prečiščevávec, čistítelj.

Lauterkeit *f.* čistost, čistóta; bistróst, jasnost; pristnost; pošténost.

läutern čístiti, čéditi; prečístiti, očístiti, izčístiti, očéditi; *impf.* prečíščati, očíščati, izčíščati, izčiščevati, očéjati; (unreine Flüſſigkeit —) precéditi, *impf.* precéjati; (Honig —) pretopíti, *impf.* pretápljati; (Getreide —) véjati, vfhati; (den Wald —) rédčiti, trébiti; izrédčiti, izsékati, iztrébiti; ſich — čístiti se, jasníti se, brísati (brišem) se; učístiti se, ujasníti se, ubrísati se.

Läutertuch *n.* precejálo.

Läutewerk *n.* zvonílo.

lautieren glaskovati.

Lautiermethode *f.* glaskovánje.

Lautlehre *f.* glasoslóvje, glásništvo.

lautlich glasóvèn, glasoslóvèn.

lautlos brezglásen, brez glasú; *fig.* nem, mútast.

Lautloſigkeit *f.* brezglásnost.

Lautrückung *f.* pretápljanje —, prehájanje glasov; ſ. Lautverſchiebung.

Lautſchwächung *f.* oslabévanje glasov.

Lautſtärkung *f.* jáčenje —, ojáčba glasov.

Lautſteigerung *f.* stopnjevánje glasov.

Lautſyſtem *n.* glasje.

Lautveränderung *f.* izpreminjáva glasov.

Lautverſchiebung *f.* premíkanje glasov.

Lautwandlung *f.* menjáva glasov, glasóvna menjáva.

Lautzeichen *n.* glásnik, glásnica.

lauwarm mlačèn.

Lava *f.* lava; =ſtrom *m.* tòk lave.

Lavendel *m.* sivka; =öl *n.* sivkno ob. špiknárdno olje.

lavieren króžiti, sèmtertja jádrati ter se vetra ogíbati (-gíbljem), lavírati; *fig.* previdno ravnáti, po okóliščinah se obráčati.

Lawine *f.* plaz.

lax ohlápèn, oháběl, raháel; kosmàt, širokovéstèn.

Laxheit *f.* ohlápnost, oháblost, rahlost, širokovéstje.

laxieren drisko iméti (imám), liti (lijem), ulíjati se.

Lazareth *n.* bolníščnica, bólnica, lazaréta.

Lazaroni *pl.* lazaroni *pl.*

Lebehoch *n.* Bog živi! slava! na zdravje! živi! živio! (einer Frau)

živela! jemandem ein — ausbringen komú nazdráviti, živio (živela) nazváti (-zóvem); *impf.* nazdrávljati.

lebelang ſ. lebenslang.

Lebemann *m.* lahkožívěc, dobrožívěc, razkóšnik.

leben živéti, žiti (živem), živ biti (sem); (ſich wo aufhalten) bívati, prebívati, stanovati; (ſich betragen) vesti (vedem) se, obnášati se; lebe wohl zdràv bodi ob. ostáni, z Bogom, Bog te obvároval; von etwas — o čem živéti; der Hoffnung — úpati, nádejati se, zanášati se.

Leben *n.* življénje, žitje, živòt, žitěk, bitěk; am — ſein živ biti (sem); ins — rufen oživotvóriti; bei meinem — (Betheuerung) pri moji veri; Zeit meines —s vse žive dni; ums — kommen smrt storíti, pogíniti; am — ſtrafen na smrt obsóditi, s smrtjo kaznovati; das — aushauchen dušo izdíhniti ob. pustíti; die Verordnung tritt ins — ukàz zadobí veljávo, ukàz zadobí moč; für mein — gern silno rad, neizrečéno rad; mein — lang dokler bom živ, vse žive dni.

lebend živěč, živòč, živ.

Lebendgewicht *n.* živa teža.

lebendig živ, živěč; (friſch) živ, živáhen; — ſein živéti; — werden oživéti; — machen oživíti, *impf.* oživljati.

Lebendigkeit *f.* živóst, živáhnost.

lebenleer brez življénja, mrtěv.

lebenreich poln življénja.

Lebensalter *n.* doba življénja, starost, leta *pl.*

Lebensart *f.* načìn življénja; olíka, dostójnost.

Lebensbaum *m.* drevo življénja, klek, živótno drévce.

Lebensbedürfnis *n.* živótna potréba.

Lebensbeſchreiber *m.* životopísec.

Lebensbeſchreibung *f.* životopis, življenjepis.

Lebensbild *n.* obràz življénja.

lebenſchaffend životvórен.

Lebensdauer *f.* čàs življénja, dolgóst življénja, doba življénja, vek.

Lebensende *n.* konèc življénja, konèc; bis an ſein — do smrti, do groba.

lebensfähig za življénje sposóbен.

Lebensfähigkeit *f.* sposóbnost za življénje, živnost.

Lebensfrage *f.* životno vprašánje.

Lebensfreude *f.* radost življénja.

lebensfriſch živ, čvrst, krepók.

Lebensfriſche *f.* čvrstóst, krepóst življénja.

Lebensfriſt *f.* čàs življénja.

Lebensgefahr *f.* smrtna nevárnost.

lebensgefährlich smrtnonevárен, smrtén, za življénje nevárен; — krank na smrt bolán, v smrtni nevárnosti; —e Wunde smrtna rana.

Lebensgefährte *m.* drug, továriš.

Lebensgeiſt *m.* duh življénja, životni duh, moč (-í) življénja.

Lebensgeſchichte *f.* životopis, življénje.

Lebensglück *n.* sreča življénja.

lebensgroß priródne velikósti.

Lebensgröße *f.* narávna velikóst, priródna veličina.

Lebenshauch *m.* izdíhljaj, dihljaj.

Lebensjahr *n.* stárostno leto.

Lebenskraft *f.* življénska moč (-í), živótna moč, živnost.

lebenskräftig krépkega ob. zdrávega živóta.

lebenslang *adv.* vse dni, vse žive dni, do konca dni, do smrti.

lebenslänglich dosmrtèn.

Lebenslauf *m.* življénje, živòt; tek življénja.

Lebenslehre *f.* nauk o življénju.

Lebenslicht *n.* luč (-i) življénja.

Lebensluft *f.* življénski vzdúh.

Lebensluſt *f.* radožívost, vesélje do življénja.

lebensluſtig radoživ, življénja vesél.

Lebensmittel *n.* živež, živílo, jestívo, jedílo, hrana.

lebensmüde življénja sit; — werden navelíčati se življénja; er wird — življénje se mu pristúdi, življénje mu zamrzí.

Lebensordnung *f.* red življénja.

Lebensperiode *f.* razdóbje ober doba življénja.

Lebenspfad *m.* stezà življénja.

Lebensplan *m.* črtež življénja, osnóva življénja.

Lebensregel *f.* pravílo ob. vodílo življénja.

Lebensreiz *m.* milína ob. drážest (-i) življénja.
Lebensspiegel *m.* zrcálo življénja.
Lebensstellung *f.* nameščáj —, mesto v družábnem življénju.
Lebensstrafe *f.* smrtna kazən (-i).
Lebenstrieb *m.* nagòn življénja.
Lebensüberdruss *m.* pristúda —, naveličba —, omŕza življénja.
lebensüberdrüssig življénja sit.
Lebensunterhalt *m.* žitèk, hrana, živež; prežitèk; einem den — geben prehranjevati —, vzdrževati koga; dem — nachgehen za žitkom iti (grem).
Lebensversicherung *f.* zavarovánje življénja.
Lebensversicherungsanstalt *f.* zavaroválnica za življénje. [dénje.
Lebenswandel *m.* življénje, žitje; ve-
Lebensweise *f.* način življénja.
Lebenszeichen *n.* známenje —, znak življénja.
Lebenszeit *f.* čàs življénja; auf — za čàs življénja, do smrti.
Lebensziel *n.* konèc ob. cilj življénja.
Lebenszweck *m.* namèn —, smotèr življénja. [ni.
Leber *f.* jetra *pl.*; **Leber-** jétrni, jetré-
Leberblümchen *n.* jétrnik. [*pl.*
Leberbrand *m.* volčič, sájavec, metljáji
Leberbraten *m.* pečéna jetra *pl.*
Lebererz *n.* jetréneč. jétrasta ruda.
Leberfleckeu *m.* pega.
leberkrank na jetrih bolán.
Lebermoos *n.* jetrenják.
Leberstein *m.* ſ. Lebererz.
Leberthran *m.* ribje olje.
Leberverhärtung *f.* trdína v jetrih.
Leberwurst *f.* jétrnica, jétrna klobása.
Lebewelt *f.* živi —, orgánski svet, živstvo.
lebewohl *interj.* z Bogom, Bog te obváruj, zdràv bodi, zdràv ostáni, zdravstvuj; (Abſchied) slovó (-ésa), razstánek; — ſagen slovíti se, poslávljati se, slovó jemáti; poslovíti se, slovó vzéti (vzámem).
lebhaft živ, živáhen, bodèr, čil; *fig.* — werden raznétiti se, razvnéti se.
Lebhaftigkeit *f.* živóst, živáhnost, bodróst, čilost.
Lebkuchen *m.* poprnják, medenják.
leblos neživ, brez življénja, brezživótən; -er Körper mrtvo truplo, mrlič.
Leblosigkeit *f.* brezživótnost, neživost, mrtvóst.
Lebtage *pl.* žive dni; all meine —, mein Lebtag vse žive dni, odkàr sem živ.
Lebzeiten *pl.* bei meinen — za mojih dni, za mójega življénja.
Lebzelten *m.* poprnják, strdénje.
Lebzeltner *m.* poprnjákar, medár.
lechzen koprnéti, hlepéti, hrepenéti, dehtéti; (dürſten) mreti (mrem), giniti, umírati od žeje; die Erde lechzt zemlja zeva, — reží, — poka od suše.
leck prebít, razpókan, razséden; — machen (durch Trocknen) razsušíti.
Leck *m.* poka, poč (-i), rega, razsedlína, razpóka.
Leckage *f.* premòk. [solílo.
Lecke *f.* lízanje, liz; sol za lizanje.
lecken lízati (lížem); oblízniti, *impf.* oblizovati; (durch einen Leck rinnen) curljáti, curéti, kapljáti, teči (tečem) iz česa; das Faſs leckt sod pušča, — curi.
lecker slastèn, okúsen, tekovít; ſ. leckerhaft.
Lecker *m.* lizáč, lízavec, lizún, sladkosnédež, oblíznik.
Leckerbiſſen *m.* slaščica, slastica, poslastica, oblízek.
Leckerei *f.* sladčica; sladkosnédost.
leckerhaft sladkosnèd, sladkosnéden, sladkoústen.
Leckerhaftigkeit *f.* sladkosnédost, sladkosnédnost.
Leckermaul *n.* sladkosnédež, sladkoústnik; sladkosnéda.
leckermäulig ſ. leckerhaft.
Leckerſucht *f.* slájnica.
Leckwein *m.* podčépina; (Ausbruch) samotòk, samomáščina.
Lection *f.* lékcija.
Lectionsplan *m.* ſ. Lehrplan.
Lectüre *f.* čtivo, berílo; branje, čítanje.
Leder *n.* usnje; (Kürſch—) krzno; (Weiß—) irha, írhovina; **Leder-** usnjén. úsnjat; irhast.
Lederapfel *m.* kosmáč.
lederartig usnjast. [men.
Lederband *m.* úsnjata vez (-i); *n.* jér-
Lederbereiter *m.* strojár; krznár; irhar.
Lederbereitung *f.* stroj, strojba kóž.

Lederhandel *m.* usnjárstvo, kupčija z usnjem; den — betreiben usnjáriti.

Lederhändler *m.* usnjár, trgóvec z usnjem.

Lederhandlung *f.* usnjárnica.

Lederhaut *f.* úsnjata koža.

ledern usnjén, úsnjat; irhast, irhov; (faftlos) pust, pleh̃k.

Ledertang *m.* úsnjasta halóga.

Lederware *f.* usnjevína, usnjína, usnjéna roba; krznovína; írhovina.

lederweich meh̃k kakor usnje; — ſchlagen hudo nabíti koga.

ledig prazèn, pròst, izpráznjen; (unverheiratet) samski, sámiški, samosvójen, neoženjen; saméc *(subst.)*; (weibl.) neomožéna, nevdána; samica *(subst.)*; der — e Stand samski stan, sámištvo, samosvójni stan; — werden iznebíti se (česa); — machen résiti, oprostíti, osvobodíti; *impf.* reševati, opráščati, osvobojevati.

Ledigkeit *f.* praznóta, prostóta; sámičnost.

lediglich *adv.* zgòlj, samó.

Ledigſchein *m.* izpričeválo o samskem stanu, izpričeválo o sámištvu.

Lee *f.* zavétje, zavétrje.

leer prazèn, porèn; (hohl) votèl; tèšč; (v. Kopf) prazèn, puhèl, pust; (gelt) jálov.

Leerdarm *m.* tešče črevó (črevésa), lačnik, lačno črevó.

Leere *f.* praznína.

leeren prázniti, pórniti; izprázniti, izpórniti; (ein Glas) izprázniti, izvíniti, izpíti (-píjem); *impf.* izvráčati, izpívati.

Leerheit *f.* praznost, praznóta, pornost; púhlost, puhlóba.

leerſtehend prazèn, nezaséden.

Leerſtehung *f.* praznost, nezasédenost.

Leerſeite *f.* zavétna stran (-i).

leerwärts *adv.* v zavétrje.

Lefze *f.* šoba, čoba; (Lippe) ústnica, ustna, ustno.

legal postávèn, zakonít.

legaliſieren povéríti, potŕditi; *impf.* poverjevati, potrjevati.

Legaliſierung *f.* poverítev, poverílo, legalizácija.

Legaliſierungszwang *m.* posílna legalizácija, posílna poverítev, posílno poverjevánje.

Legalität *f.* postávnost, zakonitost.

legaliter *adv.* postávno, zakoníto.

Legat *m.* poslánec, poročník.

Legat *n.* volílo; izporočílo.

Legatar *m.* volílojémnik.

Legator *m.* volívec.

legen položíti, deti (dem), dejáti (dénem); *impf.* pokládati, polágati, dévati; (in etwas) vložíti, *impf.* vlágati; Eier — jajca nesti (nesem); jajca znesti; Grund — témelj postáviti, *impf.* postávljati; Brand — zažgáti (-žgèm); *impf.* zažígati; in Ketten — v želézje vkovati; ſich — leči (ležem). uléči se; *impf.* légati; (nachlaſſen, vom Sturme) uléči se, poléči (se), prenéhati, potíhniti, upokojiti se; *impf.* ulégati se, polégati (se); ſich ins Mittel — posredovati; ſich auf etwas — prijéti (primem) se česa, poprijéti se česa, lotíti se česa; die Geſchwulſt hat ſich gelegt oteklína je uplahníla, oteklína je splahníla.

Legen *n.* poláganje, pokládanje.

Legende *f.* legénda; životopis kákega svetníka; (auf Münzen) napis, opis (kákega péneza).

Legezeit *f.* čas nesénja.

Leggeld *n.* vložnína.

Leghenne *f.* nesna kokóš (-i). — kúra.

legieren zliti ob. splavíti kovíne, primẽšati, legírati; *impf.* zlívati ob. splávljati kovíne; (teſtieren) vóliti, izporočíti; *impf.* izporóčati.

Legierende *m.* oporočítelj, oporočník.

Legierung *f.* zlit (-i), zlítina. splavljenína. [lo.

Legion *f.* légija; (Menge) temà, krdé-

legislativ zakonodájen, legislatívèn.

Legislator *m.* ſ. Geſetzgeber.

Legislatur *f.* ſ. Geſetzgebung.

legitim zakonít, legitimèn, po postávi, po zakónu; (ehelich) zakónski.

Legitimation *f.* izkàz, poverílo; (uneheł. Kinder) pozakonítev, uzakonítev.

Legitimationskarte *f.* izkáznica, poverílnica.

legitimieren povéríti, *impf.* poverjevati; posvedóčiti, *impf.* posvedočevati;

upravíčiti, *impf.* upravičevati; (ein uneheliches Kind) pozakóniti, uzakóniti; *impf.* pozakonjevati, uzakonjevati; ſich — izkázati (-kážem) se.

Legitimierung *f.* posvedóčba, izkazovánje, poverítêv; pozakonítêv.

Legſtätte *f.* skladíšče.

Lehde *f.* ledína, prelog, praha.

Lehen *n.* fevd; **Lehens-** fevdni.

Lehenbarkeit *f.* fevdnost.

Lehensbrief *m.* fevdno pismo.

Lehensmann *m.* fevdnik.

Lehensrecht *n.* fevdno pravo.

Lehenstafel *f.* fevdna knjiga.

lehenstäflich fevdnoknjížn.

Lehenswesen *n.* fevdstvo.

Lehm *m.* ílovica, il; glina; **Lehm-** ílovnati, flovični, ilov, glínasti.

Lehmboden *m.* ílovnati svet, ilováča.

Lehmerde *f.* ílovica, glínovica.

lehmern ílovast, glinast.

Lehmgrube *f.* ílovnica.

lehmicht ílast, ílnat, glinast.

lehmig ílovnat, glinovít.

Lehmwerk *n.* ílovina, glínovina.

Lehne *f.* slonílo, naslonílo, naslanjálo; držáj, roča; (ſanfte Erhebung e. Berges) rebêr (-i); Sonnen— prisója *pl.*

lehnen *intr.* slonéti; naslóniti se; *impf.* naslánjati se, naslónjen biti (sem), opírati se; *trans.* naslóniti, prislóniti, opréti (oprèm); *impf.* naslánjati, prislánjati, opírati; ſich — naslóniti se, prislóniti se, opréti se; *impf.* naslánjati se, opírati se.

Lehnpferd *n.* najéti kònj.

Lehnſtuhl *m.* naslanjáč, slonílnik.

Lehnwort *n.* izposójenka.

Lehr- učni, účbeni.

Lehramt *n.* učíteljstvo, učíteljska služba, učiteljevánje.

Lehramtscandidat *m.* učíteljski prípravnik.

Lehramtsprüfung *f.* učíteljska izkúšnja, učíteljski izpit.

Lehranſtalt *f.* učilíšče, učni zavod.

Lehrart *f.* učba, učítêv, učni načîn.

Lehrbefähigung *f.* učíteljska usposóbljenost, učna sposóbnost.

Lehrbefähigungsprüfung *f.* izpit o učni sposóbnosti.

Lehrbegierde *f.* ukaželjnost.

lehrbegierig ukaželjèn.

Lehrbrief *m.* doúčni list, izúčno pismo.

Lehrbuch *n.* učna knjiga.

Lehrburſche *m.* učénec.

Lehrcurs *m.* učni tečáj.

Lehre *f.* uk, nauk; in Zuſammenſetzungen: -slovje ob. -znanstvo, als: Naturlehre naravoslóvje ꝛc.

lehren učíti; naučíti, poučíti; *impf.* poúčevati.

Lehren *n.* uk, učénje.

Lehrer *m.* učítelj, učenik.

Lehrerbildungsanſtalt *f.* učíteljíšče, učíteljska prípravnica.

Lehrergehalt *m. n.* učíteljska plača.

Lehrerin *f.* učíteljica.

Lehrerſeminar *n.* učíteljski zavod; učíteljíšče.

Lehrfach *n.* učna stroka.

lehrfähig sposóbèn za učíteljstvo.

Lehrfähigkeit *f.* sposóbnost za učíteljstvo, učna sposóbnost.

Lehrform *f.* účbeni načîn.

Lehrfreiheit *f.* učna svobóda, svobóda poúčevánja.

Lehrgang *m.* učba.

Lehrgebäude *n.* učna sestáva.

Lehrgedicht *n.* poúčna pesêm (-i), didáktična pesêm.

Lehrgegenſtand *m.* učni predmèt.

Lehrgehilfe *m.* učíteljski pomočník.

Lehrgeld *n.* šolnína, učnína, ukovína.

lehrhaft účèn, poúčèn.

Lehrherr *m.* rokodélski mojstêr.

Lehrjahr *n* učno leto; die —e beendigen izučíti se, doučíti se.

Lehrjunge *m.* rokodélski učénec; der freigelaſſene — oproščénec.

Lehrkanzel *f.* učna stolíca.

Lehrkörper *m.* učíteljstvo.

Lehrkraft *f.* učna moč (-i).

Lehrling *m.* ſ. Lehrjunge.

Lehrmeiſter *m.* mojstêr; =in *f.* mójstrinja, mójstrovka.

Lehrmethode *f.* načîn učénja, učba, účbeni načîn.

Lehrmittel *n.* učílo, učni pripomóček, učno sredstvo.

Lehrplan *m.* učni črtež, učni načrt.

Lehrprobe *f.* učni poskús.

lehrreich poúčèn, poučljîv, ukovít.

Lehrſaal *m.* učílnica.

Lehrſatz *m.* (učni) izrèk, rèk, (učno) pravílo; (Dogma) verska resnica.
Lehrſpruch *m.* poúčni izrèk, poúček.
Lehrſtand *m.* učíteljski stan, učíteljstvo.
Lehrſtelle *f.* učíteljska služba, učíteljsko mesto.
Lehrſtil *m.* účbeni slòg.
Lehrſtoff *m.* učna tvarína, učno gradívo; učívo.
Lehrſtuhl *m.* učíteljska stolíca.
Lehrſtunde *f.* učna ura.
Lehrvortrag *m.* učno predávanje.
Lehrzeit *f.* čàs učénja, učni čàs.
Lehrziel *n.* učni smotèr.
Lehrzimmer *n.* učílnica.
Leib *m.* teló (telésa), truplo, živòt; Unter— trebuh; bei —e nicht po nobéni ceni! Bog obváruj! einem zu —e gehen pestíti —, pritískati koga; (das Kleidungsſtück den Oberleib bedeckend) stan, živòt; **Leib-** telésni, živótni.
Leibarzt *m.* zasébni zdravník, telésni zdravník.
Leibbinde *f.* pas, opásnica, pasílnica.
Leibchen *n.* telésce; (Kleidungsſtück) jópica, haljínčc; živótčc.
Leibeigene *m.* nevóljnik.
Leibeigenſchaft *f.* last na osébo, nevóljništvo.
leiben živéti; ſich — redíti se, debelíti se.
Leibesbeſchaffenheit, Leibesconſtitution *f.* telésna sestáva, telésnost, živòt.
Leibesbewegung *f.* telésno gíbanje, telésno krétanje; izprehòd.
Leibesbürde *f.* telésni sad.
Leibeserbe *m.* rodni dedič.
Leibesfarbe *f.* polt (-í).
Leibesfrucht *f.* spočétek, telésni plod; ſie iſt von der — entbunden povíla je.
Leibesgeſtalt *f.* postáva, rast (-í), stas.
Leibeshöhle *f.* telésna duplína.
Leibeskraft *f.* telésna moč (-í); aus — na vso moč, na vse pretége, — kriplje.
Leibespflege *f.* oskŕba živóta, negovánje živóta.
Leibesſorge *f.* skrb za teló.
Leibesſtrafe *f.* kazèn (-i) na telésu, telésna kazèn.
Leibesübung *f.* telovádba.
Leibgarde *f.* telésna straža.
Leibgardiſt *m.* telésni stražnik.
Leibgedinge *n.* dosmŕtni pridržèk, — užítèk.
Leibgurt *m.* pas, pasíca, opasíca.
leibhaft, leibhaftig živ, telésèn, utelésen; pravi, právcati, prav sam.
Leibjäger *m.* telésni lovèc.
leiblich telésèn, živótèn; (wahrhaft) pristèn, rodèn, pravi, lastèn; —er Bruder rodni brat; (fleiſchlich) mesén, poltèn.
leiblos breztelésèn.
Leibpacht *f.* dosmŕtni najèm.
Leibrente *f.* dosmŕtni prihódek.
Leibrock *m.* jopič, jópica; rokávci *pl.*, opléčèk; spodnje krílo.
Leibſchaden *m.* kila, vrèd; — haben kilav; — bekommen prevréditi se, prevzdígniti se.
Leibſchüſſel *f.* potrebnjáča.
Leibſtuhl *m.* ponóčni stolèc, sobni potrebnják, zahodnják.
Leibwache *f.* telésna straža.
Leibwäſche *f.* prtenína, živótno perílo.
Leibweh *n.* bolečína v trebúhu, ščípanje v trebúhu; ich habe — trebuh me bolí, v trebúhu me ščiplje.
Leibzwang *m.* zaprtje, zapéka.
Leiche *f.* mrlič, mrtvec, umlèc.
Leichenacker *m.* pokopalíšče, grobíšče.
leichenartig mrtváški.
Leichenbegängnis *n.* pogrèb, pogrébni izprevòd.
Leichenbegleiter *m.* pogrébec, pogrébnik.
Leichenbegleitung *f.* pogrébni izprevòd.
Leichenbeſchau *f.* oglèd mrlíča, mrlíški oglèd.
Leichenbeſchauer *m.* mrlíški oglédnik.
Leichenbeſtattung *f.* pogrèb, pokòp.
leichenblaſs bled kakor mrlič.
Leichenfeier *f.* pogrébna svečánost, bílje *pl.*
Leichenfeld *n.* mrtvíšče.
Leichengeläute *n.* pogrébno zvonjénje.
Leichengepränge *n.* pogrébni sijáj.
Leichengeruch *m.* mrtváški duh.
Leichengerüſt *n.* mrtváški oder.
Leichenkammer *f.* mrtvášnica, mrlíšnica.
Leichenkoſten *pl.* pogrébni stróški *pl.*
Leichenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, kármina, sedmínska pojédina.
Leichenöffnung *f.* razpáranje mrlíča.

Leichenpaſs *m.* mrliški popótni list, mrliška prehódnica.
Leichenpredigt *f.* pogrébni góvor.
Leichenraub *m.* rop, okrádba mrliča.
Leichenſchändung *f.* oskrúmba mrliča.
Leichenſchmaus *m.* ſ. Leichenmahl.
Leichenſtein *m.* nagróbni kamen, nagróbnik.
Leichenträger *m.* pogrébnik, pogrébec.
Leichentuch *n.* mrtváški prt, nalíčje.
Leichenverein *m.* pogrébno društvo.
Leichenwagen *m.* mrliški voz.
Leichenzug *m.* pogrébni izprevòd.
Leichnam *m.* mrlič, mrtvo truplo, mrtvec; *dem.* mrlíček.
leicht laheˊk, lehkótẽn, legótẽn, malotéžẽn; *fig.* lahkomíseln, nestanovítẽn, vetrast; — machen lájšati, lehkotíti; olájšati, zlájšati, polájšati; *impf.* o-, z-, polajševati; —er werden lehnéti (-néjem); zlájšati se, olehkotíti se.
leichten ſ. leicht machen.
leichterdings *adv.* lahkó, brez truda.
leichtfertig lahkomíseln, nepremíšljen, vétrnast. vétrast.
Leichtfertigkeit *f.* lahkomíselnost, nepremíšljenost, vétrnost.
leichtfingerig lahkih ob. urnih prstov.
leichtflüchtig brzohlápẽn.
leichtflüſſig brzotópẽn, lahko raztopẽn, lahko plavẽk, brzotálẽk. [nog.
leichtfüßig lahkonòg, urnih ob. brzih
leichtgeflügelt lahkokrìl, urnokril.
leichtgläubig lahkovérẽn, radovérẽn.
Leichtgläubigkeit *f.* lahkovérnost.
leichthin *adv.* na lahko, povŕšno.
Leichtigkeit, Leichtheit *f.* lahkóst, lehkóča, lehkóta, legóta.
leichtlebig lahkoživ.
leichtlich *adv.* lahkó, zláhkoma.
Leichtſinn *m.* lahkomíselnost, lahkomíslije, nepremíšljenost, vetrenjáštvo.
leichtſinnig lahkomíseln.
leichtweg *adv.* povŕhoma.
leid *adv.* žal, milo, ináko; es iſt mir — žal mi je; — ſein um etwas míliti se, žal biti (je) komu za kaj; es iſt mir nicht — um die Mühe ni mi žal truda; es iſt mir — um ihn žal mi je njega, zanj, smili se mi.
Leid *n.* žàl (-i), žálica, žálost, toga; (Übel) zlo, hudó; (Elend) nadlóga, reva, težáva, beda; ein — zufügen komú kaj žálega prizadéti (-dénem), *impf.* prizadévati; krivíco storíti, *impf.* délati; niemandem zu Liebe od. zu Leide brez prijáznosti ali sovráštva do koga; ein — anthun žáliti; razžáliti, *impf.* razžaljevati; — tragen žalovati.
leiden trpéti; pretrpéti, prestáti (-stojím), prenésti (-nésem), prebíti (-bóm, -bíjem); *impf.* prestájati, prenášati; (krank ſein) bolovati, boléhati; (erlauben) dopustíti, dovóliti; er kann ihn nicht — ne more ga trpéti, ne more ga glédati; Hunger — strádati. lákoto trpéti; Schaden — škodo trpéti. na izgúbi biti (sem).
Leiden *n.* trpljénje; (Schmerz) bolečína; (Trauer) žálost; mit einem — behaftet nadlóžẽn.
leidend trpèč, trpẽn; (kränklich) boléhẽn, betéžẽn; —e Form trpni položáj, trpna oblíka.
Leidende *m.* trpín, trpínec; *f.* trpínka.
Leidenſchaft *f.* strast (-i); (Begierde) pohòt, pohlèp; mit — strastno.
leidenſchaftlich strastẽn.
Leidenſchaftlichkeit *f.* strastnost.
leidenſchaftslos brezstrástẽn, nestrástẽn, brez strasti.
Leidensgefährte *m.* sotrpín. [vo).
Leidensgeſchichte *f.* trpljénje (Krisˇto-
Leidenskelch *m.* kelih trpljénja.
Leidenstag *m.* dan (dneva) trpljénja.
Leidenswoche *f.* Véliki teden.
leidentlich trpèč, trpẽn.
leider *interi.* žalibog! na žalost! — Gottes Bogú bodi potóženo!
Leider *m.* ſ. Leidende.
leidig mrzẽk, neblág, nemíl; zlovéstẽn; žálostẽn.
leidlich znosẽn, strpẽn.
Leidtragen *n.* žalovánje, žalóba.
leidtragend žalujòč.
Leidweſen *n.* žalost, žàl (-i), žalovánje, žalóba.
Leier *f.* lira; (Drehorgel) lajna, lajne *pl.*, golídra, órglice *pl.*; dieſelbe alte — stara pesẽm (-i); immer bei einer — bleiben zmerom eno gnati (ženem) ob. tróbiti ob. gosti (godem).
Leierer *m.* lájnar, golidráč.
leierförmig lirast.

Leiermann *m.* ſ. Leierer.
leiern lájnati, golidráti; *fig.* gosti (godem).
Leierſchwanz *m.* lirorépec.
Leihamt *n.* posojílni urád.
Leihanſtalt *f.* posojílnica.
Leihbibliothek *f.* posojeválna knjížnica.
leihen *tr.* posóditi, na pósodo dati (dam), v zajém dati, izposóditi; *impf.* posójati, posojevati, na pósodo dajáti; (entleihen) na pósodo vzeti (vzamem), izposóditi si; *impf.* na pósodo jemáti (jémljem), izposójati si, izposojevati si.
Leiher *m.* posodník, posojevávec; =in *f.* posodnica, posojevávka.
Leihvertrag *m.* posódbena pogódba.
leihweiſe *adv.* na pósodo, v zajém.
Leikauf *m.* likof; nadávek.
Leilach, Leilaken *n.* prestirálo (pósteljno). [lepék.
Leim *m.* klej, (lim); (Vogel—) lep,
leimen klejíti, kléjati, lepíti; sklejíti, zlepíti.
leimicht klejast.
leimig klejev, klejàt.
Leimkraut *n.* lépnica.
Leimküche *f.* kléjnica.
Leimleder *n.* mezdra, mezdrovína.
Leimmiſtel *f.* oméla.
Leimruthe *f.* límanica, lepna šíbica.
Leimſieder *m.* klejár. [kleja.
Leimſiederei *f.* klejárnica, varílnica
Leimſpindel *f.* ſ. Leimruthe.
Leimſtoff *m.* klejevína.
Leimwaſſer *n.* kléjeva voda.
Leimzucker *m.* klejev slaj.
Lein *m.* lan (-a, -ú); (Winter—) ozímec; (Sommer—) jarec; (Spät—) jesénšcak; — röſten lan godíti, lan mladíti, lan rosíti.
Leinacker *m.* laníšče.
Leinbau *m.* setév lanú.
Leinbotter *m.* ríček (ridžek); **Leinbotter-** ríčkov.
Leine *f.* konópec, vrv (-í), vože.
leinen lanén; (aus Leinwand) platnén, prtén.
Leinen, Linnen *n.* platno.
Leinengarn *n.* lanéna preja.
Leinenſtich *m.* tkalni vbòd.
Leinkraut *n.* madrónščica, lázica, žabri *pl.*
Leinkuchen *m.* lanéni kravájci *pl.*
Leinöl *n.* lanéno olje.
Leinpfad *m.* steza vlačílnica, stegne *f. pl.* (Treppelweg).
Leinſame *m.* lanéno seme (-na).
Leintuch *n.* ruha, ponjáva, prestirálo.
Leinwand *f.* platno; grobe — hodník, hodnína; feine — pražnje platno; mittelfeine — ahlánčno platno; ſehr feine — tenčica. [beléž.
Leinwandbleiche *f.* belílo za platno;
leinwanden platnén, prtén.
Leinwandhandel *m.* platnárstvo, kupčija s platnom; den — betreiben platnáriti.
Leinwandhändler *m.* platnár, platničar, trgóvec s platnom.
Leinwandhoſen *pl.* prteníce, prténe hlače *pl.* [na.
Leinwäſche *f.* platnéno perílo, prteníLeinweber *m.* tkalec.
Leinzeug *n.* lanéna —, platnéna roba, prtenína.
leiſe tih, tihótèn; lahèn, lagán, rahèl; ein —s Gehör haben teněk —, dobèr —, ostèr sluh iméti (imám), tenkó slíšati (slišim); *adv.* tiho, natíhoma, potíhoma, lahno, rahlo.
Leiſte *f.* skoba, spojka, letva, latva; (am Körper) dimlje *pl.*; (Einfaſſung) obróbek.
leiſten vršíti, činiti, délati; storíti; eine Arbeit — opráviti, storíti, dodélati; *impf.* opràvljati, délati; Bürgſchaft od. Gewähr — pórok biti (sem), porokovati, jámčiti; poróštvo dati; Dienſte — slúžiti, streči (strežem); den Eid — priséči (-séžem), *impf.* priségati; Folge — slúšati, ubógati; Genugthuung — zadostíti, *impf.* zadóščati; Hilfe — pomóči (-mórem), pomágati; Huldigung — poklóniti se; ſeine Pflicht — svojo dolžnóst storíti, izpólniti, opráviti; *impf.* izpolnjevati, opràvljati; Robot — rabótati, rabóto (tlako) délati, na rabóto (tlako) hóditi, tlačániti; Widerſtand — upréti (-prèm) se, ustáviti se; *impf.* upírati se, protíviti se, ustávljati se; eine Zahlung — pláčati, popláčati, poravnáti; *impf.* plačevati.
Leiſten *m.* kopíto; *dem.* kopítce.

Leiſtenband *n.* dímeljska vez (-i).
Leiſtenbruch *m.* dímeljna kila, kila v dimljah.
Leiſtengegend *f.* dimlje *pl.*
Leiſtenſchneider *m.* kopítar.
Leiſtung *f.* opráva, storítèv, dovršba, dajátèv, izpolnítèv, učínèk, delo; uspévèk; (Abgabe) dávščina, izplačílo.
Leiſtungseinheit *f.* enóta učínka, enóta storítve.
leiſtungsfähig zmožèn kaj storíti.
Leiſtungsfähigkeit *f.* zmožnost kaj storíti; storílna sposóbnost.
Leiſtungsperiode *f.* doba oprávljanja.
Leiſtungspflicht *f.* dolžnóst kaj opráviti, izpolnílna dolžnost.
Leitarm *m.* vójnica.
Leitartikel *m.* uvódni členek.
Leitband *n.* povódèc.
Leitbarkeit *f.* (der Wärme) vodljívost.
Leitcurve *f.* (krivúlja) vodívka. [(-i).
Leite *f.* (Gegend) brežína, breg, rebèr
leiten vóditi, vesti (vedem), prevájati; (führen) péljati (peljem); privésti, pripéljati; (weiſen) napótiti, odpráviti; (lenken) ravnáti, obráčati, vládati; (ein Geſchäft) oskrbovati, upráv-ljati; auf den rechten Weg — na pravo pot pripéljati, obrníti, napótiti; (das Waſſer) napéljati, razpéljati; *impf.* napeljevati, razpeljevati.
leitend vodèč, vodílen, vodèn; der —e Faden nit (-i) vodníca.
Leiter *m.* vodítelj, vodja, vodník; prevódnik; napeljevávec.
Leiter *f.* lestva, léstvica; (einarmig) laza.
Leiterbaum *m.* léstvenik.
Leiterin *f.* vodíteljica, vodníca.
Leiterſprenze *f.* razpérnica.
Leiterſproſſe *f.* klin, špriklja.
Leiterwagen *m.* léstveni voz, voz z léstvami, (lójtrnice *pl.*).
Leitfaden *m.* vodílo, navodílo, navòd, napótèk; nit (-i) vodníca.
leitfähig prevodljív.
Leitfähigkeit *f.* prevodljívost.
Leitgraben *m.* jarèk, zdrážnica. [cem.
Leithammel *m.* zvončár, ovèn z zvon-
Leitlinie *f.* črta vodníca.
Leitmann *m.* (bei der Feuerwehr) vodítelj, vodèc, vojarín.
Leitſeil *n.* vajet, vaje *pl.*, vojka, vójnica; (Halfter) povódèc.
Leitſtange *f.* krmílni drog.
Leitſtern *m.* zvezda vodnica.
Leitſtrahl *m.* (črta) prevódnica.
Leitung *f.* vodítèv, vodba, vodstvo: upráva; napeljevánje, napeljáva: *(phys.)* prevòd, tokovòd.
Leitungsdraht *m.* prevódna žica, žica vodníca.
Leitungsfähigkeit *f.* vodljívost.
Leitungsregel *f.* vodílo, ravnílo.
Leitungsvermögen *n.* prevodljívost.
Leitungswiderſtand *m.* vodílni upòr, upòr prevódu.
Leitwerk *n.* vodílna —, odvajálna napráva.
Leitzaum *m.* uzda.
Lemming *m.* leming, postrúšnik.
Lende *f.* ledje; kolk, bedro.
Lendenarterie *f.* lédvena odvódnica.
Lendenbraten *m.* lédvena pečénka, poledvica, riba.
Lendengegend *f.* oblédje, ledje; (äußere) bedra *pl.* [jih.
lendenlahm izkólčen, polómljen v led-
Lendenmuskel *m.* lédvena míšica.
Lendenwirbel *m.* lédveno vreténce.
lenkbar okretljív, vodljív, voděn.
Lenkbarkeit *f.* okretljívost.
lenken vóditi, ravnáti, krmiti, obráčati, vládati, nagíbati (-gíbljem); obrníti, nágniti, nakréniti; (Schiff) krmiti, krmáriti, strúmljati; zakrmiti.
Lenker *m.* vodítelj, vodník, vladávec; krmár; =in *f.* vodíteljica, vodnica.
lenkſam okrétljív, vodljív, voděn; poslúšen; voljèn.
Lenkſamkeit *f.* okretljívost, vodljívost; poslúšnost; voljnost.
Lenkſchemel *m.* polza, rédnik.
Lenkzaum *m.* brzda, uzda; den — anlegen obrzdáti, zauzdáti.
Lenz *m.* pomlád (-i), spomlád (-i). vigred (-i), mladolétje.
Lenzalter *n.* mladóst, mladóstnost.
lenzen kopnéti; razcvétati se; razcvésti (-cvetèm) se; es lenzt pomlád se bliža, pomlád prihája.
Lenzmonat *m.* ſ. März.
Lerche *f.* škrjánec, skrljec; (lávdica, lévica); Lerchen- škrjáncji, škrjánski.

Lerchenfalk *m.* skobčc.
Lerchenſtrich *m.* škrjánčji lèt; lov (-í) na škrjánce.
Lernbegier, =begierde *f.* ukažéljnost.
lernbegierig ukažéljèn.
Lerneifer *m.* vnétost —, goréčnost v učénju, vnema za učénje.
lernen učíti se; naučíti se; **auswendig** — naizúst ob. na pamet se učíti.
Lernen *n.* učénje, uk.
Lernfreiheit *f.* svobóda učénja.
lernſchen ukomfzèn.
Leſart *f.* (razno) besedílo.
leſbar bralèn, čitèn.
Leſe *f.* bira, bratêv, branje; (**Wein—**) trgátêv, bratêv, berba, (bendíma); (**das Geleſene**) nabírek, nabíra, zbrav (-í).
Leſeart *f.* načîn čítanja, — branja.
Leſebrett *n.* (**am Webſtuhl**) snoválnica.
Leſebuch *n.* čítanka, berílo.
Leſehalle *f.* čitálnica, brálnica.
Leſekreis *m.* čitáteljstvo.
Leſeluſt *f.* veselje do branja.
leſen brati (berem), čítati; prebráti, prečítati; (**ſammeln**) brati (berem); nabráti, skupíti; *impf.* nabírati, zbírati, skúpljati; **Wein —** trgati, brati; obtrgati, obráti; *impf.* obtrgovati, obírati; (**reinigen**) čístiti, trébiti; **Ähren —** pábrkovati, lávkati, klasjé pobírati.
Leſen *n.* branje, čítanje.
leſenswert branja —, čítanja vredèn.
Leſeprobe *f.* poskús čítanja, čítanje za poskús.
Leſepublicum *n.* čitátelji *pl.*, bravci *pl.*, čitáteljstvo.
Leſer *m.* čitátelj, bravèc; (**Sammler**) pobiráč, nabirátelj, beráč; **=in** *f.* čitáteljica, bravka; (**Sammlerin**) pobíravka, nabiráteljica, beračíca.
leſerlich bralèn, čitálèn, čitèn.
Leſeſaal *m.* bralna soba, čitálnica, brálnica.
Leſeſtück *n.* berílo.
Leſeverein *m.* bralno društvo, čitálniško društvo.
Leſewelt *f.* ſ. **Leſepublicum.** [branja.
Leſezeit *f.* bratêv, branje, trgátêv, čas
Leſezimmer *n.* ſ. **Leſeſaal.**
Lethargie *f.* mrtvíca, mrtvíčnost, mrtvílo, drémež; **mit — behaftet** mrtvíčèn.
Letten *m.* brna; ſ. **Lehm.**
Letter *f.* črka, písménka, písme (-éna).
Lettermetall *n.* pismenovína.
lettig, lettig ſ. **lehmicht, lehmig.**
Lette *f.* okrépa, poživèk; zabáva; (**Abſchied**) odhódnja, razhódnja.
letzen krepčáti, krepíti; okrepčáti. okrepíti, poživíti; *impf.* okrepčávati, poživljati; veselíti; razveselíti; **ſich —** slovíti se; poslovíti se; *impf.* poslávljati se.
letzt poslédnji, zadnji, skrajnji; **zum letztenmale** poslédnjikrat, zádnjikrat, zadnjič, poslédnjič; **zu guter —** nazádnje, najposléj, napósled, končno; **in den letzten Zügen liegen** umírati, mreti (mrèm), sklépati; **das letzte Gericht** sodnji dan (dneva); **die letzte Ölung** sveto olje.
letztens *adv.* zadnjič; (**jüngſt**) óni dan, ondan, nedávno, ónkrat; slednjič, poslédnjič, končno. [nèc.
Letztgeborene *m.* mezínèc, zadnjerojé-
letzthin *adv.* ſ. **letztens** (**jüngſt**).
letztjährig lanski, lánskega leta, pretóklega leta. [minúl.
letztverfloſſen ravno pretékèl, ravno
letztwillig *adv.* po poslédnji volji; **—e Verfügung** odrédba poslédnje vólje, poslédnja volja.
Leu *m.* ſ. **Löwe.**
Leuchte *f.* svetílo, svetílnica.
leuchten svétiti; posvétiti; (**v. Augen**) sijáti (sijem), plamíkati, svétiti se; (**v. d. Sonne, d. Monde**) sijáti (sijem), svétiti; (**v. Sternen**) svétiti se, žaréti, migljáti, igráti, leskétati (-ám, -éčem) se; (**ſchwach**) brléti, mrléti; **das Meer leuchtet** morje se svetlíka; **das Wetter leuchtet** bliska se, plamíka, drníce igrájo. [rèč.
leuchtend svetèl; svetèč, migljajòč, ža-
Leuchter *m.* svéčnik, svetílnik; (**Perſon**) svetívèc; **=in** *f.* svetívka.
Leuchtgas *n.* svečávni —, svetílni plin.
Leuchtkäfer *m.* kresnica, svetlica, ivánjščica, blískalica (búskalica).
Leuchtkraft *f.* svetljívost, svetílnost.
Leuchtmaterial *n.* svetílo, svečáva.
Leuchtſpan *m.* treska, treska.
Leuchtſtein *m.* samosíj.
Leuchtthurm *m.* stolp svetílnik, maják.

leugbar tajílen, tajiv.

leugnen tajíti, níkati; utajíti, zaníkati; *impf.* u-, pritajevati, zanikovati; (anfechten) izpodbíjati, pobíjati.

Leugnen *n.* tajítev, tajba.

Leugner *m.* tajívec, tajec; Gottes— bogotájec; =in *f.* tajívka, tajica; Gottes— bogotájka.

Leugnung *f.* ſ. Leugnen.

Leumund *m.* glas, imé (-na) pri ljudéh; der gute — dobro imé; der böſe — slabo imé. [su.

Leumundszeugnis *n.* izpričeválo o gla-

Leute *pl.* ljudjé *pl.*; *coll.* ljud, ljudstvo, svet.

leuteſcheu odljúden; (v. Vieh) bezljiv, bezíkav.

Leuteſcheu *f.* odljúdnost; (v. Vieh) bezljívost, bezíkavost.

leutſelig priljúden, vljúden, družen, družljiv.

Leutſeligkeit *f.* priljúdnost, vljúdnost, družnost, družljívost.

Levante *f.* jútrovo, vzhòd; Mala Azija.

Levit *m.* levít.

Levitenkleid *n.* dalmátika, slúžnica.

Leykoje *f.* šebój.

lexikaliſch slovárski.

Lexikograph *m.* slovárnik, slovárščak, slovarjepísec, slovnikár. [písje.

Lexikographie *f.* slovárstvo, slovarje-

Lexikon *n.* slovár, slovník, besednják.

Libelle *f.* kačji pastír; ſ. Waſſerwage.

liberal (freiſinnig) svobodnomíseln, svobodoljúben, svobodnjáški, liberálen; ſ. freigebig.

Liberalismus *m.* svobodnomíselnost, svobodnjáštvo, liberalízem.

Liberalität *f.* ſ. Freigebigkeit.

Licenz *f.* dopustílo, dovolílo, pravíca; poetiſche — pésniška prostóst.

Licenzgebür *f.* dopustnína.

licenziert dopuščen.

Licenzierungscommiſſion *f.* dopustílna komisíja. [list.

Licenzſchein *m.* dopústnica, dopustílni

licht svetél, svetlóben; (v. Verſtande) bistər, jasen; —er Zwiſchenraum izpreúmljaj, jasni trenótek; —e Augenblicke ob. Zwiſchenzeiten jasna trenótja, jasni preslédki; —er Tag beli dan (dneva); es wird — svita se, daní se, svetlí se, prizárja; im Lichten v notranji odprtíni, v svetlóbni odprtíni.

Licht *n.* (eines brennenden Körpers) luč (-i); svetlóba, svetlóst, svetlína; (eines leuchtenden Körpers) svetílo, svečáva; *dem.* lučca, lučka; jemandem im —e ſtehen zaslánjati komu, zaslépljati; jemanden hinters — führen prevàriti koga, trápiti koga; jetzt erſt geht ihm ein — auf zdaj šele se mu je posvetílo v glavi; zdaj šele se je zavédel; bei anbrechendem —e ob svitu, ob zarji, ko dan napóči.

Lichtbild *n.* svetlopis.

Lichte *f.* svetlína, svetlóba, sij.

lichtempfindlich občutljiv za svetlóbo, svetločútən.

lichten svetlíti; razsvetlíti, razsvétiti; *impf.* razsvetljevati, razsvečevati; (den Wald) réditi, rédčiti; preréditi, izrédčiti, pretrébiti, iztrébiti; den Anker — sidro vzdígniti, odríniti; (das Schiff) raztovoríti; ſich — jasníti se, brísati (briše) se, svetlíti se, vedríti se; ujasníti se, izjasníti se, ubrísati se, razsvetlíti se, izvedríti se; gelichtete Stelle im Walde jasa.

Lichtenbreite *f.* širína svetlóbe.

Lichtentwicklung *f.* razvòj svetlóbe, razvítək svetlóbe. [noma.

lichterloh *adv.* s pláménom, plamélichtfrei brez luči.

Lichtfreund *m.* prijátelj svetlóbe.

Lichtfuchs *m.* ridžan, ridžek.

Lichtfunken *m.* iskra, iskrica.

lichtgelb svetlorumèn.

Lichtgießer *m.* svéčar.

Lichtgießerei *f.* svéčarstvo; — betreiben svečáriti.

Lichtglanz *m.* lèsk, blesk, svit, sij.

Lichthof *m.* dvoríšče z vrhno svetlóbo.

Lichtholz *n.* lučnik, les za luč, les za traké, lučevína.

Lichtkreis *m.* svetlóbni krog.

Lichtlehre *f.* nauk o svetlóbi.

Lichtmaſſe *f.* mnoštvo svetlóbe.

Lichtmeer *n.* neizmérna svetlóba, morje svetlóbe.

Lichtmeſſe *f.* svéčnica.

Lichtmeſſer *m.* svetlomèr.

Lichtmeſskerze *f.* svéčnična voščenica, — voščénka.

Lichtmeſſung *f.* mérjenje svetlóbe, svetlomérje.
Lichtmeteor *n.* svetlóbni meteór.
Lichtnelke *f.* lučica.
Lichtöffnung *f.* odprtína za svetlóbo.
Lichtputze *f.*, **Lichtſchere** *f.* usekálnik, utrinjáč, utrinjálo, ščipèc.
Lichtputzer *m.* utrinjavèc.
lichtreich presvétěl, poln svetlóbe.
Lichtreich *n.* kraljéstvo svetlóbe.
Lichtſchein *m.* sij, svit, žar.
lichtſcheu bojèč se svetlóbe; potúhnjen, poníglav.
Lichtſchirm *m.* sénčnik, senčílo.
Lichtſchnuppe *f.* utrínek, žarín; *coll.* žarínje; es fiel eine — zvezda se je utrnila od. potočila.
Lichtſeite *f.* svetla stran (-í).
Lichtſpan *m.* treskà, treskà.
Lichtſtärke *f.* jákost svetlóbe, svetlóbna jakost.
Lichtſtoff *m.* svetívo, svetlovína.
Lichtſtrahl *m.* žarek, žar; trak.
Lichtträger *m.* svetívec, svetlonóšec.
Lichtungsbreite *f.* svetlóbna širína.
Lichtwandlung *f.* mena svetlóbe.
Lichtwelle *f.* svetlóbni val.
Lichtzieher *m.* svéčar.
licitando *adv.* po dražbi, po licitáciji.
Licitant *m.* drážbenik.
Licitation *f.* dražba, licitácija; **Licitations-** drážbeni; **=erlös** *m.* drážbeno izkupílo; **=protokoll** *n.* drážbeni zapísnik; **=weg** *m.* drážbeni pot; im —e etwas verkaufen od. an ſich bringen drážbenim potom kaj prodáti ali kúpiti.
licitieren po dražbi prodáti, *impf.* prodájati; (kaufen) po dražbi kúpiti, *impf.* kupovati; licitírati.
lieb ljub, mil, drag; prijétěn, ljubezniv; — haben ljúbiti, ràd iméti (imám); — gewinnen vzljúbiti, priljúbiti si; — gewonnen werden prikúpiti se, priljúbiti se; — werden omiléti, omíliti se; jmdm. etw. zuliebe thun komu ljubáv storíti; ich möchte lieber jaz bi rajši; den ganzen —en Tag ves ljubi dan (dneva), ves božji dan; du lieber Gott o moj Bog, mili Bog!
liebäugeln zaljúbljeno glédati, spogledovati se, z očmi se lovíti, namigovati se.
Liebchen *n.* míljenica, míljenka, ljuba, ljúbica; mein — mílica moja, dúšica moja, srce moje; (männl.) míljenec, ljubček, milček.
Liebden, Euer — Vaša ljúbeznost.
Liebe *f.* ljubézen (-i), ljubáv (-i); *fig.* veselje, radost; in Liebe entbrennen vzljúbiti, zaljúbiti se, ljubézni vneti (vnámem) se.
liebeathmend v ljubézni živèč, za ljubézen živèč.
Liebegefühl *n.* čut ljubézni.
liebeglühend ljubézni gorèč.
liebeleer brez ljubézni.
Liebelei *f.* ljubkovánje, ljubovánje, dragovánje, milkovánje.
liebeln ljubkovati, dragovati, milkovati.
liebelos brez ljubézni.
lieben ljúbiti, rad iméti (imám).
Lieben *n.* ljúbljenje, ljubézen (-i).
liebenswürdig ljubezniv.
Liebenswürdigkeit *f.* ljubeznívost.
Liebesapfel *m.* rajsko jábolko, paradížnica.
Liebesband *n.* vez (-í) ljubézni, ljubávna vez.
Liebesbeweis *m.* dokàz ljubézni. ljubávni dokàz.
Liebesblick *m.* ljubézenski poglèd, zaljúbljeni poglèd.
Liebesbrief *m.* ljubávno pismo.
Liebesdienſt *m.* ljubáv (-i), uslúga.
Liebeserklärung *f.* ljubávna izjáva; jmdm. eine — machen svojo ljubézen izjáviti, svoje srce odkríti (-kríjem).
Liebesflamme *f.* goréča ljubézen (-i), plam ljubézni.
Liebesgedicht *n.* ljubávna pesém (-i), zaljúbljena pesém.
Liebesgott *m.* bog ljubézni; Lelj; (b. d. Römern) Kupido, Amor.
Liebesgöttin *f.* bogínja ljubézni; Lada; (bei den Römern) Vénera.
Liebeshandel *m.* ljubovánje, ljubávna spletka.
Liebesluſt *f.* ljubávna slast (-i), ljubávno razkóšje.
Liebesmahl *n.* brátovska miza, ljubéznica; das — Chriſti poslédnja večérja.
Liebesnarr *m.* zatelebánec, zaljúbljeni bedák.
Liebesopfer *n.* žrtév ljubávi.

Liebespaar *n.* ljubávna dvojíca. zaljúbljenca *dual.*

Liebespfand *n.* zastáva ljubézni; ljubávna zastáva. jamstvo ljubávi.

Liebestrank *m.* ljubávni napítěk, ljubávni popívěk.

Liebesverhältnis *n.* ljubávno razmérje, ljubávno znánje, ljubézen (-i).

Liebeswerk *n.* ljubávno delo, ljudomílo delo; bogoljúbno delo.

Liebeszeichen *n.* známenje —, znak ljubezni.

liebevoll ljubezniv, mil, ljubézni poln.

Liebhaber *m.* ljubóvnik, ljubímec; ljubítelj; =ei *f.* ljubíteljstvo; posébno veselje; =in *f.* ljubóvnica, ljúbica; ljubíteljica.

Liebhaberrolle *f.* vlóga ljubóvnika.

liebkosen bóžati, dragovati, ljúbkati; pobóžati; (schmeicheln) dobríkati se, sladkáti se, láskati se.

Liebkoser *m.* ljúbkavec; laskátelj, sladkáč.

Liebkosung *f.* ljúbkanje, bóžanje, dragovánje; láskanje, sladkánje.

lieblich ljubèk, mil, drážestěn; — klingend milozvók.

Lieblichkeit *f.* ljubkost, milína, dražest (-i), ljúbeznost.

Liebling *m.* ljubčék, ljúbljenec, ljúbljenček, míljenec, ljubímec; **Lieblings-** najljúbši, priljúbljeni.

Lieblingssessen *n.* najljúbša jed (-i).

Lieblingsvorstellung *f.* priljúbljena —, omiléla misél (-i).

Lieblingswunsch *m.* najvéčja želja.

lieblos nemíl, nemilosrčen, trdosrčen.

Lieblosigkeit *f.* nemílost, nemilosrčnost, trdosrčnost.

liebreich ljubezniv, ljubézni poln, mil, ljudomil.

Liebreiz *m.* milína, milóta, milóba, mičnost, míkavnost, ljubkost, dražest (-i).

Liebschaft *f.* ljubézen (-i); zaljúbljenost; ljubávno znanje.

Liebste *m.* u. *f.* s. Liebchen.

Liebstöckel *n.* lúštrek, luštek.

Lied *n.* pesém (-i), pesèn (-i), pesma, popévka; *dem.* pésemca, pésmica; (Gesang) petje; spèv; ein — anstimmen zapéti (-pójem).

liedeln okrógle peti (pojem) od. pévati.

Liederbuch *n.* pesmarica, spévnik.

Liederdichter *m.* pesmár, zlagátelj pesmi.

liederlich zanikarèn, nemárèn, len, lenóbèn; malopríden; (ausgelassen) razuzdán; — werden zanemáriti se; poléniti se; izpríditi se.

Liederliche *m.* zanikarnež, nemárnež, lenúh, lenè (-éta); malopridnež; razuzdánec; *f.* zaníkarnica, nemárnica; malopridnica, (lajdra); razuzdánka.

Liederlichkeit *f.* zanikarnost, nemárnost, lenóba; malopridnost; razuzdánost.

Liedersammlung *f.* pésemska zbirka, pesmarica.

Liedertafel *f.* pevsko društvo.

Liedlohn *m.* (Gesindelohn) zaslúžek, mezda, služábnikovo plačílo.

Lieferant *m.* dobavítelj, dobavljáč, zalagátelj.

liefern dobáviti, založíti; *impf.* dobávljati, zalágati; (schicken) poslati (pošljem), *impf.* pošíljati; eine Arbeit — izgotóviti, dogotóviti, dodélati; *impf.* iz-, dogotávljati, dodelávati; (ab—) oddáti, izročíti, dostáviti; *impf.* oddájati, izročevati, dostávljati; eine Schlacht — udáriti se, sprijéti (sprimem) se s kom; *impf.* biti (bijem) se, bòj biti, bòj bojevati.

Lieferschein *m.* pošiljálni list, dobávnica.

Lieferung *f.* dobáva, zaláganje, dajátěv, pošiljátěv; (Heft) zvezèk, sešítek.

Lieferungsbedingung *f.* dobávni pogòj.

Lieferungscontract *m.* dobávna pogódba, pogódba o zaláganju.

Lieferungsort *m.* dobavíšče, dobávno mestó; mesto pošiljátve.

Lieferungszeit *f.* dobávni čas, čàs odáje.

Liegegeld *n.* skladnína.

Liegehang *m.* (*turn.*) ležna vesa.

liegen léžati (ležím); (oft) polégati; (von Orten) státi (stojím), biti (sem); es liegt mir nichts daran nič ne maram za to, za to mi ni mar, ni mi za to; es liegt mir viel daran mnogo mi je do tega; an dir liegt es ti si kriv; na tebi je; es liegt bei ihm v njegóvi moči je; ein wenig — poléžati (poležím); — bleiben oblégati; — lassen

pustíti, *impf.* púščati; zugrunde — biti vzròk, biti podstáva.

Liegen *n.* lega, leža, ležánje.

liegend ležèč; —es Gut s. Liegenschaft.

Liegenschaft *f.* nepremíčno blagó, — posésto, nepremičnína.

Lieger *m.* ležúh, poležúh, polegáč.

Liegestütz *m.* *(turn.)* ležna opóra.

Lieschgras *n.* *(Phleum pratense)* svinjski rep, pasji rep.

Lieutenant (**Leutnant**) *m.* poróčnik. (lájtnant).

Liga *f.* zveza.

Lignin *n.* s. Holzfaser. [nit.

Lignit *m.* lesénasti rjavi premog, lig-

Lignster *m.* (gemeiner Hartriegel, Rainweide) kosteníka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les; =**schwärmer** *m.* kosteníčar, kosteníkov veščec.

lilafärbig lílast.

Lilie *f.* lílija, límbar; **Lilien-** lílijev, límbarjev.

lilienartig lílijast; —e Gewächse (Schwertlilien) *pl.* perúnike *pl.*

Liliengewand *n.* belo oblačílo, lílijasto oblačílo.

Lilienöl *n.* límbarjevo olje.

lilienweiß bel kakor lílija. [ustju.

Liman *m.* liman, zaliv ob rečnem

Limitation *f.* omejítěv, utesnítěv; določítěv.

limitativ mejílěn, stesnjujòč.

limitieren mejíti, stesnjevati; omejíti, *impf.* omejevati; dolóčiti.

Limitum *n.* (limitierter Preis) dolóčena cena, neprestópna cena.

Linde *f.* lipa; *dem.* lípica; **Linden-** lipov. [cvetje.

Lindenblüte *f.* lipov cvet; *coll.* lípovo

Lindenholz *n.* lipov les, lípovina.

Lindenwald *m.* lipov gozd, lípovje.

Linderer *m.* olajševátelj, polajševávěc; tolažítelj, tešítelj.

Linderin *f.* olajševáteljica, polajševávka; tolažíteljica, tešíteljica.

lindern lájšati, lehkotíti, lehčáti; o-, po-, zlájšati, o-, po-, zlehkotíti, o-, po-, zlehčáti; *impf.* z-, polajševati, polehčevati; téšiti, tolážiti; hladíti; utolážiti, utéšiti; (das Licht) omehčávati; sich — ponéhati, odléči (-léžem); *impf.* ponehovati, odlégati.

Linderung *f.* lajšáva, po-, zlajšáva, olájšba, polájšěk, polajšílo, hladílo; utéha. [kón.

Lindwurm *m.* zmaj, zmij, pozòj, dra-

Lineal *n.* ravnílo, črtalo.

linealisch črtálast, lineálěn.

Lineamente *pl.* črte *pl.*, potéze *pl.*

Lineareinheit *f.* lineárna —, dolgóstna edníca, enóta. [zína.

Lineargeschwindigkeit *f.* enomérna br-

Linguist *m.* jezikoslóvěc.

Linguistik *f.* jezikoslóvje.

linguistisch jezikoslóvěn.

Linie *f.* črta, potéza, línija; proga; (Zeile) vrsta, red (-í), reděk; (Abstammung) rod, koléno, vrsta; aufsteigende, absteigende — navzgórnja —, navzdólnja vrsta, navzgórnje —, navzdólnje koléno; in gerader —, in der Seitenlinie (verwandt) v ravnem —, postránskem rodu; (milit.) línija, redna —, redóvna vojska. [ski.

Liniendienst *m.* služba v redóvni voj-

linienförmig črtast, prógast.

Linienschiff *n.* redóvna ladja.

Linientruppen *pl.* redna vojska, redóvna vojska.

linieren črtati; načrtati.

link lev, levíčěn; —e Hand levíca, leva roka; zur Linken na levíci.

linkerseits *adv.* na levi; na levo.

Linkhand *m.* s. Linkhändige.

linkhändig levíčěn.

Linkhändige *m.* levíčnik, levíčar; *f.* levičnica.

linkisch okórěn, neokrétěn, neróděn, štórkljast.

links *adv.* na levo, v levo; na levi, na levíci.

linksseitig lev, levostránski.

linksum *adv.* na levo, na levo okròg; linksum! na levo kreni!

Linnen *n.* s. Leinwand.

linnen platnén, prtén.

Linnenzeug *n.* platnína, prtenína, platnéna —, prténa roba.

Linse *f.* leča; *dem.* léčica; **Linsen-** lečni, léčnat.

Linsenacker *m.* léčišče.

linsenförmig léčast.

Linsengericht *n.* kúhana leča. lečna jed (-í).

Linſenſtroh *n.* léčevina, lečna slama.
Linſenſuppe *f.* léčnata juha, juha z vkúhano lečo.
Lippe *f.* ústnica, ustna, ustno; **Lippenuſtni**, ustnat.
Lippenblüte *f.* ústnati cvet, — veneč.
lippenblütig ústnatega cveta.
Lippenblütler *m.* ústnatica.
Lippenlaut *m.* ústnik, ústničnik.
Liqueur (Likör) *m.* žganina, páljenka, likér.
liquid (klar erwieſen) izpričan, jasěn; (richtig geſtellt) ugotóvljen, v plačo dospěl, likvidén.
Liquidant *m.* tožéči úpnik.
Liquidat *m.* tóženi dolžník.
Liquidation *f.* ugotovítěv, ugotovílo, likvidácija; (Schuldenabzahlung) izplačílo dolgóv.
Liquidator *m.* ugotovítelj, likvidator.
liquidieren ugotóviti, likvidírati; *impf.* ugotávljati, ugotovljevati; (abzahlen) izpláčati dolg; eine Caſſe — blagájnico preglédati.
Liquidierung *f.* ugotóvba, ugotovljevánje; **Liquidierungs-** ugotovílni, likvidacíjski.
Liquidſtellung *f.* ſ. Liquidation.
Liſpel *m.* šepèt.
Liſpeler *m.* šepetáč, šepetávec.
liſpeln šepetáti (-ám, -éčem); za-, pošepetáti; čebljáti; (ſäuſeln) šumljáti, šumotljáti, šušljáti, žuboríti.
Liſt *f.* lèst (-í), zvijáča, prevára, kovárstvo, lokávstvo, lokávščina, prekánjenost. [izkàz.
Liſte *f.* imeník, zaznáměk, zapísěk,
liſtig lokàv, prekánjen, zvit, zavít, zvijáčen, zvitorèp, kovárěn, lestěn, premetèn, pretkán.
Liſtige *m.* zvijáčnik, kovárnik, zvitorépec, zviti ptič; *f.* zvijáčnica, kovárnica.
Litanei *f.* litanije *pl.*
literariſch slóvstven, književen, književen, literárěn.
Literat *m.* knjížnik, slóvstvenik, pisátelj, literát.
Literatur *f.* slovstvo, književnost, knjištvo, literatúra. [vína.
Literaturgeſchichte *f.* slóvstvena zgodo-
Literaturzeitung *f.* slóvstveni časnik.
Lithochromie *f.* barvotísk.
Lithograph *m.* kamenopísec, kamenotiskár, litograf.
Lithographie *f.* kamenopis, kamenotisk, litografija; (Anſtalt) kamenotiskárnica.
lithographiſch kamenopísěn, kamenotiskověn, litográfski.
Lithophag *m.* kamenojédec.
Lithophyten *pl.* okamenéle rastline *pl.*
Litorale *n.* primórje, primórsko (-ega).
Liturgie *f.* cerkvéni obrédi *pl.*, liturgija; (Gottesdienſt) služba božja.
Liturgik *f.* obredoslóvje, litúrgika.
liturgiſch obréděn, obredoslóvěn, litúrgičěn.
Litze *f.* prámen, strémen, plet.
Livree *f.* livréja, služábniška oprava.
Lob *n.* hvala, pohvála; (Ruhm) slava. čast (-í), díka; übertriebenes — prehvála.
lobbegierig hvaležéljěn.
loben hváliti; pohváliti; (preiſen) slavíti, veličati; poslavíti, povelíčati; *impf.* preslávljati, poveličevati, povzdigovati.
lobenswert, lobenswürdig hvalěn, hvalevréden, častivréden.
Lober *m.* hvalítelj, hvalívec; **=in** *f.* hvalíteljica, hvalívka.
Lobeserhebung *f.* hvalítěv, hváljenje, povzdigovánje, poveličevánje.
Lobgeſang *m.* hvalospèv, slavospèv.
lobgierig hvaležéljěn, — lákoměn.
Lobhudelei *f.* hvalísanje, prevelíka ob. nezaslúžena hvala.
lobhudeln hvalísati.
Lobhudler *m.* hvalísavec, hvalísar, hvalè (-éta).
löblich hvalěn, hvalevréden; (als Titel) slavěn; hoch— preslávěn.
Löblichkeit *f.* hvalevrédnost, hvalnost.
Loblied *n.* hvalna pesěm (-i), hválnica.
lobpreiſen slaviti, veličiti, velíčati, díčiti.
Lobrede *f.* pohválni góvor, pohvála.
Lobredner *m.* pohválnik, hvalítelj.
lobreich hvalěn, hvalovít.
Lobſänger *m.* hvalopévec.
Lobſchrift *f.* pohválnica, hvalopis.
lobſingen ſ. lobpreiſen. [lèn.
local mestěn, krajěn, krájevěn, lokálocal *m.* mestnik, mestni sklòn.

Localarmenfonds *m.* krájevni ubóžni zaklàd. [sta.
Localaugenſchein *m.* oglèd na licu me-
Localbahn *f.* lokálna železnica.
Localcommiſſion *f.* krájevna komisíja.
Locale *n.* próstor, mestnost; lokál.
Localie *f.* lokalija, pódfara.
localiſieren porazméstiti; kraju primérno priredíti; (das Feuer) omejíti.
Localiſierung *f.* porazmestílo; omejítëv; lokalizácija.
Localismus *m.* krajíca, okóličnica, lokalízëm. [list.
Localiſt *m.* duhóvni upravítelj, loka-
Localität *f.* mestnost, prostoríšče.
Localpoliʒei *f.* krájevna policíja.
Localpreis *m.* mestna ob. krajna cena.
Localumſtand *m.* krajna okólnost, — okóliščina.
Localverhältniſſe *pl.* krájevne razmére.
Localverkehr *m.* krájevni promèt.
Location *f.* razporédba, lokácija.
Loch *n.* luknja; votlína, jama, rupa; zijávka, brezno; (ſchlechte Wohnung) bezníca, luknja; ein — machen izljuknjáti, preluknjáti; ſich ein — in den Kopf ſchlagen glavo si prebíti (-bíjem).
Lochbaum *m.* mejník; ſ. Lachbaum.
Lochbeitel *m.* dolbílo.
Locheiſen *n.* rtáč.
löcheln lúknjičati, lúknjice délati, predírati; prelúknjičati, lúknjice narediti; gelöchelte Haſelnuſs lúknjičasti —, píškavi lešnik.
lochen luknjáti, luknjo délati, vŕtati; iz-, preluknjáti, luknjo narediti, — izvŕtati; einen Baum — drevó izšúpiti, — izdólbsti (-dólbem).
löcherig lúknjast, lúknjičast, jamast, jámičast, rupast.
löchern preluknjáti, prebíti (-bíjem).
Löcherpilʒ *m.* lúknjičasta gliva.
Lochhauer *m.* prebijáč.
Lochſtein *m.* mejník.
Lochʒirkel *m.* votlínsko šestílo.
Locke *f.* koděr, vítica; *dem.* kódrc; (Lockſpeiſe) vaba, vada.
locken vábiti, mámiti; das Haar — kodráti; skodráti; e. Kind — péstovati.
lockend vabéč, vabljiv, mamljiv.
Lockenhaar *n.* kódrasti lasjé, kodri *pl.*
lockenhaarig kodrolàs, vitolàs.
lockenreich kódrast, kódrav.
locker rahël, prhék; (v. Eiſen) pleniv; (nicht ſtraff) ohlápen; (ſchütter) redék; — es Erdreich rahla —, prhka —, sipka prst (-f), ráhlica; — machen rahljáti; zrahljáti, prerahljáti; *fig.* lahkomíseln, razuzdán.
Locker *m.* vabívec, vabič, vabnik.
Lockerheit *f.* ráhlost, rahlóta, prhkóst; plenívost; ohlápnost, redkost; lahkomíselnost, razuzdánost.
Lockerin *f.* vabíca, vábnica; (Kindsmagd) péstunja.
lockern *tr.* rahljáti; z-, raz-, porahljáti; *intr.* (locker werden) odnéhati, popustíti; *impf.* odnehovati, popúščati; rahlíti se; zrahlíti se.
Lockmittel *n.* vabílo, mamílo, privába.
Lockſpeiſe *f.* vaba, vada.
Lockung *f.* vábljenje, vabílo, vaba.
Lockvogel *m.* vabnik, zovník, zovíca.
Locomotive *n.*, -e *f.* hlapón, parni voz, parovòz, samovòz, lokomotíva.
Lode *f.* capa; (am Baume) letni odrástëk, letorást (-i), mladíka; kolénce; (jung. Laubholʒ) šibje, brstje, mladóvje.
Loden *m.* siróvo —, neváljano suknò, ráševina. [(-i).
Loderaſche *f.* přhavica, prhávka, prhál
lodern plapoláti, trpoléti, buhtéti, švígati, z zubljem goréti.
Löffel *m.* žlica; *dem.* žlíčica; (Haſenohr) zajčje uhó (ušésa).
Löffeleiſen *n.* žličasto dleto.
Löffelente *f.* žličarica.
Löffelgeſtell *n.* žličnik, žličnjak.
Löffelmacher *m.* žlíčar.
Löffelreiher *m.* žličarka, bela lopátka.
löffelweiſe *adv.* po žlici, po žlicah.
Logarithmentafel *f.* logarítmovnik.
logarithmieren logaritmovati.
logarithmiſch logarítemski.
Logarithmus *m.* logarítem.
Loge *f.* loža.
Logement *n.* ſ. Wohnung.
logieren ſ. wohnen.
Logik *f.* umoslóvje, lógika.
Logiker *m.* umoslóvec, lógik.
logiſch umoslóvèn, lógičèn. [grif.
Logogriph *m.* besédna zastávica, logo-
loh plamenèč, plamtèč, z zubljem gorèč, plapolàv.

Loh *f. m.* močevína, močvírje.
Lohbeiße *f.* stroj s čreslom; (Grube) strójnica.
Lohbrühe *f.* čreslenica.
Lohe *f.* čreslo, čreslovína; (Flamme) zubélj, plámen.
lohen strójiti; s čreslom udélati, ustrójiti; ſ. lohern.
lohgar s čreslom strojen.
Lohgerber *m.* strojár, kóžar.
Lohgerberei *f.* strojárstvo; (Werkſtätte) strojárnica.
Lohmühle *f.* stopa za čreslo.
Lohn *m.* plačílo, povračílo; (der Verdienſt) zaslužék; (Dienſtlohn) mezdà, plača; (Taglohn) dnina; (Fuhrlohn) voznína; **Lohn-** mezdni.
Lohnarbeit *f.* mezdno delo.
Lohnarbeiter *m.* namézdnik, najémnik, težák, dninar; **-in** *f.* najémnica, dnínarica.
lohnen pláčati, popláčati, povíniti; *impf.* plačevati, poplačevati, povráčati; es lohnt nicht davon zu ſprechen škoda besed; es lohnt nicht der Mühe ne izpláča se, ni truda vredno.
Lohnkutſcher *m.* najémni kočijáž, najémščak.
Lohnſtreitigkeit *f.* prepír zarádi mezde, mezdni spòr.
Löhnung *f.* mezda, plačílo.
Löhnungstag *m.* mezdni —, plačílni dan (dneva).
Lohnverhältnis *n.* mezdno razmérje.
Lohnvertrag *m.* mezdna pogódba.
Lohrinde *f.* čréslo.
Lolch *m. (Lolium)* ljúljka.
Lorbeer *m.* lavoríka, lavor; **Lorbeer-** lavoríkov, lávorjev.
lorbeerartig lavoríkast.
Lorbeerblatt *n.* lavoríkov list, lávorjevo peró (-ésa).
Lorbeere *f.* lavoríkova jágoda.
Lorbeerholz *n.* lavoríkovina.
Lorbeerkirſche *f. (Prunus laurocerasus)* lavoríkasta črešnja.
Lorbeerkranz *m.* lávorjev venéc.
Lorbeeröl *n.* lavoríkovo olje.
Lorchel *f.* smrček.
Lorgnette *f.* kukálo, lornjet.
los (loſe, loćer) raháel, voljèn; drobèć; —e Kryſtalle izlúščeni kristáli; (losgelaſſen) izpuščèn, oproščèn; er iſt — (von der Kette) iztŕgal se je, ušèl je; es iſt etwas — nekaj se je zgodílo, nekaj posébnega je; — ſein von etw. prost biti česa, odkrížati se česa; —e Blätter rahli listi, nesešíti listi; in Zuſetzgn. brez: ſorg— brezskrbèn, gewiſſen— brezvéstèn ɔc.
Los *n.* žreb, srečka; (Schickſal) usóda; vom —e beſchieden usójen, naménjen, umérjen; —e ziehen žrébati, sréčkati.
losbinden odvézati (-vézem), odrésiti; *impf.* odvezovati, odreševati.
losbrechen odlómiti, odkrhniti; *impf.* odlámljati, odkrhovati.
losbrennen zažgáti (-žgèm), zapáliti; *impf.* zažígati; ein Gewehr — sprožiti, ustrelíti.
losbringen odpráviti, *impf.* odprávljati.
Losbruch *m.* odlòm, odlómek, ulómek.
Lösch- gasílni.
Löſchanſtalt *f.* gasílna napráva.
Löſchbrand *m.* ogórek, opálek.
Löſche *f.* praška; die — abſtechen praško ogrébati.
löſchen *tr.* gasíti; pogasíti, ugasíti; *impf.* pogášati, pogaševati; den Durſt — žejo ugasíti, žejo utolažíti, odžéjati se; Eiſen — železo kalíti; (auslöſchen) izbrísati (-brišem), *impf.* izbrisovati; *intr.* gásniti, ugásniti; (eine Schiffsladung) raztovoríti ladjo, razkládati.
Löſcher *m.* gasívec, gasítelj; (Werkzeug) ſ. Löſchhorn.
Löſchgeräth *n.* gasílno oródje, — pripráva, gasíla *pl.*
Löſchhorn, Löſchhütchen *n.* gasílnik, gasílo.
Löſchmannſchaft *f.* gasívci *pl.*
Löſchmittel *n.* gasílo.
Löſchordnung *f.* gasílni red.
Löſchpapier *n.* pívnik.
Löſchplatz *m.* (für Schiffsladungen) raztovoríšče, razkladalíšče.
Löſchtrog *m.* koríto, kalník, čebríca.
Löſchung *f.* gasítev, gašénje; (Extabulation) izknjížba, knjížni izbrís; von Waren — razkládanje blagá.
Löſchungsgeſuch *n.* prošnja za izbrís, izbrísna prošnja.
Löſchwaſſer *n.* kalílnica; voda za gasítev.
Löſchwedel *m.* škropílo.

losdrehen odsúkati (-súčem), odvíti (-víjem).

losdrücken sprožiti, *impf.* sproževati.

lose ſ. los; (leichtfertig) lahkomíseln, prešérn, nagajív; (liederlich) razuzdán, malopridèn; — Worte umázane besède; —s Geſchwätz kvante *pl.*; —s Maul grd jezik, gobèc; *fig.* opravljívec, obrekovávec; (weibl.) opravljívka, obrekovávka; er hat ein —s Maul rad jezikúje, jezíči, gobezdá, obžíra.

Löſe- odkúpni, rešílni.

Löſegeld *n.* odkupnína.

löſen odvézati (-vézem), odrešíti, razrešíti, razvozláti; *impf.* odvezovati, odreševati, razreševati, razvozlávati; (loskaufen) odkúpiti, rešíti; *impf.* odkupovati, reševati; (Aufgabe, Gleichung auflöſen) rešíti, razrešíti; Zweifel — razrešíti —, pojasníti dvombe; (reſolvieren) drobíti; razdrobíti; *chem.* topíti; raztopíti, raztvoríti, razkrojíti; *impf.* raztápljati, raztvárjati; (im Feuer) talíti, topíti; raztalíti, raztopíti; (in einer Flüſſigkeit) razmóčiti, *impf.* razmákati; Geld — izkúpiti, iztŕžiti; eine Karte — vstópnico kúpiti; ein Räthſel — uganíti (-nem), *impf.* ugánjati; die Zunge — jezik razvézati (-vézem), jezik izpodrézati (-rézem); *impf.* jezik izpodrezovati.

loſen sréčkati, žrébati, kóckati.

Loſen *n.* sréčkanje, žrébanje. [kuga.

Löſerdürre *f.* devetogúbnica, govéja

losfeuern ustrelíti, sprožíti, razpáliti; *impf.* sproževati.

losgehen (v. Gewehr) sprožíti se; auf jemd. — napásti (-pádem) koga, lotíti se koga, zagnáti (-žénem) se vánj; (beginnen) začéti (-nèm) se, pričéti se; vnéti (vnámem) se.

Losgewinſt *m.* žrebni dobítek.

loshaſpeln odmotáti.

Loskauf *m.* odkúp; **Loskauf-** odkúpni.

loskaufen odkúpiti, rešíti; *impf.* odkupovati, reševati; ſich — odkúpiti se.

Loskäufer *m.* odkupítelj.

Loskaufpreis *m.* odkupnína, rešnína.

loskrümpfen odpéti (-pnèm), odvozláti; *impf.* odpénjati, odvozlávati.

loskommen úiti (-ídem), utéči (-čem); *impf.* uhájati, utékati; ſ. ſich losmachen.

loslaſſen izpustíti, oprostíti; *impf.* izpúščati, opráščati.

loslöſen ſich razvézati (-vézem) se, razvozláti se, odtŕgati se, odlepíti se, razpárati se, odkŕhniti se, sprožíti se; *impf.* próžiti se, kŕhati se; (die unverletzte Rinde von einem friſchen Zweige —) múzgati, múžiti.

losmachen oprostíti, osvobodíti, otéti, (-tmèm), rešíti; *impf.* oproščévati, osvobájati, otímati, reševati; die Rinde vom Stamme — lúpiti, májiti, béliti; olúpiti, omájiti, obéliti; ſich — iznebíti se, odkrížati se, osvojíti se; *impf.* iznebívati se, odkriževati se, osvájati se, osvojevati se.

Losreihe *f.* red, ki ga dolóči žreb, žrébna vrsta.

losreißen tŕgati, krúšiti, kŕhati; odtŕgati, utŕgati, odkrúšiti, odkŕhniti.

Losreißung *f.* odtŕg, odtŕganje.

Löß *m.* (gelber Lehm) puhlíca.

losſagen ſich odréči (-réčem) se, odpovédati (-vém) se; *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

losſchlagen odbíti (-bíjem), odtrúpiti; *impf.* odbíjati, odtrupljevati; eine Ware — prodáti, spečáti; *impf.* prodájati; darauf — tolči (tolčem), nabíjati.

losſchnallen odkopčáti, razspónkati.

losſein pròst biti (sem); oprostíti se.

losſprechen odvézati (-vézem), oprostíti, rešíti; *impf.* odvezovati, opráščati; (in der Beichte) grehov odvézati; *impf.* grehov odvezovati.

Losſprechung *f.* odvéza.

losſteuern kŕmiti proti čemu.

losſtürzen zagnáti (-žénem) se, zapodíti se, zaletéti se, navalíti.

lostrennen odlóčiti, *impf.* odločeváti; (Nagt) odpárati, razpárati, razpráti (-pórjem).

Loſung *f.* sréčkanje, žrébanje; (Parole) geslo (gaslo); (— eines Tages im Geſchäfte) izkupílo, iztŕžek.

Löſung *f.* odvéza, razvéza, razrešítev, rešítev; (Losſauf) odkúp, rešítev; (— des Knotens) razvozlánje; *chem.* raztopína, raztvòr, razkrój.

Loſungsgeld *n.* stava.

Löſungsmittel *n.* topílo, raztopílo.

Losungswort *n.* geslo (gaslo).

loswerden iznebíti se, odkrížati se, oprostíti se, osvobodíti se; *impf.* iznebívati se, opráščati se; ich kann ihn nicht — ne morem se ga otrésti; der Schulden — oddolžíti se; der Ware — blagó razpečáti, — razprodáti.

loswickeln od-, razmotáti.

loswinden sich izvíti (-vijem) se, izmekníti (-máknem) se.

loszählen ſ. losſprechen.

loszíehen (über jemanden) obrekovati koga, obžírati, ogovárjati.

Loth *n.* lot; (Bleiloth) olóvnica; ſ. Senkblei; **Loth-** lotov.

Lotheiſen *n.* spajálo.

lothen z olóvnico mériti.

löthen variti, spájati; zvariti, spojíti.

löthig lotov, lot težék; (in Zuſammenſetzungen) lotn.

Löthkolben *m.* spajálo.

lothrecht navpíčn, prostopáden.

Löthrohr *n.* puhálnica.

Löthung *f.* spájanje, var, varjénje.

Lotſe *m.* privódnik, ladjevódec, pilót.

Lotſentaxe *f.* privodnína, privódniška taksa.

Lotterbube *m.* maloprídnež, zaníkarnež, potepúh.

Lotterie *f.* loterija; **Lotterie-** loterijski.

Lotterielos *n.* loterijski listék, žreb, srečka.

lotterig mahedràv; zaníkarn; potepúšn, razuzdán.

lottern mahedráti; potépati se; razuzdáno živéti.

Lotto *n.* ſ. Lotterie.

Lottoamt *n.* loterijski urad.

Lottoanlehen *n.* loterijsko posojílo.

Lottocollectant *m.* loterijski nabirátelj.

Lottogefälle *n.* loterijski dohódki *pl.*

Lotus *m.* *(Lotus corniculatus)* device Marije kožúščk, nokóta.

Löwe *m.* lev, oroslán; *dem.* levček; **Löwen-** lévov, levji.

Löwenbändiger *m.* levji krotítelj.

löwenbeherzt srčn ko lev.

Löwenfuß *m.* *(Alchemilla vulgaris)* hribna resa; device Marije plaščk.

Löwenhaut *f.* levína, lévova ob. levja koža.

Löwenhündchen *n.* levček.

Löwenjagd *f.* lov na leve, levji lov.

Löwenmaul *n.* *(bot.)* odolín, žábica.

Löwenzahn *m.* *(Leontodon taraxacum)* régrat.

Löwin *f.* lévinja, levica.

loyal zakonít; zvest, vdán, lojálen.

Loyalität *f.* zakonítost; zvestóba, vdánost, lojálnost.

Luchs *m.* ris; *fig.* bistrovid; **Luchs-** risov, risji.

Luchsauge *n.* rísje okó (očésa); *fig.* bistri vid, — poglèd; ein — haben bistrovíd, bistroók.

Luchsbalg *m.*, **Luchsfell** *n.* risína, risja koža.

Lucifer *m.* svetlonòs; danica, večérnica; (Teufel) hudóbec.

Lücke *f.* luknja, rega, razpoklína, predòr, razsedlína, razpórek; (Zahnlücke) škrba, škrbína; (leere Stelle) praznína, preslédek; (Zaunlücke) vrzél (-i).

Lückenbüßer *m.* vstávka; zatikálo, mašílo; (Perſon) naméstnik.

lückenhaft vrzélast, preslédkast; škrbast; pomanjkljiv, nepopóln.

Lückenhaftigkeit *f.* vrzeljívost; škrbávost; pomanjkljívost, nepopólnost.

Lückenzahn *m.* (zob) vrzelják.

lückig vrzél, lúknjast; škrbast, škrbínast; *bot.* preslédkast. [šajòč.

lucrativ koristonósn, dobíček dona-

Luder *n.* mrha, mrhovína, mrcína, mrtvášina; *fig.* mrha.

Luderleben *n.* razuzdáno —, nesrámno življénje.

ludern razuzdáno živéti.

Luft *f.* vzdúh, zrak; (bewegte —) sapa, vetr; (Atmoſphäre) ozráčje; ſchwüle — sopárica; in der freien — pod milim nebom, pod milim Bogom, na planem; die Vögel in der — ptice pod nebom; — ſchöpfen díhati (sveži zrak), oddihovati se, dúškati; nadíhati se; nach — ſchnappen sapo pojémati, hlípati; in die — reden bòb v steno métati (mečem); das Faß hat keine — sod nima duška; ſich in die — erheben vzletéti; — machen ſ. lüften; einem Baume — machen veje izrédčiti ob. okléstiti drevésu; dem Blute — machen púščati; dem Herzen — machen srce zlájšati, — olájšati.

Luftart *f.* vrsta zraka, vzdúšna vrsta.

Luftballon *m.* zrakoplàv, balón.
Luftbild *n.* zračni privídek, zračna prikázěn (-i).
Luftblase *f.* (zračni) mehúr; *dem.* mehúrček.
Lüftchen *n.* sápica, vetrc, vetrič.
luftdicht neprodúšen.
Luftdruck *m.* zračni tlak.
Luftdruckmeſſer *m.* tlakomèr.
Luftelektricität *f.* zráčna eléktrika.
lüften zráčiti, vétriti; prezráčiti, prevétriti; *impf.* prezračevati, prevetrovati; die Wolle — na prepáhu iméti (imám) volno.
Lufterſcheinung *f.* zračni prikázek, zračna prikázěn (-i), zračnína.
Luftfahrer *m.* zrakoplóvec. [zraku.
Luftfahrt *f.* zrakoplóvnja, vožnja po
luftförmig zrákast; plínav.
Luftgänge *pl.*, **Lufthöhlen** *pl.* zráčni prohódi *pl.*, vzdúšnice.
Luftgebilde *n.* zračni privídek.
Luftgewölbe *n.* podnébje.
Lufthahn *m.* ſ. Ventil.
luftig zračen, vzdúšen; meglén; *fig.* laheč; lahkomíseln, vetrast.
Luftkrapfen *pl.* lahni koláčki.
Luftkreis *m.* ozráčje, vzdúšje.
luftleer brezzráčen.
Luftloch *n.* dušník, dušek, oddušník, sápnik, prodúh; (Rauchloch) okínjak.
Luftmaſche *f.* verížna petlja.
Luftmeſſer *m.* zrakomèr.
Luftmeſſkunſt *f.* zrakomérstvo.
Luftperſpective *f.* zračna perspektíva.
Luftpumpe *f.* zračna sesáljka. [nik.
Luftquelle *f.* čadobljúvnik, plinobljúv-
Luftraum *m.* zračna prostornína, zrakóvje, zračje.
Luftregion *f.* ozráčje, podnébje.
Luftröhre *f.* sápnik, dušník; es iſt mir in die — gerathen zaletélo se mi je.
Luftröhrenentzündung *f.* vnética sápnika, — v sápniku. [nika.
Luftröhrenſchwindſucht *f.* sušíca sáp-
Luftſäule *f.* zračni stolp.
Luftſchacht *m.* zračni predúh.
luftſcheu zraka se boječ. [slój.
Luftſchichte *f.* zračna plast (-i), zračni
Luftſchiff *n.* zrakoplóvnica.
Luftſchiffahrt *f.* zrakoplóvstvo, zrakoplóvnja.
Luftſchiffer *m.* zrakoplóvec.
Luftſchloſs *n.* zlati grad; Luftſchlöſſer bauen zídati si gradóve v obláke.
Luftſpiegelung *f.* zračno zrcáljenje. zračno slepílo, zračni privídi *pl.*
Luftſprung *m.* skòk, poskòk.
Luftſtrom *m.*, **Luftſtrömung** *f.* zračni tòk, — puh.
lufttrocken na zraku sušen.
Lüftung *f.* zráčenje, zračba, prezráčba.
Luftveränderung *f.* zračna premémba.
Luftverdichtung *f.* zgóščanje zraka.
Luftverdünnung *f.* razrédčanje zraka.
Luftvulcan *m.* ſ. Luftquelle.
Luftwandler *m.* vetrohódec.
Luftwelle *f.* zračni val.
Luftzeichen *n.* nebno známenje.
Luftzelle *f.* ſ. Lungenzelle.
Luftzug *m.* prepih, prepàh.
Lug *m.* laž (-i); — und Trug laž in prevára.
Lüge *f.* laž (-i); grobe — debéla laž, kosmáta laž; jemanden —n ſtrafen na laž koga postáviti; der — überwieſen werden na lažéh ostáti (-stánem).
lügen legáti (lážem) (se); zlegáti se; Freundſchaft — hlíniti se.
Lügen *n.* laž (-i), legánje.
lügenhaft lažniv, lažljiv, lažen.
Lügenhaftigkeit *f.* lažnívost, lažljívost.
Lügenmaul *n.* lažnívi gobec; *fig.* lažnívec, lažník; lažnívka, lažnica.
Lügenprophet *m.* lažnívi prerok, krivi prerok. [váre.
Lügenreich *n.* kraljéstvo laží in pre-
Lügner *m.* lažnívec, lažnik; -in *f.* lažnívka, lažnica.
lügneriſch ſ. lügenhaft.
Luke *f.* lina, vrzél (-i), predòr.
lullen peti uspávanko, s petjem uspávati; sesáti.
Lümmel *m.* cepec, telebàn, okórnež, neokrétnež, neotesánec.
lümmelhaft telebánski, neokrétèn, neotesán, štórkljast.
lümmeln telebániti, neokrétno sloníti, sléčati (-ím).
Lump *m.* malopridnež, lopov; (Haderlump) capín.
Lumpen *m.* capa, cunja, prnja (brnja).
Lumpengeſindel *n.* druhál (-i).
Lumpenſammler *m.* cúnjar, cápar.

Lumperei *f.* lópovstvo, lópovščina, malovrédni čin; *fig.* majhnóta, majhna stvar (-f), malovrédna reč (-í). [njav.

lumpicht cúnjav, cúnjast, cápast, pr-

lumpig ſ. lumpicht; *fig.* ničev, malovréden.

Luna *f.* ſ. Mond.

Lunarium *n.* lunárij.

Lunation *f.* lunácija, mali mesec (čas od mlaja do mlaja).

Lunge *f.* pljuča; **Lungen-** pljučni.

Lungenarterie *f.* pljučna odvódnica.

Lungenbläschen *n.* ſ. Lungenzelle.

Lungenblutader *f.* pljučna privódnica.

Lungenbraten *m.* pljučna pečénka, riba.

Lungenentzündung *f.* pljučna vnética, pljúčnica, (bodílj).

Lungenfäule *f.* pljučna gnilóba.

Lungenfiſche *pl.* pljúčarice *pl.*

Lungenkrankheit *f.* pljučna bolézen (-i), pljúčnica.

Lungenkraut *n.* pljúčnica.

Lungenkreislauf *m.* pljučni obtòk.

Lungenlappen *m.* pljučno krilo.

Lungenprobe *f.* preizkús pljuč.

Lungenſchlagader *f.* ſ. Lungenarterie.

Lungenſchwindſucht *f.* ſ. Lungenſucht.

Lungenſeuche *f.* pljučna kuga.

Lungenſucht *f.* jétika, sušíca.

lungenſüchtig jétičen, sušíčen.

Lungentuberculoſe *f.* ſ. Lungenſucht.

Lungenzelle *f.* pljúčni mehúrec.

Lungerer *m.* lenúh.

lungern lenúšiti, lenóbo pasti (pasem), pohájkovati.

Lünſe *f.* osník, luněk, (pešélj).

Lunte *f.* zažigálnica, lunta.

Lupe *f.* povečeválno steklo.

Lupine *f.* volčji bòb. [léza.

Luppe *f.* volk, gruda stopljénega že-

Lurch *m.* krkón.

Luſt *f.* radost, vesélje, ugódje, nasláda; (Neigung) slà, mik, pohót (-i), želja, poželénje; mit — ràd, z veséljem; ich habe — mika me, volja me je, hoče se mi; ich habe keine — noče se mi, ne mika me, toži se mi, ne ljubi se mi; — haben želéti, hotéti (hočem); zaželéti, poželéti; (fleiſchliche Luſt) mesêna poželjívost, nasládnost, pohót (-i), poltnost, pohótnost.

Luſtbarkeit *f.* veselóst, zabáva, kratkočásnost, vesélje.

Luſtbegier *f.* poželjívost, pohotljívost.

Luſtdirne *f.* hotnica, pohotnica.

lüſten, es lüſtet mich hoče se mi, rad bi, rači se mi; ſ. ich habe Luſt.

Lüſter *m.* lesténec, svetílnik, (kloča).

Lüſterer *m.* pohotník, razkóšnik.

lüſtern hlepéti, dehtéti, sline cedíti; *adi.* pohlépen, pohótən, poželjív, lákomen, gladav, slàv, smagljív.

Lüſternheit *f.* pohlépnost, pohótnost, poželjívost, lákomnost, skomína.

Luſtfahrt *f.* zabávna vožnja, vožnja v zabávo.

Luſtgänger *m.* izprehajávec, šetávec; =in *f.* izprehajávka, šetávka.

Luſtgarten *m.* zabávni vŕt; cvetnják.

Luſtgas *n.* opójni —, omámni plin.

Luſtgehölz *n.* log, gaj.

Luſtgeſchrei *n.* úkanje, vrískanje, veséli krik.

Luſthaus *n.* lopa, útica.

luſtig vesél, rádostən; kratkočásən, zabávən; —er Bruder veseljàk, dobrovóljček; — leben veseljáčiti; ſich — machen norčevati se, rógati se; — hüpfend poskóčən.

Luſtigkeit *f.* veselóst, rádost, kratkočásnost.

Luſtigmacher *m.* veselítelj, veseljàk; šaljívec, burkež.

Lüſtling *m.* sladostrástnik, pohotník.

Luſtmord *m.* pohótni umòr.

Luſtort *m.* veselíšče, zabavíšče, radovalíšče.

Luſtreiſe *f.* zabávno potovánje, pot v zabávo.

Luſtreiz *m.* poltèni mik.

Luſtrum *n.* petlétje; izpísek iz zemljíške knjige.

Luſtſchloſs *n.* zabávni grad.

Luſtſeuche *f.* sramna kuga, francózi *pl.*

Luſtſpiel *n.* veséla igra, veseloígra, komédija.

luſtwandeln izprehájati se, šétati (šetam, šečem) se.

Luſtwandler *m.* ſ. Luſtgänger.

Lutheraner *m.* luterán, luteránec.

lutheriſch luteránski, lúterski.

lutſchen sesáti.

Lutter *m.* plavíš.

Luv *f.* protivétrna stran ladje.
luxuriös razkóšen, gizdav; potrátən.
Luxus *m.* gizda, nagízda, razkóš (-i), razkóšje; (Aufwand) potráta.
Luxusartikel *m.* nagízdni —, potrátni izdélek.
Luxussteuer *f.* potratnína, nagízdni davek.
Luxusware *f.* nagízdno blagó.
Luzerne *f.*, **Luzernerklee** *m.* metéljka, nemáka dételja.
lyreal licéjən, licealən.
Lyceum *n.* licéj.
lymphatisch mézgovən, srkálən, limfátičən.
Lymphdrüse *f.* mézgovna žleza; (geschwollene) odimálka, skakávka, bezgávka.
Lymphe *f.* sókrvica, mezga, limfa.
Lymphgefäß *n.* mézgovnica, mléčnica, sfkalica.
Lymphgeschwulst *f.* mézgovna oteklina.
Lymphkörperchen *n.* mézgovno telésce.
Lymphschlauch *m.* mézgovni mešíček.
Lynch *f.* samolástno kaznovánje.
Lyra *f.* lira.
Lyrik *f.* lirika.
Lyriker *m.* lirik, lirski pésnik.
lyrisch lirski, líriški.
Lysol *n.* lizol, (razkužílo).

M.

Maat *m.* ládijski pomočník.
Maccaroni *pl.* makaroni, polžki.
Mäcen *m.* mecén, zavétnik, podpórnik (umétnikov in učenjákov).
Mache *f.* delo; (Gemachtes) izdélek.
machen délati, činiti, tvoríti; storíti, učíniti, naprávíti, naredíti; *impf.* naprávljati, naréjati; das macht nichts to nič ne dé, to ni nič; das macht, weil er arm ist to prihája od tod, ker je ubóg, tega je ubóštvo krivo; zweimal drei macht sechs dvakrat tri je šest; eine Anzeige — naznániti, ovádíti, prijáviti; ein Gedicht — pesəm zložíti, *impf.* — zlágati, — skládati, pésniti; den Bedienten — (im Spiele) igráti služábnika; große Sorgen — graues Haar velike skrbí človéku lasé ubélijo; ein fröhliches (saures) Gesicht — vesélo (kislo) držati (držím) se; große Augen — debélo glédati; (betragen) znesti, *impf.* znášati, biti (sem); eine Beschreibung von etwas — popísati (-píšem), *impf.* popisovati kaj; Einwürfe — ugovárjati, proti čemu govoríti; Geschrei — kríčati (-čím); ein Ende — končáti, dokončáti; *impf.* končávati; eine Reise — potovati; einen Versuch — poskúsiti, *impf.* poskúšati; Vorwürfe — očítati; Vorschläge — svétovati; nasvétovati (komu kaj); kund— razglásiti, oznániti; *impf.* razglaševati, oznánjati; einem eine Verbeugung — priklóniti se, *impf.* priklánjati se komu; Feuer — zakúriti, ogenj zanétiti; Spaß — šáliti se; pošáliti se; mache dir nichts daraus nič ne maraj; den Anfang — začéti (-čnem), *impf.* začénjati; viel Rühmens machen ústiti se, ščepériti se (s čim); gesund — zdráviti; ozdráviti; reich — bogátiti; obogátiti; weiß (schwarz) machen béliti (čŕniti); pobéliti (počrníti) ɔc.; fertig — dogotóviti, *impf.* dogotávljati; warm — raz-, ogréti (-grejem); *impf.* razgrévati, ogrévati; eine Entdeckung — iznájti (-najdem); jemdm. Platz machen umekníti (-máknem) se, ogníti (ógnem) se komu; sich Vermögen — obogatéti; das Bett — postláti (-stéljem), *impf.* postíljati; sich machen (= sich stellen) délati se, z. B. sich krank — bólnega se délati.
Machenschaft *f.* splétka, kovárstvo.
Macher *m.* delátelj.
Macherlohn *m.* plačílo za delo, plačílo od dela.
Machination *f.* spletka, zvijáča. zvijáčina, zviti naklèp.
machinieren zvito ravnáti, spletke délati.
Macht *f.* moč (-i), sila; (Gewalt) oblást (-i); bewaffnete — oborožena moč; aus eigener — samooblástno; (Befugnis) pravica, oblast; die europäischen Mächte evropske držáve, — vlasti *pl.*

Machtfülle *f.* polnomóčje.
Machtgeber *m.* pooblastítelj.
Machthaber *m.* mogótec, mogóčnik, oblastník, vladár; (Bevollmächtigte) pooblaščénec, pooblaščeník; =in *f.* mogóčnica, oblastnica, vladarica; pooblaščénka.
mächtig mogóčen, oblásten; (ſtark) močén, silén; (kundig) vešč; e. Sprache — ſein znati (znam) jezik, vešč biti (sem) jeziku; (fähig) zmožén.
Mächtigkeit *f.* mogóčnost; (im Bergbaue) debelína, širína.
mächtiglich *adv.* síloma, močno.
machtlos brezmóčen, brez močí, brez oblásti; slàb.
Machtloſigkeit *f.* brezmóčnost; slabóst.
Machtſphäre *f.* obmóčje.
Machtſpruch *m.* samovóljni —, samolástni izrèk.
Machtvollkommenheit *f.* polnooblástje, neomejéna oblást (-i).
Machtwort *n.* mogóčna —, krepka —, veljávna beséda.
Machwerk *n.* krparíja, šušmárstvo, zmašílo.
Maculatur *f.* makulatúra.
Mädchen *n.* déklica; deklè (-ta), deklína, mladénka, deklíč, púnca; *dem.* deklíčica, deklétce, deklíčka, deklínica, púnčica, púnčka; **Mädchen-** deklíški.
Mädchenalter *n.* deklíštvo, deklínstvo.
Mädchenanſtalt *f.* deklíški zavod.
mädchenhaft deklíški.
Mädchenlehrer *m.* deklíški učítelj.
Mädchenraub *m.* deklíški rop, ugrábljenje deklét, ugrabítev —, odpeljáva deklét.
Mädchenräuber *m.* deklíški ropar, ugrabník deklét.
Mädchenſchule *f.* deklíška šola, deklíška učílnica.
Mädchenvolk *n.* dekléta *pl.*
Made *f.* zapljúnek, zapljívek, ogrc.
Mademoiſelle *f.* ſ. Fräulein.
Madenfreſſer *m.* zapljivkojédka, obádar.
Madenwurm *m.* otróčja glista.
madig črvív, piškav.
Madonna *f.* Mati Božja.
Madrigal *n.* madrigal.
Magazin *n.* magazín, skladíšče, vkladalíšče, hraníšče.
Magazinsbuch *n.* magazínska knjiga, skladíška —, hraníška knjiga.
Magd *f.* dekla, služábnica, slúžkinja, kŕščenica.
Mägdlein *n.* ſ. Mädchen.
Magen *m.* želódec; ſich den — überladen preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se; auf nüchternen — na tešče; jmdn. im — haben biti (sem) na koga zlovóljen; **Magen-** želódčni, želódčev.
Magenbrennen *n.* zgaga, gorečica.
Magendrücken *n.* tíščanje v želódcu; ich habe — v želódcu me tíščí.
Magenentzündung *f.* želódčna vnética, vnetje želódca.
Magenfieber *n.* želódčna vročica.
Magengrube *f.* žlíčica.
Magenkrampf *m.* želódčni krč, krč v želódcu, madrón.
Magenkrankheit *f.* želódčna bolézen (-i), bolézen v želódcu.
Magenkräuter *m.* cviček, kíslica, kislo vino.
Magenkrebs *m.* želódčni rák, rák v želódcu.
Magenmund *m.* ustje želódca, želódčevo ustje.
Magenpflaſter *n.* želódčni oblíž.
Magenſaft *m.* želódčni sok.
Magenſäure *f.* želódčna kislína.
Magenſchmerz *m.* bolečína v želódcu.
magenſtärkend želódec krepčajóč.
Magenſtärkung *f.* krepčálo za želódec.
Magentropfen *pl.* kápljice za želódec.
Magenweh *n.* ſ. Magenſchmerz.
mager suh, mršav, kúmrn, slok; (v. Fleiſche) pust, ród; (vom Geſichte) upádel, vdrt; (v. d. Weide) slàb; (v. d. Saat) redèk; (v. d. Koſt) pičèl, slàb; (von der Zeit) slàb, pust; — werden shújšati, posušíti se, zmršavéti.
Magerkeit *f.* suhóst, mršavost, kúmrnost, slokóst, pustóst, upádlost.
magern *intr.* hújšati, sušíti se, mršavéti; shújšati, posušíti se, omršavéti.
Magie *f.* magíja, čarovníštvo, čarodéjstvo.
Magier *m.* mag (duhóvnik pri Perzih); (Zauberer) čarodéj, čarovník.
magiſch mágičen, čarodéjen, čaróvən.
Magiſter *m.* mojstèr, učítelj.
Magiſtrat *m.* magistrát, mestna gospóska.

Magiſtratsrath *m.* magistrátni svétnik.
Magnat *m.* magnát, velikáš, velják, velmož, boljár.
Magneſia *f.* magnézija.
Magnet *m.* magnét.
Magneteiſenerz *n.* magnétovec.
magnetiſch magnétski.
magnetiſieren magnétiti, magnetizírati.
Magnetismus *m.* magnetízem.
Magnetnadel *f.* magnétnica, magnétna igla, sévernica.
Magneteſtein *m.* magnétovec.
Magnificenz *f.* (als Titel der Rectoren) magnificéncija, velmoštvo.
magnifik preizvrstén, prekrásen.
Magnolie *f.* magnólija, šaholján.
Mahagoniholz *n.* mahagónovina.
Mahd *f.* séča, seč (-í), košnja, kositev, séčevina; (Schwaben) red (-í), plast (-í).
mahdbar kosítən.
Mähder *m.* ſ. Mäher.
Mahdzeit *f.* séča, košnja; zur — ob séči, ob košnji.
mähen seči (sečem), kositi; (mit der Sichel) žeti (žanjem).
Mäher *m.* kosec, senosèk.
Mähfeld *n.* košenína, lázovina.
Mahl *n.* (das Eſſen) jed (-í); (Schmaus) gostija, pojédina, gosti *f. pl.*; (das Leichenmahl) sedmína, pogrébščina, kármina; (das Mittagsmahl) kosílo, obèd, obédo, júžina; (das Vormittagseſſen) predjúžnik, predpóldnica; (das Nachmittagseſſen) málica, mala júžina, popóldnica; (das Abendmahl) večérja.
mahlen mleti (meljem); zmléti.
Mahlen *n.* mlenje, mletév, mel (-a, -í), mlev (-í).
Mahlgaſt *m.* mlevec, meljár, meljáč.
Mahlgeld *n.* meljarína, mlétvina.
Mahlgerinne *n.* (mlinski) žleb, rake *pl.*
Mahlgetreide *n.* žito za mletje, mel (-í), melja, meljáva.
Mahlmetze *f.* mérica (mlínarska), újem.
Mahlmühle *f.* mlin —, málin (za žito).
Mahlſchatz *m.* (Heiratsgabe) dota.
Mahlſtatt, Mahlſtätte *f.* shajališče, rotíšče; sodíšče.
Mahlſtrom *m.* morski vrtínec, morska vrtánja, cmrk.
Mahlzahn *m.* meljáč, kotnják, kočnik.
Mahlzeit *f.* gostija, pojédina; ſ. a. Mahl; — halten kósiti, obédovati, júžinati; večérjati; die — beenden pobobédovati.
Mähmaſchine *f.* kosílnica.
Mahnbrief *m.* opómnica, opominjeválno —, opomínsko pismo.
Mähne *f.* griva.
mahnen opómniti, spómniti; *impf.* opomínjati, spomínjati; (wegen einer Schuld) térjati (koga).
Mahnen *n.* opomínjanje, spomínjanje; térjanje.
Mahner *m.* opomínjavec; térjavec; -in *f.* opomínjavka; térjavka.
mähnig grívàt, grívast.
Mahnung *f.* opomín, opomínjanje.
Mahnverfahren *n.* opominjeválno postópanje.
Mahnzettel *m.* opomínski list.
Mahomedaner *m.* ſ. Mohamedaner.
Mähre *f.* kljúse (-ta), mrha.
Mährzeit *f.* ſ. Mahdzeit.
Mai *m.* maj, majnik, véliki travén.
Maibaum *m.* mlaj.
Maiglöckchen *n.* šmárnica; (solzíca, dragoljúbec, kápljica).
Maikäfer *m.* hrošč.
Maire *m.* župán, mér.
Mais *m.* túrščica, korúza, debeláča; Mais- túrščični, korúzni.
Maisacker *m.* (nach der Ernte) túrščišče, korúzišče.
Maisbehälter *m.*, **Maisdarre** *f.* korúznik, koruznják.
Maisbrand *m.* črníléc, smetljáj.
Maiſch *m.*, **Maiſche** *f.* drozga, drózgalica, mozga, žonta.
maiſchen drózgati; zdrózgati.
Maiſcher *m.* drozgáč.
Maiſchwürze *f.* drózgalična začímba.
Maiskolben *m.* túrščični —, korúzni stòrž, stròk, lat (-ú), lat (-í), latíca.
Maitrank *m.* májnikovo vino.
Maiwurm *m.* travníca.
Majeſtät *f.* veličánstvo, veličástvo; kaiſerliche — cesársko Veličánstvo, cesaróst (im Volksliede), presvétli cesar; königliche — kraljévsko Veličánstvo, presvétli kralj.
majeſtätiſch veličástən, veličánstven.

Majestätsbeleidigung *f.* razžalítev Veličánstva.
Majestätsgesuch *n.* prošnja do Veličánstva, prošnja do presvétlega cesárja, — kralja.
Majestätsrecht *n.* pravíca Veličánstva.
Majestätsverbrechen *n.* zločin razžalítve Veličánstva, razžalítev Veličánstva.
Majestätsverbrecher *m.* razžalívec Veličánstva.
Major *m.* majór.
Majoran *m.* majerón.
Majorat *n.* majorát.
Majoratsherr *m.* majorátnik.
majorenn polnolétən, dorástel; — werden leta izpólniti, v leta priti (pridem).
Majorennität *f.* polnolétnost, dorást. [lost.
Majorität *f.* večína; absolute — nadpolovična večína; relative — podpolovična večína.
Majuskel *f.* vélika začétna črka.
Makel *m.* mádež, maróga; (Blässe) lisa; (Narbe) brazgotína, zarástek.
Mäkelei *f.* mešetárjenje; očítanje, črnjenje. [rógast.
makelig mádežən, omádeževan, ma-
makellos brezmádežən, brez mádeža, neomádeževan.
makeln mádežati; omádežati, omádeževati; ſ. mäkeln.
mäkeln mešétiti, mešetáriti; (kleinlich tadeln) malenkóstno grájati, črníti, hibe očítati (komu).
Makkaroni *pl.* ſ. Maccaroni.
Mäkler *m.* (Makler) mešétar; (Tadler) grájavec, črnívec, očítalo.
Mäklergeschäft *n.* mešétarstvo.
Mäklerlohn *m.* mešetárina.
Makrele *f.* vreteníca, lokárda.
Makrobiotik *f.* makrobiótika, nauk, kako se življénje dolgo ohráni.
Mal *n.* (Zeichen) známenje; (Denkmal) spomeník.
mal in Zſetzgn. -krat, pot, ž. B. einmal enkrat, jédenkrat; dieſes— takrát, to pot; einigemal nekatérikrat; mit einem— naénkrat; das erſte— prvikrat, prvič; das nächſte— prihódnjič; ein anderes— drúgikrat; zum letztenmal zádnjikrat, poslédnjikrat, zadnjič, poslédnjič.
Malachit *m.* malahít.
Malaga *m.* málaga, málaško vino, málagovec.
Malbaum *m.* črtano drevó (-vésa); (Grenzbaum) mejník.
malcontent nezadovóljen.
Malcontent *m.* nezadovóljnik, nezadovóljnež.
Malcontentismus *m.* nezadovóljstvo.
maledeien kleti (kolnem); prekléti, ukléti; *impf.* preklínjati, uklínjati.
Maleficant *m.* hudodélnik, zločínec.
malen slíkati; naslíkati.
Maler *m.* slikár; **Maler-** slikárski.
Maleratelier *n.* slikárnica.
Malerei *f.* slikárstvo; (b. Malen) slikanje; (Gemälde) slika, slíkana podóba.
Malerin *f.* slikárica.
malerisch slikovít, živopísən; das Malerische slikovítost.
Malerkunst *f.* slikárstvo, slikárska umétnost.
Malerschule *f.* slikárska šola.
Malheur *n.* nezgóda, nesréča.
Malice *f.* zloba, zlobnost, zlóčestost.
malitiös zloběn, hudóběn, zločest, porogljiv.
Mallepost *f.* písemska pošta.
malmen drobíti, meti (manem); zdrobíti, razdrobíti, zmeti.
Malſtein *m.* mejník; (Denkmal) spomeník, spomínski kamen.
Malter *n.* (*m.*) mera (žitna in lesna); mel (-ſi), sìp.
Malteſer *m.* prebivátelj otóka Malte; ſ. Malteſerritter.
Malteſerorden *m.* maltéški red.
Malteſerritter *m.* maltéški vítez.
maltraitieren grdó —, hudó ravnáti s kom, trpínčiti, múčiti (koga).
Malvaſier *m.* malvázija, malvásko vino.
Malve *f.* slezéna, slezénovec, sléznica; —n *pl. (Malvaceae)* sléznice *pl.*
malvenartig slezast, sléznicast.
Malvenblüte *f.* slézasti venec.
Malz *n.* slad, sladje; **Malz-** sladni, sladóvni.
Malzbottich *m.* kàd (-ſi) za slad.
Malzbrühe *f.* sladóvnica.
Malzdarre *f.* sušílnica za slad, sladárnica.

Malzeichen *n.* známenje.
malzen sladáriti, slad (sladje) délati.
Malzer *m.* sladár.
Malzhammer *f.* sládnica, sladára.
Malzkasten *m.* sladnják, sladnik.
Malzmühle *f.* mlin za slad, sladóvni mlin.
Malzmüller *m.* sladomèl.
Malzsteuer *f.* sladnína.
Malztenne *f.* sladóvnik.
Malztreber *pl.* mlato.
Mama *f.* máma, mámka, mámica.
Mameluk *m.* mamelúk; *fig.* odpádnik.
Mammon *m.* mámon, malík bogástva, zlati malík; bogástvo.
Mammut *n.* mámut.
Mamsell *f.* s. Fräulein.
man *pron. ind.* wird ausgedrückt mit človek, se ob. burch die 3. Person des Pl. mit dem zugrunde liegenden, jedoch meistens verschwiegenen Subjecte ljudje, z. B. — weiß nicht človek ne vé, ne vé se; — sagt govoré, právijo, govorí se.
mancher *pron.* márs(i)kdo *(subst.)*; marsikatéri, nekatéri, mnogotér, mnog *(adi.)*; an manchen Orten márs(i)kje, márs(i)kod.
mancherlei márs(i)kaj, to pa óno *(subst.)*; marsikatéri, mnogotér, mnogovrstèn *(adi.)*.
manchmal *adv.* včasi, časi, včasih, časih, marsikatérikrat, márs(i)krat.
Manco *m.* primánjkljaj, nedostátek, ubítek. [telj.
Mandant *m.* pooblastívec, pooblasti-
Mandarin *m.* mandarín, kitájski oblastník.
Mandat *n.* povélje, ukàz; pooblastílo, pooblastítev; (Abgeordnetenamt) poslánstvo, mandát.
Mandatar *m.* pooblaščénec.
Mandel *f.* mándelj; (Drüse) bezgávka, drgál (-i), drgancéla; (15 Stück) petnájst, petnajstéro; **Mandel-** mándljev.
mandelartig mandljast.
Mandelbaum *m.* mándljevec.
Mandelbogen *m.* mandljev lok. — zapógnjenec.
Mandeldrüse *f.* s. Mandel.
Mandelgeschwulst *f.* drgáli *pl. f.*, drgánci *pl.* [les.
Mandelholz *n.* mandljevína, mandlje-
Mandelkern *m.* mándljevo jedro.
Mandelkröhe *f.* zlatovránka.
Mandelmilch *f.* mándljevo mleko.
Mandelöl *n.* mándljevo olje.
Mandoline *f.* mandolína.
Mandril *m.* mandríl.
Manen *pl.* duše rajnkih ob. umflih, mani *pl.*
Mangan *n.* mangán.
Mangansäure *f.* mangánova kislína.
Mange *f.* valják. likálnik, monga.
Mangel *m.* pománjkljaj, pománjkanje, nedostátek, oskódica; (Fehler) pogréšek, hiba; pregréšek; — leiden strádati, v potrébi biti (sem); — haben manjka, pomanjkúje (komu česa); — an Beweisen nedostátek dokázov, pománjkanje dokázov; Mängel gegen eine Rechnung očítki proti računu.
mangelhaft pomanjkljiv, nedostáten, oskóden.
Mangelhaftigkeit *f.* pomanjkljívost, nedostátnost, oskódnost.
mangeln mánjkati, nedostájati; pománjkati, zmánjkati; *impf.* pomanjkovati, zmanjkovati; es mangelt mir an Zeit ne utégnem, nimam časa, ni časa.
mangen váljati, líkati, móngati; izváljati, políkati.
Manger *m.* valjávec, líkavec.
Mangfutter *n.* mésanica; (für die Schweine) oblóda.
Mangkorn *n.* sóržica, zmes (-i).
Mangold *m.* (Runkelrübe) pesa; (Burgunderrübe) bela pesa; (rothe Rübe) blitva, rdeča pesa.
Manichäer *m.* manihéjec; (Gläubiger) upnik.
Manie *f.* blazníva strast (-i), manija.
Manier *f.* način; šega, običáj; auf eine andere — drugáče,ináče; (Betragen) vedénje, obnášanje.
manieriert umétno narejèn, umetníčen; prisíljen.
manierlich pristójen, olíkan; vljúden.
Manierlichkeit *f.* pristójnost, olíkanost; vljúdnost.
Manifest *n.* manifést, cesarjev razglàs.
Manifestation *f.* manifestácija, razodétev, razodévanje.

manifeſtieren razodéti (-dénem), pokázati (-kážem); *impf.* razodévati, pokazovati.

Manipulation *f.* manipulácija, ravnánje (s čim), rokovánje, oprávljanje; **Manipulations-** manipulacíjski.

manipulieren ravnáti (s čim), rokovati, oprávljati (kàj).

Mann *m.* mož, možák; (Menſch) človek; (Ehemann) mož, sóprog; ein ſtarker — korenják, hrust, možína, čvrsták; ein angeſehener — velják, velmož; einen — nehmen možíti se; omožíti se, vdáti se; *impf.* vdájati se; an — bringen prodáti, spečáti; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein alter — starèc, starček; ein — ein Wort mož beséda; ſie ſtehen alle für einen — vsi so za enega; ich ſtelle meinen — sem mož za to, sem dobër za to; er iſt nicht mein — ni človek za me, ne maram zanj; du biſt nicht der — dazu ti nisi temu kos, ti nisi za to; **Mann-** moški.

Manna *n. f.* mana, nebéška hrana.

mannbar dorástël, godën za ženítëv (možítëv).

Mannbarkeit *f.* dorástlost, leta za ženítëv (možítëv).

Männchen *n.* možíček, možícelj; (v. Thieren) samec, starec.

Männergeſangverein *m.* moško pevsko društvo.

Männergeſchlecht *n.* moški rod.

Männermuth *m.* moževítost.

Männerſtrafanſtalt *f.* kaznílnica za moške.

Mannes- moški; **=alter** *n.* moška leta *pl.*, moška doba.

mannhaft možàt, moški, moževít, korenjáški.

Mannhaftigkeit *f.* možátost, moževítost, možévnost, moštvo, korenjáštvo.

Mannheit *f.* moštvo, moška zmožnost, moškóst.

mannigfach, mannigfaltig mnogotér, mnogotérnat, mnogovŕstën, raznovŕstën, raznolíčën.

Mannigfaltigkeit *f.* mnogotérost, mnogovŕstnost, raznolíčnost.

männiglich vsakdo, slélherni, slednji.

Männin *f.* možíca, móževka, možákinja.

Männlein *n.* možíc, možíček. [ški.

männlich moški; (tapfer) možàt, junáš-

Männlichkeit *f.* moštvo; možátost, junáštvo.

Manns- moški; **=bild** *n.* moški. možákar, moškar.

Mannſchaft *f.* moštvo.

Mannſchaftsſtand *m.* stalež moštva, število mož.

mannshoch za možá visòk.

Mannsperſon *f.* ſ. Mannsbild.

Mannsſchneider *m.* krojáč za moške.

Mannsſtamm *m.* moški rod.

mannsſüchtig možažéljna.

Mannstreu *f.* možína.

Mannsvolk *n.* moštvo, možjé *pl.*, moški *pl.*

Mannszucht *f.* vojáška strogorédnost, vojáška pokórščina; — halten vojáke v strahu iméti (imám), strahovati.

Manometer *m. n.* manométer; merílo razpenjávosti plinov in parov.

Manöver *n.* manéver, vojna vaja; okrèt ladje; ſ. Kunſtgriff.

manövrieren manevrovati, krétati se na vojni vaji.

Manſchette *f.* manšéta, naróčka, nároki *pl.*

Mantel *m.* plašč, (gabán, čoha); den — nach d. Winde hängen plašč po vetru obráčati, ravnáti se po okóliščinah.

Mäntelchen *n.* plaščèk.

Mantelfläche *f.* plašč.

mänteln ſ. bemänteln.

Mantelſack *m.* ſ. Felleiſen.

Mantille *f.* mantíla, ženski plaščèk.

Manual *n.* (b. d. Kaufleuten) priróčna knjíga; (b. d. Orgel) ročne tipke.

Manufactur *f.* (Fabrik) rokodélnica, rokotvórnica; (Fabrication) rokodélstvo, rokotvórstvo; **Manufactur-** rokodélni, rokotvórni, manufaktúrni.

Manufacturarbeiter, Manufacturiſt *m.* rokodélec, rokotvórec, manufakturíst.

Manufacturwaare *f.* rokodélna roba, rokotvorína, rokotvòr.

Manufacturweſen *n.* rokotvórstvo.

Manuſcript *n.* rokopís.

Mappe *f.* mapa; zemljepísna karta.

Mappeur *m.* mapar, maporísec, risar zemljepísnih kart.

mappieren mapírati, mapovati.

Märchen *n.* pravljica; baš ist ein — ta je bosa, — izmišljena.

Marder *m.* kuna; *dem.* kúnica; **Marder-** kunji.

Marderfalle *f.* past (-i) za kune.

Marderfell *n.* kunína, kunji meh.

Marginalien *pl.* obkrájne opázke *pl.*, obróbne opómnje *pl.*

Maria *f.* Marija; Ave — češčéna si Marija; **Marien-** Marijin, šmarni.

Marienapfel *m.* šmarno jábolko.

Marienbild *n.* Marijina podóba.

Marienblume *f.* marjética.

Marienbiſtel *f.* device Marije osát.

Marienfeſt *n.* device Marije praznik, šmarni praznik, gospójnica.

Marienkäfer *m.* polónica, božja krávica, povélka, rožína.

Marienroſe *f.* ſ. Marienblume.

Marine *f.* mornárstvo, pomórstvo, mornarica; **Marine-** pomórski.

Marineofficier *m.* pomórski častnik.

Marinefection *f.* pomórski odsèk.

marinieren marinírati, solomúriti, solíti; v jésihu ali olju kvášiti.

Marionette *f.* lutka, donda, lila, čeča.

Mark *n.* mozg; (Gehirn) možgáni *pl.*; (im Holze) stržén, svrž (-í); *fig.* jedro, cvet.

Mark *f.* meja, gránica; (Land) okrájina, pokrájina; (Geldmünze) marka.

Marke *f.* marka, znamka; (Spiel—) znamka za igro.

marken znamkovati; zaznamkovati, zaznámovati.

Marketender *m.* vojáški bránjevec, marketéndar; **-in** *f.* vojáška bránjevka, marketéndarica.

Markgraf *m.* mejni grò̀f. [fica.

Markgräfin *f.* mejna grófinja, — gro-

markgräflich mejnogrofíjski.

Markgrafſchaft *f.* mejna grofovína.

markieren zaznámiti, oznamenìti; *impf.* zaznámljati, oznamenjevati.

markig mozgàt, mozgovít; stržénast, svržnat; *fig.* jédrnat, čvrst.

Markſcheide *m.*, **Markſcheide** *f.* meja, omèjek.

Markſcheidekunſt *f.* rudársko zemljemérstvo, jamomérstvo.

Markſcheider *m.* rudárski zemljemérec, jamomérec.

Markſtein *m.* mejník, mejni kamen.

Markſtrahl *m.* stržénov trak.

Markt *m.* semènj (semnjà), sèjem; (Wochen—) tržni dan (dneva); (Marktfleden) trg; zu —e bringen na prodaj postáviti; ſeine Haut zu —e bringen nevárnosti izpostáviti se, na svojo nevárnost kaj počéti (-čnèm); **Marktsemánji**, séjemski, tržni.

Marktaufſeher *m.* tržni (séjemski) ogléda, — nadzórnik.

Marktbeſucher *m.* senjmár, sejmár, tržec; **-in** *f.* senjmarica. [ka.

Marktbewohner *m.* tržan; **-in** *f.* tržán-

Marktbude *f.* séjemska prodajálnica; tržna lopa; séjemski šator.

Marktcommiſſär *m.* tržni komisár.

markten tržiti, trgovati, senjmáriti, sejmáriti.

Marktflecken *m.* trg; *dem.* tržíč.

Marktgebür *f.* senjmarína, tržnína.

Marktgeld, Marktgeſchenk *n.* semnjína.

Markthalle *f.* tržnica.

Markthütte *f.* ſ. Marktbude.

Marktleute *pl.* senjmárji, sejmovávci, sejmárji; trżci, tržni ljudjé; tržáni *pl.*

Marktordnung *f.* tržni red.

Marktplatz *m.* trg, tržíšče; semnjíšče, sejmíšče.

Marktpreis *m.* tržna cena; **-certificat** *n.* cenóvna poverílnica.

Marktrecht *n.* tržno pravo; (Marktfreiheit) tržna (séjemska) pravica.

Marktruſer *m.* tržni —, séjemski izklicevátelj. [sár.

Marktſchreiber *m.* tržni (séjemski) pi-

Marktſchreier *m.* kričáč, hlastáč, baháč, šarlatán.

Marktſtand *m.* séjemsko mesto, séjemski prostor; stójnica.

Marktſtandgeld *n.* šatorína, stójina.

Markttag *m.* semánji dan (dneva), semènj; tržni dan.

Marktverkehr *m.* tržni promèt.

Marktzoll *m.* senjmarína, tržnína.

Markung *f.* meja; mejník.

Marmor *m.* mármor, mrámor; **Marmor-** mármorèn, mrámorèn, mármornat, mrámornat. [nast.

marmorartig mármornast, mrámor-

marmorieren marmorírati, marmorovati, mramoríti.

marmorn mármorěn, mrámorěn, mármornat, mrámornat.
marode betéžěn, nedóžěn; upéhan, izpéhan, truděn; — werden zboléti, zbetežáti; upéhati se, utrúditi se.
Marodeur *m.* marodér, betežník, nedóžnik; upéhaněc, zastájavěc; rópar.
marodieren bolovati, betegovati; zaostájati; pleníti, rópati.
Marqueur *m.* markér.
Marquis *m.* markéz.
Marquise *f.* markéza, markézinja.
Mars *m.* Mart (vojni bog rimski).
marsch! *interi.* hodi! stopaj! (packe dich) pobéri se! izgúbi se!
Marsch *m.* hòd, pot, pohòd; koráčnica.
Marsch *f.* muža, mužáva, močevína.
Marschall *m.* maršál.
Marschallswürde *f.* maršálstvo.
Marschbefehl *m.* potno povélje, potni ukàz.
marschfähig sposóben za pot, — za hojo.
marschfertig priprávljen na(za)odhòd.
marschieren korákati, hóditi, stópati. maršírati; (reisen) potovati.
Marschland *n.* s. Marsch *f.*
Marschlied *n.* koráčnica, popótnica.
Marschlinie, Marschroute *f.* odkázani pot, pótovnica; gebundene — prisílna pótovnica.
Marschzulage *f.* pohódna dokláda.
Marstall *m.* konjúšnica, konjárnica.
Marter *f.* muka; mučílo, trapílo.
Marterer *m.* mučítelj, trapívěc.
Marterkammer *f.* mučílnica, tezálnica, trapílnica.
martern múčiti, trpínčiti, trápiti; sich — ubíjati se.
Marterort *m.* mučilíšče.
Marterthum *n.* mučeníštvo, mučénstvo.
Martertod *m.* mučeníška smrt.
martervoll mučěn, mukotŕpěn.
Marterwerkzeug *n.* mučílo, trapílo.
Marterwoche *f.* Véliki teděn.
Märtyrer *m.* mučeník, mučéněc, (mártrnik); **Märtyrer-** mučeníški, (mártrniški).
Märtyrin, Märtyrerin *f.* mučeníca, mučénka, (mártrnica).
März *m.* marěc, marcij, sušěc, brézěn; **März-** marčni, suščev, breznov.
Märzbier *n.* marčno pivo.
Märzschnee *m.* suščev sneg.
Märzveilchen *n.* dišéča vijólica, ljúbica.
Masche *f.* petlja; zanka, zádrga.
Maschengewebe *n.* pletenína.
maschig petljast.
Maschine *f.* stroj, mašína.
Maschinenbau *m.* strojedélstvo.
Maschinenfabrik *f.* strojárnica, továrna za stroje.
Maschinenführer *m.* strojevódnik.
Maschinenhaus *n.* strójnica.
Maschinenkunde *f.* strojeznánstvo.
Maschinenlehre *f.* strojeslóvje.
maschinenmäßig strojěn, meháničěn.
Maschinenmeister *m.* strojni mojstěr, strojnik.
Maschinenwärter *m.* pristrójnik.
Maschinenwesen *n.* strojstvo, strójništvo.
Maschinerie *f.* strojílo.
Maschinist *m.* strojnik, mašiníst.
Maser *f.* maróga, pisa; grča, hrga.
maserig marógast, pisast; grčast, hrgast.
Masern *pl.* dobŕci *pl.*, ógrci *pl.*, óspice *pl.*, pléhi *pl.*
Maske *f.* krinka, nalíčnica, nalíčje, obrazína, šema; (Person) maska, máškara, šema.
Maskenball *m.* maškaráda.
Maskerade *f.* maškaráda.
maskieren našémiti, maskírati, okrínkati; sich — našémiti se, maskírati se; maskiert okrínkan; *fig.* zakrít.
Maß *f.* (Bier, Wein) bokál, (pìnt).
Maß *n.* 1.) mera; *dem.* mérica; das — zu e. Rocke nehmen suknjo pomériti, mero vzeti (vzamem) za suknjo; (Verhältnis) razmérje, priméra; in hohem Maße zeló, jako; in vollem Maße popólnoma, v polni meri; nach dem Maße des Verdienstes po zaslúgi; mit — zmérno; halte — im Genusse užívaj zmérno; über die Maßen, über alle Maßen črez mero, črez vso mero, črez némoč; 2.) (Maße *f.*) (Art, Weise) načìn; z. B. dermaßen takó; einigermaßen nékaj, nekakó, nekóliko; bekanntermaßen kakor je znano, znano je, da; gebürendermaßen pristójno, kakor se spodóbi; gewissermaßen nekakó, tako nekakó; 3.) (im Bergbau) odmérěk.

Massacre *f. n.* prelívanje krví, klanje, krvolítje.

massacrieren moríti, klati (koljem); pomoríti, zakláti, posékati, po-, ubíti (-bíjem); *impf.* pobíjati, ubíjati.

Massaverwalter *m.* uprávnik imovíne.

Masse *f.* masa, sklada; (Materie) snov (-í), tvarína; (Menge) množína, mnóštvo, grmáda; (Klumpen) kepa, gruča, gruda.

Massenanhäufung *f.* skúpljanje ljudí.

Massenerkrankung *f.* mnóštveno obolénje, množno obolévanje.

Massengebirge *n.* grmádne gore *pl.*, grmádno goróvje.

Massengebür *f.* (im Bergbau) merovína, dávščina od mere. [grób.

Massengrab *n.* skupni —, mnóštveni

massenhaft grmáden, nakopíčen.

Massenmord *m.* mnóštveni umòr.

Massenquartier *n.* mnóštveno stanovalíšče.

massenweise *adv.* na kupe, kúpoma, grmádno.

Maßflasche *f.* bokál, (pint).

Maßgabe *f.* razmérje, priméra; nach — po razmérju; nach — d. Umstände po okólnostih, kakor okóliščine nanesó.

maßgebend, maßgeblich merodájen, vplívən.

Maßholder *m.* maklèn, klèn.

massieren ſ. kneten.

mäßig zmérən, trezən, vzdržən; (mittelmäßig) srednji; —es Feuer pohlévni ogənj; — leben zmérno živéti, trézno živéti.

massig (v. Gestein in der Geognosie) ležíčav; ležíčava hribína Massengestein.

mäßigen umériti; *impf.* umérjati; (Leidenschaften) brzdáti, krotíti; ubrzdáti, ukrotíti; (ermäßigen) mánjšati, znižévati; zmánjšati, znížati; sich — vzdržati (-ím) se; *impf.* vzdrževati se, brzdáti se.

Mäßigkeit *f.* zmérnost, tréznost, vzdržnost, umérjenost.

Mäßigkeitsverein *m.* društvo trézności, — zmérnosti.

Mäßigung *f.* umérjanje; (der Leidenschaften) brzdánje, krotítèv; znižba, zmanjšáva, znižévánje.

Maßliebchen *n.* marjética.

maßlos brezmérən, nezmérən. [nost.

Maßlosigkeit *f.* brezmérnost, nezmér-

Maßnahme, Maßregel *f.* pravílo, vodílo; (Verfügung) narédba, ukrenítba; — treffen ukréniti.

maßregeln narédbe uvésti; strahovati, mojstrovati.

Maßstab *m.* merílo.

maßvoll zmérən.

Mast *m.* jádrnik, jámbor, jámbora.

Mast *f.* žir, piča; (Mastung) pítanje krmljenje.

Mastbaum *m.* ſ. Mast *m.*

Mastdarm *m.* mastník, mastnica, danka, ritnik.

Mastdarmaustritt *m.* izstòp danke.

Mastdarmwurm *m.* glista.

mästen pítati, redíti, krmíti, debelíti; izpítati, obredíti, podredíti, odebelíti; sich — redíti se, debelíti se.

Mäster *m.* pítavec, krmívec.

Mastfutter *n.* piča; (Buchmast) žir; (Eichelmast) želod.

Mastgans *f.* pítana gos (-í).

Mastgeld *n.* žirnína, žirovína.

Mastix *m.* mástika, mástikova smola; =baum *m.* mástika, mástikovo drevó (drevésa).

Mastkuh *f.* pítana krava, pitnica.

Mastochs *m.* pítani vòl. [ka.

Mastschwein *n.* pítana svinja, krmljén-

Maststall *m.* pitovnják, krmljénščak.

Mastvieh *n.* pítana —, klálna živína.

Mastwerk *n.* jámborovje.

Matador *m.* matadór, pobíjač bikov; prvák.

Material *n.* (*pl.* —ien) tvarína, tvorívo; (Spinn—) predívo; (Bau—) gradívo, stavívo; (Schreib—) pisálna roba, pisálno oródje; (Brenn—) netívo, kurívo; (Vorrath) zalóga.

Materialismus *m.* materializém.

Materialist *m.* materialíst; prodajávec materiálnega blagá.

Materialware *f.* materiálno blagó.

Materie *f.* tvarína, snov (-í), matérija; (Eiterstoff) gnoj, gnojnína.

materiell stvarən, telésən, gmotən, materiálən.

Mathematik *f.* matemátika, računoslóvje, računstvo.

Mathematiker *m.* matemátik.

mathematiſch matemátičën, matemátiški.

Matratze *f.* blazína; Haar– zímnica; (aus Seegras) halóžnica. [ka.

Matratzenüberzug *m.* zímniška prevléka.

Matrik, Matrikel *f.* mática, matríka; (Taufmatrikel) krstne bukve *pl.*, krstna knjiga.

Matrikenauszug *m.* izpísëk iz mátice, mátični izpísëk.

Matrikenführer *m.* vodítelj mátice.

Matrize *f.* matrica, mática, bábica; (Modell) kalúp.

Matrone *f.* póstarna dama, staríčna dama, matróna.

Matroſe *m.* mornár, pomorščák; **Matroſen-** mornárski.

Matſch *m.* brozga; matſch machen (im Kartenſpiele) vse vzetke vzeti (vzamem), dobíti; ugnáti (užénem); matſch werden nobénega vzetka ne dobíti, ugnán biti (sem).

matt medël; trudën, upéhan, slàb, mlahav; (v. d. Augen) medël, mrtëv; — machen péhati, trúditi, slabíti; upéhati, utrúditi, oslabíti, izdélati; — werden péšati, slabéti; opéšati, oslabéti, onemóči (-mórem); *impf.* onemágati.

Matte *f.* trata, liváda; (eine grobe Decke aus Zwilch) plahta; (aus Binſen) štorja, rogožína, rogóža, rogóznica.

Mattigkeit *f.* medlóst, medlóta; trudnost, upéhanost, slabóta; motnost; zamólklost.

Maturität *f.* zrelóst, godnost.

Maturitätsprüfung *f.* zrelóstni izpìt, zrelóstna preizkúšnja.

Mauer *f.* zid, mir; *coll.* zidóvje, obzídje, mirje; *dem.* ziděk, mirič; **Mauer-** zídni.

Maueranwurf *m.* zídni omèt. [živica.

Mauerraſſel *f.* navádni prasíček, kočič,

Mauerband *n.* zídna vez (-ſ).

Mauerbank *f.* pozídnica, osušníca, blazína.

Mauerbiene *f.* čebéla zidarica.

Mauerbrecher *m.* zidodèr, zidolòm, podiráča.

Mauerfalk *m.* postólka.

mauerfeſt trděn kakor zid, vzídan.

Mauergeländer *n.* obzídna ográja, — opérnica, obzídëk.

Mauergrund *m.* zídni temelj.

Mauerkelle *f.* ometáča, ometálnica, zidárska žlica.

mauern zídati; sezídati.

Mauerpfeffer *m.* ostra homúlica, bradavíčnjak.

Mauerraute *f.* pozídna rútica.

Mauerſegler *m.* hudoúrnik, brizga.

Mauerſtärke *f.* debelóst zidú.

Mauerverputz *m.* zídni omèt ob. omàz.

Mauerwerk *n.* zidóvje, zidína, mirje.

Mauerziegel *m.* zídna opéka.

Maul *n.* gobëc, usta *pl.*, lape *pl.*; (Rüſſel) rilec; *dem.* gobčëk, rilčëk; **das — halten** mólčati (molčím), jezik za zobmi držati (držím); **das — aufthun** zíniti, izpregovoríti.

Maulaffe *m.* zijálo, zijàk; **—n feil haben** zijála prodájati.

maulaffen zijála prodájati, zijáti.

Maulbeer- múrvni, murvov; **=baum** *m.* múrva.

Maulbeere *f.* murva, murvna jágoda.

Mäulchen *n.* gobčëk, ustca *pl.*

maulbreſchen klepetáti (-ám, -ëčem), žlabudráti, čenčáti. [čénča.

Maulbreſcher *m.* klepetálo, žlabudrálo,

Maulesel *m.* mèzg (mezgà); **=in** *f.* mezgíca, mezgúlja.

Mauleſeltreiber *m.* mezgár.

maulfaul komur se ne ljubi govoríti, malobesédën, malogovórën.

Maulheld *m.* hvastáč, širokoústnež, širokoústnik.

Maulkorb *m.* nagóbnik, nagóbčnik.

Maulmacher *m.* hvastáč, govorún, širokoústnež; **=in** *f.* hvastáča, širokoústnica.

Maulſchelle *f.* zaúšnica, brljúzga, klofúta, klapoúšnica; eine — geben brljúzgniti, klofútniti, póčiti ob. udáriti po ustih (po zobéh).

Maulſeuche *f.* bolézën na gobcu, volčič v grlu.

Maultaſche *f.* ſ. Maulſchelle, Plaudertaſche.

Maulthier *n.* mula.

Maultrommel *f.* brunda, dromlja, brundálo.

Maulwerk *n.* gobëc; govorljívost; ein gutes — haben dobër jezik iméti (imám).

Maulwurf *m.* krt; (Weibchen) krtovka, krtica; **Maulwurfs-** krtov.

Maulwurfsgrille *f.* podjèd, podjédica, brámor, krtovica.

Maulwurfshaufe, Maulwurfshügel *m.* krtina, krtinovèc, krtínjak.

Maurache *f.* ſ. Morchel.

Maurer *m.* zidár; **Maurer-** zidárski.

Maurerei *f.*, **Maurerhandwerk** *n.* zidárstvo; — betreiben zidáriti.

Maurerkelle *f.* ometáča, zidárska žlica.

Maurerkunſt *f.* zidárska umétnost.

Maurermeiſter *m.* zidárski mojstèr.

Maurerzunft *f.* zidárski ceh, zidárska zádruga.

Maus *f.* miš (-i); *dem.* miška; **Mäuschen** *n.* miška.

mäuschenſtill tih kakor miš, prav tih.

Mauſe *f.* ſ. Mauſer *f.*

Mäuſe- mišji.

Mäuſebuſſard *m.* kanja, mišar.

Mäuſedorn *m.* mišji trn.

Mäuſedreck *m.* mišjak.

Mäuſefalle *f.* mišnica, mišelóvka, past (-i) za miši.

Mäuſefraß *m.* mišejédina, mišja izjédina, mišje izjédi *pl.*

Mäuſegift *n.* mišnica, mišji strup.

Mäuſeloch *n.* mišja luknja, mišina.

mauſen miši loviti; *fig.* zmekníti (zmáknem), izmúzniti; *impf.* zmíkati, krasti (kradem); (das Wild) zalezovati.

mauſen, mauſern ſich briti (brijem) se, mísiti se, levíti se, líliti se, golíti se.

Mauſen *n.* brijénje, mísanje, levljénje, líljenje, goljénje.

Mauſen *n.* lovljénje miši; die Katze läßt das — nicht kar mačka rodí, rado miši loví; zmíkanje; zalezovánje.

Mauſer *m.* zmikavt; (Krebs) mehkúž, levéc.

Mauſer *f.* (beim Geflügel) britév, misátev; (bei Krebſen, Schlangen ꝛc.) levítev, lílitev; (bei behaarten Thieren) golítev.

mauſetodt čisto mrtèv, docéla mrtèv.

mausfarben mišast; ein —es Pferd miško.

mauſig (in der Redensart) ſich — machen košátiti se, ščepériti se.

Mausöhrlein *n.* mišja ušésca *pl.*, kosmatica.

Mauſoleum *n.* mavzolej, krasna rakèv.

Maut *f.* (Gebür) mitnína; (Brückenmaut) mostnína, mostovína; (Straßenmaut) cestnína; (Waſſer—) brodnína.

Mauteinnehmer *m.* mítničar.

Mauterträgnis *n.* mítniški dohódek.

mautfrei mítnine pròst.

Mautgebür *f.* mitnína.

Mauthaus *n.* mítnica.

Mautner *m.* mítničar; mostnínar; cestnínar; brodnínar; **=in** *f.* mítničarka, cestnínarica.

Mautſchranke *f.* mítniška pregráda, préčnica, mítniška zovóra.

Maxime *f.* vodílo, pravílo, načélo.

Maximum *n.* največje števílo, največja množína, največína.

Mechanik *f.* mehánika, strojeslóvstvo.

Mechaniker *m.* mehánik, strojeslóvec.

mechaniſch meháničen; *fig.* tlačánski, rabótën; (gedankenlos) nemisléč, brezmíseln.

Mechanismus *m.* mehanizém; sestáva, **Meckerer** *m.* meketáč.

meckern meketáti (-ám, -éčem).

Meckern *n.* mekèt, meketánje.

Medaille *f.* kolájna, svetínja, medálja.

Medailleur *m.* kolajnorézec, svetinjerézec, medáljar.

Medaillon *n.* medaljón.

Median- (mittelgroß) srednji, srednje veličíne.

Medianoctav *n.* srednja osmérka.

Mediaupapier *n.* papír srednje velikósti.

mediat ſ. mittelbar.

Mediateur *m.* posrédnik, posredovávec.

mediatiſieren posrédnje narediti, suverénstvo vzeti (vzamem), mediatizírati.

Medicament *n.* lek, zdravílo.

Medicin *f.* lek, zdravílo, vračílo; (Heilkunde) zdravilstvo, zdravníštvo.

Medicinal- zdravílski, zdrávstveni, lečílni.

Medicinalauslagen *pl.* zdravílski stroški *pl.*

Medicinalrath *m.* zdravníški svétnik; zdravníški svèt.

medicinieren zdráviti se, léčiti se, zdravíla jemáti (jémljem).

mediciniſch zdravílski, zdravníški, zdravíteljski.

Medinafadenwurm *m.* živa struna, podkóžnjak.
Meditation *f.* pre-, razmiäljevánje.
meditieren pre-, razmiäljevati.
Medium *n.* (Mitte) sreda, osrédje, osrédšk; (Mittel) pomóček, pripomóček, sredstvo; (gramm.) medialni —, srednji položáj.
Meduſe *f.* (*Medusa aurita*) medúza.
Meer *n.* morje; Meer- morski; pomórski, namórski.
Meeradler *m.* morski orél.
Meeranwohner *m.* primóréc; =in *f.* primórka.
Meerbeherrſcher *m.* vladár ob. gospodár na morju.
meerblau sinji.
Meerbucht *f.*, **Meerbuſen** *m.* morski zalív ob. zatòk.
Meerbutte *f.* morska kámbala.
Meereiland *n.* morski otòk ob. ostròv.
Meerenge *f.* morska ožína, prelív.
Meeres- morski.
Meeresboden *m.* morsko dnò, dnò morjá.
Meeresfläche *f.* morsko povŕšje, morska površína.
Meeresflut *f.* morski tòk ob. val.
Meeresgebiet *n.* pomórje.
Meereshöhe *f.* nadmórska višína.
Meeresküſte *f.* morsko obrégje, primórje.
Meeresleuchten *n.* svetlíkanje morja.
Meeresſpiegel *m.* morska gladína.
Meeresſtille *f.* morska tišína, brezvétrje.
Meeresſtrom *m.* morski tòk.
Meereswoge *f.* morski val; —n *pl.* morsko valóvje.
Meergras *n.* halóga, morski mah.
meergrün morskozelèn.
Meerhirſe *f.* morsko prosó, ptičje seme (semena).
Meerhoſe *f.* vodéni stolp, morska tromba, morski cmrk.
Meerjungfer *f.* morska déklica.
Meerkalb *n.* ſ. Seehund.
Meerkarte *f.* morjevíd.
Meerkatze *f.* morska mačka.
Meerlilie *f.* morska lílija.
Meerrettig *m.* hrèn.
Meerſalz *n.* morska sol (-í).
Meerſchaum *m.* morska pena, stiva; =kopf *m.* pipa iz morske pene ob. stive.
Meerſchoß *n.* morska globočína.
Meerſchwalbe *f.* morska lástovica.
Meerſchwein *n.* pliskávka, plískavica, delfín.
Meerſchweinchen *n.* morski prasíčèk.
Meerſpinne *f.* morski pajèk.
Meerſtern *m.* moraka zvezda.
Meerſtraße *f.* ſ. Meerenge.
Meerſtrudel *m.* morski vrtínec. morska krnica.
Meerufer *n.* morski breg, morsko obrégje, morska obála.
meerumfloſſen z morskim tokom obdán.
Meerungeheuer *n.* morska pošást (-i).
Meerwaſſer *n.* moraka voda.
Meerwolf *m.* morski volk.
Meerwunder *n.* morsko čudo. morski čudež.
Meerzwiebel *f.* morska čebúla, višnjevi čebúlček.
Mehl *n.* moka, (melja); *dem.* mókica, (méljica); **Mehl-** móčni; (aus — beſtehend) močnat, iz moke.
Mehlabſatz *m.* prodája moke.
Mehlbahn *f.* grot.
Mehlbeerbaum *m.* moka, mókovec.
Mehlbehältnis *n.* shramba za moko.
Mehlbeutel *m.* sito, sítnica.
Mehlbrei *m.* močník, podmèt, sok.
Mehldorn *m.* glòg; =ſtrauch *m.* glógovec, glogov grm.
Mehlfaſs *n.* sod za moko, (lajta).
Mehlfrucht *f.* móčni sad ob. plod.
Mehlhandel *m.* trgovína z moko, mókarstvo; den — betreiben z moko tŕžiti, mokáriti.
Mehlhändler *m.* mokar; =in *f.* mókarica.
mehlicht mokast, moki podóben.
mehlig močèn, močnat, meljnat.
Mehlkäfer *m.* mokar.
Mehlkaſten *m.* skrinja ob. predál za moko.
Mehlkloß *m.* cmòk iz moke.
Mehlmeiſe *f.* plášica, remèc.
Mehlmühle *f.* mlin ob. malin za moko.
Mehlproducte *pl.* móčnati izdélki.
mehlreich mokovít.
Mehlſack *m.* vreča za moko.
Mehlſchnecken *pl.* (Mehlſpeiſe) osváljki, súkančki *pl.*
Mehlſchüſſel *f.* móčnica.

Mehlſpeiſe *f.* močnata jed (-í).
Mehlſtaub *m.* palíska.
Mehlſuppe *f.* podmétenica, močnata juha.
Mehlthau *m.* medéna rosa, močnata rosa; der falſche — strupéna rosa.
Mehltränke *f.* oblóda.
Mehlverkäufer *m.* mokar.
Mehlwurm *m.* močni črv.
mehr *adv. (plus)* več; *(magis)* bòlj.
Mehraufwand *m.* kar je več stroškov, večji stroški.
Mehrbetrag *m.* preséžek, prebítek.
mehrdeutig več poménov imajòč, z več poméni.
mehren (der Zahl nach) množíti, večati; pomnožíti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati; (d. Grade nach) povíšati, zvíšati; *impf.* povíševati.
mehrentheils *adv.* véčjidel.
Mehrer *m.* množítelj, pomnoževátelj, povečevávec; povíševávec.
mehrermal *adv.* vèčkrat.
Mehrerfordernis *n.* večja potrébščina.
Mehrerin *f.* množíteljica, pomnoževáteljica, povečevávka.
mehrfach mnogotérən, mnogotérnat.
mehrgliedrig več-, mnogočlénski.
Mehrheit *f.* večína; (Vielheit) množtvo; (gramm.) množína.
mehrjährig večlétən.
mehrmalig vèčkratən.
mehrmals *adv.* vèčkrat.
mehrnamig večiménski.
mehrſchichtig večkrat pregánjen; mnogoplástən.
mehrſeitig večstránski.
mehrſilbig večzlóžen, mnogozlóžən.
mehrtheilig večdélən.
Mehrung *f.* množítev, pomnožítev, pomnoževánje.
Mehrwert *m.* večja vrednost.
Mehrzahl *f.* večína, večje števílo; (gramm.) množína, množno števílo.
Mehrzahlung *f.* preplačílo.
mehrzählig večzòb.
meiden ogíbati (-gíbam, -gíbljem) se (koga, česa, komu, čemu), uklánjati se (komu); ogníti (ógnem) se, uklóniti se; er muſs ſein Haus — ne sme mu v hišo, ne sme mi stópiti v njegóvo hišo; (ſich enthalten) vzdržati (vzdržim) se; *impf.* vzdrževati se.
Meier *m.* prístav, pristávnik.
Meierei *f.*, **Meierhof** *m.* pristáva.
Meierin *f.* pristávlja, pristávnica.
Meile *f.* milja; **Meilen-** miljni.
Meilengeld *n.* miljarína, miljnína.
Meilenſtein *m.* miljnik, miljni kamen.
Meilenzeiger *m.* miljnik, miljekàz, miljàk.
Meiler *m.* kópa, ógelnica.
Meilerſtätte *f.* kopíšče, ógelnišče.
mein moj; (in Beziehung auf das Subject) svoj; die Meinen moji, mojci; svoji, svojci.
Meineid *m.* kriva priséga, krivorótstvo; einen — ſchwören krivo priséči (-sézem); *impf.* — priségati.
meineidig krivoprisézən, krivorótən.
Meineidige *m.* krivoprisézənik, krivorótnik; *fem.* krivoprisézənica, krivorótnica.
Meineidserinnerung *f.* opomín na naslédke krive prisége.
Meineidsklage *f.* tožba zavóljo krive prisége.
meinen méniti, mísliti, sóditi; (willens ſein) namérjati, hotéti (hočem); ich meine dozdéva se mi, zdi se mi; es gut mit einem — dobro za koga mísliti, dobro komu želéti ob. hotéti; das will ich — to se vé da, kájpada.
meinet-halben, -wegen, -willen *adv.* kar se mene tiče, od moje straní, zastràn ober zavóljo mene; -wegen! naj bo!
Meinung *f.* mnenje, miſèl (-i), sodba; (Abſicht) namèn, namémba, naméra, nakána; einer — ſein, die — hegen ob. haben kake misli biti (sem), kako miſèl iméti (imám), méniti ob. mísliti kaj, miſèl koga obhája; anderer — werden (iz)premísliti se; meiner — nach po moji misli, po mojih mislih, kakor jaz ménim ob. sódim.
Meinungsäuſserung *f.* izjáva mnenja.
Meinungsaustauſch *m.* pogóvor, poménkovanje.
Meinungsverſchiedenheit *f.* razlíčno mnenje, razlíčnost mnenja, raznost mnenja, raznomíselnost.
Meiſe *f.* siníca; *dem.* siníčica.
Meiſen- siníčji; **-kaſten** *m.* pádalica ob. past (-í) za siníce.

Meiſenkloben *m.* precép za lovítév siníc.

Meiſenſchlag *m.* ſ. Meiſenkaſten.

Meiſſel *m.* dleto, dolbílo; *dem.* dletce.

meiſſeln dolbsti (dolbem), dlétiti, z dletom rézati (režem); izdólbsti, izdlétiti, z dletom izrézati; *impf.* z dletom izrezovati, — izdelovati.

meiſt *adv.* nàjveč; nàjbolj.

Meiſtanbot *n.* najvíšja (najvéčja) ponúdba.

meiſtbegünſtiget najvéčjo ugódnost uživajóč. [nost.

Meiſtbegünſtigung *f.* najvéčja ugód-

meiſtbietend nàjveč ponujajóč, kdor največ ponúja; *etwas an den Meiſtbietenden verkaufen* največ ponujajóčemu prodáti kàj, po dražbi prodáti kàj.

Meiſtbotvertheilung *f.* razdelítév dráždenega izkupíla.

meiſte (der, die, das) največ ob. večína (mit nachfolgendem Subſtantiv im Gen.).

meiſtens, meiſtentheils *adv.* véčjidel, večínoma; (gemeiniglich) navádno.

Meiſter *m.* mojstèr; nastávnik; **Meiſter-** mójstrski, mójstrovski.

Meiſterei *f.* mójstrstvo, mojstríja.

meiſterhaft mójstrski, mójstrovski; *fig.* izvŕstèn, izbórèn, dovŕšen.

Meiſterhand *f.* mójstrska roka; mit — po mójstrsko, mójstrski.

Meiſterin *f.* mójstrovka, mójstrinja, mójstrica.

Meiſterlade *f.* mójstrska skládnica.

meiſtern mojstríti, mojstrovati, strahovati, v strahu iméti (imám); (zügeln) brzdáti, krotíti.

Meiſterrecht *n.* mójstrska pravíca.

Meiſterſang *m.* mójstrsko petje.

Meiſterſchaft *f.* mójstrstvo, mojstríja; (Innung) mojstri *pl.*; *fig.* izvŕstnost, izbórnost.

Meiſterſtück, Meiſterwerk *n.* mójstrsko delo, izvŕstno delo, izbórno delo.

Meiſterwurz *f.* jáščerica.

Melancholie *f.* težkokŕvnost, težkomíselnost; otóžnost, klávrnost, turóbnost.

Melancholiker *m.* klávrnik, turóbnež.

melancholiſch otóžèn, klavrn, turóbèn.

Melde *f.* lóboda.

Meldebuch *n.* zglasílna knjiga.

melden zglásiti, oglásiti, naznániti, jáviti, objáviti, priznániti, prijáviti; *impf.* **zglášati, oglášati, naznánjati, jávljati, objávljati;** ſich — **zglásiti se,** oglásiti se, jáviti se, objáviti se; *impf.* zglášati se, oglášati se, jávljati se, objávljati se. [vrèdèn.

meldenswerth zglasítve —, naznanila

Melder *m.* zglaševávèc, oglasník.

Meldeſtelle *f.* priglaševalíšče.

Meldung *f.* zglasílo, zglasítév, naznanílo; — machen zglásiti, naznániti, napovédati (-vém); **Meldungs-** zglasílni.

Meldungspflicht *f.* zglasílna dolžnóst.

Meldungsvorſchrift *f.* zglasílni predpis.

Meldzettel *m.* zglasílnica, priglásnica, zglásnica.

Melioration *f.* izboljšáva, poboljšáva, popráva. [zakàd.

Meliorationsfonds *m.* izboljševálni

Meliſſe *f.* melísa.

melk molzèn, dojèn.

Melkeimer *m.* golída, molzník, šehtar, káblica, dojáča (Steierm.).

melken molsti ob. mlesti (molzem), dojíti; pomólsti, pomlésti, podojíti.

Melken *n.* mólzenje, molža.

Melker *m.* molzèc, molzlč; **-in** *f.* molzílja, molznica.

Melk-faſs *n.*, **-gelte** *f.* ſ. Melkeimer.

Melkkuh *f.* molzna krava, krava za molžo.

Melkſchaf *n.* molzna ovca.

Melkſtätte *f.* molzíšče.

Melkzeit *f.* molža.

Melodie *f.* napèv, melodíja.

melodiſch blagozvóčèn, lepoglásèn, melódičèn.

Melodrama *n.* melodrama, igrokàz s spremljevánjem godbe.

Melone *f.* dinja, melóna.

Membrane *f.* opna.

Memme *f.* strahopétèc, mevža, šleva, (strahopezdljívèc).

Memoiren *pl.* spomínski zapíski *pl.*

Memorandum *n.* spomenica.

memorieren iz glave ob. na pámet se naučíti.

Menage *f.* hrana, jed (-í); eigene — machen domá kúhati; (Haushaltung) gospodárstvo, gospodínjstvo.

Menagerie *f.* menažerija, zverinják.

Menge *f.* množína, mnóžica, obílica, obílje; (Quantität) količína, količkóst; eine ungeheure — sila, čudo (čuda), tema, ž. B. von Leuten sila ljudí, silo veliko ljudí; (Haufe) kùp; (Schar) truma, krdélo; in — etwas haben obílno (v obílici) kaj iméti (imám); eine ſolche — tóliko.

mengen mẽšati; zmẽšati; (ein klein wenig) pomẽšati; (Trockenes m. Naſſem) mẽsiti; umẽsiti, zmẽsiti; ſich — in etwas vtikati se, vplétati se, mẽšati se v kaj ob. med kaj.

Menger *m.* mẽšavẽc; mesívẽc; =ei *f.* mẽšanje; mẽšenje, mesítẽv.

Mengkorn *n.* zmesno žito, sóržica, zmes (-i).

Mengſel *n.* mẽšanica, zmes (-i).

Mengtheil *m.* primés (-i), primẽsẽk.

Mennig *m.* svinčéna rdečica, surik.

Menſch *m.* človek; die —en ljudjé *pl.*; *dem.* človẽček; ein armer — ubóžec, siromák, revež; ein reicher — bogatín, bogatínec; ein ſtarker — hrust, korenják; ein zerlumpter — capín; ein grober — neotesánec, zaróbljenec; ein ehrlicher — poštenják; armſeliger — človéče (-ta).

Menſch *n.* krščenica, služábnica, dekla; ein dickes, ungeſchicktes — donda; ein armes — reva, ubóžica.

Menſchen- človẽški, človẽčji; ljudski.

Menſchenalter *n.* človẽška starost, človẽški rod.

Menſchenantlitz *n.* človẽški obràz.

Menſchenbeſchreibung *f.* ljudopis, popisovánje ljudí.

Menſchenfänger *m.* ljudolòv, ljudolóvec.

Menſchenfeind *m.* ljudomŕzec, odljúdnik, sovrážnik ljudí; =in *f.* odljúdnica, sovrážnica ljudí.

menſchenfeindlich ljudomŕzen, odljúdden.

Menſchenfeindlichkeit *f.* ljudomŕznost, odljúdnost.

Menſchenfreſſer *m.* ljudožèr, ljudojèd, pesján, ljudožérec, ljudojédec.

Menſchenfreund *m.* človekoljùb, ljudoljùb, človekoljúbec, ljudoljúbec; =in *f.* človekoljúba ob. ljudoljúba ženska.

menſchenfreundlich človekoljúben, ljudoljúden, priljúden, ljudomil.

Menſchenfreundlichkeit *f.* človekoljúbje, ljudoljúbje, priljúdnost.

Menſchengedenken *n.* pámetovanje ob. pómnenje ljudí; ſeit — od pámtiveka, odkár ljudjé pómnijo, — pámetijo.

Menſchengefühl *n.* človẽški čut, človẽško čuvstvo.

Menſchengeſchlecht *n.* človẽški rod, človẽštvo.

Menſchengeſtalt *f.* človẽška podóba.

Menſchenhai *m.* morski sòm, morski volk, požerún.

Menſchenhand *f.* človẽška roka.

Menſchenhandel *m.* trgovánje z ljudmi.

Menſchenhändler *m.* ljudotrŕžec.

Menſchenhaſs *m.* črt —, mržnja do ljudí, ljudomŕznost.

Menſchenkenner *m.* poznavátelj ljudi; =in *f.* poznavátelja ljudi.

Menſchenkind *n.* sin človẽški.

Menſchenkoth *m.* človẽčjak.

Menſchenleben *n.* človẽško življénje, človẽški vek.

menſchenleer brezljúden, brezljúdnat.

Menſchenmenge *f.* množica ob. truma ljudí.

menſchenmöglich vse, kar je človẽku mogóče, kar je le mogóče.

Menſchenmörder *m.* človekomórec, ljudomòr, ljudomórec; =in *f.* ljudomórka, ljudomórnica.

Menſchenraub *m.* ljudorópstvo, ljudograbstvo, ljudokrádstvo.

Menſchenräuber *m.* ljudokrádec, ljudograbẽc.

menſchenſcheu neljúden, odljúden, bojẽč se ljudí.

Menſchenſcheu *f.* neljúdnost, odljúdnost.

Menſchenſchinder *m.* ljudodérec, človekodérec; =ei *f.* ljudodérstvo; =in *f.* ljudodérka.

Menſchenſohn *m.* sin človéka, sin človẽški.

Menſchenverſtand *m.* človẽški razúm, človẽška razúmnost ob. pámet (-i).

Menſchenwerk *n.* človẽško delo, delo človẽških rok.

Menſchheit *f.* človẽštvo, človẽški rod; die — annehmen učlovẽčiti se, počlovẽčiti se; die — ablegen poživíniti se.

menſchlich človẽški, človẽčji; Irren iſt — vsakdo se lahko zmoti.

Menſchlichkeit *f.* človečnost. [véčba.
Menſchwerdung *f.* učlovečenje, učlo-
Menſtruation *f.* mésečno číščenje, mesečína; die — haben mesečíno iméti (imám).
Menſur *f.* menzúra, mera; razstòj.
Mentor *m.* vodník, svetovávec, méntor.
mephitiſch zadúšen, dušílen.
Mercantil- trgovínski.
Mercantilbeiſitzer *m.* prisédnik trgovínskega sodíšča.
Mercantilbuchführung *f.* trgovínsko knjigovódstvo.
Mercantilgericht *n.* trgovínsko sodíšče.
mercantiliſch trgovínski, kupčíjski.
Mercantilſtil *m.* trgovínski slòg.
Mercur *m.* Merkúr, Merkúrij.
Mergel *m.* lápor; **Mergel-** láporjev.
mergelartig láporast.
Mergelboden *m.*, **Mergelerde** *f.* láporasta tla *pl.*, láporasta zémlja.
Mergelrieſe *f.* melína.
Mergelſchiefer *m.* opóka.
Meridian *m.* poldnévnik, meridián; **=gebirge** *n.* poldnévniško pogórje; **=kreis** *m.* poldnévnikov krog; **=linie** *f.* poldnévna črta, poldnévnica.
meridional poldnéven, poldánski, meridionálen.
Merinoſchaf *n.* ovca merínovka.
meritoriſch zaslúžen; stvaren; —e Entſcheidung razsódba v glavni stvari, — v bístveni stvari.
Merk *m. n.* známka, známenje; *dem.* známenjce; um ein Merkchen weiter za spoznánje napréj.
merkbar opázen, čutén.
merken zapáziti, opáziti, zaznáti; *impf.* opážati, zaznávati; čútiti; začútiti; — auf jemanden páziti, glédati na koga, čuti (čujem) nad kom; (bezeichnen) zaznámiti, zaznámenjati; *impf.* zaznámljati, zaznamenjevati; ſich — zapómneti (-im) si, v spomínu ob. v pámeti ohrániti si; — laſſen vedéče storíti, na znanje dati; *impf.* na znanje dajáti; man merkt es ihm znati mu je.
merkenswert spomína vreden.
Merkgarn *n.* préjica —, nit za zaznámljanje.
merklich znatén, očítén, čutén.
Merkmal *n.* známenje, znak, **priznák.**
Merkwort *n.* spomínska beséda.
merkwürdig znamenít, **znamenítèn**, pomenít, spomína vreden; **neobíčèn.**
Merkwürdigkeit *f.* znamenítost, **pomenítost**; neobíčnost.
Merkzeichen *n.* známenje, znak. **zaznámek**, značka.
Merle *f.* kos.
Mesalliance *f.* j. Miſsheirat.
Meſs- mašni; (den Jahrmarkt betreffend) séjemski, semánji.
Meſsamt *n.* peta ob. vélika maša.
Meſsapparat *m.* merski aparat. **merílna** pripráva.
Meſsband *n.* merski trak.
meſsbar merljiv, izmérèn.
Meſsbuch *n.* mašne bukve *pl.*, **mašna** knjiga.
Meſſe *f.* maša; — leſen maševati; (Jahrmarkt) semènj, sejèm.
meſſen mériti; izmériti, premériti; ſich — mériti se, kósati se, izkúšati se; gemeſſener Befehl odlóčno povélje, ostro povélje.
Meſſen *n.* mérjenje, merítev.
Meſſenſtiftung *f.* mašna ustanóva.
Meſſer *m.* merèc, merívec, mérjavec; (Geometer) zemljemèr, zemljemérec.
Meſſer *n.* nòž; *dem.* nožèk, nožíč, nožíček; (Schnappmeſſer) sklepec. miheč, pipec, (krošljek); ſchlechtes — **krza**; (Federmeſſer) perésnik. | *pl.*
Meſſerbeſteck *n.* obóděk za nòž in vílice
Meſſerfläche *f.* nóževa plošča.
Meſſerheft *n.* nožev **držáj**, nóževo držálo, nožíšče, (črenjé *f. pl.*)
Meſſerklinge *f.* nóževo rezílo.
Meſſerrücken *m.* nožev hrbèt, nožev rob, (taleb, teláb).
Meſſerſcheide *f.* nóžnica.
Meſſerſchmied *m.* nožár; **Meſſerſchmied-** nožárski; **=handwerk** *n.* nožárstvo.
Meſſerſchneide *f.* rezína, nóževa ostrína.
Meſſerſpitze *f.* nožev ŕt, nóževa konica.
Meſſerſtich *m.* zbodljaj z nožem; einem einen — verſetzen z nožem koga zbosti (zbodem) ob. ubósti.
Meſsfreiheit *f.* séjemska pravica ob. svobóščina, pravica sejmovánja.
Meſsgeld *n.* (für das Meſſen) plačílo za mérjenje, mernína; (das auf der

Meſſe gelöste Geld) na sejmu izkúpljeni —, iztrženi denár; (daß für die Meſſe beſtimmte Geld) denár za semènj, semnjína.

Meſsgeräth *n.* mašna opráva, mašna pripráva.

Meſsgeſchenk *n.* semènj, semnjína.

Meſsgewand *n.* mašna obléka.

Meſsglöckchen *n.* mašni zvonček.

Meſshemd *n.* mašna srajca.

Meſſias *m.* Mesíja; (der Geſalbte) mazíljenec.

Meſſing *n.* ruména ob. žolta med (-í), (mésing); **Meſſing-** meděn, (mésingast).

Meſſingblech *n.* medna ploščevína.

meſſingen méden (-ena, -eno), (mésingast).

Meſſinghandel *m.* kupčija z medjó, medninarstvo.

Meſſingware *f.* medenína, roba iz žolte medí.

Meſsglocke *f.* mérski laněc.

Meſskunde *f.* mérstvo, zemljemérstvo.

Meſsleute *pl.* sejmovávci, senjmárji, sejmárji *pl.*

Meſsmarkt *m.* sejmíšče, semnjíšče.

Meſsner *m.* cerkóvnik.

Meſsopfer *n.* sveta maša, darovánje svete maše.

Meſspriester *m.* maševávec, mašnik.

Meſsruthe *f.* meraka pálica.

Meſsſchnur *f.* meraka vrvca.

Meſsſtange *f.* merski drog.

Meſsſtiſch *m.* meraka miza.

Meſsſtuck *n. (corporale)* telésnik.

Meſswerkzeug *n.* mersko oródje.

Meſszeit *f.* semènj, séjemski čas.

Meſtize *m.* mestíc, méšanec; *f.* mestíca, méšanka.

Metall *n.* kovína; **Metall-** kovínski.

metallartig kovínast.

Metallegierung *f.* zlit (-í), zlitek.

metallen kovínski.

Metallerz *n.* kovínska ruda.

Metallfarbe *f.* kovínska bárva.

metalliſch ſ. metallen.

Metallmünze *f.* kováni denár.

Metallographie *f.* kovopísje.

metallographiſch kovopísen.

Metallſchrift *f.* kovopis.

Metallurg *m.* kovoznánec, kovoslóvec; rudoslóvec, rudoznánec.

Metallurgie *f.* kovoznánstvo, kovoslóvje; rudoslóvje.

metallurgiſch kovoznánski, kovoslóven.

Metallwährung *f.* kovínska vrednóta, kováni denár.

Metallwert *m.* (der Münze) kovínska vrednost (denárja).

Metamorphoſe *f.* izpremenítev, pretvòr, preobrázba.

metamorphoſieren izpremeníti, pretvoríti, preobráziti; *impf.* izpreminjati, preobraževati.

Metapher *f.* metáfora, prenósba, premetaphoriſch metáforen, prenósen.

Metaphraſe *f.* metafráza, opis.

Metaphyſik *f.* metafízika.

Metaphyſiker *m.* metafízik.

metaphyſiſch metafizičen.

Metatheſe *f.* metáteza, predévek, prestavítev.

Meteor *n.* meteór, izpodnébna prikázen (-i).

Meteoreiſen *n.* izpodnébno železo.

meteoriſch izpodnében.

Meteorolith, Meteorſtein *m.* meteorolít, izpodnébnik.

Meteorologie *f.* meteorologíja. vremenoslóvje.

Meter *n. m.* metér.

Metermaß *n.* métrska mera.

Meth *m.* medíca.

Methode *f.* metóda, pot, način; (Lehrmethode) način učénja, učba.

Methodik *f.* metódika, učbenják.

methodiſch metódičen, učben.

Methſieder *m.* medičar, medár.

Metier *n.* poseł, rokodélstvo, služba, poklic.

Metonymie *f.* metonimíja, preiménbа.

Metrik *f.* métrika, stihoslóvje.

metriſch métričen.

Metropole *f.* metropóla, prvostólnica.

Metropolit *m.* metropolít, prvostólnik, nadškòf.

Metropolitan- prvostólni.

Metrum *n.* metrum, mera stihom

Mette *f.* (Frühmette im Advent) zornica, svítnica, jútrnjica; (Chriſtmette) pólnočnica.

Metze *f.* vlačúga, kúrba; (Maß) ſ. Metzen.

Metzelei *f.* klanje, pobòj.

metzeln klati (koljem), pobíjati.

Metzen *m.* vagàn; (½ Metzen) mérnik.

metzenweise *adv.* na vagáne, na mérnike.

Metzger *m.* mesár; **Metzger-** mesárski; **=ei** *f.* mesárstvo; **=in** *f.* mesárica.

Meuchelmord *m.* zavrátni umòr.

Meuchelmörder *m.* zavrátni morívec; **=in** *f.* zavrátna morívka.

meuchelmörderisch zavrátèn.

meucheln zavrátno délati; zavrátno umoríti.

Meuchler *m.* ſ. Meuchelmörder.

meuchlerisch ſ. meuchelmörderiſch.

meuchlings *adv.* zavrátno, po zvijáči.

Meute *f.* (v. Hunden) tropa.

Meuterei *f.* upòr, púnt, vstája, krámola, métež; es entſtand eine — unter den Soldaten vojáki so se upírli, — vzdignili zoper ....

Meuterer *m.* upórnik, púntar, vstájnik, métežnik. [žèn.

meuterisch upórèn, púntarski, métemezzo srednji.

Mezzosopran *m.* polusoprán.

Miasma *n.* kužnína, kužílo.

miauen mijávkati, mávkati.

Miauen *n.* mijávkanje, mijávek, mávkanje.

Mieder *n.* modrc, živótec, opléček.

Miene *f.* obràz, lice; eine — machen dŕžati (dŕžim) se; láchelnde — smehljajòč obràz, nasméhljaj, namúzek; eine lächelnde — machen smehljáti se; nasméhniti se, namúzniti se; unwillige — mrda, namŕdek, kisèl obràz; eine unwillige — machen mŕdati se, mrdo napénjati; namŕdati se, mrdo napéti (-pnèm); eine verdrießliche — machen mulo nósiti; eine weinerliche — machen na jok se dŕžati (dŕžim), cmériti se; eine finſtere — machen temno ob. grdo glédati; — poglédati; in jemandes — leſen z obráza ob. na obrázu komu brati (berem).

Mienenſpiel *n.* obrázne kretnje *pl.*, krétanje obráza, mímika.

Miesmuſchel *f.* klápavica.

Miet- najémni.

Miete *f.* najèm, nájem; zur — wohnen gostovati (pri kom); (Bezahlung) najémščina, najemnína.

mieten najéti (nájmem), v najèm vzéti (vzámem); *impf.* **najémati**, v najèm jemáti (jémljem).

Mieter *m.* najémec, najémavec.

Mietgeld *n.* najémščina, najemnína; gostáščina.

Mietling *m.* najémnik.

Mietlohn *m.* mezda.

Mietmann *m.* najémec; najémnik.

Mietordnung *f.* najémni red.

Mietvertrag *m.* najémna pogódba.

mietweise *adv.* najémoma, najémno.

Mietwohner *m.* gostáč; **=in** *f.* gostáčica.

Mietzeit *f.* najémna doba.

Mietzins *m.* najémščina, najemnína; gostáščina; **=gulden** *m.* najemnínski goldínar.

Migräne *f.* migréna, enostránski glavobòl.

Mikrokosmus *m.* mali svet, svet v malem; človek.

Mikrometer *n.* drobnomèr; **=ſchraube** *f.* drobnoméri viják.

Mikroſkop *n.* drobnoglèd, drobnovìd.

Milbe *f.* prŝica, grinja.

milbig prŝiv.

Milch *f.* mleko, (zvara); (der milchweiße Saft mancher Pflanzen) mlečèk, mlečni sok; (erſte Milch nach der Geburt) mlezva, mlézivo; geronnene — sesédeno ob. usédeno mleko, usédenica, zvara; zu Käſe gewordene — usírjeno ob. zasírjeno mleko; friſche — oprésno ob. sirôvo mleko; abgerahmte — posnéto mleko; **Milch-** mlečni, mlékarski, za mleko, kakor mleko.

Milchbart *m.* prva brada, podlásci *pl.*, mah; er hat erſt einen — šele mah mu raste ober pogánja (na bradi); (Perſon) golobrádec.

milchbärtig golobràd, komur šele mah raste.

Milchbaum *m.* ſ. Kuhbaum.

Milchbehältnis *n.* mlečna posóda, posóda za mleko. [pogáča.

Milchbrot *n.* krùh z mlekom umešen,

Milchbruder *m.* sodojénec, mlečni brát, navrstník.

Milchbruſtgang *m.* prsni mezgovòd.

Milchcur *f.* lečba z mlekom, zdravitêv z mlekom.

milchen molzën, dojën.
Milcher, Milchner *m.* mlečnjak.
Milchmeſſer *m.* mlekojédëc.
Milchfrau *f.* mlékarica.
Milchgeiß *f.* molznják, golída, káblica, žehtar, dojáča.
Milchgenoſſenſchaft *f.* mlékarska zádruga.
Milchglas *n.* čaša za mleko; mlečno steklo.
Milchhandel *m.* trgovína z mlekom, mlékarstvo; den — betreiben mlekáriti.
Milchhändler *m.* mlekar.
milchig mlečën, mlečnat, mlekovít.
Milchkaffee *m.* bela kava, kava z mlekom.
Milchkammer *f.* mlékarnica, mléčnica.
Milchkanne *f.* mlečni vrč, mlečnik.
Milchkuh *f.* molzna ob. dojna krava, krava za molžo.
Milchmagd *f.* kravarica.
Milchmann *m.* mlekar.
Milchmarkt *m.* mlečni trg.
Milchmeſſer *m.* mlekomèr.
Milchnapf *m.* látvica (za mleko).
Milchquarz *m.* mlékovec.
Milchrahm *m.* smétana, vrhnje.
milchreich mlečnat, mlekovít.
Milchſaft *m.* (bei den Gewächſen) mlečëk, mlečni sok; (der erſte im Frühjahr) mézga.
Milchſäure *f.* mléčna kislína.
Milchſchnee *m.* mlečna pena.
Milchſchrank *m.* omára za mleko.
Milchſchweſter *f.* sodojénka, mlečna sestra.
Milchſtern *m.* *(bot.)* ptičje mleko.
Milchſteuer *f.* mlekovína, mlečnína.
Milchſtraße *f.* rimska cesta.
Milchſuppe *f.* mlečna juha ob. polívka.
Milchtopf *m.* loněc za mleko, mlečni loněc.
Milchtuch *n.* cedílo za mleko.
Milchverkauf *m.* prodája mleka, mlékarstvo.
Milchweib *n.* mlékarica.
Milchwirtſchaft *f.* mlékarstvo; die — betreiben mlekáriti. [ček.
Milchzahn *m.* mlečnik, mlečnjak, rilmild, milde mil, mílostën, milostljiv; (freundlich) prijázën, priljúden; (wohlthätig) dobrótljiv, darežljiv; (zart, ſanft) nežën, krotek; (weich, geſchmeidig) mehek, gibčën, lágoden, voljën; milde Stiftung milodárna ustanóva, zadúšbina; —e Hand dobrótljiva roka; —es Obſt sladko sadje; —er Wein sladko ob. gladko vino; —er Regen pohlévën dež; —es Klima milo ob. mehko podnébje.
Milde *f.* milóta, milostljívost; prijáznost, priljúdnost; dobrótljivost, darežljívost; nežnost, krotkóst; mehkóst, gibčnost.
Milderer *m.* polajševátelj, blažítelj.
mildern lájšati, blážiti; olájšati, polájšati, zlájšati, ublážiti; *impf.* olajševati, po-, zlajševati, ublaževati; (die Strafe) znížati, zmánjšati; *impf.* zniževati, zmanjševati; ſein Schmerz hat ſich gemildert odléglo mu je; mildernd ublaževálën, olajšílën.
Milderung *f.* olajšáva, polajšáva, olajšílo, polajšílo; znížba, zmanjšáva.
Milderungsgrund *m.* olajšílni razlóg, ublaževálni razlóg.
Milderungsmittel *n.* olajšílo, blažílo.
Milderungsumſtand *m.* olajšujóča —, olajšílna okólnost. [ljen.
mildherzig milo-, blagosrčën, usmi-
Mildherzigkeit *f.* milosrčnost, blagosrčnost, usmiljenost.
mildreich mil, milostiv, milostíven.
mildthätig milodárën, dobrótljiv, dobrodélen.
Mildthätigkeit *f.* milodárnost, dobrótljivost, dobrodélnost.
Militär *n.* vojáštvo, vojníštvo, vojáki *pl.*; (Soldatenſtand) vojáščina; **Militär-** vojáški.
Militärappellationsgericht *n.* vojáško prizívno sodíšče.
Militärarar *n.* vojáški erár, zaklàd.
Militärarzt *m.* vojáški zdravník.
Militärbeamte *m.* vojáški urádnik.
Militärbildungsanſtalt *f.* vojáško izobraževalíšče. [nik.
Militärcapellmeiſter *m.* vojáški kapél-
Militärcharakter *m.* vojáški čin.
Militärcommandant *m.* vojáški poveljnik. [stvo.
Militärcommando *n.* vojáško povélj-
Militärcorps *n.* vojáški vòj.
Militärdienſt *m.* vojáška služba.
militärdienſtlich vojaškoslúžben.

Militärdurchzugsgebür *f.* vojáška prehodnína.
Militäreinquartierung *f.* vojáška nastanítëv.
Militärerziehungsanſtalt *f.* vojáško vzgajališče.
Militärexecution *f.* izvršítëv ob. eksekúcija z vojáško pomočjó. [uskòk.
Militärflüchtling *m.* vojáški begún ob.
Militärgericht *n.* vojáško sodíšče.
Militärgrenze *f.* vojáška gránica ober krajína. [voják.
Militärindividuum *n.* vojáška osóba,
Militärinſtitut *n.* vojáški zavod.
militäriſch vojáški, vojníški.
Militärjahr *n.* vojáško leto.
Militärmacht *f.* vojáška moč (-í); vojníška držáva.
Militärmannſchaft *f.* vojáško moštvo; prosti vojáki.
Militärpaſs *m.* vojáška prehódnica.
Militärpflicht *f.* vojáška dolžnóst, dolžnóst vojáške službe.
militärpflichtig vojáščini zavézan.
Militärplatzcommando *n.* vojáško mestno povéljstvo.
Militärpolizeiwache *f.* vojáška policíjska straža.
Militärſtationscommando *n.* vojáško postájno povéljstvo. [zan.
militärſtellungspflichtig nabóru zavé-
Militärſtiftung *f.* vojáška ustanóva.
Militärtaxe *f.* vojáška taksa, vojarína.
Militärverpflegsbeamte *m.* vojáški oskrboválni urádnik. [*pl.*
Miliz *f.* národna vojska, brámbovci
Milliarde *f.* milijárda.
Million *f.* milijón.
Millionär *m.* milijonár.
millionenweiſe *adv.* na milijóne.
Milz *f.* slezéna, vránica; **Milz-** slezénični, vránični.
Milzanſchwellung *f.* otòk slezéne.
Milzbeſchwerung *f.* tíščanje na slezéni.
Milzbrand *m.* vránični prisad, sájavec, črm, črmnica, volčič.
Milzentzündung *f.* vnetje slezéne ob. vránice.
milzig slezénat, vráničën.
milzkrank na slezéni (vránici) bolán.
Milzkrankheit *f.* bolézen (-i) na slezéni ob. na vránici.

Milzkraut *n.* slezeníčnik, **slezénovo zelje.**
Milzſucht *f.* slezénica, **vráničnica.**
milzſüchtig slezénast, **vráničast.**
Milzweh *n.* bolečína na **slezéni** ober na vránici.
Mime *m.* mímik.
Mimik *f.* mímika.
mimiſch mímičën.
Mimoſe *f.* mimóza.
minder *adi.* manjši; *adv.* **màn**j; nicht — nič màn j, ne màn j. **ravno** takó, pràv takó.
Minderheit *f.* manjšína.
minderjährig nedolétën; **malolétën,** nedorástel.
Minderjährige *m.* nedolétnik; **malolétnik.**
Minderjährigkeit *f.* nedolétnost, **malolétnost,** nedorástlost.
mindern mánjšati; z-, pománjšati; *impf.* zmánjševati, pománjševati; (**erniedrigen**) znížati, *impf.* znîževati; **ſich** — mánjšati se; zmánjšati se, **odjénjati,** odléči (-lézem); *impf.* **zmánjševati se,** odjenjevati, odlégati.
Minderung *f.* znižba, zmanjšáva.
Minderzahl *f.* ſ. Minderheit.
mindeſt najmánjši, najníži, zadnji; nicht im —en celó nìč, prav nìč, čisto nìč; zum —en vsàj, nàjmanj.
Mindeſtausmaß *n.* najmánjša izméra.
mindeſtens *adv.* vsàj, nàjmanj.
Mine *f.* podkòp, prekòp; (im **Bergwerk**) ròv, rudoròv.
minen podkópati (-kópljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati ob. naprávljati.
Mineral *n.* rudnína, minerál; **Mineral-** rudníński, minerálni.
Mineralbad *n.* rudnínska kopel (-i).
Mineraliencabinet *n.* rudníński ober minerálni kabinét.
Mineralienkunde *f.* rudninoznánstvo.
mineraliſch rudníński, minerálni.
Mineralog *m.* rudninoznáněc, mineralóg; **=ie** *f.* rudninoznánstvo, mineralogíja.
Mineralöl *n.* rudnínsko olje.
Mineralquelle *f.* slátina, rudníński studénec.
Mineralreich *n.* rudnínstvo.

Mineralwaſſer *n.* rudnínska voda, rúdnica, slátina.
Mineur *m.* minér, podkópnik.
Miniatur *f.* drobna slika, miniatúra.
miniren podkópati (-kópljem), podkópe napráviti; *impf.* podkopávati, podkópe délati ob. naprávljati.
Minierkunde *f.* podkopoznánstvo; rovornánstvo.
Minimalcenſus *m.* najmánjše cenílo, najmánjša cenítev.
Minimaleinkommen *n.* najmánjši dohódki *pl.*
Minimum *n.* najmánjše, najmanjšína, najmánjši del.
Miniſter *m.* minístēr; — des Innern minístēr nótranjih stvari; — des Äußern minístēr vnanjih stvari; — für Cultus und Unterricht minístēr za bogočástje in uk ꝛc.
Miniſterial- minístrski, ministeriálni.
miniſteriell minístrski, minístrstven.
Miniſterium *n.* minístrstvo.
Miniſtrant *m.* ministránt, mašni strežnik.
Minne *f.* ljubáv (-i), ljubézēn (-i).
Minnedichter *m.* pesnik ljubávi ob. ljubézni.
Minnelied *n.* pesēm (-i) o ljubézni, ljubávna pesēm (-i).
minnen ſ. lieben.
Minneſänger *m.* pevēc ljubávi, pevēc ljubézni.
Minorat *n.* predstvo najmlájšega, minorát.
minorenn ſ. minderjährig.
Minores *pl.* manjši blagoslóvi *pl.*
Minorit *m.* minorít.
Minorität *f.* manjšína.
Minotaurus *m.* Minotaurus (napól človek, napól bik).
Minuend *m.* zmanjševánec, minuend.
Minuendolicitation *f.* manjševálna dražba.
minus *adv.* mànj, mènj.
Minuszeichen *n.* manjšáj (—).
Minute *f.* minúta; **Minuten-** minútni.
Minutenzeiger *m.* minútni kazávec.
Minze *f.* meta.
Mirabelle *f.* mirabéla, francóska cí[bora.
Mirakel *n.* ſ. Wunder.
Miſanthrop *m.* ljudomfzec, odljúdnik.
Miſanthropie *f.* ljudomfznost, odljúdnost.
miſanthropiſch ljudomfz, odljúdēn.
Miscellen, Miscellaneen *pl.* raznotérosti *pl.*, mnogovfstnosti *pl.*, raznolíčnosti *pl.*
miſchbar priprávēn za mēšanje, kar se da mēšati.
Miſchehe *f.* mēšani zakon.
miſchen mēšati; zmēšati, premēšati; (ein wenig —) pomēšati; ſich — unter ... mēšati se med ..., vtíkati se v ..., vplétati se v ...; gemiſcht, Miſchmešan, meševít.
Miſcher *m.* mēšavec; **-in** *f.* mēšavka.
Miſchfutter *n.* mēšanica, zmes (-i).
Miſchkorn *n.* sóržica.
Miſchmaſch *m.* zmešnjáva, kolobócija, zbroda, čobódra.
Miſchtrank *m.* mēšanica.
Miſchung *f.* mēšanje; (das Gemiſchte) mēšanica, zmes (-i).
Miſchungsrechnung *f.* zmesni račún.
miſerabel ſ. erbärmlich.
miſerere! usmíli se! pomilúj!
Miſerere *n.* (Krankh.) bljuvánje lástnega blata.
Miſpel *f.*, **Miſpelbaum** *m.* nešplja.
Miſs *f.* góspica, gospodíčna.
miſs- ne-, raz-, zlo-, nápačno, krivo.
miſsachten prezírati, zaničevati.
Miſsachtung *f.* prezíranje, zaničevánje, prezírnost.
miſsachtungsvoll, miſsachtend prezírēn, prezirljiv.
Miſſal *n.* mašne bukve *pl.*. mašna knjiga.
Miſsbildung *f.* nestvór.
miſsbilligen ne odobríti; *impf.* ne odobrávati, grájati.
Miſsbilligung *f.* neodobrávanje, grájanje, graja.
Miſsbrauch *m.* zlorába; (tadelhafter Brauch) razváda.
miſsbrauchen na zlo obrníti; *impf.* na zlo obráčati, zlorábiti.
miſsbräuchlich zlorábēn, razváden.
Miſscredit *m.* slabi glas, slabo imé (-na); in — bringen ob dobēr glas ob. ob dobro imé pripráviti, očrníti; in — kommen zaúpanje ob. dobro imé izgubíti.

miſsdeuten nápak ob. krivo razložíti, naróbe razuméti, v hudo obŕniti ob. zavíti (-víjem); *impf.* nápak ob. krivo razlágati, naróbe tolmáčiti, v hudo obráčati ob. zavíjati.

Miſsdeutung *f.* krivo ob. nápačno razlágánje, — tolmáčenje, — obráčanje.

miſſen pogrẽšati (kaj), biti (sem) brez česa.

Miſserfolg *m.* slabi uspéh ob. izíd.

Miſsernte *f.* slaba létina.

Miſſethat *f.* hudodélstvo, zločínstvo, pregréha.

Miſſethäter *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

Miſsfall *m.* nezgóda, nezgódek.

miſsfallen ne ugájati, ne dopádati (se), ne dopásti (-padem), ne biti (sem) po volji, — pogódu, — všeč; dieß miſsfiel ihm to je zaméril ob. za zlo vzel, to se mu je za malo zdelo.

Miſsfallen *n.* nedovóljstvo, nezadovóljstvo; er hat daran — to mu ne ugája, ne godí, ni všeč.

miſsfällig nedopadljiv, neugóden, nevšéčen, neljúb; ſich — machen zamériti se (komu), v zaméro priti (pridem) pri kom.

Miſsform *f.* nápačna ob. izkažéna oblíka (podóba), pokvéka, spaka.

miſsformen spáčiti —, izkazíti oblíko.

miſsgebären splaviti, negódno porodíti, izpovíti (-víjem); porodíti nakáznika.

Miſsgebilde *n.* potvára.

Miſsgeburt *f.* izpovítek, negódni porod; (das unzeitig Geborne) negódnik, spaček, nakáza.

Miſsgeſchick *n.* nezgóda, nesréča.

Miſsgeſchöpf *n.* spaka, spàk, spaček, nakáza.

Miſsgeſtalt *f.* nespodóba, pokvéka, nagŕda.

miſsgeſtaltet nakázen, spačen, pokvéčen; —er Menſch nakáznik, pokvéka.

miſsglücken izpodletéti (-letím), ponesréčiti se; *impf.* izpodlétati.

miſsgönnen zavídeti, ne privóščiti; *impf.* zavídati, ne privoščevati.

Miſsgriff *m.* zmota, pomóta, pogrẽšek; einen — thun zmótiti se, grešíti.

Miſsgunſt *f.* zavíst (-i), zavídnost, nenavídnost.

miſsgünſtig zavístən, zavidljiv, nenavíden.

miſshandeln (einen) hudó ob. grdó (s kom) ravnáti ob. délati, gnjáviti (koga).

Miſshandlung *f.* hudo ob. grdo ravnánje (s kom), gnjávljenje.

Miſsheirat *f.* nepristójna ženítev ob. možítev.

miſshellig nesoglásen, neslóžen.

Miſshelligkeit *f.* nesoglásje, neslóžnost.

Miſſion *f.* misijón.

Miſſionär *m.* misijonár.

Miſsjahr *n.* nerodovítno leto, slaba létina.

Miſskauf *m.* okúp; einen — machen okúpiti se, prepláčati kaj.

miſskennen slabo ob. malo poznáti (-znám), mótiti se (o kom ob. zastràn koga).

Miſsklang *m.* nesoglásje, neubránost, zlozvóčje.

miſsklingen zlo zvenéti, — zvénčati (-ím), ne ujémati se, ne ubírati se.

miſslaunig čemérən, zlovóljen, tožljiv.

Miſslaunige *m.* čemérnik, tožljívec.

Miſslaut *m.* zloglásje, neubráni glas.

miſslauten ſ. miſsklingen.

miſslich neprijétən, nepovóljen, mučen, nevárən.

miſsliebig nepriljúbljen.

miſslingen izpodletéti, ne izíti (-íde) se po godu, pokazíti se, izjalovíti se, ponesréčiti se; *impf.* izpodlétati, slabo se izhájati.

Miſsmuth *m.* nevólja, nevóljnost, zlovóljnost.

miſsmuthig nevóljen, zlovóljen.

miſsrathen ſ. miſsklingen.

Miſsſtand *m.* neprílika, nepríličnost.

miſsſtimmig zlozvóčen, neubrán, neskládən; *fig.* zlovóljen.

Miſsſtimmung *f.* nesoglásnost, neubránost, neskládnost; zlovólja; in — verſetzen ozlovóljiti.

Miſston *m.* zloglásje, zlozvóčje; neubráni ob. neskládni glas.

miſstönen zlo zvenéti, ne skládati se, ne strínjati se, ne ujémati se.

miſstrauen ne zaúpati, ne zanášati se (na koga); ne zanésti (-nésem) se.

Mißtrauen *n.* nezaúpanje, nezaúpnost, nedovérje.
mißtrauiſch nezaúpən, nezaupljiv, nedovérən.
Mißvergnügen *n.* čemérnost, nezadovóljnost.
mißvergnügt čemérən, zlovóljən.
Mißverhältnis *n.* nerazmérnost, nerazmérje.
mißverſtanden nápačno ob. krivo razúmljen.
mißverſtändlich kar se lahko nápačno (krivo) razúme.
Mißverſtändnis *n.* neporazúmək, nesporazuménje, nápačna razuméva.
mißverſtehen nápak, krivo, naróbe ob. ne prav razuméti; *impf.* nápak, krivo ob. naróbe razumévati.
Mißwachs *m.* huda létina, neobróda.
mißwollen zlo ob. hudo želéti (komu).
Miſt *m.* gnoj, smetí *pl. f.*; das iſt nicht auf deinem —e gewachſen to ni iz tvoje glave; **Miſt-** gnojni.
Miſtbeet *n.* gnojna greda, gnojnik, gredíčnjak.
Miſtel *f.* oméla.
Miſteldroſſel *f.* carar, drskáč.
miſten (Miſt, Koth von ſich geben) srati (serjem); usráti se, pokídati se, onesnážiti se; (den Miſt aus d. Stalle ſchaffen) kídati; izkídati, pokídati; (den Ácker) gnojíti; pognojíti.
Miſtfliege *f.* gnojna muha.
Miſtgrube *f.* gnojna jama.
Miſthaken *m.* kopáča, kopačíca.
Miſthaufe *m.* gnojíšče, smetíšče, gomílo; kùp gnojá ob. smetí.
Miſtjauche *f.* gnójnica.
Miſtkäfer *m.* govnáč, govnobrbəc.
Miſtkorb *m.* gnojni koš.
Miſtlache, Miſtpfütze *f.* gnójnica, gnojna kalúža.
Miſtſchaufel *f.* gnojna lopáta.
Miſtwagen *m.* gnojni voz, voz za smetí.
mit *praep.* s, z (ž); — Fleiß nalašč; — Furcht stráhoma; — nichten nikákor ne, po nobéni ceni; in Zuſammenſetz. durch so- ober durch den Beiſatz s kom vred.
Mitangeklagte *m.* soobtóženec; *f.* soobtóženka.
mitarbeiten sodelovati, s kom vred délati.
Mitarbeiter *m.* sodélavec; =in *f.* sodélavka.
Mitaufſeher *m.* sonadglédnik, sonadzórnik.
mitbegreifen soobséči (-sežem), *impf.* soobsézati.
Mitbegründer *m.* soustanovítelj.
Mitbenützung *f.* soporába, soužívanje.
mitberechtigt soupravíčen.
Mitberechtigte *m.* soupravíčenec.
Mitbeſchuldigte *m.* soobdolžénec; *f.* soobdolžénka.
Mitbeſitz *m.* soposést (-i).
Mitbeſitzer *m.* soposéstnik; =in *f.* soposéstnica.
mitbeten móliti s kom vred.
Mitbetheiligte *m.* sodeléžnik.
Mitbevollmächtigte *m.* sopooblaščénec.
mitbewerben ſich prósiti s kom vred.
Mitbewerber *m.* soprosítelj.
mitbringen s sebój prinésti (-nesem), *impf.* — prinášati; (auf dem Wagen) pripéljati (-péljem); (die Familie) s sebój vzeti (vzámem), *impf.* — jemáti (jémljem).
Mitbruder *m.* sobràt, pobrátim.
Mitbürge *m.* sopórok.
Mitbürger *m.* someščan; (d. Staates) sodržavljàn; =in *f.* someščánka; sodržavljánka.
Mitbürgerſchaft *f.* someščánstvo; sodržavljánstvo.
Mitbürgſchaft *f.* soporóštvo.
Mitchriſt *m.* sokristján; =in *f.* sokristjána.
Miteigenthum *n.* solást (-i), solastína.
Miteigenthümer *m.* solastník; =in *f.* solastnica.
miteinander *adv.* skùp, skupaj, drug z drugim.
Miterbe *m.* sodédič, sodédnik; **Miterbin** *f.* sodédnica.
miteſſen jesti (jem) s kom.
Miteſſer *m.* sojédec; zakózni črv.
mitfahren péljati (peljem) se s kom.
mitfertigen sopodpísati.
Mitfinder *m.* sonajdítelj.
Mitgabe *f.* dota, jutrnjína, prinos; (in Waren) bala.
Mitgefangene *m.* sojetník; *f.* sojetnica.

Mitgefühl *n.* sočútje.
mitgehen iti (grem) s kom; (im Kartenſpiele) pomágati; *fig.* etwaš — heißen zmekníti (zmáknem) kaj skrivàj.
Mitgenoſs, Mitgenoſſe *m.* drug, sodrúg, sodeléžnik.
Mitgenoſſin *f.* družíca, sodružíca.
Mitgeſchworene *m.* soporótnik.
Mitgift *f.* ſ. Mitgabe.
Mitgläubige *m.* sočúpnik.
Mitglied *n.* ud, družábnik; — der Rechten desníčar, — der Linken levíčar; — einer Genoſſenſchaft zádružnik.
mithaften s kom vred jámčiti, — odgovórən biti (sem).
Mithaftung *f.* soodgovórnost.
mithalten potégniti s kom; *impf.* dŕžati (držím) ob. vleči (vlečem) s kom.
mithelfen pomóči (-mórem), *impf.* pomágati komu.
Mithelfer *m.* pomočník, pomagávec; =in *f.* pomočníca, pomagávka.
Mitherrſcher *m.* sovladár.
mithin *coni.* tedàj, torej, potemtákem.
Mitkämpfer *m.* sobojevávec, soborítelj.
Mitkläger *m.* sotožník; =in *f.* sotožníca.
Mitlaut, Mitlauter *m.* soglásnik.
Mitleid *n.* usmíljenje, usmíljenost, pomilovánje; ich habe — mit ihm smili se mi, pomilújem ga, milo ob. žàl mi je zanj; er erregte — bei den Leuten smilil se je ljudém, usmílili so se ga.
Mitleidenſchaft *f.* skupno trpljénje; in — ſtehen prizadet biti (v kaki stvari).
mitleidig usmíljen, milosrčən.
mitleidsvoll usmíljen, milosrčən, poln usmíljenja.
mitlernen učíti se s kom.
mitmachen s kom vkùp (kaj) učíniti, udeléžiti se (česa); *impf.* číniti, udeleževati se, délati; alles — povsód ob. pri vsaki veselici zraven biti (sem).
Mitmenſch *m.* bližnjik.
mitnehmen s sebój vzéti (vzámem), *impf.* — jemáti (jémljem).
Mitrailleuſe *f.* gostostrélka, naglostrélka.
Mitredacteur *m.* souredník.
Mitregent *m.* sovladár.
Mitſäugling *m.* pridójec; pridójka.
Mitſchuld *f.* sokrívda.
mitſchuldig sokrív, zločínstva deléžen.
Mitſchuldige *m.* sokrívec, deléžnik zločínstva; *f.* sokrívka, deléžnica zločínstva.
Mitſchuldner *m.* sodolžník; =in *f.* sodolžnica.
Mitſchüler *m.* součéneč, sošólec.
Mitſperre *f.* sozaklèp, drugi ključ.
mitſpielen igráti (se) s kom; einem übel — hudó (grdó) délati ob. ravnáti s kom; nagodíti komu.
mitſtimmen glasovati s kom.
Mitſtimmende *m.* soglasovávec.
Mittag *m.* poldne (indecl. und -va), poldan (-dneva); (Süden) jug, poldánska stran (-í); zu — opóldne; zu — eſſen kósiti, obédovati, júžinati.
mittägig poldnévən, poludnévən, poldánski.
mittäglich južən, proti jugu ležéč.
Mittags- poldnévni, poldánski.
mittags *adv.* opóldne, opóludne.
Mittagseſſen *n.* obèd, obédo, kosílo, júžina. [vavec.
Mittagsgaſt *m.* gost na obédu, obédo-
Mittagsgegend *f.* južna stran (-í).
Mittagshöhe *f.* poldnévna višína.
Mittagskoſt *f.* opoldánska hrana, kosílo, obèd, júžina.
Mittagskreis *m.* poldnévnik.
Mittagsland *n.* poldnévna ob. južna dežéla.
Mittagslinie *f.* poldnévna črta, poldnévnica.
Mittagsmahl *n.* ſ. Mittagseſſen.
Mittagspunkt *m.* južíšče.
Mittagsruhe *f.* opoldánski počítek.
Mittagsſtunde *f.* poldnévna ura.
Mittagswind *m.* jùg, južni vetér.
Mittagszeit *f.* poldne (-va); um die — opóldne.
Mittagszirkel *m.* ſ. Mittagskreis.
Mitte *f.* sreda; in der — sredi. v sredi, med; in die — v sredo.
Mittel *n.* sredstvo, pomóček, pripomóček; (Vermögen) premoženje, imétje, imovína; (Arzneimittel) zdravílo, vračílo, lek; bei —n ſein premóžen ob. začímen biti (sem), za čim ob. pod palcem iméti (imám); zu —n gelangen opomóči (-mórem) si, obogatéti; Mittel- srednji, osrédnji.

Mittelalter *n.* srednji vek.
mittelalterlich srednjevéčen, srednjevéški.
Mittelband *n.* srednja vez (-í); (am Treſchflegel) gož (-í), goža, jermen za cepec.
mittelbar posrédnji, posrédni, nenarávnostěn; *adv.* posrédnje, posrédoma.
Mittelbarkeit *f.* posrédnost.
Mittelding *n.* osrédnja stvar (-í), sreda, sredína.
Mittelfinger *m.* srednji prst, srednjik, sredínče, srčnik.
Mittelform *f.* srednja oblíka ob. velikóst.
Mittelgebirge *n.* srednje goróvje.
Mittelglied *n.* srednji člen.
Mittelgröße *f.* srednja velikóst ober veličína.
Mittelhand *f.* dlàn (-í).
mittelländiſch sredozémen, sredozémeljski.
Mittellauf *m.* srednji tòk.
Mittellaut *m.* srednji glas.
Mittellinie *f.* sredíščnica.
mittellos nepremóžen, ubóžen, neimovít.
Mittelloſigkeit *f.* nepremóžnost, ubóžnost, neimovítost.
Mittelloſigkeitszeugnis *n.* izpričeválo ubóžnosti, ubóžni list.
mittelmäßig srednji, srednje mere.
Mittelmäßigkeit *f.* srednost, sredomérnost.
Mittelmeer *n.* sredozémno ob. sredozémeljsko morje.
Mittelpreis *m.* srednja cena.
Mittelpunkt *m.* sredíšče, osrédje, sredína, osrédek.
Mittelpunktslinie *f.* sredíščna črta.
Mittelpunktswinkel *m.* sredíščni kot.
Mittelrippe *f.* srednje rebro.
mittels, mittelſt *praep.* po, s (z), s pomočjó.
Mittelſatz *m.* srednji stavèk.
Mittelſchiff *n.* srednja ladja.
Mittelſchlag *m.* srednje pleme (-na); srednja vrsta.
Mittelſchule *f.* srednja šola.
Mittelsperſon *f.* srednik, posrédnik, posredovátelj, (mešétar).
Mittelſtand *m.* srednji stan.
Mitteltreffen *n.* sreda ob. sredína vojske; im — sredi vojske.
Mittelwald *m.* gòzd srednje vrste.
Mittelweg *m.* srednja pot (-i), srednji pot.
Mittelwort *n.* deléžnik.
Mittelzeit *f.* srednji čàs.
mittelzeitig srednječásen; (in der Metrik) dvojnotrájen.
mitten *adv.* sredi, v sredi, na sredi, po sredi.
Mitternacht *f.* polnoč (-i); (Nord) séver, polnoč (-i).
mitternächtlich pólnočen; séverčn.
Mitternachts- pólnočni; séverni.
mitternachts *adv.* opólnoči.
Mitternachtsgegend *f.* séver, séverna —, pólnočna —, odsólnčna stran (-í).
Mitternachtsſtunde *f.* pólnočna ura, polnoč (-i).
Mitternachtswind *m.* séver.
Mitternachtszeit *f.* pólnočni čas, polnoč (-i).
Mittfaſten *pl.* sredpost; **Mittfaſten-** sredpóstni.
Mitthäter *m.* sostorítelj.
Mitthäterſchaft *f.* sostoríteljstvo.
Mittheil *m.* delež.
mittheilbar podeljiv, priobčljiv.
Mittheilbarkeit *f.* podeljívost; priobčljívost.
mittheilen podelíti, izročíti; *impf.* podeljevati, izróčati; (bekannt geben) naznániti, priznániti, izporočíti; *impf.* naznánjati, priznánjati, izporóčati; (offenbaren) razodéti (-dénem), priobčíti; *impf.* razodévati, priobčevati.
Mittheiler *m.* podeljevávec, izročítelj; naznanjávec; priobčítelj, priobčevávec.
mittheilſam razgovorljiv, besedljiv.
Mittheilſamkeit *f.* razgovorljívost, besedljívost.
Mittheilung *f.* naznanílo, priznanílo, poročílo, priobčílo; dopošiljánje.
Mittler *m.* srednik, posrédnik, posredovátelj.
Mittleramt *n.* posredoválni urad, posredoválnica.
mittlere (der, die, das) srednji.
Mittlerin *f.* srédnica, posrédnica, posredovátelja.
mittlerweile *adv.* med tèm, v tem [času.

mittlerweilig začásen, medčásen.
Mittwoch *m.* sreda.
mittwochs *adv.* ob sredah, vsako sredo.
mitunter *adv.* včasih, včasi.
Mitunterzeichnete *m.* sopodpísanec, sopodpísnik.
Mitverbrecher *m.* sohudodélnik, sozločínec, deležnik hudodélstva; =in *f.* sohudodélnica, sozločínka, deležnica hudodélstva.
Mitverpflichtete *m.* sozavézanec.
Mitverſchworene *m.* sozarótnik, deležnik zaróte.
Mitverweſer *m.* sooskrbník, soupravítelj.
Mitvormund *m.* sovárih, soskrbník.
Mitwähler *m.* sovolívec.
mitwandern potovati ob. hóditi s kom.
Mitweide *f.* skupna ob. spolóvna paša.
Mitwelt *f.* sedánji naraščáj, sodóbniki *pl.*
mitwirken pripomóči (-morem); *impf.* pripomágati, sodelovati, z drugim vred délati.
Mitwirkung *f.* pripomóč, (-i), pripomáganje, sodelovánje.
mitwiſſen s kom vred védeti (vém).
Mitwiſſen *n.*, **Mitwiſſenſchaft** *f.* sovédstvo, sovédnost.
Mitwiſſer *m.* sovédec.
mitwohnen s kom skùp stanovati.
Mitwohner *m.* sostanovávec; (im Dorfe) sovaščàn; =in *f.* sostanovávka.
mitziehen vštéti (vštejem), prištéti; *impf.* vštévati, prištévati.
Mitzeuge *m.* sosvedòk, sopríča.
Mixtur *f.* zmes (-i), mešanica, mikstúra.
Mnemonik *f.* mnemónika.
Möbel *n.* pohíštvo, hišna opráva.
Möbelniederlage *f.* zalóga pohíštva.
mobil premekljiv, premíčen; gotòv za pohòd; ein Heer — machen vojsko za odhòd pripráviti, — z vsem za odhòd potrébnim preskrbéti.
Mobiliar, Mobiliarvermögen *n.* premíčno premoženje, premičnína.
Mobilien *pl.* premičnína, premekljíve stvari; pohíštvo, hišna opráva.
mobiliſieren mobilizírati, vojáke sklícati (-kličem); mobiliſiert mobilizíran, sklícan; —es Heer sklícana vojska.
Mobiliſierung *f.* mobilizácija, vojáški sklic; **Mobiliſierungs-** mobilizacíjski, sklicéválni.
Mobiliſierungstag *m.* mobilizacíjski ob. sklicéválni dan (dneva).
möblieren s pohíštvom oskrbéti, *impf.* s pohíštvom oskrbovati; ein möbliertes Zimmer oprávljena soba, soba s pohíštvom.
Modalität *f.* način, ravnánje, pogòj.
Mode *f.* šega, običáj; krój, noša, moda; ſich nach der — kleiden po modi se nósiti; aus der — kommen zastaréti; **Mode-** modni, novošégni, običájni.
Modeartikel *m.* modni izdélek, modno blagó.
Modegeck *m.* modni ober novošégni gizdalín. [list.
Modejournal *n.* modni časopis, modni
Model *m.* merílo, mera; (Muſter) vzórec, obrázec; (Gießform) kalúp, (Backſchüſſel, Käſeform) tvorílo, torílo, (modél, modli *pl.*).
Modeladen *m.* prodajálnica módnega blagá.
Modell *n.* kalúp, tvorílo, modél; (Muſter) obrázec, vzórec. [délar.
Modelleur *m.* kalúpar, tvorílar, mo-
modellieren kalúpe ob. tvoríla délati; (abbilden) obráziti, upodóbiti; *impf.* upodábljati.
modeln obráziti, upodóbiti; *impf.* obraževati, upodábljati.
Moder *m.* trohlóba, trohlína, trohljád (-i), prhljád (-i), prhlína.
moderat zmerèn, lagán.
moderato *adv.* zmerno, lagáno.
Modererde *f.* trohljíva prst (-í).
Modergeruch *m.* tohlína, zatóhlost.
Modergrund *m.* grez, močvírje.
moderieren ſ. mäßigen.
moderig trhlén, prhèl, opfhèl, preperèl, preperélast; —es Holz prhljád (-i), trohljád (-i).
modern trohnéti, prhnéti, peréti; opfhniti, preperéti.
modern *adi.* novošégen, novodóben.
modernifieren po novi šegi narediti, prenarediti; *impf.* po novi šegi naréjati, prenaréjati.
Modeſucht *f.* pohlèp po novi modi, — šegi.

modesüchtig pohlépẽn po novi šegi.
Modewaare *f.* modno ob. novošégno blagó.
Modewarenhandel *m.* trgovína z modnim blagom.
Modification, Modificierung *f.* prenarédba, izpremémba.
modificieren prenarediti, izpremeníti; *impf.* prenaréjati, izpremínjati.
modisch novošégẽn, modẽn, po novi šegi.
Modistin *f.* modístka, modístinja.
Modulation *f.* izpreminjáva glasú, modulácija.
modulieren glas izpremínjati ob. zavíjati.
Modus *m.* način, naklòn.
mögen (können) moči (morem), ž. B. mag wohl ein Blinder den andern führen ali more slepẽc slepca voditi? (wollen) hotéti (hočem), ž. B. dieſes Kleid mag ich nicht tega oblačila nóčem; (dürfen) smeti (smem), moči (morem), ž. B. meinetwegen mag er es thun radi mene sme ober more to storíti; (potential) neki, ž. B. wie mag das ſein kako je neki to? was mag er wohl thun kaj neki dela? was mag das bedeuten kaj neki to poménja? (befehlend, zulaſſend ꝛc.) naj ober *Imperativ*, ž. B. er mag kommen naj pride! es mag dabei bleiben naj pri tem ostáne! du magſt arbeiten ober nicht delaj ali ne delaj! du magſt zuſehen gledaj, le glej! (wünſchend) bi, rad bi, ž. B. möchte er doch kommen da bi le prišèl! ich möchte gerne kommen jaz bi rad prišèl.
möglich mogòč, možẽn; ſoviel wie — kólikor je mogóče; es iſt — daſs ich komme morda pridem, morebiti pridem. utégnem priti.
Möglichkeit *f.* mogóčost, mogóčnost, možnost.
möglichſt *adv.* ž. B. — bald brž ko je mogóče, kakor hitro je mogóče, brž ko moreš, kar najbrže; *adi.* ich habe mein Möglichſtes gethan storil sem, kar sem le mogel, storil sem vse, karkóli sem mogel.
Mohamedaner *m.* mohamedán, mohamedánec.
mohamedaniſch mohamedánski.
Mohn *m.* màk; **Mohn-** makov.
Mohnfeld *n.* mákovišče.
Mohnfladen *m.* mákova potíca, mákovnik, makovnjáča.
Mohnhaupt *n.* mákova glava, mákovka, mákovica.
Mohnkuchen *m.* makov koláč.
Mohnpflanze *f.* mákovec.
Mohnſtengel *m.* mákovo steblo.
Mohnſtoff *m.* makovina.
Mohr *m.* zamórec; einen —en weiß waſchen wollen bob ob steno métati (méčem).
Möhre *f.* navádni korén, mrkëv, mŕkvica; *coll.* korénje, korenjé.
Mohren- zamórski.
mohrengrau črnosívkast.
Mohrenknabe *m.* zamórček.
Mohrenkopf *m.* črnoglávec, črnoglávka.
Mohrenland *n.* zamórska zemlja ob. dežéla.
mohrenländiſch zamórski.
Mohrin *f.* zamórka, zamórkinja.
Mohrrübe *f.* ſ. Möhre.
Molch *m.* (Salamander) močeràd; (Waſſer—) pupẽk.
molchartig močerádast; pupkast.
Molekül *n.* molekúl.
Molke *f.* sírotka, (umétki).
Molkencur *f.* zdravítëv ob. zdrávljenje s sírotko.
molkig sírotkav.
Moll *n.*, **Molliton** *m.* mol (v glasbi), mehki glas.
Mollusken *pl.* mekúžci *pl.*
Molo *m.* pristánski nasip, molo.
Moloſſus *m.* (Versfuß) molós.
Moment *m.* hip, trenótek; (Zeitpunkt) doba, prílika; — *n.* (Sache) stvar (-i), točka, razlòg.
momentan hipẽn.
Monarch *m.* samovladár, monárh.
Monarchie *f.* samovládna država, monarhíja; (Herrſchaft) samovláda, samovladárstvo.
Monarchin *f.* samovládnica, samooblástnica.
monarchiſch samovládẽn, samovladárski, monarhíjski.
Monat *m.* mesec, mesẽc.
monatlich mésečn; *adv.* na mesec, vsak mesec; die —e Reinigung mesečína, mésečno číščenje.

Monats- mésečni.
Monatsfrist *f.* mésečni rók, odlóg za mesec dní; in — v enem mesecu, za mesec dni.
Monatsgeld *n.* mésečna plača, mesečnína.
Monatsrettig *m.* rédkvica.
Monatsrose *f.* índijski šipék; mésečna roža.
Monatsschrift *f.* mésečnik, mésečni časnik.
monatsweise *adv.* na mesec, vsak mesec.
Monatszimmer *n.* mésečna soba.
Mönch *m.* menìh, črnorízec; redóvnik; *dem.* menìšec; — werden pomenìšiti se.
mönchisch menìški.
Mönchs- menìški.
Mönchsgelehrsamkeit *f.* menìška učenóst.
Mönchsgewand *n.* menìško oblačílo.
Mönchskappe *f.* menìška kapa.
Mönchskloster *n.* menìški samostán.
Mönchskutte *f.* menìška halja ob. kuta.
Mönchsleben *n.* menìško življénje.
Mönchsorden *m.* menìški red.
Mönchsrobbe *f.* morski menìh.
Mönchsstand *m.* menìški stan.
Mönchthum *n.* menìštvo.
Mond *m.* mesec, meséc, luna; **Mond-** lunin, mésečev, mésečni.
Mondbahn *f.* lúnina —, mésečna pot.
Mondbeschreibung *f.* popìs lune ober méseca.
Mondbewohner *m.* mesečàn.
Mondblindheit *f.* (bei Pferden) mésečna slepóta.
Mondenjahr *n.* mésečno leto.
Mondesfinsternis *f.* mésečni mrk, lúnino mrknjenje; gestern fand eine — statt snóči je luna mrknila.
Mondeshof *m.* lunin ob. mésečev kolobár, obstret (-i) lune ob. méseca.
Mondesviertel *n.* lunin ober mésečev krajèc.
Mondfisch *m.* glavosèk, morski mesec.
Mondflecken *m.* maróga —, pega na luni.
Mondglanz *m.* lúnin blesk, mésečev [lèsk.
mondhell razsvetljèn od lune, mésečèn.
Mondlicht *n.* mesečína, lúnina svetlóba.
Mondnacht *f.* mésečna noč (-í).
Mondphasen *pl.* lúnine mene ob. premémbe *pl.*
Mondscheibe *f.* lunin krog, mésečevo [koló.
Mondschein *m.* mesečína, lunin svìt; es ist — luna ob. mesec sveti.
Mondsichel *f.* lunin krajèc.
Mondsucht *f.* mésečnost.
mondsüchtig mésečèn. [nica.
Mondsüchtige *m.* mésečnik; *f.* mesečMonduhr *f.* mésečna ura.
Mondzirkel *m.* lunin ob. mésečev krog.
Monochord *n.* samostrùn. [stvo.
Monogamie *f.* monogamíja, enoženMonogramm *n.* monográm, imenoznàk.
Monographie *f.* monografíja, samopìs.
Monokotyledonen *pl.* enokalíčnice *pl.*
Monolog *m.* monológ, samogóvor.
Monopol *n.* samoprodája, samotrštvo, monopol.
Monopolist *m.* samotržec.
Monopolsordnung *f.* samotržni red.
Monopolsrecht *n.* samotržna pravica.
Monotheist *m.* enobóžnik.
monoton enoglásen, enozvóčen, enolíčen.
Monotonie *f.* enoglásje, enozvóčje, enolíčnost.
Monstranz *f.* monštránca.
monströs nakázen, nestvóren; pošástèn, strašánski.
Monstrum *n.* nakáza, nestvòr, potvóra; pošást (-i).
Montag *m.* ponedéljek.
montäglich ponedéljski.
Montan- rudárski, montanístični.
Montanistik *f.* rudárstvo, montanístika.
montanistisch rudárski, montanístičen.
Montanwerk *n.* rudnik.
montieren (v. Militär) obléči, z obléko preskrbéti; *impf.* obláčiti, z obléko preskrbovati.
Montur *f.* vojaška opráva ob. obléka, montúra; **Montur-** montúrni.
Monturscommission *f.* montúrna komisíja, komisíja zastràn vojáške opráve.
Monument *n.* spomenik.
Moor *n.* barjè, mahóvje, močvírje, muža; **Moor-** barski, močvírni, močvírski.

Moorgrund *m.* barjè, grezí *f. pl.*, oziki *pl.*, mezína, močvírje, mužáva.
Moorhirſe *f.* sirk, sirčína. [vən.
moorig močvírən, močvírnat, mužá-
Moorland *n.* barjè, mahóvje, močvírje.
Moorſchnepfe *f.* poklež, kozíca.
Moorwaſſer *n.* močvírnica, mlakúžnica.
Moos *n.* mah; **Moos-** mahov.
Moosbeere *f.* mahóvnica.
mooſicht máhovast, mahu podóbən.
mooſig mahovít, máhovnat.
Moosroſe *f.* máhovka.
Mooswolle *f.* máhasta volna.
Mops *m.* mops.
Moral *f.* nravoslóvje, morála; (in Fabeln ꝛc.) nauk.
moraliſch nravən, nravstven, morálən.
Moralität *f.* nravnost, nrávstvenost.
Moralitätszeugnis *n.* nrávstveno izpričeválo, svedóčba o nrávnosti.
Morâne *f.* ledníška groblja.
Moraſt *m.* barjè, močvára, grez (-i), močvírje; (Koth) muža, blato.
Moraſtcultur *f.* obdelovánje močvírja, — barjà. [jà.
Moraſtentſumpfung *f.* osuševánje bar-
moraſtig močvírən, močvírnat, mocvírən, grezən, mužávən, mužávnat.
Morchel *f.* mavrah, smrček.
Mord *m.* umòr, umorítev, umórstvo; einen — begehen umoríti koga; beſtellter — naročéni umòr; **Mord-** (den Mörder angehend) morívski; (den Tod bringend) morílni.
Mordanſchlag *m.* naklèp umóra; namerávani —, poskúšeni umòr.
mordbefleckt okrvljen, kriv umóra.
Mordbrenner *m.* požigávec, zažigáč.
mordbrenneriſch požigávski, zažigávski.
Mordeiſen *n.* morílno želézo.
morden moríti; umoríti; nach einander — pomoríti.
Mörder *m.* morívec, umorítelj.
Mörderei *f.* morija, morívstvo, morjénje.
Mördergrube *f.* morívska ob. tolovájska jama.
Mörderin *f.* morívka, umorítelјica.
mörderiſch morívski, morílən, smrtən, smrtonósən; (blutig) krváv.
Mordgeſchoſs *n.* smrtonósno oróžje, morílna strelica.
Mordgeſchrei *n.* strašni krik, grozno kričánje.
Mordgeſelle *m.* deléžnik umóra.
Mordgier *f.* umorożéljnost.
mordgierig umóra željən.
Mordio in der Phraſe: Zeter und — ſchreien na vse grlo kričati (kričim).
Mordkerl *m.* vražji človek, zvitorépec.
Mordluſt *f.* krvożéljnost, umorożéljnost.
mordluſtig krvożéljən, umóra žéljən.
Mordſchlacht *f.* krváva bitka, mesársko klanje.
Mordſchlag *m.*, **Mordthat** *f.* umòr, umorítev, umórstvo.
Mordſtätte *f.* moríšče.
Mordſtreich *m.* morílni udárec, smrtni udárec.
Mores *pl.* nravi *pl.*, običáji *pl.*; — lehren kozjo molítvico učíti.
Morgen *m.* jutro; (Oſten) vzhòd, izhòd, iztòk, jutro; (Feldmaß) jutro, orál (-i, -a); des —s zjutraj, zajútra; frühmorgens zarána, zjutraj, zgodaj; es wird — daní se, jutri se, zorí se, svita se; **Morgen-** jútrnji, jutránji, zjútranji, zorən; (öſtlich) vzhódni, iztóčni, jútrov.
morgen *adv.* jutri; — früh jutri zjutraj, jutri zarána.
Morgenbrot *n.* zájutrək.
Morgendämmerung *f.* jútrnji svit, jutránji svit, — zòr, osvít.
Morgengabe *f.* jútrnja, jutrnjína.
Morgengebet *n.* jútrnja molítev.
Morgengeläute *n.* jútrnjica.
Morgengrauen *n.* jútrnji svit.
Morgenland *n.* jútrova dežéla, jútrovo (-ega), vzhòd, vzhódna dežéla.
Morgenländer *m.* prebivátelj jútrove dežéle, jútrovec.
morgenländiſch jutrov, jútrovski, vzhóden, iztóčen.
Morgenlicht *n.* svit, svítanje, zòr.
morgenroth *adj.* zornolik.
Morgenroth *n.*, **Morgenröthe** *f.* jutránja zarja.
morgens *adv.* zjutraj, v jutro; heute — davi.
Morgenſtern *m.* daníca, jútrnjica.

Morgenſtunde *f.* zjútranja od. jútrnja ura, rana ura; — hat Gold im Munde rana ura zlata ura.

morgenwärts *adv.* proti jutru ober vzhódu.

Morgenwind *m.* jútrnji vetȓ; (Oſtwind) zdolȓc, vzhódnik.

Morgenzeit *f.* jutránji čàs, jutro.

morgig jútrišnji, jútršnji, jútrnji.

morſch trohnèl, trohlén, trohljiv, trhȅl, trhlén, opȓhȅl, preperèl, pirav.

morſchen trohnéti, peréti; strohnéti, preperéti.

Morſchheit *f.* trohnélost, preperélost.

Mörſer *m.* možnar; (Hölzerner) stopa, stópica.

Mörſerkeule *f.* tolčák, peščáj, drežnik, pàh.

Mortalität *f.* pomíranje.

Mörtel *m.* mort, malta.

Mörtelbewurf *m.* omèt.

Mörtelkelle *f.* ometáča, zidárska žlica.

Mortuarium *n.* mrtváščina, mortuarij.

Moſaik *f. n.* mozaíka. [delo.

Moſaikarbeit *f.* mozaíčno od. musívno

moſaiſch mozaíčen, musíven; (von Moſes) Mójzesov.

Moſchee *f.* mošéja, džámija, turška molílnica.

Moſchus *m.* mošȅk, moščják, pižȍm; Moſchus- moščjákov, moškátni.

Moſchusbock *m.* moškátni kozlíček.

Moſchusthier *n.* pižmar.

Moſt *m.* mòšt, (mášèina); **Moſt-** moštov.

Moſtbirne *f.* tépka, otépka.

Moſtbirnwein *m.* tépkovec.

moſten *intr.* po moštu díšati (dišim); *tr.* mòšt délati.

moſten *tr.* mòšt délati.

moſtig moštnat.

Moſtmeſſer *m.* moštomèr.

Motion *f.* ſ. Bewegung.

Motiv *n.* nagíb, razlòg, vzròk.

motivieren z razlógi podpréti, obrazložíti, vzróke navésti (-vȇdem); *impf.* z razlógi podpírati, vzróke navájati.

Motivierung *f.* obrazlóžba.

Motivierungsbericht *m.* obrazlóžbeno poročílo.

Motor *m.* mótor, gibálo, kretálo, gonílo.

Motte *f* mòlj; *dem.* móljȅk.

mottenartig moljast. [na.

Mottenfraß *m.* moljávina, moljejédi-

mottenfräßig moljàv, izjéden od. izgrízen od moljev.

Motto *n.* geslo.

mouilliert zmehčán, mehȅk.

mouſſieren péniti se, šuméti, kipéti.

Möwe *f.* galéb.

muchſeln (nach Schimmel riechen) po plesni od. po plesnívem díšati (dišim); (nach Feuchtigkeit riechen) zatóhlo díšati, tohnéti, kopéti.

muchlig zatóhȅl, plesnív.

Muck, Mucks *m.* čŕh, čŕha, čŕhljaj, žugljaj.

Mucke *f.* muha, trma; —n haben kújati se; mȓdati se.

Mücke *f.* mešíca; **Mücken-** mešíčni.

mucken, muckſen *intr.* u. *refl.* čŕhniti, blékniti, zíniti, žúgniti; geníti (gánem se); godrnjáti, momljáti.

Mucker *m.* tuta, tutȅc; prihúljeneˇc, potúhnjeneˇc, svetohlínec; =in *f.* prihúljenka, potúhnjenka, svetohlínka.

muckiſch muhast, trmast; godrnjàv, mrmràv; kujav, čemérsn.

müde trudȅn, utrújen; (v. d. Arbeit) izdélan; (v. Gehen) izhójen, ispéhan, upéhan; — machen trúditi; utrúditi, upéhati, izdélati; — werden utrúditi se, upéhati se, opéšati, izdélati se; (überdrüſſig werden) navelíčati se, navóliti se.

Müdigkeit *f.* trudnost, utrújenost; izdélanost; izhójenost, upéhanost.

Muff *m.* (Laut d. Hunde) rènč; (d. Hund ſelbſt) renčálo, renče (-ta); (v. Perſonen) godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, mrmrálo; (Schimmel) plesȅn (-i), plesnóba, zatohlína; (Handmuff) muf, rokóvnik.

Muffel *f.* gobec, smrčȅk.

muffelig zatóhȅl, plesnjav; godrnjàv, mrmràv, čemérsn.

muffeln mláskati, cmokáti; (müffeln) tohnéti, plésneti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (dišim).

muffen (v. Hunden) rénčati (-ím); (von Perſonen) godrnjáti, mrmráti; (müffen) (n. Schimmel riechen) tohnéti, plesnivéti, po plesnóbi díšati (dišim).

muffig ſ. muffelig.

müſſzen godrnjáti, mrmráti; tohnéti, plesnivéti.

Mühe *f.* trud, prizadéva, prizadévanje, napòr; ſich — geben trúditi se, prizadévati si, upírati se; potrúditi se, prizadéti (-dém u. -dénem) si.

mühebeladen trudoljubìv.

mühelos breztrúdèn, brezteżávèn, brez truda, brez težáve.

mühen ſich trúditi se, prizadévati si, upírati se, péhati se, gnati (ženem) se, núјati se.

muhen múkati (mukam u. mučem); zamúkati; —d nach Hauſe kommen domov primúkati.

mühevoll trudapóln, trudovít.

Mühewaltung *f.* trud, prizadévanje.

Mühl- mlinski, málinski.

Mühlbach *m.* mlinski potok, mlínščica.

Mühlbeutel *m.* sito, tresílnica, miketúlja.

Mühlbottich *m.* obód.

Mühle *f.* mlin, malin; eine — mit 3 Gängen mlin na tri kámene ob. tečáje; *dem.* mlinèc, mlinčék, málinčék.

Mühleiſen *n.* poprícа, prprícа, koprícа.

Mühlenſpiel *n.* špana, špan.

Mühlgang *m.* tečáj, kamen.

Mühlgaſt *m.* ſ. Mahlgaſt.

Mühlgebiet *n.* pòd. [ca.

Mühlgerechtigkeit *f.* mlínarska pravíc-

Mühlgerinne *n.* rake *pl.*, roje *pl.*, mlinski žleb.

Mühlknecht *m.* mlinski hlapèc.

Mühllauf *m.* mlinski tečáj.

Mühlordnung *f.* mlinski red.

Mühlrad *n.* mlinsko koló (kolésa).

Mühlrealität *f.* mlinsko poséstvo.

Mühlſtein *m.* mlinski kamen; d. obere — vrhnják; der untere — podnják.

Mühltrühe *f.* grot.

Mühlwaſſer *n.* mlinska voda, mlínščica.

Mühlwehr *n.* mlinski jez.

Mühlwerk *n.* mlin, mlínstvo.

Muhme *f.* (d. Vaters Schweſter) teta; (des Vaterbruders, des Oheims Frau) strina; (der Mutter Schweſter) ujna; (Geſchwiſterkind) sestríčna.

Mühſal *n. f.* nadlóga, stiska, težáva.

mühſam težávèn, mučèn, trudapóln; *adv.* težkó, težávno, s trudom.

mühſelig težávèn, nadlóžen; (elend) revèn, borèn, siromáški.

Mühſeligkeit *f.* nadlóžnost, težávnost; révščina, revnost, siromáštvo.

Mulatte *m.* mulát, polutàn.

Mulattin *f.* mulátinja, polutánka.

Mulde *f.* kotánja, rupa, kadúnja, koríto; plálnice, plalne nečké.

muldenförmig kotánjast, rupast, kadúnjast, koritast.

Müller *m.* mlinar, málinar; —ſein mlináriti; **Müller-** mlínarski, málinarski.

Müllerburſche *m.* mlínarski hlapèc.

Müllergewerbe, Müllerhandwerk *n.* mlínarstvo; das — betreiben mlináriti.

Müllerin *f.* mlínarica, málinarica.

Müllermeiſter *m.* mlínar, málinar.

Mulm *m.* mel (-i), mlevka; (v. vermodertem Holz) črvojédina.

mulmig mlevèn, sipèk, osípčen.

Multiplicand *m.* množénec, multiplikánd. [kácija.

Multiplication *f.* množítev, multipli-

Multiplicator *m.* množítelj, multiplikátor.

multiplicieren množíti.

Mumie *f.* múmija.

Mund *m.* usta *pl.*; *dem.* ústca; den — öffnen zíniti, zévniti; *impf.* zijáti, zévati; (Maul) gobèc; (Öffnung) ustje. žrelo, odprtína; **Mund-** ustni.

Mundart *f.* naréčje.

mundartlich naréčèn.

Mundbäcker *m.* dvorni pek.

Mundbedarf *m.* živež, jestívo.

Mundbeſatz *m.* ustni obròb.

Mundbiſſen *m.* grižljaj, založáj.

Mündel *m.* varovánec; *f.* varovánka.

munden díšati (díši), ugájati, tékniti.

münden iztékati se, izlívati se.

mundfaul gniloùst; *fig.* malobesédèn.

Mundfäule *f.* ustna gnilóba, gnilóba v ustih.

Mundhöhle *f.* ustna duplína.

mundieren na čisto prepísati (-pišem), *impf.* na čisto prepisovati.

mündig dorástèl, odrástèl.

Mündigkeit *f.* doráslost, odráslost.

Mundkoch *m.* dvorni kuhar.

mündlich ustèn (ustmén); *adv.* ustno.

Mündlichkeit *f.* ustnost. [moka.

Mundmehl *n.* prednja, cvetna ob. čila

Mundöffnung *f.* zév (-f), zazévěk; (Mund) usta *pl.*

Mundſchenk *m.* dvorni točáj.

Mundſchwämmchen *n.* ustni opŕh, góbice v ustih.

Mundſtück *n.* ústnik; (an den Blaſinſtrumenten) pisk, dulec; (a. Pferdezaume) žvale *pl.*, žvala; (a. d. Kanone) žrelo; (die Gabe zu reden) jezik.

Mündung *f.* ustje, iztòk, izlív; (Zuſammenfluſs) stočíšče, stočje; (eines Faſſes) čèp; (eines andern Gefäßes) grlo; (der Kanone) žrelo; (Öffnung) odprtína; (im Zaune) vrzél (-i).

Mündungsarm *m.* izlívni rokáv, izlívna struga.

Mündungsgebiet *n.* obústje.

Mündungsſee *m.* izlívno jézero.

Mundvoll *m.* založáj, grižljaj.

Mundvorrath *m.* živež, hrana, jestvína.

Mundwaſſer *n.* voda za usta, ustna voda.

Mundwein *m.* najljúbše vino, žlahtno vino, žlahtna kápljica.

Mundwerk *n.* usta *pl.*; (die Gabe zu reden) jezik.

Mundwinkel *m.* ustni kot. [pálni.

municipal mestni, óbčinski, munici-

Municipalbeamte *m.* mestni ob. munícipálni urádnik.

Municipalität *f.* mestna óbčina, mestna gospóska.

Municipalſtadt *f.*, **Municipium** *n.* mesto s svojo urédbo, mesto s svójimi svobóščinami.

Munition *f.* strelívo, munícija.

Munitionswagen *m.* voz za strelívo.

munkeln (leiſe ſprechen) šepetáti (-ám, -pécem), čebljáti, natíhoma govoríti.

Münſter *n.* stolna ob. vélika cerkêv, stólnica.

munter bodêr, budên, čil, živáhen, beštêr; (kräftig) čvrst, krepčk; (wachend) zbujèn, zdramljen, bedèč; (fröhlich) vesél, dobrovóljen, (gmetšn); (v. Pferden) iskêr, čil; (v. d. Augen) bistêr; — ſein bedéti (bedím); — machen drámiti; zdrámiti, zbudíti; *impf.* zbújati.

Munterkeit *f.* bodrôst, budnost, čilost, živáhnost, razčíljenost, čvrstôst, krepkôst; veselôst; iskrôst, bistrost.

muntern ſ. aufmuntern.

Münz- novčni, pénezni, denárni.

Münzamt *n.* novčni uràd; penezokóvnica, péneznica, koválnica denárja.

Münze *f.* novčc, penez, kováni denár; (Scheidemünze) drobíž, drobni denár; kleine — drobíž; háltige — polni denár.

münzen novce —, pénеze ob. denár kovati (kújem); *fig.* naklépati, namérjati, mériti.

Münzer *m.* novcekóvec, penezokóvec.

Münzfälſcher *m.* ponarejávec kovánega denárja.

Münzfuß *m.* novčna mera, novčno merílo.

Münzgepräge *n.* novčni kov.

Münzgewicht *n.* novčna teža.

Münzkammer *f.* novčára, péneznica.

Münzkunde *f.* penezoslóvje, penezoznánstvo, novčárstvo.

Münzmeiſter *m.* predstójnik penezokóvnice.

Münzordnung *f.* postáva zastran kovánja novcev.

Münzprobe *f.* preizkúšnja novcev.

Münzprobieramt *n.* preizkušálnica novcev.

Münzrecht *n.* pravíca novcekóva.

Münzregal *n.* vladárska pravíca novcekóva. [nica.

Münzſchein *m.* novčni listek, novča-

Münzſchlag *m.* novcekòv, penezokòv.

Münzſorte *f.* novčna vrsta, vrsta kovánega denárja.

Münzverfälſchung *f.* ponarédba —, popáčba kovánega denárja.

Münzwährung *f.* novčna vrednóta.

Münzweſen *n.* novčárstvo, denárstvo.

Murâne *f.* gruj.

mürbe prhek, krhek, mehèk; —s Obſt umécano —, uležáno ob. prhko sadje; —s Holz prhèk ob. trohljiv les; — machen mečíti, mehčáti; omečíti, omehčáti, umécati.

Mürbe *f.* prhkôst, krhkôst, prhkóba, krhkóba, mehkóba.

mürben *intr.* (vom Obſt) mečíti se, medíti se, medeníti se, medenéti, pfhati se; *tr.* mečíti, mehčáti, prhčáti; omečíti, zmehčáti.

murmeln momljáti, mrmráti, šepetáti, ščebljáti; (vom Waſſer) šuméti, šumljáti, žuboríti.

Murmelthier *n.* svizèc, marmótica.
murren godrnjáti, mrmráti, rohnéti, hudovati se; (v. Thieren) réncati (-ím), mrčati (-ím).
mürrisch godrnjàv, mrmràv; renčav, mrčàv; — werden počemériti se.
Murrkopf *m.* godrnjáč, godrnjálo, mrmráč, mrmrálo, brmóta; renčálo, mrčálo.
Murrſinn *m.* godrnjávost, mrmrávost, čemérnost; réncavost, mrčávost.
murrſinnig godrnjálast, mrmrálast, čemérčn; renčálast, mrčálast.
Mus *n.* (dicht) močnik; (flüſſig) sok, podmèt, (skrob); (Obſtmus) čežána.
Muscat *m.* muškát; =**baum** *m.* muškátovo drevó (-vésa).
Muscateller *m.* muškátovčc, muškátno vino; =**birne** *f.* muškatélica, muškátnica; =**traube** *f.* muškátni grózd; =**wein** *m.* j. Muscateller.
Muscatnuſs *f.* muškátov oreh, oréšek.
Muſche *f.* skoljka; lepotílni prilépek.
Muſchel *f.* skoljka; (Auſter) óstriga.
muſchelartig, muſchelförmig skoljkast.
Muſchelbank *f.* skoljčíšče, skoljkovíšče; ostrižíšče.
Muſchelbein *n.* skóljčnica.
muſchelig skoljkast.
Muſchelkrebs *m.* skóljkovčc.
Muſchelſchale *f.* skoljčna lupína.
Muſchelthierchen *n.* skóljčica.
Muſchelwerk *n.* skoljčje.
Muſchenmuſter *n.* skóljkasti vzórčc.
Muſe *f.* muza, modríca.
Muſelman(n) *m.* moslem. [ski.
muſelmänniſch, muſelmaniſch moslem-
Muſenfreund *m.* prijátelj muz oder modríc.
Muſeum *n.* muzéj.
muſicieren gosti (godem), svírati, muzicírati; (auf Blaſinſtrum.) pískati.
Muſik *f.* godba, glasba, múzika; **Muſik-** gódbeni, glásbeni.
Muſikalien *pl.* glasbovíne, muzikálije *pl.*; =**händler** *m.* trgóvčc z glasbovínami ob. muzikálijami; =**verlag** *m.* zalóga glasbovín ob. muzikálij. [lčn.
muſikaliſch godben, glasben, muzikáMuſikant *m.* godčc, svíráč, muzikànt.
Muſikfreund *m.* prijátelj godbe oder glasbe.
Muſikinſtrument *n.* glasbílo, svirálo, godálo. [be.
Muſiklehrer *m.* učítelj glasbe ob. god-
Muſikunterricht *m.* poúk v glasbi ob. godbi.
Muſikverein *m.* glásbeno ob. gódbeno društvo.
Muſivarbeit *f.* ſ. Moſaikarbeit.
muſiviſch musívčn, mozaíčn.
Muskel *m.* míšica; **Muskel-** míšični.
Muskelfaſer *f.* míšična nitka.
muskelig míšičast, míšičnat.
Muskelſyſtem *n.* míšičje.
Muskete *f.* puška, muškéta.
Musketier *m.* muškétar, muškétir.
muskulös ſ. muskelig.
Muſs, Müſſen *n.* móranje, sila, dolžnóst.
Muße *f.* brezdélica, prosti čas, lazno, praznovánje; (Erholung) odlástek; — haben utégniti, čas iméti (imám).
Muſſelin *m.* mezlán, mušlín.
müſſen mórati; (gezwungen ſein) prisíljen ob. primóran biti (sem); man muſs treba je, potréba je, dolžnóst je; es muſs nichts an der Sache ſein menda ne bo nič na tem; wer muſs es wohl geweſen ſein? kdo je neki (pač) bil? muſs ich auch gehen? ali naj tudi jaz grem? es muſs etwas anderes dahinter ſein utégne kaj drúgega vmes biti.
Mußeſtunde *f.* prosta ura, ura počítka.
müßig brezdélčn, brezpóseln, brez dela, brez posla; — ſein brez dela ob. posla biti (sem), praznovati, čas prodájati; — gehen pohájkovati, postópati; — zuſchauen zijála prodájati.
müſſigen síliti, mórati; prisíliti, primórati.
Müßiggang *m.* brezdélnost; pohájkovanje, postópanje.
Müßiggänger *m.* brezdélnik; pohajáč, pohajávčc, pohajkovávčc, postopáč; =**in** *f.* brezdélnica; pohajávka, pohajkovávka, postopáčka, postopačica.
Muſter *n.* vzórčc, obrázčc; (Exempel) zglèd, primèr; (Modell) kalúp, tvorílo; **Muſter-** vzórni; zgledni.
Muſterband *n.* vzórčni trak.
Muſterblatt *n.* vzórni ob. zglédni list.
Muſterbrief *m.* vzórno ob. zgledno pismo.

Musterbuch *n.* zgledna knjiga; knjiga z obrázci ob. vzorci.
musterhaft vzórěn, vzorit, zgledèn.
Musterkarte *f.* vzórnica. [telj.
Musterlehrer *m.* zgledni ob. vzórni učí-
mustern preglédati, razglédati, pretrésti (-tresem), presóditi; *impf.* pre-, razgledovati, pretrésati, presójati.
Musterschrift *f.* vzórna ob. zgledna pisáva; vzórni ob. zgledni spis.
Musterschule *f.* vzórna ob. zgledna šola.
Musterstück *n.* vzórěk, zgledèk; (im Theater) vzórna ob. zgledna igra.
Musterung *f.* preglèd, oglèd, ogledovánje; — halten plegledovati, razgledovati, ogledovati (vojsko).
Musterwirtschaft *f.* vzórno ob. zgledno gospodárstvo. [sar.
Musterzeichner *m.* vzórni ob. zgledni ri-
Mutation *f.* izpremémba, preména.
mutatis mutandis s primérnimi ob. s potrébnimi izpremémbami.
Muth *m.* pogúm, srčnóst, srcé, hrabrost; gutes —s sein veselega srcá ob. dobre volje biti (sem); wie ist dir zu —e? kako ti je pri srcu? — fassen ohrabríti se, osrčiti se; — machen ohrabríti, osrčiti; den — sinken lassen srcé ob. srčnóst izgúbiti, *impf.* — izgúbljati.
muthig pogúměn, srčèn, hrabèr; (frisch) živ, iskèr, bodèr.
muthlos brez pogúma, malosrčèn, bojèč, plašen, strašljìv; jemand wird — srcé komu upáde, srcé ob. srčnóst kdo izgubí, *(vulg.)* hlačice se komu trésejo.
Muthlosigkeit *f.* malosrčnost, bojéčnost, plašnost, strašljivost.
muthmaßen domnévati, méniti, sóditi, mísliti si, domíšljati si; zdeti (zdi) se, dozdévati (-zdéva) se (komu kaj).
muthmaßlich domnévèn, dozdévèn; (wahrscheinlich) verjétèn; *adv.* najbrže, kakor je podóba, kakor se dozdéva.
Muthmaßung *f.* domnéva, dozdéva, dozdévèk, mnenje.
muthvoll zeló pogúměn, — srčán, poln srčnósti.
Muthwille *m.* prešérnost, objéstnost; nagajívost, neporédnost, razposajénost, srborítost.
muthwillig prešérèn, objéstèn, preobjédèn; nagajìv, razbrzdán, neporédèn, razposajèn, srborit; — werden preobjésti (-jém) se.
Muthwilligkeit *f.* ſ. Muthwille.
Mutter *f.* mati (-tere), mama, majka: *dem.* mamka, mámica; Mutter- máterin; máterni, materínski. [ca.
Mutterbiene *f.* mática, máčica, kraljí-
Mutterbruder *m.* újc, máterin brát.
Mutterbrudersfrau *f.* újna.
Mutterbrust *f.* máterine prsi *pl.*
Mütterchen *n.* mámica, mamka; ein altes — starka, bábica.
Mutterfluß *m.* beli tók. [Božje.
Muttergottesbild *n.* podóba Mátere
Mutterhase *m.* zajka, zajklja.
Mutterhefe *f.* mátičine droží.
Mutterherz *n.* máterino srcé.
Mutterkalb *n.* telíca, junica.
Mutterkind *n.* máterin ljubček.
Mutterkorn *n.* rožíček; voll rožíčav.
Mutterkrankheit *f.* máternica. [ca.
Mutterlamm *n.* jágnjica, báčica, bíči-
Mutterland *n.* materínska dežéla.
Mutterleib *m.* máterino teló (telésa).
mütterlich máterin; máterni, materínski.
Mutterliebe *f.* máterina ljubézèn (-i).
mutterlos brezmáterèn, brez mátere.
Muttermal *n.* vrojéno známenje.
muttermackt vès gòl in nag, golonág.
Mutterpferd *n.* kobíla.
Mutterschaf *n.* ovčica, backa, bica.
Mutterschaft *f.* materínstvo, máterstvo.
Mutterscheide *f.* prohod máternice.
Mutterschoß *m.* máterino krilo, – lono.
Mutterschraube *f.* vrtéžna mática, mática od vijáka, baba, bábica.
Mutterschwein *n.* svinja, prasica.
Mutterschwester *f.* újna; teta, tetka, tética.
mutterseelenallein čisto sam, prav sam.
Muttersöhnchen *n.* máterin srček ob. ljubček, razvájenec.
Muttersprache *f.* máterin jezik, materínski jezik, materínščina.
Mutterstadt *f.* rojstno mesto.
Mutterstelle *f.* máterino mesto; — vertreten máter nadomestovati, na mestu mátere biti (sem).

Mutterwitz *m.* zdrava pamet (-i), prirojéni um.

Mutterzelle *f.* staníca mática, mátična [stanica.

Mütze *f.* kápa, čepka; *dem.* kápica, čépica; (rauhe) kučma; (aus Bilchfellen) pólhovka.

Myladų *f.* milostljíva gospá.

Mylord *m.* milostljívi gospód.

Myriade *f.* mirijáda, desét tisoč.

Myrrhe *f.* mira.

Myrte *f.* mirta; **Myrten-** mirtov.

Myrtenhain *m.* mirtov gaj ob. log.

Myrtenkranz *m.* mirtov venéc.

Myrtenzweig *m.* mírtova veja.

Mysterien *pl.* skrivnósti *pl.*; tajne slávnosti, mistérije *pl.*

mysteriös skrivnóstěn, tájnostěn.

Mysterium *n.* tajnost, skrivnóst.

Mysticismus *m.* misticízěm.

Mystification *f.* mistifikácija.

mystificieren natvésti (-tvézem) komu kaj, mistificírati koga.

Mystik *f.* skrivnóstni uk, místika.

mystisch místičěn, tájnostěn, skrivnóstěn.

Mythe *f.* bajka, mit.

mythisch bajěn.

Mythologe *m.* bajeslóvec, mitológ.

Mythologie *f.* bajeslóvje, mitológija.

mythologisch bajeslóvěn, mitológičěn, mitológški.

Mythus *m.* ſ. **Mythe.**

N.

Na! *interj.* no!

Nabe *f.* pesto, glavína. [čni.

Nabel *m.* popěk; **Nabel-** popkov, pop-

Nabelbinde *f.* pópkova prevéza.

Nabelbruch *m.* pópkova kila.

nabelförmig popkast. [vína.

Nabelschnur *f.* pópkova žila, popko-

nabeln opéstiti, pesto narediti.

Nabenbohrer *m.* pestnik.

nach *praep.* (die Richtung bezeichnend) k, proti; v, na; — dem Hofe k dvoru; — Süden proti jugu; — Graz v Gradec; — Wien na Dunaj; — Hause domóv; — allen Seiten na vse strani; (gemäß) po; — dem Gesetze po postávi; — Wunsch po želji, po volji; — der Regel po pravilu; (hinter) za; — mir za menój; einer — dem andern eděn za drugim, drug za drugim; (v. der Zeit) po; — der Schule po šoli; — drei Tagen črez tri dni; (v. Ziel) po; — jemandem schicken po koga poslati (pošljem); — jemdm. forschen po kom povpraševati; — jmdm. sich umsehen po kom se ozírati; *adv.* — wie vor prej kakor potlej; — und — polágoma, po malem, sčásoma.

nachachten ravnáti se po čem, držati (držím) se česa.

Nachachtung *f.* ravnánje po čem; zur — da se po tem ravnáte (ravnáš), da se tega držíte (držíš).

nachäffen oponášati, páčiti (spakovati) se po kom, slepo posnémati.

nachahmen posnémati, ravnáti se po kom (čem).

Nachahmer *m.* posnémavec; =in *f.* posnémavka.

Nachahmung *f.* posnémanje.

Nachahmungstalent *n.* dar posnémanja; er besitzt — uméje (zna) posnémati.

Nachahmungstrieb *m.* nagòn k posnémanju, posnemljívost. [děn.

nachahmungswürdig posnémanja vre-

Nachaichung *f.* dodátni meroizkàz.

nacharten vreči (vržem) se po kom.

Nachbar *m.* sosed; (Angrenzer) mejáš, mejáč; — sein mejíti (mejášiti) s kom, sosédovati; **Nachbar-** sosédov, sosédnji.

Nachbardorf *n.* sosédnja vas (-i). bližnja vas.

Nachbarin *f.* soséda, sosédinja.

Nachbarland *n.* sosédnja dežéla.

nachbarlich sosédnji.

Nachbarschaft *f.* sosédstvo, soséska, soséščina.

Nachbarsleute *pl.* sosédje *pl.*

Nachbarstaat *m.* sosédnja država.

nachbenannt sledéč, naslédnji.

nachberufener Erbe naméstni dedič.

nachbessern poprávíti, *impf.* poprávljati.

Nachbesserungsarbeiten *pl.* poprávna dela, popravíla.
Nachbestellung *f.* druga —, poznéjša naróčba.
nachbeten móliti za kom, prilágati; slepo ponávljati za kom.
nachbezahlen poznéje pláčati, doplá[čati.
Nachbezahlung *f.* doplačílo, doplátěk.
Nachbier *n.* zadnje pivo, pivne pátoke *pl.*
Nachbild *n.* posnétěk, sniměk.
nachbilden posnéti (-snámem), upodóbiti po čem; *impf.* posnémati, upodábljati po čem.
Nachbildner *m.* posnémavěc.
Nachbildung *f.* posnémanje; (Copie) posnétěk, kópija.
nachbleichen dobéliti.
nachblicken glédati za kom.
Nachblüte *f.* pocvétěk, jesénski cvet; — treiben pocvitovati.
nachbohren povŕtati, *impf.* povrtávati.
nachbraten popéči, *impf.* popékati.
nachbringen prinésti za kom kaj.
Nachbrut *f.* druga (poznéjša) zaléga.
Nachbürge *m.* podpórok, podrúžni pórok, podjáměc, porókov pórok.
Nachbürgschaft *f.* podporóštvo, podjámstvo.
nachbüßen še poznéje pokoríti se za [kaj.
Nachcur *f.* poznéjše zdravljénje, dodátno zdravljénje.
Nachdämmerung *f.* pomrák, pómrak.
nachdem *adv.* ſ. hernach, nachher; *coni.* ko, potèm ko; (weil) ker.
nachdenken premíšljati, pre-, razmišljevati, preudárjati; *pf.* premísliti, preudáriti.
Nachdenken *n.* premišljevánje, preudárjanje.
nachdenkend zamíšljen, razmišljajoč; (bedachtſam) preudárěn, razbórěn, premíseln.
nachdenklich ſ. nachdenkend; (bekümmert) otóžěn, v skrbéh.
nachdichten zložíti —, spésniti po kom (čem).
nachdienen posluževati.
nachdrängen ríniti (se) —, tíščati —, gnesti se za kom.
Nachdruck *m.* poudárěk; mit — s poudárkom, krepko; (e. Buches) ponatísk.
nachdrucken ponatísniti; *impf.* ponatiskovati.
nachdrücken potísniti; *impf.* potískati.
Nachdrucker *m.* ponatiskovávěc.
nachdrücklich, nachdrucksvoll krepěk; *adv.* krepko, s poudárkom.
Nacheid *m.* priséga po izpovédbi.
Nacheifer *m.* vneto posnémanje.
Nacheiferer *m.* vnet posnémavěc.
nacheifern vneto posnémati.
Nacheile *f.* potíra.
nacheilen hitéti (-ím) za kom.
nacheinander zapóred, **zaporédoma**, po vrsti, eděn za drugim, drug za drugim, zvŕstoma.
nacheitern še (zopet) gnojíti se.
nachempfinden potèm (ob)čútiti.
Nachempfindung *f.* poobčútěk.
Nachen *m.* čoln, čolnič, ládjica.
Nacherbe *m.* naméstni dedič.
Nachernte *f.* páberkovanje.
nacherzählen pripovedovati za kom.
nachexercieren (za kazen) nadaljevati vézbanje. [kom.
nachfahren péljati —, vóziti se za
Nachfeier *f.* dodátno praznovánje, dodátna slávnost.
nachfliegen letéti, létati za kom.
Nachfolge *f.* nasledovánje, naslédba.
nachfolgen nasledovati koga (komu), biti (sem) mu naslédnik; (nachahmen) posnémati, ravnáti se po kom.
nachfolgend naslédnji, sledéči, nastópni.
Nachfolger *m.* naslédnik, nastópnik; =in *f.* naslédnica, nastópnica.
nachfordern dodátno térjati, — zahtévati.
Nachforderung *f.* dodátna terjátěv, — zahtéva.
nachformen ſ. nachbilden.
nachforſchen povpraševati, ovédati, poizvedovati; zasledovati, preiskovati.
Nachforſcher *m.* povpraševávěc, poizvedovátelj; zasledovátelj, preiskovávěc.
Nachforſchung *f.* povpraševánje, poizvedovánje, zasledovánje, preiskovánje; —en anſtellen povpraševati, preiskovati.
Nachfrage *f.* povpraševánje (po čem).
nachfragen povpraševati (po čem).
nachführen péljati, vóditi za kom.

nachfüllen dopólniti; *impf.* dopolnjevati.

nachgeben do-, pridáti (-dám); *impf.* **dodájati**, pridávati; (nachlaſſen) odjénjati, prijénjati, popustíti; umeknîti (-máknem) se, vdáti se; *impf.* od-, prijenjevati, popúščati; umíkati se, **vdájati** se; (v. d. Krankheit, v. Schmerz) odléči (-lézem), pojénjati, odlásiti.

Nachgeben *n.* popúščanje, vdájanje, prijenjevánje; odlégljaj, odnéhljaj.

nachgeboren poznéje rojen, mlajši; po smrti očétovi rojen; —es Kind posmŕtnik, posmŕtšek.

Nachgeburt *f.* pósteljica; (bei Thieren) iztrebí *f. pl.*, iztrebíne *pl.*

Nachgeburtswehen *pl.* poboléčki *pl.*, poporódni popádki *pl.*

Nachgefühl *n.* poobčútek.

nachgehen iti (grem) za kom, hóditi za kom, sledíti koga und komu, biti (sem) mu za petámi; ſeinen Geſchäften — iti po svojih oprávkih, iti po svojih poslih; der Spur — iti po sledu; dem Müßiggange — lenóbo pasti (pasem), lenáriti, postópati, pohájkovati, posédati brez dela; dem Hange — svoji volji streči (strežem); dem Trunke — popívati, pijančevati.

nachgehends ſ. nachher.

nachgerathen vreči (vržem) se po kom, udáti (udám) se v koga.

Nachgeſchmack *m.* pookús; es hat einen ſüßen (bittern) — posladí (pogrení).

Nachgetreide *n.* zadnje žito, izvévki, skrožki.

nachgiebig od-, prijenljîv, popustljîv.

Nachgiebigkeit *f.* prijenljívost, popustljívost.

nachgießen dolíti (-líjem); *impf.* dolívati.

nachgraben kópati (kópljem) za čim.

Nachgriff *m.* poprijém.

nachgrübeln razglábati kaj.

Nachgrummet *n.* vnuka, otávčič.

nachgucken pogledávati, lúkati za kom.

Nachguſs *m.* dolív.

Nachhall *m.* odmèv, razléganje.

nachhallen odmévati, razlégati se.

nachhaltig stalén, trajén, stanovítén.

Nachhand *f.* ſ. Hinterhand.

Nachhang *m.* dodátek; im — v dodátku, dodátno.

nachhangen (einer Sache) vdan biti (sem) čemu, streči (strežem) čemu, prepúščati se čemu; ſeinen Gedanken — zamíšljen biti (sem), v svoje misli utopljèn biti; dem Trunke — pijančevanju vdan biti, pijančevati.

Nachhauſegehen *n.* odhòd domóv, hoja domóv, vrnítev domóv; beim — domóv gredóč.

Nachhauſekunft *f.* prihòd domóv, vrnítev domóv.

nachhelfen pri-, dopomóči (-mórem); *impf.* pripomágati, dopomágati.

Nachhelfer *m.* pripomagáč.

nachher pótlej, potèm.

Nachherbſt *m.* pozna, babja jesén (-i), podzímek.

nachherbſtlich pojesénski, podzímski.

nachherig pótlejšnji, poznéjši.

nachhinken šépati, krevljáti za kom.

Nachhochzeit *f.* ponavljávka, popravljávka, mala svatba.

nachholen iti (grem) še po kaj; (einbringen) prihitéti (-ím); *impf.* prihitévati; zamujéno ponaučíti se.

Nachhut *f.* zadnja četa, zadnja straža.

nachjagen dírjati za kom, gnati (ženem), tírati, lovíti koga; pognáti se, spustíti se za kom, udréti (-dérem) jo, ulíti (ulíjem) jo za kom; gnati se za čim; dehtéti po čem.

Nachklang *m.* odzvòk, odmèv.

nachklingen zvenéti; odmévati.

Nachkomme *m.* potómec, zarojénec, naslédnik; die —n zarod, potómstvo *(coll.)*; unſere —n zanámci.

nachkommen priti (pridem) za kom, dotí (-ídem), dohitéti (-hitím) koga; *impf.* prihájati, dohájati; pozneje priti; einer Pflicht — izpólniti —, storíti —, izvršíti dolžnóst, zadostíti dolžnósti; *impf.* izpolnjevati —, izvrševati svojo dolžnóst, zadóščati dolžnósti.

Nachkommenſchaft *f.* potómstvo, zarod; unſere — zanámstvo.

Nachkömmling *m.* ſ. Nachkomme.

Nachkrankheit *f.* poslédična bolézen.

Nachlaſs *m.* ostalína, zapuščína; (die Erlaſſung) odpúst, odpúščanje, izpreglédanje; (am Preiſe) popust; (Unterlaſs) prenéhljaj; ohne — nepreném, venomér, zdržema.

nachlaſſen zapustíti, *impf.* zapúščati; (erlaſſen) odpustíti, izpreglédati, prizanésti (kažên itd.); *impf.* odpúščati, izpregledovati, prizanášati; (am Preiſe) odjénjati, prijénjati, popustíti; *impf.* odjenjevati, popúščati; (vom Schmerz) odléči (-lézem), odjénjati, odlásiti, prevalíti se; (v. Wind, Aufruhr ꝛc.) poléči (-lézem) se, uléči se, umiríti se, pojénjati, ponéhati, utíhniti, potíhniti; *impf.* pojenjevati, ponehovati, pojémati (-am, -mljem); (v. d. Geſchwulſt) izpláhniti; (v. Nagel) popustíti; im Eifer — popustíti, omrtvéti v vnétosti.

nachläſſig nemárên, zaníkarên. [nost.

Nachläſſigkeit *f.* nemárnost, zaníkar-

Nachlaſſung *f.* odpúst, odpúščanje; (des Schmerzes) odlégljaj.

nachlaufen teči (tečem) za kom; *impf.* tékati, létati.

nachlegen doložíti; *impf.* dolágati, dokládati.

Nachleſe *f.* páberkovanje, répkanje; — halten páberkovati, lávkati; (v vinográdu) répkati, repljáti; (das Aufgeleſene) páberki.

nachleſen ſ. Nachleſe halten; (zum Geleſenen nachleſen) dobráti (-bérem), še nabráti, prinabráti; *impf.* še nabírati, prinabírati; (durchleſen) prebráti, prečítati; *impf.* prebírati, čítati.

Nachleſer *m.* páberkovavec; =in *f.* páberkovavka.

nachliefern dodátno dobáviti.

Nachlieferung *f.* dodátna dobáva.

Nachloſung *f.* dodátno žrébanje.

nachmachen ponaredíti; *impf.* ponarájati; naredíti, storíti kaj za kom, posnéti (-snámem) kaj; *impf.* narájati, délati kaj za kom, posnémati; jemds. Mienen, Geberden — oponášati koga.

Nachmacher *m.* posnémavec.

Nachmachung *f.* posnémanje.

nachmahlen premléti (-méljem).

nachmalen slíkati po čem; naslíkati po čem.

nachmalig pótlejšnji, poznéjši.

nachmals pótlej, potèm, posléj, poznéje, zatèm.

Nachmann *m.* ſ. Hintermann.

Nachmehl *n.* zadnja moka, posévki *pl.*

nachmeſſen iznóva mériti.

Nachmittag *m.* popóldan, popóldne.

nachmittägig popoldánski, popoldánji.

nachmittags popóldne.

Nachmittagsmahl *n.* málica, mala júžina, popóldnica. [nočje.

Nachmitternacht *f.* popólnoči, popól-

nachmitternächtlich popólnočen.

Nachnahme *f.* povzétje.

Nachnahmegebür *f.* povzetnína.

Nachnahmeſchein *m.* povzétnica.

Nachnahmeſendung *f.* povzétna pošiljátev.

nachnehmen povzéti (-vzámem).

Nachpfändung *f.* dodátna rubéžen (-i).

nachpfeifen žvížgati —, pískati za kom; žvížgáje oponášati koga.

nachpflanzen dosadíti, *impf.* dosájati.

nachplappern blebetáti (-béčem) za kom.

Nachprüfung *f.* popravljálna preizkúšnja, popravljálni izpit.

nachrechnen iznóva preračúniti; *impf.* iznóva preračunjávati.

Nachrede *f.* ſ. Nachwort; üble — obrekovánje, oprávljanje, obíranje; in üble — bringen dati (dam) ljudém v zobe, pripráviti v slabo imé, ozloglásiti koga.

nachreden govoríti za kom; oponášati koga v govorjénju, beséde ponávljati; (hinterrücks) oprávljati, obrekovati, obírati koga.

nachredig obrekljív, opravljív.

nachreiſen pozoréti; *impf.* pozorévati.

nachreiſen potovati za kom.

nachreiten jézditi (jáhati) za kom.

nachrennen dírjati —, dreti (derem) za kom.

Nachricht *f.* poročílo, obvestílo, naznanílo, glas, vest (-i), izvéstje; — geben izporočíti, na znanje dati (dam), naznániti.

nachrollen potóčiti se za čim; *impf.* tóčiti se, kataljáti se.

nachrücken pomekníti (-máknem) —, *impf.* pomíkati se za kom.

nachrudern veslári za kom.

Nachruf *m.* klic (klícanje) za kom; (einem Verſtorbenen gewidmet) žálnica za (po) kom; (Nachruhm) (posmŕtna) slava.

nachrühmen slavíti, hváliti kaj o kom.

Nachſaat *f.* posévanje.

nachſäen posévati.

nachſagen ponávljati (besédo); jmdm. Böſes — slabo govoríti o kom; ich will mir nicht — laſſen nečem, da bi se reklo (právilo) o meni.

nachſalzen pri-, dosolíti, še osolíti.

Nachſatz *m.* porèk, nastópni stavèk.

nachſchaffen še oskrbéti si, še omísliti si, še napráviti si, pridobáviti si.

Nachſchall *m.* odmèv.

nachſchauen glédati za kom.

nachſchicken poslàti (pošljem) za kom; *impf.* pošíljati za kom; doposlàti; *impf.* dopošíljati.

nachſchieben poríniti, potísniti, pomekníti (-máknem); *impf.* ríniti, potískati, pomíkati (za čim).

nachſchießen strelíti za kom; *impf.* stréljati za kom.

nachſchiffen jádrati —, vesláti za kom.

Nachſchlag *m.* poudárek, priglàs.

nachſchlagen (im Buche) ískati (iščem); poískati, poglédati v knjigo; (Geld) ponaredíti; *impf.* ponaréjati.

Nachſchlagsregiſter *n.* kazálo, razpregléd ni zapísnik, iskálnik.

nachſchleichen láziti, pláziti se za kom, zalázovati koga.

Nachſchleicher *m.* zalázovavèc.

nachſchleppen vláčiti za sebój, — za kom; ſich — vláčiti se za kom.

Nachſchlüſſel *m.* ſ. Dietrich.

nachſchreiben písati (pišem) za kom.

nachſchreien vpíti —, kríčati za kom.

Nachſchrift *f.* pripis, pripísek, dostávek.

Nachſchub *m.* nova pošiljátev; dopólnek.

Nachſchuß *m.* strel za kom; (v. Geld) doplačílo, dodátek.

nachſchütten dosúti (-spèm), dolíti; *impf.* dosípati, dolívati.

nachſchwärzen iznóva počŕniti; *intr.* počrnévati.

nachſchwimmen plávati za kom.

nachſegeln jádrati za kom.

nachſehen glédati za kom; (durchſehen) preglédati; *impf.* pregledovati; ſieh nach pogléj, pojdi poglédat, pojdi, pogléj; (verzeihen) izpreglédati, prizanésti, odpustíti; *impf.* izpregledovati, prizanášati, odpúščati.

nachſenden poslàti (pošljem) za kom; *impf.* pošíljati za kom.

nachſetzen postáviti za .... dejáti (dénem) za ...; *impf.* postávljati za ..., dévati za ...; (geringer ſchätzen) zapostávljati, manj céniti, manj číslati; (nachpflanzen) dosadíti, *impf.* dosájati; (verfolgen) gnati (ženem) se —, dírjati —, drevíti (se) za kom, pregánjati (koga); plániti —, skóčiti za kom.

Nachſicht *f.* izpreglèd, prizanésba, odpúst; prizanášanje, odpúščanje, izpregledovánje; potrpljénje.

nachſichtig prizanesljìv, izpregledljìv, potrpljìv.

Nachſichtigkeit *f.* prizanesljívost, izpregledljívost, potrpljívost.

Nachſilbe *f.* končnica, pripónka.

nachſingen peti za kom.

nachſinnen razmíšljati, premišljevati.

Nachſitzung *f.* dodátna seja.

Nachſommer *m.* babje leto.

nachſpähen lúkati —, oprézovati za kom, pasti koga.

Nachſpiel *n.* poígra, sklepna igra.

nachſpotten posmehljívo posnémati, oponášati koga.

nachſprechen govoríti za kom, ponávljati besédo.

nachſpringen skóčiti za kom.

nachſproſſen poznéje pogánjati; — pognáti (-zénem).

nachſpüren sledíti koga, zasledovati, zalezovati ga.

Nachſpürer *m.* zasledovávec, zalezovávec, zasledúh, vohún.

nächſt *praep.* prav blizu, poleg, zraven, tik; — Gott za Bogom; der nächſte najbližji.

nächſtdem precej potèm.

Nächſte *m.* bližnji, bližnjik.

nachſtehen stati (stojím) za kom; (d. Range nach) biti (sem) za kom (v kaki reči), manj biti, ne biti enák, ne biti kos komú, ne doségati ga.

nachſtehend nastópən, sledèč, naslédnji; im —en v naslédnjem.

nachſteigen hóditi —, postópati za kom; *trv.* láziti za kom.

nachſtellen zalezovati koga, prézati (-ím) nanj, streči koga; streči komu po življénju.

Nachſteller *m.* zalezovávec, zaláznik, zasédnik, prežávec.

nachſtelleriſch zalezovávski, zalázen, zasedljiv.

Nachſtellung *f.* zaséda, zasédanje, zalezovánje, hudóbni naklépi *pl.*; dodátni nabór.

Nächſtenliebe *f.* ljubézen (-i) do bližnjega, človekoljúbje.

nächſtens prihódnjič.

nachſtopfen do-, primašíti.

Nachſtoß *m.* dodátni sunek.

nachſtottern jecljáti za kom.

nachſtreben gnati (ženem) se —, pogánjati se za kom (za čim); ségati po čem; iskati (iščem) kaj; težíti —, stremíti za čim.

nachſtürzen pasti (padem) —, zvaliti se za ...; (nachſtürmen) dreti —, dreviti za kom; plániti —, udréti jo —, zagnáti (-žénem) se za kom.

nachſuchen iskati (iščem); poiskati; um etwas — (bitten) poprósiti; *impf.* prósiti česa.

Nacht *f.* noč (-i); die — bricht an noči se, noč se dela; znoči se, noč se stori; heute — nocój, nocójšnjo noč; auf die — drevi; finſtere — črna noč, trda noč; helle — jasna noč; tief in die — pozno v noč; (des) —s po noči; die — zubringen nočiti, (pre)nočevati; prenočíti; die ganze — hindurch vso (ljubo, božjo) noč; gute — lahko noč! bis ſpät in die — wo verweilen zakesníti se v noč, zanočíti se; **Nacht-** nočni, ponóčni.

Nachtarbeit *f.* nočno —, ponóčno delo, nočni posél.

nachtblind po noči slep.

Nachtblindheit *f.* ponóčna —, kurja slepóta.

nächtelang (po) cele noči.

nachten nočiti se; es nachtet noči se, noč se dela. [(-i).

Nachterſcheinung *f.* ponóčna prikázen

Nachteſſen *n.* večérja.

Nachteule *f.* sova.

Nachtfalter *m.* ponóčni metúlj, ponočnják, vešča.

Nachtgeld *n.* prenočnína.

Nachtgeſchirr *n.* pnóčna posóda.

Nachtgeſpenſt *n.* ponóčni strah.

Nachtgleiche *f.* enakonóčje.

Nachtheil *m.* škoda, kvar, izgúba; im — ſein iméti škodo, biti (sem) **na izgúbi**; zum — gereichen v **škodo biti**, v kvar biti, škódovati.

nachtheilig škodljiv, **kvarèn**; (ungünſtig) neugóden.

Nachtheiligkeit *f.* škodljívost, **kvárnost**.

Nachthemd *n.* ponóčna srájca.

Nachtherberge *f.* prenočíšče; **=gebür** *f.* prenočnína.

nachthun posnémati koga.

Nachtigall *f.* slavec, slavček; **Nachtigall-** slavčev.

Nachtiſch *m.* poobédek, pokosílce, pokosílje; (Deſſert) posládek.

Nachtkäſtchen *n.* nočna omárica, priposteljnják.

Nachtkerze *f. (bot.)* svetlín.

Nachtkleid *n.* ponóčna obléka.

Nachtlager *n.* prenočíšče; — halten nočiti, nočevati, prenočevati; prenočíti; — geben (jmd.) prenočíti koga.

Nachtleibchen *n.* ponóčni živótec.

nächtlich nočen, ponóčen; —er Weile po noči.

Nachtlicht *n.* ponóčna luč (-i).

Nachtmahl *n.* večérja.

nachtmahlen večérjati.

Nachtmütze *f.* ponóčna čépica.

Nachtpatrouille *f.* ponóčna obhódna stráža.

Nachtpfauenauge *n.* ponóčni pavlínček; das große — cóprnik.

Nachtquartier *n.* ſ. Nachtlager. [*pl.*

Nachtrab *m.* zadnja straža, zadnje čete

Nachtrag *m.* dodátek, dostávek; (Ergänzung) dopolnílo; im — dodátno.

nachtragen za kom nesti, — nósiti; (hinzugeben) dodáti, dostáviti, dopólniti; *impf.* dodájati, dostávljati, dopolnjevati; (ein Geld) doplačáti; *impf.* doplačevati; (eine Prüfung) poznéje opráviti (izkúšnjo); (vorwerfen) očítati, opočítati, oponášati, pómniti komu kaj, ne pozábiti komu česa, ne odpustíti.

nachträglich dodátèn, dopolnílèn, poznéjši; *adv.* dodátno, poznéje.

Nachtrags- ſ. nachträglich; **=gebür** *f.* doplátek, doplačílo; **=prüfung** *f.* dodátni izpit.

nachtrauern žalovati za kom.

nachtreten stópiti —, *impf.* stópati za kom, biti (sem) komu za petámi, stopínje pobírati za kom; slepo posnémati.

Nachtreter *m.* zapetáč, zapétnik; posnémavěc.

nachtrinken piti kaj za čim, popláknіti kaj s čim.

Nachtrunde *f.* nočni obhòd (straže).

Nachtrupp *m.* s. Nachtrab.

Nachtschatten *m.* razhódnik; bittersüßer — grenkoslàd; schwarzer — pasje zélišče, pásjica.

Nachtschicht *f.* ponóčno delo, ponóčni pósad.

Nachtschmetterling *m.* s. Nachtfalter.

Nachtschwalbe *f.* légen (*gen.* legéna), ležetrúdnik, mravljínčar.

Nachtschwärmer *m.* ponočnják, ponočevávěc.

Nachtschwärmerei *f.* ponočevánje, ponóčno rogovíljenje.

Nachtstück *n.* nočna slika.

Nachtstunde *f.* nočna ura.

Nachttopf *m.* ponóčna posóda, počépnica.

Nachtviole *f.* nóčnica.

Nachtwache *f.* ponóčna straža.

Nachtwächter *m.* ponóčni čuváj, ponóčni strážnik (stražár).

nachtwandeln v spanju hóditi, biti (sem) mésečěn.

Nachtwandler *m.* mésečnik, snohóděc; -in *f.* mésečnica.

Nachtzeit *f.* nočna doba, nočni čàs.

nachwachsen poznéje rasti; — zrasti; podrásti; *impf.* podráščati; obnovíti se; *impf.* obnávljati se, zopet rasti; (im Wachsen einholen) dorásti.

nachwägen prevágati.

Nachwahl *f.* dodátna volítěv.

nachwählen dodátno vóliti; — izvóliti.

nachwälzen valíti, váljati za kom; zavalíti za kom.

Nachwehen *pl.* poboléčki *pl.*, poporódni popádki *pl.*

Nachwein *m.* tropínsko vino, pijáča, pátoka.

nachweinen jókati po (za) kom.

Nachweis *m.* izkàz, dokàz.

nachweisbar izkázěn, dokázěn, dokazljiv; *adv.* dokázno.

nachweisen izkázati (-kážem), dokázati, izpríčati: *impf.* dokazovati, izpričevati.

Nachweisung *f.* izkàz, izkazílo, dokàz, izpríčba.

Nachwelt *f.* potómstvo, potómci *pl.*, naslédniki *pl.*, zárod; unsere — zanámstvo, prihódnji rod, zanámci *pl.*

nachwerfen vreči (vržem), *impf.* métati (mečem) —, lúčati za kom; jmdm. Prügel — podkrepelíti koga.

Nachwinter *m.* pozíměk, nazíměk, pozna zima.

Nachwirkung *f.* poznéjši učíněk.

Nachwort *n.* pàgóvor, pristávěk (pisčev), epilóg.

Nachwuchs *m.* mladi naraščáj, omladína; zaréja, izpodréjěk; podrást (-i), podráščina.

nachwünschen želéti —, vóščiti (odhajajóčemu), z voščíli sprémljati ga.

nachzahlen dopláčati; *impf.* doplačevati.

nachzählen šteti (štejem) za kom, preštéti; *impf.* preštévati.

Nachzahlung *f.* doplačílo, doplátěk.

nachzeichnen rísati (rišem) po čem, prerísati.

nachzeigen kázati (kažem) za kom.

nachziehen *tr.* za seboj (za kom) vleči, — vláčiti; za seboj (za kom) zvleči, — potégniti; *intr.* iti (grem) —, hóditi —, potovati —, pomíkati se za kom, sledíti mu.

nachzotteln capáti —, capljáti za kom.

Nachzucht *f.* izpodréjěk.

Nachzug *m.* s. Nachtrab.

Nachzügler *m.* zaostájavěc, marodér.

Nacken *m.* tilnik, zatílnik, tilěc, zatílěk, šija, šíjnjak.

Nackenmuskel *m.* zatílna míšica.

nackt nag, gòl; ganz — (splitter—) golonág; jmdn. ganz — ausziehen do nágega (názega) sleči; —e Stelle goljáva, goličáva; (am Körper) nagěc; —er Weizen golíca; —er Hügel gòl grič, gólověc; —e Flächen goličáve *pl.*; *fig.* gòl, čist; —e Wahrheit gola ístina, čista resníca.

nacktbeinig golonòg.

Nacktflügler *m.* golokrílěc.

nackthäutig golokóžěn.

Nackthäutige *m.* golokóžěc.

Nacktheit *f.* nagóta, nagóst, golóta, golóst.

nacktsamig golosémenski; —es Gewächs golosémenka.
Nacktschnecke *f.* slinar, slug, polžíca; Wald— gozdni lazar.
Nadel *f.* igla; *dem.* íglica; (Näh—) šivánka; (Steck—) búcika, médenka; (Haar—) igla lásnica; (Baumnadel, Tangel) igla, iglíca, bodcěk, bódčica.
Nadelbaum *m.* iglíčnato drevó, bódckověc; storžnják.
Nadelbüchse *f.* púšica za šivánke, ígelnica, ígelnik.
Nadelfabrik *f.* iglárnica, iglárna.
Nadelfisch *m.* morska igla.
nadelförmig iglast.
Nadelgeld *n.* igelnína, denár na igle (šivánke).
Nadelholz *n.* iglíčnato drevje, íglasto drevje, šílovje, jelovína; (Nadelgehölz) črni gòzd, črni les.
Nadelkraut *n.* česlíka, česlíkovina.
nadeln z iglo pripéti (-pnèm), z búciko pritŕditi; *impf.* z iglo pripénjati, z búciko pritrjevati.
Nadelöhr *n.* šivánčno (ígelno) uhó (ušésa), — ušésce.
Nadlpölsterchen *n.* šivánčna blazínica.
Nadelspitze *f.* šivánčna bodíca, ígelna koníca.
Nadelstich *m.* vbòd z iglo, vbóděc s šivánko.
Nadelstreu *f.* smrečje za nastéljo, smrékova stelja; iglíčevje.
Nadelwald *m.* črni gòzd, črni les.
Nadir *m.* podnožíšče, nadir.
Nadler *m.* iglár, šivánkar.
Nadlerhandwerk *n.* iglárstvo.
Nagel *m.* (a. d. Fingern) nóhět; (a. d. Vogelzehen) krempělj; (b. Blumenblatte) žrebíca; (v. Eisen) žrebělj, čavělj; (v. Holz) klìn, kliněc; (Joch—) pregělj, prégljaj, iglíca, jarmnik; (Achs-, Radnagel) osník, luněk; (Döbel) mozník; auf den — hängen na klìn (kol, kljuko) obésiti.
Nagelbohrer *m.* svedrc, žrebnik, žrébeljnik.
Nägelchen *n.* žrébeljčěk, čáveljčěk.
Nageleisen *n.* žrebljárska bábica.
nagelfest z žreblji pribít; kakor prikován.
Nagelgeschwür *n.* zanóhtnica, zagnída; ich bekomme ein — zanóhta se mi.
Nagelhammer *m.* žrebljárnica.
Nagelhandel *m.* žrebljárstvo.
Nagelkrämer *m.* žrebljár; =in *f.* žrebljaríca; — sein žrebljáriti.
nageln z žreblji (klini) pribíti (-bíjem), — pritŕditi; *impf.* — pribíjati, — pritrjevati; (die Stiefel —) podkováti (črevlje).
nagelneu čisto nòv, popólnoma nòv.
Nagelschmied *m.* žrebljár.
Nagelschmiede *f.* žrebljárnica.
Nagelschrot *m.* sekáč, sekálo.
Nagelspitze *f.* žrébeljna bodíca.
Nagelwurzel *f.* nohtni korén.
nagen glódati (-am, -glójem), hróbiti; (v. d. Maus) škrnjáti, škrbljáti.
Nager *m.* glódavěc, glodáč.
Nagethier *n.* glódavěc, glódavka.
Näh- šiválni.
Näharbeit *f.* šivánje.
nahe *adi.* blížnji, blizěk; *adv.* blizu.
Nähe *f.* bližína, bližáva, blizóst; (Umgegend) oblížje.
nahen blížati se, približevati se; priblížati se.
nähen šívati; (aneinander—) sešíti.
Nähen *n.* šivánje.
näher *adi.* bližji; *adv.* bliže; des näheren natančnéje.
Näher *m.* šivár, šivávěc.
Näherei *f.* s. Nähen.
Näherin *f.* šivílja.
nähern blížati; priblížati, primekníti (-máknem); *impf.* približevati, primíkati; sich — blížati se; priblížati se.
Näherung *f.* blížanje, približevánje.
Näherungsbruch *m.* priblížni ulóměk.
näherungsweise *adv.* priblížno.
Nähgeräth *n.* šiválno oródje.
Nähkörbchen *n.* jérbasčěk za šivánje.
Nähmaschine *f.* šiválni stroj.
Nähnadel *f.* šivánka.
nähnadelartig šivánkast.
Nähpolster *n.* s. Nadelpölsterchen.
Nährboden *m.* zarejalíšče.
nähren redíti, živiti, hrániti, živež (hrano) komú dajáti; *fig.* (eine Hoffnung —) gojíti; (Leidenschaften) podžígati; (d. Feuer) nétiti; sich — živíti se s čim, živéti ob čem.
Nährer *m.* hranítelj, redník; =in *f.* redníca, hraníteljica.

nahrhaft redílen, téčen.
Nahrhaftigkeit *f.* redílnost, téčnost.
Nährkraft *f.* redílnost, redílna moč (-í).
Nährmutter *f.* redníca, krušna mati.
Nährſtand *m.* redílni stan.
Nährſtoff *m.* redílna snov (-í), redívo, hranívo.
Nahrung *f.* hrana, živež.
Nahrungsmangel *m.* pománjkanje —, nedostátek živeža, strádanje.
Nahrungsmittel *n.* živílo, redílo; *pl.* hrana, živež.
Nahrungsſaft *m.* redílni sok.
Nahrungsſorge *f.* skrb (-í) za živež, skrb za hrano, skrb za kruh.
Nahrungsſtoff *m.* ſ. Nährſtoff.
Nahrungszweig *m.* preživílni način, — zaslúžek.
Nährvater *m.* redník, krušnik, krušni oče (-ta), hranítelj.
Nähſchule *f.* učílnica za šívanje, šivárska učílnica.
Nähſeide *f.* šivárska svila.
Naht *f.* šiv, šèv (švà); (im Schiffbau) sklád; die umgekehrte — obŕta.
Näherei *f.* šívanje, šivo.
Näherin *f.* šivílja.
Nähtiſch *m.* šiválna miza.
Nähzeug *n.* šiválno oródje, šiválna pripráva, šivílo.
Nähzimmer *n.* šiválnica.
Nähzwirn *m.* šivárska nit (-i), súkaněc.
naiv prostosŕčen, prostoúmen, naívən; prepróst.
Naivität *f.* prostosŕčnost, prostoúmnost, naívnost; prepróščina.
Najade *f.* vila povódkinja, najáda.
Name *m.* imé (-na); (Tauf—) krstno imé; (Zu—) priímek; (Vulgär—) pridévek, vzdévek; mit Namen, namens po iménu; wie iſt dein —? kakó ti je imé? kakó se zoveš? in Gottes —n v božjem iménu; einen —n haben biti (sem) na glasu, slovéti (-ím); ſich einen —n machen zaslovéti.
Namenbüchlein *n.* abecédnik, abecédar.
Namendeutung *f.* razláganje —, tolmačenje imén.
Namenliſte *f.* imeník.
namenlos brezimén, brez iména, neimenován, breziménski; (unbekannt) neznàn, neslávən; (unausſprechlich) neizrekljiv, neizrečèn. neznánski; *adv.* neznáno, neznánsko. neizrečéno, neizrečénsko, neizrekljívo.
Namenloſigkeit *f.* breziménost, breziménstvo.
Namenregiſter *n.* imeník.
Namensaufruf *m.* klícanje imén.
Namensbruder *m.* soiméněc, ženskv (*gen.* ženska).
Namensfertigung *f.* podpis.
Namensfeſt *n.* godovníca, godovnó.
Namenstag *m.* god, imendán.
Namenstagsgeſchenk *n.* vezílo.
Namensunterfertiger *m.* podpisovávec, podpísnik.
namentlich po iménu, z iménom, iménoma; (insbeſondere) posébno, osobíto.
namhaft (beträchtlich, anſehnlich) znáten, nemájhen, precéjšnji; (berühmt) znamenít, imenítən; — machen imenovati, po iménu povédati (-vém); (bekannt geben) prijáviti.
Namhaftmachung *f.* imenovánje; (Bekanntgebung) prijáva.
nämlich *adv.* namreč, to je, rekše; *adi.* (ebenderſelbe) isti, ravno tisti, ravno ta.
Napf *m.* lonček, piskrc, torílce.
Napfſchnecke *f.* prilépek.
Naphtha *n.* kameníno olje, nafta.
Narbe *f.* brazgotína, obrúnek, obrástek, zarástek, obráslek; (am Blütenſtempel) brazda; (an Hülſenfrüchten) okó (očésa), léčica, nóhet; (am Leder) hrapa; (an der Thür) linga.
narben *intr.* zaráščati se, céliti se; *tr.* (ein Fell —) kožo gárati, trébiti.
Narbenſeite *f.* lice (kože).
narbig brazgotínast, obrúnkast; (v. Leder) hrapav.
Narciſſe *f.* narcís, sólnčica.
Narde *f.* narda.
Narkoſe *f.* omáma, narkóza.
Narkotikum *n.* omamílo, narkótični [lek.
narkotiſch omamljív, narkótičən.
narkotiſieren omámiti, onesvéstiti, omótiti, správiti v nezavést, narkotizírati.
Narr *m.* norec; blazən, bláznik; bedák, bebec, tràp. šutec, budálo, glupec; (Poſſenreißer) glumáč, burkež, šaljivec, pavlíha; *dem.* norček; ein —

neumétən; —es Kind nezakónsko dete; —es Haar svoji lasjé; —e Blumen prave cvetlíce; *adv.* kájpada, sevéda.

Natürlichkeit *f.* priródnost, natúrnost; prirojénost; samoródnost; preprostóst, prepróščina.

Naturmenſch *m.* preprósti —, neomíkani človek, sin naráve, prirodnják.

Naturordnung *f.* priródni —, narávni red.

Naturproduct *n.* prirodnína, priródni pridélek.

Naturrecht *n.* narávno —, priródno —, natúrno pravo; prirojéno pravo.

Naturreich *n.* priródstvo, stvarstvo.

Naturſelbſtdruck *m.* priródni samotisk.

Naturſyſtem *n.* priródna sestáva; prirodopísna sestáva.

Naturtrieb *m.* narávni —, prirojéni nagòn.

Naturvolk *n.* neomíkano ljudstvo, ljudstvo v priródnem stanu.

Naturwerk *n.* priródni samotvòr.

naturwidrig protinarávən, protipriróden, protinatúrən, narávi protívən.

Naturwiſſenſchaft *f.* prirodoznánstvo.

naturwiſſenſchaftlich prirodoznánstven, prirodoznánski.

naturwüchſig samoróden, samorástəl, samorástən, samoráščə.

Naturzweck *m.* narávni —, priródni —, natúrni namèn.

Nautik *f.* plovstvo; brodárstvo. plóvstvena znánost, návtika.

Nautiker *m.* plóvstvenik, navtik.

nautiſch plóvstven, brodárstven, návtičən.

Navigation *f.* plóvstvo, brodárstvo, mornárstvo; pomórska vožnja.

Nebel *m.* meglà; *dem.* meglíca; **Nebelmegléni.**

Nebelbild *n.* megléna podóba.

nebelblau sinji.

Nebeldunſt *m.* tenka meglà.

Nebelfleck *m.* meglíca, meglenína.

nebelig meglén, meglovít.

Nebelkrähe *f.* siva vrana.

Nebelmeer *n.* megléno morje.

nebeln meglíti se: eš nebelt meglí se, meglà je, meglà stojí, megléno je.

Nebelregen *m.*, **Nebelreißen** *n.* pršénje, pŕhavica; (prši, iz meglé rosí, mrcíni).

neben *praep.* zraven, poleg, kràj, pri; (knapp an) tik; (in gleicher Fronte) vštric, porèd; (nahe) blizu; in Zuſammenſetzungen: (Mit-) so-; (*opp.* Haupt-) postránski, stránski, drugótni.

Nebenabſicht *f.* postránski namèn.

Nebenaccidenzien *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránski zaslúžək.

Nebenaltar *m.* stranski —, mali oltár.

nebenan *adv.* zraven, blizu. [*pl.*

Nebenausgaben *pl.* postránski troški

Nebenbegriff *m.* postránski pojəm.

nebenbei *adv.* vrhu —, zraven tega; — verdienen prizaslúžiti, po strani zaslúžiti.

Nebenbeſchäftigung *f.* postránsko opravílo, postránski posèl (opravək).

Nebenblatt *n.* prilístək, pàlist.

Nebenbruder *m.* sobràt.

Nebenbuhler *m.* soljubóvnik, soljúbəc; (Rival) tekmèc (tekmecà); **=in** *f.* soljubóvnica, soljúbica; tekmíca.

Nebenbuhlerſchaft *f.* tekmovánje.

Nebenchriſt *m.* sokristján.

Nebendach *n.* pristréšje, pristréšək.

nebeneinander *adv.* eden (eno) poleg drúgega (ena poleg druge), drug (drugo) poleg drúgega (druga poleg druge), vštric, vzporèd.

Nebeneinkünfte *pl.* postránski dohódki *pl.*, postránščina.

Nebeneinlage *f.* sovložək.

Nebenerbe *m.* sodédič.

Nebenfach *n.* stranski predèl; *fig.* stranski predmèt.

Nebenfluſs *m.* dotòk, pritòk.

Nebenfrage *f.* postránsko vprašánje.

Nebengebäude *n.* stránsko poslópje.

Nebengebirge *n.* stransko pogórje.

Nebengebür *f.* postránska —, drugótna pristojbína. [*pl.*

Nebengefälle *n.* postránski pripádki

Nebengemach *n.* stranska izba ob. soba.

Nebengeſchäft *n.* postránski posèl, postránski oprávək.

Nebengeſchmack *m.* priokús.

Nebengrund *m.* drugótni razlòg.

Nebenhandel *m.* postránska kupčíja.

Nebenhaus *n.* bližnja —, sosédnja hiša.

nebenher, nebenhin *adv.* mimogredé, gredóč, pri príliki, spótoma; pri tem, zraven, obénem.

Nebeninſtitut *n.* podrúžna napráva, podrúžni ob. podrejéni závod.
Nebenkind *n.* postránski otròk, nezakónsko dete.
Nebenkirche *f.* (Filiale) podrúžnica.
Nebenknecht *m.* mali hlapèc; (Mitknecht) sohlápec.
Nebenkrone *f.* privénček.
Nebenlehrer *m.* stranski učítelj.
Nebenleiſtung *f.* postránsko delo; postránska dávščina.
Nebenlinie *f.* stranska črta; (genealog.) stransko pokolénje.
Nebenmann *m.* vštričnik, sosed.
Nebenmenſch *m.* bližnji, bližnjik. [*pl.*
Nebenniere *f.* soobíst (-i), male ledvíce
Nebenperſon *f.* postránska —, drugótna osèba.
Nebenpfarre *f.* pódfara.
Nebenplanet *m.* sopremíčnica.
Nebenproduct *n.* postránski pridélek, — izdélek.
Nebenrechnung *f.* postránski —, poséhni račún.
Nebenrolle *f.* postránska —, drugótna ulóga.
Nebenrückſicht *f.* postránski ozír.
Nebenſache *f.* postránska reč (-i).
nebenſächlich postránski, manj važèn.
Nebenſatz *m.* odvísni —, podrejéni stavèk.
Nebenſchoſs *m.* stranski odrástek, odráslek.
Nebenſonne *f.* pàsólnce, slepo solnce.
Nebenſtraße *f.* stranska cesta.
Nebenthür *f.* stranska vrata, male duri *pl.*
Nebentiſch *m.* stranska miza.
Nebentreppe *f.* stranske stopnice *pl.*
Nebenumſtand *m.* postránska —, drugótna okólnost, postránska okóliščina.
Nebenurſache *f.* postránski —, drugótni vzròk.
Nebenverdienſt *m.* postránski zaslúžek. prizaslúžek. [(-i).
Nebenweg *m.* pripótje, stranska pot
Nebenwinkel *m.* sokót.
Nebenwohner *m.* vštričnik, vzporednodómec.
Nebenwort *n.* prislòv.
Nebenwurzel *f.* stranska korenína.
Nebenzimmer *n.* stranska izba ob. soba.
Nebenzweck *m.*, **Nebenziel** *n.* postránski namèn.
nebſt *praep.* poleg, s (z) ... vred; — mir z menój vred.
nebſtbei razen tega, vrhu tega.
necken nagájati komú, drážiti koga, zbádati koga, zadévati se ob koga.
Necker *m.* nagajívec, dražívec; =ei *f.* nagájanje, dráženje, zbádanje; =in *f.* nagajívka, dražívka.
neckiſch nagajiv, dražljiv; zbadljiv.
Neffe *m.* nečák, stríčnik; (Bruderſohn) bratič, brátranec; (Schweſterſohn) sestrič, sestránec.
Negation *f.* (Verneinung) zanikávanje; (Verneinungswörtchen) nikálnica.
negativ (verneinend) nikálen, zanikujòč; protivèn; (*opp.* poſitiv) negatívèn.
Neger *m.* zamórec, črnec; **Neger-** zamórski; **=handel** *m.* trgovína z zamórci; **=in** *f.* zamórka, zamórkinja, črnka.
negieren zanikati; *impf.* zanikávati, tajíti, tíditi, da ne.
Negligé *n.* (negližé), domáča (jútranja) obléka.
negligieren zanemárjati; zanemáriti.
Negociant *m.* kupčevávec, trgóvec.
Negociation *f.* pogájanje, kupčija.
negociieren pogájati se, kupčevati.
nehmen vzeti (vzamem), *impf.* jemáti (jémljem); (annehmen, ſich auslegen) razlágati si, tolmáčiti si; übel — zaméríti, za zlo vzéti; einen Anfang — pri-, začéti (-čnem) se; *impf.* pri-, začénjati se: ein Ende — končáti se; Anſtand — brániti se, obotávljati se; in Augenſchein — oglédati (si), *impf.* ogledovati; bei der Hand — za roko prijéti (primem); Abſchied — slovó jemáti, poslávljati se; slovó vzeti, po-lovíti se; die Flucht — po-, ubégniti; Platz — sesti (sedem), usésti se; eine Frau — oženíti se; einen Mann — omožíti se, vdáti se; in Empfang — prejéti (préjmem), sprejéti; *impf.* prejémati; ſich die Mühe — prizadéti (-dénem) si, potrúditi se; *impf.* prizadévati si, trúditi se; ſich die Freiheit — predrzníti se; dovóliti si, *impf.* dovoljevati si; ſich inacht — várovati se, biti (sem) oprézen; einen Dienſt — v službo stópiti; Schaden — škodo

trpéti; pokváriti se; Unterricht — učiti se; začéti se učiti; das Wort — poprijéti —, povzéti besédo; (Speise, Trank) zu ſich — po-, zaužíti; *impf.* po-, zaužívati; das Abendmahl — večérjati; in die Arbeit — lotíti se (česa); theil— udeležíti se; *impf.* udeleževati se; überhand— razpásti se, razmnožíti se; *impf.* razpasovati se, razmnoževati se; wunder— čudénje vzbudíti; es nimmt mich wunder čudim se.

Nehmen *n.* jemánje, vzetje.

Nehmer *m.* jemávec.

Nehrung *f.* zémeljska kosa.

Neid *m.* zavíst (-i), nevoščljívost, zavídnost.

neiden zavidljiv biti (sem), zavídati.

Neider *m.* zavístnik, zavidljívec, nevoščljívec; =in *f.* zavístnica, zavidljívka, nevoščljívka.

Neidhart *m.* zavistnik. [nevoščljiv.

neidiſch zavidljiv, zavídən, zavístən,

neidlos nezavidljiv, nezavístən; *adv.* brez zavísti. [nik.

Neidnagel *m.* nohtni zadírek, sovráž-

neidſüchtig ſ. neidiſch.

Neige *f.* polóžnost, nágnjenost; auf die (zur) — gehen potékati, pri kraju biti (sem), pojémati, koncu blížati se; auf der — ſein na malem biti (sem); (die Überbleibſel einer Flüſſigkeit) ostánki *pl.*, gošča, potóčki *pl.*

neigen nágniti, naklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbljem), naklánjati; ſich — nágniti se, na-, priklóniti se; *impf.* priklánjati se; ſich nach der anderen Seite — prevíhniti se; (abgedacht ſein) položən biti, viséti; die Sonne neigt ſich solnce se (k zatónu) nagíblje, — zahája, dan se nagíblje h koncu.

Neigung *f.* nagíbanje, naklánjanje; nagíb, naklón; (Abhang) polóžnost; pólog; (Hang) nágnjenje, nágnjenost, naklónjenost.

Neigungsebene *f.* polóžna ravnína.

Neigungsfläche *f.* polóžna ploskév.

Neigungswinkel *m.* naklónski kot.

nein nè; iſt der Bruder hier? nein! ali je brát tu? ni ga! willſt du? nein! hočeš li? nočem! haſt du geſehen? nein! ali si videl? nisem! — u. abermals — nè pa nè!

Nekrolog *m.* smrtóvnica, osmrtnica, nekrológ.

Nekromant *m.* zaklinjávec duhóv, rotívec mrlíčev, nekrománt.

Nektar *m.* néktar; nebéška pijáča.

Nelke *f.* klínček, nagélj; **Nelkenklínčkov.**

Nemeſis *f.* maščeválna roka, osóda maščevávka. [nik.

Nennart *f.* nedolóčni naklón, nedolóč-

nennen imenovati, zvati (zovem); das nenne ich trinken to se pravi piti! ſich — imenovati se, zvati se; wie nennt er ſich? kakó mu je imé? kakó mu právijo? Duſchan genannt der Gewaltige Dušan imenován (nazván) Silni, Dušan s priímkom Silni.

Nennen *n.* imenovánje.

nennenswert vreden, da se oméni.

Nenner *m.* imenovávec.

Nennfall *m.* imenoválnik.

Nennwert *m.* zapísana —, imenována vrednost.

Nennwort *n.* imé (-na); samostálnik.

Neolog *m.* novotár.

Neologismus *m.* nova beséda, skovánka, novínka, neologízəm.

Nepotismus *m.* nepotízəm.

Nereide *f.* nereída, morska déklica, morska vila, vila pomórkinja.

nergeln godrnjáti, godljáti, mrmráti.

Nerv *m.* živec, čútnica; (*bot.*) žílica; **Nerven-** živčni.

Nervenfaſer *f.* živčno vlakno.

Nervenfieber *n.* vročínska bolézən (-i), maščúh, legar, vročnica.

Nervengeflecht *n.* živčni pletež.

Nervenknoten *m.* živčni vozəl.

Nervenkrankheit *f.* bolézən (-i) v živcih (čútnicah), bolni živci *pl.*

Nervenmark *n.* živčna meča.

Nervenſchlag *m.* živčni mrtvoúd.

Nervenſchwäche *f.* živčna slabóst, slabi živci *pl.*

nervenſtärkend živce krepčajóč.

Nervenſyſtem *n.* živčevje.

nervig krepkih živcev; žílav, žílnat; *fig.* óvrst, jédrnat, krepák.

nervös živčni; (m. großer Nervenreizbarkeit behaftet) razdražljiv, nervózən.

Nervoſität *f.* razdražljívost, nervóznost.

Nessel *f.* (Brenn— *Urtica*) kopríva; (Taub— *Lamium*) mrtva kopríva.
Nesselausschlag *m.* žara osípa, koprívasti izpáhki *pl.*, koprívasti opàh.
Nesselfalter *m.* *(Vanessa urticae)* mali koprívar, — rjávěc.
Nesselgewächs *n.* koprívnica.
Nesseltuch *n.* koprívno platno; mušlín.
Nest *n.* gnezdo; *dem.* gnézdece; (Lager des Wildes) leglo, ležíšče, lož.
Nestei *n.* pólog, podlóžěk. [ca.
Nestel *f.* stógljaj, jerménčěk, zatézni-
Nestflüchter *m.* (Pippel) máhověc, kebčěk.
Nestheckchen *n.* (das letzte Kind in einer Ehe) postrúžnik.
Nesthocker *m.* (Atzvogel) golič, kílavěc.
Nestling *m.* negóděn mladič, golič, gnezdnik.
Nestwurz *f.* *(Neottia)* gnézdovíca.
nett ličěn, čeděn, snažěn, brhěk, zal.
Nettigkeit *f.* ličnost, čednost, snažnost, brhkóst.
netto čist, brez tare, čiste vage; — 10 K desét kron čístega.
Nettobetrag *m.* čisti znesěk.
Nettoertrag *m.* čisti dohóděk.
Nettogewicht *n.* čista teža.
Nettogewinn *m.* čisti dobíčěk.
Netz *n.* mreža; *dem.* mréžica; (zum Fisch- od. Krebsenfang) vrša, sak, ravšělj; *(omentum)* péčica, rédčica; ein — stellen mrežo nastáviti; *impf.* — nastávljati; mit einem — überziehen pre-, omréžiti; **Netz-** mrežni, mréžasti.
netzartig mrežast.
netzen móčiti, mokríti, rosíti; omóčiti, zmóčiti, orosíti; (Netze flechten) mréžkati, mréžiti, mreže plesti.
Netzflügler *m.* mrežokrílěc.
netzförmig mrežast. [vbòd.
Netzhäkelstich *m.* presledkastomréžni
Netzhaut *f.* *(retina)* mréžnica.
Netznadel *f.* mrežkálna igla.
netznervig mrežastožílnat.
Netzstich *m.* mrežni vbòd.
Netzwerk *n.* mrežje, mreževína.
neu nòv; aufs neue (von neuem) na novo, iznóva, vnóvič, zopet (spet); — machen ob-, prenovíti; — werden ob-, prenovíti se; in Zsztgn.: novo-, novi.
neubacken novopečèn. ravno pečèn.
Neubekehrte *m.* izpreobŕnjeněc.
Neubruch *m.* novína, krčevína, laz.
neudeutsch novonémški.
Neue *m.* novák, novíněc; *f.* novínka; *n.* novóst, novína, nova reč (-í); die Neueren novéjši.
neuerdings *adv.* iznóva, zopet, vnovič.
Neuerer *m.* novotár.
neuerlich vnovič.
Neuerung *f.* novóta, nova napráva, novotaríja; Neuerungen *pl.* novotárjenje; — einführen novóte vpeljávati, novotáriti.
Neuerungssucht *f.* novotárstvo, vnétost za nove napráve.
neuerungssüchtig novotaríj željěn.
neugeboren novorojèn; prerojèn.
Neugeborene *m.* novorojéněc; *f.* novorojénka.
Neugeburt *f.* (Wiedergeburt) preporòd, preporodítěv, obnóva.
Neugetaufte *m.* novokŕščeněc; *f.* novokŕščenka.
Neugier, -de *f.* radovédnost, védečnost, zvedljívost, zvedávost, sníčavost.
neugierig radovéděn, védečěn, zvedljìv, zvedàv, sníčav.
neugläubig novovérski. [vérka.
Neugläubige *m.* novovérěc; *f.* novo-
Neuheit *f.* novóst, novóta.
Neuigkeit *f.* novíca.
Neuigkeitskrämer *m.* novíčar, raznaševávěc novíc. [létni.
Neujahr *n.* novo leto; **Neujahrs-** novo-
Neujahrsfest *n.* novolétni praznik.
Neujahrsgeschenk *n.* novolétno darílo.
Neujahrslied *n.* novolétnica.
Neujahrstag *m.* nóvega leta dan.
Neujahrswunsch *m.* novolétno voščílo.
Neukatholik *m.* novokatóličan.
neukatholisch novokatóliški.
neulich *adv.* óndan, nedávno, onkrat, zadnjič, one dní; *adi.* ondánji.
Neuling *m.* novíněc, novák, začétnik.
neumodisch po novi šegi, po novem kroju, novošégěn, novomóděn.
Neumond *m.* mlaj, mlada luna, mladi mesec.
neun devet.
Neunauge *n.* *(Petromyzon fluviatilis)* piškúr.
Neuner *m.* devétka, devetíca.

neunerlei devetér. [térnat.
neunfach, neunfältig devetérěn, deve-
neunhundert devétsto.
neunhundertste devetstóti.
neunjährig devetlétěn.
neunmal devétkrat.
neunmalig devétkratěn.
neunpfündig devetfúntěn.
neuntägig devetdnévěn.
neuntausend devét tisóč.
neunte devéti.
neuntehalb poldevéti.
Neuntel *n.* devetína.
neuntens devétič, v devéto.
Neuntödter *m.* srakopèr.
neunzehn devetnájst.
Neunzehner *m.* devetnajstíca, devetnájstka.
neunzehnte devetnájsti.
Neunzehntel *n.* devetnajstína.
neunzehntens devetnájstič.
neunzig devétdeset.
Neunziger *m.* (Ziffer) devetdesetíca, devétdesetka; (90 Jahre alt) devetdeseták, devetdesetlétnik.
neunzigmal devétdesetkrat.
neunzigste devétdeseti.
Neunzigstel *n.* devetdesetínka.
neunzigtausend devétdeset tisóč.
Neurologie *f.* živčeslóvje.
neutestamentlich nóvega zakóna, nove zavéze.
neutral nobenostránski, nepristránski, nevtrálěn.
neutralisieren nevtralizírati. [nost.
Neutralität *f.* nobenostránost, nevtrál-
Neutralsalz *n.* nevtrálna sol (-í).
Neutrum *n.* srednji spòl; samostálnik srédnjega spola.
neuverjüngt pomlajèn, prerojèn.
neuverlobt novozaročèn.
neuvermählt novoporočèn.
Neuvermählte *m.* novoporočéněc; *f.* novoporočénka.
Neuzeit *f.* novi vek, nova doba.
Nexus *m.* zveza.
nicht ne; ich bin — nisem; ich habe — nimam; ich will — nečem, nočem; durchaus — nikákor ne, po nobéni ceni, kratko in malo ne; — wahr? kaj nè? jeli? jélida? jélite? nè li? — einmal še — ne, niti — ne; in Zstzgn.: ne-.

Nichtachtung *f.* nečíslanje, nespoštovánje, prezíranje.
Nichtanerkennung *f.* nepriznávanje.
Nichtchrist *m.* nekristján.
Nichte *f.* nečákinja, stríčnica; (Brudertochter) bratíčna, brátranka, bratána; (Schwestertochter) sestríčna, sestrána.
Nichterscheinen *n.* neprihòd.
Nichtgebrauch *m.* neporába.
nichtig ničěn, ničev, níčevěn, neveljávěn; prazěn, puhěl, ničémurěn; — machen uníčiti, razveljáviti, ovréči (-vŕžem); — werden izgubíti veljávo, priti (pridem) ob veljávo; für — erklären izréči, da je kaj neveljávno.
Nichtigkeit *f.* ničnost, níčevost, neveljávnost; práznost, puhlost, ničémurnost.
Nichtigkeitsbeschwerde *f.* pritóžba zarádi níčnosti, níčnostna pritóžba.
Nichtigkeitserklärung *f.* proglasítěv (izrèk) níčnosti.
Nichtigkeitsgrund *m.* razlòg níčnosti.
Nichtkenner *m.* neznávěc, neizvédeněc, neveščák.
Nichtleiter *m.* neprevódnik, slab elektrovòd, slab prevódnik eléktrike. [(-í).
nichts nìč (*gen.* ničésar), nobéna reč
nichtsdestoweniger *adv.* (zató) nič manj, ravno takó, pri vsem tem, vendar.
Nichtsein *n.* nebítje.
nichtsnutz(ig) zaníkarěn, malopríděn, malovréděn, nič prida, malodóbrn.
nichtssagend prazěn, brez poména.
Nichtsthuer *m.* lenúh, postopáč, pohájkovavěc.
Nichtsthuerei *f.* lenúhanje, lenárjenje, postópanje, pohájkovanje, posédanje.
Nichtswisser *m.* nevédnež, puhloglávěc; =in *f.* nevédnica, puhloglávka.
nichtswürdig, nichtswert nič vreděn, nevréděn, malovréděn.
Nichtswürdigkeit *f.* ničvrédnost, malovrédnost.
Nichtvorhandensein *n.* s. Nichtsein.
Nichtwissen *n.* neznánje.
Nickel *n. m.* nikělj.
Nickelkies *m.* nikljev kršěc.
nicken kímati; kímniti; (beifällig —) prikímati; *impf.* prikimávati; (schlummernd —) kímkati, drémati (drémljem); (mit den Augen —) mígniti, na-, po-

migniti, namežikniti; *impf.* mígati, na-, pomigávati, namežikávati.

Nicker *m.* kímavec.

nie *adv.* nikóli, nikdar, nobénkrat.

nieder *adi.* (niedrig) nizék; (auf einer niedereren Stufe ſtehend) nižji; die —e Geiſtlichkeit nižja duhóvščina; der —e Adel nižje plemstvo; das —e Volk (pre)prósto ljudstvo; (moraliſch) nizék, neplemenít, poděl; *adv.* doli, navdól; auf und — gori pa doli.

niederbrennen *tr.* požgáti (-žgèm), popáliti; *impf.* požígati; *intr.* pogoréti, zgoréti, do tal pogoréti.

niederbücken ſich pripógniti se, sklóniti se; *impf.* pripogíbati (-gíbljem) se, sklánjati se.

niederdrücken tláčiti, pritískati (na tla); potláčiti, pritísniti; die Preiſe — potláčiti ob. znížati cene; das iſt —d to človéka potláči.

niederfahren *intr.* spustíti se (doli, navzdól), *impf.* spúščati se (doli, navzdól); (v. Blitz) (doli) švígniti; *tr.* jmdn. — povóziti koga.

niederfallen pasti (padem) (na tla); (auf die Knie) spustíti se —, pasti na koléna, poklékniti; *impf.* pádati na koléna, poklekovati; allmählich — popádati, pocépati.

niederfällen posékati, podréti (-dérem); *impf.* posekovati, podírati.

Niedergang *m.* (d. Sonne) zahòd, zapàd, zatòn; *fig.* propádanje.

niedergehen (v. d. Sonne) zaíti (-ídem), zatóniti, iti v zatòn; *impf.* zahájati, zapádati; (v. Regen) ulíti se, *impf.* líti.

niedergeſchlagen pobít, otóžen, klávrn, popárjen, potŕt.

Niedergeſchlagenheit *f.* pobítost, otóžnost, klávrnost, popárjenost, potŕtost.

niederhauen (Bäume) posékati, podréti (-dérem); *impf.* sékati, podírati; (hinſchlachten) pobíti (-bíjem), posékati, potóčti (-tólčem), pokláti (-kóljem); *impf.* pobíjati, sékati, klati.

niederhocken počéniti, počépniti, sčéniti se; *impf.* počépati.

Niederholz *n.* nizkodébelni les.

Niederjagd *f.* lòv na male zverí.

niederkauern ſ. niederhocken.

niederkämpfen oboríti, premágati.

niederknien poklékniti, *impf.* poklekovati.

niederkommen porodíti, póviti (-jem).

Niederkunft *f.* porod.

Niederlage *f.* zalóga, skládišče; (Magazin) skladíšče; (im Kriege) poràz; eine — beibringen potólči, poráziti. [nína.

Niederlagsgebür *f.* skladnína, skladišč-

Niederland *n.* nižáva, nižína, nizka planjáva; dolénji kraji *pl.*; die —e Nizozémsko.

Niederländer *m.* dolénjec; (*opp.* Oberländer gorénjec, gorjánec); Nizozémec.

niederlaſſen spustíti (doli, navdól); *impf.* spúščati (doli, navdól); ſich — (ſich niederſetzen) usésti (-sédem) se, sesti; (den Wohnſitz aufſchlagen) naséliti se, nastániti se, udomóviti se.

Niederlaſſung *f.* naselítev, nastanítev; naselbína.

niederlegen položíti, dejáti (dénem) (doli, na tla); *impf.* polágati, pokládati, dévati —; (ablegen) odložíti, zdeti (zdenem); *impf.* odlágati, zdévati; (ein Amt) odpovédati (-vém) se —, odréči se službi; odložíti (poslánstvo); ſich — leči (ležem), uléči se; *impf.* légati, ulégati se; ſich öfters — polégati.

Niederlegung *f.* poláganje, odláganje; odložítev; (eines Amtes) odpóved (-i).

niedermähen pokosíti.

niedermetzeln posékati.

niederreißen podréti (-dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti.

niederrennen v diru (dirjáje) podréti (-dérem), podirjástiti.

niederſäbeln posékati s sabljo, posabljáti.

niederſchießen u-, postrelíti.

Niederſchlag *m.* (Bodenſatz) usedlína, gošča, kalíz, oborína; (atmoſphäriſcher —) izpodnébna moča, padavína; (in der Muſik) navzdólnji pomàh.

niederſchlagen potólči, pobíti (-bíjem), podréti (-dérem), polomástiti; *impf.* pobíjati, podírati; (die Augen) pobésiti, *impf.* pobéšati; (dämpfen) umánjšati, potolážiti, pomíriti, ublážiti; (unterdrücken) ustáviti, potláčiti, zadúšiti, konec storíti; (den Beweis) (dokàz) pobíti (-bíjem), ovréči (-vŕžem), izpodbíti; einen Proceſs — potláčiti;

(entmuthigen) pobíti, potréti (-tárem), užalostíti; *(chem.)* oboríti; ſich — oboríti se; usésti se.

niederſchmettern ob tla tréščiti, ob tla telébiti.

niederſchreiben zapísati (-píšem).

niederſenken (doli, navzdól) spustíti; pogrézniti, potopíti; *impf.* spúščati, pogrézati, potápljati.

niederſetzen posadíti (na tla), dejáti (dénem) (na tla); *impf.* posájati —, dévati (na tla); eine Commiſſion — sestáviti komisíjo, odredíti navòd; ſich — sesti (sedem), usésti se; *impf.* sédati, usédati se.

niederſinken spustíti se; (im Waſſer) pogrézniti se, utóniti, utopíti se; *impf.* pogrézati se, utápljati se; (zuſammenſinken) zgrúditi se; auf die Knie — na koléna pasti (padem), — spustíti se; (v. d. Sonne) zaíti (-ídem), zatóniti; *impf.* zahájati.

niederſitzen sesti (sedem), usésti se, posadíti se; *impf.* sédati, usédati se.

niederſtämmig nízkega debla, nizkodébeln.

niederſtampfen poteptáti, pohóditi.

niederſtändig nizèk.

niederſtechen pobósti (-bódem), zakláti (-kóljem); *impf.* pobádati, klati.

niederſteigen (doli) iti, — stópati; —de Linie navzdólnja vrsta.

niederſtellen (doli) postáviti.

niederſtoßen podréti (-dérem), na tla pehníti (páhnem), — súniti; ſ. niederſtechen.

niederſtrecken podréti (-dérem), obalíti, zvalíti na tla, povalíti —, vreči (vržem) na tla.

niederſtürzen *tr.* prekúcniti, zvŕniti, porúšiti, zvalíti, strmogláviti; *intr.* prekúcniti se, zvŕniti se, strmogláviti se; porúšiti se, zrúšiti se; pasti (padem).

Niedertakt *m.* navzdólnji pomàh.

niederträchtig zavŕžen, podléž.

Niederträchtige *m.* zavŕženec, podlež, grdež; *f.* zavŕženka, grdínka.

Niederträchtigkeit *f.* zavŕženost, podlost, grdóba.

niedertreten pohóditi, poteptáti, pogáziti, pomendráti.

Niederung *f.* nižáva, nižína, dníka, sódolina, nizèk svet.

Niederungsſee *m.* nižínsko jezéro.

Niederwald *m.* nizki gòzd.

niederwärts navdól, navzdól, navnìz, doli, k tlòm.

niederwerfen (na tla) vreči (vržem), — telébiti; *impf.* — métati (mečem); ſich — pasti (padem) —, vreči se (na koléna).

niederziehen potégniti —, zvleči (doli, na tla); *impf.* vleči (doli, k tlòm).

Niederzieher *m.* (Muskel) nistéznica.

niedlich zal, drobnomíl, ljubèk, ličèn, čedèn.

Niedlichkeit *f.* zalost, ličnost, ljubkost.

niedrig nizèk; *fig.* nizèk, mal; —es Gewächs pritlíka; —er Preis nízka cena; (gemein) prepròst, prostáški, podèl.

Niedrigkeit *f.* nizkóst; preprôščina, podlost; nizki stan.

niemals *adv.* nikóli, nikdar, nobénkrat.

niemand níhče, nikdór; —em gehörig nikógar, nikógaršèn, ničij.

Niere *f.* ledvíca, obíst (-i); **Nierenledvíčni, obístni.**

Nierenbecken *n.* obístna kotánja.

Nierenbraten *m.* ledvíčna —, obístna pečénka. [ledvíc.

Nierenentzündung *f.* vnetje obísti, —

nierenförmig ledvíčast.

Nierenkelch *m.* obístna čášica.

Nierenſtein *m.* ledvíčni kamen.

nieſeln (fein regnen) prŝéti und pršáti (-ím).

nieſen kíhniti, *impf.* kíhati.

Nieſen *n.* kíhanje, kíhavica; das einmalige — kih, kihljaj.

Nieſer *m.* kíhavec; kih, kíhljaj.

Nieſeſucht *f.* kíhavica.

Nießbrauch *m.* užítek.

nießbrauchen užívati.

Nießbraucher *m.* užívávec, užíváč.

Nieswurz *f. (Helleborus)* talog, (teloh), talovník, tálovje, smŕtnica, spréž, kúrjice *pl.*, kurji slèp.

Niet *n.* ščenec, zakóvica.

Niete *f.* (Los, das nichts gewinnt) nička, práznica.

nieten zakováti (-kújem), zanétati.

nietfeſt pribít, prikován.

Nietnagel *m.* zakóvno kládivo.

Nietnagel *m.* zakóvnik.
Niſtel *f.* ſ. Nichte.
nihil ad rem ne spada k stvari.
Nihilismus *m.* nihilízĕm.
Nihiliſt *m.* nihilíst.
Nikotin *n.* nikotín.
Nilpferd *n.* povódni (nilski) kònj.
Nimbus *m.* (obdajajóči koga) sijáj, — lèsk, obsíj, obstrét (-i).
nimmer *adv.* nikdar, nikóli; (niemals mehr) nikdar več, nikóli več. [ne.
nimmermehr *adv.* nikdar več, nikákor
nimmermüde neutrúdĕn.
nimmerſatt nenasítĕn, nikdar sìt, nenasíčen.
Nimmerſatt *m.* neták, netéčnik, požerúh, nenasìt, sama lákota; er iſt ein — nima dnà, ni nikdar sìt.
Nimmerstag *m. (kalendae Graecae)* dan, ki ga ni; am — kadar bo v petèk nedélja, o svetem „nikóli".
Nipp *m.* srkljaj, srebljaj.
nippen srkniti, srébniti; *impf.* srébkati, srkljáti; (koſten) pokúsiti; *impf.* pokúšati.
Nippflut *f.* nizka plima.
nippmeiſe srkljáje, srebkáje.
nirgends *adv.* nikjér, nikóder; — hin nikámor; von — her od nikóder; — ſonſt nikjér drugjé, nikjér drugód.
Niſche *f.* dolbína v zidu.
Niſe, Niſſe *f.* gnida. [věc.
niſſig gnídav; ein —er Menſch gnídanik
niſten gnézditi, gnezdo znášati, — délati, — zídati.
Niſtkäſtchen *n.* gnezdna škátlica.
Niveau *n.* (ſpr. *nivó*) vodoravnína, lindína, razína.
Niveauplan *m.* nivélni črtež.
nivellieren mériti strmĕc, dolóčiti vodorávnost, nivelírati; vodorávno narediti, — délati, líndkati.
Nivellierwage *f.* vodorávnostna vaga, nivélska vaga, nivél.
Nix *m.* povódni mož, órkljič.
Nixe *f.* povódna déklica, vila povódkinja, rusáljka.
nobel plemenít; gospóski, imenítĕn; — thun visóko —, imenítno nósiti se.
Nobleſſe *f.* plemstvo; gospóda; (vornehmes Weſen) plemenítost; visokóst, imenítnost.
noch *adv.* še; weder — noch ne — ne, ni — ni, niti — niti.
nochmalig ponovljèn, zópetĕn, opetován ponóvĕn.
nochmals *adv.* še enkrat, zopet, spet, vnovič, iznova. [cmòk.
Nocke *f.*, **Nocken** *m.* žličnik, žličar,
nolens volens hoté ali nehoté, ràd ali neràd, hočeš-nočeš. [mád.
Nomade *m.* kočevník, kočevávec, no-
Nomadenleben *n.* kočevánje, nomádsko življénje.
Nomadenthum *n.* kočevávstvo.
Nomadenvolk *n.* kočujóči národ.
nomadiſch kočevávski, kočujòč, nomádski. [živéti.
nomadiſieren kočeváti, po nomádsko
Nomen *n.* imé (iména). [ra.
Nomenclatur *f.* imeník, nomenklatú-
Nominalwert *m.* imenována vrednost.
Nominativ *m.* imenoválnik, nominatív.
nominell iménski, imenován, po iménu, poiménski.
nominieren imenovati.
Nonchalance *f.* malomárnost, nebrížnost, neskrbnost.
nonchalant malomárĕn, nebrížĕn.
Nonne *f.* nuna, redóvnica; *(Lixaris monacha)* smrekov prelĕc.
Nonnen- nunski; **=kloſter** *n.* ženski —, nunski samostán.
non plus ultra *adv.* nad vse; das — ſein biti (sem) nad vse, vse nadkriljevati, vse prekášati.
Nonſens *m.* nezmisĕl.
Nord, Norden *m.* sever; séverna —, pólnočna stran (-i), pólnoč (-i); **Nord-** séverni, (pólnočni).
nordiſch séverni.
Nordland *n.* séverni kraji *pl.*, séverne dežéle *pl.*, séverna zemlja.
Nordländer *m.* severjàn; **=in** *f.* severjánka.
nördlich séverĕn, pólnočĕn, proti séveru —, na séveru ležéč.
Nordlicht *n.* séverni sij, séverna zarja.
Nordnordoſt *m.* severoseverovzhòd.
Nordnordweſt *m.* severoseverozahòd.
Nordoſt *m.* severovzhòd.
nordöſtlich severovzhódĕn.
Nordpol *m.* séverni tečáj.

Nordpunkt *m.* severíšče.
Nordſeite *f.* séverna stran (-i).
Nordvolk *n.* séverno ljudstvo.
nordwärts *adv.* proti séveru, na séverno stran.
Nordweſt *m.* severozahòd.
nordweſtlich severozahóděn, severozapáděn.
Nordwind *m.* séver, séverni vetȓ.
nörgeln ſ. nergeln.
Norm *f.* pravílo.
normal pravílěn, normálěn.
Normal- pravílni, normálni.
Normale *n.* pravílo; pravílnik.
Normalienſammlung *f.* zbirka pravíl.
Normaljahr *n.* pravílno leto.
Normalmaß *n.* pravílna mera, normálna mera.
normalmäßig pravílěn; —e Gebüren postávno določene pristojbíne *pl.*, — določena plača.
Normalſchule *f.* normálna šola, normálka.
Normalſchulfonds *m.* normalnošólski zaklàd.
Normatag *m.* véliki praznik, tihi dan (dneva).
normativ pravílo dajòč.
normieren podáti pravílo, uredíti, uravnáti.
normwidrig protipravílěn.
Norne *f.* norna, sójenica.
Note *f.* zaznáměk; kratěk račún.
Notabeln *pl.* veljáki, velikáši, imenítniki; boljárji.
notabene! pomni dobro!
Notabene *n.* opómnja.
Notabilität *f.* znamenítost, imenítnost; ſ. Notabeln.
Notar *m.* notár, beléžnik.
Notariat *n.* notárstvo, beléžništvo; **Notariats-** notárski, beléžniški.
Notariatsgebür *f.* notárska —, beléžniška pristojbína.
Notariatskammer *f.* notárska —, beléžniška zbórnica.
Notariatsordnung *f.* notárski —, beléžniški red.
Notariatsprüfung *f.* notárski —, beléžniški izpit.
notariell po notárju —, po beléžniku potȓjen.
Notaten *pl.* zapíski, zabelézki.
Note *f.* (Anmerkung) opómnja, opómba, pristávěk; (Banknote) bánkověc; (Dienſtſchreiben) slúžbeno pismo, dopìs; (kl. Rechnung) račúnski izpísěk, račún; (in der Muſik) nota, sekírica.
Notenemiſſion *f.* izdája bánkovcev.
Notenpapier *n.* notni papír, papír za note.
Notenſchreiber *m.* prepisovávěc not.
Notenumlauf *m.* bánkovčni promèt.
Notenwechſel *m.* vzajémno dopisovánje.
Noth *f.* potréba, sila; nuja, nadlóga; (Armut) révščina, pománjkanje; (Verlegenheit) zadrégа, stíska; ȝur — za silo; ohne — brez potrébe; — kennt kein Gebot sila kola lomi; mit genauer — tóliko da še, ravno da še, jedva; es hat keine — ni sile; (Gefahr) nevárnost, opásnost.
noth ſein (— thun) treba —, potréba je (česa).
Noth- za silo, zasílěn; začásěn.
Nothadreſſat *m.* zasílni —, podpórni adresát.
Nothapparat *m.* zasílna pripráva.
Nothbehelf *m.* pomóčěk za silo. [silo.
Nothbrücke *f.* zasílni most, most za
Nothdamm *m.* začásni jez, jez za silo.
Nothdurft *f.* potréba, potrébščina; ſeine — verrichten svojo potrébo opráviti, iti (grem) k svoji potrébi; *impf.* svojo potrébo oprávljati.
nothdürftig *adj.* potrében; revěn, borěn, pičěl, oskóděn; *adv.* revno, borno, pičlo; komaj, tóliko da.
Nothdürftigkeit *f.* potrébnost; revnost, oskódnost.
Nothfall *m.* sila, potréba; im — kadar je (bode, bi bilo) potréba, v sili, v potrébi. [sili.
nothgedrungen prisíljen, primóran, v
Nothgeſchrei *n.* vpítje na pomáganje.
Nothhelfer *m.* pomočník v sili; **-in** *f.* pomočnica v síli.
Nothhilfe *f.* pomóč (-i) v sili.
nöthig potréběn; — haben potrebovati; es iſt — treba je, potréba je, potrébno je.
nöthigen síliti, mórati, núditi; prisíliti, primórati, prinúditi.

nöthigenfalls *adv.* če je treba, če bo treba, če je (bi) bilo treba, kadar je (bo, je bilo, bi bilo) treba.

Nöthigung *f.* siljenje, móranje; sila.

Nothlage *f.* sila, stiska, zadrega, nadlóga.

nothleidend pománjkanje trpèč, potrébən; bedən, revən, siromášən. [vež.

Nothleidende *m.* ubóžec, siromák, ré-

Nothlüge *f.* laž v sili, laž v zadrégi.

Nothpfennig *m.* za velíko silo prihránjeni denár; als — zurücklegen za velíko silo dejáti (dénem) na stran, — prihrániti.

Nothschuß *m.* strel v sili. [sila.

Nothstand *m.* stiska, nuja, nadlóga,

Nothtaufe *f.* krst v sili.

Nothverband *m.* zasílna —, začásna obvéza.

Nothwehr *f.* bramba v sili, prisíljena obrámba, silobràn.

nothwendig potrébən; nujən; schlechterdings — neogíbno potrébən, neobhódno potrébən.

Nothwendigkeit *f.* potrébnost, potréba, neogíbnost; nuja, nujnost.

Nothzucht *f.* spolno posílstvo, posílno sramodéjstvo, posílna oskrunítev. [ti.

nothzüchtigen posíliti, po sili oskrúni-

Nothzüchtiger *m.* posílnik, posílni oskrunjevávec, posílni sramodéjec.

Notification *f.* naznanílo. [jati.

notificiren naznániti, *impf.* naznán-

notieren zaznámenjati, *impf.* zaznamenjevati; zapísati (-písem), zabeléžiti; *impf.* zapisovati, beléžiti, zabeleževati.

Notiz *f.* (Vermerk) zaznámek, zaznamenílo; zapísek, zabeléžek, beléžka; — nehmen vzeti (vzamem) na znánje; keine — nehmen ne zméniti se za kaj, pustíti v némar; (kleine Nachricht) kratko poročílo, notica.

Notizenbuch *n.* beléžnica, zapísnica, zapísna knjížica.

notorisch obče znàn, splošno znàn, priznán.

Novelle *f.* (kleine Erzählung) novéla, pripovédka; (Nachtragsverordnung) dodátek k zakónu, novéla.

Novellist, Novellenschreiber *m.* novelíst, novelopísec.

November *m.* listopàd, novémber.

Novize *m.* novínec (samostánski), novíc; *f.* novínka (samostánska), novica.

Noviziat *n.* novínstvo (samostánsko), novíštvo, noviciát.

nu! *interi.* nò!

Nu *n.* hip, trenótek, trenótje; im — kakor bi trenil, kakor bi pihnil, na mah, v hipu, v trenótku.

Nuance *f.* oséna; podróbna razlíčica, odlíčica, niánsa.

nuancieren oséniti; *impf.* osenjevati; podróbno razlikováti, podróbno označevati, niansírati.

nüchtern têšč; *adv.* na tešče; mit —em Magen na tešče, s praznim želódcem; (nicht betrunken) trezən, trezêv, trezèk; — werden iztrézniti se, iztrézvati se; — machen iztrézniti, iztrézvati; *fig.* trezən, preudárən, razúmən; (v. Stil) suhopárən.

Nüchternheit *f.* teščnóst, treznost; *fig.* treznost, preudárnost, razúmnost; (v. Stil) suhopárnost.

Nudel *f.* (Nudeln) rézanci *pl.*; (Germnudeln) kípnjenki *pl.*; (Stopfnudeln) osváljek, svàljek.

Nudelbrett *n.* deska za testó, razvaljálnica, mlínčena.

Nudelteig *m.* testó za rézance.

Nudelwalker *m.* valjar.

Null *f.* ničla.

null und nichtig ničən, neveljávən, brez veljáve; — — — erklären razveljáviti, za neveljávno proglásiti.

Nullgrad *m.* níčelna stopínja.

Nullität *f.* níčnost, neveljávnost.

Nullitätsbeschwerde *f.* pritóžba zavóljo níčnosti, níčnostna pritóžba.

Nullpunkt *m.* níčelna točka.

Nullstrich *m.* níčelna čŕtica.

Numerale *n.* števnik, števno imé (-na).

numerieren s številkami zaznámenovati, oštéviliti, numerírati.

numerisch številən, po številu.

Numero *n.* številka, číslo.

Numismatik *f.* penezoslóvje, penezoznánstvo, numizmátika.

Numismatiker *m.* penezoslóvec, penezoznánec, numizmátik.

numismatisch penezoslóvən, penezoznánski, numizmátiški.

Nummer *f.* številka, číslo.

nun *adv.* zdàj, sedàj; von — an od zdaj, odsihdób, odsihmál, posihmál, odsléj; — und nimmermehr nikdar več, nikdar in nikóli več; *coni.* tedàj, torej, pa, pak; *interi.* no!

nunmehr *adv.* zdàj pa, sedàj pa, zdàj napósled.

nunmehrig sedánji. [cij.

Nuntius *m.* poslánec (pápežev), nun-

nur *adv.* le, samó, samó le; (in der Frage) wohin nur? kam neki? wie nur? kakó vendar; (beim *Relativum*) koli; wer immer nur kdorkóli, kdòr le.

Nuß *f.* óreh; *dem.* oréšek, oréšič; (Haſel—) lešnik, leščnik; (Stein—) koščák; **Nuß-** oréhov. [(-vésa).

Nußbaum *m.* óreh, oréhovo drevó

nußbaumen oréhov, iz oréhovega lesá, iz oréhovine. [vina.

Nußbaumholz *n.* oréhov les, orého-

Nußhäpel *f.* ſ. Nußſchale (grüne).

Nußheher, Nußhäher, Nußbeißer *m.* léščnikar; (Eichelhäher) šoja, šoga.

Nußholz *n.* ſ. Nußbaumholz.

Nußkern *m.* oréhovo jédrce, — jedro.

Nußknacker *m.* orehotkléc.

Nußſattel *m.* pretín, prégrad, (kobílica, kozléc, jarèm.).

Nußſchale *f.* oréhova lupína; (grüne —) oblák, oblákovina, oblátovje, róbkovina, robčevína.

Nußſtaude *f.*, **Nußſtrauch** *m.* ſ. Haſel.

Nüſter *f.* nózdrva, nozdrv (-í). nózdra; nosnica.

Nuth *f.* žleblč, utòr, otòr.

Nuthhobel *m.* utórnik.

Nutſchbeutel *m.* cúlica, sesúljica.

nutz, nütz koristèn, uporábèn, hasnlv; nichts — za nič, za nobéno rabo, neporábèn, zaníkarèn.

Nutz *m.* ſ. Nutzen; zu Nutze, zunutze: ſich etw. zunutze machen okoristiti se s čim, obrniti si kaj v korist (v prid).

Nutzanwendung *f.* uporába, obráčanje v prid, ukoristítèv; (einer Fabel) **nauk.**

nutzbar porábèn, koristèn.

Nutzbarkeit *f.* porábnost, koristnost.

Nutzberechnung *f.* preudárèk dobíčka, proračún koristi.

nutzbringend koristèn; dobičkodájèn, obrestonósèn.

Nutzen *m.* korist (-i), prid, hasèn, hasèk; (Gewinn) dobíček; (Nutzung) užítèk.

nützen, nutzen *tr.* (benutzen) rábiti, v prid obráčati, uživati; porábiti, v prid obrniti, užíti (-jem); *intr.* (zum Nutzen gereichen) koristiti, pridovati, príditi, v prid biti (sem), hásniti, korist donášati, slúžiti.

Nutzgenuß *m.* ſ. Nießbrauch.

Nutzgewächs *n.* koristna —, porábna rastlína. [*pl.*).

Nutzholz *n.* les; (*opp.* Brennholz drva

nützlich koristèn, hasnovít, porábèn; — ſein koristiti.

Nützlichkeit *f.* koristnost, hasnovítost, porábnost.

nutzlos brez koristi, — prida, brezkoristèn, nekoristèn, neporábèn; —e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

Nutzloſigkeit *f.* brez-, nekoristnost.

Nutznießer *m.* uživávec, uživáč; **-in** *f.* uživávka. [rába.

Nutznießung *f.* uživanje, užítèk; po-

Nutznießungsrecht *n.* pravíca uživanja, pravíca do užítka, — do porábe.

nutzreich prekoristèn.

Nutzſchwein *n.* prašič za rejo.

Nutzung *f.* raba, porába; uživanje, užítèk; Nutzungs- užítni, porábni. [vína.

Nutzvieh *n.* koristna —, porábna ži-

Nutzwert *m.* vrednost porábe, — užit-

Nymphe *f.* nimfa, vila. [ka.

Nymphomanie *f.* možehlépnost, nimfomanija.

O.

O! *interi.* o! oj!

Oaſe *f.* zeleníca (v puščávi), oáza.

ob *praep.* (über) nad, vrhu; (wegen) zavóljo, zarádi, zbok; *coni.* ali, — li, če; als — kakor da.

Obacht *f.* pazka, pažnja, pozòr; — geben páziti, glédati, pozórèn biti (sem) na kaj.

obbenannt, obbeſagt zgoraj imenován, — omènjen.

Obdach *n.* streha, krôv; (Quartier) stanîšče, prenočîšče; (Zufluchtsort) pribežališče, zavetîšče; — geben pod streho koga vzeti (vzamem), — sprejéti (sprejmem).

obdachlos brez strehe, brez stanîšča.

Obduzent *m.* razdevátelj —, raspárvěc mrlîča, raztelesovávěc.

obduzieren mrlîča raspárati, mŕtveca odpréti, raztelésiti; *impf.* mrlîča odpírati, raztelesovati.

Obduktion *f.* raspáranje —, raztelésba (mŕtvega trupla), nótranji preglèd mrlîča, razdévanje mŕtveca, obdúkcija.

Obduktionsbefund *m.* poročîlo o preglédu mrlîča, raztelésbeni izvîd, obdúkcijsko izvéstje.

Obedienz *f.* poslúšnost, pokórščina, pokórnost.

Obelisk *m.* obelîsk.

oben *adv.* gori, zgoraj; na vrhu; biš — do vrha; von — herab zvîškoma.

obenan *adv.* zgoraj, na prvem mestu; biš — do vrha.

obenauf *adv.* gori, na povŕšju; *fig.* — sein biti (sem) na konju.

obenaus wollen visóko méiti, visóko létati, previsóko síliti.

obendrein *adv.* vrhu tega, razen tega, povrhu.

obenhin *adv.* povrhu, povrhoma, površno, nenatánčno.

ober *praep.* (über) nad.

Ober- višji, nad-; (dem Orte nach) gornji, zgornji, gorénji.

Oberabtheilung *f.* višji razrèd, višji oddélek.

Oberadmiral *m.* glavni povéljnik brodóvja, véliki admirál, nadadmirál.

Oberältester *m.* stárosta, nadstarejšîna.

Oberamt *n.* višji urâd.

Oberarm *m.* nadlákət, nadkomólec, rame (-na), rama, nadlahtí *pl. f.*

Oberarmbein *n.* nadláhtnica.

Oberärmel *m.* zgornji rokáv. [nîk.

Oberarzt *m.* višji zdravnîk, nadzdrav-

Oberaufseher *m.* nadpásnik, višji nadzirátelj, glavni nadzórnik.

Oberaufsicht *f.* višje —, glavno nadzórstvo, glavni nadzór.

Oberbalken *m.* gornje bruno, zgórnjak.

Oberbau *m.* górnja stavba, nadtálno zidánje, nadzémna stavba, nadstávbje.

Oberbaumeister *m.* višji stávbinaki mojstər, nadstávbnik.

Oberbeamte *m.* višji urádnik.

Oberbefehl *m.* najvîšje povéljstvo, vrhóvno zapovedníštvo, glavno povéljništvo, nadpovéljstvo.

Oberbefehlshaber *m.* najvîšji povéljnik, vrhóvni vojskovódja, glavni zapovedník, nadpovéljnik.

Oberbehörde *f.* višje oblástvo, višja gospóska, — oblást (-i).

Oberbein *n.* moraka kost (-i), mrtva —, namáka kost.

Oberbischof *m.* nadškòf, nadvladîka.

Oberboden *m.* vrhnje nadstrópje, podstrêšje, petər.

Oberclasse *f.* višji razrèd. [haber.

Obercommandant *m.* ſ. Oberbefehls-

Obercommando *n.* ſ. Oberbefehl.

Obercommissär *m.* nadkomisár, višji komisár.

Oberdach *n.* nadstrêšək, nadstrêšje.

Oberdeck *n.* gorénji krôv, gorénja páluba.

obere (der, die, das) gornji, zgornji, vrhnji, gorénji; (der Würde nach) višji, prednji.

Obere *m.* predstójnik, poglavár, načélnik; *n.* ovršək, vrh.

Obereigenthümer *m.* nadlastník, vrhóvni —, glavni lastník.

Obereinnehmer *m.* višji pobiráč; višji davkar.

Oberfeldherr *m.* véliki vojskovódja, glavni povéljnik, nadpovéljnik.

Oberfinanzrath *m.* višji finánčni svetnik; finánčni nadsvétnik.

Oberfläche *f.* povrkína, površje; lice.

oberflächlich *adj.* površən, plitəv; *adv.* površno, povrhoma, vihrávo, mimogredé, plitvo, povrhu.

Oberflächlichkeit *f.* površnost, vihrávost, plitvost.

Oberförster *m.* višji gozdár, nadgozdár.

Oberfuß *m.* nart, plesno, nadstopálo.

Obergeiß *n.* zgornji zobjé *pl.* [šče.

Obergericht *n.* višje sodîšče, nadsodí-

obergerichtlich nadsodîški, nadsodîšəən; —e Entſcheidung odlóčba (razsódba) višjega sodîšča.

Obergerichtsrath *m.* svétnik višjega sodišča, višesódni svétnik.
Obergeſchoſs *n.* zgornja hiša, gorénja izba, zgórnjica.
Obergeſpan *m.* véliki župàn, nadžu-
Obergewalt *f.* višja oblást (-i), vrhóvna oblást, nadoblást.
Obergewand *n.* zgornja obléka, vrhnje oblačílo.
oberhalb *adv.* zgoraj; *praep.* vrhu,
Oberhand *f.* zapéstje; *fig.* premóč (-i), pretéžnost, preobláda, prednost, predstvo; die — gewinnen preobládati, užúgati, zmágati, nadvládati, priti (pridem) na vrh; die — haben biti (sem) prvi, biti na vrhu, prevladovati; *triv.* zvoněc nósiti.
Oberhaupt *n.* glava, (po)glavár, načélnik; (Staats—) vladár.
Oberhaus *n.* gorénja hiša, górnjica; (im Parlamente) gornja zbórnica, gospóska zbórnica.
Oberhaut *f.* gornja kóžica, tenčica.
Oberherr *m.* nadoblastník, vrhóvni gospodár; *fig.* vladar.
oberherrlich nadoblastníški; vladár-
Oberherrſchaft *f.* najvíšja oblást (-i), vrhóvno gospóstvo, nadvláda, nadvladárstvo.
Oberhirt *m.* višji —, vrhóvni pastír.
Oberhofmarſchall *m.* véliki dvorski maršál, dvorni nadmaršál.
Oberhoheit *f.* prevzvíšenost, veličánstvo; visokóst.
Oberholz *n.* vrhovína; visóko drevje, dorásli les.
Oberin *f.* (Priorin) prédnica, predstójnica, glavarica.
Oberinſpector *m.* višji nadzórnik.
oberirdiſch nadzémeljski, nadzémni.
Oberjäger *m.* nadlóvec.
Oberkammerherr *m.* nadkómornik.
Oberkiefer *m.* zgornja čeljúst (-i).
Oberkleid *n.* vrhnje oblačílo, zgornja obléka, krilo.
Oberknecht *m.* prvi —, véliki hlapec.
Oberkörper *m.* gornje truplo, živòt.
Ober-land *n.* gorénjsko, gorénji kraji *pl.*; =länder *m.* gorénjec, gorjánec; =länderin *f.* gorénjka, gorjánka.
Oberlandesgericht *n.* višje deželno sodíšče, deželno nadsodíšče.
Oberlandesgerichtspräſident *m.* višjega deželnega sodíšča predsédnik.
Oberlandesgerichtsrath *m.* deželnega nadsodíšča —, višesódni svétnik
Oberlandesgerichtsſprengel *m.* višjega deželnega sodíšča okoliš.
oberländiſch gorénjski, gorjánski.
Oberlauf *m.* zgornji tòk.
Oberleder *n.* nadplàt, oglàv, úrbas.
Oberlehen *n.* nadfevd.
Oberlehrer *m.* nadučítelj, prvi učítelj.
Oberleitung *f.* vrhóvno vodstvo.
Oberlichte *f.* vrhnja svetlóba, svetlóba od zgoraj.
Oberlieutenant (**Oberleutnant**) *m.* nadporóčnik, nadlájtnant.
Oberlippe *f.* gornja ústnica.
Oberofficier *m.* nadčástnik, nadoficír.
Oberpoſtamt *n.* glávna pošta, vélika pošta.
Oberpoſtdirection *f.* višje poštno ravnáteljstvo.
Oberpoſtverwalter *m.* glavni upravítelj pošt, poštni nadupravítelj.
Oberpoſtverwaltung *f.* glavno upravíteljstvo pošt, poštno nadupravíteljstvo.
Oberprieſter *m.* véliki duhóvnik.
Oberrechnungsrath *m.* višji računski svétnik, računski nadsvétnik.
Oberrichter *m.* višji sodník, nadsodník; véliki župan.
Oberrock *m.* gornja suknja, vrhnja suknja.
Obers *n.* smétana; geſchaumtes — spénjena smétana.
Oberſatz *m.* prvi stavèk, nadstávèk, nadrèk.
Oberſchatzmeiſter *m.* glavni blagájnik, véliki zakládnik.
Oberſchenk *m.* véliki točáj.
Oberſchenkel *m.* stegno.
Oberſchenkelbein *n.* stegnenica.
oberſchlächtig (v. Waſſer) nadkolésen, z vrha padajóč; —es Rad koló (-ésa) na korce, suhótec.
Oberſchulrath *m.* višji šolski svèt, višje šolsko svétništvo; (Perſon) višji šolski svétnik.
Oberſchwelle *f.* prekláda, nadprážje, naddúrje, nadbój.
Oberſeite *f.* zgornja stran (-i).
Oberſitz *m.* prvi sedež, prvo mesto.

oberſt *adi.* najzgórnji, najvíši; *adv.* ǯuoberſt zgoraj, najvíše, prav na vrhu.

Oberſt *m.* polkóvnik.

Oberſtaatsanwalt *m.* višji državni pravdnik, državni nadprávdnik.

Ob :ſtaatsanwaltſchaft *f.* višje državno právdništvo.

Oberſtallmeiſter *m.* višji konjár, nadkonjár.

oberſtändig nadrástěl, nadcvétěn.

Oberſthofkämmerer *m.* najvíši dvorski kómornik, dvorni nadkómornik.

Oberſthofmarſchall *m.* najvíši dvórski maršál, dvorni nadmaršál; **=amt** *n.* najvíše dvorsko maršálstvo, dvorno nadmaršálstvo.

Oberſthofmeiſter *m.* najvíši dvornik, najvíši dvorni mojstěr.

Oberſthofrichter *m.* najvíši dvorski sodník.

Oberſtküchenmeiſter *m.* najvíši kuhar.

Oberſtlieutenant *m.* podpolkóvnik.

Oberſtſtallmeiſter *m.* najvíši konjár, vrhóvni konjúšnik.

Oberſtwachtmeiſter *m.* tisóčnik, četnik.

Obertheil *m.* gornji del, vrh.

Obervormund *m.* nadvárih.

Obervormundſchaft *f.* nadvárstvo.

obervormundſchaftlich nadvárstven.

Oberworſteher *m.* prvi —, najvíši predstójnik, glavni načélnik. [nik.

Oberwächter *m.* nadstrážnik, nadpáz-

oberwähnt zgoraj oménjen, poprej imenován.

oberwärts *adv.* navzgór, kvišku, k vrhu.

Oberwelt *f.* zgornji svet.

Oberwundarzt *m.* višji ranocélnik.

obgenannt gori imenován, — oménjen.

obgleich dasi, dasirávno, dasitúdi, čerávno, četúdi, akorávno, akotúdi, čepràv.

Obhut *f.* varstvo, skrb (-i), pažnja, čúvanje, zavétje, bramba.

obig zgornji, gori navéden, prej oménjen, popréjšnji; **aus obigem** iz navedénega.

Object *n.* predmèt, stvar (-i), reč (-i); (gramm.) dopolnílo, objékt. [věn.

objectiv predmétěn, stvarěn, objekti-

Objectivglas *n.* objektiv, predmétnik, predmétno steklo.

Objectivität *f.* predmétnost, objektívnost.

Objectivlinſe *f.* leča predmétnica.

Objectſatz *m.* predmétni stavěk, dopolnílni stavěk.

Oblate *f.* oblat, óblatěk, mlinec.

Oblatenbäcker *m.* óblatar.

obliegen (ſich befleißigen) báviti se s čim, prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; *impers.* eš liegt mir ob dolžěn sem, moja dolžnóst je, moje opravílo je, obvézan sem, služba me veže, prístoji mi.

Obliegenheit *f.* dolžnóst, nalóga, obvézanost; poslěl, opravílo.

obligat zavézan, obvézěn, dolžěn; —er Lehrgegenſtand obvézěn —, obligátěn učni predmèt (nauk).

Obligation *f.* obvéza, prevzéta dolžnóst; (Schuldſchein) dolžno pismo, dolžni list, obvéznica, obligácija.

obligatoriſch obvezujòč, vezálěn.

obligieren ob-, zavézati (-vézem); ſich — zavézati se, obljúbiti.

Obligo *n.* obvéznost; **ohne mein** — brez moje zavéznosti, brez omejítve svoje svóbode; **in** — ſein dolžán biti (sem), zavézan biti.

obliterieren prečŕkati, prepečátiti.

Obmann *m.* prvoméstnik, načélnik, starejšína, starósta, predstójnik; predsédnik.

Obrigkeit *f.* oblástvo, gospóska, poglavárstvo, oblást (-i).

obrigkeitlich oblástven; mit —er Bewilligung z dovoljénjem oblástva, s privolítvijo gospóske.

obſchon ſ. obgleich.

obſchweben (bevorſtehen) nastájati, blížati se.

obſcön nespodóběn, nesráměn, umázan, sramodéjstven.

Obſcönität *f.* nespodóbnost, nesrámnost, sramodéjstvo.

obſcur temèn, temótěn, mračen; *fig.* nepoznàn, malo znan, obskúrěn.

Obſcurant *m.* mračnják.

Obſequien *pl.* bilje *pl.*

Obſervanz *f.* običáj, stara naváda.

obſervanzmäßig po stari (dosedánji) navádi.

Obſervation *f.* opazovánje.

Obſervationsarmee *f.* opazoválna vojska, observacíjska armáda. [tórij.
Obſervatorium *n.* zvezdárna, observa-
obſervieren (beobachten) opazovati, motríti; (befolgen) držáti (držím) se česa, ravnáti se po čem.
obſiegen premágati, zmágati, nadvládati; (im Proceſs) dobíti pravdo; (von der Meinung) obveljáti.
Obſieger *m.* zmagávec.
Obſignation *f.* pritísk pečáta, obsignácija.
Obſiſten; *f.* nasprotovánje, odpòr, upòr, upíranje.
obſolet zastarèl.
Obſorge *f.* skrb (-i), oskrba.
Obſt *n.* sadje, ovóčje; **Obſt-** sadni.
Obſtart *f.* vrsta sadja.
Obſtbaum *m.* sadno —, sadonósno drevó (-ésa), cépljeno drevó.
Obſtbaumſchule *f.* drevésna šola, drevésnica.
Obſtbaumzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.
Obſtdarre *f.* sušílnica za sadje.
Obſternte *f.* branje —, obíranje sadja.
Obſteſſer *m.* sadjejédec.
Obſteſſig *m.* sadni kis, sadni jesih, sadni ócet.
Obſtgarten *m.* sadni vrt, sadovnják.
Obſthandel *m.* kupčija s sadjem, trgovína z ovóčjem, prekupovánje sadja.
Obſthändler *m.* sadjár, trgóvec s sadjem, bránjevec; =in *f.* sadjarica, trgóvka s sadjem, bránjevka.
Obſthaus *n.* sadjárnica.
obſtinat trdovrátèn, svojeglàv, neupogljiv, stanovítèn.
Obſtjahr *n.* sadjeródno leto, létina za sadje.
Obſtkammer *f.* sadovnica, medílnica.
Obſtkern *m.* péškà, pečkà, péček, pèlèk, (pleka).
Obſtkorb *m.* košára, cajna, jerbas.
Obſtleſe *f.* obíranje sadja, trganje —, trgátev sadja.
Obſtmangel *m.* pománjkanje sadja.
Obſtmarkt *m.* sadni trg.
Obſtmoſt *m.* sadni mòšt, sádjevec; jábolčnik, jábolčnica.
Obſtmus *n.* čežána.
Obſtpreſſe *f.* stiskálnica za sadje.
obſtreich sadovít, sadoróden, sadnat.
Obſtſaft *m.* sadjev sok, — odcédek.
Obſtſchnitz *m.* krhélj, krhljíč.
Obſtſtiel *m.* pecélj, recélj, rep.
Obſtwein *m.* sadno vino, sádjevec; jábolkovec, hrúškovec, jábolčnica.
Obſtzeit *f.* čas sadja; zur — ko je sadje zrelo.
Obſtzucht *f.* sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeréja.
obwalten (herrſchen) vládati, gospodovati; (vorhanden ſein) biti (sem), nahájati se, obstáti (-stojím); es waltet kein Zweifel ob ni dvombe, ni dvómiti, ni dvójiti.
obwaltend sedánji, obstojèč.
obwohl, obzwar ſ. obgleich.
Occident *m.* večér, záhod, zapàd.
Occidentale *m.* zapádnik, prebivátelj zapádnih krajev. [rèn.
occidentaliſch zapáden, zahóden, večé-
Occupation *f.* prisvojítev, prilastítev, osvojítev; zavzétje, zasédba, okupácija.
Occupationsarmee *f.* posédna vojska, okupacíjska armáda.
Occupationsgebiet *n.* zasédeno —, okupacíjsko ozémlje.
occupieren zavzéti (-vzámem), zasésti (-sédem), pri-, osvojíti si, prilastíti si, polastíti se; (zu ſchaffen geben) dela dajáti, z delom obkládati.
occupiert z delom obložèn; — ſein iméti (imám) vse polno dela, iméti oprávka s čim, iméti posla črez glavo.
Ocean *m.* ócean, svetóvno morje.
Ochlokratie *f.* vlada proste druháli, prostovládje, ohlokratija.
Ochs, Ochſe *m.* (*pl.* Ochſen) vòl; *dem.* volèk, volíč, volíček; ein junger — juneč; **Ochſen-** volóvski, volóvji.
ochſen pójati se, góniti se, lovíti se, pomíšljati se, treti (tarem) se; (wieder—) potírati se; (dumm lernen) gúliti se, píliti se.
Ochſenauge *n.* volóvsko okó (očésa); (in der Kochkunſt) na maslu zakrknjeno (ocvrto) jajce.
ochſenäugig debeloòk, debeloglèd.
Ochſenbremſe *f.* govéji obád, volóvski brencélj.
ochſendumm govédast, bikast, neúmen kakor vòl (kot govédo), zabít kakor bik.

Ochsenfleisch *n.* volóvje mesó, volovína.
ochsenhaft volóvski, bikast; *fig.* telébast, štorast, neukrétèn, neotesán.
Ochsenhandel *m.* trgovína z voli.
Ochsenhändler *m.* trgóvec z voli (volmí), govéji prekúpec.
Ochsenhaut *f.* volóvska koža, volovína.
Ochsenherde *f.* govéja čréda, nuta, čréda volóv.
Ochsenhirt *m.* volár, volóvski pastír; — sein vóláriti, vole pasti (pasem).
Ochsenjoch *n.* volóvski jarèm, telége *pl.*
Ochsenkalb *n.* junček, bičék, teléc, telíček. [riti.
Ochsenknecht *m.* volár; — sein volá-
Ochsenkopf *m.* volóvska glava.
Ochsenmist *m.* volóvjak, govéji gnoj.
Ochsenstall *m.* volóvji hlev, volóvnjak.
Ochsentreiber *m.* poganjáč. [vica.
Ochsenziemer *m.* volóvska žila, bíko-
Ochsenzunge *f.* volóvski —, govéji jezik; *bot. (Rumex obtusifolius)* gladóvnik, smókovec.
Ocker *m.* okra, zémeljska rumenica.
ockergelb rumèn kakor okra, okrožólt.
Octav *n.* osmérka, osmínka; **Octav-** v osmérki, osmínski, oktávni.
Octave *f.* (in der Musik) osmica, oktáva; (Seelenamt) osmina.
Octavformat *n.* osmérka.
October *m.* októbèr, kozopŕsk, vinotók. [met.
Octroi *n. m.* (Verzehrungssteuer) nà-
octroieren namétniti; vsíliti, oktroírati; po svoji neoméjeni oblásti podelíti (ustávo n. pr.).
Ocularlinse *f.* leča prióčnica.
Ocularzeuge *m.* samovídec, očivídec.
oculieren s popkom cépiti.
Oculist *m.* zdravník za očí.
Öde *f.* visóka pesèm (-i), oda.
öde pust, puščóbèn, prazèn, zapuščèn, samótèn, gòl, neobdélan.
Öde *f.* pustínja, puščáva, goljáva, goličáva, baréd, pušca, pustóta; (Einsamkeit) samóta, samíja, samótni kràj.
Ödem *m.* sapa, dih.
Ödem *n.* vodenični otók, vodenična oteklína.
oder ali. [túrica.
Odermennig *m. (Agrimonia)* tresílka,
ödiös sovrážèn, nenavístèn, mrzèk.
Ofen *m.* peč (-i); *dem.* pečica, pečca; (Ober—) skril (-i); (Hoch—) plavž, topílnica; (Ziegel—) opéčnica, opekárnica; (Kalk—) apnénica; (Darr—) sušílnica; Hinter— zapéček; **Ofen-** pečni.
Ofenbank *f.* klop (-i) okóli peči.
Ofenfabrik *f.* pečárnica.
Ofengabel *f.* burklje *pl.*
Ofengeländer *n.* čelézhnjak.
Ofengesims *n.* pečni okvír, pečna polica, pečni obzídek.
Ofengestübe *n.* pečna prašina.
Ofenheizer *m.* kurívec.
Ofenherd *m.* pečno ognjíšče.
Ofenkachel *f.* pečnica, kahla, módelnica. [ček.
Ofenkrücke *f.* greblja, krevlja, popé-
Ofenloch *n.*, **Ofenmündung** *f.* istéje *pl.*, mestéje *pl.*, ustje, žvokno, žrelo.
Ofenplatte *f.* pečna plošča, pečno teme (-na), skril (-i).
Ofenröhre *f.* pečna cev (-i).
Ofenschaufel *f.* véslica; (für d. Brot) lopár.
Ofenschirm *m.* pečni zaslonják, pečno zaslonilo.
Ofensetzer *m.* pečár.
Ofensitz *m.* zapéček, zdlè.
Ofensitzer *m.* zapéčkar, zápečnik, zapečnják. [krov.
Ofenthür *f.* pečna vrata *pl.*, pečni po-
Ofenwisch *m.* pométalnica, omélo.
offen odprt, otvórjen; (nicht versperrt) odklénjen, nezaklénjen; (nicht zugedeckt) odkrít, razkrít, nepokrít; (öffentlich) očít, očitèn, javèn; (freimüthig) odkritosrčèn, prostodúšèn, iskrén; —e Brust razgáljene —, gole —, nage prsi *pl.*; —er Brief nezapečáten list, odprto pismo; —e See široko —, prostráno morje; —e Gegend pròst kraj, plano, planjáva; —e Wunde nezacéljena —, krvavéča rana; auf —er Strasse očítno na úlici, na javni cesti; —e Frage nerešeno vprašánje. nedognána stvar (-i); —e Frist nedotékel rok; —e Lüge očítna laž (-i); —e Stelle izpráznjeno mesto; ein —er Kopf bistra glava; *adv.* (offenherzig) odkríto, odkritosrčno, narávnost, brez ovínkov; es steht dir — dovóljeno ti je, prosto ti je, smeš.

offenbar očít, očítěn, javěn; (einleuchtend) očivéstěn, jasěn, razvíděn, očivíděn; — werden razodéti (-dénem) se, odkríti (-kríjem) se, zvédeti se; *impf.* razodévati se.

offenbaren razodéti (-dénem), raz-, odkríti (-kríjem), objáviti, povédati (-vém), razglásiti, obelodániti; *impf.* razodévati, odkrívati, objávljati, razglášati.

Offenbarung *f.* razodétěv, razodétje, razodénje, odkrítje, objáva; razodévanje, odkrívanje.

Offenheit *f.* odpŕtost, odkrítost; ſ. Offenherzigkeit.

offenherzig odkritosrčěn, ravnodúšen, iskrén, prostodúšen; kar mu je na srcu, to mu je na jeziku.

Offenherzigkeit *f.* odkritosrčnost, ravnodúšnost, iskrénost, prostosrčnost.

offenkundig občeznàn, splòh znàn, vsem znàn.

Offenlaſſung *f.* beš Recurſes pripúst vzklica, pripustítěv rekúrza.

offenſiv napáděn, napadljiv.

Offenſive *f.* napàd, napádni bòj; die — ergreifen začéti (-čnèm) napádati, vojsko začéti, napásti (-pádem).

öffentlich očít, očítěn, javěn, vpričo ljudi; —e Blätter časniki, časopísi; —e Bücher javne knjige; —es Anſtalt javěn zavod, javna naprava; — Straße občа cesta; —e Feilbietung občа dražba; —es Gebäude državno —, mestno —, óbčinsko poslópje; *adv.* očítno, javno, vpričo ljudi, pred vsem svetom.

Öffentlichkeit *f.* javnost, očítnost.

öffentlichrechtlich javnoprávěn.

Offerent *m.* ponúdnik.

offerieren ponúditi, *impf.* ponújati.

Offertausſchreibung *f.* ponúdbeni razpís.

Offerte *f.* ponúdba.

Offertverhandlung *f.* ponúdbena razpráva, razpráva o ponúdbah.

Offertweg *m.* podána ponúdba, ponúdbena pot.

Official *m.* oficiál.

Officiant *m.* služábnik, mali urádnik, oficiánt.

officiell *adi.* uráděn, služben, služáběn, oficiélěn; *adv.* urádno, slúžbeno, služábno, urádoma.

Officier *m.* častnik, oficír; **Officiers-** častniški, oficírski.

Officiersdharge *f.* častniški čin, častniška šarža.

Officiersgage *f.* častniška plača.

Officiersrang *m.* častniška stopnja, častniško dostojánstvo.

Officiersſtellvertreter *m.* častniški naméstnik.

Officin *f.* delárnica, délavnica; (Buchdruckerei) tiskárna, tiskárnica; (Apotheke) lekárna, lekárnica; (Barbierſtube) brívnica.

officinell zdravílěn, lekovít, lekárski.

officiös *adi.* uráděn, oficiózen; *adv.* urádoma.

Officium, Offiz *n.* opravílo.

öffnen odpréti, otvoríti, vŕzniti; *impf.* odpírati; (aufriegeln) odkléniti, *impf.* odklépati (-am, -klépljem); (aufbinden) razvézati (-vézem), *impf.* razvezovati; (entkorken) odmašíti; (den Brief) odpečátiti; (den Mund) zíniti, *impf.* zévati; (die Augen) izpreglédati; (einem die Augen —) posvétiti komu, spámetovati koga; (den Leichnam) razpárati; (die Wunde) predréti (-dérem), *impf.* predírati; (den Zaun) odvŕzniti; ſich — (v. d. Blume) razcvésti se, razvíti (-víjem) se; (v. Samenkapſeln) razprézati se; *impf.* prézati se; (v. d. Wunde) predréti se, prepustíti se.

Öffnung *f.* (Handlung) odpíranje, odklépanje, otvárjanje; — einer Leiche razpáranje mrlíča, raztelésba; keine — haben zapŕt —, zapečén —, zamašèn biti (sem); (Loch) odprtína, predòr; (in der Mauer) luknja, lina, okno; (eines Zaunes) vrzél (-i).

oft *adv.* mnógokrat, često, čéstokrat, dóstikrat, večkrat; wie — kólikokrat, kólikrat; ſo — tólikokrat, tólikrat; ſehr — prav mnógokrat, prav pogósto; nicht gar — málokdaj, rédkokdaj.

öfter *adi.* véčkratěn, dóstikratěn, pogóstěn; *adv.* češče, bolj pogósto, večkrat.

oftmalig mnógokratěn, dóstikratěn, pogóstěn.

oftmals *adv.* dóstikrat, velíkrat, često, večkrat, mnógokrat.

Oheim, Ohm *m.* (väterlicherſeits) očétov brât, stric; (mütterlicherſeits) máterin brât, ujĕc; **Oheim-** stričev, ujčev.

ohne *praep.* brèz; — Unterlaß nepreném̀oma, neprestáno; — Verzug nemúdoma.

ohnedem, ohnedies, ohnehin brez tega, razen tega, vrhu tega, že takó, takó ali takó.

ohnegleichen brez primére, da ga ni para, da nikóli (nikjér) tákega, se ne dá primérjati.

ohnehin itak.

ohnemeiters brez ovínkov, brez obotávljanja, kàr, kar narávnost.

Ohnmacht *f.* nemóč (-i), nemóčica; **medlíca, omága**; (Bewußtloſigkeit) **nezavést** (-i), **nesvéstica, omámica, omótica, omedlévica**; in — fallen omedléti, izgubíti zavést, onesvéstiti se.

ohnmächtig onemógel, nemóčen; (bewußtlos) nezavéden, nezavéstən, omámljen; — werden omedléti, izgubíti zavést; onemóči (-mórem), omágati.

oho! *interi.* ohó!

Ohr *n.* uhó (ušésa); *dem.* ušésce; (Ohrläppchen) uhélj; bei den —en ziehen uháti, uhljáti; es iſt mir zu —en gekommen slišal sem, zvedel sem, povédali so mi; er findet offene —en bei dir rad ga poslúšaš; **Ohren-** ušésni.

ohren prelúknjati, prelúknjičati.

Ohrenblaſen *n.* prišeptávanje; podpihovánje, oprávljanje.

Ohrenbläſer *m.* prišeptáč, podpihovávec, opravljívec; =in *f.* podpihovávka, opravljívka.

Ohrenbrauſen *n.* šuménje po ušésih.

Ohrendiener *m.* prilízǹenec, licemérec.

Ohrenfluſs *m.* ušésni tòk; er hat den — teče mu iz ušés.

Ohrengellen *n.* bučánje po ušésih.

Ohrenkrankheit *f.* ušésna bolézen (-i).

Ohrenſauſen *n.* šum —, šuménje po ušésih, ušésni hrušč.

Ohrenſchmalz *n.* ušésna smola, ušésno maslo.

Ohrenſchmerz *m.* bolečína v ušésih, uhobólje.

Ohrenzeuge *m.* samoslíšec, priča na uhó; er iſt — slišal je na svoje uhó.

Ohreule *f.* úharica, bubúj, uháta sova.

Ohrfeige *f.* zaúšnica, pljuska, brljúzga, klofúta, omòk.

ohrfeigen klofútniti, klófniti, brljúzgniti, zaúhniti; *impf.* klofutáti, za uhó biti (bijem), brljúzgati.

Ohrfinger *m.* mezínec.

Ohrgehänge *n.* naušésnica, uhàn, ušésni obóděc, menína.

Ohrkauz *m.* úharica, úhasta sova.

Ohrläppchen *n.* ušésce, úhvica, úhelj.

Ohrmuſchel *f.* úhelj, uhálo.

Ohrring *m.* naúšnica, uhàn, ušésni obóděc, menína.

Ohrtrompete *f.* ušésna troblja.

Ohrwurm *m.* (*Forficula auricularia*) strígalica, škárjica, struglja, stréharica, kléščarica, uholàz.

ohrzerreißend nepreslíšen.

Ökonom *m.* gospodár, kmetovávec.

Ökonomie *f.* gospodárstvo, kmetíja; varčno ravnánje, várčevanje; **Ökonomie-** gospodárstveni, gospodárski.

ökonomiſch gospodárstven, gospodárski; varčen, v gospodárstvu natánčen.

ökonomiſieren gospodáriti; varčno ravnáti, várčevati, štéditi.

Oktaeder *n.* oktaéder, osmérec.

ökumeniſch občen, splošen, vesóljen.

Öl *n.* olje; **Öl-** oljnat, oljén, óljen.

Ölbaum *m.* óljika, maslína.

ölbäumen óljičen, óljikov, maslínov.

Ölbeere *f.* maslína. óljična jágoda, olíva.

Ölberg *m.* óljiska gora.

Oleander *m.* oleánder.

Oleaſter *m.* divja óljika, oleástər.

ölen óljiti, z oljem mázati (mažem), z oljem polívati; naóljiti, z oljem pomázati, — políti (-líjem).

Ölfabrik *f.* oljárnica.

Ölfarbe *f.* óljnata barva.

ölfarben oljnatobárven, na olju bar- [van.

Ölfaſs *n.* sodček za olje, bačva.

Ölflaſche *f.* sklenica za olje.

Ölgarten *m.* óljičje, oljnják, maslínjak, olívnik.

Ölgemälde *n.* óljnata slika. podóba v óljnatih bárvah.

Ölhandel *m.* trgovína z oljem, óljarstvo.

Ölhändler *m.* trgóvec z oljem, oljar.

ölicht oljast.
ölig oljèn, oljnat. [hja.
Oligarchie *f.* vlada nekoličine, oligar-
Olive *f.* maslina, oliva.
olivengrün olívast.
Ölkuchen *m.* óljične tropíne *pl.*, (nóglice *pl.*, prga).
Öllampe *f.* oljenica, óljnata svetílnica.
Ölmalerei *f.* slikárstvo z óljnatimi bárvami, óljnato slíkanje.
Ölmühle *f.* stope za olje, oljárnica.
Ölpflanze *f.* oljevíta rastlína, óljnata rastlína.
Ölpresse *f.* stiskálnica za olje.
Ölung *f.* mázanje z oljem, óljenje; die letzte — sveto olje, sveto poslédnje olje; die letzte — ertheilen v sveto olje dejáti (dénem), *impf.* v sv. olje dévati (devljem).
Olymp *m.* Olímp, bivalíšče gŕških bogóv.
Olympiade *f.* olimpiáda, čveterolétje.
Ölzweig *m.* óljikova véjica, óljična mladíka.
Omelette *f.* práženi vlívanci, omeléta.
ominös zloslútèn, ominózèn.
Onanie *f.* samoskrúmba, onanija.
Onanist *m.* samoskrúnèc, onanist.
Onkel *m.* stric, újèc.
onomatopoetisch sličnoglásèn, onomatopoétičèn; —es Wort sličnoglásnica, zvokoslíčnica.
Onomatopöie *f.* enakozvóje, sličnoglásje, onomatopojija.
Ontologie *f.* bistvoslóvje, ontologija.
Onyx *m.* óniks.
Opal *m.* opál.
Oper *f.* spevoígra, ópera.
Operat *n.* izdélèk, delo, spis, sestávèk.
Operateur *m.* operatér, ranorézèc.
Operation *f.* započétba, podjétje; operácija; (chirurg.) rézanje —, uravnánje bolnih udov, operácija.
Operationsplan *m.* oprávni črtež.
Operette *f.* spevoígrica, operéta.
operieren ravnáti, délati, vrášti; (chirurg.) rézati (režem), operírati.
Opernguckер *m.*, **Opernglas** *n.* gledalíško kukálo.
Opernhaus *n.* óperno gledalíšče, ópera.
Opernsänger *m.* óperni pevèc; =in *f.* óperna pevka.
Opfer *n.* žrtva, darílo, **darítèv**; **dar**; **Opfer-** darílni.
Opferaltar *m.* darílnik, **žrtvenik**.
Opferer *m.* darovávèc, **žrtvovávèc**.
Opfergabe *f.* dar, **darítveni prinòs**.
Opfergang *m.* darovánje, **prilòg**.
Opfergefäß *n.* darílnica, **žrtvenica**.
Opferhaus *n.* daroválnica.
Opfermahl *n.* žrtvena **gostba**.
opfern žrtvovati, darovati, v **dar** prinésti; na oltár priložíti; (etwas aufgeben) odréči se, odpovédati se čemu.
Opferpriester *m.* darítveni svečeník, — duhóvnik.
Opferstätte *f.* daríšče, darovalíšče.
Opferstock *m.* darílnica, skládnica, cerkvéni nabirálnik.
Opferthier *n.* darílno živínče (-eta), žrtva.
Opfertisch *m.* darílna miza, darílnik, žŕtvenik.
Opferung *f.* darítèv, darovánje.
opferwillig požrtvovalèn, priprávljen žrtvovati, radodárèn.
Opferwilligkeit *f.* požrtvoválnost, radodárnost. [očí.
Ophthalmie *f.* očésna vnética, vnetje
Ophthalmologie *f.* nauk o očésu, okoslóvje, vidoslóvje, oftalmologija.
Opium *n.* ópij, makovína.
Opponent *m.* nasprótnik, protívnik, zóprnik.
opponieren nasprotovati, ugovárjati, upírati se, protíviti se.
opportun priprávèn, prikládèn, pravočásèn, ugódèn, priróčèn.
Opportunität *f.* pravočásnost, ugódna prílika, ugódna okóliščina, udóbnost.
Opposition *f.* nasprotovánje, ugovárjanje, odpòr, opozícija; (Gegenpartei) nasprótna stranka, nasprótniki *pl.*, protivládna stranka.
oppositionell nasprotováłèn, opozicionálèn, protivládèn.
Oppositionsklage *f.* odpórna tožba.
Optativ *m.* želélni naklòn, želélnik, optatív.
Optik *f.* óptika.
Optiker *m.* optik; (Brillenmacher) očálar, naóčnikar.
Optimat *m.* boljár, plemenitáš, optimát.

Optimismus *m.* nauk o najboljšem svetu, optimízëm. [míst.
Optimíst *m.* pristáš optimízma, optisptísch óptičën, óptiški.
Orakel *n.* proročíšče, orákelj.
Orakelblume *f. (Leucanthemum vulgare)* pekël-vice, ivánjščica. [vánje.
Orakelſpruch *m.* božji izrèk, prorokO**range** *f.* pomaránča, naránča.
Orangenbaum *m.* pomarančno drevó (drevésa).
orangenfarben pomaráncast, pomarančne barve.
Orangengarten *m.* pomarančnik.
Orangerie *f.* pomarančnica.
Orangutan *m.* orangútan.
oratoriſch govórniški.
Oratorium *n.* molítvenica; (Singſtück) oratórij.
Orcheſter *n.* gódčevski zbòr, glásbeni zbòr, orkéstër.
Ordalien *pl.* božje sodbe v ognju ali v vodi, ordálije *pl.*
Orden *m.* red; Ritter— vítéški red; **Ordens-** redóvni, redóvniški.
Ordensband *n.* redóvni trak.
Ordensbruder *m.* redóvnik, menih.
Ordensfrau *f.* redóvnica.
Ordensgeiſtliche *m.* redóvni duhóvnik, redóvnik.
Ordensgeiſtlichkeit *f.* redóvna duhóvščina, redóvništvo, redóvniki *pl.*
Ordensgelübde *n.* redóvniška obljúba, samostánska zavéza. [nik.
Ordensgenoſs *m.* član reda, soredóv**Ordenskreuz** *n.* redóvni križëc.
Ordensmeiſter *m.* mojstër vítéškega reda, načélnik reda.
Ordensmitglied *n.* ud reda, redóvnik.
Ordensperſon *f.* redóvnik, menih, samostánec.
Ordensregel *f.* redóvno pravílo, redóvni zakon.
Ordensritter *m.* redóvni vitez.
Ordensſchweſter *f.* redóvnica, nuna.
Ordenswesen *n.* redóvništvo. [red.
Ordenszeichen *n.* redóvno známenje,
ordentlich *adi.* redën, pravílen; (förmlich) pravi; (gewöhnlich) navádën, običájën; *adv.* redno, po redu, rédoma; kakor je treba, kakor je pràv, pošténo, kakor gre.
Ordentlichkeit *f.* rednost, pravílnost.
Ordinalia *pl.* vrstílni štévniki.
ordinär navádën, prostáški; podël.
Ordinariat *n.* škofíjstvo, škofíjski urád, ordinariát.
Ordinarium *n.* redni znesëk.
Ordinarius *m.* razrédni učítelj, razrédnik.
Ordinate *f.* rédnica.
Ordinatenachſe *f.* os —, črta rédnica.
Ordination *f.* (theol.) duhóvno posvečévanje, podelítëv duhóvskih redov; (ärztl.) zdravníško določévanje zdravíl, ordinácija.
ordinieren (theol.) duhóvne rede delíti, posvečévati; duhóvne rede podelíti, posvetíti; (ärztl.) zdravílo zapísati (-pîšem), — določíti; *impf.* zdravíla določévati, ordinírati.
ordnen urediti, v red dejáti (dénem), razvrstíti, zvrstíti, po redu razpostáviti, uravnáti; (claſſificieren) razredíti; *impf.* v red dévati, urejáti, vrstíti, razpostávljati po redu, uravnávati.
Ordner *m.* redítelj, urejevátelj; (bei Tiſche) stoloravnátelj.
Ordnung *f.* red; (Reihe) vrsta; (Norm) pravílnik; (das Ordnen) razrédba, razvrstítëv, urejanje, uravnávanje, razpostávljanje; der — nach po redu, po vrsti, rédoma, zaporédoma; in — bringen uredíti; in — ſtellen uvrstíti; in — halten v redu iméti (imám); auf — halten držáti se reda, biti (sem) prijátelj reda; zur — rufen pozváti (-zóvem) k redu, posvaríti; **Ordnungs-** redni.
Ordnungsliebe *f.* redoljúbnost, rednost, ljubézën (-i) do reda.
ordnungsliebend redoljúbën, redën.
ordnungslos brez reda, brezrédën, razvŕt, razdeján.
Ordnungsloſigkeit *f.* brezrédje, neréd-nost, razdejánost, zmešnjáva.
ordnungsmäßig redën, v redu.
Ordnungsnummer *f.* vrstílna številka.
Ordnungsruf *m.* pozív k redu, svarílo, posvarílo.
Ordnungsſinn *m.* čut (razum) za red, nágnjenje (ljubézën) do reda, redoljúbje, rednost.
Ordnungsſtrafe *f.* kazën (-i) zarádi neréda, redóvna globa.

ordnungswidrig redu nasprótěn, neréděn, protiréděn, prekoréděn.

Ordnungszahl *f.* vrstni —, vrstílni številnik, vrstílna številka.

Ordonanz *f.* raznašáč vojáških ukázov, vojáški sél, ordonánca.

Ordonanzreiter *m.* ordonáněni konjik, — konjeník.

Ordre *f.* povélje, ukàz, zapóved (-i), narédba; (b. Wechſeln) ukàz.

Ordrepapiere *pl.* trgovínska nakazíla na ukàz, ukázni papírji.

Oreade *f.* vila pogórkinja, gorska vila.

Organ *n* ustrój, orgán; (Werkzeug) oródje, sredstvo; (beš Körpers) ud; (Stimme) glas, grlo; (Stellvertreter) naméstnik, postávljeněc; ámtliche —e urádniki, urádne osébe, opravníki; (Blatt einer Partei) glasílo.

Organiſation *f.* ustrój, ustrójba, urédba, organizácija, osnóva.

Organiſationsentwurf *m.* urédbeni načŕt, osnóvni čŕtež.

Organiſationsſtatut *n.* organizacíjsko ustanovílo.

organiſch orgánski, ustrójěn.

organiſieren uredíti, osnováti, ustrójiti, uravnáti, organizírati; *impf.* urějati, uravnávati.

Organiſierung *f.* urédba, osnóva, ustrój, uravnáva; **Organiſierungs-** osnováln, urédbeni, ustrójni.

Organismus *m.* ustrój, sestáva (orgánov), organizěm, ustrójstvo.

Organiſt *m.* orglar, organíst, órglavěc.

Orgel *f.* orgle *pl.*; — ſpielen órglati, orgle prebírati; **Orgel-** órgelni.

Orgelbau *m.* órglarstvo, izdelovánje órgel.

Orgelbauer *m.* orglar, órglarski mojstěr, izdelovátelj orgěl.

orgeln órglati, igráti na orgle; (aufſpielen) zaórglati.

Orgelpedal *n.* órgelni podnóžniki *pl.*

Orgelpfeife *f.* piščál (-i) v orglah.

Orgelſpiel *n.* órglanje.

Orgelſpieler *m.* ſ. Organiſt.

Orgien *pl.* ponóčne gostíje, nesrámne veselíce, órgije *pl.*

Orient *m.* vzhòd, iztòk, jutro; jútrova deželа, orient.

Orientale *m.* prebivátelj jútrovih dežél, iztočàn, orientálec.

orientaliſch vzhóděn, iztóčěn, orientálěn.

Orientaliſt *m.* poznavátelj vzhódnih (orientálnih) jezíkov, poznavátelj iztóčnih národov, orientalíst.

orientieren ſich razvédeti (-vém) se, razglédati se; *impf.* razvédati se, orientírati se.

Orientierung *f.* razvédba, razvédnost, razglédba; **Orientierungs-** razglédbeni.

Original *n.* izvírno delo, prvótnik, izvírnik, originál; (Urſchrift) izvírni spis, prvótni spis, prvopis, mática; **Original-** prvótni, izvírni, originálni.

Originalausgabe *f.* prvótna izdája, originálna (izvírna) izdáva.

Originalität *f.* prvótnost, izvírnost, samoródnost, originálnost.

Originaltext *m.* prvopis.

originell prvótěn, izvírěn, prvopísěn, prvobítěn, samoródeň, originálěn.

Orion *m.* rímščice *pl.*, rímske pálice *pl.*, páličnice *pl.*, Oríon.

Orkan *m.* silni vihár, nevíhta, piš, burja, orkán.

Ornament *n.* okràs, lepotíčje, díka, lišp.

Ornat *m.* mašna obléka, — opráva, ornát.

Ornitholog *m.* ptičeslóvec, učéni poznavátelj ptičev, ornitológ.

Ornithologie *f.* ptičeslóvje, ptičeznánstvo, ornitologíja, prirodopísje ptičev.

ornithologiſch ptičeslóvěn, ptičeznánski, ornitológičěn.

Orograph *m.* goropísec, orográf.

Orographie *f.* goropis, goropísje, orografíja.

Ort *m.* mesto, kràj, prostor; an — und Stelle na licu mesta, na mestu samem.

Örterſäge *f.* vélika žaga.

orthodox pravovérěn, pravoslávěn, starovérěn, ortodóksěn; das —e Chriſtenthum pravoslávje; ein —er Chriſt pravoslávnik.

Orthoepie *f.* nauk o pravílnem izgovárjanju beséd, ortoepíja, pravoréčje.

orthoepiſch pravoréčěn.

Orthographie *f.* pravopis, pravopísje, ortografíja.
orthographiſch pravopísen.
orthopädiſch behándeln komu pohábljene úde uravnáti.
örtlich *adi.* mestèn, krajèn, krájevèn; *adv.* po nekatérih krajih.
Örtlichkeit *f.* mestnost, posébnost kraja.
Ortolan *m.* vrtni strnád.
Orts- mestni, krajni, krájevni.
Ortsangabe *f.* naznanílo kraja.
Ortsbehörde *f.* krájevna gospóska, krajno oblástvo.
Ortsbeſchaffenheit *f.* kakóvost —, lastnóst —, posébnost (kákega) kraja.
Ortsbeſchreibung *f.* krajepìs, popìs (kákega) kraja.
Ortſchaft *f.* mesto; selo, selíšče.
Ortsgebiet *n.* krajni okolíš.
Ortsgebrauch *m.* krájevna šega.
Ortsgemeinde *f.* selska óbčina, soséska, županíja.
Ortsobrigkeit *f.* ſ. Ortsbehörde.
Ortspolizei *f.* krajna policíja, krajno redárstvo.
Ortsſchulrath *m.* krajni šolski svèt.
Ortsſinn *m.* mestno —, mestokázno čutílo.
ortsüblich v (kakem) kraju navádèn.
Ortsveränderung *f.* premémba prebivalíšča, preselítèv, premestítèv.
Ortsvertretung *f.* krajni zastòp.
Ortsverzeichnis *n.* kazálo —, imeník krajev.
Ortsvorſtand *m.* (Amt) krajno načélništvo; (Perſon) krajni predstójnik, — načélnik, župàn.
Öſe *f.*, **Öhr** *n.* uhó (ušésa), luknja, tuljáva, ušésce, lúknjica; (Heftel—) bábica, zapónčna samica.
Oſt, **Oſten** *m.* vzhòd, iztòk, jutro; **oſt-** vzhódni, iztóčni.
oſtenſibel na vídez, pokázèn, na okó, navídezèn.
Oſtentation *f.* kázanje, báhanje, razkazovánje, bahášstvo, hvalísanje.
Oſteologie *f.* kostoslóvje, nauk o kostéh, osteologíja.
Oſter- velikonóčni.
Oſterabend *m.* Vélika sobóta, velikonóčna sobóta.
Oſterbrot *n.* velikonóčni krùh, presnec, velikonóčni koláč.
Oſterei *n.* pirh, písanica, písanka.
Oſterfeſt *n.* velikonóčni praznik, Vélika noč (-f), (vuzèm).
Oſterlamm *n.* velikonóčno jágnje (-ta).
öſterlich velikonóčèn, (vúzemski).
Oſterlied *n.* velikonóčna pesèm (-i).
Oſterluzei *f. (Aristolochia)* kočka, jábolčnik, podráščc.
Oſtermeſſe *f.* velikonóčni semènj.
Oſtermontag *m.* velikonóčni ponedéljek.
Oſtern *pl.* Velika noč (-f), (vuzèm, létnice *pl.*).
Oſterpalme *f.* cvetnonedéljska óljika.
Oſterſonntag *m.* velikonóčna nedélja, Vélika nedélja.
Oſterzeit *f.* velikonóčni čàs, Velika noč (-f).
Oſtgrenze *f.* vzhódna —, iztóčna meja.
öſtlich vzhódèn, iztóčèn, jutrov.
Oſtnordoſt *m.* vzhodoseverovzhòd.
Oſtpunkt *m.* vzhodíšče.
Oſtracismus *m.* črepna sodba, črepínska sodba, ostracízem.
Oſtſüdoſt *m.* vzhodojugovzhòd.
oſtwärts proti vzhódu, proti jutru, na iztòk.
Oſtwind *m.* vzhódnik, jútrnjik, iztóčnik, vzhódni vetèr.
Otter *f.* vidra; (Viper) gàd, modràs.
Ottermütze *f.* vídrova kapa, vídrovka.
Otternzeugt *n.* gadja zaléga, kačja zaléga.
Ottomane, **Osmane** *m.* Turèk.
Ottomane *f.* divan, otomána.
Ouverture *f.* uvódna godba, uvódnica, uvertúra.
oval jajčast, podólgast, obèl, oválèn.
Ovation *f.* ovácija.
Oxyd *n.* okís, oksíd, okísanèc.
Oxydation *f.* okísba, oksidácija.
oxydieren okísati, oksidírati.
Oxygen *n.* kisík, kislec.
Ozon *n.* ozón.

P.

Paar *n.* dvojica, par, dvoje; ein — Ochſen jarèm volóv; ein — Freunde dva prijátelja; ein — werden vzéti (vzámem) se; zu —en treiben ugnáti (-žénem), ustrahovati, v strah prijéti (prímem), ukrotíti, uklóniti, upógniti, izpokoríti, premágati, v kozji rog ugnáti.

paar skupaj spadajóč, énega para, parèn; dieſe Handſchuhe ſind nicht — te rokavíci ne gresta vkup, — nista par; paar oder unpaar ſpielen igráti lih ali soděv; nekóliko; ein — Worte nekóliko beséd.

paaren drúžiti, páriti; zdrúžiti, spáriti; ſich — páriti se, drúžiti se; spáriti se, zdrúžiti se.

paarmal, ein — nekólikokrat.

Paarung *f.* párjenje, drúženje.

Paarungstrieb *m.* spolnozdrúžni nagòn, parítveni nagòn.

paarweiſe *adv.* po dva, po dve, po dva in dva, spároma.

Pacht *m.* u. *f.* zakúp; najèm, nájem; **Pacht-** zakúpni.

Pachtanſchlag *m.* zacenítěv zakupníne.

Pachtcontract *m.* zakúpna pogódba.

pachten v zakúp vzéti (vzámem), *impf.* v zakúp jemáti (jémljem).

Pächter *m.* zakúpnik.

Pächterei *f.* zakúpništvo.

Pächterin *f.* zakúpnica.

Pachtgeld *n.* zakupnína, zakúpščina; najemnína, najémščina.

Pachtgrund *m.* zakúpno —, zakúpljeno zemljíšče.

Pachtgut *n.* v zakúp vzeto poséstvo.

Pachtherr *m.* zakupodávec.

Pachtſchilling *m.* ſ. Pachtgeld.

Pachtung *f.* zakúp; *(conductio)* rabokùp.

Pachtvertrag *m.* ſ. Pachtcontract.

pachtweiſe *adv.* zakúpno, v zakúp; — überlaſſen v zakúp dati (dam), *impf.* v zakúp dajáti.

Pachtweſen *n.* zakúpstvo.

Pachtzeit *f.* zakúpna doba.

Pachtzins *m.* ſ. Pachtgeld.

pacifiſtieren umiríti, mir naredíti; *impf.* miríti, mir délati.

Paciscent *m.* pogodník, pogódbena stranka.

Pack *m.* u. *n.* (Bündel) sveženj, cula, povézek, bútara; (Geſindel) druhál (-i), znés (-i), smetí *pl.*, glota, svojàt (-i); **Pack-** povézni.

packen (ergreifen) zagrábiti, zgrábiti, popásti (-pádem), prijéti (primem), zatéti (-tnèm); *impf.* popádati, prijémati (-am, -jémljem); (zuſammenlegen) z-, vložíti, správiti; *impf.* vlágati, vkládati, skládati, správljati; (aufladen) naložíti, natovoríti; *impf.* nalágati, nakládati; ſich — pobráti (-bérem) se, správiti se, pobráti kopita; pacte dich *(apage)* izgúbi se, odlázi, pobéri se, spravi se!

Packen *n.* skládanje, vláganje.

Packer, Packknecht *m.* skladáč, nakladáč, vlagátelj.

Packeſel *m.* tovórni osél.

Packleinwand *f.* zavójno platno, platno za zavíjanje.

Packpapier *n.* zavójni papír, papír za zavíjanje.

Packpferd *n.* tovórni kònj.

Packſattel *m.* tovórno sedlo.

Packträger *m.* nosáč prtljáge.

Packwagen *m.* tovórni voz.

Pact *m.* pogódba, dogóvor; die Ehepacten ženítna pogódba, ženítveno pismo.

pactieren pogodíti se, poravnáti se, dogovoríti se; *impf.* pogájati se, poravnávati se, dogovárjati se.

Pädagog *m.* odgojítelj, odgojevátelj, pedagóg.

Pädagogik *f.* vzgojeslóvje, odgojíteljstvo, pedagógika, nauk o odgóji.

pädagogiſch odgojíteljski, pedagógičen, vzgójen; vzgojeslóvən.

Pädagogium *n.* odgojíteljski zavod, učiteljíšče za odgojítelje, pedagógij.

Päderaſt *m.* dečkoljúbec, pederást.

Päderaſtie *f.* dečkoljúbstvo. ljubovánje moških z móškimi, pederastíja.

Page *m.* dvorski plemčič, páž.

Pagina *f.* stran (-i), plat (-i).

paginieren straní s številkami zaznámenovati, paginírati.

Pagode *f.* pagóda.

pah! *interj.* pa!

Pair *m.* per, velják, magnát.

Paket *n.* zavòj, zavítek, zamótek, povézek, pakét.

Paladin *m.* mnogoizkúšeni vitez.

Palais *n.* paláča, veličástno poslópje.

Paläographie *f.* staropísemstvo, znanje starinskega pisma, paleografija.

paläographisch staropísen, paleográfijski.

Paläontologie *f.* nauk o predpotópnem svetu, nauk o okameninah, nauk o pradóbi svetá, paleontologija.

Palast *m.* grad, paláča, dvòr, dvoréc.

Palatallaut *m.* nebnik.

Palatin *m.* nadvórnik, palatín.

Palatine *f.* ovrátnik iz kožuhovíne.

Paletot *m.* vrhnja suknja, površnik, háljica.

Palette *f.* paléta, deščica za barve, slikárska plóščica. [dij.

Palladium *n.* zaščítna svetínja, palá-

Pallasch *m.* palaš, dolgi bojni méč.

Palliativ *n.* hladilni —, mirílni pomóček, hladílo, mirílo, blažílo, olajšílo.

Pallisade *f.* grádbeni kòl, palisáda, gradíščnica; *coll.* kolje, ohlódje, napérki *pl.*; ein mit —n umgebener Ort obkòp s palisádami, ostròg.

pallisadieren s koli ográditi, okóliti.

Pallium *n.* ogrinjálo, plašč, plaščék.

Palm- palmov.

Palmbaum *m.*, **Palme** *f.* palma, pálmovo drevó (drevésa).

Palmbusch *m.* cvetnonedéljska bútara; presnec, gubánica, cvétovec.

Palmenhain *m.* pálmovnik, palmov gòzd, pálmovje.

palmenreich palmovít, pálmovnat.

Palmkätzchen *n.* máčica, ábraneк.

Palmöl *n.* pálmovo olje.

Palmsonntag *m.* Cvetna —, Oljična nedélja.

Palmweide *f.* rakíta, íva.

Palmwethe *f.* blagoslòv óljike, blagoslòv butar.

Palmwoche *f.* Cvetni teden.

Palmzweig *m.* pálmova véjica, óljikova mladíka.

Pamphlet *n.* sramotílni spis, pamflét.

Pan *m.* pastírski bog, Pan, Veles.

Panacee *f.* zdravílo za vsako bolézen, pomóček zoper vse, panacéja.

Pandekten *pl.* zbirka rimskih zakónov, pandékte *pl.*

Pandur *m.* orožnik, pandúr.

Panegyriker *m.* hvalítelj, poveličevávec, hvalopísec, proslavítelj.

Panegyrikus *m.* poveličeválni —, proslavljálni govor; hvalospèv, hvalopis.

Panier *n.* bandéro, prapor, zastáva, barjak.

Panik *f.*, **panischer Schrecken** *m.* obča groza, strah in trepét.

Panorama *n.* svetozòr, panoráma.

panschen, pantschen drózgati, brózgati, méšati, čobodráti; zbrózgati.

Pansen, Panzen *m.* (Wanšt) vàmp.

Panslavismus *m.* vseslovánstvo, panslavízem.

Panslavist *m.* vseslován, panslavíst.

panslavistisch vseslovánski, panslavístičen.

Pantalons *pl.* dolge hlače *pl.*, dopétnice *pl.*, dopetáče *pl.*

Pantheismus *m.* vsebóštvo, panteízem.

Pantheon *n.* svetíšče vsem bogóvom posvečéno, pánteon.

Panther *m.* panter, pàrd.

Pantherfell *n.* pardovína.

Pantoffel *m.* papúča, cípelica, škrpét, šlapa, šolén, copáta; er ist unter dem — žena hlače nosi.

Pantoffelheld *m.* mevža, nič možá, šlapa; er ist ein — pleše, kakor mu žena gode, žena ga ima v oblásti. [na.

Pantoffelholz *n.* plutovína, probkovína.

Pantomime *f.* pantomíma.

Pantomimik *f.* izúrjenost v izrážanju občútkov s krétnjami, kretoslóvje, pantomímika.

Pantsch *m.* godlja, čobódra, brozga, brúzgalica.

Panzer *m.* oklòp, oklópje, oklèp.

Panzerhandschuh *m.* želézna rokavíca.

Panzerhemd *n.* želézna srajca.

panzern oklópiti, z oklópom odéti (odénem), — obléči.

Panzerreiter *m.* oklópnik.

Panzerſchiff *n.* ladja oklópnica.
Panzerthier *n.* pásanec.
Pänie *f.* (Pfingſtroſe) potónika.
Papa *m.* ata, atej, tata, tatèk, ócka.
Papagei *m.* pápiga.
papageienmäßig kakor pápiga.
Paperhans *m.* blebetávec, blebetáč, žlobudrálo.
Paperliteſe *f.* blebetúlja.
papern ſ. plaudern.
Papier *n.* papír; zu — bringen zapísati (-píšem); —e *pl.* papírji *pl.*, pisma *pl.*
Papierblatt *n.* list papírja, papír; *dem.* papírček.
papieren *adi.* papírən, papírnat.
Papierfabrication *f.* papírarstvo.
Papierfabrik *f.* papírnica, továrna za izdelovánje papírja.
Papierfabriksinhaber *m.* papírničar.
Papierhandel *m.* trgovína s papírjem.
Papierhändler *m.* trgóvec s papírjem, papírar.
Papierladen *m.* prodajálnica papírja.
Papierlumpen *pl.* cunje *(pl.)* za papír.
Papiermaché *n.* papírna masa, papírno testó.
Papiermühle *f.* papírnica.
Papierſchere *f.* škarje *(pl.)* za papír.
Papierſtaude *f.* papírjevo drevésce.
Papierweſpe *f.* mala osa.
Papille *f.* brbónčica, brbónec, bradavíca.
Papillote *f.* zavójček las, polžek.
Papismus *m.* pápeževstvo, pápeštvo, papízem.
Papiſt *m.* pápeževec, pápežnik.
papiſtiſch pápeževski, pápeški.
Pappardeit *f.* zlepljenína, lepílo.
Pappe *f.* lep, klej, pòp; (Brei) kaša.
Pappel *f.*, **=baum** *m.* topol, topol (-i), jagned; (Zitter—) trepetljíka; **Pappel**topólov, jágnedov; trepetljíkov.
Pappelholz *n.* topólov —, jágnedov —. trepetljíkov les; topólovina, jágnedovina, trepetljíkovina.
Pappelblattkäfer *m.* topólovka.
Pappelroſe *f.* rózasti slez.
Pappelwald *m.* topólov —, jágnedov gòzd, topólik, topólovec.
pappen (kleiſtern) lepíti, klejíti; (eſſen) pápati.
Pappendeckel *m.* lepénka.
Pappenmacher *m.* lepénkar.
pappig klejast, lepèk.
Papſt *m.* papež.
päpſtlich pápežev, pápeški.
Papſtthum *n.* pápeštvo.
Parabel *f.* parábola; (Gleichnis) prílika, priča, prispodóba, parábola.
parabeliſch príličən, v priči, prispodóbən, parábolski.
parabeliſieren govoríti v prílikah, kásati v pričah.
Parachronismus *m.* pomóta v času, časoslóvna pomóta, parahronízəm.
Parade *f.* bliščóba; práznična obléka; slávnostni preglèd (vojske), paráda.
paradieren bleščáti (-ím), šopíriti se; odlikovati se, paradírati.
Paradies *n.* ràj, paradíž; **Paradies**rajski.
Paradiesapfel *m.* rajsko jábolko, paradížnica.
paradieſiſch rajski; nebéško lep, prelép, prekrásən.
Paradiesvogel *m.* rajska ptica, rájčica.
Paradigma *n.* primèr, zglèd, paradígma; vzórec, obrázec.
paradox óbčemu mnenju nasprótən, čuden, paradóksən.
Paradoxon *n.* óbčemu mnenju nasprótna trdítèv, parádokson.
Paragraph *m.* odstávèk, paragráf.
parallel vzporéden, vštríčən, paralélən.
Parallele *f.* (Linie) vzporédnica, vštríčnica, paralélna črta; (Vergleich) vzporéjanje, primérjanje; in — ſtellen vzporedíti, *impf.* vzporéjati, primérjati.
Parallelismus *m.* vzporédnost, vštríčnost, paralélnost.
Parallelkette *f.* vzporédno pogórje.
Parallelkreis *m.* vzporédni krog, vzporédnik, sorávnik.
Parallellinie *f.* ſ. Parallele.
Parallelogramm *n.* vzporédnik, paralelográm.
Paralogismus *m.* nápačni sklèp, paralogízəm.
Paralyſe, Paralyſis *f.* mrtvoúd, mrtvíčnost, kap (-i).
paralyſieren ohromíti, omrtvíti; oslabíti, zaustáviti.
paralytiſch mrtvoúden; bebast.

Paramente *pl.* cerkvéna opráva, cerkvéno oródje.
Parameter *m.* parámetər.
Parapet *n.* prsobràn na nasípih, pa[rapét.
Paraphe *f.* podpìs iména, podpísna potéza, paráfa.
paraphieren napráviti podpísno potézo, parafírati.
Paraphraſe *f.* opìs, opisáva, parafráza.
paraphraſieren opísati (-píšem), parafrazírati.
Paraphraſt *m.* opisovávəc, razlagátelj, parafrást.
Parapluie *n. m.* dežník.
Paraſit *m.* zajédavəc; skledolìz, šeškar, voglár, trotar; (Schmarotzerpflanze) zajédavka, zajédavəc.
paraſitiſch zajédav, zajédalən.
Paraſol *n. m.* solnčnik.
parat priprávljen, gotòv.
Parcelle *f.* oddélək, kos, parcéla, dé[lež.
Parcellenverzeichnis *n.* izkàz —, zaznáməк parcél.
parcellieren na male kose razdelíti, razkosáti, parcelírati.
Pärchen *n.* parčək.
Pardel, Parder *m.* ſ. Panther.
Pardon *m.* milost, pomilostítəv; odpuščénje, oprostítəv, pardón.
pardonnieren pomilostíti koga, odpustíti, prizanésti komú, pardonírati.
Pare *n.* istopìs, istorís, enák izvòd.
Parenchym *n.* živílno stanîčje.
Parentheſe *f.* vložèn —, vrínjen stavək, medstávək, vmétək, parentéza.
Parere *n.* mnenje.
parforce *adv.* s silo, síloma, po sili, na vsak načìn.
Parforcejagd *f.* gonja.
Parfum *n.* dišáva, vonjáva.
Parfumeur *m.* dišávar.
parfumieren z vonjávo napólniti, z dišávo nadúti (-dmèm), parfúmirati.
parieren (gehorchen) slúšati, ubógati, pokórən biti (sem), poslúšən biti; (in der Fechtkunſt) prestréči (-strézem) —, odbíti (-bíjem) —, odvŕniti udáreč; *impf.* odbíjati, odvráčati.
Parification *f.* izenáčba.
Parität *f.* enákost.
Park *m.* angléški vŕt, gaj, párk; (Thiergarten) zverinják.
Parkett *n.* vložèna tlà *pl.*, deščíčna tlà *pl.*, parkét.
parkettieren tlà z dešcícami obložíti, parketírati.
Parlament *n.* državníška zbórnica, državni zbòr, parlamént.
Parlamentär *m.* posrédnik, pogájavəc, parlamentér.
parlamentariſch zbórniški, parlamentárən; —e Ordnung red, ki je v zbórnicah običájən, parlamentárni red.
parlamentieren dogovárjati se, pogájati se.
Parlamentsmitglied *n.* člàn državnega zbòra.
Parlamentswahl *f.* volítəv v državni zbòr.
Parmeſankäſe *m.* parmezánski sir, parmezánəc.
Parnaſs *m.* Parnas.
Parochial- farni, župni, župnijski.
Parochie *f.* fara, župníja, duhovníja.
Parodie *f.* parodíja, posnémanje na smêšno stran.
parodieren smešno predélati, smešèč posnémati, parodírati.
Parole *f.* geslo, glasílo, paróla.
Paronomaſie *f.* enakoglásje, sličnoréčje, paronomazíja.
Paronymus *m.* nastòp mŕzlice, napàd mŕzlice, mráženje, paroksízəm.
Part *m.* del, delež.
Parte *n.* ſ. Parteizettel.
Partei *f.* stranka; — nehmen potégniti s kom, pridrúžiti se komu, stópiti na njegóvo stran; — halten s kom vleči, na njegóvi strani stati (stojím), s kom držati (-ím), biti (sem) zanj.
Parteiangabe *f.* povédba stranke.
Parteieifer *m.* stránkarsko prizadévanje, stránkarstvo, stránkarska vnetost (goréčnost).
Parteiführer *m.* kolovódja —, vodja stranke, glava.
Parteigänger *m.* privrženec stranke, pristránəc, pristáš.
Parteigenoſs *m.* pristáš, továriš.
parteiiſch pristràn, pristránski.
Parteilichkeit *f.* pristránost; ſich — zu Schulden kommen laſſen pristránsko postópati.
parteilos nepristràn, nepristránski, nobenostránski, na nobéno plat.

Parteilosigkeit *f.* nepristránost.
Parteinahme *f.* pristòp k stranki, nagíbanje na kako stràn.
Parteistreitigkeit *f.* spòr strank, pravda med stránkami.
Parteisucht *f.* stránkarstvo, neslóžparteisüchtig stránkarski, vnet za stránkarstvo, zdráhljiv, razdirljiv.
Parteiung *f.* razprtija, razpòr, razdòr, zdraha, razpàd na razne stranke.
Parteiwuth *f.* stránkarska razdráženost, razkáčenost (besnost) strank.
Parterre *n.* pritlíčje, prizémlje, partér; pri tleh.
Partezettel *m.* mrtváški list, osmrtnica.
Partial- delèn; partiale Sonnenfinsternis delni solnčni mrk.
Particip *n.* deléžnik, deléžni naklòn, particíp.
participieren udeléžiti se, deléžen biti (sem), deléž dobíti; *impf.* udeleževati se.
particular delèn; posébèn, posáměn, posámezèn, partikulárèn.
Particulare *n.* nadróbni izkázèk, natánčni razkázèk.
particularisieren na drobno razkázati (-kážem), posámezno naštéti (-štéjem).
Partie *f.* partíja; (Theil) del, kos, nekaj; (Rolle) ulóga; (Spiel) igra; (Lustfahrt) izlèt; (lustige Gesellschaft) veséla družba, zabávna tovarišija; (Heirat) možítèv, ženítèv; eine gute — machen dobro se omožíti, bogáto se oženíti.
partienweise *adv.* v oddélkih.
Partikel *f.* delčèk, koščèk, drobéc; (gramm.) členèk, čéstica, partíkula.
Partisan *m.* ſ. Parteigänger.
Partisane *f.* helebárda, partizána.
partitiv delèn, delílèn; delítven, partitívèn.
Partitur *f.* partitúra, preglédna sestáva vseh glasóv v skladbi.
Partner *m.* soigrávèc.
Parvenu *m.* novíněc v časti, novi povíšaněc.
Parze *f.* rojenica, sójenica: Parka, bogínja usóde, usóda.
Pascha *m.* paša.
paschen (schmuggeln) skrivàj —, kontrabánt nósiti, tihotápsko prenášati prepovédano blagó.
Paschen *m.* tihotápèc, kontrabántar.
Pascherei *f.* tihotápstvo.
Pasquill *n.* sramotílni spis, paskvíl.
Pasquillant *m.* pisávèc zasramoválnih spisov, sramotítelj, paskvilánt.
Pass *m.* (*pl.* Pässe) prehòd, prélaz; Eng— klaněc, sotéska; Reise— popótni list, popótna izkáznica, prehódnica.
pass *adv.* ugódno, všeč.
Passage *f.* prehòd, pot (-i).
Passagier *m.* potnik, popótnik; **-gut** *n.* roba popótnikov, prtljága.
Passah *n.* židovska Velíka noč (-í), praznik ángeljevega mimohóda.
Passamt *n.* uràd za izdávanje popótnih listov.
Passant *m.* prehódnik, popótnik; (Fußgänger) pešéc; *en passant* mimo gredé, spótoma.
Passatwind *m.* pasát, pasátni vetèr.
Passen *n.* preža, pažnja, prézanje.
passen (warten) páziti, streči (-žem), prézati (-ím), čákati; (angemessen sein) prilégati se, podájati se, prav biti (sem), dobro stati (stojím), pristáti (pristojim), pristojati, prikládati se; (sich gelegen) spodóbiti se, spodóbèn biti (sem); zusammen — ujémati se, stíkati se, zlágati se, skládati se; das passt nicht hieher to ne spada (gre) sem, to tukaj ni umestno; es passt mir v priklàd (príklad) mi hodi.
passend primérèn, prikládèn, pristójèn, prilézèn, príličèn, spodóbèn, umestèn.
Passepoil *n.* ozki obróbèk, — obšív.
passepoilieren z vrvco obšíti (-šíjem).
Passer *m.* čákavèc, prézavèc.
Passgang *m.* kljus, pasji hòd.
Passgänger *m.* kljusáč, konj s pasjim hodom.
passierbar prehódèn.
passieren skoz iti (grem), skoz potovati; (geschehen) zgodíti se, pripetíti se, primériti se, nakljúčiti se; (bewilligen) dovóliti, dopustíti; (einen Ersatz nachlassen) odškodnino odpustíti; (durchquetschen) pretláčiti, zmezgáti, premečkáti, pasírati.
Passierschein *m.* prehódni list, popótni list.
Passierung *f.* prestòp.

Paſſion *f.* trpljénje (Leidenſchaft) strast (-ſ); er hat — mika ga, žéne ga, veselí ga; das iſt meine — to je moje veselje, za to ves gorím, za to sem navdúšen.

paſſioniert strastěn.

Paſſionsblume *f.* pasijónka.

Paſſionsgeſchichte *f.* zgodbe *(pl.)* Krístusovega trpljénja.

Paſſionswoche *f.* Véliki teden, Križev teden.

paſſiv trpěn, pasívěn; *(mercant.)* dolžěn, zadolžěn.

Paſſivform *f.* trpna oblíka.

Paſſivität *f.* trpnost.

Paſſivrückſtand *m.* pasívni —, dolžni zastánek.

Paſſivſchuld *f.* dolg.

Paſſivſtand *m.* dolgóvi *pl.*

Paſſivum *n.* trpna oblíka, trpni položáj, pasívum; dolg.

Paſſivwechſelconto *n.* račún dolžnih menic.

paſſlich primérěn, pristójen, spodóběn.

paſslos brez popótnega lista.

Paſta *f.* pasta, testovína; ulítek.

Paſtell *m.* suha barva, pastélj.

Paſtellmalerei *f.* slíkanje s súhimi bárvami, pastéljno slíkanje.

Paſtete *f.* testeníca, paštéta.

Paſteteubäcker *m.* testeníčar, paštétar.

Paſtor *m.* luteránski župnik, pastor.

Paſtoraltheologie *f.* duhóvno pastírstvo, pastírsko bogoslóvje.

Paſtorat *n.* pástorstvo.

Patene *f.* božja sklédica, paténa.

Patent *n.* odpíto pismo; ukàz, povélje; pooblastílni —, dovolílni list, patènt.

patentieren dati pravíco, podelíti oblást, pooblastíti, patentírati.

patentwidrig paténtu nasprótěn.

Pater *m.* duhóvni oče (-éta), redóvnik, patěr.

Paternoſter *n.* očenàš; (Roſenkranz) molék, krónica.

Pathe *m.* botěr, kum.

Pathengeld *n.* kúmščina, botrov dar.

Pathenkind *n.* kumče (-éta).

Pathenſchaft *f.* bótrstvo, kumstvo.

pathetiſch vnet, slovésěn, strastljív, patétičen.

Pathin *f.* botra, kuma.

Patholog *m.* boloslóvec, patológ.

Pathologie *f.* boloslóvje, patológija.

pathologiſch boloznánski, boloslóvěn, patológičen.

Pathos *n.* vnetost, slovésnost, strastljívost, pátos.

Patient *m.* bolník; **=in** *f.* bolnica.

Patres *pl.* očétje *pl.*

Patriarch *m.* očák, patriárh.

patriarchaliſch patriarhálěn.

Patricier *m.* mestni plemič, patricij.

patriciſch plemenít, patrícijski.

patrimonial deděn, patrimoniálěn.

Patrimonium *n.* dédina po očétu, očevína, patrimónij.

Patriot *m.* domoljùb, rodoljùb, domoróděc, patriót; **=in** *f.* rodoljúbka, domoródka, patriótinja.

patriotiſch domoróděn, domoljúběn, rodoljúběn, patriótičen.

Patriotismus *m.* rodoljúbje, domoljúbje, domoródstvo, domoljúbnost, patriotízem.

Patriſtik *f.* nauk o cerkvenih očákih, patrístika.

Patrocinium *n.* praznik fárnega pomočníka, proščénje, patrocínij.

Patron *m.* zavétnik, varih, branítelj, zaščítnik, zagovórnik; priprošnjík, priporočník, patrón; (Namens—) godník, godovník; (Gönner) podpórnik, dobrótnik; ein langſamer — dúdalo, žuželo, počásnež.

Patronat *n.* zavétništvo, patrónstvo, cerkvéno várstvo.

Patronatsrecht *n.* patrónstvena pravíca.

Patrone *f.* (Modell) tvorílo, kalúp; vzórec, obrázec; (Pulverladung) nabój, patróna.

Patronin *f.* zavétnica, priprošnjica, priporočnica, patróna; podpórnica, dobrótnica.

Patronentaſche *f.* torba za patróne, nabójna torba, nabojnjáča.

Patrouille *f.* obhódna straža, patróla.

patrouillieren na obhódni straži biti (sem), patrolírati.

patſch! *interi.* pljùsk! ôof! štrbùnk! cmòk! tlèsk!

Patſch *m.* pljuska, plòsk.

Patſche *f.* (Koth) čobódra, brozga, blato; *fig.* stiska, zadrégа; (Hausſchuh) copáta.

patſchen pljúskati, tléskati, plóskati; pljúsniti, tléskniti; (im Koth) bróditi, brljúzgati, čofotáti.

patſchfüßig ploskonòg.

Patſchhändchen *n.* ročica, srečka.

patzen čečkáti, mázati (mažem).

Patzer *m.* čečkár, mazáč.

Patzerei *f.* čečkarija.

patzig napíhnjen, ošábèn; — thun košátiti se, ščepériti se, vsájati se.

Pauke *f.* kotli *pl.*, bobnica, pavka; *med.* tvor v dimljah, dimljáča, pavke *pl.*

pauken na bobnice biti (bijem), bób-

Paukenſchläger *m.* bobnar. [nati.

Pauperismus *m.* ubóštvo, siromáštvo.

Pauſchal- popréčni, povpréčni.

Pauſchale *n.* popréčna vsota, popreč-nína, pavšál.

pauſchalieren poprék odmériti, popréčno odštéti (-štéjem).

Pauſchalierung *f.* popréčba, pavšaliranje; **Pauſchalierungs-** poprečnínski.

pauſchaliter počréz, poprék.

Pauſe *f.* prestánek, prenéhljaj, premíněk; (im Verſe) odmòr, pavza; (im Reden) premólk, pomólk; (im Singen) oddih, pavza.

pauſen (bauſen) prerísati (-ríšem) (skoz papír).

pauſieren prestáti (-stánem), prenéhati, prejénjati, pavzírati; (im Reden) premólkniti; (im Singen) pretíhniti; (im Läuten) preglásniti; *impf.* prejenjevati, prenehávati.

Pavian *m.* pávijan.

Pavillon *m.* kolíbica s stóžkasto streho, paviljón. [porábo.

Peage *f.* soporába, pristojbína za so-

Pech *n.* smola; mit — beſtreichen posmoliti, o-, zasmoliti; **Pech-** smolni, smólnati.

pechartig smolast, smoli podóběn.

Pechbrenner *m.* smolár.

Pechbrennerei *f.* (Beſchäftigung) smolárstvo, kúhanje smole; (Hütte) smolárna, smolárnica; ſich mit — beſchäftigen smoláriti, smolo kúhati.

Pechdraht *m.* dreta. [nica.

Pechfackel *f.* smólnata baklja, smol-

Pechhandel *m.* smolárstvo, kupčija s smolo; den — betreiben smoláriti, s smolo tŕžiti.

pechicht smolast.

pechig smolèn, smólnat, osmoljèn; — machen osmolíti.

Pechkranz *m.* smolni venèc, smolnják.

Pechmeſſe *f.* kolomáznica, smolnják.

Pechnelke *f.* (*Lychnis viscaria*) smolnica, smolníčica, prilepáča, popádnica.

Pechöl *n.* smolno olje, smólovec.

Pechſieder *m.* ſ. Pechbrenner.

Pechtanne *f.* smreka.

Pechmerg *n.* smoljenína.

pecuniär denárèn, novčèn. [dál.

Pedal *n.* podnóžnik, podnóžnica, pe-

Pedant *m.* sitnež, pretíran natánčnež, pedánt.

Pedanterie *f.* pretírana natánčnost, pedanterija.

pedantiſch pretírano natánčèn, neuméstno sitèn, pedántičèn.

Pedell *m.* šolski služábnik, pedél.

Pegaſus *m.* pegaz, kriláti kònj.

Pegel *m.* vodomèr, vodoméraki kòl.

pegeln globokóst vode mériti.

Pein *f.* muka, bol (-i), bolečina, stiska, bridkóst, težáva.

Peingericht *n.* zaglávno sodíšče.

peinigen múčiti, trápiti, trpínčiti; treti (tarem), stískati, pestíti.

Peiniger *m.* mučítelj, trinog, rabèlj.

Peinigung *f.* mučítěv, múčenje, trpínčenje.

peinlich mučèn; mukotŕpèn, mučílèn, trapílèn; (ſchmerzhaft) težèk, bridèk; (criminell) zaglávèn; —es Gericht zaglávno —, krvávo sodíšče.

Peinlichkeit *f.* mučnost, bridkóst.

Peitſche *f.* bič, korobáč.

peitſchen bíčati, šíbati, tepsti (tepem), biti (bijem), švígati.

Peitſchenhieb *m.* udárec z bičem; — verſetzen z bičem ošvŕkniti, osmúkniti.

Peitſchenſchnitte *f.* priplèt, pokèc.

Peitſchenſtiel *m.* bíčevnik, koprívovec.

Peitſcher *m.* bičar, bičevávec.

Pelemele *n.* méšanica, zmešanína.

Pelikan *m.* (Vogel) nesit, pelikán; (Chirurg. Inſtr.) klešče *pl.*

Peloton *n.* oddélek vojákov; **=feuer** *n.* stréljanje v oddélkih, četno stréljanje.

Pelz *m.* kožuh; *dem.* **kožúšek**; (Haut) koža, meh, krzno, runo; **kožuhovína**; **Pelz-** kožúhov; krznén, kožuhovínast.

pelzen (belzen, pfropfen) cépiti.
Pelzer *m.* (Pfropfer) cepívec; (Kürſchner) kožúhar, krznár.
Pelzfutter *n.* krznéna —, kožuhovínasta podlóga, podvláka od krzna.
Pelzhandel *m.* kožúharstvo, trgovína s kožuhovíno.
Pelzhändler *m.* kožúhar, krznár; =in *f.* kožúharica, krznarica.
Pelzhandſchuh *m.* krznéna rokavica, rokavíca od krzna, — od kožuhovíne.
pelzig kožuhovínast, krznén.
Pelzjacke *f.* kožuh, kožúščék.
Pelzkirſche *f.* cépljenka, cépljenica.
Pelzkragen *m.* krznéni ovrátnik, ovrátnik iz kožuhovíne (krzna).
Pelzmotte *f.* mòlj v kožuhovíni.
Pelzmütze *f.* kosmáta kapa.
Pelzrock *m.* kožuh.
Pelzſchuh *m.* s kožuhovíno podloženi črevélj, krznéni črevélj.
Pelzwerk *n.* kožuhovína, krzno, krznenína.
Pendant *n.* nasprótna podóba, nasprótèk, enáčica, pendánt.
Pendel *n.* nihálo, mahálo, perpendíkèlj, (nepókoj).
Pendeluhr *f.* ura na nihálo.
penetrant (durchdringend, vom Geruch) prodirajóč, pronícav, ostér, penetrántèn.
Pennal *n.* perésni tul, perésnica.
Penſion *f.* pokoj, pénzija; (Gehalt) doslužnína, pokojnína, pénzija.
Penſionär *m.* doslúženec; gojénec, hránjenec.
Penſionat *n.* odgojílnica, vzgojevalíšče, penzijonát.
penſionieren dejáti (dénem) v pokoj, upokojíti, umiróviti, penzijonírati.
Penſionierung *f.* upokojítev, umirovljenje, penzijoníranje.
Penſioniſt *m.* doslúženec, upokojénec, umirovljenec, penzijonist.
Penſionsverbot *n.* zadŕžba pokojnine, obustáva pokojnine.
Penſum *n.* (*pl.* Penſa) odmérjeno delo, naložéno opravílo, nalóga, penzum.
Pentagon *n.* peterokótnik.
Pentameter *m.* petomèr, peterostópni verz, pentámetèr. [*pl.*
Pentateuch *m.* petére Mójzesove bukve
Percent *n.* ſ. Procent.
pereat naj pogíne, naj propáde, naj (ga) vrag vzame.
peremptoriſch neprelóžèn, zadnji, nepodáljšen; —e Friſt zadnji rók, poslédnji rók.
perennierend večlétèn, dolgotrájèn.
perfect dovŕšen, popóln, perféktèn; (vergangen) pretékèl; *adv.* popólnoma, prav dobro, perféktno.
Perfection *f.* dovŕšba, dogotovítèv.
perfectionieren izpopólniti, dovršíti.
Perfectum *n.* pretékli čas, perfékt.
perfid nezvést, verolómèn, izdájèn, perfidèn.
Perfidie *f.* nezvestóba, verolómnost, izdájstvo, perfídnost.
perforieren prevŕtati.
Pergament *n.* pergamén, pergamént, koženica. [tèn.
pergamenten pergaménast, pergamén-
Pergamentmacher *m.* pergaménar.
Perhorreſcenz *f.* odvŕžba, zavŕžba.
perhorreſcieren odvréči (-vŕžem), iz-, zavréči.
Perigon *n.* cvetno ogrinjálo, cvetni ovój, cvetni obód, perigón.
Perihelium *n.* prisólnčje.
Perimeter *m.* obód, okróžje, perímetèr.
Periode *f.* perióda; doba, čas, razdóbje, tečáj; (gramm.) sestávje, perióda.
periodiſch občásèn, obdóbèn, rokóvèn, periódèn, ob gotóvih časih se ponavljajóč.
Peripatetiker *m.* peripatétik.
Peripetie *f.* prevrát, peripetíja.
Peripherie *f.* obód, periferíja.
peripheriſch obóden, obkrájèn.
Periphraſe *f.* opis, opisáva, perifráza.
periphraſtiſch opisèn, opisoválèn.
Perkal *m.* (Stoff) perkál, neka tenka bombážasta tkanína.
Perle *f.* biser; **Perlen-** bíserni.
perlen biseríti se, mezéti, prašíti se, blestéti, iskríti se. [bíserov.
Perlenfiſcherei *f.* iskánje —, nabíranje
perlenreich bísernat, bogàt bíserov.
Perlenſchnur *f.* niz bíserov.
Perlenſtickerei *f.* vezénje z bíseri.
Perlgeſchmeide *n.* bisernína, bíserno lepotíčje.
Perlgras *n.* (*Melica nutans*) strdénka, medéna trava.

Perlhuhn *n. (Numida meleagris)* pegàt; pegátka.
Perlmuſchel *f.* bísernica.
Perlmutter *f.* bíserna mática; =ſalter *m. (Argynnis)* bísernik.
Perlſchrift *f.* najdrobnéjša pisáva, najdrobnéjši tisk.
Perlſtein *m.* bísernik.
Perlſucht *f.* (der Rinder) kužna pljúčpermanent stanovítěn, neprestán, permanéntěn.
Permanenz *f.* stanovítnost, permanéntnost.
Permiſſion *f.* dovolítěv, dovoljénje, dopúst, dopustílo, dopustítěv.
permutieren premeníti, preméstiti; *impf.* premínjati, preméščati.
Permutieren *n.* premínjanje, preméčanje.
perpendiculär navpíčěn, prostopáděn.
Perpendikel *n. m.* nihálo; (Bleiloth) olóvnica.
perpetuierlich neprenehljiv, neprestán, veděn.
Perpetuum mobile *n.* obftalo, neprestáno vrtélo, nepostòj.
perplex osúpěl, prepáden, preplášen, zmešan.
Perron *m.* (povíšana) ploščád (-i) (pred hišo, na kolodvóru), perón.
Perſiflage *f.* zasméh, zasmehovánje, persifláža.
perſiflieren zasmehovati, persifliírati.
perſiſch pérzijski, perzijánski.
Perſon *f.* oséba; (ſachkundige —) strokovnják; *(meton.)* glava; (Wuchs) rast (-i), postáva; klein von — majhne postáve; eine ſchöne — lepe rastí.
Perſonal- osébni, personálni. [*pl.*
Perſonale *n.* osébje, družína, ljudje
Perſonaleinkommenſteuer *f.* osébni dohodninski davěk, osébna dohodarína.
Perſonalien *pl.* osébne stvarí, osébnosti *pl.*
Perſonalſtand *m.* števílo oséb, osébje.
Perſonalunion *f.* osébna zveza, osébno edínstvo.
Perſonalzulage *f.* personálna dokláda, osébni priboljšek.
Perſonen- osébni, — oséb.
Perſonenbeſchreibung *f.* popis oséb, osébno popisovánje.
Perſonenſteuer *f.* osébni davěk, davek od osébe (glave), glavnína.
Perſonentransport *m.* prevážanje oséb.
Perſonenverkehr *m.* osébni promèt.
Perſonenverwechslung *f.* pomóta v osébi, zamenjáva oséb.
Perſonenzug *m.* osébni vlak.
Perſonification *f.* poosébljenje, poosebítěv, personifikácija. [rati.
perſonificieren poosébiti, personifici-
perſonificiert poosébljen, živ.
perſönlich oséběn, samosóběn; — bekannt po licu znàn, osébno znan.
Perſönlichkeit *f.* osébnost.
Perſonsbeſchreibung *f.* popis osébe, osébni popis.
Perſonsidentität *f.* ístost —, istovétnost osébe.
Perſpectiv *n.* daljnoglèd, daljnovid, kukálo, perspektív.
Perſpective *f.* perspektíva, daljnoglédnost, daljnoglédno razmérje, razglèd.
perſpectiviſch daljnogléděn, perspektívěn. [*pl.*
Pertinentien *pl.* pripádki, pritiklíne
Perücke *f.* vlasúlja, baróka.
Perückenmacher *m.* vlasúljar, barókar, izdelovátelj vlasúlj.
Peſſimismus *m.* črnovídnost, temnoglédost, pesimizém.
Peſſimiſt *m.* črnovídec, temnoglédec, pesimíst.
peſſimiſtiſch črnoglèd, pesimístičěn.
Peſt *f.* kuga; Peſt- kužni; zarádi kuge; Peſtvorſchrift predpis zarádi kuge.
peſtartig kužěn; nalezljiv.
Peſtbeule *f.* kužna bula, dimljáča, odímalka.
Peſtgeruch *m.* kužni smrad. [hiša.
Peſthaus *n.* bólnica za kužne, kužna
Peſtilenz *f.* ſ. Peſt.
peſtkrank na kugi bolěn, kužěn.
Peſtwurz *f. (Petasites officin.)* repúh.
Petarde *f.* petárda.
Petent *m.* prosítelj, petént. [lec.
Petersblume *f. (Melampyrum)* črní-
Peterſilie *f.* peteršílj, péršun.
Peterspfennig *m.* pápežev denár, daróvi za sv. očéta.
Petit, =ſchrift *f.* drobni tisk, drobna pisáva.
Petition *f.* prošnja, petícija.

Petrefact *m. n.* okamenína.
Petroleum *n.* kámeno olje, petrólej, (kapúr).
Petſchaft *n.* pečát, pečátnik.
petſchieren pečátiti; zapečátiti.
Petſchierſtöckel *n.* pečátnik.
Petſchierwachs *n.* pečátni vosék.
Pfad *m.* stezà, pot, tir; *dem.* stezíca.
pfadlos brez steze, brezpótën.
Pfaffe *m.* far, pòp; **Pfaffen-** farski, popóvski.
Pfaffenbaum *m. (Evonymus)* kápičevje, farske kápice *pl.*, (kozji presnèc [presencà]).
Pfaffenthum *n.* farstvo, popóvstvo.
pfäffiſch farski, popóvski.
Pfahl *m.* kòl, ólih; *dem.* koléc, kolíč, kolíček; *coll.* kolje.
Pfahlbau *m.*, **Pfahlbaute** *f.* stavba —, zgradba na koléh, mostíšče. [most.
Pfahlbrücke *f.* most na koléh, leséni
pfählen s koli gradíti, kole zasájati, — zabíjati; s koli ogradíti, obkóliti, nakóliti, kole zabíti (-bíjem), kole zasadíti; s koljem ográjati; (auf einen Pfahl ſpießen) na kol nabósti (-bódem), — nasadíti, — natekníti (-táknem); *impf.* nabádati, natíkati (na kol).
Pfahlgraben *m.* obkóljeni jarék, ròv.
Pfahlramme *f.* ovën.
Pfahlrohr *n. (Arundo donax)* tresíka, trsteníka.
Pfahlwerk *n.* kolje, koli *pl.*
Pfahlwurm *m.* živi sveder.
Pfahlwurzel *f.* srčna korenína.
Pfaidler *m.* platnár, prodajávec prténe robe, — prteníne.
Pfalz *f.* paláča, dvòr; (Gebiet) palatínstvo.
Pfalzgraf *m.* nadvórnik, palatín.
pfalzgräflich nadvórniški, palatínski.
Pfalzgrafſchaft *f.* nadvórništvo, palatínstvo.
Pfand *n.* zastáva, zastavílo, zálog; (gerichtl. —) zarúbljeno blagó; zum — geben zastáviti, v zastávo dati, založíti; ein — einlöſen zastávo rèšiti, zálog odkúpiti; ein — verfallen laſſen zálog izgubíti, zastáve ne odkúpiti; **Pfand-** zastávni, zalóžni.
Pfandauslöſung *f.* rešítev zastáve, odkúp zalóga.
pfändbar rubljìv, zarubljìv, zarúbën.
Pfandbeſitz *m.* posést (-i) zastáve.
Pfandbeſtellung *f.* zastávba, zastavodája.
Pfandbeſtellungsurkunde *f.* zastavodájna listína.
Pfandbrief *m.* zastávni list, zastávno pismo, zastávnica. [ljenec.
Pfandbürge *m.* (Geiſel) talnik, zastáv-
Pfandcapital *n.* zastávna glávnica.
pfänden rúbiti; zarúbiti, v zastávo vzeti (vzamem).
Pfänden *n.* rúbljenje, rubítev, rubež, rubéžen (-i).
Pfänder *m.* rubítelj, rubnik; (Feldhüter) polják, poljski čuvàj, podár.
Pfänderſpiel *n.* igra v zastáve, igra na zalóge.
Pfandgeber *m.* zastavljávec, zastávnik, zastavodájnik.
Pfandgläubiger *m.* upnik na zastávo, zastávni upnik.
Pfandhaus *n.* zastavljálnica.
Pfandinhaber *m.* imétnik zastáve.
Pfandleihanſtalt *f.* ſ. Pfandhaus. [ca.
Pfandleihbuch *n.* knjiga zastavljálni-
Pfandleihe *f.* posojílo na zastávo.
Pfandleiher *m.* posojevávec na zastáve, zastávar.
Pfandnehmer *m.* prejémnik zastáve, zastavojémnik.
Pfandrecht *n.* (objectiv) zastávno pravo; (ſubjectiv) zastávna pravica.
pfandrechtlich zastavnopráven.
Pfandrechtseintragung *f.* vpis zastávne pravíce, vknjížba zastávne pravíce.
Pfandſchein *m.* ſ. Pfandbrief. [nína.
Pfandſchilling *m.* zastávščina, odkup-
Pfandſchuldner *m.* zastávni dolžník.
Pfandſtück *n.* zastávljena —, zarúbljena reč (-i).
Pfandübertragungsurkunde *f.* listína o prenósu zastáve.
Pfändung *f.* rúbljenje, rubílo, rubítev, rubež, rubéžen (-i), zarubítev; (Object) zarúbljeno blagó, zarubnína.
Pfändungsbewilligung *f.* dovolítev rúbljenja.
Pfändungsgeld *n.* rubežnína.
Pfändungskoſten *pl.* rúbežni stroški *pl.*, rubílni stroški *pl.*
Pfändungsrecht *n.* pravica do rubéžni.

Pfändungstage *f.* rubežnína, rubnína.
Pfändungsverzeichnis *n.* rubílni zapísnik, zaznámek zarúbljenih rečí.
Pfandverschreibung *f.* zastávni zapis, zastávno pismo.
Pfandvertrag *m.* zastávna pogódba.
pfandweise *adv.* zastávno, v zastávi; kot zastávo.
Pfanne *f.* ponèv, ponva; *dem.* pónevca, pónvica; (Zünd—) prašnica; (Dach— = Hohlziegel) žlebnik, koréc.
Pfannenkuchen *m.* cvrtnják, pónvič-nik.
Pfannenschmied *m.* ponvár.
Pfarr- župni, župnijski, farni.
Pfarramt *n.* župnijski —, župni —, farni urád.
Pfarrbenefícium *n.* župnikovi dohódki *pl.*, župnína.
Pfarrbezirk *m.* župnijski okràj, fara, župnija. [(-i).
Pfarrdorf *n.* župnijska —, farna vas
Pfarre *f.* župnija, fara, duhovnija.
Pfarrer *m.* župnik, (fájmoštèr, plebánuš).
Pfarrgemeinde *f.* župnija, fara.
Pfarrhaus *n.* župnijska hiša, župníšče, (farovž).
Pfarrkind *n.* župljàn, (faràn, fárman).
Pfarrkirche *f.* župna —, farna cerkèv.
Pfarrleute *pl.* župljáni *pl.*, (fármani).
Pfarrsiegel *n.* župni —, farni pečát.
Pfarrsprengel *m.* župnijski okràj, župnija, fara; in unserem — pod našim zvonom.
Pfarrwiese *f.* župnijski —, fárovški travnik.
Pfarrzehent, Pfarrzehnt *m.* župna —, farna desetína, bira.
Pfau *m.* pav; **Pfauen-** pavov, pavji.
pfauchen píhati, púhati.
pfauenartig pávast.
Pfauenauge *n.* pavlínček.
Pfauenhenne *f.* pavíca, pávovka.
Pfeffer *m.* popèr; spanischer — turški popèr, páprika; (gestoßener —) stolčen —, semlét popèr, (štúpa).
Pfefferbrot *n.* poprnják.
Pfefferbüchse *f.* poprnica, štúpnica.
Pfefferkorn *n.* póprovo zrno, — zrnce.
Pfefferkraut *n.* ſ. Saturei.
Pfefferkuchen *m.* poprník, poprnják, mali kruhèk; **-bäcker** *m.* poprnjákar.
Pfefferminze *f.* *(Mentha piperita)* póprova meta.
pfeffern póprati, s poprom potrésati, štúpati; opóprati, s poprom potrésti, poštúpati. [síčica.
Pfefferschwamm *m.* *(Cantharellus)* li-
Pfefferstoff *m.* poprovína. [věc.
Pfefferstrauch *m.* poprov grm, póprovec.
Pfeifchen *n.* piščálka; pípica, lúlica, (fajfica).
Pfeife *f.* piščál (-i), svirálo; **žvižgálo**; (Dampf—) parno žvižgálo; (Tabak—) pipa, lula, čedra, vivčèk, (fajfa).
pfeifen žvižgati, zvízdati; **zažvížgati**; (an den Fingern) brlízgati; **zabrlízgati**, zabrlízniti; (auf der Flöte) **piskati**, svírati, žvižgljáti; (von den Vögeln) gostoléti (-ím), žvrgoléti.
Pfeifen *n.* **piskanje**, **žvižganje**
Pfeifenbrenner *m.* pipar, lular. [li.
Pfeifenkern *m.* pisk, pilék, čèp v piščá-
Pfeifenrohr *n.* cev (-i), cevka, tulèc.
Pfeifer *m.* piskávec, piskáč, sviráč; (mit dem Munde) žvížgavec, žvižgáč.
Pfeil *m.* puščica, strela, strelica.
pfeilartig puščícast, strelícast.
Pfeilbogen *m.* lok.
Pfeiler *m.* slop, stebèr, opóra; (Thürpfosten) podbój.
pfeilförmig puščícast, strelast.
Pfeilhöhe *f.* (beim Gewölbe) oblóčna višína.
Pfeilnaht *f.* strelni —, temeníčni šèv.
pfeilschnell hitèr kakor strela.
Pfeilschütze *m.* lokostrélec, streléc.
Pfennig *m.* vinar, belič; **-fuchser** *m.* stiskáč, skopúh, (pilákar).
Pferch *m.* (Gehege) obór, pleténa ográda, tamar; (Viehmist) govno, gnoj.
pferchen tamáriti, obóre stáviti; gnojíti; (zusammendrängen) segnáti (-žénem), stláčiti.
Pferd *n.* kònj; *dem.* konjič, konjíček; aufs — steigen konja zasésti (-sédem), — zajézditi, na konja sesti; vom — steigen razsésti, razjáhati, s konja stópiti; elendes — kleka, kljusa, kljuse (-eta); Mutter— kobíla; schwarzes — vranec; weißes — belec; graues — sivec, serec; braunes — rjávec, kostánjevec; falbes — plavec; maus-(asch)farbenes — miško; unverschnitte-

neš — žrebčc, pastúh; verſchnittenes — rézaneč, skópljeneč; Pferde- konjski.

Pferdearbeit *f.* delo s konji; *fig.* konjsko delo, težko delo.

Pferdearzt *m.* konjski zdravník.

Pferdeaſſentierung *f.* konjski nabòr.

Pferdebeſchlag *m.* kovánje —, podkovánje konj.

Pferdebürſte *f.* konjska ščet (-f), konjska krtáča.

Pferdedecke *f.* konjska plahta, čabráka.

Pferdedieb *m.* konjski tat.

Pferdefleiſch *n.* konjsko mesó, konjína.

Pferdefliege *f.* konjska (podrépna) muha, podrépnica.

Pferdefohlen *n.* žrebè (-éta), žrebíček.

Pferdegeſchirr *n.* konjska opráva.

Pferdegewieher *n.* konjsko rezgetánje, — hrzanje.

Pferdegurt *m.* podpróga, podpròg, podpás.

Pferdehaar *n.* konjska dlaka; (am Halſe) griva; (im Schweife) žíma.

Pferdehandel *m.* trgovína s konji, konjárstvo; den — betreiben s konji trȥiti, konjáriti.

pferdehären žimnat, žiměn.

Pferdehaut *f.* konjevína, konjína.

Pferdehirt *m.* konjski pastír, konjár.

Pferdehuf *m.* konjsko kopíto.

Pferdeknecht *m.* konjski hlapěc, konjár, konjúh.

Pferdekraft *f.* konjska moč (-í), konjska sila. [(-i).

Pferdekrankheit *f.* konjska bolézen

Pferdeleine *f.* vajet, povódec, vojka.

Pferdemähne *f.* konjska griva.

Pferdemarkt *m.* konjski semènj, — sejěm; (Platz) konjsko sejmíšče.

Pferdemiȥe *f.* konjska meta.

Pferdemiſt *m.* konjščak, konjski gnoj.

Pferderennen *n.* konjski dir; (Wettſtreit) konjska dirka.

Pferdeſattel *m.* (konjsko) sedlo.

Pferdeſchinder *m.* konjedérec.

Pferdeſchlag *m.* konjsko pléme (-éna).

Pferdeſchwanȥ *m.* konjski rep.

Pferdeſchwemme *f.* kópanje konj, konjska kopel (-i).

Pferdeſtall *m.* konjúšnica, konják, konjski hlev. [río.

Pferdetränke *f.* konjsko pojílo, — ko-

Pferdeȥucht *f.* konjeréja, konjárstvo.

Pferdeȥuchtsgeſellſchaft *f.* konjerójska družba.

Pfiff *m.* žvižg; (mit der Pfeife) pisk; einen — thun zažvížgati, zabrlízgati, zapískati.

Pfifferling *m.* lisíčica; keinen — wert ne píškavega oréha vreděn, ne cempéra vreděn.

pfiffig premetèn, prebrísan, prekánjen, presnét, zvijáčen.

Pfiffigkeit *f.* premeténost, zvijáčnost, prebrísanost.

Pfiffikus *m.* premeténec, prekánjeneč, zvíta buča, zvitorépec.

Pfingſt- binkoštni.

Pfingſtblume *f.* *(Paeonia)* potónika.

Pfingſten *pl.* Dúhovo (-ega), Binkošti *pl. f.*

Pfingſtfeiertag *m.* binkoštni praznik.

Pfirſich *m.* breskèv, breskva; (Kerngeher) kálanka, krojenica, (platenica); (Härtling) kostenica, koščenica; **Pfirſich-** breskov.

Pfirſichbaum *m.* bréskovo drevó (-ésa), breskèv, breskva.

Pfirſichblüte *f.* breskov cvet.

Pfirſichkern *m.* bréskova koščica.

Pflänȥchen *n.* rastlínica; (Setzling) sajenica, sadika, présad.

Pflanȥe *f.* rastlína, zel (-í), zélišče; *coll.* rastlínje, rastlínstvo, bilje, zelínje; (von ſelbſt gewachſen) samorásla zel, samosévka; einjährige — enolétnica; perennierende — večlétnica; ȥweiſamenlappige — dvokalíčnica; **Pflanȥen-** rastlínski, zélišèni.

pflanȥen saditi; v-, u-, zasaditi; *impf.* v-, zasájati. [míja.

Pflanȥenanatomie *f.* rastlínska anato-

Pflanȥenbeet *n.* greda, gredica, presádnik.

Pflanȥenbeſchreibung *f.* rastlinopis, rastlinopísje.

Pflanȥenbuch *n.* rastlínska —, rastlinoznánska knjiga.

Pflanȥenchemie *f.* rastlínska kemíja.

Pflanȥeneſſer *m.* rastlinojédec.

Pflanȥenforſcher *m.* rastlinoslóvec, rastlinoznánec, rastlínar.

pflanȥenfreſſend rastlinojéden; —es Thier rastlinojédka.

Pflanzengeographie *f.* rastlínski zemljepis, rastlínska geografija.
Pflanzengift *n.* rastlínski strup.
Pflanzenkunde *f.* rastlinoslóvje, rastlinoznánstvo.
Pflanzenlaus *f.* zelna —, rastlínska ùš (-š).
Pflanzenleben *n.* rastlínsko življénje.
Pflanzenlehre *f.* rastlinoznánstvo, botánika.
Pflanzenreich *n.* rastlínstvo.
pflanzenreich bogàt rastlín, biljevít.
Pflanzensaft *m.* rastlínski sok.
Pflanzenversteinerung *f.* okamenéla rastlína, rastlínska okamenína.
Pflanzer *m.* sadítelj, zasajávec, sadník; (Colonist) naséljenec, nasélnik.
Pflanzerin *f.* sadíteljica, zasajávka; (Colonistin) nasélnica.
Pflanzgarten *m.* sadílnica, sadíšče; presádnik; (für Bäume) drevésnica.
Pflänzling *m.* divják, presad.
Pflanzschule *f.* sadílnica, sadnica, sadíšče; ſ. Pflanzgarten.
Pflanzstadt *f.* naselbína.
Pflanzung *f.* (das Pflanzen) sadítev, sajénje, zasájanje; (Colonie) naselbína, naselítev, selo.
Pflaster *n.* oblíž, prilépek, oblága; (Estrich) tlàk, kamenita tlà *pl.*, pomóst.
Pflasterer *m.* pokládavec kamenítih tal, tlakar.
Pflastergeld *n.* tlakovína.
Pflasterkäfer *m.* španska muha, prišcnják.
Pflastermaut *f.* ſ. Pflastergeld.
pflastern prilepíti oblíž, oblížati; (die Straße —) tlak délati, — pokládati, tlákati; poškrílati, potlákati.
Pflasterramme *f.* tlákarski zabijáč, tlákarski bàt.
Pflasterstein *m.* kamen za tlàk, ploča.
Pflastertreter *m.* postopáč, pohajkovávec, pohajáč.
Pflasterung *f.* pokládanje tlaka, tlakovánje, potlakovánje.
Pflaume *f.* sliva; (Zwetſchke) češplja; **Pflaumen-** slivov, češpljev.
Pflaumenbaum *m.* ſ. Pflaume.
Pflaumengarten *m.* slivnjak.
Pflaumenhändler *m.* slivar, češpljev prekúpec, trgóvec s slivami.
Pflaumenholz *n.* slívovina, češpljevina, slivov les.
Pflaumenkern *m.* slívova koščica, češpljeva pečka.
Pflaumenmus *n.* češpljevec, češpljeva (slívova) čežána.
Pflaumkuchen *m.* češpljeva (slívova) potica, slívovnik.
Pflege *f.* skrb (-i), oskrba, oskrbovánje, gojítev, varstvo; (Erziehung) odgója, vzgója, vzréja; (— des Kranken) postrežba; (— der Künſte und Wiſſenſchaften) gojítev —, negovánje (ved in umétnosti).
pflegebefohlen skrbi izročèn, v varstvo prepuščèn.
Pflegebefohlene *m.* oskrbovánec, gojénec, várovanec; *f.* oskrbovánka, várovanka, gojénka.
Pflegeeltern *pl.* krušni stárši *pl.*, hranítelji *pl.*, redníki *pl.*
Pflegegericht *n.* várstveno sodíšče.
Pflegekind *n.* rejénec, rejénček; (weibl.) rejénka.
Pflegekoſten *pl.* stroški za rejo, rejnína, réjščina.
pflegelos brez postrežbe. [(mátere).
Pflegemutter *f.* redníca, krušna mati
pflegen skrbéti za kaj, na skrbi iméti (imám), pod varstvom iméti; (verwalten) oskrbovati, upráviati; (den Kranken) streči (strežem); (zärtlich) negovati; (erziehen) rediti, gojiti; izrediti, odgojiti; (das Vieh) vardévati, opráviati; (cultivieren) gojiti, negovati, míkati, líkati; (gewohnt ſein) navádo iméti, navájen biti (sem); (gewöhnl. mittelſt der iterat. und frequent. Verba oder mittelſt des adverbiellen navádno oder rad, z. B.: ich pflege zu tragen nosim, nosévam; ich pflege zu gehen hodim, hodévam; ich pflege früh aufzuſtehen navádno zgodaj vstanem, zgodaj vstajam; er pflegt lange zu ſchlafen rad dolgo spi); Rath — posvétovati se; der Ruhe — počívati; Umgang — občeváti, pečáti se, pajdášiti se, družiti se s kom; Unterhandlungen — pogájati se, dogovárjati se; Verhandlungen — razpráviati, obravnávati; eine Amtshandlung — vršiti urádno opravílo.

Pfleger *m.* skrbník, varih; strežnik, strežáj; uprávnik, oskrbník; gojítelj, negovátelj.

Pflegerin *f.* oskrbnica, stréžnica, strežájka; gojíteljica.

Pflegeſohn *m.* rejénec, rejénček, hránjenec.

Pflegetochter *f.* rejénka, hránjenka.

Pflegevater *m.* redník, krušni oče (-ta), hranítelj.

pflęglich *adv.* kakor dobro oskrbovánje zahtéva, skrbno.

Pflegling *m.* ſ. Pflegekind.

pflęglos brez oskrbe, zanemárjen.

Pflegſchaft *f.* varstvo, skrbstvo.

pflegſchaftlich varstven, skrbstven.

Pflegſchaftsbehörde *f.* várstvena oblást (-i).

Pflicht *f.* dolžnóst, obvéznost; (Abgabe) dávščina; **Pflicht-** dolžnóstni, po dolžnósti.

pflichtbefliſſen, pflichteifrig vnet za svoje dolžnósti, goréč v izpolnjevánju dolžnósti, prizadévən, skrbən, vestən.

Pflichtbruch *m.* prekršék, prekršítev dolžnósti.

Pflichteifer *m.* goréčnost v izpolnjevánju dolžnósti.

Pflichterfüllung *f.* izpolnjevánje dolžnósti.

Pflichtexemplar *n.* dolžni iztísk, dolžnóstni izvòd.

pflichtfrei pròst dolžnósti, oproščən —, pròst dávščine, pròst tlake, neobdáčen.

Pflichtgebot *n.* zapóved dolžnósti, velévanje dolžnósti.

Pflichtgefühl *n.* čut dolžnósti.

pflichtig dolžən, obvézan; podlóžən.

Pflichtleiſtung *f.* izpolnítev dolžnósti.

pflichtmäßig po dolžnósti, dolžnósti primérən, dolžnóstən, dólžən.

pflichtſchuldig dolžən; *adv.* po dolžnósti.

Pflichttheil *m. n.* dolžni delež, pripadajóči del.

pflichttreu zvest v izvrševánju dolžnósti, vestən.

Pflichttreue *f.* zvesto izpolnjevánje dolžnósti.

pflichtvergeſſen nemárən v izvrševánju dolžnósti, dolžnósti zanemarjajòč; malovéstən.

Pflichtvergeſſenheit *f.* zanemárjanje dolžnósti; brezvéstnost.

Pflichtverletzung *f.* prekršék, prestópek, prelomítev dolžnósti.

pflichtwidrig *adi.* dolžnósti nasprótən, dolžnósti protivən; *adv.* proti dolžnósti, zoper dolžnóst.

Pflock *m.* čòk, panj, trkəlj, klìn.

pflöcken na-, prikólčiti, zaklíniti.

pflücken trgati, brati (berem), nabírati; u-, natfgati, nabráti; (rupfen) púliti, pípati (pipam, pipljem), rváti (rujem), skubsti (skubem); izpúliti, izpípati, iz-, porváti, oskúbsti.

Pflücker *m.* trgávec, trgáč; (Rupfer) pulívec, pulež, skubéc.

Pflückſalat *m.* trébljenka, berívka.

Pflug *m.* plug, orálo, orálno drevó (-ésa); daß iſt meine Egge u. — to me preživí, s tem se živím; **Pflug-** plužni, orálni.

Pflugbalken, **Pflugbaum** *m.* gredélj.

pflügbar orən.

Pflugeiſen *n.* čŕtalo.

pflügen oráti (orjem), plúžiti; raz-, preoráti, zoráti.

Pflügen *n.* oránje, orál (-i).

Pflüger *m.* oratár, oráč, oratáj, ratár.

Pfluggeſtell *n.* kristan.

Pflughaupt *n.* oplàz, plaz.

Pflughebre *f.* obračílo.

Pflugkrümme *f.* ročíca.

Pflugland *n.* orna zemlja, orníca.

Pflugmeſſer *n.* čŕtalo.

Pflugnarbe *f.* klešče *pl.*; die — halten klešče držáti, kleščáriti.

Pflugrad *n.* plužno kolésce, plužno kolce, plužno; die Pflugräder kolca *pl.*, plužna *pl.*, plužne *pl.*, plúžnice *pl.*

Pflugreute *f.* otka, vrkla.

Pflugſchar *f.* lémež, ralo.

Pflugſcharbein *n.* ralo.

Pflugſcharre *f.* ſ. Pflugreute.

Pflugſchleife *f.* podvóra.

Pflugſterze *f.* ročíca, ročáj.

Pflugſtöckchen *n.* kozólec, kozélc.

Pflugſtürze *f.* ſ. Pflugſterze.

Pflugvieh *n.* plužna živína, svež (-i).

Pflugwende *f.* obračílo; vzáre *pl.*, vzvráti *f. pl.*, vzvrátnik, vzvratnica.

Pflugzeit *f.* čas (doba) oránja, oránje.

Pfortader *f.* vrátnica.

Pförtchen *n.* vrátca *pl.*, dúrce *pl.*
Pforte *f.* vrata *pl.*, duri *pl.*; die ottomaniſche — visóka porta; **Pfortenvratni.**
Pförtner *m.* vratár; (*anat.*) desno ustje želódčevo, vratár; =in *f.* vratarica.
Pfoſten *m.* podbój; (Pfeiler) stebêr.
Pfötchen *n.* šápica, táčica.
Pfote *f.* šapa, taca.
Pfriem *m.*, **Pfrieme** *f.*, **Pfriemen** *m.* šilo, bodílo; (ſpitzig zulaufendes Stück Feldes) zaklínêk, rep; *(Spartium)* žukva.
pfriemenförmig šílast, klínast.
Pfriemengras *n. (Stipa)* bódalica; federiges — *(Stipa pennata)* kovílje, bálovina, perésasta bódalica.
Pfropf, Pfropfen *m.* (Stöpſel) zamášek, čêp, zátič, zatíka, zamàh, zátik.
pfropfen (ſtopfen) gátiti, mašíti, phati, žókati; nagátiti, namašíti, napháti, natfcati, natlačiti, nažókati; die Fläſche — zamašíti, začépiti; (Bäume veredeln) cépiti; in den Spalt — cépiti v skląd; in die Kerbe — v zarézo ob. v žleb cépiti; in die Rinde — za kožo —, za skorjo —, za lub cépiti.
Pfropfen *n.* cépljenje, cepítêv; mašénje, mašítêv.
Pfropfer *m.* cepívêc; mašívêc.
Pfropfmeſſer *n.* cepílo, cepílnik, cepílni nôž.
Pfropfreis *n.* cep, cepíč, cepíka.
Pfropfwachs *n.* cepílni voseк. [je.
Pfropfwerkzeug *n.* cepílo, cepílno oród-
Pfropfzieher *m.* zatíčnik, odčépnik, čepovlêk, odmašílo.
Pfründe *f.* nadárbina, prebénda, duhovníja s stanovítnimi dohódki.
pfründen ustanovíti prebéndo, podelíti duhovníji dohódkov, založíti jo.
Pfründenertrag *m.* dohódki prebénde, prejémki iz nadárbine, nadárbinski prejémki *pl.*
Pfründner *m.* nadárbinar, prebendár, duhóvnik nadárbenik; preskrbovánêc, uživáč milostínje.
Pfuhl *m.* kal, kalúža, mlakúža, muža, mlaka, luža. [zglávje.
Pfühl *m. n.* blazína, zglavje, pod-
pfuhlen duh iméti (imám) po kalúži, po mlaki smrdéti (-ím).
pfuhlig kalúžen, mlakúžen.
Pfuhlſchnepfe *f.* kozíca.
pfui! *interi.* pêj (fêj), pêj te bodi!
Pfund *n.* fúnt; **Pfund-** funtni.
Pfundbirne *f.* fúntnica. [(sem).
pfunden fúnt téhtati, fúnt težêk biti
Pfünder *m.* funtnik, fúnt težêk.
Pfundgewicht *n.* funtna teža.
pfündig funtên, fúnt težêk.
Pfundleder *n.* podplátno usnje, podplátnik, (funtno usnje, gropa).
pfundweiſe *adv.* na funte, po funtu.
pfuſchen brez znanja délati, šušmáriti, páčiti, krpúcati, skazo délati.
Pfuſcher *m.* šušmár, mojstêr-skaza, neizkúšenêc v rokodélstvu, neizúrjen samouk; (Curpfuſcher) mazáč, ozdravljúh, doktor-skaza.
Pfuſcherei *f.* šušmarija, šušmárstvo; izkvárjeno delo.
pfuſcherhaft šušmárski.
Pfuſcherin *f.* šušmarica; **mazáčka**, ozdravljúhinja.
Pfütze *f.* mlaka, mlakúža, luža, muža. kal, kalúža, lokva.
Pfützenwaſſer *n.* lúžnica, mlakúžnica, kalnica. [nat.
pfützig lužên, lužnat, kalúžen, kalúž-
Phaeton *m.* fáeton, lahka visóka kočija.
Phalanx *f.* vojni red starih Grkov, falánga.
Phanerogamen *pl.* cvetne rastlíne, vidnocvétke, javnocvétke.
Phänomen *n.* pojàv, prikàz, prikázêk, prikázen (-i), fenomén.
Phantaſie *f.* domišljija, domíselnost, domišljívost, umišljáva, obrazotvórnost; (mečta), fantazija; (Erdichtung) izmíslek, izmišljáva, umišljena reč (-í).
Phantaſiegebilde *n.* umíslek, izmíslek.
phantaſiereich domišljív, umišljív, žive domišljíje.
phantaſieren umíšljati si, sanjáriti; (irre reden) blesti (bledem), blázniti, zmédeno govoríti, fantazírati.
Phantasma *n.* privíd, prikázêk.
Phantaſt *m.* sanjár, sanjáč, sanjávêc, prenapétnež, fantást.
Phantaſterei *f.* sanjárstvo.
phantaſtiſch sanjárski, fantástičên.
Phantom *n.* privíd, privíděk, prikázêk.

Phariſäer *m.* farizéj, farizéjec, svetohlínec; *fig.* licemèr, licemérec, licemérnik.

phariſäiſch farizéjski, svetohlínski; licemérski.

Phariſäismus *m.* farizéjstvo, svetohlínstvo; licemérstvo.

Pharmaceut *m.* lekár, lekárnik, farmacévt.

pharmaceutiſch lekárski, lekárniški.

Pharmacie, Pharmaceutik *f.* lekárstvo, lekárništvo, farmacévtika, lekoslóvje.

Pharmakologie *f.* lekoznánstvo, zdraviloznánstvo, farmakologíja.

Pharmakopöe *f.* lekárniški pravílnik, farmakopéja.

Phaſe *f.* izpremémba svetlóbe; mena, izpreména; razvójna stopnja, doba, oblika.

Philanthrop *m.* človekoljùb, ljudomil.

Philanthropie *f.* človekoljúbje. [mil.

philanthropiſch človekoljúbən, ljudo-

philharmoniſch godboljúbən, glasboljúbən, filharmóničən.

Philiſter *m.* filístər, človek, omejèn v mišljénju in dejánju.

Philolog *m.* jezikoslóvec, jezikoznánec, filológ.

Philologie *f.* jezikoslóvje, jezikoznánstvo, filologíja.

philologiſch jezikoslóvən, jezikoznánski, filológski, filológičən.

Philoſoph *m.* modroslóvec, modroznánec, modriján, filozóf.

Philoſophie *f.* modroslóvje, modroznánstvo, filozofíja.

philoſophieren modrováti, umstvovati, filozofírati.

philoſophiſch modroslóvən, modroznánski, filozófski, filozófičən.

Phiole *f.* dolgovrátna sklenica, sklenica z ozkim grlom, (buča).

Phlegma *n.* lenokŕvnost, hladnokŕvnost, flegma.

Phlegmatiker *m.* lenokŕvnik, hladnokŕvnik, flegmátik.

phlegmatiſch lenokŕvən, hladnokŕvən, flegmátičən.

Phonetik *f.* glasoslóvje, glásništvo, fonétika.

phonetiſch glasoslóvən, fonétičən.

Phönix *m.* fenis, čudovíta bajna ptica.

Phosphor *m.* fosfor; **Phosphor-** fósforni, fósforov.

Phosphoreſcenz *f.* svetlíkanje, fosforescénca.

phosphoreſcieren svetlíkati se, fosforescírati.

Phosphorſäure *f.* fósforova kislína.

Photograph *m.* svetlopísec, fotográf.

Photographie *f.* svetlopis, fotografíja.

photographiſch svetlopísən, fotográfičən.

Photometer *n. m.* svetlomèr, svitomèr, fotométər.

Phraſe *f.* reklo, recílo, fraza; *fig.* prazna beséda, puhloslóvje.

Phraſendreſcher *m.* puhloslóvec, čeljustáč, čvekáč.

Phraſendreſcherei *f.* prazno besedíčenje, puhloslóvje, čeljustánje.

Phraſeologie *f.* nauk o frazah, — recílih, zbirka fraz, frazeologíja.

phraſeologiſch frazeológski, frazeológičən.

Phyſicus *m.* politični zdravník, fízik.

Phyſik *f.* prirodoslóvje, prirodoznánstvo, fízika.

phyſikaliſch prirodoslóvən, fizikálən.

Phyſikat *n.* služba političnega zdravníka, fizikát.

Phyſiker *m.* prirodoslóvec, fízik.

Phyſiognom *m.* licoslóvec, fiziognóm.

Phyſiognomie *f.* lice, obràz, fiziognomíja.

Phyſiognomik *f.* liceslóvje, obrazoznánstvo, fiziognómika.

phyſiognomiſch liceslóvən, obrazoznánski, fiziognómičən.

Phyſiolog *m.* životoslóvec, fiziológ.

Phyſiologie *f.* životoslóvje, fiziologíja.

phyſiologiſch životoslóvən, fiziológičən, fiziológski.

phyſiſch narávən, priróden, natúrən, prirodoslóvən, prirodoznánski, fízičən, fízični; —e Großjährigkeit narávna —, prava polnolétnost; —e Kraft telésna moč (-ſ); —e Beſchaffenheit telésna kakóvost.

Phytograph *m.* rastlinopísec, fitográf.

Phytographie *f.* rastlinopísje, biljepis, fitografíja.

Phytolithen *pl.* rastlínske okameníne, okamenéle rastlíne *pl.*

piano *adv.* lahno, poláhno, lagáno, piáno. [fórte.

Pianoforte *n.* klavír, glasovír, piano-

Piarist *m.* piarist.

Piaster *m.* piástər.

pichen smoliti; zasmoliti, s smolo zamázati (-mážem).

Pick *m.* pik, kěc (kecà).

Picke *f.* trnokòp, kràmp, motíka, cepín, pikón.

Pickelhäring, Pickelhering *m.* slaník; *fig.* šaljívec, glumáč, pavlíha, smešnik.

Pickelhaube *f.* čelada, pikáča.

picken kljúniti, kávsniti; *impf.* kljuváti (kljuvam, kljujem), kávsati, s kljunom píkati.

Pickling *m.* slaník.

Picknick *m. n.* skladna gostíja, skupni obèd, pikník.

Piece *f.* točka, komád. [vȇk.

Piedestal *n.* stojálo, podnóžje, podstáp

Piep! *interj.* piv, čív, čívk, plt!

Piep *m.* čívk; einen — hören lassen čívkniti, začívkati.

piepen, piepsen čívkati, čivkljáti.

Piephahn *m.* petelínček; (weinerliches Kind) nérga, cmérda.

Piephuhn *n.* puta, cipa.

Pietät *f.* pobóžnost, ljubézən (-i), vdánost, spoštovánje, pietéta.

Pietismus *m.* pobóžnost, pobožnjáštvo, pietízəm. [tíst.

Pietist *m.* pobóžnež, pobožnják, pie-

Piff, paff! *interj.* pik, pòk!

Pigment *n.* barvílo.

Pik *m.* gorski vrhúnec; (im Kartenspiel) zelje, pik; mŕžnja; einen — auf jmdn. haben jezo (piko) iméti (imám) na koga, gorȇk biti (sem) komú.

pikant rezȇk, rezȇn, ostȇr, pikántən; dražljiv, zbadljiv, dovtípən.

Pikanterie *f.* píkanje, zbádanje; zbadljívost, pikántnost.

Pike *f.* kopjé, súlica, drog; von der — auf (an) od najnížje stópnje, prav od začétka, od prostáka.

Pikenträger *m.* kopjaník, súličnik.

Pikett *n.* pikét, vojna straža; igra s kvártami.

pikieren píkati, zbádati, drážiti; sích auf etwas — v glavo si vbíti kaj.

pikiert u-, razžáljen; — sein zamériti.

Pilaster *m.* stebȇr, stolp.

Pilger *m.* potnik, popótnik; (Wallfahrer) romar, božjepótnik; **Pilger**rómarski, božjepótni.

Pilgerfahrt *f.* rómanje, božja pot (-i).

Pilgerhaus *n.* rómarska híša, prenočevalíšče božjepótnikov, rómarska prenočeválnica.

Pilgerin *f.* popótnica; rómarica, božjepótnica.

Pilgerkleid *n.* rómarska obléka, popótna opráva.

pilgern popotovati, potovati; (wallfahrten) rómati, na božjo pot iti (grem), — hodíti.

Pilgerschaft *f.* popotovánje; (Wallfahrt) rómanje, božja pot (-i).

Pilgersmann *m.* romar, božjepótnik.

Pilgerstab *m.* rómarska pálica.

Pilgertasche *f.* popótna torba, rómarska bisága.

Pilgrim *m.* j. **Pilgersmann.**

Pille *f.* svàljek, króglica, **svàljȇk.**

Pilot *m.* privódnik, ladjevódec, pilót.

Pilote *f.* hlod, kòl.

Pilz *m.* glíva, glibánja, goba.

pilzartig glívast, gobast.

Pilzling *m.* užítni gobàn, jur.

Pimpernuss *f.* klokȇc, kločȇk, soděl; **=strauch** *m.* kločíčevje, klokčevína, kločíčevec, mešíčina.

Pimpinelle *f.* bedrénec, žlahtnik; janež; grížnica. [vín.

Pinguin *m.* tolščák, tólstnica, ping-

Pinie, Piniole *f.* pínija, pážulȇk; (Frucht) pinéla, pinijóla.

Pinne *f.* cvèk, klin, kliněc; perót (-i).

Pinsel *m.* čopíč, kist; (einfältiger Mensch) tepec, bebec, prismóda.

Pinselei *f.* mazanína, mázanje.

pinselförmig čopíčast.

pinseln s čopíčem mázati (mážem).

Pinselschimmel *m.* čopíčasta plesȇn (-i).

Pinselstrich *m.* potéza s čopíčem.

Pinte *f.* pinta.

Pinzette *f.* pincéta, ranocélniške klȇščice, ščepec.

Pionier *m.* okópnik, rovokòp, pionír; **Pionier-** okópniški, pionírski.

Pioniercorps *n.* okópniški —, pionírski oddélek, okópniki *pl.*, pionírji *pl.*, rovokópi *pl.*

Pips *m.* pika; den — reißen piko dréti (dérem).

Pirat *m.* gusár, korzár, morski ropar.

Piratenſchiff *n.* gusárska —, róparska ládja.

Pirol *m.* volga, kobílar, štókavec.

Piſang *m.* rajska smókva, muza, banána.

Piſébau *m.* ílnato —, ílovnato zidánje.

piſpern šepetáti, šušljáti.

Piſſe *f.* scanje, scálnica, séč, mokrica.

piſſen scati (sčim, ščijem), mokríti; (in der Kinderſprache) cúrati; *pf.* poscáti se, uscáti se, pocúrati se; *iter.* poščívati se, uščívati se.

Piſſer *m.* uscanè (-éta), uscánec; =in *f.* uscánka, uscanéla, (ščijca).

Piſtacie *f.* smrdljíka; mrtvíka, mastík.

Piſtill *n.* *(bot.)* plódnica, pestič.

Piſtole *f.* samokrès, pištóla.

Piſtolenſchuſs *m.* strel iz samokrésa.

pittoresk slikovít, živopísen.

Placat *n.* plakát, lepák, prilépek, na oglih prilepljéni razglàs.

Plache *f.* plahta, pregrinjálno platno.

placieren naméstiti, uméstiti, postáviti, položíti, nastániti; ſich — nastániti se, usésti (-sédem) se.

placken (plagen) pestíti, múčiti, zatírati, vícati, trpínčiti, stískati, tláčiti, treti (tarem); ſich — ubíjati se, gnati (ženem) se, vbádati se, trúditi se. múčiti se.

Plackerei *f.* nadlóga, stiska; otépanje, zatíranje; trud in vbádanje.

Plafond *m.* stròp; (Deckengemälde) nastrópno slíkanje.

Plage *f.* nadlóga, muka, težáva; nuja, stiska; šiba, kazèn (-i), uíma.

Plagegeiſt *m.* mučítelj, stiskávec, živa nadlóga, nadléžnik.

plagen múčiti, trápiti, vícati, nadlegováti, preglávico délati, pestíti, trpínčiti, zatírati, stískati, tláčiti, moríti; ſich — trúditi se, ubíjati se, vícati se, vbádati se, iméti (imám) preglávico.

Plager *m.* nadlegovávec, mučítelj, zatírátelj, stiskáč.

Plagge *f.* ruša, rúšina, drn; barsko mahóvje.

Plagiat *n.* pisáteljska tatvína, književna kraja, prepisovánje, plagiát.

Plagiator *m.* književni tat, prepisáč tujih proizvódov, prepisún, plagiátor.

Plaid *m. n.* ogrinjáča, ogrinjálka, plet.

plaidieren pred sodíščem obravnávati, pred sodníki razprávljati, — zagovárjati, — brániti.

Plaidoyer *n.* razpráva pred sodíščem, zagóvor.

Plan *m.* črtež, načŕt; osnóva, osnútek; krajepis; (Abſicht) naméra, nakána, naklèp; meine Pläne ſind geſcheitert izpodletélo mi je, naklépi so se mi razbíli; Pläne ſchmieden naklépe snovati, — kovati; (ebener Platz) ravníca, raván (ravní), planjáva.

plan rávèn, plan; *fig.* odpŕt, očítèn, jasèn.

planconcav ravnojámast.

planconver ravnoizbóčen.

planen (ebnen) izravnávati; izravnáti; (Pläne ſchmieden) naklépe snovati, namerávati.

Planet *m.* premíčnica, planét, zvezda obhódnica.

Planetenbahn *f.* pot premíčnic.

Planetenſyſtem *n.* sestáva premíčnic.

plangemäß po osnóvi, po načŕtu.

planieren ravnáti, gláditi; izravnáti, ugláditi, planírati.

Planiglob *m. n.* planiglób, póloblo pokázano na ravni ploskvi.

Planimetrie *f.* ploskvomérstvo, ploskvomérje, planimetrija.

Planke *f.* deskà, planka; (Bretterwand) paž, opáž, ográja iz desák.

plänkeln postreljávati, streljávkati, prestrélke délati, z raztrésenim streljánjem sovrážnika bégati.

Plänkeln *n.* postreljávanje, streljávkanje, prestrélki *pl.*, raztréseno streljánje.

Plankenreihe *f.* tinj, planke *pl.*

Plänkler *m.* streljávkar; *pl.* raztréseni strelci.

planlos brez načŕta, brez črteža; lahkomíseln, nepremíšljen.

Planloſigkeit *f.* ravnánje brez načŕta; lahkomíselnost, nepremíšljenost.

planmäßig premíšljen, preračúnjen; po osnóvi, po načŕtu.

Planmäßigkeit *f.* premíšljenost; delovánje po načŕtu.

Plantage *f.* naselbina z nasádi, plantáža.

Planzeichnen *n.* risanje črtežev.

Plapperer *m.* blebetávec, žlabudrálo.

plapperhaft blebetàv, žlabudràv, gobezdàv.

Plapperhaftigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, brbrávost.

Plappermaul *n.* brbráč, brbrálo, gobezdálo.

plappern blebetáti, žlabudráti, brbráti, čvekáti, klepetáti (-tám, klepétem), kvásiti.

Plärrauge *n.* krmežljávo ob. brljávo okó (očésa).

plärräugig krmežljàv, brljàv.

plärren vékati, dreti (derem) se, cmériti se, véčati (-ím).

Plärrmaul *n.* vekálo, vekavt, večáj; cmera, vekúlja.

Plastik *f.* kipotvórstvo, kipovítost, plástika.

plastisch kipotvórčn, kipovít, plástičen, plástiški.

Platane *f.* platan, platána.

Plateau *n.* gorska planóta, visóka raván (ravní).

Platin *n.* plátina.

platonisch platónski, platóničn.

plätschern pljúskati, čopotáti (po vodi); šumljáti, čopljáti, žuboríti; (vom Wein im Faſs) klómpati, klónkati.

platt *adi.* ploščàt, ploščnàt, ploščast; *fig.* prazčn, nizčk; —e Stirn nizko čelo; —e Wahrheit čista ob. gola resnica; —er Menſch prostàk, vsakdánjež, zaróbljenec; *adv.* narávnost, brez ovínkov.

plattdeutſch dolenjenémški.

plattdrücken splóščiti.

Platte *f.* plošča, plóščica, ploča; (Fläche) planóta, raván (-vní); (Glatze) pleša; (am Nagel) glava, glavica.

Plätte *f.* (plattes Boot) plítvica, brod, plav, splàv.

Plätteiſen *n.* gladež, likálo, likálnik.

plätten plóščiti; ravnáti; izravnáti; gláditi, líkati; pogláditi, izlíkati.

Plättenfahrer *m.* plavčc, plavíčar, brodník.

Plättenfahrt *f.* vožnja na plavu (s plavom).

Platterbſe *f.* (*Lathyrus*) čistnik, gra[hor.

platterdings *adv.* docéla, dodóbra, popólnoma, upràv.

Plattfiſch *m.* (*Pleuronectes*) ploča, kámbala.

Plattfuß *m.* ploščáti podplàt; (der Plattfüßige) ravnodílčc, ploskonóžčc.

plattfüßig ploskonòg, ploskonóžčn.

plattgedrückt splošččn, ploščàt.

Plattgerſte *f.* dvovŕstni ječmen, ječmen dvovŕstnik, dvorédnik, plošččc.

Plattheit *f.* ploščnátost, ploskóst; *fig.* preprostóst, nizkóst, prostáštvo; lauter —en ſprechen prostáško govoríti, vsakdánjega govorjénja biti (sem).

plattköpfig s ploščnátim kopítom, ploskokopítčn.

plattieren oplóčiti (z zlatom ali s srebrom); srebríti; posrebríti.

Plattkopf *m.* ploskoglávčc; *fig.* butčc, praznoglávčc, puhloglávčc, topoglávčc.

plattköpfig ploskoglàv; *fig.* butast, puhloglàv, topoglàv.

Plattnaſe *f.* ploščnáti nos, potláčeni nos.

Plattner *m.* ploščítelj; líkavčc, gladí[věc.

plattſchlagen plóščiti; splóščiti, razbliníti, stánjiti.

Plattſtein *m.* ploča, skrila; mit —en belegen poplóčiti.

Platz *m.* (Ort) mesto, kràj; (Raum) prostor; — finden zméstiti se, prostor dobíti; — machen umekníti (-máknem) se, prostor naredíti; *impf.* umíkati se, prostor délati; — gemacht! s poti! na stran! v kràj! umekníte se! — nehmen sesti (sedem), usésti se; nehmen Sie — izvolíte —, ráčite sesti; auf ſeinem — na svojem mestu; Markt— trg, sejmíšče, tríšče; Kampf— bojíšče; Tanz— plesíšče ɔc.; ein feſter — trdnjáva; fahler — goljáva; Platz- mestni.

platz! *interi.* plòsk, plèsk, trèsk!

Platzbüchſe *f.* pókalnica.

Plätzchen *n.* méstece, prostórčck.

Platzcommandant *m.* mestni povéljnik.

Platzcommando *n.* mestno povéljstvo.

platzen plóskniti, pléskniti, pljúsniti; *impf.* plóskati, čofotáti, pleskáti; (ins Waſſer) štrbúnkniti; (zerſpringen) razpóčiti, póčiti, raz-, pókniti, razletéti se, razpráti (-pórjem) se, régniti.

Platzer *m.* plòsk, plèsk; štrbúnk.

platzgreifen = Platz greifen polastíti se prostóra, ukoreníniti se, vgnézditi se; veljávo zadobíti, obveljáti, nastópiti.

Platzmajor *m.* mestni majór.

Platzpulver *n.* pokálni smodník.

Platzregen *m.* nalív, ploha.

Platztraite *f.* mestna menica.

Platzusance *f.* mestni običáj.

Plauderei *f.* blebetánje, žlabudránje, brbljánje, gobezdánje.

Plauderer *m.* blebetávec, žlabudrálo, jezičnik, brbljávec, čenča.

plauderhaft blebetàv, žlabudràv, jezičèn, brbljàv, čenčast.

Plauderhaftigkeit *f.* blebetávost, žlabudrávost, jezíčnost, čenčávost.

Plauderin *f.* blebetúlja, čenča, brbljávka.

plaudern blebetáti, čeljustáti, raglјáti, žlabudráti.

Plaudertasche *f.* blebetálo, raglja, klepétec, klepetúlja.

plauschen klepetáti (-ám, klepécem), česnáti, raglјáti, blebetáti, gobezdáti, brbljáti, kvasáti, čenčáti.

Plauscher *m.* ſ. Plauderer.

plausibel verjétèn, verodostójèn; hvalevréden, hvalèn.

Plebejer *m.* prosták, plebéjec.

plebejisch prostáški, prostonároden, plebéjski.

Plebs *f. m.* preprósto ljudstvo, nižji stanóvi, plebéjci *pl.* [*pl.*

Plejaden *pl.* gostosévci *pl.*, gostožírci

Plenarsenat *m.* polni senát, plenárni senát. [seja.

Plenarsitzung *f.* polna seja, plenárna

Plenarversammlung *f.* vélika skúpščina, občni —, véliki zbòr.

Plenipotenz *f.* neomejena moč (-í), polnomóčje.

Plenterhieb *m.* prebirálna sečnja, prebirálno sékanje, — izsekávanje.

plentern izsekávati, gozd prebírati, sékati les prebirálno (prebíroma).

Plenum *n.* skupni zbòr, celokúpnost.

Pleonasmus *m.* preobílica v besédah, pleonázem.

Pliuse *f.* mlinec, cvrtnják.

Plombe *f.* svinčéni zalívek, svinčéno mašílo, plomba; svinčéni pečát; mašílo votlih zob.

Plombenverſchluſs *m.* zapóra s svinčénim pečátom.

plombieren s svincem zalíti (-líjem), zasvínčiti; votle zobe s tvarino zagátiti, zadélati, plombírati.

plötzlich *adi.* nagèl, nenáden, nepričakován; *adv.* naglo, nanágloma, hípoma, na màh, máhoma, iznenáda, naénkrat, nenádoma, zdajci; als — kàr.

Pluderhoſen *pl.* široke hlače *pl.*, bregéše *pl.* [(sem).

pludern mahedráti, preohlápen biti

plump okórèn, neukrétèn, neródèn, neustórèn, odróčèn, nesprétèn, štorast, neotesán, štorkljast, zavaljèn, trlépèn.

Plumpe *m.* okórnež, štorkljež, neródnež, neukrétnež, neotesáněc, telebàn, trlèp; *f.* štorklja, neródnica, neotesánka.

plumpen pljúsniti, štrbúnkniti, telébniti; *impf.* pljúskati, štrbúnkati, telébati.

Plumpheit *f.* okórnost, neukrétnost, neródnost, nesprétnost, netrlépnost, neotesánost.

plumps! *interi.* pljùsk, štrbùnk!

Plumpſack *m.* robec v korobáč spletèn, korobáč iz zvite rute.

Plunder *m.* šara, starína, brkljarija, ropotija; cape, cunje *pl.*

Plünderer *m.* plenítelj, plenívec, ropar, grabežljívec.

plündern pleníti, rópati, grábiti; o-, popleníti, orópati, ugrábiti.

Plündern *n.* plenítev, rópanje.

Plünderung *f.* plenjénje, rópanje, plenítev, rop, grabež.

Plünderungsſucht *f.* ropaželjnost, grabežljívost.

plünderungsſüchtig ropaželjen, róparski, grabežljiv, grabljiv.

Plunze *f.* krváva klobása, krvavica, (múlica).

Plural *m.* množno števílo, množína.

Pluralität *f.* množnost, množtvo, večína, množína.

plus vèč.

Plus *n.* prebítek, preostánek. [vina.

Plüſch *m.* pliš, baršúnasta bombážе-

Plusquamperfect *n.* predpretékli čas, predpretéklost.

Pluviale *n.* véliki mašni plašč.

Pluzer *m.* buča, tikva.

Pneumatik *f.* pnevmátika, nauk o gíbanju vzdúha, — plinov.

Pöbel *m.* preprósti narod, nižje ljudstvo; (Gesindel) druhál (-i), (glota).

pöbelhaft prostáški; neolíkan, neotesán.

Pöbelhaftigkeit *f.* prostáštvo; neotesánost, neolíkanost.

Pöbelhaufe *m.* druhál (-i), (glota).

Pöbelherrſchaft *f.* druhálna vlada.

Pöbelſprache *f.* prostáški jezik, druhálska govorica.

Poche *f.* tolkáč, tolkálnica.

pochen tkati; biti (bijem), tolči (tolčem); razbíjati; potkati, potólči; auf etwas — ústiti se, košátiti se, šopíriti se, báhati, ponášati se s čim; junáčiti se; zanášati se na kaj; Erz — phati (pham, pšem), tolči, drobíti grúščati rudo.

Pocher *m.* (im Pochwerk) pháč, délavec v rúdniških stopah, pháveč.

Pochmühle *f.*, **Pochwerk** *n.* rúdniške stope *pl.*, phálnica, tolkálnica.

Pocke *f.* osépnica, koza, (runje *pl.*).

Pockengrube *f.* brazgotína od osépnic, pika, hrapa.

pockengrübig pikast, osépničast, kozàv.

Pockenimpfung *f.* stávljenje —, cépljenje koz, — osépnic.

Pockennarbe *f.* ſ. Pockengrube.

pockennarbig ſ. pockengrübig.

pockig osepničàv, kózičav.

poculieren popívati, pijáncevati.

Podagra *n.* protín, pútika, podgròm, kosteníca, pokóstnica, pódagra.

podagriſch protínast, podgrómast.

Podagriſt *m.* kostobólnik, kostobóljec, podagríst.

Podeſt *m.* preslédek na stopnícah.

Podium *n.* oder.

Poem *n.* pesém (-i).

Poeſie *f.* pésništvo, poezija.

Poet *m.* pesnik, poét.

Poetaſter *m.* pesmár, pévce (-eta), pesmárcek, poetástr.

Poeterei *f.* pesmárstvo, pesmárjenje.

Poetik *f.* nauk o pésništvu, pesmoslóvje, poétika.

Poetiker *m.* pesmoslóvec.

poetiſch pésniški, poétičen.

poetiſieren pesmi skládati, pésniti, pesmáriti, pesnikováti.

Pointe *f.* konica, ost (-i), ostrica, bodec, želo; *fig.* glavna misél (-i).

pointieren (einen Gedanken) poudáriti; *(mil.)* obrníti, nastáviti, napériti tòp.

Pokal *m.* kupa, véliki kozárec, čaša.

Pökel *m.* razsol, (salamórja, slanamúrja), slanica; **Pökel-** raz-, usoljèn.

Pökelfleiſch *n.* usoljéno meso.

Pökelhäring, Pökelhering *m.* slaník.

pökeln usolíti, razsolíti; v razsol dejáti (denem).

Pol *m.* tečáj, pol; **Polar-** tečájni, polárni.

Polarbär *m.* séverni —, beli medved.

Polariſation *f.* polarizácija, polarizovánje, polariziranje.

polariſieren obráčati se k tečáju, polarizovati, polarizírati.

Polarkreis *m.* tečájnik, polárni krog.

Polarlicht *n.* séverni sij, burjáva.

Polarſtern *m.* séverna zvezda, séverna.

Polarſtrom *m.* tečájni tòk. [meta.

Polei *m. (Pulegium)* poláj, drobna

Polemik *f.* učenjáški —, časniški prepír, polémika, književni bòj.

Polemiker *m.* znánstveni pravdar, polémik.

polemiſch prepírčn, polémičen.

polemiſieren znanstvéno prepírati se, — príčkati se, učéno právdati se, polemizírati.

Polenta *f.* jed (mešta) iz korúzne moke, polénta.

Polier- likálni, loščílni, gladílni.

Poliereiſen *n.* likálo, gladílo.

polieren líkati, gláditi, lóščiti, polírati, svetlíti; izlíkati, ugláditi, osvetlíti, olóščiti.

Polierer *m.* líkavec, gladívec, loščívec; (b. Maurern) zidárski nadglédnik, polír.

Polierſtock *m.* gladílka, gladílo.

poliert izlíkan, uglájen, políran.

Politeſſe *f.* uglájenost, udvórnost, vljúdnost, olíkanost.

Politik *f.* državníštvo, políti̇ka.

Politiker *m.* državník, políti̇k; *fig.* prekánjenec, zvitorépec.

politiſch državníški, políti̇čen; *fig.* prekánjen, zvit, presúkan, premetèn.

politisieren o političnih vprašánjih se razgovárjati, političnе stvari pretrésati, politikovati, politizírati.

Politur *f.* gladčína, glaja, lik, loščе; *fig.* uglájenost, olíkanost.

Politurstahl *f.* loščílnica.

Polizei *f.* policíja, redárstvo; **Polizei-** policíjski, redárstveni.

Polizeiamt *n.* policíjski —, redárstveni urád.

Polizeiaufsicht *f.* policíjski nadzór, redárstvena pazka, policíjsko nadzórstvo.

Polizeicommissär *m.* policíjski komisár, redárstveni povérjenik.

Polizeicommissariat *n.* policíjsko komisárstvo, redárstveno povérjeništvo.

Polizeidirection *f.* policíjsko ravnáteljstvo, redárstveno vodstvo.

Polizeidirector *m.* policíjski ravnátelj, redárstveni vodja.

polizeilich policíjski, redárski, redárstven.

Polizeimann *m.* redár, policáj, policíst.

Polizeimaßregel *f.* policíjska naredba.

Polizeiordnung *f.* policíjski red, redárstveni zakon.

Polizeispion *m.* skrivni policíst, vohún, ogledúh. [pèk.

Polizeiübertretung *f.* policíjski prestó-

Polizeiverordnung *f.* policíjski ukàz.

Polizeiwesen *n.* policíjstvo, redárstvo, policíjske rečí *pl.*

polizeiwidrig proti policíjskemu redu, redárstvenemu redu nasprótèn.

Polizist *m.* ſ. Polizeimann.

Polizze *f.* zavaroválni list, (protipis), polica.

Polka *f.* polka, slovánski ples.

Pollen *m.* pelód, cvetni prah.

Pollenschlauch *m.* pelódov mešíček.

Poller *m.* možnar, topič.

Pollmehl *n.* srednja moka.

Pollution *f.* prolítèv sémena v spanju, semenotòk, polúcija.

Polonaise *f.* poljski ples, polonéza.

polonisieren popoljáčiti, polonizírati.

Polster *n.* blazína, podzglávje; (im Waſſerbau) podstáva.

polstern blazíniti; o-, podblazíniti; s perjem natláčiti, z žimo napólniti.

Polsterſtuhl *m.* oblazínjeni stòl.

Polsterüberzug *m.* prevláka blazíne.

Polterabend *m.* večér pred poróko, predporóčni večér.

Polterer *m.* ropotáč, ropotávec, razbijávec, razgrajáč, razsajáč. [(-i).

Poltergeiſt *m.* strah, strašílo, pošást

polterhaft ropotàv.

Polterkammer *f.* shramba za ropotíjo, — za staro šaro, ropotárnica.

poltern ropotáti (-ám, ropóčem), razbíjati, tréskati, šundèr délati, udelovati, razgrájati, razsájati; zu — anfangen zaropotáti, zropotáti.

Poltern *n.* ropòt, ropotánje, šundèr, razgrájanje.

Polternuſs *f.* ropótec, kiopótec.

Poltron *m.* ropotúlja, bahač, širokoústnež; mevža, šleva.

Polyandrie *f.* mnogomóštvo.

polychromatiſch mnogobárvèn, polihromátičèn.

Polyeder *n.* mnogoplóščnik, poliéder.

polyedriſch mnogoplóakven, mnogoplóščèn, mnogostèn. [míja.

Polygamie *f.* mnogoženstvo, poliga-

polyglott mnogojezíčèn, v več jezíkih.

Polygon *n.* mnogokótnik, poligón.

Polygraph *m.* mnogopísec.

Polyhiſtor *m.* mnogoznávec, mnogovédež. [líp.

Polyp *m.* mnogonóžec, hobótnica, po-

polypetal mnogolist, mnogolístèn.

Polyſyllabum *n.* mnogozlóžnica.

Polyſyndeton *n.* mnogovézje, polisíndeton.

Polytechnicum *n.*, **Polytechnik** *f.* politéhnika, politéhnična šola. [čèn.

polytechniſch politéhniški, politéhni-

Polytheismus *m.* mnogoböštvo, češčénje mnogih bogóv, politeízem.

Polytheiſt *m.* mnogobóžnik, častívec mnogih bogóv, politeíst. [čèn.

polytheiſtiſch mnogobóžèn, politeísti-

Pomade *f.* mazílo za lasé, pomáda.

Pomeranze *f.* pomaránča, naránča; **Pomeranzen-** pomarančni, narančni.

Pomeranzenbaum *m.* pomarančno drevó (-vésa), pomaránča.

Pomeranzenzeiſt *m.* pomarančevec.

Pomeranzenſchale *f.* pomarančna lupína, pomarančni olúpek.

Pomolog *m.* sadjeréjec. sadjár, ovočár, pomológ.

Pomologie *f.* sadjeréja, sadjárstvo, ovočárstvo, sadjeznánstvo, pomologija.

pomologiſch sadjárski, ovočárski, sadjeréjski, sadjeznánski, pomológičen.

Pomörium *n.* mestno zazídje, obméstje, pomérij.

Pomp *m.* slovésen izprevòd; veličástje, bliščóba, velikolépje, gizda.

pomphaft, pompös veličástен, sijájen, velikolépen, gizdàv.

Pönale *n.* kazèn (-i), globa.

Ponderabilien *pl.* težnine *pl.*

Pönitenz *f.* pokóra, kazèn (-i).

Pontificale *n.* pontifikále, škofóvski obrédnik.

Pontificalien *pl.* škofóvska opráva, — obléka. [tvo.

Pontificat *n.* nadsvečeníštvo, pápeš-

Ponton *m.* mostóvni čoln, pontón.

Pontonier *m.* gradítelj mostóv, premostítelj, vojáški mostár, pontonír.

Pontoniercorps *n.* gradítelji mostóv, vojáški mostárji, pontonírji *pl.*

Pony *m.* konjíček, poni.

Popanz *m.* strašílo, bavbáv.

Pope *m.* pòp; **Popen-** popóvski.

populär prostonároden, lahkoumévен, poljúden; ljudstvu priljúbljen; (leutſelig) priljúden, vljúden, domàč, populárен; — werden próstemu národu se prikúpiti, — se priljúbiti.

popularifieren próstemu ljudstvu umévno napráviti, udomáčiti, popularizírati.

Popularität *f.* v-, priljúdnost; udomáčenost, priljúbljenost, populárnost.

Population *f.* prebivávstvo, prebivávci *pl.*; obljúdenost, naséljenost.

Pore *f.* potna lúknjica, znójnica, potnica; prebòj.

porös lúknjičav, lúknjičast, porózen.

Porofität *f.* lúknjičavost, poróznost.

Porphyr *m.* porfír.

Porree *m.* por, lùk.

Portal *n.* umétno izdélana glavna vrata *pl.*, veličástno vhodíšče, portál.

Portefeuille *n.* lístnica; *fig.* opravílstvo, podróčje; portfélj; Miniſter ohne — minístər brez posébnega podróčja (brez portfélja).

Portemonnaie *n.* mošnja denárnica.

Portepee *n.* čop pri sablji, portepéj.

Porteur *m.* nosèc, nosáč, nositelj.

Portier *m.* vratár, portír.

Portion *f.* kos, del, delež, pórcija.

Porto *n.* poštnína, porto.

Portoermäßigung *f.* znižba poštnine, znižana poštnina.

portofrei pròst —, brez poštnine.

Portofreiheit *f.* oproščénost —, prostóst od poštnine.

Porträt, Portrait *n.* (*pl.* Porträte, Portraits) obràz, slika, podóba, portrét.

porträtieren slíkati; naslíkati, portretírati.

Porträtmaler *m.* obrázar, slikár obrázov, portrétni slikár; **=ei** *f.* obrázno slíkanje, obrázarstvo; **=in** *f.* obrázarica, slikarica obrázov, portrétna slikarica.

Porzellan *n.* porcelán; **Porzellan-** (porzellanen) porcelánast; **=erde** *f.* porcelánovica; **=gut** *n.* porcelanovína; **=händler** *m.* porcelánar; **=niederlage** *f.* zalóga porcelanovíne; **=ware** *f.* porcelanovína, porcelánasto blagó.

Posamentierer *m.* pasar, trakar, posaméntnik.

Posaune *f.* troba, tromba, trobénta; in die — blaſen zatróbiti, zatrobéntati; *fig.* raznésti, razglásiti, raztróbiti.

posaunen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

Posaunenbläſer *m.* trobéntar, troběc, trobentáč.

Posaunenregiſter *n.* piščáli v orglah s trobéntnim glasom. [trombe.

Posaunenton *m.* trobéntni glas, glas

Pose *f.* (umétniški) ustòp, poza.

Poſition *f.* lega, položáj, pozícija.

poſitiv *adi.* postávljen, ustanovljèn; pozitívен, staléн, trdèn, gotòv; (bejahend) trdílen; —e Antwort odlóčen —, dolóčen odgóvor; *adv.* za gotóvo, za trdno.

Poſitiv *m.* nasébnik, pozitív.

Poſitiv *n.* órglice *pl.*

poſito *adv.* postávimo, recímo, vzemímo, denímo da, na primèr.

Poſitur *f.* položáj, ustòp, **pozitúra**; ſich in — ſetzen postáviti se, ustópiti se.

Poſſe *f.* šala, burka, norčija; (Theaterſtück) gluma, burka, komédija; Poſſen reißen (treiben) burke (šale) zbíjati, norce bríti (brijem), norčíje ugánjati.

Poſſen *m.* kljubést (-i) nagájanje; einen — ſpielen nagoditi; nagájati; ponagájati, komú eno naprésti (-prédem), komú eno narediti; zum — nalašč, navkljùb.

poſſenhaft burkast, šaljiv, smešèn, zabavljiv, norčav.

Poſſenmacher, Poſſenreißer *m.* šaljívec, burkež, smešnik, glumáč, pavlíha, (prijédec).

Poſſenreißerei *f.* norčevánje, šale *pl.*, burke *pl.*, norčije *pl.* [igra.

Poſſenſpiel *n.* burka, gluma, smešna

Poſſenſtück *n.* smešnica, burka. [vèn.

poſſeſſiv svojílen, prilastílen, posesí-

Poſſeſſivpronomen *n.* svojílni zaímek, posesívni zaímek.

Poſſeſſor *m.* poséstnik, gospodár.

poſſeſſoriſch poséstèn; —e Klage poséstna tóžba.

poſſierlich smešèn, šegàv, šaljiv.

Poſſierlichkeit *f.* smešnost, šaljívost, šegávost.

Poſt *f.* pošta; (Nachricht) naznanílo, glas, vest (-i), poročílo; (Anſatz) postávek, nastávek, točka; — für — točko za točko, postávek za postávkom; **Poſt-** poštni.

Poſtament *n.* stojálo, podstávek, podnóžje, stalo, postaménт.

Poſtamt *n.* poštni urád, pošta.

Poſtanweiſung *f.* poštna nakáznica.

Poſtarbeit *f.* nujno delo, delo ki prigánja, delo, za katéro se mudí.

Poſtbeamte *m.* poštni urádnik.

Poſtbegleitadreſſe *f.* poštna sprémnica.

Poſtbote *m.* poštni sèl (slà); pismonóšec, pismonóša, pismonòs, listonóša.

Poſtchaiſe *f.* poštna kočija, poštni voz.

Poſtdirection *f.* poštno ravnáteljstvo.

Poſten *m.* mesto (odkázano), stojíšče; (Wache) straža; (Wachplatz) stražíšče; (Amt) služba, mesto; (Geldbetrag) svota, znesèk, postávka, postávek.

Poſtencommando *n.* postájno povéljstvo.

Poſtenlauf *m.* poštni tek, — dohòd; der — iſt offen pošte gredó (brez ovíre); die Tage des Poſtenlaufes dnevi vožnje po pošti.

poste restante *adv.* naj na pošti ostáne (počáka), poste restante.

Poſterpedition *f.* poštno odpravíteljstvo, poštna odpráva.

Poſterpeditor *m.* poštni odpravítelj.

post festum *adv.* po slovésnosti, prepózno.

poſtfrei poštníne pròst.

Poſtgebür *f.* poštna pristojbína.

Poſtgeld *n.* poštarína, poštnína.

Poſthalter *m.* poštar.

Poſthaus *n.* poštna hiša, pošta. [rog.

Poſthorn *n.* postiljónski (póštarski)

Poſthumus *m.* posmŕtnik, po očétovi smrti rojéni.

poſtieren postáviti, postírati.

Poſtille *f.* postíla.

Poſtillon *m.* postiljón, poštni vozník, vozník pošte. [voz.

Poſtkaleſche *f.* poštna kočija, poštni

Poſtkarte *f.* poštna dopísnica.

Poſtknecht *m.* poštni hlapec.

Poſtkutſche *f.* ſ. Poſtkaleſche. [rica.

Poſtmeiſter *m.* poštar; =in *f.* pošta-

Poſtnachnahme *f.* poštno povzétje; =aſſignation *f.* nakàz na poštno povzétje; =ſendung *f.* pošiljátev s poštnim povzétjem, povzétna poštna pošiljátev.

Poſtnummer *f.* tekóča številka, številka postávka.

Poſto *n.* stojíšče; faſſen stojíšče zavzéti (-vzámem), postáviti se, ustópiti se; osvojíti si mesto, posésti (-sédem) mesto.

Poſtordnung *f.* poštni red.

Poſtpferd *n.* poštni kònj.

Poſtporto *n.* poštarína, poštnína.

Poſtrecepiſſe *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list, recepís.

Poſtreiſe *f.* potovánje s pošto.

Poſtrittgeld *n.* poštna jezdnína.

Poſtſäule *f.* miljni stebér, miljekàz, miljnik.

Poſtſcript *n.* pripísek, dostávek.

Poſtſendung *f.* poštna pošiljátev.

Poſtſiegel *n.* poštni pečát.

Poſtſparcaſſe *f.* poštna hranílnica.

Poſtſparkarte *f.* poštnohranílni listek.

Poſtſtation *f.* poštna postája, poštna štácija.

Poſtſtraße *f.* vélika —, poštna cesta.

Poſttag *m.* poštni dan (dneva).

Poſttaxe *f.* poštna taksa.

Poſtulant *m.* zahtevávec, terjávec.
Poſtulat *n.* zahtéva, terjátev, zahtévek, postulát.
Poſtverbindung *f.* poštna zveza.
Poſtverkehr *m.* poštni promèt, poštno óbčenje.
Poſtverwalter *m.* poštni upravítelj, poštni oskrbník.
Poſtverwaltung *f.* poštna uprava, poštno upravíteljstvo.
Poſtwagen *m.* poštni voz.
Poſtwechſel *m.* poštna izména, prepréga poštnih konj. [ca.
Poſtwertzeichen *n.* poštna vrédnostni-
Poſtweſen *n.* póštarstvo, poštne stvarí, poštna opravíla.
Poſtzahl *f.* zaporédna (tekóča) številka, številka postávka.
Poſtzug *m.* poštni vlak.
Potentat *m.* mogóčnik, vladár, mogótec, potentát.
Potenz *f.* moč (-í), oblást (-i); (arithm.) vzmnóž (-i), poténca; **Potenz-** vzmnóžni.
potenzieren vzmnožíti; vzmnoževati, potencírati. [tev.
Potenzierung *f.* vzmnóžba, vzmnoži-
Potpourri *m.* (*n.*) zmes (-i).
Pottaſche *f.* pepelík, lúgasta sol (-í).
Pottaſchenſieder *m.* pepelár.
Pottaſchenſiederei *f.* pepelárnica.
Pottfiſch, Pottwal *m.* glaváč.
Pottweide *f.* bela vrba.
potz! *interj.*; — tauſend dète! dète šentaj! dète šembraj! raca na vodí! kosmáta kapa! bès te plentaj!
Poularde *f.* (Kapphuhn) skopljéna kokóš (-i).
pouſſieren pospeševati, podpírati, pomágati; s svojim pokrovíteljstvom koga povzdígniti, do uglédnosti povíšati.
präambulieren vpeljávati, napeljávati, uvòd igráti.
Präambulum *n.* predígra, uvòd.
Präbende *f.* prebénda, nadárbina.
Präcaution *f.* previdnost, opréznost; **Präcautions-** previdnostni; **=impfung** *f.* previdnostno cépljenje koz.
Präcedens *n.* (*pl.* Präcedentien) predídóči slučáj, bivši dogódek.
Pracht *f.* krasóta, bliščóba, dika, sijájnost, veličástje, velikolépje; **Pracht-** krasótni, bliščéči. sijájni.
Prachtaufzug *m.* sijájni —, veličástni —, krasótni izprevòd.
Prachtausgabe *f.* krasótna izdája, sijájna izdáva, dična opráva knjige.
Prachtexemplar *n.* krasótni izvòd, velelépi eksemplár.
Prachtgebäude *n.* velelépa zgradba, krasno poslópje, veličástno zidánje.
prächtig krasèn, sijájen, bliščéč, dičen, krasótèn.
Prachtliebe *f.* krasoljúbje, gizdávost.
prachtliebend krasoljúbèn, gizdáv.
prachtvoll prekrásèn, sijájèn, velekrásen, bliščóbèn.
Prachtwerk *n.* prekrásno —, sijájno delo; sijájna knjiga; dični umotvòr.
Präcipitat *n.* usedlína, kalíš.
präcipitieren na dno správiti, usedlíno napráviti; *fig.* prenágliti; pobíti (-bíjem), strmogláviti.
präciſe točèn, natánčèn, precízèn, dolóčèn; (gedrängt) jédrnat; *adv.* točno, natánko. [rati.
präcisieren natánko dolóčiti, precizí-
Präciſion *f.* točnost, natánčnost; (Bündigkeit) jédrnatost, dolóčnost, precíznost.
präcludieren izkléniti, izključíti.
präcluſiv zadnji, neprelóžèn, neprestópèn, neodložívèn.
Präcluſivfriſt *f.* zapádni ròk, neprelóžni ròk.
Prädeſtination *f.* predodrédba, predodlóčba, vnapréden določílo, predestinácija.
prädeſtinieren vnapréd določíti, napréj naméniti, vnapréj odrédíti, predestinírati.
Prädialſervitut *f.* zemljíška služnost.
Prädicant *m.* pridígar, propovednik, cerkvéni govórnik.
Prädicat *n.* (*gramm.*) povédek, predikát; (Titel) pridévek, naslòv.
prädicativ dopovéden, dopovédkov, predikatívèn.
prädicieren povédati (-vém), prisóditi, pridéti (-dénem); *impf.* prisójati, pridévati.
prädominieren nadvladovati, prevladovati, iméti (imám) premóč (-i); omàh dobíti. [sténca.
Präexiſtenz *f.* predbívanje, preeksi-

Präfect *m.* predstójnik, načélnik, ravnátelj, prefékt.
Präfix *n.* predpóna, predpónka, sprédnjica.
prägen vtísniti; vtiskovati; (Geld) kovati; ins Gedächtnis — vtísniti si v spomín (v glavo), zapómniti si.
Präger *m.* novcekóvěc.
Prägmaschine *f.* kovni stroj, samokòv.
Pragmatik *f.* pragmátika. [ški.
pragmatisch pragmátičěn, pragmáti-
prägnant jedrovít, pomémběn, tehtovít, pregnántěn.
Prägnanz *f.* jedrovítost, pregnántnost.
Prägung *f.* kov; kovánje.
prahlen báhati se, šopíriti se, ščepériti se, hváliti (hvalísati) se, ústiti se, širokoústiti, hvastáti, velíčiti se.
Prahler *m.* baháč, širokoústnež, hvastáč; =ei *f.* báhanje, bahávost, baháštvo, samohválnost; =in *f.* bahávka, širokoústnica.
prahlerisch bahàv, baháški, šopírěn, samohválěn, širokoústěn, hvastàv.
Prahlhaus *m.* s. Prahler.
Prahlsucht *f.* bahávost, šopírnost, hvastávost.
prahlsüchtig bahàv, šopírěn, hvastàv.
Prairie *f.* trávnata planjáva, preríja.
Präjudicat *n.* napréjšnja —, poprédnja sodba, predsódba, prejudikát.
präjudicieren predsóditi, napréj sóditi, prejudicírati; (nachtheilig sein) biti (sem) na škodo, škódovati.
Präjudiz *n.* predsóděk, prenágla sodba; škoda.
prakticieren váditi se, úriti se, véžbati se, prakticírati; délati, izvrševati.
Praktik *f.* izvrševánje, práktika; vájenost, izúrjenost, práktičnost; die —en zvijáče, splétke *pl.*
praktikabel poráběn, priprávěn.
Praktikant *m.* vájeněc, praktikánt.
Praktiker *m.* izkúšeněc, veščák, praktik.
praktisch dejánski, izvrševálěn, práktiški; poráběn, izkúšen, práktičěn.
Prälat *m.* prelát.
Prälatur *f.* prelátstvo, prelatúra.
Prälegat *n.* predvolílo.
Präliminare *n.* proračún, račúnski načrt.
Präliminarien *pl.* predhódne dolóčbe, predhódne pogódbe (mirú).
präliminieren proračúniti, preliminírati, vnapréj dolóčiti.
Prall *m.* udár; (Abprall) odbòj, odlèt.
prall napét, natégnjen.
prallen (an—) trčiti, bútniti, tréščiti; (ab—) odskóčiti, odletéti, odbíti se.
Prallschuss *m.* odskóčni strel. [ník.
Prallstein *m.* odnašávěc, odriváč, vor-
präludieren uvòd igráti, predigrávati, preludírati.
Präludium *n.* predígra, uvódna igra, prelúdij.
Prämiant *m.* obdarjéněc, obdarováněc, premijánt.
Prämie *f.* darílo, nagráda, prémija; (Assecuranz—) zavárščina, zavarovalnína.
prämiieren obdaríti, obdarovati, nagradíti, premijírati.
Prämiierung *f.* obdarovánje, premijíranje.
Prämisse *f.* prednji stavěk, prorèk, premísa.
Prämonstratenser *m.* premonstraténěc.
prangen bliščáti (-ím) se, lesketáti (-ám, -éčem) se; díčiti se, ponášati se.
Pranger *m.* sramótni steběr, — oděr, sramotíšče.
Pränotant *m.* predznamovátelj, prenotánt. [tát.
Pränotat *m.* predznamováněc, preno-
Pränotation *f.* predznamovánje, predznámba, prenotácija; **Pränotations**-predznámbni, prenotacíjski.
pränumerando *adv.* napréj plačeváje.
Pränumerant *m.* predplačník, naročník, prenumeránt.
Pränumeration *f.* predplačílo, naróčba, prenumerácija.
Pränumerationsbetrag *m.* predplačílni znesěk, naročnína, predplačílo.
pränumerieren predpláčati, naročíti se na kaj, prenumerírati.
präoccupieren prehitéti koga pri zasédanju, prej zasésti (-sédem), prej osvojíti.
Präparand *m.* (učiteljski) priprávnik, učiteljíški gojéněc, preparánd.
Präparandie *f.* (učíteljska) priprávnica, učiteljíšče, preparandíja.

Präparat *n.* pripráv̈ek, prigotóv̈ek, preparát.

Präparation *f.* pripráva, preparácija.

präparieren pripráviti, prigotóviti, postrójiti; *impf.* priprávljati, preparírati.

Präponderanz *f.* pretéža, pretéžnost.

Präpoſition *f.* predlòg, razmérnik, prepozícija; **Präpoſitional-** predlóžni, prepozicionálen.

Präpotenz *f.* premóč (-i), prepoténca, prevláda.

Prärogativ *n.* predpravica, prednost.

Präſens *n.* sedánji čàs, sedánjik.

Präſent *n.* dar, darílo, podárek, vezílo, prezént.

Präſentant *m.* predlagátelj, predložitelj, prezentánt.

Präſentation *f.* predája, izročítev; (zu einer Stelle) predlòg, priporočítev, priporočílo, nasvèt, prezentácija; (eines Wechſels) predóčba; prezentácija.

Präſentationsfriſt *f.* ròk za predóčbo, prezentacíjski ròk.

Präſentationsrecht *n.* pravíca predlágania, — nasvétovanja.

Präſentatum *n.* dan vlóžbe, čàs vložítve, vloženo.

präſentieren predáti, izročíti, vložíti; *impf.* izročeváti, vlágati; navzóčiti; (zu einem Amte) predložíti, nasvétovati, priporočíti; *impf.* predlágati, priporóčati; (den Wechſel) predočíti, predložíti, prezentírati; (das Gewehr) čast izkázati (-kážem), predstáviti oróžje, prezentírati; präſentiert! daj(te) čast! ſich — pokázati se, biti (sem) na poglèd.

Präſentierteller *m.* ponudílni krožnik, predajálni pladénj.

Präſentierungsſtation *f.* postája navzočítve, — zglasítve.

Präſenzdienſt *m.* dejánska —, prezéntna služba.

Präſenzliſte *f.* imeník navzóčih, popis prisótnih.

Präſenzſtand *m.* prezéntni —, dejánski stalež.

Präſenztaxe *f.* plačílo za navzóčnost, navzočnína.

Präſervativ *n.* branílo, varoválo, obvaroválni lek, branílni pripomóček, preservatív.

Präſes, Präſident *m.* predsédnik, prvoméstnik, prvosédnik, prezidént.

Präſidentſchaft *f.* predsédništvo, prvosédstvo, predsédstvo.

Präſidial- predsédniški, prezídijski.

präſidieren predsedovati, biti (sem) predsédnik, prezidírati.

Präſidium *n.* predsédništvo, predsédstvo, prezídij.

praſſeln pokljáti, pókati, praskétati (-ám, praskéčem), škrbetáti.

Praſſeln *n.* pokljánje, praskèt, praskétanje.

praſſen raskóšno —, nezmérno živéti, potrátno in zapravljívo živéti, trebúhu streči (strežem), trátiti, zapráv̈ljati.

Praſſer *m.* požrášnik, požerúh, potrátnik, zapravljívec, raztočník; **=in** *f.* požrášnica, požerúhinja, potrátnica, zapravljívka.

präſumieren napréj si kaj mísliti, sóditi, súmiti, domnévati, presumírati.

Präſumtion *f.* napréjšnja dozdéva, domnéva, domnévek, sumnja, domnévanje.

präſumtiv dozdévən, domnévən, presumtívən.

Prätendent *m.* prisvojevávec oblásti, prisvajátelj krone, pretendént.

prätendieren svojíti si, prisvájati si, lastíti se česa, prilaščevati si kaj, kot svoje térjati (zahtévati), pretendírati.

Prätenſion *f.* térjanje, zahtévanje, zahtévek, terjátev, zahtéva; drznost, prevzétnost; ohne — ponížən, skromən.

prätenziös prevzétən, oblástən, drzən.

präterieren preskóčiti.

Präteritio *f.* preskòk, preterícija.

Präteritum *n.* pretékli čàs, pretéklost.

Prätor *m.* pretor.

Prätur *f.* prétorstvo, pretúra.

Praxe *f.* šapa.

prävenieren prehitéti (-ím), prestréči (-strežem), pretéči.

Prävention *f.* prehitévanje, prehítek, prestrežba, odvrnítev.

präventiv odvračálən, preventívən.

Präventivmaßregel *f.* odvračálna (preventívna) naredba.

Praxis *f.* izvrševánje, vaja, praksa, izkúšnja; (Gewohnheit) obíčaj, naváda.

predigen propovédati, propovedovati, pridigati, pridigovati; (ermahnen) opomínjati.

Prediger *m.* propovedník, pridigar; **Prediger-** pridigarski, propovedniški.

Predigt *f.* propóved (-i), pridiga, cerkvéni govor; (Straf—) káranje, ukòr, posvarílo; jmdm. eine — halten živo posvaríti, pokárati.

Predigtamt *n.* pridigarstvo, propovedništvo.

Predigtentwurf *m.* načŕt propóvedi, osnóva pridige.

Predigtſammlung *f.* zbirka propóvedi, zbirka cerkvénih góvorov (pridig).

Predigtſtuhl *m.* propovednica, pridižnica, leca.

Preferenz *f.* preferánsa.

Preis *m.* cena, kup; zu welchem — po čem, v kakšen kup, po katéri ceni; der genaueſte — najnížja cena, najbóljši (najzádnji) kup; zu billigem — c po ceni, dòbèr kup; feſter — trdna —, stalna cena; um einen geringeren — bolj po ceni, cenéje, boljši kup; um jeden — po vsaki ceni, na vsak načìn, naj velja, kar hoče; um keinen — po nobéni ceni, na nobèn načìn, nikákor nè, za vse na svetu nè; den — feſtſetzen zacéniti, ceno postáviti; vom — ablaſſen popustíti, odjénjati, prijénjati; den — überſchreiten ceno preskóčiti; der — ſteigt cena gre kvíšku, cena raste; der — iſt geſtiegen cena je poskočíla; der — fällt cena pada, cena se níža; (Belohnung) plačílo, darílo, nagráda; (Lob und Ehre) čast in slava, čast in hvala.

Preisaufgabe *f.* nalóga z razpísanim darílom, razpísana —, nagrádna nalóga.

Preisausſchreibung *f.* razpìs darila, razpìs nagráde.

Preisbewerber *m.* tekmovávec (tekmeník) za nagrádo, natécavec za razpísano darílo.

Preisbewerbung . tekmovánje (pogánjanje) za nagrádo, natécanje za razpísano darílo.

Preiscourant *m.* ceník, cenílnik, cenovník (kupčíjski).

Preiſelbeere *f.* brusnica, rdeča borovnica, (móčnica, grámzelišče).

preiſen slavíti, poveličevati, hváliti in častíti, slavo peti (pojem), preslávljati; glücklich — za sréčnega iméti (imám) ob. číslati, blagorováti.

Preiſen *n.* slavítev, hvalítev, poveličevánje, preslávljanje.

Preiſer *m.* slavítelj, hvalítelj, poveličevávec, preslavljávec.

Preisfrage *f.* nagrádno vprašánje, vprašánje z razpísanim darílom.

preisgeben prepustíti —, izročíti (propádu), izpostáviti; *impf.* prepúščati, izpostávljati (opásnemu položáju).

Preisgebung *f.* prepustítev, izročítev (usódi, pogúbi), izpostávljanje v nevárnost.

Preisliſte *f.* ſ. Preiscourant.

Preisrichter *m.* sodník o razpísanih darílih, razsojevávec o nagrádi.

Preisſchrift *f.* za razpísano darílo tekmajóči spis, spis za natečáj, tekmajóča razpráva; gekrönte — obdarjéni spis, nagrajéna razpráva. [igra.

Preisſtück *n.* obdarjéna (nagrajéna)

Preistarif *m.* ceník, cenovník.

preiswürdig (ſeines Preiſes würdig) cenila vreden; (des ausgeſchriebenen Pr. w.) darila (nagráde) vreden.

Preiswürdigkeit *f.* vrednost; vrednost darila.

Preiszuerkennung *f.* prisója darila, prisódba nagráde, nagrajénje.

prekär dvoměn, dvomljìv, negotòv, nestálen.

prellen prekániti, ukániti, preváriti, oslepáriti, ocigániti, ogoljufáti; trépati (trepljem n. pr. štrene, platno, perílo itd.).

Preller *m.* goljùf, slepár; (prallender Schlag) plèsk, udárec; (Abprall) odskòk, odbój; **=ei** *f.* prevára, goljufija, slepárstvo; **=in** *f.* goljufica, sleparica.

Prellholz *n.* trepálnik.

Prellſchuſs *m.* odbójni strel.

Premier *m.* prvi (minístr).

Presbyter *m.* starejšína; cerkvéni načélnik; svečeník, duhóvnik, prézbiter.

Presbyterianer *m.* prezbiterijánec.

Presbyterium *n.* duhóvniški prostor v cerkvi, prezbitérij.

preſſant nujèn, neodlóžen, presántn es iſt nicht — ni sile, ne mudi se.

preſsbar stisljîv, stlačljîv; die Luft iſt — zrak se dá (se more) stísniti.

Preſsbarkeit *f.* stisljívost, stlačljívost.

Preſſe *f.* stiskálnica, tlačílnica, žema, (preša); Druck— tiskálnica; (Buchdruck) tisk, natis; unter die — geben dati tiskati, dati v natis, dati v tisk; ſich unter der — befinden biti (sem) v tisku (v natísu), tiskati se; (Zeitungsweſen) novínarstvo, časništvo.

preſſen stískati, tláčiti, mečkáti, žmíkati, ožémati, (grozdje) téščiti; *pf.* stísniti, ožéti (-žmèm); (hart zuſetzen) pestíti, prigánjati.

Preſſer *m.* stiskávec, tlačítelj.

Preſsfreiheit *f.* tiskóvna svobóda, svobóda tiska; svobódni tisk.

Preſsgericht *n.* tiskóvno sodíšče.

Preſsgeſetz *n.* tiskóvni zakon.

Preſsgewerbe *n.* tiskárski obŕt.

Preſshefe *f.* (Preſsgerm) ólove droží *pl.*, ólovne drožíce *pl.*, kvas (-ú).

Preſshefeerzeugung *f.* izdelovánje ólovih drožíc.

preſſieren núditi, síliti; es preſſiert sila je, nujno je, mudí se; preſſiert ſein iméti (imám) nujna opravíla, iméti črez glavo opráviti.

Preſſion *f.* sila, pritísk.

Preſskuſe *f.* kad (-í), krníca.

Preſsmaſchine *f.* ſ. Preſſe.

Preſsproceſs *m.* tiskóvna pravda.

Preſsſchraube *f.* vreténo, vreteníca.

Preſsübertretung *f.* prestópek tiskóvnega zakóna, prekršèk tiskóvne postáve.

Preſswerk *n.* tiskálo, tiskálnica. [ka.

Preſswurſt *f.* sežéta klobása, stláčen-

Preſszeug *n.* tiskálo, tiskálno oródje, tiskálna pripráva.

Preſtige *n.* slepílo, mamílo, slepárstvo; nenavádni uglèd, vpliv.

pretiös dragocèn, žlahtèn; malenkóstno nežèn, pretírano nalíšpan.

Pretioſen *pl.* dragocénosti *pl.*, dragotíne *pl.*

Pricke *f.* ost (-í), ostèn; (Fiſch *Petromyzon*) piškúr (piskor).

prickeln *tr.* bódckati, zbádati; *intr.* gomezéti, skeléti, ščemèti.

prickelnd gomezljîv, ščemèč; (pikant) rezèk, rezèn.

Prieſter *m.* svečeník, duhóvnik, mašnik; der Hohe— véliki duhóvnik; **Prieſter-** svečeníški, duhóvski, duhóvniški, mášniški.

Prieſteramt *n.* svečeníštvo, duhóvstvo, duhóvska služba, mášništvo.

Prieſterhaus *n.* duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Prieſterherrſchaft *f.* duhóvska vlada, vlada duhóvščine.

Prieſterin *f.* svečenica, duhóvnica.

prieſterlich duhóvski, mášniški, mášnikov, svečeníški.

Prieſterorden *m.* duhóvni red.

Prieſterrock *m.* duhóvska obléka.

Prieſterſchaft *f.* duhóvščina, duhóvstvo, duhóvništvo, svečeníštvo.

Prieſterſtand *m.* duhóvski stan, mášniški stan, duhóvstvo.

Prieſterthum *n.* duhóvstvo, duhóvništvo, svečeníštvo.

Prieſterweihe *f.* mášnikovo posvečénje (posvečevánje), posvetítèv duhóvnikov; die — ertheilen v mášnika posvetíti.

Prima *f.* prvi razrèd, prima.

Primadonna *f.* prva pevka, — pévkinja, primadóna.

Primaner *m.* učénec pŕvega razréda, prvošólec, primánec.

Prima Nota *f.* prvi zapísnik, knjíga prvih zapískov.

primär prvótèn, prvi.

Primararzt, Primarius *m.* prvi zdravník, primárij.

Primas *m.* (*pl.* Primaten) prvák med nadškófi, prvostólnik, primas.

Primat *n.* prvášstvo med nadškófi, prvostólništvo, primát; (Vorrang überhaupt) prvénstvo.

Primawechſel *m.* prva menica.

Prime *f.* (in der Muſik) prvi glas; (beim Fechten) prvi ustòp, prvi udár, pŕvnica.

Primel *f.* trobéntica, jaglec, jeglič.

primitiv prvótèn, začétèn, primitívèn; preprôst.

Primiz *f.* nova maša, primícija.

Primizjant *m.* novomášnik.

Primogenitur *f.* prvorojénstvo, primogenitúra.

Primzahl *f.* praštevílo, prvótno števílo, prvínsko števílo.

Princip *n.* (*pl.* Principien) princíp; (Urgrund) začétěk, izvòr; (Grundsatz) načélo, glavno vodílo, pravílo.

Principal *m.* gospodár, predstójnik, principál.

Principat *m. n.* predstvo, prvénstvo, prváštvo, principát.

principiell načélěn, podstávěn, principielěn.

Prinz *m.* knez, princ; kaiserlicher — cesárjevič, cárjevič; königlicher — králjevič; fürstlicher — knéževič.

Prinzessin *f.* princésinja; (kaiserliche) cesaríčna; (königliche) kraljíčna, kraljévna; (fürstliche) knežna.

Prior *m.* prednik, prior, predstójnik samostána; **Prior-** príorski.

Priorat *n.* príorstvo, samostánsko predstójništvo.

Priorin *f.* prédnica, predstójnica samostána.

Priorität *f.* predstvo, prednost, prioritéta.

prioritätisch predstven, prioritétěn.

Prioritäts-actie *f.* prédnostna —, prioritétna délnica; **=anlehen** *n.* prédnostno —, prioritétno posojílo.

Prise *f.* ščepěc, vzéměk; (erbeutetes Schiff) zajéta —, zaplénjena ladja.

Prisma *n.* prizma.

prismatisch prizmátičěn.

Pritsche *f.* (Patsche, Klatschbrett) pleskáča, plaska, lopáta, tolkáča; (hölzerne Lagerstätte) pograd, odriněc, ležíšče na deskah.

pritscheln (po vodi) pleskáti, tléskati, brljúzgati.

privat zaséběn, samosvójěn, privátěn; (geheim) tajěn.

Privatangelegenheit *f.* zasébna stvar (-í), privátna stvar.

Privatbrief *m.* privátno pismo.

Privatdocent *m.* privátni docént.

Private *m.* zasébnik; *f.* zasébnica.

Privateigenthum *n.* zasébna lastnína, zasébna —, privátna svojína.

Privatier *m.* zasébnik.

privatim *adv.* zasébno, natíhoma, med sebój, za-se.

Privatinteresse *n.* osébna koríst (-i).

privatisieren za-se živéti (-ím), osebováti, privatizírati.

Privatist *m.* privátni učéněc, privatíst.

privativ izključílěn, nikálěn, privatívěn.

Privatleben *n.* zasébno —, privátno —, domáče življénje.

Privatlectüre *f.* zasébno berílo, privátno čítanje, privátno čtivo.

Privatmann *m.* s. Privatier.

Privatperson *f.* s. Private.

Privatrecht *n.* zasébno pravo.

privatrechtlich zasebnoprávěn, privatnoprávěn; —er Titel zasebnoprávni naslòv, privatnoprávno imé.

Privatsache *f.* zasébna —, privátna reč (-í).

Privatschuldverschreibung *f.* zasébna zadólžnica, zasébno dolžno pismo.

Privatschule *f.* zasébna učílnica, privátna šola.

Privatunterricht *m.* domáči poúk, privátno poučevánje.

Privatvergnügen *n.* privátno veselje, svoja zabáva.

Privatverkehr *m.* zasébno občevánje.

Privatvermögen *n.* zasébno —, privátno premožénje, zasébna imovína.

Privatwirtschaft *f.* zasébno gospodárstvo.

Privatzeugnis *n.* zasébniško izpričeválo, privátna svedóčba, privátno potrdílo.

Privatzweck *m.* zasébna svrha.

Privet *n.* straníšče.

Privileg, **Privilegium** *n.* svobóščina, predpravíca, privilégij u. privilégija, povlástica.

Privilegieninhaber *m.* imétnik svobóščin.

Privilegienurkunde *f.* listína o svobóščinah, privilégijska listína.

Privilegienverleihung *f.* podelítěv privilégija.

privilegieren podelíti svobóščino, povlástiti, privilegírati.

privilegiert s svobóščinami —, s predpravícami obdarjèn, povláščen, privilegíran.

pro und contra *adv.* za in zoper, za in proti.

probabel verjétěn.

Probabilität *f.* verjétnost.

probat po izkúšnjah potŕjen, izkúšen, dokázan, pripoznán.

Probe *f.* izkúšnja, poskúšnja, poskús, izkús, izkúsba; (Beweis) dokàz; (Muſter) oglèd; obrázec, vzórec; auf die — ſtellen izkúšati; **Probe-** poskúsni, za poskúšnjo.

Probearbeit *f.* delo na poskúšnjo.

Probebelaſtung *f.* poskúsna obtežítev, — obremenítev, obremenílna poskúšnja. [oglèd.

Probeblatt *n.* oglédni list, list na

Probebogen *m.* pola na oglèd, oglédna —, poskúsna pola.

Probedruck *m.* tisk na poskúšnjo.

Probefahrt *f.* poskúsna vožnja.

probehältig po izkúšnji potŕjen, preizkúšen; (v. Wechſel) trdèn, v redu.

Probejahr *n.* poskúsno leto, leto poskúšnje.

Probelection *f.* poskúsno predávanje.

Probepraxis *f.* poskúsna praksa.

Probepredigt *f.* prídiga na poskúšnjo, poskúsna propóved (-i).

Probeſchrift *f.* pisánje na oglèd, lepopísni poskús.

Probeſtück *n.* obrázec, oglédek, izvòd na oglèd, poskúsek.

Probevorleſung *f.* ſ. Probelection.

probeweiſe za poskús, na poskúšnjo.

Probezeit *f.* čas poskúšnje, poskúsna doba.

Probier- poskúsni.

probieren izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati, preizkúšati. [vec.

Probierer *m.* poskušávec, preizkušávec.

Probierſtein *m.* zlatáraka óslica, preizkúsni kamen. [blém.

Problem *n.* vprašánje, zastávek, pro-

problematiſch negotòv, dvomèn, problemátičen.

Procedur *f.* ravnánje, ravnáva, postópanje, procedúra.

Procent *n.* odstótek, procént.

Procentſatz *m.* odstótni postávek.

procentual odstótən, procentualen.

Proceſs *m.* pravda, spòr, právdanje, tožba, prépor; *(chem.)* postópek, procés; den — anhängig machen tožbo začéti (-čnem), tožbo vzdígniti zoper koga, pognáti (-žénem) pravdo do sodíšča; — machen na tožbo dejáti (dénem); — führen právdati se, tóžiti se, tožáriti se; durch — verlieren zaprávdati, zatožáriti; durch — erhalten iztóžiti, s tožbo dobíti, izprávdati; kurzen — machen ob kratkem odpráviti; **Proceſs-** pravdni.

Proceſsacten *pl.* pravdni spisi.

Proceſsführer *m.* pravdar.

Proceſsgegner *m.* právdni nasprótnik.

proceſſieren právdati se, tóžiti se. tožáriti se.

Proceſſion *f.* obhòd (cerkvéni), izprevòd, procésija.

Proceſskoſten *pl.* pravdni stroški.

Proceſsordnung *f.* pravdni red, — zakon.

Proceſsſache *f.* pravdna reč (-í). — stvar (-í).

Proceſsſchriften *pl.* pravdni spisi.

proceſsſüchtig pravdljiv, právdaraki; er iſt ſehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo. [nje.

Proceſsverfahren *n.* pravdno postópa-

Proceſsverhandlung *f.* pravdna razpráva.

Proclamation *f.* pro-, razglàs, oklic, razglasílo, proklamácija.

proclamieren proglásiti, razglásiti. oklícati (-klíčem), proklamírati; *impf.* proglášati, oklicevati.

Proclamierung *f.* proglasítev.

Procura *f.* (Vollmacht) pooblastílo, polnomóčje; upráviljanje.

Procuration *f.* oskrbovánje. upráviljanje, prokurácija.

Procurator *m.* pooblaščénec; oskrbník, upravitelj, prokurátor.

Procuratur *f.* oskrbníštvo, upraviteljstvo, prokuratúra.

procurieren oskrbovati, upráviljati.

Producent *m.* pridelovátelj, izdelovátelj, proizvódnik; (Vorzeiger der Urkunde) pokazávec; producént.

producieren pri-, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* pridelovati, izdelovati, proizvájati; (eine Urkunde) pokázati (-kážem); producírati; ſich — pokázati se, nastópiti; razkazovati se, javno kázati se, producírati se.

Product *n.* izdélek, proizvòd; pridélek, obróděk, sad, sadež, plod; (Ergebnis) učínek, naslédek, uspéh; (in der Mathematik) zmnožek, znesek, produkt.

Productenhändler *m.* trgóvec s pridélki.

Production *f.* (von Urproducten) pridelovánje, dobívanje, proizvájanje, proizvódstvo; (von Kunſtproducten) izdelovánje, izgotávljanje; (*theatr.*) predstáva, produkcija; **Productions-** proizvódni, proizvajálni.

Productionscapital *n.* glávnica za pridelovánje, denárji za izdelovánje, proizvódna glávnica.

Productionskoſten *pl.* stroški pridelovánja, stroški za izdelovánje, proizvódni stroški.

productiv ploděn, rodovítěn, plodovít, produktívěn.

Productivität *f.* plodnost, plodovítost, rodovítnost, produktívnost.

profan neposvečèn; posvétěn; prostáški.

Profanation *f.* oskrunítěv, oskrúmba, onečástba, profanácija.

Profangeſchichte *f.* posvétna zgodovína.

profanieren oskrúniti, onečástiti, povsédnjiti, profanírati.

Profeß *m.* redóvniška obljúba.

Profeſſion *f.* rokodélstvo, poséł, obŕt; was iſt er von — s čim se bavi, kaj je njegov poséł?

Profeſſioniſt *m.* rokodélec, profesionist.

Profeſſor *m.* profésor, učítelj.

Profeſſorencollegium *n.* učíteljski —, profésorski zbór, zbór profésorjev.

Profeſſur *f.* profésorstvo, profésorska služba, učíteljska stolíca, profesúra.

Profil *n.* stranski načŕt, — prerèz, prerézni načŕt, presèk, profíl.

Profilplan *m.* črtež v prerézu, črtež v profílu.

Profit *m.* dobíček, korist (-i).

profitabel dobíčèk donašajóč, koristěn.

profitieren pridobíti, profitírati; *impf.* dobíček iméti (imám), na dobíčku biti (sem), pridobívati.

Profoß *m.* vojáški jetníčar, profós.

Prognoſe *f.* predznáva; napréjšnje določílo, napóved (-i), prognóza.

Prognoſtikon *n.* predznák; napovédba, prorókba; ein — ſtellen prorokovati; napovédati.

prognoſtiſch napovéděn, prorokovánèn; predznáčěn.

prognoſtizieren napovédati (-povém); *impf.* napovedovati, prorokovati, prognosticírati.

Programm *n.* prográm, načélni načŕt, črtež; (Reihenfolge) spored; (Schul—) šolsko poročílo, šolsko izvéstje.

Progreſſion *f.* napredovánje; (*arithm.*) postopovánje, progrésija, postópica.

Progreſſiſt *m.* naprednják, progresíst.

progreſſiv *adj.* napréděn, napredoválěn; progresívěn, postópěn; *adv.* postópno, progresívno.

prohibieren zabrániti, prepovédati (-vém); *impf.* brániti, ovírati, prepovedovati.

prohibitiv zabranílěn, ovirálěn, prepóvedèn, prohibitívěn.

Prohibitivſyſtem *n.* zabranílne naréd-be proti tuji trgovíni, prohibitívni sistém.

Project *n.* projékt; nasnútěk, načŕt, osnóva; naméra, nakána; nasvèt, predlòg.

projectieren zasnovati, načŕt narediti, projektírati; snovàti, namerávati; projectiert po načŕtu namerávan, projektíran.

Projectil *n.* izstrélěk.

Projection *f.* vzmèt, projékcija; **Projections-** vzmétni.

Projectionslehre *f.* vzmetoslóvje, nauk o projékciji.

projicieren vzvréči (-vržem), *impf.* vzmétati; projicírati.

Prolegomena *pl.* predgóvor.

Proletariat *n.* siromáštvo, proletariát.

Proletarier *m.* siromák, siromášnik, proletárec.

Prolog *m.* predgóvor, uvòd, prológ.

Prolongation *f.* podáljšanje, podáljšba, podaljšáva, prolongácija.

Prolongationsgebür *f.* preložnína.

prolongieren podáljšati, odložíti, preložíti, prolongírati.

Promemoria *n.* spomenica, promemórija.

Promenade *f.* šetalíšče, izprehajalíšče; izprehòd, promenáda.

promenieren izprehájati se, šétati se, promenírati.

Promeſſe *f.* promésa.

promiſſoriſch obétěn, promisórěn.

Promotion *f.* povíšanje v akadémiško čast, imenovánje za dóktorja, promócija.

promovieren *tr.* povíšati v akadémiško čast, imenováti za dóktorja, podelíti dóktorstvo; *intr.* postáti (-stánem) doktor; promovírati.

prompt *adi.* ročèn, hitèr; (pünktlich) točèn, natánčèn; *adv.* urno, ročno, točno, natánko.

Promulgation *f.* razglàs, proglàs, objáva, promulgácija.

promulgieren razglásiti, oznániti, objáviti, proglásiti; *impf.* proglášati, razglášati, promulgírati.

Pronomen *n.* zaímek, zaimé (-iména), pronómen.

pronominal zaimènski.

pronunciert ostro izrážen, odlóčèn, očítèn.

Pronunciation *f.* izréka, izgovárjanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljálni náuk, uvòd, propedévtika.

propädeutisch pripravljálèn, propedévtičèn.

Propaganda *f.* razšírjanje, propagánda; — machen šíriti, razšírjati, ískati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrsager) vedeževávèc, prorokovávèc.

Propheten- proróški.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrsagerin) vedeževávka, prorokovávka.

prophetisch proróški, prorokoválèn.

prophezeien prorokovati, vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokovánje, prorókba; vedeževánje.

prophylaktisch obvaroválèn, odvračálèn, profilaktíčèn.

Propination *f.* samoprodája, propinácija; **Propinations-** samoprodájni.

Proponent *m.* predlagátelj, proponént.

proponieren predložíti, nasvétovati, predlágati, proponírati.

Proportion *f.* razméra, razmérje; sorazmérje, propórcija.

proportional razmérèn, sorazmérèn, proporcijonálèn.

Proportionale *f.* sorazmérnica.

Proportionalität *f.* sorazmérnost.

proportioniert razmérèn; (ebenmäßig) ravnomérèn, somérèn, skladomérèn; — sein ujémati se.

Propositus *f.* nasvèt, predlòg.

Propst *m.* prošt.

Propstei *f.* proštija.

Prügstling *m.* troskva, troskvèc, troska, tróskalica.

pro rata temporis po razmérju časa.

proratisieren razdelíti pro rata, razmérno razdelíti.

Prorector *m.* naméstni ravnátelj, proréktor.

Prorogation *f.* odlòg, odgóda.

prorogieren odložíti, odgodíti.

Prosa *f.* proza, nevézana beséda.

Prosaiker *m.* prozáik, pisátelj v nevézani besédi.

prosaisch nevézan, prozáičèn, prozáiški.

Prosenium *n.* osprédje prozoríšča, proscénij.

proscribieren izóbčiti, iz-, pregnáti (-ženem), preklícati (-klíčem), proskribírati.

Proscribierte *m.* izóbčenèc, izgnánèc, proskribíranèc.

Proscription *f.* izóbčenje, pregnánstvo, proskripcija.

Proscriptionsliste *f.* imeník izóbčencev, imenik proskribírancev.

Proselyt *m.* izpreobŕnjenèc, novovérèc; —en machen izpreobráčati, nabírati novih verskih pristášev.

Proselytenmacher *m.* izpreobračávèc, nabirátelj novovérnikov.

Prosenchym *n.* líčnato staníče, líkovina, vlaknovína.

prosit! *interi.* na zdravje! Bog pomágaj!

Prosodie *f.* zlogomérje, prozodíja.

Prosodik *f.* nauk o zlogomérju, prozódika.

prosodisch zlogomérèn, prozódičèn.

Prospect *m.* razglèd, preglèd, prospékt.

prosperieren uspévati, cvesti (-tem), ugódno se razvíjati, napredovati, prosperírati.

prostituieren osramotíti, onečástiti.

Prostituierte *f.* blodnica, prostitútka, hotnica.

Prostitution *f.* sramotítev; sramodéjstvo, blodníšto, prostitúcija.

Protection *f.* zaščíta, pokrovíteljstvo, obrámba, protékcija.

Protector *m.* zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik, protéktor.

Protectorat *n.* pokrovíteljstvo, zavétništvo, protektorát.

Protectorin *f.* pokrovíteljica, zaščítnica, zavétnica.

Protegé *m.* ljúbljenec; zaščíčenec.

protegieren ščítiti, várovati, brániti, podpírati, pospeševati; potegováti se, pogánjati se za koga.

Protest *m.* ugóvor, odpòr, prosvèd, protést; **Protest-** protéstni.

Protestant *m.* protestánt, luteránec; **-in** *f.* protestántinja, protestántka, luteránka. [ski.

protestantisch protestántski, luterán-

Protestation *f.* ugovárjanje, prosvedovánje, ugóvor.

protestieren upréti se; ugovárjati, prosvedovati, protestírati.

Protokoll *n.* zapísnik, protokól; zu — bringen dejáti (dénem) v zapísnik, vzeti (vzamem) v zapísnik; zu — geben dati na zapísnik, povédati (-vém) na zapísnik; — aufnehmen zapísnik sestáviti, — narediti; — führen zapísnik sestávljati, zapísnik písati, zapisovati.

protokollarisch zapísniški; —e Aufnahme zapisovánje v zapísnik, sestávljanje zapísnika.

Protokollführer, Protokollist *m.* zapísnikar, protokolíst.

Protokollführung *f.* zapisovánje, písanje zapísnika.

protokollieren zapísati (-píšem) —, vpísati v zapísnik, zabeléžiti, protokolírati; *impf.* zapisovati.

Protokollierung *f.* zapis, protokolíranje, zapisovánje.

Protokollsnummer *f.* število (vlóžnega) zapísnika.

Protoplasma *n.* tvorívo, pratvorívo, protoplázma.

Prototyp *n.* pralík, prototíp.

Protutel *f.* sovárstvo, sovárištvo.

Protz *m.* nadútež. [vozá.

Protze *f.* sprednja prema topniškega

protzen kújati se; nadímati se.

protzig kujav; nadút.

Protzwagen *m.* j. Protze.

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhájanje, izvír, proizhòd; (Ertrag) prihódek, dobíček.

Proverbium *n.* pregóvor, rèk.

Proviant *m.* živež, hrana, zalóga živeža, proviánt; **Proviant-** živežni, proviántni; **-meister** *m.* preskrbník živeža; **-wesen** *n.* preskrbovánje živeža.

Provinz *f.* pokrájina, deželа, província; **Provinz-** pokrájinski, deželni.

Provinzial *m.* provincijálni poglavár samostánov, provincijál.

Provinzialhauptstadt *f.* glavno mesto v província, — v pokrájini, deželno glavno mesto.

Provinzialismus *m.* beséda v kaki pokrájini navádna, pokrájinski izràz, provincijalízem.

provinziell pokrájinski, provincijálen.

Provision *f.* (Vorrath) zalóga; živež; (Beſorgungsgebür) opravnina, provizija.

Provisor *m.* upravítelj, uprávnik, provízor. [rédba.

Provisorialverfügung *f.* začásna od-

provisorisch začásen, provizóren.

Provisorium *n.* začásna narédba, provizórij.

Provocant *m.* provzročítelj, provzročník, provokánt.

Provocation *f.* izzívanje, poziv na bòj; (Veranlaſſung) provzročítev, provokácija.

provocieren izzváti (-zóvem), pozváti na bòj; *impf.* izzívati, pozívati na bòj; *triv.* klícati (kličem) na korájžo; (heraufbeſchwören) provzročíti.

Provocierung *f.* j. Provocation.

prüde (zimperlich) pretírano nežnočútən, — sramežljiv; (ſpröde) nepristópən, (štímən).

Prüderie *f.* páčenje s pretírano nežnočútnostjo, — sramežljívostjo; nepristópnost.

prüfen izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati; (den Schüler —) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati; (unterſuchen) preiskati (-íščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorſchlag —) razmotríti predlòg, pretéhtati, preudáriti, premísliti, pretrésti; *impf.* pretehtováti,

preudárjati, pretresováti; geprüft preiskúšen, izprášan, izpitan.

Prüfer m. izpraševátelj, preizkuševá- [več.

Prüfling m. izpraševánec, preizkuševánec.

Prüfstein m. j. Probierstein.

Prüfung f. preizkus, preizkúšanje, izkúšnja; (Examen) izkúšnja, izpit, izpraševánje; (Untersuchung) preiskovánje, preiskáva; pretresovánje, pretres, pretehtovánje; presoja, pregled; Prüfungs- izpraševálni, izpitni.

Prüfungskandidat m. izpitni kandidát, izpraševánec.

Prüfungskommission f. izpraševálna komisija.

Prüfungsgegenstand m. predmet izpita, preizkúšni predmet.

Prüfungsprotokoll n. izpitni zapisnik.

Prüfungsresultat n. uspeh preizkúšnje.

Prüfungszeugnis n. [illegible]

[illegible]

Prüfungstag m. dan izkúšnje, izpitni dan; [illegible]

[illegible]

prunkliebend bleskohlépěn, bleskoljúběn, gizdàv.

prunklos brez bleska, — blišča, — sijája, skromča. [vost.

Prunksucht f. bleskoželjnost, gizdávost.

prunksüchtig bleskoželjěn, gizdàv.

Psalm m. psalm.

psalmen psalme peti (pojem), psalme prepévati.

Psalmist m. psalmopévec, psalmist.

Psalter m. (Psalmbuch n.) psalmnik, knjiga psalmov, psaltěr; (Blättermagen) [illegible], prebiráčnik.

Pseudo- lažni, krivi, nepravi, podvrženi, skrivo-. [ſchn.

Pseudonym f. [illegible]

[illegible]

[illegible]

Pudel *m.* koděr, kodrast pès (psà); (Fehler) pomóta, pogréšèk.

Pudelmütze *f.* kosmáta kapa, kučma.

pudeln *tr.* peháti, suváti (sujem); *intr.* pomóto napráviti; (wacheln) opotékati se, gúgati se.

pudelnärrisch smešèn, prismójen.

pudelnaß mokěr kakor miš.

Puder *m.* moka za lase, puděr.

puderig z moko potrésen, opúdran, napúdran.

pudern s pudrom potrésti, napúdrati; *impf.* s pudrom potrésati, púdrati.

puff! *interj.* lòp! bùh! bùmf! bùf! trèsk!

Puff *m.* udár, udárec, sunèk, sunljaj, dregljaj, bunka.

Puffärmel *m.* širóki rokáv, nabráni rokáv, nabúšèk.

puffen suváti (sujem), búnkati, drégati, bútati, lópati, hebáti; nabúnkati, otólči; drégniti, bútniti, lópiti, búnkniti, hebníti (hábnem). [háč.

Puffer *m.* odbijálna ploča, hebáč, pu-

Puls *m.* trip, utrip, udár; der — geht žila utríplje, — bije, — tolče.

Pulsader *f.* žila utripálnica, cíplja.

pulsieren trípati (tripljem), utrípati, biti (bijem).

Pulsmesser *m.* cipomèr, utripomèr.

Pulsschlag *m.* utrípanje —, bilo žile, bitje žile.

Pulswärmer *m.* zapéstnik žilogrévec, volnéna zapéstnica.

Pult *m. n.* (pisálni) podstávec, pult.

Pulver *n.* prah, prašèk; (Schieß—) strelni prah, smodník.

Pulverbeutel *m.*, **Pulverbüchse** *f.* prašník, prahóvnica.

Pulverdampf *m.* dìm (čad) od strélnega prahú, smodníkov dìm.

Pulvererplosion *f.* smodníkov razstrèl, — razpòk, eksplozíja smodníka.

Pulverfabrik *f.* továrna za smodník, smodnikárna.

Pulverfaß *n.* sod za smodník.

Pulverhorn *n.* rog za smodník, prahóvnica.

pulverig v prah stolčen, zmlet, zdrobljèn, prahast.

pulverisieren streti (starem) v prah, zmleti (zméljem), zméti (zmánem).

Pulverkammer *f.* smodníščnica; smodníšče.

Pulverkorn *n.* zrno smodníka, zrno strélnega praha.

Pulvermagazin *n.* skladíšče za smodník, smodníščnica, prahárna.

Pulvermühle *f.* stope za smodník.

Pulverthurm *m.* smodníščnica.

Pulvertonne *f.* j. Pulverfaß. [róta.

Pulververschwörung *f.* razstrélna za-

Pumpe *f.* sesáljka, črepálnica, pumpa.

pumpen črpati, črépati, na sesáljko vleči, púmpati.

pumpern ropotáti (-ám, ropóčem).

Pumpernickel *m.* rženják, rženi kruh; (Spaßvogel) burkež, šaljívec, pavlíha.

Pumpwerk *n.* črepálnica, sesáljke *pl.*

Punctation *f.* osnútèk, načrt, doméněk, punktácija.

Punkt *m.*, **Punctum** *n.* pika, točka; *dem.* píčica; (Stich) vbòd, vbódec; (Artikel) člen, členèk, točka, odstávèk; (Umstand) reč (-í), stvar (-í); auf dem — stehen biti (sem) na tem, nameráva-ti, kániti, priprávljen —, naménjen biti; — sechs Uhr natánko ob šestih, točno ob šestih; — für — beantworten na vsako točko odgovoríti, vse do píčice védeti (vém); der höchste — vrhúnec, vrhúnec.

punktieren pike délati; pike naredíti, napíkati, opíkati, punktírati.

pünktlich *adi.* natánčen, točen; *adv.* natánko, za las, točno.

Pünktlichkeit *f.* natánčnost, točnost.

Punktirchen *n. (Monas)* živa pika, monáda.

punktweise *adv.* točka za točko, stavèk za stavkom, posámič po točkah.

Punsch *m.* punč.

punschen punčeváti, punč piti (pijem).

Punze *f.* púnec.

punzieren puncevati, puncírati.

Punzierung *f.* puncevánje, puncíranje.

Punzierungsamt *n.* púncevni urad.

Pupill *m.* nedorásli várovanec; nedolétna siróta.

Pupillar- sirotínski, pupilárni.

Pupillargelder *pl.* sirotínski denárji *pl.*, pupilárna imovína.

pupillarmäßig sirotínski, pupilárèn; —e Sicherheit pupilárna varnost.

Pupillarrechnung *f.* račún o sirotínskem premoženju.

pupillarſicher sirotinskovárěn, pupilarnovárěn.

Pupillarſubſtitution *f.* postávljanje naslédnika mladolétniku.

Pupillarvermögen *n.* sirotinska imovína, pupilárna imovína.

Pupille *f.* (weibl. Mündel) várovanka, mladolétnica; (im Auge) zenica, púnčica.

Pupillencollegium *n.* várstveno sodíšče, nadstójništvo sirót.

Pupillenrath *m.* várstveni svétnik, oskrbník sirót.

Puppe *f.* púnca, púnčka, čéča, líla, mulka; (bei Inſecten) zaprédek, mešíč.

puppen s púnčkami igráti (se); ſich — zaprédati se.

Puppenmacher *m.* izdelovátelj púnček.

Puppenräuber *m. (Calosoma sycophanta)* moškátnik, otimáč. [ča.

Puppenſpiel *n.* igra s púnčkami, igrá-

pur čist, samočist, nezmešan; —e Wahrheit gola resníca; —es Gold čisto zlató, suho zlató; —er Neid sama zavíst (-i), gola nevoščljívost.

Purganz *f.* čistílo, mečílo, čistílni lek.

Purgier- čistílen, mečílen.

purgieren *tr.* čístiti; izčístiti, očístiti; *intr.* čístiti se, dristo iméti (imám), drístati.

Purgiermittel *n.* čistílo, mečílo.

Purgierpille *f.* čistílni osváljek.

Purgierung *f.* izčíščanje, črevočíščenje; eine — vornehmen črevo izčístiti, drístiti.

Purification *f.* číščenje, čistítev.

purificieren čístiti; očístiti, izčístiti.

Purismus *m.* trébljenje jezíka, čistoréčnost, purízem.

Purift *m.* trebívec —, čistítelj jezíka, purist.

Puritaner *m.* puritán, puritánec.

Purität *f.* čistost. prečistóta.

Purpur *m.* škrlát, bagér; **Purpur-** bagréni, škrlátni.

purpurbekleidet v škrlátni obléki, s škrlátom ogrnjen, v škrlát obléčen.

Purpurdecke *f.* škrlátno pregrinjálo, škrlátna prepróga (odéja).

Purpurfarbe *f.* škrlátna barva, bagér.

purpurfarben škrlátast, bagrén.

Purpurfärber *m.* bágrnik.

Purpurmantel *m.* škrlátni plašč.

Purpurmuſchel *f.* škrlátnik.

purpurn škrlátěn, bagrén.

purpurroth škrlatnordeč, škrlátast.

Purpurröthe *f.* škrlátna rdečica, bagrenína, škrlatnína.

Purpurſchnecke *f.* škrlátnik, bagrénka, bagréna skoljka.

Purpurſtoff *m.* škrlatovína, bagrovína.

Purzelbaum *m.* kolobéněc, kozélc.

purzeln prekúcniti se, prekopícniti se; *impf.* prekuceváti se, prekopiceváti se.

Puſtel *f.* mozólj, mozóljček, izpuščáj.

Puſtelausſchlag *m.* mozóljasti izpáhki, prišč; ich habe einen — bekommen izpehnílo se mi je.

puſten húkati (v roko).

Putativehe *f.* domnévni zakon, putatívni zakon.

Pute *f.* pura.

Puter, Puterhahn *m.* (Truthahn) purán, purman. [upòr.

Putſch *m.* rabúka, halabúka, praska,

Putz *m.* lepotíčje, nakit, lišp, okràs, okrásje, kinč.

Putzdocke *f.* našopírjenka, šopírnica, líšpanka, gizdávka; (auch von männlichen Perſonen) gizdalín, našopírjeněc, šopírnež.

putzen čístiti, snážiti, čéditi, líkati, svetlíti; očéditi, očístiti, osnážiti, izlíkati, osvetlíti; (ſchmücken) líšpati, lepotíčiti, krásiti, kítiti, záljšati; nalíšpati, olepotíčiti, nakítiti, okrásiti, ozáljšati; (die Kerze —) utíniti, usékniti; *impf.* utrínjati, usekovati; (Bäume —) trébiti, kléstiti; otrébiti, pretrébiti, oklésti; *fig.* jmdn. — kárati, zmérjati, oštévati; oštéti (-štějem); (in einer Kritik) šíbati, bíčati, podájati (koga).

Putzer *m.* čistívec, snažítelj, trebéc, trebívec; (Verweis) ukòr, káranje, graja.

Putzerde *f.* loščílna prst (-í), drgálni pések.

Putzerin *f.* snažíteljica.

Putzhandel *m.* trgovína z lepotíčjem.

Putzhändler *m.* lepotínar, trgóvec z lepotíčjem; **-in** *f.* lepotínarica, trgóvka z lepotíčjem.

Putzhandlung *f.* prodajálnica líšpnega blagá, lepotnínarnica.
Putzhans *m.* gizdalín, líšpavěc, našopírjeněc.
Putzmacherin *f.* lepotínarica.
Putzpulver *n.* snažílni prašék, loščílna sípa.
Putzſucht *f.* gizdávost, šopírnost, líšpavost.
putzſüchtig gizdàv, šopírěn, líšpav.
Putztiſch *m.* lepotíčna —, toalétna mízica.
Putzware *f.* lepotína, lepotíčje, lišp.
pyramidal, pyramidenförmig piramídast, piramíděn, piramidálěn.
Pyramide *f.* koníčast stebêr, piramída.
Pyramidenpappel *f.* laška topol (-óli).
Pyrenäen *pl.* Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.
Pyrologie *f.* ognjeslóvje.
Pyrometer *m. n.* ognjemèr.
Pyrotechnik *f.* umétno ognjárstvo, pirotéhnika.
Pyrotechniker *m.* ognjár, ognjestrójěc.
Pythia *f.* Pitija; vedeževávka.

Q.

Quabbe *f.* podvrátnik, nadêr.
quabbelig drgečóč, tresóč, drhtéč.
quabbeln drgetáti (-ám, drgéčem), tresti se, zíbati (zibljem) se.
quackelhaft majàv, gugav; omahljiv, obotavljiv, vetrast.
quackeln (wackeln) klamotériti, motoviliti, gúgati (gugljem) se, májati se; omahovati, obotávljati se.
Quackler *m.* motovílež; omahljívěc, obotavljávěc, vetrenják.
Quackſalber *m.* mazáč, ozdravljúh, vračúh. [štvo.
Quackſalberei *f.* ozdravljúštvo, mazá-
Quackſalberin *f.* ozdravljúhinja, mazáčka, mazilarica, vračúhinja.
quackſalbern mazáčiti, pečáti se z ozdravljúštvom.
Quader *m. f.* četveroógeln —, rezan —, štirjáški kamen; =mauer *f.* zid iz rézanega kámena.
Quadrageſima *f.* prva postna nedélja, pepelníčna nedélja, (korízma).
Quadrant *m.* četrtnik, kvadránt.
Quadrat *n.* kvadrát, štirják; **Quadrat-** kvadrátni, štirjáški.
Quadratfuß *m.* kvadrátni —, štirjáški črevêlj.
Quadratklafter *f.* kvadrátni —, štirjáški sežênj.
Quadratmeile *f.* kvadrátna —, štirjáška milja.
Quadratmeter *n. m.* kvadrátni metêr, štirjáški metêr.
Quadratur *f.* kvadratúra.
Quadratwurzel *f.* kvadrátni korén.
Quadratzoll *m.* kvadrátni —, štirjáški palec.
Quadriennium *n.* štirilétje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadrírati, vzmnožiti na drugo poténco; (eine Fläche) osnovati na štiri ogle, osnovati na lik kvadráta (štirjáka); das quadriert nicht to se ne prilikúje, to se ne priléga.
quadrilinguis četverojezíčen.
Quadrille *f.* četvérka, kadrílja.
quadrupel četvérčn.
Quadrupelallianz *f.* četverozvézje, zveza med štírimi, zveza četvérice.
Quadruplum *n.* četverína.
Quai *m.* nabréžje, obrežína.
quak! *interj.* kvàk!
quaken regljáti, kvákati, regetáti (regéčem), kreketáti.
Quaken *n.* regljánje, kvákanje.
quäken bévskati, lájati, kvékati.
Quäker *m.* bévskavěc (lisják); (Zitterer) kveker (-rja), trepetáč.
Qual *f.* muka, bolečína, trpljénje; (d. Gemüthes) bridkóst, težáva, bolést (-i).
quälen múčiti, trpínčiti, trápiti, cvéliti, treti (tarem), pestíti, stískati.
Quäler *m.* mučítelj, zatíravěc, zatírátelj, trapívěc.
Quälerei *f.* múčenje, trpínčenje, trápljenje, zatíranje.
Quälerin *f.* mučíteljica, zatíravka.
Quälgeiſt *m.* nadlegovávěc, mučítelj.
Qualification *f.* sposóbnost, usposóbljenost, usposobílo; prikládnost; kvalifikácija.

Qualificationsausweis *m.* izpričeválo sposóbnosti, izkàz prikládnosti.

Qualificationscertificat *n.* potrdílnica o sposóbnosti.

Qualificationstabelle *f.* razpregléднica sposóbnosti, razkàz porábnosti, kvalifikacíjska tabéla.

qualificieren sposóbnost presóditi; als etwas — spoznáti, določíti za kaj; usposóbiti, kvalificírati; ſich — usposóbiti se, sposóbən biti (sem).

qualificiert priprávən, prikláden, sposóbən, usposóbljen, uporábən.

Qualität *f.* kákšnost, kakóvost; nótranja vrednost, dobróta; vrsta.

qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kakóvost (na nótranjo vrednost), po kakóvosti, kvalitatívən.

Qualle *f.* morski —, osípni klobúk.

Qualm *m.* hlap, gost dìm, čad, sopár; omótični —, zatóhli zrak.

qualmen hlapéti, kadíti se, páriti se; z dimom napólniti, zakadíti, zadímiti.

qualmig dimən, zakajèn, sopárən, zadímljen.

qualvoll mukotŕpən, mučən.

Quandel *m.* drog v kopi.

Quandelcanal *m.* vrata (pri kopi, ógelnici) *n. pl.*

Quandelraum *m.* srce (pri kopi), votlína sredi ógelne kope.

Quandelſlange *f.* prócep.

Quantität *f.* kolikóst; (Menge) množína; (in der Metrik) mera, zlogomérje.

quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kolikóst (na množíno), po kolikósti, kvantitatívən.

quantitierend časomérən, zlogomérən.

Quantum *n.* količína, množína, veličína, mnoštvo; — u. Quale der Ware kolikóst in kakšnost blagá.

Quappe *f.* menèk.

Quarantäne *f.* karanténa, kvarantína, prestanišče, osamótba za štirideset dni v zdrávstvenih ozírih.

Quark *m.* (Topfen) skuta, žmítek; (Koth) blato, govno; (Plunder) šara, ropotija, reč brez cene, — brez vrédnosti, malenkóstna stvar (-i); in jedem — rühren v vsak nič nos vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati.

quarkig skutast, žmitkast, sirnat.

Quarkkäſe *m.* skuta, ožémček, sladki sir.

quarren cmériti se, krémžiti se, véčati (-ím), kísati se.

Quart *n.* četŕt (-i), četrtína, četrtnica, četrtínka; (Format) četvérka.

Quartal *n.* četrtlétje, trije méseci, kvatre *pl.*; **Quartal-** četrtlétni.

quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtlétje, vsake tri mésece; četrtlétno.

Quartalsrate *f.* četrtlétno odplačílo, kvartálni obròk.

Quartaner *m.* učénec četŕtega razréda (leta).

Quartbogen *m.*, **-format** *n.* četvérka.

Quarte *f.* četrtica; *mus.* četŕta stópnja, kvarta; (in der Fechtkunſt) četŕti mahljaj, — udár.

Quartett *n.* četveroglásna skladba, četverospèv, kvartét.

Quartier *n.* stan, staníšče, stanovalíšče; (Aufenthaltsort) bivalíšče, prebivalíšče; (Herberge) prenočíšče, ostajalíšče; — nehmen nastániti se, ostáti (ostánem), prenočíti; im — ſtehen stanováti, bívati, nastánjen biti (sem).

Quartierbeitrag *m.* doplačílo k stanovníni, stanovníнski prispévek.

Quartiergeber *m.* stanodajávec, stanodájnik.

Quartiergeld *n.* stanarína, stanovnína.

Quartiermeiſter *m.* vojáški stanovíšnik, stanorédnik.

Quartierträger *m.* gospodár stana, stanodájnik.

Quartierzinsclaſſe *f.* stanarínski razrèd.

Quarz *m.* kremenják, bélkasti kremen.

quarzig kremenàt.

Quarzit *m.* kreménovec.

Quarzſteinart *f.* kremenína.

quaſi *adv.* (gleichſam) takó rekóč, nekakó, dejál bi, kakor da, kòt da; napól.

Quaſibeſitz *m.* posést (-i) pravíce.

Quaſigelehrte *m.* učenják polovíčar, napól učenják.

Quaſiuſusfructus *m.* užítek potróšnih stvarí.

Quaſte *f.* čòp, šòp.

Quäſtion *f.* vprašánje.

quäſtionieren izpraševáti.

Quäſtionsſchreiben *n.* pisméno vprašánje.

Quäſtor *m.* kvestor.

Quatember *m.* četrtlétje, kvatre *pl.*; **Quatember-** četrtlétni, kvátrni; **=faſten** *pl.* kvátrni pòst, kvátrni postni dnevi *pl.*; **=geld** *n.* četrtletnína; **=tag** *m.* kvátrni dan (dne, dneva).

Quaterne *f.* četvérica, kvatérna.

Quebbe *f.* ozíbi *pl.*, tresóča močvírna tlà *n. pl.*

Quecke *f.*, **Queckengras** *n.* pírnica, piríka, skrada, boréd; **Quecken-** pírnični, pirîčni.

Queckſilber *n.* živo srebró; **Queckſilber-** živega srebrá.

Queckſilberauflöſung *f.* raztopina živega srebrá.

queckſilbern živosrébrn, od živega srebrá. [brá.

Queckſilberſäule *f.* stebêr živega sre-

Queder *m.* (*n.*) obšîv, obróbek; (bei Schuhen) ostáva.

Quell *m.*, **Quelle** *f.* studénec, vreléc, vir, izvír, vrelo; *dem.* studénček, vrélček, izvírek.

quellen *intr.* vreti, izvírati, kipéti, vrvráti, teči (tečem) iz ..., curljáti iz ...; privréti, pritéči; (anſchwellen) napíti (-píjem) se, napojíti se, namóčiti se, razbúhniti se, napéti (-pnèm) se, zabrékniti, narásti; *impf.* napíjati se, napénjati se, narášèati; *tr.* (ſchwellen machen) namóčiti, *impf.* namákati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povírje.

Quellenlehre *f.* nauk o izvírih, viroslóvje.

quellenmäßig *adv.* po virih, viroslédn.

quellenreich studénčnat, bogàt na vrelcih.

Quellenſtudium *n.* preiskovánje zgodovínskih virov, učénje po virih, proučevánje virov.

Quellgrund *m.* virje, povírje, izviralíšče, studénčine *pl.*

Quellnymphe *f.* (po)vódna vila, povódkinja.

Quellſalz *n.* studénčna sol (-í).

Quellſee *m.* studénčno jézero.

Quellwaſſer *n.* studénčnica, vrélčnica, (vróčnica).

Quendel *m.* máterina dúšica, máterin dušèk, máčešica.

Quendelwolle *f.* dúšična prédenica.

Quentchen, Quentlein *n.* kvintič, kvinteljc.

quer *adi.* prečèn, vpréčèn, popréčèn, počrézèn; *adv.* vprék, navprék, počréz, popréčno; nakríž, križem.

Querart *f.* dvorézna sekíra.

Querbalken *m.* prečni tram, popréčno bruno, prečnik, oséčnik.

Querband *n.* prečna vez (-í).

Querdurchſchnitt *m.* popréčni presèk, popréčni prerèz.

Quere *f.* vpréčina, popréčnost; in die — poprék, počréz; einem in die — kommen biti (sem) komu na poti, izkazíti mu, zmesti (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (naróbe); ins Kreuz und in die — vse križem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, križem, vse vprék.

Querfläte *f.* postránska piščál (-i), postranica.

Querforſatz *m.* prečni odrástek, — podáljšek.

Querfrage *f.* postránsko vprašánje.

Querfurche *f.* popréčna brazda. [ca.

Quergaſſe *f.* prečna —, popréčna úli-

Quergraben *m.* popréčni ròv, — jarèk.

Querholz *n.* popréčni les, prečnik, prečnica; (an der Thür) zásova; (am Schlitten) blazína; (am Rechen) čeljúst (-i); (Querhölzchen am Joch) zatika, zatka.

Querlage *f.* popréčni položáj, popréčnost, popréčna lega.

Querlatte *f.* prekla.

Querlauf *m.* popréčni tek.

Querleiſte *f.* popréčna skoba, — létvica, popréčnica.

Querlinie *f.* prečna črta, prečnica.

Querprofil *n.* popréčni presèk, — črtež. [zatik.

Querriegel *m.* zásova, prečni zapàh,

Querrubrik *f.* popréčni razpredèl. [ca.

Querſack *m.* bisága, vreča črezrámni-

Querſchlag *m.* prekòp.

Querſchnitt *m.* popréčni prerèz (prerézek), — presèk; (am Ende eines Holzſtammes) pričélek.

Querſpalte *f.* popréčna raspóka.

Querſtange *f.* popréčni drog, prečnica; (beim Dachſtuhl) škarje *pl.*; (bei den

Probe *f.* izkúšnja, poskúšnja, poskús, izkús, izkúsba; (Beweis) dokàz; (Muſter) oglèd; obrázec, vzórec; auf die — ſtellen izkúšati; **Probe-** poskúsni, za poskúšnjo.

Probearbeit *f.* delo na poskúšnjo.

Probebelaſtung *f.* poskúsna obtežítev, — obremenítev, obremenílna poskúšnja.

Probeblatt *n.* oglédni list, list na oglèd.

Probebogen *m.* pola na oglèd, oglédna —, poskúsna pola.

Probedruck *m.* tisk na poskúšnjo.

Probefahrt *f.* poskúsna vožnja.

probehältig po izkúšnji potŕjen, preiskúšen; (v. Wechſel) trdèn, v redu.

Probejahr *n.* poskúsno leto, leto poskúšnje.

Probelection *f.* poskúsno predávanje.

Probepraxis *f.* poskúsna praksa.

Probepredigt *f.* prídiga na poskúšnjo, poskúsna propóved (-i).

Probeſchrift *f.* pisánje na oglèd, lepopísni poskús.

Probeſtück *n.* obrázec, oglédek, izvòd na oglèd, poskúsek.

Probevorleſung *f.* ſ. Probelection.

probeweiſe za poskús, na poskúšnjo.

Probezeit *f.* čas poskúšnje, poskúsna doba.

Probier- poskúsni.

probieren izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati, preizkúšati. [věc.

Probierer *m.* poskúšavec, preizkúšavec.

Probierſtein *m.* zlatárska óslica, preizkúsni kamen.

Problem *n.* vprašánje, zastávek, problém.

problematiſch negotòv, dvoměn, problemátičen.

Procedur *f.* ravnánje, ravnáva, postópanje, procedúra.

Procent *n.* odstótek, procént.

Procentſatz *m.* odstótni postávek.

procentual odstótèn, procentualèn.

Proceſs *m.* pravda, spòr, právdanje, tožba, prépor; *(chem.)* postópek, procés; den — anhängig machen tožbo začéti (-čnem), tožbo vzdígniti zoper koga, pognáti (-žénem) pravdo do sodíšča; — machen na tožbo dejáti (dénem); — führen právdati se, tóžiti se, tožáriti se; durch — verlieren zaprávdati, zatožáriti; durch — erhalten iztóžiti, s tožbo dobíti, izprávdati; kurzen — machen ob kratkem odpráviti; **Proceſs-** pravdni.

Proceſsacten *pl.* pravdni spisi.

Proceſsführer *m.* pravdar.

Proceſsgegner *m.* právdni nasprótnik.

proceſſieren právdati se, tóžiti se. tožáriti se.

Proceſſion *f.* obhòd (cerkvéni), izprevòd, procésija.

Proceſskoſten *pl.* pravdni stroški.

Proceſsordnung *f.* pravdni red, — zakon.

Proceſsſache *f.* pravdna reč (-í). — stvar (-í).

Proceſsſchriften *pl.* pravdni spisi.

proceſsſüchtig pravdljìv, právdarski; er iſt ſehr — velik pravdar je; ich bin nicht — ne strežem na tožbo.

Proceſsverfahren *n.* pravdno postópanje.

Proceſsverhandlung *f.* pravdna razpráva.

Proclamation *f.* pro-, razglàs, oklìc, razglasílo, proklamácija.

proclamieren proglásiti, razglásiti, oklícati (-klíčem), proklamírati; *impf.* proglášati, oklicevati.

Proclamierung *f.* proglasítev.

Procura *f.* (Vollmacht) pooblastílo, polnomóčje; upráviljanje.

Procuration *f.* oskrbovánje, upráviljanje, prokurácija.

Procurator *m.* pooblaščénec; oskrbník, upravítelj, prokurátor.

Procuratur *f.* oskrbníštvo, upravíteljstvo, prokuratúra.

procurieren oskrbovati, upráviljati.

Producent *m.* pridelovátelj, izdelovátelj, proizvódnik; (Vorzeiger der Urkunde) pokazávec; producént.

producieren pri-, izdélati, proizvésti (-védem); *impf.* pridelovati, izdelovati, proizvájati; (eine Urkunde) pokázati (-kážem); producírati; ſich — pokázati se, nastópiti; razkazovati se, javno kázati se, producírati se.

Product *n.* izdélek, proizvòd; pridélek, obróděk, sad, sadež, plod; (Ergebniß) učínek, naslédek, uspéh; (in der Mathematik) zmnožek, znesék, produkt.

Productenhändler *m.* trgóvec s pridélki.

Production *f.* (von Urproducten) pridelovánje, dobívanje, proizvájanje, proizvódstvo; (von Kunstproducten) izdelovánje, izgotávljanje; (theatr.) predstáva, produkcija; **Productions-** proizvódni, proizvajálni.

Productionscapital *n.* glávnica za pridelovánje, denárji za izdelovánje, proizvódna glávnica.

Productionskosten *pl.* stróški pridelovánja, stróški za izdelovánje, proizvódni stróški.

productiv plodén, rodovítën, plodovít, produktívën.

Productivität *f.* plodnost, plodovítost, rodovítnost, produktívnost.

profan neposvečèn; posvétën; prostáški.

Profanation *f.* oskrunítev, oskrúmba, onečástba, profanácija.

Profangeschichte *f.* posvétna zgodovína.

profanieren oskrúniti, onečástiti, povédnjiti, profanírati.

Profeß *m.* redóvniška obljúba.

Profession *f.* rokodélstvo, poséł, obŕt; was ist er von — s čim se bavi, kaj je njegov poséł? [nist.

Professionist *m.* rokodélec, profesio-

Professor *m.* profésor, učitelj.

Professorencollegium *n.* učiteljski —, profésorski zbór, zbór profésorjev.

Professur *f.* profésorstvo, profésoraka služba, učiteljska stolica, profesúra.

Profil *n.* stranski načŕt, — prerèz, prerézni načŕt, presèk, profil.

Profilplan *m.* črtež v prerézu, črtež v profilu.

Profit *m.* dobíček, korist (-i).

profitabel dobíčèk donášajoč, koristèn.

profitieren pridobíti, profitírati; *impf.* dobíček imèti (imám), na dobíčku biti (sem), pridobívati.

Profoß *m.* vojáški jetníčar, profós.

Prognose *f.* predznáva; napréjšnje določílo, napóved (-i), prognóza.

Prognostikon *n.* predznák; napovédba, prerókba; ein — stellen prorokovati; napovédati.

prognostisch napovédan, prorokovàn; predznáčèn.

prognostizieren napovédati (-povém); *impf.* napovedovati, prorokovati, prognosticírati.

Programm *n.* prográm, načélni načŕt, črtež; (Reihenfolge) spored; (Schul—) šólsko poročílo, šólsko izvéstje.

Progression *f.* napredovánje; (arithm.) postopovánje, progrésija, postópica.

Progressist *m.* napredník, progresíst.

progressiv *adi.* naprédèn, napredoválèn; progresívèn, postópèn; *adv.* postópno, progresívno.

prohibieren zabrániti, prepovédati (-vém); *impf.* brániti, ovírati, prepovedovati.

prohibitiv zabranílèn, ovirálèn, prepovédèn, prohibitívèn.

Prohibitivsystem *n.* zabranílne naréd-be proti tuji trgovíni, prohibitívni sistém.

Projekt *n.* projékt; nasnútèk, načŕt, osnóva; naméra, nakána; nasvèt, predlòg.

projectieren zasnovati, načŕt narediti, projektírati; snovàti, namerávati; projectiert po načŕtu namerávan, projektíran.

Projectil *n.* izstrélèk.

Projection *f.* vzmèt, projékcija; **Projections-** vzmétni.

Projectionslehre *f.* vzmetoslóvje, nauk o projékciji.

projicieren vzvréči (-vrèm), *impf.* vzmétati; projicírati.

Prolegomena *pl.* predgóvor.

Proletariat *n.* siromáštvo, proletarijat

Proletarier *m.* siromák, siromáčnik, proletárec.

Prolog *m.* predgóvor, uvòd, prolog.

Prolongation *f.* podaljšánje, podaljšba, podaljšáva, prolongácija.

Prolongationsgebür *f.* prolongnina.

prolongieren podaljšati, odložiti, preložiti, prolongírati.

Promemoria *n.* spomenica, promemórija.

Promenade *f.* sprehajališče, izprehajališče; izprehòd, promenáda.

promenieren izprehajati se, sprehajati se, promenírati.

Promesse *f.* promésa.

promissorisch obsèžen, promisórèn.

Promotion *f.* povíšanje v akadémiško čast, imenovánje za dóktorja, promócija.

promovieren *tr.* povíšati v akadémiško čast, imenováti za dóktorja, podelíti dóktorstvo; *intr.* postáti (-stánem) doktor; promovírati.

prompt *adi.* ročên, hitêr; (pünktlich) točên, natánčen; *adv.* urno, ročno, točno, natánko.

Promulgation *f.* razglàs, proglàs, objáva, promulgácija.

promulgieren razglásiti, oznániti, objáviti, proglásiti; *impf.* proglášati, razglášati, promulgírati.

Pronomen *n.* zaímek, zaimé (-iména), pronómen.

pronominal zaiménski.

pronunciert ostro izrážen, odlóčen, očítên.

Pronunciation *f.* izréka, izgovárjanje, pronuncijácija.

Propädeutik *f.* pripravljálni náuk, uvòd, propedévtika.

propädeutisch pripravljálen, propedévtičen.

Propaganda *f.* razšírjanje, propagánda; — machen šíriti, razšírjati, ískati privržencev.

Prophet *m.* prorok; (Wahrsager) vedeževávec, prorokovávec.

Propheten- proróški.

Prophetin *f.* prorókinja; (Wahrsagerin) vedeževávka, prorokovávka.

prophetisch proróški, prorokoválen.

prophezeien prorokovati, vedeževati, napovedovati.

Prophezeiung *f.* prorokovánje, prorókba; vedeževánje.

prophylaktisch obvaroválen, odvračálen, profilaktičen.

Propination *f.* samoprodája, propinácija; **Propinations-** samoprodájni.

Proponent *m.* predlagátelj, proponént.

proponieren predložíti, nasvétovati, predlágati, proponírati.

Proportion *f.* razméra, razmérje; sorazmérje, propórcija.

proportional razmérên, sorazmérên, proporcijonálen.

Proportionale *f.* sorazmérnica.

Proportionalität *f.* sorazmérnost.

proportioniert razmérên; (ebenmäßig) ravnomérên, somérên, skladomérên; — sein ujémati se.

Proposition *f.* nasvèt, predlòg.

Propst *m.* prošt.

Propstei *f.* proštija.

Pröpstling *m.* troskva, troskvěc, troska, tróskalica.

pro rata temporis po razmérju časa.

proratisieren razdelíti pro rata, razmérno razdelíti.

Prorector *m.* naméstni ravnátelj, proréktor.

Prorogation *f.* odlòg, odgóda.

prorogieren odložíti, odgodíti.

Prosa *f.* proza, nevézana beséda.

Prosaiker *m.* prozáik, pisátelj v nevézani besédi.

prosaisch nevézan, prozáičen, prozáiški.

Prosenium *n.* osprédje prozorišča, proscénij.

proscribieren izóbčiti, iz-, pregnáti (-zénem), preklícati (-klíčem), proskribírati.

Proscribierte *m.* izóbčenec, izgnánec, proskribíranec.

Proscription *f.* izóbčenje, pregnánstvo, proskripcija.

Proscriptionsliste *f.* imeník izóbčencev, imeník proskribírancev.

Proselyt *m.* izpreobŕnjenec, novovérec; —en machen izpreobráčati, nabírati novih verskih pristášev.

Proselytenmacher *m.* izpreobračávec, nabirátelj novovérnikov.

Prosenchym *n.* líčnato staníče, líkovina, vlaknovína.

prosit! *interi.* na zdravje! Bog pomágaj!

Prosodie *f.* zlogomérje, prozodíja.

Prosodik *f.* nauk o zlogomérju, prozódika.

prosodisch zlogomérên, prozódičen.

Prospect *m.* razglèd, preglèd, prospékt.

prosperieren uspévati, ovesti (-tem), ugódno se razvíjati, napredovati, prosperírati.

prostituieren osramotíti, onečástiti.

Prostituierte *f.* blodnica, prostitútka, hotnica.

Prostitution *f.* sramotítev; sramodéjstvo, blodníšto, prostitúcija.

Protection *f.* zaščíta, pokrovíteljstvo, obrámba, protékcija.

Protector *m.* zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik, protéktor.

Protectorat *n.* pokrovíteljstvo, zavétništvo, protektorát.

Protectorin *f.* pokrovíteljica, zaščítnica, zavétnica.

Protegé *m.* ljúbljenec; zaščíčenec.

protegieren ščítiti, várovati, brániti, podpírati, pospeševati; potegováti se, pogánjati se za koga.

Protest *m.* ugóvor, odpòr, prosvèd, protést; **Protest-** protéstni.

Protestant *m.* protestánt, luteránec; **=in** *f.* protestántinja, protestántka, luteránka. [ski.

protestantisch protestántski, luterán-

Protestation *f.* ugovárjanje, prosvedovánje, ugóvor.

protestieren upréti se; ugovárjati, prosvedovati, protestírati.

Protokoll *n.* zapísnik, protokól; **zu — bringen** dejáti (dénem) v zapísnik, vzeti (vzamem) v zapísnik; **zu — geben** dati na zapísnik, povédati (-vém) na zapísnik; **— aufnehmen** zapísnik sestáviti, — narédíti; — **führen** zapísnik sestávljati, zapísnik písati, zapisovati.

protokollarisch zapísniški; **—e Aufnahme** zapisovánje v zapísnik, sestávljanje zapísnika.

Protokollführer, Protokollist *m.* zapísnikar, protokolíst.

Protokollführung *f.* zapisovánje, písanje zapísnika.

protokollieren zapísati (-píšem) —, vpísati v zapísnik, zabeléžiti, protokolírati; *impf.* zapisovati.

Protokollierung *f.* zapis, protokolíranje, zapisovánje.

Protokollsnummer *f.* število (vlóžnega) zapísnika.

Protoplasma *n.* tvorívo, pratvorívo, protoplázma.

Prototyp *n.* pralík, prototíp.

Protutel *f.* sovárstvo, sovárištvo.

Proß *m.* nadúteż. [vozá.

Proße *f.* sprednja prema topníškega

proßen kújati se; nadímati se.

proßig kujav; nadút.

Proßwagen *m.* j. Proße.

Provenienz *f.* (Herkunft) proizhájanje, izvír, proizhòd; (Ertrag) prihódek, dobíček.

Proverbium *n.* pregóvor, rèk.

Proviant *m.* živež, hrana, zalóga živeża, proviánt; **Proviant-** živežni, proviántni; **=meister** *m.* preskrbník živeża; **=wesen** *n.* preskrbovánje živeża.

Provinz *f.* pokrájina, deżéla, províncija; **Provinzial-** pokrájinski, deżélni.

Provinzial *m.* provincijálni poglavár samostánov, provincijál.

Provinzialhauptstadt *f.* glavno mesto v provínciji, — v pokrájini, deżélno glavno mesto.

Provinzialismus *m.* beséda v kaki pokrájini navádna, pokrájinski izràz, provincijalízem.

provinziell pokrájinski, provincijálen.

Provision *f.* (Vorrath) zalóga; živež; (Beſorgungsgebür) opravnína, provízija.

Proviſor *m.* upravítelj, uprávnik, provízor. [rédba.

Proviſorialverfügung *f.* začásna od-

proviſoriſch začásen, provizóren.

Proviſorium *n.* začásna narédba, provizórij.

Provocant *m.* provzročítelj, provzročník, provokánt.

Provocation *f.* izzívanje, poziv na bój; (Veranlaſſung) provzročítev, provokácija.

provocieren izzváti (-zóvem), pozváti na bój; *impf.* izzívati, pozívati na bój; *trsv.* klícati (kličem) na korájžo; (heraufbeſchwören) provzročíti.

Provocierung *f.* j. Provocation.

prüde (zimperlich) pretírano nežnočútən, — sramežljiv; (ſpröde) nepristópən, (štímán).

Prüderie *f.* páčenje s pretírano nežnočútnostjo, — sramežljívostjo; nepristópnost.

prüfen izkúsiti, poskúsiti; *impf.* izkúšati, poskúšati; (den Schüler —) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati; (unterſuchen) preiskati (-iščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; (einen Vorſchlag —) razmotríti predlòg, pretéhtati, preudáriti, premísliti, pretrésti; *impf.* pretehtováti,

preudárjati, pretresováti; geprüft preizkúšen, izprášan, izpítan. [věc.

Prüfer *m.* izpraševátelj, preizkuševávec.

Prüfling *m.* izpraševánec, preizkuševánec.

Prüfſtein *m.* ſ. Probierſtein.

Prüfung *f.* preizkús, preizkúšanje, izkúšnja; (Examen) izkúšnja, izpit, izpraševánje; (Unterſuchung) preiskovánje, preiskáva; pretresovánje, pretrès, pretehtovánje; presója, preglèd; **Prüfungs-** izpraševálni, izpítni.

Prüfungscandidat *m.* izpítni kandidát, izpraševánec.

Prüfungscommiſſion *f.* izpraševálna komisíja.

Prüfungsgegenſtand *m.* predmèt izpíta, preizkúsni predmèt.

Prüfungsprotokoll *n.* izpítni zapísnik.

Prüfungsreſultat *n.* uspéh preizkúšnje.

Prüfungsſaal *m.* sobána za izkúšnjo, izpítna dvorána.

Prüfungstag *m.* dan izkúšnje, izpítni dan (dneva).

Prüfungstaxe *f.* preizkusnína, izpitnína.

Prüfungszeugnis *n.* preizkúsno izpričeválo, izpítna svedóčba.

Prügel *m.* krepél (-i), krepélec; oséček, sklestek, okléček; (Schlag) udárec; mit —n bewerfen krepelíti.

Prügelei *f.* pretèp, tepèž, poból.

prügeln tepsti (tepem), bíti (bíjem), pretépati, nabíjati, kléstiti, tolči, séčkati, búnkati, mlátiti; otépsti, pretépsti, nabíti, pre-, okléstiti, naséčkati, nabúnkati, otólči, namlátiti.

Prügelſtrafe *f.* tepénje, šíbanje, pretépanje.

Prügler *m.* pretepávec, pretepáč.

Prunk *m.* sijáj, blesk, bliš, bliščóba, velikolépje, bliščéčnost; **Prunk-** bliščéči, bliščóbni, sijájni, bleskovíti.

prunken bliščáti (-ím), bleščáti, leskétati (-ám, leskéčem) se; ponášati se, prevzetováti.

Prunken *n.* bleščánje; ponášanje, prevzetovánje.

Prunker *m.* ljubítelj bleska; prevzetovávec, gizdalín.

prunkhaft bliščéč, sijájen, velikolépen, gizdàv; nagízdan.

prunklieben bleskohlépen, bleskoljúben, gizdàv.

prunklos brez bleska, — blišča, — sijája, skromen. [vost.

Prunkſucht *f.* bleskoželjnost, gizdá-

prunkſüchtig bleskoželjen, gizdàv.

Pſalm *m.* psalm.

pſalmen psalme peti (pojem), psalme prepévati.

Pſalmiſt *m.* psalmopévec, psalmíst.

Pſalter *m.* (Pſalmbuch *n.*) psalmnik, knjiga psalmov, psaltér; (Bläſtermagen) devetogúb, šestogúbec, prebirálnik.

Pſeudo- lažni, krivi, neprávi, podvrženi, slútvo-. [fóza.

Pſeudomorphoſe *f.* palík, psevdomor-

pſeudonym z izmíšljenim (s tujim) iménom, lažnoiménski, slutvoiménski, psevdoníměn.

Pſeudophiloſoph *m.* slutvomodrijan, modrijan po iménu.

Pſeudoprophet *m.* lažnívi —, krivi prorok.

pſt! *interj.* pst! bst!

Pſyche *f.* duša, duh.

Pſychiater *m.* zdravník duhobólnih, zdravník umobólnosti, psihiátər.

Pſychiatrie *f.* nauk o dušnih bolézníh, zdravítev duhobólnih, psihiatrija.

pſychiſch dušévən, dušən, psíhičən.

Pſycholog *m.* dušeslóvec, psihológ.

Pſychologie *f.* dušeslóvje, psihologíja.

pſychologiſch dušeslóvən, psihológičən, psihológiški.

Publication *f.* razglasítev, objáva, razglàs, razglasílo, oklic, oznanílo, publikácija.

publicieren proglásiti, razglásiti, objáviti, oklícati (-klíčem), oznániti; *impf.* razglášati, oznánjati, oklicéváti.

Publiciſt *m.* razglasítelj; časnikar, novínar, publicíst.

Publiciſtik *f.* časnikarstvo, novínarstvo, publicístika.

Publicität *f.* očítnost, javnost.

Publicitätsprincip *n.* načélo jávnosti, publicitétni princíp.

Publikum *n.* občínstvo, zbrani svet, ljudjé *pl.*

publik očít, očítən, javən.

Pud *n.* pud.

Pudding *m.* (engl. Mehlſpeiſe) puding.

Pudel *m.* kodër, kodrast pës (psà); (Fehler) pomóta, pogréšek.

Pudelmütze *f.* kosmáta kapa, kučma.

pudeln *tr.* peháti, suváti (sujem); *intr.* pomóto napráviti; (waſcheln) opotékati se, gúgati se.

pudelnärriſch smešën, prismójen.

pudelnaſs mokër kakor miš.

Puder *m.* moka za lase, pudër.

puderig z moko potrésen, opúdran, napúdran.

pudern s pudrom potrésti, napúdrati; *impf.* s pudrom potrésati, púdrati.

puff! *interj.* lòp! bùh! bùmf! bùf! trèsk!

Puff *m.* udár, udárec, sunëk, sunljaj, dregljaj, bunka.

Puffärmel *m.* širóki rokáv, nabráni rokáv, nabúšek.

puffen suváti (sujem), búnkati, drégati, bútati, lópati, hebáti; nabúnkati, otólči; drégniti, bútniti, lópiti, búnkniti, hebníti (hábnem).

Puffer *m.* odbijálna ploča, hebáč, pu-

Puls *m.* trip, utrip, udár; der — geht žila utríplje, — bije, — tolče.

Pulsader *f.* žila utripálnica, cíplja.

pulſieren trípati (tripljem), utrípati, biti (bijem).

Pulsmeſſer *m.* cipomèr, utripomèr.

Pulsſchlag *m.* utrípanje —, bilo žile, bitje žile.

Pulswärmer *m.* zapéstnik žilogrévec, volnéna zapéstnica.

Pult *m. n.* (pisálni) podstávec, pult.

Pulver *n.* prah, prašek; (Schieß—) strelni prah, smodník.

Pulverbeutel *m.*, **Pulverbüchſe** *f.* prašník, prahóvnica.

Pulverdampf *m.* dìm (čad) od strélnega prahú, smodníkov dìm.

Pulvererploſion *f.* smodníkov razstrèl, — razpòk, eksplozíja smodníka.

Pulverfabrik *f.* továrna za smodník, smodnikárna.

Pulverfaſs *n.* sod za smodník.

Pulverhorn *n.* rog za smodník, prahóvnica.

pulverig v prah stolčen, zmlet, zdrobljèn, prahast.

pulveriſieren streti (starem) v prah, zmleti (zméljem), zméti (zmánem).

Pulverkammer *f.* smodníščnica; smodníšče.

Pulverkorn *n.* zrno smodníka, zrno strélnega praha.

Pulvermagazin *n.* skladíšče za smodník, smodníščnica, prahárna.

Pulvermühle *f.* stope za smodník.

Pulverthurm *m.* smodníščnica.

Pulvertonne *f.* ſ. Pulverfaſs. [róta.

Pulververſchwörung *f.* razstrélna za-

Pumpe *f.* sesáljka, črepálnica, pumpa.

pumpen čŕpati, črépati, na sesáljko vléči, púmpati.

pumpern ropotáti (-ám, ropóčem).

Pumpernickel *m.* ržénják, rženi kruh; (Spaſsvogel) burkež, šaljívec, pavlíha.

Pumpwerk *n.* črepálnica, sesáljke *pl.*

Punctation *f.* osnútek, načŕt, domének, punktácija.

Punkt *m.*, **Punctum** *n.* pika, točka; *dem.* píčica; (Stich) vbòd, vbódec; (Artikel) člen, členek, točka, odstávek; (Umſtand) reč (-í), stvar (-í); auf dem — ſtehen biti (sem) na tem, nameráva-ti, kániti, priprávljen —, naménjen biti; — ſechs Uhr natánko ob šestih, točno ob šestih; — für — beantworten na vsako točko odgovoríti, vse do píčice védeti (vém); der höchſte — vrhúnec, vrhúnec.

punktieren pike délati; pike naredíti, napíkati, opikati, punktírati.

pünktlich *adi.* natánčen, točen; *adv.* natánko, za las, točno.

Pünktlichkeit *f.* natánčnost, točnost.

Punktirerchen *n. (Monas)* živa pika, monáda.

punktweiſe *adv.* točka za točko, stavèk za stavkom, posámič po točkah.

Punſch *m.* punč.

punſchen punčeváti, punč piti (pijem).

Punze *f.* púnec.

punzieren puncevati, puncírati.

Punzierung *f.* puncevánje, puncíranje.

Punzierungsamt *n.* púncevni urád.

Pupill *m.* nedorásli várovanec; nedolétna siróta.

Pupillar- sirotínski, pupilárni.

Pupillargelder *pl.* sirotínski denárji *pl.*, pupilárna imovína.

pupillarmäßig sirotínski, pupilárën; —e Sicherheit pupilárna varnost.

Pupillarrechnung *f.* račún o sirotínskem premoženju.
pupillarſicher sirotinskovárěn, pupilarnovárěn.
Pupillarſubſtitution *f.* postávljanje naslédnika mladolétniku.
Pupillarvermögen *n.* sirotinska imovína, pupilárna imovína.
Pupille *f.* (weibl. Mündel) várovanka, mladolétnica; (im Auge) zenica, púnčica.
Pupillencollegium *n.* várstveno sodíšče, nadstójništvo sirót.
Pupillenrath *m.* várstveni svétnik, oskrbník sirót.
Puppe *f.* púnca, púnčka, čéča, líla, mulka; (bei Inſecten) zaprédek, mešíč.
puppen s púnčkami igráti (se); ſich — zaprédati se.
Puppenmacher *m.* izdelovátelj púnček.
Puppenräuber *m. (Calosoma sycophanta)* moškátnik, otimáč. [ča.
Puppenſpiel *n.* igra s púnčkami, igrá-
pur čist, samočist, nezmešan; —e Wahrheit gola resnica; —es Gold čisto zlató, suho zlató; —er Neid sama zavíst (-i), gola nevoščljívost.
Purganz *f.* čistílo, mečílo, čistílni lek.
Purgier- čistílen, mečílen.
purgieren *tr.* čístiti; izčístiti, očístiti; *intr.* čístiti se, dristo iméti (imám), drístati.
Purgiermittel *n.* čistílo, mečílo.
Purgierpille *f.* čistílni osváljek.
Purgierung *f.* izčíščanje, črevočíščenje; eine — vornehmen črevo izčístiti, drístiti.
Purification *f.* číščenje, čistítev.
purificieren čístiti; očístiti, izčístiti.
Purismus *m.* trébljenje jezíka, čistoréčnost, purízem.
Puriſt *m.* trebívec —, čistítelj jezíka, purist.
Puritaner *m.* puritán, puritánec.
Purität *f.* čistost, prečistóta.
Purpur *m.* škrlát, bagér; **Purpur-** bagréni, škrlátni.
purpurbekleidet v škrlátni obléki, s škrlátom ogrnjen, v škrlát obléčen.
Purpurdecke *f.* škrlátno pregrinjálo, škrlátna prepróga (odéja).
Purpurfarbe *f.* škrlátna barva, bagér.
purpurfarben škrlátast, bagrén.
Purpurfärber *m.* bágrnik.
Purpurmantel *m.* škrlátni plašč.
Purpurmuſchel *f.* škrlátnik.
purpuru škrlátěn, bagrén.
purpurroth škrlatnordéč, škrlátast.
Purpurröthe *f.* škrlátna rdečica, bagrenína, škrlatnína.
Purpurſchnecke *f.* škrlátnik, bagrénka, bagréna skoljka.
Purpurſtoff *m.* škrlatovína, bagrovína.
Purzelbaum *m.* kolobénec, kozélc.
purzeln prekúcniti se, prekopíciti se; *impf.* prekuceváti se, prekopiceváti se.
Puſtel *f.* mozólj, mozóljček, izpuščáj.
Puſtelausſchlag *m.* mozóljasti izpáhki, prišč; ich habe einen — bekommen izpehnílo se mi je.
puſten húkati (v roko).
Putativehe *f.* domnévni zakon, putatívni zakon.
Pute *f.* pura.
Puter, Puterhahn *m.* (Truthahn) purán, purman. [upór.
Putſch *m.* rabúka, halabúka, praska,
Putz *m.* lepotíčje, nakit, lišp, okràs, okrásje, kinč.
Putzdocke *f.* našopírjenka, šopírnica, líšpanka, gizdávka; (auch von männlichen Perſonen) gizdalín, našopírjenec, šopírnež.
putzen čístiti, snážiti, čéditi, líkati, svetlíti; očéditi, očístiti, osnážiti, izlíkati, osvetlíti; (ſchmücken) líšpati, lepotíčiti, krásiti, kítiti, záljšati; nalíšpati, olepotíčiti, nakítiti, okrásiti, ozáljšati; (die Kerze —) utrníti, usékniti; *impf.* utrínjati, usekovati; (Bäume —) trébiti, kléstiti; otrébiti, pretrébiti, oklestíti; *fig.* jmdn. — kárati, zmérjati, oštévati; oštéti (-štéjem); (in einer Kritik) šíbati, bíčati, podájati (koga).
Putzer *m.* čistívec, snažítelj, trebéc, trebívec; (Verweis) ukòr, káranje, graja.
Putzerde *f.* loščílna prst (-í), drgálni pések.
Putzerin *f.* snažíteljica.
Putzhandel *m.* trgovína z lepotíčjem.
Putzhändler *m.* lepotínar, trgóvec z lepotíčjem; **-in** *f.* lepotínarica, trgóvka z lepotíčjem.

Putzhandlung *f.* prodajálnica líšpnega blagá, lepotnínárnica.
Putzhaus *m.* gizdalín, líšpavec, našopírjeneč.
Putzmacherin *f.* lepotínarica.
Putzpulver *n.* snažílni prašek, loščílna sípa.
Putzſucht *f.* gizdávost, šopírnost, líšpavost.
putzſüchtig gizdàv, šopírèn, líšpav.
Putztiſch *m.* lepotíčna —, toalétna mízica.
Putzware *f.* lepotína, lepotíčje, lišp.
pyramidal, pyramidenförmig piramídast, piramídèn, piramidálèn.
Pyramide *f.* koníčast stebèr, piramída.
Pyramidenpappel *f.* laška topol (-óli).
Pyrenäen *pl.* Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.
Pyrologie *f.* ognjeslóvje.
Pyrometer *m. n.* ognjemèr.
Pyrotechnik *f.* umétno ognjárstvo, pirotéhnika.
Pyrotechniker *m.* ognjár, ognjestrójec.
Pythia *f.* Pitija; vedeževávka.

Q.

Quabbe *f.* podvrátnik, naděr.
quabbelig drgečòč, tresòč, drhtèč.
quabbeln drgetáti (-ám, drgéčem), tresti se, zíbati (zibljem) se.
quackelhaft majàv, gugav; omahljìv, obotavljìv, vetrast.
quackeln (wackeln) klamotériti, motovíliti, gúgati (gugljem) se, májati se; omahovati, obotávljati se.
Quackler *m.* motovílež; omahljívec, obotavljávec, vetrenják.
Quackſalber *m.* mazáč, ozdravljúh, vračúh.
Quackſalberei *f.* ozdravljúštvo, mazáštvo.
Quackſalberin *f.* ozdravljúhinja, mazáčka, mazilarica, vračúhinja.
quackſalbern mazáčiti, pečáti se z ozdravljúštvom.
Quader *m. f.* četveroógeln —, rezan —, štirjáški kamen; =mauer *f.* zid iz rézanega kámena.
Quadrageſima *f.* prva postna nedélja, pepelníčna nedélja, (korízma).
Quadrant *m.* četrtnik, kvadránt.
Quadrat *n.* kvadrát, štirják; **Quadratkvadrátni**, štirjáški.
Quadratfuß *m.* kvadrátni —, štirjáški črevélj.
Quadratklafter *f.* kvadrátni —, štirjáški sežènj.
Quadratmeile *f.* kvadrátna —, štirjáška milja.
Quadratmeter *n. m.* kvadrátni metěr, štirjáški metěr.
Quadratur *f.* kvadratúra.
Quadratwurzel *f.* kvadrátni korén.
Quadratzoll *m.* kvadrátni —, štirjáški palec.
Quadriennium *n.* štirilétje, doba štirih let, štiri leta.
quadrieren kvadrírati, vzmnožiti na drugo poténco; (eine Fläche) osnovati na štiri ogle, osnovati na lik kvadráta (štirjáka); das quadriert nicht to se ne prilikúje, to se ne priléga.
quadrilinguis četverojezíčen.
Quadrille *f.* četvérka, kadrílja.
quadrupel četvérèn.
Quadrupelallianz *f.* četverozvézje, zveza med štírimi, zveza četvérice.
Quadruplum *n.* četverína.
Quai *m.* nabréžje, obrežína.
quak! *interj.* kvàk!
quaken regljáti, kvákati, regetáti (regéčem), kreketáti.
Quaken *n.* regljánje, kvákanje.
quäken bévskati, lájati, kvékati.
Quäker *m.* bévskavec (lisják); (Zitterer) kveker (-rja), trepetáč.
Qual *f.* muka, bolečína, trpljénje; (d. Gemüthes) bridkóst, težáva, bolést (-i).
quälen múčiti, trpínčiti, trápiti, cvéliti, treti (tarem), pestíti, stiskati.
Quäler *m.* mučítelj, zatiravec, zatirátelj, trapívec.
Quälerei *f.* mučenje, trpínčenje, trápljenje, zatíranje.
Quälerin *f.* mučíteljica, zatíravka.
Quälgeiſt *m.* nadlegovávec, mučítelj.
Qualification *f.* sposóbnost, usposóbljenost, usposobílo; prikládnost; kvalifikácija.

Qualificationsausweis *m.* izpričeválo sposóbnosti, izkàz prikládnosti.

Qualificationscertificat *n.* potrdílnica o sposóbnosti.

Qualificationstabelle *f.* razpregléднica sposóbnosti, razkàz porábnosti, kvalifikacíjska tabéla.

qualificieren sposóbnost presóditi; als etwas — spoznáti, določíti za kaj; usposóbiti, kvalificírati; ſich — usposóbiti se, sposóbən biti (sem).

qualificiert priprávən, prikláden, sposóbən, usposóbljen, uporábən.

Qualität *f.* kákšnost, kakóvost; nótranja vrednost, dobróta; vrsta.

qualitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kakóvost (na nótranjo vrednost), po kakóvosti, kvalitatívən.

Qualle *f.* morski —, osípni klobúk.

Qualm *m.* hlap, gost dìm, čad, sopár; omótični —, zatóhli zrak.

qualmen hlapéti, kaditi se, páriti se; z dimom napólniti, zakaditi, zadímiti.

qualmig dimən, zakajèn, sopárən, zadímljen.

qualvoll mukotŕpən, mučən.

Quandel *m.* drog v kopi.

Quandelcanal *m.* vrata (pri kopi, ógelnici) *n. pl.*

Quandelraum *m.* srce (pri kopi), votlína sredi ógelne kope.

Quandelſtange *f.* prócep.

Quantität *f.* kolikóst; (Menge) množína; (in der Metrik) mera, zlogomérje.

quantitativ *adi.* u. *adv.* z ozírom na kolikóst (na množíno), po kolikósti, kvantitatívən.

quantitierend časomérən, zlogomérən.

Quantum *n.* količína, množína, veličína, mnoštvo; — u. Quale der Ware kolikóst in kakšnost blagá.

Quappe *f.* menèk.

Quarantäne *f.* karanténa, kvarantína, prestanišče, osamótba za štirideset dni v zdrávstvenih ozírih.

Quark *m.* (Topfen) skuta, žmítek; (Koth) blato, govno; (Plunder) šara, ropotija, reč brez cene, — brez vrédnosti, malenkóstna stvar (-i); in jedem — rúhren v vsak nič nos vtekníti (-táknem), *impf.* vtíkati.

quarkig skutast, žmitkast, sirnat.

Quarkkäſe *m.* skuta, ožémček, sladki sir.

quarren omériti se, krémžiti se, véčati (-ím), kísati se.

Quart *n.* četŕt (-i), četrtína, četrtnína, četrtínka; (Format) četvérka.

Quartal *n.* četrtlétje, trije méseci, kvatre *pl.*; **Quartal-** četrtlétni.

quartaliter *adv.* vsake kvatre, vsako četrtlétje, vsake tri mésece; četrtlétno.

Quartalsrate *f.* četrtlétno odplačílo, kvartálni obròk.

Quartaner *m.* učéněc četŕtega razréda (leta).

Quartbogen *m.*, **-format** *n.* četvérka.

Quarte *f.* četrtíca; *mus.* četŕta stópnja, kvarta; (in der Fechtkunſt) četŕti mahljaj, — udár.

Quartett *n.* četveroglásna skladba, četverospèv, kvartét.

Quartier *n.* stan, stanišče, stanovalíšče; (Aufenthaltsort) bivalíšče, prebivalíšče; (Herberge) prenočíšče, ostajalíšče; — nehmen nastániti se, ostáti (ostánem), prenočíti; im — ſtehen stanovàti, bívati, nastánjen biti (sem).

Quartierbeitrag *m.* doplačílo k stanovníni, stanovníni prispévek.

Quartiergeber *m.* stanodajávec, stanodájnik.

Quartiergeld *n.* stanarína, stanovnína.

Quartiermeiſter *m.* vojáški stanovíšnik, stanorédnik.

Quartierträger *m.* gospodár stana, stanodájnik.

Quartierzinsclaſſe *f.* stanarínski razrèd.

Quarz *m.* kremenják, bélkasti kremen.

quarzig kremenàt.

Quarzit *m.* kreménovec.

Quarzſteinart *f.* kremenína.

quaſi *adv.* (gleichſam) takó rekóč, nekakó, dejál bi, kakor da, kòt da; napól.

Quaſibeſitz *m.* posést (-i) pravice.

Quaſigelehrte *m.* učenják polovíčar, napól učenják.

Quaſiuſusfructus *m.* užítek potrósnih stvarí.

Quaſte *f.* čòp, šòp.

Quäſtion *f.* vprašánje.

quäſtionieren izpraševáti.

Quäſtionsſchreiben *n.* pisméno vprašánje.

Quäſtor *m.* kvestor.

Quatember *m.* četrtlétje, kvatre *pl.*; **Quatember-** četrtlétni, kvátrni; **=faſten** *pl.* kvátrni pòst, kvátrni postni dnevi *pl.*; **=geld** *n.* četrtletnína; **=tag** *m.* kvátrni dan (dne, dneva).

Quaterne *f.* četvérica, kvatérna.

Quebbe *f.* ozíbi *pl.*, tresóča močvírna tlà *n. pl.*

Quecke *f.*, **Queckengras** *n.* pírnica, piríka, skrada, boréd; **Quecken-** pírnični, piríčni.

Queckſilber *n.* živo srebró; **Queckſilber-** živega srebrá.

Queckſilberauflöſung *f.* raztopína živega srebrá.

queckſilbern živosrébrn, od živega srebrá. [brá.

Queckſilberſäule *f.* stebȅr živega sre-

Queder *m.* (*n.*) obšív, obróbek; (bei Schuhen) ostáva.

Quell *m.*, **Quelle** *f.* studénec, vreléc, vir, izvír, vrelo; *dem.* studénček, vrélček, izvírek.

quellen *intr.* vreti, izvírati, kipéti, vrvráti, teči (tečem) iz ..., curljáti iz ...; privréti, pritéči; (anſchwellen) napíti (-pijem) se, napojíti se, namóčiti se, razbúhniti se, napéti (-pnèm) se, zabrékniti, narásti; *impf.* napíjati se, napénjati se, naráščati; *tr.* (ſchwellen machen) namóčiti, *impf.* namákati.

Quellengebiet *n.* virje.

Quellenland *n.* povírje.

Quellenlehre *f.* nauk o izvírih, viroslóvje.

quellenmäßig *adv.* po virih, viroslédn.

quellenreich studénčnat, bogàt na vrelcih.

Quellenſtudium *n.* preiskovánje zgodovínskih virov, učénje po virih, proučevánje virov.

Quellgrund *m.* virje, povírje, izviralíšče, studénčine *pl.*

Quellnymphe *f.* (po)vódna vila, povódkinja.

Quellſalz *n.* studénčna sol (-l).

Quellſee *m.* studénčno jézero.

Quellwaſſer *n.* studénčnica, vrélčnica, (vróčnica).

Quendel *m.* máterina dúšica, máterin dušek, máčešica.

Quendelwolle *f.* dúšična prédenica.

Quentchen, Quentlein *n.* kvintič, kvinteljc.

quer *adj.* prečèn, vpréčèn, popréčèn, počrézèn; *adv.* vprék, navprék, počréz, popréčno; nakríž, križem.

Querart *f.* dvorézna sekíra.

Querbalken *m.* prečni tram, popréčno bruno, prečnik, oséčnik.

Querband *n.* prečna vez (-f).

Querdurchſchnitt *m.* popréčni presèk, popréčni prerèz.

Quere *f.* vpréčina, popréčnost; in die — poprék, počréz; einem in die — kommen biti (sem) komu na poti, izkazíti mu, zmesti (zmedem) mu kaj; es geht mir alles der — vse mi gre napak (naróbe); ins Kreuz und in die — vse križem, vse vprek.

querfeldein *adv.* preko polja; *fig.* brez reda, križem, vse vprék.

Querflöte *f.* postránska piščál (-i), postranica.

Querfortſatz *m.* prečni odrástek, — podáljšek.

Querfrage *f.* postránsko vprašánje.

Querfurche *f.* popréčna brazda. [ca.

Quergaſſe *f.* prečna —, popréčna úli-

Quergraben *m.* popréčni ròv, — jarèk.

Querholz *n.* popréčni les, prečnik, préčnica; (an der Thür) zásova; (am Schlitten) blazína; (am Rechen) čeljúst (-i); (Querhölzchen am Joch) zatíka, zatka.

Querlage *f.* popréčni položáj, popréčnost, popréčna lega.

Querlatte *f.* prekla.

Querlauf *m.* popréčni tek.

Querleiſte *f.* popréčna skoba, — létvica, popréčnica.

Querlinie *f.* prečna črta, préčnica.

Querprofil *n.* popréčni presèk, — črtež. [zatik.

Querriegel *m.* zásova, prečni zapàh,

Querrubrik *f.* popréčni razpredèl. [ca.

Querſack *m.* bisága, vreča črezrámni-

Querſchlag *m.* prekòp.

Querſchnitt *m.* popréčni prerèz (prerézek), — presèk; (am Ende eines Holzſtammes) pričélek.

Querſpalte *f.* popréčna razpóka.

Querſtange *f.* popréčni drog, préčnica; (beim Dachſtuhl) škarje *pl.*; (bei den

Wagnern) oplèn; (beim Rebengeländer) streljávec.

Querſtraße *f.* prečna cesta, križempot.

Querſtrich *m.* prečna potéza, prečna črta, popréčnica.

Querthal *n.* popréčna dolína, dolína préčnica, preséka.

querüber *adv.* vprék, poprék.

Querwand *f.* prečna stena, pregrája, prepážek, prégrada.

Querwind *m.* stranski vetȓ, vetȓ iz strani; krivec.

Quetſche *f.* stiska, tesnóba; sliva.

quetſchen mečkáti, gnesti (gnetem), mlínčiti, tláčiti, treti (tarem); zmečkáti, zmlínčiti, stláčiti, streti; ſtoßend — drémšati, drókati; ſich den Finger — prst si prišščéniti, — uščéniti. [telj.

Quetſcher *m.* mečkávec, tlačívec, tlači-

Quetſchung *f.* mečkánje, mlínčenje; (Quetſchwunde) zmečkanína, zmlinčenína, otíska, otólkljaj.

Queue *n.* (Billardſtock, franz. ſpr. Kö) biljárdna pálica; *f.* zadnji vojáški oddélek.

quick vesél, živ, čvrst.

Quickborn *m.* živi studénec, živa voda.

Quickerz *n.* živa ruda, živo srebró.

Quickmühle *f.* mlin za razločevánje srebrá.

Quickſand *m.* svišč, svižec.

Quicken *n.* cvil, cvič, cvíljenje.

quicken, quickſen cvíliti, cvíčati (-ím); zacvíliti, zacvíčati, cíkniti.

Quieſcent *m.* upokojénec, počítnik, umirovljenec.

Quieſcentengehalt *m.* pokojnína, počítnína.

Quieſcenz *f.* počítek, pokoj.

quieſcieren *intr.* počívati, v pokóju živéti; *tr.* v počítek dejáti (dénem), upokojíti.

Quieſcierung *f.* upokojítev.

quietſchen ſ. quicken.

Quinquageſima *f.* pustna nedélja.

Quinquennalzulage *f.* petlétnica.

Quinquennium *n.* petlétje, doba petih let, pet let.

Quinte *f.* peti razrèd.

Quintaner *m.* učénec pétega razréda.

Quinte *f.* petica; *(mus.)* peta stópnja, kvinta; (in d. Fechtkunſt) peti mahljaj; die —n zvijáče *pl.*, spletke *pl.*

Quinterne *f.* petérica, kvintérna.

Quinteſſenz *f.* cvet, jedro, jezgra.

Quintett *n.* peterospèv, kvintet, peteroglásno petje.

Quirl *m.* motič; raztrepálnica, roglja, vreténce, žvrklja.

quirlen raztépsti (-tépem), raztrépati; *impf.* raztépati (-tépljem), rogljáti, trépati (trépljem).

quirlſtändig vreténčast.

quitt bòt *(indecl.)*, pròst, oproščèn, rešen; — werden pobótati se, poravnáti se; (ſich entlebigen) iznebíti se, odkrížati se.

Quitte *f.* kútina.

Quittenapfel *m.* kútinar.

Quittenbirne *f.* kútinica. [vec.

Quittenſaft *m.* sok od kutin, kútino-

quittieren (den Empfang beſcheinigen) prejèm potŕditi, pobótnico dati (dam); (abdanken) službi odpovédati (-vém) se, službo pustíti, — ostáviti, iz službe izstópiti.

Quittierung *f.* potŕdba, potrdílo.

Quittung *f.* pobótni list, pobótnica.

Quittungsſtempel *m.* kolék za pobótnico. [sti.

Quodlibet *n.* zmes (-i), vsakovŕstno-

Quote *f.* del, delež, zneseк, kvota.

Quotient *m.* kóličnik, razštévec, kvocijént.

R.

Rabatt *m.* rabat, popúst, popústek; — geben popustíti, *impf.* popúščati.

Rabatte *f.* oslèc, zaslèc, obšív, obšívek.

rabattieren ſ. Rabatt geben.

Rabbiner *m.* rabin, rabínec.

rabbiniſch rabínski.

Rabe *m.* vran, krokar, kavran, gavran; **Raben-** vranji, krókarjev, krókarski.

Rabenaas *n.* mrha, mrlína, mrcína, mrhovína.

Rabeneltern *pl.* brezsŕčni starši *pl.*, nečlovéški rodítelji *pl.*

Rabengekrächze *n.* krȍk, krókanje, krokȍt, krokotánje.
Rabenhaar *n.* črni —, vranji lasjé *pl.*
Rabenmutter *f.* brezsŕčna —, brezdúšna mati (mátere).
rabenschwarz vranječŕn, črn kakor [vran.
Rabenvater *m.* brezsŕčni —, brezdúšni oče (očéta).
rabiat divji, razkáčen.
Rabisch *m.* rovàš, roš.
Rabulist *m.* pačítelj zakóna; gobezdálo, rabulíst.
Rabulisterei *f.* pačítev zakóna; gobezdánje, jezíkavost, gobezdávost, rabulístika.
Rach- maščeválni, maščevávski, osvétni.
Rache *f.* osvéta, maščevánje; — nehmen maščevati se, mestíti se; zmaščevati se, namaščevati se, osvetíti se, znósiti se nad kom.
Rachedurst *m.* maščeválnost, osvetoželjnost. [angel.
Rachengel *m.* maščeválni —, osvétni
Rachegedanke *m.* misél (-i) na maščevánje.
Rachegericht *n.* maščeválna sodba.
Rachegöttin *f.* bogínja maščevávka, bogínja osvéte, maščeválna bogínja.
Rachelust *f.* maščeválnost, osvetljívost, pohlépnost po osvéti.
rächen *tr.* maščevati, mestíti; sich — maščevati se, mestíti se, znášati se; zmaščevati se, znósiti se nad kom, osvetíti se.
Rachen *m.* žrelo, golt, goltánec; (Abgrund) prepàd, brezno.
Rachenblütler *pl. (bot.)* zijávke *pl.*
rachenförmig *(bot.)* zijálast.
Rächer *m.* maščevávec, mestítelj, osvetítelj, osvetník; =in *f.* maščevávka, osvetnica.
rächerisch maščeválen, osvetljìv.
Racheschwert *n.* maščeválni mèč, mèč osvéte.
Rachgier, Rachgierigkeit, Rachsucht *f.* maščeválnost, osvetljívost, hrepenénje po osvéti.
rachgierig, rachsüchtig maščeválen, osvetljìv, osvetoželjèn.
Rächerei *f.* trud, upóra, vbádanje, ubíjanje.
rächern sich ubíjati se, trúditi se, vbádati se, upírati se.
Rad *n.* koló (kolésa); kotáč; (Kreis) kolobár; (an der Welle) kolo na vratílu; (Wurzelbaum) kolobénec, kozélc.
Radabweisstein *m.* odriváč, odriválnik.
Radachse *f.* os (-i), podós (-i), podvóz (-i).
Radarm *m.* motoróga.
radbrechen, radebrechen (eine Sprache) lómiti, hréstati, slabo govoríti.
Radbüchse *f.* pesto, púšica.
Rädchen *n.* kolésce, kolce, kólčece.
Raddampfer *m.* kolésni parnik.
Radehaue *f.* motíka, róvnica, kopáča.
radeln kolesáriti, s kolésom se vóziti. [se.
rädeln sich súkati (sučem) se, tóčiti
Rädelsführer *m.* kolovódja, glavár, načélnik, voditelj.
Raden *m.*, **Rade** *f.* kokolj. [žita.
Radenstieb *n.* rešéto za obravnávanje
Räder *m.* reta, rehta; *dem.* rética.
räderig kolésast, kolésnat.
rädern (einen Verbrecher) s kolésom treti (trèm, tárem); streti; (überfahren) povóziti; *impf.* povážati.
Räderwerk *n.* kolésa *pl.*, kolésje.
Radfahrer *m.* kolésar; **Radfahrer-** kolésarski.
Radfelge *f.* platíšče, opláta; (in der Mühle) lopáte *pl.*, krog.
Radfelgenagel *m.* platíščnik.
radförmig kolésast.
Radgeleise *n.* kolovòz, kolovóznik, kolesnica.
Radhemmung *f.* zavóra.
radical korenít, radikálen.
Radical *n.* koreníka, radikál.
Radicalcur *f.* temeljíta lečba.
Radicale *m.* radikálec, razvrátnik.
Radicalismus *m.* radikalízem, razvrátništvo.
radicieren koren potézati; (wurzeln) korenéti, koreníčiti.
Radier- strgálni.
radieren strgati, strúgati; izstrúgati, ostrgati.
Radiergummi *n.* strgáljka, radírka.
Radiermesser *n.* strgálni nož.
Radies *m.* redkèv.
Radieschen *n.* rédkvica.

Radius *m.* (Strahl) žarěk; (Halbmesser) polumèr, radij; *(Radius vector)* črta prevódnica; (Speiche) koželjnica.
Radir *f.* korén, korenína.
Radkranz *m.* kolésni obód, platíšče.
Radmacher *m.* kolár, kolésar.
Radmantel *m.* široki plašč, kolobár.
Radnagel *m.* zákolěk, zákolič, zaosník, luněk, (pešělj, zamózka).
Radreif *m.* s. Radschiene.
Radreifzieher *m.* kováška lisíca.
Radschiene *f.* šina, kolésni obróč.
Radschuh *m.* coklja.
Radspeiche *f.* prečka, špriklja; (bei den Mühlrädern) motoróga.
Radsperre *f.* zavóra, závor, zavórnica, (zavérnica).
Radspur *f.* kolovòz, kolesníca, kolomíja.
Radstock *m.* točišče.
Radstockspeiche *f.* opóra.
Radwelle *f.* kolésna os (-í), podvóz (-i), vreténo, vratílo; (in der Mühle) préslica.
Radzahn *m.* palěc, zoběc.
Raffel *f.* s. Flachsraufe.
raffeln smúkati, grebénati (lan), dŕzati.
raffen grábiti; pográbiti, pobráti (-bérem).
Raffholz *n.* sehljád (-i), lomáča, trebež, dračje, pobírki *pl.*
Raffinade *f.* prečíščanje, číščenje; =zucker *m.* prečíščeni sladkor.
Raffinement *n.* prebrísanost, prekánjenost, presúkanost, premeténost.
Raffinerie *f.* čistílnica.
Raffineur *m.* čistítelj, prečiščevávěc.
raffinieren čístiti; prečístiti, očístiti; *impf.* prečíščati.
raffiniert *fig.* premetèn, zvit, prekánjen, presúkan, presnét.
Raffinierte *m.* premeténěc, prekánjeněc, presúkaněc; *f.* premeténka, prekánjenka.
Raffiniertheit *f.* premeténost, prekánjenost, zvítost.
Raffinierung *f.* číščenje.
Raffzahn *m.* prednji zob, popádnik.
ragen moléti, štrléti, strméti, stŕčati (-ím), kipéti.
Ragewurzel *f.* kúkavěc, cepétěc.
Ragout *n.* meséni primésěk v juhi.
Rahe *f.* jádrnica, rajna.
Rahesegel *n.* jadro na rajni, — na jádrnici.
Rahm *m.* smétana, vrhnje, skorlúp.
Rahmen *m.* oklèp, okvír, pròj, obkrájěc.
rahmen (Milch) posnéti (-snámem), *impf.* posnémati; ein Bild — dejáti (denem) sliko v okvír, okvíriti.
Rahmlöffel *m.*, **Rahmkelle** *f.* posnemálnica, posnémnica, posnemáča.
Rahmsuppe *f.* juha s smétano, smétanova juha.
Raigras *n.* ovseníca, páhavka.
Rain *m.* meja, oméjěk, rob; (zwischen Äckern) griva, vzvrátnik.
Rainblümchen *n.* marjética.
rainen mejíti, mejíčiti, dŕžati (-ím) se.
Rainfarn *m.* vratič.
Rainstein *m.* mejník.
Rainweide *f.* *(Ligustrum vulgare* = Liguster, gemeiner Hartriegel) kosteníka, kostíka, psika, psíkovina, pasji les.
Raison *f.* razúm, pamet (-i), razúmnost.
raisonnabel pámetěn, pravíčěn; dostójěn.
Raisonnement *n.* umovánje, razsojevánje; modrovánje.
raisonnieren umovati; razsójati, razkládati, besedovati, besedíčiti; zabávljati; modrovati.
Rait- račúnski.
raiten s. rechnen.
Raja *m.* inovérni turški podlóžnik.
Rakete *f.* rakéta; **Raketen-** rakétni.
Raketenmacher *m.* rakétar.
Ralle *f.* mlakóš, kosěc.
Ramm, Rammbock *m.* ověn.
Rammblock *m.*, **Ramme** *f.* zabijáč, ověn.
rammeln *tr.* kole zabíjati; *intr.* góniti se, pójati se; s. brunften.
Rammelzeit *f.* gonja, pójanje; s. Brunft.
rammen kole zabíjati.
Rammklotz *m.* s. Rammblock.
Rampe *f.* klančína.
Rand *m.* kràj, rob; (d. Ackers) obméjěk, obmèt; obróněk; (e. Gefäßes) rob, obróběk; (Hut—) okrájěk, prikrájěk, krájevci *pl.*; **Rand-** krajni, skrajni, obkrájni, mejni, obróbni, oklépni.
Randaugenfalter *m.* okrájčnik.
Randbemerkung *f.* obkrájna opázka, obkrájni pristávěk.

rändern róbiti; obróbiti, zaróbiti; *impf.* obróbljati, zarobljevati.

Randgebirge *n.* obkrájno —, oklépno gorôvje.

Randgloſſe *f.* ſ. Randbemerkung.

Randſchicht *f.* krajna vrsta, krajna plast (-ſi).

Randſchrift *f.* napis na (po) robu, poróbni napis.

Ranft *m.* kràj, krajèc, rob.

Rang *m.* (Ordnung) red, vrsta; ein Staat erſten —es držáva prvega reda; (Charge, Charakter) čin; (Würde) dostojánstvo; (Grad) častna stopnja, dostojánstvo; (Vorrang) prvénstvo, prednost, prvo mesto; ein Mann von — mož imenítnega stanú; den — ablaufen koga pretéči, prehitéti ob. prekosíti.

Rangbeſtimmung *f.* dolóčba dostojánstva, dolóčba častne stopnje, ustanovítèv čina.

Range *m.* (ne)porédnež, razposajénec.

rangieren po činu urediti, v red dejáti (dénem), razvrstíti, porazvrstíti; *impf.* urejati, v red dévati, urejevati, razvrščati; ſich untereinander — vrstíti se, črédíti se.

Rangliſte *f.* činóvni imeník.

Rangordnung *f.* činóvni red; dostojánstveni red.

Rangsclaſſe *f.* činóvni razrèd.

Rangſtreit *m.* prepír zastràn prédnosti v časti ob. v dostojánstvu, prepír za predstvo ob. prvénstvo.

Rangſtufe *f.* častna stopnja, stopnja dostojánstva.

Rangſucht *f.* pohlèp po dostojánstvu, častiželjnost.

rangſüchtig dostojánstva željèn, — pohlépen, častiželjèn.

rank vitèk, tenèk, šibèk, šviglast.

Ranke *f.* vítica, opónec, ročíca, ovijáča.

Ränke *pl.* spletke *pl.*, zvijáče *pl.*, kovárstvo, lèst (-ſi); — ſchmieden zvijáče plesti (pletem), spletke délati.

ranken ſich viti (vijem) se, ovíjati se, oprijémati se, oplétati se, popénjati se, pláziti se.

Rankenfüße *pl.* vítičaste noge *pl.*

Rankenfüßler *m.* vitičnják.

Rankengewächs *n.* ovijávka, ovijáča.

Ränkeſchmied *m.* spletkar, kovár, zvijáčnik.

ränkeſüchtig, ränkevoll kovárən, zvijáški, presúkan, poln zvijáč in spletèk, zvit kakor grča.

Ranunkel *f.* zlatica.

Ranzen *m.* narámnik, torba, (krnír).

ranzen *intr.* góniti se, pójati se; podíti se, skákati (skačem); *tr.* razrívati, razkopávati; ſich — izvírati se, lécati se.

ranzig žarèk, žarkov, žaltav; —er Geſchmack žáltavost; — werden žólknìti.

Rapee *m.* vrsta njuhátnega tobáka.

rapid nagèl, derèč, rapídən.

Rapier *n.* borílni mèč, rapír.

Rappe *m.* vranèc, vrani kònj, murèc; *f.* (Krankheit der Pferde) mahóvnica.

Rappel *m.* vrtoglávica, vrtoglávost; *f.* klopótec, klepétec.

rappelig vrtoglàv, vrtoglávən.

Rappelkopf *m.* vrtoglávec.

rappelköpfig vrtoglàv; (vom Pferde) upórən.

rappeln mêšati se —, vrtéti se komu v glavi; klopotáti (-ám, klopócem).

Rapport *m.* poročílo, izporočílo, naznanílo, navestílo.

rapportieren izporočíti, naznániti, navestíti; *impf.* izporóčati, izporočevati, naznánjati.

Raps, Reps *m.* ógrščica, óljnato seme (sémena).

raſen hlastáti, hápati, šávsati; *pf.* hlástniti, hápniti, šávsniti.

Rapunzel *m.* (*Camp. rapunculus*) motovílec, ležnjáčič; =ſalat *m.* motovílec, repúšec.

rar *adi.* redèk; *fig.* posében, izvrstèn.

Rarität *f.* redkost, redka reč (-ſi), raritéta.

raſch *adi.* hitër, urən, brz, brzən, jadrn; nagèl: (feurig) iskër, čil; *adv.* hitro, urno, brž, jádrno, pohitóma.

Raſch *m.* raš, ráševina.

raſcheln šuméti, šumljáti, šumotáti, šumotljáti.

Raſchheit *f.* hitrôst, hítrica, urnost; náglica, naglost, ročnost.

raſen besnéti, besnovati; (toben) razgrájati, razsájati, udelávati, divjáti, razbíjati.

Raſen *m.* ruša, rúšina, drn; *coll.* drnje, drnína, trznja; — ſtechen rúšine rézati; (Flur) trata, trátina, ledína, zelenína, grivína; (kurzhalmiges Gras) muráva.

Raſenbank *f.* rúšnata klop (-i).

raſend *adi.* besèn; (wüthend) stekèl; der Raſende besnež, besnik; die Raſende bésnica.

Raſeneiſenſtein *m.* drnovèc.

Raſenmeiſter *m.* ſ. Waſenmeiſter.

Raſenplatz *m.* trata, loka, drnišče.

Raſenſtecher *m.* drnár, drnorézec.

Raſenſtück *n.* drn, rúšina.

Raſenteppich *m.* trátnata prepróga, zeléna trata.

Raſer *m.* besnež, besnik; razsajáč, razgrajáč; =in *f.* bésnica, razsajávka.

Raſerei *f.* besnost, besnóča, divjánje, razgrájanje; (wilder Zorn) togóta, jarόst, steklόst.

raſieren briti (brijem); obríti; *fig.* razrúšiti, podréti (-dérem); *impf.* podírati.

Raſierer *m.* brivec.

Raſiermeſſer *n.* britèv.

raſig drnàt, drnovít, rušnat, travnat, tratnat.

Raſpel *f.* strugálo, strugáča, stružnik, lesna pila, rašpa.

raſpeln strúgati, píliti.

Raſſe *f.* pleme (-éna), pasma, pasmína.

Raſſel *f.* ropótec, klopótec, klopotúlja, ropotúlja, klepétec, klepetáča.

raſſeln rožljáti, róštati; (v. Wagen) ropotáti (-ám u. ropócem), drmljáti, drdráti; (v. d. Schlüſſeln) škrabotljáti, rožljáti; (v. Waffen) brenketáti (-ám, brenkécem).

Raſſeln *n.* rožljánje, ropòt, brenkèt.

Raſt *f.* počítek, počínek, odmòr, oddíhljaj, pokoj; ohne — und Ruhe brez mirú in pokója.

Raſtelbinder *m.* loncevèz, loncevézec, piskrovèz.

raſten počívati; počíti (-číjem) se, odpočíti se, počíniti, oddehníti (-dáhnem) se; *impf.* odpočívati.

raſtlos *adi.* neprestán, neumórèn, neugnán; *adv.* brez počítka, neumórno, brez postánka, neutrúdoma, brez prenéhljaja.

raſtrieren črtati.

Raſſtation *f.* postája, počivališče, odmorišče.

Raſtſtunde *f.* ura počítka, odmòr.

Raſttag *m.* dan (dneva) počítka, — odmóra.

Rate *f.* obròk, del, odplačílo.

Ratenwechſel *m.* menica na obróke.

ratenweiſe *adv.* na obróke, obrókoma, na dele.

Ratenzahlung *f.* plačílo v obrókih, plačílo na obróke.

Rath *m.* svèt; (Berathſchlagung) posvèt, posvétovanje; (Collegium) zbòr, svèt, svetovávstvo; (das Anrathen) nasvèt; (Perſon) svétnik; — halten posvétovati se s kom; zu —e ziehen za svèt vprášati, *impf.* za svèt vpraševati; mit — und That z besédo in z dejánjem; — geben svétovati; nasvétovati, svèt dati (dam); — ſchaffen pomóči (-mórem), pomágati.

rathen ugíbati (-gíbljem), ugánjati, preudárjati, gátati; ugániti; (Rath geben) svétovati; svèt dati (dam); (Rath ſchaffen) pomóči (-mórem), pomágati; ich weiß mir nicht zu — ne morem (vem) si pomóči, — pomágati.

Rather *m.* ugibávec, uganjávec; ſ. a. Rathgeber.

Rathgeber *m.* svetovávec, svétnik: =in *f.* svetovávka.

Rathhaus *n.* mestna hiša, — zbórnica.

räthlich ſ. rathſam.

rathlos brez sveta, brez pomóči; kdor si ne ve ne svétovati, ne pomóči.

Raths- svetovávski, svétniški.

rathſam kar je (se more) svétovati, koristèn, pámetèn, dobèr; es iſt nicht — ni svétovati.

rathsbedürftig sveta potrében.

Rathsbeſchluſs *m.* sklèp svéta, sklèp posvetoválnega zbora.

Rathſchlag *m.* svèt; (Anſchlag) naklèp.

rathſchlagen posvétovati se, preudárjati; bei ſich — preudárjati, premíšljati.

Rathſchläger *m.* ſ. Rathgeber.

Rathscollegium *n.* posvetoválni zbòr, svétništvo.

Rathsdiener *m.* svétniški sluga.

Räthſel *n.* ugánka, zastávica, zagonétka; ein — auflöſen zastávico ugíbati, — ugánjati; zastávico ugániti, odgonétati; ein — aufgeben ugánko zastáviti, zagonétati.

räthſelhaft zagonétən, ugánki podóbən, kakor ugánka; čudən, nedoúmən.

Räthſellöſer *m.* ugibávec.

räthſeln ugánko zastáviti, zagonétati; *impf.* ugánko zastávljati.

Rathsherr *m.* svétnik, svetovávec.

rathsherrlich svétniški.

Rathskammer *f.* svétniška zbórnica.

Rathsmitglied *n.* svétnik, odbórnik.

Rathsperſon *f.* svétnik.

Rathsperſonale *n.* svétniško osébje.

Rathsprotokoll *n.* zborni —, zbórnični zapísnik.

Rathsprotokolliſt *m.* zbórnični zapísnikar, zborni zapísnikar.

Rathsſaal *m.* svetoválnica, zbórnica.

Rathsſekretär *m.* zborni tajnik; (beim Gericht) sodni tajnik.

Rathsſitzung *f.* zbórova seja, svétniška seja.

Rathsſpruch *m.* razsódba posvetoválnega zbora.

Rathsſtelle *f.* svétniško mesto.

Rathsſtube *f.* ſ. Rathsſaal.

Rathsverſammlung *f.* posvetováni —, svétniški zbór.

Rathswahl *f.* volítev svétnikov, — odbórnikov.

Rathszimmer *n.* ſ. Rathsſaal.

Ratification *f.* pritrdílo, pritrdítev, pritrdba.

Ratificationsurkunde *f.* pritrdílna listína, pritrdílnica.

ratificieren pri-, potrditi, odobríti; *impf.* pri-, potrjevati, odobrávati.

Ration *f.* dnevni odmérek živeža, obrók.

Rationalismus *m.* racionalízem, umstvo.

Rationaliſt *m.* úmstvenik, racionalíst.

rationell uméən, umóvən, umstven; racionálən; *(math.)* razlóžən.

Ratſche *f.* ropotáča, ropotúlja, raglja, (restálnica, škrgálja); *fig.* ſ. Plauſcherin.

ratſchen ropotáčiti, ragljáti; (m. der Stimme bei der Ausſprache des „R" ſchnarren) pogrkovati; ſ. plauſchen.

Ratte *f.* podgána; **Ratten-** podgánji.

Rattenfalle *f.* past (-i) za podgáne.

Rattenfänger *m.* podganolóvec.

Rattengift *n.* míšnica.

Rattenkoth *m.* podgánjak.

Rattenſchwanz *m.* podgánji rep; (Pferdekrankheit) konjski rep s pičlo žimo.

Raub *m.* rop, razbój, tolovájstvo, grabež; (die Sache) rop, plen; **Raub-** tolovájski, razbójni, róparski.

Raubanfall *m.* razbójni napád.

raubbegierig róparski, grabežljiv.

Raubbeine *pl. (zool.)* noge za grabež, grábežnice *pl.*

Raubbiene *f.* róparica, navrátnica, rópnica.

rauben rópati, pleníti, grábiti; urópati, upleníti, ugrábiti; (alles —) porópati, poplenîti, pográbiti; (ſtehlen) krasti (kradem); ukrásti; die Ruhe — mir vzéti (vzámem), ob mir pripráviti.

raubend plenèč, grabèč; róparski, tolovájski, grabežljiv.

Räuber *m.* ropar, tolováj, razbójnik, lupež; (Seeräuber) gusár; **Räuber-** róparski, tolovájski, razbójniški, lúpežni.

Räuberbande *f.* razbójniška četa, róparska druhál (-i), róparsko krdélo.

Räuberei *f.* róparstvo, tolovájstvo, razbójstvo, lúpeštvo.

Räuberhauptmann *m.* róparski glavár, razbójniški glavár.

Räuberhöhle *f.* róparska —, tolovájska jama, skrivalíšče razbójnikov.

Räuberin *f.* róparica, razbójnica.

räuberiſch róparski, tolovájski, razbójən, zgrabljiv, lúpežən. [nje.

Räuberunweſen *n.* róparsko razgrája-

Raubfiſch *m.* róparska riba, riba róparica.

Raubfliege *f.* (muha) grábežnica.

Raubgenoſſe *m.* razbójni —, róparski továrіš.

Raubgier *f.* grabljívost, ropaželjnost.

raubgierig grabljiv, ropaželjən.

Raubgut *n.* rop, plen, ugrábljeno blagó.

Raubkäfer *m.* hrošč grabljívec.

Raubkrieg *m.* róparska vojska.

Raubmord *m.* razbójni umòr, róparski umòr.

Raubneſt *n.* tolovájsko gnezdo.

Raubſchiff *n.* razbójna —, razbójniška —, gusárska ladja.

Raubſchütz *m.* tatínski —, divji lověc, zverokráděc.

Raubſtaat *m.* razbójniška (gusárska) država.

Raubſucht *f.* grabežljivost; razbójnost.

raubſüchtig grabežljiv; der Raubſüchtige grabežljívec.

Raubthier *n.* ropna zver (-i), zgrabljiva zverína.

Raubvogel *m.* ujéda, ropna ptica, ptica róparica.

Raubwild *n.* ropna zverjád (-i).

Raubzug *m.* razbójniški pohòd.

Rauch *m.* dìm, čad; voll — diměn, dimnat, zakajèn.

rauh kosmàt, dlakav, dlakast, srščljiv, resàt.

rauhbeinig kosmatonòg, kosmátih [nog.

rauchen *tr.* kaditi; *intr.* kaditi se, dímiti se; (v. Heu) kopíti se, kaditi se; ein wenig —, zu — anfangen pokaditi se.

Rauchen *n.* kaja, kajénje.

Raucher *m.* tobákar, kadívec.

Räucherer *m.* sušívec, vodívec.

räucherig diměn, okajèn, ukajèn.

Räucherkammer *f.* sušílnica, dímnica.

räuchern kaditi; pokaditi; (Fleiſch) sušíti, vodíti, kaditi; posušíti, povodíti, prekaditi; *impf.* prekájati; (zu viel —) prevodíti; geräuchertes Fleiſch povojéno —, prekajéno —, suho mesó.

Räucherpfanne *f.* kadílnica, kadílna pónvica.

Räucherpulver *n.* kadílo, kaja.

Räucherung *f.* kajénje, kaja.

Räucherwerk *n.* kadívo, kadílo.

Räucherwurſt *f.* prekajéna klobása.

Rauchfang *m.* dimnik.

Rauchfangkehrer *m.* dímnikar; =gewerbe *n.* dímnikarstvo.

rauchfarben dimnast, čadovít; — werden čadéti; očadéti; ein —er Ochs čadež, čadín, dimec; (Kuh) čada, dima.

Rauchfaß *n.* kadílnica, kadílnik.

Rauchfleiſch *n.* suho —, povojéno —, prekajéno mesó, vojenína.

Rauchhandel *m.* trgovína s kožuhovíno, — s krznom.

rauchhändig kosmatoròk.

rauchig diměn, dimnat, ukajèn.

Rauchkammer *f.* dímnica, sušílnica.

Rauchleder *n.* kožuhovína, írhovina, krzno.

Rauchloch *n.* dímnica, leva.

Rauchmantel *m.* nebó, leséni obód nad ognjíščem.

Rauchopfer *n.* kadílni —, žgalni dar, žgávščina.

Rauchquarz *m.* čádavec.

Rauchſäule *f.* dimni steběr.

Rauchſchlot *m.* dímovna tuljáva.

Rauchſchwalbe *f.* domáča lástovica.

Rauchſtube *f.* dímnica, dimnjáča.

Rauchtabak *m.* kadílni tobak, žgalni tobák.

Rauchtopas *m.* sájavec.

Rauchware *f.* kožuhovína, krzno.

Rauchwerk *n.* kadílo; krzno.

Rauchwerker *m.* krznár.

Rauchzimmer *n.* ſ. Rauchſtube.

Rauchzug *m.* dimovòd.

Raude *f.* krasta, skorja.

Räude *f.* srab, garje *pl.*, prhljáj.

räudig garjav, krastav, srabljiv, prhljàv.

Räudige *m.* gárjavec, krástavec; *f.* gárjavka.

Räudigkeit *f.* gárjavost, krástavost, srabljívost.

Raufbold *m.* pretepáč, tepežnik, rvàn.

Raufdegen *m.* bojni měč; ſ. Raufbold.

Raufe *f.* smukálnica, dŕzalica; (im Stall) gare *pl.*, jasli *pl. f.*

raufen *tr.* púliti, pípati (-am, -pljem), rváti (rujem); izpúliti, popípati. izrváti; (ein Huhn) skubsti; oskúbsti, opípati; *intr.* tepsti se, tŕgati se, púliti se, mikástiti se; bei den Haaren — lasáti se.

Raufer *m.* ſ. Raufbold.

Raufere*i f.*, **Raufhandel** *m.* tepèž, pretèp, tepéžnja, rvánka, puljávica; eine — anfangen sprijéti (sprimem) se, spopásti (-pádem) se.

Raufplatz *m.* pretepíšče.

raufſüchtig tepežljiv, rvánast.

Raufzange *f.* vélike klešče *pl.*

rauh (runzelig) grbav, grbast, zgrbljen; (nicht glatt) srščljiv, srh, srhěk, srhél, hrapav, raskav, grapav, grampast; (v. Geſchmack) gorjúp, rezěk; (v.

Hals) hripav, kosmàt, ohrípěl; (vom Stil) okórčn, rod; (v. Winde) ostěr; (v. Klima) ostěr, mrzěl, neprijétčn, neugódčn; (roh) siróv, neotesán, zarób-ljen; okrótčn, okrútčn; (v. Papier) runjav, resast; (v. d. Zähnen) skomínast; (v. d. Stimme) premólkěl, zagrljen.

Rauhbank *f.* (Binderhobel) spehálnik.

Rauhbart *m.* kosmáč, kosmatín.

rauhbeinig srhonòg, kosmatonòg, kosmátih nog.

rauhblätterig srhkolístčn, hrapavolístčn, kosmatolist; die —e Pflanze srhkolístnica.

Rauheis *n.* srež.

Rauheit *f.* hrápavost, ohríplost; rodóst, okórnost; ostróst; neuglájenost; siróvost; (Unebenheit) hrapotína, hrapa.

Rauhfärber *m.* irhar.

Rauhigkeit *f.* ſ. Rauheit.

Rauhreif *m.* ivje, inje, srež, sren, iměc (imca).

Rauhweizen *m.* résica, resúlja, osínka, kosmatica.

Rauke *f.* navádni svinčk.

Raum *m.* prostor, prostránstvo; (leerer —) praznína, praznóta, pustóta; (der innere —) notrína, nótranjščina, nótranjost; (am Durchmeſſer) presrédje; (Stelle) mesto; — einnehmen zaléči (-lézem), *impf.* zalégati; — geben mesto dati čemu.

räumen (fortſchaffen) proč správiti, s poti —, izpòd rok správiti, pospráviti; *impf.* — správljati, posprávljati; das Zimmer — prázniti; izprázniti; *impf.* izpraznjevati; (d. Platz verlaſſen) popustíti, zapustíti; *impf.* popúščati, zapúščati; (das Unreine wegſchaffen) trébiti; iztrébiti, potrébiti; (v. Tiſche) z mize správiti; *impf.* — správljati; das Feld — umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati se; die Wohnung — izprázniti stanovánje, preséliti se; *impf.* séliti se, preseljevati se; einem etwas — komu kaj pustíti; *impf.* — púščati; aus dem Wege — izpod nog správiti, odpráviti, odstraníti.

Räumer *m.* pospravljávec, spravljáč; trebívec, kídavec; (Werkzeug) trebílo, čistílo.

Raumfeile *f.* pila trebívka.

Raumgröße *f.* prostórna količína.

Rauminhalt *m.* prostornína; ſ. Körperinhalt.

räumlich prostórn; —e Ausdehnung prostórna razséžnost.

Räumlichkeit *f.* prostórnost.

Räumung *f.* trébljenje; izpraznítev.

raunen ščebljáti, šepetáti.

rauſen cmériti se, cmérdati se, kísati

Raupe *f.* gosénica; **Raupen-** gosénični, gosénični.

raupen gosénice obráti (-bérem); *impf.* gosénice obírati.

Raupenbrut *f.* gosénične leglo.

raupig goséničav, goséničn.

Rauſch *m.* pijánost, vínjenost; einen — haben pijàn ob. vinjen biti (sem); einen — bekommen upijániti se, opíti (-pijem) se; *impf.* opívati se; einen — haben v glavi iméti (imám) ga, muho iméti.

Rauſchbrand *m.* (der Rinder) šuméče bule, peréči ogènj.

rauſchen šuméti, šumotáti (-ám, šumóčem), vrščti, hrúščati (-im), hrumèti, šustéti; (v. Schweinen) búkati (-am, -čem) se.

Rauſchen *n.* šum, šuménje, vrščnje, **rauſchend** šumèč, vrščč, hrumèč, šumčn.

Rauſchgold *n.* lošč, (loš).

rauſchig pijàn, vinjen, opít.

räuſpern ſich hŕkati, hrákati, kášljati; odhŕkati se, izhŕkati se, odkášljati se.

Räuſpern *n.* hŕkanje, hŕk, hŕkavost.

Raute *f.* ruta, rútica; (Würfel) kupa; (Rhombus) romb.

rautenförmig kupast, rombast.

Rautenmuskel *m.* kúpasta míšica.

Rayon *m.* okoliš, okróžje, obméstje.

Reaction *f.* reákcija, nasprótno —, odbójno —, vzvrátno delovánje, oddelovánje; *fig.* nazadnjáštvo, starokopítnost.

Reactionär *m.* reakcionár, nazadnják, starokopítnež.

reactionär reakcionárčn, nazadnjáški, starokopítčn.

reactivieren obnovíti, *impf.* obnávljati; zopet v življénje poklícati (-čem), — ustanovíti, — vpéljati.

Reactivierung *f.* obnóva, zópetna vpe-

Reagentien *pl.* reagéncije, izkušála *pl.*
Reagenzpapier *n.* izkúsni ob. izkušálni papír.
reagieren *intr.* oddelovati, odbójno —, vzvrátno delovati; odzváti (-zóvem) se; odzívati.
reagierend vzvrátno delujóč.
real reálen, stvarén; ſ. wirklich, weſentlich.
Realact *m.* delo zastràn nepremičnega poséstva.
Realbeſitz *m.* zemljíško poséstvo.
Realexecution *f.* reálna eksekúcija, izvršba v nepremičnо poséstvo.
Realfeilbietung *f.* zemljíška dražba.
Realgeld *n.* kováni denár.
Realgerichtsbarkeit *f.* stvarno sodstvo, reálno sodstvo.
Realgrund *m.* stvarni vzrók.
realiſieren uresníčiti, izvésti (-védem).
Realismus *m.* realizém.
Realität *f.* stvarnost, soštvo; bitnost, bistvovánje; resníčnost; (unbewegliches Beſitzthum) nepremičnína, poséstvo, zemljíšče.
Realitätenbeſitzer *m.* poséstnik, zemljàk; =in *f.* poséstnica.
Realmethode *f.* stvarna —, reálna metóda.
Realſchule *f.* reálka.
Realſchüler *m.* reálec.
Realſervitut *f.* zemljíška služnost.
Realſteuer *f.* davék od nepremičnín, reálni davék.
Realunion *f.* stvarno edínstvo, edínstvo po vladi. [na.
Realvermögen *n.* nepremíčna imovíRealwert *m.* stvarna vrednost.
Reambulation *f.* mejni obhòd.
reaſſumieren ponovíti; povzéti (-vzámem); *impf.* povzémati.
Reaſſumierung *f.* ponovítev, obnóva.
Rebe *f.* trta, vinska trta, loza, trs; *coll.* trsje; (Rebenzweig) rozga, loza, mladika; wilde — viníka, trta samosévka; (Waldrebe) srobót, srobotína; —n ſenken gróbati, grebeníčiti; die — treibt (ohne Frucht) trs se živíči; (macht kleine Beeren) trs se viníči. [vstáš.
Rebell *m.* upórnik, vstájnik, puntar,
rebellieren púntati se, vstájati; spúntati se, upréti se.
Rebellion *f.* pùnt, upòr, vstája.
rebelliſch púntarski, vstájčn.
Reben- trsov, trtni, lozov.
rebenartig trsast, lozast.
Rebenauge *n.* okó (očésa), trtni popčk; daš noch ſchlummernde — slepež, slepič.
Rebenbeſchneidung *f.* rez (-í), rezátev, obrezátev.
Rebenbinder *m.* vezáč; =in *f.* vezávka, vezačica.
Rebenblatt *n.* trsni list, trtno peró (-ésa); *coll.* trsno listje, trtno perje.
Rebengeländer *n.* brajda.
Rebenholz *n.* trtovína.
Rebenhügel *m.* vinska gorica.
Rebenlaub *n.* trsno listje.
Rebenmeſſer *n.* vinjak, rezník, vinóraz, noraz, kosír, krivec.
Rebenpfahl *m.* kòl, količ.
Rebenpilz, Rebenſchimmel *m.* trtna gliva, trtna plesen (-i). [vít.
rebenreich vinoródən, trtonósən, trso-
Rebenſaft *m.* trtni sok, trtínščina; *fig.* vinska kápljica.
Rebenſchoß *m.* rozga.
Rebenſchule *f.* trsnica, trtnica.
Rebenſproß *m.* trtna mladika, rozga.
Rebenſtecher *m.* (*Rhynchites betuleti*) trtijón, trtovíněc, zavijávec.
Rebenſtock *m.* trs, trta, vinska trta.
Rebenzweig *m.* rozga, vítica, reznica.
Rebhuhn *n.* jeréb; (Weibchen) jerebica.
Rebhühnerſchnepfe *f.* jerebíčasti kljunáč.
Rebland *n.* vinoródna dežéla. [(-í).
Reblaus *f.* trtna —, vinógradska ùš
Rebus *m.* rebus.
Recapitulation *f.* ponovítev, kratek posnétek, rekapitulácija.
recapitulieren ob kratkem ponovíti, posnéti (-snámem); *impf.* ponávljati.
Recenſent *m.* ocenjevátelj, presodník, recenzént.
Recenſion *f.* océna, presója, recénzija.
Recepiſſe *n.* poštna prejémnica, poštnoprejémni list.
Rechen *m.* grablje *pl.*, zobáče *pl.*; (in Teichen) grablje *pl.*; rešétka; (Kleiberrechen) obešálo.
rechen grábiti; pográbiti; *impf.* pograbljevati.
Rechenbohrer *m.* grábeljnik.

Rechenbrett *n.* pošteválnica. [ga.
Rechenbuch *n.* računica, računska knji-
Rechenfehler *m.* računski pogrêšèk, pomóta v štetju.
Rechenkunſt *f.* računstvo, aritmétika.
Rechenſchaft *f.* obračún; *fig.* odgóvor; zur — ziehen na odgóvor poklícati (-klíčem); — ablegen odgóvor dati; *impf.* dajáti, zagovárjati se. [čilo.
Rechenſchaftsbericht *m.* računsko poro-
Rechenſtift *m.* računski črtnik.
Rechentafel *f.* računska táblica, računska deska.
Rechenunterricht *m.* poúk v računstvu.
Rechenzahn *m.* zob (pri grabljah).
Rechen *m.* grabljáč, grabljíč; =in *f.* grabljačíca, grabljíca.
rechnen računíti, računáti, števíliti, (rájtati); auf etwas — zanésti se —, *impf.* zanášati se na kaj; im Kopfe — računíti na pamet; unter die Freunde — med prijátelje šteti; ich rechne mir zu einer Ehre v čast si štejem.
Rechnen *n.* računanje.
Rechner *m.* računar, števílar; =in *f.* računárica.
Rechnung *f.* račún, števílba; — berichtigen račún poravnáti; — legen račún dati (dam), — položíti; *impf.* račún polágati; laufende — tekóči račún; belegte — dokázani račún; —en abſchließen račúne skléniti, — završíti; *impf.* — završevati; — führen račún vóditi; — halten obračúniti; auf meine — na moj račún, na moje stroške; in die — nehmen vštéti (vštéjem); *impf.* vštévati; — tragen na kaj ozír jemáti (jémljem), glédati na kaj; vpoštévati;
Rechnungs- računski, računarski.
Rechnungsabſchluſs *m.* računski sklèp.
Rechnungsamt *n.* računski urád.
Rechnungsanſtand *m.* računski nedostátek.
Rechnungsart *f.* računski náčin.
Rechnungsbeamte *m.* računski urádnik, računar.
Rechnungsbeiſpiel *n.* računski zglèd.
Rechnungsbemängelung *f.* očítanje nedostátkov v računu.
Rechnungsbetrag *m.* znesèk račúna.
Rechnungsdepartement *n.*, **Rechnungsabtheilung** *f.* računski oddélèk.
Rechnungserledigung *f.* rešítev račúna.
Rechnungsextract *m.* računski izpísèk.
Rechnungsfach *n.* računstvo.
Rechnungsfehler *m.* računski pogrêšèk.
Rechnungsführer *m.* računar, računovódja, vodítelj računov.
Rechnungsführung *f.* računovódstvo.
Rechnungshof *m.* računíšče; der oberſte — vrhóvno računíšče.
Rechnungsleger *m.* računodájnik, polagátelj računa.
Rechnungslegung *f.* obračún.
Rechnungsmangel *m.* računski nedostátèk, pománjkljaj.
rechnungsmäßig računski, po računu.
Rechnungspoſten *m.* računski postávèk.
Rechnungsrath *m.* računski svèt; (Perſon) računski svétnik.
Rechnungsreſt *m.* računski ostánèk.
Rechnungsrevident *m.* računski preglédnik.
Rechnungsreviſion *f.* preglèd računov.
Rechnungsſtare *f.* računovína.
Rechnungsverſtändige *m.* izvédenèc —, veščák v računih.
Rechnungsvortheil *m.* računski prikrájšèk.
Rechnungsweſen *n.* računstvo.
Rechnungswiſſenſchaft *f.* računarstvo.
Rechnungszweig *m.* računski oddélèk.
recht *adi.* pravi; (echt) pristèn, rodèn; (gelegen, angemeſſen) prilížèn, prilíčen; zu rechter Zeit o pravem času; *adv.* pràv, z. B. pràv imáš; thue — delaj po pravíci; (ſehr) pràv, zelò; die —e Hand desna roka, desnica; —er Hand na pravi, na pravo, na desni, na desno; —e Linie ravna črta; es iſt nichts —es ni nič kaj posébnega.
Recht *n.* pravo, pravíca; (Inbegriff des Rechtes) pravstvo; zu etwas — haben pravíco do česa iméti (imám); — auf eine Erbſchaft pravíca do dédíščine; des Friedens pravo mírú; von —s wegen po pravu, právoma; mit — po pravíci; zu — beſtehend pravnoveljávèn; was —ens iſt kar je pràv, kar zakon veléva; — geben potrditi, pritrditi; *impf.* potrjevati (komu); das — der Erſtgeburt prvoródstvo, prvénstvo. [nica.
Rechte *f.* desna ob. prava roka, des-

Rechteck *n.* pravokótnik.
rechteckig pravokótən.
rechten prepírati se, príčkati se, prekárjati se.
rechtfertigen pravíčiti; opravíčiti, izgovoríti; *impf.* opravičevati, izgovárjati; sich — opravíčiti se, očístiti se; *impf.* opravičevati se, izgovárjati se; (mit etwas) izpríčati se, *impf.* izpričevati se.
Rechtfertigung *f.* opravíčba, opravičevánje, izgóvor.
Rechtfertigungsgrund *m.* opravičeválni izgóvor. [spis.
Rechtfertigungsschrift *f.* opravičeválni
rechtgläubig pravovérən.
Rechtgläubige *m.* pravovérec, pravovérnik; *f.* pravovérka, pravovérnica.
Rechtgläubigkeit *f.* pravovérnost, pravovérstvo.
Rechthaber *m.* prepravdljívec; svojeglávec.
Rechthaberei *f.* prepravdljívost.
rechthaberisch prepravdljiv; svojeglàv.
rechtlänfig pravopótən.
rechtlich pravən; (gerichtlich) soděn; (gerecht) pravíčən, poštèn.
Rechtlichkeit *f.* pravíčnost, pošténost.
Rechtliebe *f.* pravoljúbje, praviceljúbnost.
rechtliebend pravoljùb, pravoljúbən, praviceljúbən.
rechtlinig ravnočrtən.
rechtlos brezprávən; nezakonít.
Rechtlosigkeit *f.* brezprávnost; nezakonítost.
rechtmäßig zakonít; *adv.* pràv, po pravíci.
Rechtmäßigkeit *f.* zakonítost.
rechts *adv.* na desno, na pravo; na desni, na pravi.
Rechts- pravni, zakoníti. [(-f).
Rechtsangelegenheit *f.* pravna stvar
Rechtsanspruch *m.* pravna zahtéva.
Rechtsanwalt *m.* pravni zastópnik.
Rechtsbehelf *m.* pravni pomóček.
Rechtsbehörde *f.* sodna oblást (-i).
Rechtsbeistand *m.* pravni pomočník, — zastópnik.
rechtsbeständig zakonít, po zakónih veljávən.
Rechtsbuch *n.* zakónik.
rechtschaffen poštèn, pravíčən.
Rechtschaffenheit *f.* pošténost, pravíčnost, pravost.
Rechtschreibung *f.* pravopis.
rechtseitig pravostràn, pravostránski.
Rechtseitigkeit *f.* pravostránost.
rechtserfahren pravovéden, veščák v pravu.
Rechtserklärung *f.* pravno izrecílo.
Rechtsfall *m.* pravni slučáj.
Rechtsfolge *f.* pravni posléděk, pravna posledica.
Rechtsforderung *f.* pravna terjátev, pravni zahtévek.
Rechtsfrage *f.* pravno vprašánje.
Rechtsfreund *m.* pravni zastópnik.
Rechtsgang *m.* pravdni tek, tek pravde.
Rechtsgebrauch *m.* pravni običáj.
Rechtsgefühl *n.* pravni čut, pravočútje.
Rechtsgelehrsamkeit *f.* pravoznánstvo, pravoslóvje.
rechtsgelehrt učən v pravoznánstvu, veščpravu.
Rechtsgelehrte *m.* pravoznáněc, pravoslóvec.
Rechtsgeschäft *n.* pravno opravílo.
Rechtsgeschichte *f.* zgodovína —, povést pravoznánstva.
rechtsgiltig pravnoveljávən, veljávən po zakónu.
Rechtsgiltigkeit *f.* pravnoveljávnost.
Rechtsgleichheit *f.* pravna enákost, enákost pred zakónom.
Rechtsgrund *m.* pravni razlòg, pravni vzrók; pravni naslòv.
Rechtsgrundsatz *m.* pravno načélo.
rechtshistorisch pravnozgodovínski.
Rechtshörer *m.* pravoslóvec, slušátelj prava.
Rechtsinstitut *n.* pravna ustanóva.
Rechtskniff *m.* pravdna zvijáča.
Rechtskosten *pl.* pravdni —, sodni stroški *pl.*
Rechtskraft *f.* pravna moč (-f), pravnokrépnost, pravnomóčnost. [móčən.
rechtskräftig pravnokrépən, pravno-
Rechtskunde *f.* pravoznánstvo.
rechtskundig izvéden v pravu, veščpravu, pravovéden.
Rechtslehre *f.* pravoslóvje, právništvo.
Rechtslehrer *m.* pravoslóvni učítelj, učítelj prava.

Rechtsmittel *n.* pravni lek.
Rechtsnachfolger *m.* pravni naslédnik.
Rechtsobject *n.* pravni predmèt. [stvo.
Rechtspflege *f.* pravosódje, pravosód-
Rechtspraktikant *m.* sodni —, pravni praktikánt.
Rechtſprechung *f.* pravosódje; (Orthoepie) pravoréčje.
Rechtsprincip *n.* pravno načélo. [(-í).
Rechtsſache *f.* pravda, pravna stvar
Rechtsſchutz *m.* pravno varstvo.
Rechtsſphäre *f.* pravno podróčje,
Rechtsſprache *f.* pravoznánski govor.
Rechtsſpruch *m.* pravni izrèk, razsódba.
Rechtsſtaat *m.* pravna država.
Rechtsſtand *m.* podsódnost. [sóden.
rechtsſtändig sodíščU podlóžen, pod-
Rechtsſtreit *m.* und **Rechtsſtreitigkeit** *f.* pravda, pravdni spòr.
Rechtsſtudium *n.* učénje prava, pravoslóvni uk.
Rechtstag *m.* pravdni dan.
Rechtstitel *m.* pravni naslòv, pravno imé (iména).
Rechtsurkunde *f.* pravno pismo, pravna listína.
rechtsverbindlich pravnovézen, pravnozavézen, pravnoobvézen.
Rechtsverbindlichkeit *f.* pravna obvéznost, pravna zavéznost.
Rechtsverdrehung *f.* izvráčanje prava, spačevánje zakóna. [panje.
Rechtsverfahren *n.* pravosódno postó-
Rechtsverfaſſung *f.* sodna uravnáva, sodna urédba.
Rechtsverhältnis *n.* pravno razmérje, pravna razméra. [va.
Rechtsverhandlung *f.* pravdna razprá-
Rechtsverletzung *f.* žalítev —, rúšenje pravíce.
Rechtsvermuthung *f.* pravna domnéva.
rechtsverſtändig ſ. rechtsgelehrt.
Rechtsverwahrung *f.*, **Rechtsvorbehalt** *m.* pravni pridržek.
Rechtsvorſicht *f.* pravna pozórnost.
Rechtsweg *m.* pravdna pot, pravda.
rechtswidrig nezakonít, krivíčen.
Rechtswidrigkeit *f.* nezakonítost, krivíčnost.
rechtswirkſam pravnomóčen, pravnoveljáven.
Rechtswirkung *f.* pravna moč (-í), pravna poslédica.
Rechtswiſſenſchaft *f.* pravoznánstvo, pravoslóvje.
rechtswiſſenſchaftlich pravoznánski, pravoslóvèn.
Rechtswohlthat *f.* pravna dobróta.
Rechtszug *m.* pritóžba na višjo stopnjo; red sodnih stopenj.
Rechtszuſtand *m.* pravni stan.
rechtwinkelig pravokótèn.
rechtzeitig *adi.* pravočásen; *adv.* o pravem času, o pravi dobi, za časa.
Recidiv *n.* povrátek bolézni.
recidiv werden nanóvo —, iznóva zboléti.
Recipient *m.* recipient, sprejémnik; (Vorlage) podstávka.
Reciprocität *f.* vzajémnost, napovrátnost. [menít.
reciprok vzajémen, napovrátèn, za-
Recitativ *n.* recitatív.
recitieren pročítati, recitírati.
Reck *n.* (Turnapparat) drog.
Recke *m.* junák, korenják, orják.
Recke *f.* teza, pretezálnica.
recken tézati; iztégniti, raztégniti; *impf.* iztegovati, raztegovati, raztézati, iztézati; ſich — lécati se, zlécati se, pretegovati se; zlékniti se, pretégniti se; (herausſtrecken) móliti; pomolíti; *impf.* pomáljati.
Reclamant *m.* ugovórnik, pritožník; opozvátelj.
Reclamation *f.* reklamácija, pritóžba, ugóvor; opozívanje; **Reclamations-** reklamácijski, pritóžni.
Reclamationsfriſt *f.* doba za ugóvor, doba za pritóžbo, pritóžni rok.
Reclame *f.* rekláma, javno priporóčanje.
reclamieren pritóžiti se; *impf.* pritoževati se, ugovárjati; opozváti (-zóvem); *impf.* opozívati, nazáj zahtévati.
Recognition *f.* priznánje.
recognoſcieren razgledovati, pozvédati, pozvedovati.
Recognoſcierung *f.* razglèd, razglédba, razgledovánje, pozvédba; **Recognoſcierungs-** razglédèn.
Recommandation *f.* priporočítev, priporóčba, priporočílo.

Recommandationsgebür *f.* (poštna) priporočnína.

Recommandationsſchreiben *n.* priporočílno pismo.

recommandieren priporočíti, *impf.* priporóčati, priporočevati, rekomandírati.

recommandiert priporočèn.

Reconſtruction *f.* obnóva, prenarédba.

Reconſtructionsbau *m.* prezidáva.

reconſtruieren obnovíti, prenarediti.

Reconvaleſcent *m.* prebolévnik, okrévavec.

Reconvaleſcenz *f.* okrévanje, prebolévanje, ozdravítev, ozdráva.

Recreation *f.* počítek, odpočítek, okrepčáva.

Recreationsgeld *n.* denár za zabávo.

Recrut *m.* vojáški novínec, novák, rekrút.

Recrutenaushebung *f.* nabòr novíncev.

recrutieren vojáke nabírati, novačiti.

Recrutierung *f.* vojáški nabòr, novačenje.

recrutierungsflüchtig vojáškemu nabóru se odtezajóč, kdor se je odtégnil nabóru.

Recrutierungsflüchtige *m.* nabórni begúnec, — ubéžnik.

recrutierungspflichtig vojáškemu nabóru podvržen.

Recrutierungsvorſchrift *f.* predpis o vojáškem nabóru.

Rectification *f.* popráva, rektifikácija; **Rectifications-** poprávni.

rectificieren popráviti, uravnáti (Inſtrum.); *impf.* poprávljati, uravnovati; izpráviti, *impf.* izprávljati; *(chem.)* prečístiti, *impf.* prečíščati.

Rector *m.* ravnátelj, rektor.

Rectorat *n.* ravnáteljstvo, réktorstvo.

Recurrent *m.* pritožník. [jòč.

recurrent *(math.)* povrátèn, povraču-

recurrieren pritóžiti se, pritožbo vložiti, rekurírati; *impf.* pritoževati se.

Recurs *m.* pritóžba, prizív, rekurz.

Recursrecht *n.* pritóžna pravica, pravica prizíva.

Recursverfahren *n.* rekúrzni —, pritóžni postópek.

Redacteur *m.* uredník, redaktor.

Redaction *f.* uredníštvo, redákcija; (Handlung) urejevánje.

Rede *f.* govor, govorica, beséda; (Sprache) jezik; gebundene — vézana beséda; ungebundene — nevézana beséda; — und Antwort odgóvor; (Gerücht) govorica, glas, [pravóč (-i)]; (geiſtl.) prídiga; (Geſpräch) razgóvor, pogóvor, pomének; — ſtehen odgóvor dati, *impf.* dajáti, odgovárjati; zur — ſtellen odgóvor térjati; der — nicht wert škoda besedí; ni vredno, da bi se govorílo; **Rede-** govorni.

Redefigur *f.* góvorna podóba, — slika.

Redefreiheit *f.* svobóda góvora.

Redefügung *f.* góvorna skladba, — zveza.

Redekunſt *f.* góvorstvo, govórništvo; zgovórnost.

Redekünſtler *m.* ſ. Redner.

redeluſtig zgovórčen, razgovórčen, besedljiv, gostobesédèn.

reden govoríti, beséditi, besedovati, kramljáti, méniti se, poménkovati se; (gólčati (-ím), marnjevati); (dummes Zeug) klobasáti, kvásiti, govoríčiti; durch die Naſe — nosljáti, hohnjáti; ins Gewiſſen — živo prigovárjati; zu — anfangen izpregovoríti; zu Ende — dogovoríti; in den Wind — bòb v steno métati (méčem).

redend govorèč; *fig.* živ; —es Wappen samogovorèč grb.

Redensart *f.* reklo, rèk, besedílo, fraza; (im nachtheiligen Sinne) beséde, prazne beséde *pl.*

redeſcheu molčéčen, malobesédèn.

Redetheil *m.* del góvora; góvorni razpol, besédno pleme.

Redeton *m.* góvorni priglàs.

Redeübung *f.* govórniška vaja, véžbanje v góvoru. [skladba.

Redeverbindung *f.* góvorna zveza, —

Redevortrag *m.* predávanje.

Redeweiſe *f.* náčin govorjénja; (grammatik.) náčin, naklòn.

Redewendung *f.* zasùk —, obrát v govorjénju, góvorni obrát.

Redewerkzeug *n.* govorílo.

Redezimmer *n.* govorílnica.

redigieren urediti, v red dejáti (dénem), prirediti za tisk; *impf.* urédjati, urejevati, v red dévati, za tisk prirejevati.

redlich poštèn, pravíčen, vrl.
Redliche *m.* poštenják.
Redlichkeit *f.* poštènost, pravíčnost.
Redner *m.* govórnik.
Rednerbühne *f.* govórniški oděr, govoríšče; (in der Kirche) leca, prížnica.
Rednergabe *f.* govórniški dar.
Rednerin *f.* govórnica.
rednerisch govórniški, besedníški.
Rednerkunst *f.* ſ. Redekunſt.
Rednerstil *m.* govórniški slòg.
Redoute *f.* redúta, maškaráda.
redselig zgovórčn, zgovorljiv, razgovórčn, besedljiv, gostobesédčn. [nost.
Redseligkeit *f.* zgovórnost, razgovór-
reducieren (vermindern) zmánjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, malíti, znižévati; *(math.)* zvesti (zvedem), prevésti; *impf.* zvájati, prevájati; (im Gegenſatz zu reſolvieren) debelíti, skrčiti, preračúniti. [nje.
Reducieren *n.* debeljénje, preračúnja-
Reduction *f.* zmánjšanje, zmanjšátev, znížanje; zvòd, zvájanje, prevòd, prevájanje, preračún, redúkcija.
Reductionstabelle *f.* prevódna razpredélnica, — tabéla.
Reductionszahl *f.* menítelj.
reel stvarčn, bistven; ſ. real.
Refectorium *n.* obédnica.
Referat *n.* poročílo, referat.
Referent *m.* poročevávec, referent.
referieren poróčati; navestíti, naznániti; *impf.* naveščati, naznánjati.
Reff *n.* krošnja; (in der Schiffahrt) jádrce, malo jadro.
reffen jadra speti, *impf.* spénjati.
Reffträger *m.* krošnjár.
reflectieren ozírati se na kaj, páziti na kaj; ozréti se na kaj, pomísliti kaj; (erwägen) premísliti, *impf.* premíšljati, razmíšljati, preudárjati; *(phys.)* odbíti, *impf.* odbíjati; (von Lichtſtrahlen) odsévati; —b odbijálčn.
Reflector *m.* reflektor, odbijálnik, odsévnik.
Reflex *m.* odsèv, odsíj, refleks; ſ. Abglanz.
Reflexion *f.* refléksija; *(phys.)* odbòj, odràz, odsèv; (Erwägung) premíšljevánje, preudárek; **Reflexions-** odsévčn.
Reflexionsebene *f.* odbójna ravnína.
Reflexionslicht *n.* odsévna —, odbíta svetlóba, odsvít.
Reflexionsvermögen *n.* premíselnost, premišljívost; *(phys.)* odbójnost.
Reflexionswinkel *m.* odbójni kot, odsévni kot.
reflexiv povrátčn, povračálčn, refleksívčn.
Reform *f.* (Umbildung) preobrázba, preosnóva, preustrójba; (Umänderung) prenarédba; (Verbeſſerung) popráva; (— der Kirche) preustrojítèv (cerkve).
Reformation *f.* reformácija, preustrojítèv, preosnóva.
Reformator *m.* preobraževátelj, preosnovátelj, popravljávec, prenarejávec, reformator.
reformieren preobráziti, preosnovati, preustrójiti; *impf.* preobraževati, preustrojevati; (umändern) prenarédíti, preravnáti; *impf.* prenarejáti; (verbeſſern) poprávíti, *impf.* poprávljati; (erneuern) prenovíti, *impf.* prenávljati.
Reformierte *m.* reformíranec, reformat, preobráženec.
Refosco *m.* refóško (neka vrsta vina).
Refraction *f.* lòm luči, lomítèv luči, refrákcija.
Refractor *m.* refráktor, lučelómec.
Refrain *m.* pripèv, pripévek, dopévek; refrén.
refusieren odbíti, odklóniti; *impf.* odbíjati, odklánjati.
Regal *n.* polica; (in d. Orgel) regal.
Regale *n.* vladárska —, kronska pravica, krónščina.
Regalfolio *n.* vélika pola.
regalieren obdáriti, pogostíti; *impf.* obdárjati, pogóščati.
rege živ, živáhčn, čil, gibččn, gíbek, skoččn; — machen sprózíti, vzbudíti; *fig.* bistr; ſ. regſam.
Rege *f.* živóst, živáhnost.
Regel *f.* pravílo, vodílo, ravnílo; in der — po navádi, vobče, pravíloma, navádno; Regeldetri tristávka, regeldetrija.
Regeler, Regler *m.* ravnávec, ravnáč.
regellos brezpravílčn, nepravílčn; nerédčn.
Regellosigkeit *f.* brezpravílnost, nepravílnost; nerédnost.

regelmäßig *adi.* pravílen, redovít, redén, redóvən; *adv.* pravílno, praviloma.
Regelmäßigkeit *f.* pravílnost, rednost.
regeln uredíti, v red dejáti (dénem), uravnáti; *impf.* uréjati, v red dévati, uravnávati.
regelrecht *adi.* pravílen; *adv.* po pravílu, po redu.
Regelung *f.* urédba, uravnáva.
regelwidrig nepravílen, protiréden, neredóvən.
Regelwidrigkeit *f.* nepravílnost.
regen gíbati (-bljem), méziti, míkati; geníti (gánem), zméziti; ſich — gíbati se, méziti se, premíkati se; geníti se; (vom Gefühl) oglášati se, budíti se; *pf.* oglásiti se, vzbudíti se.
Regen *m.* dèž (dežjà); anhaltender — dežévje, (prelíjalice *pl.*); (Staub—) pršavica, pršénje; (Platz—) ploha, nalív; (Strich—) pójavica; der — hat aufgehört prevedrélo je, izvedrílo se je; **Regen-** dežévni, dežni.
Regenbach *m.* bujíca, hudoúrnik, roja.
Regenbogen *m.* mávrica, doga, božji stòl, božji lok, (védrna, védrnica); =haut *f.* dóžica, mávrična kóžica.
Regendach *n.* podstréšek.
regendicht nepremóčen, nepremočljiv, ne prepuščajóč.
Regeneration *f.* preròd, prepórod, prenovítev.
Regenerator *m. (phys.)* regenerátor, obnavljáč, prerodítelj.
regenerieren prerodíti, prenovíti; *impf.* prerájati, prenávljati.
regenfrei brezdéžen, vedèr.
Regengeſtirn *n.* dežévnice *pl.*
Regengewölk *n.* ſ. Regenwolke.
Regenguſs *m.* nalív, lijávica.
regenlos ſ. regenfrei. [plašč.
Regenmantel *m.* plašč zoper dèž, dežni
Regenmeſſer *m.* dežjemèr.
Regenpfeifer *m.* dežévnik.
Regenrinne *f.* žleb, žlot.
Regenſchauer *m.* ploha, lijávica.
Regenſchirm *m.* dežník, (maréla).
Regenſtrom *m.* nalív, hudoúrnik, sušec.
Regent *m.* vladár, vladnik, regent; =in *f.* vladarica, regéntinja.
Regentſchaft *f.* vladárstvo, vlada.
Regentuch *n.* dežni ogrtáč, (rakno).
Regenwaſſer *n.* dežévnica; kapnica.
Regenwetter *n.* dežévno vreme (-éna), políja, dežévje; das — unter einem Baume abwarten pod drevésom vedríti.
Regenwind *m.* mokrc, mokróš.
Regenwolke *f.* dežévni oblák, mokri oblák, oblačica.
Regenwurm *m.* glista, dežévnik.
Regenzeichen *n.* známenje dežjà.
Regenzeit *f.* dežévni čas, deževánje.
Regenzone *f.* dežévni pas.
Regeſten *pl.* regésti *pl.*, izpíski —, posnétki iz listín.
Regheit *f.* živóst, gibčnost, skočnóst; bistrost.
Regie *f.* upráva, oskrbstvo, oskrbovánje; **Regie-** uprávni.
Regiekoſten *pl.* uprávni stroški *pl.*
regieren vládati, kraljevati, carjevati; gospodovati; (lenken) vóditi, ravnáti; (im Hauſe) gospodáriti; (von Frauen) gospodínjiti.
Regieren *n.* vládanje, vlada.
Regierer *m.* vladnik, vladár, gospodovávec, oblastník.
Regierte *m.* podlóžnik, podánik.
Regierung *f.* vlada; (Herrſchaft eines Fürſten) vladárstvo, vládanje, cesarjevánje, kraljevánje u. ſ. w.; **Regierungs-** vladni, vladárski. [stva.
Regierungsantritt *m.* nastòp vladár-
Regierungsblatt *n.* vladni list.
Regierungserlaſs *m.* vladni razpìs.
regierungsfeindlich protivládən.
Regierungsform *f.* način vládanja, oblika vladárstva.
Regierungskunſt *f.* vladoznánstvo.
regierungslos brezvládən; —er Zuſtand brezvládje.
Regierungsnachfolger *m.* naslédnik v vladárstvu.
Regierungspartei *f.* vladna stranka.
Regierungsrath *m.* vladni svétnik.
Regierungsrecht *n.* vladárska pravica.
Regierungsvorlage *f.* vládna predlóga.
Regierungszeitung *f.* vladni časnik.
Regime *n.* ſ. Regierung.
Regiment *n.* polk, regiment; (Regime) vlada, upráva; **Regiments-** polkóvni, regiméntni.
Regimentsarzt *m.* polkóvni zdravník.
Regimentsbezirk *m.* polkóvni okràj.

Regimentscommandant *m.* polkóvni povéljnik.
Regimentsinhaber *m.* imételj polka, imétnik polka.
Regimentsſchule *f.* polkóvna šola.
Regimentstambour *m.* polkóvni bobnar (tambor).
Regiſſeur *m.* režisér, priredítelj gledaliških predstáv.
Regiſter *n.* vpísnik; kazálo, regístər; (Namensverzeichniß) imenîk; (in der Orgel) registər, izpremén.
Regiſtrator *m.* vpísnikar, registrátor.
Regiſtratur *f.* registratúra.
regiſtrieren vpísati (-pišem), zapísati; *impf.* vpisovati.
Reglement *n.* pravílo, red; pravílnik.
reglementsmäßig pravílən, po pravílih.
regnen dežíti, deževati; es regnet dèž gre; (tröpfeln) škropíti, kapljáti; (fein —) pršéti; (gießen) ulívati se, z nalívom deževati; es gießt dež lije.
regneriſch dežévən, prəljiv.
Regreſs *m.* zahtéva odškodnîne, regrés; (Erſatz) povračílo.
regreſſieren odškódbe pri kom iskati (iščem), odškodníno od koga térjati.
regreſſiv nazádən, nazadujóč.
regſam živ, gibčən, gibək, obrtən; čil, iskər; bistər.
Regſamkeit *f.* živóst, čilost, gibčnost; bistrost, živodúšnost.
regulär pravílən, redən; redóvən.
Regulativ *n.* pravílnik; pravílo, vodílo.
Regulator *m.* ravnár, uravnovátelj, regulator.
regulieren urediti, uravnáti, v red dejáti (dénem); *impf.* urejati, uravnávati, v red dévati.
Regulierung *f.* uravnáva, urédba.
Regulierungsplan *m.* uravnávni črtež.
Regulierungsverfahren *n.* urédbeno postópanje, načîn uravnávanja.
Regung *f.* gib, zgib, gibljaj, zgibljaj; gínjenje.
regungslos negíbən, negibljìv; neobčutljiv.
Reh *n.* srna; srnják, srnəc; **Reh-** srnji.
rehabilitieren v popréjšnji stan postáviti, zopet naméstiti, zopet urediti, čast réšiti.
Rehbock *m.* srnják, srnəc.
Rehböcklein *n.* srnče (-éta).
Rehbraten *m.* pečéna srnína.
rehfarben srnast.
Rehfleiſch *n.* srnína, srnovína, srnje [mesó.
Rehgeiß *f.* srna.
Rehhaar *n.* srnja dlaka.
Rehhaut *f.* srnja koža.
Rehkalb *n.* srnče (-éta).
Rehleder *n.* srnje usnje.
Rehwild *n.* srnjád (-i), srne *pl.*
Reib- strgálni, drgálni.
Reibe *f.* strgálo, drgálo.
Reibeglöckchen *n.* klinčék, žígica.
Reibeiſen *n.* strgáča, strgálnik, krhljáč, krhljálnik.
reiben treti (tárem, trèm), meti (mánem); streti, zmeti (zerreiben); otréti, *impf.* otírati (bereiben); dŕgniti, dŕgati, gúliti, *triv.* ársati; odŕgniti, odŕgati (wetzen); (den Boden) dŕgati; (am Reibeiſen) strgati; (v. Schuh) žúliti; ožúliti.
Reiber *m.* teráč, drgáč, strgávəc; (Werkzeug) drgálo, drgálnik, strgálnik, melo; =in *f.* terílja.
Reibhammer *m.* mevno kládivo.
Reibholz *n.* drgálnica.
Reibſchale *f.* torna skodélica.
Reibtuch *n.* otirálo.
Reibung *f. (mech.)* trenje, tòr, metév, metje; dŕgnjenje; strganje; *fig.* prepír, razprtija, razpòr; **Reibungs-** torni, drgálni.
Reibungscoefficient *m.* koeficient trenja.
Reibungselektricität *f.* torna —, drgálna eléktrika.
Reibungsfläche *f.* ploskév dŕgnjenica, drgálna ploskév.
Reibungsgeſetz *n.* zakon o trenju.
Reibungsmeſſer *m.* toromèr.
Reibungswinkel *m.* kot trenja, drgálni kot.
reich bogàt; (vermöglich) premóžən, imovít; (viel) obílən.
Reich *n.* država (cesárstvo, kraljéstvo); Thier— živálstvo; Pflanzen— rastlínstvo; Mineral— rudníntvo; Natur— prirodníntvo.
Reiche *m.* bogatín, bogatínəc, bogatáš.
reichen *intr.* seči (sežem), *impf.* ségati, prózìti se, dŕžati (-ím), iti (grem), razprostírati se; (emporragen) dvígati se, moléti, štrléti; (ausreichen) dosti

biti (je); (von der Zeit) trpéti, trájati; *tr.* dajáti, delíti; podáti, podelíti; *impf.* podájati, podeljevati; ſich die Hände — rokovati se; das Abendmahl — obhájati —, previdéti —, pričestíti koga.

Reichgabel *f.* podajálnik, podajáč.

reichhaltig obílen, bogàt, izdátən; (v. Getreide) plenjàv, zrnat.

Reichhaltigkeit *f.* obílnost, obílica, obílje, bogástvo.

reichlich *adi.* obílen, obíl, bogàt; *adv.* obílno, bogáto.

Reichs- državni.

Reichsacht *f.* pregnánstvo, izgòn, pro-

Reichsadel *m.* državno plemstvo. [(-i).

Reichsangelegenheit *f.* državna stvar

Reichsanſtalt *f.* državni zavod, državna napráva.

Reichsapfel *m.* državno jábolko.

Reichsarchiv *n.* državni arhív, državna pismárnica.

Reichsarmee *f.* državna armáda.

Reichsbaute *f.* državna stavba, državna zgradba.

Reichsbeamte *m.* državni urádnik.

Reichsbürger *m.* državljàn.

Reichsbürgerſchaft *f.* državljánstvo.

Reichscredit *m.* državni zaúp, kredit.

Reichsdomänen *pl.* državna —, kronska poséstva.

Reichsfürſt *m.* državni knez.

Reichsgericht *n.* državno sodíšče.

Reichsgeſetz *n.* državni zakon; **=blatt** *n.* državni zakónik; **=ſammlung** *f.* zbirka državnih zakónov.

Reichsgewalt *f.* državna oblást (-i).

Reichsgrenze *f.* državna meja.

Reichsgrundgeſetz *n.* državni osnóvni zakon. [stvo.

Reichshaushalt *m.* državno gospodár-

Reichsinſtitut *n.* državni zavod, državna napráva.

Reichskanzler *m.* državni kancelár.

Reichskleinodien *pl.* državne svetínje, — dragocénosti.

Reichskriegsminiſterium *n.* državno vojno ministrstvo.

Reichslehen *n.* državni fevd. [stvo.

Reichsminiſterium *n.* državno ministr-

Reichsmonopol *n.* državni monopól, državno samotrštvo, državna samoprodája.

Reichspoſt *f.* državna pošta.

Reichsrath *m.* državni zbòr; **Reichsraths-** državnozbórski.

Reichsrathsabgeordnete *m.* državni poslánec.

Reichsrathsſeſſion *f.* zasédanje državnega zbora.

Reichsſchatz *m.* državni zaklàd; **=ſchein** *m* državnozakládni list.

Reichsſiegel *n.* državni pečát.

Reichsſtraße *f.* državna cesta.

Reichstag *m.* državni zbòr; **Reichstags-** državnozbórski, državnozbórni.

reichstäglich državnozbórən.

Reichstags-abgeordnete *m.*, **=mitglied** *n.* državni poslánec.

Reichstagspräſident *m.* predsédnik —, prvosédnik državnega zbora. [ra.

Reichstagsſitzung *f.* seja državnega zbo-

Reichsthaler *m.* nemški tolar.

reichsunmittelbar neposrednjedržávən.

Reichsverfaſſung *f.* državna ustáva.

reichsverfaſſungsmäßig po državni ustávi.

Reichsverſammlung *f.* državni zbòr.

Reichsvertretung *f.* državni zastòp. državno zastópstvo.

Reichsverwaltung *f.* državna upráva.

Reichsverweſer *m.* državni uprávnik.

Reichswährung *f.* državna denárna vrednóta.

Reichswappen *n.* državni grb.

Reichszweck *m.* državni namén.

Reichthum *m.* bogástvo, bogatija; obílnost, obílica.

Reichwerkzeug *n.* podajálnik, podajáč.

Reif *m.* slana, mràz, sren; (an Bäumen) ivje, inje; (an Mauern) srež; (runde Einfaſſung) obód; (Faß—) obróč; (um den Mond) kolobár, obstrét (-i).

reif zrèl, godən; — werden zoréti; dozoréti; *impf.* dozorévati, prizárjati; —es Alter moška leta *pl.*; —es Holz dorásli les.

Reifchen *n.* obróček; obódec.

Reife *f.* zrelóst, godnost; zor, dozòr, dozorévanje.

reifen *intr.* zoréti, godíti se; do-, prizoréti; *impf.* dozorévati; *tr.* zorìti, godíti; sezorìti, izgodíti; es reift slana je, slana pada.

Reifeprüfung *f.* zrelóstni izpìt.

Reiſezeugnis *n.* zrelóstno izpričeválo.
Reifffroſt *m.* mráznica.
Reifholz *n.* les za obróče, obróči *pl.*
reiflich *adi.* zrèl; natánčen, korenít; *adv.* natánko, dobro, kakor je treba.
Reifmeſſer *n.* obróčnik, rezílnik, órežnik.
Reifrock *m.* krinolína, obróčno krilo.
Reifſchneider *m.* obróčar.
Reifzange *f.* natezílnik, natezálnik.
Reifzieher *m.* lisica, natezáča, nategáč.
Reigen, Reihen *m.* kolo, raj.
Reihe *f.* vrsta, red (-i), redica, rajda; *dem.* vrstica; (bei den Maſchen) niz; (b. d. Feldarbeit) postát (-i), jan; der — nach po vrsti, zapóred, zaporédoma, zvrstoma; an die — kommen na vrsto priti (pridem), na mèt priti.
reihen vrstíti; zvrstíti, razvrstíti, porazvrstíti, po vrsti razstáviti; *impf.* zvrščevati, razvrščati, po vrsti razstávljati; (ſäbeln) nízati; nanízati, nabráti (-bérem); *impf.* nabírati.
Reihenfolge *f.* sporèd, povrstni red, porédje; in — rédoma, po rédu.
Reihenglied *n.* člen vrste, člen niza, vrstni člen.
Reihenvorſtellungen *pl.* vrste pomísli, nanízane pomísli.
reihenweiſe *adv.* vrstoma, rédoma. po vrsti, po redu.
Reihenzahl *f.* vrstna številka.
Reiher *m.* čaplja; **Reiher-** čapljin.
Reiherfeder *f.* čápljino peró (perésa).
Reihergras *n.* perésasta bódalica, kovílje, bálovina.
Reiherſchnabel *m.* čápljevec.
reihig (in Zuſammenſetzgn.) vrstni.
Reihung *f.* vrstítev.
reihweiſe *j.* reihenweiſe.
Reim *m.* stik, sròk, rima.
reimen *intr.* stíkati se, rímati se; ujémati se, skládati se; (ſich gezìemen) spodóbiti se; *tr.* (Reime machen) rimovati; (in Einklang bringen) v sklàd správiti, zložíti; gereimt rimován; skladno ubrán.
Reimen *n.* rimoskládje, rimovánje.
Reimer *m.* rimáč.
Reimfolge *f.* rimoslédje.
reimlos brez rime, nerimován; neskládèn.
rein čist; (v. Gold) čist, samočist, suh; (gereinigt) očíščen; (ſauber) čeděn, snažèn, ličèn; (nackt) gòl; (v. Himmel) jasèn, vedèr, čist; —e Wahrheit gola resníca, prava resníca; jemanden — ſprechen koga za nedólžnega spoznáti; — ſchreiben čedno písati (pišem); ins Reine ſchreiben na čisto prepísati; — nichts pràv nič; čisto nič, celó nič; im —en ſein na čistem biti s čim; — machen ſ. reinigen.
Reineke *m.* lisják.
Reinertrag *m.* čisti dohódek, — donòs.
Reinertragsberechnung *f.* preračún čístega donéska.
Reinhaltung *f.* snažba, snažnost.
Reinheit *f.* čistóta, čistína, čistost; (des Himmels) jasnost, vedrína; (Unſchuld) nedólžnost; ſ. Reinlichkeit.
reinigen čístiti: očístiti, prečístiti, izčístiti; *impf.* očíščati, prečíščati; (v. Schmutze) čéditi, snážiti; očéditi, osnážiti; (im Waſſer) opráti (-pérem), spráti; *impf.* spírati; (von unreinem Inhalte) trébiti; iztrébiti; (das Getreide) veti, véjati (vejem); (mit dem Sieb) číniti, sóditi, vrhati; obravnáti, občíniti; *impf.* obravnovati, občínjati; (durch Schwingen) plati (poljem); den Stall — gnoj izkídati iz hleva; ſich vom Verdachte — pravíčiti se; opravíčiti se; *impf.* opravíčevati se, zagovárjati se, izgovárjati se.
Reiniger *m.* čístitelj, prečíščevávec, trebívec; =in *f.* čístivka.
Reinigkeit *f.* čistost, čistóta.
Reinigung *f.* čístítev, číščenje, očístba, čišča, snáženje, trébljenje.
Reinigungsmittel *n.* čístílo.
Reinigungsort *m.* čistilíšče, čistílnica, očíščalíšče; (der Seelen) vice *pl.*
reinlich čeděn, snažèn, čist, čistótèn.
Reinlichkeit *f.* snaga, snažnost, čistóta.
Reinlichkeitsliebe *f.* snagoljúbje, snagoljúbnost.
Reinſchrift *f.* čisti prepís.
Reis *m.* riž, laško pšeno; **Reis-** rižev.
Reis *n.* mladíka, odráslek, odrástek, prot, protèc, šiba, šíbica; (z. Binden) trta, vítra; *coll.* mladjé, dračje, protje, šibje, trtje; (von Reben) rezjé, rožje; (Birkenreiſer) metlíčje.

Reisbrei *m.* ríževa kaša.
Reisbündel *n.* bútara (protja, šibja ɔc.).
Reise *f.* pot (-i, -a), potovánje; auf der — potováje, na poti, med potjo; glückliche — srečno! srečno pot! eine — machen, auf der — sein potovati; eine — antreten na pot iti (idem), na pot se odpráviti, odríniti, napótiti se; **Reise-** potni, popótni.
Reiseauslagen *pl.* popótni izdátki.
Reisebeschreiber *m.* potopísec.
Reisebeschreibung *f.* opis pota, potopis, potopísje; zur — gehörend potopísen.
Reisebündel *n.* popótni svežénj, potna cula. [za pot.
reisefertig priprávljen na pot, gotòv
Reisegefährte *m.* sopótnik, popótni drug; **-gefährtin** *f.* sopótnica, popótna družica, sopotovávka.
Reisegefolge *n.* potno spremstvo.
Reisegeld *n.* popotnína, potni denár.
Reisegepäck *n.* popótna prtljága, popótni pratež.
Reisegesellschaft *f.* popótna družba.
Reisekarte *f.* potni zemljevíd.
Reisekleidung *f.* popótna obléka.
Reisekoffer *m.* popótni kovčèg.
Reisekosten *pl.* potni stroški *pl.*
Reiselegitimation *f.* potna izkáznica.
reiseluſtig potoljúbən.
Reisemantel *m.* potni plašč.
reisemüde upéhan, izhójen, od hoje truden.
reisen potovati, hóditi.
Reisen *n.* potovánje.
reisend potujòč, popótən.
Reisende *m.* popótnik, potnik, potovávec; *f.* popótnica, pótnica, potovávka; den —n betreffend pótniški.
Reisepaſs *m.* potni list, popótna prehódnica, pótovnica.
Reiſeſack *m.*, **Reiſetaſche** *f.* potna torba.
Reiſeurkunde *f.* potna listína, potni list, pótovnica.
Reiſezehrung *f.* brašno, potni živež.
Reiſeziel *n.* potni cilj, konèc potovánja.
Reisfeld *n.* rižíšče.
Reisholz *n.* brst (-i), dračje, hrašča, halózje, praščje, sehljád (-i), lomáča.
Reisig *n.* dračje, hrašča, brst (-i); (v. Reben) rožje.
Reiſige *m.* jezdec, konjik.
Reißaus nehmen popíhati jo, popíhniti jo, peté umekníti (-máknem), potégniti jo, odkúriti.
Reißblei *n.* svinčnik, olóvka, risálnik.
Reißbrett *n.* risálna deska, risálnica.
reißen *tr.* trgati, dreti (derem); **utrgati, raztrgati, razčésniti**; (im Gliede) trgati, lómiti; (im Unterleibe) trgati, grísti (grizem); Poſſen — šale zbíjati, norce briti (brijem), burke ugánjati; Holz — drva cépiti, — klati (koljem); (ausreißen) púliti, púkati (pučem), pípati (-am, -pljem); izpúliti, izpúkati, izdréti; *impf.* izdírati; aus der Erde — iz zemlje izrváti (-rújem); *intr.* trgati se; pretrgati se, utrgati se, résknìti; *impf.* utrgovati se; ſich — um etwas púliti se, trgati se; *fig.* pogánjati se.
Reißen *n.* trganje; grízenje; rvanje.
reißend deròč; —e Thiere deróče —, zgrabljíve živáli; (vom Waſſer) derò, proděk; die Ware geht — ab vlak je za blagó, púlijo se za blagó.
Reißer *m.* trgávec, trgáč.
Reißfeder *f.* risálnik, risálno peró (peresa).
Reißkette *f.* zavórni laneč.
Reißkohle *f.* risálni ogël.
Reißmaß *n.* črtálno merílo.
Reißſchiene *f.* prilóžno ravnílo.
Reißſtift *m.* črtnik.
Reisſtroh *n.* ríževica, ríževa slama.
Reißzahn *m.* deráč.
Reißzeug *n.* risálno —, črtálno oródje, risála.
Reiſte *f.* povésmo, pest (-i).
Reit- jezdni, jahálni.
Reitbahn *f.* jahališče, jezdíšče.
reitbar jezdèn, jahálen, za ježo.
Reitburſche *m.* jezdni hlapec.
Reitel *m.* povírek.
reiten jézditi, jezdáriti, jáhati (-am, jašem); geritten kommen prijézditi; wohin — odjézditi.
Reiten *n.* ježa, jáhanje.
Reiter *m.* jezdec, jezdár, jaháč, jahar; (Soldat) kónjik, konjeník; **Reiter-** jezdárski, konjíški.
Reiter *f.* rešéto.
Reiterei *f.* konjíca, konjíštvo.
Reiterin *f.* jezdarica, jahačica.

reitern sejáti (séjem); presejáti; *impf.* presévati, činiti, rešetáti, sóditi.
Reiterregiment *n.* konjíški polk.
Reitgerte *f.* ſ. Reitpeitſche.
Reitgurt *m.* podpróga, podpŕsnik.
Reitknecht *m.* jezdni hlapèc, konjski hlapèc, konjár, konjúh.
Reitkunſt *f.* jezdárstvo.
Reitpeitſche *f.* jezdni bič; kónjski bič.
Reitpferd *n.* jezdni (ježni) kònj, konj za ježo.
Reitplatz *m.* jezdíšče.
Reitpoſt *f.* jezdna pošta.
Reitſattel *m.* sedlo.
Reitſchule *f.* jezdárnica, jahálnica.
Reitſtiefel *m.* jezdni škorènj.
Reitflock *m.* (bei der Drehbank) konjič.
Reitzeug *n.* jezdna pripráva.
Reiz *m.* mik, míkavnost; mikálo; (Trieb) nagòn, pódnet, izpodbáděk, podražáj; (Zauberreiz) bajílo; (Liebreiz) milína, mičnost; (Eindruck) dojêm.
reizbar razdrážèn, vzdrážèn, dražljîv; občutljîv, pikêr.
Reizbarkeit *f.* razdrážnost, vzdrážnost, dražljívost; občutljívost, pikróst.
reizen míkati; (wecken) budíti; vzbudíti, obudíti, geníti (ganem); *impf.* vzbújati, obújati; (Nerven) drážíti; (zum Zorne) drážiti, srdíti, káčiti; razdrážiti, razsrdíti, razkáčiti; (hetzen) ščúvati (ščújem), húskati.
reizend mičèn, míkavèn, drážestèn, preléstèn; (pikant) rezèk, dražljîv.
Reizker *m.* (eine Pilzart) sirówka.
Reizmittel *n.* dražílo, vabílo, mikálo.
reizvoll drážestèn, preléstèn.
Rekel *m.* neokrétnež, telebàn, cepèc.
rekelhaft neokrétèn.
Relation *f.* ſ. Bericht, Verhältnis und Beziehung.
relativ relatívèn, odnósèn, ozirálèn, ozírèn, primérèn; —e Stimmenmehrheit relatívna (odnósna) —, podpolovíčna večína glasov.
Relativheit *f.* ozírnost. [vèk.
Relativſatz *m.* ozirálni —, ozírni sta-
Relator *m.* poročevávèc, izvestítelj.
relegieren izključíti, izgnáti (-žênem).
relevant važèn, odločílèn.
Relief *n.* relief, pridvíg, pridvíżna ploskorézba; Basrelief nizki pridvíg, nizkodvíżna rezba; Hautrelief visóki pridvíg, visokodvíżna rezba.
Reliefornament *n.* pridvíżni ornament.
Reliefſtäbchen *n.* pridvíżna šíbična petlja.
Religion *f.* vera, verstvo, bogovérje; (Frömmigkeit) pobóžnost; die — ändern prevériti se, k drugi veri prestópiti; Religions- verski. [veri.
Religionsänderung *f.* prestòp k drugi
Religionsbekenntnis *n.* vera, verska izpovédba, veroizpovédba, spoznávanje vere.
Religionsdienſt *m.* verska služba.
Religionsedict *n.* verski edikt.
Religionseifer *m.* vnetost za vero.
Religionsfonds *m.* verski zaklàd.
Religionsfreiheit *f.* verska svobóda.
Religionsgenoſs *m.* sovérnik, istovérec.
Religionsgeſchichte *f.* zgodovína svete vere.
Religionsgeſellſchaft *f.* versko društvo.
Religionslehre *f.* veronáuk, veròk.
Religionslehrer *m.* učítelj veronáuka, veroznánski učítelj.
Religionspartei *f.* verska stranka.
Religionsſecte *f.* razkólništvo, verska sekta. [razkòl.
Religionsſpaltung *f.* verski razdòr. —
Religionsſtifter *m.* ustanovník vere.
Religionsſtörung *f.* motítèv vere. [pòr.
Religionsſtreit *m.* verski prepír, — raz-
Religionsübung *f.* božja služba, bogočástje, bogoslúžje.
Religionsunterricht *m.* veronáuk, veròk, verski nauk.
Religionsverfolgung *f.* pregánjanje zavóljo vere.
Religionsverſchiedenheit *f.* raznovérje, razlíčnost vere.
Religionswahrheit *f.* verska resníca.
Religionswiſſenſchaft *f.* veroznánstvo.
Religionszwang *m.* versko posílstvo, verosílje.
religiös pobóžèn, nabóžèn, bogabojèč, bogoslúžèn, bogobójèn; (die Religion betreffend) verski.
Religioſität *f.* pobóžnost, bogabojéčnost, bogoslúžnost.
Reliquie *f.* ostánek; —n *pl.* svetínje —, kostí —, ostánki kákega svetníka ali svetníce.

reluieren rêšiti, odkúpiti; *impf.* reševati; v denár premeníti.

Reluition *f.* rešítêv, odkúp; premenítêv v denár.

Relutum *n.* naméstêk.

Remedium *n.* pomóčêk, zdravílo, lek.

Reminiſcenz *f.* spomíněk, spomín.

Remiſe *f.* kloníca, kolníca.

Remittenda *pl.* povrátine, bukve, ki se nazáj pošíljajo; nazáj poslâne knjige.

remittieren vrníti, nazáj poslâti (pôšljem); *impf.* nazáj pošíljati.

Remittierung *f.* vrnítêv.

Remonte *f.* dopolnítêv; izbòr vojaških konj.

Remontepferd *n.* naméstni kònj, neizvéžbani kònj.

Remontierungscommiſſion *f.* komisíja —, povérjenstvo za dopolnítêv števíla vojáških konj.

Remotion *f.* odpráva, odstáva.

removieren odpráviti, odstáviti; *impf.* odprávljati, odstávljati.

Remuneration *f.* nagráda, plačílo, remunerácija.

remunerieren ſ. belohnen.

Renaiſſance *f.* prepórod.

Renaiſſanceſtil *m.* preporódni —, renesánčni slòg.

Rendezvous *n.* dogovorjéni shòd. — sestánêk.

Renegat *m.* odpádnik, odstópnik.

Renette *f.* kosmáč, renétka.

renitent upórên; — ſein upírati se, ustávljati se.

Renitenz *f.* upòr.

renken ſich iztégati se, lécati se; *pf.* iztégniti se, zlékniti se.

Rennbahn *f.* tekalíšče, dirjalíšče.

rennen *intr.* dírjati; dreti (derem); (zu Fuß) teči, tékati, béžati (bežim), gnati (ženem) se; (flüchtig ſein) béžati, bezljáti, bzíkati; (gerannt kommen) pridírjati; *tr.* jemanden zu Boden — podréti (-dérem), povalíti, izvŕniti.

Rennen *n.* dír, tek, dirka.

Renner *m.* jáhavêc, jaháč, tekáč.

Rennplatz *m.* dirkalíšče, dirjalíšče.

Rennſpieß *m.* súlica, oščêp.

Rennthier *n.* séverni jelen; =flechte *f.* jelénovêc; =kuh *f.* séverna košúta; =zucht *f.* reja sévernih jelénov.

Renommage *f.* hvastávost, bahášтvo.

Renommee *n.* sloves, slovéče imé (iména), glas; im — ſein slovéti, na glasu biti (sem).

renommieren hvastáti, báhati se.

renommiert slovêč, slovít, glasovít.

Renommiſt *m.* hvastáč; svadljivêc, rvàn.

Renovation *f.* obnóva, obnovítêv.

renovieren obnovíti, prenovíti; *impf.* obnávljati.

rentabel kar se izpláča, kar donáša dobíčêk, dobíčêk donašajòč.

Rentabilität *f.* donósnost.

Rentamt *n.* prihodárstveni urâd.

Rente *f.* prihódêk, renta; **Renten-** prihodárstveni, rentni.

Rentenſteuer *f.* prihodnína, rentnína.

Rentier *m.* kdor od obrésti svójega premoženja živi, prihodnják.

rentieren nesti, donášati, dobíčêk dajáti (dájem); ſich — izpláčati se; *impf.* izplačevati se.

Rentmeiſter *m.* prihodár, prihódkar.

Rentverwalter *m.* oskrbník prihódkov.

Renuntiation *f.* odpóved (-i), odstòp.

Reorganiſation *f.* preurédba, preustròj, preosnóva, preuravnáva, reorganizácija.

Reorganiſator *m.* preosnovátelj, preuredítelj.

reorganiſieren preurediti, preustrójiti, preosnovâti, preuravnáti; *impf.* preuréjati, preustrojevati, preuravnovati.

reparabel poprávên.

Reparatur *f.* popráva, popravílo.

Reparaturkoſten *pl.* stroški za poprávo, popravílni stroški.

reparieren poprâviti, prenarediti; *impf.* poprávljati, prenaréjati.

repartieren porazdeliti med ....; *impf.* deliti med ...

Repartition *f.* porazdélba, porazdelitêv; **Repartitions-** porazdelílni, porazdélni; =ſchlüſſel *m.* ključ za razdélbo.

Repertoir *n.* razvrstítêv igrokázov; repertoir.

Repertorium *n.* iskálnik, repertórij.

Repetent *m.* repetént, ponavljávêc.

repetieren ponovíti; *impf.* ponávljati, repetírati.

Repetiergewehr *n.* puška repetírka.

Repetieruhr *f.* ura repetírka.

Repetition *f.* ſ. Wiederholung.

Replik *f.* replika, protigóvor, tožnikov odgóvor.

Repositorium *n.* polica.

Repräſentant *m.* zastópnik, reprezentánt, naméstnik; (Geſandter) poslánec.

Repräſentanz *f.* zastòp, zastópstvo, zastópništvo.

Repräſentation *f.* zastòp, zastópanje, namestovánje. [válen.

repräſentativ zastopováln, namesto-

Repräſentativ-Verfaſſung *f.* zastópstvena ustáva.

repräſentieren zastópati, namestovati; (darſtellen) kázati (kážem), predstávljati.

Repreſſalien *pl.* odbójna sila, odpórna sredstva *pl.*, odpòr.

repreſſiv odvračálen, zaustávən, represívən. [ba.

Repreſſivmaßregel *f.* odvračálna naréd-

Reprobation *f.* zavrnítêv, reprobácija.

reprobieren vreči (vržem), zavréči, ne potŕditi, zavŕniti.

reproducieren po-, obnovíti; *impf.* ponávljati, obnávljati, na novo pokázati (-kážem), *impf.* — pokazovati; (nachwachſen) podrásti (-rástem).

Reproduction *f.* ponóva, ponávljanje; obnóva; *(zool.)* podráščanje, reprodúkcija.

Reproductionskraft *f.* ponovljívost; podrastljívost; (Fähigkeit, reproduciert zu werden) ponóvnost. [vən.

reproductiv ponavljálen, reproduktí-

Reptil *n.* plazívec; *coll.* golázen (-i), gomázen (-i), lézavčina.

Republik *f.* ljudovláda, república.

Republikaner *m.* republikánec, republičan; **=in** *f.* republikánka.

republikaniſch republikánski.

Repuls *m.* ſ. Abweiſung.

repulſiv odbójen, odvračálen.

Repulſivkraft *f.* odbójnost, odpórnost.

Requiem *n.* črna maša, bilje *pl.*

Requirent *m.* prosítelj.

requirieren poprósiti, zaprósiti koga česa; zahtévati; poískati, izsledíti; s silo nabáviti; *impf.* nabávljati.

Requiſit *n.*, **Requiſiten** *pl.* potrébščine, potrébne reči *pl. f.*

Requiſition *f.* zaprósba, zaprósnja; ískanje, izslédba; zahtéva.

Requiſitionsſchreiben *n.* zaprósno pismo, rekvizícija.

reſch krhèk, rezèn, rod.

Reſcript *n.* reskript, odpis.

Reſeda *f.* reséda, resédica; katánec.

Reſervat *n.* pridržáj, pridržèk; pogòj; **Reſervat-** pridržni, pogójni.

Reſervatpunkt *m.* pridržna točka.

Reſerve *f.* resérva, prihrána, pričúva.

Reſervefonds *m.* resérvni —, zalóžni zaklàd; **=gelder** *pl.* resérvni —, zalóžni denárji *pl.*

Reſervetruppen *pl.* resérvne čete.

reſervieren prihrániti, pridržati (-držím); *impf.* prihranjevati, pridrževati; založíti.

Reſeviſt *m.* resérvnik, reservíst.

Reſervoir *n.* ſ. Waſſerbehälter.

Reſident *m.* rezident; opravílnik.

Reſidenz *f.* stolíca, prestólno mesto; **Reſidenz-** stolni, prestólni.

reſidieren stolovati, sedež iméti (imám). [lína.

Reſiduum *n.* ostánek, zaostánek; used-

Reſignation *f.* odpóved (-i), odréka; odstòp; (Gleichmuth) ravnodúšje, vdánost, trpljívost, resignácija.

reſignieren odréči se —, odpovédati (-vém) se službi, odstópiti; *impf.* odrekovati se.

reſigniert brezúpen, vdán, na vse priprávljen.

Reſiſtenz *f.* upòr, upórna moč (-i).

reſolut odlóčen, odvážen, s trdnim sklepom.

Reſolution *f.* sklèp; odlòk; odvážnost, odlóčnost. [ßen.

reſolvieren *(math.)* drobíti; ſ. beſchlie-

Reſolvieren *n.* drobljénje.

Reſonanz *f.* odmèv, odglàs, resonánca, donénje; **=boden** *m.* odmévnik, donîšče, resonánčno dnò.

reſonieren donéti, odglàs dajáti.

Reſpect *m.* (Anſehen) veljáva, uglèd; (Ehrfurcht) číslanje, spoštovánje; mit — zu melden z dovoljénjem, z dopúščanjem govoréč.

reſpectabel spoštován, čislan, veljáven; znamenít.

reſpectieren číslati, v číslih iméti (imám), spoštovati, častíti.

reſpective *adv.* z ozírom, ozíroma.

Reſpicient *m.* priglédnik, nadglédnik.
Reſpiration *f.* díhanje, sopénje.
Reſpirationsorgan *n.* dihálo, sopílo.
reſpirieren ſ. athmen.
reſpondieren odgovárjati, odpévati.
Reſſort *n.* urádni oddélěk, urádniško podróčje, resort.
reſſortieren spádati pod kak uràd, — pod kako oblástvo.
Reſſource *f.* zabavíšče, drúštveni dom; pomóčni vir.
Reſt *m.* ostáněk, prebítěk (Überſchuſs); im — bleiben dolžèn ostáti (-stánem), *impf.* — ostájati; den — geben ubíti (-bíjem), ugonobíti; als — bleiben ostáti (-stánem), *impf.* ostájati.
Reſtant *m.* dolžník, zaostálěc.
Reſtaurateur *m.* gostílničar.
Reſtauration *f.* gostílna, gostílnica, krčma, restavrácija; (Wiedereinſetzung) vzpostáva.
reſtaurieren popráviti; obnovíti.
reſtieren ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati; dolgovati, dolžán biti.
reſtituieren povrníti, *impf.* povráčati; v prejšnji stan postáviti, *impf.* — postávljati.
Reſtitution *f.* povračílo; postavítěv v prejšnji stan.
reſtlich ostáli.
Reſultat *n.* poslédek; izíd; uspéh; (der Rechnung) znesék.
reſultieren sledíti, izhájati iz česa; izíti (-ídem), nastópiti.
reſultierend naslédèn, nastópèn.
Reſultierende, Reſultante *f.* poslédnjica, sila sestávljenka.
Reſume *n.* povzémek, povzétek, posnétek, preglèd.
reſumieren povzéti (-vzámem), *impf.* povzémati.
Retardation *f.* zadrževánje; zaostájanje, zamúda.
retardieren *tr.* zadrževati; *intr.* zaostájati, zakesnévati.
Retention *f.* pridržba, zadržba; **Retentions-** pridržni, zadržni.
Retirade *f.* umik, umeknítěv, umíkanje, ustòp; ſ. Abort.
retirieren umekníti (-máknem) se, ustópiti; *impf.* umíkati se, ustópati.
Retorte *f.* prekápnica, retórta.
retour *adv.* nazáj, (nazád).
Retour- povrátni.
retournieren vŕniti, nazáj posláti (pošljem); *impf.* vráčati, nazáj pošíljati.
Retourrecepiſſe *n.* povrátnica, povrátna prejémnica, povrátni prejémni list.
Retraite *f.* ſ. Rückzug, Zapfenſtreich.
retrograd nazáj idòč, nazáděn, nazadujòč; —er Menſch nazadnják.
retten otéti (otmèm), rèšiti, odrèšiti; izbáviti, spásiti, obvárovati; (befreien) osvobodíti, oprostíti; *impf.* otímati, otévati, reševati; mittelſt der Flucht ſich — ubéžati (-bežím), ubégniti, úiti (-ídem).
rettend rešni, rešílni.
Retter *m.* rešítelj, rešník, odrešeník, izbavítelj, spasítelj; =in *f.* rešíteljica, rešníca.
Rettig *m.* redkěv; **Rettig-** rédkveni.
Rettigfeld *n.* rédkvišče.
Rettung *f.* rešítěv, otétěv, otétba, spàs; **Rettungs-** rešni, rešílni.
Rettungsanſtalt *f.* rešílnica, izbavíšče.
rettungslos brez rešítve, neizbávèn.
Rettungsmittel *n.* rešílo, izbavílo, spasílo.
Rettungsverſuch *m.* poskús rešítve.
retuſchieren, retouchieren predélati, izbóljšati.
Reue *f.* kès, kesánje, kájanje, obžalovánje; — empfinden kesáti se česa, žàl biti komu česa, kájati se, obžalovati; skesáti se; — und Leid kès in žàl.
reuelos neskesán, trdovrátèn.
reuen kesáti se; skesáti se; es reut mich žàl mi je, kajam se.
reuevoll skesán, izpokórčn.
Reugeld *n.* skesnína, odstopnína.
Reuige *m.* izpokórnik, skesánec; *f.* izpokórnica, skesánka.
reumüthig skesán, izpokórčn. [nost.
Reumüthigkeit *f.* skesánost, izpokór-
Reunion *f.* zópetna združítěv; društvo.
Reuſe *f.* vrša, sàk.
reuſſieren ſ. glücken, gelingen.
Reut *n.* rovt, laz, krčevína, novína, skubež, trebež.
Reute *f.* rónica, kopáča, motíka; (am Pfluge) otka.
reuten krčiti, rvati (rujem); izkrčiti, izrváti.

Reuthaue *f.* s. Reute. [čílo.
Revanche *f.* maščevánje, osvéta; vra-
revanchieren sich maščeváti se; osvetíti se; povŕniti komu kaj; z enáko mero mériti; odmériti.
Reveille *f.* budníca.
Reverenz *f.* priklòn, poklòn; machen poklóniti se, *impf.* poklánjati se.
Revers *m.* zavézno pismo, zavézni list, protipìs, reverz; (Verpflichtung) zavéznost po revérzu; (b. Kleidern) obklàd; (bei Münzen) druga stran (-í), hrbět.
Revident *m.* preglédnik, revident.
revidieren preglédati, *impf.* pregledovati; popreglédati.
Revier *n.* okràj, okolíš, okróžje, zavod.
Revierbergamt *n.* okróžni rudárski uràd.
Revierjäger *m.* okróžni lověc.
Revision *f.* preglèd, popreglèd; **Revisions-** preglédni, popreglédni.
Revisionsbogen *m.* preglédna pola, preglédnica.
Revisionsinstanz *f.* revizíjsko sodíšče.
Revisor *m.* preglédnik, pregledovávěc.
Revolte, Revolution *f.* prevràt, vstája, pùnt, revolúcija.
revoltieren búniti se, púntati se, vstájati zoper ...; spúntati se, pobúniti se.
Revolutionär *m.* vstájnik, prevrátnik, puntar, revolucijonár; **Revolutions-** prevrátni, púntarski.
Revolver *m.* samokrès, revolver.
Revue *f.* preglédba, vojáška smotra; — halten preglédati vojsko.
Rhabarber *m.* rabárbara, revěnj.
Rhachitis *f.* krivíce *pl.* [díja.
Rhapsodie *f.* odlóměk epopéje, rapso-
rhapsodisch rapsódski, v odlómkih.
Rhede *f.* ládjišče, pristaníšče, ladjestája.
rheden ladjo za odhòd pristrójiti, *impf.* — pristrojevati.
Rheder *m.* lastník ladje, brodník.
Rhederei *f.* ladjárstvo, brodárstvo.
Rhetor *m.* govórnik, retor.
Rhetorik *f.* govórništvo, góvorstvo, retórika.
rhetorisch retóričěn.
Rheuma *n.* skrnína, kosteníca.
rheumatisch revmátičěn, skrnínast.
Rheumatismus *m.* revmatízěm, skrnína. [nik.
Rhinesmus *m.* hohnjánje; (Laut) hoh-
Rhinoceros *n.* nosoròg, nosoróžěc.
Rhododendron *n.* sleč, ravš, dragomástnik.
Rhomboid *n.* romboid.
Rhombus *m.* romb.
rhythmisch rítmičěn, rítemski, umérjen, ubrán.
Rhythmus *m.* ritěm, umèr, umérjenost; ubránost. [ribez.
Ribisel *f.*, **Ribes** *m.* rdeče grózdjiče,
Richtbeil *n.* rábljeva sekíra.
Richtblei *n.* svínčnica.
richten (bereiten) pripráviti, priredíti, prigotóviti, pristrójiti; *impf.* priprávljati, prirejevati, prigotávljati; (in Ordnung bringen) uravnáti, uredíti; *impf.* uravnovati, uréjati; (gerade machen) ravnáti; zravnáti; (wohin lenken) namériti, napériti, obŕniti; *impf.* namérjati, obráčati; (Urtheil fällen) sóditi; razsóditi, sodbo izréči; sich nach etwas — ravnáti se; (die Augen —) upréti, *impf.* upírati; sich auf die Füße — vstáti (vstánem), skoléhati; gegen jemanden eine Klage — tožbo podáti zoper koga; tóžiti koga; die Kanonen — topóve namériti, — napériti; sich in die Höhe — vzklóniti se, vzdígniti se; zugrunde — ugonobíti, uníčiti.
Richter *m.* sodník; s. Kritiker. [štvo.
Richteramt *n.* sodníška služba, sodní-
Richteramtsprüfung *f.* sodníški izpìt.
Richterin *f.* sodníca.
richterlich sodníški.
Richterschwert *n.* sodníški mèč.
Richterspruch *m.* sodníški izrèk.
Richterstand *m.* sodníški stan.
Richterstube *f.* sodílnica.
Richterstuhl *m.* sodni stòl, sodba; vor Gottes — pred božjo sodbo.
Richthaus *n.* sodílnica.
Richtholz *n.* ravnílo.
richtig *adi.* pravi, pravótěn, pravíčěn, resníčěn; (gesetzlich) zakonít, postávěn; (fehlerfrei) pravílěn, brez pogréškov; (fertig) gotòv, dognán, narejèn; —e Abschrift natánčni prepìs; — stellen izpráviti, uravnáti; *adv.* res, zarés, v ístini, sevéda; (recht) pràv, dobro.

Richtigkeit *f.* pravost, pravíčnost; pravílnost, resníčnost; in — bringen v red správiti, v red dejáti (dénem), uravnáti; es hat seine — res je takó.
Richtigstellung *f.* izpráva, uravnáva.
Richtkorn *n.* muha.
Richtmaß *n.* merílo, ravnílo.
Richtplatz *m.* moríšče.
Richtpunkt *m.* smeríšče.
Richtscheit *n.* ravnílo, merílo.
Richtschnur *f.* merílna vrv (-í); *fig.* pravéc, vodílo.
Richtschwert *n.* sodni —, rabljev meč.
Richtstätte *f.* s. Richtplatz.
Richtung *f.* mer (-í), smer (-í), smèr, pravéc; uravnáva; in gerader — naravnost, na pravéc; in nördlicher — proti séveru; die — nehmen naméniti se, kréniti; upótiti se, urézati (-rézem) jo; die — geben upótiti, obkníti, zasúkati (-súčem); eine — haben mériti, držáti (držím) kàm; eine andere — annehmen drugám ukréniti; in einer — venomér. [mérnica.
Richtungslinie *f.* črta smérnica, na-
Richtwage *f.* prevésnica.
riechbar vonjív, vonjàv.
riechen *intr.* díšati (díšim), vonjáti, duh íméti (imám); zadíšati; (übel) smrdéti; *tr.* vóhati, vonjáti, dúhati, njúhati; povóhati, podúhati, ponjúhati, ovóhati, zavóhati.
riechend dišéč, vonjàv; lepodišéč, dišávən; (übel—) smrdéč, smrdljív.
Riechessenz *f.* vonjáva, dišavína, vonjavína. [ca.
Riechfläschchen *n.* dišávnica, vonjálni-
Riechkraft *f.* vonjávost; (d. Vermögen, den Geruch zu empfinden) njuhálnost,
Riechstoff *m.* dišáva, vonjáva. [vòh.
Riechwasser *n.* vonjáva voda.
Ried *n.* trst, trstíčje, rogoz, bičék.
Riedgras *n.* šaš, viš, muhič.
Riedrohr *n.* rogoz, rogozína.
Riege *f.* oddèl *(turn.)*.
Riegel *m.* zapàh, predpàh, pàh, zatík, zasúnek; (Hebebaum) vod, navòr; unter Schloß und — pod ključem, pod zaklépom.
riegelfest zatáknjen, zapáhnjen.
Riegelschloß *n.* ključálnica.
Riegelwand *f.* pregráda.
Riemen *m.* jermen, remen; *coll.* jerméne, reméne.
Riemenblume *f.* ohmélje.
Riemenschuh *m.* opánka, čižma.
Riemenwerk *n.* jerméne, reméne.
Riemer *m.* jerménar, reménar; =handwerk *n.* jerménarstvo, reménarstvo; =in *f.* jerménarica, reménarka.
Riemerzeug *n.* s. Riemenwerk.
Ries *n.* ris, sklàd.
Riese *m.* velikán, orják, oběr, hrust, gorostàs.
Riese *f.* drča, driča, drasta, riža; Schnee— plaz; Sand— melína.
Rieselfeld *f.* pega.
rieseln cizéti, cuzéti, curljáti, šumljáti, žuboríti; (v. Regen) pršéti, mrléti, mršćati (-ím); (v. Schnee) golomráziti; mršéti, sodra ob. babje pšeno gre; (v. Gefühl) mršćati (-ím); premršćati.
Rieseln *n.* cizénje, curljánje, žuborjénje, šumljánje. [ni.
Riesen- velikánski, orjáški, gorostás-
riesen les dríčati.
Riesenameise *f.* vélika mravlja, véliki mravljínec.
riesenförmig velikánski, gorostášen.
Riesengeschlecht *n.* rod velikánov.
riesengroß velikánski, gorostášen, orjáški, ogróměn.
Riesengröße *f.* velikánstvo, gorostásnost, ogrómnost. [osa.
Riesenholzwespe *f.* velikánska lesna
Riesenmuschel *f.* velikánska skoljka.
Riesenschildkröte *f.* morska želva.
Riesenschlange *f.* velikánska kača.
Riesenstaat *m.* ogrómna —, velikánska država.
Riesentrespe *f.* repúlja, véliki glistnik.
Riesenwerk *n.* velikánsko —, orjáško delo.
Riesin *f.* velikánka, orjákinja.
Riesling *m.* žolta graševína.
Rietkamm *m.* (b. Weber) brdo, grebén, obnlt (-i).
Riff *n.* grebén, grebenína, kleč (-í), prág, čer (-í).
Riffe, Riffel *f.* smukálo, drzáj, drzálo, drzalica, rifélj.
Riffelbaum *m.* drzálnik, greblíšče.
riffeln držati, grebénati, smúkati (-am, smučem).

rigid tog.
Rigole *f.* odtóčič, odtóčni rôv.
rigolen rôv kópati (kopljem); globóko prekópati.
rigoros strog, ostèr.
Rigoroſum *n.* stroga preizkúšnja, strogi izpit.
Rille *f.* žlebič, strúžica; (*bot.*) brazda.
Rimeſſe *f.* rimesa, poslána menica.
Rind *n.* govédo; *coll.* govéd (-i), govéja živína.
Rindbrühe *f.* govéja juha, polívka.
Rindchen *n.* skórjica, kórica.
Rinde *f.* skorja; (Pflanzen—) lub; *coll.* lubje, koža; (Schorf) krasta; (Schnee—) sren; (Milchhaut) skorlúp, skralúp, povrhnje, smétana.
rindenartig skorjast; lubast; krastast.
Rindenkörbchen *n.* kozòl, kozólčec, kozúljec, skorèc, skorčèk.
Rinderherde *f.* govéja čreda, govéd (-i), nuta. [volár.
Rinderhirt *m.* govéji pastír, govédar.
rindern govéji, govéjski.
rindern *intr.* góniti se; telíti se.
Rinderſeuche *f.* govéja kuga.
Rinderſtall *m.* govéji hlev, volóvnjak.
Rindfleiſch *n.* govéje mesó, govédina.
rindig skorjav, skorjàt; krastav.
Rinds- govéji.
Rindsauge *n.* vólovec (*bot.*).
Rindsblaſe *f.* govéji mehúr.
Rindsbraten *m.* pečéna govédina, govéja pečénka.
Rindshaar *n.* govéja dlaka.
Rindshaut *f.* govéja koža. [kopf.
Rindskopf *m.* govéja glava; ſ. Dumm-
Rindsleder *n.* govéje usnje; kravína.
Rindvieh *n.* govéd (-i), govédina, govéja —, rogáta živína, govéje blagó, govéda *pl.*
Rindviehzucht *f.* govédarstvo, govedoréja, reja govéje živíne.
Ring *m.* prstan; (Ehe—) vernik; (an der Kette) klèp, sklèp, oklèp; (Kreis) kolobár, kolút, krog, kolce; obróč, obróček; (Mondeshof) obstrét (-i); (Reif) obód; (v. Eiſen) železni obóděc; (am Baume) létnica, létina; (Ohr—) uhàn, uháněc; (der Gliederthiere) obróčasti člen, — členek. [čast.
ringartig okrógel, obróčast, kolobár-
Ringbahn *f.* krožna železnica.
Ringdroſſel *f.* komátar.
Ringel *m.* prstanec; krožec, obóděc.
Ringelblume *f.* navádni méseček, babji prstanec.
Ringelknorpel *m.* kolobárčasti hrustánec.
ringeln *tr.* krožiti, kroglíti; zakroglíti; ſich — viti (vijem) se, zvíjati se, krožiti se, kroglíti se.
Ringelnatter *f.* beloúška,ož.
Ringelraupe *f.* srebrnica, prsteníca.
Ringelreihen, Ringelreigen *m.* kolo.
Ringelſpiel *n.* obŕtalo, vrtiljàk, krožílnik.
Ringelſpinner *m.* prsteníčar.
Ringeltanz *m.* kolo.
Ringeltaube *f.* grivar, grivnik.
ringen *intr.* boríti se; rokobóriti se; (im Zweikampf) močévati (-čévam) se, močeváti se; (nach etwas) gnati (ženem) se, pogánjati se; (mit dem Tode) umírati; *tr.* (die Wäſche) ožéti (-žmèm), izžéti; *impf.* ožémati, izžémati, prežémati, žmíkati; die Hände — roke lómiti.
Ringen *n.* borba, borítev; (um das Auskommen) kruhobórstvo.
Ringer *m.* boréc, rokobóréc, borítelj; (um das Auskommen) kruhobóréc; =in *f.* borítelјica, borívka.
Ringfinger *m.* prstanec. [last.
ringförmig krogél, okrógel, okróg-
Ringkampf *m.* rokobórba, rokobórstvo.
Ringlein *n.* ſ. Ringel.
Ringmauer *f.* obzídje, ográda.
Ringplatz *m.* boríšče.
rings, ringsherum, ringsumher *adv.* okróg, krog in krog, okóli in okóli.
Ringwechſel *m.* prstenovánje.
Rinken *m.* okòv.
rinnäugig krmežljàv; bolnoòk.
Rinne *f.* žleb; žlebič, žlébičèk; (Dachrinne) žleb, (žlot); (Gerinne) rake *pl.*, struga.
rinnen teči (tečem); (kleinweiſe) cúrèti, curljáti, mezéti, kapljáti, cedíti se; die Kerze rinnt sveča se océja; das Gefäß rinnt posóda ne drží vode, posóda pušča (teče); — machen točíti; Thränen — ihm aus den Augen solze

mu tekó, solze mu očí zalívajo, solze toči, solze prelíva.

rinnenförmig žlebast, žlebovít.

Rinnenholz *n.* žlebovína.

Rinnenzirkel *m.* otórnik, utórnik.

Rinnſal *n.* struga, koríto, klaněc.

Rinnſel *n.* sirílo, síribče.

Rippe *f.* rebro; (an den Blättern) žílica; **Rippen-** rébrni.

Rippenfarn *m.* rebrenjáča.

Rippenfell *n.* opŕsna mrena; **=entzündung** *f.* vnética opŕsne mrene.

Rippengegend *f.* rebra *pl.*, rebróvje, ogródje.

Rippenquallen *pl.* rebráši *pl.*

Rippenſtoß *m.* sunék pod rebra.

Rippenweichgegend *f.* podrébrje, lákotnica.

rippig rebrát, rébrnat.

Riſalit *m.* pomól.

Riſico *n.* drzni —, nevárni poskús; nevárnost.

riskieren drzno poskúsiti, *impf.* — poskúšati. [mesó.

Riſotto *m. (n.)* rižot, v rížu práženo

Riſpe *f.* lat, vlat, latína; *coll.* latjé, latovjé; **Riſpen-** latni, látovni.

riſpen latovati se, latíti se, v lat —, v latje iti (grem). [ra.

Riſpengras *n.* trátnica, látovka, mav-

Riſs *m.* razpòr, pretŕg; (an einem feſten Körper) poč (-i), razpóka, napòk, poklína, razpoklína, zijávka, razsedlína; reža, rega; prepàd; (an der Hand) praska; (im Geſichte) brazgotína; einen ſchadhaften — bekommen začésniti se; (Aufriſs) načŕt, očŕt, obrís.

riſſig razpókěl, razpókan, raztŕgan.

Riſswunde *f.* rana razpoklína.

Riſt *m.* nart, plesno; (an der Hand) zapéstje; (beim Pferde) grebén, šija.

Ritt *m.* ježa, jezd, jáhanje.

Ritter *m.* vítez; (Reiter) jezdec, konjeník; **Ritter-** viteški.

Ritterakademie *f.* vítéška akadémija.

Ritterehre *f.* vítéška čast (-i).

ritterlich viteški.

Ritterorden *m.* viteški red.

Ritterſchaft *f.* víteštvo, plemstvo.

Ritterſchlag *m.* povíteženje; — ertheilen povíteziti, imenováti vítezom.

Ritterſpiel *n.* vítéška igra.

Ritterſporn *m.* víteška ostróga; (*bot.*) ostróžnik, svaljnik.

Ritterſtand *m.*, **Ritterthum** *n.* víteštvo, viteški stan.

Rittgeld *n.* jezdnína, ježnína.

rittlings *adv.* kobálj, okobálo, jezdéč.

Rittmeiſter *m.* konjíški stotnik.

Rituale *n.* obrédna knjiga, obrédnik, službenik.

Ritus *m.* obrèd.

Ritz *m.*, **Ritze** *f.* rega, razpóra, poč (-i), ráza, razpóka, razpoklína, vraska; (Kratzer) praska, draska, opràsk.

ritzen práskati, ráziti; prásniti, oprásniti, obráziti, odŕsniti.

ritzig vraskast, vraskav, vraskljàv.

Rival *m.* tekmèc (tekmecà).

rivaliſieren tekmovati, tekmáti se, poskúšati se za predstvo.

Rivalität *f.* tekmà, tekmovánje. [pès.

Robbe *f.* (*m.*) tjulènj (tjulenjà), morski

Robbenfang *m.* lov morskih psov.

Robinie *f.* robínija, akácija.

Robot *m. f.* tlaka, rabóta; **Robot-** rabótni, tlačánski, tlaški. [bóte.

Robotablöſung *f.* odkúp tlake, — ra-

roboten rabótati, tlačániti, tlako délati, tlako dajáti.

Roboter *m.* tlačan, rabotník.

Robotgeld *n.* tláščina, rabotnína; rabótna dan (-i).

Robottag *m.* dan tlake, — rabóte.

robuſt korenjáški, čvrst, tršast; —er Menſch hrust. [pič.

Roche *m.* skat; (im Schachſpiel) stolröcheln hropsti, hrópati (-pljem), hrípati (-am, -pljem), hropéti, hrepetáti (-ám, -éčem), grgráti.

Röcheln *n.* hropòt, hropénje, grgòt, grgránje.

röchelnd hropèč, grgràv.

Rock *m.* suknja; (langer —) halja, suknja dopetáča; (Weiberrock) krilo; jopa, janka; (Bauern—) jopič; Überrock povŕšnik; Schlaf— spalna halja.

Röckchen *n.* súknjica; krilce; jópica.

Rocken *m.* préslica; (Kunkel) kožélj; (der Flachs am Rocken) kodélja.

Rockſchoß *m.* škrlc, pola suknje.

Rocktaſche *f.* žèp v suknji.

Rococo *n.* (*m.*) rokoko.

Rococoſtil *m.* šarovíti slòg.

Rode *f.*, =land *n.* (Gereut) laz, trebež, črt, krčevína, novína.
roden trébiti, laze délati, krčiti, čŕtiti.
Rodung *f.* izkrčítev.
Rogen *m.* ikra.
Rogener *m.* íkrnica, riba samica.
Roggen *m.* rž (-i); **Roggen-** ržén.
Roggenacker *m.* ržíšče.
Roggenblume *f.* ſ. Kornblume.
Roggenbrot *n.* ržéni kruh, rženják.
Roggenmehl *n.* ržéna moka.
Roggenſtroh *n.* ržéna slama, rženica.
Roggentreſpe *f.* norski ovés, stoklas, stóklasa.
roh siróv; (friſch) presén; (v. Sitten) siróv, zaróbljen, grob; (wild) divji, neukročèn; (unbearbeitet) neobdélan; neomíkan, rod; —er Menſch siróvež, zarobljenec.
Roharbeit *f.* siróvo delo.
Roheiſen *n.* siróvo železo, grodélj.
Roheit *f.* siróvost; zarobljenost; divjóst; zagovédnost, neotesánost.
Rohertrag *m.* siróvi dohódek, kosmáti dohódek.
Rohr *n.* cev (-i), tul; (Flinte) puška; (gezogenes) rísanica; (Gewächs) trst, trstíka, rogoz; *coll.* trstje, trstovína, rogozovína; (ſpaniſches) španski trskóvec.
Röhrchen *n.* cevka, cévčica.
Rohrdach *n.* štorja, rogóznica.
Rohrdommel *f.* bukáč, bóbnarica.
Röhre *f.* cev (-i), tul, tuljáva; *dem.* cevka, tulec; (in die Erde) rov, ſ. Mine; (am Stiefel) golenica.
Röhrenblumen *pl.* cevocvétke *pl.*
röhrenblütige Pflanzen *pl. (Tubiflorae)* cévnice *pl.*
Röhrenbohrer *m.* cevnik.
röhrenförmig cevnat, cevast, cevkast.
Röhrenleitung *f.* napeljáva po cevéh; cevni vodovòd.
Röhrenpilz *m.* gobàn.
Röhrenweite *f.* zèv cevi.
Rohrflöte *f.* trstna piščál (-i), trstenica.
Rohrhuhn *n.* liska, túkalica, povódna putka, plazka.
rohricht trstast.
röhricht cevast.
Röhricht *n.* trstje, rója.
rohrig trstovít.
röhrig cevnat, cevèn.
Rohrkolben *m.* trstíka, rogoz, svečnik.
Rohrpalme *f.* trstínasta palma.
Rohrpfeife *f.* ſ. Rohrflöte.
Rohrſchilf *n.* trstje, žlindra, rogozína.
Rohrſtock *m.* tfstovec. [vòd.
Rohrſtrang *m.* (der Gasleitung) plino-
Rohrſtuhl *m.* stol od trstja, trstni stòl.
Rohrſchlacke *f.* žlindra.
Rohrſchwefel *m.* kosmáto žveplo.
Rohſtoff *m.* sirovína, siróva plodovína.
Rohzucker *m.* neprečíščeni sladkór; prekmórski sladkór.
Rollbalken *m.* kolotúrna obóknica, kolotúrna zapórnica.
Rollbaum *m.* vreténo.
Rolle *f.* škripec; kolotúra; žlebáto kolésce, (paránjek); (Walze) valj, valjec; (zuſammengerolltes Ding) zvitek; (Liſte) zapísek, imenik; (des Schauſpielers) ulóga; ſeine — gut ſpielen dobro se vesti (vedem); (v. Schauſpieler) dobro igráti; eine große — ſpielen imenítèn —, znamenít —, veljávèn biti (sem); mnogo veljáti.
rollen *tr.* valíti, váljati, kotáti, kotalíti, tákati, takljáti, trkóliti; *intr.* tóčiti se, tákati se, kotáti se, kotalíti se, kotaljáti se, kotúrati se; (mangen) líkati, váljati, móngati; (träuſeln) súkati (sučem), kódriti, kodráti; (vom Wagen) drdráti, ropotáti (-ám, -óčem); (v. Donner) grméti, bobnéti; (von den Thränen) dreti (derem), líti (lijem), cedíti se; ſich — kodráti se, kódriti se; das —de Material kolotóčno blagó; —de Bewegung tákanje.
Rollentabak *m.* prédeni tobák, tobák v klobásah, — v zavítkih.
Rollenzug *m.* kolotúrnik. [věc.
Roller *m.* valjávec, líkavec, móngа-
Rollhügel *m.* obrtèc.
rollig melínast, sipèk, sipljiv.
Rollkammer *f.* likálnica, valjálnica, móngalnica.
Rollkuchen *m.* povítica, potíca.
Rollmaus *f.* polh.
Rollmuskel *m.* vrtíljka.
Rollnaht *f.* okrógli nadšiv.
Rollofen *m.* vozna peč (-i), peč na koléscih.

Rollrüssel *m.* zmotáno sesálce, zvito sesálce.
Rollscheibe *f.* škripěc.
Rollschwanzaffe *m.* zvitorépěc, cvilež.
Rollstein *m.* oblíca, prodnik.
Rollstuhl *m.* stòl na koléscih.
Rollvorhang *m.* zagrinjálo —, zastor na valjcih.
Rollwagen *m.* otróški vozíčěk.
Rollwäsche *f.* móngano perílo, perílo brez skroba.
Roman *m.* roman.
romanenhaft románski, pustolóvski.
Romanheld *m.* junák romána, junák v románu.
Romanschreiber *m.* pisátelj románov, romanopísěc.
Romantik *f.* romántika.
romantisch romántičěn, romántiški; (bezaubernd) čaróběn.
Romanze *f.* románca.
Römer *m.* Riměc, Rimlján; =zinszahl *f.* rimsko števílo, indíkcija, indíkt.
römisch rimski.
Ronde *f.* s. Runde.
Rondeau *n.* okróžna pesěm (-i).
Rondell *n.* okroglíšče, okroglína.
Rorate *f.* zorníca, svítnica.
rosa s. rosenfarben.
Rose *f.* roža; *dem.* róžica; Garten— vŕtnica, goščávka, šipěk; (Rothlauf) šèn; **Rosen-** rožni, róžasti.
Rosenantlitz *n.* róžasto lice.
Rosenapfel *m.* srbóvka, srborítka.
rosenartig rožast.
Rosenblattlaus *f.* rožna ušíca.
Rosenblüte *f.* rožni cvet, róžasti veněc.
Rosenbusch *m.* rožni grm, róževěc.
Rosenduft *m.* rožna vonjáva, rožni duh.
Rosenessenz *f.* roževína.
rosenfarben, rosenfarbig rožnat, rožnobójěn.
rosenfingerig rožnopŕstěn.
Rosengarten *m.* rožni vŕt, rožnják.
Rosenkäfer *m.* zlatokrílěc, zlata mínica.
Rosenknospe *f.* rožni —, šipkov popěk.
Rosenkranz *m.* rožni veněc, molěk, krónica, čislo.
Rosenkraut *n.* navádni žerávěc, muškát.
Rosenmädchen *n.* róžarica.
Rosenmonat *m.* rožnik, rožni cvet.
Rosenöl *n.* rožno olje.
Rosenquarz *m.* róževěc.
rosenreich rožnat.
rosenroth rožast, rdèč kakor roža.
Rosenspinner *m.* rožni prejěc.
Rosenstich *m.* navádni vbòd.
Rosenstrauch *m.* róževěc, rožni grm.
Rosenstrauß *m.* rožna kítica, rožni šopěk.
rosenwangig rdečelíčěn, cvetóčih lic.
Rosenwasser *n.* rožna voda, róževica.
Rosenzeit *f.* rožni cvet; *fig.* doba cvetóčih let, mlada leta *pl.*
Rosette *f.* róžica, rozéta.
rosicht rožast.
rosig rožnat, rožěn.
Rosine *f.* rozína, grozdínka, (grozdóvlje); *coll.* suho grozdje.
Rosmarin *m.* rožmarín; **Rosmarin-** rožmarínov.
Rosmarinapfel *m.* rožmaríněc, rožmarínověc.
Rosmarinöl *n.* rožmarínovo olje.
Rosmarinwasser *n.* rožmarínova voda.
Rosmarinzweig *m.* rožmarínova véjica.
Rosoglio *m.* rozólija.
Rosogliohändler *m.* rozólijar.
Ross *n.* kònj; **Ross-** konjski.
Rossegel *m.* konjska pijávka.
Rössel *n.* konjič.
Rösselsprung *m.* skakálnica, konjíčev skòk.
rossen góniti se, pójati se.
Rossfleisch *n.* konjsko mesó.
Rossfliege *f.* podrépica.
Rosshaar *n.* žima, konjska dlaka.
rosshaaren žiměn, žimnat.
Rosshaarmatratze *f.* žímnica.
Rosshandel *m.* kupčíja —, trgovina s konji, konjárstvo; den — betreiben konjáriti.
Rosshändler *m.* konjár, trgóvěc s konji.
Rossherde *f.* čreda konj, konjska čreda.
Rosshuf *m.* konjsko kopíto.
Rosskäfer *m.* govnáč, govnobŕběc.
Rosskamm *m.* konjsko česálo, konjski česálnik.
Rosskastanie *f.* divji kostanj.
Rossmähne *f.* griva.
Rossmarkt *m.* konjski seměnj, konjski sejěm.
Rossminze *f.* konjska meta.
Rossmist *m.* konjski gnoj, konjščak.
Rosspappel *f.* divji slesénověc.

Roßpflaume *f.* štrbóncelj, kónjščica.
Roßschweif *m.* konjski rep.
Roßstall *m.* konjski hlev, konják, konjska staja.
Roßzaum *m.* brzda, uzda, žvala.
Roßzucht *f.* konjeréja, konjska reja.
Roß *m.* rjà; (am Getreide) snet (-i), pikec, smod, rjà; (am Herde) rešétka; (Gitter) rešétka, brana, mreža.
Roßbraten *m.* pržóla, pržólica.
roßbraun rjàv, rjast.
roßen rjavéti.
rößen prážiti, pŕžiti; oprážiti, opŕžiti; (Flachs) goditi, madíti, mladíti, rositi; izgodíti, izmadíti, izrositi; (am Roßte) peči; (trocknen) sušiti.
roßfarben rjàv, rjávkast, rjast.
roßig rjav, zarjavèl, rjast; — werden rjavéti; zarjavéti.
Roßofen *m.* žgálnica.
Roßpilz *m.* rjà.
Rotation *f.* vrténje; súkanje; kolotèk, rotácija. [lja.
Rotationsmaſchine *f.* vrtíljka, okretú-
rotatiu, rotatoriſch okrétən, kolovrátən, vrtílən.
roth rdèč, črljèn, rus; —er Wein rdeče (črno) vino; —e Ruhr griža, krvavica; —e Tinte rdečílo; (ſcham—) zardèl, zapékel; ſchamroth werden rdeti, rdečíti se; zardéti, pordéti; rdečica izpreletí (koga); *impf.* zardévati.
Roth *n.* rdečica, rdečína.
Rothalge *f.* rdeča alga.
rothäugig rdečeók.
rothbackig rdečelíčən, zornolíčən.
Rothbart *m.* rdeča brada; (Perſon) rdečebrádec.
rothblütig rdečekrvən, rdečekrvnat; (v. d. Blüte) rdečecvétən.
rothbraun rdečerjàv, rus, pirhast; —er Ochs pirh; —e Kuh pirha; — färben rúsiti.
rothbrüchig (vom Eiſen) krhèk valed razbéljenosti.
Rothbuche *f.* bukév.
Röthe *f.* rdečica, rdečína; (am Himmel) zarja, zora, žar.
Rotheiſenerz *n.* rusi železóvec, rdeči železóvec.
Röthel *m.* rusa kreda; rdečílo, rdeči črtnik.
Röthеln *pl.* ruse pike, ruske, rdečína.
röthеln *tr.* z rdečílom zaznámovati; *intr.* rdeti.
röthen rdečíti; pordečíti; (v. d. Sonne) žariti; ožariti; *impf.* ožárjati; ſich — rdeti, rípiti se; (v. Himmel) žariti se, žaréti; geröthet (v. Wunden, Scham) ripèč.
rothfarbig rdèč.
Rothfink *m.* ſ. Buchfink.
Rothfuchs *m.* rjavčo.
rothfüßig rdečenòg, rdečih nog.
rothgelb rdečerumèn.
rothgeſchnäbelt rdečekljùn.
Rothgießer *m.* medar.
Rothglut *f.* rdeči žar, rdeča žarína, žarka rdečína.
rothhaarig rdečelàs, rdečelasàt, rus.
Rothkehlchen *n.* táščica.
Rothkohle *f.* krbín, napol žgano oglje.
Rothkopf *m.* rdeča —, rusa glava.
rothköpfig rdečeglàv, rusoglàv.
Rothkupfererz *n.* rdeči bakrénec.
Rothlauf *m.* ušèn, šèn (pšen), peréči ogénj, (peráčec); (der Schweine) rdečica.
röthlich rdečkast, zardèl, rus; pirhast; —e Kuh rídžana; —er Ochs ridžec.
Röthling *m.* podgorélček; (Schwamm) turèk; (Wein) rujno vino.
rothſcheckig pirhast.
Rothſchimmel *m.* serèc. [répka.
Rothſchwanz *m.* podgorélček, rdeče-
Rothſpecht *m.* ſ. Buntſpecht.
Rothſtift *m.* rdeči črtnik, rdečílo.
Rothtanne *f.* smreka.
rothwangig rdečelíčən.
Rothwild *n.* rdeča divjád (-i), jeléni in košúte *pl.*
Rothwurſt *f.* krváva klobása, krvavica.
rotieren vrtéti se, króžiti.
Rotte *f.* krdélo, tropa, tròp, četa; (Geſindel) druhál (-i).
rotten ſich zbírati se, skúpljati se; (tilgen) trébiti; uníčiti; ſ. faulen.
rottieren ſ. rotten.
Rottmeiſter *m.* desétnik.
Rotz *m.* smrkélj, vozgèr; (bei Pferden) konjska smrkavost.
Rotzbube *m.* smrkavčo, smrkolín, mezgec.
rotzen smrkati, smrkav biti (sem).
rotzig smrkav, smrkljiv, vozgriv.

Rotzkrankheit *f.* smrkavost, črvivost.
Rotzlöffel *m.* ſ. Rotzbube.
Roue *m.* lopov; sladostrástnik.
Rouleau *n.* kolotúrna zavésa, zastor na valjcih.
Route *f.* pot, smer (-í).
Routine *f.* ročnost, okrétnost, veščína; vájenost, izvédenost.
routiniert okrétən, vajen, izvéden.
royal kraljév, kraljévski.
Royalist *m.* králjevec, kraljévski pristáš.
Rübe *f.* repa; *dem.* répica; gebratene — smojka, pečenica; ſauere — kisla repa; geriebene — ríbanka; gehackte — sékanica; rothe — pesa, (rona); gelbe — korén; *coll.* korénje.
Rubel *m.* rubélj.
Rüben- repni.
Rübenacker *m.*, **Rübenfeld** *n.* repíšče.
Rübenbeet *n.* repna leha.
rübenförmig, rübenartig repast.
Rübengrube *f.* repna jama, beznica.
Rübenhobel *m.* krhálnik.
Rübenkraut *n.* repna nat (-í), repno perje, natje, metenica, (višča).
Rübenmangold *m.* navádna pesa.
Rübenſchalen *pl.* repni olúpki *pl.*
Rübenwaſſer *n.* répnica.
Rübenweißling *m.* repni belín.
Rübenzucker *m.* pesní sladkor.
Rubin *m.* rubín.
Rubinglas *n.* rubínovo steklo.
Rubinring *m.* prstan z rubínom.
Rubinſäure *f.* rubínova kialína.
rubricieren rezpredeliti, raspredélke napráviti; *impf.* raspredeljevati, razpredélke naprávljati.
Rubrik *f.* raspredèl, raspredélək, rubríka, stolpəc; die —en ausfüllen popísati raspredélke; (Rubrum) nadpis.
ruchbar glasovít, razvpít; razglášen; — werden razvédeti (-vém) se, razglásiti se, razalovéti se; — machen razglásiti.
Ruchbarkeit *f.* razglášenost.
Ruchgras *n.* dišéča boljka, rosúlja, vonjávka.
ruchlos brezbóžən, malopríden, malovréden, zaníkarən.
Ruchloſigkeit *f.* brezbóžnost, malopridnost, zaníkarnost.
Ruck *m.* potísk, pomík, potégljaj; einen — thun pomekníti (-máknem), potísniti; in einem — na màh, máhoma.
Rückanfall *m.* povrátni pripàd.
Rückantwort *f.* vzvrátni odgóvor.
Rückbeugen *n.* (des Rumpfes) upogíbanje (trupa) navzád.
rückbeweglich povrátən, povračálən.
Rückblick *m.* ozír, oglèd; einen — thun ozréti se, poglédati v ...
Rückbürge *m.* naméstni porok, odškódni porok.
Rückempfang *m.* vzvrátni prejèm.
rücken *tr.* mekníti (máknem), pomekníti, geníti (ganem), porínіti; *impf.* pomíkati, rívati; (näher rücken) primekníti, *impf.* primíkati; *intr.* pomekníti (-máknem) se, umekníti se, primekníti se, geníti (gánem) se; *impf.* pomíkati se, umíkati se, primíkati se; ins Feld — na boj odíti (-ídem), vzdígniti se; *impf.* na boj odhájati, vzdigovati se; in ein Land — prodírati v dežélo; prodréti (-dérem) —, pridréti v dežélo; näher — bližati se; približati se, *impf.* približevati se; er rückt nicht von der Stelle ne premákne se, ne gane se.
Rücken *m.* hrbèt, hrbtíšče; (des Berges) sléme (-ena), grebén; (d. Messers) rob; auf dem — tragen opŕtav nósiti; auf den — nehmen opŕtati si; auf dem — liegen vznák léžati (ležím); **Rücken-** hrbtni.
Rückenader *f.* hrbtna žila.
Rückenblatt *n.* lopátka, lopática.
Rückendarre *f.* hrbtna sušíca.
Rückenfläche *f.* hrbtíšče.
Rückenhalt *m.* zaslómba; podpóra.
Rückenlehne *f.* naslòn, naslonílo.
Rückenmark *n.* hrbtenjáča, hrbtni mozg; **Rückenmarksauszehrung** *f.* hrbtna sušíca, sušíca hrbtnega mozga.
Rückenmuskel *m.* hrbtna míšica.
Rückennerv *m.* hrbtni živec.
Rückenriemen *m.* hrbtni jermen, pohrbtnik.
Rückenſchlag *m.* udárec po hrbtu.
Rückenſchmerz *m.* bolečína v hrbtu.
Rückenſeite *f.* rob, hrbèt, naróbna stran (-í).

Rückenſtück *n.* hrbtovína; šijnjakovína.
Rückentheil *m.* zadȇk, odzádȇk; zadnji del.
Rückenwirbel *m.* hrbtni vreténci *pl.*
Rücker *m.* pomikávȇc, pomikáč, pomikálo, potiskáč.
Rückerinnerung *f.* spomín.
Rückerſatz *m.* povračílo, povrnílo, povrnítȇv, povráčba.
rückerſtatten vȓniti, povȓniti.
Rückerwerb *m.* zópetna pridobítȇv.
Rückfahrt *f.* vrnítȇv.
Rückfall *m.* povrnítȇv (v greh, v zločínstvo); povrátȇk; (der Krankheit) povrnítȇv bolézni; (im Lehenswesen) povrátni pripàd.
Rückforderung *f.* zahtéva vrnítve.
Rückfracht *f.* vzvrátno —, povrátno blagó.
Rückfrage *f.* povprašánje; — halten povpraševati, opraševati [tȇv.
Rückgabe *f.* vračílo, povračílo, vrní-
Rückgang *m.* nazadovánje; povrátȇk, vrnítȇv, hoja nazáj; am — nazáj gredé; *fig.* rákova pot.
rückgängig nazáj gredóč, nazadujóč, nazáden; —er Kauf razkúp, izbéga; — machen preklícati (-klíčem), oporéči, razdréti (-dérem); den Kauf — machen izbégniti; — werden razdréti se.
Rückgrat *m. n.* hrbtenica, hrbtánec, hrbtíšče; **Rückgrats-** hrbtáncev.
Rückhalt *m.* pridržȇk; zaslómba, zaščíta; ohne — odkritosrčno, narávnost.
rückhaltlos *adi.* odkrít, odkritosrčen; *adv.* narávnost, odkritosrčno.
Rückkauf *m.* nazádni —, povrátni kup.
Rückkehr, Rückkunft *f.* povràt, vrnítȇv; bei meiner — ko se vrnem, ko se povȓnem, ko nazáj pridem.
rückläufig protipótȇn; ſ. retrograd u. rückgängig.
Rücklehne *f.* slonílo.
rücklings *adv.* znak, vznák, návzrit, rítenski, vzníc, vníc. [hòd.
Rückmarſch *m.* povrátȇk, povrátni po-
Rücknahme *f.* vzvrátna vzetȇv; preklic.
Rückreiſe *f.* potovánje nazáj, vrnítȇv, povrátȇk.
Rucksack *m.* nahrbtnik.
Rückſchein *m.* povrátnica.
Rückſchlag *m.* odbòj; (des Donners) vodéna strela; ſ. Rückwirkung.
rückſchlägig vzvrátȇn, odbójen.
Rückſchluſs *m.* vrnítȇv prilóge; mit — der Beilagen prilóge vračáje, s prilógami. [vor.
Rückſchreiben *n.* odpís, pisméni odgó-
Rückſchritt *m.* vzvrátni korák; nazadovánje, nazádȇk; *fig.* rákova pot.
Rückſeite *f.* zadnja —, naróbna stran (-í); die — eines Schriftſtückes hrbȇt.
Rückſendung *f.* povrátna pošiljátȇv.
Rückſicht *f.* ozír, poglèd; in — gledé na ..., z ozírom na ...; in gewiſſer — v nekem ozíru, nekakó; ohne — auf Vortheil ne gledé na korìst; — nehmen auf etwas ozírati se na kaj, glédati na kaj; ozréti se na kaj.
rückſichtlich *adv.* gledé, gledé na ..., z ozírom na ...
rückſichtslos *adi.* brezozírȇn; *adv.* brez ozíra na ..., ne gledé na ...
Rückſichtsloſigkeit *f.* brezozírnost.
Rückſichtsnahme *f.* ozír na kaj; mit — auf ozíraje se na ...
rückſichtsvoll *adi.* ozírȇn, ozirljìv.
rückſichtswürdig ozíra vredȇn.
Rückſprache *f.* pogóvor, poménȇk, posvȇt, posvétovanje zastràn česa; — pflegen pogovoríti se, dogovoríti se, poméniti se; *impf.* pogovárjati se, méniti se, poménkovati se.
Rückſtand *m.* zaostánȇk, zastánȇk; im —e ſein dolžȇn biti (sem), na dolgu ostáti (ostánem); *impf.* — ostájati.
rückſtändig zaostàl, zastàl, na dolgu ostàl.
Rückſtich *m.* zavbòd.
Rückſtoß *m.* odbòj, odudár.
Rückſtrahl *m.* odsèv.
Rücktritt *m.* odstòp.
Rückverkauf *m.* povrátna prodája.
Rückverſicherung *f.* povrátno zavárovanje. [na.
Rückverwandlung *f.* vzvrátna premé-
rückwärts *adv.* nazáj, nazád, navzád, zadaj; von — odzádaj, odzád; — gehen rítenski —, nazáj —, (návzrit) iti (grem), rákovo pot iti.
Rückwechſel *m.* vzvrátna menica.
Rückweg *m.* vrnítȇv, pot nazáj; am — nazáj gredé.

rückwirken vzvrátno delovati; ſ. zurückwirken u. reagieren.

rückwirkend vzvrátno —, nazádno delujóč, odbójèn.

Rückwirkung *f.* vzvrátno —, nazádno delovánje, odbòj; ſ. Reaction.

rückzahlbar povrátèn, odplátèn.

rückzahlen poplácati, povrníti; *impf.* poplačevati.

Rückzahlung *f.* vzvrátno plačílo, po-

Rückzug *m.* vrnítèv, povrátèk; umík, umíkanje, umeknítèv.

Rüde *m.* velik lovski pès.

rüde siróv, zaróbljen.

Rudel *n.* tròp, tropa, ròj, četa, čreda.

Ruder *n.* veslo; (Steuer—) krmílo.

Ruderbank *f.* veslárska klop (-í).

Ruderer *m.* veslár, veslàč, veslávec.

Ruderfüßler *m.* veslonóžec, plavutonóžec.

rudern vesláti, veslárìti.

Ruderſchiff *n.* ladja veslarica, vesláča.

Ruderſchlag *m.* veslàj.

Ruderwanze *f.* veslávka, hrbtoplóvka.

Ruderwerk *n.* vesla *pl.*

Ruf *m.* klic; poklic, pozòv, pozív; (Schrei) krik, krič; (Einladung) vabílo, povabílo; guter, ſchlechter — dobro —, slabo imé; dobër —, slàb glas; in gutem — ſtehen dobro sluti (slujem u. slovem), slovéti, na dobrem glasu biti (sem); in üblem —e ſtehen slabo sluti, na slabem glasu biti, razvpít biti.

rufen *tr.* klícati (-čem), zvati (zovem); poklícati, pozváti; *intr.* vpíti (vpijem); zakríčati, vzklíkniti; ins Gedächtnis — opómniti; (laden) vábiti.

Rufer *m.* klicávec, klicár, zvavec.

Ruffall *m.* zvalnik.

Rüge *f.* ukòr, graja; (Warnung) svarílo; (Strafe) kazën (-í), pokóra.

rügen kóriti, kárati; ukoríti, pokárati; (warnen) svaríti; posvaríti; (ſtrafen) kázniti, kaznovati.

Ruhe *f.* pokoj, mir; (Stille) tihóta, tišína; (Raſt) počítek, počínek; der — pflegen počívati; počíti (se).

Ruhebank *f.* počívalna klop (-í), počívalo.

Ruhebett *n.* počívalnica.

Ruhegehalt *m. n.* pokojnína, dosluž-

Ruhegenuſs *m.* pokojnínski užítek.

Ruhekiſſen *n.* podzglávje, podzglávna blazínica.

ruhelos nepokójën, nemírën, brez pokója.

ruhen počívati, mirovati; počíti (počíjem) (se), počíniti, odpočíti se; *fig.* spati (spim), léžati (ležím); —des Gewerbe mirujóči obrt; —de Erbſchaft ležéča —, nenastópljena dédiščina.

Ruheort, Ruheplatz *m.* počívališče, počívaj.

Ruhepunkt *m.* (Bewegungspunkt) oporíšče, podporíšče; (Pauſe) prestánek; ſ. Ruheplatz.

Ruheſtand *m.* ſ. Ruhe.

Ruheſtätte *f.* pokojíšče; grobíšče, gròb.

Ruheſtifter *m.* mirítelj.

Ruheſtörer *m.* nepokójnež, motítelj mirú, — pokója.

Ruheſtunde *f.* ura počítka, odmòr.

Ruhezeit *f.* čas počítka, odmòr.

ruhig pokójën, mirën, tih; —es Gewiſſen mirna vest (-í); ruhig! tiho! moléi! — werden upokojíti se, umiríti se, utéšiti se.

Ruhm *m.* slava, dika; ohne — zu melden ne da bi se hvalil.

Ruhmbegier *f.* slavohlépje.

ruhmbegierig slavohlépen, slavoljúběn.

rühmen slavíti, hváliti, díčiti, veličati; poslavíti, proslavíti, razslavíti, povelíčati; *impf.* poslávljati, proslávljati, razslávljati, poveličevati, povzdigovati; ſich — hváliti se, ponášati se, velíčati se.

rühmlich slavèn, slavít; slovèč, slavevrédèn.

Rühmlichkeit *f.* slavnost, slovéčnost, dičnost.

Ruhmliebe *f.* slavoljúbje.

ruhmliebend slavoljúbèn.

ruhmlos brezslávèn, neslávèn, neslo-

Ruhmloſigkeit *f.* brezslávnost.

ruhmredig samohválèn, bahàv, bahàt, baháški, hvastàv, širokoústèn.

Ruhmredigkeit *f.* samohválnost, bahátost, bahášstvo, hvastávost.

Ruhmſucht *f.* slavohlépje, slavohlépnost.

ruhmſüchtig slavohlépen.

rühmvoll slavít, slovít, díčen.

rühmwürdig slavevrédèn, hvalevré-

Ruhr *f.* drista, driska, hítrica; rothe — griža, krvavíca.

rühren *tr.* geníti (ganem), mekníti (máknem), premekníti, kréniti; *impf.* gíbati, premíkati; (kreisförmig in Bewegung ſetzen) mesti (metem), mésiti, méšati; (das Herz) geníti, omečíti, umíliti, dírniti, prevzéti (-vzámem); ich war gerührt milo se mi je storílo, umílilo se mi je, v srce me je zabolélo, v srce mi je seglo; (v. Blitze) zadéti (-dénem); (v. Schlage) udáriti; Butter — mesti (metem); die Trommel — bóbnati; kein Glied — ne geníti (ganem) se, ne zméziti se; (in Bewegung bringen) májati, gúgati; zmájati, omájati, ogúgati; *intr.* (herrühren) izhájati, prihájati; ſich — gíbati (gíbljem) se, méziti se; geníti (ganem) se; rühre dich! gani se, makni se, premákni se.

rührend genljiv, mil, milóběn.

Rührfaſs *n.* metílnica, pinja.

Rührholz *n.* mešálnik. [věn.

rührig gibčen, okrétěn; *fig.* prizadé-

Rührigkeit *f.* gibčnost, okrétnost; *fig.* prizadévnost.

ruhrkrank grižav.

Ruhrkraut *n.* *(Gnaphalium)* májnica, grížnica.

Rührkübel *m.* ſ. Rührfaſs.

Rührlöffel *m.* kúhalnica.

Rührmilch *f.* zmetki *pl.*, metúda, pínjeno mleko, smétanica, smétanka.

Rührſtock *m.* metélo, motič (Quirl), metílo, metič.

Rührung *f.* genítěv, gánjenje, gínjenost.

Ruin *m.* pogúba, pogín, propást (-i); razvàl, razsip.

Ruine *f.* razvalína, podrtína, razsipína, groblja, razpadlína, mirišče.

ruinenförmig razvalínast, gradínast.

ruinieren *tr.* uníčiti, ugonobíti, na nič správiti; *impf.* uničevati, ugonábljati, na nič správljati.

Rülps *m.* rig, kòlc.

rülpſen kólcati, rígati; er rülpſt kolca se mu, riga se mu; kólcniti, rígniti.

Rülpſen *n.* kólcanje, rígalica.

Rum *m.* rum.

Rummel *m.* hrup, razbóta, ropòt; (altes Zeug) ropotija, šara, starovína.

Rumor *m.* hrup, razbóta, ramóvš, (ramúš), šundër.

rumoren hrupéti, razbótati, šundráti; ſ. lärmen.

Rumpelkammer *f.* shramba za staro šaro, brlóžnica, ropotárnica.

Rumpelkaſten *m.* omára za staro šaro.

rumpeln ropotáti (-ám u. ropóčem); šundráti, razbótati.

Rumpf *m.* trup, čòk; (des Baumes) poròb, štor, panj; (des Hembes) stan; (Gefäß) kozòl, kozólec; (d. Rühle) grot.

rümpfen mŕdati, mrdo délati, páčiti se; zmŕdati se, namŕdati se; die Naſe — nos víhati, nos fŕkati.

Rümpfnaſe *f.* mrda, mrdéla.

Rumpfparlament *n.* krni zbòr.

rund okrógël; (fugel—) obël; (länglich) jajčast; — herausſagen narávnost —, brez ovínkov povédati (povém).

Rund *n.* okroglína, oblína.

Rundbaum *m.* vratílo, vreténo.

Rundbogen *m.* krožni oblók; =gewölbe *n.* kožni svòd, svòd na krog.

Runde *f.* krog, kolobár, okróglica; (Runde) ponóčna straža; in die — v krog, okròg.

runden kroglíti, óbliti; okroglíti, zaokroglíti, okróglo narediti.

Rundfläche *f.* okrógla ploskëv. [túnda.

Rundgebäude *n.* okróglo poslópje, ro-

Rundheit *f.* okróglost, oblína.

rundherum *adv.* kròg in kròg, okóli in okóli.

rundlich okróglast.

Rundſchau *f.* obzòr, oglèd.

Rundſchreiben *n.* okróžnica, okróžno pismo, (razposlanica).

Rundſtahl *m.* okróglič.

Rundſtäbel *n.* okrógli prebijáč.

rundum *adv.* ſ. rundherum. [lína.

Rundung *f.* okróglost, okroglína, ob-

rundwangig okrogloličën.

Rundwürmer *pl.* (črvi) oblotóčniki *pl.*

Rundzange *f.* okrógle klešče.

Rune *f.* runa, runska črka; Runen- runski; =ſchrift *f.* runsko pismo.

Runge *f.* ročica.

Runkelrübe *f.* pesa.

Runſe *f.* struga, grapa, drasta, drča.

Runzel *f.* guba, gubánica, gubánĕc, grba, grbánĕc, vrapa, vraska.
runzelig grbav, zgrbljen, zgrbánčen, zgubánčen, vrapav, vraskav; — werden gŕbiti se, gubánčiti se, grbánčiti se.
Runzelige *m.* gŕbavĕc; *f.* gŕbavka.
runzeln gŕbiti, grbánčiti, gubánčiti; zgŕbiti, zgrbánčiti; (die Stirn) čelo namŕščiti, — namrgóditi. [čelo.
Runzelstirn *f.* nabráno —, zgŕbljeno
rupfen púliti, pípati (-ljem), púkati (púčem), rvati (rujem); izpúliti, popúliti, popípati, izrváti, izdréti (-dérem); (Federn) skubsti; oskúbsti.
rupfen hodĕn, hodníčĕn; —e Leinwand hodník, hodníčno platno.
Rupfer *m.* skubĕc, pulívĕc.
Rusch *m.* loč, ločĕk; bičĕk.
Ruß *m.* saje *pl.*, sajína, čad; **Ruß**-sajav, sajast.
Rüssel *m.* rilĕc, hrlĕc, rilo, trobĕc; *dem.* rilčĕk; (schmollen) rilĕc kúhati.
rüsselförmig rilčast, rilast.
Rüsselkäfer *m.* rilčkar (hrošč). [nják.
Rüsselthier *n.* rilčar, trobčar, hobot-
rußfarbig sajast, čadast.
rußig sajav, sajevít.
russisch ruski.
Rußschabe *f.* strgálo za saje.
rußschwarz črn ko saje.
Rüstbaum *m.* podpórno drevó, kobíla.
Rüstbrett *n.* ódrnica.
Rüste *f.* pokoj, počítĕk.
rüsten strójiti, priprávljati, prigotávljati; pristrójiti, prigotóviti; (ausrüsten) prevídeti, oskrbéti; *impf.* oskrbovati; (die Soldaten) oboróžiti, oróžiti; *impf.* oboroževati, oróžati; sich — pripráviti se; *impf.* priprávljati se, ravnáti se; (z. Fortgehen) odprávljati se.
Rüster *m.* (d. Schusters) župánĕc, krpa; (am Pfluge) ročíca; *f.* (Baum) brest, ílmovĕc, lìm, ilĕm; **Rüster**- brestov, ilmov.
Rüsterahorn *m.* žestílj.
Rüsterholz *n.* brestovína, ilmovína.
Rüsthaus *n.* oróžnica.
rustical kmétiški, kmečki, kmetski, rustikálĕn.
rüstig trdĕn, krepĕk, čvrst, čil, korenjáški.
Rüstigkeit *f.* trdnóst, čvrstóst, čílost.
Rüstkammer *f.* oróžnica.
Rüstung *f.* vojáška opráva, vojáška opréma, bojna opráva.
Rüstzeug *n.* oróžje, bojna pripráva.
Ruthe *f.* šiba, prot; *dem.* šíbica, šibína, protĕc; (Schwanz) rep; mit —en hauen šíbati, šéškati, tepéžkati, tepsti; našíbati, ošéškati, otépsti.
Ruthenbündel *n.* bútarica šib, svežĕnj šibic.
ruthenförmig šibast.
Ruthengebüsch *n.* šibje, protje.
Ruthengeflecht *n.* lesa. [ka.
Ruthenschlag *m.* udárĕc s šibo, tepéž-
Rutsche *f.* drča, polzel (-éli); (Bahn) drsa, dŕsalica, driča.
rutschen dŕčati (-ím); dŕkniti, opólzniti, izpoddŕkniti; (auf d. Eise) dŕsati se, dríčati se, dŕkati se.
Rutschfläche *f.* plázalica.
rutschig polzĕk, sklizĕk, opólzĕl.
Rutschlawine *f.* izdŕsni plaz, drsálni plaz.
rütteln tresti, miketáti (-ám, -éčem), mikástiti, dŕmati; potrésti, strésti, zmiketáti, zmikástiti, zdŕmati; *impf.* potrésati.
Rüttstroh *n.* zmeta slama.

S.

Sa! *interi.* hejsa! jù! juhéj!
Saal *m.* (die Säle) dvorána; (Ball—, Tanz—) plesálnica; (Bücher—) knjížnica; (Gerichts—) sodílnica, sodna dvorána.
Saat *f.* sev (-í), setĕv, obsévĕk, sétvina; sejátĕv; (Früh—) jarína, jara setĕv; (Winter—) ozimína, ozímna setĕv.
Saatbestellung *f.* setĕv, sejátĕv.
Saatenstand *m.* sétvina, setĕv, žita *pl.*
Saatfeld *n.* žitno —, obsejáno polje.
Saatkorn *n.* žito za seme, sémensko
Saatkrähe *f.* poljska vrana. [žito.
Saatschnellkäfer *m.* poljska pókalica.
Saatzeit *f.* setĕv, žitna sejátĕv; zur — ob setvi.

Sabbath *m.* sobóta; **Sabbaths-** sobótni.
Säbel *m.* sablja. [nóžən.
säbelbeinig krivonòg, sabljenòg, raz-
säbelförmig sabljast.
Säbelgriff *m.* sábeljski ročáj.
Säbelhieb *m.* udár s sabljo.
Säbelklinge *f.* sábeljsko rezílo.
Säbelmacher *m.* sabljár.
säbeln s sabljo máhati, sabljáti; das **Gesäbel** sabljánje.
Säbelscheide *f.* nóžnica za sabljo, sábeljska nóžnica, kórice *(pl.)* za sabljo.
Säbelschnäbler *m.* krivokljúnəc.
Sacharometer *n. m.* sladomèr, saharometər.
Sach- stvarni, rečni.
Sachbemerkung *f.* stvarna opázka.
Sachbeziehung *f.* odnòs k stvari, stvarni odnòs.
sachdienlich služən v kaki stvari.
Sache *f.* reč (-í); (Ding, Geschöpf) stvar (-í); (Geschäft) posəl, delo, opravílo; (Angelegenheit) zadéva; (Gegenstand) predmèt; (Streitsache) pravda; *dem.* rečca, stvarca; das ist meine — to je moja dolžnost, to je moja skrb, to je moje opravílo, to je moja stvar, to je meni mar; nach Gestalt der — kakor kaže, po vídezu; unverrichteter — brez uspéha; seine sieben —n žila in kopíta; die — steht gut reč dobro kaže; das gehört nicht zur — to ne spada k stvari; das thut nichts zur — to nič ne dé. [stvarno pravo.
Sachenrecht *n.* pravíca do stvarí;
Sacherklärung *f.* stvarno pojasnílo, stvarno tolmáčenje.
sachfällig werden pravdo izgubíti.
Sachführer *m.* ſ. Advocat, Anwalt.
Sachgedächtnis *n.* rečni —, stvarni spomín.
sachgemäß stvari primérən, stvarən.
Sachgenosse *m.* deléžnik.
Sachinhalt *m.* stvarna vsebína, stvarni obsèg.
Sachkenner *m.* izvédenəc, veščák.
Sachkenntnis *f.* izvédenost; mit — izvédeno, vešče.
sachkundig izvéden, vešč.
Sachlage *f.* stvarni položáj.
sachlich stvarən; sächliches Geschlecht srednji spòl.
Sachlichkeit *f.* stvarnost.
Sachräthsel *n.* stvarna uganka.
Sachregister *n.* stvarni vpísnik, stvarno kazálo.
sacht *adi.* lahən, rahèl, počásən; *adv.* lahno, rahlo, počási, polágoma, polàhkoma, po malem.
Sachverhalt *m.* stvar (-í), stvarni položáj.
sachverständig izvéden, vešč.
Sachverständige *m.* izvédenəc, veščák.
Sachwalter *m.* pooblaščénəc, zavétnik; oskrbník, opravník, nastójnik.
Sachwort *n.* ſ. Hauptwort.
Sack *m.* vreča, žakelj; *dem.* vréčica, žakljič, cúlica; (Schlauch) meh; (Kleidersack) žèp; (Geldsack) mošnja; *dem.* mošnjica; (Bettel-, Schnapp-) malha; mit — und Pack z vsem svojim, z vso prtljágo.
Säckel *m.* mošnja; (Schatz) blagájna, denárnica. [čar.
Säckelmeister *m.* blagájnik, denárni-
sacken v vrečo sípati (-pljem), v vrečo dévati; vreče natláčiti.
sackförmig vrečast.
Sackgarn *n.* vrečna preja; vréčasta mreža, sàk.
Sackgasse *f.* slépa úlica, zágata.
Sackgeige *f.* žepne goslí *f. pl.*
Sackkalender *m.* ſ. Taschenkalender.
Sackleinwand *f.* vrečevína, žakljevína.
Sackpfeife *f.* meh, mešnica; ſ. Dudelsack; **Sackpfeifer** *m.* mešníčni piskáč; ſ. Dudelsackpfeifer.
Sacktuch *n.* žepna ruta, žepni robəc.
Sackuhr *f.* žepna ura.
Sackzwilch *m.* debéli dvojnik.
Sacrament *n.* zakraménť, svetotájstvo; mit den heil. —en versehen previdéti koga, pričestíti koga; das — des Altars sveto Rešnje Telo; — spenden obhájati koga, pričestíti koga.
sacramentalisch svetotájstven.
sacramentieren šentovati, preklínjati; ſ. fluchen.
Sacramentschänder *m.* skrunítelj svetih zakraméntov.
Sacramentspender *m.* delítelj svetih zakraméntov; (des Altarsacramentes) obhájavəc.
Sacrilegium *n.* svetoskrúmba.

Sacriſtan *m.* cerkóvnik, zakristán.
Sacriſtei *f.* zakristíja, žagrad.
Säcular- stolétěn; (weltlich) posvétěn.
Säcularfeier *f.* stolétnica, stolétna slovésnost.
Säculariſation *f.* izpremémba v posvétno; odvzétěv cerkvéne imovíne, sekularizácija.
ſäculariſieren v posvétno izpremeníti; cerkvéno poséstvo vzéti, sekularizírati.
Säcularjahr *n.* stolétnica.
Säcularſtörungen *pl.* stolétni narušáji *pl.*
Säcularveränderung *f.* stolétna izpremémba.
Säculum *n.* stolétje, vek.
Saducäer *m.* saducéj. [sejáti.
ſäen posévěn; es iſt — more se
Säekorb *m.* sévnica, sevnik, sejáča.
Säemann *m.* ſ. Säer.
Säemaſchine *f.* sejálni stroj, sejálnica.
ſäen sejáti (séjem); nasejáti, zasejáti; *impf.* zasévati.
Säen *n.* setěv, sev (-í), sejánje.
Säepflug *m.* (plug) sejálnik.
Säer *m.* sevěc, sejávec, sejáč; **-in** *f.* sevka, sejávka.
Säetuch *n.* sejálna ruha, sejálnica.
Säezeit *f.* čas setve; zur — ob setvi.
Saffian *m.* safian, fino usnje.
Safran *m.* žafrán; **Safran-** žafránov.
Safranbaum *m.* žafránovec.
ſafranfarbig žafránast.
Saft *m.* sok; (im Baume) mezga; (Feuchtigkeit) vlaga; (aus der Wunde) sókrvica; (milchartig) mleček; der Baum ſteht im — drevo je mužévno, drevo je sočno, drevo se muží; **Saftſocni**, mužévni.
Saftbehälter *m.* sočnik.
ſaften mežíti se, mužéti, v mezgi biti (sem); —b mužén, mužévěn.
Saftfaden *m.* sočna nit (-i), sočno vlákence.
Saftfarbe *f.* sočna barva.
Saftfrucht *f.* sóčnati plod.
Saftgang *m.* sóčnica, mléčnica.
Saftgefäß *n.* sóčnica.
ſaftig sočen, sočnat, sokovít; mužévěn; vlažen; *fig.* kosmàt, umázan.
Saftigkeit *f.* sočnost, sokovítost, mužévnost.
ſaftleer, ſaftlos brezsóčen, nesóčen, suh; *fig.* suhopárčn.
Saftloſigkeit *f.* brezsóčnost, nesóčnost, puščóba.
Saftmeſſer *m.* sokomèr, **mezgomèr.**
Saftpreſſe *f.* sokotóčna tlačílnica.
Safträuber *m.* zajédavec, **zajédavka.**
ſaftreich sočnat, sočen; **vlažen.**
ſagbar izréčen, povédèn.
Sage *f.* pripovédka; **pripóved** (-i); es geht die — govorí se, právijo, bajé; govorica se je raznésla, **glas se je raznésèl**; ſ. a. Mythe.
Säge *f.* pila, žaga; *dem.* **pílica, žágica.**
Sägeblock *m.* hlod, krlj, krcělj, **žágovec**, rkèlj.
Sägebock *m.* koza, kozáča, **prebésnica.**
Sägefeile *f.* pila žágarica.
Sägefiſch *m.* pilar.
ſägeförmig zobčast, **žagast.**
Sägemühle *f.* žaga (na vodi).
Sägemüller *m.* žagar.
ſagen reči, povédati (**povém**), deti (dem); *impf.* rékati, práviti, dejáti (dem, dejem); Dank — **zahváliti** (koga), zahváliti se; *impf.* **zahvaljevati** se, zahváljati se; kein Wörtchen — ne zíniti, ne črhniti, ne krkniti; ins Geſicht — iz očí v očí povédati; etwas Unangenehmes — zasolíti, zabéliti; ich werde — poróčem; ſozu— tako rekóč; man ſagt právijo, govoré, prè, bajó, bajè; wie man ſagt bajè dà; — laſſen poročíti, veléti, ukázati (-kážem); *impf.* poróčati, velévati, ukazovati; laſs dir — daj si dopovédati; es hat nichts zu — nič ne dé, nič nima v sebi; ich ſage dir jaz ti pravim.
ſägen žágati, rézati (režem), píliti.
Sagenforſcher *m.* preiskovávec —, presojávec pripovédèk in pravljíc.
Sagenforſchung *f.* preiskovánje —, presójanje pripovédèk in pravljíc.
ſagenhaft bajèn.
Sagenzeit *f.* prazgodovínski čas, bajeslóvni čas, bajeslóvna doba.
Sager *m.* pripovédavec. [garica.
Säger *m.* žagar, žágavec; **-in** *f.* žá-
Sägeſpäne *m. pl.* žágovina, žáganje, piljevína, píljenica.
Sägewerk *n.* žaga.
Sagewort *n.* ſ. Zeitwort.

Sagobaum *m.* ságovo drevó, ságovec.
Sagopalme *f.* ságova palma.
Sahlband *n.* (a. Tuch) okrájek, krajec; (im Bergbau) krájevina; (am Pfluge) goz (-i); *dem.* gozca.
Sahlweide *f.* *(Salix caprea)* iva, máčkovec; *(Salix pratensis)* rakíta.
Sahne *f.* smétana, vrhnje; ſ. Rahm.
Sahnenlöffel *m. f.* posnemáča.
Saiſon *f.* letna doba; (Theater—) gledíščna doba.
Saite *f.* struna; *dem.* strúnica; — ſtimmen strune ubráti (-bérem); *impf.* strune ubírati; —n aufziehen strune natégniti, strune navíti (-víjem); die — ſpringt struna poči, struna poka; die — tönt struna poje; Draht— žica.
Saitengeklirr *n.* strunski brénk, — brenkét.
Saiteninſtrument *n.* glasbílo s strúnami.
Saitenklang *m.* strunski zvok, strunski zvénk.
Saitenmacher *m.* strunar.
Saitenſpiel *n.* godba na strune, igra na strune, strunska igra.
Saitenſtreg *m.* kobílica.
ſaitig strunàt.
Salamander *m.* močeràd.
Salame *m.*, **Salami** *pl.* saláma.
Salär *n.* plača.
Salat *m.* saláta.
Salatkopf *m.* salátna glava.
Salbader *m.* kvasáč, žlabúdra; ſ. a. Quackſalber.
Salbaderei *f.* kvášenje, žlabudránje.
ſalbadern kvásiti, žlabudráti; otróbe vézati (vežem); ſ. quackſalbern.
Salbe *f.* mazílo, maža, maz (-i).
Salbei *m. f.* kadúlja, žajbélj, (kuš); **Salbei-** žájbljev.
ſalben maziliti, mázati (mážem); pomaziliti, pomázati; der Geſalbte maziljenec.
Salbenbüchſe *f.* mazílnica, púšica za [mazílo.
Salbenkrämer *m.* mazílar.
Salber *m.* mázavec, mazílec; =in *f.* mázavka.
Sälbling *m.* zlatóvčica.
Salböl *n.* mazílno olje.
Salbung *f.* maziljenje, mazilítev; goréčnost; izpodbúja; mit — predigen iskréno —, izpodbúdno pripovedovati.
ſalbungsvoll gorèč, izpodbúdən.
ſaldieren račún akléniti; *impf.* račún sklépati; (bezahlen) pláčati, *impf.* plačevati.
Saldierung *f.* plačílo, poravnávanje.
Saldo *m.* prebítek, ostánek, saldo; im — bleiben ostáti na dolgu. [ga.
Saldobuch, Saldoconto *n.* plačílna knji-
Salicylſäure *f.* salicílova kislína.
Saline *f.* solína, solíšče.
Salinenbeamte *m.* solínski urádnik.
Salinenſchein *m.* solínski list, solín-
ſaliniſch solínski. [ščica.
Salm *m.* (Lachs) losos.
Salmiak *m.* sálmiak; **Salmiak-** salmiákov; =geiſt *m.* salmiákovec.
Sälmling *m.* lósosič.
Salon *m.* dvoràna, salón.
Salpeter *m.* solítər; **Salpeter-** solítrn, solítrov.
Salpetererde *f.* solítrova zemlja, solítrovka.
Salpetergräber *m.* solítrski kopáč.
ſalpeterig solítrnat, solítrast.
Salpeterſäure *f.* solítrna kislína.
Salpeterſieder *m.* solítrar.
Salpeterſiederei *f.* solitrárnica.
Salpeterſtoff *n.* solitrovína.
Salſe *f.* sádjeva (čéšpljeva) mezga.
Salto mortale *n.* smrtni skòk, vratolómni skòk.
ſalutieren pozdráviti, *impf.* pozdrávljati; čast izkázati (-kážem) komu.
Salva venia brez zamére, dovolíte.
Salve *f.* skupni strel; počástni strel; eine — geben skupno ustrelíti; (zur Ehrenbezeugung) ustrelíti na čast.
Salz *n.* sol (-i); **Salze** *pl.* solí *pl.*, solníne *pl.*; (See—) morska sol; (Stein-ſalz) kaména —, kamenína sol, slankámen; (Sud—) várjena sol; **Salz-** solni, sólnati.
Salzamt *n.* solni urád.
Salzbereiter *m.* solár.
Salzbereitung *f.* solárstvo.
Salzberg *m.* solna gora, solni hrib.
Salzbergwerk *n.* solni rudnik, solník.
Salzbrühe *f.* razsol, slanica.
Salzbrunnen *m.* solni studénec.
Salzbüchſe *f.* solnica, solnják.
ſalzen soliti; osoliti; zuviel — presoliti; geſalzen slan, osoljen.

Salzfaſs *n.* solnica, solnják.
Salzflut *f.* solna plima, morje.
Salzgarten *m.* solna gredica.
Salzgefälle *n.* dohódki od solí.
Salzgrube *f.* (im Salzbergwerk) solni rudnik, solník, solíšče.
ſalzhaltig solén, solnat.
Salzhandel *m.* trgovína s soljó, solárstvo.
Salzhändler *m.* solár, trgóvec s soljó.
Salzhäring *m.* slaník.
Salzhaus *n.* solárna, solárnica.
ſalzicht solnast, náslan.
ſalzig slan, solnat.
Salzigkeit *f.* slanóst, slanóta.
Salzkraut *n.* slanica.
Salzkryſtall *m.* solni ledec, solni kristál.
Salzladen *m.* prodajálnica solí.
Salzlager *n.* solíšče, sloj solí.
Salzlake *f.* razsol, slanamúrja.
Salzmagazin *n.* solárnica.
Salzmarkt *m.* solni trg.
Salzmeer *n.* slano morje.
Salzmeſſer *m.* solomèr; solomérec.
Salzmonopol *n.* samoprodája solí, solno samotfštvo.
Salzniederlage *f.* zalóga solí.
Salzpfanne *f.* ponev za sol.
Salzpreis *m.* solna cena.
Salzquelle *f.* slátina, slani studénec.
ſalzſauer solnokísel.
Salzſäure *f.* solna kislina.
Salzſee *m.* slano jézero.
Salzſieder *m.* solár, solínar; (Werkzeug) solovàr.
Salzſiederei *f.* solovárnica.
Salzſole *f.* ſ. Salzwaſſer.
Salzſtangel *n.* soljeník, soljénec.
Salzſtein *m.* solnik.
Salzſteuer *f.* solarína, davek od solí.
Salzſtock *m.* solna gruča, solník.
Salzverkauf, -verſchleiß *m.* prodája solí.
Salzwage *f.* solna téhtnica; solomèr.
Salzwaſſer *n.* slana voda, razsol, slanica, slanec.
Salzwerk *n.* solína; ſ. Salzſiederei.
Salzweſen *n.* solárstvo, solínstvo.
Same *m.* séme (-na); *coll.* sémenje; der männliche — moško seme; der — geht auf seme kalí; **Samen-** sémenski, seméni.
Samenbaum *m.* semenščák.
Samenbehälter *m.* semenják.
Sameneiweiß *n.* sémenski beljak.
Samenfluſs *m.* semenotok.
Samenfreſſer *pl.* semenojédke *pl.*
Samengefäß *n.* ſ. Samenbehälter.
Samengehäuſe, Samenhaus *n.* peščíšče, oseménje.
Samengetreide *n.* žito za seme, sémensko žito.
Samengewächs *n.* sémenica, sémenska rastlína, semenščak.
Samenhandel *m.* semenárstvo, semenotfštvo.
Samenhändler *m.* semenár.
Samenhaut *f.* sémenska kožica.
Samenhülle *f.* oseménje, semenik.
Samenkelch *m.* sémenska čášica.
Samenkern *m.* sémensko jedro.
Samenknoſpe *f.* sémenski popek.
Samenkorn *n.* sémensko zrno; *coll.* sémensko zrnje.
Samenlappen *m.* kalica; ſamenlappige Pflanzen kalíčnice.
ſamenlos brezsemén, brez sémena; —e Pflanzen brezkalíčnice *pl.*
Samenmantel *m.* sémenski plašč.
Samenpflanze *f.* semenovétka.
Samenſchale *f.* luska, luskína.
Samenſtengel *m.* sémensko steblo.
ſamentragend semén, plodonósen.
Sämerei *f.* sémenje, sémena *pl.*
ſämiſch irhast; —es Leder írhovina.
Sämiſchgerber *m.* irhar.
Sammelbüchſe *f.* púšica.
Sammelfrucht *f.* birni plod.
Sammelkaſten *m.* nabirálnik.
Sammelkorn *n.* žitna bira.
Sammelliniſe *f.* zbirálna leča, leča zbíravka.
ſammeln brati (berem); **zbrati, na-, pobráti, skupíti, znósiti;** *impf.* **zbírati, nabírati, pobírati, skúpljati, znášati;** ſich — zbrati se, sniti (snidem) se; *impf.* zbírati se, shájati se; (ſich faſſen) zavédeti (-vém) se, osvéstiti se, zbrati se, zbrati svoje misli, umiríti se.
Sammeln *n.* branje, nabíranje, ber (-í); (Collecte) bira.
Sammelname *m.* skúpno —, zborno imé (-na).
Sammelplatz *m.* zbiralíšče, shajalíšče.
Sammelſpiegel *m.* zbirálno zrcálo.
Sammelſtelle *f.* nabirálnica.

Sammelwerk *n.* nabíra, nabírək, zbirka; zmes (-i) (Sammelſurium).
Sammelwort *n.* ſ. Sammelname.
Sammet, Samt *m.* žamet, baršún; **Sammet-, Samt-** žámetov, žámetni, baršúnast.
ſammetartig žámetast, baršúnast.
Sammetband *n.* žámetni —, baršúnasti trak.
Sammetblume *f.* baršúnica. [*pl.*
Sammeteinband *m.* žámetne platnice
ſammeten, ſamten žámetən, baršúnov, žámetov; *fig.* mehək, voljən.
Sammettuch *n.* žámetasto —, baršúnasto suknò.
ſammetweich, ſamtweich voljən kakor žamet, mehək kakor žamet.
Sammler *m.* nabirátelj, zbirátelj, pobíravəc, pobirátelj; pobiráč, beráč; **=in** *f.* nabirátəljica, zbirátəljica.
Sammlung *f.* (die Handlung) bera, bira, zbíranje, nabíranje; (Beiſammelte) bratév, branje, trgátév; (das Geſammelte) zbirka, nabíra, nabírək; *(phil.)* zbrani um, zbranost duhá; **Sammlungsſkladni, nabírni.**
Sammlungsort *m.* zbiralíšče, shajalíšče, shodíšče.
ſammt *praep. instr.* s (kom) vrèd, z ..., ž ... vrèd; — u. ſonders *adv.* vsi skùp, vsi do zádnjega.
ſämmtlich sléherni, slednji, vès.
Samstag *m.* sobóta.
ſamstägig, Samstags- sobótni.
ſamstäglich vsako sobóto.
ſanct svet; bei Ortsnamen oft šènt; z. B.: Sanct Veit Šènt Vid, St. Jakob Sveti Jakob. [čevati.
ſanctificieren posvetíti, *impf.* posve-
Sanction *f.* potrdítév, potŕdba, potrdílo; pragmatíſche — pragmátična sánkcija.
ſanctionieren potŕditi, *impf.* potŕjati.
Sanctuarium *n.* svetíšče.
Sand *m.* pesək; feiner — svižəc, sipa, mel (-l); — in die Augen ſtreuen slepíti koga, mámiti koga; ſich im —e verlaufen uletéti se brez uspéha, zaspáti (-spím); — in den Augen slepílo; **Sand-** peščén.
Sandale *f.* opánək, sandála.
ſandartig peščénast.
Sandbank *f.* sipína; prod, melína, grúščarica.
Sandberg *m.* peščeník, melnik, peščéna gora.
Sandboden *m.* peščenína, zemlja peščenica, peščéni svet; peščéna tlà, peskovíta tlà.
Sandbüchſe *f.* posipálnica, sipnica, pésečnica.
Sandel *m.* sandál.
Sandelholz *n.* sandalovína.
ſanden s peskom posípati (-sípljem); s peskom potrésti (-trésem).
Sandfeld *n.* peščéno polje; ſ. Sandboden.
Sandgewinnung *f.* dobáva peska.
Sandgrube *f.* peščéna jama.
Sandgrund *m.* peščéni svet.
Sandhaufen *m.* kùp peska.
Sandhoſe *f.* peščéni smrk.
Sandhügel *m.* peščéni grič.
ſandig peščén, peskovít, peščnat, péskovnat.
Sandkapelle *f.* péskarica *(chem.)*.
Sandkorn *n.* zrno peska, peščéno zrno.
Sandläufer *m.* tékica.
Sandlawine *f.* peščéni plaz.
Sandmann *m.* peskar.
Sandrieſe *f.* melína, drča.
Sandſtein *m.* peščenják, peščénec.
Sanduſer *n.* peščéni breg, prod.
Sandviper *f.* modrás.
ſandvoll peščén, peskovít. [nína.
Sandwüſte *f.* peščéna puščáva, peščeſanft mehək, raheł, voljən; sladək, nežən; (Charakter) krotək, pohlévən, tih.
Sänfte *f.* nosílnica, nosíla *pl.*
Sanftheit *f.* rahlost, voljnost, nežnost; krotkóst, pohlévnost.
ſanftherzig rahlosrčən, dobrosrčən.
ſänftigen krotíti, téšiti, miríti, tóliti.
Sänftigungsmittel *n.* tešílo, mirílo, tolažílo; (Kühlung) hladílo.
Sanftmuth *f.* krotkóst, pohlévnost, krotkosrčnost.
ſanftmüthig krotkosrčən, krotək, pohlévən.
Sang *m.* petje, prepévanje; pesəm (-i), popévka, spèv; ſ. Geſang.
ſangbar pevən, spevən.
Sangbarkeit *f.* pevnost, spevnost.
Sänger *m.* pevəc; **Sänger-** pevski.

Sängerin *f.* pevka.
Sangflut *m.* ščínkavec.
Sangſtändchen *n.* podóknica.
Sanguiniker *m.* sangvínik, lahkokŕvnik, vročeglávec.
ſanguiniſch sangvíničen, lahkokŕvен, vročeglàv.
Sangweiſe *f.* napèv, melodíja.
ſanieren ozdráviti; izbóljšati, uredíti.
ſanitär zdravstven.
Sanität *f.* zdravstvo; (Geſundheit) zdravje; Sanitäts- zdravstven.
Sanitätsbehörde *f.* zdrávstveno oblástvo.
Sanitätsbericht *m.* zdrávstveno poročílo.
Sanitätsbeſchau *f.* zdravstveni oglèd.
Sanitätscordon *m.* obméjna zdrávstvena straža.
Sanitätsdienſt *m.* zdrávstvena služba.
Sanitätsdiſtrict *m.* zdrávstveno okrójje.
Sanitätsorgan *n.* zdrávstveni organ.
Sanitätspflege *f.* sanitétna —, zdrávstvena oskŕba.
Sanitätsrath *m.* zdrávstveni svèt; zdrávstveni svétnik.
Sanitätstruppe *f.* sanitétno —, zdrávstveno krdélo.
Sanitätsweſen *n.* zdravílstvo, zdravstvo, zdrávstvene stvarí *f. pl.*
Sansculotte *m.* brezhlâčnik.
Sapphir *m.* safír.
ſapphirblau safírno višnjev, safírən.
Sappe *f.* podkòp, prekòp, zakòp.
ſappen, ſappieren podkópe délati, kópati; prekópati, podkópati.
ſapperment! *interj.* héntaj! pléntaj! dète!
Sappeur *m.* podkópnik, sapér.
ſapphiſch sáfičən.
Sardelle *f.* sardéla; Sardellen- sardélji; =fänger *m.* sardélar.
Sardine *f.* sardína.
Sarg *m.* rakèv, krsta.
Sargtuch *n.* mrtváški prt.
Sarkasmus *m.* zbadljívost, boléča posmẽšica, zbadljíva zasmẽh, sarkásəm.
ſarkaſtiſch zbadljiv, sarkástičən; zbadljívo zasmehováłən; — ſein, — reden zbádati, píkati (koga).
Sarkophag *m.* kameníta rakèv, sarko-
Satan *m.* vrag, peklénščak, zlódej, hudíč, satan.
ſataniſch vražji, zlódejev, hudíčev, peklénski.
Satansarbeit *f.* vražje delo, ostúdno délo.
Satellit *m.* satelit, telésni strážnik; spremnik; (zvezda) sopremíčnica.
Satinieren atlasu prilíčiti, ugládіti; *impf.* gláditi.
Satire *f.* zabavljíca, zbadljívo —, dovtípno zasmehovánje, satíra.
ſatiriſch zabavljiv, posmẽšljiv, satiríčən.
Satisfaction *f.* zadostílo, zadostítev.
Satrap *m.* satráp, naméstnik.
Satrapie *f.* satrapíja.
ſatt *adi.* sìt, nasíčen; *adv.* dosti, dosíta, do sítosti, dovòlj, zadósti; ſich — ſchlafen naspáti (-spím) se; ſich — ſehen naglédati se; ſich — eſſen najésti (-jém) se; — werden navelíčati se, navóliti se česa.
Sattel *m.* sedlo; (der Violine) kobílica; (Berg) sedlo; (am Hemd) napléčnik; aus dem — heben ob. werfen raz konja vreči (vržem); *fig.* prekosíti —, izpodríniti koga; jemandem in den — helfen *fig.* pomóči (-mórem) komu; feſt im — ſitzen trdno držati (-ím) se; *fig.* v svesti si biti zmage; den — anlegen sedláti; osedláti (konja); den — abnehmen razsedláti.
Sattelbach *n.* dvokápna streha.
Satteldruck *m.* sédno, sádno, otíska.
ſattelfeſt trdno sedéč v sedlu; — in einer Sache povsem kos (stvari).
ſattelförmig sedlast.
Sattelgeſtell *n.* skele *pl.*
Sattelgurt *m.* podpŕsnica, podpróga.
Sattelknopf *m.* sédelni glavič.
ſatteln sedláti; osedláti, zasedláti.
Sattelpferd *n.* sedlenik, vájetni kònj, nótranji —, ksebni kònj.
Sattelzeug *n.* sedlóvje, ježna opráva, ježna pripráva.
Sattheit *f.* sitost.
ſättig sit; nasítljiv; nasítən.
ſättigen sítiti; nasíti; (füttern) kŕmiti; nakŕmiti, napásti (-pásem); ſich — nasíti se, najésti (-jém) se, napásti (-pásem) se; er iſt nicht zu — njega ni moči nasíti, ni nikdar sìt.
ſättigend nasítljiv, zagóltən.
Sättiger *m.* sítivec.
Sättigkeit *f.* sitost; nasítljivost.

Sättigung *f.* nasítba, síčenje, nasíčanje; sitost.

Sättigungscapacität *f.* nasitnost.

Sättigungspunkt *m.* sitíšče.

Sattler *m.* sedlár, komatár; **Sattlersedlárski**; **=ei** *f.* sedlárstvo; die — betreiben sedlàriti.

ſattſam *adi.* zadóstěn, dovóljen; *adv.* zadósti, dosti, dovòlj, dosíta.

Sattſamkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

Saturei *f.* šatráj, čoběr.

Satureiöl *n.* šatrájevo olje.

Saturn *m.* Saturn.

Saturnring *m.* Satúrnov obróč.

Satyr *m.* satir.

ſatyriſch sátirski.

Satz *m.* stava, zastáva; (gramm.) stavěk, rek; (Compoſition) skladba; (Boden—) gošča, troskva, kal, mòt, kalíž; (Sprung) skòk; (beim Buchdruck) stavěk, vlóžek, stavba; (Rechnung) postávěk.

Satzausſage *f.* povéd (-i), povédek.

Satzband *n.* stávkova vez (-í), spona.

Satzbildung *f.* skládanje stavkov.

Satzcapital *n.* zastávna glávnica.

Satzfigur *f.* stávkova podóba. [sta.

Satzfolge *f.* stávkova soslédica, — vr-

Satzforderung *f.* knjížno zavárovana terjátěv.

Satzgefüge *n.* podrédje.

Satzgläubiger *m.* zastávni upnik.

Satzglied *n.* stavkov člen.

Satzhaſe *m.* zajka, zajklja.

Satzlehre *f.* stavkoslóvje, skladnja.

Satzpoſt *f.* zastávni vpis, vknjíženi zastávěk.

Satzung *f.* postáva, zakon; cena, odlóčena cena; ustanovítěv; ustanovílo, pravílo.

ſatzungslos brezpostávěn.

Satzungsübertretung *f.* prestópěk zakóna.

Satzverbindung *f.* prirédje.

ſatzweiſe *adv.* stávkoma, po stavkih, stavěk za stavkom.

Satzzeichen *n.* ločílo, lóčnica, prepóna.

Sau *f.* svinja, prasíca; männliche — prasec, prašič; (Tintenfleck) svinja, packa; *fig.* nesnága, nesnážnica, nečédnica; **Sau-** svinjski.

Saubär *m.* merjásec.

ſauber čedèn, čist, snažèn; (nett) ličèn, brdèk, zali.

Säuberer *m.* čistívec, čistítelj.

Sauberkeit *f.* čistost, čednost, snažnost, ličnost, brdkóst.

ſäuberlich *adv.* čedno, lično, snažno.

ſäubern čéditi, čístiti, snážiti; očéditi, očístiti, osnážiti; *impf.* očéjati, očíščati; (Baum) trébiti; otrébiti.

Saubohne *f.* bòb.

Sauborſte *f.* ščetína.

Saubraten *m.* svinjska —, prašíčja pečénka.

Saubrot *n.* kokorík, krvávi lisec; kozja répica, (kržič).

Sauce *f.* omáka.

Sauciere *f.* omáčnica, skodélica za omáko.

Saudiſtel *f.* = Gänſediſtel *(Sonchus)* škrbínec, škrbínka, svinjski mleč.

ſauen svinjáti, svinjáriti; packáti, kacáti; *fig.* umázano govoríti.

ſauer kisèl; kisel (kísela, -o); (beſchwerlich) težávèn, trudapóln; ſaurer Wein kislo vino, cvičèk, práskavec; — werden kísati se; skisati se, skísniti, (v. Wein) cíkniti; — machen kísati; (verleiden) grenìti; ein —es Geſicht machen namrdníti se; *impf.* namrdovati se, kísati se.

Sauerampfer *m.* kíslica, kíselica, kísavec, ščáv, ščávje.

Sauerbrunn *m.* kísla voda, slátina, kíslica; **=flaſche** *f.* slátinaka skleníca.

Sauerdorn *m.* češmín, babkovína; **=holz** *n.* češmínovec; *coll.* češmínje.

Säurei *f.* svinjárstvo, svinjarija; nesnága.

Sauerkirſche *f.* višnja.

Sauerklee *m.* zajčja dételjica, kísla dételjica.

Sauerkraut *n.* kíslo zelje; **=waſſer** *n.* zélnica.

ſäuerlich kíslat, kíselnat, nákisèl, nakísèn; (Wein) rezèn.

Säuerling *m.* (Quelle) slátina; (Getränk) slátina, kísla voda; (Apfel) kíslica.

Sauermilch *f.* kíslo (kíselo) mleko; (geronnene Milch) sesédeno mleko.

ſauern kísati se; skísati se, okísniti; kvásiti se.

säuern kísati, kvásiti; okísati, pokísati, okvásiti; **gesäuertes Kraut** posíljeno zelje.

Sauerstoff *m.* kisík; =**säure** *f.* kisíkova kislína.

Sauersuppe *f.* kisla juha.

Sauerteig *m.* kvas (-a u. -ú); (Germ) drožíce *pl.*, kravájěc, kvásnice *pl.*

Sauertopf *m. fig.* mrzljívěc, pustúh, pustež, kiselják, turóbnež.

Sauerwasser *n.* kisla voda, slátina.

Saufaus *m.* pijáněc, pijánčina.

Saufbruder *m.* pitni —, vinski bratěc, vinski bràt; pijáněc, pijánčěk, pivčěk.

saufen piti (pijem), popívati, lókati, žlévati; **zu — geben** napojíti; *impf.* napájati; **sich voll —** preopíti se, nalíti (-líjem) se ga; preopíjati se, pijánčevati.

Saufer, Säufer *m.* pijáněc, pijančevávěc, žleva, pijaníga.

Sauferei *f.* pijánčevanje, pijánstvo, popívanje.

Säuferin *f.* pijánka, pijančevávka.

Saufgelage *n.* popívka, popívanje.

Saufgesellschaft *f.* pijánska družba, pivska drúščina.

Saufluft *f.* pijánstvo.

Saufschwester *f.* pitna sestra, pijánka.

Saugader *f.* sŕkalica (žila); sesálno oródje.

Säugamme *f.* dojníca, dojka, dojíca.

Sauge- sesálni, sesnì; srebálni.

Saugegel *m.* pijávica, pijávka.

saugen (Milch) sesáti, (cízati, cúzati); posesáti; (Flüssigkeit) srébati (-am u. -bljem), sŕkati; posŕkati, posrébati.

säugen dojíti; podojíti.

Sauger *m.* sesávěc; *(phys.)* sesálnik.

Säugerin *f.* dojíca, dojníca, dojka.

Säugethier *n.* sesávěc, sesávka; dojívka; sesávci *pl.*

Saughaar *n.* sesálna kosmatína.

Saugheber *m.* natéga. nategáča.

Säugling *m.* dojéněc, dojénčěk, sesávčěk; dojénka, dojénčica.

Sauglocke *f.*, — **läuten** klafáti, klafáriti, kvantáti, umázano govoríti.

Saugpumpe *f.* sesáljka. [(-í).

Saugrohr *n.*, **Saugröhre** *f.* sesálna cev

Saugrüssel *m.* sesálo, sesálnik, sesálce.

Saugwarze *f.* sesěk, sesěc, cizěk, prsna bradavíca.

Saugwerk *n.* sesála *pl.*

Saugwürmer *pl.* (črvi) sesáči *pl.*

Saugwurzel *f.* živíca, živíka.

Sauhaar *n.* ščetína.

Sauhirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

Sauigel *m.* svinjski jež; *fig.* svinjár, nesrámnež.

sauisch svinjski.

Saujagd *f.* svinjski lòv, lòv na divje prašíče.

Saukerl *m. fig.* svinja, svinjár, prasè (-éta), grdobín.

Saukoben *m.* svinják, svinjski hlev.

Saulache *f.* svinjska mlaka, luža, kalúža.

Säule *f.* steběr, slop, stolp; *dem.* stebrìč, stebríčěk; *fig.* podpóra; *coll.* stebróvje, stolpje.

Sauleben *n.* svinjsko —, pasje —, nesrámno življénje.

Sauleder *n.* svinjína, svinjevína; *fig.* svinja, nečístnik, nečístnica, hotníca.

Säulen- stébrni, slopni, slopov.

Säulencapitäl *n.* stébrni glavìč, zglavje.

säulenförmig stebràst, slopovít.

Säulenfuß *m.* stébrno podnóžje, podstébrje.

Säulengang *m.* stébrski hodník, stebríšče, slopóvje, stebreník.

Säulenhalle *f.* stébrska —, slopóvna dvorána.

Säulen-haupt *n.*, **-knauf** *m.* stébrna glava, nadslópje, zglavje.

Säulenkranz *m.* stébrni veněc, slopov veněc.

Säulenkuppelung *f.* zveza stebróv, stìk stebróv; dvostébrje.

Säulenordnung *f.* stolporédje, stolpóvni red, stolpóvi *pl.*

Säulenraum *m.*, **Säulenweite** *f.* medstébrje, medstólpje.

Säulenreihe *f.* red —, vrsta stebróv; stebríšče. stolpíšče.

Säulenstuhl *m.* s. Säulenfuß.

Säulenwerk *n.* stebróvje, slopóvje; s. Colonnade.

Saum *m.* rob, obróběk, krajěc, okrájěc, okrájěk, kràj, obšìv, krajnik (Tuchrand); **Saum-** robni; tovórni.

Saumagd *f.* svinjarica, svinjska dekla.
Säumchen *n.* gúbica (Fältchen).
Saumeinſchlag *m.* zagìb.
ſaumen tovoríti; otovoríti.
ſäumen róbiti; ob-, zaróbiti; (zögern) obotávljati se, oprézovati, mudíti se, odlášati, kesnéti, odlágati, mečkáti.
Säumen *n.* odlášanje, kesnénje, obotáva, oprézovanje.
Säumer *m.* obotavljávec, oprézovavec, mudljívec, mečkávec, kesèn človek; tovórnik; — **ſein** tovoríti; **=in** *f.* obotavljávka, mudljívka, kesnà ženska.
Saumeſel *m.* tovórni oséł.
Saumfarn *m.* vélika práprot (-i).
Saumfloſſe *f.* plavúta.
ſäumig zamúdèn, mudèn, mudljìv, kesèn, obotavljìv, počásèn, mečkàv.
Säumigkeit *f.* mudnost, kesnóta, mudljívost, obotavljívost.
Saumlaſt *f.* tóvor (-óra).
Saumnaht *f.* robni šìv.
Säumnis *f. n.* zamúda, pomúda, zamúdek, obotáva, obotávek.
Saumochs *m.* tovórni vòl.
Saum-pferd, -roſs *n.* tovórni kònj.
ſaumſelig mudljìv; der Saumſelige mudljívec, zamudljívec, obotavljávec, kesnè; die Saumſelige zamudljívka, kesnéla.
Saumſeligkeit *f.* mudljívost, zamudljívost, obotavljívost.
Saumſtich *m.* robni vbòd.
Saumthier *n.* tovórno živínče (-eta), tovórna živína.
Saumutter *f.* prasíca, prasna svinja.
Saummeg *m.* tovórna pot (-i).
Sauneſt *n.* luknja, brlòg, bezníca.
Saurach *m.* ſ. Sauerdorn.
Säure *f.* kislína; kíslost, kislóba.
Saus *m.* hrup, hrušč, šum, hrum; in — und Braus leben v vednem hrupu in veselju živéti, razkóšno živéti.
Sauſchneider *m.* rezár, skápljavec.
Sauſelaut *m.* šumévec, šumnik.
ſäuſeln šumljáti, šumotljáti, sapljáti, žuljáti, žuboríti; zašustéti, zašumljáti.
Säuſeln *n.* šumòt, šumotljánje.
ſauſen šuméti, šumotáti, bučati (-ím), hrúščati (-ím), vršéti; (im Ohre) zvenéti.
Sauſen *n.* hrušč, šum, šuménje, šumòt, vršénje, zvenénje.
Sauſewind *m.* vihár, vihra; *fig.* ſ. Brauſekopf.
Sauſtall *m.* svinják, svinjski hlev.
Sautreiber *m.* svinjár.
Sautrog *m.* svinjsko koríto, kopánja.
ſcabiös krastav; ſ. krätzig.
Scabioſa *f.* grintavec.
Scala *f.* léstvica, skala; (Härteſcala) trdótne gredí *pl.*, trdótna léstvica; ſ. Tonleiter.
ſcalamäßig léstvici primérən, po léstvici, léstvičən.
Scalenarometer *n.* gostomèr z léstvico.
ſcalpieren kožo sneti (snamem) s črepíne, *impf.* kožo snémati.
Scandal *m.* pohújšanje, spotíka, nespodóbnost, sóblazən (-i), ostúda.
ſcandaliſieren ſich spotíkati (-kam, -čem) se (nad čim); pohújšati se.
ſcandalös pohujšljìv, spotikljìv, nespodóbən, ostúden.
ſcandieren mériti stope.
Scapulier *n.* škapulír, napléčnik.
Scarpe *f.* podzíd, podzídje, opórni zid.
ſcarpieren podzídati.
ſcartieren odbráti (-bérem), izlóčiti; *impf.* odbírati, izločevati.
Scartierung *f.* odbíranje, izločevánje.
Scene *f.* prizòr, scena; (Bühne) oder, igrálnica; in die — ſetzen uprizoríti, prireditì za gledíšče.
Scenerie *f.* prizoríšče, scenerija.
ſceniſch prizórən, v prizórih, gledíški, scéničən.
Scepter *n. m.* žeslo.
Schab- strgálni, strugálni.
Schabe *f.* mòlj; (Küchen—) ščurek, žo-
Schabebaum *m.* stružnik.
Schabeeiſen, Schabeiſen, Schabemeſſer *n.* skoblja, struglja, strugálo, strgáča.
ſchaben strúgati, skóbljiti; ostrgati (-strèžem), ostrúgati; (fratzen) práskati, škrábati.
Schaber *m.* (Inſtrument) strgúlja, strgáča, struglja; (Perſon) strgár, strgáč, strgávec.
Schabernack *m.* burka, šala; einen — ſpielen naprésti (-prédem) jo komu, nagodíti; *impf.* nagájati.
ſchabernäckiſch nagajìv.
Schaberübchen *n.*, — machen koréncek strgati (strèžem).

Schabewerkzeug *n.* strugálo.
ſchäbig odŕgnjen, ogúljen; (krážig) srabljiv, garjav; *fig.* umázan, skop.
Schablone *f.* kalúp; ſ. Modeſ. [ka.
Schabracke *f.* odéja, podsédlica, šabrá-
Schabſel *n.* strugotína, strgotína, stružína, ostrúžek.
Schach *n.* šah; — ſpielen šah igráti, šáhati; — bieten ustávljati se, kljubovati komu; in — halten brzdáti.
Schachblume *f.* močvírski tulipán, lógarica.
Schachbrett *n.* šáhovnica.
Schacher *m.* malo —, zakótno trštvo.
Schächer *m.* zločínec, razbójnik.
Schacherei *f.* ſ. Schacher.
Schacherer *m.* mali —, zakótni tržec, trgóvec.
ſchachern zakótno kupčáriti, na drobno tržiti.
ſchachmatt šahmat; (überwunden) ugnán, užúgan; *fig.* upéhan, izdélan.
Schachſpiel *n.* ſ. Schach.
Schachſpieler *m.* šahar, šáhavec.
Schachſtein *m.* šáhovni hamen.
Schacht *m.* (Bergbau) predúh, predòr, jašek, rudna jama, ròv; einen — abteufen predúh kópati; einen — austonnen predúh obíti (-bíjem).
Schachtel *f.* škatla, zaklópnica, sklópnica; *fig.* babúra, bábišče, starka.
Schachteldeckel *m.* pokròv, pokróvec.
Schachtelhalm *m.* (*Equisetum*) préslica.
Schachtelkrämer *m.* škatlar. [ca.
Schächter *m.* klavec.
Schachtmeiſter *m.* rovski —, jamski mojstèr.
Schachtofen *m.* predórova peč (-í).
Schachtſtoß *m.* predórov bòk.
Schachzug *m.* šáhova potéza.
Schade *m.* škoda, kvar, kvára; (Feldſchade) uíma; (an Geld) izgúba, izgubíček; — um ihn škoda zanj; —n leiden, tragen na škodi biti (sem), škodo trpéti, na izgúbi biti; —n zufügen škódovati; oškódovati (koga); škodo délati; — storíti (komu); durch —n wird man klug kar škodi, to učí.
Schädel *m.* lobánja, črepína; dicker — buča, betíca; dummer — tikèv.
Schädeldecke *f.* krov —, svòd lobánje.
Schädelſtätte *f.* kostíšče; moríšče.
ſchaden škóditi, škodo délati, škódovati, v škodo biti (sem).
Schadenerſatz *m.* odškódba, povračílo škode; auf — klagen odškódbo térjati; — leiſten škodo povŕniti, odškódovati.
Schadenfeuer *n.* požár.
Schadenfreude *f.* škodoželjnost, zlorádost, zlovóljnost.
ſchadenfroh škodoželjèn, zlorad, zlovóljen.
Schadengeld *n.* odškodnína.
Schadenvergütung *f.* ſ. Schadenerſatz.
ſchadenverurſachend škodèn, škodljìv, poškódən.
ſchadhaft poškódovan, pokvárjen, pohábljen, polómljen, pokažèn, izkažèn.
Schadhaftigkeit *f.* poškódovanost, pokvárjenost, izkažénost.
ſchädigen ſ. beſchädigen.
ſchädlich škodljìv, kvarljìv; (ungeſund) nezdràv; — geſärbt kvarljívo ošáran; —es Weſen škodljívec; škodljívka.
Schädlichkeit *f.* škodljívost, kvarljívost, kvarnost.
ſchadlos brezškóděn, brezkvárən, brez škode; — halten (komu) škodo povŕniti (-vrnem), odškóditi, odškódovati; *impf.* škodo povráčati.
Schadloshaltung *f.* odškódba, odškódovanje, odména.
Schadloſigkeit *f.* brezškódnost, brezkvárnost.
Schaf *n.* ovca, bica; *dem.* ovčica; das fettſchwänzige — tolstorépa ovca; brav, bravka; (Mutterſchaf) zmólznica; junges — jarček, jaréla; *coll.* brav (-í), dróbnica; *fig.* tepec, glumpec.
Schafblattern *f. pl.* ovčje osépnice *pl.*, noríce *pl.*
Schafbock *m.* ovən, mrkáč, bravec, bic, bicek, jarec.
Schafbremſe *f.* ovčji obád, ovčji zolj.
Schafbünger *m.* ovčji gnoj, ovčjak.
Schafegel *m.* metljáji *pl.*
Schäfer *m.* ovčár, ovčji pastír; **Schäfer-** ovčárski.
Schäferei *f.* ovčárstvo; — betreiben ovčáriti.
Schäfergedicht *n.* ovčárska pesəm (-í).
Schäferhund *m.* ovčárski pès.
Schäferhütte *f.* ovčárnica.
Schäferin *f.* ovčarica, ovčja pastírica.

ſchäferiſch ovčárski, pastírski.
Schäferleben *n.* pastírsko življénje.
Schäfermädchen *n.* ovčarica.
Schäferſpiel *n.* pastírska igra; *fig.* ljubovánje.
Schäferſtab *m.* pastírska pálica.
Schäferſtunde *f.* ljubávna ura; ljubovánje, dragovánje.
Schäfertaſche *f.* pastírska torba.
Schaff *n.* škàf, kabél; káblica, keblica, vedro; (zum Schöpfen) korèc; *dem.* mérica, vedrica.
Schaffell *n.* ovčja koža, ovčína.
ſchaffen storíti, naprávíti, učíniti, narediti; *impf.* délati, naprávljati, narejati, tvoríti; (erſchaffen) ustvàriti, stvàriti; *impf.* stvárjati, ustvárjati; (her—) priskrbéti, pripràviti; *impf.* priskrbovati, pripràvljati; (Kleid) omísliti; (befehlen) veléti, ukázati (-kažem), zapovédati (-vém); *impf.* velévati, zapovedovati, ukazovati; (leiten) ravnáti; viel zu — machen velíko truda prizadéti (-dénem, -dem); viel zu — haben velíko oprávkov iméti (-ám); (irgend wohin —) spràviti; *impf.* správljati; Nutzen — koristíti; aus dem Hauſe — odpràviti; ſich vom Halſe — otrésti se koga; ſich ſelbſt Recht — sam sebi pravíco délati.
ſchaffend tvorèn, tvorílen, stvarílen.
Schaffensdrang *m.* stvarílni nagòn.
Schaffer *m.* gospodárski opravník.
Schafffleiſch *n.* ovčje mesó, ovčetína.
Schaffner *m.* ključár, oskrbník, hišnik, opravník; (beim Eiſenbahnzuge) izprevódnik; =in *f.* ključarica, oskrbnica, híšnica.
Schaffungskraft *f.* tvorna moč (-í), — sila, tvornost.
Schaffutter *n.* ovčja kiaja, — krma, — pîča; (getrocknete Blätter) frodélj.
Schafgarbe *f.* rmán.
Schafhaut *f.* ovčja koža, ovčje runo; *(amnion)* plodnik, srájčica.
Schafhäutchen *n.* vodéna mrena; ovčja mrénica.
Schafhirt *m.* ovčár, ovčji pastír.
Schafhürde *f.* ovčja ográja, ovčára, osèk, tamar.
Schafkamel *n.* lama.
Schafkäſe *m.* ovčji sir.
Schafkoth *m.* ovčjak.
Schaflaub *n.* plastje, plaža, frodélj.
Schafleckе *f.* lízanje, lízalica, solílo.
Schafleder *n.* ovčje usnje.
Schafmaul *n.* ovčji gobèc.
Schafmiſt *m.* ovčji gnoj, ovčjak.
Schafpelz *m.* kožuh.
Schafpocken *pl.* ſ. Schafblattern.
Schafs- ovčji.
Schafſcheere *f.* ovčje škarje *pl.*, strížnice [*pl.*
Schafſcherer *m.* ovčji strížec, strížnik.
Schafſchur *f.* ovčja strížba, striža.
Schafskleid *n.* ovčja koža.
Schafskopf *m.* ovčja glava; *fig.* butélj, butèc, tepèc, neúmnež. [ják.
Schafſtall *m.* ovčji hlev, ovčnják, ovčSchafſtand *m.* ovce *pl.*
Schaft *m.* (Baum) deblo; (Pflanze) steblo, betva; (Werkzeug) držáj, držálo, toporíšče, ratíšče; (Heft) ročáj, ročník; (Waffe) kopjíšče, drog; (Büchſenſchaft) puškni oblès, oblèsje; (beš Stiefels) golenica, sara; (Feder) tul; (Pfeil) strelíšče; (Säule) deblo, trup stebrà.
ſchäften nasadíti, *impf.* nasájati.
Schafvieh *n.* dróbnica, ovce *pl.*
Schafweide *f.* ovčji pašnik.
Schafwolle *f.* ovčja volna.
Schafwollgarn *n.* volnéna preja, volna.
Schafwollſtoff *m.* volnína.
Schafzecke *f.* klòp, klèšč; čepér.
Schafzucht *f.* ovčárstvo, reja ovác. ovceréja.
Schaiden *m.* sòm.
Schakal *m.* šakal.
Schäker *m.* šaljívec, burkež, smešnež, nagajívec.
Schäkerei *f.* šalítev, šáljenje, glúmljenje; šaljivost; šala.
ſchäkerhaft šaljiv, burkast, nagajiv.
ſchäkern nagajívo šáliti se, šale zbíjati, burke ugánjati.
ſchal pust; (Speiſe) nesálan, neslástèn; (leer) prazèn; (Wort) jalov, puhél; (Wein) pligèk, plehèk, plevèk; — werden izplevéti, izvéšiti se.
ſchälbar lupljív, olúpen, mužévèn.
Schälbe *f.* júnica, jálovica. [ca.
Schalbrett *n.* páznica; krajnik, krájniSchale *f.* (Trink—) čaša, čášica; (Eßſchale) sklédica, skodéla, zdela; torílo; skodélica, zdélica; (mit Handhabe) re-

púljčica; (Äpfel—) jábolčna koža, lupína, olúpek; (Frucht—) lupína; (grüne Nuſs—) oblátovje, robčevína, oblákovina; (harte Frucht—) luščína; (Hirnſchale) lobánja; (Schildkrötenſchale) črepína; (Schneđen—) híšica; (Baum—) lub, lubád (-i), lubje, skorja; (Hülſenſchale) robína, luščína, robčína; *fig.* lupína, zunánjost.

ſchälen (Früchte) lúpiti; olúpiti; (Bäume) májiti, múziti, golíti, (čájiti); omájiti, ogolíti; (mit harter Schale) lúščiti, rúziti; olúščiti, orúziti; (Kukuruz) líčkati, líkati, kožuháti, róbkati; ſich — lúpiti se, májiti se; (Haut) lúščiti se; (Schlange) leviti se; (Krebs) líliti se.

Schalengehäuſe *n.* črepína, híšica (Schneđe).

Schäler *m.* lupívec, majívec, kožuháč.

Schalfrucht *f.* golšc.

Schalheit *f.* pustóst, neslánost, praznost, jálovost, puhlost, plehkóst.

ſchalig lupínav, luščínast; —es Gefüge luščína.

Schalk *m.* zvijáčnik, hudomúšnik, zvitorépec, navíhanec, poníglavec, lisják, premeténec, ptíček.

ſchalkhaft hudomúšen, premetèn, presúkan, pregnán, poníglav, prekánjen.

Schalkhaftigkeit, Schalkheit *f.* hudomúšnost, premeténost, pregnánost, poníglavost, prekánjenost. [kež.

Schalksnarr *m.* glumáč, pavlíha, bur-

Schall *m.* zvok; (Laut) glas; (Klang) don, zvènk; (Widerhall) odmèv.

ſchallleitend zvokovóden.

Schalleiter *m.* zvokovòd.

ſchallen glasíti se; (läuten) zvoníti; (klingen) donéti, zvenéti; (widerhallen) odmévati, razlégati se; oglásiti se, zadonéti, zazvenéti.

Schallerreger *m.* zvočílo; budílo zvoka.

Schallgelächter *n.* hohòt, grohòt.

Schallmeſſer *m.* zvokomèr. [lo.

Schallmittel *n.* sredstvo zvoka, zvočí-

Schallloch *n.* zvóčnica, glásnica.

Schallſtrahl *m.* zvočni trak.

Schallwelle *f.* zvočni val.

Schallwellenſyſtem *n.* zvočno valóvje.

Schälmaſchine *f.* robkálnica.

Schalmei *f.* rózница, žvegla, piščál (-i).

ſchalmeien pískati, žveglati.

Schalt- prestópen; vrínjen, vmésen.

Schaltbrett *n.* pretikálnik (b. d. Elektricität).

ſchalten ravnáti, obráčati, gospodovati, vládati.

Schalthiere *pl.* lupínarji *pl.*

Schaltjahr *n.* prestópno leto.

Schaltmonat *m.* prestópni mesec.

Schalttag *m.* prestópni dan (dneva).

Schaltzeile *f.* vmésna vrsta.

Schaluppe *f.* čoln, ládjica.

Schalwage *f.* torílna téhtnica, torílna vaga, torílnica.

Schalwand *f.* pregráda, tin, prepàž.

Scham *f.* sram (-a, -ú), stid; sramež, sramežljívost; ich empfinde — sram me je; vor — roth werden zardéti, zarípniti; Scham- sramni.

Schambein *n.* srámnica.

ſchämen ſich sramovati se, sram biti (je) česa; ſchäme dich! sram te bodi!

ſchamerregend sramobúden.

Schamerröthen *n.* rdečica, zardélost.

Schamgefühl *n.* sramežljívost, stidljívost.

Schamgegend *f.* dimlje *pl.*, osrámje.

ſchamhaft sramežljiv, sramén, sramljiv.

Schamhaftigkeit *f.* sramežljívost, sramnost, sramljívost.

Schamlippen *pl.* sramne sklópnice.

ſchamlos nesramén, brezsramén, nesramežljiv, brez sramú.

Schamloſigkeit *f.* nesrámnost.

ſchamroth zardèl, ripèč, zapárjen; — werden zardéti; ich werde — v lice zapéčem, rdečica me oblíje.

Schamröthe *f.* rdečica, zardélost.

Schand- sramótni.

Schandbalg *m.* nezakónsko dete; zaníkarni otròk.

Schandbube *m.* nesrámnik, grdeš, maloprídnež, zaníkarneš.

Schanddirne *f.* nesrámnica, vlačúga.

Schande *f.* sramóta, nečást (-i); das iſt eine — to je grdó, to je sramótno; zu —n werden v sramóto priti (pridem); in — bringen sramotíti; osramotíti koga; zu —n machen poškóditi kaj; ſich zu —n arbeiten izdélati se, z delom se pregnáti (-žénem).

ſchänden sramotíti, grdíti; osramotíti; (entehren) skrúniti; oskrúniti, onečástiti, omádeževati.

Schänder *m.* sramotítelj, oskrunjevávec, skrunítelj. [dež.

Schandfleck *m.* sramóta, sramótni ma-

Schandgebot *n.* nesrámna ponúdba; sramótna zapóved (-i).

Schandgedicht *n.* nesrámna pesém (-i), nesrámna popévka.

Schandgeld *n.* nesrámni denár.

Schandgewerbe *n.* nesrámni obŕt.

Schandhure *f.*, **Schandweib** *n.* vlačúga, nesrámnica, maloprídnica.

Schandleben *n.* nesrámno —, sramótno življénje.

ſchändlich sramótən, sramotílən, zasrámən; *fig.* grd, grdóbən, gnusən, ostúdən.

Schändlichkeit *f.* sramótnost, ostúdnost, gnusóba, nesrámnost.

Schandmähre *f.* mrha, kljusa, kljuse (-eta).

Schandmal *n.* sramótno známenje.

Schandmaul *n.* nesrámni gobəc, hudóbni —, nesrámni jezik; (verleumderiſch) opravljíva usta *pl.*

Schandpfahl *m.* sramótni stebər.

Schandrede *f.* nesrámni govor; grde —, umázane besède *pl.* [delo.

Schandthat *f.* sramótni čin, sramótno

Schändung *f.* sramotítəv, osramotítəv, oskrúmba, oskrunítəv; ſ. Nothzucht.

Schank *m.* točílnica, pívnica, nalívnik; ſ. Ausſchank.

Schankgewerbe *n.* krčmárski obŕt, točílni obŕt.

Schankrecht *n.* krčmárska pravíca, točílna pravica. [nica.

Schanktiſch *m.* točílna miza, naliválnik.

Schankwirt *m.* točár, pívničar, krčmár.

Schanzarbeit *f.* okópno delo, delo pri okópih.

Schanze *f.* okòp; (Wall) nasìp, ográda; braník; eine — aufwerfen okópe délati; z okópom se utrditi; etwas in die — ſchlagen tvégati se česa, v nevárnost stáviti kàj.

Schanzgräber *m.* okópnik.

Schar *f.* krdélo, truma, tropa, tròp, kopa, četa, jata, vrhélo; eine unermeſsliche — temà, kakor listja in trave.

Scharbock *m.* kurdej (Krankheit); ſ. Scorbut.

ſcharen ſich drúžiti se, zbírati se, strínjati se; skupíti se, zbrati (zberem) se, stíkniti se.

ſcharenweiſe *adv.* trúmoma, krdéloma, trópoma, v trumah, v tropih.

ſcharf ostər; (gereizt) pikər; (ſchneidend) nabrúšen, bridək; (Getränke) rezək, rezən; (beißend) skelèč; (Wind) ostər, hud, mrzəl; (ätzend) jedək; (Gehör) tenək; (Verſtand) bistər, prebrísan; — ſchmeckən rézniti; — laden ostro nabíti.

Scharfblick *m.* bistri poglèd, bistro okó (očésa); bistroúmnost, prebrísanost.

ſcharfblickend ostroòk, bistroòk, bistrovíd.

Schärfe *f.* ostróst; pikróst; (Sinn) bistróst; (Meſſer) rez (-i), rezína, ostrína; (Getränke) reznóst; (Genauigkeit) natánčnost; *fig.* bistrína.

ſcharfeckig ostroròb, ostrorobàt.

ſchärfen ostríti, brúsiti; poostríti, nabrúsiti; (Verſtand u. *fig.*) bístriti, jasníti; izbístriti; (den Mühlſtein, die Senſe) klépati (klépljem); poklépati.

ſcharfkantig ostrorobàt, ostroròb.

Scharfrichter *m.* rabəlj.

ſcharfſchneidig ostrorézən, bridək.

Scharfſchütze *m.* strelèc, ostrostrélec.

ſcharfſichtig bistrovíd, bistrovídən, bistroòk, bistroglèd.

Scharfſichtige *m.* bistrovídec.

Scharfſichtigkeit *f.* bistrovídnost.

Scharfſinn *m.* bistroúmnost, bistra glava, ostroúmje.

ſcharfſinnig bistroúmən, bistroglàv, ostroúmən.

Schärfſtein *m.* brus, brusni kamen.

Schärfung *f.* ostrénje, brúšenje; (Lautſchärfung) poostrítəv.

Schärfungszeichen *n.* znak poostrítve.

Scharkreuz *n.* križ, v katérem se stíkata rudni žili.

Scharlach *m.* škrlát; (Krankheit) **Scharlachfieber** *n.* škrlatíca, škrlatínka.

ſcharlachen, ſcharlachfarben, ſcharlachroth škrlátən, škrlátast.

Scharmützel *n.* praska, spopàd.

ſcharmützeln v malih praskah se spopádati; ſ. plänkeln.

Schärpe *f.* prepáska, pasíca, prevéza.
Scharpie *f.* s. Charpie.
Scharre *f.* strgúlja, strugáča, struglja, grébljica.
scharren stŕgati (-am, stržem), ogrébati, dŕzati; (v. Pferden) kópati (kopljem); (v. Hunden) práskati z nogo; (v. Hühnern) bŕskati, razgrébati.
Scharricht *n.* nastŕžěk, strgotína, ostružína.
Scharte *f.* škrba, škrbína, škrta, skrhanína; (auf den Bergen) rez (-í); Schieß— strélnica, strelna lina; (Narbe) brazgotína, prask; (Einschnitt) zaréza; *(Serratula tinctoria)* máčina.
schartig škrbast, škrbínast, skrhan; — machen kŕhati; skŕhati.
Scharwache *f.* obhódna straža.
scharweise *adv.* s. scharenweise.
schatten sénčiti; (im Schatten sitzen) sénčiti se.
Schatten *m.* senca, sénčina, tenja; (Kern—) polna senca; (kühler —) hlad, hladílna senca; — werfen senco délati, sénčiti; — machen zaslóniti, *impf.* zaslánjati; in den — stellen zatemníti; zakrívati; **Schatten-** senčni, sénčnati.
Schattenbild *n.* tenja, senčna podóba, obséna, senčni obràz; (Trugbild) mamílo, slepílo.
Schattenblümchen *n.* sénčnica.
Schattengang *m.* sénčina, zasénčje.
Schattengegend *f.* osòj, osóje, osóje *pl.*, osónje.
Schattengestalt *f.* senčna podóba, podóba kakor senca; izmíšljena podóba.
Schattenkönig *m.* sénčni kralj, kralj brez močí in vlade.
Schattenlinie *f.* senčna črta, črta sénčnica.
Schattenmalerei *f.* slíkanje s tenjo.
Schattenprojection *f.* senčna projékcija.
Schattenpunkt *m.* senčna točka.
schattenreich senčěn, senčnat.
Schattenreich *n.* dežéla mrtvih, — rájnikov, — umŕlih; (myth.) kraljéstvo sence in tmine; kŕtova dežéla.
Schattenriss *m.* senčna podóba, senopìs, poténjica, siluéta.
Schattenseite *f.* senčna stran (-í), osójna stran, osòj, osóje; *fig.* hiba, pomanjkljívost, nedostátěk.
schattenseitig osójěn, odsójěn.
Schattenspiel *n.* senčna igra, igra s sénčnimi podóbami.
Schattenstrich *m.* debéla črta.
Schattenzeiger *m.* tenjekàz.
schattieren séniti, sénčati; oséniti, oténjati; *impf.* otenjevati.
Schattierung *f.* otenjáva; sénčanje.
schattig senčěn, senčnat; (Ort) osójěn.
Schatulle *f.* škátlica, skrínjica, sklópnica.
Schatz *m.* (Vorrath) zalóga, zaklàd; (kostbares Ding) dragotína, dragóta; (Staats—) držávni zaklàd, držávna blagájnica; (Braut—) dota; (Reichthum) bogástvo; *fig.* (geliebte Person) ljubčěk, ljúbica; míljeněc, míljenka.
schätzbar cenljìv; dragocèn; (achtungswert) cénjen, spoštován, čislan; —e Sache dragocéna reč (-í).
Schätzchen *n.* ljubčěk, ljúbica; milčěk. mílica; sŕčece.
schätzen céniti; (jmdn.) číslati, spoštovati, céniti, v číslih iméti (imám).
schätzenswert spoštovánja vreděn, velecénjen.
Schätzer *m.* cenívěc, cenítelj; spoštovávěc, častítelj; =in *f.* častívka, cenívka.
Schatzgeld *n.* zaklàd.
Schatzgräber *m.* zakladokòp, kopáč zakládov; =ei *f.* kopánje —, iskánje zakládov.
Schatzkammer *f.* zakládnica, blagájnica; ríznica.
Schätzmann *m.* cenívěc, cenítelj.
Schätzmeister *m.* zakládnik, blagájnik.
Schätzpreis *m.* cenílna vrednost, cenílo.
Schatzschein *m.* zakládni list.
Schatzung *f.* davěk, dávščina, dača (Steuer).
Schätzung *f.* cenítěv; (Hochachtung) spoštovánje, číslanje; — vornehmen céniti; — veranlassen vzdígniti cenítěv.
Schätzungsbetrag *m.* cenílni znesěk, cenílo.
Schätzungseid *m.* cenítvena priséga.
Schätzungskosten *pl.* cenítveni stroški.
Schätzungspreis *m.* s. Schätzpreis.
Schätzungsprotokoll *n.* cenílni —, cenítveni zapísnik.
Schau *f.* vid; (Beschau) oglèd; zur — na oglèd; zur — tragen kázati (kažem)

se s čim, ponášati se s čim; nur zur — na videz, na videž.

Schaub *m.* škopa; (ein Bund) otèp.

Schaube *f.* dolg plašč, gabán, gabaníca.

Schaubrot *n.* oglédni krùh.

Schaubude *f.* razstávnica.

Schaubühne *f.* prizórnica, prizoríšče.

Schauder *m.* (Grauen) groza; (vor Kälte) drgétəc; (Gezitter) trepèt, zona, mràz; es ergreift mich ein — groza me izpreleti, zona me izpreleti, zona me obíde; *impf.* — izpreléta, — obhája; Schauder- grozni.

schaudererregend grozonósən.

schauderhaft grozən, grozovít, strašánski, strahovít.

Schauderhaftigkeit *f.* groznost, grozovítost, strahovítost.

schauderlich ſ. ſchauderhaft.

schaudern groziti se, trésti se, trepetáti, drgetáti (-géčem); zgroziti se; *impf.* zgrážati se; es ſchaudert mich groza me je; zona me obíde; *impf.* zona me obhája; grozi me, strah me je, lasjé se mi ježijo.

schauervoll grozovít, strahovít, prestrášən, pregrózən, groze poln.

schauen glédati, zreti (zrèm); (ſehen) vídeti; (v. Kindern) glédkati; (genau) mótriti; poglédati, *impf.* pogledovati; ſchau! glej! pogléj! ſich ſatt — naglédati se.

Schauer *m.* gledávəc; (Beſchauer) ogledník; (Schauder) strah, zona, mràz, groza, drgétəc; ein — durchbebte mich groza me je obèlà, mraz me je izprelétel; (Hagel) toča; (Gewitter) nalív, nevíhta, ploha, huda ura; (Schutzdach) zatíšje; (Schuppen) kolnica; **Schauer-grozni**, grozovíti, strašánski. [(-i).

Schauergeſchichte *f.* pregrózna povést

ſchauerhaft ſ. ſchauderhaft.

ſchauerlich, ſchauerig grozən, grozovít, strašən, strašánski, strahótən.

ſchauern (hageln), es ſchauert toča gre, toča se usípljе; (ſchaudern) zdrzniti se, zlékniti se; *impf.* drgetáti (-etám, -éčem), tresti se; es ſchauert mir davor groza me je tega, strah me je tega.

Schauernacht *f.* strašna noč (-i).

Schauerthat *f.* strašno —, grozno delo.

ſchauervoll prestrášən, grozovít, pregrózən, groze poln, strahóbən, strašánski.

Schaufel *f.* lopáta; *dem.* lopática; ogrebáč, ogrebálo; (am Waſſerrade, Wurf—) vélnica, vejáča; (Brot—) lopár; (Kohlen—) žežél, žužlja.

ſchaufelförmig lopátast.

ſchaufelig lopátnat, z lopátami.

ſchaufeln grebsti (grebem), kópati (kópljem); (Schnee —) kídati, ogrébati; (Waſſer —) zajémati, črépati.

Schaufelrad *n.* koló (-ésa) na lopáte.

Schaufelſtiel *m.* lopátišče.

Schaufenſter *n.* lina, línica; (b. Kaufmann) razstávno okno, oglédno okno; ogledíšče.

Schaufler *m.* kídavəc, kidáč.

Schaugebür *f.* glednína; ſ. Eintrittsgebür.

Schaugepränge *n.* naoglédni bliſč, očítna gizda, krasóta, sijájnost.

Schaugerüſt *n.* gledálni oděr.

ſchaugierig radoglédən.

Schauglas *n.* kukálo, kukálnik.

Schaulaſten *m.* naoglédni predálnik.

Schaukel *f.* gúgalica, gúgalnica, nihálka, zibel (-éli).

ſchaukeln gúgati (-am, -gljem), júgati, nihati, núčkati, zíbati (zibljem).

Schaukelſtuhl *m.* gúgalni stòl.

Schaukelſyſtem *n.* omahljívost, nestanovítnost.

Schaukler *m.* gugáč, gúgavəc.

Schauluſt *f.* radoglédnost.

ſchauluſtig radoglèd, radoglédən.

Schaum *m.* pena; (b. Mundes) slina; mit — bedecken opéniti, osliníti.

Schaumcicade *f.* slínarica.

ſchäumen *intr.* péniti se, pene gnati (ženem); zu — anfangen razpéniti se, vzpéniti se; *tr.* razpéniti, opéniti; (b. Fleiſch) pene posnéti (-snámem).

ſchäumend penèč, penast, slinav.

Schaumgold *n.* zlata pena.

ſchaumicht penast, peni podóbən.

ſchaumig penav, penèč, penast.

Schaumkraut *n.* penúša.

Schaumlöffel *m.*, **Schaumkelle** *f.* pénavka, penjáča. [*pl.*

Schaumrolle *f.* s peno nadévane cevke

Schaumtorte *f.* pénasta torta.

Schaumünze *f.* spomínski novčc, kolájna.

Schaumwein *m.* penína, penéče vino.

Schauplatz *m.* pozorišče, torišče; (— der Begebenheit) dogodišče; (Theater) gledišče, gledališče; (Kriegs—) bojišče; der — der Begebenheit ist ... dejánje se vrší ...; vom — abtreten odstópiti s pozorišča.

Schauspiel *n.* igra, igrokàz, gledališka igra, drama; (im weiten Sinne) prizòr, obràz.

Schauspieldichter *m.* dramátični pesnik, pisátelj gledišènih iger, dramátik; =in *f.* pisáteljica gledišènih iger.

Schauspieler *m.* glediški igrávec, glumáč, gluméc; =in *f.* gledališka igrávka.

Schauspielhaus *n.* gledališče, gledišče.

Schauspielkunst *f.* dramátična —, gledališka umétnost.

schauspielmäßig gledišèen, gledíški, gledališki.

schaustellen na oglèd postáviti, razstáviti; *impf.* postávljati, razstávljati.

Schausteller *m.* razstávnik, izložník.

Schaustück *n.* reč na oglèd; igrokàz.

schautragen ponášati se, skazovati se s čim, báhati se, šopíriti se (s čim).

Schauturnen *n.* javna telovádba.

Scheck *m.* šarec, pisan kònj.

Scheckenfalter *m.* pisanček.

scheckig šarèn, pisan, brezast, pestér.

scheel (schielend) krivoglédèn, škilast; *fig.* nevoščljiv, zavístèn; *adv.* pikro, grdó, po strani, písano; nevoščljívo, zavístno.

Scheelsucht, Scheelsüchtigkeit *f.* krivoglédnost; grdoglédnost, nevoščljívost, zavístnost.

scheelsüchtig grdoglèd, grdoglédèn, prekoglédèn; nevoščljiv, zavístèn.

Scheffel *m.* korec, mérica, mernik.

scheffeln plénjati, obílo zrnja dajáti, (žito plenja).

Scheibe *f.* krog, kolút; (Fenster—) šipa; (Rolle) krožec, koló (-ésa), kolce, kolésce; ploščína; krožek; (Wachs—) sat; (Töpfer—) kolóvrat; (Schieß—) tarča; (Sonnen—) koló, krog.

scheibenartig kolčast, kolútast.

Scheibenblüte *f.* krožčev cvet.

Scheibenboden *m.* léžnica (*bot.*).

scheibenförmig kolútast.

Scheibenpilz *m.* kolútasta gliva.

Scheibenschießen *n.* stréljanje v tarčo.

Scheibenschütze *m.* tarčar, tarčestréléc.

scheibig krožčast, koléščast.

scheidbar ločljiv, razlóčèn, razkrójèn.

Scheide *f.* nóžnica, nóžnice *pl.*, kórice *pl.*; (Grenze) meja, predèl, pregrája; (Blüten—) tulec.

Scheideblick *m.* poslovílni poglèd, poslédnji ozír.

Scheidebrief *m.* razporóčno —, razvézno pismo; odslóvno —, poslovílno pismo.

Scheideeck *n.* goraki predèl, teme górskega sedla.

Scheiderz *n.* izbrána ruda.

Scheidegebirge *n.* ločílno —, razmejílno pogórje, mejílna gorstva *pl.*

Scheidegruß *m.* slovésni pozdràv, poslovílni —, odhódni pozdràv.

Scheidekunst *f.* ločba, kemíja.

Scheidelinie *f.* mejna črta, ločílnica.

Scheidemauer *f.* mejni zid.

Scheidemünze *f.* drobíž, drobni denár, drobni novec.

scheiden *tr.* lóčiti, delíti; razlóčiti, razdelíti, razdrúžiti, razdvojíti, razpolovíti, razpolovíčiti; *impf.* razločevati, razdeljevati; (chemisch) krojíti; razkrojevati; (das Gute vom Schlechten) odbráti (-bérem), prebráti; *impf.* prebírati; (ein Ehepaar) lóčiti, razvézati (-vézem), razporočíti; *impf.* razvezovati, razporočevati; wir sind geschiedene Leute mi smo vsakšébi, smo lóčeni, smo nárazen; sich — lóčiti se; razdvojíti se, razpolovíti se; *intr.* lóčiti se; razlóčiti se, razíti (-idem) se; *impf.* razhájati se; (Abschied nehmen) poslovíti se, slovó vzéti (vzámem), razstáti (-stánem) se; von der Welt — preséliti se v večnost, umréti; *impf.* séliti se v večnost, umírati.

Scheidepunkt *m.* razhajalíšče, ločílna točka, ločíšče.

Scheider *m.* ločívec, ločítelj, delívec, delítelj; (Ausleser) odbíravec; =in *f.* ločíteljica, delíteljica; odbíravka.

Scheidespruch *m.* razsódba, razsòd.

Scheidestunde *f.* ura ločítve, ura slovésa; *fig.* smrtna —, poslédnja ura.

Scheidewand *f.* pregrája, pregráda, pretín, ločílna stena, prepážba.
Scheidewaſſer *n.* (voda) ločnica, jedka voda, ločílna voda.
Scheideweg *m.* razpótje, razcéstje, križempot.
Scheidung *f.* (Trennung) ločítěv, delítěv, razdelítěv; (chemiſche —) krojítěv. razkrojítěv, ločba; (Ehe—) ločítěv zakóna, razporóka, razporočítěv, razvéza; (Abſchied) odhòd, razhòd.
Schein *m.* (Licht) svit, svetlóba; (Glanz) sij, žar, zažára, lèak; (Anſchein) videz, videž, podóba; (Vermuthung) dozdévěk; zum — na videz, na okó; nach dem —e po vidu; (Document) list, pismo; *(phys.)* sijánje, svetlóba; (Geſichtstäuſchung) privid; **Schein-** vídezni, navídezni, dozdévni, na videz, na okó, slutvo-.
ſcheinbar *adi.* vídezěn, navídezěn, dozdévěn; privíděn; *adv.* na okó, na vídez.
Scheinbarkeit *f.* vídeznost, navídeznost, dozdévnost.
Scheinbeere *f.* pajágoda.
Scheinbild *n.* navídezni prikázěk.
Scheinchriſt *m.* navídezni kristján.
Scheinding *n.* navídezna —, izmíšljena reč (-í).
Scheinehre *f.* prazna —, dozdévna —, puhla čast (-í).
ſcheinen sijáti (sijem), svétiti; svétiti se; (glänzen) lesketáti (-ám, -éčem) se; warm — prigrévati, pripékati; (dünken) zdeti se, dozdévati se, vídeti se; zazdéti se; es ſcheint kaže se; er will fromm — pobóžnega se dela; mir ſcheint es zdi se mi, pozdéva se mi.
Scheinfreund *m.* navídezni —, hinávski prijátelj.
Scheinfrucht *f.* neprávi plod. [sreča.
Scheinglück *n.* dozdévna —, domíšljena
Scheingröße *f.* dozdévna —, domíšljena velikóst.
Scheingrund *m.* navídezni razlòg.
Scheinhandlung *f.* navídezno dejánje, dejánje na videz.
ſcheinheilig licemérěn, svetohlínski, svetopèt, svet na oko.
Scheinheilige *m.* licemèr, svetohlínec, svetopétec; *f.* svetohlínka, svetopétka, licemérka.
Scheinheiligkeit *f.* svetohlínstvo, licemérstvo, hinávska pobóžnost.
ſcheinkrank na videz bolán.
Scheinleben *n.* životárstvo; ein — führen životáriti. [(*bot.*).
Scheinquirl *m.* navídezno vreténce
Scheintod *m.* dozdévna —, navídezna smrt (-i), zámrtnost.
ſcheintodt zámrtěn, mrtvičěn, navídezno mrtěv.
Scheintodte *m.* navídezni mrtvec, navídezno umfli, zámrtnik. [zlo.
Scheinübel *n.* dozdévno —, navídezno
Scheinvertrag *m.* navídezna pogódba.
Scheinweſen *n.* dozdévno bitje, umíšljeno bistvo.
Scheiße *f.* driska, drískavica, hítrica.
ſcheißen srati (serjem); posráti se.
Scheißer *m.* osráněc, posráněc.
Scheißhaus *n.* ſ. Abort; straníšče.
Scheit *n.* poléno, kálanica, razkóljěk; *dem.* polénce; (Halb—) plat (-í).
Scheitel *m.* teme (-na); (Berg) vrh, teme, sleme (-na); (Dreieck) vrh kota; (— der Ellipſe) teme pakróga; *fig.* glava; von der Fußſohle bis zum — od glave do nog.
Scheitelbein *n.* kost témenica.
Scheiteleck *n.* sovŕáni kot, — ogěl.
Scheitelgleichung *f.* (der Parabel) témenska —, glavna enáčba parábole.
Scheitellinie *f.* navpíčna črta, navpíčnica. [čiti.
ſcheiteln razčésati (-šem); lase pré-
Scheitelpunkt *m.* temeníšče, nadglavíšče, vŕšnik; zenít.
ſcheitelrecht navpíčěn, pokónčěn, vertikálěn.
Scheitelwinkel *m.* sovŕáni kot.
Scheiterhaufen *m.* grmáda, lomáča.
ſcheitern razbíti (-bíjem) se, streti (strèm, stárem) se; razkrúšiti se, razkŕšiti se; (v. Schiff) obtíčati (-tičim), razbíti se; (nicht gelingen) izpodletéti, izpoddŕkniti; Holz — drva cépiti. [*pl.*
Scheitholz *n.* poléno, poléna *pl.*, drva
Schelfe *f.* (Apfel—) lupína, olúpek; (Bohne ꝛc.) luščína; (Ruß—) robína.
Schelle *f.* kragúljec, kragúljček; škrgét, škrgétec; zvončék; (Maul—) zaúšnica, klofúta; (Hand—, Fuß—) lisíce *pl.*, spone *pl.*, okóvi *pl.*

schellen žvenkljáti, zvončkáti, cingljáti, kragúljiti, škrgetáti (-tám, škrgéčem); ein wenig — pozvončkáti.
Schellenband *n.* ovrátnik z zvončki.
Schellenkappe *f.* s. Narrenkappe.
Schellenkranz *m.* kragúljci, kragúljčki.
Schellfisch *m.* vahnja.
Schellhengst *m.* pastúh, žrebĕc, celák.
Schellkraut *n.*, **Schellwurzel** *f.* *(Chelidonium maius)* krvávi mlečĕk, rosopàs.
Schelm *m.* lopov, zlóčestnik; slepár; hudomúšnik, zvitorépĕc, porédnež, presnétež; armer — nebóre, revež, sirótĕk.
schelmen slepáriti, kániti; ukániti, oslepáriti.
Schelmerei *f.* lópovščina, zlóčestost; slepárstvo; hudomúšnost, zvijáčnost, prekánjenost.
schelmisch lópovski, zločest; slepárski, ukanljiv; hudomúšĕn, zvit, premetèn, presnét; — lächeln v pest (-í) se sméjati (-em), múzati se.
Schelmstreich *m.*, **Schelmstück** *n.* hudomúšni —, zvijáčni čin; s. Schelmerei.
Scheltbrief *m.* zmerjálno —, očitálno —, grajálno pismo.
Schelte *f.* psovka, ozmèr, klétvica.
schelten zmérjati, psovati, grdíti, (krégati); grájati; ozmérjati, opsovati, obráti (-bérem), oštéti (-štéjem); (fluchen) kleti (kolnem), preklínjati, hudičevati, rentáčiti.
Schelter *m.* zmerjávĕc, psováč, preklinjáč; =in *f.* zmerjávka, psovávka, preklinjávka.
Scheltwort *n.* psovka, klétvica, klet-[vína.
Schema *n.* obrís, načŕt; razkázĕk, razkazílo; (Formular) obrázĕc.
schematisch v obrázcih, v obrísu.
Schematismus *m.* imeník.
Schemel *m.* podnóžnik, podnóžje, prúčica; (b. Webstuhl) nogálnica, stopálo, stopálnik.
Schemen *m.* s. Schattenbild.
Schenk *m.* točáj, točár, krčmár.
Schenke *f.* pívnica, točárnica, točílnica, krčma.
Schenkel *m.* krak; (Ober—) bedro, stegno; (Unter—) krača, golén (-i); (Unterschenkelbein) goleníca, piščál (-i); **Schenkel-** bédrni, stégenski.
Schenkelarterie *f.* bédrna odvódnica.
Schenkelbein *n.* bédrna kost (-í), piščál (-i), kost stegneníca.
Schenkelbruch *m.* zlómljeno stegno; bédrna kila.
Schenkelgelenk *n.* kolkov sklèp, sklèp [stegna.
Schenkelhöhle *f.* kólkova šiška.
schenkelig stegnàt, bédrnat.
Schenkelnerv *m.* bédrni živĕc.
schenken darovati, daríti; podaríti, poklóniti, v dar dati, podelíti; (Wein) tóčiti; (einschenken) natóčiti, nalíti (-líjem); (nachsehen) prizanésti, odpustíti; *impf.* prizanášati.
Schenker *m.* darovávĕc, darítelj, delítelj, darovník; =in *f.* darovávka, daríteljica, darovníca.
Schenkgerechtigkeit *f.* krčmárska pra-[víca.
Schenkkeller *m.* klet (-í).
Schenkung *f.* darítĕv; darílo, dar.
Schenkungsbrief *m.* darílno pismo.
Schenkungsurkunde *f.* darílna listína, darílno pismo.
Schenkungsvertrag *m.* darílna pogód-[ba.
Schenkwirt *m.* krčmár, točár; =in *f.* krčmaríca.
Scher- strižni.
Scherbe *f.* črepína, črep, črepínja; in Scherben zerfallen na kosce razbíti (-bíjem) se.
Scherbengericht *n.* črepínska sodba, ostracízĕm.
Schere *f.* škarje *pl.*; (im Meere) skalína, škrbína, pečína; (des Krebses) ščipálnica, klešče; (Kloben) škarje, škrípĕc.
scheren striči (strižem); ostríči; (Bart —) briti (brijem); obríti; *fig.* odírati, žúliti, dreti (derem); sich mit etwas — pečáti se, ukvárjati se, ubíjati se, upírati se; sich um etwas — mar biti česa; scher' dich! pobéri se!
Scheren *n.* striža, strižba.
scherenförmig škarjast.
Scherenschleifer *m.* brusáč, brusĕc, nožebrúsĕc.
Scherer *m.* strižĕc, strigávĕc; (Bart—) brívĕc; =in *f.* strižíca, strigávka.
Schererei *f.* nadléga, neprílika, trud.
Scherflein *n.* troha, mrva, betvo; tróhica, mŕvica; prilòg; sein — beitragen po svoji moči pripomóči.

Schergarn *n.* snutȅk, osnóva.
Scherge *m.* birlȉč.
Schergenamt *n.* birȉška služba, birȉško opravȉlo.
Scherkäſer *m.* kleščar, kleščman.
Schermaus *f.* krtíca, volúhar.
Schermeſſer *n.* britȅv.
Schermühle *f.* snoválo, navijálo.
Scherung *f.* strȉža, strížba, strȉž (-i).
Scherwenzel *m. fig.* lizún, sladkáč.
ſcherwenzeln, ſcharwenzeln ponújati se, sladkáriti se, slíniti se.
Scherz *m.* šala, gluma, burka, norčija; (kleiner —) pošálica; — machen ſ. ſcherzen; — bei Seite brez šale; er verſteht keinen — z njim se ni šáliti; im — ſagen pošáliti se; — treiben mit jmd. norčevati se s kom, šáliti se s kom; **Scherz-** šaljívi.
Scherzel *n.* krajȉc, krajčȅk.
ſcherzen šáliti se, šale briti (brijem); pošáliti se.
Scherzer *m.* šaljívec.
Scherzgedicht *n.* šaljíva pesȅm (-i), smẽšnica. [ljív.
ſcherzhaft šaljív, šalȅn, smešȅn, glum-
Scherzhaftigkeit *f.* šaljívost, smešnost.
Scherzlaune *f.* šaljívost; dobra volja.
ſcherzlaunig šaljív.
ſcherzliebend radošálen, šaloljúbən.
Scherzmacher *m.* šaljívec, glumáč.
Scherzrede *f.* šaljíve beséde *pl.*, šaljívi govor. [smeh.
ſcherzweiſe *adv.* v šali, smẽhoma, za
Scherzwort *n.* pošálica, šálica.
ſcheu plah, plašȅn, plašljív, bojȅč, bojazljív; plahonȍg; — machen plášiti, strášiti; preplášiti, splášiti.
Scheu *f.* plahóta, plašnost, bojázən (-i), bojẽčnost, strah; ohne Scham u. — brez sramú in strahú; heilige — sveti strah.
Scheuche *f.* strašílo, plašílo.
ſcheuchen plášiti; splášiti, izpodíti.
ſcheuen bati (bojím) se, plášiti se česa, strášiti se česa; (meiden) ogíbati (-gíbljem) se, umíkati se; (ſich hüten) várovati se česa; er ſcheut die Arbeit delo mu mrzí, delo mu preséda, dela ga je strah; gebrannte Kinder — das Feuer kogar je kača píčila, bojí se zvite vrví; Licht — svetlóbo sovrážiti; er ſcheut ſich ne upa se, ne drzne se; das Pferd ſcheut kònj se plaši.
Scheuer *f.* skedȅnj, gumno; (Heu—) seníca, gumno, parna; (Wagen—) kolárnica, kolníca; (Ziegel—) opẽčnica.
ſcheuern dȓgati; dȓgniti; (ſich — an den Bäumen) dȓgati se, čóhati se; (reinigen) čístiti, čẽditi, posprávljati.
Scheune *f.* skedȅnj; ſ. Scheuer.
Scheungerüſt *n.* odȅr.
Scheuntenne *f.* gumno, gumnȉšče.
Scheuſal *n.* gnusóba, grdóba, spaka, ostúda, pošást (-i).
ſcheußlich ostúdən, gnusóbən, pošástən. [nost.
Scheußlichkeit *f.* ostúdnost, gnusób-
Scheve *f.* (Schebe) pazdér, pezdír; *coll.* pezdírje, terínje.
Schicht *f.* plast (-i), pola, sklàd, nasàd; (Reihe) vrsta, red (-i), rida; (Lage) lega; (Reihe der Arbeiter im Weingarten) postát (-i); (Arbeitszeit) pósad; (Tag—) obdaníca; (Nacht—) obnóčnica.
ſchichten delíti, odbírati; razdelíti, odbráti (-bérem); (reihen) vrstíti, náditi, náspi dévati; zvrstíti; (Holz) skládati, zlágati; **zložíti drva.**
ſchichtenähnlich plastast. [da.
Schichtenende *n.* glava —, izhòd skla-
Schichtengebirge *n.* skladovíto goróvje.
Schichtenkopf *m.* glava sklada.
Schichtenlohn *m.* dnina, mezda.
Schichter *m.* skladáč, zlagáč.
Schichtholz *n.* zloženа drva *pl.*, drva v skládalnici.
ſchichtig skladən, skladast.
Schichtung *f.* skladovítost, slojevítost.
Schichtungsfläche *f.* skladóvna ploskȅv.
Schichtungskluft *f.* razsedlína skladov, — nasádov.
ſchichtweiſe *adv.* vrstoma, skládoma, rédoma; náspi, vznásad; plast na plast.
Schichtwolke *f.* plástasti oblák, oblák plastník, nasàd.
ſchicken poslátи (pošljem), *impf.* pošíljati; (irgendwohin) odpráviti, poslátи; Gott ſchickt Bog naklóni, — obȓne; ſich — spodóbiti se, pristáti (prístojim), primérən biti (sem); (in etw.) privádіti se česa, vdáti se v kaj; (zuſammenpaſſen) prilégati se, skládati se, ujémati se, vézati (vežem) se, stíkati se.

Schicker *m.* pošiljávec, pošiljátelj; =in *f.* pošiljávka, pošiljáteljica.

ſchicklich pristójen, spodóben, príličen, primérən, prikládən.

Schicklichkeit *f.* pristójnost, spodóbnost, príličnost, prikládnost.

Schickſal *n.* usóda; (Ereignis) nakljúčba, namérək, pripétljaj.

Schickſalsgöttin *f.* sójenica, rojenica.

Schickung *f.* nagóda, naklómba; božja volja; pošiljátev.

ſchiebbar pomíčən.

ſchieben riniti, pomíkati, potískati, porívati; poríniti, potísniti; (in den Ofen —) vsadíti, *impf.* vsájati; (bei Seite —) odríniti, odstraníti; *impf.* odrívati; (die Schuld auf jemdn. —) izvráčati krivdo na koga; izvfniti; (Kegel —) kegljáti, takljáti; zatakljáti, zatóčiti; (auf die lange Bank —) odlágati, zatézati; odložíti.

Schieber *m.* porivávec, potiskáč; pomikáč; (Kegel—) takljáč; (Brot—) lopár; (Kohlen—) lopática, véslica; (Riegel) zapàh, zatík, zasúnək, zatikáča, zapórnica, zapòr; (Stöpſel) zamášək.

Schiebkarren *m.* tačka, samokólnica, talíga, samotéžnica.

Schiebſack *m.* malha, žèp.

Schiebthür *f.* premične duri *pl. f.*

Schiebtruhe *f.* cize *pl.*, kotáčka.

Schiedsgericht *n.* razsodíšče.

ſchiedsgerichtlich razsodíški.

Schiedsrichter *m.* razsodník; posréd-nik.

Schiedsrichteramt *n.* razsodníštvo.

ſchiedsrichterlich razsóden, razsodníški.

Schiedsſpruch *m.* razsódək, razsódba.

Schiedſtein *m.* kamen mejník.

ſchief poševən, kos, nagnjen, viséč (Säule); (abdachig) položèn; (geneigt) naklónjen; —e Linie poševna —, kosa črta; *adv.* pošèv, napošèv; (gebogen) zvéžen, végast, kriv; in —er Richtung pošèv, napošèv, po strani; — anſehen po strani poglédati, grdó —, krivo poglédati; — denken nápačno mísliti; — deuten krivo tolmáčiti; die Sache geht — reč slabo kaže, gre rákovo pot; — machen vézìti; zvéžiti; —e Ebene strmína.

ſchiefbeinig krivonòg, švedrast, krevljast, šantav.

Schiefe *f.* pošévnost, pošévica, položnost, krivína, naklónjenost, nágnjenost.

Schiefer *m.* skril, skrílavec (Mineral); (im Eiſen) plena, platič; (am Kopf) lusk, luskína.

Schieferdach *n.* skrílnata streha.

Schiefergebirge *n.* skrílavo goróvje.

ſchieferig skrilnat, skrílav; pleniv; —e Structur skrílavi zlòg, skrílnati sestàv.

Schieferkohle *f.* plénasti premog.

ſchiefern ſich krojíti se, pléniti se, platíti se, lúščiti se; skríliti se.

Schieferplatte *f.* skril (-i), skálica, skrílna plóšča.

Schieferſtein *m.* skrílnik, skrílavec.

Schiefertafel *f.* skrílna tabla, skrílna deska, — plóščica.

Schieferthon *m.* skrílasta glina, gomóla.

Schieferung *f.* skrílavost.

Schiefheit *f.* pošévnost, položnost, povéžnost; *fig.* nápačnost.

ſchiefmäulig krivoùst.

ſchiefrund podólgasto okrógəl. [tən.

ſchiefwinkelig kosokótən, poševnokó-

Schiefzähner *m.* kosozòb.

ſchiel ſ. ſcheel.

ſchielängig prekast, škilast, škilav, krivoglèd.

Schielängige *m.* krivoglédec, škilec.

ſchielen škilèti, škíliti, krížem glédati, navzkríž glédati.

Schieler *m.* krivoglèd, krivoglédec, prekəc.

Schienbein *n.* golén (-i), goleníca; (das kleinere hintere Bein, *fibula*) piščál (-i); **Schienbein-** goleníčni; **=fläche** *f.* goleníčna plošča; **=geſchwulſt** *f.* goleníčni otók; **=ſchlagader** *f.* žila privódnica goleníčna.

Schiene *f.* šina; tráčnica; (chirurg.) deščíca; (bei den Drechslern) vitra; ſ. Eiſenbahnſchiene, Radſchiene.

ſchienen okováti (okújem); okávati; v deščíce dejáti (dénem).

Schienennagel *m.* šinjak.

Schienenſtoß *m.* stik šine.

Schienenſtrang *m.* železníški kolovòz, železníčni tir.

ſchier *adv.* skòraj, malo da ne, tóliko da ne; blizu; (ſchon) že.

ſchier čist, sam, gòl.

ſchieren snovati osnóvo (b. Weber); preglédati jajca proti luči, so li dobra.

Schierling *m.* (Garten—) mala trobelíka, pasji peteršilj; (geflecter) píkasti mišjak; (Waſſer—) vélika trobelíka; Schierlings- trobelíčni. [ca.

Schierlingsbecher *m.* kupa trobelíkov-

Schierlingsgift *n.* trobelíčni strup.

Schieß- strelni.

Schießbahn *f.* streljána.

Schießbaumwolle *f.* strelni bombáž, strelna pávola.

Schießbedarf *m.* strelívo.

Schießbogen *m.* strelni lok, samóstrel.

Schieße *f.* lopár.

ſchießen *tr.* u. *intr.* strelíti; ustrelíti; *impf.* stréljati; das Gewehr ſchießt gut puška dobro nese; blind — brez krogle —, v zrak stréljati; fehl — zgrešíti, ne zadéti (-dénem); eine Breſche — zid raszvalíti, zid prestrelíti, zid prebíti (-bíjem); nach der Scheibe — v tarčo stréljati; *tr.* Geld zuſammen— denár zložíti; *impf.* — zlágati, denár skládati; Brot in den Ofen — kruh vsadíti, *impf.* vsájati; kruh v peč dévati (devljem); einen Bock — zmótiti se; *intr.* šíniti, švígniti; *impf.* švígati, smúkati; das Blut ſchießt kri se pocedí, kri sikne, kri se ulije; die Thränen — solze oblijó; den Zügel — laſſen brzdo popustíti, *impf.* popúščati; (v. Pflanzen, Bäumen) pognáti (-žénem), *impf.* pogánjati; in Samen — seme nastávljati; (v. Mais) peháti, izmétati se; (von den Ähren) v klasje iti (grem); ožíti se.

Schießen *n.* stréljanje, pókanje.

Schießer *m.* streljávec, streléc.

Schießgeld *n.* strélščina.

Schießgewehr *n.* puška, strelílo.

Schießhaus *n.* streljána, streljárna.

Schießinſtruction *f.* strelno poučílo.

Schießmittel *n.* strelívo.

Schießplatz *m.* ſ. Schießſtätte.

Schießprügel *m.* pihálnik.

Schießpulver *n.* smodník, strelni prah.

Schießſcharte *f.* strélnica, strelna lina, púškarica.

Schießſcheibe *f.* tarča.

Schießſtätte *f.* strelíšče.

Schießtafeln *pl.* strelni razkázi.

Schießwaffe *f.* strelno oróžje.

Schießwerkzeug *n.* strelílo, strelno oródje.

Schiff *n.* (Kahn) čoln; (großes Fahrzeug) ladja, barka; das — ſcheitert ladja se razbíje; (— des Webers) snoválnica, čolnek, čolnič; (Kirchenſchiff) ladja, osrédje cerkve; (— des Buchbruckers) ládjica; — ohne Verdeck brezpalúbnica; Schiff- ládijski, ládijni.

Schiffahrer *m.* brodár, plovec.

Schiffahrt *f.* plovstvo, brodárstvo, mornárstvo; vožnja po morju, vožnja po rekah; Schiffahrts- plóvstveni, brodárstveni.

Schiffahrtsgebür *f.* plóvstvena pristojbína.

Schiffahrtsgeſellſchaft *f.* plóvstvena —, brodárstvena družba.

Schiffahrtsordnung *f.* plóvstveni red.

Schiffahrtsunternehmen *n.* plóvstveno podjétje.

Schiffahrtsvertrag *m.* plóvstvena pogódba.

ſchiffbar plovén, brodén, ladjenósen, brodonósen; vozén.

Schiffbarkeit *f.* plovnost, brodnost.

Schiffbarmachung *f.* urejevánje rek za plovnost.

Schiffbau *m.* ladjedélstvo, gradba —, stavba ladij.

Schiffbauer *m.* ladjedélec, gradítelj ladij.

Schiffbauholz *n.* les za ladje.

Schiffbaukunſt *f.* ſ. Schiffbau.

Schiffbruch *m.* brodolòm, ladjelòm. razbítek ladje; *fig.* velika izgúba.

ſchiffbrüchig brodolómen, ladjelómen; — werden ladja se je razbíla, ladja se je potopíla.

Schiffbrüchige *m.* potopljénec.

Schiffbrücke *f.* most na čolnih, most na ladjah; (Fähre) brod.

Schiffchen *n.* ládjica, čoln.

ſchiffen pluti (plovem), brodáriti, ládjati.

Schiffer *m.* brodník, mornár, brodár. čolnár, plovec; Schiffer- brodníški, mornáraki, brodáraki.

Schiffmühle *f.* mlin na ladjah.

ſchiffförmig čolnast, ladjast.

Schiffroſe *f.* ſ. Windroſe.

Schiffs- ládijski, ládijni.
Schiffsboden *m.* ládijsko dnò.
Schiffscapitän *m.* ládijski povéljnik.
Schiffsschlepper *m.* ladja vlačívka.
Schiffsflagge *f.* ládijski prapor, ládijno bandéro.
Schiffsfracht *f.* ládijski nakládi, vkládi, tovor; brodnína.
Schiffsglas *n.* pomórsko steklo, debélo steklo.
Schiffsherr *m.* ládijski gospodár.
Schiffshintertheil *m. n.* krn, krma.
Schiffsjunge *m.* mornáraki učénec.
Schiffskaper *m.* ladjelóvec.
Schiffsladung *f.* ládijski nakládi, — tovor.
Schiffsleute *pl.*, **Schiffsmannſchaft** *f.* mornárji, brodníki *pl.*
Schiffspartner *m.* deléžnik ladje.
Schiffspatron *m.* ládijski gospodár, ládijski zavétnik.
Schiffsraum *m.* podpalúbje.
Schiffsrheder *m.* ládijski lastník, lastník broda.
Schiffsſchnabel *m.* ládijski nos, ládijni riléc.
Schiffsſoldat *m.* namórski vojščák.
Schiffsvolk *n.* mornárji, brodníki *pl.*
Schiffswerft *f.* ládjenica, ladjedélnica.
Schild *m.* ščit; (Wappen) grb; (Schutz) bramba, okrílje, zaslómba, zaščítje, zavétje; im —e führen naklépati, snovati (snujem), namérjati; **Schild-** ščitni.
Schild *n.* kazálo, izvésk. [neš.
Schildbürger *m.* maloméstnéž, ábot-
Schildchen *n.* ščitéc.
Schilderei *f.* opis, opisovánje.
Schilderer *m.* opisovátelj.
Schilderhaus *n.* strážnica.
ſchildern opísati (-píšem), slíkati.
Schilderung *f.* opis, opisovánje; slika, obràz.
ſchildförmig ščítast, ščítu podóben.
Schildführer *m.* ščítonóšec, opróda.
Schildhahn *m.* rúševec, škárjevec.
Schildknappe *m.* opróda, ščítonóšec.
Schildknorpel *m.* ščítasti hrustánec.
Schildkröte *f.* želva, kornjáča, črepáha; (Sumpf—) ponga; **Schildkröten-** želvin, želvji; **-ſchale** *f.* želvja črepína.
Schildlaus *f.* škrlátnica, koseniljka; škrlátni črvec.

Schildpatt *n.* želvovína.
Schildwache *f.* straža; — ſtehen na straži biti (sem), na straži stati (stojím), strážiti.
Schildwächter *m.* stražnik, strašár.
Schildwanze *f.* písani škratéc.
Schildzapfen *m.* čep, čepék.
Schilf *n. m.* *(Arundo)* trst, trstíka, mečíček, rogoz; *coll.* trstje; *(Scirpus)* sit; *(Iuncus)* loč, ločík, bičík; *coll.* sitje, ločje, rogozína; ſ. Binſe.
ſchilfartig trstíkast, rogózast.
ſchilfbewachſen trstnat, ločnat, bičnat.
Schilfdecke *f.* štorja, rogóznica.
Schilfflechte *f.* ſ. Schilfmatte.
Schilfgras *n.* srpica.
ſchilfig trstnat, trstovít, ločnat.
Schilfmatte *f.* rogóznica, rogóža.
Schilfmeer *n.* trstnato morje; rdéče morje (in der Bibel).
Schilfrohr *n.* trstíka, navádni trst, mečíček; trstíkovec.
Schillerfalter *m.* izpreminávček.
Schillerglanz *m.* izpreminjasti lésk.
ſchillerig izpreminjast, izpreminjav.
ſchillern izpreminjati se, barvo prelívati.
ſchillernd izpreminjast.
Schillerſpath *m.* izpreminjávec.
Schillerthier *n.* barvoméneč, živál izpreminjaste barve.
Schillerwein *m.* rdéčkasto vino.
Schilling *m.* šiling; (mit der Ruthe) šibe *pl.*, tepénje; einen — geben otépsti (-tépem), našéškati.
Schimmel *m.* plesen (-i), plesnóba, plesnívec, plesnína; (am Wein) bersa; (Geruch nach —) zatohlína; (am Käſe) prš; (Anſatz zum —) opìh; (ein weißes Pferd) belec, sivec; (Eiſen—) serec, zelénko.
ſchimmelig plesnjav, plésniv; — werden plesnéti, prhnéti.
Schimmelkraut *n.* grižévec.
ſchimmeln plésneti (-nejem), plesnéti (-ím), prhnéti; izplésneti, oprhníti.
Schimmelpilz *m.* plesen (-i).
Schimmer *m.* lèsk, leskóta, blesk, bleskèt, bliš, sij; (ſchwacher —) mrlénje, brlénje, priblèsk; *fig.* iskrica.
ſchimmern lesketáti (-etám, -éčem) se, svetlíkati se, blestéti, blisketáti

(-etám, -éčem), leščáti (-ím), bliščáti (-ím), migljáti; (ſchwach —) mrléti.

ſchimmernd bliščéč, leskótən, leskéč, leščéč, blestéč, migljajóč; —er Glanz leskótna sijájnost.

Schimpf *m.* (Schande) sramóta, nečást (-i); (Beſchimpfung) zasramovánje, psovánje, pogŕda, zasrámba; (Schimpfwort) psovka; einen — anthun ogrdíti, osramotíti; das iſt ein — für ihn to mu dela nečást in sramóto; **Schimpf-** sramotílni.

ſchimpfen psovati, zmérjati, zasramovati, grdíti, z gŕdimi besédami pítati; ozmérjati, ogrdíti, opsováti.

Schimpfen *n.* psovánje, zmérjanje.

Schimpfer *m.* psováč, zmerjávec, zasramovávec, sramotítelj; **=in** *f.* psovávka, zmerjávka.

Schimpfgedicht *n.* sramotílna pesəm (-i), zabavljíca.

ſchimpflich sramótən, sramotílən, nečástən, zasramoválən; auf eine —e Art nesrámno, grdó.

Schimpfname *m.* psovka, nadévək, vzdévək, sramotílno imé (-na).

Schimpfrede *f.* sramotílni govor, psovánje.

Schimpfwort *n.* ſ. Schimpfname.

Schindaas *n.* mrha, mrhovína, mrcína, crklína, mrlína.

Schindanger *m.* mrhovíšče, odiralíšče.

Schindel *f.* skodla, deska; *dem.* skódlica, deščíca; **Schindel-** skodlast.

Schindeldach *n.* skódlasta streha.

Schindeldecker *m.* krovéc.

Schindelmacher *m.* skodlar.

Schindelmeſſer *n.* strug.

ſchindeln deskáti, s skódlami kriti.

Schindelnagel *m.* strešnik, skódelnik.

Schindelſtamm *m.* deblo za skodle.

ſchinden dreti (derem), gúliti, iz kože dévati; odréti, ogúliti, iz kože dejáti (dénem); ſich — odréti se; *fig.* krvávo se trúditi; einen Menſchen — zatírati, tlačíti, pritiskati, pestíti.

Schinder *m.* oderúh, odrtník; (Abdecker) konjedèr, konjedérec, mrhar, živodèr; **Schinder-** konjedéraki.

Schinderei *f.* konjedérstvo; *fig.* odrtija, odíranje, zatíranje; (Ort) konjedérnica.

Schindmähre *f.* mrha, kleka, gura, kljuse (-ta).

Schinken *m.* gnjat (-i); krača; (Vorderſchinken) pleče (-éta); **Schinken-** gnjatni.

Schinkenbein *n.* gnjátnica.

Schinkenhändler *m.* trgóvec z gnjatmi.

Schirm *m.* varstvo, bramba, zaščíta, pokrovíteljstvo; okrílje; (Lichtſchirm) senčílo, senčnik; (ſpaniſche Wand) zaslòn, zaslonílo; (Regen—) dežník.

Schirmdach *n.* pristréšek, podstréšek, pristréšje.

ſchirmen brániti, várovati, hrániti, zaslánjati, zagovárjati; obrániti, zaslóniti, obvárovati.

Schirmer *m.* varih, branítelj, zaščítnik, pokrovítelj, zavétnik.

Schirmherr *m.* zavétnik, pokrovítelj.

Schirmling *m.* várovanec, bránjenec.

Schirmpalme *f.* ščítasta palma.

Schirmvogt *m.* zavétnik.

Schirmwerk *n.* trdnjáva, branílo.

ſchirren obuzdáti, zauzdáti.

Schisma *n.* razkòl.

Schismatiker *m.* razkólnik.

ſchismatiſch razkólni.

ſchlabbern žlempáti, lókati; požlempáti, polókati; (genug —) nažlempáti se.

Schlacht *f.* bitva, bitka; (Kampf) bòj, pobòj; eine — liefern udáriti se, póčiti se; *impf.* biti (bijem) se; eine — gewinnen v boju zmágati, v boju zmoči (zmorem); eine — verlieren v bitvi zmagan biti (sem), porážen biti; eine — anbieten sovrážnika na bòj poklícati (-klícem), — pozváti (-zóvem); die — ordnen vojsko urediti, v bojni red vojsko postáviti; **Schlacht-** bojni, bitni, vojskni; klalni.

Schlachtbank *f.* klálnica; (Fleiſchbank) mesnica, mesárnica; (— d. Menſchen) ubijalíšče, moríšče.

ſchlachtbar klalən. [tost.

Schlachtbegier *f.* bojaželjnost, bojevíſchlachtbegierig bojaželjən, bojevít.

Schlachtbeil *n.* mesarica, mesárska sekíra. [sárski stòl.

Schlachtblock *m.* klalna klop (-í), me-

Schlachtbrücke *f.* pobójni most.

ſchlachten klati (koljem), pobíjati; zakláti, pokláti, pobíti (-bíjem); zabósti (-bódem).

Schlachten *n.* klanje, pobíjanje, morîja.
Schlachtenmaler *m.* slikár bojev, bojni slikár.
Schlächter *m.* mesár, pobijávec, kla-
Schlächterei *f.* klanje, morîja.
Schlächterhandwerk *n.* mesárstvo; das — betreiben mesáriti.
Schlächterin *f.* mesarica; pobijávka, klavka.
Schlachtefſen *n.* kolíne *pl.*
Schlachtfeld *n.* bojíšče, boríšče, bojno polje; d. — behaupten zmágati v boju.
ſchlachtfertig na bòj priprávljen, — gotòv.
Schlachtgetöſe *n.*, **Schlachtgetümmel** *n.* bojni hrup, bojna buka.
Schlachtgott *m.* ſ. Kriegsgott.
Schlachthaus *n.* klálnica.
Schlachtlinie *f.* bojna —, vojskna vrsta.
Schlachtmeſſer *n.* klalni nòž.
Schlachtochs *m.* klalni —, pítani vòl, vòl za zákol.
Schlachtopfer *n.* klalni dar, klalna žrtva, zakol; krvávo darílo.
Schlachtordnung *f.* bojni red; ſich in die — ſtellen v bòj razvrstíti se; (bei den Fleiſchern) klalni red.
Schlachtpferd *n.* bojni kònj.
Schlachtreihe *f.* bojna vrsta, bojni red.
Schlachtruf *m.* bojni klic, klic na bòj.
Schlachtſchwein *n.* prašič za zákol.
Schlachtſtück *n.* živínče za zákol.
Schlachttag *m.* klalni dan; bitve dan (dneva).
Schlachtung *f.* klanje, zákol.
Schlachtvieh *n.* klalna živína, živína za pobòj; (Maſt—) pítana živína.
Schlachtzeug *n.* klalna pripráva, mesársko oródje.
Schlacke *f.* troska, žlindra; (ſtüſſige —) pena; (am Eiſen) plena.
ſchlacken žlindro dati, žlindràv biti (sem); péniti se; deževati.
ſchlackenförmig žlindrast, troskast.
ſchlackern polágoma se premíkati; deževati.
ſchlackig žlindrast, žlindràv, plenast, troskav, troskast.
Schlaf *m.* spanje, sèn (snà); spaněc; (der Glieder—) mrtvíca, otŕplost; (im —e) spèč; e. Schläfchen thun zadrémati (-drémljem), pospáti, zaspánckati.
Schläfe *f.* sencì *pl.*, sencè (-cà); seněc (sencà), slepočica, skranje.
ſchlafen spati (spím), spávati; zaspáti; (in der Kinderſprache) spáncкati, ájati; (ein wenig —) pospáti; (ſchlummern) drémati (drémljem); (genug —) naspáti se; ſich — legen spat iti (idem); — machen uspáti koga; *impf.* uspávati koga.
Schlafen *n.* spanje, spávanje.
Schläfen- senskì.
Schläfenbein *n.* skranjica; sencè.
Schläfenmuskel *m.* senskà míšica.
Schläfenſchlagader *f.* senskà žila privódnica.
Schläfer *m.* spavěc, spaváč; (Lang—) zaspáněc, zaspanè (-éta), dremálo; =in *f.* spavka, spavačica, zaspánka.
ſchläfern *v. impers.* eš ſchläfert mich dremlje se mi, spaněc me lomi; *v. trans.* uspáti (-spím); *impf.* uspávati.
ſchlaff oháběl, mlahav, ohlápěn, nenapét; (ſchwach) slàb, oslabljèn, medèl; (welk) vèl, véděl; — machen ohlápiti, oslabíti; — werden ohlapéti, ohabéti; — herabhängend klapast, pobéšen; — herabhängen klápati, klapéti; mit —en Ohren klapoùh.
Schlaffheit *f.* oháblost, ohlápnost, mláhavost, velóst.
Schlafgaſt *m.* prenočevávec.
Schlafgegend *f.* sencì *pl.*, osenčjè.
Schlafgeld *n.* prenočnína, spalni denár, spánščina.
Schlafgemach *n.* spálnica, čúmnata.
Schlafgenoſſe, Schlafgeſell *m.* spalni tovariš, sospávec.
Schlafhaube *f.* nočna čépica; *fig.* zaspáněc, zaležáněc, dremálo; zaspánka, zaležánka.
Schlafhemd *n.* ponóčna —, spalna srajca.
Schlafkamerad *m.* ſ. Schlafgenoſſe.
Schlafkrankheit *f.* dremávec, dremálnost, dremávost, zaspáněc; mrtvíčnost.
ſchlaflos nespéčen, brez snà, brezsnén.
Schlafloſigkeit *f.* nespéčnost, nespánje.
Schlafluſt *f.* dremávec, dremóta, spaněc.
Schlafmittel *n.* uspaválo.
ſchläfrig zaspán, snén; *fig.* len, počásen, medèl.

Schläfrigkeit *f.* zaspánost, dremljívost, dremóta, dremótšc, dremež, zaspánšc; medlóst.

Schlafrock *m.* ponóčna —, hišna halja.

Schlafsaal *m.* spálnica.

Schlafsessel *m.* spalni stòl. [lož.

Schlafstätte *f.* spavalíšče, počivalíšče,

Schlafsucht *f.* dremljívost, dremóta, zaspánost, zaspánšc; (der Glieder) mrtvíčnost, mrtvíca.

Schlaftrunk *m.* uspaválni popívšk, uspaválo.

schlaftrunken dremótšn, pospán, močno zaspán.

Schlaftrunkenheit *f.* pospánšc.

Schlafzeit *f.* čàs spanja.

Schlafzimmer *n.* spálnica, spalna soba.

Schlag *m.* udárec, udár, mah, mahljaj; (Donner—) strela; (Krach) treak, pòk; (Finger—) plòsk, kŕc; (— der Vögel) gostolénje, žvrgolénje, petje; (— einer Uhr) bitje, udárec; mit dem — sechs ravno ob šestih, kadar šest odbíje; (der — des Herzens) trip; (Art) vrsta, pléme (-éna), pasma; (Kutschenschlag) vratca; (Holz—) seč (-i), sečnja; (Gepräge der Münze) kov; (Fallthüre) zatvórnica, zapórnica; (Zaunthüre) lesa; —fluß mrtvòud, kap (-i); einen — versetzen udríhniti, lópiti, čéhniti, primázati (-mážem); Leute eines —es ljudjé enákega pleména, — ene vrste; nach dem alten —e po starem kopitu; das Herz thut viele Schläge srce gosto polje, — triplje; Schicksals— usódni udárec.

Schlagader *f.* odvódnica.

Schlagansall *m.* napàd mrtvoúda, kap ga je zadéla.

schlagartig mrtvoúdšn.

schlagbar sečšn. [gráda.

Schlagbaum *m.* zavóra, préčnica, pre-

schlagbereit s. schlagfertig.

Schlageisen *n.* (des Maurers) rávnica, motíka; (Thiere zu fangen) progla, sklopšc; razbijáč.

Schlägel *m.* kij, bèt (-à), kijšc, tolkáč, tolkálnica, nabijálnik; (bei d. Trommel) pálička; — und Eisen (Bergmannszeichen) kládivo in motíka; (zum Weichschlagen) trepáča; (Zapfen) zámášek, čèp; (bei Thieren) stegno, bedro; (bei Schweinen) gnjat (-i).

Schlägelmilch *f.* pínjenica.

schlagen *tr.* biti (bijem), tepsti (tepem), tolči (tolčem); udáriti; nabíti, natépsti; (schlachten) klati (koljem); (an d. Thüre) tŕkati; Wurzeln — koreníne pognáti (-žénem), ukoreníniti se; d. Trommel — bóbnati; (d. Feind) poráziti, zmágati, premágati; todt— ubíti (-bijem); (Nagel) zabíti; an die Brust — tŕkati —, tolči se na prsi; Lärm — šunder —, hrup zagnáti (-žénem); Brüche — most narediti, — postáviti; Lager — utaboríti se; Saiten — brénkati, strune prebírati; na strune udáriti; d. Arme ineinander — križem roke deti (denem); Holz — drva sékati; Feuer — ogènj ukrésati (-krešem); (Münzen) kováti (kújem); breit — razklépati (-klépljem); an das Kreuz — na križ razpéti (-pnèm); etwas um sich — zavíti se v kàj; etwas in den Wind — zanemáriti, ne zméniti se (za kàj); Ball — žogo biti (bijem); Knoten — zavozláti; mit Worten — z besedo zavŕniti, — pobíti (-bijem); (mit dem Prügel) udáriti, lópniti, oplésti (-plétem); *impf.* udárjati, oplétati; (mit der Ruthe) švŕkniti; *impf.* švŕkati; sich — tepsti (tepem) se, bojevati se; sich mit Sorgen — ubíjati se s skrbmi; sich ins Mittel — posredovati; sich zu einer Partei — pritégniti komu, pridrúžiti se h komu; *intr.* (v. der Aber, dem Herzen) biti (bijem), tripati (tripljem); (von der Uhr) biti; (mit Flügeln) fofotáti; (v. d. Wachtel) petpedíkati, prepelovati; (v. d. Vögeln) gostoléti, žvrgoléti; die Flamme schlägt in die Höhe plamen švigne kviškv, *impf.* švíga; der Donner schlug in das Haus treščilo je v hišo; die Arznei schlägt nicht an zdravílo ne pomága; die Wellen — an das Schiff valóvi bíjejo ob ladjo, valóvi bútajo ob ladjo, valóvi se zagánjajo v ladjo.

Schlagen *n.* tepénje, bitje, udríhanje.

schlagend prepríčevalšn, očivídšn; neovržšn; —es Wetter treskáva sapa, treskávi plin.

Schläger *m.* pretepávšc, pretepáč; s. Schlägel.

Schlägerei *f.* pretèp, tepèž, pobój.

Schlägerlohn *m.* plača za sékanje.
Schlagfalle *f.* past (-i), progla.
Schlagfeder *f.* (Schloßfeder) peró (-ésa), vzmét (-i).
ſchlagfertig priprávljen —, gotòv na bòj; priprávljen na odgóvor. [ljа.
Schlagfluß *m.* mrtvoùd, kap (-i), kap-
Schlaggang *m.* tolčna hoja *(turn.)*.
Schlaggewicht *n.* utéž (-i), utéžje.
Schlagholz *n.* sečni les, dorástli les.
Schlagklammer *f.* sestávljena spona.
Schlaglicht *n.* polna svetlóba, izrázna luč (-i).
Schlagſchatten *m.* odsébna senca, izrázna senca.
Schlagſchließe *f.* sestávljena vez (-í).
Schlaguhr *f.* bijóča ura.
Schlagwald *m.* sečnik. [dálja.
Schlagweite *f.* sežáj; (b. Funken) iskro-
Schlagwerk *n.* bilo, bijálo, zvonílo.
Schlagwort *n.* napovédna —, začétna —, iskálna beséda, iskálnica, geslo.
Schlagzeit *f.* lesosečni čas.
Schlamm *m.* blato, glen; grez, kal; *fig.* blato, nesnága.
Schlammbad *n.* lužna —, blatna kopel (-éli).
ſchlämmen čístiti, opírati, oplakovati; (Teich) trébiti; geſchlämmte Kreide izprána —, čista kreda.
ſchlammig blatèn, blatnat, glenast; kalúžn. [ža.
Schlammpfütze *f.* kalúža, mlakúža, mu-
Schlammvulcan *m.* lužebljúvna gora, lužebljúvnik.
Schlampe *f.* žlempa; *fig.* vlačúga, cifa, cafúta.
ſchlampen žlempáti, lókati (ločem), lóckati, hlastáti, cmokljáti.
ſchlampend angelangen pricokljáti.
Schlamper *m.* cmokljáč, žlempáč; nesnážnež.
Schlamperei *f.* nesnážnost; povŕšnost, malomárnost.
Schlange *f.* kača; *dem.* káčica; (Viper) gàd; (Drache) zmaj; die — häutet ſich kača se leví.
ſchlängeln ſich zvíjati se, viti (vijem) se, vijúgati se; ſich —t vijúgast.
Schlangen- kačji, gadji.
Schlangenart *f.* kačje pleme (-éna), gadji rod; nach — po kačje.
Schlangenbalg *m.* kačji lev, — olílék.
Schlangenbiſs *m.* kačji pik, — ugríz.
Schlangenbrut *f.* kačja —, gadja zaléga, kačji zarod.
ſchlangenförmig kriv, zavít; vijúgast.
Schlangengang *m.* káčasta —, vijúgasta pot (-i).
Schlangengift *n.* kačji strup.
Schlangenhaut *f.* kačja koža, kačji meh, kačji olílék, (oblèn).
Schlangenkraut *n.* kačúnka.
Schlangenlinie *f.* vijúga, vijúgavica.
Schlangenloch *n.* kačnik, kačnják.
Schlangenneſt *n.* kačje gnezdo.
Schlangenſtich *m.* kačji pik.
Schlangentödter *m.* gadomórec.
Schlangenwurz *f.* kačji podrášec; kačnik, liličnjak.
Schlangenzahn *m.* kačji zob.
ſchlank teněk, tenkovít, vitěk, slok, šibek, švigljast.
Schlankel *m.* porédnež, potepín.
ſchlankfüßig tenkonòg, vitonòg.
Schlankheit *f.* tenkóst, vitkost, šibkóst.
ſchlapp ſ. ſchlaff.
Schlappe *f.* poràz; izgúba, škoda.
ſchlappen lókati, žlempáti.
ſchlappohrig klapoùh, klapoúšen.
Schlappohrige *m.* klapoúšec; *f.* klapoúška.
Schlappſchuh *m.* klabédra, papúča.
Schlaraffe *m.* lenúh, poležúh, postopáč; veseljak; glupec.
Schlaraffenland *n.* ràj postopáčev; blážena dežéla, dežéla, kjer ljudém pečéna píščeta leté v usta.
Schlaraffe leben *n.* leno —, brezskrbno —, razkóšno življénje.
ſchlau zvit, prekánjen, zvijáčen, premetèn, presúkan. [(-í).
Schlauch *m.* meh, mešína; (Röhre) cev
ſchlauchen otrébiti; trébiti, čístiti; prelívati; pretóčiti.
Schlauchröhre *f.* pretóčna cev (-í).
Schlauchſpritze *f.* brizgálnica s prténo cevjó.
Schlauchthier *n.* méhovec.
ſchlauderig povŕšen, malomárn, nebrížen. [(-í).
Schlade *f.* lupína, robína, ruźina, ruž
Schlauheit *f.* zvitost, prekánjenost, premeténost.

Schlaukopf *m.* prekánjeněc, zvitorépěc, zvijáčnik, premeténěc.
Schlausinn *m.* s. Schlauheit.
schlecht slàb, malopríděn, zločest, zěl (zlà), lágoděn; (schlicht) prepròst; (verderbt) izpríjen; (niedrigen Wertes) malovréděn; (arm) ubóžěn, siromášěn; ein —es Buch knjižúra; —e Zeiten slabi —, hudi časi; —e Gewohnheit nápačna naváda, razváda; eine —e Handlung zlo —, maloprídno —, hudo dejánje; —er Kerl maloprídnež, zlóčestnik, zaníkarnež, hudóbnež; sich — kleiden siromáško —, revno se nósiti; —en Kauf machen okúpiti se.
schlechterdings *adv.* vsekáko, po vsem, docéla, po vsaki ceni.
schlechthin *adv.* narávnost.
Schlechtigkeit *f.* maloprídnost, malovrédnost, zlóčestost, zlost; izpríjenost.
schlechtweg *adv.* zgòlj, narávnost.
schlecken lízati (ližem), oblizovati, mláskati; genug — nalízati se.
Schlecker *m.* lízavěc; sladkosnéděc, oblíznjeněc.
Schleckerei *f.* oblízěk, poslastíca; sladkosnédost.
schleckerhaft oblizljiv, sladkosnèd.
Schleckermaul *n.* s. Schlecker.
Schlegel *m.* s. Schlägel.
Schlehdorn *m.* črn trn, trnóljica, trníka.
Schlehe *f.* trnúlja, trnóljica, opárnica; **Schlehen-** trnov, trnjev.
Schlehenstrauch *m.* tŕnověc, tŕnjevěc.
Schleich- tajni, tihotápski, pokótni.
schleichen lesti (lezem), láziti, pláziti se, múzati se; prilésti, pripláziti se, izmúzati se; spähend — šútati; (um etwas —) oblésti, obláziti; (leise —) tápati; (im Finstern —) távati; schleichend herankommen pritávati, prikrásti (-krádem) se, pritápati; (auf vieren —) komárati; prikomárati; (gebückt —) húliti se; sich davon — izmúzniti se, odlésti.
Schleichen *n.* lézenje, plazítěv.
schleichend lazèč, plazèč; —e Thiere golázěn (-i); —e Krankheit počásna —, skrivna bolézěn (-i).
Schleicher *m.* laznik, izpodléznik, prihúljeněc, potúhnjeněc, tihotápěc, tukěc.
Schleichgut *n.* tihotápska roba.
Schleichhandel *m.* tihotápska kupčíja, tihotápstvo; — treiben tihotápiti, vtihotápljeno blagó prenášati.
Schleichhändler *m.* tihotápěc; **=in** *f.* tihotápka.
Schleichware *f.* tihotápsko —, vtihotápljeno blagó.
Schleichweg *m.* ovíněk, stranska pot (-i); tajna pot.
Schleier *m.* tenčíca, pajčolán, kopréna, nalíčje, vel; zastirálo, zavòj; den — nehmen v samostán iti (grem).
Schleieraffe *m.* opréženica.
Schleierchen *n.* zastirálce.
Schleiereule *f.* pégasta sova.
Schleierflor *m.* tenčíca, pajčolán.
Schleif- brusni.
Schleifbahn *f.* dŕsalnica, drkálnica, dričálnica, pólzalica.
Schleife *f.* obéz (-i), ovóza; (Schlinge) petlja, zanka; (kleiner Schlitten) vlače *pl.*, vláčica, smuke *pl.*, samotéžke *pl.*; (— des Schleifers) brusílnica; s. Schleifbahn.
schleifen brúsiti, ostríti; nabrúsiti, poostríti; (schleppen) vleči (vlečem), vláčiti; (glätten) líkati, gláditi; olíkati, ogláditi; (eine Festung —) razdejáti (-dénem), razrúšiti, razvalíti; (d. Kleid schleift) se vleče; (auf dem Eise —) dŕsati se, dŕkati se; geschliffen nabrúšen, oglájen, olíkan; *fig.* omíkan.
Schleifen *n.* brúšenje, brušnja.
Schleifer *m.* brusár, brusáč, brusěc; (auf dem Eise) drsáč, dŕsavěc, dŕkavěc; **=in** *f.* brusárka, brusaríca; dŕsavka; **Schleifer-** brusárski; **=werkstätte** *f.* brusárnica, brusílnica.
Schleifgang *m.* dŕsalna hoja.
Schleifhandwerk *n.* brusárstvo.
Schleifmühle *f.* brusni mlin, brusílnica.
Schleifsel *n.* brusnína, obrusěk.
Schleifstein *m.* brus, brusník, brusni kamen; (der Mäher) osla; **=behälter** *m.* óselnik, vodér (-ja); **=gestell** *n.* brusníca.
Schleifung *f.* razdévanje, podíranje; razrúšba; brúšenje; vláčenje.
Schleifwerkzeug *n.* brusílo.
Schleihe *f.* linj, linják, rúska.
Schleim *m.* glen, sluz (-i), sliz (-i), žleza; (Speichel) slina; (Rotz) smrkělj; **Schleim-** sluzni, slizni.

ſchleimartig sluzast, slizast.
ſchleimen sluzéti (-ím), slizéti.
Schleimfieber *n.* slizna vročnica.
Schleimfluß *m.* slizotòk.
Schleimhaut *f.* slúznica; sluzna mrena, sluzna koža.
ſchleimig sluzèn, slúzav, slizav.
Schleimſchichte *f.* slúznica.
Schleimſtoff *m.* sluzèc, slizèc.
Schleimthier *n.* sluznják, slúzavec.
Schleife *f.* treska, traka, trščica.
ſchleifen (Kleid) odrgniti; odrgniti se, ogúliti se; (ſpalten) cépiti, klati (koljem), dreti (derem); (Federn) skubsti, púkati; lúpiti.
Schleifer *m.* skubèc, púkavec.
ſchleifig odrgnjen, ogúljen.
ſchlemmen požrešévati, nezmérno pojédati in popívati, zaprávljati.
Schlemmer *m.* požrášnik, zapravljívec.
Schlemmerei *f.* požrášnost, razsípnost.
Schlempe *f.* usedlína, kalíž (žganja).
Schlendergang *m.* lena hoja; pohájkovanje; kínkava hoja.
ſchlendern leno hóditi; pohájkovati, plázíti se, kolovrátiti.
Schlendrian *m. fig.* staro kopíto; stara naváda, zastaréla razváda, zastaréla nerédnost; dem — folgen po starem kopítu délati.
Schlengel *m.* zádrga, zanka, pota *f.*, spona.
ſchlenkern *intr.* klátiti se, kínkati; (mit den Füßen) zvoníti z nogámi, bingljáti; (mit d. Armen) máhati; *tr.* métati (mečem), lúčati; zadegáti.
Schleppbahn *f.* dovláčna železnica, dovláčnica.
Schleppe *f.*, **Schlepp** *m.* vlečka, vlek.
ſchleppen *tr.* vláčiti, vleči (vlečem), drpáliti; (wohin) privléči; (bis zur Müdigkeit) navláčiti se; *intr.* vleči se, pométati.
Schleppen *n.* vlaka, vláčenje.
Schleppenträger *m.* vlekonóšec.
Schleppkleid *n.* obléka z vlečko, obléka z vlekom.
Schleppnetz *n.* draga.
Schleppſack *m.* malha, torba.
Schleppſchiff *n.* ladja vlačívka.
Schleppſeil *n.* vrv (-i), vlačílna vrv; ins — nehmen nase otvésti (-zem).
Schleuder *f.* prača, lučánka, lučálnica, pogánjka, (šôipávka).
Schleuderer *m.* pračar, lučávec.
ſchleudern lúčati, métati (méčem); vreči (vržem), zagnáti (-ženem), zalúčati, zakrepelíti, hítiti; (m. d. Waren) pod nič dajáti, v lastno škodo prodájati.
Schleuderſeuche *f.* trésnica. [va.
Schleudervorrichtung *f.* lučálna napráſchleunig *adi.* hitèr, nagèl, urèn, bŕz, spešèn, jadrn; *adv.* nágloma, prècej, bŕz; auf das —e kàr najhitréje.
Schleunigkeit *f.* spešnost, urnost.
Schleuſe *f.* zatvórnica, zapòr, zapórnica; (a. d. Mühle) rake *pl.*; žleb, splàv.
Schlich *m.* skrivna —, stranska pot (-i), ovínek, smùk; (Werkſteck) skrivalíšče; (Kunſtgriff) zvijáča; (in Bergwerken) mel.
ſchlicht preprôst, prostodúšen; (eben) ravèn, gladèk; der —e Menſchenverſtand zdrava pamet (-i), prirojéni razúm.
Schlichtart *f.* širóčka, bradlja, bezjáča.
Schlichte *f.* (bei den Gießern) mazálo; (bei den Webern) močílo.
ſchlichten ravnáti, vrstíti, zlágati; zravnáti, zvrstíti, zložíti; (Holz) skládati, zlágati; (behauen) tésati (tešem); obtésati; (das Brett) strúgati, gláditi; (bei Webern) mázati (mážem); (bei Gerbern) strgati; ostrgati; *fig.* (Streit) razsóditi, poravnáti, pomiríti.
Schlichtfeile *f.* gosta pila. [nost.
Schlichtheit *f.* preprôščina, prostodúš**Schlichthobel** *m.* oblič líčnik.
Schlichtmeißel, Schlichtſtahl *m.* likálnik, gladílo. [mirítev.
Schlichtung *f.* sprava, poravnáva, po**Schlick** *m.* glen, grez, mulj.
Schlickboden, Schlickgrund *m.* grezovína, grez (-i), ozíbi *pl.*
Schlickkrapfen *m.* petelínček, zvitèk.
Schlief *m.* svaljèk.
ſchliefbar prolázen.
ſchliefen lesti (lezem), plázíti se, múzati se; spláziti se, smúkniti.
ſchliefig svaljkast, nezapečèn.
ſchließbar zapórèn, zaklepálen.
Schließe *f.* zapónka, zaklèp, zatvòr; (Schleuſe) zatvórnica; (an den Büchern) zapénec; (Riegel) zatík; (Nagel) íglica; (in der Mauer) vez (-i), spona.

ſchließen zapréti, zatvoríti, pripréti; *impf.* zapírati, pripírati; (m. d. Schloſſe) zakléniti, *impf.* zaklépati; (in Ketten) vkléniti, vkovati; *impf.* vklépati; (beenden) končáti, dokončáti, dovršíti, završíti, dognáti (-žénem), skléniti; *impf.* sklépati, končevati; in ſich — obséči (-séžem), *impf.* obségati; Vertrag — pogodíti se, pogódbo skléniti; Frieden — pomiríti se, mir skléniti; die Augen — zamežáti (-ím), oči zatísniti; in die Arme — objéti (-jámem), *impf.* objémati; *(phil.)* skléniti, zaključíti; *impf.* sklépati, sóditi; (eine Verſammlung) razpustíti, skléniti; *impf.* razpúščati; (Protokoll) skléniti, *impf.* sklépati; ſich — zapréti se, zakléniti se; *impf.* zapírati se, zaklépati se; sténiti se, *impf.* strínjati se; die Wunde ſchließt ſich rana se zacéli; geſchloſſene Ortſchaft zdržema stojéča vas (-ſ).

Schließer *m.* zapiráč; ključár.

Schließfrucht *f.* rožka.

ſchließlich *adi.* zadnji, poslédnji; *adv.* končno, napósled, nazádnje, poslédnjič.

Schließmuskel *m.* zapórnica.

Schließnagel *m.* zapàh, zatík.

Schließung *f.* zatvorítev, sklèp, sklépanje; zaklèp.

Schließungsdraht *m.* polárna žica. [ka.

Schliff *m.* ubrús, obrúsek; *fig.* lik, olí-

Schliffſtückchen *pl.* obrúšene ploskve *pl.*

ſchlimm hud, hudóben, zél (zlà, zlò); (ſtreng) ostér, osórен; es geht ihm — slaba se mu godí, sila mu prede; —e Augen bolne —, boléče očí; —er Finger prst bolí; —er werden hújšati se, hujši prihájati.

Schlingbaum *m.* dobrovítovina.

Schlingbohrer *m.* bodílo.

Schlinge *f.* zádrga, zanka, nastáva, progla; (Maſche) petlja; (am Seile) okó (očésa); krotovíca; in —n fangen v zádrge loviti; Schlingen- zančni.

Schlingel *m.* poréднеž, frkolín, potepín, zaníkarnik, malopríднеž.

ſchlingelhaft poréдèn, presnét, zaníkarèn, malopríдèn.

ſchlingeln potépati se, telebániti.

ſchlingen (Speiſen) goltáti, žreti, požírati; ſich ſatt — nažréti se, nasrébati se; er kann nicht — požírati ne more; (mit einer Schlinge) zánkati; prizánkati, zadrgniti; *impf.* zadrgovati; in einander — zazánkati; ſich — viti (vijem) se, vijúgati se; oviti se, okléniti se, oprijéti (-prímem) se; *impf.* oklépati se, oprijémati se.

Schlingen *n.* zánkanje.

Schlingenreihe *f.* zančna vrsta.

Schlinger *m.* požeróh, požrénik, goltnež, goltávec; ovijávec, oviják.

Schlingfaden *m.* vítica, ročica.

Schlinggarn *n.* nit za zánkanje.

Schling-gewächs, -kraut *n.* ovijávka.

Schlingpflanze *f.* plézavka.

Schlitten *m.* sani *f. pl.*, sanke *pl.*, sančice *pl.*, smučí *f. pl.*, vlake *pl.*; (Hand—) samotéžnice, samotéžke *pl.*; — fahren sánkati se, sanínkati se.

Schlittenbahn *f.* sanéнec, sanínjak.

Schlittenfahrt *f.* sánkanje, vožnja na saném.

Schlittenkufe *f.* saníneč, saníšče.

Schlittſchuh *m.* dfkalica, smučke *pl.*, dfsalica; — fahren dfkati se, dfsati se; =fahrer *m.* dfsavec, drsáč.

Schlitz *m.* razpòr, razpóra, razpórek; (in Stein) preréza, reža; (an d. Feder) precép, razcèp, razcépek.

ſchlitzen párati, prati (porjem); razpárati, prerézati (-rézem); (ſpalten) cépiti, klati (koljem), kálati; razcépiti, razkláti.

ſchlitzig z razpórkom; razpáran, precépljen.

Schlitzſäge *f.* žaga zarezílnica.

Schloß *n.* ključálnica, ključánica; (Anhänge—) žábica; hinter — und Riegel pod ključem, pod zaklépom; (Burg) grad, grajščína; (Caſtell) trdnjáva; Schloß- gradski, grajski, grajščínski.

Schloßberg *m.* gradski hrib, grad.

Schloßbewohner *m.* grajski človek.

Schloße *f.* toča; es fallen —n toča gre, toča se usíplje.

ſchloßen, es ſchloßt toča gre.

Schloſſer *m.* ključálničar; =handwerk *n.* ključálničarstvo.

Schloßgarten *m.* grajski vrt.

Schloßhauptmann *m.* grajski povéljnik, gradski povéljnik, gradník.

Schloßkapelle *f.* grajska kapélica.

Schloſsnagel *m.* svornik, sornik.
Schloſsplatz *m.* predgrádje, gradsko dvoríšče.
Schloſswogt *m.* grajski oskrbník.
Schloſswache *f.* grajska straža.
Schloſswall *m.* gradíšče.
Schloſszahn *m.* sklepni zobec.
Schlot *m.* dimnik.
Schlotfeger *m.* dímnikar.
Schlotter *m.* glen, kalíž.
Schlotterapfel *m.* klopótec, ropótec.
ſchlotterig mahedràv, klopotàv, ohlápen.
ſchlottern drgetáti (-ám, -géčem), cepetáti; šibíti se; tresti (tresem) se; mahedráti, oplétati se.
ſchlotternd mahedràv, tresondg.
Schlotterohr *n.* klapoúha živál (-i), klapoúšec.
Schlucht *f.* globél (-i); (Hohlweg) klanec; (Berg—) tokáva, jarek, grapa; (Felſen—) skalna globél (-i); (Thalſchlucht) debér (-i).
ſchluchzen kólcati, skomúkati, hlípati; hlipa se mi, kolca se mi; kólcniti; (weinen) ihtéti, cmériti se.
Schluchzen *n.* kólcanje, hlípavica; ihténje, jok.
Schluchzer *m.* kólcavec; kólc.
Schluck *m.* požír, požírek, pogóltljaj; srk, srkljaj, posrébek; in einem — na en dušek; einen — thun góltniti, sfkniti, srébniti.
ſchlucken góltniti, požréti; *impf.* goltáti, požírati; (Flüſſiges) sfkniti, posfkati, srébniti, posrébati (-am, -bljem); (genug) nagoltáti se, nasrébati se.
Schlucker *m. fig.* ein armer — ubóžec, siromák, ubóg trpín, revež.
Schluft *f.* ſ. Schlucht.
Schlummer *m.* drem, dremež, dremóta; sên (snà); (Halb—) dremávica.
Schlummerer *m.* drémavec; dremálo.
ſchlummerig dremótən, dremàv, dremljìv.
Schlummerlied *n.* uspávanka.
ſchlummerlos ſ. ſchlaflos.
ſchlummern drémati (-am, -mljem); spávati; zadrémati; genug — nadrémati se.
Schlummerſucht *f.* dremávost, dremljívost.
Schlump *m.* slučáj.
Schlumpe *f.* ſ. Schlampe.
ſchlumpen nakljúčiti se; nerédno viséti (o obléki).
Schlund *m.* golt, goltánec, grtánec, grlo, požirálnik; (Rachen) žrelo; (*bot.*) grlo; (b. Geflügels) golžún; (Abgrund) prepàd, brezdno; (Waſſer) tolmún, krníca, požirávka, požirálnik; **Schlundgoltni.** [*pl.*
Schlundblaſenfiſche *pl.* oddušníkarice
Schlundkopf *m.* golt.
Schlundröhre *f.* jéščnik, požirák.
Schlundſchuppe *f.* goltna luska.
Schlupf *m.* smúk.
ſchlüpfen, ſchlupfen smúkniti, šíniti, púhniti; *impf.* smúkati; (aus d. Hand) izdŕkniti, izpólzniti; (durch eine Öffnung) spláziti se, izmúzniti se skoz.
ſchlüpfrig polzék, spolzék, opólzel, sklizék; (Rede) kosmàt, pohujšljìv, umázan.
Schlüpfrigkeit *f.* opólzlost, polzkóst.
Schlupfweſpe *f.* najézdnik.
Schlupfwinkel *m.* kot, zakótek, zakótje, skrivalíšče.
Schlurf *m.* srkljaj, srebljaj.
ſchlürfen sŕkati (-am, -čem), srébati (-am, -bljem), cmfkati; sfkniti, srébniti; posŕkati, posrébati.
Schlürfer *m.* sŕkavec, srébavec.
Schluſs *m.* konec, sklèp, dovršek, završek; (Schließen) zatvoritev, zaklèp, konec; (Syllogiſmus) sklèp, zaključek, silogízem; (Entſchluſs) sklèp, odlóka, odločílo; (Urtheil) razsódek; — der Debatte završek razgóvora; am Schluſſe konec; **Schluſs-** končni, sklepni, završílni, poslédnji.
Schluſsact *m.* poslédnje dejánje.
Schluſsart *f.* vrsta zaključevánja, način sklépanja, način zaključevánja.
Schluſsbein *n.* kólk, bédrna kost (-i); sramna kost.
Schluſsbericht *m.* končno poročílo.
Schlüſſel *m.* ključ; ključek.
Schlüſſelbein *n.* ključnica, ključna kost (-i).
Schlüſſelblume *f.* trobéntica, jeglič, jaglec, brkónčica.
Schlüſſelbund *n.* (*m.*) zvezek ključev, ključi *pl.*

Schlüſſelverwahrer *m.* ključár.
Schluſserkenntnis *n.* končni razsódek, završni razsòd.
Schluſsfaſſung *f.* sklèp, ukrèp, dolóčba.
Schluſsfigur *f.* način zaključevánja.
Schluſsfolge *f.* posléd̀ek.
Schluſsgebet *n.* zadnja molítev.
Schluſsgedanke *m.* poslédnja misèl (-i).
ſchlüſſig končni, sklepni.
Schluſskette, Schluſsreihe *f.* sklépovna vrsta, sklépovni niz, zaključna vrsta.
Schluſskraft *f.* razsódnost.
Schluſsprotokoll *n.* končni zapísnik, završilni zapísnik.
Schluſsprüfung *f.* sklepna iskúšnja.
Schluſspunkt *m.* sklepna pika.
Schluſsrechnung *f.* obračún, sklepni račún, končni račún.
Schluſsrede *f.* završni govor.
ſchluſsrichtig dosléd̀en.
Schluſsſatz *m.* končni stavèk, zaključèk, izvòd.
Schluſsſtein *m.* zagózda, sklepnik.
Schluſsvermögen *n.* razsódnost.
Schluſsvertheidigung *f.* končni zagóvor.
Schluſsweiſe *f.* način zaključevánja.
Schluſszeichen *n.* končáj.
Schlutte *f.* volčje jábolko, užitna púnčica.
Schmach *f.* sramóta, zasrámba, poróga, pogŕda.
ſchmachbedeckt osramočèn, zasramován, posován.
ſchmachten (Hunger) medléti (-ím), omagovati; (Durſt) zévati; (ſich ſehnen) koprnéti, hrepenéti.
ſchmächtig drobèn, medèl; vitèk, strunast, tenèk, šibèk, prežét; lang und — pretégnjen.
Schmächtigkeit *f.* drobnóst, vitkost, šibkóst, šibkóta.
ſchmachvoll sramotílen, sramótèn, nesráméen.
ſchmackhaft slastèn, okúsèn.
Schmackhaftigkeit *f.* slast (-i), slastnost, okúsnost.
Schmäh- sramotílni, psoválni, zasramoválni, porogljívi.
Schmähbrief *m.* sramotílno pismo.
ſchmähen sramotíti, zasramovati, grdíti; (ſchelten) zmérjati, psovati (psujem); (tadeln) grájati, oštévati, očítati komu kaj.
Schmäher *m.* sramotítelj, zasramovávec, psovávec; grájavec; =in *f.* zasramovávka, psovávka. [(-i).
Schmähgedicht *n.* sramotílna pesém
ſchmählich *adi.* sramótèn; *adv.* sramótno, zaničljívo.
Schmährede *f.* zasramovánje, sramotílne besède *pl.*, sramotílni govor.
Schmähſchrift *f.* sramotílni spis, sramopis.
Schmähſucht *f.* porogljívost, zmerljívost, zasramljívost.
ſchmähſüchtig porogljiv, zmerljiv, zasramljiv.
Schmähung *f.* sramotítev, zasrámba, zasramovánje, graja.
Schmähwort *n.* sramotílna —, porogljíva beséda, psóvka. [bèn.
ſchmal ozèk, tesèn; (fein, dünn) dro-
ſchmalblätterig ozkolíst.
ſchmalbrüſtig ozkopŕsèn.
Schmäle *f.* ozkóst, ožína, tenkóst, tesnóta.
ſchmälen godrnjáti, kríčati (-čím), gobezdáti, jezikovati, jezik iztézati.
ſchmälern (ſchmäler machen) óžiti; poóžiti; (enger machen) tesníti; stesníti; (geringer machen) krátiti, mánjšati, krájšati; prikrátiti, zmánjšati; die Ehre — obrekovati koga, čast krátiti komú.
Schmälerung *f.* zmanjšáva.
Schmalhans *m.* stradáč, strádavec, trpín, potrpíči *pl.*
Schmalkäfer *m.* ozkokrílec.
Schmalkopf *m.* ozkoglávec.
Schmalnaſe *f.* ozkonósa ópica.
ſchmalſpurig ozkotírèn.
Schmalte *f.* smalta.
Schmalvieh *n.* dróbnica.
Schmalz *n.* (Rind—) maslo; (Thierfett) salo, mast (-i); zabel (-i), zabéla; **Schmalz-** maslén.
Schmalzbirne *f.* maslénka.
ſchmalzen béliti, zabeljevati; zabéliti; začíniti, *impf.* začínjati.
Schmalzkübel *m.* deža, maslénjak, maslenjáča.
Schmalzmus *n.* máselnik, tropíne *pl.*, troska, (morka).

Schmant *m.* (Milchrahm) smétana; (in Salzwerken) pena.

schmarotzen zastónj jesti (jem) in piti (pijem); zajédati; (bei Hochzeiten) prézati (-ím), oglàriti, prežáriti, šéškati, zapléčevati; prisliníti se.

Schmarotzer *m.* zajédavec, zapléčnik, prislínjenec; (bei Hochzeiten) oglár, šeškar, kobíličar, prézar; lizún.

schmarotzerisch zajéden, zajédalen, prislínjen.

Schmarotzerpflanze *f.* zajédavka.

Schmarre *f.* usèk; brazgotína, obráslek, proga; ſ. Narbe.

Schmarren, Schmarn *m.* (Mehlſpeiſe) práženje; (Eier—) cvrk, cvrtjé.

schmarrig brazgotínast. [bšk.

Schmatz *m.* cmòk, mlàsk; *fig.* poljú-

Schmatze *f.* panj, paróbek, štor. [niti.

schmatzen cmokáti, mláskati; cmók-

Schmatzer *m.* cmokáč, cmokávec, mlaskáč.

Schmauch *m.* dìm, čad, smod.

schmauchen kadíti se, púhati, čadíti se; Tabak — tobák púhati, kadíti, tobák piti (pijem); ein wenig — pokadíti.

schmäuchen (Bienen) čebélam kadíti, z dimom pregánjati čebéle; (Fleiſch) mesó kadíti, prekájati, sušíti, vodíti.

Schmaucher *m.* kadívec.

schmauchig zakajèn, dimnat.

Schmauchſtube *f.* čádnica, dímnica, kadílnica.

Schmaus *m.* pojédina, obèd, gostíja, pir, godovánje; (nach vollendeter Dreſcharbeit) dómlati *f. pl.*, domlátki *pl.*

Schmausbruder *m.* gostovávec, gostník, pojédež.

schmauſen gostíti se, gostovati se, pojédati, pasti (pasem) se; (Namensfeſt) godovati; (Hochzeit) pirovati.

Schmauſer *m.* pojédavec, dobrojédec, ritopàš; =in *f.* pojédavka, dobrojédka.

Schmauſerei *f.* gostíja, pojédina, gostovánje.

ſchmecken (hinſichtlich des Geſchmackes) díšati (-ím), prilégati se; priléči (-lézem) se; die Speiſe ſchmeckt jed díši, jed se priléga, jed gre v slast; es ſchmeckt ſüß, bitter sladkó, grenkó je; nach etwas — po čem díšati, duh iméti (imám), slast iméti po čem, cíkati na kàj; (koſten) pokúsiti; *impf.* pokúšati; nicht — können ne moči (morem) trpéti, — víideti; er ſoll auch — naj iskúsi tudi on; die Arbeit will ihm nicht — delo mu mrzí; ich laſſe mir wohl — jed mi gre v slast.

Schmecker *m.* pokúšavec; ſ. Leckermaul.

Schmeichelei *f.* láskanje; prilizovánje, dobríkanje, sladkánje; láskave beséde.

ſchmeichelhaft (Perſon) prikupljiv, prilizljiv, dobríkav, laskav; —e Worte láskave beséde; das iſt — für dich to te díči, to te časti.

Schmeichelhaftigkeit *f.* láskavost; prilíznjenost, prilizljívost.

ſchmeicheln prilizovati se, sladíti se, sladkáti se, dobríkati se; láskati se, omíljati se, prikupovati se; prilízniti se; es hat mich geſchmeichelt godílo mi je, bilo mi je ljubó.

Schmeichelrede *f.* prilíznjene beséde; sladke —, láskave beséde *pl.*

Schmeichelwort *n.* láskava beséda.

Schmeichelzunge *f.* sladki jezik, medéna usta *pl.*

Schmeichler *m.* prilizovávec, lizún, laskátelj, dobríkavec, sladkáč, sladkán, vrtorépec; =in *f.* prilizovávka, láskavka.

ſchmeichleriſch prilíznjen, laskav, dobríkav, vrtorèp.

ſchmeidig ſ. geſchmeidig.

ſchmeißen ſ. werfen.

Schmeißfliege *f.* zapljúnkarica.

Schmelz *m.* sklenína; (Glaſur) lošč, lèsk; (der Stimme) mehkóba.

ſchmelzbar talèn, topljiv, raztopljiv, raztálen.

Schmelzbarkeit *f.* talnost, raztopljívost.

Schmelzbutter *f.* topljéno maslo, razpuščéno maslo.

ſchmelzen *tr.* topíti, talíti, plavíti, tájati; raztopíti, razpustíti, raztájati; *impf.* raztápljati, raspúščati; (emaillieren) steklíti; posteklíti; *intr.* (flüſſig werden) topíti se; raztopíti se; (Erz) talíti se; (Eis) tájati se; (Schnee) kopnéti; skopnéti.

Schmelzer *m.* topívec, talívec, plavéc.

Schmelzerei *f.* ſ. Schmelzhütte.

Schmelzfarbe *f.* smáltova barva.

Schmelzglas *n.* steklèno loščílo, aklenína.

Schmelzhaus *n.* ſ. Schmelzhütte.

Schmelzherd *m.* talíšče, topíšče.

Schmelzhütte *f.* topílnica, talílnica; plavílnica, plavž.

Schmelzkunſt *f.* plavstvo, topílstvo.

Schmelzofen *m.* plavž, topílna peč (-i).

Schmelzproceſs *m.* talítěv, plavítěv.

Schmelzpunkt *m.* talíšče.

Schmelzſchupper *m.* sklenolúska.

Schmelztemperatur *f.* talíšče.

Schmelztiegel *m.* topílnik, raztópnik, raztópnica.

Schmelzung *f.* topítěv, topljénje. [ca.

Schmelzwerk *n.* topílnica, pretapljálni-

Schmelzwerkzeug *n.* topílno oródje.

Schmer *n. m.* mast (-i), salo, tolšča; (Wagenſchmer) kolomàz; (aus Pech) smolnják.

Schmerbauch *m.* trebúšnik, trebušnják.

Schmergel *m.* ſ. Schmirgel.

Schmerhändler *m.* salár.

Schmerle *f.* (Fiſch) smrkèl, bábica.

Schmerz *m.* (Leibes—) bolečína, bolést (-i), bol (-i); ich empfinde — bolí me; brennender — sklina, sklečína; (des Gemüthes) žalost, bridkóst, žàl (-i), toga; der — läßt nach bolečina odléga; der — hat nachgelaſſen odléglo mi je; einen brennenden — verurſachen zaskeléti.

ſchmerzen boléti, trápiti, peči; recht zu — anfangen razboléti se.

Schmerzensgeld *n.* denár za prestáne bolečíne, bolestnína. [sti.

Schmerzensmutter *f.* mati polna bolé-

Schmerzensſchrei *m.* boléstni krik.

Schmerzgefühl *n.* boléstno čuvstvo.

ſchmerzhaft, ſchmerzlich bolèč, boléstěn, akelèč; —e Krankheit huda —, bridka bolézen (-i).

ſchmerzlos brez bolečín, brezboléstěn.

ſchmerzſtillend bolečíno olajšujóč.

ſchmerzvoll poln bolečín, bolésti poln.

Schmetterling *m.* metúlj, motovíljec; (Nacht—) veščа; *fig.* vetrenják, nestanovítnež.

ſchmetterlingsartig metúljast.

Schmetterlings-blüte *f.* metúljasti cvet, — venèc; **-blütler** *pl.* metúljnice *pl.*, stróčnice *pl.*

ſchmettern *tr.* treščáti, lopútniti, telébiti; tréskati; *intr.* hrúščati (-ím), hrumèti; zahrúščati; (Trompete) búčati (-ím), donéti; zadonéti; (Vogel) žvrgoléti, gostoléti.

ſchmetternd hrumèč; bučéč; gostolèč.

Schmied *m.* kovàč; **Schmied-** kováški.

ſchmiedbar kovèn, koválen.

Schmiede *f.* kovačnica.

Schmiedeamboſs *m.* nakoválo, naklo, nákov.

Schmiedearbeit *f.* kováško delo, kov.

Schmiedeeiſen *n.* kovno železo.

Schmiedehandwerk *n.* kováštvo.

Schmiedemeiſter *m.* kováški mojstr.

ſchmieden kovati (kujem); Verſe — pesmáriti; (Ränke) snovati (snujem), plesti (pletem), naklépati.

Schmiedeſinter *m.* okujíne *pl.*, okúje, skaje *pl.*

Schmiedezange *f.* kováške kléšče *pl.*

Schmiedin *f.* kovačica.

Schmiege *f.* (Maßſtab) skladni ógelnik, ógelnica.

ſchmiegen (von Werkleuten) uklóniti, upógniti, nágniti; *impf.* uklánjati, upogíbati (-gibljem), nagíbati; ſich — pritísniti se, oprijéti (-prímem) se, stísniti se (h komu); *impf.* pritiskati se, stiskati se, opríjemati (-am, -ljem) se (koga); ovíjati se; ſich in einen Winkel — stísniti se, skljúčiti se v kot; *fig.* uklóniti se (komu).

ſchmiegſam vitèk, gibèk, gibčen, voljèn; ſ. nachgiebig.

Schmiegſamkeit *f.* voljnost, gibčnost.

Schmiele *f. (Aira)* masnica.

Schmieralien *pl.* čečkarija; podkupnína.

Schmierarzt *m.* mazáč.

Schmierbrand *m.* smrdljíva snet (-i).

Schmierbüchſe *f.* posóda za kolomàz, kolomáznica.

Schmiere *f.* maxilo, maža; mast (-i).

ſchmieren mázati (mažem), maxíliti, mazáriti; namázati, pomaxíliti; (ſchlecht ſchreiben) čečkáti, mázati (mažem); (beſtechen) podkúpiti.

Schmierer *m.* mázavec, mazáč.

Schmiererei *f.* mazarija.

Schmiergeld *n.* maznína.

Schmierhändler *m.* kolomázar.

ſchmierig mazast, raxmázĕn; umázan; ſich — machen umázati se; —er Menſch umázaneč.

Schmierkäſe *m.* ſ. Quark.

Schmiermittel *n.* maxilo, maša.

Schmierſalbe *f.* maz (-ſ), maxilo.

Schminkbüchſe *f.* lepotičnica.

Schminke *f.* lepotica.

ſchminken lepotičiti.

Schminkerei *f.* lepotičenje.

Schmirgel *m.* smírĕk; **Schmirgel-ſchmíſs** *m.* udár; ſ. Schmitz.

Schmitz *m.* švŕk, šleněk; einen — geben šléniti koga, švfkniti, pošikniti.

Schmitze *f.* (Ende der Peitſche) lèak, pokšc, pokálnik.

ſchmitzen švfkati; švfkniti, šléniti.

Schmolle *f.* (Krume) sredica, meča.

ſchmollen kújati se, šobo délati, gnévati se; anfangen zu — skújati se, šobo napéti (-pnèm).

Schmollende *f.* kújavka.

Schmoller *m.* kújavšc, kujálo.

ſchmollig kujav, kujast, gnevav.

Schmorbraten *m.* dušéno mesó.

ſchmoren *tr.* (dünſten) dušiti; páriti, cmáriti; *intr.* páriti se, cmáriti se.

Schmuck brdĕk, brhšk, zal, čedĕn.

Schmuck *m.* okràs, nakràs, nakit, lepotíče; (Putz) lišp, gizda; (Schmuckſache) dragotína, lepotína, okrasnína; mit — überladen preolepotíti.

ſchmücken lepotíti, krásiti, kítiti, gízdati; olepotíti, okrásiti, nakítiti, ogízdati.

Schmuckfeder *f.* lišpno peró (perésa), nakítno peró.

Schmuckgegenſtand *m.* ſ. Schmuckſache.

Schmuckhändler *m.* lepotínar, dragotínar.

Schmuckkäſtchen *n.* škrínjica za lepotí-ne.

Schmuckkette *f.* lišpna —, nakítna verížica.

ſchmucklos prepròst, brez lišpa, brez okrása.

Schmuckſache *f.* ſ. Schmuck.

Schmuckware *f.*, **Schmuckwerk** *n.* lepotíče, dragotíne *pl.*, lepotíne.

Schmuckwort *n.* okrasílna beséda.

Schmudel *m.* nesnága.

ſchmudeln brazdáti, svinjáti; obrazdáti, osvinjáti.

Schmuggel *m.*, **Schmuggelei** *f.* tihotápstvo; ſ. Schleichhandel.

ſchmuggeln s prepovédanim blagom tŕžiti, tihotápiti.

Schmuggler *m.* tihotápĕc; ſ. Schleichhändler.

ſchmunzeln múzati se; namúzniti (-znem) se; —d namuznívši se.

Schmutz *m.* nesnága.

ſchmutzen mázati, brazdáti; rado se (za)mázati.

Schmutzfleck *m.* maróga, zamázĕk.

ſchmutzig umázan, zamázan, nečéděn; (geizig) skop, umázan.

Schmutzigkeit *f.* umázanost.

Schmutzrede *f.* nesrámno —, kosmáto —, umázano govorjénje.

Schmutztitel *m.* vnánji —, naméstni naslóvni list.

ſchmutzvoll ves umázan.

Schmutzwaſſer *n.* pomíje *pl.*

Schnabel *m.* kljun; *dem.* kljunĕk; *fig.* gobĕc, jezik; (Schiffs—) rilĕc, nos; (Ausguſs—) nos, troběc, dulĕc.

ſchnabelartig kljunast.

Schnäbelei *f.* poljubovánje, líxanje.

ſchnabelförmig kljunast.

Schnabelkräuter *pl.* kljúnarice *pl.*

ſchnäbeln ſich ljubkovati se.

Schnabelſchüſſel *f.* nósavica, nósasta skleda.

Schnabelthier *n.* kljunáš.

Schnabelzange *f.* kljunáte klešče.

Schnack *m.* šala, burka; (Geſchwätz) prazno klepetánje.

ſchnacken burke ugánjati; klepetáti, blebetáti.

Schnake *f.* komár; (Schlange) belouška; (Scherz) šala, burka, gluma.

Schnakenmacher *m.* glumáč, šaljívec.

ſchnakiſch šaljiv, burkast, smešĕn.

Schnalle *f.* zapóna, zapónka, kopča, prézica; (Klinke) kljuka.

ſchnallen zapéti (-pnèm), zakopčáti; *impf.* zapénjati, zakopčávati.

Schnalz *m.* mlàsk, lùsk, dlèsk; pòk.

ſchnalzen mláskati, lúskati, dléskati; (mit der Peitſche) pókati; mláskniti, lúskniti, dléskniti; pókniti.

Schnalzer *m.* mláskavšc, mlaskáč, dleskávšc; ſ. Schnalz.

Schnalzerpeitſche *f.* pokáča.

ſchnapp! *interj.* hlòp! hlàst! hàp! šàvs!

Schnapp- zapádni, zaskóčni, zalópni.

Schnappe *f.* zapádna mreža, zapádna tkanína.

ſchnappen hlápniti, hlópniti, hlástniti, ščápniti, šávsniti; *impf.* hlápati, hlastáti, ščápati, šávsati; (nach Luft) hliptáti, (sapo) pojémati; *fig.* pogánjati se; pognáti se za čim; (v. Schloß, Meſſer) zapásti (-pádem), zaskóčiti; *impf.* zapádati, zaskakovati.

Schnapper *m.* hlastáč, hlastávec; zapádka, zaskóčka.

Schnäpper *m.* puščálo.

Schnappfeder *f.* zalópna vzmet (-i).

Schnapphahn *m.* zalópni petelínec; *fig.* grabež, tat.

Schnappmeſſer *n.* sklepec, sključek, zaklépec; kostúra.

Schnappſack *m.* malha.

Schnaps *m.* žganje, žganjica. [njar.

Schnapsbruder *m.* žganjepívec, žga-

Schnapsbude *f.* žganjarija, žganjárna.

ſchnapſen žganje piti (pijem).

Schnapstrinker *m.* žganjepívec.

ſchnarchen smŕčati (-ím), hŕčati (-ím), drnjóhati; zasmŕčati, hŕkniti; (mit rauher Stimme ſprechen) rohnéti (-ím).

Schnarcher *m.* smrčálo, smrčavec, hŕkavec; smrčáj; **=in** *f.* smrčavka, hŕkavka.

Schnarre *f.* (Klapper) klopótec, klopotúlja; (Ratſche) ropotáča, drdrálo; ſ. Wachtelkönig.

ſchnarren škrípati (-pljem), hréščati (-ím), škrgútati, drdráti; (v. der Ausſprache des „R") gŕkati, pogrkovati; **ſchnarrend** škripav, škrgútav; škripáje.

Schnarrheuſchrecke *f.* škrebetáljka.

Schnarrwerk *n.* (v. Orgel) brundálo.

Schnatterei *f.* ſ. Plauderei.

Schnatterer *m.* ſ. Plauderer.

ſchnattern gágati, gogotáti (-óčem); žlabudráti, klepetáti (-ám, -éčem).

ſchnauben púhati, sopsti (sopem); (vor Zorn) píhati (-am, pišem); hrepenéti, dihtéti.

ſchnaufen ſ. ſchnauben; díhati, sopíhati.

Schnaufbart *m.* brki *pl.*, mustáči *pl.*, brke *pl.*, mustáče *pl.*

Schnauze *f.* gobec, smrček; (Rüſſel) rilec, hrlec; *dem.* gobček, rilček.

Schnecke *f.* polž; (Weibchen) pólževka; trbonóžec; slínavec, slinar; **Schnecken-** polži, polžev.

ſchnecken lesti (lezem) kakor polž.

ſchneckenartig, ſchneckenförmig polžast, po pólževo zavít.

Schneckengang *m.* polžev hòd; zavíti hodník. [pína.

Schneckenhaus *n.* pólžnica, pólževa lu-

Schneckenhorn *n.* polžja tipálnica, polžev rog; zavíti rog.

Schneckenklee *m.* (gemeiner —) metélјka, nemška —, večna dételja, lucérnka.

Schneckenlinie *f.* zavíta črta, zavojíta črta.

Schneckenpoſt *f.* polžja pošta; *fig.* mit der — počási.

Schneckenſchale *f.* ſ. Schneckenhaus.

Schneckenſtiege, Schneckentreppe *f.* zavíte —, zavojíte stopnice. [vóje.

Schneckenweg *m.* zavíta pot, pot na za-

Schneckenwindung *f.* zavòj.

Schnee *m.* sneg; *dem.* snežek, snežič; (Firn—) zeléni sneg; (in d. Kochkunſt) spénjeni belják, sneg; — ſchlagen sneg tolči (tolčem), jajca stépati v sneg;

Schnee- snežni.

Schneeammer *m.* snežni strnád.

Schneeanflug *m.* snežni poprh.

Schneebahn *f.* snežni tir.

Schneeball *m.* sneženа kepa; mit —en bewerfen képati; gemeiner — *(Viburnum opulus)* kozja pogáčica, kačji les, kalína; wolliger — *(Viburnum lantana)* dobrovíta, hudíka, hudovína; (Mehlſpeiſe) képice *pl.*, kuhélj, flancat.

Schneebecken *n.* médeni kotlíček (za tólčenje snega).

ſchneebedeckt zasnežèn, zametèn, s snegom pokrít.

Schneeberg *m.* snežník, snežna gora.

Schneeblume *f.* ſ. Schneeglöckchen.

Schneedecke *f.* snežna odéja.

Schneefall *m.* sneženje, pádanje snega, sneg.

Schneefeld *n.* snéžnata planjáva, snežnína.

Schneefink *m.* ſ. Bergfink.

Schneeflocke *f.* snežínka, snežnica; die erſten —n omráznica.

ſchneefrei kopēn; —e Stelle kopanina, prekópnja. [(-ſ).
Schneegang *f.* snežna —, séverna gos
Schneegeſtöber *n.* ſ. Schneefeld.
Schneegeſtöber *n.* metež, métežno vreme (-éna), metenje, metelica.
Schneeglöckchen *n.* zvonček, dremávka.
Schneegrenze *f.* ſ. Schneelinie.
ſchneehaarig belolàs. [láska.
Schneehaarige *m.* belolásec; *f.* belo-
Schneehaſe *m.* planinski zajec.
Schneehaufe *m.* kùp snegá, snežni kùp; zamèt; (vom Dache abgeſcharrt) ogrébovnik.
Schneehuhn *n.* snežna jerebica.
ſchneeicht snegast.
ſchneeig snežēn, snežnat.
Schneekäfer *m.* snežénka.
Schneekruſte *f.* sren, sreneč, snežna skrapa.
Schneelawine *f.* snežni plaz.
Schneelinie *f.* lóčnica véčnega snega; snežna črta.
ſchneelos ſ. ſchneefrei.
Schneeluft *f.* snežna sapa.
Schneemann *m.* snežák, snežéni mož.
Schneemeiſe *f.* beloglávka, mlínaröček.
Schneemilch *f.* sneg, tepéni —, spénjeni beljàk.
Schneepfad *m.* gaz (-ſ).
Schneepflug *m.* snežni plùg, snežno orálo.
Schneeregion *f.* snežni predèl.
ſchneereich snežnat.
Schneerinde *f.* ſ. Schneekruſte.
Schneeruthe *f.* stepálnica. [plast.
Schneeſchichte *f.* plast (-ſ) snegá, snežna
Schneeſchuhe *pl.* krplje (krpelj) *pl.*
Schneeſpur *f.* (des Wildes) gaša.
Schneeſtaub *m.* drobni sneg.
Schneeverwehung *f.* zamèt.
Schneewaſſer *n.* snežnica.
ſchneeweiß snežnobél.
Schneewetter *n.* snežno vreme (-éna).
Schneewolke *f.* snežni —, snežéni oblák.
ſchneidbar rezljiv.
Schneide *f.* rez (-ſ), ostrína, ostríca; die — verlieren skrhati se; (Säure) reznóst.
Schneidebank *f.* rezilni stòl, rezílnik, rezílnica, rezílna kobíla.
Schneideeiſen *n.* rezílo.
Schneidekluppe *f.* rezílnik (za vijáke).
ſchneiden kléstiti, trébiti; okléstiti, obočkati, otrébiti, iztrébiti.
Schneidemeſſer *n.* (Reifmeſſer) rezílnik.
Schneidemühle *f.* žaga.
ſchneiden (m. d. Meſſer) rézati (rezem); urézati; (m. d. Scheere) stríči (strižem); (mit der Sichel) žeti (žanjem); požéti; (mit der Senſe) kosíti, seči (sečem); pokosíti, posèči; Haare — stríči (strižem) koga; ostríči; Thiere — kopíti; skopíti; mit ſchlechtem Meſſer — škrtati; hohl — žlébiti; Geſichter — pačiti se; es ſchneidet im Bauche reže —, grize —, kolje me.
ſchneidend rezlòč; grizlòč; (v. Geſchmack) rezèn; (vom Worte) zbadljiv, rezèk; (v. d. Kälte) akeléč; (v. Wind) brijòč, (vetèr brije).
Schneider *m.* rezèc, rézavec; (Kleidermacher) krojáč; Schneider- krojáški.
Schneiderei *f.* krojáštvo.
Schneider-gehilfe, -geſelle *m.* krojáški pomočník, — pomagáč. [lja.
Schneiderin *f.* rézavka; krojačica, šiví-
Schneiderlohn *m.* šivarína.
ſchneidern krojáčiti, šivàriti. [nica.
Schneiderwerkſtätte *f.* krojáčnica, šivár-
Schneidewaffe *f.* sekálno orožje.
Schneidewerkzeug *n.* rezílo.
Schneidezahn *m.* sékavec.
Schneidfeile *f.* rezílna pila.
ſchneidig ostèr; rezèk, odséčen.
ſchneien snežíti; es ſchneit sneg gre, sneži, sneg pada; es ſchneit ein wenig sneg naletúje.
ſchnell *adj.* hitèr, nagèl, brz, ročèn, jadrn; *adv.* hitro, naglo, brzo, brž; mache —! hiti! komm —! pojdi brž!
Schnelldruck *m.* brzotisk; Schnelldruck- brzotiskóvni.
Schnelle *f.* ſ. Schnelligkeit.
ſchnellen *tr.* zagnáti (-žénem), bfcniti; *impf.* bfcati; jmdn. vor die Naſe — v nos bfcniti koga; *intr.* švígniti, ffkniti, púhniti, skóčiti, zletéti; *impf.* švígati, ffkati, púhati; — machen sprožíti; mit dem Finger — lúskati —, pókati s prstom.
Schneller *m.* brak, brc; (am Gewehr) jezíček, mrsálo.
Schnellfahrer *m.* brzovóznik.

ſchnellfließend bistêr; brzotéčên, brzo-
ſchnellfüßig brzonôg. [tôk.
ſchnellgläubig lahkovêrn.
Schnelligkeit *f.* hitrôst, naglost, náglica, brzôst, brzína. [kálica.
Schnellkäfer *m.* pókalica, kováč, ska-
Schnellkraft *f.* prožljívost.
Schnellläufer *m.* brzotèk, tékavec.
Schnellpoſt *f.* hitra pošta.
Schnellpreſſe *f.* brzotiskálnica.
Schnellritt *m.* hitra ježa.
Schnellſchiff *n.* (ladja) brzoplóvka.
Schnellſchreiber *m.* hitropísec.
Schnellſchrift *f.* hitropis.
Schnellſchritt *m.* hitri korák, brzohôd.
Schnellſieder *m.* brzovàr.
Schnellwage *f.* brzotéhtnica, vaga na štedér, stodíra, vaga s kembljem.
Schnellzug *m.* brzovlàk.
Schnepfe *f.* kljunáč; (Wald—) sloka (sluka); (Moos—) kozica; **Schnepfenkljunáčev.**
Schnepfenjagd *f.* lôv na kljunáče.
Schneppe *f.* (an der Kanne) nos.
ſchneuzen usékniti, *impf.* usekovati; (das Licht) utrníti, usékniti; *impf.* utrínjati; ſich — usékniti se.
Schneuzer *m.* (Lichtputze) utrinjáč, utrinjálo.
Schneuztuch *n.* robec.
Schnickſchnack *m.* klepetánje, klobuštránje; šara.
ſchniegeln pretírano snážiti, — líšpati; geſchniegelt und gebügelt načíčkan in naličkan.
ſchnipfen zmekníti (zmáknem), *impf.* zmíkati.
Schnippchen *n.* brc; brcljaj (s prstom), lûsk, dlèsk; ein — ſchlagen brcníti (s prstom); dléskniti (s prsti); *fig.* za norca iméti koga, nagodíti komu.
ſchnippen brcníti (s prstom); dléskniti (s prsti); *intr.* švígniti.
ſchnippiſch jezíkav, jezíčen, besedljív, odljájv.
Schnitt *m.* urèz, rez; rézanje; (Durchſchnitt) prerèz; (im Weinberg) rezátev, rez (-í), rezítev; (im Felde) žetév; (Zuſchnitt) krój; (Muſter) koloméra; (am Buche) obréz, obréza; (e. — Brot) ſ. Schnitte; ſeinen — machen dobíček iméti (imám).
Schnitte *f.* rezênj, urézanica, rezína; (Obſt—) krhêlj.
Schnitter *m.* žánjec, ženjèc (-njca).
Schnitterbrot *n.* (b. Schnitterfeſt) dožetnják.
Schnitterfeſt *n.* dožétki *pl.*, dožetvína, dožétnica.
Schnitterin *f.* ženjica.
Schnitterlohn *m.* žetnína.
Schnittermahl *n.* dožétnica, požínjka.
Schnittfläche *f.* sečna ploskêv.
Schnitthandel *m.* trgovína s krojnim blagom, kupčija na vatêl.
Schnitthandlung *f.* prodajálnica krójnega blagá.
Schnitthobel *m.* (der Buchbinder) obrezílnik.
Schnittholz *n.* (abgeſchnittene Reben) rezjé, rezínje, rožje.
Schnittlauch *m.* drobnják.
Schnittling *m.* (Rebe) reznica; (Reis) cepič.
Schnittmeſſer *n.* rezílnik; (Rebenmeſſer) reznik, vinjak, noraz.
Schnittöffnung *f.* razréza, urézna reža.
Schnittware *f.* krojno blagó, blagó na vatêl.
Schnittwaren-handel *m.*, **-handlung** *f.* ſ. Schnitt-handel, -handlung.
Schnittwunde *f.* uréza, urézna rana, ureznína.
Schnittzeit *f.* čas žetve; žur — o žetvi.
Schnittzwiebel *f.* ſ. Schnittlauch.
Schnitz *m.* odrézek; (Apfel—) krhêlj, krhljič.
Schnitzarbeit *f.* rezba; rézbarsko delo.
Schnitzbank *f.* rézbarski stôl; ſiehe Schneidebank.
Schnitzel *n.* odrézek; (in d. Kochkunſt) zrezek.
ſchnitzeln rezljáti; izrezljáti; *impf.* izrezljávati.
ſchnitzen izrezovati; izrézati.
Schnitzer *m.* rézbar; (Meſſer) rezílnik; (Fehler) pomóta, pogrêšek; einen — machen zmótiti se, urézati se.
Schnitzerei *f.* rézbarstvo.
Schnitzerin *f.* rézbarica.
Schnitzkunſt *f.* rézbarstvo.
Schnitzler *m.* rezljávec.
Schnitzwerk *n.* rezba, rézbarski izdêlek, rézbarsko delo.

schnöde zaničeván, nizkótěn, ubórěn; mrzěk, grd, umázan; odúrěn, zaničljiv.
Schnödigkeit *f.* nizkótnost, ubórnost; grdóst, mrzkost; odúrnost, zaničljívost.
schnopern, schnoppern s. schnuppern.
Schnörkel *m.* zavíta črta; zavítina, zavójěk.
schnörkelhaft zavójkast.
schnörkeln z zavójki okrásiti, zavójkasto naredíti.
schnüffeln vóhati, vohnjáti.
Schnüffler *m.* voháč, vohún.
Schnupfen *m.* náhod; den — haben nahóděn biti (sem).
schnupfen njúhati.
Schnupfer *m.* njúhavěc.
Schnupftabak *m.* drobni tobák, tobák za njúhanje.
Schnupftuch *n.* (žepni) roběc.
Schnuppe *f.* utríněk.
schnuppern vóhati, vohnjáti.
Schnur *f.* motvòz, vrvca; prevóza; eine — Perlen niz bíserov; über die — hauen iz ójnic stópiti, črez mero seči (sežem); mit Schnüren besetzen obšíti (-šíjem) z vŕvcami.
Schnurassel *f.* gostonóga, želézna káčica, smrdečíca.
Schnürband *n.* zatezálni trak, zatéznica, zadrgúljica.
Schnürboden *m.* vrvíšče.
Schnürbrust *f.* zatezljívi modrc, zatéznik, steznik.
schnüren povézati; *impf.* povezávati; zadŕgniti, zatégniti; *impf.* zadrgovati, zatezávati; geschnürt prežét (črez pas); sich — zadrgávati se; (anreihen) nabráti (-bérem) —, nanízati na trak; *impf.* nabírati, nízati; *fig.* gúliti, odírati, skubsti (skubem); odréti, ogúliti, oskúbsti.
schnurgerade ravěn; *adv.* narávnost.
Schnürhaken *m.* zapónka, kópča.
Schnürleib *m.* s. Schnürbrust.
Schnürloch *n.* zatéznična luknja.
Schnürnadel *f.* zatéznična igla.
Schnurrbart *m.* brki *pl.*, mustáče *pl.*, mustáči *pl.*, ruse *pl.*
schnurrbärtig brkast, brkàt, rusast.
Schnurrbärtige *m.* brkež.
Schnurre *f.* volk, brunda; s. Schnauze; (lustige Erzählung) burka, sméšnica.
schnurren brénčati (-ím), bŕčati (-ím), bŕndati, brnéti (-ím); (von der Katze) presti (predem), gosti (godem); (überhaupt) godrnjáti.
schnurrend brenčèč; godrnjàv.
Schnürriemen *m.* jerméněc, stogljaj, stogla.
schnurrig šaljìv, smešěn, burkast.
Schnurrigkeit *f.* šaljívost, smešnost, búrkavost.
Schnürschuh *m.* čížma, črevljič na stógljaje, — jerménčke.
Schnürstiefel *m.* škornjěc (črevelјc) na stógljaje, — jerménčke.
schnurstracks *adv.* s. schnurgerade.
Schober *m.* (Haufe Heu) kùp, kopíca, plast, návěl, lónica; (Garben) stavěk, razstávka; (60 Garben) kopa; (um e. Pfahl aufgeschichtet) stòg, kópič.
schobern stávkati, v stavke dévati; (vom Heu) kopíce ravnáti, — délati, v kupe dévati, plástiti, stoge délati.
Schoberstock *m.* stóžnica, stožína, stožje.
Schock *n.* (60 Garben) kopa; ein — Eier šéstdeset jajc; s. Haufe, Menge.
schockweise po kópah; trúmoma.
Schofel *m.* slabo blagó, izvŕžěk.
schofel, schofelig revěn, slàb, malovréděn, izvŕžen.
Schofelware *f.* slabo blagó, izméčěk.
Schöffe *m.* sodni prisédnik, priséžnik.
Schokolade *f.* čokoláda; s. Chocolade.
Scholastik *f.* školástika (srednjevéčno modroslóvje).
Scholastiker *m.* školástik.
scholastisch školástičěn.
Scholiast *m.* sholijást, razlagávěc starih knjig.
Scholien *pl.* shólije, pripómnje.
Scholle *f.* gruda, gruča, kepa; gleba; *fig.* kos obdélane zemlje; (Eisscholle) ledéna plošča.
schollig grudàt, grúčast.
Schöllkraut *n.* krvávi mlečnik.
schon *adv.* že, uže.
schön lep, krasěn; —e Seele blaga duša; —e Summe lep denár; — thun bóžati koga, dobríkati se —, láskati se komu; *adv. sup.* schönstens pràv lepó.
Schönauge *n.* *(Calliopsis)* lepoóčnica.
schönäugig lepoòk.
schönblätterig lepolìst.

Schöndruck *m.* natisk na prvo stran
Schöne *f.* krasotica, lepotica. [pole.
Schöne *n.* lepóta, krasóta.
schonen várovati, glédati na kàj; prizanésti, zanésti; *impf.* prizanášati, zanášati komu; ich schone keine Kosten ni mi žal —, ne zdi se mi škoda troškov, — za denár.
schonend prizanesljiv, prizanašálen; auf —e Weise rahlo, nežno.
Schoner *m.* prizanášavec; pregrinjálo; ſ. Schooner.
Schönfärber *m.* barvar na písano.
Schöngeist *m.* lepoznánec, krasoúmec.
schöngeistig lepoznánski, krasoúmen.
Schönheit *f.* lepóta, krasóta; lepotica, krasotica.
Schönheitsgefühl *n.* lepočútje, krasočútje, čut za lepóto.
Schönheitsmittel *n.* lepotílo.
Schönheitssinn *m.* ſ. Schönheitsgefühl.
Schönheitswasser *n.* lepotílna voda.
Schönpflaster *n.* črn oblíšek, mušica.
Schönredner *m.* lepobesédnik.
Schönschreibebuch *n.* lepopísna knjiga.
Schönschreibeheft *n.* písanka.
Schönschreibekunst *f.* lepopísje.
Schönschreiber *m.* lepopísec.
Schönseite *f.* lice.
Schonstätte *f.* zarejalíšče.
Schönthuer *m.* dobríkavec, láskavec.
Schönthuerei *f.* dobríkanje, láskanje.
Schonung *f.* várovanje; prizanášanje; prizanesljívost. [les.
Schonungsfläche *f.* gajevína, várovani
schonungslos *adv.* brez prizanášanja, neusmiljeno.
schönwangig lepolíčen.
Schonzeit *f.* várstvena doba; prepovédan lòv.
Schooner *m.* škuner (ladja z dvema jámborama).
Schopf *m.* (d. Haupthaar) kečka; (ein Büſchel Haare, Federn) čòp; *dem.* čopèk; kòp, kukma; mit einem — verſehen čopast; (Baum) vrh, vršič; einem den — beuteln zlasáti koga.
schopfartig čopast.
Schöpfbrunnen *m.* ſ. Brunnen.
Schöpfe *f.* ſ. Schöpfgefäß.
Schöpfeimer *m.* vedro, vedrica, védrce, kalálo; (kleiner) korèc, polník.
schöpfen zajémati (-am, -ljem), črpati (črpljem); zajéti (zajmem); voll — napólniti; Athem — sapo v sebe potégniti, zasópsti (-sópem); *impf.* sopsti; friſche Luft — čist zrak díhati; nadíhati se čístega zraka; Muth — osrčiti se; er ſchöpft Verdacht sum se mu vzbúja; Urtheil — sodbo skléniti, — izréči (-rèčem), razsóditi; Troſt — (po)tolážiti se; Nutzen — okoristiti se; der Kahn ſchöpft voda sili v čoln; der Falke ſchöpft sokol pije; der Hopfen ſchöpft hmelj cvete.
Schöpfer *m.* (Werkzeug) korèc, zajemáč, polník; (Perſon) zajemávec; (Erſchaffer) stvarnik, stvaritelj; (Urheber) ustanovník, začétnik, osnovátelj.
Schöpferhand *f.* stvaríteljna roka.
Schöpferin *f.* zajemávka; stvaríteljica; ustanovnica, osnovátelјica.
ſchöpferiſch tvorèn, stvaríteljen, samotvórèn.
Schöpferkraft *f.* tvórnost, stvaríteljnost, samotvórnost.
Schöpfgefäß, Schöpfgeſchirr *n.* zajemálo, zajemáč, polník, črpálo.
Schöpfgelte *f.* (zajemálna) golída, káblica, korèc.
Schopfhenne *f.* čopa, čopka.
ſchopfig čopàt, čopast.
Schopflerche *f.* (Haubenlerche) čópasti škrjánec, čópasta švrljúga.
Schöpflöffel *m.* zajemáča.
Schöpfrad *n.* koló s korci, samotéžno koló (-ésa).
Schöpfſchaufel *f.* plálnica.
Schöpfung *f.* (Erſchaffung) stvaríteν; svet, stvárstvo; delo; umotvòr; vor der — des Urtheils predno se sodba izréče, pred razsódbo.
Schöpfungsgeſchichte *f.* zgodovína stva-
Schöpfwerk *n.* črpálo. [rítve.
Schöppe *m.* ſ. Schöffe.
ſchoppen gátiti, nadévati; (eine Gans) pítati.
Schoppen *m.* kolníca, parma; (Gefäß) polič, vrček.
Schöps *m.* skopèc, bravèc, koštrún; *fig.* cepèc, bedák; **Schöpſen-** skópčev, koštrúnov; =braten *m.* pečéna skopčevína, — bravína; =fleiſch *n.* skopčevína, bravína, bravčína.

Schorf *m.* krasta, kraste *pl.*
Schornſtein *m.* dímnik.
Schornſteinfeger *m.* dímnikar.
Schoſs *m.* (Zweig) mladíka, odrástek; (Reben—) rozga.
Schoß *m.* krilo; auf dem —e na kolénih; im —e der Erde v krilu zemlje, v zemlji; im —e der Familie med svójimi; dem Glücke im —e ſitzen ljúbljenčo sreče biti (sem); die Hände in den — legen roke križem držati (-ím), lenáriti; poleníti se; (Theil der Kleidung) škrlc; krilo.
ſchoſſen steblíti se.
Schoßhund *m.* naróčni psíček.
Schoßkind *n.* ljúbljenček, péstovanec, péstovanka; milček; iznéženček.
Schöſsling *m.* mladíka, pogánjek.
Schoſsrebe *f.* mladíka, rozga.
ſchoſsreich poln mladík, poln rozg.
Schötchen *n.* lušček; stročček.
Schote *f.* lusk, luščína; (Hülſe) strók; —n *pl. coll.* stročje.
ſchotenartig luskast, strokast.
Schotenerbſen *pl.* grah v stročju.
Schotenklee *m.* nokóta.
Schotenpflanze *f.* lúsknica.
ſchotig lusknat, stročnat.
Schotten *m.* skuta.
Schotter *m.* gramoz, grušč, brebír; (Fluſs—) prod, prodéc.
Schotterbank *f.* grúščarica. [na.
Schotterboden *m.* gruščnína, prodoví-
ſchotterig gruščnat, prodnat.
ſchottern (cesto) na-, posúti (-spèm, -sújem); *impf.* nasípati, posípati, nasipávati, posipávati.
Schotterung *f.* posipávanje, posip.
ſchraffieren čŕtkati; (kreuzweiſe) mréžkati.
Schraffierung *f.* čŕtkanje; mréžkanje.
ſchräg *adi.* pošévèn; *adv.* na pošèv, po ševi. [nost.
Schräge *f.* ševa, ševíca, šújica, pošév-
Schragen *m.* kobíla; kozáča, koza.
Schrägmaß *n.* pošévnik.
Schramme *f.* práska, brazgotína.
ſchrammen oprásniti; *impf.* práskati.
ſchrammig opráskan, brazgotínast.
Schrank *m.* omára, postávec.
Schranke *f.* ográja, zagrája; (Zoll—) carínska pregrája, — zavóra; (Grenze) meja; in den —n erſcheinen na borišče priti (pridem); vor den —n erſcheinen priti pred sodníka; in ſeinen —n bleiben mere se držati (-ím); keine —n kennen mere ne védeti (vém); —n ſetzen omejíti.
Schränkeiſen *n.* raspérilo, ključ.
ſchränken *tr.* navzkríž —, križem dévati; — dejáti; (die Säge) raspériti; *intr.* (im Gehen) petlje délati, opotekáje iti (grèm); razkoráčeno hóditi.
ſchrankenlos neomejèn.
Schrankenloſigkeit *f.* neomejénost.
Schranne *f.* omrežje, rešétka; sodíšče; tržnica.
Schranze *m.* (Hofſchranze) (pridvórni) lizún.
Schrappe *f*, strgúlja.
ſchrappen ſ. kratzen, ſchaben.
Schraube *f.* viják.
Schraubel *n.* vijáček.
ſchrauben privíjati; priviti (-víjem); geſchraubt ſprechen zavíto —, zasúkano govoríti.
Schrauben- vijákov, vijáčni.
Schraubenbohrer *m.* vijákasti svedèr.
Schraubendampfer *m.* parnik na viják.
ſchraubenförmig vijákast.
Schraubenfutter *n.* vijáčna patróna.
Schraubengang *m.* mátični —, bábični zavój.
Schraubengewinde *n.* zavój.
Schraubenlinie *f.* zavójnica.
Schraubenmutter *f.* vijákova mática, — bábica; (der Preſſe) žmèk.
Schraubenſchlüſſel *m.* ključ (za vijáke).
Schraubenſpindel *f.* vijákovo vreténo; (bei der Preſſe) vit (-i).
Schraubenwindung *f.* zavój, zavínek.
Schraubenzieher *m.* izvijáč. [ják.
Schraubſtock *m.* primož, precép na vi-
Schraubzwinge *f.* svora.
Schreck *m.* ſ. Schrecken; Spalt.
ſchreckbar strahovít.
Schreckbild *n.* strašílo.
Schrecken *m.* strah, groza, strahóta; in — gerathen prestrášiti se, ustrášiti se; ich gerieth in — strah me je izprelétel, strah me je prevzél; — einjagen ostrášiti koga; vor — od strahú; in — ſetzen prestrášiti, ostrášiti, v strah pripráviti.

ſchrecken *tr.* ustrášiti, ostrášiti, prestrášiti, preplášiti, splášiti; *impf.* strášiti, plášiti koga, strah komu délati; *intr.* ſ. erſchrecken.

Schreckensherrſchaft *f.* grozovláda.

Schreckensmann *m.* grozovítež, trinog.

Schreckensnacht *f.* strašna —, grozna noč (-í).

Schreckensort *m.* strašno mesto, strašni [kràj.

Schreckenstag *m.* strašni —, grozni dan (dneva).

Schreckensthat *f.* grozodéjstvo.

ſchreckensvoll strašèn, grozèn.

Schreckenswort *n.* strašna —, grozna beséda.

ſchreckhaft strášèn, strahótèn; (ſcheu) strašljiv, plašèn, plašljiv.

ſchrecklich *adi.* strašèn, strahótèn, strahovít, strašánski, grozèn, grozovít; *adv.* strašno, grozno.

Schrecklichkeit *f.* strášnost, strahovítost, grozovítost.

Schreckling *m.* strašljívec, plašljívec.

Schreckmis *n.* strahóta.

Schreckſchuſs *m.* prazni —, strašílni strel; *fig.* prazni strah.

Schrei *m.* zakričáj, krik; einen — thun kríkniti, zakričati (-čím), zavpíti (-vpí-

Schreiadler *m.* sivi orél. [jem).

Schreib- pisálni, pisni.

Schreibapparat *m.* pisálni strój; (beim Telegraphieren) prejemálo.

Schreibart *f.* (Schrift) pisáva, roka; (Stil) pisáva, slóg. [*pl.*

Schreibbedarf *m.* pisálne potrébščine

Schreibbuch *n.* zapísna knjiga.

ſchreiben písati (pišem); zapísati; an jemdn. — písati komu; Antwort — odpísati; er ſchreibt ſich piše se, píšejo ga; ein Werk — spisováti; spísati.

Schreiben *n.* pisánje; (Brief) pismo, pisánje, list; (Zuſchrift) dopis.

Schreiber *m.* pisávec, pisec, pisátelj; pisáč; pisár; =ei *f.* pisárjenje, pisarija; =in *f.* pisávka, pisáteljica; pisarica.

Schreiberlohn *m.* pisarína.

Schreibesucht *f.* písavica.

ſchreibfaul neradopisèn.

Schreibfeder *f.* pisno peró (-ésa).

Schreibfehler *m.* pisna pomóta, pogrešek v pisánju.

Schreibgebür *f.* pisnína, pisarína.

Schreibgeräth *n.* pisálna pripráva.

Schreibgeſchäft *n.* pisárski posél, pisársko delo, pisárstvo.

Schreibgriffel *m.* pisálo, pisálce, piskr.

Schreibheft *n.* písanka.

Schreibkrampf *m.* krč od pisánja.

Schreibkunde *f.* znanje pisánja.

Schreibkunſt *f.* pisna umétnost; lepopísje.

Schreibkürzung *f.* kratíce *pl.*

Schreiblehrer *m.* učítelj pisánja.

Schreibluſt *f.* radopísnost.

Schreibmaſchine *f.* pisálni strój, samopísnica.

Schreibmaterialien *pl.* ſ. Schreibbedarf.

Schreibpapier *n.* pisni —, pisálni papír.

Schreibpult *n.* pisálnik, pisálni podstávec.

Schreibſchrift *f.* pisálne črke *pl.*

Schreibſchule *f.* učílnica —, šola za pisánje.

ſchreibſelig radopísèn, mnogopísèn.

Schreibſtift *m.* pisek, pisálce.

Schreibſtube *f.* pisálnica.

Schreibtafel *f.* pisálna deščica, —tabla.

Schreibtelegraph *m.* pisálni brzojàv.

Schreibtiſch *m.* pisálna miza.

Schreibübung *f.* vaja v pisánju.

Schreibung *f.* pisáva.

Schreibunterricht *m.* poúk v pisánju.

Schreibweiſe *f.* pisáva.

ſchreibwidrig nepravopísèn. [*pl.*

Schreibzeug *n.* pisálno oródje, pisála

Schreibzimmer *n.* pisálnica.

ſchreien vpíti (vpijem), kríčati (-ím); zavpíti, zakríčati; (aus vollem Halſe —) na vse grlo kríčati, dreti (derem) se; (vom Kind) vékati, vréščati (-ím); (v. Kuckuck) kúkati; (v. d. Eule) skovíkati; (v. Raben) krókati; (v. d. Elſter) regetáti (-géčem); (von der Henne) kokodákati.

Schreien *n.* vpítje, kričánje, vekánje.

ſchreiend vpijóč, kričéč; —e Farben prežíve —, kričéče barve; —e Ungerechtigkeit očítna krivíca.

Schreier *m.* kričáč, kričáj, kričálo; vekáč; =in *f.* kričávka, kričálo.

Schreihals *m.*, **Schreimaul** *n.* ſ. Schreier.

ſchreiluſtig kričàv.

Schrein *m.* skrinja; *dem.* skrínjica; ſ. Schrank.

Schreiner *m.* skrínjar; mizár; **Schreiner-** skrínjarski; mizárski.

ſchreiten stópati, korákati, koráčiti; zum Werke — dela se lótiti (lotíti), dela se poprijéti (-prímem), delo za-, pričéti (-čnèm); *impf.* poprijémati se, začénjati, pričénjati.

Schrift *f.* pisánje; der — unkundig ne vešč pisánju; pisáva, roka; (Schriftzeichen) pismo, písménke *pl.*; (Lettern) črke *pl.*; (Geſchriebenes) pisánje, pismo, listína; (Proceſs—) pravdni spis; (Schriftwerk) spis; heilige — sveto pismo. [tvo.

Schriftenthum *n.* písménstvo; knjiš-

Schriftflechte *f.* písménski skórjavec.

Schriftführer *m.* zapísnikar, zapisovávec, perovódja.

Schriftgebrauch *m.* písméni običáj.

Schriftgelehrte *m.* pismoùk, pismoznánec, knjižévnik.

Schriftgießer *m.* črkolívec.

Schriftgießerei *f.* črkolívnica.

Schrifthalter *m.* spisodržec, držáljka.

Schriftkaſten *m.* (der Buchdrucker) črkovnják, pismenják.

Schriftkunde *f.* pismoznánstvo.

ſchriftlich pismén, pisan.

ſchriftmäßig poknjížen; *adv.* po knjigi, knjižévno; po svetem pismu.

Schriftmuſter *n.* písménski vzorec.

Schriftſatz *m.* stavék.

Schriftſchneider *m.* črkorézec.

Schriftſchrank *m.* omára za pisma, pismenják.

Schriftſetzer *m.* črkostávec, stavec.

Schriftſprache *f.* knjižévni —, pisni jezik.

Schriftſteller *m.* pisátelj, pisec; **=ei** *f.* pisáteljstvo; **=in** *f.* pisáteljica.

ſchriftſtelleriſch pisáteljski.

ſchriftſtellern pisateljevati, pisáriti.

Schriftſtempel *m.* črkóvni kalúpek, črkóvna patrica.

Schriftſtück *n.* spis.

Schriftiert *m.* svetopísemsko besedílo.

Schriftverfälſchung *f.* ponaréjanje pi-

Schriftwechſel *m.* dopisovánje. [sem.

Schriftweſen *n.* písménstvo.

Schriftzeichen *n.* črka, pisme (-éna), písménka.

Schriftzug *m.* potèg, potéza.

ſchrillen vréščati (-ím), cvrčati (-ím), škrípati (-am, škrípljem).

Schritt *m.* stopínja, korák, stopáj, stòp; (Gang) hoja, hòd; im — v stòp; — für — *adv.* korákoma; malo po malo; kleine —e machen stópkati, stopícati, drobnéti; mit ſchnellen —en s hítrimi koráki; — halten v stòp hóditi; *fig.* den erſten — thun začéti (-čnèm) kàj; einen gefährlichen — thun nevárne reči lótiti se; allen —en und Tritten nachgehen za petámi biti (sem) komu, stopínje pobírati za kom.

ſchrittmäßig *adv.* korákoma; zlágoma.

Schrittmeſſer *m.* stopomèr.

Schrittwechſel *m.* koráčna izména.

ſchrittweiſe *adv.* korákoma, korák za korákom, po stopínjah, od stopínje do stopínje.

Schrittweite *f.* koračáj.

Schrittzähler *m.* stopoštévec.

ſchroff robàt; strm; *fig.* ostèr, osórèn, robàt.

Schroffe, Schroffheit *f.* robáta strmóst; *fig.* ostrót, osórnost, robátost; rézkavica.

Schröpfe *f.* podžétva, podkóšnja.

ſchröpfen rogé —, rožíče stáviti; (Getreide) podžéti (-žánjem), podkosíti; *impf.* podžínjati, podkášati; (Bäume) narézati (-rézem); *impf.* narezovati; *fig.* odréti (-dérem); *impf.* odírati, gúliti. goljufáti.

Schröpfen *n.* stávljenje rogóv, púščanje z rožíči.

Schröpfkopf *m.* rog, rožič, kúpica.

Schröpfzeug *n.* pripráva za stávljenje rožíčev, — kupic.

Schropphobel *m.* ſ. Schrothobel.

Schrot *n. m.* odsékan —, odrézan kos (kosèk); (Klotz) hlod, čok, krlj, panj; (Tuchende) odrézek, konci *pl.*, krajci *pl.*, krajevína; (v. Getreide) na debélo zmleto žito, tŕgana moka; (in der Münze) (za denár odsékani) kolútec; (Gewicht) robélj, težína; *fig.* ein Mann von altem — und Korn mož stare koreníne, mož starih navád; v. grobem — ſein neotesán —, zarobljen biti (sem); (Stein—) šibre; (Schieß—) svinčéna zrna, sékanci *(pl.)*, strelni svinec, (šprih).

Schrotart *f.* kládnica, drevnica, robílnica.
Schrotbaum *m.* valčc.
Schrotbeutel *m.* mošnja za strelni svinčc, ptičarica.
Schrotbüchse *f.* puška za drobni svinčc, ptičarica.
Schroteisen *n.* (Meißel) nastávčc, odsekáč; (der Schuster) krivčc.
schroten sékati; razsékati, odsékati; drobíti; razdrobíti; na debélo mleti; glódati; (z valci, hlodi) nakládati ob. skládati.
Schröter *m.* rezáč, žagar, sekáč; skladáč; (Werkzeug) sekálce; (Küfer) rogáč.
Schrotfeile *f.* stružiljka.
Schrothobel *m.* (struščc) kosmáč.
Schrotküfer *m.* rogáč.
Schrotkorn *n.* svinčéno zrno; šibra; na debélo zmleto žito.
Schrotleiter *f.* skladína.
Schrötling *m.* odrézek, obrézek.
Schrotmehl *n.* debéla moka.
Schrotmeißel *m.* sekálce.
Schrotmühle *f.* mlin za debélo moko.
Schrotsäge *f.* vélika žaga.
schrotsägeförmig (*bot.*) škrbínast.
Schrotmage *f.* grébljica.
Schrotzahn *m.* sprednji zob.
Schrulle *f.* trma, muha.
schrullenhaft trmast, muhast.
Schrumpf *m.* skrčba; (durch Eintrocknen) usúšek.
schrumpfen krčiti se; skrčiti se; (v. d. Haut) grbiti se, grbáncити se, mrščiti se, grúbati se; zgrbiti se, zgrbáncити se, zgúbati se; die Pflaumen — slive se grbijo, — se platiščijo; die Milch schrumpft mleko se seséda, — se siri.
schrumpfig zgrbljen, zgrbáncen, zgubáncen.
Schrunde *f.* razpóka, razpoklína.
schrunden razpókati (se).
schrundig razpókan, opókel.
schruppen strgati; ostrgati.
Schrupphobel *m.* ſ. Schrothobel.
Schub *m.* porív, poríněk; potísk; einen — geben poríniti, potísniti; (e. Kugel) zatódc, tódc; einen — thun zatóčiti; (v. Zahnen der Pferde) den erſten — thun prve zobé dobíti; (v. Brot) vsàd; péka; (Lade) prédal, predálček; (Fortſchaffung einer Perſon) odgòn; Schub- odgónski.
Schuber *m.* zaríněk.
Schubfenſter *n.* zaríválno okno.
Schubfuhrenlohn *m.* odgónska voznína.
Schubkarren *m.* samokólnica, táčka, ciza.
Schubkaſten *m.* predálnična omára, predálničnik.
Schublade *f.* (zarívna) predálnica; (im Tiſche) miznica.
Schubladkaſten *m.* ſ. Schubkaſten.
Schubleiſte *f.* podísna letva.
Schübling *m.* odgnáněc.
Schubſack *m.* malha.
Schubſtation *f.* odgónska postája.
Schubvorſpann *m.* odgónska priprége.
ſchubweiſe *adv.* porívoma, potískoma; po odgónu.
Schubweſen *n.* odgónstvo.
ſchüchtern bojéč, bojazljiv, plašljiv, strašljiv.
Schüchternheit *f.* bojéčnost, bojazljívost, plašljívost.
Schuft *m.* podléž.
ſchuftig podél; (armſelig) ubórčn.
Schuh *m.* črevélj; *dem.* črévelje, črevéljček; (Nieder—) šolčn; (Haus—, Flecht—, Filz—) copáta; hölzerner — coklja; ohne — bos; jemandem etwas in die —e ſchieben podtekníti (-táknem) komu kaj; *impf.* podtíkati —; (als Längenmaß) črevélj; (eiſerner Beſchlag) okóvek; (am Blaſebalg) grlo.
Schuhabſatz *m.* podpétnik, opétek, peta.
Schuhahle *f.* šilo.
Schuhband *n.* remènček, stogljaj.
Schuhdraht *m.* dreta, drm.
Schuheiſen *n.* deréze *pl.*
Schuhfetzen *m.* onúča, obójek.
Schuhfleck *m.* krpa, župánčc, vstáva, mašina.
Schuhflicker *m.* (črevljár) krpáč.
Schuhleiſten *m.* kopíto.
Schuhmacher *m.* črevljár; =ei *f.* črevljarija; =handwerk *n.* črevljárstvo; =in *f.* črevljarica.
Schuhmarkt *m.* črevljárski trg.
Schuhmaß *n.* črevljárska mera.
Schuhnagel *m.* žrebélj, žrebíca, ovèk.
Schuhputzer *m.* črevljesnážčc.
Schuhriemen *m.* remènček, stógljaj.
Schuhſchmiere *f.* črevljársko mazílo.

Schuhſchwärze *f.* črevljársko črnílo.
Schuhſohle *f.* podplàt.
Schuhwerk *n.* obuválo, obútel (-i).
Schuhwichſe *f.* voščílo.
Schul- šolski; učílniški.
Schulamt *n.* šolska služba; šolski uràd.
Schulangelegenheit *f.* šolska stvar (-i).
Schulanſtalt *f.* učilíšče, šolski zavod.
Schularbeit *f.* šolsko delo.
Schulaufgabe *f.* šolska nalóga.
Schulaufſeher *m.* šolski nadzórnik; **=amt** *n.* šolsko nadzórništvo.
Schulaufſicht *f.* šolsko nadzórstvo.
Schulbildung *f.* šolska izomíka, šolska izobrázba.
Schulbube *m.* šólarček.
Schulbuch *n.* šolska knjiga, šolske bukve *pl.*
Schulbücher-verlag *m.* zalóga šolskih knjig; **-verſchleiß** *m.* prodája šolskih knjig.
Schuld . dolg; —en machen zadolžíti se; *impf.* dolgé —, dolgóve délati; —en eintreiben dolgóve izterjávati; — iztérjati; in —en gerathen v dolgóve zakópati se, v dolgóve zabrésti (-brédem); krivda; die — tragen kriv biti (sem); mein iſt die —, meine — iſt es jaz sem kriv; wer hat die —? kdo je kriv? einem die — geben krivíti, krivíčiti, dolžíti koga; die — auf jmdn. ſchieben krivdo izvráčati na koga; ſich zu —en kommen laſſen zakrivíti, pregrešíti se s čim, zakrivíti —, zagrešíti kaj.
ſchuld kriv.
ſchuldbefleckt kriv, okrivíčen.
Schuldbetrag *m.* dolg, dolžni znesèk.
ſchuldbewußt v svesti si krivice.
Schuldbrief *m.* ſ. Schuldſchein.
Schuldbürge *m.* porok za dolg.
ſchulden dolžèn biti (sem), dolgovati.
Schuldenarreſt *m.* zapòr zavóljo dolgóv.
ſchuldenfrei brez dolgá; — machen razdolžíti.
Schuldenlaſt *f.* zadolžênost; dolgóvi *pl.*
Schuldenmaſſe *f.* skupni znesèk dolgóv, dolgóvi.
Schuldentilgungs-caſſe *f.* razdolžílna denárnica, — blagájnica; **-fonds** *m.* razdolžílni zaklàd.
Schuldenweſen *n.* dolgóvne stvarí.
Schuldforderung *f.* dolgóvna terjátev.
ſchuldfrei nekrív, nedolžèn.
Schuldiener *m.* šolski sluga.
Schuldienſt *m.* šolska služba.
ſchuldig dolžèn; — ſein dolžèn biti (sem), dolgovati; viel — zelò zadolžèn; du biſt ſchuldig zu ... tvoja dolžnóst je, dolžèn si ...; (eines Vergehens —) kriv; ſich — machen okrivíti se, krívega se storíti; des Todes — ſein smrti zapásti (-pádem).
Schuldige *m.* dolžník; krivèc.
Schuldigerklärung *f.* krivdorèk.
Schuldigkeit *f.* dolžnóst.
Schuldklage *f.* tožba za dolg.
ſchuldlos nedolžèn, nekrív.
Schuldloſigkeit *f.* nedolžnost.
Schuldner *m.* dolžník; **=in** *f.* dolžníca.
Schuldpoſt *f.* dolgóvni postávek.
Schuldſchein *m.* dolžno pismo, dolžni list, obvéznica, zadolžnica.
Schuldverſchreibung *f.* ſ. Schuldſchein.
Schule *f.* šola, učílnica; učilíšče; hohe — vseučilíšče, visóke šole *pl.*; — halten učíti, poučevati; Platons, Rubens' — Platónova, Rúbensova šola.
ſchulen učíti, váditi, úriti, šólati.
Schüler *m.* učènec, šolar; *dem.* učènček, šólarček; (Student) dijàk.
ſchülerhaft šólarski.
Schülerin *f.* učénka, šólarica.
Schulfach *n.* šólstvo.
Schulferien *pl.* šolske počítnice.
Schulfonds *m.* šolski zaklàd.
Schulfreund *m.* šolski prijátelj; (Mitſchüler) součénec.
Schulfuchs *m.* pedántski šólnik.
Schulgebäude *n.* šolsko poslópje, učilíšče.
Schulgefährte *m.* součénec.
Schulgehilfe *m.* šolski pomočník.
Schulgeld *n.* šolnína, učnína.
ſchulgerecht po šolskih pravílih, pravílen.
Schulgeſetz *n.* šolska postáva, šolski zákon.
Schulhaus *n.* šolsko poslópje, šola.
Schulinſpector *m.* šolski nadzórnik.
Schuljahr *n.* šolsko leto.
Schuljugend *f.* šolska mládež (-i), — mladína.
Schullehrer *m.* učenik, učítelj; šolnik; **=amt** *n.* učíteljstvo, učíteljska služba; **=in** *f.* učíteljica.
Schulleiter *m.* šolski vodja.

Schulmann *m.* šolnik.
Schulmeiſter *m.* ſ. Schullehrer; **-in** *f.* učiteljica; učiteljeva žena.
ſchulmeiſtern ravnáti s kom po učiteljsko.
Schulordnung *f.* šolski red.
Schulprüfung *f.* šolska izkúšnja, šolski izpìt.
Schulrath *m. coll.* šolski svèt; (Perſon) šolski svétnik, — svetovávec.
Schulrede *f.* šolski govor.
Schulregel *f.* šolsko pravílo, — vodílo.
Schulſache *f.* šolska reč (-í), — stvar (-í).
Schulſtaub *m.* šolski prah.
Schulſtrafe *f.* šolska kazèn (-i).
Schulſtunde *f.* šolska ura.
Schulter *f.* pleče (*pl.* pleča), rama, ráme (-ena); **Schulter-** plečni.
Schulterblatt *n.* lopática.
Schulterblech *n.* naráměk.
Schulterbucht *f.* medpléčje.
Schultergegend *f.* opléčje.
Schultergräte *f.* lopátični grebén.
Schulterhöhe *f.* lopátična kolčica.
ſchultern na ramo dejáti, — deti (denem), *impf.* — dévati; ſchultert das Gewehr! puško na ramo!
Schulterſtück *n.* pleče (-éta).
Schultertuch *n.* oglávnica.
Schultheiß *m.* župàn.
Schulübung *f.* šolska vaja.
Schulung *f.* učénje, úrjenje, šólanje; izúrjenost, izšólanost.
Schulunterricht *m.* šolski poúk.
Schulverfaſſung *f.* šolska urédba.
Schulweſen *n.* šólstvo.
Schulwiſſenſchaft *f.* šolsko znanstvo.
Schulze *m.* župàn.
Schulzeit *f.* šolski —, učni čàs.
Schulzeugnis *n.* šolsko izpričeválo.
Schulzin *f.* župánja.
Schulzucht *f.* šolska strogorédnost, šolsko strahovánje.
ſchummeln vihráti, mahedráti.
Schummer *m.* sómrak.
ſchummern, es ſchummert mrači se; ſ. ſchattieren.
Schund *m.* odrtèk; izvržki; **=ware** *f.* izvrženo blagó, slabo blagó.
Schupf *m.* súnljaj, porínek, potìsk.
ſchupfen súniti, porìniti, potísniti; *impf.* suváti (sujem), porívati, potískati.
Schuppe *f.* luska, luskína; (Kopf—n) prhljáji, témenice, prhút, prhúta.
Schüppe *f.* lopáta.
Schuppen *m.* ſ. Schoppen.
ſchuppen lusk otrébiti; ſich — lúščiti se; olúščiti se; geſchuppt luskav, luskínast; ſ. a. ſchupfen.
Schuppenblatt *n.* lúskasti list.
Schuppenfloſſer *m.* luskoplúta.
ſchuppenförmig luskínast, luskast.
ſchuppenlos brez lusk.
Schuppenpanzer *m.* luskínasti oklèp.
ſchuppenreich lusknat, luskovít.
Schuppenreptilie *f.* lúskavi plazívec.
Schuppenthier *n.* lúskavec.
Schuppenwurm *f.* lušč, lusnèc.
ſchuppig luskav, lusknat.
Schuppigkeit *f.* lúskavost.
Schur *f.* striža, strížba.
Schüreiſen *n.* ſ. Schürhaken.
ſchüren razgrébati, podgrébati, bezáti, rášiti, nétiti; raz-, podgréniti (-nem), podrášiti, podnétiti; *fig.* nétiti, podpihovati.
Schürer *m.* netívec, podpihovávec.
Schurf *m.* rudoslédna jama; rudoslédba.
ſchürfen práskati; oprásniti; ískati (iščem) rude, sledíti rudo.
Schürfer *m.* rudoslédec.
Schürfgeld *n.* rudoslednína.
Schürfung *f.* rudoslédba.
Schürhaken *m.* grebáča, kopáč, kopáča, podgrebálo, popéčèk, žežélj.
ſchurigeln nadlegovati koga, nagájati komu.
Schurke *m.* ničvrédnež, lopov.
Schurkenſtreich *m.*, **Schurkerei** *f.* lópovščina, lópovstvo.
ſchurkiſch ničvréden, lópovski.
Schürloch *n.* žvokno, žekno.
Schurre *f.* drča.
ſchurren (v. b. Katze) presti (predem), gosti (godem).
Schürſtock *m.* podgrebálo, bezálo.
Schurwolle *f.* strižna volna.
Schurz *m.* okrílnik, opásnik.
Schürze *f.* predpásnik.
ſchürzen podvézati (-vézem), podpásati (-pášem), izpodbrécati, izpodrécati; einen Knoten — zavozláti, vozèl narediti.

Schurzfell *n.* usnjáti okrílnik, — opás- **Schurzgürtel** *m.* okrílni pas. [nik.
Schürzung *f.* (des Knotens) zavozláj; zavozlávanje; (im Drama) zaplétek.
Schuss *m.* strel; blinder — prazèn strel; einen — thun ustreliti; einen — bekommen ostreljèn biti; (Ladung) nabój; (des Wassers) hitri tók (tek); (Lauf) dir, brzi lèt; (Schössling) odrástek, mladika; *fig.* einen — haben prismójen —, prismúknjen —, zalétel biti (sem); **Schuss-** strelni.
Schussbartel *m.* zalétel, prismóda.
Schüssel *f.* skleda; (flache) látvica, plítvica; hölzerne — torílo; eine — umkehren povézniti skledo; *dem.* sklédica, sklédičica.
Schüsselbrett, Schüsselgestell *n.* sklédnik.
Schüsselflechte *f.* sklédičar.
Schüsselschrank *m.* skledna omára.
Schüsselwage *f.* téhtnica s torili.
schussfertig gotòv —, priprávljen za strel.
schussfest neranljiv s strelom.
schussfrei varèn —, zavarován pred streli.
Schussgeld *n.* strélščina, strelnína.
schussgerecht ugóden za strel.
Schusslinie *f.* strelna črta.
Schussweite *f.* strelják.
Schusswunde *f.* strelna rana, strelína.
Schuster *m.* črevljár; **Schuster-** črevljár-
Schusterahle *f.* šilo. [ski.
Schusterborste *f.* napérek.
Schusterdraht *m.* dreta, drm.
Schustergarn *n.* preja za dreto.
Schustergeselle *m.* črevljárski pomagáč.
Schusterhandwerk *n.* črevljárstvo; das — betreiben črevljáriti; das — lernen črevljárstva —, črevljárskega se učíti.
Schusterin *f.* črevljarica.
Schusterjunge *m.* črevljárski učénec.
Schusterkneif *m.* krívec.
Schusterleisten *m.* kopíto.
schustern črevljáriti.
Schusterpech *n.* črevljárska smola.
Schusterwerkstätte *f.* črevljárnica.
Schusterwerkzeug *n.* črevljársko oródje.
Schutt *m.* slp, sipína; (Trümmer) razsúlo, podrtíne *pl.*
Schüttboden *m.* žítnica, kašča.
Schüttdamm *m.* nasíp.
Schütte *f.* groblja, gromáča; (Stroh) otèp.
Schüttelfrost *m.* stresajóči mràz.
Schüttelkopf *m.* tresoglávec.
schütteln tresti (tresem), mektáti; strésti, potrésti, zmektáti; (stark) zmikástiti; den Kopf — májati z glavo; zmájati —; (den Staub von d. Füßen) otrésati; otrésti; sich — otrésati se.
Schüttelvorrichtung *f.* stresálo.
schütten sípati (sípljem), suti (spèm, sujem); usúti; *impf.* usípati; (Flüssiges) liti (lijem); ulíti, izlíti; in etwas — vsuti —, vliti v kàj; *impf.* vsípati —, vlívati v kàj; das Getreide schüttet gut, schlecht žito dobro, slabo plenja; es schüttet lije.
schütter redèk; —e Stelle rédčina; — machen izrédčiti.
schütterbärtig redkobràd.
Schutterde *f.* sipáča.
schütterhaarig redkolàs.
Schütterkeit *f.* rédkost, rédčina.
schüttern stresti (stresem); *impf.* strésati, potrésati.
Schüttgabel *f.* vile *pl.*
Schutthalde *f.* griža, peščéni plaz.
Schutthaufen *m.* gróblja, gromáča; podrtína.
Schüttkasten *m.* žítna skrinja.
Schuttlawine *f.* sipki —, grížasti plaz.
Schüttplatz *m.* nasipalíšče.
Schüttung *f.* sípanje; zajèz.
Schutz *m.* varstvo, obrámba, zaščíta, zaslómba, zavétje; (Deckung) zaklòn; (im Wasserbau) zatvórnica, zapórnica.
Schutzbau *m.* várstvena zgradba.
Schutzbefohlene *m.* várovanec; *f.* várovanka.
Schutzblattern *pl.* cépljene osépnice *pl.*, vímenice *pl.*
Schutzbrett *n.* zapórnica, zatvórnica.
Schutzbrief *m.* zaščítno pismo.
Schutz- und Trutzbündnis *n.* zveza za bój in odbój, zveza bojna in odbójna.
Schütze *m.* strelec; (des Webers) čolníč, suválnica; (Sternbild) strelec; **Schützen-** strélski.
schützen várovati, čúvati (vor etwas, jmdm. česa, koga); ščítiti, brániti, zaslánjati; okovárjati; zavárovati, zaščítiti, zaslóniti; okovàriti.

Schützenbruderſchaft *f.* strelska družba.
Schützencylinder *m.* valjasti zapòr.
Schützengel *m.* angel varih.
Schützengeſellſchaft *f.* strelska družba.
Schützengraben *m.* strelski jarék.
Schützenhaus *n.* strelíšče.
Schützenweſen *n.* strelstvo.
Schützer *m.* varih, čuvár; zavétnik, zaščítnik.
Schutzgeiſt *m.* duh zaščítnik, — varih.
Schutzgeld *n.* zaščitnína.
Schutzgeleite *n.* varni izprevòd.
Schutzgenoſſe *m.* sovárovanec.
Schutzgott *m.* bog varih, — zaščítnik.
Schutzgöttin *f.* boginja várihinja.
Schutzheilige *m.* svetník varih, — zaščítnik, patrón; *f.* svetnica várihinja, — zaščítnica, patróna.
Schutzherr *m.* pokrovítelj, zaščítnik; **=ſchaft** *f.* pokrovíteljstvo, zaščítništvo.
Schützling *m.* várovanec.
ſchutzlos brezzavétən, brezzaščítən.
Schutzloſigkeit *f.* brezzavétnost.
Schutzmann *m.* čuvár, straznik.
Schutzmarke *f.* varovalna znamka.
Schutzmauer *f.* branílni zid; *fig.* zaščíta, obrámba.
Schutzmittel *n.* branílo.
Schutzort *m.* zakloníšče, pribežališče; (ein windſicherer —) zavétje, zatíšje.
Schutzpocken *pl.* ſ. Schutzblattern.
Schutzpockenimpfung *f.* cépljenje —, stávljenje osépnic.
Schutzrede *f.* zagóvor.
Schutzredner *m.* zagovórnik.
Schutzwache *f.* izprevódna straža.
Schutzwaffe *f.* branílno orožje.
Schutzwehr *f.* obrána, zaslómba, zaklòn.
Schutzzoll *m.* zaščítna carína.
Schutzzollſyſtem *n.* zaščítno carínstvo.
ſchwabbeln (ſchwappeln) drgetáti (-ám, -éčem); plájhati.
Schwabe *f.* (*m.*) ščurek, žohar.
ſchwach slàb, nemóčən, malovéčən, nevéčən; (v. Licht) brléč, medél; —er Wein lahko vino; —e Farbe medla barva; (dünn) tenék, šibék; — werden slabéti; oslabéti; — brennen brléti; — ſprechen tiho govoríti.
Schwäche *f.* slabóst, slabóta, nemóč (-i), malovéčnost, nevéčnost, oslabélost.
ſchwächen slabíti; oslabíti; medlíti.
ſchwachgläubig slabovérən, malovérən.
Schwachheit *f.* slabóst, slabóta.
ſchwachherzig slabosrčən.
Schwachherzigkeit *f.* slabosrčnost.
Schwachkopf *m.* topoglávec, bebec.
ſchwachköpfig topoglàv, bebast.
Schwachköpfigkeit *f.* topoglávost, bebstvo.
ſchwächlich slabótən; (krank) bolèhən, bolèhav.
Schwächlichkeit *f.* slabótnost; bolèhnost.
Schwächling *m.* slabič, slabec, slabótnež.
ſchwachſichtig slabovíden, brljàv.
Schwachſichtige *m.* slabovídec, brljávec.
Schwachſinn *m.* slaboúmnost.
ſchwachſinnig slaboúmən.
Schwachſinnige *m.* slaboúmnik; *f.* slaboúmnica.
Schwächung *f.* oslábljanje; oslába.
Schwaden *m.* (Dunſt) sopár, puh, čad; (Reihe beim Mähen) red (-i), redíca, redovnica, plast (-i); *coll.* redóvje.
Schwadengrüße *f.* jagliči *pl.*
Schwadron *f.* ſ. Escadron.
ſchwadronieren báhati se, širokoústiti (se); blebetáti (-ám, -éčem).
Schwager *m.* svak (Mann d. Schweſter); auch dever (Bruder des Mannes); šurják (Bruder der Frau).
Schwägerin *f.* svákinja, svast (-i); auch zelva, zalva, zalvična (Schweſter des Mannes); jétrva (Frau des Bruders).
ſchwägerlich svaški.
ſchwägern ſ. verſchwägern.
Schwägerſchaft *f.* svástvo, svážčina, prírod.
Schwäher *m.* ſ. Schwiegervater.
Schwalbe *f.* lástovica, lástovka.
Schwalben- lástovičji; **=koth** *m.* lástovičjak, lástovònjak; **=ſchwanz** *m.* (Schmetterling) lástovičar.
Schwalch *m.* žekno; (b. Glockenguſs)
Schwall *m.* (Waſſer—) navàl, slapóvje; (v. Menſchen) navàl, ròj, gnéča; (von Worten) pusto mnogobesédje.
Schwamm *m.* goba, gliva; *dem.* góbica, glívica.
ſchwammartig gobast, glivast.
Schwämmchen *n. pl.* (Mundkrankheit) góbice *pl.*

ſchwammicht gobast, glivast.
ſchwammig gobàt, gobnat, gobast.
Schwammſammler *m.* gobar.
Schwammſpinner *m.* góbovec.
Schwammſuppe *f.* góbova juha.
Schwan *m.* labód; **Schwanen-** labódji.
ſchwanen ſ. ahnen.
Schwanengeſang *m.* labódje petje; *fig.* poslédnja pesèm (-i).
Schwanenhals *m.* labódji vrat; *fig.* snežnobéli vrat.
ſchwanenweiß labodjebél.
Schwang *m.* ſ. Schwung; (Gebrauch) naváda.
ſchwanger noséča, nosna, v drugem stanu, samodrúga; (in d. Chemie) napólnjen, navzét, napojèn; (v. d. Luft) sopárèn, težèk; — werden zanósiti, spočéti (-čnèm); — gehen noséča biti (sem), nósiti; *fig.* namérjati, nakánjati.
ſchwängern noséčo storíti; spečáti se s ...; (gem.) nabrénkati; wer hat ſie geſchwängert? od koga ima otróka? *fig.* napólniti, napojíti; *impf.* napolnjevati, napájati.
Schwangerſchaft *f.* noséčnost. [nica.
Schwank *m.* burka, šala, gluma; smés-
ſchwank omahljiv, majàv; šibèk.
ſchwanken májati se, gúgati se, kolébati, zíbati (zibljem) se, végati (se), omahovati; (v. Knie) šibíti se; (unentſchloſſen ſein) obotávljati se, omahovati; — machen zazíbati, zamájati, zagúgati.
ſchwankend omahljiv, zibljiv, majàv, gugav, kolébav; (unentſchloſſen) omahljiv; (ungewiſs) negotòv, dvomèn.
Schwankmacher *m.* šaljívec, glumáč, burkež.
Schwankung *f.* u. —en *pl.* omahovánje, kolébanje, izpreminjávanje.
Schwanz *m.* rep; *dem.* repič, repèk; mit — verſehen repàt.
ſchwänzeln z repom mígati, z repíčem máhati, vrtorépiti; *fig.* prilizováti se, dobríkati se.
ſchwänzen *intr.* z repom mígati, — máhati; (müſſig gehen) postópati; die Schule — šolo zamudíti, iz šole izostáti (-stánem); *tr.* orépiti; (das Pferd) podrépiti, rep podvézati (-vézem).
Schwanzfeder *f.* repno peró (-ésa).
Schwanzfloſſe *f.* repna plavúta.
ſchwanzlos brezrèp.
Schwanzlurche *pl.* repáti krkóni *pl.*
Schwanzmeiſe *f.* nlínarček, dolgorépka.
Schwanzriemen *m.* podrépni jermen, podrépica.
Schwanzſtern *m.* repatica.
Schwanzſtück *n.* repina.
ſchwapp! *interi.* čòp! plèsk! plòsk!
ſchwappeln, ſchwappen ſ. ſchwabbeln.
Schwär, Schwären *m.*, **Schwäre** *f.* tvor, uljé (-ésa), gnojni mehúr.
ſchwären gnojíti se; ognojíti se, razgnojíti se.
Schwarm *m.* ròj; (Schar) tropa, tròp, trúma, vršélo, krdélo.
ſchwärmen rojíti; (herum—) klátiti se, kolovrátiti, blóditi; (mit Geräuſch) rojíti, hrupéti, vršéti; (bei Nacht) ponočevati, vasovati; (von Gedanken) uhájati; (v. gehobenem Gefühl) sanjáriti; navduševati se za kàj (koga).
Schwärmer *m.* klatež; rojívec; ponočevávec; sanjáč, sanjávec; prenapétnež, zanesénec; (im Feuerwerk) švígavec.
Schwärmerei *f.* kláteštvo; ponočnjáštvo; sanjárstvo; prenapéta navdúšenost, zanesénost.
ſchwärmeriſch sanjàv, sanjárski; prenapéto navdúšen.
Schwärmzeit *f.* čas rojénja.
Schwärmſpore *f.* blodílica.
Schwarmſtelle *f.* rojíšče.
ſchwarmweiſe rójema.
Schwarte *f.* debéla koža.
Schwartenbrett *n.* krájevec, krájnik, krájnica, skrajnik, skrajnjáča.
ſchwarz črn; (v. Pferd) vran; —es Pferd vranec; —e Kuh mavra, čada, črnka; — machen čméti; počméti; — werden črnéti; počrnéti; —er Sonntag tiha nedélja; (— vom Ruß) sajast; (— v. Rauch) okajèn, zakajèn; (— von der Sonne) zagórel; —e Gedanken črne —, grozne misli.
ſchwarzäugig črnoòk.
Schwarzbart *m* črnobrádec.
ſchwarzbärtig črnobrád.
Schwarzbeere *f.* borovnica.
Schwarzbeergeſträuch *n.* borovníčevje.
ſchwarzblau črnomóder.
Schwarzbleierz *n.* črni svinčéneč.

ſchwarzbraun črnorjàv.
Schwarzbrot *n.* črni krùh.
Schwarzdorn *m.* trnóljica.
Schwarzdroſſel *f.* kos.
Schwarze *m.* črnjúh; (Teufel) vrag, hudíč; (Neger) zamórec, črnec.
Schwarze *n.* črno, črnína.
Schwärze *f.* črnóta, črnóba; (als Körper) črn (-í); (Stoff) črnílo.
ſchwärzen čŕniti; počŕniti, začŕniti; *fig.* črniti; očŕniti; ſ. ſchmuggeln.
Schwärzer *m.* črnívec; (Schmuggler) tihotápec.
Schwarzerle *f.* črna jelša.
Schwarzfärber *m.* barvar na črno.
ſchwarzflügelig črnokríl.
Schwarzflügler *m.* črnokrílec.
ſchwarzfüßig črnonòg.
ſchwarzgelb črnorumèn, črnožólt.
ſchwarzgeſtreift črnoprógast.
ſchwarzgrau črnosìv.
ſchwarzhaarig črnolàs.
Schwarzholz *n.* ſ. Nadelholz.
Schwarzkäfer *m.* črnjúh.
Schwarzkopf *m.* črnoglávec.
ſchwarzköpfig črnoglàv. [črníka.
Schwarzkümmel *m.* zamórska kúmina,
Schwarzkünſtler *m.* ſ. Zauberer.
ſchwärzlich črnkast, črníkast, začrnèl; (v. Geſicht) zagórel, zagorélkast; — werden začrnéti. [ček.
Schwarzplättchen *n.* črnoglávka, ková-
Schwarzrock *m.* črna suknja; (Perſon) črnosúknješ.
ſchwarzroth črnordèč.
ſchwarzſcheckig črnomarógast.
ſchwarzſchnabelig črnokljùn.
ſchwarzſchwänzig črnorèp.
Schwarzſeher *m.* črnovídec.
Schwarzſpecht *m.* črna žolna.
Schwarzſucht *f.* črníca.
Schwarzwald *m.* črni gòzd.
Schwarzwild *n.* črna divjáčina. [(-i).
Schwarzwurz *f.* črni korén, kozja smrt
ſchwarzzähnig črnozòb.
ſchwatzen, ſchwätzen kramljáti, govoríti; blebetáti (-ám, -éčem), govoríčiti, gobezdáti, žlabudráti, brbráti, klepetáti (-ám, -éčem), kvásiti.
Schwätzer *m.* blebetáč, brbra, žlabúdra, žlabudrálo, klepetálo, kvasáč; =ei *f.* blebetánje, brbránje, žlabudránje, klepetánje; =in *f.* blebetávka, klepetúlja, žlabudrávka, govorjáčka.
ſchwatzhaft blebetàv, klepetàv, žlabudràv, brbràv.
Schwatzhaftigkeit, Schwatzſucht *f.* blebetávost, klepetávost, žlabudrávost.
Schwebe *f.* visénje; in der — ſein viséti, biti na prevésici; es iſt noch in der — še ni dognáno.
Schwebebaum *m.* gred (-í).
Schwebebalken *m.* prevísna vesa *(turn.)*.
ſchweben plávati, nósiti se; unbeweglich — viséti; (zwiſchen Furcht und Hoffnung) omahovati (med strahom in upom); in Gefahr — v nevárnosti biti (sem); es ſchwebt mir vor den Augen pràv pred očmí mi je; —be Verhandlung še nedognána razpráva; —be Staatsſchuld nezaloženi državni dolg; *(mont.)* ſchwebend viséč.
Schwebfliege *f.* trepetávka.
Schwefel *m.* žveplo; **Schwefel-** žvepléni.
ſchwefelartig žveplast. [pína.
Schwefelauflöſung *f.* žvepléna raztо-
Schwefelbad *n.* žvepléna kopel (-éli), žvepléne toplice *pl.*
Schwefelbande *f.* zloglásna družba.
Schwefelblume *f.* žvepléni cvet.
Schwefeldiorydd *n.* žveplov dvokis.
Schwefelerz *n.* žvepléna ruda.
ſchwefelgelb žveplenorumèn.
Schwefelgeruch *m.* žvepléni duh, duh po žveplu.
Schwefelgrube *f.* žvepléna jama, žveplenik; — n *(pl.)* žveplíce *pl.*
ſchwefelhaltig, ſchwefelig žveplén; —e Säure žvepléna sokislína.
Schwefelhölzchen *n.* žveplénka.
Schwefelkies *m.* železni krŝec.
Schwefelkohlenſtoff *m.* ogljíkov sulfíd.
Schwefelleber *f.* žvepléna jetra.
Schwefelmetall *n.* žvepléna kovína.
ſchwefelreich žveplovít.
Schwefelſalz *n.* žvepléna sol (-í).
ſchwefelſauer žveplenokíšel.
Schwefelſäure *f.* žvepléna kislína.
Schwefelwaſſer *n.* žvepléna voda; =ſtoff *m.* vodíkov sulfíd; =ſtoffgas *n.* žvepléni vodík.
Schweif *m.* rep; *dem.* repèk, replč, repíček; (am Kleid) ſ. Schleppe; (des Kometen) rèp, metla.

ſchweifen *intr.* klátiti se, motáti se, krožiti, pohájati, vláčiti se; *tr.* (im Waſſer) izplakovati, plákati; opláknіti, izpláknіti (o-, izpláhniti); izkrožiti, zakrožiti; *impf.* iz-, zakroževati; die Kette — snutėk napénjati.

Schweifhaſpel *m.* snováč.

Schweifrahmen *m.* napenjálo.

Schweifſäge *f.* (žaga) izkroževálnica, izrezovávka. [tica.

Schweifſtern *m.* repáta zvezda, repa-

Schweifſtück *n.* repína.

ſchweigen mólčati (-čím); (verſtummen) umólknіti, obmólknіti, utíhniti; (auf kurze Zeit) pomólčati; ſchweig! molči! tiho! jezik za zobe!

Schweigen *n.* molčánje, molk; zum — bringen sapo zapréti komu, jezik zavézati (-vėžem).

ſchweigend *adi.* molčėč; *adv.* molčė.

ſchweigſam molčljiv, molčėčen, molčav.

Schweigſamkeit *f.* molčljívost, molčėčnost, molčávost.

Schwein *n.* svinja, prasíca; (männl.) prašič, prasec; prasé (-ta) (beſ. junges —; *pl.* prasci); (Fleiſch) svinja; **Schwein-, Schweins-, Schweins-** svinjski.

Schweinbär *m.* merjásec, nerésec.

Schweinebraten *m.* svinjska pečénka, prašičeva pečénka, pečéna svinjína.

Schweinehund *m.* svinjárski pès; (Schimpfwort) svinja.

Schweinemagd *f.* svinjarica.

ſchweinen svinjski.

Schweinerei *f.* svinjárstvo, svinjarija.

Schweineſchneider *m.* rezár, svinjeré-

Schweinezucht *f.* svinjeréja. [zec.

Schweinezüchter *m.* svinjeréjec.

Schweinfett *n.* svinjska mast (-i).

Schweinfleiſch *n.* svinjsko mesó, svinjína, prašičevína.

Schweinhändler *m.* trgóvec s svínjami, — s prašíči, svinjski trgóvec.

Schweinhaut *f.* svinjska koža.

Schweinhirt *m.* svinjár, svinjski pastír.

Schweinigel *m.* (Schimpfwort) svinjár, svinja.

ſchweiniſch svínjski, svinjáraski.

Schweinkoben *m.* ſ. Schweinſtall.

Schweinkoth *m.* svínjščak, svínjak.

Schweinmutter *f.* prasíca.

Schweinsborſte *f.* ščetína.

Schweinsbrot *n.* ſ. Erdſcheibe.

Schweinscarré *n.* svinjsko zarébrje.

Schweinskopf *m.* svinjska glava.

Schweinſtall *m.* svinják, svinjščak, svinjski hlev; kotec.

Schweinstrog *m.* koríto.

Schweiß *m.* pot, znoj; im —e ſein potíti se; in — kommen spotíti se; im —e ſeines Angeſichtes s potnim obrázom; in — bringen spotíti, uznojíti; Schweiß- potni, znojni. [(-éli).

Schweißbad *n.* potílna —, znojna kopel

ſchweißbar zvárėn, zvarėk.

ſchweißdicht neprepótėn.

Schweißdrüſe *f.* znójnica.

ſchweißen *tr.* (Eiſen) varíti; zvaríti; *intr.* (weidm.) krvavéti.

Schweißer *m.* varívec.

ſchweißig potėn, znojėn. [ca.

Schweißloch *n.* potnica, potna lúknji-

Schweißmittel *n.* potílo.

Schweißſand *m.* var, varėž, varílnik.

ſchweißtreibend potílėn.

ſchweißtriefend ves potėn.

Schweißtropfen *m.* potna sraga, potna kaplja.

Schweißtuch *n.* potni robec.

Schweißung *f.* varjénje, zvar.

Schweizerei *f.* ſ. Meierei.

Schweizerkäſe *m.* švícarski sir.

ſchwelen *intr.* tleti; *tr.* žgati (žgèm).

ſchwelgen (ſchlemmen) požrešcvati; črezmérno si streči (strežem), — si godíti, naslájati se; razkóšno živéti.

Schwelger *m.* požrėšnik; razkóšnik, nasládnik; **=ei** *f.* požrešcvánje; razkóšje, nasládno življénje; **=in** *f.* požrėšnica; razkóšnica, nasládnica.

ſchwelgeriſch požrėšen; razkóšen, nasládėn.

Schwelle *f.* prág; (Bahn—) blazína.

ſchwellen *intr.* (v. Leib) otéči (-čem); *impf.* otékati; nabrékniti, nabúhniti (se), napéti se; *impf.* nabuhovati se, napénjati se; geſchwollen otékėl; zabrékėl; (vom Waſſer) rasti, naráščati; kipéti, napénjati se; (von Früchten) debelíti se; *fig.* das Herz, die Bruſt ſchwillt) širiti se; *tr.* napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (das Waſſer —) vodo zajemíti, — zagradíti; (im Waſſer —)

razmóčiti, *impf.* razmákati; der Muth ſchwellt die Bruſt srčnost širi prsi.

Schweller *m.* blazína, pràg.

Schwemm- plavni.

Schwemme *f.* kópanje; kopalíšče (za živáli).

ſchwemmen (Pferde) kópati (-pam, -pljem); (Holz) plavíti; priplavíti, naplavíti; (v. Waſſer) nesti, nósiti; zanésti, nanésti, naplavíti; (ab—) o-, izplákniti; *impf.* o-, izplakovati.

Schwemmerde *f.* naplavína, nanòs.

Schwemmort *m.* kopalíšče (za živáli).

Schwemmwaſſer *n.* popláka, oplákanica.

ſchwenden (einen Wald) trébiti, krčiti; (Bäume) lúpiti.

Schwengel *m.* (einer Glocke) kembèlj, betíca, klepèc, camèlj; (beim Brunnen) ročník; vójnica; (b. d. Ciſterne) vaga.

ſchwenken vihtéti —, súkati (sučem) kaj, máhati —, kríliti s čim; zasúkati, kréniti, obŕniti; (Gläſer) oplakovati; oplákniti; *intr.* zasúkati se, obŕniti se, kréniti; *impf.* obráčati se, krétati se (auch: ſich —).

Schwenkung *f.* vihténje, máhanje; obrát, okrèt.

ſchwer *(phys.)* težèk, težák; težèn; (gewichtig) tehtèn; eine —e Menge silno veliko, silna množína; (beſchwerlich) težávèn; (läſtig) težák, nadlèžèn; —e Zeiten hudi časi; —e Noth huda sila; —e Krankheit huda bolézèn (-i); —er Schlaf trdo spanje; —e Strafe ostra —, huda kazèn (-i); —e Zunge okórèn jezik; —e Sünde vélik greh; —es Geld lep denár; — hören nágluh biti (sem); *adv.* težkó; es kommt mir — an težkó mi je, — mi dé; — ſchädigen hudo oškódovati; ſich — verſündigen hudó se pregrešiti.

ſchwerathmig nadúšljiv, sipljiv.

Schwerathmigkeit *f.* nadúšljivost, sipljívost.

ſchwerblütig težkokrvèn.

Schwere *f.* teža; težkóst; *(phys.)* težnost; (eines Amtes) težávnost; (einer Sünde) velikóst; (der Strafe) ostróst; (d. Zeiten) sila; (der Zweifel, d. Gründe) tehtnost.

Schwerenöther *m.* navíhani nagajívec.

ſchwerfällig neokrétèn, nesprétèn, okórèn.

Schwerfälligkeit *f.* neokrétnost, nesprétnost, okórnost.

ſchwerfüßig okórnih nog, težkonòg.

ſchwerhörig nágluh.

Schwerkraft *f.* težnost.

ſchwerlich *adv.* težkó, težkó da.

ſchwerlos breztéžèn.

Schwermuth *f.* otóžnost, težkomíselnost, klávrnost.

ſchwermüthig otóžèn, težkomíseln, klavrn.

Schwerpunkt *m.* težíšče.

Schwerſpat *m.* težèc.

Schwert *n.* mèč.

Schwertel *m.* devéta srájčica, mečèk; —n *pl.* sabljanice.

Schwertertanz *m.* ples z meči.

Schwertfeger *m.* mečár, sabljár.

ſchwertförmig mečast.

Schwertfortſatz *m.* (des Bruſtbeines) konica.

Schwerthieb *m.* udárec z mečem.

Schwertlilie *f.* perunika, plutnik.

Schwertſcheide *f.* méčeva nóžnica, mečnica.

Schwertſchlag *m.* udár z mečem; ohne — ne potegnívši meča, brez boja.

Schwertſtreich *m.* udárec z mečem.

Schwertträger *m.* mečenóšec.

Schweſter *f.* sestra; *dem.* séstrica; barmherzige — usmíljena sestra, usmíljenka, milosrdnica; (Bundes—) poséstrima; **Schweſter-** séstrski.

Schweſterbund *m.* poséstrimstvo.

ſchweſterlich séstrski, sestríski.

Schweſterliebe *f.* séstraka ljubézèn (-i).

Schweſterſchaft *f.* séstrstvo; poséstrimstvo.

Schwiegereltern *pl.* móževi —, žénini starši *pl.*

Schwiegermutter *f.* tašča; (Mutter des Mannes) svékrva.

Schwiegerſohn *m.* zèt.

Schwiegertochter *f.* sneha, snaha, sinóvlja (žena).

Schwiegervater *m.* tast; (Vater des Mannes) svekèr.

Schwiele *f.* žulj, ožúljek; —n bekommen ožúliti se; —n verurſachen ožúliti (koga).

ſchwielig žuljav, žuljnat, ožúljen.

ſchwierig težáven, težkótən, težək.

Schwierigkeit *f.* težávnost; težáva; (Hinderniß) ovíra, zapréka, napóta.

Schwimmanſtalt *f.* plavalíšče.

Schwimmeiſter *m.* plávarski mojstər.

ſchwimmen plávati; splávati, priplávati; geſchwommen kommen priplávati.

Schwimmer *m.* plávar, plaváč; ein guter — ſein dobro znati plávati; **=in** *f.* plavačíca, plávarica.

Schwimmfeder *f.* ſ. Floſſe.

Schwimmfuß *m.* plavna noga.

Schwimmfüßler *m.* plavnonóžəc.

Schwimmgürtel *m.* plávno opasílo.

Schwimmhaut *f.* plavna koža, —kóžica.

Schwimmhoſen *pl.* plavne hláčice *pl.*

Schwimmkäfer *m.* kozák.

Schwimmplatz *m.* plavalíšče.

Schwimmſchule *f.* plavárnica.

Schwimmvogel *m.* plovəc.

Schwindel *m.* omótica, omòt, omótičnost, vrtoglávica; er bekam den — zvrtélo se mu je v glavi; bem — unterworfen omótičav; *fig.* slepárstvo.

Schwindelei *f.* vrtoglávo počétje; slepárstvo.

ſchwindelfrei ne omótičav. [stvo.

Schwindelgeiſt *m.* vrtoglávost; slepár-

Schwindelhafer *m.* ſ. Lolch.

ſchwindelhaft ſ. ſchwindleriſch. [glàv.

ſchwindelig omótičən, omótən, vrto-

Schwindelkopf *m.* ſ. Schwindler.

ſchwindeln *intr.* (betrügen) slepáriti; es ſchwindelt mir v glavi se mi vrti, omótica se me prijéma, — se mi dela; —d omótičən, vrtoglàv.

ſchwindelſüchtig omótičav.

ſchwinden gíniti, gubíti se, pojémati, potékati; izgíniti, miníti, preíti (-ídem), pretéči (-téčem), potéči; (ſchrumpfen) sušíti se, kŕčiti se; (v. Leib) húdšati, slabéti.

Schwindler *m.* vrtoglávəc, vihrávəc; (Betrüger) slepár; **=in** *f.* vrtoglávka, vihrávka; slepárka.

ſchwindleriſch slepárski.

Schwindſucht *f.* sušíca, jétika.

ſchwindſüchtig sušíčən, jétičən.

Schwinge *f.* krilo, perót (-i), perotníca; (Futter—) plaine nečké, plálnice; (in der Wagenleiter) polica; (Schaukel) gugálnica; (in der Mühle) tresílnica; (Flachs—) tréslica.

Schwingel *m.* bílnica.

ſchwingen *tr.* vihtéti (vihtíti), súkati (sučem) kaj, kolébati, máhati s čim; zavihtéti (zavihtíti) kaj, máhniti s čim; (Leintücher) trépati; (Getreide) plati (poljem); (Flachs) trépati; otrépati, otrésati; *intr.* (hangend —) bíngati, bingljáti; (v. Pendel) níhati (se); (v. der Saite) tresti (tresem) se; ſich — švígniti, zavihtéti (-íti) se, zagnáti se; vzdígniti se, splávati.

Schwingfaden *m.* (*Oscillaria*) níhavka.

Schwingung *f.* zamàh, zamašáj; (Pendel—) níhaj; (Ton—) tresáj; (fortſchreitende —) postópno trésenje; (ſtehende —) stojéče trésenje.

Schwingungs-achſe *f.* os (-i) níhája; **=bauer** *f.* čàs níhája; **=hinderniß** *n.* ovíra níhanja; **=intenſität** *f.* jakost níhája; **=punkt** *m.* nihalíšče, tresíšče; **=weite** *f.* razmàh.

ſchwippen (nach jmdm. m. d. Peitſche) švŕkniti, pošíkniti koga.

ſchwipps! *interj.* plèsk! trèsk!

ſchwirren brnéti, brénčati (-ím); cvrčati (-ím), cvŕkati; —d fliegen frčáti (frčím). [(-éli).

Schwitzbad *n.* potílna —, znójna kopel

ſchwitzen potíti se, znojíti se; — machen potíti; razpotíti, uznojíti.

Schwitzen *n.* znojénje, potítəv.

ſchwitzig potən, znojən.

Schwitzmittel *n.* potílo.

ſchwören priséči (-sézem); zarotíti se, zakléti (-kólnem) se; *impf.* priségati, rotíti se; zaklínjati se; — laſſen zapriséči, v priségo vzeti (vzamem); *impf.* zapriségati, v priségo jemáti; (bei der Seele) pridúšiti se, *impf.* pridúšati se; falſch — krivo priséči.

Schwörer *m.* priségavəc, prisegáč.

ſchwül sopárən, sopáričən, otóhəl; es iſt — sopárno je, soparí.

Schwüle *f.* sopárica, otóhlica, kúhalica; dumpfige — zagátna sopárica.

Schwulſt *f. m.* ſ. Geſchwulſt; (Bombaſt) nadútost, nabúhlost, napetoličnost.

ſchwulſtig nabúhël; nadút, napetolíčën.

Schwulſtigkeit *f.* nabúhlost; nadútost, napetolíčnost.

Schwund *m.* gínjenje; usúšek; sušíca.

Schwung *m.* màh, zamàh, zagòn, zalèt, koléb; ſich einen — geben zavihtéti se, zagnáti (-žénem) se; *fig.* povzdig; polèt, vzlèt, zanòs; in — bringen (e. Glocke) zazíbati; *fig.* (etwas) povzdigniti; in — kommen razvíti (-víjem) se, povzdígniti se, razcvèsti (-cvetèm) se; zavládati, razširiti se.

Schwungbrett *n.* zagónska deska.

Schwungfeder *f.* letálno peró (-ésa).

ſchwunghaft vzlétën, živ, zanósën.

Schwungkraft *f.* zamášnost; zamášna —, zalétna sila; *fig.* vzlétnost.

Schwungmaſchine *f.* sredobéžni stroj, vrtíljka.

Schwungrad *n.* zamášno koló (-ésa), zamašnják.

ſchwungvoll vznesën, navdúšen.

Schwur *m.* priséga; einen — thun priséči (-séžem), zarotíti se, zakléti (-kólnem) se.

ſchwurbrüchig prisegolómën.

Schwurgericht *n.* poróta; porótna sodba; **Schwurgerichts-** porótni; **=hof** *m.* porótno sodíšče; **=periode** *f.* porótno zasédanje.

ſcientifiſch ſ. wiſſenſchaftlich.

Sclave *m.* sužénj, sužnik, ròb; zum —n machen zasužnjíti, usužnjíti; **Sclaven-** sužénjski, robski, hlápčevski.

Sclavendienſt *m.* sužnost, hlápčevstvo; — verrichten sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Sclavenhandel *m.* trgovína s sužnji.

Sclavenhändler *m.* trgóvec s sužnji.

Sclavenjoch *n.* jarém súžnosti.

Sclavenmarkt *m.* sužénjski trg.

Sclavenſtand *m.* sužénjstvo, sužnost, robstvo; sužnji *pl.*

Sclaverei *f.* sužnost, robstvo; in der — leben sužnjevati, robovati, hlapčevati.

Sclavin *f.* súžnica, sužnja.

ſclaviſch súženjski, hlápčevski.

ſcontrieren obračúniti; blagájnico preglédati, *impf.* — pregledovati.

Scontrierung *f.* obračún; blagájniški preglèd.

Scontro *m.* obračún.

Scorbut *m.* skorbut.

Scorpion *m.* ščipávec, škorpijón.

ſcribeln pisáriti.

Scribler *m.* pisáč, pisún.

Scropheln, Scroſeln *pl.* želve *pl.*; bezgávke *pl.*; brámorji *pl.* [kast.

ſcrophulös, ſcroſulös želvast, bezgávScrupel *m.* pomíslek, dvòm. [stí.

ſcrupulös prenatánčën, pretánke ve-

Scrupuloſität *f.* tenkovéstnost, pretánka vest (-f).

Scrutinium *n.* glasoštétje.

Sculptur *f.* ſ. Bildhauerei.

Secante *f.* črta séčnica; preséčnica.

ſecernieren odlóčiti, oddelíti; izlóčiti; *impf.* odločevati, oddeljevati; izločeva-

Seceſs *m.* odločítëv, izločítëv. [ti

Seceſſion *f.* izselítëv; odločítëv.

ſechs *num.* šest, šestéro; um — Uhr ob šestih.

Sechs *f.* šestíca, šestka.

ſechs- šestéro-.

ſechsarmig šestoròk, šesteroròk.

Sechseck *n.* šesterokótnik.

ſechseckig šesterokótën.

Sechsender *m.* šesterák, šestérnik.

Sechſer *m.* šestàk, šestíca.

ſechſerlei *num.* šestér.

ſechsfach, ſechsfältig šestérën, šestérnat, šestogùb.

ſechsfederig šestopérën.

ſechsflächig šesteroplòsk.

ſechsflügelig šesterokríl.

ſechsfüßig šesteronòg, šesteronogàt.

ſechshundert *num.* šéststo.

ſechshundertſte *num.* šeststóti.

ſechsjährig šestlétën.

ſechsköpfig šesteroglàv.

ſechslöthig šestlótën.

ſechsmal *num.* šestkrat, šest potov.

ſechsmalig šéstkratën.

ſechsmonatlich šestmeséčën.

Sechspfünder *m.* šestfúntnik.

ſechspfündig šestfúntën.

ſechsſeitig šesterostràn.

ſechsſilbig šesterozlóžën.

ſechsſpannig šesterovprégën.

ſechsſtündig šestúrën.

ſechstägig šestdnévën.

ſechstauſend *num.* šesttisóč.

ſechstauſendſte *num.* šesttisóčni.

Sechstel *n.* šestina, šestinka.
ſechstens *adv.* šestič.
ſechster *num.* šesti.
ſechsthalb polšésti.
ſechsundzwanzig *num.* šestindvájset.
Sechswochen *f. pl.* otróčja póstelja, bábine *pl.*
Sechswöchnerin *f.* poródnica, otróčnica. [ca.
ſechszählig šesterozòb.
ſechszöllig šest palcev dolg (širòk itd.), šestopálčen.
Sechtelei *f.* žehta, parílo.
ſechteln žéhtati, perílo páriti.
Sechtelzuber *m.* žehtnjak, žehtnik, párnica, parílnica.
ſechzehn *num.* šestnájst.
Sechzehn *f.* šestnájstka, šestnajstica.
Sechzehnender *m.* šestnajsterák.
ſechzehnerlei šestnajstér.
ſechzehnfach, ſechzehnfältig šestnajstérən, šestnajstérnat.
Sechzehntel *n.* šestnajstína, šestnajstinka; =format *n.* šestnajstérka.
ſechzehntens *adv.* šestnájstič.
ſechzig *num.* šéstdeset.
Sechziger *m.* šestdesetica, šestdesétka; (Perſon) šestdeseták, šestdesetlétən človek; =in *f.* šestdesetlétnica.
ſechzigerlei *num.* šestdesetér.
ſechzigfach, ſechzigfältig šestdesetérən, šestdesetérnat.
ſechzigjährig šestdesetlétən.
ſechzigmal *adv.* šéstdesetkrat.
ſechzigſte *num.* šéstdeseti. [ka.
Sechzigſtel *n.* šestdesetína, šestdesetínſecieren raztelésiti, razpárati, razúditi. [ca.
Seciersaal *m.* razudoválnica, parálniSecret *n.* izlóčək; skrivni pečát; ſ. Abort.
Secretär *m.* tajnik; pisálna miza.
Secretariat *n.* tájništvo; tájniška služSecretion *f.* izločevánje. [ba.
Sect *m.* sekt (vino).
Secte *f.* sledba, sekta, razkólniki *pl.*
Sectierer *m.* razkólnik.
Section *f.* odsèk; oddélək.
Sectionslinie *f.* črta odséčnica.
Sector *m.* krožni izsèk.
Secunda *f.* drugi razrèd.
Secundaner *m.* drugošólec. [dánt.
Secundant *m.* dvobójni drug, sekunſecundär drugótən, drugorédən.
Secundawechſel *m.* druga menica.
Secunde *f.* sekúnda; Secunden- sekúndni.
ſecundieren (b. Geſang) pripévati, prilágati, prikládati.
Secundogenitur *f.* drugoródstvo.
Sedez, =format *n.* šestnajstérka.
Sediment *n.* usedlína, gošča.
Sedimentärformation *f.* usedlínska —, skladovíta —, sedimentárna tvorba.
Sedimentgeſtein *n.* usedlínsko kámenje. [dno.
ſedimentieren usésti (-sedem) se na
See *m.* jézero; *dem.* jézerce; See- jézerski, jézerni.
See *f.* morje; offene — široko —, odprto morje; See- morski, pomóraki.
Seeanwohner *m.* primórec; =in *f.* primórka.
Seearſenal *n.* pomóraka orožnica.
Seebach *m.* jézernica.
Seebad *n.* morska kopel (-éli); morsko kopališče.
Seebär *m.* morski medved.
Seebarſch *m.* luben, brancín.
Seebecken *n.* jézerska kotlína.
Seebehörde *f.* pomórska oblást (-i).
Seebett *n.* jezerišče.
Seebinſe *f.* srpica, jézeraka bica.
Seeblume *f.* ſ. Seeroſe.
Seeboden *m.* jézersko dnò.
Seecompaß *m.* kompás.
Seedienſt *m.* mornárska služba.
Seefahrer *m.* pomorščák, mornár.
Seefahrt *f.* pomórska vožnja.
Seefiſch *m.* jézerska riba; morska riba.
Seefracht *f.* pomórski naklàd.
Seefräulein *n.* morska déklica.
Seegang *m.* valovítev.
Seegebirge *n.* morske —, podmórske gore *pl.*
Seegefecht *n.* pomórska bitka.
Seegegend *f.* morska krajína.
Seegericht *n.* pomórsko sodíšče.
Seegras *n.* morska trava, halóga.
Seegrund *m.* morsko dnò.
Seehafen *m.* pristán, pristaníšče, luka.
Seehandel *m.* pomórska trgovína.
Seehöhe *f.* nadmórska višína.
Seehund *m.* tjulènj, morski pès.
Seeigel *m.* morski ježék.

Seejungfrau *f.* mórska déklica.
Seekarte *f.* morjevid, morska mapa.
ſeekrank od mórske bolézni napáden.
Seekrankheit *f.* morska bolézȅn (-i).
Seekrieg *m.* pomórska vojska.
Seeküſte *f.* morsko obrézje; (Land) primórje.
Seeland *n.* primórska dežéla.
Seeländer *m.* primórec.
ſeeländiſch primórski.
Seele *f.* duša; *dem.* dúšica; **Seelen-** dušni, dušévni; zadúšni.
Seelenact *m.* dušni čin.
Seelenadel *m.* blagodúšje, dušna blagóst, — plemenítost.
Seelenangſt *f.* dušni strah, dušna tesnóba.
Seelenarzt *m.* dušni zdravník.
Seelenfriede *m.* dušni mir.
ſeelenfroh iz srca vesél.
Seelengröße *f.* velikodúšje.
ſeelengut srčno dobȓ, — blag.
Seelengüte *f.* srčna dobróta.
Seelenhandel *m.* kupčija z ljudmí.
Seelenheil *n.* dušno zveličanje.
Seelenhirt *m.* dušni pastír.
ſeelenkrank na duši bolán.
Seelenkrankheit *f.* dušna bolézȅn (-i).
Seelenkummer *m.* dušna žálost, — bridkóst.
Seelenleben *n.* dušno življénje.
Seelenlehre *f.* nauk o duši, dušeslóvje.
Seelenleiden *n.* dušno trpljénje.
ſeelenlos brezdúšȅn; brezčútȅn.
Seelenmeſſe *f.* črna —, zadúšna maša.
Seelennahrung *f.* dušna hrana.
Seelenpein, Seelenpiage *f.* dušna muka.
Seelenruhe *f.* dušni pokoj, — mir.
Seelenſchmerz *m.* dušna bol (-i).
Seelenſchwäche *f.* dušna slabóst, malodúšje.
Seelenſpeiſe *f.* dušna hrana.
Seelenſpiegel *m.* dušno zrcálo.
Seelenſtärke *f.* dušna krepkóst, krepkodúšnost.
Seelenſtörung *f.* dušni narušáj.
Seelentag *m.* Vseh vernih duš dan (dneva).
Seelentroſt *m.* dušna tolážba.
ſeelenvergnügt iz srca vesél.
Seelenverkäufer *m.* ljudotrȓžec.
Seelenvermögen *n.* dušna moč (-i).
ſeelenvoll živočútȅn.
Seelenwanderung *f.* preseljevánje duš.
Seelenwohl *n.* dušna blagínja.
Seelenzuſtand *m.* dušni stan.
ſeeliſch dušȅn, srčȅn.
Seelöwe *m.* morski lèv.
Seelſorge *f.* dušno pastírstvo, — skrb-
Seelſorger *m.* dušni pastír, — skrbník.
Seeluft *f.* morski zrak.
Seemacht *f.* pomórska moč; pomórsko vojstvo; (Staat) pomórska drȓáva.
Seemann *m.* pomorščák, mornár.
ſeemänniſch mornárski.
Seemannſchaft *f.* pomorščáki *pl.*, mornárji *pl.*
Seemannskunſt *f.* mornárska umétnost.
Seemeile *f.* morska milja.
Seeoffizier *m.* pomórski častnik.
Seeohr *n.* morsko —, sv. Petra uhó.
Seepferdchen *n.* morski konjíček.
Seepflanze *f.* morska —, jézerska rastlína.
Seepolyp *m.* hobótnica, osmonóžec.
Seerabe *m.* morski vran.
Seeraub *m.* pomórski rop; ſ. Seeräuberei.
Seeräuber *m.* pomórski rópar, gusár.
Seeräuberei *f.* pomórsko róparstvo, gusárstvo.
ſeeräuberiſch pomorskoróparski, gusárski.
Seerecht *n.* pomórsko pravo.
ſeereich jézernat.
Seereiſende *m.* pomórski popótnik.
Seeroſe *f.* baréd, lokvanj, beli pljuč-
Seeſalz *n.* morska sol (-i). [nik.
Seeſchiff *n.* morska ladja.
Seeſchiffahrt *f.* pomórsko plovstvo.
Seeſchildkröte *f.* morska želva.
Seeſchlacht *f.* pomórska bitka, bitka na morju.
Seeſchlange *f.* morska kača.
Seeſchwalbe *f.* čigra, ribič.
Seeſoldat *m.* pomórski vojščák, — voják; pomorščák.
Seeſpiegel *m.* morska gladína.
Seeſpinne *f.* morski pajȅk.
Seeſtaat *m.* pomórska drȓáva.
Seeſtadt *f.* primórsko mesto.
Seeſtern *m.* morska zvezda.

ſeit *coni.* kàr, odkàr; *praep.* od; ſchon — zehn Jahren že desét let.

ſeitab *adv.* na strani, na samóti, od

ſeitdem *coni.* kàr, odkàr; *adv.* od tedàj, od tistih mal.

Seite *f.* stran (-i); (die eine von zwei entgegengeſetzten Seiten) plat (-i); (am Körper) bòk; (am Schiff) bòk, stena; bei — v stran, na stran, s poti; (die ſchöne — eines Zeuges) lice; Scherz bei — brez šale; von —n des Gerichtes od sodíšča; an der rechten — anfaſſen za pravo žilo prijéti (primem); (Partei) stranka; (Theil) del, stran; (*geom.*) stranica.

Seiten- stranski, obstránski, postránski, pobóčni, pribóčni.

Seitenangriff *m.* napàd od straní, stranski napàd.

Seitenanſicht *f.* poglèd od straní.

Seitenblick *m.* postránski poglèd.

Seitenbrett *n.* stranica; krajnik.

Seitenbrücke *f.* primóstek.

Seitendach *n.* pristréšek, pristréšje.

Seitendruck *m.* tlak na stene, — stran.

Seitenfläche *f.* (ploskëv) postranica, stranica.

Seitengebäude *n.* prizídek.

Seitengewehr *n.* pobóčno —, pribóčno orôžje; (sablja, bajonet).

Seitenhieb *m.* udárec od straní.

Seitenkind *n.* nezakónski otrôk.

ſeitenlang po cele straní dolg.

Seitenlehne *f.* stransko naslonjálo.

Seitenlinie *f.* postránska črta; (von der Verwandtſchaft) stranska pánoga, stransko pokolénje.

Seitenmauer *f.* stranski zid.

Seitenſchiff *n.* (d. Kirche) stranska ladja.

Seitenſchmerz *m.* bolečína v boku.

Seitenſchwimmer *pl.* bokoplóvke *pl.*

Seitenſtechen *n.* bodljáji *pl.*

Seitenſtraße *f.* postránska cesta.

Seitenſtück *n.* enáčica, drugarica, vzporédna —, dvojíčna slika, dvojíčnica.

Seitentaſche *f.* pobóčna torba; obstránski žèp.

Seitenthal *n.* postránska dolína.

Seitenthür *f.* stránske duri *pl.*, stranska vrata *pl.* [(-i).

Seitentram *m.* (d. Schneidemühle) žrd

Seitentrieb *m.* odrástlek, pánoga.

Seitenverwandte *m.* stranski soródnik.

Seitenwand *f.* stranska stena, ostének; straníca.

Seitenweg *m.* stranski (-aka) pot.

Seitenwinkel *m.* obstránski kot, prikótek.

Seitenzahl *f.* število strani.

Seitenzimmer *n.* stranska izba (soba).

ſeither *adv.* od tega časa, od te dobe, od tedàj, od tistih mal.

ſeitherig odtedánji.

ſeitwärts *adv.* v stran, na stran.

ſelbander *num.* samodrúg, sam drugi.

ſelbdritte *num.* samotrétji, sam tretji.

ſelbe ſ. derſelbe.

ſelbfünfte *num.* samopéti, sam peti.

ſelbig isti, tisti.

ſelbſt *pron.* sam; von — sam od sebe; (ohne fremde Hilfe) samótež; (an und für ſich) sam na sebi; ſich — angehören sam svoj biti (sem); zu ſich — kommen k sebi priti (pridem), osvestíti se, zavédeti (-vém) se; *impf.* zavédati se; er iſt die Demuth — gola ponížnost ga je; *adv.* celó, tudi, i.

Selbſt- samo-, sámega sebe.

Selbſtabtödtung *f.* krotítëv sámega sebe. [sebe.

Selbſtachtung *f.* spoštovánje sámega

ſelbſtändig samostálen, samosvój, samostójen.

Selbſtändigkeit *f.* samostálnost, samostójnost.

Selbſtanklage *f.* zatóžba sámega sebe.

Selbſtaufopferung *f.* žrtvovánje sámega sebe. [sebe.

Selbſtbefleckung *f.* oskrúmba sámega

Selbſtbefruchtung *f.* samooplódba.

Selbſtbeherrſchung *f.* oblást nad sebój.

Selbſtbekenntnis *n.* samoizpóved.

ſelbſtberechtigt samosvój, samovlástен, svojeprávен.

Selbſtbeſäubung *f.* samoprášba.

Selbſtbeſtimmung *f.* samoodlóčba.

Selbſtbetrachtung *f.* premišljevánje sámega sebe.

ſelbſtbewegend samogíben.

Selbſtbewegung *f.* samogíbnost.

ſelbſtbewuſt samozavéstен, samosvéstен.

Selbſtbewuſtſein *n.* samozavést (-i), samosvést (-i).

ſelbſteigen samosvój.
Selbſtentleibung *f.* samomòr.
ſelbſtentſproſſen samoníkěl.
Selbſtentzündung *f.* samovžig.
Selbſterhaltung *f.* samoohrána.
Selbſterhaltungstrieb *m.* samoohránski nagòn.
Selbſterkenntnis *f.* spozná(va)nje sámega sebe.
ſelbſtfließend samotéčěn.
ſelbſtgefälligſamoljúběn,samougóděn.
Selbſtgefälligkeit *f.* samoljúbnost, samoljúbje, samougódje.
ſelbſtgefertigt samodélěn, svojedélěn.
Selbſtgefühl *n.* samočútje.
Selbſtgelehrte *m.* samouk.
Selbſtgenügſamkeit *f.* samodovóljstvo.
ſelbſtgeſchaffen samotvórěn.
Selbſtgeſchoſs *n.* samostrélna napráva.
Selbſtgeſpräch *n.* samogóvor.
ſelbſtgewachſen samosévěn, samorášč; —e Pflanze samosévka.
ſelbſtgewonnen svójega pridélka.
Selbſtherrſchaft *f.* samovláda.
Selbſtherrſcher *m.* samovladár, samodržéc; =in *f.* samovladarica.
Selbſthilfe *f.* samopomóčje.
ſelbſtiſch sebíčěn.
Selbſtlaut *m.* samoglásnik, glasnik.
ſelbſtlautig samoglásěn.
ſelbſtleuchtend samosijájěn, samosójěn, samosvetljiv.
Selbſtliebe *f.* samoljúbje.
ſelbſtliebig samoljúběn.
Selbſtling *m.* sebíčnež.
Selbſtlob *n.* samosvója hvala, samohvála; samohválnost.
Selbſtlober *m.* samohvàlec.
ſelbſtlos nesebíčěn.
Selbſtmord *m.* samomòr, samomórstvo.
Selbſtmörder *m.* samomórec; =in *f.* samomórka.
ſelbſtmörderiſch samomórěn, samomóraki.
ſelbſtredend samó ob sebi umévěn.
Selbſtregierung *f.* samovládje, samozakónje.
ſelbſtſchaffend samotvórěn.
Selbſtſchändung *f.* ſ. Selbſtbefleckung.
Selbſtſchau *f.* samoglèd, samosòr.
Selbſtſchuld *f.* lastna krivda.
Selbſtſchuſs *m.* samoodsébni strel.
Selbſtſchutz *m.* samobràn, samoobrána.
ſelbſtſtehend samobítěn.
Selbſtſucht *f.* sebíčnost, samopášnost.
ſelbſtſüchtig sebíčěn, samopríděn, samopášěn, samogóltěn, samosnéděn, samohlépěn.
Selbſtſüchtige *m.* sebíčnik, samopášnik; *f.* sebíčnica, samopášnica.
Selbſttäuſchung *f.* váranje sámega sebe.
ſelbſtthätig samodéjěn, samodélavěn, samotvórěn.
Selbſtthätigkeit *f.* samodéjnost, samodélavnost, samotvórnost.
Selbſtüberſchätzung *f.* precenjevánje sámega sebe.
Selbſtüberwindung *f.* premagovánje sámega sebe, samokvárba.
ſelbſtvergeſſen samozáběn.
Selbſtverleugnung *f.* zatajevánje sámega sebe, samozatája.
ſelbſtverſtändlich *adv.* ob sebi umévěn.
Selbſtverſtümmelung *f.* pohábljenje sámega sebe.
Selbſtvertrauen *n.* zaúpanje v sámega sebe, samozaúpnost.
Selbſtverwaltung *f.* samouprája.
ſelbſtwillig samohótěn. [rastvòr.
Selbſtzerſetzung *f.* samorazkrój, samo-
ſelbſtziehend *adv.* samótež.
ſelbſtzufrieden samozadovóljěn.
Selbſtzünder *m.* samonèt, samožig.
ſelchen v dimu sušíti, kadíti, vodíti; v dimu posušíti, prekadíti, povodíti; geſelcht prekajèn, povojèn.
Selcher *m.* prekajevávec; vojenínar.
Selchfleiſch *n.* povojéno —, prekajéno meso, vojenína.
Selchkammer *f.* vodílnica, dímnica.
Selchware *f.* prekajenína, vojenína.
Selchwurſt *f.* prekajéna —, povojéna klobása.
Selen *n.* selén, selénij.
Selenit *m.* selenít, Marijino steklo.
Selenographie *f.* opis lune, selenografija.
Selenſäure *f.* selénova kislína.
ſelig blážen; (ewig —) zveličan; (glücklich) presréčen; — ſtimmen razblážiti; (verſtorben) rájni, pokójni; — die Todten! blagor pokójnikom! — preiſen blagorovati; — machen zveličati, *impf.* zveličevati; — ſprechen za svetníka proglásiti.

Selige *m.* zveličanec; (Verſtorbener) rájnik, pokójnik; *f.* rájnica.

Seligkeit *f.* bláženstvo, bláženost, presrečnost; (ewige —) zveličanje.

ſeligmachend zveličálen, zveličeváleč.

Seligmacher *m.* zveličar.

Seligmachung *f.* zveličanje.

ſeligpreiſen ſ. ſelig.

Seligſprechung *f.* proglasítev za svet-[nika

Seligwerdung *f.* zveličanje.

Seller, Sellerie *f.* zélena.

ſelten *adi.* redek; (ungewöhnlich) nenavaden; *adv.* redko, rédkoma, rédkokdaj, málokdaj, málokrat.

Seltenheit *f.* redkost, redkóta, redka reč [stvar] (-i).

ſeltſam čuden, nenaváden.

Seltſamkeit *f.* čudnost, nenavádnost.

Semeſter *n.* polulétje, seméstər; tečáj.

ſemeſtral polulétni, semestrálni, seméstrski.

Semeſtralprüfung *f.* polulétna preizkúnja, semestrálni izpit.

Semikolon *n.* ſ. Strichpunkt.

Seminar *n.* semenišče; theologiſches — duhóvno semenišče. [ščan.

Seminariſt *m.* semeniščnik, semeni-

Semmel *f.* žemlja.

Senat *m.* starejšínstvo, senát.

Senator *m.* starejšína, senátor.

Senats- starejšínski, senátski.

Senatspräſident *m.* predsédnik starejšínstva, senátski predsédnik.

Sendbote *m.* sél, poslánec.

Sendbrief *m.* poslanica. [šiljati.

ſenden poslati (pošljem); *impf.* po-

Sender *m.* pošiljátelj, pošiljáč.

Sendling *m.* poslánec.

Sendſchreiben *n.* ſ. Sendbrief.

Sendung *f.* pošiljanje; pošiljátev, pošiljka, poslátev; poslánje.

Seneſchall *m.* višji dvornik.

Senf *m.* gorčica, gorjúšica; **Senf-** gorčíčni, gorjúšični.

Senfbrühe *f.* gorčična omáka.

Senfkorn *n.* gorčično zrno.

Senfmehl *n.* gorčična moka.

Senfpflaſter *n.* gorčični obliž.

Senfteig *m.* gorčično testó.

Senge *f.* pálež, smòd, ožig, žega.

ſengen *tr.* páliti, smoditi, ožigati; opáliti, osmoditi, ožgáti (-žgèm); požigati; (v. d. Sonne) pripékati; *intr.* páliti se, smoditi se.

Sengſtätte *f.* palíšče, požigalíšče.

Senior *m.* starejšína, senior.

Seniorat *n.* starejšínstvo, seniorát.

Senkblei *n.* gresílo, olóvnica.

Senke *f.* nižáva; ſ. Senker, Senkgarn.

Senkel *m.* ſ. Senkblei.

Senkelſtich *m.* grezílna igla; zatézníčna igla, stogla.

ſenken (in die Tiefe laſſen) (v globíno) spustiti; *impf.* — spúščati; pogrézniti, potopíti; *impf.* pogrezováti, potápljati; (eine Rebe ꝛc.) gróbati, grebeníčiti; pogróbati, pogrebeníčiti; (das Haupt, den Blick) povésiti, *impf.* povéšati; (neigen) nágniti, *impf.* nagíbati (-gíbljem); ſich — spúščati se, zniževati se; usédati se; usésti (-sédem) se.

Senker *m.* grebenica, gróbanica; (Perſon) pogrezovávec, potapljávec; grebeníčar, gróbar.

Senkgarn *n.* (d. Fiſcher) svínčnica.

Senkgefäß *n.* potópnica.

Senkgrube *f.* greznica.

Senklinie *f.* navpična črta.

ſenkrecht *adi.* navpíčen; (*geom.*) pravokótən; *adv.* navpík.

Senkrechte *f.* navpičnica; (*geom.*) pravokótnica.

Senkung *f.* pogrézanje; (des Bodens) usèd; (der Stimme) slabljénje; (Theſis) poníz.

Senne *m.* plánšar, planínar; **Sennen-** plánšaraki.

Sennenalpe *f.* planína.

Senner *m.* ſ. Senne; — ſein planšáriti, planovati.

Sennerei *f.* plánšarstvo; planšárnica.

Sennerhütte *f.* plánšaraka koča, — staja.

Sennerin *f.* plánšarica.

Sennesbaum *m.* sénesovo drevó.

Sennesblätter *pl.* sénesovo perje.

Senſal *m.* mešétar, sensál; — ſein mešetáriti.

Senſarie *f.* mešetarína.

Senſation *f.* velika pozórnost, močán vtis, hrup, senzácija; — machen veliko pozórnost vzbuditi, močán vtis narediti, hrup —, šum napráviti.

Senſe *f.* kosa; *dem.* kosica; **Senſen-** kosni.

ſenſenförmig kosast.
Senſenhammer *m.* kosárnica.
Senſenmann *m.* kosák; *fig.* smrt (-i) (s kosó).
Senſenring *m.* kosír.
Senſenſchmied *m.* kosár.
Senſenſtein *m.* osla.
Senſenſtiel *m.* kosíšče.
ſenſibel občutljiv, rahločútən. [nost.
Senſibilität *f.* občutljívost, rahločút-
Senſenz *f.* rèk, izrèk; pregóvor; (Urtheil) razsódək, razsodílo.
ſentimental prečutljiv, sentimentálən.
Sentimentalität *f.* prečutljívost, sentimentálnost.
ſeparat *adi.* odlóčen, oddeljèn; posébən; *adv.* posébej.
Separatfriede *m.* posébni mir.
Separation *f.* ſ. Trennung.
Separatismus *m.* razdružljívost, razkólništvo; separatízəm.
Separatiſt *m.* razdružljívəc; razkólnik; separatíst.
ſeparatiſtiſch razdružljiv; razkólniški; separatíški.
Separator *m.* ločívəc; (ſ. d. Milch) posnemálnik.
Separatzug *m.* posébni vlak.
ſeparieren odlóčiti, oddelíti, razdrúšiti; *impf.* odločevati, oddeljevati, razdruševati.
Sepia *f.* sépija, sipa.
September *m.* kímavəc, septémbər.
Septemvirialtafel *f.* septemvirálno sodíšče, sod sedmérice („stol sedmorice").
ſeptentrional ſ. nórdlič.
Septime *f.* sedmica, septíma.
Septuageſima *f.* tretja predpóstna nedélja.
ſequens nastópni, naslédnji.
Sequeſter *m.* sekvéstər, zaséžni skrbník; ſ. Sequeſtration.
Sequeſtration *f.* sekvestrácija, zaséga (v začásno oskrbo).
ſequeſtrieren sekvestrírati, zaséči (-séžem) (v začásno oskrbo).
Serail *n.* seráj.
Seraph *m.* seraf.
ſeraphiſch sérafski.
Serenade *f.* podóknica, serenáda.
Sereniſſimus *m.* presvétli.
Sergeant *m.* seržánt; ſ. Feldwebel.
Serie *f.* vrsta, red, sérija.
ſeriös ſ. ernſthaft.
Serös krvnosírotkast, serózən.
Serpentin *m.* serpentín.
Serpentine *f.* zavínkasta črta, vijúgavica; zavinkasta —, rídasta cesta, ključi *pl.*, ride *pl.*
ſerpentinenartig zavínkast, ridast.
Serum *n.* krvna sírotka.
Servite *m.* namízna posóda, namízno oródje, namízje; postrézba.
ſervieren streči (strežem); nósiti; prinésti (jedíla).
Serviette *f.* prtič, servijéta.
Servitut *f.* slúžnost, servitút; **Servituts-** slúžnostni, servitútni.
ſervitutsfrei brez slúžnosti.
ſervitutspflichtig slúžnosti podvržen.
Servitutsrecht *n.* pravíca slúžnosti.
Servitutsverhältnis *n.* slúžnostna razméra.
Seſam *m.* sézam; **Seſam-** sézamov.
Seſſel *m.* stòl; **Seſſel-** stólov.
ſeſshaft naséljen, nastánjen, udomóvljen. [nost.
Seſshaftigkeit *f.* naséljenost, nastánje-
Seſſion *f.* zasédanje.
ſetzen *tr.* (ſitzen machen) posadíti; *impf.* posájati; postáviti, dejáti (denem); *impf.* postávljati, dévati; (eine Friſt —) dati, določiti; *impf.* dajáti (dajem), določevati; zum Pfande — zastávljati; zastáviti; (in d. Lotterie —) stáviti; ein Ziel — konəc storíti; in Freiheit — izpustíti, *impf.* izpúščati; außer Stand — nemogóče storíti komu kaj; außer Kraft — razveljáviti; in Schrecken — preplášiti, prestrášiti, v strah pripráviti; in Verwunderung — osúpiti; ſetze den Fall vzemi, reci; den Fall geſetzt vzemímo, recímo, postávimo; eine Henne — nasadíti, *impf.* nasájati; (Bäume) sadíti; posadíti, zasadíti, vsadíti; *impf.* po-, zasájati, vsájati; in Unkoſten — troške délati komú; ins Werk — izpeljeváti; izpéljati (-péljem); in Noten — uglásbiti, zložíti; *impf.* skládati; in Flammen — zažgáti (-žgèm), zapáliti; unter Waſſer — poplavíti; den Fuß auf etwas — stópiti na kaj; ein Denkmal — spomínek postáviti; ich ſetze Ehre darein v čast si štejem; ſich

— sesti (sedem), usésti se; *impf.* sédati, posédati, usédati se; sich herum — razposésti se, *impf.* razposédati se; sich in den Kopf — si v glavo vtépsti (vtépem); sich in Gefahr — v nevárnost se podáti, *impf.* — podájati; das Schiff hat sich gesetzt ladja je obtičála; (von einer Flüssigkeit) usédati se; usésti se; (v. d. Geschwulst) spláhniti; sich auseinander — zméniti se, dogovoríti se, pogodíti se; sich in Marsch — odkorákati; sich zur Ruhe — v pokoj iti (ídem, grem); sich in Gunst — prikúpiti se komu, priljúbiti se; das Wasser setzt sich voda pada, — se utéka; sich zu Pferde — zasésti —, zajáhati konja; sich zur Wehre — v bran se postáviti; *intr.* (springen) plániti, zagnáti (-žénem) se; über den Fluss — reko pregáziti, — preplávati, prepéljati se čez reko; über die Grenze — mejo prestópiti; über den Graben — jarek preskóčiti; *impers.* es wird Schläge — pretèp bo; kíba bo pela; es setzte viel Mühe mnogo je truda stálo.

Setzen *n.* (v. Pflanzen) sadítev.

Setzer *m.* postavljávec; sadívec; (in der Druckerei) črkostávec, stávec; (Compositeur) skladátelj.

Setzhammer *m.* sekáč.

Setzhase *m.* zajka, zajklja.

Setzling *m.*, **Setzpflanze** *f.* sadíka, sajenica, sadež; —e presàd (*coll.*), sádeži (*pl.*); bewurzelter Reben— živica.

Setzrebe *f.* sajenica, sadež, ključ.

Setzteich *m.* nasádni ribnik.

Setzung *f.* postávljanje.

Seuche *f.* kuga, kužna bolézen (-i), pomòr; (Vieh—) živínska kúga; **Seuchenkužni.**

Seuchenbezirk *m.* kužni okolíš.

Seuchenstoff *m.* kužnína, kužílo.

seufzen vzdíhati, vzdihovati; vzdíhniti; nach etw. — vzdihovati po čem.

Seufzer *m.* vzdíh, vzdíhljaj; (Person) vzdihovávec.

Sexta *f.* šesti razrèd, šesta šola.

Sextaner *m.* šestošólec.

Sextant *m.* šestérnik.

sexual, sexuell spolni.

Sexualität *f.* spolnost.

Shawl *m.* šal, ovijálo.

Sibilant *m.* síkavec, sičnik.

Sibylle *f.* šembílja, prorokovávka; eine alte — stara babúra.

sich *pron.* sebe, se; sebi, si; bei — pri sebi; mit — s sebój; an — sam (-a, -o) na sebi; — gehen lassen svojim željam se vdájati; hier sitzt sichs gut tu je dobro sedéti.

Sichel *f.* srp; *dem.* srpèk; sich beim Schnitt mit der — schneiden ušéti (-žnjem) se.

sichelförmig srpast.

sicheln žeti (žanjem); požéti.

Sichelschmied *m.* srpár.

sicher *adj.* (ungefährlich) varèn, zavétèn, sigúrèn; —er Ort varèn kràj; — es Reisen varno potovánje; — es Geleit varno spremstvo, varèn izprévod; (gesichert) zavárovan; na varnem, v zavétju, brezskrbèn; einer Person oder Sache — sein brez skrbí biti zaràdi koga ali česa; za gotóvo pričakovati koga, zanášati se na koga; des Lebens — življénja si v svesti; —stellen zavárovati, zagotóviti; ich bin einer Sache — za gotóvo vem, — pričakújem; sich — wissen ne bati (bojím) se nevárnosti; (gewiss) gotòv; — es Mittel gotóvo —, zanesljívo sredstvo; —er Schütze nezgrešljiv strelec; — es Wissen trdno znanje; — urtheilen bistro sóditi; *adv.* gotóvo, za trdno, za gotóvo.

Sicherheit *f.* várnost; in — bringen na varno správiti, zavárovati; (Schutz) zavétje; (Sorglosigkeit) brezskrbnost; (Gewissheit) gotóvost, zanesljívost; (Bürgschaft) várščina, poróštvo; — leisten várščino dati; **Sicherheits-** várnostni.

Sicherheitsanstalt *f.* várnostna napráva.

Sicherheitsbehörde *f.* várnostno oblástvo; redárstvo.

Sicherheitskarte *f.* várnostni list.

Sicherheitsnadel *f.* várnostna igla.

Sicherheitsorgan *n.* várnostni orgán.

Sicherheitspfand *n.* várščina, zastáva.

Sicherheitsventil *n.* várnostna zaklópnica.

Sicherheitsverkehrung *f.* várnostna naréd ba.

Sicherheitswache *f.* várnostna stráža, redárji *pl.*

sicherlich *adv.* gotóvo, brez dvoma.
sichern várovati, čúvati; zavárovati, okováriti; gesichert zavárovan.
sicherstellen zavárovati; zagotóviti; dati várščino za kaj; *impf.* zagotávljati; dajáti várščino.
Sicherstellerm. zavarovávěc; zagotavljávěc.
Sicherstellung *f.* zavárovanje; zagotovítěv (z várščino, s poróštvom), zagotovílo.
Sicherstellungseid *m.* zavarovalna priséga.
Sicherstellungsmittel *n.* zavaroválno —, zagotovílno sredstvo.
Sicherung *f.* zavárovanje, zagotávljanje, zagotovítěv.
Sicht *f.* vid, videz (videž); auf — na vid, na pokàz; in — bekommen zaglédati; in — sein biti vídeti; in — kommen na videz (videž) —, na izpreglèd priti (pridem).
sichtbar *adi.* víděn, očít, očítěn; — machen poočítiti, na videž postáviti; *adv.* vídoma, vídno, očítno.
Sichtbarkeit *f.* vídnost; očítost, očítnost.
sichtbarlich s. sichtbar.
Sichtbarmachung *f.* pokàz, postávljanje na videž.
sichten (d. Getreide) občínjati, rešetáti, čístiti; občíniti, prerešetáti, prečístiti; raz-, prebírati, urejevati; raz-, prebráti (-berem), uredíti; ein Schiff — ladjo na videž dobíti, — zaglédati.
sichtlich *adi.* viděn, očítěn; *adv.* vídno, očítno, vídoma.
Sichtung *f.* občínjanje; prebíranje, uredítěv.
Sickergrube *f.* ponikoválnica.
sickern cizéti, solzéti, mezéti, curéti, curljáti; das Fass sickert sod pušča.
siderisch zvezděn.
Siderit *m.* jekléněc, siderít.
sie *pron.* ona; *pl.* oní, oné, ona ꝛc.; (als Anrede nur) vi, vas; (Weibchen) samíca, ona.
Sieb *n.* sito; (grobes —, Reuter) rešéto, reta; *dem.* sitce; rešétce; (Milch—) cedílo.
siebartig sitast; rešétast.
Siebbein *n.* sitka.
Siebboden *m.* adro.
sieben presévati, presójati; presejáti, presóditi; (mit der Reuter) občínjati, rešetáti; občíniti, prerešetáti.
Sieben *f.* sedmíca, sedmérka.
sieben *num.* sedem; sedméro.
sieben- sedmo-, sedméro-.
siebenarmig sedmoròk, sedmeroròk.
siebenblätterig sedmerolìst.
Siebener *m.* sedmíca, sedmák.
siebenerlei sedmér.
siebenfach sedmérěn, sedmérnat.
siebenfältig sedmerogùb; s. siebenfach.
siebenfärbig sedmerobárvěn.
siebenfingerig sedmeropŕst.
Siebengestirn *n.* gostosévci *pl.*, gostožírci *pl.*, (gostožévci).
siebenhäuptig sedmeroglàv.
siebenhundert *num.* sédemsto.
siebenjährig sedemlétěn.
siebenmal sédemkrat.
Siebenschläfer *m.* polh; (Mensch) zaspáněc, zaspanè (-éta).
siebenseitig sedmerostràn.
siebensilbig sedmerozlóžěn.
siebenstündig sedmoúrěn.
siebentägig sedmodnévěn.
siebentausend *num.* sédemtisoč.
siebente sedmi.
Siebentel *n.* sedmína, sedmínka.
siebentens *adv.* sédmič.
siebenthalb polsédmi.
siebenundzwanzig *num.* sedemindvájset.
Siebenzahl *f.* sedmérka.
siebenzig s. siebzig.
siebförmig sitast; rešétast.
Siebmacher *m.* sítar, rešetár.
Siebmachergewerbe *n.* sítarstvo.
Siebner *m.* sedmíca; (Münze) sedmák.
Siebrand *m.* obód, obvód.
Siebsetzarbeit *f.* rešetánje rude.
siebsetzen rudo sejáti, — rešetáti.
siebzehn *num.* sedemnájst.
Siebzehner *m.* sedemnajstíca.
siebzehnerlei sedemnajstér.
siebzehnfach sedemnajstérěn.
siebzehnfältig sedemnajstérnat.
siebzehnjährig sedemnajstlétěn.
siebzehnmal *adv.* sedemnájstkrat.
siebzehnte sedemnájsti.
Siebzehntel *n.* sedemnajstína (-ínka).
siebzehntens *adv.* sedemnájstič.
siebzig *num.* sédemdeset.

Siebziger *m.* sedemdesétnik, sedemdesetlétni starčék; =in *f.* sedemdesétka.
siebzigerlei sedemdesetér.
siebzigfach sedemdesetérn.
siebzigfältig sedemdesetérnat.
siebzigjährig sedemdesetlétn.
siebzigſte sédemdeseti.
ſiech hírav.
Sieche *m.* híravec; *f.* híravka.
ſiechen hírati, dolgo bolehati.
Siechenhaus *n.* hirálnica.
Siechheit *f.*, **Siechthum** *n.* híravost.
Siechling *m.* ſ. Siechе.
Siede *f.* vrénje, vretje.
ſiedeheiß vrèl.
Siedehitze *f.* vrélica; vrelína; vrelíšna vročína.
Siedelei *f.* selíšče.
ſiedeln séliti; naséliti; *intr.* naséliti se; naséljen biti.
Siedelung *f.* naselítev; naselbína.
ſieden *intr.* vréti (vrèm); zavréti; noch e. Zeit — povréti; genug — dovréti; recht ins Sieden kommen razvréti (se); *fig.* vreti, kipéti; zavréti, vzkipéti; *tr.* (— machen) povréti, zavréti, pokúhati; (aufkochen) varíti; prevaríti; (Leim, Salz ꝛc.) kúhati, varíti.
Sieden *n.* vrenje, vretje; varítev.
ſiedend vrèl; —es Waſſer kròp.
Siedepunkt *m.* vrelíšče.
Sieder *m.* varívec, varič.
Siederei *f.* varílnica.
Sieg *m.* zmága, premága; den — erfechten premóči (-mórem), premágati, zmágati, preobládati; *impf.* zmagováti, premagováti.
Siegel *n.* pečát; (Petſchaft) pečátnik; ein — aufdrücken auf etw. pečát udáriti, — pritísniti na kaj; unter — legen zapečátiti; die — abnehmen odpečátiti; Brief und — geben pismo s pečátom od sebe dati; unter dem — der Verſchwiegenheit pod zavézo molčánja; Siegel- pečátni.
Siegelbewahrer *m.* pečátnikar.
Siegelerde *f.* pečátna glina.
Siegelfälſcher *m.* ponarejávec pečátov.
Siegelgeld *n.* pečatnína.
Siegelkunde *f.* nauk o pečátih, pečatoznánstvo.
Siegellack *n.* pečátni vosèk.
ſiegeln pečátiti; zapečátiti.
Siegelring *m.* pečátni prstan.
Siegelſtock *m.* pečátnik.
Siegelung *f.* pečáčenje, pečátba, zapečátba.
Siegelwachs *n.* pečátni vosèk.
ſiegen premóči (-mórem), zmágati, premágati, preobládati, užúgati; *impf.* zmagovati, premagovati; der Antrag ſiegt nasvèt obveljá.
ſiegend zmagoválen.
Sieger *m.* zmagálec, premagálec; premagovávec; Sieger- zmagálski; =in *f.* zmagálka; zmagovávka.
Siegerkrone *f.* zmagálski venec.
Sieges- zmagálski, zmagálni, zmagoslávni.
Siegesaufzug *m.* zmagoslávni izprevòd, — obhòd.
Siegesbogen *m.* zmagoslávni slavolòk.
Siegesfeier *f.* zmagoslávje.
Siegesgeſchrei *n.* zmagálski krik.
Siegeslauf *m.* zmagálni tek.
Siegesnachricht *f.* poročílo o zmági.
ſiegestrunken zmage prevesél, pijàn zmáge.
ſieggekrönt zmagoválen.
ſieggewohnt zmage navájen.
ſieghaft zmagoválen, zmagovít.
ſiegreich zmagovít, zmagonósen, zmagodobítn.
Siegwurz *f.* mečék, sv. Petra ključ.
ſieh! *interi.* glej! poglèj!
Siele *f.* vpréga; vprežni remen.
ſielen víkati, (oníkati).
Sigill *n.* ſ. Siegel.
ſigillieren ſ. ſiegeln.
Signal *n.* známenje, znamenílo.
Signalement *n.* známenje; (Beſchreibung) opis.
Signalfeuer *n.* ogènj za známenje, navestílni ogènj.
ſignalſieren známenje dati, navestíti.
Signalflamme *f.* znamenílni drog; palína.
Signator *m.* podpísnik.
Signatur *f.* oznamenílo, známenje, známka; (Unterſchrift) podpis.
ſignieren znamenovati; zaznamenovati, zaznámiti; (unterſchreiben) podpísati (-píšem), *impf.* podpisovati.
Signification *f.* pomèn.

Silbe *f.* zlòg, slovka.
Silbenmeſſung *f.* zlogomérje.
Silbenräthſel *n.* zlógovna ugánka, zlógovnica.
Silbenſtecher *m.* cepidláka, dlakocépec.
Silbenſtecherei *f.* cepidlácenje.
Silber *n.* srebró; aus — verfertigt srebŕn; feines — suho srebró; **Silber-** srebŕni.
Silberader *f.* srebŕna žila.
Silberagio *n.* nadávšk na srebró.
Silberarbeiter *m.* srebrár.
Silberauflöſung *f.* srebŕna raztopína.
Silberbergwerk *n.* srebŕni rudnik.
Silberbeſchlag *m.* srebŕni okòv.
Silberblende *f.* srebŕnata svetlica.
Silberdraht *m.* srebŕna žica.
Silbererz *n.* srebŕna ruda.
Silberfaden *m.* srebŕna nit (-i).
ſilberfarben srebrnobárvën, srebŕnkast, srébrast. [fazán.
Silberfaſan *m.* srebŕni tetrév, —
ſilberführend srebrovít.
Silbergang *m.* srebŕna greda.
Silbergehalt *m.* srebŕno jedro, srebŕna jedrína.
Silbergeld *n.* srebŕni denár.
Silbergeräthe *n.* srebŕno posódje, — oródje.
Silberglanz *m.* srebŕni lèsk; (*min.*) srebŕni sijájnik.
Silberglätte *f.* srebŕni glaj.
Silbergroſchen *m.* srebŕni gròš.
ſilberhältig srebŕnat; srebrovít.
ſilberhell čist —, svetël kakor srebró.
Silberhochzeit *f.* srebŕna poróka.
Silberhütte *f.* topílnica za srebró.
Silberklang *m.* čisti —, srebŕni glas.
Silberklumpen *m.* kos srebrá.
Silberling *m.* srebrnják.
Silberlöſung *f.* srebŕna raztopína.
Silbermünze *f.* srebŕni denár, srebŕni penez.
ſilbern srebŕn.
ſilbern srebríti; posrebríti, posrebrníti; *impf.* posrebrovati.
Silberpapier *n.* srebŕnati papír.
Silberpappel *f.* beli jágned, beli tópol.
ſilberreich srebrovít.
Silberring *m.* srebŕni prstan.
Silberſervice *n.* srebŕno namízje, srebŕna namízna posóda.
Silberſtab *m.* srebŕna pálica.
Silberſtoff *m.* srebrovína.
Silberſtrich *m.* (Schmetterling) gospíca.
Silberwaare *f.*, **Silberzeug** *n.* srebrnína.
Silhouette *f.* senčna podóba, siluéta.
Silicium *n.* silícij.
Silurformation *f.* silúrska tvorba.
Simonie *f.* svetokúpstvo, svetotŕštvo, simonija.
ſimpel pròst, prepròst.
Sims *m.* ſ. Geſims; (Brett) polica.
Simſe *f.* loč; lóčnica.
Simulant *m.* pretvárjavec.
ſimulieren (eine Krankheit) pretvárjati se za —, délati se bólnega.
ſimultan skupën.
Simultanhaftung *f.* skupna odgovórnost, — zavézanost.
Sinecure *f.* služba brez dela, sinekúra.
Sing- pevski; za petje.
Singapparat *m.* pevski stroj.
ſingbar pevën.
Singbarkeit *f.* pevnost.
Singcicade *f.* skržàt.
Singdroſſel *f.* drozg.
ſingen peti (pojem), popévati, prepévati; zu — anfangen zapéti; zu Ende — dopéti; ſich ſatt — napéti se; wechſelweiſe — odpévati si; nach Noten — po notah (sekíricah) peti.
Singen *n.* pétje, prepévanje; durch — gewinnen pripéti (-pójem) si kaj.
ſingend pojòč, prepevajòč, prepeváje.
Singlehrer *m.* pevski učítelj.
Singluſt *f.* pevoljúbje, vesélje do petja.
Singmeſſe *f.* peta maša.
Singrün *n.* zimzélen, popán.
Singſpiel *n.* igra s petjem.
Singſtimme *f.* pevski glas.
Singſtunde *f.* pevska ura.
Singular *m.* ſ. Einzahl.
ſingulär posámezën; posébën, čudën.
Singvogel *m.* ptica pevka, ptič pevec.
Singweiſe *f.* napèv.
Singzirpe *f.* skržàt.
ſinken pádati; pasti (padem); (in eine Flüſſigkeit) potopíti se; *impf.* potápljati se; das Schiff ſinkt ladja se potáplja; (in weiche Körper) vdréti (-dérem) se, pogrézniti (se); *impf.* vdírati se, pogrezovati se; (zu Boden) zgrúditi se;

(v. Körpertheilen) povésiti se; das Haus sinkt hiša se uséda; das Wasser sinkt voda upáda; in Ohnmacht — omedléti; auf die Knie — poklékniti, spustíti se na koléna; in die Knie — klécati; klécniti; den Kopf — lassen glavo nágniti; in tiefen Schlaf — trdo zaspáti (-spím); (sein Einfluß) sinkt pojéma; sinkender Ruhm pojemajóča slava; der Preis sinkt cena pada; unter das Thier — pod žival se ponížati; ich lasse den Muth — srcé mi upáda; bis in die sinkende Nacht do trde nočí.

Sinn *m.* (das strebende Innere des Menschen) misěl, misli *pl.*, namèn; im —e haben (führen) namerjávati; den — auf etwas richten svoje misli obŕniti na kaj; seinen — ändern premísliti se; es kommt mir in den — pride mi na mísěl; sich aus dem — schlagen iz glave si izbíti (-bíjem); das will mir nicht aus dem — to mi ne gre iz glave; das liegt mir im — to me skrbí; (der innere Sinn) čut, čutje, mišljénje, srcé, pamet; hoher, niedriger — plemeníto, nizkótno mišljénje; der fleischliche — polténost; gesunder — zdrava pamet; froher — vesélo srcé; keinen — für etwas haben ne iméti čuta za kaj; du bist von —en pamet si izgúbil; bei —en sein pri zdravi pámeti biti; wieder zu —en kommen spámetovati se; (Empfindungsvermögen) čut, počútěk; der Mensch hat fünf —e človek imá petéro čutov; der — für Farben, Töne, Zahlen čut za barve, glasóve, števílke; scharfe, stumpfe —e ostri, topi čuti; (geistiger Inhalt) zmisěl, pomèn; (eines Wortes, Räthsels, Zeichens) pomèn; das hat keinen — to nima zmisla; im engern, weiteren —e v ožjem, širjem zmislu; im —e des Gesetzes po postávi, po zmislu zakóna.

Sinnbild *n.* podóba, pripodóba, známenje.

sinnbildlich pripodóběn.

Sinncäsur *f.* zaréza po zmislu.

sinnen mísliti, razmíšljati, premišljevati; (auf etwas —) namérjati, naklépati, naklepovati; gut gesinnt dobro mislèč; auf List — zvijáčo snováti (snujem), — kováti (kujem).

Sinnendurst *m.* meséno poželénje, polténost.

Sinneneindruck *m.* vnanji čutni dójěm.

sinnenfällig očútěn.

Sinnengenuss *m.* čutno —, telésno užívanje, — naslájanje.

Sinnenlust *f.* čutna —, telésna nasláda, — slast (-í).

Sinnenrausch *m.* omáma čutov.

Sinnenreiz *m.* čutni mik.

Sinnentaumel *m.* s. Sinnenrausch.

Sinnenverwirrung *f.* čutna zmešnjáva, — zblodnjáva.

Sinnenwahn *m.* čutna blodnja.

Sinnenwelt *f.* čutno stvárstvo, čutni svet.

Sinnesänderung *f.* premíslek, izpremíslek; izpremémba mišljénja.

Sinnesart *f.* mišljénje, značáj; mišljáva.

Sinnesempfindung *f.* (vnanji) očút, občút, občútěk.

Sinnesorgan *n.* čutílo.

Sinnestäuschung *f.* čutna zmota, pričút.

Sinneswerkzeug *n.* s. Sinnesorgan.

sinnfällig očútěn.

Sinngedicht *n.* napísnica, puščíca; s. Epigramm.

sinngemäß zmislu primérěn; *adv.* zmísloma.

sinnig zamíšljen; pámetěn; globokomíseln, pomenljiv.

sinnlich čutěn, počútěn; telésěn; mesén, poltén.

Sinnlichkeit *f.* čutnost, počútnost; telésnost; mesénost, polténost.

sinnlos brezzmíseln; —es Wort nezmíslica; (vernunftlos) brezúměn, nespámetěn; (bewusstlos) nezavéděn, nesvéstěn; (empfindungslos) brezčútěn.

Sinnlosigkeit *f.* brezzmíselnost; nespámetnost, brezúmnost; nezavédnost; brezčútnost.

sinnreich pámetěn, uměn; ostroúměn, bistroúmen; pomenljiv.

Sinnspruch *m.* modri izrèk, pregóvor, prislovíca.

sinnverwandt enoznáčěn, istoznáčěn, soznáčěn; —es Wort soznáčnica.

sinnvoll s. sinnreich.

sintemal *coni.* ker.

Sinter *m.* (Schmiede—) okujíne *pl.*; (Kalk—) siga.

sintern kápati, kapljáti, cedíti se, curljáti, pocéjati se.
Sinterwasser *n.* sígovica.
Sinus *m.* sinus.
Sippe, Sippschaft *f.* žlahta, rod; (verächtlich) svoját (-i).
Sirene *f.* siréna, morska déklica.
Sirocco *m.* jùg, morník, vetěr od morja, široko.
Sirup *m.* sírup.
sistieren ustáviti, zaustáviti; *impf.* ustávljati, zaustávljati.
Sistierung *f.* ustavítěv, zaustáva.
Sitte *f.* šéga, naváda, običáj; Sitten *pl.* nravi *pl.*, nrávstvo; von guten — lépega vedénja, spodóbnega —, nrávnega obnášanja; Sitten- nrávstveni, nrávni.
Sittengemälde *n.* nrávstvena slika.
Sittengesetz *n.* nrávstveni zakon.
Sittenlehre *f.* nrávstveni náuk, nravoslóvje.
sittenlos nenrávěn; popáčen.
Sittenlosigkeit *f.* nenrávnost; popáčenost.
Sittenprediger *m.* (nadléžěn) opomi-[njáč.
Sittenreinheit *f.* nrávstvena čístost.
Sittenspruch *m.* nrávstveni rèk, — izrèk.
Sittenverderbnis *f.* nrávstvena popáčenost.
sittig nravěn, čeděn; spodóběn.
sittigen nrávnosti učíti, olikovati.
sittlich šegam primérěn; ländlich — drug kraj, druge šege; nravěn, blagonrávěn, čeděn, morálěn; (die Sitten betreffend) nravstven.
Sittlichkeit *f.* nravnost, blagonrávje, morálnost.
sittsam nrávěn, čeděn; spodóběn.
Sittsamkeit *f.* nrávnost, čédnost; spodóbnost.
Situation *f.* lega; položáj, situácija.
Situationsplan *m.* legopísni črtež.
Situationszeichnen *n.* legopísno rísanje.
Situierung *f.* razpoložítěv.
Sitz *m.* sedež; (Sitztheil) sedálo (z. B. stólovo sedálo); (Aufenthaltsort) bivalíšče, sedež; den — aufschlagen nastániti se, prebívati začéti.
Sitzbank *f.* klop (-í).
Sitzbein *n.* sédnica.
sitzen sedéti; sich müde — nasedéti se; öfters — posédati; zu lange — zasedéti se; eine Weile — posedéti; (in der Kindersprache) číčati; (wohnen) bívati, stanovati; im Kerker — sedéti, zapŕt biti (sem); — bleiben obsedéti, (von Mädchen) ne omožíti se; (von Dingen) obtíčati (-ím); — lassen zapustíti, *impf.* zapúščati; das Schiff sitzt ladja je obtičála; das Brett sitzt deska je pribíta; der Nagel sitzt žrebělj je zabít, — drží; einen Vorwurf auf sich — lassen očítanje molčé požréti; das Kleid sitzt gut obléka se podája, — se priléga; durch Sitzen erwerben prisedéti.
Sitzen *n.* sedénje, seja.
Sitzer *m.* seděc.
Sitzfleisch *n.*, er hat kein — neràd sedí.
Sitzfüße *pl.* (*zool.*) sedálke *pl.*
Sitzplatz *m.* sedež, sedálišče.
Sitzung *f.* séja; Sitzungs- sejni.
Sitzungsprotokoll *n.* sejni zapísnik.
Sitzungssaal *m.* sejna dvorána, zbórnica.
Sitzungstag *m.* sejni dan (dneva).
Sitzungszimmer *n.* sejna soba.
Skalde *m.* skald.
Skarnitzel *m.* zvitěk; =blume *f.* zvítkarica.
Skelett *n.* okóstnica; =thiere *pl.* s. Wirbelthiere.
Skepticismus *m.* skepticízěm.
Skeptiker *m.* skeptik.
skeptisch sképtičěn.
Skizze *f.* načŕtěk, prvi osnútěk, obrísěk; (einer Schrift) osnútěk.
skizzieren načŕtati; načŕt osnovati.
Sklerit *m.* trděc.
Slave *m.* Slovàn.
slavisch slovánski.
slavisieren slovániti; poslovániti.
Slavist *m.* slavíst.
Slivovitz *m.* slívověc, slívovka.
Smaragd *m.* smarágd; Smaragd- smarágdni, smarágdov.
so *adv.* takó, takísto; so viel tóliko; so groß takó velik, tolik; eben so groß ravno tolik; so wie so takó ali takó, itak; so wahr mir Gott helfe takó mi Bog pomágaj! *coni.* (wenn) ako, če; so..., doch četúdi..., vendar, dasirávno..., vendar.

Sonderung *f.* ločenje; odločevánje, oddeljevánje; odbíranje.

ſondieren z grezilom —, z olóvnico méríti; preiskovati.

Sonett *n.* sonét.

Sonnabend *m.* sobóta.

ſonnabends *adv.* ob sobótah.

Sonne *f.* solnce; *dem.* sólnčice (sólnčece); die — geht auf, geht unter solnce vzhaja, zahája; die — brennt solnce pripéka; die — zieht Waſſer solnce pije vodó; von der — verbrannt ogórel; Sonnen- solnčni.

ſonnen solncu izpostávljati; — izpostáviti; ſich — sólnčiti se, na solncu se greti (grejem).

Sonnenanbeter *m.* solncemóljec.

Sonnenaufgang *m.* solnčni vzhòd.

Sonnenbahn *f.* solnčna pot (-i).

Sonnenbeſirk *m.* solnčno okróžje.

Sonnenblume *f.* sólnčnica.

Sonnencyclus *m.* solnčni krog, — kolobár.

Sonnenfadel *f.* solnčna lúčnica.

Sonnenferne *f.* odsólnčje, odsólnje.

Sonnenfinſternis *f.* solnčni mrk; bei eintretender — ko solnce mrkne.

Sonnenflecken *pl.* solnčne pege, — prîže, — maróge.

Sonnenglanz *m.* solnčna svetlóba.

Sonnenglut *f.* solnčni žar, solnčna pripéka.

ſonnenhell svetèl —, jasèn kakor solnce.

Sonnenhitze *f.* solnčna vročína, — žega.

Sonnenhof *m.* solnčni kolobár.

Sonnenhöhe *f.* solnčna visočína, solnčni višek.

Sonnenjahr *n.* solnčno leto.

ſonnenklar jasèn kakor solnce.

Sonnenkreis *m.* solnčni krog.

Sonnenkugel *f.* solnčna krogla.

Sonnenlauf *m.* solnčni tek.

Sonnenlicht *n.* solnčna svetlóba; — luč (-i).

ſonnenlos brezsólnčen; odsójen.

Sonnennähe *f.* prisólnčje, prisólnje.

Sonnenniedergang *m.* solnčni zahòd.

Sonnenrauch *m.* čad.

Sonnenregen *m.* dež s solncem.

Sonnenſcheibe *f.* solnčni kolút.

Sonnenſchein *m.* solnčni sij; es war — solnce je sijálo.

ſonnenſcheu solncemrzèn.

Sonnenſchirm *m.* solnčnik, senčnik.

Sonnenſeite *f.* prisójna stran (-i), prisonnenſeitig prisójen. [sój.

Sonnenſtand *m.* solnčno stanje, — stališče.

Sonnenſtein *m.* solnčni kamen.

Sonnenſtich *m.* sólnčarica.

Sonnenſtrahl *m.* solnčni žarèk, — trak.

Sonnenſyſtem *n.* osólnčje.

Sonnentag *m.* solnčni dan.

Sonnenthau *m.* (*bot.*) rosíka.

Sonnenuhr *f.* solnčna ura.

Sonnenuntergang *m.* solnčni zahòd, — zatòn, — zapàd.

ſonnenverbrannt ſ. ſonnverbrannt.

Sonnenwagen *m.* solnčni voz.

Sonnenwärme *f.* solnčna gorkóta.

Sonnenwende *f.* solnčni obrát.

Sonnenwendfeuer *n.* kres, kresni ogènj.

Sonnenzeit *f.* solnčni čas. [bár.

Sonnenzirkel *m.* solnčni krog, — kolo-

ſonnig solnčen, solnčnat, prisójen.

ſonnſeitig prisójen.

Sonntag *m.* nedélja.

ſonntägig nedéljski.

ſonntags *adv.* ob nedéljah.

Sonntags- nedéljski.

Sonntagsbuchſtabe *m.* nedéljska črka.

Sonntagsfeier *f.* nedéljsko praznovánje.

Sonntagsgottesdienſt *m.* nedéljska božja služba.

Sonntagskind *n.* srečen človek.

Sonntagskleid *n.* praznje —, prázničnо oblačílo.

Sonntagskleidung *f.* praznja —, prázničnа obléka.

Sonntagsruhe *f.* nedéljski počítek.

Sonntagsſchule *f.* nedéljska šola.

ſonnverbrannt od solnca opečen, — ožgán, zagórel, ogórel (-éla).

ſonor jarèn, zvonèk.

ſonſt *adv.* sicèr, drugáče, ako ne, če ne; razen tega, vrhu tega; — etwas kaj drúgega; — nichts drúgega nič; — niemand drug nobéden, nihče drug.

ſonſtig drug, sicèršnji, drugášen.

Sophisma *n.* sofizèm.

Sophiſt *m.* sofist.

Sophiſterei *f.* lažno umstvovánje, — modrijánstvo.

ſophiſtiſch sofističën.
Sopran *m.* soprán.
Sopran- sopránski.
Sorge *f.* skrb (-i), bríga; — tragen skrbéti, brígati se za kaj; skrb me je česa, — za kaj; das macht mir — to me skrbí, to me bríga; die —n quälen mich skrbí me tárejo; in —n ſein biti v skrbéh; das iſt meine — to bo moja skrb.
ſorgen skrbéti, brígati se za kaj; v skrbi biti (sem) zastràn česa; skrbí me kaj; ſorge nicht ne skrbi, ne boj se; dafür laſſe mich ſorgen to naj bo moja skrb.
Sorgenbrecher *m.* odgánjavec skrbí.
ſorgenfrei, ſorgenlos brezskrbën, brez skrbí; —er Zuſtand brezskrbnost.
Sorgenſtuhl *m.* ždlč.
ſorgenvoll poln skrbí, skrbën.
Sorgfalt *f.* skrbnost, skrbljívost, marljívost, prizadévnost.
ſorgfältig skrbën, skrbljív, prizadévën, marljív.
ſorglich ſ. ſorgenvoll, ſorgſam.
ſorglos neskrbën, malomárën; nebrížën; brezskrbën.
Sorgloſigkeit *f.* neskrbnost, malomárnost, nemárnost; nebrížnost; brezskrbnost.
ſorgſam skrbën, skrbljív, marljív.
Sorgſamkeit *f.* skrbnost, skrbljívost, marljívost.
Sorte *f.* vrsta, (sorta, baža).
ſortieren razbráti (-bérem), razvrstíti; *impf.* razbírati, razvrščati.
Sortiment *n.* razvrščëna zalóga (ráznega blagá).
Sortiments-handel *m.*, -buchhandlung *f.* povérjeniško —, komisíjsko knjigotrštvo; =händler *m.* povérjeniški —, komisíjski knjigotržec.
Sottiſe *f.* neúmnost, bedáštvo; žaljíva beséda.
Sou *m.* sold (francóski denar).
Soubrette *f.* hišna, sobarica; subréta.
Souffleur *m.* šepetávec, suflér.
ſouffleren prišepetávati; prišepetáti; suflírati.
Souper *n.* večérja.
ſoupieren večérjati.
Souterrain *n.* podzémlje.
Souvenir *n.* spomínsko darílo, spomínek.
Souverän *m.* neodvísni vladár, vrhóvni vladár, suverén.
ſouverän neodvísen; neodvísno vladajóč; suverénski.
Souveränität *f.* neodvísno vladárstvo; vrhóvno vladárstvo, suverénstvo; Souveränitäts- suverénski.
ſoviel *num.* tóliko; *relat. adv.* kólikor; — ich weiß kólikor vém.
ſovielerlei tolikér.
ſovielmal *adv.* tólikokrat, tólikrat.
ſoviele tóliki; (*relat.*) kóliki.
ſoweit *adv.* takó daleč; dotód; (*relat.*) dokóder, kakor dáleč; kólikor; — ich ihn kenne kólikor ga jaz poznám.
ſowohl — als auch *conj.* i — i, ne samó — ampak tudi; kakor — takó.
Spagat *m.* motvòz, vrvca, (špaga.)
Spähe *f.* preža; lúkanje.
ſpähen glédati, lúkati, pasti (-sem), ogledovati, opazovati; (lauern) prežati (-im), streči (strežem), oprézovati.
Späher *m.* ogledovávec, opazovátelj; lúkavec, prežávec; (Spion) ogledúh; =in *f.* ogledovávka, opazovávka; lúkavka; ogledúhinja; prežavka.
Spalier *n.* latník, špalír.
Spalt *m.*, Spalte *f.* razpòk, razpóka, poka, razcèp, reža, razkòl, raza; in den — pfropfen cépiti v precèp; (Gebirgs—) razpóka; (Columne) razpredèl, razpredélek, stolpec; (Erd—) razpoklína, razsedlína.
Spaltart *f.* cepílnica, klálnica, krojílnica.
ſpaltbar razkólen, razcépen, cepék.
Spaltbarkeit *f.* razkólnost, razcépnost, cepkost.
Spaltel *n.* krhélj, krhljíč.
ſpalten klati (koljem), kálati, cépiti, krojíti; razkláti, prekláti, raz-, precépiti, razkrojíti; ſich — cépiti se, klati se, kálati se, krojíti se; razkláti se, razcépiti se, razkrojíti se; — in zwei Theile razplatíti se.
Spaltenhöhle *f.* razpoklínasta jama.
Spalter *m.* cepívec, krojívec.
Spaltfeile *f.* pila cepívka. [kolína.
Spaltfläche *f.* razkólna ploskëv, razSpaltfrucht *f.* pókovec.

Spaltfuß *m.* razklána noga.
Spalthufer *m.* ſ. Zweihufer.
ſpaltig razpókan, razpókěl.
Spaltkeil *m.* klìn, zagózda.
Spaltmeſſer *n.* kálavěc, krojílni nòž.
Spaltöffnung *f.* (b. Blatt) listna reža.
Spaltpilz *m.* rascépna glívica, gliva cepljívka.
Spaltſcheit *n.* cépanica, poléno.
Spaltſchnäbler *pl.* širokokljúni *pl.*
Spaltſchnitt *m.* razcèp, prekòl.
Spaltſtück *n.* raskóljek.
Spaltung *f.* cépljenje, kálanje; (*fig.*) razdòr, rascépljenost; (Schisma) raskòl.
Spaltungsrichtung *f.* rascépna mer (-í).
Span *m.* treska, treščica; (Holzſplitter) ivér, ivérek, odlétek, odséček; *coll.* ivérje.
Spanbett *n.* posteljnják, posteljíšče.
Spanferkel *n.* oddojéni prasíček, oddójek.
Spange *f.* zapóna; (Arm—) zapéstnica, naróčnica.
Spanhobel *m.* treakóvni skobélj, — stružec.
ſpaniſch španski; —e Fliege španska muha; —e Wand zaslòn; —es Rohr tfstovec.
Spanleuchter *m.* svéčnik, čeléanik, čeléknjak.
Spann *m.* (Riſt) nart.
Spannagel *m.* sornik, iglica.
Spannbrett *n.* postranica, straníca.
Spanne *f.* ped (-í), pedénj.
ſpannen napéti (-pnèm); *impf.* napénjati; (ein—) vpreči (-žem), zapréči; *impf.* vprégati, zaprégati, (zaprézati); dazu — pripréči (-žem); *impf.* pripregáti, (-ézati); in den Fußpflock, auf die Folter — v klado, na natezálnico dejáti; mit geſpannter Aufmerkſamkeit z napéto pazljívostjo; geſpannt ſein radovédno pričakovati; auf geſpanntem Fuße ſtehen mit jmdm. sprt biti —, písano se glédati s kom; (ein Tuch, Zelte, die Flügel) raspénjati; razpéti; —de Erzählung pazljívost budéča —, míkavna povést.
Spanner *m.* (*zool.*) pedíc.
Spannfeder *f.* peró (-ésа), vzmét (-í).
ſpannhoch ped visòk.
Spannkette *f.* (veriga) povezílnica; ſ. Hemmkette.
Spannkloben *m.* natezílnik.
Spannkraft *f.* razpenjávost.
Spannmaß *n.* obódna mera.
Spannrahmen *m.* pròj, proji *pl.*
Spannſtock *m.* (beim Webeſtuhl) osne (*gen.* osen) *pl.*
Spannſtrick *m.* (ſ. Pferde) spona, pota *n. pl.*
Spannung *f.* (Handlung) napénjanje, natézanje; (Zuſtand) napétost; (elektr.) napòn, napétost, tòk (jak, šibek); (zwiſchen zwei Perſonen) razpòr, razprtija; napéta pazljívost; vznemírjenost; (einer Erzählung) míkavnost, zanimívost.
Spannungsmeſſer *m.* naponomèr.
Spannungsreihe *f.* napónska vrsta.
Spannweite *f.* raspetína.
Sparbiſſen *m.* prihránjeni kosòček.
Sparbüchſe *f.* hranílna púšica.
Sparcaſſe (-e) *f.* hranílnica.
Sparcaſſabuch *n.* hranílnična knjížica.
Spareinlage *f.* hranílna vlóga.
ſparen hrániti; várčevati, šòditi; varčno ravnáti, — délati s čim.
Sparer *m.* hranljívec, varčen človek; -in *f.* hranljívka.
Spargel *m.* belúš, špargélj; **Spargelbelúšev**, špargljev.
Spargeld *n.* prihránjeni denár.
Spargelerbſe *f.* stročna dételja.
Spargelgewächſe *pl.* belúšnice *pl.*
ſpargelgrün belušastozélen.
Spargelſtein *m.* špárgovec.
Spargut *n.* prihránek; prihránjeno blagó.
Sparherd *m.* šòdilno ognjíšče, šòdilnik.
Sparkunſt *f.* várčnost, šòdljívost.
ſpärlich skop, piškl, redèk.
Sparofen *m.* šòdilna peč (-í).
Sparpfennig *m.* prihránjeni denár, prihránek, prišòdek.
Sparren *m.* lemez, škárnica, špérovec.
Sparrkreuz *n.* lémezni križ.
Sparrwerk *n.* lémezi *pl.*, škárnice *pl.*
ſparſam varčen, hranljiv, šòdljiv.
Sparſamkeit *f.* várčnost, hranljívost, šòdljívost.

Sparſucht *f.* skopóst, stiskávost.
ſparſüchtig skòp, stiskàv.
Spaſs *m.* šala; burka, gluma; — machen, — treiben šáliti se, šale zbíjati, burke ugánjati, norce briti (brijem); ohne — brez šale, zarés; das war ein —! to je bilo smeha!
ſpaſſen ſ. Spaſs machen.
Spaſſer *m.* ſ. Spaſsvogel.
ſpaſshaft šaljiv, burkast.
Spaſshaftigkeit *f.* šaljívost.
Spaſsluſt *f.* šaljívost.
Spaſsvogel *m.* glumáč, šaljívec, šalež.
Spat *m.* kálavec; Feld— živec; Kalkſpat drstév; Fluſs— jédavec; (eine Pferdekrankheit) bramor.
ſpät *adi.* pózen, kesèn (-án); *adv.* pozno, kesnó; zu — kommen zapoznìti (-éti), zapozníti se, zakesnéti; *impf.* zapoznévati, zakesnévati; die Uhr geht zu — ura zakesnéva, — zastája; im —en Alter v poznih letih.
Spätbirne *f.* (hruška) ozimica, ozímka.
Späte *f.* pozna doba.
Spateiſenſtein *m.* jeklénec.
Spatel *m.* (*f.*) lopática, véslica.
ſpatelförmig lopáticast.
Spaten *m.* lopáta.
ſpäteſtens *adv.* najpoznéje.
Spätfroſt *m.* pozni mráz.
Spätgeburt *f.* pozni porod.
Spätherbſt *m.* pozna jesén (-i).
Spätheu *n.* otáva; (3. Mahd) vnuka, otávčič.
Spatium *n.* ſ. Zwiſchenraum; (in der Buchdruckerei) preklàd, pretka.
Spätjahr *n.* jesén (-i), podzímek.
Spätling *m.* poznják, pozník, poznič; (weibl.) poznica; (Herbſtling) jeséniščak, (weibl.) jeséniščica.
Spätobſt *n.* pozno sadje.
Spätſommer *m.* pozno leto.
Spatz *m.* vraběc, vrabič, vrabélj; (Weibchen) vrábčevka, vrabka, vrabčéla, vrabúlja; **Spatzen-** vrabčji, vrablji, vrabljínji.
Spatzenneſt *n.* vrabčje —, vrabljínje gnezdo.
ſpazieren izprehájati se, šétati (-tam, -čem) se; — gehen na izprehòd iti (idem, grem); — fahren izprevóziti se, *impf.* izprevážati se.
Spazierfahrt *f.* izprevóžnja.
Spaziergang *m.* izprehòd.
Spaziergänger *m.* izprehajávec, šétavec; =in *f.* izprehajávka, šétavka.
Spazierort *m.* izprehajališče, šetališče.
Spazierritt *m.* izprejéža.
Spazierſtock *m.* izprehódna pálica, páličica.
Specht *m.* žolna; (Schwarz—) črna žolna; (Grün—) zeléna žolna; (Buntſpecht) detél.
Spechtmeiſe *f.* brglez, plezár.
ſpecial ſ. ſpeciell.
Special- posébni.
Specialcommiſſion *f.* posébna komisíja, posébno povérjenstvo.
ſpecialiſieren na drobno dolóčiti.
Specialiſt *m.* strokovnják, specialíst.
Specialität *f.* posébnost.
Specialkarte *f.* posámezni —, speciálni zemljevíd.
Specialtheilung *f.* podróbna razdelítev.
Specialvollmacht *f.* posébno pooblastílo.
ſpeciell *adi.* posében; podróben, nadróben; *adv.* posébej; nadróbno, podróbno.
Species *f.* vrsta. [popis.
Specification *f.* razvrstítev; podróbni
ſpecificieren razvrstíti; *impf.* razvrščevati; nadróbno popísati (-pišem).
Specificum *n.* posébno zdravílo, posébni lek.
ſpecifiſch posében, osobít, svojstven.
Speck *m.* slanína, špèh; verhackter — záseka; **Speck-** slanínski, špehóv.
Speckbirne *f.* špehóvka.
Speckhals *m.* debéli vrat.
Speckhändler *m.* slanínar, špehár.
ſpeckicht slanínast, špehàst.
ſpeckig špehàt; tolst, tolščen, debel.
Speckkäfer *m.* slanínar, žužúr.
Speckmaus *f.* ſ. Fledermaus.
Speckſau *f.* krmljénka, pítana svinja.
Speckſchneider *m.* slaninorèz.
Speckſchwarte *f.* slanínska koža.
Speckſeite *f.* bòh.
Speckſtein *m.* sálovec.
Spectakel *m. n.* prizòr; šunder, hrup.
ſpectakulös hrupen.
Spectralanalyſe *f.* spektrálna analíza, — razkrójba.

Spectralapparat *m.* spektrálni —, šaróvni pristrój.
Spectroſkop *n.* šarokàz.
Spectrum *n.* šar, spektrum.
Speculant *m.* dobíčkar, dragolétnik, spekulánt.
Speculation *f.* razmišljávanje, proumovánje; (kaufm.) preudarljívo trgovánje, trgóvsko oprézovanje, spekulácija. [ljívost.
Speculationsgeiſt *m.* trgóvska preudar-
ſpeculativ razmišljeválen, proumoválen; (kaufm.) trgóvsko preudarljiv, preračunljiv, spekulatívən.
ſpeculieren razmíšljati, proumovati; preračunjevati, preudarljívo trgovati, dobíčkarsko oprézovati, dragolétiti; auf etwas — prézati (-ím) na kaj.
ſpedieren odpráviti, odprémiti, poslàti (-šljem), razposlàti (-šljem); *impf.* odprávljati, pošíljati, razpošíljati.
Spediteur *m.* odprávnik, spedítər.
Spedition *f.* odpráva, odprέma, razpošiljáva; (Ort) odpravljálnica, odprémnica; **Speditions-** odpravljálni, odprémni.
Speditionscomptoir *n.* odpravljálna —, odprémna pisárna.
Speditionsgebür *f.* odpravnína.
Speditionsgeſchäft *n.* odpravníštvo.
Speditionsware *f.* odprávno —, odprémno blagó.
Speer *m.* kopje, oščèp, súlica; (der Fiſcher) zazóbkaste vile.
Speerſchaft *m.* kopjíšče, ratíšče.
Speibecken *n.* pljuválnik.
Speiche *f.* prečka, napérək, špica; —n einlegen napériti koló; alle —n napéra; (anatom.) koželjnica.
Speichel *m.* slina.
Speicheldrüſe *f.* (žleza) slínavka.
Speichelfluſs *m.* slinotòk, slínavost.
Speichellecker *m.* lizún, prilizovávəc.
Speichelleckerei *f.* lizúnstvo.
Speichelſtoff *m.* slinovína.
Speichenbein *n.* koželjnica.
Speichenring *m.* pestni obróč.
Speicher *m.* žítnica, kašča.
ſpeichern správiti v žítnico; *impf.* správljati v žítnico.
Speichgriff *m.* palčni prijèm (*turn.*).
Speichhieb *m.* palčni udár (*turn.*).
ſpeien (ſpuden) pljuváti (pljuvam, -jem); pljúniti; (ſich erbrechen) bljuváti, [bljeváti] (bljuvam, bljujem); (gem.) kozláti; (heftig) brúhati; brúhniti; Feuer — ogènj bljuváti.
Speier *m.* pljuváč, pljuvávəc; bljuváč.
ſpeierlich, es iſt mir — vzdigúje se mi, bljuváti se mi hoče.
Speik *m.* špajka.
Speil *m.*, *n.*, **Speiler** *m.* špíla, šíbica.
ſpeilen zašpíliti, našpíliti; *impf.* zašpiljávati, našpiljávati.
Speiſe *f.* jed (-í), jelo; jestvína, jedílo; (Nahrung) hrana, živež; (in der Kinderſprache) papa; (verſch. Gemenge) zmes; litína.
Speiſebrei *m. (chymus)* griz.
Speiſeſaltenpilz *m.* užítna lisíčica.
Speiſegaſt *m.* gost.
Speiſegeräth *n.* jedílna pripráva.
Speiſehaus *n.* gostílna, gostílnica.
Speiſekammer *f.* jedílna shramba.
Speiſekaſten *m.* jedílna omára.
Speiſekeller *m.* jedílna klet (-í).
Speiſemorchel *f.* užítni smrčək, mavrah.
ſpeiſen jesti (jem); obédovati; zu Mittag — kósiti, obédovati; žúžinati; zu Abend — večérjati; ich wünſche wohl zu — doběr tek, na zdrávje, Bog blagoslóvi; jemanden — jesti dajáti komu, hrániti ga, pásti (pasem); jesti dati, nahrániti, napásti.
Speiſereſt *m.* jedni ostánki *pl.*, izjédi *pl. f.*
Speiſeröhre *f.* požirálnik, požirák.
Speiſeſaal *m.* obédnica.
Speiſeſchrank *m.* ſ. Speiſekaſten.
Speiſezettel *m.* jedílni list.
Speiſezimmer *n.* ſ. Speiſeſaal.
Speiſung *f.* hránjenje, nahranítəv; (elektr.) napájanje.
ſpellen ſ. ſpalten.
Spelt, **Spelz** *m.* pira, pírjevica; polžána; **Spelt-** pírni, pírov.
Spelunke *f.* bezníca.
Spelze *f.* pleva, mekína; (Granne) resa, osína.
ſpelzig plevast.
Spende *f.* dar, darílo, podárək.
ſpenden darováti, daríti, delíti; podaríti, poklóniti; *impf.* podarjevati, poklánjati.

Spenden *n.* podarjevánje; razdájanje, delítëv.

Spender *m.* darívec, daritelj, darovávec; =in *f.* daríva, daríteljica, darovávka.

ſpendſam darežljiv, darljiv, radodárən.

Spendung *f.* podarítëv; delítëv.

Spengler *m.* klepár; **Spengler-** klepárski; **=handwerk** *n.* klepárstvo; **das — betreiben** klepáriti; **=werkſtätte** *f.* klepárnica.

Spennadel *f.* ſ. Steknadel.

Sperber *m.* skobec.

Sperberbaum *m.*, **Sperberbeere** *f.* skorš, oskóruš.

Sperberkraut *n.* strášnica.

Sperling *m.* ſ. Spatz.

Spermacet *n.* ſ. Walrath.

ſperr trd, rod, pust; suh; —**e Zeiten** trdi časi.

Sperrabnahme *f.* razpečátba; snema zapóre.

Sperranlegung *f.* zapečátba; dejánje pod zapóro.

Sperrbaum *m.* zavóra; ſ. Schlagbaum.

Sperre *f.* zaklèp, zapòr, zapŕtje; (gerichtl.) zapečátba; (Siſtierung) zadŕžba, ustavítëv, zaustáva; (Verſchluſs) zapóra; (Rad—) závor.

ſperren zapréti (-prèm), zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; (den Fluſs) zajezíti, zagradíti; *impf.* zaježevati, zagrájati; (den Handel) ustáviti, *impf.* ustávljati; (ausſpreiten) razpréti, *impf.* razpírati.

Sperrgebiet *n.* zapŕto ozémlje.

Sperrgeld *n.* vratarína.

Sperrgut *n.* obsežno blagó.

Sperrguiſendung *f.* obsežna pošíljka.

Sperrholz *n.* (in der Mühle) zatíka.

Sperrhorn *n.* dvoròg.

Sperrkette *f.* zavóra, zavórnica.

Sperrklappe *f.* (b. Ofen) zaklópnica.

Sperrleiſte *f.* razpóra, pròj.

Sperrmaul *n.* zijálo, ziják.

Sperrad *n.* (b. Weber) zapiráč; ščípa.

Sperriegel *m.* zapàh, zatík.

Sperrſitz *m.* zapŕti sedež.

Sperrſtab *m.* pròj.

Sperrſtunde *f.* zapórna ura, ura zapíranja.

Sperrung *f.* zapíranje, zapòr.

ſperrweit *adv.* na stežáj.

Speſen *pl.* ſ. Koſten *pl.*

Spezerei *f.* dišavína, dišéčina, mirodíja, špecerija.

Spezereihandel *m.* kupčija z dišavíno, špecerijska trgovína.

Spezereihändler *m.* dišavínar, trgóvec s špecerijami, špecerist.

Sphäre *f.* (Kugel) krogla; (Kreis) krog, okróžje; (Wirkungskreis) podróčje; sfera.

ſphäriſch kroglast, okrógël; krógelski, sferski.

Sphäroid *n.* pakrógla, paóblo, sferoíd.

ſphäroidiſch pakróglast, sferoídast.

Sphinx *f.* sfinks, sfinga.

ſpicken s slaníno pretekníti (-táknem), našpíkati; *impf.* pretíkati, špíkati.

Spicknadel *f.* pretikálnica.

Spiegel *m.* zrcálo, ogledálo; *dem.* zrcálce, ogledálce; (b. Waſſers) gladína; vodéna povŕšnina; (ſpiegelnder Fleck) okó; (Netzmaſche) okó; **ebener —** ravno zrcálo; **ſphäriſcher —** króglasto zrcálo; **Zerſtreuungsſpiegel** razmétno zrcálo; **Spiegel-** zrcálni.

Spiegelbeleg *m.* pozrcálina, zrcálni póvlak.

ſpiegelblank čist kakor zrcálo.

Spiegeldecke *f.* gladki stròp.

Spiegelfabrik *f.* zrcalárnica, zrcálna tvórnica; **=ant** *m.* izdelovátelj zrcál, zrcálar.

Spiegelfechterei *f.* sleparija, slepárstvo.

Spiegelfolie *f.* pozrcálina.

Spiegelglas *n.* zrcálno steklo.

ſpiegelglatt gladek kakor zrcálo.

Spiegelhandel *m.* trgovína z zrcáli, zrcálarstvo.

Spiegelhändler *m.* trgóvec z zrcáli, zrcálar.

ſpiegelhell svetël —, jasen kakor zrcálo.

ſpiegelicht, ſpiegelig zrcálast.

Spiegelmetall *n.* zrcalovína.

ſpiegeln svétiti se, zrcáliti se, bliščati (-ím) (se), leaketáti (-ám, -éčem) se; ſich — odsévati, zrcáliti se; glédati se, ogledováti se (v zrcálu); **an** jmnbm. **ſich — razgledovati se, zgledovati se po kom.**

Spiegelrahmen *m.* zrcálni okvír.

ſpiegelrein čist kakor zrcálo.

Spiegelrohr *n.* kotozòr.
Spiegelſcheibe *f.* zrcálna šipa.
Spiegelung *f.* zrcáljenje.
Spiegelwand *f.* zrcálna stena.
Spiel *n.* igra; igránje; **aufs — ſetzen** v nevárnost (po)stáviti, vagati; **mein Glück iſt auf dem — moja sreča je na prevésici**; **Spiel-** ígrni, ígrski.
Spielart *f.* načìn igránja; razlíčèk, izprevŕžek.
Spielball *m.* žoga; (Spielballon) lopta; *fig.* igráča.
Spielbank *f.* igrálnica.
Spielbruder *m.* igrávec; kvartopírec.
Spielbude *f.* igrálnica.
Spielbucke *f.* donda, púnca, púnčka, čeča.
Spiele *f.* ſ. Speil.
Spieleinlage *f.* vlóžèk pri igri.
ſpielen igráti, igráti se; mit etwas — igráti se s čim; Soldaten — igráti se vojáke; (ein Inſtrument) igráti, svírati; (Blaſinſtr.) pískati; (Geige) gosti (godem); (Orgel) órglati; (Karten) kvartáti; zu — anfangen zaigráti, zagósti; zur Genüge — naigráti se; ſpielend kommen prigósti; Ball — žogo biti (bijem); mit der Glocke — pritrkovati; mit Steinchen — kámenčkati se; (darſtellen) igráti, predstávljati; das Stück ſpielt auf dem Lande dejánje se vrší na kmetih; den Zerſtreuten — raztrésenega se délati; der Diamant ſpielt demánt se izpremínja, — barve prelíva; es ſpielt ins Grüne zelénkasto je, vleče na zeléno.
Spieler *m.* igrávec, igráč; (Karten—) kvartáš; ſ. Schauſpieler.
Spielerei *f.* igráča, igráčica.
Spielerin *f.* igrávka.
Spielgefährte *m.* soigrávec.
Spielgeſellſchaft *f.* igrávska družba.
Spielglück *n.* sreča pri igri.
Spielhaus *n.* igrálnica.
Spielhölle *f.* igrávski brlòg.
Spielkarte *f.* kvarta, karta.
Spielleute *pl.* godci *pl.*
Spielmann *m.* godec, piskáč, troběc.
Spielmarke *f.* ígrska znamka.
Spielplatz *m.* igralíšče, igríšče.
Spielraum *m.* prostor; *fig.* prosto polje; prílika.
Spielſache *f.* igráča.
Spielſucht *f.* igrohlépnost, igrožéljnost.
Spieltiſch *m.* igrálna miza.
Spieluhr *f.* svirajóča ura.
Spielware *f.* igráča.
ſpielweiſe *adv.* igráje, igrajòč.
Spielzeug *n.* igráča.
Spielzimmer *n.* igrálnica.
Spierſtaude *f.* oslàd, osládje.
Spieß *m.* (Speer) kopje, súlica; (Bratſpieß) ražénj; (ſpitziges Geräth) drog, bodák.
Spießbürger *m.* prepròst meščàn, malomeščan.
ſpießbürgerlich preprostomeščánski, malomeščánski.
ſpießen natekníti (-táknem), nabósti (-bódem), prebósti; *impf.* natíkati, na-, prebádati.
Spießer *m.* jelénče (-eta).
ſpießförmig kopjast.
Spießgeſelle *m.* maloprídèn továriš.
Spießglanz *m.* raztòk, antimon.
Spießruthe *f.* šiba; —n laufen skoz šibe létati, — teči (tečem).
Spießſchaft *m.* kopíšče, ratíšče.
Spießträger *m.* súličar, kopjaník.
Spill *n.* (auf Schiffen) vreténo.
Spille *f.* vreténo; *dem.* vreténce; (anatom.) ſ. Speiche.
Spillrad *n.* vreténo s palci.
Spinat *m.* špináča.
Spindel *f.* vreténo; *dem.* vreténce; Schrauben— préslica, vretenica, vit (-i).
Spindelbaum *m.* kozji preslec, kápičevje, trdoléska.
ſpindelförmig vreténast.
Spindelſtiege *f.* ſ. Schneckenſtiege.
Spinne *f.* pajèk; *dem.* pajčèk; (langbeinige —) suha júžina; **Spinnen-** pajčji.
ſpinnefeind smrtnosovrážèn.
Spinnefeindſchaft *f.* smrtno sovráštvo.
ſpinnen presti (predem); spresti, naprésti.
Spinnen *n.* prédenje, preja.
Spinnengewebe *n.* pajčevina, pajčina.
Spinnenthier *n.* pájkovec.
Spinner *m.* predec; (Inſect) prélec, prejèc.
Spinnerei *f.* prejstvo, predílstvo; (Ort) predílnica, préjnica.
Spinnerin *f.* predíca, prelja.

Spinnerlohn *m.* prejnína, préjščina.
Spinnfabrik *f.* predílnica.
Spinnhaar *n.* predívo.
Spinnhaus *n.* predíšče, préjnica.
Spinnindustrie *f.* predílstvo.
Spinnmaschine *f.* predílni stroj, samopréljka.
Spinnrad *n.* kolóvrat; *dem.* kolóvrača.
Spinnrocken *m.* préslica; (der obere Theil) kožélj; (das Spinnhaar daran) kodélja.
Spinnstube *f.* préjnica.
Spinnwebe *f.* s. Spinnengewebe.
Spinnwebehaut *f.* pájčinasta mrena.
spinnwebig pájčinat, pájčinast.
Spint *m.* s. Splint; (im Brot) svaljèk, omòk.
spintig (schlicfig, v. Brot) svaljkast, omokast; prezólkel.
spintisieren razglábati, túhtati, mózgati, mozgovŕtati.
Spintisierer *m.* túhtavec, mozgovŕtec.
Spion *m.* ogledúh, vohún, osledúh.
Spionage *f.* ogledúštvo, vohúnstvo.
spionieren ogledovati, vohúniti.
spiral zavojít.
Spirallinie *f.* zavojíta —, spirálna črta, zavojíca.
Spiritismus *m.* spiritizém.
Spiritist *m.* spiritíst.
spiritistisch spiritíški.
Spiritual *m.* spirituál.
Spiritualismus *m.* spiritualizém.
Spiritualität *f.* dušnost.
spirituell dušèn; duhovít.
spirituös s. geistig.
Spirituosen *pl.* opójne pijáče.
Spiritus *m.* duh; pridíh; (Flüssigkeit) vinski cvet, spirit; **Spiritus-** spiritni.
Spiritusbrennerei *f.* žganjárna za spirit.
Spital *n.* bolníščnica, bólnica; **Spital-** bolníščnični, bólnični.
Spitalsverwalter *m.* oskrbník bolníščnice.
spitz ostèr, ostnat, koníčast, šiljast, rtast; —er Winkel ostèr kot.
Spitz *m.* špicólj; (leichter Rausch) matévžek.
Spitzbart *m.* kozja brada.
Spitzbogen *m.* rtasti —, gotski oblók.
Spitzbogenstil *m.* zidáva v rtaste oblóke.
Spitzbohrer *m.* šilo.
Spitzbube *m.* maloprídnež, lopov, cigán.
Spitzbüberei *f.* maloprídnost, lópovstvo.
Spitzbübin *f.* maloprídnica.
spitzbübisch maloprídèn, lópovski.
Spitze *f.* ost (-i), ostína, konica, rt; (Gipfel) vrh; (— der Curve) teme (-na); (des Daches) sleme (-na); (äußerster Theil) konèc, končína; Finger— konèc prsta; *fig.* **Spitzen** *pl.* načélniki, prváki, glave; an der — stehen na čelu stati (stojím), zapovedovati; an die — sich stellen na čelo se postáviti; etwas auf die — treiben do skrájnosti tírati, pretirávati; die — bieten naspróti —, v bran se postáviti; —n *pl.* (geklöppeltes Gewirk) čipke *pl.*; (gemeine) zobci *pl.*
Spitzel *m.* s. Spion.
spitzen ostríti, šíliti; priostríti, poostíti, ošíliti; *fig.* die Ohren — na uhó (ušésa) vleči, uhó nastávljati; (v. Pferden) z ušési stríči (-žem).
Spitzen- čipkast, zobčast.
Spitzenband *n.* čipkasti trak.
Spitzenhändler *m* prodajávec čipèk, čípkar.
Spitzenkleid *n.* čípkasto oblačílo.
Spitzenklöppelei *f.* klékljanje čipèk, čípkarstvo.
Spitzennäherei *f.* šívanje čipèk.
Spitzentuch *n.* čipkasti robec.
spitzfindig premetèn, zvit; tenkoúmen, dlakocépen.
Spitzfindigkeit *f.* premeténost, zvitost; tenkoúmnost, dlakocépnost.
Spitzhammer *m.* (b. Müller) oskŕd (-i).
Spitzhaue *f.* cepín, pikón, kràmp, rválo; (mit einer Pike) pikonica.
Spitzhut *m.* rtasti klobúk.
spitzig s. spitz; (v. Worte) zbadljìv.
Spitzkeimer *pl.* (einkeimblättrige Gewächse) enokalíčnice *pl.*
Spitzkopf *m.* rtasta glava; rtoglávec.
spitzköpfig rtoglàv.
Spitzmaus *f.* rovka, hrčica.
Spitzname *m.* pridévek, vzdévek, prímek.
Spitznase *f.* kljúnasti nos; (Person) kljunonósec.
Spitzsäge *f.* koníčasta žaga, podgánji rep.

Spitzſäule *f.* ſ. Pyramide.
Spitzſtahl *m.* šilasto dleto.
Spitzwegerich *m.* celěc, suličastolísti trpótěc.
Spitzwinkel *m.* ostri kot.
ſpitzwinkelig ostrokótěn.
Spitzwort *n.* zbadljíva beséda.
Spitzzahn *m.* ſtasti zob, deráč, očnják.
Spleiße *f.* treskà; —n *pl.* okujíne *pl.*, skaje.
ſpleißen ſ. ſchleißen, ſpalten.
ſpleudid ſ. prächtig.
Splint *m.* beljáva, beljavína, belína.
Splintkäfer *m.* likar.
Splitter *m.* ščep, ščepíca, drobír (auch *coll.*), troha; (v. Holz) ivér (*coll.* ivérje), treščíca, cepèr; skala, zaderíka; ſich einen — einſtoßen skalo si zadréti, zaskáliti se; (Stein—) škindra; (Age) pazdér.
ſplitterig tréskast, ivérast, drobírjast, zaderíkav; (*mineral.*) škindrav.
ſplittern cépiti se, zadírati se, klati (koljem) se, drobíti se.
ſplitternackt gol in nag, čisto nag.
Splitterrichter *m.* malenkóstni sodník.
Spondeus *m.* spondéj.
Sponſalien *pl.* ſ. Verlöbnis.
ſpontan *adj.* samohótěn, samoodséběn, svojevóljen; *adv.* sam od sebe.
Spontaneität *f.* samohótnost, svojevóljnost.
ſporadiſch raztrésen, samotér; *adv.* tupatám, semtertjà.
Sporcogewicht *n.* nečísta teža.
Spore *f.* klíčno zrnce, tros.
Sporenkapſel *f.* trosna glavíca.
Sporenlager *n.* trosíšče.
Sporenpflanzen *pl.* trosocvétke *pl.*
Sporenſchlauch *m.* trosni mešíček, trosnik.
Sporenſchleuder *f.* trosni poskóčěk.
Sporer *m.* ostrógar.
Sporn *m.* ostróga; *fig.* izpodbódljaj, izpodbúda; dem Pferde die Sporen geben izpodbósti (-bódem) konja, *impf.* izpodbádati —; **Sporn-** ostróžni.
ſpornen izpodbósti (-bódem), *impf.* izpodbádati; *fig.* izpodbósti, izpodbúditi; *impf.* izpodbújati.
Spornmacher *m.* ostrógar.
ſpornſtreichs *adv.* v skòk, v dir, skókoma, izpodbádoma.
Spornträger *m.* ostrogáč, ostrogonóšec.
Sporteln *pl.* postránski dohódek.
Spott *m.* posméh, zasméh, zasrámba; — treiben posmehovati —, rógati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; **Spott-** posmehováln, zasmehováln.
ſpottbillig v mrtěv kup, smešno cenén; *adv.* v slepo —, v pusto ceno, pod nič.
Spottdroſſel *f.* oponášavěc.
Spötterei *f.* posméšica, zasméšek.
ſpötteln posmehljívo govoríti.
ſpotten rógati se —, posmehovati se komu, zasmehovati —, zasramovati koga; v smeh obráčati kaj, norčevati se s čim; jeder Beſchreibung — ne dati se popísati.
Spötter *m.* po-, zasmehovávec, rógavec; oponášavec; zabavljáč.
Spötterei *f.* po-, zasmehovánje, róganje; oponášanje.
Spötterin *f.* po-, zasmehovávka.
Spottgedicht *n.* zabavljíca.
Spottgeld *n.* slepa cena; um ein — ſ. ſpottbillig.
ſpöttiſch zasmehljív, posmešljív, porogljív.
Spottkauf *m.* kup pod nič.
ſpöttlich ſ. ſpöttiſch.
Spottlied *n.* zabavljíva pesèm (-i).
Spottname *m.* vzdévek, pridévek.
Spottpreis *m.* slepa cena.
Spottrede *f.* posmehljíve beséde, zabavljíca.
Spottſucht *f.* po-, zasmehljívost, porogljívost; zabavljívost.
ſpottſüchtig po-, zasmehljív, porogljív; zabavljív.
Spottvogel *m.* rdečeglávi srakopèr.
ſpottweiſe *adv.* po-, zasmehljívo, porogljívo.
ſpottwohlfeil ſ. ſpottbillig.
Sprach- góvorni, jezíkovni.
ſprachbildend jezikotvórěn.
Sprache *f.* jezik (-íka); ſlovenſche — slovénščina; deutſche — némščina; griechiſche — grščina; lateiniſche — latínščina; die — iſt ihm vergangen besédo mu je zapflo; (Redeweiſe) góvor, govoríca; in die ſlov. — übertragen poslovéniti, prevesti (-védem) v slovénski

jézik; etwas zur — bringen besédo sprožiti o čem, v miseľ (-i) vzeti (vzamem); es iſt die — von... govorí se o...; heraus mit der —! povéj! govóri!

Spracheigenheit *f.* jezíkovna posébnost.

Sprachengewirr *n.* jezíkovna zmešnjáva.

Sprachenkenntnis *f.* znanje jezíkov.

Sprachenlehrer *m.* učítelj jezíkov.

Sprachenmiſchung *f.* mêšanje jezíkov.

Sprachenverwirrung *f.* zmeda jezíkov.

Sprachfehler *m.* góvorna híba; jezíkovna napáka.

Sprachfertigkeit *f.* jezíkovna izúrjenost.

Sprachform *f.* jezíkovna oblíka.

Sprachforſcher *m.* jezikoslóvec.

Sprachforſchung *f.* jezikoslóvstvo.

Sprachgebiet *n.* jezíkovni okoliš.

Sprachgebrauch *m.* góvorni običáj, običáj govorjénja; das iſt gegen den — tako se ne govorí.

Sprachgefühl *n.* jezíkovni čut.

ſprachgelehrt jezikoslóvno izobrážen.

Sprachgelehrte *m.* jezikoslóvec.

Sprachgeſetz *n.* jezíkovno pravílo.

Sprachgitter *n.* pogóvorna rešétka.

Sprachgrenze *f.* jezíkovna meja.

Sprachkarte *f.* jezíkovni zemljevíd.

Sprachkenner *m.* jezikoznánec.

Sprachkenntnis *f.* znanje jezíka.

Sprachkunde *f.* znanje jezíka; jezikoznánstvo.

ſprachkundig vešč jezíku.

Sprachlehre *f.* slóvnica, gramátika.

Sprachlehrer *m.* ſ. Sprachenlehrer, Sprachmeiſter.

ſprachlehrlich ſ. grammatiſch.

ſprachlich jezíkovni; kar se tiče jezíka, gledé na jezik.

ſprachlos nem, mutast; — werden oneméti.

Sprachmeiſter *m.* učitelj jezíka, — jezíkov.

Sprachorgan *n.* govorílo.

Sprachregel *f.* jezíkovno pravílo.

Sprachreinheit *f.* jezíkovna čistóta.

Sprachreiniger *m.* jezikotrébec, purist.

ſprachrichtig jezíkovno pravílen.

Sprachrichtigkeit *f.* jezíkovna pravílnost.

Sprachrohr *n.* góvorna troba, legát.

Sprachſchatz *m.* jezíkovni zaklàd.

Sprachſchnitzer *m.* ſ. Sprachfehler.

Sprachſtudien *pl.* jezíkovno proučevánje, jezíkovne stúdije.

Sprachton *m.* góvorni naglàs.

Sprachtonzeichen *n.* naglásni znak.

Sprachübung *f.* jezíkovna vaja.

Sprachunterricht *m.* jezíkovni poúk.

Sprachverbeſſerer *m.* popravljávec jezíka.

Sprachverderber *m.* kvarítelj jezíka.

Sprachvergleichung *f.* primérjanje jezíkov, primerjajóče jezikoslóvje.

Sprachwerkzeug *n.* govorílo.

ſprachwidrig jezíkovno nepravílen.

Sprachwiſſenſchaft *f.* jezikoslóvje.

Sprechart *f.* nàčin govorjénja.

ſprechen govoríti; jmdn. — govoríti s kom; (ausſprechen) izgovoríti, izréči; *impf.* izgovárjati, izrekovati; (ſagen) reči; (v. Gerücht) práviti; kein Wort — ne zíniti, ne črhniti besédice; ein Gebet — móliti; ein Urtheil — sodbo izréči, razsóditi; *impf.* razsójati; heilig — za svetníka proglásiti, *impf.* — proglášati; ſchuldig — za krívega spoznáti; frei— za nekrívega spoznáti, oprostíti; frei—des Urtheil oprostílna razsódba; —d ähnlich čísto podóbən; —de Geſichtszüge izrazovít obràz.

Sprechen *n.* govorjénje.

Sprecher *m.* govórnik; besedník; =in *f.* govórnica; besednica.

Sprechſaal *m.* govorílnica.

ſprechſüchtig gostobeséden.

Sprechwerkzeug *n.* govorílo.

Sprechzimmer *n.* govorílnica.

ſpreiten razpréti (-prèm), *impf.* razpírati; razprostréti (-strèm), *impf.* razprostírati; razpéti (-pnèm), *impf.* razpénjati.

Spreize *f.* podpóra; soha, opiráča.

ſpreizen podpréti (-prèm), *impf.* podpírati; die Füße — razkréčiti se; ſich — (widerſetzen) upírati se; upréti se; (ſich brüſten) šopíriti se, košátiti se; geſpreizt napíhnjen, košát.

Spreizſtange *f.* rázpora.

Spreng- kropílni; razstrélni.

Sprengel *m.* okràj, okoliš, oblást; — des Biſchofs škofija; — des Pfarrers župnija, fara; Gerichts— sodni okoliš (Sprengwedel) kropílo.

ſprengen (mit Waſſer) kropíti, škropíti; pokropíti, poškropíti; (mit Salz) potrésti; *impf.* potrésati; (e. Feſtung) razstrelíti, razdejáti (-dénem), razrúšiti; *impf.* razstreljevati, razdévati; (Felſen) stréljati; (eine Thür) razbíti (-bíjem); *impf.* razbíjati; in die Luft — raznésti, v zrak pognáti; *fig.* (eine Partei) razbíti.

Sprenger *m.* kropívec.

Sprenggeſchoſs *n.* razletljívi izstrélek; raznésno strelílo.

Sprengkanne *f.* škropílnica.

Sprengkeſſel *m.* kropílnica, kropílnik.

Sprengpulver *n.* raznésni prah, — smodník.

Sprengſtoff *m.* raznesílo, raznésna tvarina.

Sprengung *f.* razstreljávanje, razstrélba; razbíjanje, razbítje.

Sprengwaſſer *n.* kropílna voda.

Sprengwedel *m.* kropílo.

Sprenkel *m.* pika, pega; locən.

ſprenkeln škropljáti; geſprenkelt ſ. ſprenklicht.

ſprenklicht pegast, grahast, pisan.

Spreu *f.* pleva; *coll.* pleve *pl.*

Spreublättchen *n.* plevni listič.

ſpreuig plevnat.

Spreukammer *f.* plevnjak.

Spreukaſten *m.* plevnik.

Spreuſack *m.* plévnica.

Spreuſchuppe *f.* plevna luska.

Spreuſtaub *m.* plevni prah.

Sprichwort *n.* pregóvor, prislovíca.

ſprichwörtlich pregóvorski, prislovíčən; — werden v pregóvor priti (pridem).

Sprießel *m.* ſ. Sproſſe.

ſprießen gnati (ženem), odgánjati, pogánjati, kliti (klijem), brstéti; pognáti, priklíti.

Sprieſ *n.* rogovíle *pl.*, rázsoha.

Springbrett *n.* odskóčna deska.

Springbrunnen *m.* vodomèt.

ſpringen skákati (skačem); skóčiti; (v. Funken) šíniti; (in die Höhe —) poskakovati; poskóčiti; (zerſpringen) póciti, razpóčiti (se), régniti; *impf.* pókati, régati; eine Mine — laſſen podkòp podžgáti (-žgèm).

Springer *m.* skakávec; (im Schachſpiel) konjič; =in *f.* skakávka.

Springfeder *f.* vzmét (-í), prožína.

Springflut *f.* visóka plíma.

Springhengſt *m.* žrebec, celák, pastúh.

Springinsfeld *m.* skákavt, štrkavec, štrkolín, poskočín.

Springkraut *n.* nedotíka.

Springkunſt *f.* skakávstvo.

ſpringluſtig skakàv, skočən, poskóčən.

Springplatz *m.* skakalíšče.

Springquelle *f.* skakávi vrelec.

Springzeit *f.* čas za plemenílo, — za spúščanje.

Spritz *m.* štrkljaj.

Spritzbüchſe *f.* (bezgóva) síkalica, štrcáljka.

Spritze *f.* brizglja, brizgálnica.

ſpritzen *tr.* u. *intr.* brízgati, síkati, bzíkati, švfkati, štfkati; brízgniti, síkniti, bzíkniti, švfkniti, štfkniti; *tr.* (beſpritzen) škropíti; poškropíti; (verſpritzen) škropíti; razškropíti; Bier — péniti pivo.

Spritzen- brizgálnični.

Spritzenhaus *n.* brizgálnična kolnica.

Spritzenmeiſter *m.* brizgálničar.

Spritzer *m.* škropívec, brizgáč, štfkavec; štrkljaj.

Spritzfiſch *m.* prékavec.

Spritzfleck *m.* štrkótina.

Spritzkanne *f.* škropílnica.

Spritzleder *n.* kočíjski zástor, zastórno usnje.

Spritzmann *m.* brizgáč.

Spritzregen *m.* pršavica, pršénje.

Spritzſtraube *f.* brízgana hrápavica, — lívanica.

Spritzwedel *m.* kropílo, škropílo.

ſprõde krhèk, drobljiv; (rauh) hrapav; (Haut, Lippen) razpókan; — s Brot rod —, pust kruh; (*fig.*) nedostópən, trd.

Sprõdigkeit *f.* krhkóst, drobljívost; hrápavost; rodóst, pustóst; nedostópnost, trdóst.

Sproſs, Sproſſe *m.* mladíka, mladíca, odráslek, pogánjek.

Sproſsblatt *n.* mladíčni list.

Sproſſe *f.* (d. Leiter) klin, prekla, šprikla.

ſproſſen brstéti, pogánjati, rasti; *fig.* izhájati, izvírati.

Sproſſer *m.* véliki slavec.

Sprössling *m.* (b. Bäumen) mladíka, pogánjěk, odráslek; (b. Menschen) potóměc, zarojéněc.

Spruch *m.* rèk, izrèk; pregóvor; (Entscheidung) razsóděk, sklèp.

Spruchdichter *m.* pesnik modrih rekov.

spruchweise *adv.* v pregóvorih, v rekih.

Spruchweisheit *f.* modróst v pregóvorih, — rekih.

Sprudel *m.* vrvránje; vrelěc.

Sprudelkopf *m.* búrjavěc.

sprudeln vréti (vrèm), vrvráti; *tr.* (Eier) raztépati.

Sprudelquelle *f.* vrelěc.

Sprudelstein *m.* vrélověc.

Sprudelwasser *n.* vrélčnica, vrélčina.

Sprudler *m.* (Quirl) motič.

sprühen *intr.* pršéti; (v. Regen) es sprüht prší; Funken — iskre leté, — frčé, — se krěšejo, — se kújejo; *fig.* iskríti se; die Augen — očí se iskré; *tr.* sípati (sipljem); Funken — iskre krésati, — kováti (kujem), — métati (méčem).

Sprühregen *m.* s. Spritzregen.

Sprung *m.* skòk, poskòk; einen — thun skóčiti; (in die Höhe) poskóčiti; (Riss) poka, razpóka, poklína, razpoklína, poč (-í); einen — bekommen póčiti; einen — haben počen biti (sem); auf einen — irgendwohin kommen skóčiti —, príti kam na en trenótěk; im — skókoma; (v. Hengst) skákanje, plemenítěv.

Sprungbein *n.* skóčnica.

Sprungbrett *n.* odskóčna —, skakálna deska.

sprungfähig (v. Hengst, Stier) za spúščanje priprávěn.

Sprungriemen *m.* (beim Pferde) nabŕzdnica.

sprungweise *adv.* skókoma, na skòk.

Sprungweite *f.* doskočáj, skòk.

Spucke *f.* pljúněk, izpljúvěk, pljuvotína; (Auswurf) hrakělj.

spucken pljuváti (pljujem); pljúniti.

Spucker *m.* pljuvávěc.

Spucknapf *m.* pljuválnik, pljuválnica.

Spuk *m.* (Gespenst) strah, prikázěn (-i), pošást (-i); seinen — treiben strášiti; hrup, šunděr, razbóta, rogovíljenje, razgrájanje; polòm.

spuken strášiti; es spukt wunderlich in seinem Kopfe čudne misli mu rojíjo po glavi.

Spukgeschichte *f.* pripovést o strahóvih.

spukhaft strahóvski, pošástěn.

Spule *f.* vitěl, cev (-í), cevka, tuljáva.

spulen súkati (sučem) —, navíjati na cevko.

spülen *tr.* izplákniti, (izpláhniti), poplákniti; *impf.* iz-, poplakovati; (Seife aus der Wäsche) izpírati; izpráti; ans Ufer — plavíti; *intr.* pljúskati.

Spülfass *n.* pomívnik, pomíjak, pomíjnjak, pomíjščnica, pomijálnik.

spulförmig cévkast.

Spülgelte *f.* s. Spülfass.

Spulgestell *n.* cevnják.

Spülgosse *f.* liják, izliják, izliválnik.

Spülicht *n.* pomíje *pl.*

Spulmaschine *f.* sukálo.

Spülnapf *m.* pomiválnik.

Spulrad *n.* sukálnik.

Spülwasser *n.* pomíje *pl.*

Spulwurm *m.* navádna glísta.

Spund *m.* veha, pilka, (píljka), vranj; s. Spundnagel.

Spundbohrer *m.* véšnik.

spunden, spünden veho zabíti (-bíjem); zavéšiti, zapíliti; *impf.* zaveševati; (Hölzer, Bretter) mozníčiti; zadníti.

Spundloch *n.* véha, pilka, vranj.

Spundnagel *m.* mozník.

spundvoll do vehe (pilke) poln.

Spundzapfen *m.* veha, véšnica, pilka.

Spur *f.* sled (-ú, -a); (Fuß) stopínja, stopa; (der — nachgehen) za sledom —, po sledu iti (idem, grem), sledíti; (Rad—) kolotéčina, kolesníca, koléja, kolovòz; (des Schiffes) próga; es ist keine — von ihm ni duha ne sluha po njem; die — jmds. verlieren zgrešíti koga.

spüren sledíti (koga); vóhati; zasledovati; za sledom iti (idem, grem); čútiti, zapazovati; začútiti, zapáziti.

Spürer *m.* sledúh, vohún.

Spürhund *m.* sledni pés, vižěl.

spurlos *adv.* brez sledú, brez známenja, da ni ne duha ne sluha po kom (čem).

Spurweite *f.* širína kolotéčine, koléjna širína.

Spute *f.* speh; ſ. Eile.

ſputen ſich podvízati se, páščiti se, žúriti se, spéšiti se.

Staar *m.* ſ. Star.

Staat *m.* država; (Prunk, Glanz) sijáj, bliščóba; paráda; sijájna opráva; königlichen — machen po kraljévo se nósiti.

Staatenbund *m.* sodržávje.

Staatengeſchichte *f.* zgodovína držáv.

Staatenkunde *f.* državoznánstvo.

Staatenrecht *n.* mejnárodno právo.

ſtaatlich državni.

Staats- državni.

Staatsamt *n.* državna služba.

Staatsangehörige *m.* državljàn.

Staatsangehörigkeit *f.* državljánstvo.

Staatsangelegenheit *f* državna stvar (-i).

Staatsanlehen *n.* državno posojílo.

Staatsanwalt *m.* državni právdnik.

Staatsanwaltſchaft *f.* državno právdništvo.

Staatsanwaltsſubſtitut *m.* državnega právdnika naméstnik.

Staatsauflage *f.* državni dávšk, državna nakláda.

Staatsaufwand *m.* državni tróški *pl.*

Staatsausgaben *pl.* državni izdátki *pl.*

Staatsbank *f.* državna banka.

Staatsbankerott *m.* državni bankrót.

Staatsbauten *pl.* državne stávbe *pl.*, — zgradbe *pl.*

Staatsbeamte *m.* državni urádnik.

Staatsbehörde *f.* državno oblástvo.

Staatsbürger *m.* državljàn.

ſtaatsbürgerlich državljánski.

Staatsbürgerſchaft *f.* državljánstvo.

Staatscaſſe *f.* državna blagájnica.

Staatscontrole *f.* državni priglèd, državna kontróla.

Staatscredit *m.* državni kredít.

Staatsdiener *m.* državni služábnik.

Staatsdienſt *m.* državna služba.

Staatseffecten *pl.* državni (vrédnostni) papírji *pl.*

Staatseigenthum *n.* državna lastnína.

Staatseinkommen *n.* državni dohódki *pl.*

Staatseinnahme *f.* državni dohódek.

Staatseinrichtung *f.* državna urédba.

Staatserfordernis *n.* državna potrébščina.

Staatsform *f.* način vládanja, državna oblíka.

Staatsgebiet *n.* državno ozémlje.

ſtaatsgefährlich državi nevárèn.

Staatsgefälle *n.* državni dohódki *pl.*

Staatsgefängnis *n.* državna ječa.

Staatsgeheimnis *n.* državna skrivnóst, — tajnost.

Staatsgeſetz *n.* državna postáva, državni zákon.

Staatsgewalt *f.* državna oblást (-i).

ſtaatsgiltig veljávèn v državi, državnoveljávèn.

Staatsgläubige *m.* državni úpnik.

Staatsgrundgeſetz *n.* državni témeljni ob. osnóvni zákon.

Staatsgut *n.* državno blagó, državno posèstvo; državna imovína.

Staatshaushalt *m.* državno gospodárstvo.

Staatshoheit *f.* državna vrhóvnost.

Staatskanzlei *f.* državna pisárna.

Staatskanzler *m.* državni kancelár.

Staatsklugheit *f.* državniška modróst.

Staatskunſt *f.* državništvo.

Staatslehre *f.* ſ. Staatswiſſenſchaft.

Staatslexicon *n.* državoslóvni slovár.

Staatsmann *m.* državnik.

ſtaatsmänniſch državniški.

Staatsminiſter *m.* državni ministèr.

Staatsmittel *pl.* državna sredstva *pl.*

Staatsmonopol *n.* državno samotóštvo, državna samoprodája, državni monopól.

Staatsnote *f.* državni papírnati denár.

Staatsoberhaupt *n.* državni glavár.

Staatsobligation *f.* državna obvéznica, — obligácija.

Staatsökonomie *f.* državno gospodárstvo.

Staatsorganismus *m.* državno ustrój-[stvo.

Staatspapier *n.* državni papír.

Staatsprocurator *m.* ſ. Staatsanwalt.

Staatsprüfung *f.* državni izpit.

Staatsrath *m.* (Verſammlung) državni svèt, državno svetovávstvo; (Perſon) državni svétnik, — svetovávec.

Staatsrecht *n.* državno pravo.

ſtaatsrechtlich državnopráven.

Staatsrechtslehre, Staatsrechtswiſſenſchaft *f.* državno pravoslóvje, nauk o državnem pravu.

Staatsregel *f.* državno pravílo, — vodílo.
Staatsregierung *f.* državna vlada.
Staatsreligion *f.* državna vera, državni verozákon.
Staatsrücksicht *f.* državni ozír.
Staatsruder *n.* državno krmílo; am — sein državo vládati.
Staatssache *f.* državna stvar (-í).
Staatsschatz *m.* državni zaklàd.
Staatsschein *m.* državni dolžni list.
Staatsschuld *f.* državni dolg.
Staatsschuldentilgungsfonds *m.* državni razdólžni zaklàd.
Staatsschuldverschreibung *f.* državna zadólžnica.
Staatssecretär *m.* državni tajnik.
Staatssiegel *n.* državni pečát.
Staatssiegelbewahrer *m.* državni pečátnikar.
Staatsstreich *m.* nasílna izpremémba državne vlade.
Staatssumwälzung *f.* državni prevràt.
Staatsverbrechen *n.* hudodélstvo zoper državo; veleizdája.
Staatsverfassung *f.* državna ustáva.
Staatsvermögen *n.* državna imovína.
Staatsvertrag *m.* državna pogódba.
Staatsverwaltung *f.* državna uprava.
Staatsvoranschlag *m.* državni proračún.
staatswegen, von — od države, po državi.
Staatswirtschaft *f.* državno gospodárstvo.
Staatswissenschaft *f.* državoznánstvo, državoslóvje.
staatswissenschaftlich državoznánstven, državoslóvèn.
Staatszeugnis *n.* državno izpričeválo.
Staatszweck *m.* državni namèn.
Stab *m.* pálica; *dem.* páličica; (*mil.*) višje částništvo, vojáški stožér, štab; (*phys.*) prot; den — brechen über jmd. obsóditi koga.
Stabeisen *n.* železo v šibíkah.
Stäbel *n.* kol.
stäbeln kóliti; nakóliti.
staben = buchstabieren; narekovati pristabförmig páličast. [ségo.
Stabholz *n.* les za doge.
stabil stalèn, stanovít; (*phys.*) stoječ.
Stabilerklärung *f.* proglasítèv stálnosti.
Stabilität *f.* stalnost; (*phys.*) stojnost.
Stabilitätsfähigkeit *f.* stojljívost.
Stabilitätsformel *f.* izrazílo —, formula stójnosti. [kov.
Stabreim *m.* rima začétnih soglásni-
Stabs- štabni.
Stabsarzt *m.* štabni zdravník. [nik.
Stabsoffizier *m.* štabni oficír, — čast-
Stabwurz *f.* (*Artemisia abrotanum*) áborat.
Stachel *m.* bodíca, bodljíka, bódèc; (Bienen—) žélo, žalèc; (Treib—) ostèn; (an Geräthen) trn, ost (-í); *fig.* — der Reue želo kesánja; b. — (meiner Worte) ost (-í), ostèn.
Stachelbeere *f.* kosmúlja, agres, kosmáto grózdičje.
Stacheldistel *f.* turšk, vražji —, pasji stric.
Stachelflosser *m.* ostroplúta.
stachelförmig bodíčast; ostnast.
Stachelfortsatz *m.* ſ. Dornfortſatz.
Stachelhaar *n.* ščetína.
Stachelhäuter *m.* iglokóžèc.
stachelicht bodljíkast, bodíčast.
stachelig bodljíkav, bodèč, bodljív.
stacheln z ostnom pogánjati; *fig.* izpodbósti (-bódem), izpodbuditi; *impf.* izpodbádati, izpodbújati.
Stachelnuss *f.* povódni óreh (-éha).
Stachelpilz *m.* bodíčasta gliva, jéževka.
Stachelrede *f.* zbadljíve besède.
Stachelschwein *n.* jéževec.
stachelspitzig ostnat.
Stachelzunge *f.* zbadljívi jezik.
Stadel *m.* skedènj.
Stadium *n.* stadij, daljáva 125 korákov; stópnja; stanje; doba.
Stadt *f.* mesto; *dem.* méstece (méstice); **Stadt-** mestni.
Stadtbewohner *m.* meščàn.
Stadtbezirk *m.* mestni okràj, mestni okoliš; obméstje.
Stadtbranch *m.* mestna šega.
Stadtbürger *m.* ſ. Städter.
Städtebund *m.* medmestna zveza.
Städter *m.* meščàn; =in *f.* meščánka.
Stadtgebiet *n.* obméstje.
Stadtgenoss *m.* someščàn.
Stadtgespräch *n.* poméstna govorica.

Stadtgraben *m.* mestni okòp, — ròv.
Stadthauptmann *m.* mestni glavár; **=ſchaft** *f.* mestno glavárstvo.
Stadthaus *n.* mestna hiša.
ſtädtiſch mestèn; meščánski.
ſtadtkundig po vsem mestu znàn, po vsem mestu razvpít.
Stadtleben *n.* mestno življénje.
Stadtmagiſtrat *m.* mestni magistrát.
Stadtmauer *f.* mestno obzídje.
Stadtmiliz *f.* mestno vojníštvo.
Stadtpark *m.* mestni gaj, — park.
Stadtphyſicus *m.* mestni fizik.
Stadtrath *m.* (Verſammlung) mestni zbòr, mestno svetovávstvo; (Perſon) mestni svetnik, mestni svetovávec.
Stadtrecht *n.* mestno právo, mestna pravíca.
Stadtſchuld *f.* mestni dolg.
Stadtſchule *f.* mestna šola.
Stadtſchwalbe *f. (Hirundo urbica)* domáča lástovica, podgorída.
Stadtſiegel *n.* mestni pečát.
Stadttheil *m.* mestni del, del mesta.
Stadtverordnete *m.* mestni odbórnik.
Stadtvolk *n.* meščáni *pl.*, meščánstvo.
Stadtwache *f.* mestna straža.
Stadtwappen *n.* mestni grb.
Stafette *f.* brzovéstnik, brzi sèl; (das Schreiben) brzovéstnica, štaféta.
Staffage *f.* olepšáva, zakrásje, stafáža.
Staffel *f.* stopnica; stópnja; ſ. Sproſſe, Stufe.
Staffelei *f.* podstávèk, slikársko stojálo.
ſtaffelförmig stopníčast.
Staffelgebet *n.* pristópna molítèv.
Staffelland *n.* ſ. Stufenland.
ſtaffieren preskrbéti, opráviti; *impf.* preskrbovati, oprávljati; olépšati, nakítiti; z obšívki olépšati.
Staffierung *f.* opráva, olepšáva, nakit.
Stagnation *f.* zastájanje, otŕplost.
ſtagnieren zastáti (-stánem), otŕpniti; *impf.* zastájati; zamočvíriti se.
Stahl *m.* jeklo, océl (-i); gehärteter — káljeno jeklo; (Friſch—) siróvo jeklo; (Guſs—) lito jeklo; **Stahl-** jekléni, océlni.
Stahlarbeit *f.* jekléni izdélèk.
Stahlarbeiter *m.* jeklár.
ſtahlblau jeklenomódèr.
Stahlblech *n.* jekléna pločevína.
Stahldraht *m.* jekléna žica.
ſtählen jekliti, kaliti; pojekliti; *fig.* ukrepíti, utrditi.
ſtählern jeklén.
Stahlerz *n.* jekléna ruda.
Stahlfabrication *f.* jeklárstvo.
Stahlfabrik *f.* jeklárnica.
Stahlfeder *f.* jekléno peró (-ésa).
ſtahlgrau jeklenosiv.
ſtahlhaltig jeklenàt, jeklovít.
Stahlhammer *m.* samokòv za jeklo.
Stahlhütte *f.* jeklárnica.
Stahlſchneider *m.* jeklorézec.
Stahlſtein *m.* jekléneč, siderít.
Stahlſtich *m.* jeklorèz.
Stahlware *f.* jeklenína, jekléno blagó.
Stahlwaſſer *n.* jeklovíta voda.
Staket *n.*, **Staketenzaun** *m.* ográja iz zabítih kolov, — iz prostíc.
Stalagmit *m.* stojéči kapnik, stalagmít.
Stalaktit *m.* viséči kapnik, stalaktít.
Stall *m.* hlev; Pferde— konják, konjúšnica; Schwein— svinják, svinjski hlev; Schaf— ovčják, óvčji hlev, hlevec; Hühner— kúrnjak, kurnik; Ziegen— kozják, kozji hlev; **Stall-** hlevski, hlevni.
ſtallen skupaj živéti s kom; v hlev postáviti; (v. Pferd) scati (ščím), vodo púščati.
Stallgeld *n.* hlévščina, hlevarína.
Stallgeräth *n.* hlevne potrébščine, pohlévje.
Stallknecht *m.* hlevar, konjár, konjúh.
Stallmeiſter *m.* konjúšnik; nadkonjár.
Stallung *f.* hlev.
Stamm *m.* deblo; (Stengel) steblo; (Baum) drevó (-ésa); (abgehauener —) paróbèk, hlod, čok, klada; (Geſchlecht) rod, pokolénje; (Volks—) rod, pleme (-éna); (einer Geſellſchaft) stalno jedro, stožér; (Capital) glávnica; (gramm.) osnóva.
Stammactie *f.* osnóvna délnica.
Stammbaum *m.* rodóvnik.
Stammbuch *n.* spominják, spomínska knjiga.
Stammburg *f.* rodni grad.
Stammcapital *n.* osnóvna glávnica.
Stämmchen *n.* débelce; stébelce.
Stammeigenthum *n.* osnóvna —, glavínska lastnína.

ſtammeln bebljáti, momljáti; (ſtottern) jécati, jecljáti. [jecljánje.
Stammeln *n.* bebljánje, momljánje;
ſtammelnd bebljàv; jecljàv.
Stammeltern *pl.* prarodítelji *pl.*
ſtammen biti (sem) kákega rodú; izhájati, začétšk —, izvòr iméti (imám), izvírati; (*gramm.*) izpeljávati se, proizvájati se.
Stammform *f.* osnóvna oblíka.
Stammgaſt *m.* stalni gost.
Stammgeld *n.* osnóvni denár.
Stammgenoſſe *m.* soplemeník, soplemênčc.
Stammgut *n.* dédina, dedovína, dédinstvo, dédiščina.
Stammhalter *m.* zaródnik.
Stammholz *n.* deblovína, hlodóvje.
ſtämmig deblovít, deblast; (Menſch) zastávčn, trščat.
Stammleiter *f.* poglávna léstvica.
Stammler *m.* bebljávec; jecljávec; =in *f.* bebljávka; jecljávka.
Stammregiſter *n.* rodoslóvnik. [grad.
Stammſchloſs *n.* dédinski —, rodni
Stammſilbe *f.* débelski zlòg, osnóvni zlòg.
Stammſitz *m.* dédina; rodna stolica.
Stammſtück *n.* (abgejágtes) ril.
Stammtafel *f.* rodóvnik.
Stammvater *m.* praóče, začétnik rodú.
Stammvermögen *n.* rodovínska imovína, dédinsko premoženje.
ſtammverwandt soróden, enoróden, istoróden; der Stammverwandte sorojàk, soplemeník; die — sorojákinja, soplemenica.
Stammwort *n.* osnóvna beséda.
Stampfe *f.* stópa; (Handlung) phánje.
ſtampfen cepetáti, topotáti (-ám, -óčem), peketáti (-ám, -ečem); z nogámi ob tla udárjati; — udáriti; *tr.* teptáti; (in der Stampfe) phati (phàm, pšèm); (im Mörſer) tolči (-čem). [nje.
Stampfen *n.* topòt, topotánje, cepetá-
Stampfer *m.* cepetín; phavec; (Werkzeug) pàh, pšaj; tolkáč; =in *f.* phávka.
Stampfgang *m.* stope *pl.*
Stampfhammer *m.* pàh, pšaj.
Stampfkeule *f.* pàh, pšaj; tolkáč.
Stampfmaſchine *f.* phálni stroj, phalo.
Stampfmühle *f.* stope *pl.*
Stampfſchlägel *m.* ſ. Stampfkeule.
Stampfwerk *n.* stope *pl.*
Stampiglie *f.* pečatílo, štampílja.
ſtampiglieren pečát udáriti —, — pritísniti na kaj; ſtampigliert s pritísnjenim pečátom.
Stand *m.* stanje; feſten — haben trdno stati (stojím); keinen feſten — haben ne iméti stanovíšča; guten — haben v dobrih razmérah biti (sem); ſchweren — haben v težávnem položáju biti; (Ort des Stehens) mesto, stajalíšče, stalíšče, staja; (Verkaufsbude) prodajálni šátor, stójnica; (im Stall) predèl, stojíšče; (der Geſtirne) stanje; (des Waſſers) višína; — halten trdno stati, držati se, vztrájati; (dem Sturme) vzdržati naskòk; (Zuſtand) stan, stanje; im —e der Gnade Gottes v stanu mílosti božje; (v. Dingen) in gutem —e v dobrem stanu; — der Induſtrie stanje obrtnosti; jmdn. in den — ſetzen omogóčiti komu kaj; ich bin im —e morem, mogóče mi je; ich bin außer —e ne morem, ni mi mogóče; die Sache iſt zu —e gekommen reč se je naprávila; d. Kauf kommt zu —e kup se sklene; mit etwas zu —e kommen, etwas zu —e bringen napráviti, izposlovati, izvésti (-védem), skončáti kaj; (einen Verbrecher) zu —e bringen dobíti, postáviti pred oblástvo; der Friede kommt zu —e naprávi se mir; der — der Bauern kmetski stan; Stände stanóvi; lediger — samski stan; ein Mann von —e mož visókega stanú; zufrieden mit ſeinem —e s svojim stánom zadovóljen; (des Viehes, Wildes) množína, število.
Standarte *f.* zastáva, bandéro; konjeníški práporšc.
Standbild *n.* kip.
Ständchen *n.* podóknica; ein — halten postáti (-stojím) in pokramljáti.
Ständer *m.* stojálo, podstávšk, stebèr; čebèr; ribnjáča.
Standesamt *n.* stanóvsko oblástvo, civílni urad.
Standeserhöhung *f.* povíšanje stanú.
Standesherr *m.* plemenitáš, plemič.
Standeskörper *m.* stanóvski oddélek.
ſtandesmäßig primérčn stanu.

Standesperſon *f.* osóba visókega stanú.
Standespflicht *f.* stanóvska dolžnóst.
Standeswahl *f.* volítev stanú.
Standeszuſtändigkeit *f.* stanóvska pristójnost.
Ständetag *m.*, **Ständeverſammlung** *f.* stanóvsko zborovánje; stanóvski zbòr.
Ständeunterſchied *m.* razlóček med stanóvi.
Ständeweſen *n.* stanóvstvo.
ſtandfähig ſ. ſtabil.
Standgeld *n.* stójina, stajnína, senjstandhaft stanovítən, stanovít; vztrájən, trdən.
Standhaftigkeit *f.* stanovítnost; vztrajnost; trdnost.
ſtandhalten ſ. unter Stand.
ſtändig ſ. beſtändig.
ſtändiſch stanóvski, deželnih stanóv; —er Ausſchuſs stanóvski odbòr.
Standkerze *f.* sveča stálnica.
Standlager *n.* stalno taborišče.
Standort *m.* stojíšče, stajalíšče; stanovíšče, bivalíšče.
Standpunkt *m.* stalíšče, smatralíšče.
Standquartier *n.* staníšče, stanovalíšče.
Standrecht *n.* naglo sodstvo, nagli sod.
ſtandrechtlich naglosóděn; *adv.* po naglem sodstvu, — sodu.
Standrede *f.* nagróbni govor.
Standvogel *m.* stalna ptica.
Stange *f.* drog, ranta; (Prügel) prekla; (Pfahl) kòl; (Deichſel) ojé (-ésa); (Gold—) pálica, šibíka; (eine — Siegellack) šibka; (Hühner—) greda, gred (-í); jemandem die — halten potégniti se za koga, zagovárjati koga; kos biti komu.
Stängel *m.* ſ. Stengel.
ſtängeln, ſtängen kóliti; nakóliti.
Stangeneiſen *n.* želézo v pálicah, — v šibíkah.
ſtangenförmig drogast, rantast, pálicast, preklast.
Stangenholz *n.* rante *pl.*, prekle *pl.*
Stangenſchwefel *m.* žveplo v šibíkah.
Stangenſilber *n.* srebro v šibíkah, — v zlitkih.
Stangenzirkel *m.* véliko šestílo.
ſtänken ſ. ſtänkern.
Stänker *m.* smrdljívec; iztíkavt; zabavljívec, svadljívec, zdražljívec, zdražník.
Stänkerei *f.* zabávljanje, svaja, zdražba, zbádanje.
Stänkerin *f.* zabavljívka, svadljívka.
ſtänkern smráditi; zasmráditi, usmráditi; (ſtöbern) iztíkati (-kam, -čem), vóhati; preiztekníti (-táknem); (ſtänken) zabávljati, zdražbo —, svajo délati, zbádati.
Stanniol *n.* staniól, kosítrni list.
stante pede *adv.* na mestu, kar prècej.
Stanze *f.* (Strophe) stanca; (der Gürtler) mática.
Stapel *m.* prosto skladalíšče; skladíšče; (Haufe) skládanica; (Schiffswerfte) ladjedélnica; ein Schiff vom — laufen laſſen ladjo spustíti na morje.
Stapelgeld *n.* skladnína.
ſtapeln skládati, zlágati; koracáti.
Stapelort, Stapelplatz *m.* skladíšče.
Stapelrecht *n.* skladna pravíca.
Stapelware *f.* skladno blagó.
Stapfe *f.* stopínja, stópa.
ſtapfen trdó stópati.
Star *m.* (Vogel) skvorèc, škorèc; (Weibchen) škórčevka; deš —eš škorčji; (am Auge) bel (-í), siva mrena; (ſchwarzer —) črna slepóta; (Maß) star.
ſtark *adi.* močən, krepčk, jak; čvrst, korenjáški, silən; —er Geiſt krepčk duh; — ſein in etwas dobro uméti, — znati kaj, trdən biti v čem; —er Froſt, Rauch, Geruch hud mràz, — dìm, — duh; das iſt zu — to je prehudó; —er Schnee velik sneg; ein zwei Zoll —es Brett dva palca debéla deska; —er Bauch debel trebuh; eine —e Meile veit dobro miljo daleč; *adv.* močnó, jako, silno, zeló.
ſtarkbrüſtig prsàt, prsnat.
Stärke *f.* moč (-í), sila; krepkóst, jakost, čvrstóst; (Dicke) debelóst, debelína; (Mehl—) skrob.
Stärkefabrik *f.* skrobárnica.
Stärkehändler *m.* skrobár.
Stärkemaſchine *f.* skrobílo.
Stärkemehl *n.* skrob, skrobovína.
ſtärken krepíti, krepčáti, jáčiti; okrepíti, o-, pokrepčáti, ojáčiti; *impf.* o-, pokrepčevati, ojačevati; (den Glauben) u-, potŕditi; *impf.* utrjevati, potrjevati; (Wäſche) skróbiti; naskróbiti. poskróbiti.

ſtärkend krepčálēn, krepílēn.
Stärkewäſche *f.* perílo za skróbljenje.
ſtarkgebaut zastávēn, zajétēn.
ſtarkglänzend sijájēn.
Stärkung *f.* krepčánje, okrepčáva; (des Glaubens) utŕdba, potŕdba.
Stärkungsmittel *n.* krepílo, krepčálo.
Staroſt *m.* stárosta, starejšína.
ſtarr (v. Körper) otŕpēl, otŕpēn, premŕl, drevén, odrevenèl; (von anderen Dingen) tog, trd, sršēč, okorèl; — werden otŕpniti, premréti (-mrèm), oprevenéti, okoréti, okréniti; — anſehen strmó glédati, strméti; upréti (-prèm) očí v koga, *impf.* upírati —; *fig.* trmoglàv.
Starre, Starrheit *f.* otŕplost, okorélost, premŕlost; togóst.
ſtarren otŕpēl —, drevén —, tog —, trd biti (sem); ſ. ſtarr; strčati (-ím); (von Haaren) sršati (-ím), sršiti se, ščetíniti se, ježíti se, po koncu vstájati, — státi; (v. Blick) strmó glédati, strméti, očí upírati.
Starrkopf *m.* trmoglávec, trdoglávec, svojeglávec, trdovrátnež; (weibl.) trmoglávka, svojeglávka, trdovrátnica.
ſtarrköpfig trmast, trmoglàv, trmoglávēn, svojeglàv, trdoglàv, trdokórēn, trdovrátēn.
Starrköpfigkeit *f.* trmoglávost, svojeglávost, trdovrátnost.
Starrkrampf *m.* omrtvíčni krč.
Starrſinn *m.* trma, trmoglávost, trdovrátnost.
ſtarrſinnig trmast, trdovrátēn.
Starrſucht *f.* omrtvíca, mrtvílo.
Startin *m.* štrtínjak.
ſtät *ꝛc.* ſ. ſtet.
ſtatariſch postajajóč; mudljìv, počásēn.
Statik *f.* státika, nauk o enakotéžju.
Station *f.* postája; (Anſtellung) slúžbeno mesto; Stations- postájni.
ſtationär stanovít, stalēn.
ſtationieren mesto dolóčiti (komu), naméstiti, nastániti (koga).
Stationschef *m.* postájni načélnik.
Stationsort, Stationsplatz *m.* postája; slúžbeno mesto.
Statiſt *m.* statíst.
Statiſtik *f.* državopis, statístika.
Statiſtiker *m.* državopísec, statístik.
ſtatiſtiſch državopísēn, statístičēn.
Stativ *n.* stalo, stojálo, podstávēc.
ſtatt *praep.* namésto, mesto (z *gen.*); *coni.* ne da bi ..., (ne da ...), — še.
Statt *f.* mesto; zuſtatten kommen pràv príti (pridem), na hvalo príti; *impf.* pràv hóditi; an Kindes Statt na mesto sína, — hčere; za otróka; an Kindes Statt nehmen posinóviti, pohčériti; vonſtatten gehen od rok iti (idem, grem), odsédati se, spéšiti se, ročíti se; an meiner — na mojem mestu.
Stätte *f.* mesto, toríšče; in Zuſammenſetzungen meiſt mit der Silbe -išče gebildet: Betriebs— obratovalíšče; Brand— pogoríšče; Kampf— bojíšče; Zufluchts— pribežáliščе ꝛc.
ſtättelos brez ostánka.
ſtattfinden vršíti se, goditi se; zvršíti se, zgoditi se; — laſſen dopustíti, dovóliti; *impf.* dopúščati, dovoljevati.
ſtattgeben dopustíti, privóliti, ugoditi; *impf.* dopúščati, privoljevati, ugájati.
ſtatthaben ſ. ſtattfinden. [pústēn.
ſtatthaft umésten, dopuščēn, pri-
Statthaftigkeit *f.* uméstnost, dopuščénost, pripústnost.
Statthalter *m.* naméstnik.
Statthalterei *f.* naméstništvo; =rath *m.* naméstniški svétnik.
ſtattlich odlíčēn, uglédēn, vznesēn; znatēn; brdčk (brhčk), postávēn, lep, zal.
Stattlichkeit *f.* odlíčnost, uglédnost; znatnost; brdkóst (brhkóst), postáv-
Statue *f.* kip; soha. [nost.
ſtatuieren ustanovíti, postáviti; *impf.* ustanávljati, postávljati; ein Exempel — kázniti koga drugim v strah.
Statur *f.* postáva, rast (-ſ), stas.
Status *m.* stan, stanje; sestáva; osóbje; *status quo* dosedánji (dotedánji) stan.
Statut *n.* ustàv; ustanovílo, zakon; —en *pl.* pravíla *pl.*
Staub *m.* prah; *dem.* prašēk; — machen prašíti; zaprašíti; ſich aus dem — machen pobráti (-bérem) se, pobrísati (-brîšem) jo, pocedíti jo, popíhati jo; nicht ein Stäubchen niti tróhica (mrvica) ne.

ſtaubbedeckt prašèn, zaprašèn.
Staubbeſen *m.* metlica, omélce.
Staubbeutel *m.* (*bot.*) prašnica.
Staubblatt *n.* (*bot.*) prašni list.
Staubblüte *f.* prašni cvet.
Staubbrand *m.* prášnati snet.
ſtauben prašiti se.
ſtäuben prašiti, prah délati; oprašiti; s prahom potrésti; ſ. ſtauben.
Stäuber *m.* prašívec; omélce, ométih.
Stauberde *f.* prhlica.
Staubfaden *m.* prašníčna nit (-i).
Staubfigur *f.* praholik.
Staubgefäß *n.* prašnik.
ſtaubig prašèn, prašnat; — werden zaprašíti se, oprašíti se.
Staubkamm *m.* gosti glavník; gostozóbi česálnik, — češèlj.
Staubkörnchen *n.* prašno zrnce, prašèk.
Staublaus *f.* gnida.
Staublawine *f.* suhi —, prašni plaz.
Staublecker *m.* praholízec, lizún.
Stäubling *m.* (*bot.*) krvnica.
Staubmehl *n.* palíska.
Staubpilz *m.* prášnata gliva.
Staubregen *m.* pršavica; es fällt — prši.
Staubſchwamm *m.* krvnica.
Staubweg *m.* (*bot.*) vrat.
Staubwirbel *m.* prašni vrtínec.
ſtauchen (Hanf) stáviti snopíče v sušílo, sušíti; (Waren u. dgl.) tlačíti; stláčiti; (b. Schmieden) skrčíti; (Waſſer) jezíti, zaježevati; zajezíti; (Fleiſch) dušíti; ſ. auch verſtauchen.
Staude *f.* grm, grmič; šiba; Stauden *pl.* grmíčje, šibje.
ſtaudenartig, ſtaudenförmig grmast, grmíčast; šibast.
Staudengewächs *n.* grmíčasta rastlína.
ſtaudig grmast, grmàt.
ſtauen jezíti; zaježevati; zajezíti, zagradíti; ſich — zastájati, ustávljati se, gátiti se; zastáti, ustáviti se, zagátiti se; *intr.* = ſich ſtauen.
ſtaunen strméti, zeló se čúditi; ostrméti, osúpniti, zavzéti (-vzámem) se, začúditi se.
Staunen *n.* strménje, zavzémanje, osúplost.
ſtaunenswert prečúdèn, čudovít.
Staupbeſen *m.* métlasta tepézka, — tepéžnica.
Staupe *f.* tepénje, tepézka, šíbanje.
ſtäupen tepsti (-pem), šíbati, šéškati; natépsti, našíbati, našéškati.
Stauung *f.* zajézba, zagátba, zagrája; zastájanje.
Stauwaſſer *n.* zagáčena —, zaježevána [voda.
Stauwerk *n.* zajéza.
Stearin *n.* stearín.
Stearinkerze *f.* stearínova sveča.
Stearinſäure *f.* stearínova kislína.
Steatit *m.* sálovec. [šica.
Stechapfel *m.* krístavec, svinjska dú-
Stechbahn *f.* ſ. Turnierplatz.
Stechbeitel *m.* vájalo.
ſtechen bosti (bodem) búcati, zbádati; zbósti, ubósti, búcniti; (v. Bienen, Schlangen) píkati, ujédati; píčiti, píkniti, ujésti (-jém); die Sonne ſticht solnce pripéka; es ſticht mir in die Naſe zadiší mi; *fig.* sline se mi cedé po čem; der Kitzel ſticht ihn objéstno je; mit einem Stocke in etwas — s pálico drégati; — drégniti v kaj; jmdn. mit einem Meſſer — z nožem pehníti (páhnem), ubósti (-bódem) koga; einem das Schwert in die Bruſt — meč komu v prsi zabósti, — zasadíti; jemanden todt— zabósti —, zakláti (-kóljem) koga; (mit Worten) píkati, zbádati; (in Kupfer) vdólbsti (-dólbem), vrézati; (im Kartenſpiel) vzeti, pobíti (-bíjem); *impf.* jemáti, pobíjati; in d. See — odplúti (-plújem, -plóvem), odplávati, odríniti; Silben — dlako cépiti.
Stechen *n.* bodénje; bodljáji *pl.*
ſtechend bodljív, bodèč; (v. Geſchmack) rezèn, rezèk; (v. Geruch) ostèr.
Stecher *m.* klavèc; rezèc, vrezovávec; (Inſtrum.) bodálo, bodèc.
Stechfliege *f.* obád.
Stechmücke *f.* komár.
Stechpalme *f.* božje drevce, bodíčje.
Stechplatz *m.* ſ. Turnierplatz.
Stechſpaten *m.* bodíl.
Stechſtahl *m.* vrezílo.
Stechvieh *n.* klalna živína.
Stechwaffe *f.* bodálo, bodák.
Stechwinde *f.* (*Smilax aspera*) tetiváka, opónec.
Steckbrief *m.* iskálni list, tíralica.
ſteckbrieflich z iskálnim listom.

Stecken *m.* kòl, natič; pálica.

ſtecken *intr.* tičati (-čim), vtáknjen biti (sem); vezéti; — bleiben obtičati, vézniti; (im Reden) obtičati; zu Hauſe — doma tičati, — čepéti; die Sache ſteckt reč spi, — visí; der Schlüſſel ſteckt ključ tiči; den Schlüſſel in der Thür — laſſen ključ pustíti v vratih; in ſeiner Haut — v njegóvi koži biti; *fig.* unter einer Decke — zgovorjèn biti; *tr.* vtekníti (vtaknem), *impf.* vtíkati; (hinter etwas) zatekníti; *impf.* zatíkati; (auf etwas) natekníti, *impf.* natíkati; (aufſpießen) nabósti (-bódem), *impf.* nabádati; mit einer Nadel feſt— z iglo pripéti (-pnèm); (Bohnen, Erbſen) sadíti; in Brand — zažgáti (-žgèm), zapáliti; Pfähle — kóliti; ins Gefängnis — v ječo zapréti, v luknjo vtekníti; ſich in Schulden — zadolžíti se, dolgóve si nakópati (-kópljem).

Steckenfiſole *f.* natíški fižól.

Steckenpferd *n.* jezdna pálica; jeder hat ſein — vsak jezdári svójega osla.

Steckenzaun *m.* plot iz kolóv.

Stecklíng *m.* potič, potikáča, potáknjenec; (Reben—) ključ.

Stecknadel *f.* búcika, glavíčarica, médenica, póglica, betíčarica, betíčnica, knóflica; (große —) betična.

Steckneß *n.* mreža zatikáča.

Steckreis *n.* ſ. Stecklíng; (Bohnen—, Erbſenſtange) natič.

Steg *m.* brv (-í); (Weg) stezà; (an d. Violine) kobílica.

Stegreif *m.* strémen; aus dem — z mesta, nepriprávljeno, brez pripráve.

Stehauf *m.* vstajáč.

ſtehen stati (stojím); zu — pflegen stojévati; im Lichte — zaslánjati luč; die Saaten — gut žita dobro kážejo; — bleiben obstáti (-stojím, -stánem); ein wenig — postáti; *impf.* obstájati, postájati; im Wege — na poti biti (sem) komú, ovírati koga; (im Rufe —) sluti (slujem, slovem), veljáti za; (in der Arbeit —) delo iméti (imám) pri kom; müſſig — postávati; zu Berge — (v. d. Haaren) po koncu stati, ščetíniti se, ježíti se; — laſſen (pri miru) pustíti; Schildwache — na straži stati, strážiti; gut—porok biti; auf dem Punkte — namérjati, naménjen biti; (von Kleidern) podájati se, prilégati se; — machen postáviti; ustáviti; in Anſehen — velíko veljáti; unter Aufſicht — pod nadzórstvom biti; Rede — odgóvor dati (dajáti), odgovárjati; im Amte — službo oprávljati; bereit— pripráv ljen biti; wie ich gehe und ſtehe kakor sem; das ſteht im Buche to se bere v knjigi; in unſerer Macht ſteht es v naši moči je; wie ſteht es? kako je? kako se imáš? was ſteht zu Dienſten? s čim vam morem postréči? er ſteht ſich gut dabei on imá dobíček —, on dobro izhája pri tem; es ſteht gut, ſchlecht mit ihm dobro, slabo se mu godí; es kommt hoch zu — drago —, velíko

Stehen *n.* stanje; stoja. [stane.

Stehenbleiben *n.* obstájanje.

ſtehend stojèč; stalèn; —es Epitheton stalén pridévek; in —en Gebrauch kommen sploh se rábiti začéti (-čnem), v splošno rabo priti (pridem).

ſtehlen krasti (kradem); ukrásti; ſich davon— od-, ukrásti se; ſich hinein— prikrásti se.

Stehlen *n.* krádenje, kraja, kradež.

Stehler *m.* kradèc.

ſtehleriſch kradljiv, tatínski.

Stehlſucht *f.* kradljívost.

Stehmännchen *n.* vstajávček.

Stehpult *n.* stojálni pisálnik.

ſteif tog, trd, krepèk (krpèk), okorèl; (unbiegſam) negíbčen, neokrétèn, okórèn; drvén; (vor Kälte) premfl, otŕpèl, odrevenèl; — werden okréniti, odrevenéti, otrdéti; —es Benehmen napéto —, prisíljeno vedénje; — thun napéto se držati.

Steife *f.* ſ. Steifheit; (Mittel) trdílo, krepčálo.

ſteifen trditi, krepčáti; (Wäſche) skróbiti; ſich auf etw. — opírati se; (wider etwas) upírati se, protíviti se, ustávljati se.

Steifhals *m.* trdovrátnež, trmoglávec.

Steifheit *f.* togóst, okorélost; otŕplost, premflost; okórnost, negíbčnost, neokrétnost.

ſteifig trmast, trmoglàv.

Steifkopf *m.* ſ. Steifhals.

Steifrock *m.* skróbljeno krilo.

Steiffinn *m.* trma, trmoglávost.
Steig *m.* stezà; peš-pot.
steigbar hoděn.
Steigbügel *m.* strémen (-éna).
Steige *f.* ſ. Steig; prélaz.
Steigeiſen *n.* krámpeži, deréze *pl.*
ſteigen (gehen) iti (idem, grem), hóditi, stópati; stópiti; lesti (lezem), láziti, kobacáti; (auf d. Baum) plézati, lesti; splézati, zlesti; (vom Waſſer) rasti (rástem), naráščati; (v. Preiſe) rasti; poskóčiti; im Preiſe — dražíti se; podražíti se; zu Pferd — konja zasésti (-sédem), zajáhati (-jáham, -jášem); vom Pferde — razsésti (-sédem), razjáhati (konja); (v. Pferde) vzpénjati se; (das Barometer) ſteigt se vzdigúje, gre kvíšku; *fig.* vzdigovati se, rasti; povzdígniti se.
ſteigend rastóč, naraščajóč; —es Verhältnis rastóča razméra; das Steigende (im Bergbau) brežína.
Steiger *m.* plézavec; (b. d. Feuerwehr) léstvenik; (im Bergwerk) nadzórnik.
ſteigern po-, zvíšati, povéčati; *impf.* povíševati, povečevati; (im Preiſe) dražíti; podražíti; jmdn. im Mietzins — po-, zvíšati komu najémščino; (*gramm.*) stopnjáti, stopnjevati.
Steigerung *f.* po-, zviševánje; po-, zvíšanje; podražítev; (*gramm.*) stopnjevánje.
Steigerungsſtufe *f.* stopnja.
Steigrad *n.* stopnjáto koló.
Steigriemen *m.* streménski jermen.
Steigrohr *n.* kvíšku vodéča cev.
Steigung *f.* naráščanje; (des Bodens) vzdig, brežnost.
ſteil strm, strmèn, (strmán, -mnà); —er Abhang strmèc, strmína.
Steile, Steilheit *f.* strmína, strmóta, strm (-í), strmèc.
Steilküſte *f.* strmo obrézje.
Steilweg *m.* strma pot (-i).
Stein *m.* kamen; *dem.* kámenček, kámenčič; Steine *coll.* kámenje; von — kamenít, kamenén, kámen, kamén, kamnat; zu — werden okamenéti; über Stock und — črez grm in strm; ein Herz von — kamenîto srcé; (im Obſt) koščíca; Stein- kamenén, kamnat, kamenít, kamenítèn.
Steinadler *m.* planínski orèl, lunjež.
ſteinalt prestàr, silno star.
Steinarbeit *f.* kamenéni izdélèk.
Steinart *f.* vrsta kámenja.
Steinbeißer *m.* jélšnica, kačéla.
Steinbier *n.* korítnjak.
Steinbirne *f.* presédavka, presédara.
Steinblock *m.* bolván.
Steinbock *m.* kozorôg, divji kozèl.
Steinboden *m.* kameníta tla.
Steinbrech *m.* kamenokrèč, vednozelèni krèč.
Steinbrecher *m.* kamenolómec.
Steinbruch *m.* kamenolòm.
Steinbrücke *f.* zídani most.
Steinbuche *f.* gabèr, gábrovec; **Steinbuchen-** gabrov; **-holz** *n.* gabrovína, gabrov les.
Steinbutte *f.* roběc.
Steindroſſel *f.* slegúr, kanjúh, skalar.
Steindruck *m.* kamenotisk; **Steindruck-** kamenotísni.
Steindrucker *m.* kamenotiskár.
Steindruckerei *f.* kamenotiskárnica.
Steineiche *f.* graděn, črepínjak.
ſteinern kamenén, kámen, kamnat, kamenít.
Steinflechte *f.* skalni lišáj.
Steinfrucht *f.* koščíčasti plod.
Steinfrüchtler *m.* koščíčnica.
Steingerölle *n.*, **Steingries** *m.* prod, prodèc, prodovína, grušèc, gramoz, brebirîšče.
Steingeſchirr *n.* kameníasta posóda.
Steingut *n.* kamenína.
ſteinguten belopràstén, kameníast.
ſteinhart trd kakor kamen.
Steinhauer *m.* kamenosèk, kamenár.
Steinhauſe *m.* groblja, kùp kámenja.
Steinhaus *n.* kameníta hiša.
Steinholz *n.* okamenéli les.
Steinhuhn *n.* skalni jeréb, kotórna.
ſteinicht kámenast.
ſteinig kamenít, kamenovít, kamnat.
ſteinigen kamenáti, kamenjáti, kamenovati. [věc.
Steiniger *m.* kamenávec, kamenová-
Steinigung *f.* kamenovánje.
Steinkauz *m.* čuk.
Steinkenntnis *f.* kamenoznánstvo.
Steinkern *m.* koščíca.
Steinklee *m.* medéna dételja, oréhovec.

Steinklippe *f.* ſ. Klippe.
Steinkluft *f.* skálnata razsélina.
Steinkohle *f.* prémog (-óga); Steinkohlen- premógov.
Steinkohlenbergwerk *n.* premógovnik.
Steinkohlenhändler *m.* premógar.
Steinkohlenknappe *m.* premogokòp.
Steinkohlenlager *n.* premogovíšče.
Steinkoralle *f.* kamenoživka.
Steinkunde *f.* kamenoznánstvo.
Steinlager *n.* kameníšče.
Steinmarder *m.* kuna belíca, skalna —, domáča kuna.
Steinmark *n.* kámeni mozg.
Steinmaſſe *f.* kamenína.
Steinmetz *m.* kamenosèk, kamenár.
Steinmetzwerkſtätte *f.* kamenárnica.
Steinnuſs *f.* koščák, koščáněc, kosténěc.
Steinobſt *n.* koščíčasto sadje.
Steinöl *n.* kámeno olje, nafta.
Steinpech *n.* skalna smola.
Steinpflaſter *n.* kameníti tlàk.
Steinplatte *f.* kameníta plošča.
Steinraube *m.* klavžar, samotár.
steinreich kámenat, kamenovít; *fig.* prebogàt.
Steinreich *n.* ſ. Mineralreich.
Steinröthel *n.* slegúr, rdéječ. [(-í).
Steinſalz *n.* slankámen; kámena sol
Steinſame *m.* ptičje seme (-na), morako prosó.
Steinſchichte *f.* plast (-í) kámenja.
Steinſchleifer *m.* kamenobrúsec.
Steinſchleuder *f.* prača.
Steinſchloſs *n.* (am Gewehr) sprožílo na krèn.
Steinſchmätzer *m.* belorépec, podskálar.
Steinſchneidekunſt *f.* kamenorézba.
Steinſchneider *m.* kamenorèz, kamenorézec.
Steinſchreiber *m.* kamenopísec.
Steinſplitter *m.* kamenéni drobec, škindra.
Steintaube *f.* divji golób.
Steinwall *m.* kameníti nasíp.
Steinweichſel *f.* raszblíkec.
Steinwurf *m.* lučáj kámena; mit Steinwürfen z lúčanjem kámenja.
Steinwurzel *f.* sladka korenínica.
Steinzeit *f.* kameníta doba.
Steirerwagel *n.* kolésélj.

Steiß *m.* rit (-i), zádnjica; guza, mrda, mrdánja; Steiß- ritni, zádnjični.
Steißbein *n.* trtica.
Steißfuß *m.*, der gehäubte — čópasti pondírek; der kleine — pondírek; potikávka.
Stellage *f.* polica.
Stellbichein *n.* sestánek.
Stelle *f.* mesto; (Behörde) oblástvo; (Dienſt) mesto, služba; an Ort und — na licu (-e) mesta; auf d. — zdajci, spótoma, pri tej príči, takòj, prècej; jembš. — vertreten namestovati koga.
ſtellen postáviti, deti, dejáti (dem, denem); *impf.* stáviti, postávljati, dévati; (hinzu—) pristáviti, *impf.* pristávljati; (Fallen, Netze) nastávljati; nastáviti; auf freien Fuß — ispustíti; *impf.* izpúščati; vor Gericht — pred sodníka postáviti, — pripéljati (-péljem); eine Frage — vprášati, poprášati, vprašánje zastáviti; in Empfang — med dohódke zapísati (-písem); *impf.* — zapisovati; richtig— popráviti; ugotovíti; eine Forderung — térjati, zahtévati; Soldaten — vojáke dajáti; — dati; frei— na voljo —, na izbíro dati, — pustíti; ſicher— zavárovati; gut geſtellt v ugódnih razmérah; ich ſtelle den Fall postávim, recímo, dajmo; (nach dem Leben —) streči (strežem); ſich — stópiti, postáviti se; *impf.* postávljati se; ſich perſönlich — sam priti (pridem); die Sache ſtellt ſich ſo stvar je taka, kaže takó; (ſcheinen) délati se; ſich freundlich — délati se prijáznega; ſich — als wenn délati se —, vesti (vedem) se, kakor da bi.
ſtellenweiſe *adv.* méstoma, po nekatérih mestih, tàmpatam.
Stellfahrt *f.* vožnja z dostávnikom.
Stellſchraube *f.* naravnálni viják.
Stellung *f.* postávljanje, držánje; ustòp (*turn.*); in plumper — neródno se držéč; die — beim Fechten borílni ustòp; ſeine — behaupten dŕžati (obdŕžati) se na svojem mestu; einflußreiche — vplívno mesto; (Lage) položáj, razmére *pl.*; (Dienſt) služba; (*mil.*) vojáški nabòr, novačenje; (vor Gericht) privòd —, privédba pred sodníka; (der Worte) stava, stávljenje.

Stellungsaltersclasse *f.* nabórna vrsta.
Stellungscommission *f.* nabórna komisija.
stellungspflichtig zavézan k nabóru priti; —e Jahre nabórna leta.
Stellungspflichtige *m.* nabórnik, nabíranec. [lěn.
stellvertretend naméstěn, namestovávec.
Stellvertreter *m.* naméstnik, namestovávec; =in *f.* naméstnica, namestovávka.
Stellvertretung *f.* namestovánje.
Stellwagen *m.* dostávnik.
Stelze *f.* hodúlja, nogáča, (štrevca); (Krücke) bergla, hodáljka.
Stelzengeher *m.* hodúljar.
Stelzenvogel *m.* dolgokràk.
Stelzfuß *m.* leséna noga, štula.
Stemmeisen *n.* dleto; *dem.* dletce.
stemmen upréti (-prèm); *impf.* upírati; (ein Loch) z dletom izdólbsti (-dólbem), izdlétiti; sich — upréti se; upéti (-pnèm) se; *impf.* upírati se, upénjati se.
Stemmer *m.* podpíravec; podpóra; (am Wagen) ročica.
Stemmleiste *f.* opórnja.
Stempel *m.* (im Mörser) tolkáč, tolkálo; (in der Stampfe) pšaj, pàh; (der Schmiede) prebijálnik; (Patrize) dedec; (Stampiglie) pečátnik, beležílo; (Blüten—) pestič; (Papier—) kolek; (Zeichen) známenje, beléžen (-i); **Stempel**kólkovni.
Stempelabgabe *f.* kolkovína.
Stempelamt *n.* kólkovni uràd.
Stempelblüte *f.* pestíčni cvet.
stempelfrei kolka prost, kolku ne podvržen.
Stempelgebür *f.*, **Stempelgeld** *n.* kolkovína.
Stempelgefälle *n.* kólkovni dohódek.
Stempelgesetz *n.* zakon o kolku, kólkovni zakon.
Stempelmarke *f.* kólkovna znamka.
stempeln kolkovati; pečátiti; udáriti pečát na kaj; obeléziti; zaznámenjati.
Stempelpapier *n.* kolkováni papír.
stempelpflichtig kolku podvržen.
Stempelscala *f.* kólkovna léstvica.
Stempelschneider *m.* pečátar.
stempelständig (*bot.*) nadplódèn.
Stempelträger *m.* pestíčnjak.
Stempelübertretung *f.* kólkovni prestópek.
Stempler *m.* kolkovávec.
Stendelwurz *f.* ſ. Knabenkraut.
Stengel *m.* stéblo; *dem.* stébelce; (Kraut—) kocén; (Dörr; (Obſt—, Blattſtengel) pecélj, recélj; **Stengel**- stébelni.
Stengelglied *n.* stébelni člèn.
stengeln v steblo iti (idem, grem), steblíti se, steblati.
Stenograph *m.* tesnopísec, stenográf.
Stenographie *f.* tesnopísje, stenografija.
stenographieren tesnó písati (pišem), stenografírati. [ski.
stenographiſch tesnopísen, stenográf-
Steppe *f.* stepa, step (-i); pušča, pustínja.
steppen prešíti (-šíjem); *impf.* prešívati.
Steppenfluſs *m.* stepna reka.
Steppenſee *m.* stepno —, pustínjsko jézero.
Steppenwolf *m.* stepni volk.
Stepper *m.* prešivávec.
Steppnaht *f.* prešiv, prešívanje.
Stepprock *m.* prešívana súknja.
Steppſtich *m.* prešívni vbòd, — zabòd, prešívno zabádanje.
Sterbe- smrtni, mrtváški.
Sterbebett *n.* smrtna póstelja.
Sterbeblick *m.* mrtváški poglèd.
Sterbebuch *n.* mrtváška knjiga.
Sterbefall *m.* smrtni slučáj.
Sterbegebet *n.* molítev za umirajóčega, smrtna molítev.
Sterbegeld *n.* mrtváščina.
Sterbegerüſt *n.* smrtni oděr.
Sterbeglocke *f.* mrtváški zvon, navček.
Sterbehaus *n.* smrtna hiša.
sterbehemd *n.* mrlíška srajca.
Sterbejahr *n.* smrtno leto, leto smrti.
Sterbelager *n.* ſ. Sterbebett.
Sterbeliſte *f.* imeník umrlih.
sterben umréti (-mrèm, -mrjem), *impf.* umírati; an einer Krankheit — za boléznijo umréti; vor Alter — od stárosti umréti; eines gewaltſamen Todes — za silo umréti, umorjèn biti (sèm); eines ſchrecklichen, ſchmählichen Todes — strašno —, sramótno smrt storíti.

Sterben *n.* umíranje, smrt (-i); im — liegen umírati.
ſterbend umirajóč.
Sterbenskrank na smrt bolán (bólen).
Sterbenswörtchen *n.*, kein — kar besédice ne.
Sterbequartal *n.* posmŕtna četŕt (-i).
Sterbeſacramente *pl.* zakraménti —, svetotájstva za umirajóče.
Sterbeſtunde *f.* smrtna ura.
Sterbetag *m.* smrtni dan (dneva).
Sterbezeit *f.* čas smrti; smrtni čas.
Sterbezimmer *n.* smrtna soba.
ſterblich umrljiv, umrjóč, smrtén.
Sterbliche *m.* smrtnik.
Sterblichkeit *f.* smrtnost; umrljívost; (Mortalität) pomíranje, mrenje.
Sterblichkeitsverhältnis *n.* razméra pomíranja.
Stereographie *f.* telesopis, telesopísje.
Stereometrie *f.* telesomérstvo, telesomérje.
ſtereometriſch telesomérən.
Stereoſkop *n.* stereoskóp.
ſtereotyp stalén, neizpremenjèn, stereotípən.
Stereotypendruck *m.* stereotípni tisk, celotísk.
ſteril ſ. unfruchtbar.
Sterilität *f.* ſ. Unfruchtbarkeit.
Sterling *m.* sterling.
Stern *m.* zvezda; (Augen—) zenica, púnčica, zrklo; (an der Stirn) lisa; ſeinem —e folgen iti (idem, grem) za svojo srečo; er iſt unter keinem glücklichen —e geboren ni se v srečni uri rodíl; in die Sterne erheben v zvezde kovati (kujem) koga; **Stern-** zvezdni.
Sternanbeter *m.* zvezdomóljec.
ſternartig zvezdast.
ſternbedeckt zvezdnat, zvezdàt.
ſternbeſäet zvezdnat, zvezdovít.
Sternbild *n.* sozvézdje.
Sternblume *f.* nébina.
Sternblumer *m.* zvezdocvétka.
Sternchen *n.* zvézdica.
Sterndeuter *m.* zvezdár, zvezdni vedeževávec.
Sterndienſt *m.* zvezdočástje.
Sterndolde *f.* káčnica, máternik.
Sternenbahn *f.* zvezdna pot, zvezdni tir.
ſternenhell zvezdojásən.
Sternenhimmel *m.* zvézdnato nebó.
Sternenkrone *f.* zvezdni venec.
Sternenzelt *n.* zvezdovíti svòd.
ſternförmig zvezdast.
Sterngruppe *f.* zvezdna skupína, ozvézdje.
Sterngucker *m.* zvezdoglèd, zvezdár; **=ei** *f.* zvezdoglédstvo, zvezdárstvo.
ſternhell ſ. ſternenhell.
Sternjahr *n.* zvezdno leto.
Sternkarte *f.* zvezdokàz, zvezdovid.
Sternkenner *m.* zvezdoznánec.
Sternkenntnis *f.* zvezdoznánstvo.
Sternkoralle *f.* zvézdasta korála.
Sternkreuz *n.* zvezdni križ; **=orden** *m.* red zvézdnega križa.
Sternkunde *f.* zvezdoslóvje, zvezdoznánstvo.
Sternkundige *m.* zvezdoslóvec, zvezdoznánec.
ſternlos brezzvézden. [*pl.*
Sternwiere *f.* zvézdnica, kurja čreva
ſternreich zvezdnat.
Sternſchnuppe *f.* zvezdni utrínek.
Sternſeher *m.* zvezdoglèd.
Sternwarte *f.* zvezdárnica, zvezdárna.
Sternweite *f.* zvezdna daljáva.
Sternzeichen *n.* zvezdno známenje.
Sterz *m.*, **Sterze** *f.* rep; ſ. Pflugſterze; **Sterz** *m.* (Speiſe) žganci *pl.*
Sterzbrocken *m.* žganec.
ſterzen potépati se, skítati se.
ſtet stalén, stanovítən, trdən; neprenehljiv, redən. [skóp.
Stethoſkop *n.* prsna slušáljka, stetoſtetig *adi.* upórən, kujav; ſ. ſtet; *(math.)* —e Größe stalna —, nepretŕžna —, nepretŕgana količína; — proportioniert stalno sorazmérən; — verlängern neprestánoma —, nepretŕgoma podaljševati; *adv.* zdržema, neprestánoma.
Stetigkeit *f.* upórnost, kújavost; stalnost, neprenehljívost, nepretŕžnost.
ſtets *adv.* vedno, neprestánoma.
Steuer *f.* davek, dača; (Abgabe) dávščina; directe — neposrédni davek; indirecte — posrédni davek; — auflegen davek naložíti; — ausſchreiben davek razpísati (-píšem); — abſchreiben odpísati davek; — erheben pobírati davek; zur — der Wahrheit resnici na ljubo; **Steuer-** davčni; dávkarski.

Steuer *n.* ſ. Steuerruder. [kov).
Steuerabſchreibung *f.* odpis davka (dav-
Steueramt *n.* davčni urȁd.
Steuerausmaß *n.* davčna izmȇra.
Steuerausſchreibung *f.* razpis davkov.
ſteuerbar davku podvržen.
Steuerbeamte *m.* davčni urádnik.
Steuerbehörde *f.* davčno oblástvo.
Steuerbekenntnis *n.* davčna napóved
Steuerbezirk *m.* davčni okrȁj. [(-i).
Steuerbogen *m.* davčni list.
Steuerbuch *n.* davčna knjiga.
Steuercenſus *m.* davčno cenilo.
Steuereinnehmer *m.* davkar.
ſteuerfrei davka pròst.
Steuerfreiheit *f.* prostóst davka.
Steuerfuß *m.* davčno merílo.
Steuergefälle *n.* davčni dohódȅk.
Steuergemeinde *f.* davčna óbčina.
Steuergulden *m.* davčni goldínar.
Steuerjahr *n.* davčno leto.
Steuerliſte *f.* davčni popis, — imenik.
Steuermann *m.* krmár, krmílar.
ſteuern (ein Schiff) krmiti, krmáriti; ravnáti; strúmati, strúmljati; *intr.* (v. Schiff) pluti (plujem, plovem); (einem Übel) ovréti, zapréčiti, ustáviti kaj, v okom priti čemú, ustáviti se čemú; *impf.* ovírati, zapréčevati, ustávljati, ustávljati se; (bei—) prispévati, prilágati; prispéti, priložíti.
Steuernachlaß *m.*, **Steuernachſicht** *f.* odpúst na davkih, odpúst davka.
Steuernagel *m.* zadnja iglica, zákolnik.
Steuerpatent *n.* davčni patent.
Steuerpflicht *f.* davčna dolžnóst.
ſteuerpflichtig davku podvržen, k davku zavézan.
Steuerpflichtige *m.* davčni zavézanec.
Steuerrepartition *f.* porazdelítev davkov.
Steuerrückſtand *m.* davčni zastánek, — zaostánek.
Steuerruder *n.* krmílo, krma.
Steuerſatz *m.* davčni postávek.
Steuerſchein *m.* davčni list.
Steuerſyſtem *n.* davčni sistém.
Steuerträger *m.* ſ. Steuerzahler.
Steuerumlegung *f.* ſ. Steuerrepartition.
Steuerung *f.* krmárjenje; ravnánje; ovíranje, zapréčevánje; (b. Maſchinen) razdeljeválnik pare, parovòd.
Steuerverheimlichung *f.* davčna zatájba.
Steuerweſen *n.* dávkarstvo.
Steuerzahler *m.* davkoplačevávec.
Steuerzahlung *f.* plačevánje davka.
Steuerzuſchlag *m.* davčna dokláda, — nakláda.
Steven *m.* števen.
Sthenie *f.* polna moč (-i).
ſtibitzen zmíkati; zmekníti (zmáknem).
Stich *m.* zabòd, ubòd, vbòd, zbodljaj, bodȅc; mit d. Nadel —e machen iglo zabádati; (v. Inſecten) pik; (im Kartenſpiel) vzetȅk, pobítȅk; (beim Gravieren) rezba; vrezȅk; einem einen — verſetzen ubósti (-bódem), zbosti koga; im — laſſen zapustíti, na cedílu pustíti; *impf.* zapúščati; — halten vzdržati (-im), vztrájati; dieſer Grund wird nicht — halten ta razlòg ne bo držal, — ne bo obveljal; es gab mir einen — ins Herz v srcé me je zbodlo, srce mi je presúnilo; einen — haben prismójen biti (sem); der Wein hat einen — vino cíka, — na kislo vleče.
Stichbalken *m.* trakȇlj, napuščák.
Stichblatt *n.* ščitȅk; branílo; (im Kartenſpiel) posekáč; ſ. Zielſcheibe.
Stichel *m.* dletce, dolbílo.
Stichelei *f.* zbádanje, zbadljíve beséde *pl.*, píkanje.
ſticheln píkati, zbádati; ubádati, drézati, pečkáti.
Stichelrede *f.* zabavljíca, zbadljíve beséde *pl.*
Stichelwort *n.* zbadljíva beséda.
ſtichhalten ſ. unter Stich.
ſtichhältig trdȅn, veljávȅn.
Stichler *m.* zbadljívec.
Stichſtelle *f.* zabodíšče.
Stichwort *n.* napovédna beséda, gealo; ſ. Stichelwort.
Stichwunde *f.* ubodnína, ubódna rana.
ſticken vesti (vezem); ſtickend zadušljiv.
Sticken *n.* vézenje.
Sticker *m.* vezȅc; **-ei** *f.* vezílo, vézenje; **-in** *f.* vezílja.
Stickfluß *m.* zadúha, zadušíca.
Stickgarn *n.* vezívo.
Stickgas *n.* dušík.
Stickhuſten *m.* zadušljívi kašȇlj.
Stickluft *f.* zadušljíví zrak.
Stickmuſter *n.* vezílni vzórec.

Stickнadel *f.* vezílna igla.
Stickrahmen *m.* vezílni razpòn, vezílni proji *pl.*
Stickſtoff *m.* dušík.
ſtickſtoffhältig dušíčnat.
Stickwerk *n.* ſ. Stickerei.
Stickwurz *f.* bljušč.
Stickzeug *n.* vezílna pripráva.
ſtieben prašíti; der Schnee ſtiebt sneg praši; pŕhati; pŕhniti; es ſtiebt praši se; Funken — iskre leté.
Stief- neprávi, neprístni, popóli.
Stiefbruder *m.* polubràt, popólibrat, bràt po očétu, bràt po máteri.
Stiefel *m.* škorènj, črevèlj; in —n v škornje obút; (b. d. Pumpe) troba, škorènj; **Stiefel-** škórenjski, škornjev.
Stiefelette *f.* škornjèc, čreveljc.
Stiefelhaken *m.* obuváč.
Stiefelholz *n.* kopíto.
Stiefelknecht *m.* izuváč, izuválnik, hlapèc, zajèc.
Stiefelleiſten *m.* kopíto.
ſtiefeln *tr.* koracáti; ſich — obúti (-újem) škornje; *impf.* obúvati —.
Stiefelputzer *m.* škornječédec.
Stiefelröhre *f.*, **Stiefelſchaft** *m.* golenica, škórnjica, sara.
Stiefeltern *pl.* neprávi stárši *pl.*, očim in máčeha.
Stiefelwichſe *f.* voščílo —, leščílo za škornje.
Stiefeljieher *m.* ſ. Stiefelknecht.
Stiefgeſchwiſter *pl.* neprávi —, napól bratje in sestre.
Stiefkind *n.* pástorče (-eta), (pástorek, pástorka).
Stiefmutter *f.* máčeha, písana mati (mátere).
Stiefmütterchen *n.* (*bot.*) máčeha, máčešica.
ſtiefmütterlich máčehinski.
Stiefſchweſter *f.* poluséstra, popólisestra, sestra po očétu, — po máteri.
Stiefſohn *m.* pástorek, (pásterek).
Stieftochter *f.* pástorka, (pásterka).
Stiefvater *m.* očim, očúh, (očih), óčman.
ſtiefväterlich óčimski.
Stiege *f.* stopnice *pl.*, stolbe *pl.*; gredíce *pl.*
Stiegengehäuſe *n.* stopníšče, ostólbje.
Stiegenſpindel *f.* stopníčni stebèr.
Stieglitz *m.* liščèk, lisèc, ščegljec, strîčevka.
Stiel *m.* ročáj, ročník, držáj, držálo; (am Beil) toporíšče; (Rechen—) grábljišče; (der Senſe) kosíšče; (Meſſer—) rog; (am Obſte) pecèlj, recèlj; (Stengel) stéblo, kocén.
Stieleiche *f.* dob, gnílec, polétni hrast.
ſtielen nasájati; nasadíti.
ſtielig pecljàt, péceljnat, recljàt; steblàt, stébelnat.
ſtiellos brez peclja, — reclja.
Stielmeißel *m.* nasajéno dleto.
Stielöhr *n.* tuljáva, tulèc, uhó (ušésa).
Stier *m.* bík, junèc.
ſtier strm; — bliđen srepo —, strmó glédati, strméti.
ſtieren *intr.* pójati se, góniti se; *tr.* uplodíti, ubréjiti; = ſtier bliđen.
Stierfleiſch *n.* bíkovo meso, bíkovina.
Stiergefecht *n.* bikobórba, borba z biki.
Stierhaut *f.* bíkova koža, bíkovina.
Stierkopf *m.* bikoglávec.
Stift *m.* klinček; žrebljíček; (am Schnürband) zatézníčna igla; (z. Schreiben, Zeichnen) črtnik, pisálce.
Stift *n.* (Stiftung) ustanóva; (Inſtitut) zavod; (Kloſter) samostán; (Hochſtift) stolni kapítelj; škofíjstvo.
ſtiften ustanovíti, osnovàti; naprávíti; *impf.* ustanávljati, snovàti, naprávljati; großen Nutzen — velíko koristíti; viel Gutes — velíko dóbrega storíti; Zwietracht — zdražbo délati; — naprávíti; Unheil — nesréčo provzročíti; ein Bündnis — zvezo osnovàti; Frieden — mir naredíti; *impf.* miríti (koga).
Stifter *m.* ustanovník, ustanovítelj, osnovátelj; začétnik, provzročítelj; =in *f.* ustanovníca, ustanovíteljica, osnovátelјica; začétnica, provzročíteljica.
ſtiftiſch, ſtiftlich ustanóvni; samostánski.
Stifts- ustanóvni; zavódni; samostánski.
Stiftsbrief *m.* ustanóvno pismo.
Stiftsdame *f.*, **Stiftsfräulein** *n.* gospa v plémiškem zavódu, kanonísa.
Stiftshütte *f.* sveti šátor (-óra).

Stiftung *f.* ustanovítěv; (d. gestiftete Sache) ustanóva; fromme, milde — pobóžna, dobrodélna ustanóva; **Stiftungs-** ustanóvni.

Stiftungsfeier *f.* oblétnica ustanóve.

Stiftungsplatz *m.* ustanóvno mesto.

Stiftungstag *m.* dan ustanovítve.

Stiftungsverwaltung *f.* ustanóvna uprâva.

Stil *m.* slòg; (Schreibart) pisáva; (Bauart) stávbinski slòg, zidáva; (in bildenden Künsten) slòg; (im Kalender) štetěv; im großen — na velíko.

Stilart *f.* slòg.

Stilett *n.* ſ. Dolch.

ſtiliſieren slogu primérno izdélati, stilizírati; gut, ſchlecht ſtiliſiert v dobrem, slabem slogu spisan, — izdélan.

Stiliſt *m.* stilíst.

Stiliſtik *f.* nauk o slogu, stilístika.

ſtiliſtiſch stilístičen.

ſtill *adi.* tih; tihótěn; (ruhig) mirěn, pohlévěn; (ſchweigſam) molčéč, malobeséděn; — ſtehen mirno stati; postáti (-stojím, -stánem), obstáti, ne geníti (gánem) se; — halten mirěn biti (sem), ne geníti se; —er Ort zatíšje; — werden utíhniti, potíhniti, umólkniti; ſtill! tiho! tiho bodi! molči! halte ſtill! stoj! postój! — skrit, skrivěn, tajěn; —er Suff skrivno pijáněvanje; —er Feind skrit sovrážnik; —er Bund tajna zveza; *adv.* tiho, na tihem, natíhoma, molčé; na skrivnem, tajno.

Stille *f.* tihóta, tišína, tihóst; — der Seele dušni mir, — pokoj; in der — na tihem, natíhoma; (Schweigen) molk.

Stilleben *n.* tiho življénje; (d. Maler) zatíšje, zabít (-i), tiha domáčnost.

Stillehre *f.* ſ. Stiliſtik.

ſtillen *tr.* (die Wellen) mirîti; u-, pomiriti; das Blut — kri ustávljati; — ustáviti; (beſchwichtigen) téšiti, tóliti, tolážiti; utéšiti, utóliti, u-, potolážiti; (den Zorn) utolážiti, ukrotíti; (den Schmerz) pregnáti (-žénem), odpráviti; (den Durſt) ugasíti; (das Verlangen) izpólniti; (das Kind mit der Bruſt) sesáti dajáti otróku, dojíta ga; sesáti dati, nadojíti.

Stillſchweigen *n.* molk, molčánje; — beobachten mólčati (-ím); mit — übergehen zamólčati, molčé preskóčiti, ne oméniti.

ſtillſchweigend molčéč, molčé; —e Willenserklärung molčé izražena volja.

Stillſtand *m.* prestánek, prenéhljaj; es tritt ein — in einer Sache ein prestáne —, preneha kaj.

Stillung *f.* pomirítěv; potolážba, utešítěv; (d. Blutes) ustavítěv; (d. Aufruhres) ukrotítěv; (des Durſtes) odžéjanje; (des Kindes) nadojítěv.

Stillungsmittel *n.* mirílo, tešílo, tolažílo.

Stillwerden *n.* potíh, obmólk.

Stilübung *f.* vaja —, vadba v slogu.

Stimmband *n.* glasotvórnica.

ſtimmbegabt imajóč glas.

ſtimmberechtigt upravičen glasovati.

Stimme *f.* glas; die — erheben, — hören laſſen oglásiti se, izpregovoríti; ſeine — abgeben svoj glas oddáti; keine — haben ne iméti pravíce glasovánja.

ſtimmen *intr.* skladno se glasíti; ujémati se, skládati se, strínjati se; das ſtimmt to se ujéma; für etw. — glasováti, svoj glas dati (komu, za kaj); *tr.* (ein Inſtrument) ubráti (-bérem), *impf.* ubírati; ſeine Anſprüche höher — svoje zahtéve povíšati; einen für etwas — pridobíti koga za kaj; freudig, heiter, traurig — razveseliti, razvedríti, razžalostíti.

Stimmeneinheit, Stimmeneinhelligkeit *f.* enoglásnost; mit — enoglásno.

Stimmengleichheit *f.* enakoglásje, enáko števílo glasóv.

Stimmenmehrheit *f.* večína glasóv.

Stimmenminderheit *f.* manjšína glasóv.

Stimmenzählung *f.* štetje glasóv, glasoštétje.

Stimmer *m.* ubíravec; (Werkzeug) ključ.

ſtimmfähig sposóběn za glasovánje.

Stimmführer *m.* (im Chor) glasovódja; *fig.* kolovódja.

Stimmgabel *f.* glásbene vílice *pl.*; ubirálne vílice.

Stimmgebung *f.* glasovánje, oddájanje glasóv.

Stimmlage *f.* glas.

Stimmorgan *n.* glasílo.

Stimmrecht *n.* pravíca glasovánja.

Stimmritze *f.* glasílka.
Stimmumfang *m.* obsèg glasa.
Stimmung *f.* (Gemüths—) razpoloženost; občútje, fröhliche — dobra volja, veselóst; gedrückte — pobítost; gereizte — razdráženost; öffentliche — javno mišljénje; (eines Gemäldes) razpoložáj; (das Stimmen) ubíranje; (Zuſtand) ubránost.
Stimmzettel *m.* glasóvnica.
ſtinken smrdéti; zasmrdéti.
ſtinkend smrdljív, smrdèč; — machen smráditi; osmráditi, zasmráditi; — werden usmráditi se.
Stinker *m.* smrdljívec, smrdúh.
ſtinkfaul len, da smrdí.
ſtinkig smrdljiv.
Stinkkäfer *m.* govnják, govnobrbec.
Stinkkalk *m.* smrdéc, smrdljívi apnénec.
Stinkthier *n.* smrdljívec. [ten.
Stinkwurz *f.* razhódnik; ſ. Nachtſchat-
Stipendiſt *m.* stipendíst.
Stipendium *n.* stipéndij, ustanóva.
Stirn *f.* čelo; *dem.* čelce; er hatte die — predſznil se je; Stirn- čelni.
Stirnauswuchs *m.* izrástek na čelu.
Stirnband *n.* (der Mädchen) parta,
Stirnbein *n.* čélnica. [šapélj.
Stirnbinde *f.* čelna obvéza.
Stirnfläche *f.* čelna ploskév.
Stirngegend *f.* očélje.
Stirnhammer *m.* širóko kládivo.
Stirnhieb *m.* udárec po čelu.
ſtirnig čelàt, čelnat.
Stirnmauer *f.* pročélni zid.
Stirnſeite *f.* čelo, pročélje, sprednja stran (-í).
Stirnzapfen *m.* rožníca.
ſtöbern iztíkati, iskati (iščem), brkljáti; pfhati; (vom Schnee) mesti (mete). (-éna).
Stöberwetter *n.* metež, métežno vreme
Stocher *m.* ſ. Zahnſtocher.
ſtochern drégati, drézati, becáti, bezáti, zókati; podrégati, pobecáti, pobezáti, požókati; (in d. Naſe) vŕpati, brbati; (Zähne) trébiti.
Stock *m.* (eines Baumes) štòr, panj; über — u. Stein črez grm in strm; er ſteht da wie ein — stojí kakor štòr; (Bienen—) panj, ulj; (Fußblock) klada; (Klotz) čòk; (im Bergwerk) greda; *fig.* jedro; (des Vermögens) glavína, glávnica; (—werk) nadstrópje; (der Roſe) deblo; (der Haſel) leska; (der Rebe) trta, trs; kòl; (Stab) pálica; *dem.* páličica; (knorriger —) gorjáča, grčavka; (aus Kornelholz) drenováča.
ſtockalt prestàr.
ſtockblind čisto slep.
ſtockdumm gumpast, trapast, zeló neúmen.
Stöckel *n.* (an Schuhen) peta, podpétnik; (Klötzchen) kládica.
ſtocken *tr.* kóliti; nakóliti; *intr.* zastáti (-stánem), *impf.* zastájati; er ſtockt in der Rede jezik se mu spotíka, beséda mu zastája, ustávlja se v góvoru; (v. d. Wäſche) preperéti; (v. Blut, Milch) ſ. gerinnen; ſich — obrásti (-rástem) se; *impf.* obráščati se, iti v deblo, — v steblo.
ſtockfinſter zeló témen; es iſt — tema je kakor v peči (v mehu, v rogu).
Stockfiſch *m.* polénovka, trskà; *fig.* bedák, tepèc, tràp.
ſtockfremd čisto tuj.
Stockhaus *n.* vojáška kaznílnica; -arreſt *m.* zapòr v vojáški kaznílnici.
ſtockig preperèl.
Stockleuchter *m.* svéčnik.
Stockprügel *pl.* tepénje s pálico; — bekommen dobíti s pálico.
Stockraum *m.* trebež, novína, krčevína, laz.
Stockſchlag *m.* udár s pálico.
ſtockſtill popólnoma tih.
ſtocktaub popólnoma gluh.
Stockung *f.* zastájanje, zastája, zastánek.
Stockurbar *n.* izvírni urbár.
Stockwerk *n.* nadstrópje.
Stockzahn *m.* kočnik, kotnik.
Stoff *m.* snov (-í), tvarína; Kleider— blagó, roba; gewebter — tkanína; bitterer — grenčec; Bau— gradívo; (zu einem Schriftwerk) gradívo, tvarína; (Gelegenheit) prílika.
ſtoffig snovèn, tvarínski, tvarèn.
Stoffname *m.* snovno imé (-éna).
Stoffwechſel *m.* presnávljanje, presnóva, pretvòr.
ſtöhnen stókati (-am, -čem).
Stöhnen *n.* stókanje, stok.

Stöhner *m.* stókavěc.
Stola *f.* štola.
Stolgebür *f.* štolnína.
Stolle *f.* štruca.
Stollen *m.* podpóra, noga, stalo; (am Hufeiſen) ozóběc; (im Bergbau) ròv.
ſtollen podpréti (-prèm), *impf.* podpírati.
Stollenarbeit *f.* delo v rovu, rovno delo.
Stollenarbeiter *m.* rovni délavěc.
Stollenbefahrung *f.* oglèd rova.
Stollengerinne *n.* rovni žleb.
Stollenwaſſer *n.* róvna voda.
Stolper *m.* spotikljaj.
ſtolperig spotikljìv; ſ. holperig.
ſtolpern spotekníti (-táknem) se, opotekníti se; *impf.* spotíkati se, opotíkati se.
Stolprian *m.* spotikálo; klobúštra.
ſtolz ponósən; — ſein auf etwaš ponášati se s čim; —er Bau ponósna stavba; (im üblen Sinne) ošáběn, ohól, napíhnjen; — thun ošábno se vesti (vedem), šopíriti se.
Stolz *m.* ponòs; daš iſt mein — s tem se ponášam; der — ſeiner Familie ponòs in slava svoji rodbíni; (im üblen Sinne) ošábnost, oholóst, napùh.
Stolze *m.* ošábnež, ohólež, napíhnjeněc; *f.* ošábnica, napíhnjenka.
ſtolzieren košátiti se, šopíriti se, napihovati se.
ſtopfen *tr.* mašíti, gátiti; zamašíti, zagátiti, zadélati; *impf.* zadelovati; (durch Stopfen anfüllen) nabásati (-šem), nabíti (-bíjem); *impf.* básati, nabíjati; (die Gans) pítati, gátiti; geſtopft voll nabít; (d. Pfeife) natláčiti; (d. Durchfall, d. Blut) ustáviti, *impf.* ustávljati; die Ohren, den Mund — ušésa, usta (za)mašíti; (e. Strumpf) krpati; ſich — gátiti se, zapírati se, zadelávati se, mašíti se.
ſtopfend (v. Speiſen) zapórčən.
Stopfer *m.* mašívěc, gatívěc; (Stöpſel) čèp, zamášek.
Stoppel *f.* bílčni štrcèlj; die —n *pl.* strníšče.
Stoppelacker *m.* strníšče.
Stoppelei *f.* krparíja.
Stoppelfeld *n.* strníšče.
ſtoppeln *tr.* lávkati, páberkovati; (adern) strníšče oráti (orjem); *fig.* krpati, krpúcati, pleteníčiti; skrpati, spleteníčiti.
Stoppelrübe *f.* pozna —, strníščna repa.
Stoppelweide *f.* strníščna paša.
Stoppelwerk *n.* ſ. Stoppelei.
ſtoppen zadržati; *impf.* zadrževati.
Stoppler *m.* lávkavěc, lavkež, páberkovavěc; =in *f.* lávkežka, páberkovavka.
Stöpſel *m.* zamášek, zamàh, zátič, zatík, zatíček.
ſtöpſeln mašíti, zatíkati; zamašíti, zatekníti (-táknem).
Stöpſelzieher *m.* zatíčnik, odmašílo.
Stör *m.* jesétər, kečíga; **Stör-** jesétrov.
Storax *m.* stóraks; **Storax-** stóraksov.
Storch *m.* štorklja, štrk, žabogòlt, roda; **Storch-** štorkljin, štrkov.
Storchſchnabel *m. (bot.)* krvomóčnica.
ſtören *tr.* mótiti; zmótiti; (den Frieden) kalíti; (die Ordnung) rúšiti; (die Harmonie) kazíti; (ſtöbern) bſbati, bſskati, iztíkati; jmdn. aus d. Schlafe — iz spanja prebudíti koga; geiſtig geſtört umobólěn.
ſtörend motèč, motljìv, motílěn.
Störenfried *m.* nepokójnež; rogovíleš.
Störer *m.* motívěc.
Störfleiſch *n.* jesetrovína.
ſtornieren ſ. berichtigen.
ſtörrig upórən, trmast, trmoglàv.
Störrigkeit *f.* upórnost, trmoglávost.
ſtörriſch ſ. ſtörrig.
Störung *f.* motènje, motež.
Stoß *m.* sunèk, sunèc, sun; pàh, dregljaj; *(phys.)* udár; (mit dem Fuß) brca; (d. Windes) buh; einen — geben súniti, drégniti, pehníti (páhnem); (mit dem Fuß) brcníti; (Haufe) sklàd, skládalnica, kùp; Erd— potrès, sunèk; einen — ins Horn thun zatróbiti.
Stoßbank *f.* spehálnik, strug.
Stoßblock *m.* ovèn.
Stoßdegen *m.* koníčasti meč.
Stößel *m.* tolkáč, tolkálnik, tolkálo; pšaj, pehàj; drežnik.
ſtoßen *tr.* súniti, dúniti; pehníti (páhnem), drégniti, becníti (bácnem), žókniti; *impf.* suváti (suvam, sujem), dúvati; peháti, drégati, becáti, žókati;

jmdm. das Meſſer in die Bruſt — súniti —, pehníti koga z nožem v prsi, zasadíti mu nož v prsi; (mit d. Fuße) bŕcniti, cébniti; *impf.* bŕcati, cebáti; über den Haufen — podréti (-dérem); *impf.* podírati, razdírati; (in der Stampfe) phati, tolči (tolčem); (wegſtoßen) poríniti, pehníti; in die Hölle — v pekèl pehníti; von ſich — zavréči (-vržem); *impf.* zamétati (zametovati); ſich an etwas — zadéti (-dénem) ob kaj; spotekníti (-táknem) se ob kaj; *impf.* zadévati, spotíkati se; *intr.* mit dem Kopfe an die Wand — z glavo ob steno bútati; — bútniti; mit dem Fuße an einen Stein — z nogo ob kamen zadéti (-dénem); mit d. Schwerte nach einem — z mečem proti komu drégniti; der Habicht ſtößt auf die Hühner jastreb se zaléne na kure; auf einander — udáriti se, sprijéti (-prímem) se, póčiti se; *impf.* udárjati se, sprijémati se; zuſammen — (vkùp) trčiti; der Bock ſtößt kozèl trka; die Kuh ſtößt krava bode; der Wagen ſtößt voz odskakúje; auf einen (etwas) — naletéti na koga (kaj); zum Heere — z vojsko se zdrúžiti; vom Lande — odríniti, odvesláti, odjádrati, odpéljati (-péljem) se; ans Land — pristáti (-stánem), privesláti, prijádrati; ins Horn — zatróbiti v rog; der Garten ſtößt an den See vrt je tik jézera; unſere Gärten ſtoßen an die eurigen naši vrtóvi mejášijo —, mejíjo z vášimi.

Stößer *m.* phač; pšaj; jastreb.

Stoßfalke *m.* sókol (-óla).

Stoßgebet *n.* kratka in srčna molítvica.

Stoßhobel *m.* spehálnik.

ſtößig bodljív; trkav.

Stoßkraft *f.* udárna sila.

Stoßſeufzer *m.* srčni vzdíhljaj.

ſtoßweiſe *adv.* súnkoma, búhoma.

Stoßwidder *m.* trkáč.

Stoßzahn *m.* čekàn, okèl (oklà).

Stotterer *m.* jecljávec.

ſtottern jecljáti, čakljáti; ſ. ſtammeln.

Stottern *n.* jecljánje, čakljánje.

ſtrack ſ. ſtraff.

ſtracks *adv.* narávnost, naravnóč; (ſogleich) prècej, neutégoma, zdajci.

Straf- kázenski; kaznovàlni.

Strafandrohung *f.* zažúganje —, zapretílo kazni.

Strafanſtalt *f.* kaznílnica; **Strafanſtalts-** kaznílnični.

Strafantrag *m.* predložéna kazèn (-i), kázenski predlòg; einen — ſtellen kazèn nasvétovati, — predložíti.

Strafantritt *m.* nastòp kazni.

Strafausmaß *n.* odméra kazni.

ſtrafbar kazniv.

Strafbarkeit *f.* kaznívost.

Strafbefugnis *f.* kaznoválna oblást.

Strafbehörde *f.* kaznoválno oblástvo.

Strafdauer *f.* trájanje —, trpež kazni; während der — dokler kazèn trpi.

Strafe *f.* kazèn (-i); (Buße) pokóra; (Geld—) globa, denárna kazèn; bei — verboten pod káznijo prepovédano; mit — belegen, žur — žiehen kazníti, kázniti, káznovati; — zuerkennen prisóditi kazèn, v kazèn obsóditi; žur — za kazèn, za pokóro.

ſtrafen kazníti, kaznovati; pokoríti, strahovati; mit Worten — pokárati; am Leben — s smrtjo kazníti; jemd. Lügen — koga na laž postáviti.

Strafer *m.* kaznovávec, kaznítelj.

Straferkenntnis *n.* kázenska razsódba.

Straferlaſſung *f.* odpúst kazni.

Straferleichterung *f.* polajšáva kazni.

ſtraff tog, napét, natégnjen, strumèn.

Straffall *m.* kázenski slučáj.

ſtraffällig kazniv; — werden kazni zapásti (-pádem).

Straffälligkeit *f.* kaznívost.

ſtraffen natégniti (-nem), napéti (-pnèm); *impf.* napénjati.

ſtraffhaarig pramenolàs.

Straffheit *f.* togóst, napétost, strumnost.

Strafgeld *n.* globa.

Strafgericht *n.* kázensko sodíšče; kázenska sodba; — Gottes božja sodba, — šiba.

ſtrafgerichtlich kazenskosódèn.

Strafgerichtsbarkeit *f.* kazenskosódna oblást.

Strafgerichtshof *m.* kázensko sodíšče.

Strafgeſetz *n.* kázenski zakon.

Strafgeſetzbuch *n.* kázenski zakónik.

Strafgewalt *f.* kázenska oblást.

Strafgröße *f.* velikóst kazni.
Strafhaus *n.* kaznílnica.
sträflich ſ. ſtrafbar.
Sträflichkeit *f.* ſ. Strafbarkeit.
Sträfling *m.* káznjenec; (weibl.) káznjenka.
ſtraflos brez kazni, nekáznjen.
Strafloſigkeit *f.* nekáznjenost.
Strafmaß *n.* kázensko merílo.
Strafmilderung *f.* zlajšáva —, polajšáva kazni.
Strafmittel *n.* kaznílo, pokorílo.
Strafordre *f.* kázenski ukàz.
Strafort *m.* kaznovalíšče, pokoríšče.
Strafpredigt *f.* karálni govor, ukòr.
Strafproceſs *m.* kázenska pravda; =ordnung *f.* kazenskoprávdni red.
Strafrecht *n.* kázensko právo; pravíca kaznovánja.
ſtrafrechtlich kazenskoprávno. [sódje.
Strafrechtspflege *f.* kázensko pravo-
Strafrechtsverhandlung *f.* kázenska obravnáva. [nica.
Strafregiſter *n.* kázenska razpredél-
Strafrichter *m.* kázenski sodník.
Strafſache *f.* kázenska stvar (-í).
Strafſanction *f.* potrdítev kazni; ustanovítev kazni.
Strafſatz *m.* kázenski postávek.
Strafſtabelle *f.* kázensko razkazílo.
Strafurtheil *n.* kázenska razsódba.
Strafverfahren *n.* kázensko postópanje.
Strafverjährung *f.* zastáranje kazni.
Strafvollſtreckung *f.*, Strafvollzug *m.* izvršítev kazni.
ſtrafwürdig kazni vreden, kazniv.
Strafwürdigkeit *f.* kaznívost.
Strahl *m.* (Licht—) žarek, trak; (Waſſer—) curek; (am Pferdehufe) strela; (Blitz—) strela.
Strahlblüte *f.* obróbni —, kolobárasti cvet; ſtrahlblütige Pflanzen kolobárnice *pl.*
ſtrahlen žaréti, sijáti (sijem), žaríti se; (v. Diamant) lesketáti (-ám, -éčem), blísketáti; (vom Pferde) scati (ščim).
ſtrählen ſ. kämmen.
Strahlenbrechung *f.* lòm (svetlóbnih) trakov.
ſtrahlend žarèč, žarèn; —es Antlitz žarno lice; —e Wärme žaréča —, sijóča toplóta (gorkóta).
Strahlenkranz *m.*, Strahlenkrone *f.* žarni venec, žarni obsèv.
ſtrahlig žarèč, sijòč; stremenàt.
Strahlkies *m.* streménovec.
Strahlpunkt *m.* tračíšče, trakovíšče.
Strahlſtein *m.* trákavec.
Strahlthier *n.* zvezdár.
Strahlung *f.* žarénje, sijánje.
Strahlungsvermögen *n.* žarljívost.
Strähn *m.*, Strähne *f.* prédeno, štrena; *dem.* prédence, štrénica.
ſtramm ſ. ſtraff.
ſtrampeln cepetljáti, brcati, kolobítati, becljáti.
ſtrampfen cepetáti (-ám, -éčem), ceptáti, copotáti (-ám, -óčem).
Strand *m.* morski breg, morako obrežje; obála; obmórska peskovína. — peščína; Strand- obrežni, obmórski.
Strandbewohner *m.* obmórec, obrežnik.
ſtranden na breg zadéti (-dénem). na peščíni obsedéti, nasésti (-sédem): geſtrandetes Holz naplavljèn les.
Strandgerechtigkeit *f.* ſ. Strandrecht.
Strandgut *n.* naplavljéno blagó, obrežna izmetanína.
Strandläufer *m.* prodnik, dolar, polójnik.
Strandrecht *n.* obrežna pravíca, pravíca do obrežne izmetanine.
Strandſchnepfe *f.* kozíca.
Strandſchwalbe *f.* bregúlja.
Strandſee *m.* obmórsko jézero.
Strandvogel *m.* obrežni ptič.
Strang *m.* konópec, vrv (-í), vòže; (am Wagen) povéznica.
Stranggewebe *n.* (*bot.*) konópčasto staníčje.
ſtrangulieren zadáviti, zadušíti (koga), vrat zadfgniti (komu).
Strapaze *f.* težáva, trud, napórno opravílo, muka.
ſtrapazieren trúditi, mučiti, pestíti; (eine Sache) mnogo rábiti.
Straße *f.* cesta; auf offener — na cesti; an der — befindlich pricéstən, obcéstən; Straßen- cestni.
Straßenanlegung *f.* zgradba novih cest.
Straßenarbeiter *m.* cestar.
Straßenbahn *f.* cestna železnica.
Straßenbau *m.* zgradba cest, délanje cest.

Straßenbeleuchtung *f.* cestna osvečáva, — razsvetljáva, — razsvečáva.

Straßenbereiter, Straßeneinräumer *m.* cestar.

Straßenbettelei *f.* beráčenje po úlicah (cestah).

Straßenexceſs *m.* poúlični izgrèd.

Straßengraben *m.* cestni jarèk; položič, prévor.

Straßenkehrer *m.* cestni pometáč.

Straßenmaut *f.* cestnína; =einnehmer *m.* cestnínar.

Straßenmord *m.* umòr na cesti, javni umòr.

Straßenpflaſter *n.* cestni tlàk; =geld *n.* tlakovína.

Straßenraub *m.* razbój —, rop na cesti.

Straßenräuber *m.* (cestni) razbójnik, tolovàj, ropar.

ſtraßenräuberiſch razbójniški, tolovájski, róparski.

Straßenſäuberung *f.* čiščenje —, snáženje cest.

Straßenzoll *m.* ſ. Straßenmaut.

Strateg *m.* vojnoslóvec, stratég.

Strategie *f.* vojnoslóvje, vojnoznánstvo, strategija.

ſtrategiſch vojnoslóven, vojnoznánsven, strategíjski, stratégičen.

Straube *f.* hrápavica, lívanica.

ſträuben šopíriti, ščetíniti, ježíti; ſich — ježíti se, ščetíniti se, po koncu vstájati, sršiti se, sršéti, srtéti, srtiti se, srtíniti se; (ſich widerſetzen) upréti se, ustáviti se; *impf.* upírati se, ustávljati se, brániti se.

ſtraubig ščetínast, sršèč, nasršen; zmršen, kuštrav.

ſträubig upórən; ſ. ſtraubig.

Straubkopf *m.* srhoglávec, sršljívec, zmršenec, razkúštranec.

Strauch *m.* grm; *dem.* grmíč, grmíček; *coll.* grmóvje; grmíčevje.

Strauchdieb *m.* tatínski klatež.

ſtraucheln spotekníti (-táknem) se; *impf.* spotíkati se; izpodleti mi; *fig.* pregrešíti se.

Strauchen *m.* ſ. Schnupfen *m.*

Strauchflechte *f.* grmíčasti lišáj.

ſtrauchförmig grmast.

Strauchholz *n.* dračje, hrast (-í), hrašča.

ſtrauchig grmast; grmàt, grmovít.

Strauchler *m.* spotíkavec.

Strauchritter *m.* zavrátni razbójnik.

Strauchwerk *n.* grmóvje; grmíčje; dračje.

Strauß *m.* šop, šopek, povójek, kita, kítica; (am Kopfe) čop; (Vogel) noj; (Streit, Kampf) prepír, bój; **Straußnojev**; =feder *f.* nójevo peró (perésa).

Strazze *f.* straca, priróčna (trgóvska) knjiga, priróčnica.

Strebe *f.* (Stütze) opóra, opórnja, opórnica, podpóra; eine Stütze zur — ſetzen podpréti, *impf.* podpírati; ſich zur — ſetzen upréti se; *impf.* upírati se.

Strebebalken *m.* ſ. Strebe. [se.

Strebeband *n.* komólec, opórna vez

Strebebaum *m.* ſ. Strebe. [(-í).

Strebekraft *f.* sredotéžna moč (-í).

ſtreben (nach etwas) prizadévati si —, pogánjati se za kaj; gnati (ženem) se za čim, iskati (iščem) kaj, stremíti —, težíti za čim; wider etw. — upírati se čemú; nach dem Leben — po življenju streči (strežem); nach verbotenen Dingen — ségati po prepovédanem sadu; Häuſer — in die Höhe hiše strmé v višíno.

Streben *n.* prizadévanje, pogánjanje, težnja; ſinnliches — čutno težénje; vernünftiges — umno težénje.

Strebepfahl *m.* ſ. Strebe.

Strebepfeiler *m.* opórni stebèr.

Streber *m.* vzpénjavec; stremljívec.

ſtrebſam prizadéven, prizadetljiv.

Strebſamkeit *f.* prizadévnost, prizadetljívost; stremljívost.

ſtreckbar raztézen; iztézen.

Streckbarkeit *f.* raztéznost; iztéznost.

Strecke *f.* dalja, dáljica, daljína; (Eiſenbahn—) proga; eine — Weges neko daljo, nekóliko —, kos poti (pota); — Landes del —, kos —, raztežáj zemlje; (Werkzeug) tezálo, natezálnik.

ſtrecken raztégniti, iztégniti; *impf.* raztegovati, raztézati, iztézati; geſtreckter Winkel iztégnjen kot; (die Hand) iztégniti, pomolíti; *impf.* iztézati, molíti; (Eiſen) vleči; die Waffen — orožje položíti, vdáti se; zu Boden — podréti (-dérem), povalíti; (d. Beine) razkréčiti, *impf.* razkrečevati; ſich —

iztégniti se, zlékniti (vzlékniti) se; *impf.* iztegovati se, zlécati se; (ſich erſtrecken) razprostírati se, ségati; vleči se; der Weg ſtreckt ſich pot se vleče.

Strecken *n.* iztéza *(turn.)*.

Strecker *m.* raztezáč; (Streckmuskel) natézница.

Streckofen *m.* steklárska hladílnica.

Streckwage *f.* kováno blagó.

Streckwerk *n.* valjálnica.

Streich *m.* udárec; màh, mahljaj; tödtlicher — smrtèn udárec; einen — — geben udáriti, lópiti, lópniti, ošíniti (-nem), oplázniti, osmúkniti; keinen — thun ne enkrat ne máhniti; —e bekommen tepen biti (sem); jmdm. einen — ſpielen nagodíti —, nabrésti (-brédem) jo komú; dummer — budálost, neúmnost, neúmèn čin; muthwilliger — prešérnost, nagóděk; objéstèn čin; liſtiger — zvit —, prekánjen čin; luſtige —e machen smešne —, šaljive ugánjati, — počénjati.

Streichbaum *m.* (b. Lohgerber) plòh.

Streichbrett *n.* plužna deska.

Striche *f.* gladílka, ščetka; gradáše *pl.*

Streicheiſen *n.* strugáč, golílnik.

ſtreicheln bóžati, gláditi; pobóžati, pogláditi.

ſtreichen *tr.* (den Bart, Bauch, die Haare) gláditi; (m. d. Ruthe) smúkati, švrkati, šéškati, tepsti (tepem); nasmúkati, ošvrkati, ošéškati, natépsti; (Butter auf's Brot) mázati (mažem); na-, pomázati; (wiſchen) brísati (brišem); obrísati; (wetzen) brúsiti; nabrúsiti; (die Wolle) čésati (češem), gradášiti, dŕzati; (durchſtreichen) črtati; prečŕtati; brísati, izbrisovati; izbrísati; (ein Maß) rázati; podŕzati; (die Segel) jadra spustíti, *impf.* — spúščati; *fig.* vdáti se, podáti se; *intr.* smúkati, švígati, hitéti; pohájati, klátiti se; (v. Vögeln) letéti; (v. Winde) briti (brijem), hlidéti, píhati (pišem), vleči; einem über d. Geſicht — pogláditi koga po obrázu; (von Fiſchen) drestíti se.

Streichfiſch *m.* ikráča.

Streichgarn *n.* lovna mreža, draga.

Streichholz *n.* (beim Getreidemeſſen) razálo.

Streichhölzchen *n.* vžigalica, žíbica.

Streichinſtrument *n.* godálo.

Streichmaß *n.* razálna mera; (Werkzeug) črtálnik.

Streichmuſik *f.* godba na godála.

Streichriemen *m.* brusílni remen.

Streichvogel *m.* ſ. Strichvogel.

Streichwolle *f.* kratka —, kódrasta volna.

Streichwunde *f.* rana od udárca, usékana rána.

Streichzeit *f.* drestni čàs, drest.

Streif, Streifen *m.* proga, pasa, plaza, riža; pisa, priža; (Stück) kos.

Streifborte *f.* prìž.

ſtreifen *intr.* an etwas — oplázniti se —, osmúkniti se ob čem; (herumſtreifen) pohájati, klátiti se, skítati se; (v. Truppen) četovati; (v. d. Patrouille) iztíkati, ískati (iščem); *fig.* an etwas — blížati se —, podóbèn biti čemu; *tr.* opláziti, oplázniti, osmúkniti; *fig.* povŕšno oméniti; (mit Verletzung) oprásniti, obráziti, odréti (-dérem); (d. Ring v. Finger) sneti (snámem); (Blätter v. Baume) (o)smúkati; (d. Balg) odréti; ſich — (v. d. Schlange) leviti se.

ſtreifennervig progastožílnat.

Streifer *m.* pohajáč; iztíkavec.

Streiferei *f.* iztíkanje, oglédni obhòd; četovánje.

ſtreifig progast, pasast; rižast; prižast.

Streiflicht *n.* svetlóbna proga, svetlóbni pramen; *fig.* osvétljaj.

Streifregen *m.* pójavica, prehódni dež, štrkóč (-i).

Streifſchuß *m.* obstrèl.

Streifung *f.* oglédni obhòd, pogòn; —en einleiten pogòn dvígniti; četovánje; (der Kryſtalle) proge *pl.*, maróge *pl.*

Streifwunde *f.* praska, opràsk.

Streifzug *m.* oglédni obhòd, pogòn; četovánje.

Streik (Strike) *m.* stavka, štrajk.

ſtreiken stávkati, štrájkati.

Streit *m.* razpòr, spòr, rasprtija; (mit Worten) prepír, kreg; in — gerathen spréti se, skrégati se; — haben prepírati se, krégati se; (m. Waffen *post.*) bòj; *fig.* bòj.

Streitart *f.* bojna sekíra, — balta.
streitbar bojevít.
Streitbarkeit *f.* bojevítost.
Streitbegier *f.* bojaželjnost.
streiten bojevati se, biti (bijem) se, boríti se; (zanken) prepírati se, príčkati se, prekárjati se; (vor Gericht) právdati se; (sich messen) izkúšati se, pogánjati se za kaj; (widerstreiten) upírati se, nasprotovati, nasprôti biti (sem).
Streiter *m.* bojevávec, bojník, bojevník; (Zänker) prepirljívec; **-in** *f.* bojevávka; prepirljívka.
Streiterei *f.* prepíranje, príčkanje.
Streitfrage *f.* prepórno vprašánje.
Streitgenoss *m.* sobojevávec, sobojník, bojni továriš; (im Process) soprávdnik.
Streitgier *f.* bojaželjnost.
streitgierig bojaželjen.
Streithandel *m.* pravda; prepír.
streitig prepirajôč se, pravdajôč se; prepírən, sporən, prepórən, neodlôčen, nerêšen; (zweifelhaft) dvomən; — machen odrékati, zanikovati; odréči, zaníkati; izpodbíjati; izpodbíti (-bijem).
Streitigkeit *f.* prepír; razpôr, spôr.
Streitkeule *f.* bojni bat, — kij.
Streitkolben *m.* šestopérnica, buzdován; ſ. Streitkeule.
Streitkraft *f.* bojna síla; Streitkräfte *pl.* vojna moč (-í).
Streitlust *f.* bojaželjnost; prepirljívost.
streitlustig bojaželjen; prepirljív.
Streitpunkt *m.* sporna —, prepórna točka.
Streitsache *f.* sporna —, prepórna reč (-í).
Streitschrift *f.* pravdni spis.
Streitsucht *f.* prepirljívost, svadljívost, pravdljívost.
streitsüchtig prepirljív, svadljív, pravd[ljív.
Streitverfahren *n.* postópanje v spornih rečéh.
Streitwaffe *f.* bojno orôžje.
Streitwagen *m.* bojna kola *pl.*
streng *adi.* strog, ostêr; (unfreundl.) osórən, srep; (genau) natánčen, ostêr; —er Winter huda zima; —er Geschmack trpék okús; *adv.* strogo, natánko.
Strenge *f.* strogóst, ostróst; osórnost, srepóta; (Genauigkeit) natánčnost.
strengflüssig težkoplávən, težkotópən.
Streu *f.* stelja, nástelj (-i), nástil (-stila); Laub— listje.
Streubüchse *f.* sípnica, sipálnik; pésečnica; Zucker— sladkórna sípnica.
streuen *tr.* suti (spèm), sípati (-pljem), trósiti; potrósiti, potrésti; (Streu) stlati (stéljem), nastiljati; nastláti; (Samen) sejáti; posejáti (-séjem); jmdm. Weihrauch — (*fig.*) kaditi komu; Sand in die Augen — pesêk v oči métati (méčem); das Getreide streut gut žito daje mnogo slame.
Streugabel *f.* steljne vile *pl.*
Streuhütte *f.* listnják.
Streupulver *n.* štupa.
Streusand *m.* sipa; **-büchse** *f.* sípnica, sipálnica, pésečnica.
Streuschuppen *m.* stéljnica.
Streustroh *n.* slama za nastil.
Streuwald *m.* stelnik.
Strich *m.* črta; (m. d. Hand) potéza; mer (-í), smêr; (der Vögel) prelêt, preletávanje, selítêv, vlak; (Schar) kita, jata, vršélo; (Gegend) stran (-í); predêl, krajína; pogládljaj; einen — über das Fell thun pogláditi kožo; wider den — das Fell krauen na srhlo drgljáti kožo; *fig.* es geht mir wider den — ni mi po volji, — po godu; dem Tuch den — geben gláditi —, líkati suknô; (von Fischen) drestítêv, drest, dresténje; (Hohlmaß) korêc; (*min.*) raza.
Strichel črtati, črte délati; črtkati.
Strichmethode *f.* računanje ob črti.
Strichpunkt *m.* podpíčje.
Strichregen *m.* pójavica.
Strichtaube *f.* ſ. Wandertaube.
Strichvogel *m.* ptíca selka, ptica selívka.
strichweise *adv.* tàmpatam, po nekatérih progah, — straném.
Strichzeit *f.* selítveni čas (ptičji).
Strick *m.* vrv (-í), konôp, konópec, vože, vožínec; (am Heuwagen) povéznica.
Strickarbeit *f.* pleténje, pletílo.
Strickbeutel *m.* pleténa mošnjica.
stricken plesti (pletem); splesti.
Stricker *m.* pletêc.
Strickerei *f.* pleténje, pletílo.
Strickerin *f.* pletíca, pletílja.

Strickflechte *f.* strémen (-éna).
Strickgarn *n.* pletívo.
Strickkörbchen *n.* pletílna košárica.
Strickmasche *f.* petlja, zanka.
Strickmuster *n.* pletílni vzorec.
Stricknadel *f.* pletílna iglica, pleténka.
Strickwerk *n.* vrví *pl. f.*, konópje; pletenína.
Strickzeug *n.* pletílno oródje, pletílo.
Striegel *m.* (konjsko) česálo.
striegeln česati (češem); očésati.
Strieme *f.*, **Striemen** *m.* proga; (von Schlägen auch) modrica, klobása, črnávka; (im Brot) svaljek.
striemig progàt; progast; svaljkast.
Striezel *m.* kržič, štručka, štrúčica; (Butter—) greba.
Strike *m.* j. Streik.
Strippe *f.* uhó (ušésa), strémen, petlja.
strippen uhó našíti (-šíjem).
strittig prepírən, prepórən.
Strobel *m.* kuštər; češárek.
Stroh *n.* slama; *dem.* slámica, slamka; ein Bund — otèp slame; ein Schaub — škopnik, škopa; leeres — breschen prazno slamo mlátiti, bòb v steno métati (mečem); **Stroh-** slamni, slámnati.
Stroharbeit *f.* slámnato delo; slámnati izdélek.
Strohband *n.* povréslo, povéslo; kita.
Strohbett *n.* slámnica.
Strohblume *f.* suhocvétnica.
Strohboden *m.* svísli *pl. f.*
Strohbund *n.* otèp; škopnik.
Strohdach *n.* slámnata streha.
Strohdachwiede *f.* krovnica.
Strohdecke *f.* s. Strohmatte.
strohern, ströhern slamnat; *fig.* pust.
Strohflechter *m.* slamoplétec, pletič.
strohgelb slamnatorumén.
Strohgewebe *n.* slamni pletež.
Strohhalm *m.* slamna bílka, slámnata bil (-i).
Strohhut *m.* slamnik.
Strohhutfabrication *f.* slámnikarstvo.
Strohhutmacher *m.* slámnikar.
Strohhütte *f.* s slamo krita koča.
Strohkopf *m.* tepec, bebec, tumpec.
Strohkorb *m.* slamnjáča, pletár (pletér); (Sackkorb) sejálnica, sévnica, sevnik.
Strohkörbchen *n.* pletárček, pehar.
Strohkranz *m.* slámnati venec.
Strohmann *m.* slámnati možíc; *fig.* reva, tràp; podrínjenec.
Strohmatte *f.* štorja, rogóznica.
Strohmesser *n.* slamorézna kosa.
Strohsack *m.* slámnica; (m. Maisstroh gefüllt) lúbnica.
Strohschaub *m.* škopnik.
Strohschneidebank *f.* slamorézni stòl.
Strohschneidemaschine *f.* slamoréznica.
Strohschneider *m.* slamorézec.
Strohteller *m.* slámnati podstávek.
Strohthürvorleger *m.* slámnati odrgáč.
Strohwisch *m.* slámnata metlica.
Strohwitwe *f.* vdova po živem možu.
Strohwitwer *m.* vdovec po živi ženi.
Stroich *m.* vlačúgar, potepúh, klatež.
Strom *m.* (Strömung) tòk; gegen d. — schwimmen proti vodi plávati; (großer Fluss) veletòk, velika reka; ein — v. Thränen, v. Blut potok solzá, — krví; ein — (v. Menschen) navàl, sila; ein — der Luft zračèn tòk; (elektrischer) tòk; **Strom-** tókovni.
stromab, stromabwärts *adv.* po vodi doli, niz vodo, z vodo.
Stromanwohner *m.* poréčan; Anwohner der Save, Drau ꝛc. posávec, podrávec etc. [proti vodi.
stromauf, stromaufwärts, stroman *adv.*
Strombett *n.* strúga, koríto.
strömen teči (tečem), dreti (derem); (v. Regen) liti (lijem).
Stromenge *f.* rečna ožína.
Stromentwicklung *f.* razvòj reke.
Stromerreger *m.* tokobúdnik.
Stromerzeuger *m.* tokoródnik.
Stromerzeugung *f.* proizvájanje toka.
Stromerzeugungsmaschine *f.* tokoródni —, tokobúdni stroj.
Stromgebiet *n.* poréčje, obréčje.
Stromgefälle *n.* strmec (reke).
Stromgeschwindigkeit *f.* tókovna brzína.
Stromkarte *f.* rekokàz, rekovíd.
Stromleitung *f.* tokovòd.
Stromleitungsnetz *n.* tokovódna mreža.
Stromquadrant *m.* tokomèr.
Stromquelle *f.* proizvódnik eléktrike.
Stromscheide *f.* raztòk.
Stromschnelle *f.* brzica.
Stromstärke *f.* jakost toka.

Stromſtrich *m.* (rečni) stržén.
Stromſyſtem *n.* soréčje.
Stromthal *n.* poréčna dolína.
Stromumwandler *m.* izpreminjevávec toka.
Strömung *f.* tók, struja (auch *fig.*); (reißende) derečína.
Stromunterbrecher *m.* (tókovno) prekidálo.
Strommaſſer *n.* tókovna voda.
ſtrommeiſe *adv.* potókoma; cúrkoma.
Strommeite *f.* rečna širína.
Strophe *f.* kítica; odstávek.
ſtrotzen strčati (-ím), napét —, prepóln biti (česa), obilovati s čim; es ſtrotzt von Fehlern polno je pogréškov; er ſtrotzt von Gelehrſamkeit sama učenóst ga je; šopíriti se.
ſtrotzend strčéč, napét; obílen, bohótен; prepóln; von —er Geſundheit zdràv kakor riba.
Strubbelkopf *m.* kúštrava glava.
Structur *f.* sestáva; (*min.*) zlòg.
Strudel *m.* (Wirbel im Waſſer) vodni vrtínec, vrtúljka, krnica, cmrk; *fig.* im — des Lebens v vrtíncu življénja; (Speiſe) poválnik, štrukélj.
Strudelkopf *m.* ſ. Brauſekopf.
ſtrudeln vreti (vrèm), vrvráti, kipéti, vrtínčiti se.
Strumpf *m.* nogavíca.
Strumpfband *n.* podvéza, podvéžnja.
Strumpfſtricker *m.* nogavíčar.
Strumpfwirker *m.* nogavíčar; =in *f.* nogavíčarica.
Strunk *m.* kocén, stòrž; trš, štòr.
Strunze *f.* vlačúga.
ſtrunzen vlačíti se. [(-ména).
Strüpfe *f.* hlačna podpóna, strémen
ſtruppig sršast, sršéč, sršàv, srtéč.
Stübchen *n.* sóbica, ízbica; kámrica.
Stube *f.* soba, izba, čúmnata.
Stubenfliege *f.* hišna muha.
Stubengelehrte *m.* učenják knjigotk.
Stubenhocker *m.* zapéčkar; =in *f.* zapéčkarica.
Stubenmädchen *n.* hišna, sobarica.
Stubenzins *m.* sobarína.
Stüber *m.* (Münze) poltrák, drobni denár; ſ. Naſenſtüber.
Stuccatur *f.* štukatúra.
Stuck *m.* štuk, sadréna malta.
Stück *n.* kos, komád; *dem.* kosec; (Bruchſtück) odlómek, drobec; fünf — Vieh pet glav (repov) živíne; (Sache) reč (-í); (Leinwand, Tuch) troba; (Schauſpiel) igra, igrokàz; von freien —en radovóljno, sam od sebe; in —e gehen razdrobíti se, razkfhniti se, razbíti (-bíjem) se.
Stückarbeit *f.* delo na kose.
Stückarbeiter *m.* délavec na kose.
Stückchen *n.* kosécek, drobélj, drobljánec, mfvica; dogódbica; objéstən čin.
ſtückeln kosáti, kosljáti; razkosljáti; prikfpati.
ſtücken ſ. ſtückeln.
Stückgießer *m.* topolívec.
Stückgießerei *f.* topolívnica.
Stückgut *n.* kosóvno blagó; topovína.
Stückhölzer *pl.* statve *pl.*
ſtückweiſe *adv.* po kosu, po koscih, kos za kosom, kósoma, kóscema.
Stückwerk *n.* kosovína; krparija.
Student *m.* dijak, študént; **Studenten-** dijáški, študéntovski; =ſtiftung *f.* dijáška ustanóva.
Studien *pl.* uk, náuki *pl.*, učénje; (Zeichnungsbl.) vzorci *pl.*, predlóge *pl.*; **Studien-** naúčni, učni, šolski.
Studienabtheilung *f.* učni oddélek.
Studienfach *n.* učni predèl, učna stroka.
Studienfonds *m.* učni zaklàd.
Studiengang *m.* tek učénja.
Studienhofcommiſſion *f.* dvorna komisija za šolstvo.
Studienjahr *n.* šolsko leto.
Studienordnung *f.* učni red.
Studienplan *m.* učni načrt.
Studienweſen *n.* šolstvo; učne stvarí *pl.*
ſtudieren učíti se, šólati se, študírati; (die Rechte —) učíti se právništva; jmdn. — laſſen v šole dati; (durchſtudieren) preučevati; preučíti; (nachdenken) premišljevati; ich ſtudiere auf eine Entſchuldigung premišljújem, kako bi se opravíčil; ſtudiert izšólan, učén.
Studierſtube *f.* učna soba.
Studierzimmer *n.* učna soba.
Studioſus *m.* dijak.
Studium *n.* uk, učénje; preučevánje.
Stufe *f.* stopnica; *fig.* stopnja; (v. Erz) kos, gruča.

Stufenerz *n.* ruda v celih kosih.
Stufenfolge *f.* stopnjevíti red.
ſtufenförmig stopníčast, stopnjast.
Stufengang *m.* postópnost, postópno napredovánje; (Gradation) stopnjevánje.
Stufenland *n.* stopnjevína.
Stufenleiter *f.* stopníčasta léstvica; *fig.* léstvica.
ſtufenweiſe *adv.* od stopnje do stopnje, postópno; stópnjema.
Stuhl *m.* stól; *dem.* stolčék; auf — gehen k potrébi iti (idem, grem); er hat einen ſchweren — zapíra —, zapéka se po njem; keinen — haben zapečèn biti (sem), zapŕt biti; (Kirchen—) stól, klop (-i); (Thron) préstol (-stóla); der römiſche — rimska stolíca; **Stuhl**ſtolov.
Stuhlfeier *f.* praznovánje sédeža sv. Petra.
Stuhlgang *m.* hoja k potrébi, opráv-ljanje potrébe.
Stuhlgeſtell *n.* kozólci *pl.*
Stuhllehne *f.* stólovo naslanjálo.
Stuhlmacher *m.* stolár.
Stuhlrichter *m.* kótarski sodník.
Stuhlſäule *f.* srčnik, vétrnik, ključ, menlh.
Stuhlwagen *m.* vozni stól; voz z stólastimi sédeži.
Stuhlzwang *m.* zapŕtje, zapŕtost.
Stulpe, Stülpe *f.* zavíhljaj, zavihàj; (b. Hut) okráječ.
ſtülpen (aufſchlagen) zavíhati; zavíhniti, zaffkniti; (umkehren) povézniti.
Stulphut *m.* zavíhani klobúk.
ſtülpig zavíhan, zaffknjen.
Stulpnaſe *f.* zavíhani nos.
Stulpſtiefel *m.* podvíhani škorènj; (*pl.*) sleci, víhale *pl.*
ſtumm nem, mutast, mutav; brezglásen; molčéč; — werden obnemèti, obmútniti; *adv.* molčé.
Stumme *m.* mutec, nemák; *f.* muta, nemíca, nemáča.
Stummel *m.* štula, štúlica, štrcélj; ostánek; kratka lula.
Stummelaffe *m.* brezpálčnik.
ſtummeln ſ. verſtümmeln.
Stummheit *f.* nemóst, nemóta, mútavost.
Stümper *m.* šušmár, mojstr-skaza, pačúh.
Stümperei *f.* šušmárstvo, pačuharija.
ſtümperhaft šušmárski, pačúharski.
ſtümpern šušmáriti, pačuháriti.
ſtumpf (abgeſtutzt) kebast, štulast; (eine Kuh mit —en Hörnern) štula, štúlavica; (nicht ſpitz, nicht ſcharf) tòp, topast, tumpast; — machen o-, zatópiti; —er Winkel top kot; das macht —e Zähne to dela skomíno; (v. Geiſt, v. den Sinnen) opókel, ne óstr, tòp; —er Menſch topoúmen človek, topoglávec.
Stumpf *m.* okršek; štrcélj, štula; (Baum—) panj, štor, paróbek; (Fuß—) štula; mit — u. Stiel popólnoma.
ſtumpfeckig topoógeln.
ſtumpfen tópiti; o-, zatópiti; (der Spitze berauben) okŕniti, oštúliti; (Bäume) prisékati.
Stumpfheit *f.* topóst; topóta; (der Zähne) skomína, oskomína; *fig.* topoglávost, opóklost.
ſtumpfkantig toporòb.
Stumpfkopf *m.* topoglávec.
Stumpfnaſe *f.* topi —, túmpasti nos.
ſtumpfnaſig toponòs.
Stumpfſchwanz *m.* kébasti —, prirézani —, kosi rep.
ſtumpfſchwänzig kosorèp, kebast.
Stumpfſinn *m.* topoúmje, topoglávost.
ſtumpfſinnig topoúmen, topoglávec.
Stumpfwinkel *m.* topi kot.
ſtumpfwinkelig topokótan.
Stunde *f.* ura; *dem.* úrica; *fig.* čas; um welche —? obkoréj, obkoré? um dieſe — obsoréj; zu jeder — vsak čas; bis zu welcher —? dokoréj, dokoré? bis zu dieſer — dosoréj, dosoré; zur — sedàj, pri tej príči; zu guter — o pravem času; —n geben poučevati; —n nehmen dajáti se poučeváti, učítelja (učíteljico) iméti; **Stunden**urni.
ſtunden odlòg dáti, odložíti, podáljšati (rok za plačílo).
Stundengebet *n.* ure *pl.* [ure.
ſtundenlang *adi.* celoúren; *adv.* cele
Stundenplan *m.* razdelítev ur, urnik.
Stundenrad *n.* urno kolésce.
Stundenſchlag *m.* odbíjanje ur.
Stundenuhr *f.* ura, ki ne kaže minút.

Stundenzeiger *m.* urni kazávěc.
stündlich *adi.* vsakoúrěn; *adv.* vsako uro.
Stundung *f.* odlòg (plačíla).
Stupf *m.* dregljaj; pobézěk.
stupfen drégati, drézati; bezáti; drégniti, pobezáti, bázniti.
Stupfer *m.* drégavěc, drézavěc.
stupid neúměn, topoglàv, zabit.
Stupidität *f.* neúmnost, topoglávost.
Sturm *m.* (im Kriege) naskòk; — laufen gegen etwas (jmdn.) naskóčiti kaj (koga), z naskókom napásti (-pádem); *impf.* naskakovati, z naskókom napádati; im — einnehmen z naskókom vzeti (vzamem); (Tumult) hrup, hrupni metež; — läuten plat zvoná biti (bijem); (der Elemente) nevíhta, vihár, vihra; Stürme des Lebens vihárji življénja; — des Beifalls vihárno —, burno odobrávanje, — plóskanje; — der Entrüstung burna —, vihárna ogórčenost; (der Seele) nemír, nepókoj.
Sturmband *n.* podbrádnik.
sturmbewegt vzbúrkan, vihárěn; burno vznemírjen.
Sturmbock *m.* ověn, stenolòm.
stürmen *tr.* (einen Ort) naskóčiti, z naskókom vzeti (vzamem); *impf.* naskakovati; *intr.* dreti (derem), divjáti, vihráti; pridréti, prilomástiti, pridivjáti, pri-, zvihráti; auf jmdn. — pritískati, pestíti koga; (lärmen) hrup délati, hrupéti, razsájati, rohnéti; (v. d. Elementen) es stürmt vihár je, nevíhta je; das Meer stürmt morje divjá, — besní; mit d. Glocke — plat zvoná biti (bijem).
Stürmer *m.* naskakovávěc; vihrávěc.
Sturmflut *f.* visóka plima; razbúrkano valóvje.
sturmfrei varěn (zavárovan) proti naskókom.
Sturmglocke *f.*, d. — läuten plat zvoná biti (bijem).
Sturmhaube *f.* želézna kapa, čeláda.
Sturmhut *m.* s. Sturmhaube; vojáški in urádniški klobúk; (*bot.*) s. Eisenhut.
stürmisch vihárěn, burěn; razbúrkan; (von Menschen) vihràv, nagěl, silěn; —es Wesen vihrávost; —er Mensch vihrávěc; —es Wetter nevíhta, vihárno vreme; —e Sitzung hrupna —, vihárna seja.
Sturmlauf *m.* naskóčni tek.
Sturmleiter *f.* naskóčna léstvica.
sturmlos mirěn, brez vihárja, brez nevíht.
Sturmmöve *f.* sivi galéb, vpijálo.
Sturmpetition *f.* vihárna —, silovíta prošnja.
Sturmschritt *m.* naskóčni —, nagli korák.
Sturmschwalbe *f.* vihárnica, sv. Petra [ptica.
Sturmsprung *m.* naskòk (*turn.*).
Sturmvogel *m.* strakoš.
Sturmwetter *n.* nevíhta, vihárno vreme.
Sturmwind *m.* vihár, piš.
Sturmzeug *n.* naskóčna pripráva.
Sturz *m.* pàd, paděc (auch *fig.*); (des Felsens) strměc, strmína; (d. Wassers) slap; (des Regens) nalív, ploha; (des Fensters, der Thüre) prekláda; (Stumpf) okŕšěk; (Deckel) pokròv, pokróvka.
Sturzacker *m.* na novo izorána njiva.
Sturzbach *m.* skakávěc, slápověc.
Sturzbad *n.* kopel na polív, škropílna kopel.
Sturzbecher *m.* kupa s pokróvom.
Sturzboden *m.* stròp iz popréčnikov.
Sturzbogen *m.* ókenski oblók.
Stürze *f.* (*mont.*) izvračalíšče; (Deckel) pokròv, pokróvka.
Stürzel *m.* štòr, tŕš; štrcělj, štula; (der Rebe) ključ; (beim Holze) rítina.
stürzen *tr.* izvŕniti, prevŕniti, prevalíti, prekúcniti, prekopícniti; *impf.* izvráčati, prevráčati, prekucevati; vom Throne — s prestóla vreči (vržem), — pehníti (páhnem); jmdn. — vreči —, izpodríniti koga; ins Unglück — v nesréčo pripráviti; zu Boden — na tla bútiti, — telébiti, — tréščiti; (ein Gefäß) povezovati; povézniti; (e. Glas) izprázniti, izvŕniti; *impf.* izpraznjevati, izvráčati; (Getreide) obŕniti, pregrébsti (-grébem) z lopáto; *impf.* obráčati, pregrébati; d. Acker — na novo izoráti (-órjem), ledíno —, praho oráti; sich — skóčiti, strmogláviti se, zagnáti (-žénem) se, zakadíti se, zapodíti se; sich in Schulden — v dolgóve se zakópati, — zagáziti; sich ins Verderben

— pogubíti se; *intr.* pasti (padem), izvrníti se, prekúcniti se, zvaliti se; *impf.* pádati, izvráčati se, prekucevati se; (ſich ſchnell bewegen) plániti; (heftig zu Boden —) telébiti, telébniti, bútniti; vom Pferde — s konja pasti.

Sturzglas *n.* povéznik.

Stute *f.* kobíla; **Stuten-** kobílji.

Stuterei *f.* kobilárna, kobilárnica.

Stutfüllen *n.* žrebíca, kobílica.

Stutz *m.* okrŝék, štula; (Gewehr) kratka puška; kratka čášica.

Stutz- podpórni, opórni.

Stutzärmel *m.* kratki rokáv, rokávec.

Stützbalken *m.* ſ. Stütze.

Stützblatt *n.* (*bot.*) podpórni list.

Stutzbüchſe *f.* kratka puška.

Stütze *f.* podpóra; opóra, opórnja; *fig.* podpóra, zaslómba.

Stutzen *m.* (Gewehr) ſ. Stutz.

ſtutzen *tr.* prisékati, prirézati, prikrájšati; *impf.* prisekovati, prirezovati, prikrajševati; (Bäume) prisékati, prikléstiti; *impf.* prisekovati, kléstiti; das Haar — pristríči (-strížem), prirézati (-rézem); *impf.* stríči, prirezovati; *intr.* zgeníti (zgánem) se, ostrméti, osúpniti, zavzéti (-vzámem) se; *impf.* zgíbati se, ostrmévati, zavzémati se; (prangen) skazovati se.

ſtützen podpréti (-prèm), opréti; *impf.* pod-, opírati; ſich auf, an etwas — opréti se na kaj, *impf.* opirati se; ſich auf Gott — na Bogá zanésti (-nésem) se, *impf.* — zanášati se.

Stutzer *m.* gizdalín; (weibl.) gizdalínka.

ſtutzerhaft gizdalínski.

Stutzglas *n.* nizki kozárec.

ſtutzig osúpel, osúpnjen; — werden ſ. ſtutzen; einen — machen osúpniti koga; — ſein (v. Pferden) škétiti se, plášiti se.

ſtützig kujav, trmoglàv.

Stützigkeit *f.* kújavost, trmoglávost.

Stutzkopf *m.* kújavec, trmoglávec.

Stützleiter *f.* léstvica z opóro.

Stutzohr *n.* prisékano uhó.

Stützpunkt *m.* podporíšče, oporíšče, opíralíšče.

Stutzſchwanz *m.* kosorépa žival (-i); kosorépka, kosorépec.

Stützſporenpilz *m.* oprtotrósa gliva.

Suada *f.* zgovórnost, zgovorljívost.

ſubaltern nižji, podrejèn, podréden.

Subalternation *f.* (*phil.*) poddrúžnost.

Subalternbeamte *m.* nižji urádnik.

ſubalternierend (*phil.*) poddrúžèn.

Subalternofficier *m.* nižji častnik.

Subarrendator *m.* podzakúpnik.

Subdiakon *m.* subdiákon.

Subhaſtation *f.* javna drážba.

Subject *n.* (Perſon) osóba; (kaufm.) kupčíjski služábnik, lekárski pomočník; (*gramm.*) osébek, podmèt.

Subject- (*gramm.*) osébkov.

ſubjectiv subjektívèn; osébèn.

Subjectivität *f.* subjektívnost.

Subjectſatz *m.* osébkov stavék.

Subjournal *n.* sodnévnik.

ſubjunctiv pritáknjen.

ſublim ſ. erhaben.

Sublimat *n.* razhlapína, prehlapína, sublimát.

Sublimation *f.* razhlápljanje.

ſublimieren razhlapíti, prehlapíti; *impf.* raz-, prehlápljati.

sub littera pod črko.

ſublunariſch podmésečèn.

ſubmiſs ponížèn.

Submiſſion *f.* ponížnost; ſ. Demuth.

Subordination *f.* pokórščina, poslúšnost; podrejénost.

ſubordinationswidrig zoper pokórščino (vojáško), pokórščini naspróten, upórèn.

ſubordinieren podredíti; ſ. unterordnen.

ſubordiniert podrejèn, poddrúžèn.

Subſtrat *n.* sokís.

sub rosa *adv.* skrivàj, kot skrivnóst.

Subſcribent *m.* podpísnik, podpíseč; naročník.

ſubſcribieren podpísati (-píšem) se —; naročíti se na kaj; *impf.* naročeváti se.

Subſcription *f.* podpisovánje; naróčba.

ſubſidiariſch pomóčèn, pomóžèn, podpórèn; nadoméstèn, subsidiárèn.

Subſidien *pl.* pomóč (-i), sredstva *pl.*

Subſidiengeld *n.* denárna pomóč (-i), podpóra.

Subſiſtenz *f.* obstánek; prehranítev, preživítev, preživítek; er hat keine — nima se s čim preživíti.

Subſiſtenzmittel *n.* prehranílo, preživȋ̀k, živež, dohódȋ̀k.

Subſtantialität *f.* bístvenost.

ſubſtantiell bístven, bitȋ̀n; (nahrhaft) redílȋ̀n.

Subſtantiv *n.* samostálnik, samostálno imé (-éna).

ſubſtantiviſch samostálȋ̀n.

Subſtanz *f.* (Grundſubſtanz) osnovína; (Grundweſen) podstát (-í); (Weſen) bístvo, bitnost; (Kern) jedro; (körperl. Maſſe) tvarína.

ſubſtituieren nadoméstiti koga s kom, namésnika (nadoméstnika) komu postáviti; *impf.* nadoméščati, namésnika postávljati; (erſetzen) namestovati; (arithm.) zamenȋ̀ti, *impf.* zamenjávati.

Subſtitut *m.* nadoméstnik, namésnik.

Subſtitution *f.* (Stellvertretung) nadomestítȇv, nadoméščanje; (arithm.) zaména.

Subſtitutionsmethode *f.* zamenjálni načȋ̀n.

Subſtitutserbe *m.* nadoméstni dedíč.

Subſtrat *n.* podlóga.

ſubſumieren podvésti (-védem); *impf.* podvájati (pod kaj); (folgern) izvájati; ſ. vorausſetzen.

Subtangente *f.* podtéčnica, subtangénta.

ſubtil tanȇ̀k, tenȇ̀k, drobȇ̀n, podróbȇ̀n; natánčȇ̀n.

Subtraction *f.* odštévanje.

Subtrahend *m.* odštévanec.

Subtrahent *m.* odštévavec.

ſubtrahieren odštéti (-štéjem), *impf.* odštévati.

Subvention *f.* denárna pomóč (-i), — podpóra.

Succeſs *m.* uspéh; ſ. Erfolg.

Succeſſion *f.* naslédstvo, naslédba.

ſucceſſiv *adi.* zaporédȇ̀n, postópȇ̀n; *adv.* zapóred, zaporédoma, pomálem, polágoma.

Succeſſor *m.* naslédnik.

ſucceſſoriſch prestopajóč (v. Erdbeben).

Succurs *m.* ſ. Beiſtand.

Suche *f.* iskánje; d. Hund hat eine gute — pȇs dobro sledí, — ima dobȇr nos; auf der — nach etwas ſein ískati kaj.

ſuchen ískati (iščem); Händel — prepíra —, obrésti ískati; Rath — za svȇt vprášati, *impf.* — povpraševati; Hilfe — pomóči prósiti; — poprósiti; d. Weite — pete odnésti; ich ſuche zu (m. d. Inf.) izkúšam; mit dem *verb. impf.*: ich ſuche zu erfahren, — umzuwenden pozvedújem, obráčam; geſucht číslan, priljúbljen; prošen, zaželȇn; prisíljen.

Sucher *m.* iskávec.

Sucht *f.* pohlèp, hlepénje; fallende — božjást (-i), pádavica.

Sud *m.* vretje; im — ſein vreti (vrèm).

Süd *m.* (Wind u. Weltgegend) jùg; **Süd-** južni.

ſüddeutſch južnonémški.

Sudel *m.* ſ. Sudelei; luža, mlaka.

Sudelei *f.* brazdánje; nesnága, svinjárstvo, mazarija.

Sudelfleck *m.* madež, pácka.

ſudelhaft mázav, nečédȇ̀n, nesnážȇ̀n.

ſudelig ſ. ſudelhaft.

Sudelkoch *m.* nečédni kuhar.

Sudelmagd *f.* nečédna —, umázana dekla.

ſudeln brazdáti, bróditi, packáti, svinjáti.

Sudelwäſche *f.* nesnážno perílo.

Süden *m.* jùg, južna stran (-í).

Südfrucht *f.* južni pridélȇ̀k; Südfrüchte *pl.* južno sadje.

Südgegend *f.* južna stran (-í), jùg; južni kraj.

Südhütte *f.* solovárnica.

Südkreuz *n.* (Sternbild) južni križ.

ſüdländiſch južȇ̀n.

Sudler *m.* brazdáč, mazáč, nesnážnež, nečédnež; **-in** *f.* nesnážnica, nečédnica.

ſüdlich južȇ̀n.

Südmeer *n.* južno morje.

Südoſt *m.* jugovzhòd.

ſüdöſtlich jugovzhódȇ̀n, južnovzhódȇ̀n.

Südoſtwind *m.* jugovzhódnik.

Südpol *m.* južni tečáj.

Südpolarland *n.* južnotečájna dežéla.

Südpunkt *m.* južíšče.

Sudſalz *n.* varjéna sol (-í).

Südſee *f.* ſ. Südmeer.

Südſlave *m.* Jugoslovàn.

ſüdſlaviſch jugoslovánski.

Südſüdoſt *m.* jugojugovzhòd.

ſüdwärts *adv.* proti jugu.

Südwerk *n.* solovárnica.

Südwest *m.* jugozahòd, jugozapàd.
südwestlich jugozahóděn, jugozapáděn.
Südwestwind *m.* jugozahódnik; gew. jùg.
Südwind *m.* južni vetěr, jùg.
Suff *m.* pijánčevanje; pijáča.
süffig pítěn; pijančljiv.
Suffix *n.* pripóna, končníca, obrazílo.
Süffling *m.* pijáněc, pijančevávěc.
Suffraganbischof *m.* naméstni škòf.
Suffragium *n.* volílni glas.
Suhle *f.* kalúža, mlakúža.
suhlen kalíšati se, váljati se po luži.
Sühnaltar *m.* spravni oltár, — žŕtvenik.
sühnbar správěn, spravo pripuščajòč.
Sühne *f.* poravnáva, sprava.
sühnen poravnáti, spravo dognáti; s. rächen.
Sühnopfer *n.* správna darítěv.
Sühnung *f.* poravnáva, sprava.
Sujet *n.* predmèt; s. Gegenstand.
Sulfid *n.* žveplec.
Sultan *m.* sultan, turški car; =in *f.* súltanja, súltanka.
Sulze, Sülze *f.* žólica, žolca, hladétina; (s. d. Wild) lízalica, sólina; (Salzlake) rázsol; s. Gallerte.
sulzen, sülzen sol varíti; divjáčino s s soljo vábiti; gesulzt v žólici priprávljen.
sulzig, sülzig žóličast.
Summa *f.* s. Summe.
Summand *m.* prištévaněc, seštévaněc.
summarisch *adi.* počrézěn, skrájšan; —es Verfahren skrájšano —, sumárno postópanje; *adv.* počréz, ob kratkem.
Summarium *n.* skupni znesěk; posnétěk, preglèd.
Summarverfahren *n.* skrájšano —, sumárno postópanje.
Sümmchen *n.* vsótica, svótica.
Summe *f.* vsota, svota, znesěk.
summen (Bienen) brnéti, brénčati (-ím); es summt mir im Ohr zvení —, šumí mi v ušesih.
Summen *n.* brnénje, brenčánje; (in d. Ohren) zvenénje, šuménje; (in d. Stadt) šum.
summierbar seštévěn.
summieren seštéti (-štéjem), *impf.* seštévati.

Sumpf *m.* močvír, močvírje, močvára, močáva, grezí *pl. f.*, barjè, muža, luža; **Sumpf-** močvírni, močvárni.
Sumpfbinse *f.* loč, ločěk.
Sumpfboden *m.* močvírni svet.
sumpfen v močvír se izpremínjati; po močvírju okús iméti.
Sumpferz *n.* bárjevěc.
Sumpffieber *n.* močvírna mŕzlica.
Sumpfgegend *f.* močvírje, močáva, močvarína.
Sumpfgras *n.* kisla —, močvírna trava, mláčina.
Sumpfgrund *m.* s. Sumpfboden.
sumpfig močvírěn, močvírnat, mužnat, greznat.
Sumpflache *f.* kalúža, mlakúža.
Sumpflandschaft *f.* močvírna krajína.
Sumpfpflanze *f.* močvírna rastlína.
Sumpftorf *m.* šota.
Sumpfvogel *m.* močvírna ptica.
Sumpfwasser *n.* močvírnica, blátnica.
Sumpfweihe *f.* plešěc.
Sumpfwiese *f.* podmókla senóžet (-i), močvírni travnik.
sumsen s. summen.
Sund *m.* prelív.
Sünde *f.* greh; (Laster) pregréha; eine — begehen grešíti, pregrešíti se; *impf.* pregreševati se; **Sünden-** grešni.
Sündenbekenntnis *n.* izpóved (-i).
Sündenbock *m.* krivdonósěc, vsegakrív.
Sündenerlass *m.* odvéza grehov.
Sündenfall *m.* greh, ogréšěk.
sündenfrei brezgréšěn, brez greha.
Sündengeld *n.* krivíčni —, pregréšni denár; preveč denárja.
Sündenlast *f.* bréme (-éna) grehov, grešno bréme.
Sündenleben *n.* pregréšno življénje.
sündenlos brezgréšěn, brez greha.
Sündenopfer *n.* darítěv za grehe.
Sündenschuld *f.* grešni dolg, grešna krivda.
Sündenstrafe *f.* pokóra —, kazěn (-i) za grehe.
Sündenthat *f.* grešni čin, grešno delo.
Sündenvergebung *f.* odpúščanje grehov.
Sünder *m.* grešnik; =in *f.* gréšnica.
Sündflut *f.* vesóljni potòp.

ſündhaft grešèn, pregrésèn. [nost.
Sündhaftigkeit *f.* grešnost, pregrés-
ſündigen grešíti, greh délati; pre-
grešíti se, ogrešíti se, greh storíti.
Sündiger *m.* grešnik.
ſündlich ſ. ſündhaft.
Sündopfer *n.* ſ. Sündenopfer.
ſuperarbitrieren na novo (zdravstveno) preiskati, — preglédati; *impf.* na novo preiskávati, — pregledovati.
Superarbitrierung *f.* nova (zdrávstvena) preiskáva, nov (zdrávstveni) preglèd, nadpreglèd.
ſuperb izvrstèn, krasèn.
Supercontrole *f.* nadpriglèd.
ſuperfein prefín, zeló fin.
Superintendent *m.* superintendènt, višji cerkvéni nadzórnik (protestántovski).
Superior *m.* supérior, samostánski načélnik.
ſuperklug premóder.
Superlativ *m.* *(gramm.)* preséžna stopnja. [hibe.
Supermängel *pl.* novi očítki *pl.*, nove
ſupernumerär nadštevílen.
Superornd *n.* prekís, superoksíd.
Superpfandrecht *n.* višja zastávna pravica.
Superpfändung *f.* nadrúbež.
Superpränotation *f.* nadpredznámba.
Superreviſion *f.* višji preglèd.
Superſatz *m.* nadvknjížba.
Superſtition *f.* ſ. Aberglaube. [supín.
Supinum *n.* *(gramm.)* namenílnik,
Suppe *f.* juha.
Suppenkraut *n.* zélišče za juho, jušno zélišče.
Suppenlöffel *m.* žlica za juho.
Suppenſchüſſel *f.* skleda za juho.
Suppentopf *m.* loněc za juho.
Supplement *n.* dopólněk, dodátěk, dostávěk; Supplement- dopolnílni.
ſupplementär dopolnílni.
Supplent *m.* naméstnik, naméstni učítelj, suplént.
Supplicant *m.* prosítelj, prosívěc, prošnjík.
ſupplicieren prósiti česa (pisméno).
ſupplieren namestovati; nadoméstiti, *impf.* nadoméščati; dopólniti kaj, *impf.* dopolnjevati.
Supplik *f.* prošnja.
ſupponieren ſ. vorausſetzen.
Suppoſition *f.* ſ. Vorausſetzung.
ſupra *adv.* gori, zgoraj.
Supremat *n.* *(m.)*, Suprematie *f.* vrhóvna oblást (-i), nadoblást.
ſurren ſ. ſummen.
Surrogat *n.* nadoméstěk.
Surrogatkaffee *m.* nadoméstěk za kavo.
ſuspendieren začásno razveljáviti, — ustáviti; (vom Amte) od službe začásno odstáviti.
Suspendierung, Suſpenſion *f.* začásno razveljávljenje; začásna ustavítěv; odstáva —, odstavítev od službe.
Suspenſum *n.* neodlóčena stvar (-i); *in suspenso adv.* neodlóčeno.
ſüß sladěk (auch in übertrag. Bedtg.).
Süßapfel *m.* sladko jábolko.
Süßbrot *n.* sladki krúh. [slaja.
Süße *f.* sladkóst, sladkóta, sladkóba;
ſüßeln sladéti. [šati.
ſüßen sladíti, slájšati; osladíti, oslá-
Süßholz *n.* sladič, sladka korenínica; sladki les.
Süßigkeit *f.* sladkóst, sladkóta; osláda; (ſüße Sache) sladčica, slaščica, sladkarija.
Süßklee *m.* ſ. Steinklee.
ſüßlich osládən, sladkóběn, sladkàst.
Süßling *m.* sladkávěc, sladkáč; prilizovávěc.
Süßmaul *n.* sladkosnédež, oblíznik; (weibl.) sladkosnéda, obliznéla.
Süßſtoff *m.* sladína.
Süßteig *m.* oprésno testó.
Süßwaſſergebilde *n.* sladkovódni utvòr.
Süßwaſſerkalk *m.* sladkovódni apnénec.
Süßwaſſerpolyp *m.* sladkovódni políp.
Süßwaſſerſchnecke *f.* sladkovódni polž.
Süßwurz *f.* sladič, sladka korenínica, sladki korén.
Suſtentation *f.* vzdrževánje, prežíva, prežítek, prehranítěv; Suſtentations- vzdrževálni, prehranítveni.
Suzerän *m.* nadvladár, suzerén.
Suzeränität *f.* nadvladárstvo, suzerénstvo.
ſyllabieren zlogovati.
ſyllogiſieren umstvovati; izvájati.
Syllogismus *m.* sklèp, silogízem.

Symbol *n.* podóba, známenje, simból.
Symbolik *f.* nauk o simbólih, simbólika.
ſymboliſch simbóličen.
Symmachie *f.* bojna zveza.
Symmetrie *f.* somérnost, simetrija.
ſymmetriſch somérën, simétričën.
ſympathetiſch enakočúvstven; skrivnóstno delujóč; simpatétičën.
Sympathie *f.* srčna naklónjenost; medsebójno vplívanje orgánsko; simpathiſch simpátičën. [patija.
Symphonie *f.* simfonija.
Symptom *n.* znák, priznák, simptóm.
Synagoge *f.* žídovska zbórnica, — molílnica, — šola, sinagóga.
Synchronismus *m.* sodóbje, istočásje, sinhronízem.
ſynchroniſtiſch sodóbën, istočásen.
Syndicat *n.* pravno zastópništvo (društva), sindikát.
Syndicus *m.* pravni zastópnik, síndik.
Synekdoche *f.* zamenjáva poména, sinékdoha.
Synkope *f.* opuščáj, okrájšek, krčenje, izpehovánje samoglásnikov, sínkopa.
Synode *f.* cerkvéni zbór, sinóda; **Synodal-** cerkvenozbórni, sinodálni.
ſynonym soznáčen, sinonímen; ſ. ſinnverwandt.
Synonymum *n.* soznáčnica.
Synopſis *f.* preglèd, posnétek.
ſyntaktiſch skládenjski, sintáktičën.
Syntax *f.* skladnja, sintáksa.
Syntheſe *f.* sestàv, skládanje, sintéza.
ſynthetiſch sintétičën.
Syphilis *f.* sramna kuga.
ſyphilitiſch sramnokúžën, sifilítičën.
Syrup *m.* sirup.
Syſtem *n.* sestàv, sistém; **Gebirgs—** górstvo; **Zoll—** carínstvo; **Nerven—** živčevje. [tika.
Syſtematik *f.* sestavoslóvje, sistemá-
ſyſtematiſch sestávën, sistemátičën.
ſyſtemiſieren v sestàv správiti, sestávno urédíti; ustanovíti; **ſyſtemiſiert** ustanovljèn.
Syſtemiſierung *f.* ustanovítev.

T.

Tabak *m.* tobák; **Schnupf—** drobni —, njuhálni tobák; **Tabak-** tobáčni; tobákov.
Tabakbau *m.* pridelovánje tobáka.
Tabakbeutel *m.* tobáčni mehúr, tobáčna mošnja.
Tabakbüchſe, Tabakdoſe *f.* tobáčnica.
Tabakfabrik *f.* tobakárnica, tobáčna továrna.
Tabakfeld *n.* tobáčno polje.
Tabakhandel *m.* kupčija s tobákom, tobáčna trgovína.
Tabakmonopol *n.* tobáčno samotŕštvo, tobáčna samoprodája.
Tabakpfeife *f.* pipa, lula.
Tabakpflanze *f.* tobákova zel (-í), tobák.
Tabakraucher *m.* tobákar.
Tabaktrafik *f.* tobáčna prodajálnica, — trafika.
Tabaktrafikant *m.* prodajávec tobáka, tobáčni trafikánt; **=in** *f.* tobáčna prodajávka, — trafikántinja.
Tabakverlag *m.* tobáčna zalóga.
Tabakverſchleiß *m.* prodája tobáka.
Tabatiere *f.* ſ. **Tabakdoſe.**
tabellariſch razpredélen, tabelárën.
Tabelle *f.* razpredélnica, raskáznica, tabéla.
Tabernakel *n.* sveto hraníšče, tabernákelj.
Taberne *f.* krčma.
Tableau *n.* slika.
Table d' hôte *f.* skupni obèd.
Tabular- zemljiškoknjížni, knjížni, tabulárni.
Tabulargeſuch *n.* (**Intabulationsgeſuch**) prošnja za vknjíženje, — za vknjížbo; (**Extabulationsgeſuch**) prošnja za izknjíženje, — za izknjížbo.
Tabulargläubige *m.* vknjíženi upnik.
tabularmäßig vknjížljiv, zemljiškoknjížen.
Tabularverhältnis *n.* zemljiškoknjížna razméra. [njár.
Tabulett *n.* krošnja; **=krämer** *m.* krošnjár.
Tachygraph *m.* hitropísec.
Tachygraphie *f.* hitropis, hitropísaje.

Tadel *m.* graja; (Fehler) napáka, hiba; ſ. Makel.

tadelfrei ſ. tadellos.

tadelhaft graje vreden.

tadellos brez napáke, brezhíben, negrájen.

Tadelluſt *f.* ſ. Tadelſucht.

tadeln grájati; pográjati.

tadelnd grajajóč; grajálen.

tadelnswert graje vreden.

Tadelſucht *f.* grájavost.

tadelſüchtig grájav.

Tadelwort *n.* grajálna beséda.

Tadler *m.* grájavec; **=in** *f.* grájavka.

Tafel *f.* tabla, deska; *dem.* táblica, deščica; (Tiſch) miza; die — decken mizo pogrníti, *impf.* — pogrínjati; (Eſſen) obèd, kosílo; große — pojédina, gosti *pl.*; (Glas—) škipa; (Tabelle) razpredélnica.

Tafelaufſatz *m.* namízni okràs.

Tafelberg *m.* mizasta gora, golič.

Tafelbeſteck *n.* namízno oródje.

Tafelbier *n.* namízno pivo.

Tafeldecker *m.* pogrínjavec.

Täfelei *f.* ſ. Tafelwerk.

Tafelform *f.* táblasta oblika.

tafelförmig tablast.

Tafelfreude *f.*, *pl.* —n obédno veselje.

Tafelgedeck *n.* namízna oprava.

Tafelgeld *n.* gostnína.

Tafelgemach *n.* obédnica.

Tafelgeräth *n.* namízna oprava, namízje.

Tafelglas *n.* stekléna plošča, škipa.

Tafelland *n.* ſ. Hochebene.

Tafelmeiſter *m.* nadmíznik.

Tafelmuſik *f.* godba pri obédu.

tafeln obédovati, gostovati se, gostíti se, pirovati.

täfeln potáblati; s táblami obložíti, — obíti; z déskami obíti (-bíjem), opážiti.

Tafelobſt *n.* namízno sadje.

Tafelöl *n.* zabélno olje, olje za jedí.

Tafelrunde *f.* omízje, obséda.

Tafelſaal *m.* obédnica. [va.

Tafelſervice *n.* namízje, namízna oprá-

Tafeltuch *n.* mizni prt.

Tafelwein *m.* namízno vino.

Tafelwerk *n.* táblasti obòj; obòj z déskami, paž.

Tafelzeug *n.* ſ. Tafelgeräth.

Taffet *m.* tafet; **Taffet-** tafetov, tafetni.

Tag *m.* dan, den (dneva, dne); — werden ſ. tagen; der — bricht an dan se dela, daní se, svita (se); der — iſt angebrochen dan je napóčil, dan se je storil; bei —e po dne, za dne, po dnevi; am hellen —e pri belem dnevi; den ganzen — ves dan; den ganzen lieben — ves božji dan; in den — hinein tja v en dan, navdán, brez glave; der — neigt ſich dan se nagíba, — nagíblje; der — hat ſich geneigt dan se je nagnil, — priklónil; an den — kommen zvédeti (zvem) se, na dan —, na svetlo priti (pridem); es liegt am —e očítno —, očívidno je, jasno je; — für — dan na dan, dan za dnevom; —s vorher prej ta dan, prejánji dan; d. jüngſte — sodnji dan; in ſeinen beſten —en v najlépši dobi, v najbóljših letih; heutzutage *adv.* dándanes, dándanašnji; in meinen alten —en na stare dni; — und Nacht noč in dan; — läuten jútrnjo —, jútrnjico zvoníti, dan —, dnevi zvoníti; (Verſammlung) zbòr; **Tag-** dnevni.

Tagarbeit *f.* dnevno delo, dnevno opravílo; (b. Bergw.) delo na svetlem, nadnévno delo.

Tagarbeiter *m.* težák, dninar.

Tagbau *m.* svetli lòm, nadnévni lòm.

Tagblatt *n.* dnevnik, dnevni list.

Tagbogen *m.* dnevni lok *(phys.)*.

Tagebuch *n.* (Journal) dnevnik, dnevni zapísnik.

Tagedieb *m.* postopáč, lenúh.

Tagedienſt *m.* vsakdánje opravílo; (im Gegenſatz z. Nachtdienſt) dnevna služba.

Tagefahrt *f.* (pravdni) dan (dneva), narok.

Tagegang *m.* nadnévna žila.

tagelang *adv.* cele dni.

Tagelohn *m.* dnína, nádnica, nadnévnica, (obdán (-i), obdánja).

tagen daníti se, svítati (se); dan se dela; izdaníti se, razdaníti se; dan se stori; (v. e. Verſammlung) zborovati.

Tages- dnevni.

Tagesanbruch *m.* svit, zòr, razvìt; mit — s svitom, z dnevom, za ránega jutra.

Tagesbefehl *m.* dnevno povélje.
Tagesblatt *n.* ſ. Tagblatt.
Tagescours *m.* dnevna cena, dnevni kurz.
Tagesfrage *f.* dnevno vprašánje.
Tagesgeſchichte *f.* dnevni dogódek.
Tagesgrauen *n.* svit, zòr.
Tageslänge *f.* dnevna dolgóst, dolgóst dneva.
Tageslicht *n.* dnevna svetlóba, dan (dneva); ans — bringen na svetlo —, na dan správiti.
Tagesordnung *f.* dnevni red; zur — übergehen preíti (-idem) na dnevni red; das iſt heute an der — to je dándanes v navádi.
Tagespreſſe *f.* dnevni časniki, dnevniki *pl.*
Tageszeit *f.* dnevni čas, dnevna doba.
Tagewerk *n.* dnevno delo, — opravílo.
Tagfahrt *f.* ſ. Tagefahrt.
Tagfalter *m.* dnevnik.
Taggeld *n.* dnévščina, dnina, dnévnica.
Taggeſtirn *n.* solnce.
taghell svetél ko dan.
Taghelle *f.* dnevna svetlóba.
tägig dnevèn.
Tagleuchte *f.* dnevno svetílo; (*bot.*) smetlíka.
Taglia *f.* naglavnica, talja; (Rettungstaglia) otetnína, izbavnína.
täglich *adi.* vsakdánji, vsakdánski; (gewöhnlich) navádèn, vsednji; *adv.* vsak dan, dan za dnevom.
Taglohn *m.* ſ. Tagelohn.
Taglöhner *m.* dninar, najémnik, nádničar, težák; =arbeit *f.* težáščina, težáško delo; =in *f.* dnínarica, najémnica, težákinja.
Tagmarſch *m.* dnevni pohòd, dan hodá.
Tagpfauenauge *n.* podnévni pavlínček.
Tagſatzung *f.* narok, dan.
Tagſchacht *m.* navršni ròv, predúh.
Tagſchreiber *m.* dnévničar; pisár dninar; ſ. a. Diurniſt.
tagsüber *adv.* za dne.
Tag- und Nachtgleiche *f.* enakonóčje.
Tagwache *f.* podnévna straža.
Tagzeit *f.* (Brevier) dnevne ure *pl.*; ſ. a. Tageszeit.
Taille *f.* živòt, pas, stas.
Taillennaht *f.* živótni šiv, pasni šiv.
Takel *n.* škripec, vrví na ladji.
takeln (z vrvmi) ladjo oprémiti, — oskrbéti; *impf.* ladjo — oprémljati, oskrbovati.
Takelwerk *n.* vrví *pl. f.*, vrvje na ladji.
Takt *m.* takt, udárjanje pri glasbi, mera; *fig.* obzírnost, zmisél za dostójnost, takt.
taktfeſt trdèn v taktu.
Taktik *f.* táktika; =er *m.* taktik.
taktlos neobzírèn, nedostójèn, brezták tèn.
Taktloſigkeit *f.* neobzírnost, nedostójnost, brezták tnost.
taktmäßig *adv.* po taktu, po udárcih.
Taktmeſſer *m.* taktomèr.
taktvoll taktèn, obzírèn; —es Benehmen taktnost.
Talar *m.* talár, duhóvniška dopétna halja.
Talent *n.* nadárjenost, bistroglávost, talent.
talentlos nenadárjen, slabe —, trde glavé, kesnoglàv.
talentvoll nadárjen, bistroglàv, bistroúmèn, prebrísan.
Talg *m.* loj; *coll.* lojevína; **Talg-** lojév, lojén.
Talgdrüſe *f.* lójnica.
talgen lojíti; loj dajáti, loj iméti (imám).
talgicht lojast.
talgig lojén, lojnat; ſich — machen polojíti se.
Talglicht *n.* lojéna —, lojéva sveča, lojenica.
Talgſäure *f.* lojéva kislína.
Talgſtoff *m.* lojèc, lojevína.
Talisman *m.* čaróbno sredstvo, talísman.
Talk *m.* lojévec.
Talkerde *f.* lojévica, magnézija.
Talkſtein *m.* ſ. Talk.
Talmud *m.* talmud.
Talon *m.* talón.
Tamarinde *f.* tamarínd.
Tamariske *f.* tamarisk.
Tambour *m.* bobnar, tambor.
Tamburin *n.* ročni bobèn s kragúljci, tamburín; ſ. Stickrahmen.
Tamburine *f.* támburica.
Tamburinenſpieler *m.* tamburáš.

Tand *m.* ničevo delo, — počétje; igráča, čača, norčija; blebèt; *fig.* ničémurnost, ničevost.

Tändelei *f.* ničevo —, prazno počénjanje; čačljánje, poigrávanje; norčije *pl.*

Tändler *m.* ſ. Tändler.

tändelhaft čačljàv, otročájast, norčàv.

tändeln ničeve stvarí počénjati, čačljáti, poigrávati se, otročevati, norčije ugánjati.

Tändelwerk *n.* igráča, čačljánje, poigrávanje.

Tändler *m.* čačljávec, otróčji človek; ſ. Trödler.

Tang *m.* halóga.

Tangente *f.* dotičnica, tangénta.

Tangentenbouſſole *f.* tangéntna busóla *(phys.)*.

Tangentenvieleck *n.* tangéntni mnogokótnik.

Tangentialkraft *f.* odsrédnost, tangenciálna sila.

Tanne *f.* jel (-i), jela, jelka; hoja, hojka.

tannen jelóv.

Tannenfink *m.* ſ. Bergfink.

Tannenhain *m.* jelóv log, — gaj.

Tannenharz *n.* jelóva smola, (pilpoh).

Tannenholz *n.* jelovína, jelóv les.

Tannenreiſig *n.* jelíčevje, jelóve veje *pl.*

Tannenwald *m.* jelóvje, hójevje.

Tannenwedel *m. (Hippúris vulgaris)* smréčica (*bot.*).

Tannenzapfen *m.* jelóv češárek, jelóv stòrž.

Tannin *n.* črealovína.

Täubling *m. (Agaricus deliciosus)* sirówka (*bot.*).

Tante *f.* teta; *dem.* tetka, tética; (Onkelsfrau) strina; (Oheimsfrau) ujna.

Tantieme *f.* delež dohódkov, — odstótkov.

Tanz *m.* ples, raj.

Tanzbär *m.* medved plesáč.

Tanzbewilligung *f.* plesna dovolítèv.

Tanzboden *m.* plesíšče, rajíšče.

tanzen plésati (plešem), rájati; zaplésati, zarájati.

Tänzer *m.* plesávec, plesáč, plesèc, rájavec; =in *f.* plesávka, rájavka, plesarica, plesica.

Tanzfeſt *n.* ples.

Tanzhaus *n.* plesálnica.

Tanzkränzchen *n.* plesni venček.

Tanzkunſt *f.* plesárstvo, plesna umétnost.

Tanzlicenz *f.* plesno dovolílo.

Tanzlied *n.* poskóčnica, plesna pesèm (-i).

Tanzlocal *n.* ſ. Tanzhaus.

Tanzluſt *f.* vesélje do plesa, plesno veselje.

tanzluſtig plesàv, plesoljúbèn.

Tanzmeiſter *m.* plesni učítelj, plesár.

Tanzmuſik *f.* plesna godba.

Tanzmuſikſtück *n.* poskóčnica.

Tanzplatz *m.* plesíšče, rajíšče. [rána.

Tanzſaal *m.* plesálnica, plesna dvo-

Tanzſchuh *m.* plesni črevélj.

Tanzſucht *f.* plesohlépnost.

tanzſüchtig plesohlépèn.

Tanzunterhaltung *f.* veselíca s plesom, plesna veselíca.

Tapet *n.* prepróga; *etw.* aufs — bringen spróžiti kaj, oméniti kaj.

Tapete *f.* ópna, tapéta.

tapezieren z ópnami prevléči (-vlečem), tapetovati.

Tapezierer *m.* tapétnik, opnár, tapétar.

Tapeziergewerbe *n.* tapétniški —, opnárski obŕt.

tapfer hrabèr, srčèn, junáški.

Tapferkeit *f.* hrabrost, srčnost, junáštvo.

Tapir *m.* morsko prasé (-éta), tapir.

tappen távati, hvátati; herumtappen slepomíšiti.

täppiſch okórèn, neróden, štorkljast.

Tara *f.* odbítek na posódo pri téhtanju, tara.

Tarantel *f.* tarántola.

Tarif *m.* ceník, cenovník, tarífa.

Tarifbeſtimmung *f.* tarífno določílo.

tarifieren ceno postáviti, — odmériti.

tarifmäßig po odmérjeni ceni, po tarífi.

Tarifpoſt *f.* tarífna številka, — postávka.

Tarifſatz *m.* tarífni postávèk.

Tarock *m.* (*n.*) tarók.

tarockieren tarók igráti, tarokírati.

Tartarus *m.* (Hölle) pekèl; (Unterwelt) podzémlje.

Tartſche *f.* mali ščit, tarča.

Taſche *f.* žep, (aržet); (Beutel) mošnja; (Reiſe—) torba, malha, tobólec; (Maultaſche) zaúšnica, brljúzga, klofúta, klapoúšnica.

Täſchelkraut *n.* kobúlica; plešec.

Taſchen- žepni.

Taſchenausgabe *f.* žepna izdája.

Taſchenbuch *n.* žepna knjiga; zapísnik.

Taſchendieb *m.* žepni tat, žeporèz, zmíkavt.

Taſchenformat *n.* žepna oblíka.

Taſchengeld *n.* denár za male potrébe.

Taſchenkalender *m.* žepni koledár.

Taſchenkrebs *m.* *(Cancer pagurus)* rakúlja, rákovica, grmáj.

Taſchenmeſſer *n.* nòž zaklepálnik, miheč, brítvica, kostúra, pipec, nožíčevka.

Taſchenſpiel *n.* slepílna —, oslépna igra, rokohítrstvo.

Taſchenſpieler *m.* slepílni glumáč, rokohítrec; **Taſchenſpieler-** rokohítrski; **=kunſt** *f.* slepílno glumáštvo, rokohítrost.

Taſchentuch *n.* žepni robec.

Taſchenuhr *f.* žepna ura, (ura) žépnica.

Taſchenwörterbuch *n.* žepni slovár, slovárček.

Täſchner *m.* mošnjár.

Taſſe *f.* podstávek, podlóžek, (taca); zdélica, čaša.

taſſenförmig zdéličast, čašast.

Taſtatur *f.* tipálo, prebirálo, tastatúra, klaviatúra.

taſtbar tipèn, otípen.

Taſtbarkeit *f.* otípnost.

Taſte *f.* tipka.

taſten típati (tipam, tipljem), hvátati, šlátati, pípati; otípati, potípati ɔc.

Taſtenbrett *n.* ſ. **Taſtatur.**

Taſter *m.* tipáč; (Fühlhorn) tipálnica; (Schlüſſel) ključ *(phys.)*; **=in** *f.* típavka.

Taſtkörperchen *n.* tipálno telésce.

Taſtorgan *n.* tipálo.

Taſtſinn *m.* tip, otíp.

Tate *m.* (in der Kinderſpr.) ata, atej.

tätowieren opíkati, z bárvami opísati (-píšem), tetovírati; *impf.* opikávati, z bárvami opisovati.

Tatzbär *m.* (medved) tacar.

Tatze *f.* šapa, taca; (Klaue) páznohet, párnohet.

Tau *n.* vrv (-i).

taub gluh; **etwas — nágluh**; (leer) prazèn; — **werden** glušéti; **oglušéti, oglúhniti**; — **machen** glušíti; **oglušíti**; **—e Neſſel** mrtva kopríva.

Täubchen *n.* golóbec, golóbček, golobič; *fig.* (männl. Individ.) ljubček, miléček; (weibl. Individ.) mílica.

Taube *m.* glušec, gluhec; *f.* **gluška.**

Taube *f.* golób; (Weibchen) **golobica**; *dem.* golóbec, golóbček; (Weibchen) golobíčica; **Tauben-** golóbji; (ſpeciell vom Weibchen) golobíčji.

Taubenei *n.* golóbje jajce.

Taubenfalke *m.* golobíčar.

taubengrau golobjesîv.

Taubenhändler *m.* golobár.

Taubenhaus *n.* golobnják, golobínjak.

Taubenkropf *m.* golžún.

Taubenmiſt *m.* golóbjak.

Taubenſchlag *m.* golobnják.

Taubenſchwanz *m.* *(Macroglossa stellatarum)* velerílec.

Taubenzucht *f.* golobárstvo.

Tauber, Täuberich *m.* golób (saméc).

Taubhafer *m.* divji ovès, glušec.

Taubheit *f.* gluhóta, gluhóst.

Täubin *f.* golobica.

Taubneſſel *f.* mrtva —, mrzla kopríva.

taubſtumm gluhonèm, gluh in mútast.

Taubſtumme *m.* gluhonémec, gluhomútec.

Taubſtummenanſtalt *f.* gluhonémnica, závod za gluhonéme.

Taubſtummenlehrer *m.* učítelj gluhonémih.

tauchen *tr.* topíti, noríti; **potopíti, ponoríti**, v vodo pogrézniti; *impf.* potápljati, v vodo pogrezovati; *intr.* potopíti se, pogrézniti se.

Tauchente *f.* potapljávka.

Taucher *m.* potapljávec, **vodotòp**; (Vogel) pondírek, potapljávec.

Taubergans *f.* sávščica.

Taucherglocke *f.* potapljávski zvon; potapljálnica.

Taucherhuhn *n.* liska.

Taucherſchiff *n.* (ladja) **podvódnica.**

tauen strójiti; ustrójiti; **z vrvjó vleči.**

Tauf- krstni.

Taufact *m.* krst, krstítev, krščenje, krščevánje.

Taufbuch *n.* krstna knjiga.
Taufe *f.* krst; (Handlung) krstítěv, krščenje, krščevánje.
taufen krstiti, *impf.* krščevati.
Täufer *m.* krstítelj, krstník.
Taufhandlung *f.* ſ. Taufact.
Taufkeſſel *m.* krstílnica.
Täufling *m.* krščenec, krščeník.
Taufmahl *n.* krstítki *pl.*, krstíne *pl.*, botrína.
Taufname *m.* krstno imé (-na).
Taufpathe *m.* krstni botər, kum.
Taufpathin *f.* krstna botra, kuma, kúmica.
Taufſchein *m.* krstni list, rójeni list.
Taufſchmaus *m.* ſ. Taufmahl.
Taufſtein *m.* krstni kamen, krstílnik.
Tauftag *m.* krstni dan (dneva).
Taufwaſſer *n.* krstna voda. [krstu.
Taufzeuge *m.* krstna priča, priča pri
taugen biti (sem) za kaj, dobər —, prikládən —, priprávən biti, prilégati se, slúžiti, rábiti, veljáti; daß taugt nicht to ne velja; wozu taugt daß? čemú je to?
Taugenichts *m.* maloprídnež, zaníkarnež, zaníkarnik, zlóčestnik.
tauglich sposóbən, priprávən, prigódən, dobər, prikládən, dobélj, prilézən.
Tauglichkeit *f.* sposóbnost, priprávnost, prigódnost ꝛc.
Taumel *m.* vrtoglávica, vrtoglávost, omáma, omóta, opojénost.
taumelig vrtoglàv, vrtoglávən, omótən, omóticən, omámljen, opotekljiv, opotóčən.
Taumelkäfer *m.* *(Gyrinus)* málinec, grebíšica.
Taumellolch *m.* ſ. Lolch.
taumeln opotékati se, omahovati, klamotáti, klamotériti.
Taumler *m.* vrtoglávec, opotekljívec.
Tauſch *m.* mena, menja, menjáva, zaména, zamenjáva, menjátěv.
tauſchen meníti, ménjati, zameníti, zaménjati; *impf.* menjevati, zamenjávati.
täuſchen mótiti, várati, mámiti, slepíti; premótiti, prevárati, omámiti, preslepíti, ukániti; ſich — mótiti se, várati se; zmótiti se, ukániti se.
Tauſchende *m.* menjáč, menjávec.
Täuſcher *m.* slepár, slepívec, mamívec, mamež.
Tauſchhandel *m.* trgovína na méno, menjálna trgovína.
Tauſchmittel *n.* menjálo.
Täuſchung *f.* prevára, omáma, slepílo, obséna, prekána, zmota.
Tauſchvertrag *m.* menjálna pogódba.
tauſchweiſe *adv.* po zaméni, po meni, ménoma.
tauſend tisoč, tisočína, (jézero); ei der — dète!
Tauſender *m.* (Zahl) tísočka, tisočica; (Banknote) tisočák; (*mil.*) tisóčnik.
tauſenderlei tisočər.
tauſendfach, **tauſendfältig** tisočérən, tisočérnat.
Tauſendfuß *m.* stónoga.
Tauſendguldenkraut *n.* zlati grmíček, távžentroža.
tauſendjährig tisočlétən.
Tauſendkünſtler *m.* vseznávec, vsevédež, čarodéj.
tauſendmal *adv.* tísočkrat.
tauſendmalig tísočkratən.
Tauſendſchön *n.* *(Bellis perennis)* marjética.
tauſendſte tísočni.
Tauſendſtel *n.* tisočnína, tisočínka.
Tautogramm *n.* istopís, tavtogram.
Tautologie *f.* istoréčje, tavtologíja.
tautologiſch istoréčən, tavtológičən, tavtológški.
Tauwerk *n.* vrvje, vrví *pl. f.*
Taxabſchreibung *f.* odpís odrédbine, — takse.
Taxamt *n.* taksni —, odrédbinski urád.
Taxation *f.* cenítěv, precenítěv.
Taxator *m.* cenívec, cenítelj, taksator.
taxbar odrédbini —, taksi podvŕžen.
Taxbefreiung *f.* oprostítěv od takse.
Taxe *f.* odrédbina, taksa.
Taxeinhebung *f.* pobíranje takse, — odrédbine.
taxfrei odrédbine prost.
taxieren céniti; precéniti, ceno postáviti, — dolóčiti. [rédbine.
Taxnachſicht *f.* odpúst takse, — od-
Taxnote *f.* taksni list, taksóvnica.
Taxus *m.* tisa; *coll.* tisje.
Technik *f.* téhnika; **-er** *m.* téhnik.

technisch téhničen, téhniški.
Technologie *f.* obŕtni nauk, tehnologija.
technologisch tehnológičen, tehnológški.
Tedeum *n.* zahváljena —, zahválna pesém (-i).
Tegel *m.* soglíneк, sopésък (*min.*).
Teich *m.* ríbnik, ribnjak.
Teichbinse *f.* močvírski sít.
Teichfisch *m.* riba iz ríbnika.
Teichfischerei *f.* ribárstvo v ríbniku, — v ríbnikih; ríbja lov (-i) v ríbniku.
Teichhuhn *n.* túkalica.
Teichmuschel *f.* jézerska skoljka, brezzóbka.
Teichrose *f.* pljučnik, blatnik, lokvanj.
Teichwasser *n.* voda iz ríbnika.
Teichwirtschaft *f.* ribárstvo v ríbniku.
Teig *m.* testó; den — anmachen zamésiti.
teigen mečíti se, mediti se; (v. Brot) cmokast —, svaljkast biti (sem).
teigig testnàt, testén.
Teigstück *n.* svaljък.
Teigwerk *n.* testenína.
Teint *m.* polt (-i).
Telegramm *n.* brzojávka, telegrám.
Telegraph *m.* brzojàv, daljnopis, telegraf; Telegraphen- brzojávni, telegráfski; =amt *n.* brzojávni —, telegráfski uràd; =beschädigung *f.* poškódovanje brzojáva, — telegráfa; =leitung *f.* brzojávni prevòd; =linie *f.* brzojávna —, telegráfska črta; =station *f.* brzojávna —, telegráfska postája.
Telegraphie *f.* brzojávstvo, daljnopísje, telegrafija.
telegraphisch brzojávčn, daljnopísčn, telegráfski.
Telephon *n.* telefón.
Teleskop *n.* daljnoglèd, dalekoglèd, teleskóp.
teleskopisch daljnoglédčn, teleskópčn, teleskópski.
Teller *m.* krožnik, ploščък, pladènj, pladnik.
Tellereisen *n.* lisíca, lindra, železna past (-i).
tellerförmig pladnjast, ploščkast.
Tellerlecker *m.* zapléčnik, slinež, slinolízec; (namentlich b. Hochzeiten) prežar, kobíličar, oglár; =in *f.* zapléčnica, prézarica.
Tellerschnecke *f.* rožénasti svítък.
Tellerschrank *m.* omára za krôžnike, — za ploščke.
Tellertuch *n.* prtič.
Tellur *n.* zemljik, telúr (*min.*).
tellurisch pozéměn, pozémski, pozémeljski.
Tellurium *n.* telúrij.
Tempel *m.* svetíšče, tempêlj, molílnica; s. a. Kirche; Tempel- témpeljski.
Tempeldiener *m.* cerkóvnik; (Priester) svečeník, duhóvnik.
Tempelherr *m.* témpljar.
Tempelhof *m.* dvoríšče pri svetišču, svetíščno dvoríšče.
Tempelorden *m.* témpljarski red.
Tempelraub *m.* svetokrája.
Tempelschänder *m.* skrunítelj svetíšča, — templja.
Temperament *n.* narav (-i), čud (-i), kri (krví), temperament.
Temperatur *f.* toplína, toplóta, temperatúra.
temperieren s. mäßigen.
Templer *m.* s. Tempelherr.
Tempo *n.* časomérje, časovna mera; hitrôst; *a tempo* o pravem času.
temporal časovčn.
Temporalien *pl.* posvétni dohódki duhóvnikov.
temporär časčn, začásčn; minljiv.
temporisieren po časovnih razmérah se ravnáti; (aufschieben) odlágati, odlášati.
Temposprung *m.* odmérni skòk.
Tempus *n.* čas.
Tenakel *n. m.* držáj, precèp.
Tendenz *f.* naméra, težnja, smotèr, tendénca; (Richtung) smer (-i); =prozeß *m.* namérna politična pravda, tendénčna pravda; =stück *n.* gledališka igra z dolóčeno naméro, tendénčna igra.
Tender *m.* tender, premógovni voz.
Tenne *f.* gumno, gumníšče; (Scheune) skedènj.
Tenor *m.* tenór.
Tenorist *m.* tenorist. [(*phys.*).
Tension *f.* razpenjávost, napétost
Teppich *m.* prepróga, prostiráča; =macher *m.* preprógar.
Termin *m.* rok, obròk, doba; Termin- rokóvčn.

Terminologie *f.* iménstvo, imenoslóvje, nazivoslóvje, izrazoslóvje, terminologija.

terminologiſch imenoslóvən, izrazoslóvən, terminológičən, terminológški.

Terminrechnung *f.* rokóvni račún.

Terminus *m.* izràz. [obrókih.

terminweiſe *adv.* rokóvno, na róke, v

Termite *f.* bela mravlja, termít.

Ternavorſchlag *m.* nasvèt trojíne.

Terne *f.* trojíca, trojína; (in d. Lotterie) terna.

Terpentin *m.* terpentín; **=geiſt** *m.* terpentínovec; **=öl** *n.* terpentínovo olje.

Terrain *n.* mestnost, svét, zemlja, tlà (tal) *pl.*, terén; **=aufnahme** *f.* načrt méstnosti; **=lehre** *f.* nauk o méstnosti, — o povŕšju zemlje; **=verhältnis** *n.* méstnostno razmérje, razmérje svetá, — tál.

Terraſſe *f.* terása, gredína, ploščád (-i); (Erdſtufe) stopnja, odstávek, pràg.

Terraſſenland *n.* stopnjevína, gredje.

territorial teritoriálən, ozémski.

Territorium *n.* ozémlje, zemljíšče, okràj, teritórij.

terroriſieren strahovati, v strah dévati, z grožnjo strášiti; v strah déti (dénem), z grožnjo ostrášiti. [zəm.

Terrorismus *m.* strahovánje, terorí-

Tertiär *m.* tretjevórən.

Tertiarier *m.* tretjerédnik.

Terz *f.* tretjíca, terca.

Terzerol *n.* žepni samokrès.

Terzett *n.* trospèv, tercét.

Teſtament *n.* oporóka, poslédnja volja, testament; (in d. Bibel) zakon, zavéza, zavèt, testament.

teſtamentariſch oporóčən.

Teſtaments-erbe *m.* oporóčni dedíč; **=eröffnung** *f.* odpíranje —, odpečátba oporóke; **=executor** *m.* izvršítelj oporóke; **=fälſcher** *m.* ponarejávec oporóke; **=publication** *f.* razglasítev oporóke; **=ſchreiber** *m.* pisávec oporóke; **=vollzieher** *m.* ſ. Teſtamentsexecutor; **=zeuge** *m.* priča pri oporóki, oporóčna priča.

Teſtator *m.* oporočník, testátor.

teſtieren oporočíti, oporóko naredíti; *impf.* oporočevati; vóliti; (beſtätigen) potŕditi.

Tête *f.* glava, vŕh; **an der —** na čelu.

Tetraeder *n.* četvérec, tetraédər.

Tetragon *n.* četverokót, četverokótnik, četveroógelnik, tetragon.

Tetrameter *m.* četveromèr, tetrametər.

Tetrapodie *f.* četverostópje, tetrapo-

Teufe *f.* ſ. Tiefe. [dija.

Teufel *m.* hudíč, vrag, zlódej, zloməк, hudír, hudník, hudíman, peklénščak, hudóbec, bes, malìč; **ein armer —** ubóžec, revež, nebóre, trpín, ubóga para; **ſcher dich zum —** pobéri se, spravi se mi, vrag te vzemi.

Teufelei *f.* vražje delo, zlódejeva reč (-í), zlódejstvo.

teufeliſch ſ. teufliſch.

teufeln hudičevati, šentovati, vragovati, zlodejevati.

Teufels- hudíčev, vražji, vragov, zlódejev, zlomkov; **=banner, =beſchwörer** *m.* izganjávec —, rotítelj —, zaklinjávec hudíča; **=kerl** *m.* vražji človek; **=reich** *n.* hudíčevo kraljéstvo; **=weib** *n.* vragúlja, zlódejeva baba; **=werk** *n.* hudíčevo —, vražje delo; **=zeug** *n.* ſ. Teufelei.

teufliſch hudíčev, vražji, zlódejev, vragúljast.

Text *m.* besedílo, beséde *pl.*, tekst.

tertieren sestávlti —, zložíti besedílo; *impf.* sestávljati, zlágati.

Tertilinduſtrie *f.* tkanínsko obrtstvo.

Textur *f.* sklàd, zlòg (*min.*); tkanína.

Thal *n.* dol, dolína; *dem.* dolínica, doləc; (enges —) draga, debər (-i); über Berg und — črez hribe in dolíne.

Thalabhang *m.* rebər (-i), pobóčje.

Thalbecken *n.* dolínska kotlína.

Thalbewohner *m.* dolínar, dolíneс, doljáneс, dólar; **=in** *f.* dolínarica, dolínka, doljánka.

thalein *adv.* v dol, v dolíno.

Thalenge *f.* ožína, sotéska.

Thaler *m.* tolar, cekín, zlat.

Thalfahrt *f.* navzdólnja vožnja.

Thalgebiet *n.* podólje, obdólje.

Thalgegend *f.* dolína.

Thalgehänge *n.* navzdólje, brežína, rebər (-i).

Thalgrund *m.* globína, dolínska ravníca.

Thalſchlucht *f.* debər (-i), žlebína.

Thalſohle *f.* podólje.

Thalſperre *f.* zagrádba v dolíni.
Thalſtern *m.* navádno tevje *(bot.)*.
Thalwand *f.* dolínska stena.
Thalweg *m.* pot po dolíni; mática —, stržén reke, rečíšče.
That *f.* dejánje, delo, čin; (Begebenheit) dogódba, dogódek; in der — res, resníčno, v resnici, po pravici; auf friſcher — pri samem dejánju, pri gorkem delu; mit Rath und — z besédo in dejánjem.
Thatbeſchreibung *f.* popis dogódka, opis dejánja.
Thatbeſtand *m.* učín; den — erheben učin poizvédeti (-vém), *impf.* — poizvedovati.
Thatendrang *m.* pohlèp —, težnja za slávnimi čini.
thatenlos brez slavnih del, — činov.
thatenreich bogàt slavnih del.
Thäter *m.* storílec, činítelj; (der Schuldige) krivec; ich bin der — jaz sem storil', jaz sem kriv; =in *f.* storílka, činíteljica; (die Schuldige) kriva, krivka.
Thäterſchaft *f.* storílstvo.
Thatform *f.* tvorna oblíka.
thätig tvorèn, tvorílen, dejálen; (emſig) délavčn, pridčn, prizadévčn, marljiv.
Thätigkeit *f.* tvornost, dejálnost; délavnost, prídnost.
Thatkraft *f.* dejálnost, prizadévnost; (Energie) krepkóst, krepkóba, krepkovóljnost.
thatkräftig ſ. energiſch.
thätlich dejánski, z dejánjem; (gewaltſam) silèn, posílen, nasílen.
Thätlichkeit *f.* dejánstvo; sila, silnost, nasílnost; es kam zu —en prišlo je do tepéža. [učiníšče.
Thatort *m.* kràj storjénega dejánja,
Thatſache *f.* dejánska stvar (-í), dejstvo, dogódek, ístina; es iſt — ístina je.
thatſächlich dejánski, resníčen, istinit.
Thatumſtand *m.* dejánska okólnost.
Thau *m.* rosa.
thauen, es thaut rosí, rosa pada, rosa je; (von gefrorenen Flüſſigkeiten) tájati se, talíti se, topíti se, júžiti se; otájati se, raztopíti se, odjúžiti se; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti, prekopnéti; *impf.* skopnévati.
thauig rosèn, rosnat, porošèn.
Thaumatrop *n.* čarodéjni krožnik, čudokrèt, tavmatróp *(phys.)*.
Thaupunkt *m.* rosíšče. [dèž.
Thauregen *m.* pršénje, pršavica, drobni
Thauwetter *n.* odjúga, odjúžno —, južno vréme (-éna), odméklo vreme, odméka.
Thauwind *m.* jùg, južna sapa.
Theater *n.* gledíšče, gledalíšče; **Theatergledíški, gledalíški.**
Theatercaſſe *f.* gledalíška blagájna.
Theaterdichter *m.* dramátični —, gledalíški pisátelj, pisátelj gledalíških iger.
Theaterrepertoir *n.* sporèd gledalíških iger, razvrstítev igrokázov.
Theaterweſen *n.* gledalíštvo.
theatraliſch gledalíški, **teatrálen.**
Thee *m.* čaj.
Theebaum *m.* čájevec.
Theebüchſe *f.* čájnica.
Theekanne *f.* čajnik.
Theemaſchine *f.* samovár (za čaj).
Theer *m.* katrán, žgana smola, (pegla); (Rad—) kolomáz, smolnják.
Theerbrenner *m.* katránar, smolár, kolomázar; =ei *f.* katrárnica, smolárnica. [lomáznica.
Theerbüchſe *f.* púšica za katrán, ko-
theeren katrániti, smolíti, (s smolo) mázati (mažem); pokatrániti, osmolíti, posmolíti.
theerig katránav, smolnat.
Theeſtrauch *m.* čájevec.
Theil *m.* del; (Stück) kos; (Abtheilung) oddélek; (Antheil) delež; (Partei) stranka; zum — nekaj, nekóliko; der klagende — tožník, tožítelj, tožéča stranka; (von weibl. Pers.) tožnica, tožíteljica; d. übriggebliebene — ostánek, preostánek, prebítek; **Theil-** delni.
theilbar deljiv, razdeljiv, razdélen.
Theilbarkeit *f.* deljívost, razdélnost.
Theilchen *n.* delček, delčec, delček.
Theildividend *m.* delski dividend.
theilen delíti, krojíti; razdelíti, razkrojíti; *impf.* razdeljevati, raskrájati; (auf Halbſcheid) polovíti; razpolovíti, razpolovíščti; (dividieren) delíti, razštévati; ich theile deine Anſicht nicht nisem tvoje misli; ſich — delíti se, cépiti se; razdelíti se, razcépiti se.

Theilen *n.* deljénje, delítěv.

Theiler *m.* delívec, delítelj, razdeljevávec; =in *f.* delívka, delíteljica, razdeljevávka.

Theilgenoſſe *m.* sodeléžnik, udeležítelj.

Theilgenoſſenſchaft *f.* sodeléžnost; (des Beſitzes) spolovína.

theilhaben ſ. theilnehmen.

Theilhaber *m.* ſ. Theilnehmer.

theilhaft, theilhaftig deléžen; — werden udeléžiti se, *impf.* udeleževati se; — ſein deléžen biti (sem), delež iméti (imám).

Theilhaftigkeit *f.* deléžnost.

Theilhaftmachung *f.* udeléžba.

Theilliſte *f.* delni imeník.

Theilnahme *f.* udeléžba, udeležítev, učéstje; ſ. Mitgefühl.

theilnahmslos brez usmíljenja, brez sočútja; brezučéstěn.

Theilnahmsloſigkeit *f.* brezsočútnost; brezučéstnost.

theilnehmen udeléžiti se; *impf.* udeleževati se, deléžen biti.

theilnehmend deléžen; usmíljen, sočútěn.

Theilnehmer *m.* deléžnik, udeléžnik, udeležítelj; (einer Gemeinſchaft) zádružnik; =in *f.* deléžnica, udeléžnica, udeležíteljica.

Theilregel *f.* razdélbno pravílo.

theils *adv.* nekaj, nekóliko, déloma.

Theilung *f.* delítěv, razdelítěv, razdélba.

Theilungsklage *f.* tožba zarádi delítve, razdélbna tožba.

Theilungskraft *f.* delílnost.

Theilungsplan *m.* delílni —, razdélbni načrt.

Theilungspunkt *m.* delíšče.

Theilungsverfahren *n.* delílno —, razdélbno postópanje.

Theilungsvertrag *m.* delílna —, razdélbna pogódba.

Theilungszeichen *n.* delílo; (Interpunctionszeichen) ločílo, lóčnica, prepóna.

theilweiſe *adv.* nekaj, nekóliko, déloma; *adi.* nekóličen, delén, delovít.

Theilzahlung *f.* nekólično odplačílo, delovíto plačílo.

Theke *f.* písanka, pisni zvezék.

Thema *n.* predmèt, stvar (-i); (Aufgabe) nalóga; (Stoff) snov (-i), tvarína; (Inhalt) vsebína; (*gramm.*) osnóva.

Theogonie *f.* bogoródje, teogonija.

Theokratie *f.* božja vlada, bogovládje, teokratija.

theokratiſch bogovládèn, teokrátski.

Theolog *m.* bogoslóvec, teológ.

Theologie *f.* bogoslóvje, teologija.

theologiſch bogoslóvěn, bogoslóvski, teológki, teológičen; —es Seminar duhóvno semeníšče, bogoslóvnica.

Theoretiker *m.* teorétik.

theoretiſch teorétičen.

Theorie *f.* teorija.

Therapeut *m.* zdravník, lečník, terapévt.

Therapie *f.* zdravílstvo, terapija.

Thereſienorden *m.* red Marije Terézije.

Theriak *m.* terják; =gift *m.* terjákovec.

Therme *f.* topli vir, toplica; gew. Thermen *pl.* toplice *pl.*

thermoelektriſch termoeléktričen.

Thermometer *n. m.* toplomèr, gorkomèr, termométer.

thermometriſch toplomérěn, toplomérski, termométrski.

Theſe, Theſis *f.* stavěk, rèk; (in der Metrik) poníz, nenaglášeni del stope.

theuer drag, dragocèn; (wert; lieb) drag, ljub, mil; wie —? po čem? kóliko veljá? — machen dražíti; podražíti; zu — kaufen okúpiti se.

Theuerſte *m.* predrági, preljúbi; *f.* predrága, preljúba.

Theuerung *f.* dragínja.

Theuerungszulage *f.* dragínjska dokláda.

Thier *n.* živál (-i); *coll.* živád (-i), živádina, živálda; (Vieh) živína; (Raubthier) zver (-i); *coll.* zverína, zverjád (-i); zahmes — pítoma —, domáča živál (-i); wildes — divja živál; *coll.* divjáčina, divjína; (Stück Hausvieh) živínče (-ta), (rep); zum — werden poživíniti se, zagovedníti; Thier- živálski; živínski; zveraki, zverínski.

thierähnlich živáli podóběn; (roh) zagovédèn.

Thierarzneikunde *f.* živinozdravílstvo.

Thierarzneiſchule *f.* živinozdravníška učílnica, šola za živinozdravníštvo.

Thierarzt *m.* živinozdravník, zdravnik za živíno.

Thierchen *n.* živálca.

Thierfleiſch *n.* živálsko mesó.
Thiergarten *m.* zverinják, obóra.
Thiergeſchlecht *n.* živálsko pléme (-éna), živálski razpol.
Thierhaar *n.* živálska dlaka.
Thierheilkunde *f.* ſ. Thierarzneikunde.
thieriſch živálski, živínski; ein —es Leben führen živéti po živínsko, — kakor živína.
Thierkampf *m.* zverínski bòj, bòj z zvermí.
Thierkreis *m.* zverínski krog.
Thierlehre *f.* nauk o živálstvu.
Thiermenſch *m.* živínski človek.
Thierquäler *m.* mučítelj živáli; =ei *f.* trpínčenje živáli.
Thierreich *n.* živálstvo.
Thierſchinder *m.* konjedérec, konjáč.
Thierſeele *f.* živálska duša.
Thierſeuche *f.* kužna bolézen (-i) pri živálih, živálska kuga.
Thierſpital *n.* živinozdravílnica.
Thierſtimme *f.* živálski glas.
Thierſtück *n.* živálska slika, risba živáli.
Thierwelt *f.* živálstvo.
Thon *m.* glina; il, ílovica; Thon- glinén, prstén.
Thonboden *m.* glínovina, ílovec, ílovnata tlà (tal) *pl.*
Thoneiſenſtein *m.* glínovnati želézovec.
Thonerde *f.* glinica, glina, ílovica.
thönern glinén, ílovnat, ílovičen, prstén, lončén.
Thongeſchirr *n.* lončéna posóda.
Thongrube *f.* ílovnica, glinénica, glinišče, glinik.
thonig ilnat, ílovnat, glinàt, glinovít.
Thonſchiefer *m.* skrílavec, skriljevec.
Thonſtein *m.* glínovec.
Thonware *f.* lončenína, glínasti izdélek.
Thonzelle *f.* prsténi piskrc.
Thor *m.* bedák, ábotnik, nespámetnik, neúmnež, glumpec, gumpec, budálo.
Thor *n.* vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; Garten— vrtna vrata, vrníla; Thor- vratni.
Thorbeſchließer *m.* vratár.
Thorflügel *m.* vrátnica.
Thorgeld *n.* vratarína.
Thorglocke *f.* vratni zvonec, hišni zvonec.
Thorheit *f.* neúmnost, ábota, bedarija, nespámet (-i), bedastóča, budálost.
thöricht neúmen, áboten, nespámeten, bedast, budálast.
Thörin *f.* neúmnica, bedáča, ábotnica, nespámetnica.
Thorſchließer *m.* ſ. Thorbeſchließer.
Thorſchluß *m.* zapòr vrat.
Thorſteher *m.* vratár.
Thorwache *f.* straža pri vratih.
Thorwärter *m.* vratár; =in *f.* vratarica.
thorweit na stežáj odpft.
Thran *m.* ribja mast (-i).
Thräne *f.* solza; *dem.* solzica; mit —n in den Augen s sólznimi očmi; in —n ausbrechen zjókati se, zajókati. solze zalijó komu oči, solze ga polijó; Thränen- solzni.
thränen solzéti, solzíti se, solze prelívati, — tóčiti.
Thränenbach *m.* potok solz, — solzá.
Thränenbein *n.* sólznica, solzna kost (-i).
thränenbenetzt solzen, s solzámi polít.
thränenbethaut solzorósen.
Thränencanal *m.* ſ. Thränengang.
Thränendrüſe *f.* solzna žleza.
Thränenfiſtel *f.* solzívka.
Thränenfluſs *m.* pretákanje solz, — solzá, solzotòk.
Thränengang *m.* solzovòd, rójica, solznik.
Thränengefäß *n.* sólznica.
thränenlos brezsólzen, brez solz, — solzá.
Thränenſtrom *m.* potok solz, — solzá.
Thränenthal *n.* solzna dolína, dolína solz.
thränenvoll solznat, solzàv.
Thron *m.* prestol, tron; Thron- prestólni.
Thronbeſteigung *f.* nastòp vlade, — vládanja; ſeit ſeiner — kar je začél vládati, kar je zasédel prestol.
Thronbewerber *m.* kdor se pogánja za prestol, iskátelj —, prisvajátelj prestóla.
thronen prestolovati; kraljevati, carjevati.
Thronentſagung *f.* odpóved (-i) pre- [stólu.

Thronerbe *m.* prestólni dedič.
Thronfolge *f.* prestólno naslédje, prestolonaslédstvo.
Thronfolger *m.* prestólni naslédnik, prestolonaslédnik; =in *f.* prestólna naslédnica, prestolonaslédnica.
Thronhimmel *m.* nebó.
Thronrede *f.* prestólni govor.
Thronsaal *m.* prestólna dvorána.
thun délati, číniti; storíti, učíniti, narediti; *impf.* učínjati, naréjati; (beginnen) počéti (-čnèm), *impf.* počénjati; (setzen, stellen) dejáti od. deti (denem), postáviti; *impf.* dévati, postávljati; es thut mir leid žàl mi je; was ist nun zu thun kaj mi je zdaj počéti, — storíti? einen Schuss — strelíti; eine Bitte thun poprósiti; Abbitte — prósiti za zaméro, prósiti odpustíla; gesagt, gethan kakor je rekel, tako je storil; (sich verhalten) délati se, obnášati se, ravnáti se; groß — báhati se, napihovati se.
Thun *n.* dejánje, ravnánje, počétje, delo; das — und Lassen delo in nedélo, dejánje in nehánje.
Thunfisch *m.* tun.
Thunichtgut *m.* neprídiprav, maloprídnež.
thunlich mogòč, možěn.
Thunlichkeit *f.* mogóčnost, možnost; nach — kólikor je mogóče.
thunlichst kólikor je moči, kar se koli da; mit —er Beschleunigung kar najhitréje.
Thür *f.* duri *pl. f.*; dveri *pl. f.*; (Thor) vrata *pl.*; *dem.* vratca *pl.*; bei offener — pri odpŕtih durih.
Thürangel *f.* tečáj, stožér, stežáj.
Thürband *n.* nasadílo, spona.
Thürfenster *n.* okno v durih.
Thürflügel *m.* dúrnica, vrátnica, dverno krilo.
Thürfutter *n.* dverni obòj, obkláděk, paž.
Thürgerüst *n.* podbòj.
Thürgesims *n.* naddúrna políca.
Thürgriff *m.* primež.
Thürhaken *m.* s. Thürangel.
Thürhüter *m.* vratár; =in *f.* vratarica.
Thürklammer *f.* vénge *pl.*
Thürklinke *f.* kljuka.
Thürklopfer *m.* klepálo, klepáj, trkálo, trkálce (na vratih).
Thurm *m.* stolp, turěn; (Glocken—) zvoník; *dem.* stolpìč, túrničěk.
Thürmchen *n.* stolpìč, túrničěk.
Thurmdachfenster *n.* slepa lina.
thürmen kopíčiti, na kupe skládati, — nasípati (-am, -sípljem), grmáditi; nakopíčiti, nagrmáditi; sich — kopíčiti se, grmáditi se, kipéti.
Thürmer *m.* stolpni čuváj, zvonikár, čuváj na zvoníku.
Thurmfalke *m.* postólka, mokosévka.
Thurmfenster *n.* stolpna lina.
thurmförmig stolpast, stolpíčast.
thurmhoch visòk kakor stolp.
thürmig stolpěn, mnogostólpěn.
Thurmknopf *m.* jábolko na zvoníku.
Thurmkraut *n.* stolpíca.
Thurmratsche *f.* drdráč, drdrálo.
Thurmschwalbe *f.* navádni hudoúrnik, brizga.
Thurmuhr *f.* stolpna ura, túrnska ura, cerkvéna ura.
Thurmwächter *m.* stolpni čuváj, čuváj na zvoníku.
Thüröffnung *f.* vrata *pl.*; (im Zaune) vrzél (-i).
Thürpfosten *m.* podbòj; pokónčnik, rožáněc, stožánje, bangar; (beim Hofthor) veréja.
Thürriegel *m.* zapàh, zatìk, zásova.
Thürschlüssel *m.* dverni ključ, ključ od vrat.
Thürschwelle *f.* pràg.
Thürsteher *m.* vratár.
Thürstock *m.* s. Thürpfosten.
Thürvorleger *m.* slámnati (želézni) odrgáč.
thürweit na stežáj odprt; *adv.* na [stežáj.
Thürwinkel *m.* zadvérje, zadvérěk.
Thymian *m.* máterina dúšica.
Thyrsusstab *m.* z bršljánom ovíta trstíkovica.
Tiara *f.* pápeževa krona, tiára.
tief globòk; (niedrig) nizěk; (v. Farben) zamólkěl, temèn; (vom Schnee) debel, visòk; —e Nacht trda noč (-í); (v. Augen) vdŕt, upáděl; (v. Schlaf) trděn; — gekränkt močno —, hudo užáljen.
tiefäugig upádlih —, vdŕtih očí.
tiefbeschämt hudo osramočèn.

Tiefblick *m.* bistri poglèd.

Tiefe *f.* globočína, globína; (Eigenſchaft) globokóst; (grundloſe —) brezdno, prepàd; (im Waſſer) krnica, tolmún; (otòn, globódnica).

Tiefebene *f.* nižína, nizka raván (-vní).

Tiefgang *m.* gažnja, pónor (-óra).

tiefgebeugt ves potŕt, — pobít.

tiefgehend globokogázěn.

tiefgelehrt zelo učèn, veleučèn.

tiefſinnig presrčèn, iskrén, živ, gorèč.

Tiefland *n.* nižávje.

tiefliegend nizèk, nizko ležèč, vdŕt.

tiefreichend globokoséžen.

Tiefſinn *m.* globokoúmje, globokomíselnost, globokomíselje. [seln.

tiefſinnig globokoúmen, globokomí-

Tiefſprung *m.* navzdólnji skòk.

Tiefthal *n.* globóka dolína; globél (-i), debër (-i).

Tiegel *m.* grnèc, lončič; zdélica, topílnik; (Kochgeräth) koza; *dem.* kozíca.

Tiger *m.* tigër; **Tiger-** tigrov, tígraski.

tigerfarbig tígrast.

Tigerkatze *f.* tígrasta mačka.

Tigerweibchen *n.* tígrica, tígrovka.

tilgen pokončáti, uníčiti, ugonobíti, zatréti (-trèm, -tárem); *impf.* pokončevati, uničevati, zatírati; (löſchen) izbrísati (-brîšem); (Schuld) poravnáti, popláčati, razdolžíti.

Tilgung *f.* pokončánje, pokončevánje, uníčba, zatòr; poravnáva, razdolžítëv, poplačílo, razdolžílo, izbrís.

Tilgungsfonds *m.* razdólžni zalog.

Tilgungsplan *m.* razdólžni —, razdolžílni črtež.

Tilgungsquote *f.* razdólžni znesèk, razdolžnína. [rep.

Timotheusgras *n.* trávniški svinjski

Tinctur *f.* izvléčèk, razmòk, tinktúra.

Tinte *f.* tinta; (ſchwarze) črnílo; (rothe) rdečílo; barvítost; **Tinten-** tintni.

Tintenfaſs *n.* tíntnik, črnílnik.

Tintenfiſch *m.* sípa, riba črnica.

Tintenkleks *m.* madež, čačka, štrkótina.

Tintenſtein *m.* črnílec, črnílni kamen.

Tintenſtift *m.* tintni črtnik.

Tirade *f.* krotovíčnica, tiráda.

Tiſch *m.* mizá; (Eſſen) obèd; (Gäſte) omízje; **Tiſch-** mizni, namízni, pomízni.

Tiſchblatt *n.* mizna plošča.

Tiſchdecke *f.* namízno pogrinjálo, namízni prt.

Tiſchdecker *m.* pogrinjáč.

tiſchen ſ. auftiſchen.

Tiſchgänger *m.* hránjenec, prijédnik.

Tiſchgaſt *m.* gost.

Tiſchgebet *n.* obédna molítëv.

Tiſchgedeck *n.* namízje, pomízje.

Tiſchgeld *n.* plačílo za hrano, obed-

Tiſchgenoſſe *m.* obédni továriš. [nína.

Tiſchgeräth *n.* namízna opráva, — posóda.

Tiſchgeſellſchaft *f.* omízje, omízna —, obédna družba.

Tiſchkorb *m.* žličnik, žličnjak.

Tiſchlade *f.* míznica.

Tiſchler *m.* mizár, stolár; **Tiſchler-** mizárski, stolárski; **=handwerk** *n.* mizárstvo, stolárstvo; **=in** *f.* mizarica; **=werkſtätte** *f.* mizárnica.

Tiſchſchrank *m.* míznica.

Tiſchtitel *m.* mizni naslòv.

Tiſchtuch *n.* namízni prt, krúšnica, krušnjáča.

Tiſchwäſche *f.* namízna prtenína, — oprába, namízno perílo.

Tiſchwein *m.* namízno vino.

Tiſchzeit *f.* obédni čàs.

Tiſchzeug *n.* namízje, pomízje, namízna oprába.

Titel *m.* naslòv, nazív, nazívek; (Aufſchrift) napis, nadpis, zaglávje; **Rechts-titel** pravno imé, pravni naslòv; **unter welchem** — s katérim imenom, pod katérim iménom, po katérem pravnem naslóvu; **Titel-** nazóvni; načélni, naslóvni.

Titelblatt *n.* naslóvni —, načélni list.

titellos breznaslóvën, brez naslóva.

Titular- nazóvni, častni.

Titulatur *f.* častno imenovánje, — nazívanje, naslóvje, titulatura.

titulieren naslovíti, nazváti (-zóvem); *impf.* naslávljati, nazívati.

Toaſt *m.* napítnica, zdravíca; **einen — ausbringen** napíti (-píjem), nazdráviti; **—e ausbringen** napívati, nazdrávljati.

toben razgrájati, razsájati, divjáti, besnéti, rojíti, rohnéti; (toſen) búčati (-ím), vrščti.

Toben *n.* razgrája, razsája, razgrájanje, razsájanje, divjánje, besnénje, rohnénje.

Tobſucht *f.* besnílo, besnívost; besnost.

tobſüchtig besniv, razgrájav; besèn.

Tochter *f.* hči (hčere); *dem.* hčerka, hčérca; **Tochter-** hčerin, hčerínji.

Tochterkind *n.* hčerin otròk.

Tochterkirche *f.* podrúžna cerkêv, podrúžnica, (poddrúžnica).

Tochtermann *m.* zèt.

Tochterpfarre *f.* podrúžnica.

Töchterſchule *f.* deklíška šola.

Tochterſprache *f.* proizvédeni jezik.

Tod *m.* smrt (-i); (d. Sterben) umŕtje, umíranje; zum —e verurtheilen na smrt obsóditi; mit dem — e abgehen umréti (-mrèm, -mŕjem); zu —e quälen trpínčiti na smrt, múčiti do smrti; er iſt des —es izgubljèn je, po njem je; den — anthun umoríti, usmrtíti.

todähnlich kakor smrt, smrti podóbèn.

todbringend smrtèn, smrtonósèn.

Todes- smrtni.

Todesangſt *f.* strah pred smrtjo, smrtna groza.

Todesanzeige *f.* smrtno naznanílo, naznanílo smrti.

Todesart *f.* smrt (-i), načìn smrti.

Todesbotſchaft *f.* sporočílo o smrti.

Todesengel *m.* smrtni angel, angel smrti.

Todeserklärung *f.* proglasítêv za mŕtvega.

Todesfall *m.* ſ. Todfall.

Todesfurcht *f.* ſ. Todesangſt.

Todesgang *m.* hoja v smrt, smrtna pot (-i).

Todesgefahr *f.* smrtna nevárnost.

Todesjahr *n.* leto smrti, smrtno leto.

Todeskampf *m.* boj s smrtjo, smrtni bòj.

todesmuthig proti smrti pogúmèn.

Todesſchweiß *m* smrtni pot, — znoj, smrtne srage *pl.*

Todesſtrafe *f.* smrtna kazèn (-i); mit der — belegen na smrt —, v smrt obsóditi.

Todesſtunde *f.* smrtna —, poslédnja ura.

Todestag *m.* dan (dneva) smrti, smrtni dan.

Todesurſache *f.* vzròk smrti.

Todesurtheil *n.* smrtna obsódba, obsódba na smrt; — fällen smrtno sodbo izréči (-réčem).

Todeswunde *f.* smrtna rana.

Todfall *m.* smrt (-i), umŕtje, smrtni slučáj.

Todfallsaufnahme *f.* smrtóvnica; zapis za mrlíčem.

Todfeind *m.* smrtni sovrážnik, zakléti sovrážnik.

Todfeindſchaft *f.* smrtno sovráštvo.

todkrank na smrt —, za smrt bolán.

Todſünde *f.* smrtni greh.

todt mrtêv, umŕl; — werden umréti (-mrèm, -mŕjem); für — halten za mŕtvega iméti (imám).

Todte *m.* mrlíč, mrtvec; (der Verſtorbene) pokójnik, rajnik.

Todte *n.* mrlína, mrhovína.

tödten smrtíti, ubíjati, moríti; usmrtíti, ubíti (-bíjem), umoríti; ſ. abtödten.

Todten- mrtváški, mrlíški.

Todtenacker *m.* pokopalíšče, grobíšče, grobje, mrtvíšče.

Todtenamt *n.* črna —, zadúšna maša, zadúšnica; (nach acht Tagen) osmína, osmi dan (dnéva); (nach einem Jahre) oblétnica.

Todtenanzeige *f.* ſ. Todesanzeige.

Todtenbahre *f.* mrtváški oděr, skolke *pl.*; (Tragbahre) nosíla *pl.*

Todtenbegängnis *n.* mrtváški izprevòd, pogrèb.

Todtenbeſchau *f.* mrtváški —, mrlíški oglèd, mrtváško —, mrlíško ogledovánje.

Todtenbeſchauer *m.* mrlíški —, mrtváški ogledník, mrtvogléda.

Todtenbett *n.* smrtna póstelja, — postelj (-i).

todtenblaſs bled kakor smrt, smrtnobléd.

Todtenbuch *n.* knjiga umŕlih, mrtváška knjiga.

Todtengebür *f.* mrtváščina.

Todtengeläute *n.* zvonjénje mrlíču, pogrébno zvonjénje.

Todtengeleit *n.* pogrébni izprevòd.

Todtengerippe *n.* ſ. Skelett.

Todtengeruch *m.* mrtváški duh.

Todtengerüſt *n.* mrtváški oděr.

Todtengewölbe *n.* gróbnica.
Todtenglocke *f.* mrtváški zvon, navŏček.
Todtengräber *m.* grobár, grobokòp, pogrébnik, mrtvár, grobník; **Todtengräber-** grobáraki.
Todtengruft *f.* rakĕv; gróbnica.
Todtenhügel *m.* gomíla.
Todtenkäfer *m.* grobár.
Todtenkammer *f.* mrtvášnica, mrtváščnica, mrlíščnica, krstnica.
Todtenklage *f.* tožba —, žalovánje za umflim, nárek, narekovánje.
Todtenkleid *n.* mrtváška obléka.
Todtenkopf *m.* mrtváška glava.
Todtenkopfſchwärmer *m.* smrtoglávec.
Todtenlied *n.* pogrébna —, mrtváška pesĕm (-i), žalostínka.
Todtenliſte *f.* imeník umflih.
Todtenmahl *n.* sedmína, pogrébščina, kármina.
Todtenmarſch *m.* pogrébni izprevòd; (Trauermarſch) pogrébna koráčnica, pogrébnica.
Todtenmeſſe *f.* ſ. Todtenamt.
Todtenofficium *n.* bilje *pl.*
Todtenopfer *n.* zadúšnica.
Todtenreich *n.* kraljéstvo mrtvih.
Todtenſarg *m.* krsta, rakĕv.
Todtenſchein *m.* smrtni —, mrtváški list.
Todtenſchlaf *m.* smrtno spanje; (Schlafſucht, Lethargie) mrtvíca.
Todtenſchrein *m.* ſ. Todtenſarg.
Todtenſonntag *m.* Tiha nedélja.
Todtenſtille *f.* grobna tihóta, — tišína.
Todtenträger *m.* pogrébec, pogrébnik, mrtvonósec.
Todtentuch *n.* mrtváški prt, rakno, mrljak, nalíče.
Todtenuhr *f.* kukec.
Todtenurkunde *f.* mrtváški list.
Todtenvogel *m.* skovík, pojáta, mrtváška ptica.
Todtenzettel *m.* mrtváški list.
Tödter *m.* morívec, ubijávec; =in *f.* morívka, ubijávka.
todtgeboren mrtĕv rojen; der Todtgeborene mrtvorojénec.
tödtlich usmrtljiv, smrtĕn, smrtonósen.
todtſchießen ustrelíti.
Todtſchlag *m.* ubòj, pobòj, ubójstvo.
todtſchlagen ubíti (-bíjem), pobíti; *impf.* ubíjati, pobíjati.
Todtſchläger *m.* ubijávec, ubójnik; =in *f.* ubijávka, ubójnica; (Inſtrument) ubijálo, ubijáča.
Tödtung *f.* usmrtítev, usmrtba; pobòj; (einer Urkunde) uníčenje, uníčba, amortizácija.
Toga *f.* toga.
Toilette *f.* opráva, napráva, toaléta; — machen oprávljati se, naprávljati se.
Toilettezimmer *n.* napravljálnica; soba umiválnica.
Toiſe *f.* francóski seženj.
tolerant strpljiv, potrpljiv, toleránten.
Toleranz *f.* verska strpljívost, strpnost, toleránca; =edict *n.* razglàs verske strpljívosti.
tolerieren trpéti, prenášati.
toll besĕn, divji; (v. Thieren) stekĕl; (närriſch) nòr, noroglàv, blazĕn; — werden steči (stečem).
tollbreiſt predrzĕn, blaznodrzĕn.
Tollhaus *n.* bláznica, noríščnica.
Tollhäusler *m.* norec, blaznik.
Tollheit *f.* besnost, besnóča.
Tollkirſche *f. (Atropa belladona)* noríca, páskvica, volčja črešnja.
Tollkopf *m.* noroglávec.
tollköpfig noroglàv.
Tollkraut *n.* búnika, volčič.
tollkühn predrzĕn, blaznosmél.
Tollkühnheit *f.* predrznost, blazna smelost.
Tollſucht *f.* besnóba, besnóča.
Tollwuth *f.* razkáčenost, jarost, besnost; (von Thieren) steklost.
tollwüthig razkáčen, razjárjen, jar, besĕn; stekĕl.
Tölpel *m.* tepec, tumpec, gumpec, budálo, butec, butelj, bezják, bebec; (Cretin) topoglávec.
Tölpelei *f.* budálost, búteštvo, bebstvo.
tölpelhaft budálast, butast, bébast.
Tombak *m.* rdeča med (-i), tombak.
Ton *m.* glas, zvok, ton; (d. Glocke) zvènk; (Accent) naglàs, poudárek, akcent; (Farben—) barvno somérje; der gute — lepi običáj, dobri ton; den — angeben prvovati, prvák biti (sem).
Tonangeber *m.* prvák, vodítelj.
Tonart *f.* glasóvna vrsta, glasóvni na-

Tondichter *m.* skladátelj.
tönen donéti, zvenéti, bobnéti, glasíti se; (von d. Glocke) peti (pojem), búčati (-ím), donéti.
tönend donèč, zvenèč, bučèč.
Tonfall *m.* glasopàd.
Tonhöhe *f.* višína tonov.
Tonkunſt *f.* glásbena umételnost, glasba.
Tonkünſtler *m.* glásbenik.
Tonlehre *f.* glasoslóvje, zvokoslóvje.
Tonleiter *f.* glasóvna léstvica.
tonlos brezglásèn, brezzvóčèn.
Tonmaß *n.* glasomérje.
Tonmeſſer *m.* glasomèr.
Tonne *f.* kàd (-í), bečvà, bačva.
Tonnengebür *f.* bečvarína.
tonreich zvočèn, glasèn, blagoglásèn.
Tonſatz *m.* skladba.
Tonſetzer *m.* skladátelj.
Tonſpieler *m.* goděc.
Tonſtück *n.* skladba.
Tonſur *f.* tonzúra.
Tonwerkzeug *n.* glasbílo.
Tonzeichen *n.* glásbeni znak, nota, sekírica.
Topas *m.* topas.
Topf *m.* loněc, piskèr, grnèc; *dem.* lončèk, piskrc.
Töpfen *m.* skúta, žmítèk.
Töpfer *m.* lončár, piskrár; **Töpfer-** lončárski.
Töpferarbeit *f.* lončársko delo.
Töpfererde *f.* glína, ílovica, lončárski il.
Töpferhandwerk *n.* lončárstvo.
töpfern lončèn.
Töpferofen *m.* ožága.
Töpferſcheibe *f.* lončárski krog, kolóvrat.
Töpferthon *m.* ſ. Töpfererde.
Töpferware *f.* lončársko blagó, lončenína.
Topfkuchen *m.* pečenják. [dež.
Topfleder *m.* piskrolízec, sladkosnéc.
Topfſchrank *m.* polica (za lonce).
Topik *f.* tópika.
topiſch krájevèn.
Topograph *m.* krajepísec, topográf.
Topographie *f.* krajepis, topografija.
topographiſch krajepísèn, topográfičèn, topográfski; —e Beſchreibung krajepísni očŕt.
topp *interj.* dobro, veljá, mož-beséda.
Torf *m.* šota, rupa; **Torf-** šotni.
Torfboden *m.* šótovina, mahóvje, ozíbi *pl.*
Torfbruch *m.* šotíšče.
Torferde *f.* šota, šotnica.
Torfgräber *m.* šotár.
Torfgrund *m.* šotíšče, šótovje.
torfig šotnat.
Torfmoor *n.* grez (-í), ozíbi *pl.*
Torfmoos *n.* šotni mah.
Torfmull *m.* (*n.*) šotni drobír.
Torniſter *m.* telečják, tobólèc, nahŕbtnik, torníster.
Torſionsfeſtigkeit *f.* sukopórna trdnóst *(phys.)*.
Torte *f.* torta.
Tortenbäcker *m.* tortar; (Zuckerbäcker) sladčičar.
Tortur *f.* muka; (Inſtrument) mučílo, teza, natezálnica; ſ. Folter.
toſen búčati (-ím), hruméti, hruti (hrujem), vršéti.
Toſen *n.* bučánje, hrum, hrutje, vršénje.
toſend bučèč, hrumèč, vršèč.
total *adi.* popóln, vès, skupèn; celótèn; *adv.* popólnoma, čisto, dočísta, v čisto.
Totalanſicht *f.* splošni vid, popólni vid.
Totalaufwand *m.* skupni stroški.
Totalausweis *m.* skupni izkàz.
Totaleffect *m.* celótni učínèk.
Totalität *f.* popólnost, skupnost; celóta.
Totalſumme *f.* skupni znesèk, skupna vsota.
Totalvermögen *n.* vse imétje, skupna imovína.
touchieren dotekníti (-táknem) se; *impf.* dotíkati se; razžáliti.
Tour *f.* pot; hoja; obhòd; okrèt, obrát; koló; (Reihe) red, vrsta.
Tourift *m.* potnik; hribolázec, turist.
Tourüre *f.* obrát; okrétnost.
Trab *m.* dír, dírèk, dŕneč; in — reiten v drnèc jáhati.
Traban *m.* spremljevávec, izprevódnik; (Stern) sprémnica; premíčnica, sopremíčnica.
traben dírjati, v dirèk jézditi.
Traber *m.* dírjavec, dirjáč.

Trabritt *m.* dírək, dirja.

Trace *f.* potéza, mer (-i), načŕt.

Tracht *f.* noša, nošnja; (Façon) krój; (Laſt) bréme (-éna), bútara, naráměk.

trachten ískati (iščem) česa, potegovati se za kaj, hrepenéti, hlepéti, prizadévati si za kaj; nach d. Leben — po življénju streči (strežem).

Trachten *n.* prizadéva, prizadévanje, hrepenénje, hlepénje, trud; ſein Dichten und — njegóve misli in želje, vse njegóvo prizadévanje.

trächtig nosən; (von Thieren) brej; —e Kuh telna krava; —e Stute žrebna kobíla; —es Schwein sprasna svinja; — machen obrějiti, ubrějiti; — werden obrějiti se, ubrějiti se.

Trächtigkeit *f.* nosnost, brejost.

Trachyt *m.* trahít.

tracieren (eine Straße) mériti; izmériti; načŕtati, obtekníti (-táknem), zaklíniti; *impf.* načrtovati, obtíkati.

Tracierung *f.* načŕt, načrtílo.

Tract *m.* vrsta sob; zémeljska proga, pokrájina.

Tractament *n.* (Schmaus) pojédina, gostíja, gosti *pl. f.*

Tractat *m.* pogódba, dogóvor; (Unterhandlung) pogájanje; (Abhandlung) razpráva.

tractieren gostíti, gostovati; pogostíti; ravnáti s kom; pogájati se, dogovárjati se.

Tradition *f.* ustno izročílo; predája.

Trafik *f.* prodája, trafíka.

Trafikant *m.* prodajávəc, trafikánt.

Trag- nosni, prenósni.

Tragaltar *m.* prenósni oltár.

Tragant *m.* kozlínəc, tragant.

Tragbahre *f.* nosíla *pl.*, nosílnica.

Tragbalken *m.* bruno, (tram); podslómba, podpóra.

Tragband *n.* obrámnica, prerámnica, narámnica, opŕt, opŕta; (in d. Zimmermannskunſt) prekláda.

tragbar nosən, prenósən; (fruchtbringend) rodovít, rodovítən, plodovít, ploděn, roděn.

Tragbaum *m.* oplèn; polza.

Tragbett *n.* prenósna póstelja.

Trage *f.* nosílo, nosílnica.

träge len, lenív, lenóbən, zaníkarən, tožljiv, (vmánj).

Träge *m.* lenúh, lenívəc, lenóbnež, tožljívəc, lenè (-éta); *f.* lenúhinja, lenívka, lenóbnica, tožljívka.

tragen nesti, nósiti; (zu — pflegen) nosévati; ich werde — ponésem; (halten) dŕžati (-ím); (Früchte) rodíti, sad nósiti; (v. Thieren) breja biti (sem): — helfen odnášati; (Nutzen) nesti, dajáti (dájem), donášati, koristíti, pridovati; (auf den Händen) péstovati; Bedenken — pomíšljati si (se), pomišljevati; (ins Buch) zapísati (-píšem), *impf.* zapisovati; Verlangen — želéti; Sorge — skrb iméti (imám), skrbéti, v skrbéh biti; Rechnung — einer Sache v mar —, v poštèv jemáti (jémljem) kaj.

Träger *m.* nosəc, nosítelj, nosáč; (Hosen—) obrámnica, opŕta, opŕtavnica; =in *f.* nosíteljica.

Tragering *m.* ſ. Tragring.

Trägerlohn *m.* nosnína.

Trageſel *m.* tovórni osèl, tovorívəc.

tragfähig nosílən.

Tragfähigkeit *f.* nosílnost, nosílna zmožnost.

Trägheit *f.* lenóba, lenóst, lenívost, tožljívost; (Beharrungsvermögen) vztrájnost.

Traghimmel *m.* nebó.

Tragiker *m.* tragik, pisátelj žaloíger.

tragikomiſch žalostnosmešən, tragikómičən.

tragiſch trágičən, tragédiji primérən.

Tragkorb *m.* opŕtavni kòš, obrámni —, narámni koš, krošnja; (Handkorb) košárnica, cajna.

Tragkraft *f.* nosílnost.

Tragkranz *m.* svitèk.

Tragöde *m.* igrávəc v žaloígrah.

Tragödie *f.* žaloígra, tragédija.

Tragpfeiler *m.* podpóra, stebər, podslómba.

Tragriemen *m.* narámnica, obrámnica, opŕta, opŕtavnica, opŕtnica.

Tragring *m.* svitèk.

Tragſpritze *f.* prenósna brizgálnica.

Traghange *f.* povérək.

Tragvermögen *n.* nosílnost, nosílna zmožnost.

Tragweite *f.* sežáj, dosežáj, nošáj; (Schußweite) strelják; die Sache hat eine große — reč daleč sega.

Tragwulst *f. m.* svitèk.

Train *m.* vlak; vozni vlak; vozárstvo; pratež.

trainieren zadržati; priváditi; utrditi; *impf.* zadrževati; privájati; utrjati.

Trainſoldat *m.* vozárstveni vojàk.

Traintruppe *f.* vozársko krdélo.

Trainvorſchrift *f.* vozni predpis.

Traiteur *m.* gostílničar.

Trambahn *f.* pocéstna železnica.

Trambaum *m.* bruno, (tram); (viereckig) porézanèc.

Trampel *m.* okórnež, neukrétnež, štorklja, (copolòp).

trampelig okórèn; neukrétèn, štorkljast, štorast.

trampeln copotáti (-ám, copóčem), topotáti, ceptáti.

Trampelthier *n.* dvogrbi velblòd, dromedár.

Tranchée *f.* prekòp, ròv.

tranchieren rézati (režem); razrézati, razkrojíti.

Tranchiergabel *f.* dvorogljáte vílice *pl.*

Tranchiermeſſer *n.* razrezálnik.

Trank *m.* pijáča, pilo, pit (-í); (Trinken) pítje.

Tränke *f.* napòj; (Ort) pojílo, napajališče, koríto.

tränken napojíti; *impf.* napájati; (v. Regen) pojíti, močíti; napojíti, namočíti; *impf.* napájati, namákati; (Papier) napustíti, razmočíti; *impf.* napúščati, razmákati.

Trankſteuer *f.* davšk od pijáče.

Tränktrog *m.* koríto.

Transaction *f.* dogóvor, preména, zamémba, transákcija.

transalpiniſch zaplaninski, transalpínski.

transatlantiſch zaatlántski, transatlánteki.

transcendent presežèn; nadzémski,

transferieren prenésti (-nesem), predéti (-dénem), premekníti (-máknem); *impf.* prenášati, predévati, premíkati; (Perſon) prestáviti, premestíti; *impf.* prestávljati, premeščati; (Verſammlg.) preložíti, *impf.* prelágati.

Transferierung *f.* prenòs; prestáva, premestítèv.

Transformator *m.* pretvórnik, transformator.

transformieren ſ. umgeſtalten.

Transfuſion *f.* prelítje, prelívanje.

Tranſithandel *m.* prevózna trgovína.

tranſitiv prehajálèn; —es Zeitwort prehajálni glagol, prehajálnik.

Tranſito *m.* prehòd, prevòz, prevóžnja.

tranſitoriſch prehódèn, začásèn.

Tranſitverkehr *m.* prehódni —, prevózni promèt.

Tranſitzoll *m.* prevoznína, prehodnína.

Translation *f.* prevòd, prestáva; pre-

Translator *m.* prelagátelj, prestavljávec, prevajávec.

translocieren preméstiti; *impf.* premeščati.

Transmiſſion *f.* prenòs; gonílo.

transmontan zagórski, prekogórski.

transparent prosévèn, prosójèn.

Transparent *n.* prosévni —, prosójni napis, transparent.

Transport *m.* prevòz, prevážanje, prevóžnja; (in d. Rechnung) prenòs; **Transport-** prevózni; prenósni.

transportabel prevózèn, prenósèn.

Transporteur *m.* kotomèr, prenašávec, transportér.

Transporthaus *n.* premeščeválnica, hiša transpórtnica.

transportieren prepéljati (-ám, -péljem), odpráviti; *impf.* prevážati, prepeljávati, odprávljati; prenésti, *impf.* prenášati.

Transportkoſten *pl.* prevoznína, prevózni stroški.

Transportmittel *n.* vozílo.

Transportſchiff *n.* prevózna ladja.

Transportware *f.* prevózno blagó.

Transpoſition *f.* prestáva, transpozícija.

Tranſubſtantiation *f.* premémba bistva, — kruha in vína.

transverſal prečèn, popréčèn.

Transverſale *f.* préčnica, popréčnica.

Trapez *n.* trapéc.

Trapp *m.* težki korák; grozdni pecèlj.

Trappe *m.* okórnež; *f.* sled, stopínja; droplja.

trappeln ceptáti, copotáti.
Trappist *m.* trapíst.
Trassant *m.* izdátnik menice, trasánt.
Trassat *m.* potézovnik, trasát.
trassieren menico izdáti (-dám), trasírati.
Tratte *f.* izdána menica, potézka, trata.
Traube *f.* grózd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje; (mit bläulich-rothen Beeren) gned; (ohne Beeren) ozóbek, ozóban grózd; Dolden— češúlja; —n lesen trgati, brati (berem); **Trauben-** grozdni; trtni.
traubenartig, traubenförmig grozdast.
Traubengeländer *n.* brajda, brájdišče.
Traubenhaut *f.* grozdnica.
Traubenhyacinthe *f.* grózdnati hiacínt, hrúščica.
Traubenkirsche *f.* čremsa, čémž.
Traubenlese *f.* trgátev, trganje, branje, (bendíma).
Traubenleser *m.* trgávec, trgáč; =in *f.* trgávka.
Traubenpilz *m.* grozdna glíva.
traubenreich grozdnat.
Traubensaft *m.* vinski sok, máščina; (Wein) vinska kaplja, vino.
Traubenschimmel *m.* trtna plesen (-i), grozdna plesnóba.
Traubenstiel *m.* pecélj.
Traubenstock *m.* trs, vinska trta.
Traubenzucker *m.* grozdni sladór.
traubig grozdnat, grozdàt.
trauen poročíti; *impf.* poróčati; sich — lassen poročíti se; (glauben) zaúpati; vero dati (dam), zanésti (-nesem) se; *impf.* zanášati se, vérovati; sich — úpati si, dŕzniti se.
Trauer *f.* žal (-i), žalovánje; žalost; die — anlegen v črno se obléči; **Trauer-** žalni, žalováln, žalóbni; črni.
Trauerabzeichen *n.* žalni znak.
Traueranzug *m.* črna —, žalováln obléka.
Trauerbotschaft *f.* žálostno naznanílo, žalna vest (-i).
Trauergedicht *n.* žalostínka.
Trauergeläute *n.* žalóbno zvonjénje, zvonjénje mrlíču.
Trauergesang *m.* žalospèv, žalóbno petje.
Trauergewand, Trauerkleid *n.* žalna —, črna obléka.
Trauerhaus *n.* hiša žálosti, žalóbna [hiša.
Trauermahl *n.* sedmína, kármina, pogrébščina.
Trauermantel *m.* pogrébec.
Trauermarsch *m.* pogrébna koráčnica, pogrébnica, žalóbnica.
Trauermesse *f.* črna maša.
Trauermusik *f.* žalóbna godba; mrtváška godba.
trauern žalovati, žálostên biti (sem); (wehklagen) tárnati.
Trauernachricht *f.* žálostno naznanílo, žalóbno obvestílo.
Trauerrede *f.* žalóbni govor, nagróbni govor.
Trauerspiel *n.* žaloígra, tragédija.
Trauertag *m.* dan (dneva) žálosti, žalóbni dan.
trauervoll žalovít.
Trauerwagen *m.* mrtváški voz.
Trauerweide *f.* žalóbna vrba, vrba žalostnica, — žalújka.
Traufe *f.* kap; (Wasser) kapnica; aus dem Regen unter die — z dežjà pod kap, iz luže v mlako.
träufeln, träufen *intr.* kápati (-am, kapljem), kapljáti; kániti; (aus etwas) solzéti, mezéti, rosíti; *tr.* kápati, v kapljah dajáti, — vlívati; kániti.
Traufrinne *f.* žleb.
Traufstein *m.* podkápnik.
Traufwasser *n.* kapnica, stréšnica.
Traufwein *m.* podčépina, podčépnica.
Traugebür *f.* poročnína.
traulich prisrčen, iskrén; domàč.
Traulichkeit *f.* prisrčnost, iskrénost.
Traum *m.* sèn, sanja, sanje *pl.*; einen — haben sánjati se komu; **Traum-** sanjski.
Traumausleger, Traumdeuter *m.* razkladátelj —, razlagátelj sanj.
Traumbuch *n.* sanjske bukve *pl.*
träumen sánjati, sánjati se komu, snívati.
Träumer *m.* sanjávec, sanjáč, sanjár; =in *f.* sanjávka, sanjarica.
träumerisch sanjàv, sanjávski, sanjárski; —es Wesen sanjávost.
Traumgesicht *n* prikázen (-i) v sanjah, sanjaki prikázek.

Traumwelt *f.* sanjárski svet.

traun *interi.* res, zarés.

traurig žálosten, otóžen, pobít, klávrn; (dresélen); er wird — milo se mu stori, ináko se mu stori, žalost ga obíde; — werden razžalostíti se, raztóžiti se; — machen žáliti, žalostíti, v žalost priprávljati; užáliti, užalostíti, v žalost pripráviti.

Traurigkeit *f.* žalost, otóžnost, klávrnost.

Trauring *m.* poróčni prstan.

Trauſchein *m.* poróčni list.

traut premíl, preljúb, predrág, presłéen.

Trauung *f.* poróka; **Trauungs-** poróčni, poróški; **=buch** *n.* poróčna knjiga, — mática; **=ſchein** *m.* ſ. Trauſchein.

Traverſe *f.* prečka, préčnica.

Traveſtie *f.* na smešno predélana pesém (-i), predeláva na smešno, travestíja.

traveſtieren pesém na smešno predélati, travestírati.

Treber *pl.* tropíne *pl.*; (v. Malz) mlato; (v. Schmalz) troskva; (v. Honig) troščíne *pl.*; ſ. Kleie; **=moſt** *m.* pátoka.

Treff *m.* lòp, udárec; ſ. Trèfle.

treffen zadéti (-denem), pogodíti; *impf.* zadévati; eine Wahl — izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* izbírati; Anordnung — ukázati, odredíti; Anſtalten — pripráve délati, priprávljati se; pripráviti se; (betreffen) tíkati (-kam, -čem) se, zadévati, dostájati (-jam, -jem) se; wen trifft die Schuld kdo je kriv; er hat auf ein Haar getroffen še za las ni zgrešil; eine Verfügung — zaukázati, odredíti; einen Vergleich — pogodíti se, poravnáti se; ſich — pogodíti se, primériti se, pripetíti se.

Treffen *n.* bitka, bòj; ein — liefern udáriti se, spopásti (-padem) se, sprijéti (sprímem) se.

treffend ugóden, primérən; (betreffend) zadévən, dotíčən.

Treffer *m.* zadétek; (Gewinſt) dobítek.

trefflich *adi.* izvrstən, izbórən, jako dobər, vrl; *adv.* izvrstno, prav dobro.

Trefflichkeit *f.* izvrstnost, izbórnost, vrlóst.

Treffſicherheit *f.* gotóvost v pogodítvi [cilja.

Trèfle franz. *m.*, **Treff** *n.* (beim Kartenſpiel) želod, tref.

Treibbeet *n.* gnojna —, topla greda, gnojnik, gredíčnjak.

Treibeis *n.* srež, ledéne skrlí *pl.*

treiben gnati (ženem), góniti, gonjévati, tírati, podíti; (betreiben) délati, pečáti se s čim; (aufſchießen) pogánjati, kliti (klijem), brstéti; (ein Rad) góniti, súkati (-am, sučem); (nöthigen) síliti, nagánjati; Spott — zasmehovati; zu Paaren — užúgati, ugnáti (-ženem), ukrotíti, v kozji rog ugnáti; in die Enge — súkati, privíjati, pestíti; was treibſt du kaj počénjaš, — onegávič; in die Flucht — v beg zapodíti; (müſſig herumgehen) potíkati (-am, -tíčem) se, potépati se, skítati se, kolovrátiti; Äſte — veje odgánjati.

Treiben *n.* dejánje; počétje.

treibend gonílən.

Treiber *m.* gonjáč, poganjáč, pogòn, pogonič.

Treiberei *f.* tíščanje, síljenje, prigánjanje.

Treibhaus *n.* rastlinják, toplják; **=pflanze** *f.* rastlína iz rastlinjáka.

Treibherd *m.* pretapljálnica, plavnik.

Treibholz *n.* plavljéni —, plavni les.

Treibjagd *f.* gonja.

Treibling *m.* préslica; (Bienenſtock) prekajénec, prekajèn ròj.

Treibrad *n.* gonílo, gonílno koló (kolésa), poganjávec.

Treibſand *m.* svížec.

Treibſtange *f.* poganjávka.

Treibvieh *n.* gnana živína.

Treibweg *m.* gonje *pl.*, stegnà (-gèn) *pl.*, stegnè (-gèn) *pl.*

Treibwelle *f.* prenósno vrátilo *(phys.)*.

Treibwerk *n.* gonílo, vrtílo.

treideln ladje proti vodi vleči.

Trema *n.* trepétec, drgétec; ločílni piki.

Tremulant *m.* trepetáč, drgetávec.

tremulieren z glasom tresti, — tresljáti, glas se komu trese.

tremulierend tresóč, tresàv.

trennbar razdélən, razvézən, razdrúžən, ločljiv, deljiv, krojən.

trennen ločíti, delíti, sébiti, krojíti; odlóčiti, razlóčiti, oddelíti, odsébiti,

razkrojíti; *impf.* odločevati, oddeljevati ꝛc.; (die Naht) párati, prati (pórjem); razpárati; die Ehe — zakon razvézati (-vézem), razporočíti; *impf.* razvezovati; vom Tiſche — razkrúšiti; ſich — lóčiti se, odlóčiti se; *impf.* odločevati se; razíti (-ídem) se, *impf.* razhájati se; (von d. Naht) párati se, prati (pórjem) se; razpárati se.

Trennmeſſer *n.* parálo, razparáč.

Trennung *f.* ločítev, razločítev; (Auseinandergehen) razhòd; — d. Ehe razvéza zakóna, — zakónskih, razporóka.

Trennungspunkt *m.* lóčnik.

Trennungstag *m.* dan (dneva) ločítve.

Trennungszeichen *n.* ločílo, lóčnica.

Trenſe *f.* konjska uzda; povódec.

trepanieren črepínjo vŕtati; — prevŕtati.

treppab *adv.* po stopnícah doli.

treppauf *adv.* po stopnícah gori.

Treppe *f.* stopníce *pl.*, gredíce *pl.*, gredí *pl. f.*, stolba.

Treppelweg *m.* vlačílna stezà.

Treppenſtufe *f.* stopníca.

Treſpe *f.* glistnik, stóklasa; (Raden) kokalj; *(Lolium)* ljuljka.

treſpig poln stóklase.

Treſſe *f.* pram, zlat —, srebŕn trak.

Treſſer *pl.* tropíne *pl.*

Treſſerwein *m.* pátoka, (skavèc); (ein ſaurer Wein überhaupt) cvíček.

Trete *f.* stopálnica, stopálnik.

treten stópiti, *impf.* stópati; (von Rindern) stópkati; über etwas — prestópiti, prekoráčiti; in d. Weg — pot zastópiti; beiſeite — odstópiti, odmekníti (-máknem) se; ins Leben — veljávo —, moč zadobíti, obveljáti; nahe — krivíco délati, žalíti; der Ehre nahe — poséči komu v pošténje; *impf.* ségati —; in Unterhandlung — pričéti pogájanje; d. Thränen traten ihm ins Auge solze so mu zalíle očí; Pflaſter — pohájkovati, postópati; Trauben — grozdje mastíti, — tláčiti; um jemanden — obstópati koga; obstópiti; mit Füßen — z nogámi teptáti, mendráti.

Treter *m.* mastívec, tlačívec.

Tretkurbel *f.* (b. Fahrrad) podnóžnik.

Tretrad *n.* samotéžno koló (-ésa).

Tretſchemel *m.* (beim Webeſtuhl) podnóžnik, nogálnica.

treu zvest, vérən.

Treubrecher *m.* verolómnik, nezvéstnik, iznevérnik.

Treubruch *m.* verolómstvo, nezvestóba, iznevéra.

treubrüchig verolómən, nezvést.

Treue *f.* zvestóba, zvestóst, zvest (-í), vera, vérnost; bei meiner — pri moji véri, mož-beséda; auf — u. Glauben na vero, na zveste roké.

treuergeben zvesto vdán.

treugehorſamſt prezvést, prevérən.

treugeſinnt zvestomíseln, vernih misli.

treuherzig odkritosrčən, prostosrčən, iskrén, zvéstega srcá.

Treuherzigkeit *f.* odkritosrčnost, iskrénost.

treulich *adv.* zvesto, verno, pošténo.

treulos nezvést, nevérən; — werden iznevériti se.

Treuloſe *m.* nezvéstnik, nezvéstnež; *f.* nezvéstnica.

Treuloſigkeit *f.* nezvestóba, nevéra.

Triangel *m.* ſ. Dreieck.

triangulieren na triógelnike mériti.

Triangulierung *f.* triangulácija.

Trias *f.* trojica, trojstvo, trojnost.

Triasformation *f.* triásna tvorba.

tribulieren nadlegovati, nadlégno prósiti, glušíti.

Tribun *m.* ljudski zastópnik, tribún.

Tribunal *n.* sodíšče.

Tribüne *f.* odər, tribúna.

Tribus *f.* razdélek, sosáska, tríbua.

Tribut *m.* davek, dan (-í).

tributpflichtig davku podvŕžen.

Trichter *m.* lij, lijək, livək, livnik, livák, vliválo; (großer) lákomnica, lákovnica, loj; (in d. Mühle) grot.

trichterförmig líjast, livkast.

Tricot *m.* obléka iz pletovíne, — iz pletíva.

Trident *m.* trizòb.

Trieb *m.* nagòn, nagíb, nagíbek; (Sprößling) mladika, brst, odrástek, kal (-í), klíca; (des Viehes) gonja; — Ochſen čreda volóv.

Triebel *m.* kljuka; (bei d. Böttchern) pogónec, nabijálnik.

Triebfeder *f.* nagíb, nagíbljaj, nagòn.

Triebhammer *m.* klepársko nakoválo.
Triebherde *f.* gnana čreda, popótna čreda.
Triebkraft *f.* gonílna moč (-í).
Triebrad *n.* ſ. Treibrad. [*pl.*
Triebweg *m.* gonje *pl.*; stegnà (-gèn)
Triebwerk *n.* gonílo, gonílna napráva.
Trieſauge *n.* krmežljívo —, krmežljávo okó (očésa).
trieſäugig krmežljiv, krmežljàv, krmeljiv.
Trieſäugige *m.* krmežljívec, krmežljávec; *f.* krmežljívka.
trieſen kápati (-am, kapljem), kapljáti, curéti, solzéti, mezéti; (v. Augen) krmežljíti se, kŕgati se.
Triel *m.* podvrátnik, naděr, ožrélje.
Triennium *n.* trilétje.
Trifolium *n.* ſ. Kleeblatt.
Trift *f.* (Weideplatz) pašnik, spášnik, paša; pašna pravica; (Herde) čreda; (Holztrift) plavba, plavljénje lesá; ſ. Triebweg; (Brachfeld) ledína.
triften plavíti.
Triftgeld *n.* pašnína.
Triftgerechtigkeit *f.* pašna pravíca.
Triftholz *n.* plavski les, les za plavbo.
triftig tehtěn, važěn, utemeljèn.
Triftigkeit *f.* važnost, tehtovítost, tehtnost.
Triftrecht *n.* plavska pravíca; pašna pravíca.
Triftwaſſer *n.* plavna voda.
Triftzeit *f.* čàs za pašo.
Trigonometrie *f.* trikotomérstvo, trigonometrija.
trigonometriſch trikotomérski, trigonometrijski.
Trilemma *n.* triléma, tročléni sklèp.
Triller *m.* tresljaj, gostolévěk.
trillern tresljáti z glasom, droboléti, glas drobíti; (vom Geſange der Vögel) žvrgoléti, gostoléti.
Trillion *f.* trilijón.
Trilogie *f.* tri skupaj spadajóče tragédije, trilogija.
Trimeter *m.* trimèr, trímeter.
trimorph trolíčen.
Trinitarier *m.* trinitárec.
Trinität *f.* trojica.
Trink- pitni. [jalíšče.
Trinkanlage *f.* pitna napráva, napa-
trinkbar pitěn, pivěn.
trinken piti (pijem); popíti, izpíti; ſich voll — napíti se, opíti se, upijániti se; (ſcherzweiſe) lúkati, lúckati, žúliti; (unmäßig) žléviti, popívati, žlampáti; (v. Kindern) púpati; (mit hohler Hand) lókati; (ſaugen) sesáti; posesáti; (ſchlürfen) sfkati; posfkati.
Trinken *n.* pitje.
Trinker *m.* pívec; (Säufer) pijáněc; =in *f.* pívka; pijánka.
Trinkgaſt *m.* pívec.
Trinkgelage *n.* pitje, popívka, popívanje; ein — halten piti (pijem), popívati.
Trinkgeld *n.* napitnína, pivnína.
Trinkgenoſſe *m.* pivski brât.
Trinkgeſchirr *n.* pivna —, pitna posóda, (lagěv).
Trinkglas *n.* čaša, kozárec, kúpica, (žmulj, mužól).
Trinkhaus *n.* pívnica.
Trinklied *n.* pivska pesěm (-i), zdravíčka.
Trinkſpruch *m.* napítnica, zdravíca.
Trinkſtube *f.* pívnica.
Trinkſucht *f.* pijánstvo, pijančljívost.
Trinkwaſſer *n.* pítna voda.
Trinkzimmer *n.* ſ. Trinkſtube.
Trinom *n.* trinóm, tročléněc.
Trio *n.* trio.
Triole *f.* triola.
Triolett *n.* triolét.
Tripelallianz *f.* trozvéza.
Triplik *f.* triplíka.
trippeln drobnéti, stopícati.
Tripper *m.* kápavica.
Tritonshorn *n.* vélika troblja.
Tritt *m.* stopínja, stòp, korák; (Spur) sled; einen — thun stópiti.
Trittbrett *n.* podnóžnik, nogálnica, stopálo.
Trittſchemel *m.* podnóžnik, podnóžnica.
Triumph *m.* zmagoslávje, triúmf; (Aufzug) zmagoslávni izprevòd; (Sieg) slavna zmaga, zmagodobítje; **Triumph-** zmagoslávěn.
Triumphator *m.* zmagoslavítelj, triumfátor.
Triumphbogen *m.* slavolòk.
Triumphgeſang *m.* slavospèv, zmagoslávna —, zmagodobítna pesěm (-i).

triumphieren zmagoslávno —, zmagodobítno se radovati; —d zmagoslávən; (ſiegen) slavno zmágati; *impf.* slavno zmagovati.

Triumphpforte *f.* ſ. Triumphbogen.

Triumphwagen *m.* zmagoslávni voz.

Triumphzug *m.* zmagoslávni izprevòd.

trivial vsakdánji, vsednji, navádən, poúličən, prepròst, triviálən.

Trivialität *f.* vsakdánjost, prostáščina, obrábljenost, triviálnost.

Trivialſchule *f.* ljudska —, triviálna šola, — učílnica.

Trivialſchullehrer *m.* učítelj na ljudski šoli.

Trockhäus *m.* trohéj.

trocken suh, suhótən; (ein wenig od. halb) osehèl, osúšən; —es Jahr suho —, sušno leto; —es Land suha zemlja, kopno; —er Menſch dolgočásnež, dolgočásnik, pustež; —es Reiſig sehljád (-i); —e Stelle sušína, suhotína; — werden ſ. trocknen; — legen osušíti, *impf.* osúšati.

Trockenboden *m.* sušílnica.

Trockene *n.* sušína, suhotína; (Land) suha zemlja, kopno.

Trockenheit *f.* suša, suhóta.

Trockenlegung *f.* osuševánje, osušítəv.

Trockenlegungsarbeiten *pl.* osuševálna dela.

Trockenplatz *m.* sušílo, sušíšče.

trocknen *tr.* sušíti; posušíti, osušíti; (abwiſchen) otréti (-trèm), *impf.* otírati; *intr.* sušíti se, sehníti (sáhnem); posušíti se, osušíti se, osehníti, usehníti; *impf.* osíhati.

Trocknis *f.* suša, suhóta, suho vreme (-éna).

Trobdel *f.* (bei d. Webern) zábrniki *pl.*, závrniki, ábranki *pl.*, konci *pl.*; (Quaſte) čòp.

Trödel *m.* starínski trg; (Sachen) starína, stara šara, stara kložnja.

Trödelhandel *m.* starínarstvo, trgovína s starínami.

Trödelmarkt *m.* starínski trg.

trödeln starináriti, s staríno tŕžiti.

Trödelwerk *n.* starína, stara šara, ropotija.

Trödler *m.* starínar; =in *f.* starínarica.

Trog *m.* koríto, kopánja; *dem.* korítce; (Backtrog) nečké (-čák), kadúnje *pl.*; (im Stalle) žleb.

Trogbaum *m.* deblo za koríto.

Trogdeckel *m.* korítnica.

Trokar *m.* ostən, trokar.

Trolle *f.* dónda, trola.

trollen ſich — valíti se, štorkljáti; trolle dich fort pobéri se, spravi se.

Trombe *f.* smŕk.

Trommel *f.* boběn; die — rühren bóbnati; zabóbnati.

trommelartig bóbnast.

Trommelfell *n.* bobnílo; (im Ohr) bóbnič, ušésna mrénica.

trommeln bóbnati, na bóbən biti (bijem).

Trommeln *n.* bóbnanje.

Trommelſchlägel *m.* bóbnarski bátəc, bóbenska pálička.

Trommelſchläger, Trommler *m.* bóbnar.

Trompete *f.* trobénta, troba, troblja; *dem.* trobéntica; die — blaſen tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

trompeten tróbiti, trobéntati; zatróbiti, zatrobéntati.

Trompetenblume *f.* trobéntica.

Trompetenſchall *m.* zvok trobe, tròb, trópljenje, trobéntanje.

Trompeter *m.* troběc, trobentáč.

Tropf *m.* révišče, siromák, siromáček, siróták; ſ. Tölpel.

tropfbar kapljív, kapən; —e Flüſſigkeit kapljíva tekočína.

tropfbarflüſſig kapljívo tekòč.

Tropfbarkeit *f.* kapljívost.

Tropfbier *n.* pátoka, podčépina.

Tröpfchen *n.* kápljica, kaněc.

tröpfeln kapljáti, kápati (-am, kapljem); (vom Regen) rosíti, škropíti, prŝéti, štŕkati; —d ſich anſammeln nakapljáti se.

Tropfen *m.* kaplja, kaněc, sraga; (Spritzer) štrkótina.

tropfen kápati (-am, kapljem); kániti.

Tropfenfall *m.* kap. [ljah.

tropfenweiſe *adv.* po kaplji, po kap-

Tropfregen *m.* pŕhavica, drobni dèž.

Tropfſtein *m.* kapník, kapəc, scejéni kamen; =bildung *f.* kapnína.

Tropfwaſſer *n.* kapnica, kápnica.

Tropfwein *m.* podčépina, podčépnica.

Trophäe *f.* zmagoslávno —, zmagodobítno známenje, troféja.

tropiſch prenesèn, trópičen; (in der Geographie) povrátniški, vrôč, topêl, trópičen; —e Zone vroči pas.

Tropus *m.* prenôs, prenósba, trop.

Troſs *m.* druhál (-i), truma; (Gepäck) pratež, prtljága.

Troſspferd *n.* tovórni kònj.

Troſt *m.* tolážba, tolažílo, utêha, utešílo.

Troſtbrief *m.* tolážni —, tolažílni list.

troſtbringend tolážen, tolažílen, tešílen.

Troſtbringer *m.* tolažník, tešítelj.

tröſten tolážiti, téšiti; potolážiti, utolážiti, utéšiti.

Tröſter *m.* tolažník, tolažítelj, tešítelj, utešítelj; =in *f.* tolažnica, tolažiteljica ꝛc.

Troſtgrund *m.* tolážek, tolažílo, tešílo.

tröſtlich tolažílen, tolážen, utéšen.

troſtlos brezutéšen, brez tolážbe, brez

Troſtloſigkeit *f.* brezutéšnost. [utêhe.

troſtreich ſ. tröſtlich.

Troſtſpruch *m.* tolážni—, tolažílni izrèk.

Tröſtung *f.* tolažítev, tešítev, utešítev.

troſtvoll ſ. tröſtlich.

Troſtwort *n.* tolažílna beséda.

Trott *m.* ſ. Trab.

Trottel *m.* ſ. Tölpel.

trotteln mencáti, drobnó hóditi.

trotten cepetáti, topotáti, štorkljáti; dirjati; mastíti, tlačiti.

Trottoir *n.* obstránski tlàk, trotoar.

Trotz *m.* kljubést (-i), kljubovánje; trma, trmoglávost, nastor, upórstvo; kuja; zum — kljubu, vkljúb; — bieten kljubovati, kljubu délati, upírati se, ustávljati se.

trotz *adv.* vkljúb, kljubu, kljub, vzlíc, navzlíc.

trotzen kljubovati, kljubu délati; protíviti se; (auf etwas pochen) šopíriti se, ponášati se.

Trotzer *m.* kljubovávec, kljubéstnik, kljubétnik; =in *f.* kljubovávka, kljubéstnica, kljubétnica.

trotzig kljubéstèn, kljuboválen, kljúbečen; upórèn, trmast, kujav.

Trotzkopf *m.* kljubovávec, kljubéstnik; trmoglávec, kújavec; (Käfer) kukèc, trdoglàv.

Trotzſinn *m.* kljubljívost, kljuboválnost.

Troubadour *m.* trubadúr (francóski ljubávni pevec srédnjega veka).

trüb, trübe motèn, kalèn; (v. Wetter) mežàv, meglén, temáčen; — werden kalíti se; temáčiti se.

Trübe *f.* mótnost, kalnost, mòt; mežávost, meglénost, temáčnost.

trüben mótiti, kalíti; zmótiti, skalíti; (den Geiſt) zmêšati, zmesti (zmedem); ſich — kalíti se; skalíti se; (v. Wetter) oblačíti se, temáčiti se, temníti se, temnéti; pooblačíti se, otemnéti; *impf.* otemnévati.

Trübnis *f.* ſ. Betrübnis.

Trübſal *f.* bridkóst, žalost, toga, reva.

trübſelig turóbèn, bridkóstèn, tožèn, žálostèn.

Trübſeligkeit *f.* turóbnost, tožnost.

Trübſinn *m.* otóžnost, klávrnost, pobítost.

trübſinnig otóžen, pobít, klavrn.

Truchſeſs *m.* stolnik; =amt *n.* stólništvo.

Trüffel *f.* gomoljíka; =hund *m.* gomoljíčar.

Trug *m.* prevára, prelest (-i), himbà.

Trugbild *n.* mamílo, slepílo.

Trugdolde *f.* neprávi kobúl.

trügen várati, goljufáti, hiníti; prevàriti, ogoljufáti, prekániti, oslepáriti; mámiti, slepíti; omámiti, preslepíti.

Trüger *m.*, =ei *f.* ſ. Betrüger, —ei.

trügeriſch prevarljív, goljufív, goljúfen, slepárski, zapeljív.

Trugſchluſs *m.* krivi —, nápačni sklèp, — izvódek.

Trugwerk *n.* prevára, slepárstvo, goljufíja.

Truhe *f.* skrinja; zabój; *dem.* skrínjica; (Mehltruhe) nečké (-ák).

Trumeau *m.* stébrsko zrcálo, stensko ogledálo.

Trumm *m. n.* kos, drobljánec, drobélj; (im Bergbau) del rúdnega sklada; Weber— nit (-i), nitni konec.

Trümmchen *n.* mfvica, troha.

Trümmer *pl.* razbítki, razvalíne *pl.*, podrtíne, *pl.*, mirje, miríšče.

Trümmergeſtein *n.* gromáča.

Trumpf *m.* (im Kartenspiel) adút, trumf; *fig.* glavni udár.

Trunk *m.* požírek, napítek, popívek; (d. Trinken) pitje; (Getränk) pijáča, pilo, pit (-i).

trunken vínjen, vinski, pijàn, opít, opojèn; *fig.* pijàn, prevzét.

Trunkenbold *m.* pijánec.

Trunkenheit *f.* pijánost, opojénost; der — ergeben sein pijánčevati.

Trunksucht *f.* pijánstvo, pijánčevanje, pijančljívost.

Trupp *m.* krdélo, truma, tròp; (von Vögeln) jata.

Truppe *f.* družba; (*mil.*) krdélo, četa, oddélek vojske.

Truppen *pl.* vojska, armáda, čete *pl.*; **=abtheilung** *f.* oddélek vojakov, — vojske; **=dienst** *m.* služba pri četah; **=körper** *m.* vojáško krdélo; **=rechnungsführer** *m.* vojáški računovódja; **=train** *m.* krdélski tren; četno vozárstvo.

truppenweise *adv.* krdéloma, trúmoma, v krdélih, v trumah.

Truthahn *m.* purán, purman, kavráč; *dem.* purčè (-éta).

Truthenne *f.* pura, kavra; *dem.* púrica.

Truthühner- purji.

Trutz *m.* ſ. Trotz; Schutz- u. —bündnis zveza v ohráno in obráno.

Tschaika *f.* čajka.

Tuberkel *f.* (gewöhnl. *pl.*) trdíne *pl.*, tubérkule *pl.*

tuberkulös tuberkulózen, jétičen.

Tuberkulose *f.* jétika, sušíca.

Tubus *m.* ſ. Fernrohr.

Tuch *n.* suknò; ſ. Schnupftuch, Halstuch ꝛc.; (Gewebe) tkanína; liederliches — zaníkarnež, zaníkarnik; **Tuch-** suknén.

Tuchabschnitzel *n.* odstrížek suknà.

Tüchelchen *n.* ruta, rútica, robec.

tuchen suknén.

Tuchende *n.* krajec; *coll.* krájevina, krajci *pl.*

Tuchet *n. f.* pérnica, pérnata odéja.

Tuchfabrik *f.* suknárnica, továrna za sukno.

Tuchhandel *m.* suknárska trgovína, trgovína s suknom; den — betreiben suknáriti; **Tuchhändler** *m.* suknár, trgóvec s suknom; **Tuchhandlung** *f.* suknárnica, prodajálnica suknénega blagá.

Tuchhose *f.* suknéne hlače *pl.*

Tuchladen *m.* ſ. Tuchhandlung.

Tuchlappen *m.* suknič, kos suknà.

Tuchmacher *m.* suknár; **=handwerk** *n.* suknárstvo.

Tuchscherer *m.* suknostrížec.

tüchtig vrl, korenjáški, pravi; (tauglich) dobèr, sposóben, priprávljen, zmožen; (bauerhaft) trden, krepék, čvrst; tüchtiger Mensch korenják.

Tüchtigkeit *f.* vrlóst, vrlína, korenjáštvo; sposóbnost, zmožnost; trdnóst, čvrstóst.

Tuchware *f.* suknenína, suknéno blagó.

Tuchweber *m.* suknár, suknotkálec.

Tücke *f.* lokávščina, potúhnjenost, potúha, prihúljenost, hlímba.

tückisch lokàv, potúhnjen, prihúljen, izpodlezljiv, podmúrjen, zamolcàv; —er Anfall zalázen —, zaséden napàd.

Tuckmäuser *m.* ſ. Duckmäuser.

Tuff *m.* grò.

Tuffstein *m.* lehnják.

tüfteln malenkósti razglábati, muhe loviti, komárje precéjati.

Tugend *f.* čednost, krepóst.

tugendhaft čédnostèn, krepóstèn.

Tugendmittel *n.* pripomóček k čédnosti, — h krepósti.

tugendreich poln čédnosti, — krepósti.

Tugendweg *m.* pot čédnosti, — krepósti.

Tülle *f.* tulec, ustnik.

Tulpe *f.* tulipán; **Tulpen-** tulipánov; **=baum** *m.* tulipán.

Tummel *m.* omótica, vrtoglávica; ſ. Rausch.

tummelig omótičen.

tummeln drevíti, tírati, podíti, súkati (-am, sučem); sich — súkati se, pregánjati se, podíti se, drevíti se; (eilen) hitéti, speti (spejem, spem), páščiti se.

Tummelplatz *m.* teríšče, toríšče, bojíšče.

Tümpel *m.* tolmún, otòn, globódnica, krnica, (betáč, berij).

Tumult *m.* vstája, vstánek, upòr, pùnt, praska, krámola; (Lärm) hrup, šunder, lomást (-i), halabúka.

Tumultuant *m.* vstájnik, vstáš, upórnik.

tumultuarisch upóren; (lärmend) hrupen, burèn.

tumultuieren hrupéti, razgrájati, lomástiti, halabúčiti, vzdigovati se.
Tünche *f.* belež, belílo.
tünchen béliti; pobéliti.
Tüncher *m.* belívěc.
Tunika *f.* túnika.
Tunke *f.* omáka, pomáka, polívka.
tunken pomóčiti, omóčiti; *impf.* pomákati, omákati.
Tunnel *m.* predòr, preròv.
Tupf *m.*, **Tüpfel** *m. n.* píka, píknja.
Tüpfelfarn *m.* sladka korenínica.
tüpfelig píkast, grahast.
tüpfeln píkati, pikljáti; opíkati, napíkati, opikljáti, napikljáti.
Turban *m.* turban, čalma.
Turbine *f.* turbína *(phys.)*.
Türke *m.* Turěk, Turčin; — werden potúrčiti se; **Türken-** turški.
Türkenbund *m.* *(Lilium Martagon)* zlati klobúk, zagúljěk.
Türkis *m.* kalaít, turkěc.
türkisch turški.
Turmalin *m.* turmalin.
Turnanstalt *f.* telovádnica.
turnen telováditi.
Turnen *n.* telovádba, gimnástika.
Turner *m.* telováděc, gimnástik.
Turnhalle *f.* telovádnica.
Turnier *n.* víteška bojna igra, turnír.
turnieren v víteški igri boríti se, — bojevati se.
Turnierplatz *m.* bojíšče za víteške igre.
Turnkunst *f.* telovádstvo, telovádba, telovádna umételnost.
Turnplatz *m.* telovadíšče.
Turnus *m.* kolobár, povrátni sporèd, vrstílni red.
Turnverein *m.* telovádno društvo.
Turteltaube *f.* gŕlica; **Turteltauben-** gŕličji.
Tusch *m.* proslavílni zatròb, pozdràv s tróbljami, tuš.
Tusche *f.* kitájsko črnílo, tuš.
tuschen s tušem rísati (rišem), túšati.
Tute *f.* troba.
tuten tróbiti, túliti.
Typen *pl.* (tiskárske) pisménke, — črke *pl.*
Typenmuster *n.* tipski vzórěc.
typhös za légarjem bolán; vročínski.
Typhus *m.* mačúh, légar, vročínska bolézěn (-i), ognjénica.
typisch s. bildlich.
Typograph *m.* s. Buchdrucker.
Typographie *f.* tiskárstvo, tiskárska umételnost, tipografíja.
typographisch tiskárski, tipográfski, tipográfičěn.
Typus *m.* izràz, tip, značílna oblíka; (Charakter) značáj; s. Muster, Vorbild.
Tyrann *m.* trínog, krvolòk, samosílnik, tirán; =ei *f.* trínoštvo, samosílstvo, krvolóštvo, tiránstvo; =in *f.* samosílnica, krvolóčnica.
tyrannisch trínoški, samosílěn, krvolóčěn, tiránski.
tyrannisieren zatírati, pestíti, trínoško —, tiránsko vládati.

Ü.

Übel *n.* zlo (zla, zlega), hudo (húdega); (Unglück) nesréča, nezgóda; (Schade) škoda, kvar.
übel *adi.* zěl (zlà); (böse) hud; (schwach) slàb; (unangenehm) neprijétěn, zoprn; es ist mir — slabó mi prihája, slabó mi je, medló mi je; es ist nicht so — ni tako grdó, — hudó, — slabó; etwas — nehmen zaméríti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* zamérjati, — jemáti (jémljem); *adv.* zlo, hudó, slabó, neprijétno, zóprno.
Übelbefinden *n.* slabo zdravje, — počútje; boléhavost; (Schwäche) slabóta.
übelberüchtigt zloglásěn, slaboglásěn, na slabem glasu.
übelgelaunt čemérěn, zlovóljěn, nevóljěn, nejevóljěn, slabe volje.
Übelgeruch *m.* smrad, neprijétni duh.
übelgesinnt zlohótěn, hudovóljěn, zlomíseln.
Übelkeit *f.* slabóst, slabótnost.
übelklingend zloglásěn, razglásěn, neskláděn.

Übellaune *f.* zla volja, slaba volja, čemérnost.

übellaunig čemérən, zlovóljən, vnožljiv, slabe volje.

übelriechend zóprnega duha, smrdèč, smrdljiv.

übelſchmeckend zóprnega okúsa, neslástən.

Übelſein *n.* slabo počútje; slabóst, težáva.

Übelſtand *m.* neprílika, neprílično̍st; (Gebrechen) napáka, hiba; (Hinderniß) ovíra, zadrže̍k.

Übelthat *f.* hudodélstvo, zločìn, zločínstvo.

Übelthäter *m.* hudodélec, hudodélnik, zločínec, zlotvòr, zlíkovec; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

Übelwerden *n.* medlóba, medlénje.

Übelwollen *n.* zlohótnost, zlovóljnost, hudoželjnost.

übelwollend zlohótən, zlovóljən, hudoželjən.

üben váditi, vézbati, úriti; priváditi, izvézbati, izúriti; (lehren) učíti; izučíti; Rache — maščevati se; Recht — pravíco délati, — izvrševati, pravíce držati (držím) se; ſich — váditi se, vézbati se, úriti se; učíti se.

über *praep.* čez, pò; (oberhalb) nàd; (infolge) nà, pò, vslèd; (während) pri, v; (in Betreff) o; (zur Bezeichnung d. Richtung) na; (jenſeits) onkraj, ónostran, prek; — ſich zurück vnío; heute — acht Tage danes osem dní; — 3 Jahr čez leto dní; — die Maßen čez mero, čez nemóč (-i); in Zuſammenſetzungen mit Beiwörtern čez, nad-, pre-; mit Zeitwörtern pre-, nad-; *adv.* — und — čez in čez.

überackern preorátí (-órjem); *impf.* preorávati, preárati, preárjati.

überall *adv.* povsód, (povsódi, povsódik); —wo kjerkòli; —woher odkoderkòli; —wohin kamorkòli.

überallher *adv.* od vseh strani, od vsekód.

überallhin *adv.* na vse strani, vsekàm.

überantworten izročíti, predáti (-ám); *impf.* izróčati, predájati (-jam, -jem).

Überantwortung *f.* izročítev, predája.

überarbeiten predélati, prenarediti: *impf.* predelávati, prenarájati; ſich — presíliti se, pretégniti se, pregnáti (-žénem) se.

überaus *adv.* silno, jako, neizmérno, strašno, pre-.

überbacken prepéči (-pečem), *impf.* prepékati; (noch einmal backen) popéči, *impf.* popékati.

Überband *n.* prevéza, prevóza.

Überbau *m.* nadzídje, nadzídek, gornje zidánje, górnjica.

überbauen prezídati; zídati na kàj; nadzídati, nadzídje postáviti, *impf.* postávljati.

Überbein *n.* morska —, mrtva kost (-i).

überbieten prestláti (-steljem), *impf.* prestíljati.

überbiegen prepógniti, pregníti (-gánem), pregníti (-gnèm).

überbieten (d. Preis) precéniti; (mehr bieten) več ponúditi, *impf.* — ponújati; (übertreffen) prekosíti, pretéči (-tečem), presédi (-sédem); *impf.* prekášati, pretékati.

Überbieter *m.* preponúdnik.

überbinden prevézati (-vežem), *impf.* prevezovati.

überbleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati.

Überbleibſel *n.* ostánek, preostánek; (vom Futter) izjédi *pl. f.*, zbrodi *pl.*; (Abfall) odpádek, otrébek.

Überblick *m.* preglèd, obzór.

überblicken preglédati, prezréti (-zrèm); *impf.* pregledovati.

Überbot *m. n.* prevelíka ponúdba, preponúdba, večja ponúdba.

überbringen prinésti (-nésem), donésti, vročíti; *impf.* prinášati, donášati, vročevati; (hinüberbringen) prenésti, prenósiti; *impf.* prenášati.

Überbringer *m.* prinósnik, pokazník; prinašávec; =in *f.* prinósnica; prinašávka.

überbrücken premostíti, *impf.* premoščevati.

überbürden preobremeníti, preobložíti, prevelíko naložíti; *impf.* preoblágati, prevelíko nalágati.

Überbürdung *f.* preobremenítev, preobložba.

Überdach *n.* nadstrešek, nadstrešje.

überdachen pokriti (-krijem), streho narediti nad čim; *impf.* pokrivati.

überdämmen prejeziti; *impf.* prejêžati.

überdauern prestáti (-stánem, -stojím), prebíti (-bóm), pretrpéti; *impf.* pretrpévati.

überdecken ogrníti, pregrníti, odéti (odénem); *impf.* ogrínjati, pregrínjati, odévati.

überdenken premísliti, preudáriti, pretéhtati; *impf.* premíšljati, preudárjati, pretehtovati.

überdies *adv.* vrhu tega, na to.

überdrucken prenatísniti; ponatísniti; *impf.* prenatiskovati; ponatiskovati.

Überdruſs *m.* pristúda, navelíčba, navolítev, omfza.

überdrüſſig sit; — werden navelíčati se, navóliti se; ich bin — navelíčal —, navólil sem se, pristúdilo se mi je, zamrzélo mi je.

Übereifer *m.* prevelika vnetost, — goréčnost, — iskrénost, prevelíko prizadévanje.

übereile *f.* prenáglica, prenáglost.

übereilen prehitéti, pretéči (-téčem), prestréči (-strežem); *impf.* prehitévati, pretékati; (eine Sache) prenágliti, prenáglo storíti, prehitéti; ſich — prenágliti se.

Übereilung *f.* prehiténje, prehítek; prenáglica, prenáglost.

übereinander *adv.* drug nad drugim, drug nad drúgega, eden nad drugim, drug na drugem; *fig.* vprék, križem; — kommen spreti (sprèm) se.

übereinkommen dogovoríti se, zedíniti se.

Übereinkommen *n.*, **Übereinkunft** *f.* dogóvor.

übereinſtimmen ujémati se, strínjati se, skládati se, zlágati se.

übereinſtimmend soglásen, skladen.

Übereinſtimmung *f.* soglásje, skladnost.

übereintreffen ſ. übereinſtimmen.

übereſſen ſich preobjésti (-jém) se, *impf.* preobjédati se.

überfahren *intr.* prepéljati (-péljem, -peljám) se; *impf.* prepeljávati se, prevážati se: *tr.* prepéljati, prevésti (-vézem); *impf.* prepeljávati, prevážati; einen Fluſs — prepéljati se črez reko; (ein Kind) povóziti; etwas mit einem Schwamm — z gobo potégniti črez kaj; (mit Leim) tenkó namázati (-žem).

Überfahrgeld *n.* prevoznína, brodnína, brodarína.

Überfahrſchiff *n.* prevózna ladja, brod.

Überfahrt *f.* prepeljávanje, prévoz, prevóžnja; (der Ort) brod, brodíšče.

Überfahrtsgebür *f.* ſ. Überfahrgeld.

Überfall *m.* napàd, naskòk.

überfallen napásti (-pádem), naskóčiti (koga, kaj), navalíti, plániti, udáriti (na koga); (v. Zorne) obíti (-ídem), prevzéti (-vzámem); (vom Schauder) izpreletéti; *impf.* obhájati, prevzémati, izpreletávati.

überfein pretánek, pretenèk (-ák), preúberfett pretólst, premástən.

überflechten oplésti (-plétem).

überfliegen *intr.* črez —, prek letéti; — zletéti (vzletéti); *tr.* preletéti, *impf.* preletávati; *fig.* Schamröthe überflog ihr Geſicht rdečica jo je políla; (ein Blatt) površno prebráti (-bérem).

überfließen prek teči (tečem); izteči; razlíti (-lijem) se; *impf.* razlívati se; (von ſiedender Flüſſigkeit) kipéti; das Herz fließt mir vor Freude über srcé mi kipí od rádosti.

überfloren (s tenčico) prekríti (-krijem).

überflügeln prehitéti, nadkríliti, prekosíti; *impf.* prehitévati, nadkriljevati, prekášati; (v. Feind) zajéti (zajmem, -jámem).

Überfluſs *m.* obílica, obílje, obílnost, prebítek; an allem — haben vsega obílno —, na prebítek iméti (imám), z vsem obilovati.

überflüſſig (reichlich) obílen; (unnötbig) nepotrében, odvéčen; er iſt — on je odvèč.

überfluten razlíti (-lijem) se črez kaj, preplavíti kaj; *impf.* razlívati se, preplávljati.

Überflutung *f.* preplávljanje, popláva, poplávek.

überfordern (jmdn.) prevèč zahtévati (od koga).

Überfracht *f.* prenaklàd, preséžni na-

überfrachten preobložíti, prevèč naložíti; *impf.* preoblágati, prevèč nakládati.

überfreſſen ſich preobjésti (-jém) se, prenakréti (-krèm) se.

überfrieren premŕzniti, (po vrhu) zamŕzniti; *impf.* pre-, zamrzovati.

Überfuhr *f.* ſ. Überfahrt, Fähre.

überführen prepéljati (-péljem, -peljám), *impf.* prepeljevati, prevážati; (überzeugen) prepríčati; (überweiſen) dokázati (-kážem) komú krivdo.

Überführer *m.* ſ. Fährmann.

Überfuhrgeld *n.* ſ. Überfahrgeld.

Überfülle *f.* ſ. Überfluß.

überfüllen prenapólniti; *impf.* prenapolnjevati; d. Magen — preobložíti želódec, prepehníti (-páhnem) se.

Überfüllung *f.* prenapolnjevánje; prenapólnjenost.

überfüttern prenakŕmiti, prekŕmiti, prenapásti (-pásem).

Übergabe *f.* predája, preoddája, izročítev; (im Kriege) podája, vdaja; **Übergabs-** predájni, preoddájni, izročílni; podájni, vdajní; **=ſchein** *m.* izročílni list, predájnica; **=urkunde** *f.* izročílna listína, izročílnica.

Übergang *m.* prehòd, prestòp; (über d. Zaun) prelaz; **Übergangs-** prehódni; **=periode** *f.* prehódna doba; **=punkt** *m.* prehodíšče; **=ſtand** *m.* prehódno stanje.

übergeben predáti, preoddáti, izročíti; *impf.* predájati, preoddájati, izróčati, izročevati; ſich — ſ. ſich erbrechen.

Übergeber *m.* predajávec, predájnik, preoddajávec, izročevávec, izročník; **=in** *f.* predajávka, preoddajávka, izročevávka, izročnica.

übergehen *intr.* preíti (-ídem), *impf.* prehájati; (übertreten) prestópiti; *impf.* prestópati; (zum Feinde) prebégniti; (d. Sieben) kipéti; prekipéti; es gingen mir die Augen über zjokal sem se, polile so me solzé; in Fäulnis, Eiterung, Gährung — začéti gníti, — se gnojíti, — vreti; *tr.* (nicht erwähnen) preskóčiti, izpustíti, zamólčati (-ím), ne omeníti, ne vzeti (vzamem) v misél; (mit Leim, Kreide) tenkó premázati (-žem).

übergehend ſ. tranſitiv.

Übergehung *f.* preskòk, zamolčánje; mit — preskočívši, ne omenívši.

übergelehrt preučèn.

übergeordnet nadréden; višjega reda, višjeréden.

Übergewicht *n.* presézna teža, pretéža; pretéga; pretéknost; das — bekommen prevágniti, premáhniti; *fig.* omàh dobíti; das — haben močnéjši biti (sem).

übergewichtig pretéžen.

übergießen preliti (-líjem), pretóčiti; *impf.* prelívati, pretákati; (begießen) políti, oblíti; *impf.* polívati, oblívati.

überglaſen posteklíti.

überglücklich presréčen.

übergolden pozlatíti; *impf.* pozlačevati, zlatíti.

übergreifen seči (sežem) črez kaj; *impf.* ségati —; in fremde Gewalt — v tujo oblást ségati, — poségati.

Übergriff *m.* posèg; preprijèm (*turn.*).

übergroß prevélik, velikánski.

überhalten einen predragó komu kaj zacéniti.

überhandnehmen prevèč se množíti, — se širíti, premóč dobívati; prevèč se pomnožíti, — se razširíti, premóč dobíti.

Überhang *m.* prevésa; prevesnína; (als Theil eines Gebäudes) napušč.

überhangen viséti črez kaj, — nad čim.

überhängen obésiti kaj črez kaj, — nad kaj, prekríti (-krijem), pregrníti, opéti (-pnèm) kaj s čim; *impf.* obéšati, prekrívati, pregrínjati, opénjati; ſ. auch überhangen.

überhäufen (mit Wohlthaten) obsúti (-sújem, -spèm); (mit Arbeit) preobložíti; *impf.* obsípati (-pljem), obsipávati; preoblágati.

überhaupt *adv.* splòh, vobče.

überheben, jemanden einer Sache — prevzdígniti komu kaj, réšiti —, oprostíti koga česa, odvzéti (-vzámem) komu kaj; ſich — prevséti se; (durch Heben ſich beſchädigen) prevzdígniti se.

Überhebung *f.* rešítev, oproščénje; prevzétje, napùh.

überheizen prevèč zakúriti, prekúriti.

überhin pobréz; povŕšno.

überhobeln prestrúgati, (preóblati).

überhöhen po visokósti preségati.

überholen prehitéti; prekosíti; črez kaj priti po koga (kaj).

überhören preslíšati (-slíšim), ne slíšati; (den Schüler) preizkúšati, izpraševati.

überhudeln povŕšno —, vihrávo izdélati, — opráviti.

überhüpfen preskóčiti; preskakljáti.

überirdisch nadzémeljski.

überkämmen prečésati (-čéšem), *impf.* prečesovati.

überkarg preskóp; prepíčěl.

überkauen prežvékati (-kam, -čem), prežvéčiti; *impf.* prežvekovati.

überkaufen sich okúpiti se, preokúpiti se, predragó kúpiti; *impf.* okupovati se, preokupovati se, predragó kupovati.

überkleben prelepíti; oblepíti.

Überkleid *n.* s. Oberkleid.

überkleiden preobléči (-léčem), prevléči, prekríti (-kríjem), opéti (-pnèm); *impf.* preobláčiti, prekrívati, opénjati.

überkleistern s. überkleben.

überklug premódĕr, prepámetĕn.

überkochen prekúhati; (ein wenig) pokúhati; *intr.* kipéti.

überkommen (bekommen) dobíti, zadobíti, prejéti (prejmem); (befallen) izpreletéti, obíti (-ídem); *impf.* izpreletovati, obhájati; *intr.* prek priti (pridem).

Überkraft *f.* prevelíka moč, premóč.

überkriechen prelésti (-lézem).

überkrusten *tr.* oskórjiti, oskórjati.

Überkunft *f.* prehòd.

überladen preobložíti, preotovoríti; *impf.* preoblágati; (wohin anders laden) preložíti, pretovoríti; *impf.* prelágati, prekládati.

Überladung *f.* preobložítĕv; preláganje, prekládanje.

Überland- onostránski, prekozémski; =**grund** *m.* lastína; =**post** *f.* prekozémska pošta.

überlang predólg.

überlassen prepustíti; *impf.* prepúščati; man lässt uns nicht über ne dajo nam črez (iti).

Überlasser *m.* prepústnik.

Überlassung *f.* prepúščanje, prepustítĕv.

Überlast *f.* prevelíko bréme (-éna), preobtéža.

überlasten preobtežíti, preobložíti.

überlästig prenadlézĕn; preobtežèn.

Überlauf *m.* navàl, pritìsk; (d. oberste Schiffsdeck) gornja páluba.

überlaufen *intr.* (v. Flüssigk.) črez (kaj) teči; die Galle lief ihm über žolč mu je zavrèl, žolč se mu je izlíl; die Augen laufen mir über solzé me políjejo; (beim Sieden) kipéti; pre-, izkipéti; (zum Feinde, Gegner) prebégniti, uskóčiti, prestópiti; *tr.* dirjáje pohóditi; pritéči nad koga; (belästigend) hóditi nad koga, nadlegovati ga; (im Laufen übertreffen) pretéči, prehitéti; (e. Schrift) povŕšno preglédati; (v. Schauer) izpreletéti, obíti (-ídem); *impf.* izprelétati, izpreletovati, obhájati; es überläuft mich kalt mràz me izpreléta.

Überläufer *m.* prebéžnik, uskòk; =**in** *f.* prebéžnica.

überlaut *adi.* preglásĕn; *adv.* na ves glas, na vse grlo.

überleben preživéti, dalje živeti ko...; sich — preživéti se, zastaréti.

Überleder *n.* s. Oberleder.

überlegen preložíti, predejáti (-dénem); *impf.* prelágati, predévati; črez položíti; odéti (-dénem); (mit Truppen) prenapólniti; (erwägen) preudáriti, premísliti, pretéhtati; *impf.* preudárjati, premišljevati, pretehtovati.

überlegen *adi.* močnéjši (od koga); einem — sein preségati —, prekášati koga.

Überlegenheit *f.* večja moč (-í), premóč (-i), preséganje; (Übergewicht) pretéžnost.

überlegsam preudarljìv, premišljìv, razbórĕn.

Überlegsamkeit *f.* preudarljívost, premišljívost, razbórnost.

überlegt preudárjen, premíšljen.

Überlegung *f.* preudárjanje, premíšljanje, preudárĕk, premíslek.

Überlegungsfrist *f.* doba za premíslek.

Überlegungskraft *f.* preudárna moč, preudárnost; razmišljívost.

überleiten prepéljati, prevésti (-védem).

überlesen prebráti (-bérem), prečítati; *impf.* prebírati.

überlichten preosvetlíti.

überliefern izročíti, preoddáti, predáti; *impf.* izročevati, preoddájati, predájati.

Überlieferung *f.* izročítev, preoddája; die mündliche — ustno izročílo.

überliſten prekániti, prevàriti, oblestíti.

übermachen črez kaj napráviti; (d. Wand) prebéliti; predélati; ſ. überſenden. [(-í).

Übermacht *f.* premóč (-i), večja moč

übermächtig premóčen, premogóčen, presílen.

übermalen preslíkati, *impf.* preslikovati.

übermannen premóči (-mórem), premágati, užúgati; *impf.* premagovati, užugovati; (v. Zorn, Schlaf, Müdigkeit) prevzéti (-vzámem).

Übermaß *n.* preobílica, preobílje; im —e črez mero, črez némoč; — von Freude, Traurigkeit prevelíko vesélje, prevelíka žalost.

übermäßig preobílen, črezmérn. nezmérn; *adv.* črez mero, preobílno, črez némoč.

übermäßen prepítati.

übermauern zid napráviti črez kaj.

Übermenſch *m.* nadčlóvek.

übermenſchlich nadčlovéški.

übermeſſen premériti; preglédati.

übermitteln ſ. überſenden.

übermorgen *adv.* pojútrišnjem, pojútrnjem.

übermorgig pojútrišnji, pojútrnji.

Übermuth *m.* prevzétnost; (Muthwille) razposajénost, objéstnost, (*triv.*) srboritost.

übermüthig prevzétən; razposajən, objéstən, (*triv.*) srborlt; — werden prevzéti (-vzámem) se, *impf.* prevzémati se.

Übermüthige *m.* prevzétnež, prevzétnik; razposajénəc, (*triv.*) srborítnež; *f.* prevzétnica; razposajénka, (*triv.*) srborítnica.

übernachten *intr.* prenočíti, *impf.* prenočevati, nočíti; *tr.* prenočíti.

übernächtig enonóčen; čreznóčen; —es Bier sinóčnje pivo; er iſt — nič ni spal to noč.

Übernahme *f.* prevzétje, prevzétev, prevzèm.

Übernahmsprotokoll *n.* zapísnik o prevzétju, prevzémni zapísnik. [mo.

Übernahmsurkunde *f.* prevzémno pis-

übernatürlich črezнatúrən, črezнarávən, nadnarávən.

übernehmen (Waren, eine Arbeit) prevzéti (-vzámem); *impf.* prevzémati; einen — ſ. überhalten; (das Vieh) presíliti; die Angſt, der Zorn übernimmt mich strah, jeza me prevzáme, — me premóre, — me zvije; ſich — prevzéti se, *impf.* prevzémati se; ſich im Eſſen — črez némoč jesti (jém), preobjésti se.

Übernehmer *m.* prevzémnik; -in *f.* prevzémnica.

überordnen postáviti nad koga, — nad kaj, nadredíti.

Überordnung *f.* nadrédba.

überpacken preložíti (v zabóju. v kovčégu); *impf.* prelágati, prekládati; drugáče zavíti; *impf.* — zavíjati.

Überpflanze *f.* (*bot.*) prírastlika.

überpflanzen presadíti.

überpflaſtern pretlákati.

überpfropfen precépiti.

überpreſſen prestísniti, pretéščiti.

überputzen prečéditi; políkati.

überragen moléti črez kaj; vzdigovati se nad kaj, — iznad česa; preségati, nadkriljevati.

überraſchen iznenáditi, presenétiti; *impf.* iznenadovati, presenéčati; die Nacht hat mich überraſcht zatéla (-tnèm) me je noč.

überraſchend presenetljiv. [néčenje.

Überraſchung *f.* iznenádjenje, pre-

überrechnen preračúniti, *impf.* preračúnjati, preračunjevati.

überreden pregovoríti, *impf.* pregovárjati.

Überredung *f.* pregovárjanje.

Überredungskunſt *f.* pregovorljívost.

überreich prebogàt, silno bogàt.

überreichen izročíti, podáti, predáti; *impf.* podájati, predájati, izročevati; (einreichen) vložíti.

Überreicher *m.* izročítelj, izročník; podajávec, predajávec; vložník.

Überreichung *f.* izročítev, podája, predája; vložba.

überreif prezrèl, pregóděn.

Überreife *f.* prezrélost, pregódnost.

überreiten prejézditi, prejáhati; (ein Kind) pojézditi, pojáhati; (d. Wald) objézditi, objáhati.

Überreiter *m.* objézdnik.

überreizen prevèč drážiti; prevèč razdrážiti, prerazdrážiti.

Überreizung *f.* prerazdráženost.

überrennen dirjáje prehitéti, predírjati; dirjáje podréti (-drèm, -dérem); ſich — predírjati se.

Überreſt *m.* (pre)ostánek.

Überrock *m.* (po)vrhnja —, zgornja suknja.

überrücken premekníti (-máknem); *impf.* premíkati.

überrücks *adv.* znak, vznak.

überrumpeln nenádoma napásti (-pádem); prelopútniti; ſ. überraſchen.

überſäen posejáti (-séjem).

überſchatten obsénčiti; *impf.* obsenčevati.

überſchätzen previsóko céniti, precéniti; *impf.* precenjevati.

Überſchätzung *f.* precenítev.

Überſchau *f.* preglèd, razglèd.

überſchauen preglédati, razglédati; *impf.* pre-, razgledávati (-ováti).

überſchäumen peněč se prekipévati; — prekipéti.

überſchicken poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati.

überſchießen *tr.* e. Wild — črez zver ustrelíti; *intr.* predáleč —, črez kaj se zagnáti (-žénem), — švígniti, — štrkníti, — seči (sežem).

überſchiffen (Waren) na ladji prepéljati; das Meer — na ladji se prepéljati črez morje, preplúti (-plóvem) morje.

Überſchlag *m.* (d. Koſten) proračún; (am Kleid) oslèc, zavih, obšív; (der Zunge einer Wage) omàh, premàh; (Umſchlag) obkládek.

überſchlagen *tr.* (Kleider) zavíhati; obšíti (-šíjem), obložíti; (einen Teppich) črez pogrníti; (eine Stelle im Buche) preskóčiti; (d. Beine) prekrížati, križem dejáti (denem); *impf.* križem dévati; ſich — prekúcniti se, prekopícniti se; *impf.* prekúcevati se, prekopicevati se; (berechnen) preračúniti; *impf.* preračúnjati; *intr.* previhniti se; (v. d. Wage) omáhniti, premáhniti; (in ein fremdes Fach) ségati; (ſich verändern) prevréči (-vržem) se.

überſchmieden prekováti (-kújem).

überſchmieren pomázati (-mážem), premázati.

überſchnappen (v. Schloß) zaskóčiti (se); (v. Menſchen) zblazněti.

überſchneien s snegom zamésti (-métem).

überſchreiben (ſchreibend übertragen) prepísati (-šem); nadpísati; mit einem Titel ein Buch — knjigi napísati naslòv.

überſchreien prevpíti (-vpíjem), prekríčati (-kričím); ſich — izvpíti se, prekríčati se.

überſchreitbar prestópən, prekoráčən.

überſchreiten stópiti črez kaj, prestópiti, prekoráčiti; *impf.* prestópati, stópati (črez kaj); (ein Geſetz) prelómiti; (das Maß) preséči (-séžem), prekoráčiti; *impf.* presézati, prekoračevati.

Überſchreitung *f.* prestòp, prestópek, prelòm; (eines Maßes) presézek, prekoráčenje.

Überſchrift *f.* nadpis, napis.

Überſchuh *m.* vrhnji črévelj, galóša.

Überſchuß *m.* prebítek, preostánek, presézek.

überſchüſſig preostàl; preobílen.

überſchütten obsúti (-spèm, -sújem); *impf.* obsípati (-pam, -pljem), obsipávati (auch *fig.*); (anderswohin) presúti; *impf.* presípati, presipávati.

Überſchwang *m.* preobílica, preobílje.

überſchwemmen poplaviti, zatopíti, razlíti (-líjem) se po..., nastópiti po...; *impf.* poplávljati, zatápljati, razlívati se po..., nastópati po...

Überſchwemmung *f.* povódenj (-i), popláva, nastòp.

überſchwenglich preobílen, črezmérən, prekomérən.

überſchwimmen preplávati.

Überſchwung *m.* omàh, premàh; (Übermaß) preobílica, preobílje; (*mil.*) prepásnik, prepásni jermen (remen).

überſeeiſch prekmórski, zamórski.

überſehbar preglédən.

überſehen preglédati; *impf.* pregledovati; (nicht beachten) prezréti (-zrèm); *impf.* prezírati; (ungeahndet laſſen) izpreglédati, prizanésti (-nésem); *impf.* izpregledovati, prizanášati.

überſelig presréčen, preblážen.

überſenden poslàti (pošljem), *impf.* pošíljati.

Überſender *m.* pošiljátelj, pošiljávec.

überſetzen (Bäumchen) presadíti, *impf.* presájati; (von einem Orte auf einen anderen ſetzen) prestáviti, predejáti (-dénem), preložíti; *impf.* prestávljati, predévati, prelágati; (in eine andere Sprache) prestáviti, prevésti (-védem), preložíti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati; ins Slovéniſche, Lateiniſche — poslovéniti, polatíniti; (einen Beamten) premestíti, prestáviti; *impf.* premeščati, prestávljati; (ſpringend) preskočíti, skóčiti čez kaj; *impf.* preskakovati, skákati (skačem, skakam) čez kaj; (einen Fluſs) preplávati, preplúti (-plóvem, -plújem); prebrésti (-brédem), pregáziti; prepéljati se, iti čez kaj.

Überſetzer *m.* prestavljávec, prelagátelj, prevodítelj; =gebür *f.* prestavnina, prevodnína; =in *f.* prestavljávka, prelagáteljica.

Überſetzung *f.* (eines Buches) prestáva, prevòd, prelóga; (eines Baumes) presájanje, presadítev; (eines Beamten) premestítev.

Überſicht *f.* preglèd; razglèd; **Überſichts-** preglédni.

überſichtlich preglédən.

überſiedeln preséliti se; *impf.* séliti se, preseljevati se.

Überſiedelung *f.* selítev, preselítev, preseljevánje; **Überſiedelungs-** selílni, selítveni.

überſiegeln prepečátiti.

überſilbern posrebríti.

überſinnlich nadčútən.

Überſinnlichkeit *f.* nadčútnost.

überſpannen prepéti (-pnèm), prepréči (-prézem); *impf.* prepénjati, preprégati; (zu ſehr ſpannen) prenapéti, prenatégniti; *impf.* prenapénjati, prenatézati.

überſpannt prenapét, pretíran.

Überſpanntheit *f.* prenapétost, pretíranost.

überſpinnen preprésti (-prédem); prepréči (-prézem).

überſpringen skákati (skačem) čez kaj; skóčiti čez kaj, preskóčiti kaj; *impf.* preskakovati.

überſprudeln vrvráje se razlívati; *fig.* prekipévati česa.

Überſprung *m.* preskòk (*turn.*).

überſtändig prestál, prestán; (überreif) prezrèl; (v. Baume) prestàr.

überſtehen prebíti (-bódem), prestáti (-stánem, -stojím).

überſteigen čez íti (idem, grem); čez priti (pridem), — stópiti; eine Mauer — preplézati zid; (Hinderniſſe) premágati; (übertreffen) prekosíti; *impf.* prekášati; (d. Maß, d. Kräfte) preséči (-séžem); *impf.* preségati, bíti (sem) čez ...; er iſt übergeſtiegen čez je splezal.

überſteigern pri dražbi več ponúditi kakor ..., predražíti.

überſtempeln prekolkovati, *impf.* prekolkávati; prebeléžiti.

überſtimmen preglasíti; z večino glasóv premóči (-mórem), preglasovati; *impf.* z večino glasóv premagovati.

überſtrahlen obsijáti (-sijem); *fig.* s sijájem prekosíti.

überſtreichen premázati (-mážem); prepleskáti; prebárvati; (m. Kalk) prebéliti, pobéliti.

überſtrömen razlíti (-líjem) se, *impf.* razlívati se; (v. Herzen) kipéti; vzkipéti; überſtrömend razlivajòč se; kipèč; preobílən, *tr.* preplavíti.

Überſtunde *f.* črezdóbna ura.

überſtürzen prekopícniti; *impf.* prekopicevati; povézniti; (zu haſtig treiben) prenágliti kaj, prenágliti se s čim; ſich — prekopícniti se; *fig.* prenágliti se.

übertäuben preglušíti; premámiti.

übertheuern prevèč podražíti, predražíti; ſ. überhalten.

übertölpeln prenoríti, preslepíti.

übertönen preglasíti; *impf.* preglášati.

übertoſen prešuméti, prevrščti, prebobnéti.

Übertrag *m.* prenòs, prenéšek.

übertragbar prenésèn, prenósèn.

übertragen prenésti (-nésem), prenósiti; *impf.* prenášati; *fig.* izročíti, *impf.* izróčati, izročevati; —er Wirkungskreis izročéno podróčje; in —er Bedeutung v prenesénem (neprávem) poménu; (eine Schuld) prepísati (-píšem); (übersetzen) prestáviti, prevésti (-védem), preložíti; *impf.* prestávljati, prevájati, prelágati.

Übertragung *f.* prenášanje, prenòs; izročítèv, izróčanje, izročevánje; prestáva, prevòd, prelóga.

Übertragungsgebür *f.* prenosnína.

übertreffen preséči (-sézem), prekosíti; *impf.* preségati, prekášati.

übertreiben pretírati, prenapéti (-napnèm), presíliti; *impf.* pretirávati, prenapénjati, presiljevati; (über etwas treiben) črez (kaj) gnati (ženem); — pognáti.

Übertreibung *f.* pretirávanje; pretíranost, prenapétost.

übertreten *intr.* prestópiti, *impf.* prestópati; (v. e. Flusse) izstópiti; *tr.* (b. Gesetz) prelómiti, prestópiti, prekŕšiti; *impf.* prelámljati, prestópati, prekršévati.

Übertreter *m.* prestópnik, prelómnik; -in *f.* prestópnica, prelómnica.

Übertretung *f.* prestópek, prelòm, prelómek, prekŕšek; im —falle ako bi se zakon prestópil, — prelómil.

übertrieben pretíran, prenapét, presíljen.

Übertritt *m.* prestòp.

übertrumpfen posékati.

übertünchen prebéliti.

Überverdienst *m.* presežni zaslúžek.

übervölkert preljúdnat, prenaséljen.

Übervölkerung *f.* preljúdnatost, prenaséljenost; pregósto prebivávstvo.

übervoll prepóln.

übervortheilen prekániti, opeháriti, oplahtáti, oplahtáriti.

überwachen stráziti (koga), čúvati (nad kom), glédati (na koga), nadzorovati (koga); sich — prečúti (-čújem) se.

überwachsen prerásti (-rástem), *impf.* prerášćati.

Überwachung *f.* nadzorovánje, nadzòr, pažnja.

überwältigen premóči (-mórem), premágati, zmágati, preobládati; (bezähmen) uzúgati, ukrotíti; —der Einbruch presílen vtisk.

überwälzen prevalíti, preváljati.

überweisen (einem etwas) preodkázati (-kážem), odkázati; (einen) krivdo dokázati komu; *impf.* — dokazovati.

überweißen pre-, pobéliti.

überwerfen (e. Mauer) ométati (-métem); (e. Mantel) ogrníti (si); sich mit jmdm. — spreti (sprèm) se s kom.

überwiegen prevagovati, prevladovati; —de Mehrzahl pretézna večína.

überwinden oviti (-víjem), povíti; *impf.* ovíjati, povíjati; (besiegen) premóči (-mórem), premágati, ob-, prevládati; *impf.* premagovati, ob-, prevladovati.

Überwinder *m.* zmagálec, premagálec, premagovávec.

Überwindung *f.* premagovánje, premágа.

überwintern prezímiti, *impf.* prezímovati; črez zímo rediti; — preredíti.

Überwinterung *f.* prezimovánje.

Überwinterungsstätte *f.* prezim(oval)íšče.

überwölben preoblókati.

überwuchern preobílno razrásti (-rástem) se; razbohotáti se; *impf.* — razrášćati se; *tr.* prerásti, z bohótno rastjó zatopíti.

Überwurf *m.* vrhnja halja, ogrinjálo; (der Mauer) omèt.

Überzahl *f.* presežno —, prevelíko števílo.

überzahlen preplášati, *impf.* preplačevati.

überzählen preštéti (-štéjem); *impf.* preštévati.

überzählig nadštevílen, črezštevílen, odvéčen, odvèč.

Überzahlung *f.* preplačílo.

überzeugen prepríčati, pre-, uvériti; *impf.* prepričevati, pre-, uvérjati.

überzeugend prepričeválen.

Überzeugung *f.* prepríčanje, prevérjenje.

Überzeugungskraft *f.* prepričeválnost.

überziehen prevléči (-vlèčem); *impf.* prevlékati; mit Krieg — z vojsko napásti (-pádem), zavojevati; *impf.* z vojsko napádati; sich — preobléči (-lèčem) se, *impf.* preobláčiti se; (vom

Himmel) oblačíti se; pooblačíti se; *intr.* preséliti se.

Überzieher *m.* vrhnja suknja, površnik.

überzuckern s cukrom (sladkórjem) potrésti (-trésem).

Überzug *m.* prevléka, póvlak, povléka.

überzwerch *adv.* prek, poprék, povprék, popréčno.

üblich naváden, obíčen, običájen.

Üblichkeit *f.* naváda, običáj.

Übligkeit *f.* §. Übelkeit.

übrig ostáli, preostáli, drugi; — bleiben ostáti (ostánem), preostáti; *impf.* ostájati, preostájati; — lassen pustíti; *impf.* púščati; es bleibt uns nichts — als ne preostája nam drugega nego (kakor)...; ein —es thun še nekaj več storíti.

übrigens *adv.* sicèr.

Übung *f.* vaja, vadba, véžbanje; aus der — kommen odváditi se; **Übungsvádbeni.**

Übungsplatz *m.* vadíšče, vadilíšče, vežbalíšče.

Übungsschule *f.* vádnica.

Übungsschullehrer *m.* vádniški učítelj.

Ufer *n.* breg, obála, obrézje, pobrézje; **Ufer-** brežni, obrézni, pobrézni.

Uferbewohner *m.* brežàn, obrézník, pobrežàn.

Uferbruch *m.* podmòl.

Ufergegend *f.* obrézje, pobrézje, pribrézje.

Uferrecht *n.* pobrézna pravíca.

Uferschwalbe *f.* bregóvnica, bregúlja.

uh! *interj.* uj!

Uhlane *m.* ulán, ulánec.

Uhr *f.* ura; um ein — ob eni; um zwei — ob dveh; um fünf — ob petih; um wie viel — obkoréj, obkoré? wie viel — ist es? kóliko je ura? kóliko je na uri? **Uhr-** urni.

Uhrband *n.* urni trak.

Uhrdeckel *m.* urni pokróvček.

Uhrfabrik *f.* urárnica.

Uhrfeder *f.* peró (perésa) v uri.

Uhrfutteral *n.* tok za uro.

Uhrgehäuse *n.* urni okròv, úrnica.

Uhrkette *f.* urna verížica.

Uhrmacher *m.* urar; **Uhrmacher-** úrarski; **=kunst** *f.* úrarstvo.

Uhrrad *n.* urno kolésce.

Uhrschlüssel *m.* urni ključèk.

Uhrschnur *f.* urna vrvca.

Uhrwerk *n.* urni stroj, urno kolésje.

Uhrzeiger *m.* urni kazálnik, urno kazálo, — kazálce.

Uhu *m.* vélika úharica, vir.

Ukas *m.* ukàz.

Ulk *m.* objéstna šala.

Ulmbaum *m.*, **Ulme** *f.* brest, ílmovčc; **Ulmen-** brestov.

Ulmenholz *n.* brestovína.

Ulmenwald *m.* brestov gòzd, brestje, brestóvje.

Ultimatum *n.* zadnja beséda, ultimátum.

Ultra *m.* prenapétnež.

Ultramarin *n.* ultramarín.

Ultramontanismus *m.* ultramontanízəm.

um *adv.* — und — okóli in okóli, kròg in kròg; rechts —! obrát na desno! *praep.* (örtl.) okóli, okròg, krdg (m. d. Gen.); (zeitl.) o, ob (m. d. Lok.), — wie viel Uhr obkoréj, obkoré? — sechs Uhr ob šestih; — diese Zeit ob tem času, obsoréj; ein Jahr — das andere leto za letom; (für) za, ž. B. Auge — Auge okó za okó; — Wasser schicken po vodé poslàti (pošljem); — e. Weibes willen zavóljo ženske; — Gottes Willen za božjo voljo, za božji čas, za Boga; — etwas wissen védeti (vem) za kaj; wie steht es — ihn? kakó je ž njim? — etwas größer za nekóliko večji; — so mehr tóliko bolj (več); — etwas bringen, kommen ob kaj správiti, priti (pridem); es ist — ihn geschehen po njem je; — einen Preis kaufen za kako ceno kúpiti; — Lohn arbeiten za plačílo délati; — etwas bitten, fragen prósiti, prášati za kaj; es handelt sich — sein Leben gre mu za življénje, gre mu za glavo; Schade — ihn škoda ga je, škoda zanj; *conj.* (um zu) da, da bi, ž. B. der Mensch lebt nicht — zu essen človek ne živí, da jé.

umackern preorátí (-órjem), *impf.* preárjati; (eine Pflanze) podorátí, *impf.* podárjati; (rund herum ackern) oborátí, *impf.* obárjati.

umändern prenarediti, predrugáčiti, izpremeníti; *impf.* prenarájati, predrugačevati, izpreminjati.

Umänderung *f.* prenarédba, izpremémba.

umarbeiten predélati, prenarediti; *impf.* predelovati, prenarájati.

Umarbeitung *f.* predeláva, prenarédba.

umarmen objéti (-jámem); *impf.* objémati; (findl.) obímčkati.

Umarmung *f.* objèm, objétje, objémanje.

Umbau *m.* prezidáva, prezidávanje, prestávba.

umbauen prezídati, prestáviti.

umbehalten na sebi obdržati (-ím).

umbiegen zapógniti, zavíhniti, zafŕkniti; *impf.* zapogíbati (-bljem), zavihovati, zafrkovati.

umbilden preobráziti, prenarediti, pretvoríti; *impf.* preobraževati, prenarájati.

umbinden o-, obvézati (-vézem); *impf.* o-, obvezovati; um den Hals —, um den Leib — okóli vratú —, okóli pasú si privézati; (anders binden) prevézati, *impf.* prevezovati.

umblasen s pihom (píhanjem) podréti (-dérem), — prevŕniti.

umblättern list preobŕniti; *impf.* liste preobráčati.

Umblick *m.* ozír; oglèd, ogledovánje.

umblicken ozréti (-zrèm) se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

umblühen cvesti (cvetem) okóli koga.

umbrausen búčati (-ím) —, šuméti —, vršéti okóli koga.

umbrechen prelómiti; (v. Acker) izoráti (-órjem); (v. d. Setzern) prevrstíti, *impf.* prevršćevati.

umbringen usmrtíti, umoríti, ob življénje pripráviti.

umdämmen objezíti.

umdichten prepésniti.

Umdichtung *f.* prepesnítev.

umdonnern grméti okóli koga.

umdrängen gnesti se okóli koga.

umdrehen zasúkati (-kam, -sučem), zasúkniti, obŕniti; *impf.* súkati, obráčati, vrtéti; den Hals — vrat zavíti (-víjem).

Umdrehung *f.* súkanje, vrténje, obráčanje; obrát, zavŕt, zasùk.

umdrohen kròg in kròg pretíti komú.

Umdruck *m.* prenatisk, prenatiskávanje.

umdrucken prenatísniti, iznóva natísniti; *impf.* prenatiskovati, prenatískati, iznóva tískati.

umfahren (zu Boden fahren) povóziti; (um etwas herumfahren) okóli... péljati (peljám, péljem) se, *impf.* — vóziti se.

Umfall *m.* padéc, pádanje; (d. Viehes) cépanje, crkanje.

umfallen izvŕniti se, prevŕniti se, zgrudíti se; *impf.* pre-, izvrácati se; (v. Vieh) pogíniti, cépniti, crkniti; *impf.* cépati, crkati.

Umfang *m.* obsèg, obséžek; obsežnost; im vollen —e v polni meri, do dóbrega, popólnoma.

umfangen obséči (-sézem), *impf.* obségati; (umarmen) objéti (-jámem), *impf.* objémati; mit einer Mauer — obzídati; m. einem Zaune — ogradíti; ſ. umgeben.

umfänglich, umfangreich obséžen, obširen, omášen.

umfassen obséči (-sézem), oprijéti (-prímem), objéti (-jámem), okléniti; *impf.* obségati, oprijémati, objémati, oklépati.

umfassend obséžen, obširen.

Umfassungsmauer *f.* obzídje.

umflattern frfoléti okóli koga (česa).

umflechten oplésti (-plétem); *impf.* oplétati.

umfliegen obletéti, *impf.* obletávati, obletovati; létati okóli koga (česa).

umfließen obtékati (koga, kaj); teči (okóli koga, — česa).

umflören zagrníti (s tenčíco); umflortes Auge omegljéno okó.

umformen preobráziti, prenarediti; *impf.* preobraževati, prenarájati; drugo oblíko dati čemú.

umformend preobraževálen.

Umformung *f.* preobrázba, prenarédba.

Umfrage *f.* povpraševánje, pozvedovánje; — halten povpraševati, pozvedovati, pozvedávati.

umfrieden ogradíti, *impf.* ográjati.

umpflanzen presadíti; *impf.* presájati; (rundum bepflanzen) obsadíti; *impf.* obsájati.

umpflügen ſ. umackern.

umprägen prekováti (-kújem); *impf.* prekávati.

umpreſſen prestísniti, preožéti (-žmèm), pretéščiti.

umranken ovíjati se okóli česa, oplétati kaj; oplésti (-pletem).

umrechnen preračúniti; *impf.* preračúnjati.

umreichen obséči (-sézem); *impf.* obségati.

umreißen podréti (-dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti; načŕtati, orísati.

umreiten objézditi, objáhati; (zu Boden reiten) pojézditi, pojáhati.

umrennen dirjáje podréti (-drèm, -dérem), podirjástiti; *impf.* dirjáje podírati.

umringen obstópiti, obsúti (-sújem, -spèm), obkóliti; *impf.* obstópati, obsípati, obkoljevati.

Umriſs *m.* načŕt, očŕt, obrís.

Umritt *m.* objéža.

umrühren méšati; premêšati.

umſägen obžágati; izpodžágati, žagáje podréti (-dérem, -drèm).

umſatteln presedláti; *impf.* presedlávati; *fig.* prepréči (-prézem), prestópiti.

Umſatz *m.* razpečáva, promèt.

umſäumen obróbiti, zaróbiti.

umſchaffen preustvàriti; *impf.* preustvárjati.

umſchanzen z obkópi obdáti, — utrditi; *impf.* — obdájati, — utrjevati.

Umſchanzung *f.* obkópna utrdba.

Umſchanzungslinie *f.* obkópna črta.

umſchatten obsénčiti, zasénčiti; *impf.* obsenčevati, zasenčevati.

Umſchau *f.* oglèd.

umſchauen ſich ozréti (-zrèm) se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

Umſchicht *f.* prevrstítev (pri delu).

umſchichtig vrstèč se; vŕstoma.

umſchiffen jádrati —, pluti (plovem, plujem) —, péljati se okóli česa; objádrati kaj.

Umſchiffung *f.* oplòv.

Umſchlag *m.* prevràt, premémba; (v. Wein) zavrétje, izbérsanje, pokvárjenje; (eines Briefes ꝛc.) zavítek, ovítek, ovòj; (in der Medicin) obvéza, obkládek.

umſchlagen *intr.* prevŕniti se, izvŕniti se; *impf.* prevrácati se, izvrácati se; (ſich ändern) preobŕniti se, izpremeníti se, prevréči (-vžem) se, izprevréči se; *impf.* preobrácati se, izpremínjati se, pre-, izprevrácati se; (v. Weine) zavréti, izbérsati se, pokváriti se; (ausarten) popáčiti se, odrodíti se; *tr.* zavíhati, zafŕkniti; *impf.* zavihávati, zafrkovati; (ein Blatt) obŕniti; *impf.* obrácati; (e. Mantel) zavíti se (v plašč); (Waren) razpečáti; (Kräuter) obložíti; *impf.* obkládati; (Münzen) prekovati (-kújem); *impf.* prekávati.

Umſchlagsbogen *m.* ovójna —, zavójna pola.

umſchleichen oblésti (-lézem), obláziti; *impf.* oblezovati.

umſchließen oklèniti; *impf.* oklépati; ſ. umgeben, umfaſſen.

umſchlingen oviti (-vijem); *impf.* ovíjati; ovíjati se okóli česa; ſ. umarmen, umfaſſen.

umſchmeißen ſ. umwerfen.

umſchmelzen pretopíti; *impf.* pretápljati.

umſchmieden prekováti (-kújem); *impf.* prekávati.

umſchnallen opéti (-pnèm), pripéti kaj okóli sebe; prepéti.

umſchreiben prepísati (-šem) na koga; (anders ausdrücken) opísati; *impf.* opisovati; *(geom.)* očŕtati.

Umſchreibgebür *f.* prepisnína.

Umſchreibung *f.* prepis, prepisovánje; opis, opisovánje.

Umſchrift *f.* okólni napis.

umſchütten (v. trockenen Dingen) presúti (-sújem, -spèm), *impf.* presípati (-sípam, -sípljem), presipávati; (von flüſſigen Dingen) prelíti (-lijem); *impf.* prelívati; ſ. verſchütten.

umſchwärmen rojíti okóli koga; obsúti (-spèm, -sújem) koga.

Umſchweif *m.* ovínek; ohne —e naravnost, brez ovínkov.

Umſchwung *m.* prevràt, nagla preména.

umſegeln jádrati okóli česa; objádrati kaj.

Umſegelung *f.* objádranje.

umſehen ſich oglédati se, ozréti (-zrèm) se, nazáj poglédati; *impf.* ogledovati se, ozírati se, nazaj pogledovati; *fig.* ſich nach etwas — skrbéti za kaj; pobrígati se.

umſetzen prestáviti; *impf.* prestávljati; (umpflanzen) presadíti; *impf.* presájati; obsadíti; *fig.* izpremeníti; (Waren) prodáti, iz-, razpečáti, odvésti (-védem); *impf.* prodájati, iz-, razpečávati, odvédati.

Umſicht *f.* razglèd; previdnost, preudárnost.

umſichtig previdèn, preudárèn.

umſinken izvrníti se, zgrúditi se.

umſonſt *adv.* zastónj, zamàn.

umſpannen (v. Pferde) prepréči (-prèžem); *impf.* preprégati; (umfaſſen) obséči (-sèžem); *impf.* obségati.

umſpinnen oprésti (-prédem); *impf.* oprédati.

umſpringen mit etwas délati —, ravnáti s čim; (ſpringend jmd. umgeben) skákati (-čem) okóli koga, obskakovati (koga); der Wind ſpringt um vetèr se prevrže.

Umſtand *m.* okóliščina, okólnost; (Sache) stvar (-i); (Verhältnis) razméra; (Zuſtand) stan, stanje; (Umſchweif) ovínek; Umſtände machen upírati se, obotávljati se; unter ſolchen Umſtänden potemtákem, v takih okóliščinah; je nach den Umſtänden kakor kane, kakor nanése; ohne viel Umſtände zu machen brez ovínkov, brez okolíšev; ne da bi se veliko pomíšljal; unter allen Umſtänden na vsak načìn, vsekákor; in anderen Umſtänden ſein nosèča biti (sem), v drugem stanu biti.

umſtändlich obširèn; natánčen, nadróben; — etwas thun okolíšiti, sítnosti prodájati pri čem.

Umſtändlichkeit *f.* obsírnost; natánčnost, nadróbnost.

Umſtandsſatz *m.* prislóvni stavèk.

Umſtandswort *n.* prislòv.

umſtechen (Erde —) z lopáto prevréči (-vržem).

umſtecken obtekníti (-táknem), *impf.* obtíkati; (anders ſtecken) pretekníti.

umſtehen státi (stojím) okóli koga; (v. Vieh) cfkniti, cépniti, pogíniti; *impf.* cfkati, cépati, pogínjati.

umſteigen prestópiti; *impf.* prestópati.

umſtellen obstáviti; *impf.* obstávljati; (ſich ringsum aufſtellen) obstópiti kaj; *impf.* obstópati; (anders ſtellen) prestáviti; *impf.* prestávljati.

Umſtellung *f.* obstáva.

umſtempeln prekolkovati, drug kolek dejáti na kaj; prebeléžiti.

umſtimmen (e. muſik. Inſtr.) preubráti (-bérem); *impf.* preubírati; (jemanden) pregovoríti; *impf.* pregovárjati.

umſtoßen izvrníti, prevrníti, prevréči (-vržem), prekúcniti; *impf.* izvráčati, prevrácati, prekucevati; (e. Teſtament) ovréči (-vržem), razdréti (-dérem); *impf.* ométati, razdírati; (einen Beweis) ovréči, izpodbíti (-bíjem); *impf.* izpodbíjati.

umſtreifen obsijáti (-sijem); *impf.* obsévati.

umſtricken omréžiti, v mreže zaplésti (-plétem); *impf.* omreževati, — zaplétati.

umſtrömen obtékati, teči okóli česa.

umſtülpen zavíhniti; prevíhati.

Umſturz *m.* prevràt; (einer Mauer) raxpàd, porušítèv.

umſtürzen *tr.* prekúcniti, pre-, izvrníti; *impf.* prekucevati, pre-, izvráčati; (eine Mauer) podréti (-drèm, -dérem), porúšiti; *impf.* podírati, rúšiti; (e. Topf) povézniti; *impf.* povezovati; *intr.* pre-, izvrníti se, prevézniti se; *impf.* pre-, izvráčati se, prevezovati se; (v. e. Mauer ꝛc.) podréti se, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšiti se.

Umſturzgedanke *m.* prevrátna misèl (-i).

Umſturzpartei *f.* prevrátna stranka.

Umtauſch *m.* zaména, zamenjáva.

umtauſchen ménjati; zaménjati; *impf.* zamenjevati.

umthun z. B. einen Mantel ogrníti plašč, — se s plaščem; *impf.* ogrínjati (se) —; ſich nach etwas — izkúšati pozvédeti, pobrígati se (za kaj).

umtreiben (e. Rad) góniti; (hin- und herttreiben) pregánjati.

Umtrieb *m.* (des Blutes) ſ. Umlauf; geheime —e skrivne spletke, — zvijáče *pl.*, skrivno počénjanje.

umwachſen obrásti (-rástem), zarásti; *impf.* obráščati, zaráščati; — obrástěl, zarástěl; obráščen, zaráščen.

umwälzen prevaliti; *impf.* prevaljevati; *fig.* prekúcniti, prevŕniti.

Umwälzung *f.* prevalítev; (Revolution) prevrát, prekucija; **Umwälzungs-** prevrátni.

Umwälzungsplan *m.* prevrátna osnóva.

umwandeln *tr.* premeníti, izpremeníti; *impf.* izpreminjati; *intr.* (umgehen) hóditi (okóli).

Umwandlung *f.* preména, izpremémba, preobrát.

umwechſeln *intr.* mit einem — ménjati s kom; (m. d. Pferden) v kolobáru kmétovati, kolobáriti; *tr.* (Schuhe, Kleider) premeníti, (preobúti se, preobléči se); (Geld) ménjati, izménjati; *impf.* (iz)menjávati.

Umweg *m.* ovíněk, okolíš.

umwenden obŕniti, *impf.* obráčati.

umwerfen izvŕniti, prevŕniti; *impf.* izvrášati, prevrášati; (zu Boden werfen) podréti (-drèm, -dérem); *impf.* podírati; (um ſich werfen) ogŕniti, nase dejáti (denem); *impf.* ogrínjati, nase dévati; e. Thier den Strick — živáli vrv okóli vratú dejáti; (einen Wagen) izvŕniti, prevréči (-vŕžem); (v. Kaufleuten) na boben priti (pridem), *impf.* — prihájati; (v. Redner) obtíčati (-ím); (v. Schwangern) prezgódaj porodíti, izpovíti (-víjem).

umwickeln, umwinden oviti (-víjem), omotáti; *impf.* oviják, omotávati; (anders wickeln) previti, premotáti; *impf.* previjati, premotávati; (mit Kränzen) oplésti (-plétem).

umwölken ſich oblačíti se; pooblačíti se; umwölkt obláčen, pooblačen.

umzäunen ograditi, zagraditi; *impf.* gradíti, ográjati, zagrájati; **umzäunter** Weideplatz ográja, ográdnica.

Umzäunung *f.* plot, ográja; (ſ. Thiere auch) okól, ókol(i).

umziehen obdáti; *impf.* obdájati; ſich mit Wolken — oblačíti se; pooblačíti se; (Kleider) preobléči (-čem); *impf.* preobláčiti; (Schuhe) preobúti (-újem), *impf.* preobúvati; *intr.* preséliti se, *impf.* preseljevati se.

umzingeln obdáti, obkóliti, obsúti (-sújem, -spèm), zajéti (-jámem), obstópiti; *impf.* obdájati, obkoljevati, zajémati, obstópati.

Umzingelung *f.* obkóljenje, zajétje, ob-

Umzug *m.* obhòd; selítev.

un- (nur in Zuſammenſetz.) ne-, brez-.

unabänderlich neizpremenljiv; (grammatikaliſch) neaklonljiv, nepregíben.

Unabänderlichkeit *f.* neizpremenljívost; neaklonljívost, nepregíbnost.

unabhängig neodvísen, nezavísen, samovlástен.

Unabhängigkeit *f.* neodvísnost, nezavísnost, samovlástnost.

unabläſſig *adi.* neprenehljiv, neprestán; *adv.* nepreném, neprestáno.

Unabläſſigkeit *f.* neprenehljívost, neprestánost.

unabläslich neodkúpen.

unabſehbar, unabſehlich nepregléden, nedogléden.

unabſehbar neodstávен.

unabſichtlich nenamíšljen, nehótěn; *adv.* nehoté, nehótema, ne nalašč.

unabweisbar, unabweislich neodréčen, neodbítен, neodklonljiv.

unabwendbar neodvrátен.

Unabwendbarkeit *f.* neodvrátnost.

unachtſam nepazljiv, neskrben, nemárен.

Unachtſamkeit *f.* nepazljívost, neskrbnost, nemárnost; aus — po nemárnem.

unadelig neplemenit, neáhtěn.

unähnlich nepodóben.

Unähnlichkeit *f.* nepodóbnost.

unangebaut neobdélan; —es Land ledína, celína; pušča.

unangefochten neizpodbíjan, nenapádan, pri miru puščen; — laſſen ne izpodbíjati; pri miru pustíti, ne napádati.

unangemeldet neoglášen, nenapovédan.

unangemeſſen neprimérен, neprístojen.

unangenehm neprijétен, neugódеn; — berühren neprijétno zadéti (-dénem), — dírniti; — werden preséдati; začéti preséдati.

unangreifbar nenapáděn.
Unannehmlichkeit *f.* neprijétnost, neugódnost.
unanſehnlich neznátěn, nekázeń.
Unanſehnlichkeit *f.* neznátnost, nekáznost.
unanſtändig nespodóběn, nepristójeń.
Unanſtändigkeit *f.* nespodóbnost, nepristójnost.
unanſtöſſig nespotekljiv.
unanwendbar neráběn, neporáběn.
unappetitlich nealástěn, neokúsen; nevabljiv, neapetítěn.
Unart *f.* nespodóbnost, nepristójnost, grda naváda.
unartig nespodóběn, nepristójeń.
Unartige *m.* nespodóbnež; *f.* nespodóbnica.
unartikuliert nerazlóčen.
unauffällig nepreočítěn, neopozorljiv.
unaufgefordert nepozván, sam od sebe.
unaufgeklärt neraxjásnjen.
unaufgelegt slabo razpoložèn, slabe volje.
unaufhaltbar, **unaufhaltſam** neustávěn, neudržèn.
Unaufhaltſamkeit *f.* neustávnost, neudržnost.
unaufhörlich *adi.* neprenehljiv, neprestán; *adv.* nepreném homa, neprestáno.
unauflöslich, **unauflöslich** nerazvézen, nerazvezljiv, nerazločljiv; netopljiv, nerastópěn.
Unauflöslichkeit *f.* nerazvéznost, nerazvezljívost, nerazločljívost; nerastópnost.
unaufmerkſam nepazljiv, nepozórěn.
Unaufmerkſamkeit *f.* nepazljívost, nepozórnost.
unaufrichtig neodkritosrčen.
Unaufrichtigkeit *f.* neodkritosrčnost.
unaufſchiebbar neodlóžen. [měn.
unaufweckbar nevzbúděn, nevzdrá-
unausbleiblich ne izostajajóč, neizbé-
unausdehnbar neraztézen. [žn.
unausführbar, **unausführlich** neizpeljiv, neizvéden.
unausgebacken nedopečen.
unausgemacht nerešen, neodlóčen.
unausgeſetzt neprestán, neprenehljiv, nepretírgan.
unausgiebig neizdátěn.
unauslöſchlich neugásen, neugasljiv; neizbrisen, neizbrisljiv.
unaussprechlich neizréčen, neizrečen, nedopovéden.
unausſtehlich neznósen.
unausweichlich neizogíben.
unbändig neukrótěn, neukročen, neugnán, neustrahován; (zügellos) razuzdán, samopášen.
unbarmherzig neusmíljen, nemilosrčen.
Unbarmherzigkeit *f.* neusmíljenost, nemilosrčnost.
unbärtig golobràd, golobráden.
Unbau *m.* pušča, golína, ledína.
unbeachtet v nemar puščen, neuvaževán.
unbeanſtändet brezgrájen, neobrečen; nekaznován; brez ovíre, brez pomísleka.
unbebaut neobdélan.
unbedacht, **unbedachtſam** nepremíšljen.
Unbedacht *m.* nepremíslek.
Unbedachtſamkeit *f.* nepremíšljenost.
unbedeckt nepokrít; (v. Haupte) razoglàv, gologlàv, odkrít.
unbedeutlich *adi.* nesúmen; nenevárěn; *adv.* brez pomísleka.
unbedeutend neznátěn, malovážen, nepomenljiv, majhen.
unbedingt *adi.* nepogójen, brezpogójen; *adv.* brezpogójno, brez ugóvora.
unbeeidigt nezaprisežen.
unbefangen nepristránski, nezavzét; prostodúšen.
Unbefangenheit *f.* nepristránost, nezavzétost; prostodúšnost.
unbefleckt neomádeževan, neoskrúnjen, brezmádežen.
unbefriedigend nezadovoljiv.
unbefriedigt nezadovóljen.
unbefugt nepooblaščen, neupravičen, brezoblástěn.
Unbefugtheit *f.* neupravičenost, brezoblástnost.
unbegabt nenadárjen.
unbegreiflich neumévěn, nedoúmen.
unbegrenzt neomejen, neizmérěn.
unbehaart nekosmàt, gòl.
Unbehagen *n.* nezadovóljstvo, negódni počútek.
unbehaglich neugóden, nevšečen, neprijétěn.

Unbehaglichkeit *f.* neugódnost, nevščénost, neprijétnost.
unbehelligt, einen — lassen pri miru pustíti, ne nadlegovati koga.
unbeherzt malosrčén, strašljiv.
unbehilflich, unbeholfen nespretén, okórčn.
unbehindert neovíran.
unbehutsam neprevíden.
Unbehutsamkeit *f.* neprevídnost.
unbekannt neznàn.
Unbekannte *m.* neznánec; *f.* neznánka.
Unbekanntschaft *f.* neznánje, neznánost.
unbekümmert brez skrbí; — sein ne skrbéti, ne biti (sem) v skrbéh, nič ne márati za kaj.
unbelaubt brezlístən, brez listja, gól.
unbelebt nežív, neživéč.
unbelesen nenačítan.
unbeliebt nepriljúbljen.
unbemerkt neopážen, nezapážen; das ist mir — geblieben tega nisem zapázil, — opázil.
unbemittelt nepremóžen, siromáški.
unbenannt neimenován, brezímən.
unbenommen nezabránjen, dopuščèn; es bleibt dir — nihče ti ne brani, na voljo ti je dano, svobódno ti je.
unbequem nepriróčən, odróčən, nepríličən, nezlóžən.
Unbequemlichkeit *f.* nepriróčnost, odróčnost, nepríličnost, nezlóžnost.
unberathen brez sveta.
unberechenbar nepreračunljiv.
unberechtigt neupravíčen, brez pravíce.
unberedt nezgovórčn, nebesedít.
unberichtigt nepopráv ljen; (unbezahlt) nepopláčan.
unberitten neizjáhan (v. Pferde); (v. Menschen) nejezdéč, peški, peš.
Unberittene *m.* nejézdec, pešec.
unberücksichtigt lassen ne ozírati se na kaj; s. unbeachtet.
unberufen nepoklícan, nepozván.
unberühmt neslávən, neslovéč.
unberührbar nedotíčən.
unberührt nedotáknjen; — lassen ne dotekníti (-táknem) se česa.
unbeschadet *praep.* brez škode za ..., brez prikrájšanja ..., ne kratéč ...
unbeschrieben neskróməən.
Unbescheidenheit *f.* neskrómnost.
unbescholten neomádeževan, brezgrájən, brez graje.
Unbescholtenheit *f.* neomádeževanost, brezgrájnost.
unbeschränkt neomejèn.
Unbeschränktheit *f.* neomejénost.
unbeschreiblich nepopísən.
unbeschrieben nepopísan.
unbeschuht bos.
unbesiegbar nepremagljiv.
unbesonnen nepremíšljen, nepreudárən, nespámetən.
Unbesonnenheit *f.* nepremíšljenost, nepreudárnost, nespámet (-i).
unbesorgt brezskrbən, brez skrbí.
unbeständig nestanovítən, nestálən, premenljiv, omahljiv.
Unbeständigkeit *f.* nestanovítnost, nestálnost, premenljívost, omahljívost.
unbestechlich nepodkúpən, nepodmítən.
Unbestechlichkeit *f.* nepodkúpnost, nepodmítnost.
unbestimmt nedolóčen, nedolóčən, negotóv; nestanovít; (*gramm.*) —e Redeweise nedolóčni naklòn, nedolóčnik.
Unbestimmtheit *f.* nedolóčenost, nedolóčnost, negotóvost.
unbestreitbar neizpodbítən.
unbestritten neizpodbíjan.
unbetont breznaglásən, nenaglášen.
unbeträchtlich neznátən.
unbeugsam neupogljiv, neupógnjen.
unbewaffnet neoborožèn; mit —em Auge s prostim očésom.
unbewandert neizkúšen, neizvéden, nevéšč.
unbeweglich nepremíčən, nepremekljiv; negibljiv; (v. Feiertagen) stanovítən, neprestávən; —es Gut nepremíčno blago, nepremičnína.
Unbeweglichkeit *f.* nepremíčnost; negibljívost.
unbewohnbar nepriprávən za stanovánje, neprebivátən.
unbewohnt nenaséljen, brezljúdən, brez prebivávcev.
unbewußt nezavédən, nezavéstən; ne zavedajóč se.
unbezahlbar nepopláčən.
unbezähmbar neukrótən, neukročèn.
unbezeugt neizpríčan.

unbezweifelt nedvómĕn. [ljiv.
unbezwinglich nepremagljiv, nezmag-
unbiegſam neupogljiv, negíbĕk, nešibĕk; (*gramm.*) nepregíbĕn, nesklonljiv.
Unbill *f.* krivica; *pl.* Unbilden (beš Schickſals) krutost usóde.
unbillig nepravíčen; neprimérĕn.
Unbilligkeit *f.* nepravíčnost; neprimérnost.
unblutig nekrváv.
unbotmäßig nepokórĕn.
unbrauchbar nerábĕn, neporábĕn; (unnütz) nekoristĕn; (untauglich) nesposóbĕn.
Unbrauchbarkeit *f.* nerábnost, neporábnost; nekoristnost; nesposóbnost.
unbußfertig neizpokorjèn, neizpokórĕn.
Unbußfertigkeit *f.* neizpokorjénost, neizpokórnost.
Unchriſt *m.* nekristján.
unchriſtlich nekrščánski, nekristjánski.
Unchriſtlichkeit *f.* nekrščánstvo, nekristjánstvo.
Uncialbuchſtabe *m.* vélika črka.
unconſequent nedoslédĕn.
Unconſequenz *f.* nedoslédnost.
und *coni.* in, tèr, pà.
Undank *m.* nehvaléžnost.
undankbar nehvaléžĕn.
Undankbare *m.* nehvaléžnik, nehvaléžnež; *f.* nehvaléžnica.
Undankbarkeit *f.* nehvaléžnost.
undenkbar misli nedoségžĕn; es iſt — ni si moči mísliti.
undenklich spomínu nedoségžĕn; ſeit —en Zeiten od predávnih časov.
undeutlich nerazlóčĕn, nejásĕn.
undichteriſch nepésniški, nepoétičĕn.
undienſtfertig nepostrežljiv.
Unding *n.* nezmísel; nestvòr.
unduldſam netrpežljiv, nestrpljiv, neprizanesljiv.
undurchdringlich nepredórĕn, nepredírljiv, nepredŕtĕn.
undurchſchwimmbar nepreplávĕn.
undurchſichtig neprozórĕn.
Undurchſichtigkeit *f.* neprozórnost.
undurchwatbar neprebródĕn.
uneben nerávĕn.
unebenbürtig neenakoródĕn.
Unebenheit *f.* neravnost; neravnóta, grbavína.
Unebenmaß *n.* nesomérnost.
unebenmäßig nesomérĕn.
unecht neprístĕn, neprávi.
Unechtheit *f.* neprístnost, neprávost.
unedel neplemenít, nežláhtĕn.
unehelich nezakónski.
unehrbar, unehrlich nečástĕn, nepoštèn.
Unehrbarkeit *f.* nečástnost, nepošténost.
Unehre *f.* nečást (-i).
unehrerbietig nespoštljiv.
Uneigennutz *m.* nesebíčnost, nesamoprídnost.
uneigennützig nesebíčĕn, nesamoprídĕn.
uneigentlich neprávi.
uneinbringlich neizterljiv.
uneingedenk nepomnìv, nepomljiv; ich bin — ne pomnim česa, pozábil sem kaj.
uneingeſchränkt neomejèn.
uneinig neslóžĕn, needín; — werden razpréti (-prèm) se, spréti se.
Uneinigkeit *f.* neslóga, needínost, razprtija, razpòr.
uneins ſ. uneinig.
unempfänglich nedovzétĕn, nesprejemljiv, nenavzemljiv, neobčutljiv; er iſt für ein gutes Wort — ne prime se ga lepa beséda; (v. weibl. Geſchlechte) nespočetljiv.
unempfindlich nečutljiv, neobčutljiv.
unendlich *adi.* neskónčĕn, brezkónčĕn, neizmérĕn, brezméjĕn; *adv.* neskónčno, neizmérno, silno.
unentbehrlich neogíbno potrébĕn, neutŕpĕn.
Unentbehrlichkeit *f.* neogíbna potrébnost, neutŕpnost.
unentgeltlich brezpláčĕn; brez plačíla, zastónj.
unenthaltſam nezdržĕn, nezmérĕn.
Unenthaltſamkeit *f.* nezdržnost, nezmérnost.
unentſchieden nedognán, neodlóčen, nerésen.
unentſchloſſen neodlóčĕn, neodločít.
Unentſchloſſenheit *f.* neodlóčnost, neodločítost.
unentwegt neomájĕn, trdĕn.
unentwirrbar nerazmótĕn.

unerbittlich neizprósẽn.
unerfahren neizkúšen.
Unerfahrenheit *f.* neizkúšenost.
unerforſchlich nezaslédẽn, nedoúmẽn, úmu nedosẽžẽn.
unerfreulich neprijétẽn, neveséł, nerazveselílẽn.
unerfüllbar neizpolnljiv.
unergründlich ſ. unerforſchlich.
unerheblich neznátẽn.
unerhört neslíšan, nikdar ne slišan; neuslíšan.
unerkennbar nespoznátẽn, nerazlóčẽn.
unerklärlich nerazlóžẽn, nerasjásnjen.
unerläſslich neizpreglédẽn, neogíbno potrébẽn.
unerlaubt nedopuščẽn, nedovóljen, prepovédan.
unerledigt nerẽšen.
unermeſslich neizmérẽn, neskónčẽn.
unermüdet neutrújen, neupéhan.
unermüdlich neutrúdẽn, neupešljiv.
unerquicklich neprijétẽn, mrzẽk, pust.
unerreichbar nedosẽžẽn; dem Auge — nedoglédẽn.
unerſättlich nenasítẽn, nikdar ne sit, netéčẽn.
Unerſättliche *m.* nenasítnež, netéčnik, neták.
unerſchöpflich neizčrpẽn.
unerſchrocken neustrášen, nestrašljiv; brez strahú.
unerſchütterlich neomájẽn, neomahljiv.
unerſchwinglich nedosẽžẽn, česar kdo ne zmóre, — ne premóre.
unerſetzbar, unerſetzlich nenadomẽstẽn; nepoprávẽn.
unerſprießlich brezkorístẽn.
unerſteiglich nedostópẽn, nedohódẽn.
unerträglich neznósẽn, neprenósẽn, nestrpẽn, nepretrpẽn.
unerwachſen nedorásẽł.
unerwartet *adi.* nepričakován; *adv.* nenádoma, iznenáda.
unerweislich nedokázẽn; es iſt — ne da se dokázati.
unfaßbar neuzítẽn; es iſt — ni za jed.
unfähig nezmóžẽn, nesposóbẽn.
Unfähigkeit *f.* nezmóžnost, nesposóbnost.
unfahrbar nevózẽn, za vóznjo nepriprávẽn.
Unfall *m.* nezgóda, nesréča.
unfehlbar nezmotljiv.
Unfehlbarkeit *f.* nezmotljívost.
unfern *adv.* ne daleč.
Unflat *m.* nesnága, gnusóba, skvrnóba; (Koth) blato, lajno.
unflätig nesnážen, skvrnóbẽn; —e Reden umázane —, grde —, kláfarske besẽde, klafánje.
Unfleiß *m.* nemárnost, nemárščina, nemarljívost.
unfleißig nemárẽn, nemarljiv.
unfolgſam neubogljiv, nepokórẽn, neposlúšẽn.
Unfolgſame *m.* neubogljívec, nepokórneš.
Unfolgſamkeit *f.* neubogljívost, nepokórščina, nepokórnost, neposlúšnost.
Unform *f.* spačena oblíka, spaka, nestvór.
unförmlich nelíčẽn, spačen, nikómur ne podóben; nepravílẽn.
unfrankiert neplačan, nefrankován.
unfreiwillig neradovóljẽn.
unfreundlich neprijázẽn, nepriljúdẽn; (v. Wetter) neprijétẽn, neugódẽn.
Unfreundlichkeit *f.* neprijáznost, nepriljúdnost; neprijétnost, neugódnost.
unfreundſchaftlich neprijáteljski.
Unfriede *m.* nemír, nepókoj, raspríja, raspòr.
unfriedlich nemírẽn, nepokójẽn.
unfruchtbar nerodovítẽn, neplódẽn; (v. Korn) gluh; (v. Weibe) neporódẽn; (v. Vieh) jalov; eine —e Kuh jálovica, jálovka.
Unfruchtbarkeit *f.* nerodovítnost, neplódnost; neporódnost; jálovost.
Unfug *m.* neréd, nerédnost; nespodóbnost, nepristójnost; — treiben nespodóbno —, nerédno se vesti (vedem).
ungalant negalántẽn.
ungangbar nehódẽn, neuhójen; (vom Gelde) neveljávẽn; (v. Wort) nenavádẽn.
ungaſtlich negostoljúbẽn.
ungeachtet *adi.* nečíslan, necénjen; *praep.* brez ozira na..., ne gledé na ...; *coni.* ſ. obgleich.
ungeahndet nekáznjen, nekaznován; etwas — hingehen laſſen brez kazni pustíti kaj, ne kázniti česa.

ungeaicht (merosódno) nepreizkúšen.
ungebaut neobdélan; —es Land celína, ledína.
ungeberdig repénčast, pačljiv; sich — stellen repénčiti se, páčiti se.
ungebeten nepróšen.
ungebildet neolíkan, neomíkan, neizobrážen, neotesán.
ungebleicht nebéljen; —e Leinwand presno platno.
ungeboren nerojèn.
ungebräuchlich nenavádĕn, neobičájĕn.
ungebraucht nerábljen.
ungebunden nezvézan, nevézan; —e Rede nevézana beséda; *fig.* razuzdán, prostopášĕn.
Ungebundenheit *f.* razuzdánost, prostopášnost.
Ungebür *f.* nespodóbnost, nepristójnost.
ungebürlich nespodóbĕn, nepristójĕn.
ungedeihlich netéčĕn; neuspéšĕn.
ungedruckt nenatísnjen, netískan.
Ungeduld *f.* nepotrpežljívost, nestrpljívost, neučakljívost.
ungeduldig nepotrpežljiv, nestrpljiv, neučakljiv.
ungefähr *adi.* priblížĕn; slučájĕn; *adv.* (beiläufig) blizu, priblížno, okóli (z *gen.*).
Ungefähr *n.* nakljúčje, nakljúčba; von — po nakljúčbi, slučájno.
ungefällig (v. Personen) nepostrežljiv, neustrežljiv; (v. Sachen) nevšéčĕn, nedopadljiv, neugodljiv.
ungefiedert brez perja, gòl.
ungegohren nepovrèl.
ungegründet neosnován, neutemeljèn, neutŕjen.
ungehalten (z. B. v. Versprechen) neizpólnjen; (unwillig) nevóljĕn; — sein nevóljĕn biti (sem), jezíti se.
ungeheuchelt nehlínjen, odkritosŕčĕn.
ungeheuer ogrómĕn, velikánski, izrédĕn; (fürchterlich) grozĕn, strašĕn, strašánski.
Ungeheuer *n.* pošást (-i); nakáza, spaka.
ungehindert *adi.* neovíran, nezadržán; *adv.* brez ovíre, — zadŕžka, — zapréke.
ungehobelt neoskóbljan, neostrúgan; *fig.* neotesán, neolíkan, zaróbljen.
ungehofft s. unverhofft.
ungehörig nespodóbĕn, nepristójĕn.
ungehorsam nepokórĕn.
Ungehorsam *m.* nepokórščina, nepokórnost.
ungeistlich neduhóvĕn, neduhóvski.
ungekocht nekúhan, siróv.
ungekünstelt neprisíljen, prepròst, narávĕn.
ungeladen nepovábljen, nepozván; (v. Gewehr) nenabít; (v. Wagen) neobložèn, prazĕn.
ungeläufig nenavádĕn, neobičájĕn.
Ungeld *n.* dávščina, dávĕk; užitnína, dàc.
ungelegen nepríličĕn, nepriléžĕn, neugódĕn; — sein, — fallen napótje —, nadlégo délati; es kommt mir — navskríž mi hodi.
Ungelegenheit *f.* neprílika, nadléga, nadléžnost; — machen nadlégo délati.
ungelehrig neúčĕn, nenaúčĕn, nepoúčĕn.
ungelehrt neučèn, neùk.
ungelenk, ungelenkig okórĕn, neokrétĕn, negíbčĕn, nesprétĕn.
ungelöscht negašèn; —er Kalk živo apno.
Ungemach *n.* neugódnost, nevólja, nadlóga, neprílika (auch *pl.*).
ungemächlich neugódĕn, nepríličĕn.
ungemein *adi.* nenavádĕn, izvenréden; *adv.* nenavádno, silno, jako, zeló.
ungenannt neimenován.
ungenau nenatánčĕn.
Ungenauigkeit *f.* nenatánčnost.
ungeniert *adi.* nemóten, neozírĕn; *adv.* svobódno, brez bojéčnosti.
ungenießbar neužítĕn; *fig.* neslán, pust.
ungenügend nezadóstĕn, nedovóljĕn.
ungenügsam nezadovóljĕn (z malim), neskrómĕn.
Ungenügsamkeit *f.* nezadovóljnost (z malim), neskrómnost.
ungeordnet neurejèn, nerédĕn.
ungeprüft neizprášan; neizkúšen.
ungerächt nemaščeván.
ungerade nerávĕn; — Zahl liho števílo.
ungeradstellig (*math.*) lihoméstĕn.

ungerathen izpríjen, nekázan.

ungerechnet ne v račún vzet; die Koſten — ne računajóč stroškov.

ungerecht nepravíčen, krivíčen, neprávdanski.

Ungerechte *m.* krivíčnik.

Ungerechtigkeit *f.* nepravíčnost, krivíčnost; (ungerechte Handlung) krivica.

ungeregelt neuravnán.

ungereimt neríman, brez rime, brez stika; *fig.* brezmíseln, nezmíseln, neúmen; —es Zeug ſprechen govoríti, kakor bi otróbe vezal.

Ungereimtheit *f.* brezmíselnost, nezmíseł, neúmnost.

ungern neràd.

ungeſalzen neslán.

ungeſattelt neosedlán.

ungeſäuert oprésen, brezkvásen, nekvášen.

ungeſäumt *adi.* neobróbljen, nezaróbljen; (ohne Säumen) *adv.* nemúdoma.

ungeſchickt neokrétèn, nesprétèn, neróden, okóren, nepripràvèn; —er Menſch neródnež.

ungeſchlacht telébast, zagovéden, gumpast.

ungeſchliffen nenabrúšen, neizbrúšen; *fig.* neolíkan, neuglájen, neotesán.

ungeſchmack neslástèn, plehèk, pust.

ungeſchmälert neprikrájšan, neprikráčen.

ungeſchmalzen nezabéljen. [trd.

ungeſchmeidig negíbčen; neokrétèn, neokréten.

ungeſchminkt neolepotíčen; *fig.* čist; —e Wahrheit gola resnica.

ungeſchnäbelt brezkljùn.

ungeſchoren neostrížen; einen — laſſen ne nadlegovati —, pri miru pustíti koga.

ungeſehen nevíden; ne da bi videl, na slepo.

ungeſellig odljúden, nedrúžen, nepriljúden.

ungeſetzlich, ungeſetzmäßig nepostávèn, nezakonít.

ungeſittet nelépega vedénja, nelepovéden; neblagonrávèn.

ungeſtaltet spakast, grd, pokvékast.

ungeſtempelt nekolkován.

ungeſtört *adi.* nemóten (nemóčen); *adv.* mirno, na miru.

ungeſtraft nekáznjen, nekaznován; brez kazni.

ungeſtüm lomástèn, vihràv, silovit, fúrijast.

Ungeſtüm *m.* lomást (-i), silovítost, vihrávost.

ungeſucht neprisíljen, narávèn, prepròst.

ungeſund nezdràv.

ungetheilt nerazdeljèn; zur —en Hand nerazdélno; *fig.* občèn, splošèn, vsestránski.

Ungethüm *n.* pošást (-i), strašílo, grdóba.

ungetreu nezvést.

ungeübt nevájen, neizúrjen.

ungewiſs negotòv, dvomèn.

ungewiſſenhaft nevéstèn.

Ungewiſſenhaftigkeit *f.* nevéstnost.

Ungewiſsheit *f.* negotóvost, dvomnost.

Ungewitter *n.* nevíhta, vihra, huda ura, hudo vreme (-éna).

ungewöhnlich nenavádèn, neobíčen, neobičájèn.

ungewohnt nevájen, nenavájen.

ungezählt neštét; brezštevílen.

ungezähmt neukročèn, razuzdán.

Ungeziefer *n.* mrčès, gomázen (-i), gomáz.

ungeziemend nespodóbèn, nepristójèn.

ungezogen neolíkan, neotesán, zaróbljen, nespodóbèn.

Ungezogenheit *f.* neolíkano vedénje, neotesánost, zaróbljenost, nespodóbnost.

ungezügelt razuzdán, razbrzdán, nebrzdán.

ungezwungen neprimóran; —es Benehmen narávno —, neprisíljeno vedénje.

ungiltig neveljávèn; — machen razveljáviti, ob veljávo dejáti (dénem), veljávo (čemu) vzeti (vzamem), preklícati (-klíčem), ovréči (-vržem), razkrepíti; *impf.* razveljávljati, ob veljávo dévati, veljávo jemáti (jémljem), preklicevati.

Ungiltigkeit *f.* neveljávnost.

Ungiltigkeitserklärung *f.* proglàs neveljávnosti, preklic, razveljávljenje, razveljávba.

Unglaube *m.* nevéra, nevérstvo, nevérnost.

ungläubig nevérən.
Ungläubige *m.* nevérnik; *f.* nevérnica.
unglaublich neverjétən.
ungleich *adi.* neenák; (uneben) neráven; *adv.* neenáko; — ſchöner mnogo —, veliko lepši.
ungleichartig neenakovrstən, raznovrstən.
Ungleichartigkeit *f.* neenakovrstnost, raznovrstnost.
ungleichfarbig neenakobárvən, raznobárvən.
ungleichförmig neenakolíčən, raznolíčən; neenakomérən.
ungleichgliederig raznočlèn.
Ungleichheit *f.* neenákost.
ungleichmäßig neenakomérən.
ungleichnamig raznoiménski, raznoimén.
ungleichſeitig raznostraníčən, raznostràn.
ungleichwinkelig raznokótən.
ungleichzeitig raznočásən, raznodóbən.
Unglimpf *m.* neprizanesljívost, nemílost, neráhlost, osórnost.
unglimpflich neprizanesljiv, nemílostən, neráhèl, osórən.
Unglück *n.* nesréča; **Unglücks-** nesréčni.
unglücklich nesréčən; — machen onesréčiti.
Unglückliche *m.* nesréčnik, nesréčnež; *f.* nesréčnica.
Unglücksbote *m.* zloglásnik, zlovéstnik.
unglückſelig nesréčən.
Unglücksfall *m.* nezgóda, nesréča.
Unglücksgefährte *m.* tovariš v nesréči.
Unglücksſtunde *f.* nesréčna ura.
Unglücksvogel *m.* ptica nesréčnica; *fig.* nesréčnež.
Ungnade *f.* nemílost, zaméra; in — fallen zamériti se komu, v zaméro —, v nemílost priti (pridem).
ungnädig nemílostljiv, nemílostən.
Ungrund *m.* neosnovánost, brezrazlóžnost.
ungültig ſ. ungiltig. [nost.
Ungunſt *f.* nenaklónjenost; neugód-
ungünſtig nenaklónjen; neugóden.
ungut nedóbər; etwas für — nehmen zamériti, za zlo vzeti (-vzamem); nichts für — brez zamére, ne zaméri(te).
ungütig nedobrótljiv, nemíl.
unhaltbar kar se ne more vzdržati, nevzdržljiv, netrdən; (v. d. Feſtung) neubranljiv, neobdržən; (v. Verſprechen) nedopolnljiv; die Stellung des Miniſters iſt — geworden minister več ne more ostáti na svojem mestu; (nicht dauerhaft) netrpéžən; (v. Erz) prazən, gluh.
unharmoniſch neskládən, nesoglásən.
Unheil *n.* zlo; beda; (Unglück) nesréča.
unheilbar neozdrávən, neizvráčən, neizléčən; (v. Wunden) nezaceljiv.
Unheilbarkeit *f.* neozdrávnost, neizvráčnost, neizléčnost; nezaceljívost.
unheilbringend zlonósən, nesrečenósən.
unheilſam nezdràv, škodljiv.
unheilvoll zlonósən, nesréčən.
unheimiſch nedomàč, tuj.
unheimlich grozljívo neprijétən; es iſt ihm — zu Muthe grozljívo mu je pri srcu, neka groza ga obhája.
unhöflich nevljúden, nepriljúden.
Unhöflichkeit *f.* nevljúdnost, nepriljúdnost.
Unhold *m.* grdín, hudóba.
unhold neprijázən, nenaklónjen; neljubezniv.
Unicum *n.* edíněc (edínka) svoje vrste, únikum.
Unierte *m.* zedínjenec, uniját.
Uniform *f.* unifórma.
uniformieren uniformírati, enáko obléči (-léčem).
Uniformität *f.* ſ. Gleichförmigkeit.
unintereſſant nezanimiv, nemíčən, nemíkavən.
Union *f.* zedínjenje, združba, únija.
uniſono *adv.* enoglásno.
Unitarier *m.* unitárec.
univerſal, univerſell splóšən, vsesplóšən, občən, vseóbčən, vseskúpən, vesóljən, univerzálən.
Univerſalerbe *m.* vseskúpni —, vsesplóšni —, univerzálni dedič.
Univerſalerbin *f.* vseskúpna —, univerzálna dédična, blagovnica.
Univerſallexikon *n.* vseóbčni slovár.
Univerſalmedicin *f.* vseóbčno zdravílo.

Univerſität *f.* vseučilíšče, univérza; **Univerſitäts-** vseučilíšči.

Univerſum *n.* vesóljni svet, vesóljnost.

Unke *f.* pubič, urẽh, (múkavec, smúkalica).

unkennbar, unkenntlich nepoznátẽn, neznátẽn.

Unkenntlichkeit *f.* nepoznátnost; jmbn. bis zur — verändern izpremeníti koga takó, da ga ni spoznáti.

Unkenntnis *f.* neznánje.

unkeuſch nečist.

Unkeuſche *m.* nečístnik; *f.* nečístnica.

Unkeuſchheit *f.* nečístost; — treiben nečistovati.

unklar ž. B. vom Waſſer nečist, motẽn, kalẽn; *fig.* nejásẽn.

unklug nespámetẽn, nemódẽr; —er Weiſe po nespámetnem.

unkörperlich netelésẽn.

Unkoſten *pl.* stróški *pl.*, troški *pl.*

Unkraut *n.* plevél; drač, dračje (St.); — verdirbt nicht kopríva ne pozébe.

unkriegeriſch nevojníški, nevojáški.

Unkunde *f.* neznánje.

unkundig neznajóč, nevéšč, neizvéden; — ſein ne znáti (znám) —, ne védeti (vém) česa.

unlängſt *adv.* nedávno, pred krátkim, ni dolgo tega (temu) kar...

unlauter nečist; neplemenít, nepoštẽn.

Unlauterkeit *f.* nečistóta; neplemenítost, nepoštenost.

unleidlich ſ. unerträglich.

unlesbar, unleſerlich nečitẽn, kar se ne da brati, — čítati.

unleugbar neutájẽn, kar se ne dá utajíti.

unleutſelig nepriljúdẽn.

unlieb neljúb, nemíl.

unlieblich neljúbẽk.

unlöblich nehválẽn, nevréden hvale.

unlösbar narazdrúžẽn.

Unluſt *f.* nevesélje, nerazpoloženost, mŕznja.

unluſtig nevesél.

unmächtig nemogóčen; ſ. ohnmächtig.

unmanierlich nelepovéden; nespodóben, nepristójẽn.

unmännlich nemóški, nemožat, mevžast.

Unmännlichkeit *f.* nemóštvo, nemožátost.

Unmaß *n.* nezméra, neméra, brezmérnost.

Unmaſſe *f.* ſ. Unmenge.

unmaßgeblich neodločílẽn, nemerodájẽn; skromẽn, ponížẽn.

unmäßig nezmérẽn, brezmérẽn, čezmérẽn.

Unmäßige *m.* nezmérnik, nezmérnež; *f.* nezmérnica.

Unmäßigkeit *f.* nezmérnost, brezmérnost.

Unmenge *f.* izrédna množína, silno veliko.

Unmenſch *m.* nečlóvek, izród človéški.

unmenſchlich nečlovéški.

Unmenſchlichkeit *f.* nečlovéštvo, nečlovéško ravnánje.

unmerklich neznátẽn, neopázẽn, nečútẽn.

unmeſsbar neizmérẽn, nepremérẽn.

Unmilde *f.* nemilóta.

unmittelbar neposrédnji, neposréden, narávnostẽn.

Unmittelbarkeit *f.* neposrédnost.

unmöglich nemogóč, nemóžẽn.

Unmöglichkeit *f.* nemogóčost, nemogóčnost, nemóžnost.

unmoraliſch nenrávẽn, nenravít, neblagonrávẽn, nemorálẽn.

unmündig nedolétẽn, nedorášel, malolétẽn, nezrèl.

Unmündigkeit *f.* nedoráslost, nedolétnost, malolétnost.

Unmuth *m.* nevólja, nejevólja, zlovóljnost.

unmuthig nevóljẽn, nejevóljẽn, zlovóljẽn.

Unmutter *f.* nemáti (-mátere).

unmütterlich nematerínski, máteri neprimérẽn.

unnachahmbar, unnachahmlich neposnéměn. [ljiv.

unnachgiebig neodjenljiv, nepopust-

unnachſichtlich neprizanesljiv, brezmílostẽn; brez mílosti, — prizanášbe.

unnahbar nepristópẽn.

unnatürlich nenarávẽn; neprirojẽn.

Unnatürlichkeit *f.* nenarávnost; neprirojénost.

unnennbar neizrečẽn, nedopovédẽn.

unnöthig nepotrében; —er Weiſe po nepotrébnem.

unnütz brezkoristën, nerábën, nepotrében; eine —e Arbeit thun prazno slamo mlátiti.

unobligat neobligátën, neobvézën, neprepísan.

unordentlich nerédën, neporédën.

Unordnung *f.* neréd, nerédnost, razvláka; alles iſt in — vse je razvlečeno, — raztréseno.

unorganiſch neorgánski.

unorganiſiert neurejèn, neuravnán.

unorthographiſch nepravopísën.

unpaarig lih, nepárën.

unparteiiſch, unparteilich nepristràn, nepristránski.

Unparteilichkeit *f.* nepristránost.

unpaſſend neprimérën, nepríličën, nepristójen.

unpäßlich ne prav zdràv, malo bolán, nedózën; er iſt — ni mu (prav) dobro, ne čuti se dobro.

Unpäßlichkeit *f.* malo nezdrávje, slabóst, nedóznost.

unpatriotiſch nedomoljúben, nerodoljúben.

unperſönlich neosében; (*gramm.*) brezosében.

unpoliert neléšen, nelóščen, nepolíkan.

unpolitiſch nepolitičën; (unklug) nemóder, malo moder.

unpopulär nepriljúbljen, nepopulárën.

unproportioniert nesorazmérën.

Unrath *m.* sódrga; nesnága; (Kehricht) smeti *f. pl.*; — machen smetíti; nasmetíti, zasmetíti.

unrathſam nevárën; es iſt — ni svétovati.

unrecht *adi.* neprávi, nápačën; *adv.* ne pràv, napak, naróbe.

Unrecht *n.* krivíca; mit — po krivíci; — thun krivíco délati; — storíti.

unrechtmäßig nepostávën, nezakonít, nepravíčën, krivíčën.

Unrechtmäßigkeit *f.* nepostávnost, nezakonítost, nepravíčnost, krivíčnost.

unredlich nepoštèn.

Unredlichkeit *f.* nepoštènost, nepoštènje.

unregelmäßig nepravílen; nerédën.

Unregelmäßigkeit *f.* nepravílnost; nerédnost.

unreif nezrèl, negóden; (v. d. Leibesfrucht) nedonošen.

Unreife *f.* nezrélost, negódnost.

unrein nečist, nečéden, nesnážën, umázan; (v. Getreide) smetljiv.

unreinlich nečéden, nesnážën.

Unreinlichkeit *f.* nečédnost, nesnáznost, nesnága.

unrettbar neréšën, brez rešítve.

unrichtig *adi.* neprávi, neprávšen, nápačën; *adv.* ne pràv, napak.

Unrichtigkeit *f.* neprávost, nápačnost; napáka.

unritterlich nevíteški.

Unruhe *f.* nemír, nepókoj; nemírnost, nepokójnost; (Lärm) hrup, šundër; (Aufruhr) vstaněk, vstaja, púnt; (v. d. Uhr) nepókoj.

Unruheſtifter *m.* snováč nemírov, hujskáč.

unruhig nemírën, nepokójen; neposajèn.

unrühmlich neslávën.

uns *pron. dat.* nam, *dual.* nama; *acc.* nas, *dual.* naju.

unſäglich nedopovéden, neizréčën, neizrečen.

unſanft neráhel, nenéžën, nemíl; er ſagte ihm kein —es Wort ni mu je rekel ostre —, trde —, žal beséde.

unſauber nesnážën, nečéden, umázan.

Unſauberkeit *f.* nesnáznost, nesnága, nečédnost, umázanost.

unſchädlich neškodljiv, nekvarljiv; — machen s poti správiti.

unſchätzbar neprecenljiv.

Unſchätzbarkeit *f.* neprecenljívost.

unſcheinbar nekázën, neznátën.

Unſcheinbarkeit *f.* nekáznost, neznátnost.

unſchicklich, unſchicklam nepristójen, nespodóben; neprimérën, nepríličën.

Unſchicklichkeit *f.* nepristójnost, nespodóbnost; neprimérnost, nepríličnost.

unſchiffbar neplóven.

unſchlachtig ſ. ungeſchlacht.

Unſchlitt *m.* loj; **Unſchlitt-** lojén, lojév.

Unſchlittkerze *f.* lojéna sveča, lojenica.

unſchlüſſig neodlóčěn, omahljív, brez tfdnega sklepa; — ſein omahovati; ich bin noch — nisem se še odlóčil; še ne vem, ali bi.

Unſchlüſſigkeit *f.* neodlóčnost, omahljívost.

unſchmackhaft neslástěn, neokúsěn, plehčk.

Unſchmackhaftigkeit *f.* neslást (-i), neslástnost, neokúsnost.

unſchmelzbar neraztópěn.

unſchön nelép.

Unſchuld *f.* nedólžnost.

unſchuldig nedólžěn; —er Kinder Tag tepéžni dan, tepéžnica, pámetva, šápavica; (eines Verbrechens) nekrív; —er Weiſe po nedólžnem; an etwas — ſein nedólžěn biti (sem) —, ne iméti (imám) krivnje, — krivde pri čem; (nicht ſchadend) neškodljív.

Unſchuldsmiene *f.* nedólžni obràz.

unſchuldsvoll ves nedólžěn.

unſchwer netéžěk, lahčk.

unſelbſtändig nesamostálěn.

Unſelbſtändigkeit *f.* nesamostálnost.

unſelig nesréčěn.

Unſeligkeit *f.* nesréčnost.

unſer *pron. pers.* nas, *dual.* naju; *pron. possess.* nàš, *dual.* najin; (in Beziehung auf das Subject des Satzes) svoj; —einer, —eins mi, nas eden, nas kdo; es ſind — vier, fünf štirje smo, pet nas je; —gleichen naše (nájine) vrste, naš vrstník, naša vrstnica.

unſerig, unſrig nàš.

Unſerige, Unſrige *m.* našínčc.

unſerthalben, unſertwegen, unſertwillen zavóljo nas, zaràd nas; zastràn nas.

unſicher ne varčn, nevárčn; (ungewiſs) negotòv, nezanesljív.

Unſicherheit *f.* nevárnost; negotóvost, nezanesljívost.

unſichtbar nevídčn.

Unſichtbarkeit *f.* nevídnost.

Unſinn *m.* nezmíšel, neúmnost.

unſinnig nezmíseln, neúmčn, brezúmčn.

Unſitte *f.* grda —, nápačna naváda, razváda.

unſittlich nenrávčn, nenravít, zlonrávčn, nemorálčn.

Unſittlichkeit *f.* nenrávnost, nenravítost, zlonrávje, nemorálnost.

unſolid netrdčn; raxbrzdán, nepoštčn, nezanesljív.

unſorgſam neskrbčn, nebrížčn.

unſerſeits od naše straní.

unſtatthaft neuméstčn; nedopústčn, nedovóljen, nedopušččn.

Unſtatthaftigkeit *f.* neuméstnost; nedopústnost.

unſterblich neumrjòč, neumrljív, nesmrtčn; (ewig) veččn, neminljív.

Unſterblichkeit *f.* neumrjóčnost, neumrljívost, nesmrtnost; večnost, neminljívost.

Unſtern *m.* nesréčna zvezda; nesréča.

unſtet nestálčn, nestanovítčn; ein —er Menſch nestanovítnež, vetrenják.

Unſtetigkeit *f.* nestálnost, nestanovítnost.

unſtrafbar, unſträflich nekazniv.

Unſträflichkeit *f.* nekaznívost.

unſtreitig neprepórčn, nedvómčn, nedvójbčn, kar se ne dá izpodbíjati, — tajíti.

unſtudiert neuččn, neizšólan.

untadelhaft, untadelig negrájčn, brez graje, brezgrájčn.

Untadelhaftigkeit *f.* negrájnost, brezgrájnost.

untauglich nesposóbčn, nepriprávčn, neprikládčn.

Untauglichkeit *f.* nesposóbnost, nepriprávnost, neprikládnost.

unten *adv.* doli, zdolaj, spodaj; nach — doli, navdól, vniz; von — odzdólaj. odspódaj; von — weg (in Zuſammſetzg.) izpòd-: ž. B. von — weghauen izpodsékati, von — wegbeißen izpodgrízniti.

untenhin *adv.* (od)spódaj tjà, (od)zdólaj tjà.

unter *praep.* pòd; (unter etwas hervor) izpòd česa, ž. B. — der Bank herworziehen izpod klopí potégniti; (zwiſchen) mèd; (aus der Mitte) izmèd, ž. B. einer — ihnen eden izmed njih; (mit) s, z, ž. B. — der Bedingung s tem pogójem; — ſolchen Umſtänden v takih okóliščinah; — ſonſtiger Ungiltigkeit ker bi sicèr bilo neveljávno; — dem 2. dieſes Monates drúgega dné tega méseca; eine Perſon — 20

Jahren oséba, ki še nima 20 let, — izpod 20 let; — einem obénem, hkratu; — Kaiſer Franz Joſef za cesárja Franca Józefa; — der Hand zuſtecken skrivàj dati (dám); etwas — den Händen haben v delu iméti (imám) kaj; — vier Augen kadar sva (bova) samá, med štirimi očmí, brez prič; — den Waffen ſein pod orožjem —, v orožju biti (sem); — Schloſs und Riegel pod ključem; — die Soldaten gehen k vojákom —, v vojáke iti (grem); jemandem — die Augen treten (kommen) komu pred očí stópiti (priti [pridem]); jemandem etwas — die Naſe reiben pod nos podrobíti —, očítati komu kaj; (in Zuſtz.) pod-, nižji.

Unterabtheilung *f.* nižji —, spódnji oddélek, podrazdélek.

Unterachſel *f.* podpázduha.

unteradern podoráti (-órjem); *impf.* podorávati.

Unteradmiral *m.* podadmirál.

Unteramt *n.* nižji —, podrejéni urad.

Unterarm *m.* podlákət, podlehtí (*f. pl.*).

Unterärmel *m.* spodnji rokáv.

Unterart *f.* podvrst (-i), sovrst (-i).

Unterarzt *m.* podzdravník.

Unteraufſeher *m.* podnadzórnik.

Unteraugengegend *f.* podóčje.

Unteraugenlid *n.* spodnja veja, — veka.

Unterbalken *m.* spodnji tram.

Unterbau *m.* podzídje, podzídek; (im Bergbau) podkòp.

Unterbauch *m.* spodnji del trebúha.

Unterbauchgegend *f.* podtrebúšje.

unterbauen podzídati; *impf.* podzidávati; (unterhöhlen) podkópati (-kópljem); *impf.* podkopovati.

Unterbeamte *m.* nižji urádnik.

Unterbefehlshaber *m.* podpovéljnik.

Unterbegriff *m.* podrejéni pojém.

Unterbehörde *f.* nižje oblástvo, nižja oblást (-i), — gospóska.

Unterbeinkleid *n.* ſ. Unterhoſen.

Unterbett *n.* spodnja posteljnína, blazína.

Unterbezirk *m.* podokràj.

unterbinden podvézati (-vézem); *impf.* podvezovati.

Unterbindung *f.* podvèz, podvezovánje.

unterbleiben izostáti (-ostánem), ne zgodíti se, opustíti se; *impf.* izostájati, opúščati se.

unterbrechen pretrgati, prekíniti; die Arbeit — prenéhati z delom; jemanden im Reden — besédo prestríči (-strížem), v besédo seči (sežem) komu; *impf.* v besédo ségati komu.

Unterbrechung *f.* pretrganje, prekínjenje, pretrg; prenéhljaj, prestánek; (Lücke) preslédek; ohne — nepreném homa, neprestáno, neprestánoma, nepretrgoma.

unterbreiten podgrníti; *impf.* podgrínjati; (ein Geſuch) predložíti, podstréti; *impf.* predlágati, podstírati.

unterbringen správiti; najti (najdem) —, preskrbéti komu mesto, — stanovalíšče, — službo; nastániti, pod streho správiti koga; (Capital) naložíti; *impf.* nalágati.

Unterbruſtgegend *f.* podprsje.

Unterdach *n.* spodnja streha. [tačas.

unterdes, unterdeſſen *adv.* mèd tèm,

Unterdiakon *m.* poddiákon.

Unterdialekt *m.* podnaréčje.

Unterdruck *m.* podtlak.

unterdrücken (jemanden) stískati, tlačiti, zatírati; (etwas) zatréti (-tárem, -trèm), zadušíti, udušíti, potláčiti; *impf.* zatírati; za-, udušévati, potlačevati; (d. Zorn) požréti (-žrèm); *impf.* požírati, ne kázati (kažem); (Thränen, d. Lachen) zadržati (-ím); *impf.* zadrževati; (eine Schrift) utajíti, skríti (skrijem); *impf.* utajevati, skrívati; (vernichten) ugonobíti, zamoríti; *impf.* ugonábljati, moríti.

Unterdrücker *m.* zatíravec, zatirátelj, stiskávec, tlačitelj.

Unterdrückung *f.* zatíranje, tláčenje, stískanje.

untere (der, die, das) dolnji, zdolnji, dolénji, spodnji, nižji.

untereinander *adv.* med sebój; — miſchen vkùp zméšati; alles liegt — vse križem leží.

unterfangen ſich dŕzniti se, predrzníti se, úpati si, — se.

Unterfeldherr *m.* podpovéljnik.

unterfertigen podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterfertigung *f.* podpis; podpisovánje.
unterfeuern podkúriti, podnétiti, podpáliti; *impf.* podkurjevati, podnečevati, podpaljevati.
Unterfläche *f.* spodnja plat (-i), spodnja ploskév; prág.
unterflechten podplésti (-plétem).
Unterflügel *m.* spodnje krilce.
unterfressen izpodjésti (-jém); *impf.* izpodjédati.
Unterfuß *m.* spodnja noga.
Unterfutter *n.* pódlaka, podvláka, podstáva, podlóga; (bei Zimmerleuten) podbój.
unterfuttern podstáviti, podložíti, podvléči; *impf.* podstávljati, podlágati.
Untergang *m.* (der Sonne) zahód, zatón, zapád; (Verfall) razpád, pogín; — der Welt konec svetá.
Untergattung *f.* podród.
untergeben podlóžen.
Untergebene *m.* podlóžnik.
Untergebirge *n.* podgórje.
Untergebiss *n.* spodnje ozóbje, — zobóvje.
untergehen (v. Himmelskörpern) zaíti (-idem); *impf.* zahájati, v zatón iti (grem); (im Wasser) potopíti se, pogrézniti (se), utónити; *impf.* potápljati se, pogrezovati se; (zugrunde gehen) propásti (-pádem); *impf.* propádati; (v. Menschen) gíniti; pogíniti, konec je koga.
Untergehilfe *m.* podpomočník, podpomagáč.
Untergehölz *n.* ſ. Unterholz.
Untergemeinde *f.* podóbčina.
untergeordnet podrejèn, nížji.
Untergericht *n.* podrejéno sodíšče.
Untergerinne *n.* dolnji žleb.
Untergeschoss *n.* pritlíčje.
Untergespan *m.* podžupán.
Untergestell *n.* podstávek.
Untergewand *n.* spodnja obléka.
Untergottheit *f.* nižje božánstvo.
untergraben podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* pod-, izpodkopávati; (auch *fig.*).
Untergräber *m.* izpodkopovávec.
Untergrabung *f.* izpodkopávanje.
Untergrund *m.* podzemeljíšče; temelj, podstáva.
Untergrundbahn *f.* podzémeljska železnica.
Untergurt *m.* podprôg, podpás.
untergürten podpréči (-prézem), podpásati (-pášem); *impf.* podprézati, podpasovati.
Unterhaar *n.* spodnji lasjé *pl.*, spodnja dlaka.
unterhalb *praep.* pód; *adv.* spodaj, zdolaj.
Unterhalt *m.* prehranítev; živež, žitek, hrana; (bei den Thieren) reja; klaja, krma, piča; (der Güter) vzdrževánje.
unterhalten (ein Institut) vzdrževati; vzdrkati (-ím); (Lebensbedarf reichen) preživíti, prehrániti, prerediti; *impf.* živíti, prehranjevati, rediti, skrbéti za . . .; Liebe — ljubezn imeti (imám), — gojíti; das Feuer — ogènj nétiti: ein Gespräch — pogóvor iméti, pogovárjati se; einen Briefwechsel — dopisovati si; (angenehm die Zeit verkürzen) kratek čas komu délati, čas krátiti komu, kratkočásiti —, zabávati koga; sich — kratkočásiti se, kratek čas si délati, zabávati se.
unterhaltend zabávən, kratkočásən.
Unterhaltskosten *pl.* vzdrževálni troški, preživnína.
Unterhaltsrevers *m.* vzdrževálni revérz.
Unterhaltung *f.* (Erhaltung) vzdrževánje; prehranítev; zabáva, razveseljevánje; veselica; **Unterhaltungs-zabávni**; **-blatt** *n.* zabávni list, zabávnik; **-kosten** *pl.* ſ. Unterhaltskosten; **-locale** *n.* zabavíšče.
unterhandeln pogájati se, dogovárjati se; (als Mäkler) mešetáriti, mešetovati, posredovati.
Unterhändler *m.* pogájavec; mešétar, posredovávec.
Unterhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje; mešetárjenje, mešetovánje, posredovanje.
Unterhaus *n.* spodnja hiša; (im Parlamente) poslánska zbórnica.
Unterhaut *f.* spodnja kóžica; **-gewebe** *n.* mezdra.
Unterhemd *n.* spodnja srajca.
unterhöhlen izpodvotlíti, izpodkópati (-kópljem), izpodríti (-rjem).
Unterholz *n.* podráščina, podrást (-i).

Unterhoſen *pl.* spodnje hlače *pl.*, gače *pl.*, gate *pl.*, svítice *pl.*, spódnjice *pl.*

unterirdiſch podzémeljski, podzémen.

Unterjagd *f.* mali lòv.

Unterjäger *m.* (*mil.*) podlóvec.

unterjochen podjármiti, podvréči (-vrȇžem) si; *impf.* podjármljati, podmétati, podvrgávati, pod se správljati.

Unterjocher *m.* podjarmítelj.

Unterjochung *f.* podjármljanje.

Unterkämmerer *m.* podkómornik.

Unterkanzler *m.* podkancelár.

Unterkauf *m.* mešetárjenje; (Vorkauf) prekupovánje.

Unterkäufer *m.* mešétar; prekúpec, prekupovávec.

Unterkiefer *m.* spodnja čeljúst (-i).

Unterkinn *n.* podbrádek.

Unterkleid *n.* spodnje oblačílo, — krílo; ſ. Unterhoſen.

Unterkohlrabi *m.*, **Unterkohlrübe** *f.* podzémeljska kolerába, podzémljica, kavra.

unterkommen službo —, mesto —, prenočíšče —, stanovalíšče dobíti; es kommt mir etwas unter pride mi kaj pod roke.

Unterkommen *n.*, **Unterkunft** *f.* služba, mesto; stan, stanovánje, streha; jemandem — geben pod streho vzeti (vzamem) koga; *impf.* — jemáti (jémljem).

Unterkorn *n.* podrešétina.

Unterlage *f.* podlóga, podkláda, podstáva.

Unterland *n.* dolénjsko (-ega), dolénja stran (-ſ).

Unterländer *m.* dolénjec.

Unterlänge *f.* spodnja —, dolnja dolžína.

Unterlaſs *m.*, ohne — nepreném̀oma, nepretȇgoma, neprestáno.

unterlaſſen opustíti, pustíti; *impf.* opúščati, púščati; — etwas zu thun, zu fragen ꝛc. ne storíti, ne vprášati itd.

Unterlaſſer *m.* opústnik.

Unterlaſſung *f.* opustítev, opúščanje, opúst.

Unterlaſſungsſünde *f.* opústni greh.

Unterlauf *m.* dolnji tek; (d. Schiffes) dolnja páluba.

unterlaufen (den Auerhahn) podskóčiti; (dazwiſchen vorkommen) vmes príti (pridem), — primériti se, — zgodíti se; die Haut iſt mit Blut — kri se je pod kožo zasédla, kri je podplúla.

unterlaufen *adi.* (mit Blut) s krvjó zalít, — podplút.

unterlegen podložíti; *impf.* podlágati, podkládati; (einen anderen Sinn) podtekníti (-táknem); *impf.* podtíkati; Pferde — konje prepréči (-prežem), — ménjati; *impf.* konje prepŕegati, — menjávati.

Unterlehrer *m.* podučítelj.

Unterleib *m.* trébuh (-úha).

Unterleibskrankheit *f.* trebúšna bolézen (-i).

unterliegen premágan biti (sem), podléči (-lȇžem); *impf.* podlégati; (einer Laſt) obnemóči (-mórem) pod čim; *impf.* obnemágati; im Proceſſe — pravdo izgubíti; der Strafe — kazni podvŕžen biti; kazni zapásti (-pádem); dies unterliegt keinem Zweifel o tem ni dvoma; dies unterliegt jetzt der Erwägung o tem je zdaj treba premíšljati; der Genehmigung — potrebovati odobríla.

Unterlieutenant *m.* podporóčnik.

Unterlippe *f.* spodnja ústnica.

untermauern podzídati; *impf.* podzídávati.

untermengen vmes zmẽšati, primẽšati, podmẽšati.

Untermietsmann *m.* podnajémnik.

unterminieren podkópati (-kópljem), izpodkópati; *impf.* izpodkopávati.

unternagen podglódati.

unternehmen podvzéti (-vzámem), podjéti (-jámem), započéti (-čnem) kaj, lotíti se (česa), poprijéti (-prímem) se (česa); *impf.* podvzémati, započénjati, poprijémati se (česa); einen Krieg — vojsko začéti (-čnem); eine Reiſe — na potovánje iti, potovati.

Unternehmen *n.* podvzétje, podjétje, podjétba, započétje, započétba.

unternehmend podvzétən, podjétən.

Unternehmer *m.* podvzétnik, podjétnik; **-in** *f.* podvzétnica, podjétnica.

Unternehmung *f.* ſ. Unternehmen.

Unternehmungsgeiſt *m.* podvzétnost, podjétnost.

unternehmungsluſtig podvzétən, pod-
[jéten.

Unterofficier *m.* podčástnik; **Unterofficiers-** podčástniški.

unterordnen podrediti, poddrúžiti, (pod koga) postáviti; *impf.* podréjati, poddruževati, (pod koga) postávljati.

Unterordnung *f.* podrédba; (Unterclaſſe) podrèd.

Unterordnungsſyſtem *m.* podrédbeni sklèp.

Unterpächter *m.* podzakúpnik.

Unterpfand *n.* zastáva; etwas als — geben zastáviti; *impf.* zastávljati kaj.

unterreden ſich pogovárjati se, méniti se; pogovoríti se, poméniti se.

Unterredung *f.* raz-, pogóvor, poméněk.

Unterricht *m.* uk, poúk, poučevánje; jemandem — ertheilen učíti —, poučevati koga (v čem).

unterrichten učíti, poučevati; (in Kenntnis ſetzen) izporočíti (komu kaj), védeti dati, na znanje dati; *impf.* izporočáti, na znanje dajáti; ich bin von allem unterrichtet vse vem, vse mi je znano.

Unterrichts- účni, poúčni.

Unterrichtsanſtalt *f.* učilíšče, učílnica.

Unterrichtsgeld *n.* učnína.

Unterrichtsminiſter *m.* naúčni minístěr.

Unterrichtsminiſterium *n.* naúčno ministrstvo, ministrstvo za uk.

Unterrichtsordnung *f.* učni red.

Unterrichtsſprache *f.* učni jezik.

Unterrichtsweſen *n.* šolstvo, šolske stvari *pl.*

Unterrock *m.* spodnja suknja; (d. Weiber) spodnje krilo, spódnjica, podrášnik.

unterſagen prepovédati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

Unterſagung *f.* prepóved (-i).

Unterſalpeterſäure *f.* dušíkova okislína, dušíkov četverokis.

Unterſatz *m.* podstáva, podstávěk; (in der Logik) podrèk.

Unterſaum *m.* podmèt, podròb.

Unterſchale *f.* spodnja skodélica.

unterſchätzen premálo céniti, prezírati.

unterſcheidbar razlóčen.

unterſcheiden razlóčiti; *impf.* razločevati, lóčiti; ſich — lóčiti se, razločevati se, razlikovati se.

unterſcheidend razločílěn, razločeválěn.

Unterſcheidung *f.* razločítěv, razločevánje.

Unterſcheidungskraft *f.* razločeválna moč (-í), razločeválnost.

Unterſcheidungszeichen *n.* ločílno známenje, ločílo; =lehre *f.* nauk o ločílih.

Unterſchenkel *m.* krača, golén (-i).

unterſchieben podríniti, podložíti, podstáviti; *impf.* podrívati, podlágati, podkládati, podstávljati; (etwas Unechtes an die Stelle des Echten ſetzen) podtekníti (-táknem), podvréči (-vřem); *impf.* podtíkati, podmetávati; ein untergeſchobenes Kind) podvrženec, podtáknjenec; podvrženka, podtáknjenka.

Unterſchied *m.* razlóček, razlíka; ohne — des Standes ne gledé na stan, brez ozíra na stan.

unterſchiedlich razlíčen, razěn, raznotér.

unterſchlächtig, —es Rad lopátno —, podlívno koló, koló na lopáte; —es Waſſer podkolésna voda.

unterſchlagen izpodmekníti (-máknem), zase pridržati (-ím); *impf.* izpodmíkati, zase pridrževati; (einen Brief) prestréči (-strežem); jemandem ein Bein — nogó komu izpodbíti (-bíjem), izpodnésti (-nésem) koga; *impf.* izpodbíjati komu nogó, izpodnášati ga.

Unterſchlagung *f.* izpodmik, skrívna pridržba.

Unterſchleif *m.* potúha; — geben potúho dajáti; kotáčiti, potákati (-táčem) koga; izpodmik, skrívna pridržba, ponevérjenje; ſ. Schmuggel.

unterſchreiben podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.

Unterſchreiber *m.* podpísnik, podpisovávec.

Unterſchrift *f.* podpis.

unterſeeiſch podmórski.

unterſenken potopíti, pogrézniti; *impf.* potápljati, pogrezovati.

unterſetzen podstáviti (kaj s čim); *impf.* podstávljati.

Unterſetzer tršàt, čokàt.

Unterſetzheit *f.* tršátost, čokátost.

unterſinken potóniti, utóniti, potopíti se, pogrézniti (se); *impf.* potápljati se, pogrezovati se.

unterſpicken s slaníno nabúckati, — obtekníti (-táknem).

unterſpreitzen podpréti (-prèm); *impf.* podpírati.

unterſpülen izpodjésti (-jém), (iz)podmléti (-méljem); *impf.* izpodjédati, (iz)podmílati, izpodmlévati.

Unterſtaatsſecretär *m.* držávni podtáj[nik].

Unterſtadt *f.* dolnje —, spodnje mesto.

Unterſtand *m.* stan, staníšče; jemandem — geben na staníšče koga vzeti (vzamem); *impf.* — jemáti (jémljem).

Unterſtandgeber *m.* stanodajávec.

unterſtändig (*bot.*) podrástel.

unterſtandslos brez stana, — staníšča.

unterſte (der, die, das) najbolj spodnji, najnížji.

unterſtecken vmes potekníti (-táknem); podtekníti; *impf.* podtíkati.

unterſtehen (z. B. einem Gerichte) spádati —, biti (sem) pod kako sodíšče; das unterſteht keinem Zweifel o tem ni dvoma; (unter ein Obdach treten) stópiti pod streho, vedríti; ſich — dízniti se, predrzníti se.

unterſtehend podrejèn, podlóžen.

Unterſtelle *f.* nižje mesto, nižja služba.

unterſtellen podstáviti; *impf.* podstávljati; (fälſchlich zuſprechen) podvréči (-vržem), podtekníti (-táknem); *impf.* podtíkati.

unterſtreichen podčŕtati; *impf.* podčrtovati.

unterſtreuen (dem Vieh) (živíni) nastláti (-stéljem); *impf.* nastíljati.

Unterſtufe *f.* spodnja stopnja.

unterſtützen podpréti (-prèm) kaj, koga; *impf.* podpírati; (auch *fig.*).

Unterſtützer *m.* podpórnik; **-in** *f.* podpórnica.

Unterſtützung *f.* podpíranje; podpóra; pomóč (-i), pripomóč (-i), zaslómba; **Unterſtützungs-** podpórni; **-beitrag** *m.* podpornína; **-caſſe** *f.* podpórna blagájna, — denárnica; **-fonds** *m.* podpórna zalóga, podpórni zaklàd; **-punkt** *m.* podporíšče.

unterſuchen preiskati (-íščem); *impf.* preiskávati, preiskovati; (e. Urkunde) preglédati; *impf.* pregledovati.

Unterſucher *m.* preiskovávec; pregledovávec.

Unterſuchung *f.* preiskáva; preiskovánje; **Unterſuchungs-** preiskoválni; **-gericht** *n.* preiskoválno sodíšče; **-koſten** *pl.* stróški za preiskávo, preiskoválni stróški *pl.*; **-richter** *m.* preiskoválni sodník; **-verfahren** *n.* preiskoválno postópanje.

untertags *adv.* po dnevi.

Untertaſſe *f.* spodnja skodélica.

untertauchen *tr.* potopíti, pogróziti, pogrózniti, pondréti (-ém); *impf.* potápljati, pogrozovati, pondírati; *intr.* potopíti se, pogrézniti (se), pogróziti se.

Untertaucher *m.* potapljávec, pogrezovávec.

unterthan podlóžen.

Unterthan *m.* podlóžnik.

unterthänig podlóžen; (als Ausdruck der Höflichkeit) ponížen; (gehorſam) pokórən.

Unterthänigkeit *f.* podlóžnost; ponížnost; pokórnost.

Unterthansverhältnis *n.* podlóžništvo, razmérje podlóžniško.

Untertheil *m.* spodnji del.

untertreten *tr.* teptáti; *fig.* zatírati; *intr.* (pod kako streho) stópiti.

unterwachſen podrásti (-stem); *impf.* podrášćati; Getreide mit Unkraut — s plevélom preráščeno (preráslo) žito.

unterwärts *adv.* doli, navzdól, navzpód, vniz.

unterwaſchen izpodpráti (-pérem), izpodjésti (-jém), izpodmléti (-méljem); *impf.* izpodpírati, izpodjédati, izpodmlévati, izpodmílati.

Unterwaſchung *f.* izpodjédanje, izpodmlévanje; izpodmòl.

Unterwaſſer *n.* dolnja —, spodnja voda.

unterwegs *adv.* med potjo, med potom, medpótoma, spótoma, po poti, gredóč; — ſein potovati, popótovati; etwas — laſſen opustíti.

unterweiſen poučíti, napéljati; *impf.* učíti, poučevati, napeljevati.

Unterweiſung *f.* učénje, poučevánje, napeljevánje; poúk.

Unterwelt *f.* podzémelje, podzémeljski svet, spodnji svet.

unterwerfen podvréči (-vržem), pod svojo oblást —, podse správiti; *impf.*

podvrgávati, pod svojo oblást —, podse správljati; (im Kriege) zavojevati.
Unterwerfung *f.* podvŕžba.
unterwinden sich jmds. s. sich annehmen; lotíti se česa; dŕzniti se.
unterwölben z oblókom podzídati.
unterworfen podvŕžen, podlóžěn.
Unterwuchs *m.* podrást (-i), podráščina.
unterwühlen izpodríti (-ríjem); *impf.* izpodrijati; izpodkópati (-kópljem); *impf.* izpodkopávati; s. unterwaschen.
unterwürfig súženjsko —, hlápčevsko pokórěn, ponížěn.
Unterwürfigkeit *f.* súženjska pokórnost, ponížnost.
unterzeichnen podpísati (-píšem); *impf.* podpisovati.
Unterzeichner *m.* podpísnik, podpisovávěc.
Unterzeichnete *m.* podpísani, podpísaněc.
unterziehen *tr.* Futter — unter ein Kleid obléko podvléči (-vléčem), — podložíti; *impf.* podlágati; das Haus mit einer Schwelle — prag pri hiši napráviti; ein Gebäude mit einer Mauer — poslópje podzídati; *impf.* podzidovati; *fig.* podvréči (-vŕžem); einer Prüfung, einer Besichtigung — preizkúsiti, preudáriti, preískati, pre-, oglédati kaj; sich — lotíti se (česa), podvréči (-vŕžem) se (čemu), nase vzeti (vzamem) kaj; *impf.* nase jemáti (jémljem) kaj.
Unterziehhosen *pl.* s. Unterhosen.
Unterzug *m.* s. Unterfutter; (*mont.*) podpóra.
unterzünden podnétiti, podkúriti, podžgáti (-žgèm), podpáliti; *impf.* podnečevati, podžígati, podpaljevati.
Unthat *f.* zločìn, zločínstvo.
unthätig nedélavěn, brezdélěn, brez dela.
Unthätigkeit *f.* nedélavnost, brezdélnost.
untheilbar nerazdélěn.
Untheilbarkeit *f.* nerazdélnost.
untheilhaft nedeléžěn.
Untheilhaftigkeit *f.* nedeléžnost.
Unthier *n.* zverína.
unthunlich nemogòč, kar se ne dá storíti, kar se ne more zgodíti.
untief neglobòk, plitěk, plitěv.
Untiefe *f.* plitvína, plitčína, prétek (-téka); plitvost, plitkóst.
untilgbar neizbrísěn; (v. Schulden) neizpláčěn.
untragbar nenósěn; (unfruchtbar) nerodovítěn, nerodovít; (v. Vieh) jalov.
untrennbar nerazdélěn, nerazkrójěn, nerazlóčěn, nerazdrúžěn.
Untrennbarkeit *f.* nerazdélnost, nerazkrójnost, nerazlóčnost, nerazdrúžnost.
untreu nezvést; — werden iznevériti se.
Untreue *f.* nezvestóba.
untrinkbar nepítěn.
untröstlich neutolážěn, nepotolážěn, neutéšěn.
Untröstlichkeit *f.* neutolážnost, nepotolážnost, neutéšnost.
untrüglich neukanljìv, negoljufìv, nelažljìv, nevarljìv.
Untrüglichkeit *f.* neukanljívost, negoljufívost, nelažljívost.
untüchtig nesposóběn, nesprétěn, nepriprávěn.
Untüchtigkeit *f.* nesposóbnost, nesprétnost, nepriprávnost.
Untugend *f.* napáka, razváda, slaba naváda.
unübergehend (*gramm.*) neprehajálěn.
unüberlegt *adi.* nepremíšljen, nepreudárjen; *adv.* brez premísleka, brez preudárka.
Unüberlegtheit *f.* nepremíšljenost, nepreudárjenost.
unüberschreitbar neprestópěn.
unübersehbar nepregléděn.
unübersetzbar neprestávěn, neprevéděn, neprelóžěn; nepreplávěn, neprebréděn, nepregázěn, črez kar ni moči priti.
unübersteigbar, unübersteiglich neprehóděn; nepremagljìv.
unübertrefflich nepreséžěn, neprekósěn.
unübertroffen nepremágan, neprekošèn, nepreséžen.
unüberwindlich nepremagljìv, nezmagljìv, neodoljìv.
unüblich nenaváděn.
unumgänglich *adv.* neogíbno, neobhódno.
unumschränkt neomejèn.
unumstößlich neovŕžěn, neizpodbítěn.

unumwunden *adv.* narávnost, brez vseh ovínkov.

ununterbrochen *adi.* nepretŕgan, neprenehljiv; *adv.* nepretŕgoma, nepreńehoma, zdržema.

unveränderlich nepremenljiv, neizpremenljiv.

Unveränderlichkeit *f.* nepremenljívost, neizpremenljívost.

unverändert nepremenjèn, neizpremenjèn.

unverantwortlich (v. Perſ.) neodgovórčn; eine —e Handlung nezagovórno —, neopravíčeno —, neodpústno dejánje.

unveräußerlich neoddátčn, neodstópčn, neprodátčn.

Unveräußerlichkeit *f.* neoddátnost, neodstópnost, neprodátnost.

unverbeſſerlich nepoboljšljiv.

Unverbeſſerlichkeit *f.* nepoboljšljívost.

unverbindlich neobvézčn.

unverblümt neprikrít; *adv.* na vsa usta.

unverbrauchbar nepotróšen.

unverbrennbar nezgorljiv.

unverbrieft nezapísan, pisméno nepotŕjen.

unverbrüchlich neprelómčn, neomájčn, [trdčn.

unverbürgt nezajámčen, neizpríčan, negotôv.

unverdächtig nesúmčn.

unverdaulich neprebávčn.

Unverdaulichkeit *f.* neprebávnost.

unverdient nezaslúžen; =erweiſe *adv.* po nedólžnem.

unverdorben nepopáčen, nepokažčn, nepokvárjen.

Unverdorbenheit *f.* nepopáčenost ɔc.

unverdroſſen nemrzljiv, neutrudljiv, neutrúdčn, neumórčn.

Unverdroſſenheit *f.* nemrzljívost, neutrudljívost, neutrúdnost, neumórnost.

unverehelicht (v. Mannsperſonen) neoženjen; (v. Weibsperſ.) neomožena.

unvereinbar, unvereinbarlich nezdrúžčn, nezdružljiv.

Unvereinbarkeit *f.* nezdrúžnost, nezdružljívost.

unverfälſcht nepopáčen, neizkažčn, pristčn.

Unverfälſchtheit *f.* nepopáčenost, neizkaženost, pristnost.

unverfänglich neneváren, nedólžčn.

unverfroren nesrámno predrzčn.

unvergänglich neminljiv.

Unvergänglichkeit *f.* neminljívost.

unvergeblich neodpústčn.

unvergeſslich nepozábčn.

unvergleichlich brezprimérčn, preizvrstčn; ein —er Mann mož, ki mu ni para, — ki mu ni enákega; *adv.* brez primére.

unverhältnismäßig nerazmérčn, neprimérčn.

unverheiratet ſ. unverehelicht.

unverhofft *adi.* nepričakován, nenádčn, iznenádčn; *adv.* nenádoma, iznenáda.

unverhohlen neprikrít; *adv.* brez prikrívanja.

unverjährbar nezastarljiv.

unverjährt nezastáran.

unverkäuflich neprodájen, neprodátčn.

unverkennbar očítčn, očivídčn.

unverkürzt neprikrájšan; *fig.* cel, popóln.

unverläſslich nezanesljiv.

unverletzbar, unverletzlich nedotekljiv, nedotíččn, neoskrunljiv, nepovrédčn.

unverletzt nedotáknjen, nepoškódovan, neoskrúnjen.

unverleugbar neutájčn.

unverlierbar neizgúbčn.

unverlosbar neizžrébčn.

unvermeidlich neogíbčn, neizogíbčn, neizbéžčn.

unvermerkt neopážen, nezapážen.

Unvermögen *n.* nezmóžnost.

unvermögend nezmóžčn; nepremóžčn.

unvermuthet ſ. unverhofft.

unvernehmlich neslíšen, nerazlóččn.

Unvernehmlichkeit *f.* neslíšnost, nerazlóčnost.

Unvernunft *f.* nespámet (-i), nespámetnost; neúmnost, brezúmnost.

unvernünftig nespámetčn; neúmčn, brezúmčn.

unverrichtet neopráviven; —er Dinge zurückkehren nič ne opravívši vrniti se.

unverrückt nepremáknjen; trdčn, neomájčn; (v. Auge) upŕt.

unverſchämt nesrámčn.

Unverſchämtheit *f.* nesrámnost.

unverschuldet nezaslúžen; (ohne Schulden) nezadolžèn; =**erweise** *adv.* po nedólžnem.

unversehen nepričakován; —**s** *adv.* neprevídoma, nenádoma, iznenáda.

unversehrt nepoškódovan, neránjen, neoskrúnjen.

unversichert nezavárovan.

unversiegbar neusehljìv.

Unversiegbarkeit *f.* neusehljívost.

unversöhnlich nespravljìv; neutolážèn.

Unversöhnlichkeit *f.* nespravljívost; neutolážnost.

unversorgt nepreskrbljèn.

Unverstand *m.* brezúmje, neúmnost.

unverständig nerazúmèn, nerazsódèn; neúmèn.

unverständlich neumévèn, nerazumljìv, nedoúmèn.

unverträglich nepogodljìv, neslóžèn, nestrpljìv.

Unverträglichkeit *f.* nepogodljívost, neslóžnost, nestrpljívost.

unverwandt nesoródèn; mit —en Augen z upŕtimi očmi.

unverweilt *adv.* nemúdno, nemúdoma.

unverwelklich nevenljìv, nezvenljìv.

unverwendbar neporábèn.

unverwerflich nezavŕžèn.

unverweslich nestrohljìv, nesprhljìv.

unverwundbar neranljìv.

unverwüstlich neporúšèn.

unverzagt neustrášen, neobúpèn, pogúmèn.

Unverzagtheit *f.* neustrášenost, neobúpnost, pogúm.

unverzehrt nepoužít, nesnéden.

unverzeihlich neodpústèn, neprizanésèn.

unverzinslich brezobréstèn.

unverzüglich nemúdèn; neodlóžèn; *adv.* neutégoma, nemúdoma, brez odlóga, brez odlástka, pri tej priči.

unvollendet nedokončán, nedovršèn; — lassen ne dokončáti, ne dovršíti, ne dodélati, ne dognáti (-žénem).

unvollkommen *adi.* nepopóln; *adv.* nepopólnoma.

Unvollkommenheit *f.* nepopólnost.

unvollständig necél, nepopóln, nedovršèn, nedokončán, nedodélan.

Unvollständigkeit *f.* nepopólnost, nedovršénost.

unvorbereitet nepriprávljen.

unvorgesehen, unvorhergesehen *adi.* nepričakován, nenádèn, neumíšljen; *adv.* nenádoma.

unvorgreiflich, —e Meinung nevsiljívo —, skromno mnenje.

unvorsätzlich *adi.* nenamíšljen, nenakánjen; *adv.* nehoté, ne nalašč, ne s premíslekom.

unvorsichtig neprevídèn, nepázèn, neoprézèn; =**erweise** *adv.* po neprevídnem.

Unvorsichtige *m.* neprevídnež.

Unvorsichtigkeit *f.* neprevídnost, nepáznost.

unvortheilhaft nekorístèn, neugódèn; er hat eine —e Meinung von dir ne misli dobro —, — ugódno o tebi.

unwahr neresníčèn, neistinít.

Unwahrheit *f.* neresníca, neistinítost.

unwahrscheinlich neverjétèn.

Unwahrscheinlichkeit *f.* neverjétnost.

unwandelbar neizpremenljív.

Unweg *m.* slaba pot.

unwegsam brezpótèn, nehódèn.

unweiblich nežénski.

unweigerlich *adv.* brez upóra.

unweise nemódèr.

unweit *praep.* ne daleč od.

unwert nevrédèn; brez vrédnosti.

Unwesen *n.* neréd, razsájanje, razgrájanje, rogovíljenje; sein — treiben razsájati, razgrájati, rogovíliti, šáriti.

unwesentlich nebístven.

Unwetter *n.* grdo vréme (-éna), nevréme, nevíhta.

unwichtig nevážèn, malovážèn.

unwiderlegbar, unwiderleglich neovŕžèn, nepobítèn.

unwiderruflich nepreklícèn, neoporéčèn.

unwidersprechlich neprerécèn.

unwiderstehlich nepremagljìv, čemur ni moči se ustáviti, — se upréti.

unwiederbringlich *adv.* nepovračljívo, nepovrátno.

Unwille *m.* nevólja, nejevólja.

unwillig nevóljèn, nejevóljèn.

unwillkommen nezaželèn, nepovóljèn, nemíl.

unwillkürlich *adi.* nehótèn, *adv.* nehoté, nehótoma.

unwirksam brezuspéšen; neveljávен.
unwirsch nevóljen, godrnjàv, mrčàv.
unwirtbar, unwirtlich odljúden, zapuščèn, pust.
unwirtschaftlich nevárčen, zapravljìv.
unwissend *adi.* nevéden, neùk; *adv.* ſ. unwissentlich.
Unwissende *m.* nevédnež.
Unwissenheit *f.* nevédnost.
unwissenschaftlich neznánstven.
unwissentlich *adi.* nevédoma storjèn, — izvršèn; *adv.* nevédoma, ponevédoma, nevedé.
unwohl, mir iſt — slabó —, hudó mi je, ni mi dobro.
Unwohlsein *n.* slabóst.
unwürdig nevréden; (unanſtändig) nedostójen.
Unwürdige *m.* nevrédnež.
Unzahl *f.* brezštevílna množica, — množína; eine — Leute silna množica —, silno število ljudí, brez števíla ljudí.
unzählbar, unzählig brezštevílen, nebrójen, neštét.
Unzählbarkeit *f.* brezštevílnost, nebrójnost.
unzähmbar neukrótèn, neukročèn.
unzart nenéžen, neráhel, neobzírен.
unzärtlich neljubezniv, nenéžen.
Unze *f.* unca, úncija; *(felis onca)* jáguar.
Unzeit *f.* neugódni čàs, neprávi čàs, nečàs, nedóba.
unzeitgemäß času neprimérèn.
unzeitig negóden, nezrèl; —e Geburt negódni pórod, splàv; ein — Geborner negódnik, negodnják, negodè; —e Frucht negóden —, nezrèl sad, golénec.
Unzeitigkeit *f.* negódnost, nezrélost.
unzerbrechlich nezlómen, nerazbítèn.
unzergänglich (im Waſſer nicht auflöslich) neraztópen, neraztájen.
unzerlegbar nerazlóžen, nerazdévèn.
unzerstörbar nerazrúšen, neporúšen.
unzertrennlich nerazlóčen, nerazdrúžen; nerazločljìv, nerazdružljìv.
unziemlich nespodóben, nepristójen.
Unzucht *f.* nečístost, sramodéjstvo; — treiben nečistovati.
unzüchtig nečist, sramodéjen; nesrámen.
Unzüchtigkeit *f.* nečístost; nesrámnost.
unzufrieden nezadovóljen; —er Mensch nezadovóljnež.
Unzufriedenheit *f.* nezadovóljnost, nezadovóljstvo.
unzugänglich nepristópen; nedohóden; den Laſtern —eš Herz pregréham zaprto —, — nepodvrženo srce; dem Winde —er Ort zatíšje, zavétje.
Unzugänglichkeit *f.* nepristópnost; nedohódnost.
unzukömmlich nápačen; nespodóben, nepríličen.
Unzukömmlichkeit *f.* napáka; nespodóbnost, neprílika.
unzulänglich nezadóstèn, nedostátèn, nedovóljen, nedomérèn.
Unzulänglichkeit *f.* nezadóstnost, nedostátnost, nedovóljnost, nedomérnost; nedostátek.
unzulässig nepripústen, nedopústen, nedovóljen.
Unzulässigkeit *f.* nepripústnost, nedopústnost.
unzurechnungsfähig nesposóben za odgovórnost, nerazsóden.
unzureichend ſ. unzulänglich. [zveze.
unzusammenhängend nezvézan, brez
unzuständig nepristójen.
Unzuständigkeit *f.* nepristójnost.
unzuverlässig nezanesljìv.
Unzuverlässigkeit *f.* nezanesljívost.
unzweckmäßig neprimérèn, nepriprávèn, nepríličen.
Unzweckmäßigkeit *f.* neprimérnost, nepriprávnost, nepríličnost.
unzweideutig nedvoúmen.
unzweifelhaft nedvómen, brezdvómen.
üppig bujen; brsten, bohótèn; nasládèn, razkošèn.
Üppigkeit *f.* bujnost; brstnost, bohótnost; nasládnost, razkóšnost.
Ur *m.* tur; **Ur-** (in Zuſammenſetzg.) pra-, prvótni, prvobítni.
Urahn *m.* pradèd.
uralt prastàr, starodávèn, predávèn.
Uran *n.* (Metall) uran.
Uranfang *m.* prvi začétek.
Uranus *m.* Uran.
Urbanität *f.* olíkanost.
urbar obdélan, orèn; — machen obdelovati; obdélati.

Urbar *n.* urbárij; **Urbarial-** urbárijski.
Urbedeutung *f.* prvótni pomèn.
Urbeginn *m.* prvi začétèk.
Urbeſtandtheil *m.* prvótna sestavína, prvína.
Urbewohner *m.* prvi nasélnik, prvótni prebivávèc, prvoséléc.
Urbild *n.* prvótna —, izvírna podóba, izvírnik.
Urbildung *f.* pratvórba.
Urelement *n.* prvótni živélj; prvína.
Ureltern *pl.* prastárši *pl.*, prarodítelji *pl.*, prvi starši *pl.*, prvi rodítelji.
Urenkel *m.* pravnúk; **-in** *f.* pravnúkinja.
Urgebilde *n.* prvótna tvórba.
Urgebirge *n.* pragoróvje, pragórje, prvótno goróvje.
Urgeld *f.* prigánjanje.
Urgeſchichte *f.* pradóbna —, prvótna zgodovína, prazgodovína.
urgeſchichtlich prazgodovínski.
Urgeſtein *n.* prvótno kámenje.
urgieren prigánjati (k čemu), nagánjati —, siliti (na kaj); (den Schuldner) tèrjati.
Urgroßeltern *pl.* prarodítelji *pl.*
Urgroßmutter *f.* prabábica.
Urgroßvater *m.* pradèd.
Urgrund *m.* prvótni vzròk.
Urheber *m.* začétnik, provzročítelj, provzročník; **-in** *f.* začétnica, provzročíteljica; **-ſchaft** *f.* začétništvo, provzročíteljstvo.
Urin *m.* scálnica, scalína, sèč, (sečà), svoja voda.
Urinabgang *m.* scálnik, sečni prohòd.
urinieren vodó púščati, scáti (ščim); vodó pustíti, poscáti se.
Uriſperre *f.* zapíranje vode; (b. Vieh) opárnost.
Uriſtein *m.* kamen v mehúrju.
urkomiſch izrédno kómičen.
Urkraft *f.* prvótna —, izvírna moč (-i), — sila, prasíla.
Urkunde *f.* listína, pismo; **Urkunden-** listínski, písemski.
Urkundenbuch *n.* listínska knjiga, listínski zbornik.
Urkundenlehre *f.* nauk o listínah.
Urkundenſammlung *f.* zbirka listín, listínska zbírka, listínski zbornik.
Urkundenſtempel *m.* listínski kolèk.
urkundlich listínski; *adv.* po listínah, po písmih.
Urlaub *m.* dopúst; **auf —** ſein na dopústu biti; **Urlaubs-** dopústni.
Urlauber *m.* dopústnik.
Urlaubscertificat *n.* dopústnica.
Urmenſch *m.* pračlóvek.
Urne *f.* róčka, vrč; (Aſchenkrug) urna, žara, pepélnik, pepélnica.
urneuförmig róčkast, žárast.
urplötzlich *adv.* kar nenádoma; ſ. plötzlich.
Urproduct *n.* prvótni —, sírovi pridélèk.
Urproduction *f.* dobívanje prvótnih —, sírovih pridélkov, prvótno pridelovánje.
Urquell *m.* prvótni vir, pravír.
Urſache *f.* vzròk; **— ſein** vzròk —, krív biti (sem).
urſächlich vzróčen.
Urſchrift *f.* prvótni —, izvírni spis, izvírno pismo, prvopis.
Urſitz *m.* prvótni sedež, prasédež.
Urſprache *f.* prajézik, prvótni —, izvírni jezik.
Urſprung *m.* izvírek, izvír; (Anfang) izvír, začétek, počétek, postánek.
urſprünglich izvírèn, začétèn, prvótèn.
Urſprungsort *m.* izviralíšče.
Urſtoff *m.* pratvarína, prvótna snov (-i).
Urſulinerin *f.* uršulínka.
Urtheil *n.* sodba, razsódba; **ein —** fällen razsóditi, sodbo skléniti, — storíti; **ein —** ſprechen sodbo izréči (-èm); *impf.* razsójati, sodbo sklépati, — délati, — izrékati; **das —** vollziehen sodbo izvršíti; *impf.* — izvršévati; (in d. Philoſoph.) razsódek; (Meinung) sodba, mnenje, misél (-i), misli (*f. pl.*).
urtheilen sóditi; razsóditi.
Urtheilsbeſchrift *f.* prepis razsódbe.
urtheilsfähig razsóden; zmožèn svojo sodbo izréči (o čem).
Urtheilskraft *f.* razsódnost.
Urtheilsſpruch *m.* razsódek, razsódba.
Urtheilsvollſtreckung *f.* izvršítèv razsódbe.
Urthier *n.* pračívál (-i).
Ururgroßmutter *f.* praprabábica.

Urgroßvater *m.* prapradèd.
urverwandt prvótno soróden.
Urvolk *n.* prvótni národ.
Urwahl *f.* prvótna volítev.
Urwald *m.* pragózd.
Urwelt *f.* prvótni —, prvobítni svet, prasvét.
urweltlich prasvétən.
Urweſen *n.* prvótno bitje, prabítje.
urwüchſig samorástel, samorášč, samoróden, samoníkel.
Urzeit *f.* pradóba, pravék.
Urzuſtand *m.* prvótni stan, prvobítno stanje.
Uſance *f.* običáj, naváda.
Uſo *m.* navádni meníčni ròk.
Uſowechſel *m.* meníca na navádni ròk.
Uſurpator *m.* nepostávni polastítelj, — prisvojítelj, uzurpátor.
uſurpieren nepostávno polastíti se (česa), nepostávno prisvojíti si (kaj), uzurpírati.
Uſus *m.* naváda, običáj.
Utenſilien *pl.* potrébščine *pl.*
Utopie *f.* sanjarija, utopija.
Utopien *n.* devéta —, izmíšljena dežéla.
Utraquiſt *m.* utrakvíst.
utraquiſtiſch utrakvístičen, dvojezíčen.

V.

Vacant prazən, izpráznjen.
Vacanz *f.* izpráznjenost —, prazníta mesta, vakánca; —en (Ferien) *pl.* počítnice *pl.*, počítne *pl.*
Vaccination *f.* ſ. Impfung.
vaccinieren ſ. impfen.
vacieren brez službe biti (sem).
vacierend brezslúžben, brez službe, brezpóseln.
Vadium *n.* vložnína, várščina, jámščina.
vag dvoměn, negotòv, nedolóčen, nedolóčən.
Vagabund *m.* potepúh, potepín, potepénec, klátež, vlačúgar, skítavec.
vagabundieren potépati se, klátiti se, vláčiti se, skítati se.
Valentinskrankheit *f.* (Fallſucht) božjást, pádavica; er wurde von der — befallen bóžje ga je začélo métati.
Valet *n.* razhódnja, odhódnja.
Valuta *f.* vrednóta, veljáva, valúta.
Vampir *m.* vampír, krvosès.
Vanille *f.* vanílija; **Vanillen-** vanílijev.
variabel izpremenljìv, premenljìv.
Variante *f.* drugáčica, ináčica, razlíčica.
Variation *f.* preména; razlíčica.
Varietät *f.* ſ. Verſchiedenheit; razlíček, razlíčica; podvrsta.
variieren ſ. abwechſeln.
Vaſall *m.* fevdni podlóžnik, vazál.
Vaſe *f.* starínska posóda, vaza, žara.
Vater *m.* óče (očéta), oča, otèc; *fig.* rodítelj; (in der Kinderſpr.) ata, tata, atèk, ate (-ta), tátej, tatèk; (Vorfahre) očák, prednik; **Vater-** očétov, očétən, óčin; očétovski.
Vaterbruder *m.* stric.
Väterchen *n.* očka.
Vaterhaus *n.* rojstna —, očétna hiša.
Vaterland *n.* domovína, očetnjáva, očevína.
vaterländiſch domoróden, domovínski, očetníski, domàč.
Vaterlandsfreund *m.* domoljùb, rodoljùb, domoróden.
Vaterlandskunde *f.* domoznánstvo.
Vaterlandsliebe *f.* domoljúbje, domovínska ljubézən (-i).
väterlich očétovski; očétov, očétən, očétnji, óčin; das —e Erbe očínstvo, očetína.
vaterlos brez očéta, brezočétən.
Vatermord *m.* očetomòr, očetomórstvo.
Vatermörder *m.* očetomórec, morívec svojega očéta; =in *f.* očetomórka.
Vaterpflicht *f.* očétovska dolžnóst.
Vaterſchaft *f.* očétovstvo.
Vaterſchweſter *f.* teta.
Vaterſegen *m.* očétov blagoslòv.
Vaterſtadt *f.* rojstno —, rodno mesto.
Vaterſtelle *f.* očétovo mesto; — vertreten namésto —, za očéta (komu) biti (sem), očéta namestovati.

Vaterunſer *n.* očenàš, Gospódova molítev.

Vaudeville *n.* národna pesém (-i); kratka veseloígra s petjem.

Vegetabilien *pl.* rastlínje, rastlínstvo.

vegetabiliſch rastlínski.

Vegetation *f.* rast (-i), rašča; rastlínstvo.

Vegetationsgrenzen *pl.* meje *(pl.)* rastlínstva.

Vegetationsperiode *f.* rastna doba.

vegetieren rasti (rastem), živéti kot rastlína; *fig.* životáriti.

Veilchen *n.* vijólica, vijóla, ljúbica.

veilchenblau vijóličén, vijóličast.

Veilchenwurzel *f.* vijólični korén.

Veitstanz *m.* bolézen (-i) sv. Vida, vídovica.

Vene *f.* žila privódnica.

Venenblut *n.* otemnéla kri (krví).

Venerie *f.* (Luſtſeuche) francózi *pl.*, sramna kuga.

veneriſch sramnokúžen.

venetianiſch benéški.

venös črnokrvén, temnordéč.

Ventil *n.* zaklópnica, zaklópka.

Ventilation *f.* prevetrovánje, prevetrílo.

Ventilator *m.* vetrílo.

ventilieren prevétriti; *impf.* prevetrovati; *fig.* pretrésati.

Ventilluftpumpe *f.* sesáljka z zaklópnicami.

Venus *f.* Vénera; Živa, Lada; (Morgenſtern) daníca, jútrnjica; (Abendſtern) večérnica.

ver- (in Zuſammenſetzg.) za-, po-; pre-; s-, z-; iz-, od-, o-.

verabfolgen izročíti, vročíti, podelíti; *impf.* izróčati, vročevati, podeljevati.

verabreden ſich dogovoríti se, zgovoríti se, zméniti se, doméniti se; *impf.* do-, zgovárjati se.

verabredetermaßen *adv.* po dogóvoru.

Verabredung *f.* dogóvor, domenítev, domének, zmenék.

verabreichen dati (dam), podáti, izročíti, razdáti med ...; *impf.* dajáti (dajem), podájati, izročevati, razdájati med ...

verabſäumen zamudíti, zanemáriti, opustíti; *impf.* zamújati, zanemárjati, opúščati; das Verabſäumte zamujéno.

verabſcheuen mrzéti (na) kàj, stúditi kaj; oddurîti; *impf.* oddurjávati; (ekeln) mrzéti —, gnúsiti se —, stúditi se komu.

verabſcheuenswert ostúden, odúrен, gnusén, mrzék.

verabſchieden poslovíti, odslovíti, slovó komu dati (dam); *impf.* poslávljati; (e. Soldaten) odpustíti; (Truppen) razpustíti; *impf.* razpúščati; ſich — poslovíti se.

Verabſchiedung *f.* odslòv, odslovítev, poslovítev; odpúst.

verachten zaničevati, prezírati, zamétati (-métam, -méčem), zametovati.

Verächter *m.* zaničevávec, prezirátelj.

verächtlich zaničljiv; prezirljiv, prezírен, zaničeválen.

Verachtung *f.* zaničevánje, prezíranje, prezírnost.

verachtungswürdig zaničljiv, zaničevánja —, prezíranja vreden.

veralten zastaréti, ostaréti.

veraltet zastarèl, ostarèl.

veränderlich premenljiv, izpremenljiv; nestanovítен.

Veränderlichkeit *f.* premenljívost.

verändern premeníti, izpremeníti, predrugáčiti, preináčiti; (die Geſtalt) preoblíčiti; *impf.* premínjati, izpremínjati.

Veränderung *f.* prémémba, preména, izpreména, izprémémba; **Veränderungs-** prémémbni.

verankern zasídrati.

Veranlagung *f.* der Steuer prirédba davka; (eines Menſchen) nadárjenost.

veranlaſſen ukréniti, povzročíti, napéljati (-péljem), povòd dati (komu), napótiti (koga); *impf.* povzročevati, napeljevati; sprózíti, napráviti; das Nöthige — potrébno ukréniti.

Veranlaſſung *f.* povzročítev, povòd, vzròk; — treffen napráviti, ukréniti.

veranſchaulichen predočíti, ponazóriti; *impf.* predočevati, ponazárjati, poočítovati.

Veranſchaulichung *f.* predóčba, ponazorítev.

veranſchlagen céniti; precéniti; preudáriti, proračúniti.

veranſtalten na-, pripráviti, na-, priredíti, učíniti; *impf.* na-, priprávljati, na-, prirejevati.

Veranſtalter *m.* priredník.

Veranſtaltung *f.* prirédba, priredítev, na-, pripráva.

verantworten odgóvor dati (dam), *impf.* odgovórẽn biti (sem), odgovárjati —, odgóvor dajáti (dájem) za kaj; — ſich zagovárjati se, pravíčiti se, opravičevati se.

verantwortlich odgovórẽn.

Verantwortlichkeit *f.* odgovórnost.

Verantwortung *f.* odgóvor, zagóvor; odgovórnost; zur — ziehen na odgóvor poklícati (-klíčem).

verarbeiten podélati; *impf.* podelovati; unnütz — potrátiti; predélati; *fig.* einen — obdélati koga; *impf.* obdelovati koga.

Verarbeitung *f.* podeláva, podelovánje; predeláva; obdelávanje.

verargen za zlo vzéti (vzámem), zamériti; *impf.* za zlo jemáti (jémljem), v zlo šteti (štejem), zamérjati.

verarmen ubóžati, oubóžati, obubóžati.

Verarmung *f.* ubóžanje, obubóžanje.

verausgaben izdáti (-dam), potrošíti, potrósiti, razdáti; *impf.* izdájati, trošíti, razdájati.

Verausgabung *f.* izdája, razdája, potrôšek.

veräußerlich prodájẽn; oddájẽn, otujívẽn.

veräußern prodáti (-dám), razpečáti; oddáti, otujíti; *impf.* prodájati, razpečávati; oddájati.

Veräußerung *f.* prodája; oddája; otujítev, otujevánje.

verbacken zapéči (-pečem); *adi.* zapečẽn.

verbal glágolẽn.

Verbale *n.* glágolnik, glágolno imé (iména).

Verband *m.* obvéza, prevéznica; zveza.

Verbandplatz *m.* obvezovalíšče.

Verbandzeug *n.* preveznína, obvezílo.

verbannen izgnáti (-ženem), pregnáti, iztírati; *impf.* izgánjati, pregánjati, iztírávati.

Verbannte *m.* iz-, pregnáněc.

Verbannung *f.* pregnánstvo, izgòn, progòn, progónstvo.

verbauen zazídati, zadélati, zagradíti.

verbeißen požréti (-žrèm), pogóltniti; *impf.* požírati; ſich — zagrísti (-grízem) se, zagrízniti se; *fig.* prenésti (-nésem), pretrpéti, zatajíti.

verbergen skriti (skrijem), prikríti, utajíti; *impf.* skrívati, prikrívati; ſich — skriti se; *impf.* skrívati se; verborgen halten skrívati.

verbeſſerlich poprávẽn, popravljìv, poboljšljìv, izboljšljìv.

verbeſſern poprávi, izbóljšati, pobóljšati; *impf.* poprávljati, iz-, poboljševati.

Verbeſſerung *f.* popráva, poprávẽk, izbóljšẽk, izboljšáva, pobóljšẽk.

verbeugen ſich pri-, poklóniti se; *impf.* pri-, poklánjati se.

Verbeugung *f.* priklòn, poklòn, uklòn.

verbiegen pregníti (-gánem), pregníti (-gnèm), upógniti, zvézíti, skrivíti; *impf.* pregíbati, vézíti, krivíti.

verbieten prepovédati (-vém), zabrániti; *impf.* prepovedovati, zabranjevati.

verbinden vézati (vežem), drúžiti, edíniti, sklépati; zvézati, zdrúžiti, zedíniti, skléniti; (d. Augen) zavézati (-vézem); *impf.* zavezovati; (eine Wunde) obvézati; *impf.* obvezovati; von neuem — prevézati; *impf.* prevezovati; ſich — zavézati se, v zvezo stópiti, zdrúžiti se, skléniti se; *impf.* zavezovati se, v zvezo stópati, združevati se, sklépati se; *(chem.)* spojíti se; *impf.* spájati se; (ehelich) oženíti se, omožíti se, v zákon stópiti, vzeti (vzamem) se, vdáti (-dam) se.

verbindend vežòč, vezálẽn.

verbindlich vezálẽn, vezẽn, zavézẽn, obvézẽn; das iſt für mich nicht — to me ne veže; (paſſ.) zavézan, dolžán; (höfl.) uslúžẽn.

Verbindlichkeit *f.* obvéznost, zavéza, zavéznost, dolžnóst; (höfl.) uslúžnost.

Verbindung *f.* vézanje, povezovánje; zveza, zdrúžba, zedínjenje, sestáva; *(chem.)* spojína, spájanje; **Verbindungs-** zvezni, spojni, zavézni; **=bahn** *f.* spojna

—, zvezna železnica; =linie *f.* črta véznica; =mittel *n.* vezílo, spojílo; =punkt *m.* *(math.)* vezíšče; =zeichen *n.* vezáj.

verbittern greníti, pelíniti; ogreníti, ugreníti, opelíniti.

verblassen obledéti, pobledéti; *impf.* obledévati.

verbleiben ostáti (-stanem); *impf.* ostájati.

Verbleiben *n.* ostája.

verblenden slepíti, mámiti; o-, za-, preslepíti, omámiti, premámiti.

Verblendung *f.* zaslepljénost, slepóst; obséna, slepílo, omáma, mamílo.

verblichen mrtěv, pokójni.

Verblichene *m.* pokójnik.

verblüfft osúpěl, osúpnjen, izbégan, zmeden.

verblühen ocvèsti (-cvetèm), ocvetéti; *impf.* ocvétati.

verblümt *adv.* cvetíčasto; prikríto, v príliki, v podóbi.

verbluten izkrvavéti, vso kri prelíti (-líjem); *fig.* ugonobíti se, obnemóči (-mórem); eine Wunde — lassen pustíti rano dokrvavéti; die Sache hat sich verblutet reč je zaspála, — se je pozabíla, — je utíhnila.

verbodmen zabŕtviti.

verbogen upógnjen, vegast.

verborgen skrit, skrivěn; im —en skrivàj, skrivši, skrívoma, na skrivnem; (—er Ort) skrivalíšče; — halten skrívati kaj; sich — halten skrívati se.

Verbot *n.* prepóved (-i); zabrána; e. — auf etw. legen zabrániti; **Verbots-**prepóvedni; =gesuch *n.* prošnja za prepóved.

verbotswidrig zoper prepóved.

verbrämen obróbiti, obšíti (-šíjem), oprémati; *impf.* obróbljati, prámati.

Verbrämung *f.* obròb, obšìv, pram, opréma.

Verbrauch *m.* porába, poráběk, použítěk, potróšěk.

verbrauchbar poráběn, porabljìv, potróšěn.

verbrauchen porábiti, upotrébiti, potrošíti, obŕniti za kaj; *impf.* porábljati, upotrébljati, obráčati za kaj; (Esswaren) použíti (-žijem), pojésti (-jém); (v. Maurer) pozídati.

Verbrauchs- porábni, potróšni; =abgabe *f.* porabnína, potrošnína, užitnína.

Verbrechen *n.* hudodélstvo, zločínstvo, zločìn.

verbrechen etwas zagrešíti, pregrešíti se, ogrešíti se s čim; was habe ich verbrochen s čim sem se pregréšil, kaj sem zagréšil, kaj sem zakrívil.

Verbrecher *m.* hudodélěc, hudodélnik, zločíněc; =in *f.* hudodélka, hudodélnica, zločínka.

verbrecherisch hudodélski, hudodélěn, zločínski; —e That hudodélstvo.

verbreiten šíriti; razšíriti, razprostrániti, razprostréti (-strèm); *impf.* razšírjati, razprostírati; (eine Nachricht) razglásiti, raznésti (-nésem); *impf.* razglášati, raznášati; sich — (durch Fortpflanzung) razmnožíti se, razplodíti se, zaredíti se; *impf.* razmnoževati se, razplojevati se; (v. d. Stimme) razlégniti se; *impf.* razlégati se; (von der Krankheit) razpásti (-páse) se, razlésti (-léze) se; *impf.* razpasovati se, razlezovati se; das ist wenig verbreitet to je malo znano, to se redko nahája.

Verbreiter *m.* širítelj, razširjátelj; razglasítelj, razglaševávěc, raznašávěc, raznosník.

Verbreitung *f.* razširjátěv, razšírjanje, raznášanje; razšírjenost.

verbrennbar zgorljìv.

verbrennen *intr.* zgoréti, pogoréti, dogoréti; *impf.* zgorévati; *tr.* sežgáti (-žgèm), požgáti, spáliti; *impf.* sežígati, požígati, páliti; (v. d. Sonne) opáliti; (v. Brot) prepéči (-péčem); sich — spéči (spéčem) se, opéči se, ožgáti se, osmodíti se; *fig.* naletéti, opáriti se; v. d. Sonne verbrannt ogórel, zagórel, opáljen.

verbrennlich zgorljìv.

Verbrennlichkeit *f.* zgorljívost.

Verbrennung *f.* zgorénje, sežìg, sežíganje; **Verbrennungs-product** *n.* zgorelína, izgorína; =punkt *m.* zapalíšče; =stätte *f.* sežigalíšče; =temperatur *f.* toplína gorénja.

verbrettern obíti (-bíjem), opážiti, odeskáti.

Verbretterung *f.* obòj, opáž.

verbriefen s pismom potŕditi; *impf.* — potrjevati; ſich — s pismom se zavézati (-vézem).

verbringen (verſchwenden) zapráviti, potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati; die Zeit — preživéti.

verbrüdern ſich brátiti se; pobrátiti se.

Verbrüderung *f.* pobrátimstvo; (Bruderſchaft) brátovščina.

verbrühen zapáriti, opáriti, popáriti (s kropom).

Verbrühung *f.* zapára.

verbrüten skalíti.

verbuchen vknjížiti; *impf.* vknjiževati.

Verbuchung *f.* vknjížba, vpis v knjigo.

Verbum *n.* glágol.

verbunden zedínjen; spojèn, zvezan; zavézan, obvézan; ſ. verbinden.

verbünden ſich edíniti se, drúžiti se; zedíniti se, zdrúžiti se; zavézati (-vézem) se, zvézati se.

Verbündete *m.* zavéznik; *f.* zavéznica.

verbürgen pórok biti (sem) za kàj, porokovati, jámčiti; zajámčiti.

Verbürger *m.* pórok.

Verbürgung *f.* poróštvo. [(-i).

verbüßen eine Strafe prestáti kazèn

Verdacht *m.* sum, sumnja; im —e haben jemd. na sumu —, na slutu iméti (imám) koga, sum leti na koga, súmiti, sumníčiti koga.

verdächtig sumèn, sumljìv.

verdächtigen súmiti, sumníčiti; osúmiti; *impf.* osúmljati; gern —d sumežljìv.

Verdächtigung *f.* sumníčenje.

Verdachtsgrund *m.* razlòg sumnje, sumljaj.

verdammen obsóditi; pogubíti; *impf.* obsójati, pogúbljati; *(theol.)* prekléti (-kólnem), preklícati (-kličem); *impf.* preklínjati, preklicevati; (verwerfen) zavréči (-vržem).

Verdammnis *f.* obsódba, obsója; *(theol.)* preklétstvo, pogúba, pogubljénje.

verdammt obsójen; preklét, preklícan; (Verwünſchung) ich will — ſein strela naj me ubíje.

Verdammte *m.* pogubljénec; preklétnik; *f.* pogubljénka; preklétnica.

Verdammung *f.* ſ. Verdammnis.

Verdämmung *f.* zajéza, zagradítev, zagrádba.

Verdammungsurtheil *n.* obsódba.

verdampfen izpuhtéti, izhlapéti, izpáriti se; (durch das Spundloch) izvéšiti se; *impf.* izpuhtévati, izhlapévati.

verdämpfen izpáriti, izhlapíti; zadušíti.

Verdampfung *f.* hlapénje, izpárjanje.

Verdampfungsfähigkeit *f.* hlapljívost.

verdanken zahválen biti za kàj, hvalo védeti (vem); das habe ich ihm zu — njemu gre hvala za to, za to se ímam njemu zahváliti; *fig.* temu je on kriv.

verdauen prebáviti; *impf.* prebávljati.

verdaulich prebávən.

Verdaulichkeit *f.* prebávnost.

Verdauung *f.* prebáva, prebavljénje, prebávljanje; **Verdauungs-** prebávni; =canal *m.* prebávna duplína; =organ *n.*, =werkzeug *n.* prebavílo; =ſyſtem *n.* prebávje.

Verdeck *n.* krov, páluba.

verdecken pokríti (-krîjem), prikríti, zakríti, zaklóniti, zagrníti; *impf.* po-, prikrívati, zagrínjati.

Verdeckung *f. (astr.)* Occultation zakrítje, okultácija.

Verderb *m.* pokvára, skáza, kaženje.

verderben *tr.* kváriti, kaziti; pokváriti, izkaziti, izpríditi, pohábiti; (ſittlich) izpríditi, popáčiti; *impf.* izpríjati, izprijevati, páčiti; (zerſtören) ugonobíti, pokončáti, zatréti (-trèm, -tárem), porúšiti, razdejáti (-dénem); *impf.* gonobíti, ugonábljati, pokončevati, zatírati, razdévati; (ins Verderben ſtürzen) pogubíti, upropástiti (koga); *impf.* pogúbljati, pogubljevati; (d. Magen) pohábiti, pokváriti; (die Freude) skalíti, ogreníti, skŕhati; *intr.* kaziti se, kváriti se; izkazíti se, pokváriti se, popáčiti se; (ſittlich) popáčiti se, propásti (-padem); (v. Wein) izpríditi se, izbérsati se; (v. Bier) skísati se; (v. Obſt) shudéti; (v. Mehl) shudobéti; (zugrunde gehen) pogíniti, konèc vzeti (vzamem).

Verderben *n.* (Handlung) páčenje, kaženje; kvar, skáza; pogúba, zatòr.

Verderber *m.* kvarítelj, pogubítelj, kazívec, zatórnik, spačítelj.

verderblich pogúben, pogíbelen, pogubonósen, kvaren.

Verderbnis, Verderbtheit *f.* izprijenost, popáčenost, pokvárjenost, izkaženost, nakáznost.

verdeutlichen po-, ob-, razjasníti; *impf.* po-, razjasnjevati.

verdeutſchen ponémčiti, na nemški jezik prevésti (-védem); *impf.* ponemčevati, na nemški jezik prevájati.

verdichten *tr.* zgostíti; *impf.* zgóščati, zgoščevati; *intr.* zgostíti se, zagostíti se; *impf.* zgoščevati se.

Verdichtungsmittel *n.* gostílo.

verdicken zagostíti; *impf.* zagóščati.

Verdict *n.* izrèk, razsòd, razsódek.

verdienen slúžiti; prislúžiti, zaslúžiti; (wert ſein) zaslúžiti; (durch Arbeit) pridélati, pridobíti; *impf.* pridelovati, pridobívati; (als Landmann) prikmétovati; (als Dreſcher) primlátiti; (als Hausherr) prigospodáriti ꝛc.

Verdienſt *m.* zaslúžek, prislúžek, zaslúženo plačílo.

Verdienſt *n.* zaslúga; ein Mann von —en zaslúžni mož; **Verdienſt-** zaslúžni.

Verdienſtkreuz *n.* zaslúžni križec, križec za zaslúge.

verdienſtlich zaslúžen.

verdienſtlos brez zaslúžka; brez zaslúge.

Verdienſtmedaille *f.* zaslúžna svetínja, — kolájna.

Verdienſtorden *m.* zaslúžni red.

verdienſtvoll zaslúžen.

verdingen ſich v službo stópiti, zadáti (zadám) se.

verdolmetſchen tolmáčiti; pretolmáčiti.

verdoppeln podvojíti; *impf.* podvájati.

Verdoppelung *f.* po-, udvójba, podvojítev.

Verdoppelungszeichen *n.* udvojáj, znak podvojítve.

verdorben spáčen, popáčen, izprijen, pokvárjen, izkažen, pohábljen.

Verdorbenheit *f.* s-, popáčenost, izprijenost, pokvárjenost, pohábljenost.

verdorren sehníti (sahnem), véniti, sušíti se; usehníti, posušíti se, zvéniti.

verdrängen izpodríniti, odríniti, odtísniti; *impf.* izpodrívati, odrívati; (d. Eſſen) zajédati.

verdrehen zasúkati (-sukam, -sučem), zvíti (zvijem), prevíniti; *impf.* zasukávati, zvíjati, prevráčati; (das Recht) prevréči (-vžem); (den Arm) izvíniti, izpehníti (-páhnem); (die Wahrheit) zavíti; *impf.* zavíjati; (d. Kopf) zmẽšati.

verdreifachen potrojíti, utrojíti; *impf.* trojíti, potrojevati.

verdrießen mrzéti; mrzí mi; pod nos se mi kadí; zamrzéti; zamrzí mi; pokadí se mi; laſs dich nicht — naj ti ne mrzí; verdroſſen ſ. verdrießlich.

verdrießlich zlovóljen, čemérn, zamrzljív, mrčljív, tožljív, zamérčen; e. — machen ozlovóljiti koga.

Verdrießlichkeit *f.* zlovóljnost, čemérnost, mrčljívost, tožljívost.

Verdruſs *m.* zaméra, zamŕza, zlovólja.

verduften izpuhtéti, izdíšati (-ím) se, iz-, razvonjáti se.

verdummen *tr.* bébiti; izbébiti; poneúmiti, obneúmiti; *impf.* obneúmljati; *intr.* poneúmiti se, bebec —, neúmnež postáti (-stánem).

verdumpfen žólkniti.

verdunkeln temníti; o-, po-, zatemníti, omračíti, zameglíti; ſich — potemnévati, temnéti, temníti se, mračíti se; oblačíti se; o-, potemnéti, omračíti se; pooblačíti se.

verdunkelt potemnèl, zatemnèl.

Verdunkelung *f.* otemnítev; otemnénje, mrk; mrak, pómrak; *(phil.)* potemnélost, temnóst.

verdünnen *tr.* tánjšati; raztánjšati; rédčiti; razrédіti, razrédčiti, izrédčiti; ſich — iztánjšati se, izrédčiti se; verdünnte Luft redek zrak.

Verdünnung *f.* tánjšanje, iztanjšáva; razrédčanje.

verdunſten ſ. verdampfen.

verdurſten zažéjati se, žeje umréti (-mrèm, -mŕjem), od žeje onemóči (-mórem); *impf.* žeje umírati.

verdüſtern *tr.* omračíti, otemníti; *impf.* temníti; *intr.* omračíti se, otemnéti; *impf.* temnéti.

verdutzt osúpel, osúpnjen, izbégan.

veredeln plemenítiti, plemeníčiti, blážiti, zláhtniti; oplemenítiti, oblážiti, požláhtniti; *impf.* oblaževáti, požlahtnjevati, pitomíti; veredelt (durch Cultur) pítovčn, pitan, pitom.

verehelichen ženíti; oženíti; (v. Mädchen) možíti; omožíti, vdáti (-dám); *impf.* vdájati; ſich — v zakon stópiti; ženíti se; oženíti se; možíti se; omožíti se, vdáti se.

Verehelichung *f.* ženítev, možítev, vdája.

Verehelichungsverbot *n.* ženítvena prepóved (-i).

verehren častíti, spoštovati, číslati; počastíti; (ſchenken) darovati, podaríti, poklóniti.

verehrenswert, verehrenswürdig častítljiv, častít, spoštován.

Verehrer *m.* častítelj, častívec, spoštovávec.

Verehrung *f.* častítev, čaščénje, spoštovánje, čast (-i); (Geſchenk) dar, poklon.

verehrungswert ſ. verehrenswert.

Vereidigung *f.* zaprisézba.

Verein *m.* društvo, družba.

vereinbar, vereinbarlich združèn, združljiv, zedinljiv.

vereinbaren dogovoríti, zedíniti.

Vereinbarung *f.* dogóvor, domémba, domenítev, poravnáva.

vereinen edíniti, drúžiti, vézati (vežem), strínjati, sklépati, spájati; zedíniti, zdrúžiti, zvézati, strníti, sklèniti, spojíti; ſich — edíniti se, drúžiti se ɔc.; mit vereinten Kräften z zdrúženimi močmí.

vereinfachen enovíto napráviti, upróščati; zenovítiti, uprostíti.

Vereinfachung *f.* uprostítev.

vereinigen edíniti, drúžiti; zedíniti, zdrúžiti, zložíti, spojíti.

Vereinigung *f.* združba, združítev, zedímba, zložítev, spojítev.

Vereinigungsort *m.* shajalíšče.

Vereinigungspunkt *m.* zediníšče; združevalíšče; stikálnik.

Vereins- društvéni, družbéni, družábni.

vereinſamen osaméti; *impf.* osamévati; vereinſamt osamèl.

Vereinſamung *f.* osamélost.

Vereinsgeſetz *n.* društvéni zakon.

Vereinsleitung *f.* vodstvo društva.

Vereinsmitglied *n.* društvenik.

Vereinsthaler *m.* zvezni tólar.

Vereinswährung *f.* zvezna vrednóta.

vereinzeln razdíniti, razposámiti.

vereinzelt *adi.* edinít, poedín, posáměn, posámezěn; *adv.* posámez, posámič.

vereiteln prepréčiti, obrezuspéšiti, uníčiti, ovréti (-vrèm), izpodnésti (-nésem), podkópati (-kópljem), pokazíti; *impf.* ovírati, izpodnášati; dein Plan wurde vereitelt izpodletélo (ti) je; (die Freude) kalíti, krhati; skalíti, skrhati.

Vereitelung *f.* uníčba, prepréčba, onemogóčba, ovŕžba.

verenden pogíniti; *impf.* pogínjati.

verengen zóžiti, zaóžiti, stesníti; *impf.* óžiti, zoževati, tesníti; ſich — zóžiti se, stísniti se; *impf.* óžiti se, zoževati se, stískati se, tesníti se.

Verengung *f.* zožba, zožítev, zóženje; tesnína, sotéska.

vererben (einem etwas als Erbgut hinterlaſſen) komu kaj zapustíti v dédiščino.

Vererbung *f.* zapustítev v dédino, dédičnost.

vererzen (metalliſieren) rudíti; rdečíti.

verewigen ovéčiti, ovekovéčiti, povéčniti, povekovítiti.

verfahren (mit jemd.) s kom postópati, — ravnáti, — délati, — nósiti se; (irrefahren) zavóziti.

Verfahren *n.* postópanje, postópek, ravnánje; (rechtl.) pravno postópanje.

verfalben orumenéti, porumenéti.

Verfall *m.* propàd, propádanje; (des Hauſes) podrtija; in — kommen propásti (-padem), opéšati, omágati, onemóči (-mórem); *impf.* propádati, péšati, omagovati, gíniti; (Einbuße) izgúba, škoda; (Ablauf) iztèk, pretèk; (des Pfandes) zapàd.

verfallen propásti (-pádem); *impf.* propádati, hírati; razpásti (-padem), razrúšiti se, podréti (-drèm, -dérem) se; *impf.* razpádati, podírati se, rúšiti se; (in etw.) pasti, pogrézniti se, zabrésti (-brédem); *impf.* pádati, pogrezovati se; (anheimfallen) zapásti; *impf.*

zapádati; in Krankheit — oboléti, zboléti; in Armut — obubóžati, obóžati; (Einfall haben) domísliti se —, spómniti se česa, na misél kaj pride; *impf.* na misél kaj prihája; (verfließen) potéči (-téčem); *impf.* potékati; *adv.* propádel; zapádel (pro-, zapàl); potékel, dotékel, dospèl.

Verfallsgut *n.* zapádlo blagó, zapad[lína.

Verfallstag *m.* plačílni —, zapádni dan (dneva), dan dospélosti.

Verfallszeit *f.* plačílna —, zapádna doba.

verfälſchen popáčiti, pokváriti; (Urkunde) ponaredíti; *impf.* ponarejáti.

Verfälſcher *m.* ponarejávec; kvarítelj, pačítelj.

Verfälſchung *f.* kvárjenje, páčenje; ponarédba, prenarédba.

verfänglich zaplétən, zapletljiv; zvijáčen, zvitorèp, zvit.

verfaſſen spísati (-pišem), napísati, sestáviti, izdélati, zložíti; *impf.* spisovati, sestávljati, izdelovati, skládati.

Verfaſſer *m.* pisátelj, pisec, skladátelj; -in *f.* pisáteljica, skladáteljica.

Verfaſſung *f.* spisátev, spisovánje, spisáva, sestáva; (Conſtitution) ustáva.

Verfaſſungs- ustávni.

Verfaſſungsausſchuß *m.* ustávni odbor.

Verfaſſungsgeſetz *n.* ustávni zakon.

verfaſſungsmäßig ustávən, poustávən.

Verfaſſungsrecht *n.* ustávno pravo.

verfaſſungstreu ustavovérən.

Verfaſſungsurkunde *f.* ustávna listína, ustávno pismo.

verfaſſungswidrig protiustávən.

verfaulen gniti (gnijem), trohnéti, peréti; zgniti, segníti, strohnéti, sperèti.

verfechten brániti, potegovati se —, pogánjati se za kaj, zagovárjati; ſ. vertheidigen.

Verfechter *m.* zagovórnik, branítelj; ſ. Vertheidiger.

verfehlen zgrešíti; das Ziel — zgrešíti, ne pogodíti; den Weg — zaíti (-idem s poti); ich werde nicht — zu berichten ne bom opústil poróčati, gotóvo poročím, — javim.

verfeinden razpréti (-prèm), onepriјatéljiti, oneprijázniti; ſich — spreti (-sprèm) se (s kom), zamériti se.

verfeinern tánjšati, bóljšati; iztánjšati, izbóljšati; *fig.* líkati; ugládíti, olíkati, omíkati.

Verfeinerung *f.* iztánjšanje, izboljšáva; uglájenost, omíkanost.

verfertigen naredíti, izdélati, naprávíti, izgotovíti, storíti; *impf.* narejáti, izdelovati, naprávljati, izgotávljati.

Verfertiger *m.* izdelovátelj; ſ. Erzeuger.

Verfertigung *f.* izdelovánje, izdeláva; ſ. Erzeugung.

verfinſtern temníti, mračíti; zatemníti, pomračíti; ſich — temnéti, mračíti se; otemnéti, pomračíti se; (von Geſtirnen) mŕkniti; *impf.* mŕkati, mŕčati (-ím); (v. Himmel) oblačíti se; pooblačíti se.

Verfinſterung *f.* mrk, mŕknjenje, mrak, pomrak.

verflachen splóščiti.

Verflachung *f.* des Wiſſens, verflachtes Wiſſen povŕšnost, povŕšno znanje.

verflechten zaplésti (-pletem), preplésti; *impf.* za-, preplétati.

Verflechtung *f.* zaplétanje, zaplèt, sple[tež.

verfliegen razkadíti se, izpuhtéti, izhlapéti, izpáriti se, izkadíti se, razgubíti se; *impf.* raz-, izkájati se, izpuhtévati, izhlapévati, gubíti se; (v. Gerüchen) raz-, izdíšati (-dišim) se; (v. d. Zeit) miníti, preíti (-idem), ubéžati (-ím), pretéči; *impf.* minévati, béžati, iti, teči, hitéti; *fig.* raskadíti se, uhladíti se, umiríti se, upásti (-padem), potolážiti se; ſich — (irre —, zu weit fliegen) za-, razletéti se; *impf.* zaletovati se.

verfließen pretéči (-téčem), utéči (se); *impf.* utékati se, pretékati; (v. d. Zeit) ſ. verfliegen.

verflirt presnét.

verfloſſen pretékel, minùl, (pretečèn).

verfluchen prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati.

Verfluchte *m.* preklétnik; *f.* preklétnica.

verflüchtigen ſich ſ. verdampfen.

Verfluß *m.* pretèk; nach — eines Jahres čez leto.

Verfolg *m.* nastòp, nastópek.

verfolgen pregánjati, zasledovati; (jagen) podíti, pójati; d. Feind — sovrážnika zasledovati, pritískati za so-

vrážnikom; ein Wild — góniti —, zasledovati zver; den Weg — svojo pot iti (idem, grem), svojim potem iti; die Spur — sledíti, po sledu iti; den Rechtsweg — pravdnim potem postópati; pravdno pot nastópiti; einen Gedanken — sledíti misěl.

Verfolger *m.* preganjávěc, zasledovávěc.

Verfolgung *f.* pregánjanje, zasledovánje, preganjátěv.

verfrachten z vozom razpošíljati, prevážati; razposláti (-póšljem).

Verfrachtung *f.* prevózna pošiljátěv.

verfrieren zamŕzniti, zmŕzniti; *impf.* zamrzovati, zmrzovati.

verfroren zmrzěl.

verfrüht prezgódnji, prenágljen.

verfügbar razpolóžěn, premestljiv.

Verfügbarkeit *f.* razpolóžnost.

verfügen ukréniti, naredíti, odredíti; *impf.* ukrépati (-pam, -pljem), odréjati; razpolágati; naročíti, zaukázati (-kážem); *impf.* naróčati, zaukazovati; sich — napótiti se, napráviti se.

Verfügung *f.* ukrenítěv, ukrèp, narédba, odrédba; zaukàz, naročílo; razpolága, razpoláganje; es steht zu deiner — na razpoláganje ti je, stojí ti na voljo.

Verfügungsrecht *n.* pravíca razpoláganja.

verführen razvóziti; *impf.* razvážati; (irreführen) zapéljati (-péljem), zvóditi, zavésti (-védem); *impf.* zapeljevati, zvájati, zavájati.

Verführer *m.* zapeljívěc, zvodník, zavodník; (von Waren) prevóznik, razvóznik; =in *f.* zapeljívka.

verführerisch zapeljiv, zavóděn, zavodljiv, zvodljiv, zamamljiv.

Verführung *f.* zapeljáva, zapeljevánje, zavédba.

verfüttern klasti (kladem), pokládati; poklásti, pokŕmiti; (durchs Futter verderben) preopásti (-pasem), prepásti, pre-, zakŕmiti.

vergassen sich zatelebáti se, zazijáti se, zaglédati se.

vergällen greníti; ogreníti, očeméríti, opelíniti.

vergangen pretékěl, minùl, prešěl, prejšnji; —es Jahr lani, lansko leto.

Vergangenheit *f.* pretéklost, pretékli čàs, minúlost, préšlost, nekdánjost.

vergänglich minljiv, preminljiv; nestálěn, nestanovítěn.

Vergänglichkeit *f.* minljívost; nestálnost, nestanovítnost.

vergarnen zamréžiti, zamotáti, v mrežo ulovíti.

vergeben prizanésti, (-nésem), odpustíti, izpreglédati; *impf.* prizanášati, odpúščati, izpregledovati; (abtreten) prepustíti, odstópiti; *impf.* prepúščati, odstópati; (von sich geben) oddáti (-dám); *impf.* oddájati; (ein Amt) podelíti, dati (dam); *impf.* podeljevati, dajáti (dájem); s. vergiften.

vergebens *adv.* zastónj, zabádavo, zamàn, brezuspéšno, brez uspéha.

Vergeber *m.* odpustítelj; oddajátelj; podeljevátelj.

vergeblich odpústěn, prizanésěn, odpustljiv, prizanesljiv; (umsonst) prazěn, brezkorístěn, zastónjski, ničev, ničevěn; —e Mühe aufwenden prazno slamo mlátiti, bòb v steno métati (méčem); *adv.* s. vergebens.

Vergeblichkeit *f.* brezuspéšnost, brezkorístnost, ničnost, praznost.

Vergebung *f.* odpuščénje, odpúščanje, odpúst, prizanésba; (einer Stelle) podelítěv; s. Vergiftung.

vergegenwärtigen pred oči postáviti, predočíti; *impf.* pred oči postávljati, predočevati.

vergehen miníti, preíti (-ídem), pre-, potéči (-téčem), néhati, ponéhati, preminíti; *impf.* minévati, prehájati, pre-, potékati, ponehávati, premínjati; (v. e. Geschwulst) spláhniti; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; vor Durst — od žeje skoprnéti, — onemóči (-mórem), — omágati, — umréti (-mrèm, -mŕjem); *impf.* od žeje omagovati, — mreti (mrèm), — gíniti; vor Freude — gíniti od rádosti; skoprnéti od vesélja; ihm vergeht Hören und Sehen mine ga vid in sluh; sich — pregrešíti se, zagrešíti se; mit einer Person des anderen Geschlechtes — spečáti se; (irre gehen) zaíti (-ídem), zablóditi, zagáziti.

Vergehen *n.* pregréšěk, zmota.

vergeistigen oduhóviti; *impf.* oduhóvljati.

vergelten vrniti, povrniti, poplačati; *impf.* vračati, vračevati, povračevati.

Vergelter *m.* vračnik, povračnik, plačnik.

Vergeltung *f.* plačilo, vračilo, povračilo, povračba, odména.

vergeſſen zábiti, pozábiti; *impf.* pozábljati, pozabljevati; ſich — izpozábiti se, zapozábiti se.

Vergeſſenheit *f.* pozába, pozabljénje; pozábljenost; in — kommen pozábiti se; in — bringen izbrísati (-brísem) iz spomína, pozábiti; aus — pozábič, pozabívši, pozábeljši.

vergeſslich pozábən, pozabljiv.

Vergeſslichkeit *f.* pozabljívost.

vergeuden zapráviti, potrátiti, iztrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, razsípati (-sípam, -sípljem), trátiti.

vergeudend (die Zeit) časotrátən.

Vergewaltigung *f.* sila, preoblást (-i).

vergewiſſern zagotovíti, zatrdíti; *impf.* zagotávljati, zatrjevati; ſich — gotóvost zadobíti.

vergießen prelíti (-lijem); *impf.* prelívati; (Thränen) tóčiti, pretákati; (verſchütten) razlíti; *impf.* razlívati.

vergiften ostrupíti, zastrupíti, trovati (trujem); (durch Gift tödten) zavdáti (-dam), otrovati; *impf.* zavdájati; *fig.* okúžiti; *impf.* okuževati.

Vergiftete *m.* zastrupljénec, otrovánec; *f.* zastrupljénka, otrovánka.

Vergiftung *f.* otrovánje, otróva, zastrupítev, ostrupítev, zavdája.

Vergiftungsmittel *n.* strup, ótrov (-óva), trovílo.

Vergißmeinnicht *n.* potóčnica, mačje oči *pl. f.*

vergittern zamrežiti.

verglaſen *tr.* steklíti; posteklíti, o-, posteklenéti; *intr.* steklenéti; ostekleníti, ostekléti, posteklíti se.

Vergleich *m.* pri(s)podóba, priméra, prílika; im —e zu v priméri z . . ., proti . . .; (Ausgleich) nagódba, poravnáva; (Vertrag) pogódba.

vergleichbar prispodóbən, primérən.

vergleichen primériti, pri(s)podóbiti; *impf.* primérjati, pri(s)podábljati; (verſöhnen) správiti, pogoditi, pobótati, pomiríti; *impf.* správljati, pomírjati; ſich — pogoditi se, poravnáti se; správiti se, pobótati se, pomiríti se.

Vergleichs- poravnávni; **=protokoll** *n.* poravnávni zapísnik.

Vergleichung *f.* pri(s)podábljanje, primérjanje, primerjáva, prispodobítev.

Vergleichungs-ebene *f.* primerjálna ravnica; **=grad** *m.*, **=ſtufe** *f.* primerjálna stopnja; **=punkt** *m.* srednji člen pri(s)podóbe, pri(s)podobíšče.

vergleichungsweiſe *adv.* primerjáje, priméroma.

verglimmen potléti, stleti.

verglühen dožaréti.

Vergnügen *n.* veselje, rádost, zabáva.

vergnügen ſich veselíti se, radovati se, zabávati se.

vergnügt vesél, rádostən, dobrovóljən, dobre volje.

Vergnügung *f.* veselica, zabáva.

Vergnügungsort *m.* veselíšče, zabavíšče.

vergnügungsſüchtig zabavoljúbən.

vergolden pozlatíti; *impf.* pozlačevati.

Vergolder *m.* zlatár, pozlatár, pozlačevávec.

Vergoldung *f.* pozláta, pozlačénje.

vergönnen privóščiti, prizeléti; *impf.* privoščevati; es war mir nicht vergönnt ni mi bilo dopuščéno, — usójeno.

vergöttern obóžiti; med bogóve uvrstíti; *impf.* obožávati; med bogóve uvrščati.

Vergötterung *f.* obožávanje.

vergraben zakópati (-kópljem), zagrébsti (-grebem); *impf.* zakopovati, zagrébati.

vergreifen (d. Ware) pokúpiti blagó; tŕgati se za blagó; die Ware iſt vergriffen blagó je razpečáno, — razprodáno, — je pošló; ſich — nápačno seči (sežem); seči —, zaletéti se v kako pravíco; (an jmd.) lotíti se koga, prijéti (primem), napásti (-pádem) koga; an heiligen Dingen — oskrúniti svete réči; an den Geſetzen — prestópiti zakóne, prelómiti postáve.

vergrößern véčati, vékšati, velíčiti, velíčati; povéčati, povíšati, povelíčati; *impf.* povečevati, poveličevati; (erweitern) razširiti; *impf.* razširjati; (ver-

mehren) pomnožíti; *impf.* množíti, pomnoževati; ſich — narásti (-rástem), zrasti; *impf.* naráščati, (narástati).

Vergrößerung *f.* večáva, povečáva, povéčanje, povekšáva; razširjátev; pomnóžba; **Vergrößerungs-** povečeválni, večajóči, večálni.

Vergrößerungsform *f.* večajóča oblíka.

Vergrößerungsglas *n.* večálo, povečálo.

Vergünſtigung *f.* ugódnost, prednost, olajšílo.

vergüten povrníti, škodo poravnáti, — nadoméstiti, odškódovati; *impf.* povráčati, škodo nadoméščati.

Vergütung *f.* povračílo, odména, odškódba; (Belohnung) nagráda.

Verhaft *m.* zapòr.

verhaften zapréti (-prèm); *impf.* zapírati; (feſtnehmen) prijéti (primem), ujéti (-jámem).

Verhaftete *m.* jetník, ujetník; *f.* jetníca, ujetníca.

Verhaftsbefehl *m.* zapórno povélje.

Verhaftung *f.* zapȓtje, ujétev, prijétba.

verhallen razdonéti, odzvenéti, razzvenéti, izgubíti se; *impf.* razdonévati, odzvenévati, izgúbljati se, pojémati (-jémam, -jémljem).

verhalten (zu etw.) mórati, síliti; primórati, prisíliti; (verbergen) zatajíti, utajíti, zamólčati (-molčím); *impf.* tajíti, prikrívati; (den Athem) zadȓžati (-držím), pridȓžati; *impf.* pridrževati, dušíti; ſich — biti (sem), iméti (imám) se; es verhält ſich ſo táka je; e. Sache verhält ſich zur anderen wie... reč proti réči je (se imá) kakor...; (ſittl.) vesti (védem) se, nósiti se, obnášati se.

Verhalten *n.* vedénje, ravnánje, obnášanje.

Verhältnis *n.* razmérje, razmèr, razméra, okólnost; günſtige Verhältniſſe (Gelegenheit) lepa prílika; (Beziehung) odnòs, odnošáj, ozír; im Verhältniſſe zu v priméri z...

Verhältniserponent *m.* kazávec (eksponent) razméra.

Verhältnisglied *n.* člen (razméra).

verhältnismäßig razmérən, porazmérən, sorazmérən.

Verhältnisquotient *m.* količnik razméra.

Verhältnisrechnung *f.* razmérni račún.

Verhältniswort *n.* razmérnik, predlòg.

Verhältniszahl *f.* razmérno —, razmérsko števílo.

Verhaltungslehre *f.* nauk o vedénju.

Verhaltungsregel *f.* pravílo ravnánja, — vedénja.

verhandeln *tr.* razprodáti (-prodám); *impf.* razprodájati; obravnávati, razprávljati; *intr.* pogájati se, postópati, dogovárjati se.

Verhandlung *f.* pogájanje, dogovárjanje, razgóvor; razpráva; razprodája.

Verhandlungstag *m.* razprávni dan (dneva).

verhängen zavésiti, zastréti (-strèm), zagrníti, zaslóniti; *impf.* zavéšati, zastírati, zagrínjati, zaslánjati; (über jmd.) naklóniti, pri-, usóditi, umériti; *impf.* naklánjati, pri-, usójati; (Strafe) naložíti, prisóditi, izréči; *impf.* nalágati, prisójati, izrékati; (Concurs) razglásiti; Curatel — stáviti —, dejáti (-dénem) pod skrbníka, podvréči (-vȓžem) skrbstvu; den Zügel — brzdo spustíti, — popustíti; mit verhängtem Zügel geſprengt kommen na skòk —, na splàv pridírjati.

Verhängnis *n.* usóda.

verhängnisvoll usóden, usodepóln.

verharren vztrájati, stanovítən ostáti (-stánem), ostáti pri čem; *impf.* stanovítən ostájati, dȓžati se česa.

verhärten *tr.* strdíti, zatrdíti; *impf.* s-, zatrjevati; (d. Herz) zakrkníti; (d. Unterleib) zapírati, zapékati; *intr.* otrdéti, otrpníti, zakrkníti; (d. Blut) sesésti (-sédem) se, zgostíti se; (d. Fett) okréniti se; (d. d. Haut) zagúliti se.

verhärtet otrdèl, otrpèl; opókəl, trdovrátən.

Verhärtung *f.* strdba, otrdélost; trdína; (des Herzens) trdovrátnost, zakrk, opóklost; (des Unterleibes) zapòr, zapéka; (der Haut) zagúljek.

verhaſpeln zatekníti (-táknem); *impf.* zatíkati; zamotáti.

verhaſt sovrážən, zóprn, mrzək, omrzljìv, odúrən; — machen mráziti; omrážiti, pristúditi, omrzíti; — werden zamrzéti.

Verhaſtſtein *n.* pristújenost, zóprnost.

Verhau *m.* zaséka, zasèk, pregrája.

verhauen zasékati, z zaséko pregrádíti, pot zavalíti, — založíti; *impf.* zasekovati, z zaséko pregrájati; **verhaut** ſ. verdorben.

verheeren opustóšiti, razdejáti (-dénem), pokončáti, zatréti (-tárem, -trèm); *impf.* pustóšiti, razdévati, pokončevati, zatírati.

Verheerung *f.* pustóšenje, razdévanje, pokončevánje.

verhehlen prikríti (-krijem), pritajíti, utajíti; *impf.* prikrívati, skrívati; (v. Wahrheit) zatajíti, zamólčati (-molčím).

Verhehlung *f.* prikrívanje, skrívanje.

verheilen *tr.* céliti; zacéliti; *intr.* celéti; zaceléti, zacéliti se, scéliti se.

verheimlichen ſ. verhehlen.

Verheimlichung *f.* zatájba, zatajítèv.

verheiraten ſich (v. Manne) žéniti se; oženíti se; (v. Weibe) možíti se; omožíti se, vdáti (-dám) se.

Verheiratung *f.* ženítèv, oženítèv; možítèv, omožítèv, vdája.

verheißen obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem).

Verheißung *f.* obljúba, obèt.

verhelfen pomóči (-mórem), pripomóči; *impf.* pripomágati.

verherrlichen slavíti, veličati; proslavíti, povelíčati; *impf.* proslávljati, poveličevati.

Verherrlicher *m.* slavítelj, proslavítelj, preslavljávec.

Verherrlichte *m.* proslávljenec.

Verherrlichung *f.* slava, prosláva, poveličevánje, velíčanje, proslávljanje.

Verhetzung *f.* dráženje, húnjekanje.

verheeren začárati, začíniti, naredíti komu, uróčiti; **verhext** uróčen; *etwas* Verhextes zdelo.

Verhexung *f.* uróki *pl.*, zdelo.

verhindern ubrániti, ovréti (-vrèm), zadŕžati (-dŕžim), pre-, zapréčiti; *impf.* brániti, ovírati, zadrževati.

Verhinderung *f.* ovíra, ovírek, zapréka, zadŕžek, napóta.

Verhinderungsfall *m.*, im —e če je kdo zadržán, če kdo ne utégne.

Verhinderungsurſache *f.* zadŕžni vzrók.

verhöhnen zasramovati, zasmehovati, rógati se komu.

Verhöhnung *f.* zasrámba, zasramovánje, zasméh, róganje.

Verhör *n.* zaslíšba, zasliševánje, zaslúh, izpraševánje.

verhören zaslíšati (-slíšim), izprášati; *impf.* zasliševati, izpraševati.

Verhörzimmer *n.* zasliševálnica, izpraševálnica.

verhüllen zagrníti, pregrníti, zastréti (-strèm), prekríti (-krijem), odéti (-dénem), zagáliti; *impf.* za-, pregrínjati, zastírati, prekrívati, odévati; (verheimlichen) prikríti; *impf.* prikrívati.

Verhüllung *f.* zastirálo, zastor.

verhungern od lákote —, za lákoto umréti (mrèm, -mŕjem), od glada poginíti; verhungert sestrádan.

verhunzen pokváriti, spakedráti, izkaziti; *impf.* spakedrávati.

verhüten preubrániti, ubrániti, odvrníti, obvárovati; *impf.* odvráčati.

Verhütung *f.* ubranítèv, odvrnítèv.

Verification *f.* poverítèv, potrdítèv.

Verificator *m.* overovítelj. [diti.

verificieren povériti, overóviti, potf-

verirren ſich zaíti (-idem), zablódíti, zabrésti (-brédem), zagáziti, zatépsti (-tepem) se, izgubíti se; *impf.* zabrédati, izgúbljati se.

Verirrung *f.* blodnja, zablóda, zabréda; zmota, zmotnjáva.

verjagen izpodíti, odpodíti, pregnáti (-ženem), odgnáti, izpókati; *impf.* odpójati, pre-, odgánjati.

verjähren zastaréti, zastárati se, zalétiti se.

Verjährung *f.* zastáranje.

verjüngen mladíti, mlájšati; pre-, pomladíti, prenovíti; *impf.* pre-, pomlájati, prenávljati; *(math.)* omalíti; *(arch.)* zožíti; *impf.* zoževati; **verjüngter** Maßſtab omaljéno merílo; ſich — mladíti se; omladéti, prenovíti se; *impf.* omladévati, prenávljati se.

Verjüngung *f.* o-, pomladítèv; pomlajénost.

Verkauf *m.* prodája; **zum** — na pródaj; — mit Vorbehalt des Wiederkaufes prodája na rečílo, — s pridŕžkom povrátnega kupa.

verkaufen prodáti (-dám), razprodáti, razpečáti, zvesti (-vedem); *impf.* prodájati, razprodájati, razpečávati; na próday iméti (imám).

Verkäufer *m.* prodajávec, prodájnik; =in *f.* prodajávka.

verkäuflich prodájen, próddalen, na próday.

Verkaufs- prodájni; =**bude** *f.* stójnica; =**gewölbe**, =**locale** *n.* prodajálnica, (štacúna); =**halle** *f.* prodajališče, tržíšče, tŕžnica; =**preis** *m.* prodájna cena.

Verkehr *m.* promèt; (Handelsverkehr) trgovína, kupčija; (Umgang) občenje, občevánje.

verkehren tŕžiti, trgovati, kupčevati; (umgehen) óbčiti, občevati, drúžiti se, shájati se; (fahren) vóziti se, pluti (plovem); ſ. umkehren.

Verkehrs- prométni, občílni; =**anſtalten** *pl.* občílni zavódi; =**mittel** *n.* prométno sredstvo, občílo; =**ſtraße** *f.*, =**weg** *m.* prométna cesta; =**weſen** *n.* promèt.

verkehrt *adi.* prevŕnjen, izvŕnjen; (fittl.) nápačèn, naópačèn, popáčen, izpríjen; *adv.* nápak, naópak, naróbe.

Verkehrtheit *f.* nápačnost, popáčenost, izprijenost; obŕtica.

Verkehrung *f.* preobrnítèv, prevrácanje, izvrácanje.

verkeilen zagozdíti, zaklíniti, s klinom zabíti (-bíjem); *impf.* — zabíjati.

verkennen ne spoznáti (-znám), zmótiti se nad čim; *impf.* ne spoznávati, mótiti se nad kom (čim).

verketten verížiti, z verígo —, lancem vézati (vézem); zverížiti, — zvézati; *fig.* stŕniti, stekníti (-táknem), zedíniti, zvézati; *impf.* strínjati, stíkati, vézati; eng verkettet tesno zvezan, v tesni zvezi, v tesnem stiku.

Verkettung *f.* stik, povéza.

verketzern razglásiti za krivovérca; razglášati —, iméti (imám) za krivovérca; (zum Ketzer machen) pokrivovériti.

verkieſeln kremeníti se; okremeníti se.

verkitten zalepíti, zamázati (-mážem).

verklagen tóžiti; zatóžiti.

Verkläger *m.* tožník, zatožník; =in *f.* tožnica.

Verklagte *m.* tóženec, zatóženec; *f.* tóženka, zatóženka.

verklären ozáriti, objasníti, razbístriti; *fig.* preobráziti, izpremeníti, proslavíti; *impf.* preobraževati, izpremínjati, proslávljati.

Verklärung *f.* preobráženje, izpremín, izpremémba, prosláva.

verkleben zalepíti, zaklejíti; zakípati, zakípniti; verklebtes Auge zakípnjeno okó.

verkleiden opážiti, obložíti, prevléči (-vlèčem); *impf.* opaževati, obkládati; ſich — preobléči (-obléčem) se; *impf.* preobláčiti se.

Verkleidung *f.* opážba, obkláda; preobléka.

Verkleidungsmauer *f.* oblózni —, obkládni zid.

verkleinern mánjšati, malíti, drobíti; po-, umánjšati, umalíti; *fig.* ponížati, na nič dejáti (dénem); *impf.* ponižovati, na nič dévati (devam, devljem).

Verkleinerung *f.* manjšátèv, umanjšáva, pománjšanje, zmanjšátèv, pománjšek.

Verkleinerungsglas *n.* manjšálo, manjšálno steklo.

Verkleinerungswort *n.* manjšávka, manjšálna beséda.

verkleiſtern zaklejíti.

verklingen razdonéti, razzvenéti, odzvenéti, razbrnéti.

verknoten zagnésti (-gnétem), za-, umésiti.

verknien zakléčati (-klečím); prekléčati.

verknöchern okostenéti, skostenéti, okoščenéti.

Verknöcherung *f.* okostenélost.

verknorpelt hrustáncast.

verknoten zaplésti (-plétem), zavozláti; ſich — krotovíčiti se.

verknüpfen ſ. verbinden.

verkochen *tr.* pokúhati, zakúhati; *intr.* prekúhati se, u-, pokúhati se.

verkohlen *tr.* ogleníti; poogleníti; *intr.* oglenéti; poogleněti, izoglenéti; verkohlt poogleněl.

Verkohlung *f.* oglenítèv.

Verkohlungsproceſs *m.* oglenénje.

verkommen propásti (-pádem), na nič priti (pridem), izkaziti se; verkommen *adi.* propáděl.

verkörpern utelésiti; sich — utelésiti se, potelésiti se, meso postáti (-stánem); *impf.* — postájati.

Verkörperung *f.* utelésba.

verkosten s. kosten.

verköstigen hrano dajáti (dajem), prehranjevati; prehrániti.

Verköstigung *f.* prehranítěv; živež, hrana.

verkriechen sich razlésti (-lézem) se, porazlésti se; zalésti; skriti (-krijem) se; *impf.* razlezovati se.

verkrümeln drobíti, drobtíniti, mrvíti, mrvíčiti; zdrobíti, razdrobíti, razmrvíti.

verkrümmen krivíti, kljúčiti, krivénčiti; skrivíti, skljúčiti; verkrümmt krivénčast, skrivljèn.

verkrüppeln *intr.* ohrométi, pokvéčiti se; *tr.* pokvéčiti, ohromíti; verkrüppelt ohromèl, pokvéčen. pakljast.

verkühlen sich prehladíti se, premráziti se; *impf.* prehlájati se.

Verkühlung *f.* prehlàd, prehlája, prehlajénje.

verkümmern *tr.* greníti, kalíti; zgreníti, skalíti; umánjšati, ustáviti; pokváriti; *intr.* hújšati (se), hírati; shújšati (se); (v. Durst) zažéjati se; (v. Hunger) zaláčniti se.

verkündigen oznániti, naznániti, razglásiti, oklícati (-klíčem), napovédati (-vém), objáviti; *impf.* oznánjati, razglášati, oklicevati, napovedovati, objávljati.

Verkündiger *m.* oznanjevávěc; glasník, klicár.

Verkündigung *f.* oznanílo, oklìc, razglàs, naznanítěv, razglasítěv, navestílo; Mariens — Marije Devíce —, Maríjino oznanjénje.

Verkündung *f.* objáva, obvestílo.

verkünsteln s preúmnostjo pokváriti, preumetníčiti.

verkupfern pobakréniti, obákriti, pobákriti.

verkürzen krátiti, krájšati; prikrátiti, skrátiti, prikrájšati, skrájšati; *impf.* prikračevati, skrajševati; sich die Zeit — kratek čas si délati, kratkočásiti se; (den Lohn) utŕgati; *impf.* utrgávati.

Verkürzer *m.* kratítelj, kratívěc.

Verkürzung *f.* prikrájšanje, prikrájšba, prikrátba, prikratítěv, prikrájšěk.

Verkürzungszeichen *n.* kratíca; (s)krajšáj.

verlachen zasmehovati koga, posmehovati se, sméjati (smejem) se, rógati se komu.

verladen naložíti, natovoríti; *impf.* nalágati, nakládati; napak naložíti.

Verladestation *f.* nakládna postája.

Verladestelle *f.* nakladalíšče.

Verlag *m.* zalóga, zalóžba, zálog; izdája; **Verlags-** zalóžni; **=buchhandlung** *f.* zalóžna knjigárna, založárnica; **=kosten** *pl.* zalóžni stroški *pl.*; **=recht** *n.* zalóžna pravíca.

verlangen zahtévati, hotéti (hóčem), hrepenéti; poželéti, zaželéti; es verlangt mich zu wissen rad bi vedel.

Verlangen *n.* zahtéva; želja, slà, hrepenénje, skomína.

verlängern dáljšati; po-, razdáljšati, podolžíti; *impf.* podaljševati.

Verlängerung *f.* podáljšěk, podaljšáva, podáljšba.

verlangsamen opočásniti; s. verzögern.

Verlass *m.* zapuščína, ostalína.

verlassen zapustíti, pustíti, ostáviti; *impf.* zapúščati, púščati, ostávljati; opustíti; *impf.* opúščati; sich — zanésti (-nésem) se; *impf.* zanášati se; —er Ort samíja; —e Waise samohrána siróta, zapuščéněc, zapuščénka.

Verlassenschaft *f.* s. Verlass.

Verlassenschafts-abhandlung *f.* zapuščínska razpráva; **=curator** *m.* skrbník zapuščíne, zapuščínski skrbník; **=gläubiger** *m.* úpnik zapuščíne, zapuščínski úpnik; **=masse** *f.* zapuščínska masa; **=vermögen** *n.* zapuščínska imovína, ostalína, ostávščina.

verlässlich zanesljìv, zvest, verěn.

verlästern ogrdíti, opsovati, oklevetáti.

Verlaub *m.* dopúst, dopustítěv, dopúščanje, dovolílo.

Verlauf *m.* tek, pretèk; — nehmen vršíti se; pretéči (-téčem); nach — eines Jahres ob letu, za leto dni; nach — von drei Tagen črez tri dni; — der Krankheit tek bolézni; den — einer Sache erzählen pripovedovati, kako se je kaj vršílo, — izvršílo.

verlaufen *tr.* (den Weg) zatéči (-tečem), presékati, zapréti; *intr.* teči, hitéti; pretéči, miníti; ſich — raztéči se, razbéžati (-bežím) (se), razkropíti se; (v. Waſſer) utéči se, odtéči (se); *impf.* utékati se, odtékati (se); (v. Farben) prelívati se, razplívati se; prelíti se, razpliníti (-plínem) se; (v. Vieh) razbezljáti (se); (irre laufen) zatéči se, zablóditi, izgubíti se; zaletéti se.

verlautbaren razglásiti, oznániti, na znanje dati (-dam), oklícati (-klíčem); *impf.* razglášati, oznánjati, oklicevati.

Verlautbarung *f.* razglášenje, oklic, razglas, oznanílo.

verlauten, es verlautet právijo, slíšati je, čuje se, govorí se, bajé.

verleben preživéti, prebíti (-bom, -bíjem).

verlegen založíti, zadejáti (-dénem); *impf.* zalágati, zadévati; (auf eine andere Zeit, Ort ꝛc.) preložíti; (verſchieben) odložíti; *impf.* odlágati, odlášati; (ein Werk) založíti, izdáti (-dam) na svoj račún; *impf.* zalágati, izdájati; jmd. den Weg — komu pot zadélati, — zastáviti, — presékati; ſich auf etwas — poprijéti (-primem) se česa, lotíti se česa.

verlegen *adi.* zméden, zmóčen, zmẽšan, izbégan, osúpel, v zadrégi; (durch Liegen) zaležán, preležán; — machen zmesti (-medem), zmótiti, zmẽšati.

Verlegenheit *f.* zadréga, stiska; in — ſetzen v zadrégo pripráviti, ſ. verlegen machen: wir werden in arge — kommen húda nam bo predla.

Verleger *m.* založník; =in *f.* založnica.

verleiden priskútiti, pristúditi, omráziti; ogreníti.

Verleihbrief *m.* podelílno —, dovolílno pismo; podelílnica, dupustílnica.

verleihen razposóditi; podelíti, dati (dâm), podaríti, poklóniti; *impf.* podeljevati, poklánjati.

Verleihung *f.* posojílo; podelítev, podaritev, podelílo.

Verleihungsrecht *n.* podelílna pravica.

Verleihungstag *m.* dan (dneva) podelítve.

verleiten zapéljati (-péljem), zavésti (-védem), zvóditi, s prave poti odvníti; *impf.* zapeljevati, zvájati, s prave poti odvrãčati.

Verleiter *m.* zapeljívec.

Verleitung *f.* ſ. Verführung.

verlernen pozábiti, iz spomína izgubíti; *impf.* pozábljati, iz spomína izgúbljati.

verleſen prebráti (-bérem); *impf.* prebírati, brati —, čítati pred kom; ſich — zaréči (-réčem) se v branju, zmótiti se v čítanju.

Verleſiſte *f.* bralni imeník.

verletzbar poškodljiv, ranljiv, uvredljiv.

verletzen kváriti, vréditi; pokváriti, poškódovati, uvréditi, pohábiti; (verwunden) rániti; (das Recht, Ehre ꝛc.) žáliti, skrúniti; razžáliti; (Geſetz) prestópiti, prelómiti, prekršiti; *impf.* prelámljati; (Ordnung) mótiti, rúšiti.

Verletzer *m.* poškodovátelj, žalívec, rušítelj.

verletzlich ſ. verletzbar.

Verletzung *f.* poškódovanje, poškódba, pokvárba, kvara, vréd; žalítev; prestòp, prestópek, prekršek, prelòm.

verleugnen tajíti; zatajíti, utajíti; *impf.* zatajevati.

verleumden obrekovati, obrékati, objédati, oprávljati, raznášati, obírati, grdíti, črníti, ogovárjati; obréči (-réčem), ogovoríti, ogrdíti.

Verleumder *m.* obrekovávec, opravljívec, ogovárjavec, klevétnik; =in *f.* obrekovávka, opravljívka.

verleumderiſch obrekovãlen, obrekljiv, opravljiv, obírav, raznašàv.

Verleumdung *f.* obréka, obrekovánje, klevéta, oprávljanje, obròk.

Verleumdungsſucht *f.* opravljívost.

verlicitieren po dražbi prodáti (-dám).

verlieben ſich zaljúbiti se.

Verliebte *m.* zaljúbljenec; *f.* zaljúbljenka.

verlieren gubíti, trátiti; izgubíti; *impf.* izgúbljati; (verwirken) zapásti (-pádem); den Verſtand — obnoréti, pámet izgubíti; die Farbe — obledéti; den rechten Weg —, die Spur — zgrešíti pravo pot (-i), — pravi sled; beim Spiele — zaigráti; durch ſchlechte Wirtſchaft — zagospodáriti; als Wirt, Fuhr-

mann, Landmann ꝛc. — zakrčmáriti, zavozáriti, zakmétovati ꝛc.; sich — izgubíti se, razgubíti se, porazgubíti se; (sich unbemerkt entfernen) izmúzniti se, natíhoma pobráti (-bérem) jo; (v. Wasser) uletéti se; das Gleichgewicht — prevágati se, prevégniti sé; in Gedanken — zamísliti se; *impf.* zamíšljati se.

Verlies, Verließ *n.* (podzémeljska) ječa, temníca.

verloben zaročíti; *impf.* zaróčati.

Verlöbnis *n.* zaróka, zaročítěv.

Verlobte *m.* zaročéněc, zaróčnik; *f.* z ročénka, zaróčnica.

verlocken zvábiti, privábiti, zvóditi, primámiti.

verlockend vaběn, vabljiv, vabèč, míkavěn.

Verlockung *f.* vaba, vabílo; vabljívost.

verloren izgubljèn; zgrešèn; — gehen izgubíti se, v izgúbo iti (grem).

verlöschen *intr.* gásniti; ugásniti; *impf.* ugasovati; *tr.* s. auslöschen.

verlosen žrébati; izžrébati.

Verlosung *f.* žrébanje, izžrébanje.

Verlust *m.* izgúba, izgubíčěk, gubítěk, ubítěk; — leiden, — erleiden na izgúbi biti (sem), okúpiti se; bei — pod izgúbo.

verlustig werden izgubíti; (im Spiele) zaigráti; (im Processe) zaprávdati, zapásti (-pádem).

Verlustträger *m.* izgubítelj.

vermachen zadélati, zapháti; *impf.* zadelávati; (im Testam.) vóliti; (Speise) béliti; zabéliti, začíniti.

Vermächtnis *n.* volílo.

Vermächtnisgeber *m.* volívěc.

vermahlen pomléti (-méljem), zmleti.

vermählen sich omožíti se, v zákon stópiti, vdáti (-dám) se; (v. Mann) žéniti se; ožéniti se, v zákon stópiti.

Vermählung *f.* poróka; ženítěv, vdája; možítěv.

Vermählungsfeier *f.* svátba.

Vermählungstag *m.* poróčni dan (dneva).

vermaledeien prekléti (-kólnem); *impf.* preklínjati; vermaledeit preklét.

vermarken omejníčiti, mejníke postáviti.

Vermarkung *f.* omejítěv, postávljanje mejníkov, mejníčenje.

vermauern zazídati; *impf.* zazidovati.

vermehren množíti; pomnožíti, umnožíti; *impf.* po-, umnoževati; véčati; povéčati; sich — raz-, pomnožíti se; zaredíti se, za-, razplodíti se, razpásti (-pásem) se; *impf.* raz-, pomnoževati se; zaréjati se, za-, razplojevati se; (v. Gewächsen) razrásti (-rastem) se, *impf.* razráščati se.

Vermehrung *f.* množítěv, po-, raz-, umnožítěv, umnožáj, razmnóžba, pomnóžba; (v. Thieren) razplòd; (von Gewächsen) razrást (-i).

vermeidbar, vermeidlich ogíběn, izogíběn.

vermeiden ogníti (ógnem) se, izogníti se (česa, čemu); *impf.* ogíbati (-gíbljem) se.

Vermeidung *f.* ogíba, ogíbanje; nach — ognívši se; bei — weiterer Kosten da ne bo več stroškov; bei — der vorgeschriebenen Strafe pod izogíbom zapreténe kazni, da ne zapáde kazni, pod káznijo.

vermeinen méniti, mísliti, domnévati.

vermeintlich dozdévěn, domnévěn.

vermelden oglásiti, naznániti; *impf.* oglášati, naznánjati.

vermengen zméšati, poméšati.

Vermengung *f.* pomešátěv; zméšanost, méšanica.

vermenschlichen počlovéčiti.

Vermerk *m.* zaznámba, zaznáměk.

vermessen mériti; izmériti, premériti; *impf.* iz-, premérjati.

vermessen *adi.* drzěn, predŕzěn, drzovít, smelěn, prezaúpěn.

Vermessenheit *f.* drznost, predŕznost, drzovítost, smelost, prezaúpnost.

vermessentlich s. vermessen.

Vermesser *m.* merěc, merívěc.

Vermessung *f.* mérjenje, izméra, izmérjanje.

Vermessungsgebür *f.* merska pristojbína.

Vermessungskunde *f.* merstvo, meroznánstvo.

vermieten v najèm dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem); sich — s. sich verdingen.

Vermieter *m.* najemodávčc.

vermindern mánjšati, malíti; z-, pománjšati, umalíti.

Verminderung *f.* manjšáva, pománjšanje, pománjšek, pománjšba.

vermiſchen ſ. vermengen.

vermiſcht méšan, zméšan, poméšan, mešovít.

vermiſſen zgrešíti, pogrešíti; *impf.* pogréšati; leicht — lahko utrpéti; *impf.* — utrpévati.

vermiſſt pogréšan; der Vermiſſte pogréšanec.

vermitteln posredováti; (Gegenſätze) pomiríti, zmiríti.

vermittelſt *praep.* s, z, s pomočjó.

Vermittelung *f.* posredovánje, posrédništvo.

Vermittelungsgebür *f.* posredoválna pristojbína, posrednína.

Vermittler *m.* posredovátelj, posrédnik; mešétar; =in *f.* posredovávka, posrédnica.

vermodern trohnéti, prhnéti, gniti (gnijem); strohnéti, sprhnéti, zgniti, preperéti.

vermodert trhlén, (s)trohnèl, preperèl, trhèl.

vermöge *praep.* po, zarádi, pri; (mit Hilfe) s, z, s pomočjó.

vermögen moči (morem), zmožen biti (sem); premóči, zmoči.

Vermögen *n.* (Fähigkeit) zmožnost; (zeitl. Güter) imovína, imétje, iménje, premoženje; (Kraft) moč (-i).

vermögend zmožen, premóžen, mogòč, imovít.

Vermögensbekenntnis *n.* napóved (-i) imovíne.

Vermögenserbin *f.* dédična imovíne, blagovnica.

vermögenslos brez imovíne.

Vermögensloſigkeit *f.* brezimovínstvo.

Vermögensobject *n.* predmèt premoženja.

Vermögensſtand *m.* stan imovíne, imovínski stan.

Vermögensübertragung *f.* imovínski prenòs.

Vermögensumſtände *pl.* imovínske razmére, gmotne razmére.

vermöglich imovít, premóžen.

vermorſchen ſ. vermodern.

vermummen ošémiti.

vermuthen domnévati, domišljati si.

Vermuthen *n.* domnéva, dozdéva, dozdévek, misél (-i); wider alles — vse drugáče, kakor se je mislilo; allem — nach kakor vse kaže, kakor je podóba.

vermuthlich *adi.* domnéven, dozdéven; *adv.* préjkone, bržkone, po vsej príliki.

Vermuthung *f.* domnéva, dozdéva, dozdévek, domnévanje; (Verdacht) sumnja.

vernachläſſigen zanemáriti, zalenóbiti, z némar —, v némar pustíti; *impf.* zanemárjati, ne róditi (za kaj).

Vernachläſſigte *m.* zanemárjenec; *f.* zanemárjenka.

Vernachläſſigung *f.* zanemárjenje, zanemárjanje, zanemára, némar.

vernageln zabíti (-bíjem); (e. Pferd) zakovati; (eine Kanone) zagozdíti.

vernagelt *fig.* zabít, bútast.

vernähen pošíti (-šíjem), zašíti; *impf.* zašívati.

vernarben zaceléti, zacéliti se, zarásti (-rastem) se.

Vernarbung *f.* zarást (-i), zarástek.

vernehmen slíšati (slišim); zaslíšati, začúti (-čújem); (gerichtlich) zaslíšati, izprášati; *impf.* zasliševati; dem Vernehmen nach kakor se sliši, govorí; ſich — laſſen oglásiti se, izpregovoríti.

vernehmlich slišèn, razlóčen, glasèn.

Vernehmlichkeit *f.* slišnost, razlóčnost.

Vernehmung *f.* zaslíšba, zasliševánje.

verneigen ſich priklóniti se; *impf.* priklánjati se.

Verneigung *f.* priklòn, poklòn.

verneinen zaníkati, odréči (-réčem); *impf.* zanikávati, zanikovati, odrékati.

verneinend nikálen, zanikálen.

Verneinung *f.* níkanje, zaník, zaníkanje, zanikávanje, zaníkava.

Verneinungswort *n.* nikálnica.

vernichten pokončáti, ukončáti, uníčiti, ugonobíti, razdejáti (-dénem), porúšiti, polomáštiti; *impf.* pokončávati, ukončevati, uničevati, ugonábljati, razdévati (-dévam).

Vernichter *m.* pogubítelj, pokončevávec, ugonobítelj.

Vernichtung *f.* pokončáva, pokončánje, pokončátěv, uníčba, zatòr; — eines Vertrages ovržba.

Vernunft *f.* pámet (-i), um, razúm; zur — kommen spámetovati se.

Vernünftelei *f.* umstvovánje, umníčenje, modrovánje.

vernünfteln umstvovati, pámetovati, umníčiti, modrovati.

Vernunfterkenntnis *f.* úmstveno spoznánje.

vernunftgemäß *adv.* po pámeti, úmstveno.

vernünftig pámetěn, uměn, razúmen.

vernunftlos brezpámetěn, nespámetěn, brezúmen, brez úma.

Vernunftlosigkeit *f.* brezpámetnost, brezúmnost.

vernunftmäßig pámetěn, úmen, úmstven.

Vernunftmäßigkeit *f.* pámetnost, úmstvenost, poúmnost.

veröden opustóšiti, v puščávo izpremeníti; *impf.* pustóšiti, v puščávo izpremínjati.

verödet pust, puščóběn, opuščèn.

veröffentlichen razglásiti, objáviti, priobčiti, na znanje dati (dam); *impf.* razglášati, objávljati, priobčevati, na znanje dajáti (dájem).

Veröffentlichung *f.* razglasítěv, razglàs, objáva, priobčevánje.

verordnen ukázati (-kážem), zaukázati, veléti; *impf.* u-, zaukazovati, velévati; (bestimmen) odrediti, ustanovíti; *impf.* ustanávljati; (ärztl.) zapísati (-písem), predpísati, zaukázati; *impf.* za-, predpisovati.

Verordnete *m.* odbráněc, pooblaščénec; odbórnik.

Verordnung *f.* ukàz, odrédba. [nik.

Verordnungsblatt *n.* ukázni list, ukáz-

verordnungsmäßig po ukázu, ukázu primérěn.

Verordnungsweg *m.* ukázni pot; im —e po ukázu, ukázoma, z ukázom.

verpachten v zakúp dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

Verpächter *m.* zakupodávěc, dajávěc v zakúp.

Verpachtung *f.* oddája, —, dajánje v zakúp.

verpacken zložiti; *impf.* zlágati; kam správiti, — zamotáti; *impf.* kam správljati, — zamotávati.

Verpackung *f.* zavíjanje, zláganje, vkládanje.

verpallisadieren obkóliti, s koli ogradíti; *impf.* — ográjati.

verpanzern oklópiti.

verpassen zamudíti; zapozníti se; *impf.* zamújati.

verpatzen zamázati (-mažem), zabrazdáti.

verpfeifen kúžiti; okúžiti; zasmráditi.

verpetschieren pečátiti; zapečátiti.

verpfählen ſ. verpallisadieren.

verpfänden zastáviti; *impf.* zastávljati.

Verpfänder *m.* zastávnik.

Verpfändung *f.* zastáva, zastávljanje.

Verpfändungsurkunde *f.* zastavílna listína, zastavílnica.

verpflanzen zasadíti; presadíti; *impf.* zasájati; presájati.

verpflegen oskrbéti, preskrbéti, z živežem založíti; *impf.* oskrbovati, preskrbovati, z živežem zalágati, — zakládati.

Verpfleger *m.* oskrbovátelj; hranítelj.

Verpflegs- oskrboválni, oskŕbni.

Verpflegsamt *n.* oskrboválni uràd.

Verpflegscontract *m.* pogódba zastràn preskrbovánja, oskŕbna pogódba.

Verpflegsmagazin *n.* oskrboválnica.

Verpflegsstätte *f.* oskrbovalíšče.

Verpflegswesen *n.* oskŕbstvo.

Verpflegung *f.* oskŕba, oskrbovánje, preskŕba, preživljanje; živež, hrana.

verpflichten dolžnóst komu nalágati, vézati (vežem); dolžnóst komu naložíti, zavézati; *impf.* zavezovati; sich — zavézati se; *impf.* zavezovati se.

verpflichtet zavézan, dolžèn; ich bin — veže me dolžnost.

Verpflichtete *m.* dolžník, zavézaněc, obvézaněc.

Verpflichtung *f.* zavéza, ob-, zavéznost, ob-, zavéznost, dolžnóst.

Verpflichtungsschein *m.* obvéznica, obvézni list.

verpfuschen izkaziti, pokváriti, pohábiti.

verpichen zasmoliti.

verpönen pod káznijo prepovédati (-vém), — zabrániti; *impf.* — prepovedovati.

verpraſſen s požrešévanjem potrátiti, z razkóšnostjo zatrátiti, zapráviti.

verproviantieren z živežem preskrbéti, — založíti; *impf.* — preskrbovati, — zalágati.

verpuppen ſich zabúbiti se, zaprésti (-predem) se; *impf.* zabúbljati se, zaprédati se.

Verputz *m.* zamàz, zamázek; omèt; belež.

verputzen zamázati (-mážem); ométati (-méčem); pobéliti; ſ. verſchleudern.

verquicken ſ. amalgamieren.

verrainen ogradíti, omejíti.

verrammeln zagradíti, zadélati, zastáviti; *impf.* zagrájati, zadelávati, zastávljati.

Verrath *m.* izdája, izdájstvo.

verrathen izdáti (-dam); *impf.* izdájati; (der Obrigkeit) ovádíti; *impf.* ovájati; (zu erkennen geben) razodéti (-dénem); *impf.* razodévati. kázati (kažem); der Knabe verräth (eine Eigenſchaft) dečku se zna. — se vidi.

Verräther *m.* izdajávec. izdájnik; ovaduh, ovadník; =ei *f.* izdája, izdájstvo; =in *f.* izdajávka, izdájnica.

verrätheriſch izdájen, izdajálen. izdájski.

verrauchen pokadíti, izkadíti; ſ. verdampfen.

verräumen založíti.

verrechnen zaračúniti; v račún vzeti (vzamem); *impf.* zaračúnjati, v račún jemáti (jémljem); ſich — zaračúniti se, uštéti (-štejem) se, zmótiti se v računu; *impf.* zaračúnjati se, uštévati se.

Verrechnung *f.* zaračúnjanje.

verrecken crknìti, iztégniti se, cépniti, krépniti; crkati, cépati, krépati.

verreden ſich zaréči (-rečem) se, zagovoríti se.

verreiſen *intr.* odpotovati, odíti (-ídem) na pot; *impf.* odhájati; *tr.* zapopótovati, zapotovati.

verreißen raztrgati.

verrenken izvíniti, izpehníti (-páhnem), izmekníti (-máknem).

Verrenkung *f.* izpàh, izvín.

verrennen zaskóčiti, pot pretéči (-téčem).

verrichten opráviti, storíti, dodélati, zvršíti, obáviti, dogotovíti; *impf.* opráviljati, dodelovati, zvrševati, obávljati, dogotávljati.

Verrichtung *f.* opravílo, oprávek; delo, dejánje.

verriegeln zatekníti (-táknem), zapehníti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

verringern manjšati; zmanjšati, znížati; *impf.* zmanjševati, zniževati.

Verringerung *f.* zmanjšáva, znižba.

verroſten zarjavéti.

verruchт preklét, proklét, brezbóžen, zloglásen.

Verruchtheit *f.* brezbóžnost, preklétost, zloglásnost.

verrücken premekníti (-máknem), preméstiti; prestáviti, preložíti, prenésti (-nesem); *impf.* premíkati, preméščati; prestávljati, prelágati, prenášati; (den Kopf) zmesti (-medem), zmẽšati.

verrückt zméden, zmešan, nòr; prismúknjen, prismójen; ein —er Menſch prismóda, prismójenec.

Verrücktheit *f.* zmédenost, zmẽšanost, norόst, oblaznélost, prismójenost.

Verrückung *f.* prestáva, premik, preložítev.

Verruf *m.* slabi glas.

verrufen, in Verruf bringen ozloglásiti; *adi.* zloglásen, slaboglásen, na slabem glasu, razvpít.

Vers *m.* stih, verz, granes; (in der Bibel) odstávek, vrsta; fataleftiſcher — nedomérni —, nepopólni verz; hyperfataleftiſcher — nadmérni verz; afataleftiſcher — popólni —, celovíti verz.

verſagen (verſprechen) obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); (abſchlagen) odréči (-rečem), odpovédati (-vém), odbíti (-bíjem), prikrátiti; *impf.* odrékati, odpovedovati, krátiti; (v. Gewehre) odpovédati, ne vžgáti (-žgèm) se; die Füße — mir noge mi odpovedújejo.

verſagen zažágati; sežágati, požágati.

Verſalbuchſtaben *pl.*, **Verſalien** *pl.* vélike začétne črke, vélika začétna pisména *pl.*

verſalzen zasolíti, presolíti; verſalzen *adi.* preslán, presoljèn.

verſammeln zbrati (-berem), skupíti, skùp správiti; *impf.* zbírati, skúpljati; ſich — zbrati se, *impf.* zbírati se; sniti (snidem) se, *impf.* shájati se.

Verſammlung *f.* zbòr, skúpščina; shòd, sestánek.

Verſammlungs-haus, -**locale** *n.*, -**ſaal** *m.* zbórnica, sestajalíšče; -**ort** *m.* zbirálíšče, zboríšče.

Verſand *m.* pošiljátev, odposlátev.

verſanden péščiti se, peščéniti se; s peskom zasúti (-spèm, -sújem) se, s-, zapeščéniti se.

Verſart *f.* vrsta stihov, — verzov.

Verſatz *m.* zastáva.

Verſatzamt *n.* zastávnica, zastavljálnica.

Verſatzzettel *m.* zastávni list.

verſauern kísati se; skísati se.

verſaufen zapíti (-píjem), zapijáncevati.

verſäumen zamudíti; *impf.* zamújati, mudíti; (ſich verſpäten) zakesnéti; *impf.* zakesnévati; ſ. vernachläſſigen.

Verſäumnis *f.* zamúda.

Verſbau *m.* stihotvórje, stoposkládje.

verſchaffen priskrbéti, dobíti (-bóm, -bím), pridobíti; dobáviti, pribáviti; *impf.* priskrbovati, dobávljati, pribávljati; Geltung — veljávo zadobíti, dati; *impf.* — zadobívati.

verſchalen obíti (-bíjem), opážiti; *impf.* obíjati, opážati.

verſchallen razzvenéti, odzvenéti.

Verſchalung *f.* opáž; die — wegnehmen odpážiti.

verſchämt sramežljiv, sraměn.

Verſchämtheit *f.* sramežljívost.

verſchanzen ſich zagradíti se. z okópom se obdáti (-dam), utfditi se: *impf.* zagrájati se, utrjeváti se.

Verſchanzung *f.* okòp, obkòp, utfdba.

verſchärfen izostríti, poostríti.

Verſchärfung *f.* poostrílo, poostrítev.

verſcharren zagrébsti (-grébem), zagréniti, zakópati (-kópljem), zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* zasípati (-sípljem), zagrébati, zasipávati.

Verſcharrungsplatz *m.* zagrebalíšče.

verſchauen ſich zaglédati se; zatelebáti se.

verſchneiden umréti (-mrèm, -mŕjem), dušo pustíti, preminíti (-mínem).

verſchenken podaríti; podelíti; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* podárjati, podeljevati, razdájati; (ausſchenken) točíti; raztočíti.

verſcheuchen preplášiti, odpodíti, razpodíti.

verſchicken razposlati (-pošljem); *impf.* razpošíljati.

verſchiebbar premíčen, premekljiv.

Verſchiebbarkeit *f.* premíčnost.

verſchieben premekníti (-máknem); *impf.* premíkati; (auf e. andere Zeit) odložíti, odgodíti, preložíti; *impf.* odlágati, odlášati.

verſchieblich ſ. verſchiebbar.

verſchieden razlíčen, razen, raznovŕſtən.

verſchiedenartig raznovŕstən, raznotér, raznolik, raznolíčen.

verſchiedenfarbig raznobárvən.

Verſchiedenheit *f.* razlíčnost, raznost.

verſchießen postréljati; (v. d. Farbe) obledéti, barvo izgubíti.

verſchimmeln pléseneti (plésnejem), plesnéti (-ím); izplésneti.

verſchlafen zaspáti (-spím), zaléžati (-ležím), spèč zamudíti; *adi.* zaspán, pospán, tožljiv, dremljiv; ein —er Menſch zaspánec, pospanè (-éta).

Verſchlag *m.* predèl, prédel (-éla), pregrája; ſ. Kiſte.

verſchlagen pozabíti (-bíjem), zabíti; *impf.* pozabíjati, zabíjati; zapážiti, pregradíti, predelíti; *impf.* pregrájati, predeljevati; (wohin —) zanésti (-nesem), zadrevíti, zagnáti (-ženem); *impf.* zanášati, drevíti, zagánjati; den Ball — žogo zavréči (-vržem); d. Pferd — konja zakovati; das verſchlägt nichts to nič ne dé; *adi.* zabít, tòp, neúmən; prekánjen. premetèn, presúkan, zvit. zvitorèp.

Verſchlagenheit *f.* prekánjenost, premetènost, zvítost.

verſchlämmen zablátiti; *impf.* zablačávati.

verſchlechtern slabíti, slábšati; poslabíti, poslábšati, izpríditi.

Verſchlechterung *f.* slábšanje, poslabšanje.

verſchleiern zagrníti, zastréti (-strèm), zavésiti; zagrínjati, zastírati; verſchleiert zastŕt.

verſchleimen zaslíziti, zaslíniti.

Verſchleimung *f.* zaslíženje.

Verſchleiß *m.* prodája, razpečávanje; **Verſchleiß-** prodájni.

verſchleißen *tr.* prodáti (-dam), razpečáti; *impf.* prodájati, razpečávati; zanósiti, ponósiti, ogúliti; *intr.* izlízati (-lížem) se, ogúliti se.

Verſchleißer *m.* prodajáč, prodajávec.

verſchlemmen ſ. verpraſſen.

verſchleppen raznésti (-nesem), raznósiti, razvléči (-vlečem), zavléči; *impf.* raznášati, razvlačevati, zavlačevati; (e. Krankheit) zanésti, zatrósiti.

Verſchleppung *f.* raznòs; zanòs.

verſchleudern zapráviti, po-, zatrátiti; *impf.* zaprávljati.

verſchließbar zaklépən, na zatvòr.

verſchließen zaklèniti; *impf.* zaklépati; zapréti (-prèm), zatvoríti; *impf.* zapírati.

verſchlimmern húјšati; shújšati, pohújšati, poslabíti, poslábšati; ſich — poslábšati se, obſníti se na slabše, — na hujše, shújšati se.

Verſchlimmerung *f.* poslábšanje, poslabítev.

verſchlingen (in einander ſchlingen) zaplésti (-plétem), preplésti, zapetljáti, zamotáti, zazánkati; *impf.* za-, preplétati; ſ. verſchluden.

verſchloſſen (Charakter) zapŕt, tih, malobesédən.

verſchlucken pogóltniti, požréti; *impf.* goltáti, pogoltováti, požírati.

Verſchluß *m.* zapóra, zaklèp, zatvòr, zapirálo, zapírica; im — haben pod ključem iméti; **Verſchluß-** zapórni.

Verſchlußſtück *n.* zapórnica.

verſchmachten gíniti, mreti (mrèm), medléti, koprnéti; obnemóči (-mórem), zmedléti, skoprnéti; *impf.* zmedlévati.

verſchmähen zavréči (-vržem), zavŕniti; *impf.* zamétati, zametovati, zaničevati, zavráčati.

verſchmelzen raztopíti, pretopíti, stopíti; *impf.* stápljati; *fig.* zliti; *impf.* zlívati; splavíti; *phil.* auch zmésiti.

Verſchmelzung *f.* zmes (-i), zliv; (des Vermögens) zedímba, spòj.

verſchmerzen pretrpéti, prestáti (-stojím, -stánem), preboléti, prenésti (-nesem); ugrešíti, pozábiti; *impf.* pretrpévati, prebolévati, prenášati.

verſchmieren po-, izmázati (-mážem); (durch Schmieren verſtopfen) zamázati, *impf.* zamazovati.

verſchmitzt prekánjen, premetèn, zvit.

Verſchmitztheit *f.* prekánjenost, premeténost, zvítost; ſ. Schlauheit.

verſchnappen ſich zaskóčiti se, zahápniti se; (im Reden) zagovoríti se, zaréči (-réčem) se, neprevídno izblékniti kaj.

verſchneiden razrézati (-režem), zrézati; *impf.* razrezovati; ſich — urézati se; *impf.* urezovati se.

verſchneien zamésti (-métem), zasnežíti, zapásti (-pádem); *impf.* zamétati, zapádati.

Verſchnittene *m.* skopljénec, rézanec.

verſchnitzeln zrezljáti; *impf.* zrezljávati.

verſchnupfen ponosljáti; verſchnupft nahódən.

verſchnüren povézati (-véžem), zadŕgniti; z vŕvcami obšíti (-šíjem).

verſchollen neizvéstən; er iſt ganz — prešèl je, nič se ne vé o njem.

Verſchollenheit *f.* neizvéstnost.

verſchonen prizanésti (-nésem) (komu); er iſt verſchont geblieben prizanéslo se mu je, ga ni zadélo.

verſchönern o-, polépšati, ukrásiti, ozáljšati; *impf.* o-, polepševati, lépšati, ukraševati, krásiti, záljšati.

Verſchönerung *f.* lepšáva, o-, polepšáva, ukràs; zur — zarádi lépšega, v olepšávo.

verſchottern s prodom zasúti (-spèm, -súјem), zaprodíti.

verſchränken zagradíti; *impf.* zagrájati; navzkríž postáviti, — dejáti (dénem), križem dejáti, prekrížati; *impf.* navzkríž postávljati, — dévati (dévam, dévljem), križem dévati.

verſchreiben zapísati (-pišem); *impf.* zapisovati; (durch Schreiben verbrauchen) popísati; *impf.* popisovati; Waren — naročíti si blagó; *impf.* naročáti si blagó; ſich — nápačno zapísati, zmótiti se v pisánju; (für einen) pismèno zavézati (-vézem) se, zaporočíti se za koga.

Verſchreiber *m.* zapisovávěc; zavéznik.

Verſchreibung *f.* zapis; pisména zavéza; (Obligation) zadólžnica.

verſchreien razkríčati (-kričím), razvpíti (-píjem); verſchrien razvpít; ſ. beſchreien.

verſchroben izprevŕnjen, naróbe, nápačen; zavít. zasúkan.

verſchrumpfen gŕbiti se, grbáněiti se, kljúčiti se, krčiti se; zgrbiti se, zgrbáněiti se, skljúčiti se, skrčiti se.

verſchulden zadolžíti, v dolgóve zakópati (-kópljem); zagrešíti, zakriviti; (ein Übel als Strafe auf ſich laden) zaslúžiti (kazen), zapásti (-pádem); ſein Leben — zapásti življénje (glavo, živòt); ſich — zadolžíti se; za-, pregrešíti se.

Verſchulden *n.* zadolžítěv; krivda, pregrêšek.

verſchuldet zadolžèn, v dolgóve zakopán, v dolgéh.

verſchütten zasúti (-spèm, -sújem); *impf.* zasípati (-sípljem), zasipávati; (Flüſſiges) razliti (-líjem), izlíti; *impf.* razlívati; verſchüttete Flüſſigkeit razlítek.

verſchwägern ſich v svaštvo stópiti, postáti (-stanem) komu svak, — pašénog (mož ženine sestre), posvačiti se; verſchwägert v svaštvu.

Verſchwägerung *f.* svaštvo.

verſchweigen zamólčati (-molčím), zatajíti; *impf.* zamolčevati, zatajevati.

verſchwelgen ſ. verpraſſen.

verſchwellen otéči (-tečem), zatéči, zabúhniti, zabrékniti, obrékniti; *impf.* o-, zatékati.

verſchwemmen zatopíti, zaplavíti; *impf.* zatápljati, zaplávljati.

verſchwenden zapráviti, za-, potrátiti, pognáti (-ženem); *impf.* zaprávljati, trátiti, razsípati (-sípljem), pogánjati; (Zeit) trátiti, gubíti, izgúbljati.

Verſchwender *m.* zapravljívec, raztočník, razsípnik, zatórnež; =in *f.* zapravljívka, raztočnica, razsípnica.

verſchwenderiſch zapravljiv, potrátěn, razsípčen.

Verſchwendung *f.* zapravljívost, potráta, razsípčnost.

Verſchwendungsſucht *f.* razsípnost, potrátnost.

verſchwefeln ſich poséstriti se.

verſchwiegen zamolčljìv, molčljiv, molčeč.

Verſchwiegenheit *f.* zamolčljívost. molčéčnost.

verſchwimmen prelívati se, zlívati se; razplívati se; zaplavíti se.

verſchwinden izgíniti, zíbniti, izgubíti se; *impf.* gíniti, izgínjati, izgúbljati se.

verſchwindend klein predróbèn, neskónčno majhèn; —er Fluſs ponicajóča reka, ponîkvenica, ponórnica.

verſchwiſtern poséstriti, zbrátiti; *impf.* brátiti; ſich — poséstriti se, zbrátiti se; *fig.* zdrúžiti se, spojíti se.

verſchwiſtert poséstrimski; ſie ſind — so poséstrime; *fig.* združen, spojèn.

verſchwollen o-, zatékel, zabúhel, obrékel, zabrékel.

verſchwommen (v. Farben) zalít, zaplavljèn.

verſchwören ſich zarotíti se.

Verſchwörer, Verſchworene *m.* zarótnik.

Verſchwörung *f.* zaróta.

verſehen pre-, oskrbéti, (previdéti), založíti; *impf.* pre-, oskrbovati, zalágati, zakládati; (v. Dienſt) oprávljati; (v. Kranken) previdéti; *impf.* previdovati; (jemandes Stelle) namestovati, zastópati (koga); ſich — preglédati se, izpreglédati se, prezréti (-zrèm); (erwarten) dočakovati, nádejati se, v svesti si biti (sem) česa; (ſich verſorgen) pre-, oskrbéti se, založíti se; *impf.* pre-, oskrbovati se, zalágati se. zakládati se.

Verſehen *n.* izpreglèd, pogrêšek, pomóta; aus — po pomóti.

verſehren rániti, poškódovati.

verſeifen razmíliti.

Verſekunſt *f.* stihotvórstvo.

Verſekünſtler, Verſemacher *m.* stihotvórec.

verſenden poslàti (pošljem), odprâviti; razposlàti; *impf.* pošíljati, odprávljati; razpošíljati.

Verſender *m.* pošiljáč, pošiljátelj, razpošiljávec.

Verſendung *f.* pošíljanje, pošiljátev; razpošiljáva, razpošiljátev, odpráva.

verſengen smodíti, páliti; osmodíti, opáliti, zacvfkniti.

verſenken pogrézniti, potopíti, utopíti, pogróziti; *impf.* pogrezovati, pogrézati, potápljati; (d. Sarg) spustíti; *impf.* spúščati; ſich in Gedanken — zamísliti se, zatopíti se v misli.

verſetzen prestáviti, premêstiti, preložíti; *impf.* prestávljati, premêščati; (verpfänden) zastáviti; *impf.* zastávljati; (verpflanzen) presadíti; *impf.* presájati; (antworten) od-, zavŕniti, odgovoríti; *impf.* odgovárjati; (den Grenzſtein) premeknîti (-máknem), prestáviti; *impf.* premíkati, prestávljati; in Gefahr — v nevárnost pripráviti; in Schrecken — prestrášiti, v strah pripráviti; einen Schlag — udáriti, lopútniti, česníti; einen Streich — prismúkniti; e. Ohrfeige — pljúskniti, zaúšnico dati (dam); e. Stich — zbosti (-bodem); in d. Ruheſtand — v pókoj dejáti (dénem), upokojíti, umiróviti; in die Nothwendigkeit — mórati, sîliti; primórati, prisíliti; in üble Laune — ozlovóljiti; in gute Laune — udobrovóljiti.

Verſetzung *f.* prestáva. premestítev, premêstba; presadítev; zastáva; *(phil.)* preména; — in den Ruheſtand upokojítev.

Verſetzungsprüfung *f.* premêstni izpît.

verſeuchen okúžiti; *impf.* okuževati.

verſeufzen prezdihovati.

Versfuß *m.* stopa, stópica.

verſichern zagotovíti, uvériti, zatŕditi; *impf.* zagotávljati, uvérjati, zatrjevati; (aſſecurieren) zavárovati; verſichert zagotovljèn; zavárovan.

Verſicherte *m.* zavárovanec.

Verſicherung *f.* zagotovítev, zagotovílo, zatrdílo; zavárovanje; **Verſicherungs-** zavaroválni; **=anſtalt** *f.* zavaroválnica; **=geſellſchaft** *f.* zavaroválna družba; **=pflicht** *f.* dolžnóst zavárovanja; **=prämie** *f.* zavarovalnína; **=ſumme** *f.* zavaroválna vsota.

verſichern izcizéti, usehníti (-sáhnem).

verſiegeln pečátiti; zapečátiti, pečát pritísniti na kaj.

Verſiegelung *f.* zapečátba.

verſiegen presehníti (-sáhnem); *impf.* presíhati; usehníti, posušíti se; *impf.* usíhati.

verſifizieren verze —, stihe délati, pesmáriti.

verſilbern posrebríti; *impf.* posrebrovati.

verſinken pogrézniti se, poníkniti, utóniti; *impf.* pogrézati se, ponicevati, utápljati se; ins Unglück — v nesréčo zabrésti (-brédem), — pogrézniti se.

verſinnen ſich zamísliti se; *impf.* zamíšljati se.

verſinnlichen poočítiti, ponazóriti, predočíti; *impf.* poočítovati, predočevati.

Verſinnlichung *f.* poočítba, predóčba, ponazorítev.

Verſion *f.* prestáva. prevòd; ináčica.

verſitzen zasedéti, presedéti.

Verskünſtler *m.* ſ. Verſekünſtler.

Versmaß *n.* verzna —, stihóvna mera, stihomérstvo.

verſöhnen správiti, po-, zmíriti; *impf.* správ̀ljati, pomírjati.

Verſöhner *m.* spravnik, pomíritelj, mírítelj.

verſöhnlich spravljîv, pomirljîv.

Verſöhnopfer *n.* spravni dar.

Verſöhnung *f.* správa, pomírítev, pomírba.

verſorgen oskrbéti, preskrbéti; *impf.* oskrbovati, preskrbljevati, preskrbovati.

Verſorger *m.* oskrbovátelj, preskrbník.

Verſorgung *f.* preskŕba, oskŕba; zalóžba.

Verſorgungsanſtalt *f.* oskrboválnica, preskrboválnica.

Verſorgungsgebür *f.* preskrbnína.

verſpäten zapozníti, zamudíti; (aufhalten) zamudíti, zadŕžati (-držím); *impf.* zamújati, zadrževati; ſich — zapozníti se, zapoznéti, zakesnéti, zamudíti se; *impf.* zapoznévati, zamújati se; (nachts) zanočíti se.

Verſpätung *f.* zamúda, zakesnítev.

verſperren zapréti (-prèm), zakléniti; *impf.* zapírati, zaklépati; zagradíti, *impf.* zagrájati.

Verſperren *n.* zapòr, zapŕtje, zapíranje.

verſpielen zaigráti, (v igri) izgubíti; *impf.* (v igri) izgúbljati.

verſpotten zasramovati, zasmehovati, sramotíti, oponášati, rógati se (komu).

Verſpottung *f.* zasramovánje, zasmehovánje, sramočénje, sramotítev, zasrámba, róganje.

verſprechen obljúbiti; *impf.* obétati (-bétam, -béčem); ſich — zaréči (-réčem) se, zagovoríti se; (mit einer Perſon) zaročíti se; ich verſpreche mir viel von ihm dosti pričakújem —, dosti se nádejam od njega, mnogo obéta.

Verſprechen *n.* obljúba, obét, obétanje.

verſprechend obétavěn, obetajóč.

Verſprecher *m.* obétavec, obétnik.

Verſprechung *f.* ſ. Verſprechen.

verſprengen razkropíti, razkadíti, razpſhniti, razplášiti.

Verſprengte *m.* izbéganec.

verſpünden zavéhati, zavéšiti, z veho zabíti (-bíjem).

verſpüren čútiti; začútiti.

verſtaatlichen podržáviti; *impf.* podržávljati.

Verſtaatlichung *f.* podržávljenje.

verſtampfen razbíti (-bíjem), raztólči (-tólčem); razteptáti, pomendráti; (mit der Stampfe) sphati, sestópati.

Verſtand *m.* razúm, um; (Vernunft) pámet (-i); (Sinn der Rede) pomèn, zmiſel; (Einſicht) izprevídnost, razúmnost; (Urtheilskraft) razsódnost; e. Mann von — razúmen mož; des —es berauben obrezúmiti; zu —e kommen spámetovati se.

Verſtandesbegriff *m.* razúmek.

Verſtandesſchärfe *f.* bistroúmje, ostroúmje, ostroúmnost.

verſtandesſchwach slaboúmen.

Verſtandesſchwäche *f.* slaboúmje, slabóst razúma.

Verſtandesweſen *n.* razúmno bitje.

verſtändig razúmen, pámetěn, razborít; razsóděn.

Verſtändige *m.* razúmnik, umélec.

verſtändigen obvestíti, razložíti (komu kaj), poučíti (koga v čem); *impf.* obvéščati, razlágati, poučevati; (melden) naznániti; ſich — porazuméti (-úmem, -umějem) se, sporazuméti se, dogovoríti se, zméniti se, pogodíti se.

Verſtändigkeit *f.* razúmnost, razborítost.

Verſtändigung *f.* obvestílo, naznanílo; sporazúm, sporazúmek, dogóvor.

verſtändlich umévěn, razumévěn, razúmen, razumljiv.

Verſtändlichkeit *f.* umévnost, razumévnost, razumljívost.

verſtandlos nerazúmen, brezúmen.

Verſtandnis *n.* razúmnost, blagorazúmje, razumévanje, razuméva, razumévek; (Eintracht) složnost, sprava; zum beſſeren — da se bolje razuméje; mit richtigem — stvar prav razumevajóč.

verſtandreich prerazúmen.

verſtärken ojáčiti, ukrepíti, podkrepíti; *impf.* ojačevati, u-, podkrépljati; po-, raz-, umnožíti, povéčati; *impf.* pomnoževati, povečevati.

Verſtärkung *f.* ojáčenje, podkrepítev, podkrepljénje, podkrépa, pomnožítev.

Verſtärkungstruppen *pl.* pomóčne čete *pl.*, pomóčna vojska.

verſtauben zaprašiti se.

verſtauchen izvíniti, izpehníti (-páhnem), izmekníti (-máknem).

verſtechen zašíti (-šíjem); kopje zlómiti.

Verſteck *n.* skrivalíšče.

verſtecken skríti (-krijem), poskríti, zakríti; *impf.* s-, pos-, zakrívati, potíkati.

Verſteckenſpiel *n.* skrívalica; Verſtecken ſpielen kotínati, skrívalico igráti.

verſtehen uméti (úmem, umějem), razumévati, znati (znam); razuméti: er verſteht keinen Spaſs z njim se ni šáliti, — norčevati; ſich — porazuméti se, zméniti se, dogovoríti se; (auf etwas) uméti, znati; (zu etwas) odlóčiti se, lotíti se, privóliti v kaj; das verſteht ſich to se ve, sevéda, to se razúme, kájpada.

verſteigen ſich previsóko speti (-pnèm) se, popéti se, mero prestópiti; zaíti (-ídem).

verſteigern po dražbi prodáti (-dám); *impf.* — prodájati.

Verſteigerung *f.* dražba, licitácija; **Verſteigerungs-** drážbeni.

verſteinern okamenéti; verſteinert okamenèl.

Verſteinerung *f.* (Eigenſchaft) okamenélost; (Petrefact) okamenína, okamenelína; (Proceſs) kamenénje, okamenénje.

verſtellen založíti, zastáviti, zapréti (-prèm); *impf.* zastávljati, zapírati; (überſtellen) preložíti, prestáviti, premèstiti; *impf.* prelágati, prestávljati, premèščati; ſich — pretvoríti se; *impf.* pretvárjati se; potúhniti se, potajíti se; *impf.* potajevati se, hlíniti se, húliti se; (entſtellen) spáčiti, ogrdíti.

verſtellt pretvórèn; hinávski, potúhnjen, prihúljen.

Verſtellte *m.* ſ. Heuchler.

Verſtellung *f.* pretvára; hinávščina, potája, potúha, húljenje.

Verſtellungskunſt *f.* pretvórnost, pretvarljívost, hlinljívost, potájnost.

verſteuern obdáčiti; davèk pláčati.

Verſteuerung *f.* obdáčba; plačevánje davka.

verſtimmen razglasíti, izkazíti, pokazíti; *impf.* razglaševati, kazíti; *fig.* ozlovóljiti; *impf.* ozlovoljeváti.

verſtimmt razglašèn, neubrán; *fig.* ozlovóljen, čemérèn, turóbèn.

Verſtimmung *f.* zla volja, čemérnost, turóbnost.

verſtocken *intr.* zakfkniti, otŕpniti, odrevenéti; izplésneti (-plésnejem); *tr.* o-, zatrdíti; *impf.* o-, zatrjevati.

verſtockt trdovràt, trdovrátèn, otŕpèl, trdokórèn, odrevenèl, zakfknjen.

Verſtocktheit *f.* trdovrátnost, otŕplost.

verſtohlen skrivèn, tatínski; —erweiſe skrivàj, skrivšl, krádoma, skrívoma; —erweiſe kommen prikrásti (-krádem) se.

verſtopfen mašíti, gátiti; zamašíti, zagátiti; zadélati, zapehníti (-páhnem), zagólhniti; *impf.* zagáčati; (v. Speiſen) zapréti (-prèm), zapéči; *impf.* zapírati, zapékati; (d. Röhre) začépiti, zatekníti (-táknem); *impf.* začepljevati, zatíkati; (ein Faſs) zabŕtviti; ſich — (v. Waſſer) zagostíti se, zagólsniti se.

verſtopfend, —e Speiſen zapórčne jedí.

verſtopft (v. Körper) zapŕt, zapečèn.

Verſtopfung *f.* gáta, gáčenje, zagatítèv; (v. Körper) telésni zapòr, zapéka, pŕpica.

verſtorben rajni, rajnik; b. —e Bruder rájnik brat; d. —e Mutter rájnica mati (mátere); der V—e pokójnik, umflèc.

Verſtoß *m.* pogréšek, zagréšek, pomóta, híba.

verſtoßen *intr.* pregrešíti se, zmótiti se; *impf.* pregreševati se; *tr.* zavréči (-vŕžem), zapodíti; pehníti (-páhnem); odslovíti, izkljúčiti.

Verſtoßung *f.* zavŕžba; zapodítèv; odslovítèv.

verſtreichen *tr.* zamázati (-mažem), zalepíti; *impf.* zamazovati; (m. Pech) zasmolíti; *intr.* pretéči (-tèčem), miníti; *impf.* po-, pretékati, hitéti.

verſtrichen pretékèl, minùl.

verſtricken zaplésti (-pletem), zahomotáti, zamotáti, zamréžiti; *impf.* zaplétati; (alles Garn —) poplésti; den ganzen Tag — ves dan preplésti; ſich — zaplésti se.

verſtrömen prelíti (-líjem), pretóčiti; *impf.* prelívati, pretákati.

verſtümmeln pohábiti, okŕniti, pohromíti, pokvéčiti; *impf.* pohábljati, kŕniti, okrnjevati, pohrámljati; verſtümmelt pohábljen, okŕnjen, kŕn, kuljav.

Verſtümmelung *f.* pohába, pohábljenost, okŕnjenje.

verſtummen obnemèti, onemèti, besédo izgubíti; (plötzlich aufhören zu reden) ob-, umólkniti, obmólčati (-mólčim); u-, potíhniti.

Verſuch *m.* poskús, poskúšnja; —e machen poskúsiti.

verſuchen poskúsiti, izkúsiti; *impf.* poskúšati; (v. Speiſen) okúsiti, pokúsiti; *impf.* o-, pokúšati; (zum Böſen) izkúšati, zapeljevati.

Verſucher *m.* izkušnjávec, izkušávec; =in *f.* izkušávka.

Verſuchsſtation *f.* poskuševalíšče, izkuševalíšče.

verſuchsweiſe *adv.* za poskúšnjo, poskúsoma.

Verſuchung *f.* izkušnjáva, napást (-i).

verſumpfen zamočvíriti, zamlakúžiti.
Verſumpfung *f.* zamočvírba.
verſündigen ſich pregrešíti se, ogrešíti se s čim; *impf.* ogrešévati se.
verſunken in . . . utopljèn v . . .; in Gedanken — zamíšljen.
verſüßen sladíti, slájšati; posladíti, osladíti, poslájšati; *impf.* oslájati, poslajševati; (zu ſüß machen) preslaníti; *impf.* preslájati; verſüßt poslajèn.
verswéiſe *adv.* stíhoma, vŕstoma.
vertagen preložíti, odgodíti, odložíti; *impf.* prelágati, odkládati.
Vertagung *f.* preložítêv, odgodítêv, odlòg, prelòg.
vertändeln začačljáti, zatrátiti, zanorčevati.
vertanzen zaplésati (-plêšem), zarájati; (die Nacht hindurch) preplésati.
vertauſchen zameníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati; (heimlich) podmeníti.
Vertauſchung *f.* zaména.
verteufelt vražji, zlódejev, presnét.
vertheidigen brániti; obrániti; (mit Worten) zagovárjati, potegovati se —, pogánjati se za koga.
Vertheidiger *m.* zagovórnik, branítelj.
Vertheidigeramt *n.* zagovórništvo.
Vertheidigung *f.* bramba, obrámba, branítêv, obrána; (eines Angeklagten) zagóvor; **Vertheidigungs-** obrámbni, brániln; zagóvorni; **=grund** *m.* zagovorílo, razlòg zagóvora; **=mittel** *n.* branílo; **=rede** *f.* zagóvor, govor v obráno; **=ſchrift** *f.* zagóvorni spis, branílni spis.
vertheilen delíti; raz-, porazdelíti; *impf.* raz-, porazdeljevati; razdáti (-dám), porazdáti; *impf.* razdávati, razdájati.
Vertheilung *f.* delítêv, razdelítêv, razdélba; razdája.
Vertheilungsplan *m.* načŕt razdelítve, razdélbni načŕt.
vertheuern dražíti; zdražíti, podražíti; *impf.* z-, podraževati.
Vertheuerung *f.* podrážba.
vertheren poživíniti, zagovéditi.
verthun zapráviti, zatrátiti, potrátiti, potrósiti; *impf.* zaprávljati, potrôšati; (durch Poſſentreiben) zanorčevati; (an Überklugheit) zamodrovati.
vertical navpíčen, vertikálen.
Verticallinie *f.* navpíčnica; **Verticalſcheitellinie** *f.* témenska navpíčnica.
vertiefen vglobíti, poglobíti; *impf.* poglábljati; ſich — zaglobíti se, vglobíti se; in Gedanken — zamísliti se, v misli se utopíti.
vertieft poglobljèn; —es Bild vrézana podóba.
Vertiefung *f.* vglobítêv, poglobítêv; glob (-f), globél (-i), globenica, globína, globánja; jama, podánja, kotánja.
vertilgen zatréti (-trèm), zamoríti, uníčiti, pogubíti, pokončáti; *impf.* zatírati, uničevati, pogúbljati, pokončevati.
Vertilger *m.* uničevávec, pokončevávec.
Vertilgung *f.* uníčba, pokončátêv.
Vertrag *m.* pogódba; dogóvor; einen — eingehen pogodíti se; dogovoríti se.
vertragen (verſchleppen) zanésti (-nesem), zanósiti; *impf.* zanášati; (nach verſchiedenen Seiten) raznésti, razvléči (-vlečem), razvláčiti; *impf.* raznášati, razvlačevati; (ertragen) prenésti, prebíti (-bom, -bíjem), pretrpéti; *impf.* prenášati, prestájati, pretrpévati; ſich — pogoditi se; *impf.* pogájati se; zlágati se, v slóžnosti živéti.
verträglich pogodljîv; *(phil.)* skladèn; složèn, spravèn, mirovít.
Verträglichkeit *f.* pogodljívost; složnost, spravnost.
Vertrags- pogódbeni, pogódni, dogóvorni.
vertragsmäßig pogódben, pogojèn, pogódbi primérèn; *adv.* pogódboma, po pogódbi.
Vertragspflicht *f.* pogódbena dolžnóst.
vertrauen zaúpati; zanésti (-nesem) se (na koga); *impf.* zanášati se; (übergeben) izročíti, zaúpati; *impf.* izróčati.
Vertrauen *n.* zaúpanje, zanášanje, vera.
Vertrauensbruch *m.* kršítêv —, kršenje zaúpanja.
Vertrauensmann *m.*, **Vertrauensperſon** *f.* zaúpni mož, zaúpnik, povérjenik, dovérnik.
Vertrauensvotum *n.* zaúpna izjáva.
vertrauenswürdig zanesljîv, zaúpèn, zaúpanja vreden.

vertraulich zaúpën, zaupljìv, poverljìv; skrivën, tajën; —e Sitzung tajna seja.

Vertraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljívost.

vertraut verën, zaúpën; iskrén; (mit etwas) izvéden, vešč.

Vertraute *m.* zaúpnik, povérnik; *f.* zaúpnica, povérnica.

Vertrautheit *f.* vernost, zaúpnost; iskrénost; izvédenost.

vertreiben pregnáti (-žénem), iz-, segnáti, izpoditi, zapoditi, prepoditi, *impf.* pregánjati; (Krankheit) ozdráviti; zacéliti.

vertreibar nadomestílën.

vertreten pohóditi, razhóditi, zateptáti; (jemanden) zastópati, namestovati; (vertheidigen) brániti, zagovárjati; (den Fuß) izvíniti; (den Weg) zastópiti, zaskóčiti.

Vertreter *m.* zastópnik; (Stellvertret.) naméstnik, namestovávec; (Vertheidiger) zagovórnik.

Vertretung *f.* zastòp, zastópstvo; namestovánje; in — des Vorstehers namestováje predstójnika; **Vertretungsbehörde** *f.* zastópno oblástvo; =sache *f.* zastópna stvar (-í).

Vertrieb *m.* ſ. Absatz.

Vertriebene *m.* pregnánec, izgnánec; *f.* pregnánka.

vertrinken zapíti (-pijem); *impf.* zapívati.

vertrocknen usehníti (-sáhnem), posehníti; *impf.* usíhati.

vertrösten toláziti s čim, téšiti s čim; komu kaj obétati (obétam, obéčem).

vertuſchen prikríti (-krijem), utajíti, zamólčati (-molčím), potláčiti; *impf.* prikrívati.

Vertuſchung *f.* prikrítba, prikrívanje.

verübeln za zlo vzeti (vzamem), zamériti, zazlobíti; *impf.* za zlo jemáti (jémljem), zamérjati; hudíti se, hudovati se (nad kom).

verübelnd, gern — zamérljiv.

verüben storíti, učíniti, zakrivíti.

verunehren onečástiti, obrezčástiti, v nečást pripráviti, osramotíti; *impf.* onečáščati, onečaščevati, sramotíti.

Verunehrung *f.* onečástba, onečastítev, sramočénje.

veruneinigen ſ. entzweien.

verunglimpfen ſ. verleumden.

verunglücken ponesréčiti se, nesréčen postáti (-stánem).

Verunglückte *m.* ponesréčenec; *f.* ponesréčenka.

verunreinigen gnúsiti, grdíti, skrúniti; ognúsiti, onesnážiti, ogrdíti, oskrúniti, onečístiti. [ba.

Verunreinigung *f.* onesnážba, oskrúm-

verunſtalten páčiti, grdíti, kaziti; spáčiti, nagrdíti, izkaziti, spakedrániti.

Verunſtaltung *f.* skaza, izkázba, pokáza, spaka.

veruntreuen ponevériti, iznevériti; *impf.* ponevérjati, iznevérjati.

Veruntreuung *f.* ponevérjenje, ponevérba.

verurſachen povzročíti, učíniti, napráviti; *impf.* povzročevati, učínjati, naprávljati.

Verurſachung *f.* povzročítev, provzročítev.

verurtheilen obsóditi; *impf.* obsójati, obsojeváti; zum Tode — na smrt (k smrti) obsóditi.

Verurtheilte *m.* obsójenec; *f.* obsójenka.

Verurtheilung *f.* obsódba, obsója.

vervielfachen, vervielfältigen razmnožíti, umnožíti; *impf.* raz-, umnoževati.

Vervielfältigung *f.* razmnóžba, razmnožítev, razmnoževánje.

vervollkommnen izpopólniti, dovršíti; *impf.* izpopolnjevati, dovrševati.

Vervollkommnung *f.* izpopolnítev, izpopolnjevánje.

vervollkommnungsfähig izpopolnìv, dovršljìv.

Vervollkommnungsfähigkeit *f.* izpopolnívost.

vervollſtändigen popólniti; *impf.* popolnjeváti.

Vervollſtändigung *f.* popolnítev.

verwachſen zarásti (-rastem), obrásti; *impf.* za-, obráščati, (zarástati); ſich — zarásti se, obrásti se; (zuſammenwachſen) zrasti se, prerásti; *impf.* zráščati se; *adi.* za-, obrástel; zaráščen; (buckelig) grbav.

verwachſenblättrig zrastlolístən.

verwahren hrániti, várovati, čúvati; shrániti, obvárovati, okováriti; (verschließen) zapréti (-prèm), zapŕtega iméti (imám); jmd. etwas zu — geben shrániti kaj pri kom; (mit Festungswerken) ogradíti, utŕditi; sich — zavárovati se, zabrániti se; *impf.* zabranjevati se, prosvedovati.

verwahrlosen zanemáriti, v nemar pustíti; *impf.* zanemárjati, v nemar púščati; verwahrlost zanemárjen.

Verwahrung *f.* hranítĕv, shranítĕv, hramba, varstvo; ográda (proti čemu), zabrána; in — haben hrániti; in — geben v hrambo dati (dam); začásni pripòr; prosvèd, odpòr; — einlegen s. protestieren.

Verwahrungshaft *f.* zavaroválni zapòr.

Verwahrungsschein *m.* hranílno pismo.

verwaisen *intr.* osirotéti; *tr.* osirotíti.

verwaist osirotèl, osiročèn, sirótĕn; *fig.* osámljen.

verwalten oskrbovati, uprávljati; (d. Haus) gospodáriti; (ein Amt) oprávljati.

Verwalter *m.* oskrbník, uprávnik, upravítelj; =**in** *f.* oskrbníca, upravíteljica.

Verwaltung *f.* oskrbovánje; oskrbníštvo, upráva; **Verwaltungs-** uprávni; =**behörde** *f.* uprávna oblást (-i), uprávno oblástvo; =**gerichtshof** *m.* uprávno sodíšče; =**jahr** *n.* uprávno leto; =**kosten** *pl.* uprávni stroški *pl.*; =**rath** *m.* uprávni svèt; — svétnik; =**system** *n.* uprávstvo.

verwandeln izpremeníti, premeníti, pretvoríti, izpreobŕniti, prestváriti, preobráziti; *impf.* premínjati, pretvárjati, prestvárjati, preobrážati; durch Häutung sich — prelevíti se.

Verwandler *m.* (Transformator) pretvórnik.

Verwandlung *f.* izpreména, pretvòr, izpremémba; *(zool.)* preobrázba, prelevítĕv, preobraževánje.

Verwandlungszahl *f.* s. Verwandler.

verwandt soródĕn, v rodu, v žlahti.

Verwandte *m.* soródnik, žlahtnik; *f.* soródnica, žláhtnica.

Verwandtschaft *f.* soródstvo, soródništvo; rod, soródniki; entfernte — daljno soródstvo, mrzla žlahta; *(chem.)* soródnost; einfache — prosta —, doppelte — dvojna —, prädisponierende — priprémna soródnost.

verwandtschaftlich sorodovínski, soródĕn, po rodu.

Verwandtschaftsgrad *m.* koléno (soródstva).

Verwandtschaftskraft *f. (chem.)* sorodljívost, soródnost.

verwarnen svaríti; posvaríti.

Verwarnung *f.* posvarílo, posvára, posvarítĕv.

verwaschen zapráti (-pérem); razmíti (-míjem), zamíti; *adi.* razmít; (nicht markig) zamít, vèl; (verwässert) vodén, zavodenjèn.

verweben zatkáti (-tkám, -tkèm); preplésti (-pletem); *impf.* preplétati.

verwechseln zameníti, premeníti, zaménjati; *impf.* zamenjevati.

Verwechselung *f.* zaména, zamenjáva, zamémba, premémba, zamenjávanje.

verwegen drzĕn, predŕzĕn, drzovít, smel.

Verwegenheit *f.* drznost, predŕznost, drzovítost.

verwehen *intr.* razvéjati se, razletéti se, uléči (-léžem) se; *tr.* spíhniti, od-, razpíhniti, razvéjati (-jam, -jem), razmésti (-métem), raznésti (-nesem); (mit Schnee) zamésti (-métem); (e. Schiff) za-, odnésti (-nesem).

verwehren brániti; u-, zabrániti; *impf.* u-, zabranjevati.

Verwehung *f.* razpìh, razpihovánje; zamèt.

verweichlichen mehkúžiti; omehkúžiti.

Verweichlichung *f.* mehkúžnost.

verweigern odbíti (-bijem), odréči (-rečem), odpovédati (-vém), ne dovóliti, ne dopustíti; *impf.* odbíjati, odrékati, ne dovoljevati, ne dopúščati.

Verweigerung *f.* odbítĕv, odréka, odrékanje.

verweilen bívati, mudíti se, báviti se; pomudíti se, postáti (-stojím), zabáviti se (okoli česa).

Verweis *m.* svar, svarílo, ukòr, káranje; einen — geben posvaríti, pokárati.

verweiſen kázati (kažem) na kàj; pokázati; upótiti, napótiti, odpráviti, zavŕniti (koga kam); (verbannen) izgnáti (-ženem), pregnáti, istírati; (zuweiſen) odkázati; *impf.* odkazovati; (Verweis geben) svariti, kárati, grájati; posvariti, pokárati, pográjati.

Verweiſung *f.* odkàz, napotítëv, zavrnítëv; pregnánstvo, istíranje; **Verweiſungs-** odkázni, odprávni; **=erkenntnis** *n.* odkázni —, odprávni sklèp; **=urtheil** *n.* odkázna razsódba; **=zahl** *f.* vzklícna —, kazálna številka.

verwelken véniti; ovéniti, zvéniti.

verwelklich venljìv.

verwelkt vèl, vedèl, uvèl, zvenjen.

verwendbar rabèn, porábèn, porabljìv; sposóbèn, priprávèn.

Verwendbarkeit *f.* porábnost; sposóbnost, priprávnost.

verwenden (wegwenden) odvŕniti; *impf.* odvrácati; (verbrauchen) upotrébiti, uporábiti, obŕniti; *impf.* upotrébljati, uporábljati, obrácati; (aufwenden) potrošíti; **Fleiß auf etwas —** prizadévati si za kaj, ukvárjati se s čim; **ſich —** (für jemnd.) pognáti (-ženem) se, potégniti se, potrúditi se; *impf.* pogánjati se, potegovati se, trúditi se (za koga); **ſich — laſſen** slúžiti, rábiti.

Verwendung *f.* (Wegwendung) odvrácanje; (Verbrauch) porába, uporába, upotrébljanje; (Fleiß) prizadévnost; (— für jmd.) priporočílo, zagóvor; (Betragen) obnášanje, vedénje; (Dienſt) služba; bei einem Amte in — ſtehen slúžiti pri kakem urádu.

verwerfen (aufeinander werfen) razvréči (-vŕžem), razmétati (-méčem), razlúčati, razhítati; (v. den Maurern) ométati (-méčem); (verlegen) založíti; (durcheinander werfen) prevréči; (als untauglich wegwerfen) zavréči, ovréči; *impf.* zamétati (-métam, -mečem), zametávati; (ein Geſuch) odbíti (-bijem), zavŕniti.

verwerfend, gerne — zamétčen.

verwerflich zavŕžen.

Verwerfung *f.* zavŕžba, zamétanje.

verwerten ponóvčiti (v denár správiti) kaj; na korist —, v prid obŕniti; uporábiti; *impf.* ponovčevati; na korist —, v prid obrácati; uporábljati.

Verwertung *f.* uporába.

verweſen trohnéti, gniti (gnijem); strohnéti, zgniti.

Verweſer *m.* uprávnik, upravítelj, nastójnik; naméstnik.

verweslich trohljìv, strohljìv, prhljìv.

Verweslichkeit *f.* trohljívost, prhljívost.

Verweſung *f.* trohnénje, trohnóba.

verwickeln zaplésti (-plétem), zamotáti, zahomotáti; *impf.* zaplétati, zamotávati; (zuſammenbrehen) krotíčiti, krotovíčiti.

verwickelt zapletèn, zamotán.

Verwickelung *f.* zaplèt, zaplétek, zamóta, zamotánje; homatíja; (im Garn) krotovíca.

Verwieſene *m.* pregnánec, izgnánec; *f.* pregnánka.

verwildern zdivjáti, podivjáti; zagovéditi se, poživíniti se, oduréti.

verwildert zdivján, podivján, dívji; (roh) zagovéden, odurèl.

Verwilderte *m.* podivjánec, divják; odúrnež, zagovédnež.

verwinden (verſchmerzen) preboléti, pretrpéti, pozábiti.

verwirken potkáti (-tkám, -tkèm); zapásti (-pádem), izgubíti; zakrivíti, pregrešíti se; **das Leben —** smrt zaslúžiti, življénje (život) zapásti; **eine Strafe —** kazni zapásti.

verwirklichen uresníčiti, obistíniti, ostvàriti, oživotvóriti; *impf.* uresničevati, ostvárjati, oživotvárjati.

Verwirklung *f.* izgúba.

verwirren mótiti, bégati; zmótiti, izbégati, zmesti (-medem), zblódíti, zbródíti, iznerédíti, zmešati; (d. Haar) skuštráti, razkuštráti; ſ. **verwideln.**

verwirrt zmeden, zmešan, izbégan, zmóčen.

Verwirrung *f.* zmešnjáva, zbroja, zmotnjáva, zméda.

verwirtſchaften zagospodáriti; zagospodínjiti.

verwiſchen zamázati (-mažem), za-, izbrísati (-brišem); zagláditi.

verwittern preperéti, sprhnéti, razpásti (-pádem), izvétriti se, izvetréti, sprstenéti.

verwittert preperèl, sprhnèl, sprstenèl; —er Sandſtein soldàn.

Verwitterung *f.* prhnénje; preperélost, sprhnélost.

Verwitterungsproceſs *m.* preperévanje.

Verwitterungsproduct *n.* prhlenína, sprstenína.

verwitwen obvdovéti (-ím, -véjem), vdovéc —, vdova postáti (-stánem).

verwitwet obvdovèl, vdovéc, vdova.

verwoben pretkán.

verwöhnen razváditi; *impf.* razvájati.

Verwöhnung *f.* razváda, razvája.

verworfen zametán, razmetán; ometán; zavŕžen, malopríden.

Verworfenheit *f.* zavŕženost, malopŕídnost.

verworren poméšan, zamotán; zmeden, izbégan, zmešan.

Verworrenheit *f.* zmédenost, zmešnjáva, zmeda, zmotnjáva.

verwundbar ranljiv.

verwunden rániti.

verwundern ſich začúditi se, zadíviti se; (ſtaunen) zavzéti (-vzámem) se, ostrméti, osúpniti; *impf.* čúditi se, zavzémati se, ostrmévati.

Verwunderung *f.* začúdba, začudénje; zavzétje; in — ſetzen zadíviti (koga).

Verwundete *m.* ránjenec; *f.* ránjenka.

Verwundung *f.* ranítev, uràz, ránjenje.

verwünſchen (verzaubern) zakléti (-kólnem), ukléti; *impf.* zaklínjati, uklínjati; prekléti; *impf.* preklínjati.

verwünſcht (verzaubert) začáran, zaklét, uklét; proklét, preklícan.

verwüſten pustóšiti; opustóšiti, opustotíti; razrúšiti, razvalíti, pokončáti, polomástiti; *impf.* pokončevati.

Verwüſter *m.* pustóšnik; pokončevávec.

Verwüſtung *f.* pustóšenje; pokončevánje.

verzagen obúpati, izgubíti srcé, srcé komu upáde; *impf.* obupovati, izgúbljati srce, srce komu upáda.

verzagt obúpan; obúpen, obupljiv.

Verzagtheit *f.* obúpanost; obúpnost, bupljívost.

verzählen ſich uštéti (-štejem) se, zaštéti se, preštéti se.

verzapfen začépiti.

verzärteln razmázati (-mážem), raznéžiti; mehkúžiti; omehkúžiti, pomehkúžiti.

verzärtelt raznéžen, razmázan, razvájen, pomehkúžen; ein —es Kind razmàz.

verzaubern začárati, ukléti (-kólnem), zakléti, narediti (komu), začíniti; **verzaubert** začáran, uróčen.

verzäunen zagraditi; *impf.* zagrájati.

Verzäunung *f.* ográja, plot.

verzehren použíti (-žíjem), zaužíti, pozaužíti; *impf.* používati; (v. Roſt) izjésti (-jém).

Verzehrungsſteuer *f.* užitnína, potrošnína; **Verzehrungsſteuer-** užitnínski; **=äquivalent** *n.* naméstek za potrošníno; **=beamte** *m.* užitnínski urádnik; **=linie** *f.* užitnínska črta; **=zuſchlag** *m.* dokláda k užitníni.

verzeichnen (fehlerhaft zeichn.) zarísati (-ríšem), nápak narísati; (aufzeichnen) zapísati (-píšem), popísati, zaznámenjati, zaznámovati; *impf.* zarisovati; za-, popisovati.

Verzeichnis *n.* popís; spisék; seznàm, zaznámek; Namensverzeichnis imeník.

Verzeichnung *f.* za-, popisovánje, zapís, popís.

verzeihen odpustíti; prizanésti (-nesem), izpreglédati; *impf.* odpúščati; prizanášati, izpregledovati.

verzeihlich odpústen; prizanésen.

Verzeihung *f.* odpúščanje; prizanésba, izpreglèd.

verzerren spáčiti; *impf.* páčiti; (das Geſicht) zatégniti, spáčiti, zmŕdniti (obràz); spáčiti se, zmŕdniti se; *impf.* zategovati, páčiti, (weinend) krémžiti; krémžiti se; skrémžiti se; der das Geſicht —de Menſch kremža.

Verzerrung *f.* páčenje; krémženje.

verzetteln trósiti, trackáti; potrósiti, potrackáti, razpečkáti.

Verzicht *m.* odpóved (-i), odréka; — leiſten ſ. verzichten; **Verzicht-** odpóvedni.

verzichten odréči (-rečem) se, odpovédati (-vém) se (čemu, česa); *impf.* odrékati se, odpovedovati se.

Verzichtleiſtung *f.* ſ. Verzicht.

verziehen pretégniti, zatégniti; *impf.* pre-, zategovati, zatézati; den Mund, das Geſicht — ſ. verzerren; (verzögern) odlášati, odlágati; ein Kind — otróka razmázati, — popáčiti, nápačno vzgojíti; ſich — vleči (vlečem) se, zatézati se; zatégniti se; (v. Brettern) izvréči (-vržem) se, skriviti se, zvéžiti se; (vorüberziehen) preíti (-idem), preminíti, izgubíti se.

verzieren krásiti, záljšati, lepotíčiti; okrásiti, ozáljšati, ukrásiti, nakítiti.

Verzierung *f.* okrásek, nakit, okrasílo, ozáljšba.

verzinnen pokosítriti, pocíniti.

verzinſen obrestovati, obrésti oprávljati, — dajáti; ſich — obrestovati se.

verzinslich obréstən, obrestonósən.

Verzinſung *f.* obrestovánje.

verzögern zatézati; zakesníti, zadržati (-ím); zadrževati, pozníti, mudíti, odlášati, odkládati; ſich — vleči (vleče) se; zavléči se, zakesníti se.

verzögert (v. der Geſchwindigkeit) pojemajóča (brzína).

Verzögerung *f.* zakesnitév, zadržávanje, odláganje, zamúda.

Verzögerungszinſen *pl.* zamúdne obrésti *pl.*

verzollbar caríni zavézan.

verzollen ocaríniti, pláčati caríno.

Verzollung *f.* plačílo caríne.

verzücken zamekníti (-máknem); *impf.* zamíkati.

verzuckern posladíti; *impf.* poslájati.

Verzücktheit *f.* zamáknjenost.

Verzug *m.* odlòg, odlášanje; zamúda; **Verzugs-** zamúdni; **=zinſen** *pl.* ſ. Verzögerungszinſen.

verzweifeln obúpati, zdvojíti; *impf.* obupovati.

verzweifelt obúpan; obúpən, brezúpən.

Verzweiflung *f.* obúp, obúpnost; **Verzweiflungs-** obúpni.

verzweiflungsvoll obúpən, obupljív.

verzweigen ſich razrásti (-rástem) se, razprostréti (-strèm) se; *impf.* razráščati se, razprostírati se.

verzweigt razrástəl, vejnat.

Verzweigung *f.* razrást (-í).

Veſica *f.* mehúr.

Veſicatorium *n.* mehúrjevəc, prišílo.

Veſper *f.* večér, podvečérje; (Gottesdienſt) večérnice *pl.*

Veſperbrot *n.* málica, mala júžina; zavečérnja.

Veſperglocke *f.*, **Veſperläuten** *n.* zvonjénje k večérnicam.

Veſta *f.* Vesta.

Veſtalin *f.* Vestálka.

Veſtibül *n.* ſ. Vorhof.

Veteran *m.* doslúženəc, doslúženi voják; *fig.* starína; veterán.

veterinär živinozdravílski.

Veterinär *m.* živinozdravník; **=ſchule** *f.* živinozdravníška šola.

Vettel *f.* vlačúga, nečístnica; (altes Weib) bábnica, bábišče, babšè (-éta).

Vetter *m.* stric; (mütterlicherſeits) újəc; brátranəc; daljni soródnik.

veratoriſch nagajlv.

verieren nagájati komu, trápiti, súkati (-kam, -čem), pestíti koga.

Vexierſpiegel *m.* slepílno —, mamílno zrcálo.

Viaduct *m.* cestovòd, viadúkt.

Viaticum *n.* brašno, popótnica.

Vibration *f.* tres, treslјaj; tresávost.

vibrieren tresti (tresem) se.

Vicar *m.* vikár, vikárij, naméstnik.

Vicariat *n.* vikárstvo.

vice- pòd-, naméstni.

Vicеadmiral *m.* podadmirál.

Vicebürgermeiſter *m.* podžupán, župánov naméstnik.

Vicedirector *m.* podravnátelj.

Vicegeſpan *m.* podžupán.

Vicekönig *m.* kraljev naméstnik, podkrálj.

Vicepräſident *m.* podpredsédnik.

Vicinalbahn *f.* stranska železnica.

Victualien *pl.* živež, jestívo, hrana; **=handel** *m.* kupčija z živežem, branjárstvo; **=händler** *m.* trgóvec z živíli, branjevəc, branjar.

vide glej, poglèj.

vidieren povériti, potŕditi, podpísati (-píšem).

vidimieren povériti; *impf.* povérjati, poverjevati.

Vidimierung *f.* poverílo.

Vieh *n.* živína, blagó; (Thier) živál (-i); (Thiere) živád (-i), živálda; živínče (-eta); (Klein—) drôbnica; (Rind—) govédo; *coll.* govéd (-i), govéja živína; fünf Stück — pet glav, pet repov; **Vieh-** živínski.

Vieharzneikunde *f.* živinozdravílstvo.

Viehbeſchau *f.* oglèd živíne; **=er** *m.* živínski ogledník; **=ordnung** *f.* živinoglédni red.

Viehbremſe *f.* govéji brencêlj.

Viehfutter *n.* živínska klaja, — krma, — píča.

Viehhändler *m.* živínski kupêc, — trgóvec.

Viehhirt *m.* pastír, govédar.

Viehhürde *f.* osèk, tamar.

viehiſch živínski.

Viehkrankheit *f.* živínska bolézen (-i).

Viehmagd *f.* kravarica.

Viehmarkt *m.* živínski semênj, — sèjem.

Viehpaſs *m.* živínski potni list.

Viehſchade *m.* škoda pri živíni.

Viehſeuche *f.* živínska kuga.

Viehſtall *m.* hlev (kravják, volóvnjak, konják, ovčják).

Viehſtand *m.* živína; (Ort) staje *pl.*

Viehtränke *f.* napajalíšče.

Viehtrieb *m.* živínska gonja, — gonítev; stegnà (-gèn) *pl.*

Viehtrift *f.* pášnik, spášnik.

Viehweide *f.* živínska paša.

Viehzucht *f.* živinoréja.

Viehzüchter *m.* živinoréjec.

viel *adi.* mnog, mnogotér; *adv.* mnogo, velíko; **wie—** *(interr.)* kóliko, *(rel.)* kólikor; **ſo—** tóliko; (in Zſſg.) mnogo-.

vielachſig mnogoôs.

vieladerig mnogožílen, žílnat.

vielarmig mnogorámen.

vielartig mnogovŕstên.

vieläſtig mnogovéjnat, mnogovéjen.

vielblätterig mnogolíst, mnogolístên.

vielbrüderig *(bot.)* mnogobratínski.

vieldeutig mnogoznáčen, mnogopomenljiv.

Vieleck *n.* mnogokótnik.

vieleckig mnogokótên.

vielerfahren mnogoizkúšen, veleizkúšen.

vielerlei mnogotér, mnogovŕstên, raznotér; **auf — Weiſe** mnogotéroma; **wie — kolikér**; **ſo — tolikér.**

vielfach mnógokratên, množên; **—e Zahl** množína.

Vielfache *n.* mnogokrátnik.

vielfältig mnogotérên, mnogotérnat; mnogogûb.

vielfarbig mnogobárven, mnogobójen, písan.

Vielflach *n.* mnogoplóščnik.

vielförmig mnogolik, mnogolíčen.

Vielfraß *m.* požerúh, nenasit, netéč, netéčnik.

vielfüßig mnogonôg, mnogonóžen.

vielgeliebt preljúb, preljúbljen.

vielgeprieſen mnogocénjen, velecávljen.

vielgetreu prezvést.

vielgliederig mnogočlèn.

vielhändig mnogorôk. (-í).

Vielheit *f.* množtvo, mnogóst, mnoč

Vielhuſer *m.* mnogopárkljar.

vieljährig mnogolétên.

vielkantig mnogorôb.

vielleicht *adv.* mordà, morebíti, nemára.

vielmal, vielmals *adv.* mnógokrat, velíkokrat, dóstikrat.

vielmalig mnógokratên.

vielmehr *adv.* marveč, temvèč; tem bôlj, tóliko bôlj, tóliko vèč; rajši.

vielſagend mnogopomenljiv, znamenít.

Vielſchreiber *m.* mnogopísec. [ski.

vielſeitig mnogostrân, mnogostrán-

Vielſeitigkeit *f.* mnogostránost.

vielſilbig mnogozlóžen.

vielſtimmig mnogoglásen.

vieltheilig mnogodélen.

vielvermögend velemóžen, velemogóčen.

vielverſprechend obétavên, mnogobétên.

Vielweiberei *f.* mnogoženstvo. [pa.

vielweniger *adv.* tóliko mànj; nikár

vielwiſſend mnogovéden.

Vielwiſſer *m.* védež, mnogoznávec, védomec, vedovín ; **=ei** *f.* mnogoznávstvo.

Vielzahl *f.* množník, množína.

vielzählig množên.

vier štirje, štiri; četvéri; četvéro; (in Zuſammenſetzg.) četvéro-, štiri-; zu —en po štirje; die Vier, der Vierer četvérka, štírica; **eine Zahl von vier** četvérica; **ein Zeitraum von vier Jahren** štirilétje.

vierbeinig ſ. **vierfüßig.**

vierblätterig četverolíst, četveroperésen.

Viereck *n.* četverokótnik, štiriógelnik.

viereckig četverokótен, štirioglàt.

viererlei četvér. [nat.

vierfach, vierfältig četvérен, četvérvierflächig četveroplòsk.

vierfüßig četveronòg, četveronóžen, štirinóžen.

Vierfüßler *m.* četveronóžec.

Viergeſpann *n.* četvér (-i), četverovpréga.

Vierhänder *pl. (zool.)* četveroróke *pl.*

vierhändig četveroròk.

Vierhügelplatte *f.* četverobŕdje.

vierhundert štíristo.

vierhundertmal štíristokrat.

vierhundertſte štiristóti.

vierjährig štirilétен.

vierkantig četveroròb, štiriròb.

vierköpfig četveroglàv.

Vierling *m.* (mit dreien zugleich geboren) četvérček; (ein Ganzes aus vier Einheiten beſtehend) četrták; (d. vierte Theil eines Ganzen) četŕt (-i), četrtína, četrtínka; (der vierte Theil eines öſterreichiſchen Metzens) polovník; (zwei ſolche Vierlinge) mérnik.

viermächtig četveromóčen.

viermal štírikrat, štiri pote.

viermalig stírikratен.

viermonatlich četveromésečen; štirimésečen.

vierräderig četverokolésen, štirikolésen.

vierruderig četverovéseln.

vierſchrötig (ſtark) orjáški; (plump) zavaljèn; —er Menſch hrust. [ski.

vierſeitig četverostràn, četverostrán-

vierſilbig četverozlóžen, štirizlóžen.

vierſitzig četverosédežen, na štiri sédeže.

Vierſpänner *m.* četverovprežnik.

vierſpännig četverovprežen.

vierſtimmig četveroglásen.

viertägig štiridnéven, štiridánski.

viertauſend štíritisoč.

viertauſendſte štiritisóčni.

vierte četŕti.

Viertel *n.* četŕt (-i), četrtína, četrtínka; Mondes— krajec.

Viertelbauer *m.* četrtnják.

Viertelbogen *m.* ſ. Quadrant.

Viertelhube *f.* četrtínsko zemljišče, maseljc.

Viertelhübler *m.* máseljčar, četrtnják.

Vierteljahr *n.* četrtlétje, četrt leta.

vierteljährig četrtlétен.

Vierteljahrſchrift *f.* četrtlétnik.

Viertelkreis *m.* četrtník.

Viertelſtunde *f.* četŕt ure.

viertens *adv.* četŕtič, v četŕto.

viertheilen razčetŕtiti, razčetvériti.

viertheilig četverodélen.

vierwöchentlich štiritédenski, štirinedéljen, na štiri tedne.

vierzählig, vierzackig četverozòb, štirizòb.

vierzehn štirinájst; (Vierzehnzahl) štirinajstíca, štirinajstérka.

vierzehnjährig štirinajstlétен.

vierzehnte štirinájsti.

Vierzehntel *n.* štirinajstína.

vierzehntens *adv.* štirinájstič.

vierzeilig četverovŕstен, štirivŕstен.

Vierzeiten *pl.* kvatre *pl.*

vierzig štírideset.

Vierziger *m.* štíridesetnik, štiridesetlétni človek.

vierzigerlei štíridesetér.

vierzigjährig štíridesetlétен.

vierzigmal štíridesetkrat.

vierzigſte štírideseti.

Vierzigſtel *n.* štíridesetína.

vierzigſtens *adv.* štíridesetič.

vierzigtägig štíridesetdánski.

vierzöllig štiripálčen, četveropálčen.

Vigilien *pl.* nočne straže (pri Rimcih); večér pred práznikom, návečer (-éra); bilje *pl.*, molítve *(pl.)* po mrtvih.

Vignette *f.* vinjéta, okrásna slíčica.

Villa *f.* vila, selski dvorec.

vinculieren s pridŕžkom zavézati (-vézem), vinkulírati.

Vinculierung *f.* zavézba, vinkulácija.

vindicieren nazáj térjati, prisvájati; prisvojíti.
Viole *f.* vijóla, vijólica.
violett vijóličen, vijóličast.
Violine *f.* violína, gosli *pl.*
Violinſpieler *m.* goslár.
Violoncell *n.* violončél.
Viper *f.* gàd; (Sand—) modràs, pódskal; **Viper-** gádji; **=loch** *n.* gádina.
Virtuos *m.* glásbeni umétnik, izvrſtnik, virtuóz.
Virtuoſität *f.* izvrſtnost, izvrſčina, virtuóznost.
vis-à-vis naspróti, iz oči v oči.
Viſier *n.* naličnik; (am Gewehr) múha.
viſieren mériti.
Viſierer *m.* merèc, merívèc.
Viſierkorn *n.* merèk, muha.
Viſierſtab *m.* sodomérka, sodomérna šibíka, — pálica.
Viſion *f.* prikázen (-i), privídek.
Viſitation *f.* oglèd, ogledovánje, pregledovánje.
Viſitator *m.* preglédnik, vizitátor.
Viſite *f.* posèt, obísk, pohòd, obiskovánje.
Viſitenkarte *f.* vizítnica, posétnica.
viſitieren preglédati, preískati (preſíčem); *impf.* pregledovati, preiskovati.
Viſta *f.* videz, pokàz; **Wechſel** *à vista* menica na pokàz.
vital tičòč se življénja (sámega), vitálen, živótèn.
Vitalempfindung *f.* vitálni občút.
Vitalität *f.* živnost.
Vitalſinn *m.* živótni čut.
Vitriol *m. n.* galíca, vitrijól.
vitriolartig galíčast, vitrijólast.
Vitrioler *n.* galičnják.
vitriolhältig galíčav, vitrijólnat.
Vitriolöl *n.* hudíčevo olje; ſ. **Schwefelſäure.**
Vitriolſäure *f.* galíčna kislína.
Vitriolwaſſer *n.* galíčnica, vitrijólna voda.
Vlies *n.* runo; mit goldenem — zlatovlieshaarig runolàs.
Vocabel *f.* beséda, slóvo (slova).
Vocabularium *n.* ſ. **Wörterbuch.**
Vocal *m.* samoglásnik, vokál.
Vocalismus *m.* samoglásništvo, vokalízem.
vocallos brez samoglásnikov.
Vocalmuſik *f.* vokálna glasba, pevstvo.
Vocalwechſel *m.* menjáva samoglásnikov.
Vocativ *m.* zválnik, vókativ.
Vogel *m.* ptica, ptič; *dem.* ptíčica, ptíček; **Vogel-** ptíčji.
Vogelbauer *n. m.* ſ. **Vogelhaus.**
Vogelbeerbaum *m.* jerebíka.
Vogeldeuter *m.* ptičeglédec, ptičeglèd; **=ei** *f.* ptičeglédstvo.
Vogeldunſt *m.* ptíčji sviněc, svinčéno prosó.
Vogelfang *m.* ptičja lov (-í), ptíčji lòv.
Vogelfänger *m.* ptičar.
Vogelflug *m.* ptíčji lèt.
vogelfrei (geächtet) preklícan.
Vogelgarn *n.* mreža.
Vogelgeſang *m.* ptičje petje.
Vogelhaus *n.* ptičja kletka, ptičnik, ptičnica, gajba.
Vogelkoth *m.* ptíčjak.
Vogelleim *m.* ptíčji lep.
Vogelmilch *f.* (*bot.*) ptíčje mleko.
Vogelmiſt *m.* ſ. Vogelkoth.
Vogelneſt *n.* ptičje gnezdo.
Vogelperſpective *f.* odzgórnja (ptičja) perspektíva.
Vogelpfeife *f.* piskálo, ptičja piščálka.
Vogelſcheuche *f.* ptičje strašílo.
Vogelſchlag *m.* past (-í), zapádka, progla, podpésica, žerjál (-i).
Vogelſchlinge *f.* zádrga, zanka, progla.
Vogelſchrot *n. m.* šibre *pl.*; ſ. **Vogeldunſt.**
Vogelſteller *m.* ptičar.
Vogelſtrich *m.* ptíčji prelèt; ptičja selítèv.
Vogt *m.* vòjd; (Kloſter—) zavétnik; (Statthalter) naméstnik; (Amtmann) uprávnik, oskrbník; (Schloß—) dvorski kastelán.
Vogtei *f.* vojdstvo; zavétništvo; namestníštvo; upravníštvo, oskrbníštvo.
Volk *n.* ljudstvo, ljud; (Nation) národ.
volkarm maloljúden; brezljúden.
Völkerbund *m.* zveza národov.
Völkerkunde *f.* (Ethnographie) narodopís, narodopísje; (Ethnologie) narodoznánstvo.
Völkerrecht *n.* mednárodno pravo.

völkerrechtlich mednarodnoprávèn.
Völkerſchaft *f.* národ; pleme (-éna).
Völkerwanderung *f.* preseljevánje národov.
volkreich ljudnat.
Volks- ljudski, národni.
Volksaufklärung, Volksbildung *f.* národna omíka, — prosvéta.
Volksbewegung *f.* ljudsko gíbanje.
Volksblatt *n.* list za prosto ljudstvo, ljudski list.
Volkscharakter *m.* národni značáj, národna nárav (-i).
Volksdichter *m.* národni pésnik.
Volksdichtigkeit *f.* obljúdenost, naséljenost, gostóst ljudske naselítve.
Volksfeſt *n.* národna svečánost, ljudska veselíca.
Volksgebrauch *m.* národni običáj, ljudska šega.
Volksgeiſt *m.* národni duh.
Volksherrſchaft *f.* ljudovláda.
Volkskrieg *m.* národna —, črna vojska.
Volksküche *f.* ljudska kúhinja.
Volkslied *n.* národna pesém (-i).
Volksmann *m.* národov ljúbljeněc, národni človek.
Volksmärchen *n.* národna pravljíca.
volksmäßig ljudski, národen.
Volksmenge *f.* mnóžica ljudi; mnoštvo ljudstva; ljudstvo.
Volksſage *f.* národna pripovédka.
Volksſchätzung *f.* popisovánje ljudstva, ljudsko štetje.
Volksſchule *f.* ljudska šola, národna šola.
Volksſchüler *m.* učéněc ljudske šole.
Volksſchullehrer *m.* ljudski učítelj, učítelj na národni šoli.
Volksſprache *f.* národni jézik.
Volksſtamm *m.* pléme (-éna) (národno).
Volksthum *n.* národnost.
volksthümlich národen, ljudski.
Volkstracht *f.* národna nóša. [shòd.
Volksverſammlung *f.* tábor, národni
Volksverſammlungsplatz *m.* taborišče.
Volksvertreter *m.* národni zastópnik.
Volksvertretung *f.* národni zastòp, národno zastópništvo.
Volksweſen *n.* národstvo. [stvo.
Volkswirtſchaft *f.* národno gospodár-
Volkszahl *f.* število ljudstva.
Volkszählung *f.* ſ. Volksſchätzung.
voll poln; gehäuft — vrhovàt, vrhan, kopàt; (vollſtändig) popóln; cel, vès; aus —em Munde na vsa usta; aus —em Herzen iz vsega srca.
vollauf *adv.* vse polno, dosti, dovfha, dosíta, na prebítek.
Vollbart *m.* polna brada, polni obràst.
vollblütig polnokrvèn, krvnat.
Vollblütigkeit *f.* polnokrvnost.
Vollblutflute *f.* čistokrvna kobíla.
vollbringen dovršíti, izvršíti, dokončáti, dognáti (-žénem); *impf.* do-, izvrševati, dokončevati.
Vollbringung *f.* dovršítev, izvršítev, dovršba.
vollbrüſtig prsàt, prsast.
vollbürtig pravi, pristnoróden, polnoróden; —er Bruder pravi —, pristni bràt.
Vollbürtigkeit *f.* polnoródnost, pristnoródnost.
vollbuſig polnih neder, prsàt, prsnat.
vollenden dokončáti, dovršíti, dodélati, dogotovíti, dognáti (-žénem); *impf.* dokončevati, dovrševati, dodelovati, dogotávljati.
vollendet dovršèn, dodélan, dogotovljèn; *fig.* popóln, dovršèn.
vollends *adv.* popólnoma, docéla, dočísta, do čístega, do konca, do kraja, dokónčno.
Vollendung *f.* dovršítev, konec; *fig.* popólnost, dovršénost.
Völlerei *f.* samogóltnost, samopášnost, požrešnost.
vollführen izpéljati (-péljem); *impf.* izpeljevati; ſ. vollbringen.
Vollführung *f.* izvršítev, dovršítev.
Vollgehalt *m.* polna plača; — vrednóta.
Vollgenuſs *m.* popólni užítek, popólno užívanje.
vollgepfropft, vollgeſtopft nabít, napchán.
Vollgewalt *f.* polna oblást (-i).
vollgiltig polnoveljávèn.
Vollgiltigkeit *f.* polnoveljávnost.
vollhaltig polne vrednóte.
Vollheit *f.* polnóst, polnóta.
Vollhengſt *m.* celák.

völlig *adi.* popóln, poln; *adv.* celó, popólnoma, dočísta, do vrha.
volljährig polnolétën, dolétën.
Volljährigkeit *f.* polnolétnost.
vollkommen *adi.* dovršèn, sovršèn, popóln; *adv.* zvfhoma, popólnoma, čisto, dočísta.
Vollkommenheit *f.* dovršénost, sovršénost, popólnost.
vollkörnig jeklén, zrnat.
Vollkraft *f.* polna moč (-í).
vollkräftig polnomóčën.
volleibig živótën.
Vollmacht *f.* polna oblást (-i); pooblastílo; **Vollmachts-** pooblastílni; **=geber** *m.* pooblastítelj; **=nehmer** *m.* pooblaščénec; **=ſchein** *m.* pooblástnica.
Vollmaß *n.* polna mera.
Vollmond *m.* ščèp, ščip, úščep, polna luna.
vollſinnig polnočútën, zdravočútën.
vollſtändig poln, popóln.
Vollſtändigkeit *f.* popólnost.
vollſtopfen, vollpfropfen nabíti (-bíjem), napháti.
vollſtreckbar izvršílën, izvfšën.
vollſtrecken dopólniti, dovršíti, izvršíti, opráviti, izpéljati (-péljem); *impf.* dopolnjevati, do-, izvrševati, izpeljevati.
Vollſtrecker *m.* izvrševávec.
Vollſtreckung *f.* dopolnítev, izvfšba, izvršítev, izvršílo.
Vollſtreckungsclauſel *f.* izvršílni pristávek.
Vollſtändigkeit *f.* donéčnost, polnozvóčnost.
vollwichtig polnotéžën, dotéžën, tehtën.
volljährig polnoštevílen, v polnem številu.
Volljährigkeit *f.* polnoštevílnost, polno število.
vollziehbar izvršílen, izvfšën, izvršljív.
vollziehen izvršíti, dopólniti, izpéljati (-péljem); *impf.* izvrševati, dopolnjevati.
vollziehend izvrševálen.
Vollzieher *m.* izvrševátelj, izvršítelj.
Vollziehung *f.*, **Vollzug** *m.* izvršítev, izvfšba, izvrševánje, izpolnítev; **Vollzugs-** izvršílni; **=verordnung** *f.* izvršílni ukàz; **=vorſchrift** *f.* izvršílni predpis.
Volontär *m.* radovóljec, radovóljnik, dobrovóljec; **=in** *f.* radovóljka.
Volt *m. (elektr.)* volt.
Volta-Säule *f.* Vóltov stebér.
Voltige *f.* umétni skòk.
Voltigeur *m.* umétni skakáč, **voltižér.**
voltigieren umétno skákati (**skáčem**).
Volumen *n.* prostornína, telesnína.
voluminös obimovít, obséžen.
Volummeſſer *m.* obimomèr.
Volumtheil *m.* del prostornine.
von *praep.* òd; (vom Orte weg) od, ràz, s, z; iz; — wegen zarádi, zbòk, zavóljo; — dannen odtód; — innen odznótraj; — welcher Zeit an odkléj; — nun an odsléj, odsihdób, **posihmál**; es iſt — geſtern abends snóčnje je; einer — uns eden izmèd nas; — Grund aus temeljíto; — Herzen gern iz srca ràd, pràv ràd; — neuem iznóva; — rechtswegen po pravu, právoma, po pravíci; — amtswegen urádno, urádoma, službéno; — ſchönem Wuchſe lepe rasti; blau — Augen modrih očí, modroòk; ein Mann — Verdienſten, — Ehren, — Vermögen, — Stande zaslúžen, poštèn, premóžen, odlíčen mož; eine Menge — Briefen množína pisem; ein Freund — mir moj prijátelj; — Brot leben ob kruhu živéti; — etw. ſprechen o čem govoríti.
vonnöthen *adv.* treba; — haben treba biti (je) komu česa.
vonſtatten gehen uspévati, po sreči iti (idem, grem), spéšiti se, izpòd rok iti, odsédati se.
vor *praep.* prèd; (aus, wegen) òd; — der Zeit prevréd; — einem Jahre lani, lansko leto; — zwei Jahren predlánskim; das iſt mir — allem lieb to mi je nad vse (ljubó); — ſich gehen vršíti se, godíti se; *adv.* prej, pred, popréj.
Vorabend *m.* predvečér, návečer (-éra); delopùst.
Vorahne *m.* pradèd.
voran *adv.* spred, sprédaj, odsprédaj; (vorwärts) napréj.
vorangehen pred kom iti (idem, grem), napréj iti; *fig.* prednjáčiti (komu).

vorangehend popréjšnji, predhódni; napréjšnji.

voranleuchten svétiti komu (z dobrim zgledom).

Voranſchlag *m.* proračún; den — entwerfen proračún izdélati.

Voranzeige *f.* napréjšnje oznanílo, predhódna objáva.

Vorarbeit *f.* osnóvno —, uvódno —, začétno —, pripravljálno delo.

vorarbeiten napréj délati; prej storíti; prekosíti.

voraus *adv.* spredaj, napréj; popréj; zum — zanapréj, prej.

vorausbedenken popréj premísliti; *impf.* — premíšljevati.

vorausbeſtimmen popréj —, napréj odlóčiti, — ustanovíti; *impf.* popréj odločevati, — ustanávljati.

vorausbezahlen napréj —, popréj pláčati.

Vorausbezahlung *f.* predplačílo, napréjšnje plačílo.

vorauseilen napréj hitéti.

Vorausgabe *f.* napréjšnji izdátek.

vorausgehen pred kom iti (idem, grem), naprej —, spredaj iti; vorausgegangen popréjšnji.

Vorauslagen *pl.* napréjšnji stroški.

vorausſagen napréj povédati (-vém), *impf.* napréj pripovedovati, prerokovati.

vorausſchicken popréj —, napréj poslâti (pôšljem); *impf.* — pošíljati.

vorausſehen napréj vídeti.

vorausſetzen predpoložíti; vzeti (vzamem); *impf.* predpolágati; mísliti si, domnévati si, domišljevati si; dies vorausgeſetzt če je takó, če bo to.

Vorausſetzung *f.* domnéva; pogój, pridržek; unter der — pod pridržkom da, če je mísliti, da ..., če bo, s tem pogójem.

vorausſichtlich *adv.* previdoma, predvídno, kakor je pričakovati.

vorauszahlen ſ. vorausbezahlen.

Vorbau *m.* predzídje.

vorbauen predzídati; (verhüten) preubrániti, odvŕniti; *impf.* preubranjevati, odvráčati.

Vorbauung *f.* preubránitev.

Vorbedacht *m.* premíslek; nakána; mit — s premíslekom, nalašč, hótoma, hoté; ohne — nehoté, nehótoma.

vorbedächtig premíšljen, previden, oprézen.

Vorbedeutung *f.* známenje, predznámenje.

Vorbedingung *f.* predpogój.

Vorbegriff *m.* prvi pojém.

Vorbehalt *m.* pridržek, pridržáj, izvzétek, izgovorílo.

vorbehalten pridržati (-držím) si, izvzéti (-vzámem) si; *impf.* pridrževati si, izvzémati si; izgovoríti si.

vorbehaltlich *adv.* s pridržkom.

vorbei *adv.* mimo; tik; es iſt — pròč je, po njem je.

vorbeigehen mimo iti (idem, grem).

vorbeiſein pretéči (-tečem), preíti (-idem), miníti (mínem).

Vorbemerkung *f.* pripómnja, predpómnja.

vorbereiten pripráviti, priprémiti; *impf.* pripráviljati, priprémljati.

Vorbereitung *f.* prípráva, priprávljanje, prepréma; **Vorbereitungs-** pripravljálni; **=ſchule** *f.* pripravljálna šola, pripravljálnica; **=wiſſenſchaft** *f.* pripravljálna veda.

Vorberge *pl.* predgórje; podgórje.

Vorbericht *m.* napréjšnje oznanílo; predgóvor.

Vorbeſcheid *m.* predhódni —, napréjšnji odlòk; poziv (pred gospósko).

vorbeſcheiden pred gospósko poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem).

Vorbeſitz *m.* popréjšnja posést (-i).

vorbeten napréj móliti, narékati molítev.

Vorbeter *m.* predmolívec, narekovátelj molítve.

vorbeugen napréj upógniti; odvŕniti, ubrániti, preubrániti, zabrániti, v ókom priti (pridem) čemu, prepréčiti; *impf.* odvráčati, ubranjevati.

Vorbild *n.* zglèd, vzòr.

vorbilden prej —, popréj izobráziti; predstáviti.

vorbildlich zgledèn, vzórèn.

Vorbildung *f.* prva omika, začétna —, predhódna izobrázba.

Vorbitte *f.* prošnja za ...

vorbitten prósiti za koga.
Vorblatt *n.* predlístek.
Vorbote *m.* napovedovávec, napovednik, predvéstnik, predizvestítelj; (Vorzeichen) známenje.
vorbringen navésti (-vedem), izréči (-réčem), razložíti; *impf.* razlágati.
Vorburg *f.* predgrádje.
Vordach *n.* pristréšek, pristrésje, napúšč.
vorder prednji, sprednji.
Vorderansicht *f.* pročélje.
Vorderarm *m.* podlahtí *f. pl.*, podlákət, predrámje.
Vorderbrust *f.* predpŕsje.
Vorderfuß *m.* prednja noga.
Vordergestell *n.* (des Pfluges) plužne *pl.*, plužna *pl.*
Vorderglied *n.* prednji člen; *(milit.)* prva vrsta.
Vordergliedmaßen *pl.* prednji udje *pl.*
Vordergrund *m.* predje, osprédje, prednja stran (-i).
vorderhand *adv.* za zdàj.
Vorderhand *f.* zapéstje; sprednja roka.
Vorderhaupt *n.* (Scheitel) téme (-ena).
Vorderhaus *n.* sprednja hiša; predvŕje.
Vorderlader *m.* puška sprednjáča, — s sprednjim nabójem; tòp s sprednjim nabójem.
Vordermann *m.* prédnik, sprednjik.
Vorderfatz *m.* prorèk, prednji rèk.
Vorderfeite *f.* pročélje, čelo, načélje; — des Wechſels lice menice.
Vorderſitz *m.* prednji sedež.
vorderſte najprédnji.
Vordertheil *m.* spredèk, prednji del.
Vorderzahn *m.* prednják.
vordringen napréj dreti (derem), — ríniti, — síliti, prodírati, napredovati.
vordrucken predtískati; *impf.* predtiskovati.
Voreid *m.* predhódna priséga.
voreilen naprej hitéti, spéšiti se; pohitéti (naprej); požúriti se; (zuvorkommen) prehitéti, pretéči (-tečem); *impf.* prehitévati, pretékati; (ſich übereilen) prenágliti se.
voreilig prenágəl, zalétel.
Voreiligkeit *f.* prenáglost.
Voreingenommenheit *f.* (vorgefaßte Meinung) napréjšnje mnenje, predsódek, prevzétost, preusvojéno mnenje.
Voreltern *pl.* prarodítelji *pl.*
vorempfinden predčútiti, prej čútiti.
Vorempfindung *f.* predčútje: ſ. Ahnung.
vorenthalten pridržati (-držim), zadržati, skrátiti, u-, pritŕgati; *impf.* pri-, zadrževati, krátiti, u-, pritrgovati.
Vorenthaltung *f.* pridržba, kratítev.
Vorerhebung *f.* predhódna poizvédba.
Vorerinnerung *f.* predpómnja, pripómnja.
Vorerkenntnis *f.* predspoznáva.
vorerſt *adv.* najpréj, najpopréj, najpŕvo, pred vsem drugim.
vorerwähnt prej imenován, gori omènjen, napomínan.
vorerzählen práviti, pripovedovati.
Vorfahr *m.* prédnik; unſer — prednáməc; unſere —en prednámci; unſerer —en prednámski; ſein —, ihr — prednjíməc.
vorfahren (im Fahren zuvorkommen) prehitéti, pretéči (-tečem); der Wagen iſt vorgefahren voz se je pripéljal; er fuhr vor und die anderen nach on se je prvi vozil, a ostáli za njim.
Vorfall *m.* dogódek, prigódek, primérek, slučáj.
vorfallen pasti (padem) pred kaj, naprej pasti; (ſich ereignen) prigoditi se, zgoditi se, pripetíti se, primériti se, nakljúčiti se; *impf.* dogájati se, primérjati se.
Vorfallenheit *f.* prigóda, zgoda.
Vorfasten- predpóstni.
vorfinden najti (najdem); *impf.* nahájati.
Vorflut *f.* začétek plime, prva plima.
vorfordern pozváti (-zòvem) —, povábiti predse (pred sodíšče); *impf.* pozívati, povábljati.
Vorforderung *f.* poziv, povabílo.
Vorfrage *f.* predhódno vprašánje, predvprašánje.
vorführen privésti (-védem), dovésti, pripéljati (-péljem) pred koga; *impf.* pripeljevati.
Vorführung *f.* privòd, dovòd, pripeljáva; skazovánje.
Vorführungsbefehl *m.* privódno povélje.

Vorgang *m.* postópek, postópanje, ravnánje; (Verlauf) tek; (Ereignis) dogódek, dogódba.

Vorgänger *m.* prédnik, predhódnik.

vorgängig predenji, predhóden, popréjšnji.

Vorgarten *m.* predvŕt.

vorgeben položíti, dejáti (dénem), dati (dam) pred koga; *impf.* pokládati, dévati (devam, devljem), dajáti (dajem); (vorausgeben) naprej dati; prvi dati; (angeben) trditi; eine Krankheit — délati se bólnega, izmísliti si bolézen.

Vorgeben *n.* izgóvor, pretvéza.

Vorgebirge *n.* (Cap) nos, rtíč, predgórje.

vorgeblich namišljen, umišljen.

vorgefaßt umišljen; eine —e Meinung ſ. Voreingenommenheit.

Vorgefühl *n.* predčútje.

vorgehen naprej iti (idem, grem); napredovati; (übertreffen) preíti (-ídem), pretéči (-téčem), prehitéti, preséči (-sežem); *impf.* pretékati, preségati; (geſchehen) zgodíti se, dovršíti se; *impf.* godíti se, vršíti se; (verfahren) postópati, ravnáti.

Vorgehen *n.* počétje; postópanje.

vorgehend prejšnji, predhóden.

vorgenannt gori imenován.

Vorgeſchichte *f.* popréjšnja zgodovína; predzgodovínska doba.

vorgeſchichtlich predzgodovínski.

Vorgeſchmack *m.* predokús.

vorgeſehen v mislí vzet, dolóčen.

Vorgeſetzte *m.* predstójnik, načélnik.

vorgeſtern *adv.* predvčéraj, predvčérajšnjim, predvčéranjim; — abends predsnóčnjim.

Vorgiebel *m.* nastréšek, pričélje.

vorgreifen popréj seči (sežem) po kàj, poséči po kaj; der Behörde — poséči —; *impf.* poségati —, vtíkati se v kaj pred oblástvom; (zuvorkommen) pretéči (-téčem), prehitéti; (einer Sache) poséči v...; *impf.* poségati v..., vplétati se v..., vtíkati (-kam, -čem) se, vrívati se v...

vorhaben na mísli —, v mislih iméti (imám), mísel koga biti (je), naménjen —, nakánjen biti (sem), mísliti, naklépati, namérjati; (vor ſich) pred sebój iméti (imám).

Vorhaben *n.* namíslek, namèn, naméra, nakána, naklèp.

Vorhalle *f.* veža, predddŕje.

vorhalten pred koga kaj držáti (-ím); (ein Vergehen) očítati, oponášati.

Vorhand *f.* prednja roka; (Vorrang) prednost, prvénstvo; die — haben (im Kartenſpiel) prvi biti (sem).

vorhanden pričujóč, gotóv, pri rókah; — ſein biti (sem); —e Beweismittel dokazíla, kar jih je.

Vorhang *m.* zastor, zavésa, zagrinjálo, opóna.

vorhängen zastréti (-strèm), zavésiti, obésiti pred kaj; *impf.* zastírati, zavéšati, obéšati pred kaj.

Vorhängeſchloß *n.* viséča ključálnica, žábica.

Vorhaus *n.* veža, príklet.

Vorhemd *n.* predsráječnik.

vorher *adv.* prej, pred, popréj; predtèm; furz — otódi, rávnokar, málo prej.

vorherbeſtimmen napréj —, popréj odlóčiti; *impf.* — odlóčati.

vorherempfinden prej občútiti, predčútiti.

vorhergehend prejšnji, predhóden.

vorherig prejšnji, popréjšnji.

vorherrſchen prevladovati, pretézati; prevládati; die Ebene herrſcht vor največ je rávnega svetá.

vorherrſchend prevladujóč, pretéžen.

vorherſagen prej povédati (povém); prerokovati.

Vorherſagung *f.* prerokovánje.

vorherſehen prevídeti, napréj vídeti.

Vorherſehung *f.* previdnost.

vorherverkündigen popréj naznániti; *impf.* — naznánjati.

vorherwiſſen popréj védeti (vém).

vorhin *adv.* ſ. vorher.

vorhinein, im — *adv.* napréj, zanapréj.

Vorhof *m.* preddvòr, pridvòr; (im Ohr) pridvórek.

Vorhölle *f.* predpekèl.

Vorhut *f.* prednja straža, predstráža.

vorig prejšnji, popréjšnji; —es Jahr lani, lansko leto, pretéklo leto.

Vorjahr *n.* lansko —, pretéklo leto.
vorjährig lanski.
Vorkammer *f.* des Herzens srčni pridvòr, predsŕčje.
Vorkämpfer *m.* prvoborítelj.
Vorkauf *m.* prekúp, predkúp.
Vorkäufer *m.* prekúpěc.
vorkehren napráviti, pripráviti; priredíti, ukréniti, preskrbéti; *impf.* na-, pripravljati, priréjati, preskrbljevati.
Vorkehrung *f.* pripráva, narédba, ukrèp.
Vorkeim *m.* predkál.
Vorkenntnis *f.* predhódno —, pripravljálno znanje, osnóvna vednost.
Vorkirche *f.* cerkvéna lopa, predhíšje.
vorkommen koga prehitéti, — pretéči (-téčem); *impf.* prehitévati, pretékati; (sich ereignen) prigodíti se, priméríti se, pripetíti se; *impf.* primérjati se; (sich vorfinden) nahájati se, biti (sem), bívati; dobívati se; dobíti se.
Vorkommnis *n.* prigóděk, dogóděk, prigóda, primérěk.
vorladen pozváti (-zovem), povábiti, poklícati (-kličem); *impf.* povábljati, pozívati.
Vorladung *f.* pozív; schriftliche — pozívnica; **Vorladungs-** pozívni; =schein *m.* pozívnica, povabílnica.
Vorlage *f.* predlóga; predláganje, predložítěv; *(chem.)* (Auffangegefäß) podstávka.
Vorland *n.* (Deichbau) predzémlje; pricéstje.
vorlängst *adv.* dávno, oddávnaj.
Vorlass *m.* samotòk, samomáščina.
vorlassen pred koga —, do koga —, h komu pustíti; *impf.* — púščati; napréj pustíti; er wurde nicht vorgelassen niso ga pustíli k...
Vorlauf *m.* s. Vorlass.
vorlaufen koga pretéči (-tečem).
Vorläufer *m.* predhódnik, sprednjik.
vorläufig predhóděn, predbéžěn; sprednji, popréjšnji; (vorbereitend) pripravljálěn; (zeitweilig) začásěn, medčásěn; *adv.* popréj, začásno, zazdàj.
vorlaut preglásěn; besedljìv, prenáglih besedí, brzoústěn; predŕzěn; — sein ségati (komu) v besédo.
Vorleben *n.* dosedánje —, popréjšnje življénje.
Vorlegeblatt *n.* predlóga, vzórěc.
Vorlegelöffel *m.* vélika žlica, zajemáča.
vorlegen predložíti, pred koga položíti; *impf.* predlágati, — polágati; (das Futter —) klasti (kladem), pokládati; eine Frage — vprašánje zastáviti.
Vorleger *m.* predlagávěc, predložítelj; (beim Schreibtisch) prednóžnik, predlóžnik; Bett— predpósteljnik.
Vorlegeschloss *n.* žábica, viséča ključálnica, (lokét).
Vorlegung *f.* predlóžba, predláganje.
vorlesen brati (berem), čítati komu kaj; predčítati.
Vorleser *m.* bravěc, čitátelj, predčitátelj.
Vorlesung *f.* branje, čítanje; (Lection) lékcija, predávanje; — halten predávati.
vorletzte predzádnji, predposlédnji.
vorleuchten svétiti; mit gutem Beispiele — doběr zglèd dajáti (dájem), komu v doběr zglèd biti (sem).
vorlieb *adv.* za ljubo.
Vorliebe *f.* posébna ljubézěn (-i), posébna priljúbljenost; pristrástje; mit — sich womit beschäftigen posébno rad se s čim pečáti.
vorliegen léžati (-ím) —, biti (sem) pred kom; s. vorhanden sein.
vorliegend pred (nami) ležèč, pričujòč, navzóčěn; der —e Fall pričujóči —, navzóčni primèr.
vorlügen komu legáti (lažem); nalegáti se komu.
vormachen kaj pred čim napráviti; *impf.* — naprávljati; zagradíti, zadélati; (als Muster —) komu kàj pokázati (-kážem), pokázati, kako se dela; jemd. Possen — šale ugánjati s kom; jemd. einen blauen Dunst — slepíti koga s čim, mámiti ga.
Vormagen *m.* prednji želóděc, želódčič.
Vormaischbottich *m.* zasladílnik.
vormalig nekdánji, popréjšnji, bivši.
vormals *adv.* nekdaj; prej, popréj.
Vormann *m.* prednik.

Vormauer *f.* predzídje.
vormenschlich predčlovéški.
Vormerkbuch *n.* beléžna knjiga, knjiga zabeléžnica; ins — eintragen v beléžno knjigo zaznámenjati, zapísati (-píšem), zabeléžiti; *impf.* — zaznamenjevati, zapisovati, zabeleževati.
vormerken zabeléžiti, zaznámenjati, zapísati (-pišem); *impf.* beléžiti, zaznamenjevati, zapisovati.
Vormerkung *f.* zapis, zabeléžba, zaznámĕk; (grundbücherlich) predznámba; **Vormerkungs-** zabeléžni, zaznámni.
Vormittag *m.* dopóldan (-dnéva), predpóldan (-dnéva), dopóldne, predpóldne.
vormittägig do-, predpoldánski, predpoldánji, dopoldánji, predpoldnévĕn, dopoldnévĕn.
vormittags *adv.* (des Vormittags) dopóldne, predpóldnem.
Vormittagsbrot *n.* predjúžnik, dopoldánja málica, predpóldnica.
Vormittagsgottesdienst *m.* dopoldánska služba božja.
Vormitternacht *f.* predpólnočje.
vormitternächtig predpólnočĕn.
vormitternachts *adv.* pred pólnočjo.
Vormund *m.* varih, váruh, skrbník, (jerob); jemanden als — erwählen, — bestellen komu váruha odbráti (-bérem), — postáviti.
Vormünderin *f.* várihinja, váruhinja.
Vormundschaft *f.* varstvo, várištvo.
vormundschaftlich várstven.
Vormundschafts- várstveni; **=angelegenheit** *f.* várstvena stvar (-í); **=gelder** *pl.* várstveni denárji; **=pflicht** *f.* várstvena dolžnóst.
vorn, vorne *adv.* spred, spredaj; von — odsprédaj; von — anfangen od kraja začéti (-čnèm); von — her že od začétka, že v začétku; nach — zu k prédnjemu koncu.
vornächtig snočnji.
Vornahme *f.* započétĕk, započétba, vršítĕv, oprávljanje, opráva; — einer Prüfung izpraševánje; — einer Untersuchung preiskovánje; — des Zeugenverhöres zasliševánje prič; s. das Vornehmen.
Vorname *m.* imé (-éna), krstno imé.
vornehm imenítĕn, odlíčĕn, visòk, gospóski; plemenít; ein —er Mann imenítnik; odlíčnik; —e Leute vélika gospóda *coll.*; — thun imenítiti se, visòk biti (sem), imenítno (moško, gospósko) se nósiti, — dŕžati (-ím); (im üblen Sinne) báhati se, šopíriti se; das Vornehmste dabei ist poglavítna reč pri tem je.
vornehmen vršíti, oprávljati; izvršíti, započéti (-čnèm), opráviti; eine Schürze — predpásati (-pášem) se; eine Untersuchung — preiskati (-íščem), preglédati; *impf.* preiskovati, pregledovati; Zeugen — priče zaslíšati (-slíšim); *impf.* — zasliševati; (befragen) izprášati, izpítati; *impf.* izpraševati, izpitovati; sich — naméniti se, nakániti, skléniti.
Vornehmen *n.* naméra, nakána, sklèp; s. Vornahme.
vornehmlich *adi.* odlíčĕn, osobít; *adv.* osobíto, posébno, zlasti.
Vornehmthuerei *f.*, **Vornehmthun** *n.* visokoglávost, imenítenje; báhanje, šopírjenje.
vorneigen (sich) naklóniti (se), pripógniti (se).
Vorort *m.* predkràj.
Vorplatz *m.* (vor einem Hause) predhíšje; prednje mesto.
Vorposten *m.* predstráža, prednja straža.
Vorproject *n.* predhódni —, pričétni projekt.
Vorprüfung *f.* uvódna preizkúšnja, predskúšnja.
Vorrang *m.* prednost, predstvo; den — haben prednost iméti (imám), prednji biti (sem); **Vorrangs-** prédnostni.
Vorrath *m.* zalóga; (Menge) obílica, množína.
vorräthig gotòv, v zalógi; das —e Geld gotóví denár, kar je denárja; alles —e Getreide verkaufen vse žito, kar ga je, prodáti (-dam), vso žitno zalógo prodáti; es ist nichts mehr — ni nič več (kake stvarí), vse je pošlò.
Vorrecht *n.* prednost, predstvo, predpravíca.
Vorrede *f.* predgóvor.
Vorredner *m.* predgovórnik.

Vorreife *f.* predčásna —, preránа zrelóst.

vorreifen preráno dozoréti; *impf.* — dozorévati.

vorreiten jézditi pred kom; (ihm im Reiten zuvorkommen) prejézditi koga.

Vorreiter *m.* predjézdec.

vorrichten pripráviti, napráviti, pristrójiti; *impf.* pri-, naprávljati, pristrojevati.

Vorrichtung *f.* pripráva, napráva.

vorrücken *intr.* napréj pomekníti (-máknem) se; *impf.* pomíkati (-míkam, -míčem) se; povíšan biti (sem); napredovati; *tr.* pri-, pomekníti; *impf.* pri-, pomíkati; s. vorwerfen; vorgerücktes Alter visóka starost; im vorgerückten Alter na stare dni, v visóki stárosti.

Vorrückung *f.* povíšba, napredovánje.

vorrufen predse poklícati (-klíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* pozívati.

Vorrufung *f.* pozív, poklic.

vorsagen narekovati.

Vorsänger *m.* predpévěc.

Vorsatz *m.* sklèp; (böser) nakána, naklèp; (*gramm.* = Vordersatz) prorèk; einen — fassen skléniti; *impf.* sklépati; seinen — ändern premísliti se; *impf.* premíšljati se; mit — nalašč.

vorsätzlich *adi.* premíšljen, nakánjen, s premíslekom; *adv.* premíšljeno, hótoma, nalašč, s premíslekom.

Vorschau *f.* prvi —, predhódni oglèd.

vorschauen glédati, štrléti, moléti izpod —, iznàd česa; naprej —, predse glédati.

Vorschein *m.*, zum — kommen prikázati (-kažem) se, pokázati se, pojáviti se, na vídelo —, na svetlo —, na dan priti (-pridem); *impf.* prikazovati se, pojávljati se; zum — bringen na vídelo —, na dan správiti, obelodániti.

vorschieben pred kaj poríniti; *impf.* — porívati; den Riegel — zapehníti (-páhnem), z zapáhom zapréti (-prèm); *impf.* zapehovati, z zapáhom zapírati.

vorschießen *intr.* strelíti pred kom; napréj švígniti, šíniti, púhniti; *impf.* vígati; (von Pflanzen) pognáti (-žénem); *impf.* pogánjati; *tr.* (Geld —) založíti koga z denárjem; *impf.* zakládati —.

Vorschlag *m.* predlòg, nasvèt; einen — machen predlágati, nasvétovati; (b. Dreschen) prvi udár; (b. Maurer) namaz; (*mus.*) podvìg, namàh; (kaufm.) ponúda.

vorschlagen *intr.* (v. d. Wage) premáhniti; *impf.* premahovati, prevagovati; (v. d. Uhr) preráno biti (bijem), prehitévati; (v. Hund) preráno lájati; *tr.* pribíti pred kàj; precéniti; *impf.* precénjati; predlágati, nasvétovati.

Vorschlagsrecht *n.* pravíca predlágati, — predláganja.

Vorschmack *m.* prevladujóči okús, dušěc; predokús, predčút.

vorschreiben predpísati (-pišem); *impf.* predpisovati; zapovédati (-vém), ukázati (-kážem), veléti; *impf.* zapovedovati, ukazovati, velévati.

vorschreitend postópěn, progresívěn; (fortschrittlich) napredujòč, napréděn.

Vorschrift *f.* predpìs; (Gebot) zapóved (-i), ukàz, povélje.

vorschriftsmäßig po predpísu, po zapóvedi, povélju primérěn.

vorschriftswidrig proti predpísu, — zapóvedi, ukázu nasprótěn.

Vorschub *m.* (b. Kegelspiel) prvi zatòč, — zatakljáj; (Unterstützung) pomóč (-i), pripomóč (-i), podpóra; potúha; — leisten pripomóči (-mórem); *impf.* pomágati, podpírati; (b. Unterschleif) potúho dati (dam); *impf.* — dajáti (dájem).

Vorschubleistung *f.* dajánje potúhe, potúha.

vorschuhen poddélati, vdélati, ogláviti, podšíti (-šíjem), podstrójiti.

Vorschuhung *f.* podšìv, vdèl, poddèl, oglávje.

Vorschule *f.* pripravljálnica, osnóvna šola.

Vorschuss *m.* prvi strel; (Most) samotòk, samomáščina; (Vorrath) zalóga; (Vorzahlung) predplačílo, naprédščina, ponaprédščina, prédujěm; **Vorschuss**predpláčni, predplačílni, posojílni.

Vorschusscasse *f.* posojílnica.

Vorschussverein *m.* posojílno društvo.

vorſchuſsweiſe *adv.* predpláčno, predplačíloma.

vorſchützen v bran dȓžati (držím), brániti se —, zaslánjati se s čim; *fig.* izgovárjati se s čim, izgóvore délati; vorgeſchützt umíšljen, namíšljen, navídezn.

vorſchwingen napréj kolébati; — kolébniti.

Vorſchwung *m.* predkoléb *(turn.)*.

vorſehen napréj vídeti; prevídeti, preskrbéti, oskrbéti; ſich — várovati se, páziti se.

Vorſehung *f.* prevídnost.

vorſetzen spredaj postáviti; pred koga (kaj) postáviti, predpostáviti; *impf.* — postávljati, predpostávljati, predstávljati; na čelo postáviti; (vorziehen) prednost dati; ſich ein Ziel — cilj si izbráti (-bérem); ſich — skléniti, naméniti se.

Vorſetzung *f.* predstáva.

Vorſicht *f.* prevídnost, opréznost; mit — prevídno, oprézno, pazno.

vorſichtig prevídn, oprézn.

vorſichtshalber *adv.* iz prevídnosti; zarádi večje várnosti.

Vorſichtsmaßregel *f.* narédba opréznosti, — prevídnosti, várnostna narédba.

Vorſilbe *f.* predpóna, predpónka; prednji zlòg.

vorſingen peti (pojem) pred kom; predpévati; zapéti komu.

Vorſitz *m.* predsédstvo, prvo mesto; den — führen predsedovati, predsédnik biti (sem).

vorſitzen pred kom sedéti; ſ. Vorſitz führen.

Vorſitzende *m.* predsédnik.

Vorſommer *m.* predpolétje, predlétje.

Vorſorge *f.* skrb (-i), briga; — treffen ſ. vorſorgen.

vorſorgen poskrbéti, preskrbéti.

Vorſpann *m.* pripréga, prevòj, dopréga; **Vorſpann-** pripréžni.

Vorſpannehmer *m.* najémnik priprége.

vorſpannen pripréči (-prézem); *impf.* priprégati, priprézati; ſ. einſpannen.

Vorſpanner *m.* pripréžnik.

Vorſpanngebür *f.* pripreznína.

Vorſpannpferd *n.* pripréžni kònj.

Vorſpannweſen *n.* pripréžništvo.

vorſpiegeln koga mámiti, slepíti, z obljúbami pítati.

Vorſpiegelung *f.* pretvéza, slepílo, prazna obljúba, obséna.

Vorſpiel *n.* predígra.

vorſpielen zaigráti; (mit einer Flöte) zapískati; (mit der Violine) zagósti (-gódem).

vorſprechen narekovati; (für jmdn.) zagovárjati koga; (ſich melden) oglásiti se, zglásiti se.

vorſpreizen prednožíti; *impf.* prednoževati *(turn.)*.

vorſpringen skákati (skačem) pred kom; (vorwärtsſpringen) napréj skóčiti; *fig.* (vorragen) izpòd —, iznàd česa moléti, — štrléti; ein — der Winkel napuščèn kot.

Vorſprung *m.* skòk napréj; (im Laufe) prehítek; einen — vor jemd. gewinnen prehíteti —, pretéči (-tečem) —, preséči (-sežem) koga; (vorſpringende Theile) jezik, krmòl, krmúlja, umòl, rilec; (beim Hauſe) napúšč, izstòp, izbúh; — des Bienenſtockes jezik, polica; (Vorragung) štrlína; (eines Berges) čelo; (das aus den Garben von ſelbſt ausfallende Getreide) osípek; *fig.* prednost, predstvo.

Vorſtadt *f.* predméstje.

vorſtädtiſch predméstn.

Vorſtand *m.* predstójnik, načélnik; (Würde) predstójništvo, načélništvo.

Vorſtandsſtellvertreter *m.* predstójnikov naméstnik.

vorſtechen odlikovati se pred kom; (hervorſtechen) v očí biti (bijem), — bosti (bodem).

vorſtecken pred kàj —, spredaj vtekníti (-táknem); *impf.* — vtíkati; pomolíti; ſich — nakániti, skléniti.

Vorſteckнadel *f.* búcika, napísna igla.

Vorſteckнagel *m.* osník, lunèk; opleník; igla, iglica, sornik, pretikáč.

vorſtehen naprej stati (stojím), — moléti; pred kom (čim) stati, biti (sem); prednost iméti (imám); das ſteht mir vor to me čaka; —d predstojèč, zgornji, prejšnji; (einer Anſtalt) upráviati, vóditi; predstójnik —, načélnik biti (sem), načelovati.

Vorſteher *m.* ſ. Vorſtand; **=amt** *n.* načélništvo, starejšínstvo; **=in** *f.* predstójnica, načélnica.

Vorſtehhund *m.* ptičar.

Vorſtehung *f.* načélstvo.

Vorſtellbarkeit *f.* pomíselnost.

vorſtellen postáviti pred kaj; *impf.* — postávljati; jmd. etwas — predstáviti komu kaj, predložíti; *impf.* predstávljati, predlágati; (darſtellen) pred očí postáviti, predočíti; *impf.* pred oči stáviti, predočevati; (im Theater) predstáviti; *impf.* predstávljati; e. Fremden ſeinen Bekannten — tujca predstáviti svojim znancem; jmd. den Nutzen einer Sache — dokazovati —, razlágati komu korist česa; (repräſentieren) namestovati; (Einwendungen machen) ugovárjati, opominjati; (einen Fehler) očítati; ſich — predstáviti se; (ſich denken) pomísliti; *impf.* pomíšljati kaj, mísliti si, predočevati si kaj; ich ſtelle mir die Sache ſo vor to reč si tako mislim; das hätte ich mir nie vorgeſtellt tega bi si ne bil nikóli mislil; ſtelle es ihm deutlich vor razlóčno mu povéj.

Vorſtellung *f.* predstáva; (Gedanke) miseľ (-i), pomíseľ (-i), predstáva; predóčba; (Theater—) predstáva, gledališka igra; (Erinnerung) opomín, opozorítev; (Einwendung) ugóvor, ugovárjanje; liſtige — zvito prigovárjanje.

Vorſtellungskraft *f.* pomíslivost.

Vorſtellungskreis *m.* ſ. Ideenkreis.

Vorſtoß *m.* (am Kleide) napústek.

vorſtoßen (vorwärtsſtoßen) napréj potísniti, — poríniti, napréj súniti, — pehníti (pahnem); *impf.* potískati, porívati; (unvermuthet begegnen) naletéti na koga; (bei d. Schneidern) obróbiti, obšíti (-šíjem).

vorſtrecken pomolíti, napréj iztégniti; *impf.* pomáljati, napréj iztézati; (leihen) za nekaj časa posóditi; *impf.* — posójati, — posojevati.

Vorſtrecker *m.* posodník, posojávec.

Vorſtudium *n.* pripravljálni nauk, osnóvni uk.

Vortänzer *m.* kolovódja, prvi plesávec.

Vortheil *m.* prid, korist (-i), prospéh, hasen (-i), hasek; (Gewinn) dobíček; zum — v prilog, na korist; — genießen korist užívati; — bringen koristiti, hásniti, príditi, pridovati, ugájati; auf ſeinen — ſehen vodo obráčati na svoj mlin; ſeinem Feinde den — abgewinnen, — ablaufen sovrážnika prekosíti, — prehitéti.

vortheilhaft koristen, hasnovít, hasnív, prospéšen; — bekannt na dobrem glasu.

vorthun (eine Schürze) predpásati (-pašem); *impf.* predpasovati; den Riegel — (okno, duri) zatekníti (-táknem), zapehníti (-páhnem); *impf.* zatíkati, zapehovati.

Vorthür *f.* zunánja vrata *pl.*, prednje duri *pl. f.*

Vortrab *m.* prednja četa, predvój.

Vortrag *m.* govor; ein akademiſcher — predávanje; einen — halten predávati; öffentlicher — javno predávanje.

vortragen nesti (nesem), nósiti pred kom; einem eine Laterne — svétiti komu; (lehren) predávati, razlágati, razkládati; (ein Tonſtück) izvésti (-védem); *impf.* izvájati, igráti, gosti (godem). [nost.

Vortragskunſt *f.* govórništvo, govór-

vortrefflich izvrstèn, izbórèn.

Vortrefflichkeit *f.* izvrstnost, izbórnost.

vortreten napréj stópiti; (vor jmd. treten) pred koga stópiti; izmed srede stópiti, v javnost stópiti.

Vortritt *m.* prédnost; ſie kamen unter — des Großvaters príšli so z dedom na čelu. [stor.

Vortuch *n.* predpàs, predpásnik, za-

Vorturner *m.* vadítelj.

vorüben prej váditi se, — vézbati se.

vorüber *adv.* mimo.

vorübergehen mimo iti (idem, grem); preíti; miníti, pretéči (-tečem); *impf.* prehájati, mimo hóditi; minévati, pretékati.

vorübergehend *adj.* mimogredóč; začásen; *adv.* mimogredé; začásno.

Vorübung *f.* predhódna vaja, predhódno vézbanje.

Voruntersuchung *f.* uvódna preiskáva.

Vorurtheil *n.* predsódek.

vorurtheilsfrei brez predsódkov.

Vorvater *m.* dèd.

Vorverkaufsrecht *n.* predkúpna pravíca.

Vorvertrag *m.* predhódna pogódba, uvódna pogódba.

vorvorjährig predlánski.

vorvorletzte predpredzádnji.

Vorwahl *f.* predhódna volítèv.

vorwalten prevládati, premóči (-mórem); *impf.* prevladovati, premagovati, predstvovati, zvoněc nósiti, gospodáriti.

Vorwand *m.* pretvéza, izgóvor; unter dem —e izgovarjáje se, z izgóvorom; unter dem —e der Freundschaft pod plaščem prijáteljstva; einen — nehmen izgovárjati se s čim.

Vorwand *f.* pročélje, prednji zid.

Vorwärmer *m.* ogreváč, ogreválo.

vorwärts *adv.* napréj, dalje; spredaj.

vorwärtsbringen unapréditi kaj, napréj správiti.

vorwärtsgehen napréj iti (idem), napredovati.

vorweg *adv.* napréj, popréj.

vorwegkaufen prekúpiti; *impf.* prekupovati.

vorwegnehmen prej —, napréj vzeti (vzamem).

Vorwehen *pl.* popádki *pl.*, predbolésti *pl.*

vorweinen jókati (jokam, jočem) pred kom.

vorweisen pokázati (-kážem), predložíti; *impf.* pokazovati, predlágati.

Vorweiser *m.* pokazávèc.

Vorweisung *f.* pokàz.

Vorwelt *f.* prednámstvo, davnína; prasvét, prvobítni svet.

vorweltlich prasvétèn, prvosvétèn.

vorwenden ſ. vorſchützen.

vorwerfen napréj vreči (vržem); *impf.* — métati (mečem); vreči; *impf.* métati pred koga; (vorrücken) očítati, oponášati, predbacívati; oponésti (-nésem).

Vorwerk *n.* pristáva; *(mil.)* prednja gradba; vnánje ozídje.

vorwiegen prevladovati, premagovati, prevagovati; prevládati.

Vorwiſſen *n.* znanje, vednost, védenje; ohne mein — brez moje védnosti, brez mójega znanja.

Vorwitz *m.* radovédnost, sníčavost.

vorwitzig radovédèn, sníčav.

Vorwort *n.* predgóvor; *(gramm.)* predlòg; (Verhältniswort) razmérnik.

Vorwurf *m.* oponòs, očítèk, očítanje; ſ. a. Gegenſtand.

vorwurfsvoll oponósèn.

vorzählen šteti (štejem) pred kom; preštéti; *impf.* preštévati komu kaj.

Vorzeichen *n.* predznák; predznámenje.

vorzeichnen narísati (-ríšem) komu kaj; (beſtimmen) oznáčiti, naznáčiti.

vorzeigen pokázati (-kážem); *impf.* pokazovati.

Vorzeiger *m.* pokazávèc, pokazník.

Vorzeigung *f.* pokàz, pokazovánje.

Vorzeit *f.* starodávnost, davnína.

vorzeiten *adv.* svoje dni, njega dni, nekdaj.

vorzeitig (vor der Zeit) prezgódnji, prerán, predčásèn.

vorzeitlich starodávèn.

vorziehen (hervorziehen) izvléči (-vlečem); den Vorhang — zastréti (-trèm) z zástorom; (höher ſchätzen) čemu prednost dati (dam) pred drugim; *impf.* — dajáti (dájem); kaj bolj céniti —, číslati od drúgega, kàj nad kàj stáviti.

Vorzimmer *n.* prednja soba, predsóba.

Vorzug *m.* prednost, predstvo, prvstvo, prvóst; ſeine Vorzüge njegóve vrlíne; mit — z odlíko, z najbóljšim uspéhom; — haben prednost iméti (imám); odlíko iméti; odlikovati se pred drúgimi.

vorzüglich *adi.* odlíčèn, izbórèn; posébèn; *adv.* odlíčno; posébno, sosébno, zlasti.

Vorzüglichkeit *f.* odlíčnost, izbórnost.

Vorzugsclaſſe *f.* odlíčni red.

Vorzugsrecht *n.* prédnostna pravíca.

Vorzugsſchüler *m.* odličnják.

vorzugsweiſe *adv.* posébno, sosébno, zlasti.

Votant *m.* glasovátelj, votant.

votieren glasovati.

Votierung *f.* glasovánje.

Votivkirche *f.* votívna —, zaobljúbna cerkèv.

Votum *n.* glas (-a, -ú).
Vulcan *m.* ognjénik, vulkán.
vulcaniſch ognjéniški, ognjebljúvčn, vulkánski.
vulcaniſieren razpáliti, razbéliti.
Vulgärname *m.* domáče —, hišno imé (-éna), vzdèv.
Vulgata *f.* obči latínski prevòd sv. pisma, vulgáta.
vulgo *adv.* po domáče, obíčno.

W.

Wabe *f.* sat (-a, -ú); *coll.* satovjé.
wach budčn, zbujèn, zdrámljen; (wachend) bedèč, čujòč; — ſein bedéti, čuti (čujem); — werden budíti se, drámiti se; zbudíti se, zdrámiti se.
Wach- strážni.
Wachcommandant *m.* stražni povéljnik.
Wachcorps *n.* stražno krdélo, stražárstvo, strážni zbòr.
Wachdienſt *m.* stražna služba, straža, stráženje.
Wache, Wacht *f.* straža; — halten na straži biti (sem), strážiti; auf die — ziehen na stražo iti (idem, grem); —n ausſtellen postáviti straže; — ablöſen izmeníti stražo.
Wachebeleidigung *f.* razžalítèv straže.
wachen bedéti, čuti (čujem), čúvati; (über etwas) čuti nad čim, páziti na kaj, kaj na skrbi iméti (imám); die ganze Nacht — vso noč prečúti; ſ. bewachen.
Wachen *n.* bedénje, čujénje, čúvanje.
Wachfeuer *n.* strážni ogènj.
Wachgeld *n.* stražnína.
wachhabend stražèč, na straži; der —e Officier strážni častnik.
Wachhaus *n.* strážnica, stražárnica.
Wachmann *m.* čuváj, strážnik; =ſchaft *f.* strážniki, strážništvo, strážno moštvo.
Wachmeiſter *m.* ſ. Wachtmeiſter.
Wacholder *m.* brin, brina; smrlín, smólovec; *coll.* brinje, smolje; **Wacholder-** brinov; =beere *f.* brínovica, brínova jágoda; =brantwein *m.* brínovec; =droſſel *f.* brínovka, borovnják, branjúg.
Wachparade, Wachtparade *f.* oglèd straže, strážna paráda.
Wachpoſten, Wachtpoſten *m.* (Perſon) straža; (Ort) stražíšče.
Wachs *n.* vosèk; aus — voščèn; mit — überziehen povoščíti; **Wachs-** voskov, voščèn; =abdruck *m.* voščèni odtisk, voščèna tískanica.
wachſam budčn, bedéčen, bedljív, čuvít, stražljív; pazljív.
Wachſamkeit *f.* budnost, bedéčnost, bedljívost, čuvítost; pazljívost.
wachsartig vosku podóbčn, voskovít.
Wachsbleiche *f.* voščèno belílo.
Wachsblume *f.* voščèni cvet.
wachſen rasti (rastem); dorásti; ein wenig — porásti; zrasti; aufeinander — razrásti se; *impf.* razráščati se; (ſich mehren) množíti se, širiti se; razmnožíti se, razširiti se; gewachſen ſein kos —, zagomèc komu biti (sem).
Wachſen *n.* rast (-í), rástenje.
wachſend úppig rastčn, rašč, raščav.
wächſern voščèn, od voska.
Wachsfabrication *f.* voščárstvo.
Wachsfabrik *f.* voščárnica.
Wachsfackel *f.* voščèna plamenica, — baklja.
Wachsfarbe *f.* voščèna barva.
Wachskerze *f.* voščèna sveča, voščenica, voščénka.
Wachskerzenzieher *m.* voščeníčar.
Wachsleinwand *f.* povoščèno platno.
Wachslicht *n.* ſ. Wachskerze.
Wachspflaume *f.* ruména sliva.
Wachsſtock *m.* voščenica, voščèni svitèk.
Wachsthum *n.* rast (-í) rašča, rastílo.
Wachſtube *f.* stražárnica.
Wachtel *f.* prepelica; podpodík, podpodánka, podpodíca, pódprda; **Wachtel-** prepelíčji; =hund *m.* prepelíčar; =könig *m.* hrestáč, kosec, hrastar; =ſchlag *m.* petpedíkanje, prepelévanje; =ſtrich *m.* prepelíčji lèt, — prelèt.
Wachtelweizen *m.* *(Melampyrum nemorosum)* víšnjevec; *(Mel. arvense)* poljski črníléc.
Wächter *m.* stražár, strážnik, čuváj, čuvár, varih; =in *f.* stražárica, čuva-

rica, čuvájka; =haus *n.* strážnica, čuvájnica.
Wachtmeiſter *m.* nadstrážnik, strážmeštěr.
Wachtthurm *m.* strażni stolp, strażíšče.
wackelig majàv, gugav, tresòč.
Wackelkopf *m.* tresoglávec, potoglávec.
wackeln májati se, zíbati (-bljem) se, gúgati se; (beim Gehen) omahovati, opotékati se, klécati.
wacker vrl, jak, korenjáški.
Wade *f.* meča, litka, listánjek.
Wadenbein *n.* piščál (-i).
Wadenmuskel *m.* mečna míšica, riba.
Waffe *f.* orόžje; (Vertheidigungsmittel) branílo; Waffen- orόžni; vojni, bojni.
Waffenbruder *m.* sobojník, sobórec.
Waffenbündnis *n.* vojna zavéza.
Waffendienſt *m.* služba z orόžjem, orόžna služba.
waffenfähig sposóběn za orόžje.
Waffengeklirr *n.* rožljánje z orόžjem, orόžni žvenkèt.
Waffengeräth *n.* orόžje.
Waffengewalt *f.* orόžna sila; mit — z orόžjem.
Waffenglück *n.* vojna —, bojna sreča.
Waffenkammer *f.* orόžnica, orožárna.
Waffenlärm *m.* hrup orόžja, orόžni hrup.
waffenlos brez orόžja, brezorόžen.
Waffenpaſs *m.* orόžni list.
Waffenpatent *n.* orόžni patent.
Waffenplatz *m.* orožíšče, bojíšče.
Waffenrock *m.* vojna suknja.
Waffenruhe *f.* premírje.
Waffenruhm *m.* vojna slava.
Waffenſchmied *m.* orožár, izdelovátelj orόžja.
Waffenſtillſtand *m.* premírje.
Waffenträger *m.* opróda.
Waffenübung *f.* orόžna vaja.
waffnen orožíti; oborožíti.
Wagamt *n.* téhtnica, tehtálni urad.
wägbar tehtljiv.
Wage *f.* téhtnica, vesa, vaga; (am Wagen) vaga.
Wagebalken *m.* prečka, grédeljnica.
Wagegeld *n.* tehtalnína.
Wagehals *m.* predrznež, vratolòm.
wagehalſig vratolómen.
Wagemacher *m.* téhtničar.
Wagen *m.* voz; kola *pl.*; (Kutſche) kočija; *dem.* vozèk, vozíčèk; d. Steirerwägelchen krípica, kolésělj; als Sternbild ſ. Bär.
wagen drzniti se, úpati se, tvégati se.
wägen téhtati; iztéhtati.
Wagenachſe *f.* os (-i), podvóz (-i).
Wagenbaum *m.* svora, sora, razvóra.
Wagendeichſel *f.* ojé (ojésa), ójnice *pl.*
Wagengeld *n.* voznína.
Wagengeleiſe *n.* kolovòz, koleanica, koléja, kolotéča, kolotécina.
Wagengeraſſel *n.* drkòt, drdránje, drkotánje.
Wagenkipfe *f.* ročica.
Wagenkorb *m.*, Wagenkrippe, Wagenflechte *f.* gnojni kòš, lese *pl.*
Wagenkuppler *m.* pripenjáč.
Wagenleiter *f.* léstvica, lójtrnica; (das Paar) léstvice *pl.*
Wagenlenker *m.* vozník, kočijáž.
Wagennagel *m.* rednik; osník, zaosník.
Wagenrad *n.* vozno koló (-ésa).
Wagenremiſe *f.* kolnica, kolárnica.
Wagenſchere *f.* trabje, trabi *pl.*, škarje *pl.*
Wagenſchmierbehälter *m.* kolomáznica.
Wagenſchmiere *f.* kolomàz, kolomást (-i).
Wagenſperre *f.* zavóra, zavórnica.
Wagenſterze *f.* svórnica, repica.
Wagentrain *m.* vozovlàk.
Wagentritt *m.* vozni stopálnik.
Wageſtück *n.* ſ. Wagnis.
Waggon *m.* železnični voz, vagón.
Wagner *m.* kolár; Wagner- koláraki; =handwerk *n.* kolárstvo; das — betreiben koláriti; =in *f.* kolárica; =ſtuhl *m.* kolovŕta.
Wagnis *n.* drzèn čin.
wagrecht vodorávèn, horizontálèn, rázovèn.
Wagſchale *f.* téhtnična sklédica; *fig.* auf der — ſein na vágalici —, na prevésici biti; in die — werfen na téhtnico (do)vréči (-vržem).
Wahl *f.* volítev, izvolítev; aus freier — po svoji volji, dragovóljno; die — ſteht ihm frei na voljo mu je dano; eine — treffen izvóliti; Wahl- volílni, volítveni.

Wahlact *m.* volítěv; (Schriftſtück) volítveni spis.

Wahlangelegenheit *f.* volítvena stvar (-i), — reč (-i).

Wahlausſchreibung *f.* razpis volítve.

wählbar izvoljìv, sposóbən biti izvóljen, sposóbən za izvolítěv.

Wählbarkeit *f.* izvoljívost, sposóbnost za izvolítěv.

wahlberechtigt imajóč volílno pravíco, upravíčen vóliti, — za volítěv.

Wahlberechtigte *m.* upravíčenec za volítěv.

Wahlberechtigung *f.* upravíčenost za volítěv, volílna pravíca.

Wahlbeſprechung *f.* volítveni pogóvor.

Wahlbezirk *m.* volílni okràj.

Wahlbruder *m.* pobrátim.

Wahlbruderſchaft *f.* pobrátimstvo.

Wahlcertificat *n.* volílna izkáznica.

wählen izvóliti, izbráti (-bérem); *impf.* vóliti, izbírati.

Wähler *m.* volívec; =in *f.* volívka.

Wählerclaſſe *f.* volílni razrèd.

wähleriſch izbírčən.

Wählerliſte *f.* volívski imeník.

Wählerſchaft *f.* volívci, volívstvo.

wahlfähig ſ. wählbar.

Wahlfürſt *m.* volílni —, izbórni knez; izvóljeni knez.

Wahlfürſtenthum *n.* volílna —, izbórna knežévina.

Wahlgeſetz *n.* volílni zakon, volílna postáva.

Wahlhandlung *f.* volítěv.

wählig ſ. wähleriſch; wohlig.

Wahlkörper *m.* volílna skupína, volílni razrèd.

Wahlliſte *f.* volívski imeník.

Wahlmann *m.* volílni mož.

Wahlmonarchie *f.* volílna —, izbórna monarhíja.

Wahlordnung *f.* volílni red.

Wahlort *m.* volítveni kràj, volíšče.

Wahlperiode *f.* volílna doba.

Wahlplatz *m.* volíšče; ſ. Wahlſtatt.

Wahlprotokoll *n.* volílni —, volítveni zapísnik.

Wahlrecht *n.* (actives) pravíca vóliti, volílna pravíca; (paſſives) pravíca biti izvóljen, pravíca do izvolítve, izvolítvena pravíca.

Wahlſchweſter *f.* poséstrima.

Wahlſpruch *m.* geslo.

Wahlſtatt *f.* bojíšče.

Wahlſtimme *f.* (volílni) glas (-ú).

Wahltag *m.* dan volítve.

Wahltriebe *pl.* spletke *(pl.)* pri volítvi.

Wahlurne *f.* glasóvnična posóda.

Wahlverſammlung *f.* volílni shòd.

Wahlverwandtſchaft *f.* *(chem.)* soród-[nost.

Wahlzettel *m.* volílni list.

Wahlzimmer *n.* volílnica.

Wahn *m.* blodnja, blodna miſèl (-i); dozdévěk, domišljáva.

wähnen domišljevati si, domíšljati si.

Wahngebilde *n.* blodni prividek, blodnotvórje.

Wahnglaube *m.* prazna vera.

Wahnſinn *m.* blaznost, blodnomíselje; in — verfallen zblaznéti.

wahnſinnig blazən, blodnomíseln, zméšane pámeti.

Wahnſinnige *m.* blaznik; *f.* bláznica.

Wahnwitz *m.* blaznost, brezúmnost, prismójenost.

wahnwitzig blazən, brezúmən, prismójen.

wahr *adi.* resníčən, istínit; pravi; (treu) zvest, verən; d. —e Name pravo imé (-éna); eine —e Geſchichte resnična povést; es iſt — res je; es iſt nicht — ni res; für— res; nicht —? kaj ne? für — halten za resníco iméti (imám), vérovati, verjéti (verjámem); — ſprechen resníco govoríti; ſo — mir Gott helfe tako mi Bog pomágaj!

wahren hrániti; várovati; ſich — várovati se.

währen trpéti, trájati; ewig — večən biti, večno trpéti, — trájati.

während *adi.*, bei —er Zrebigt med prídigo; *coni.* med tem ko; dočim; *praep.* med; — der Mahlzeit med obédom; — der Regierung Maria Thereſias za Marije Terézije.

wahrhaft resníčən, istínit; pravi; (die Wahrheit liebend) resníčən, resnicoljúbən.

wahrhaftig *adi.* resníčən; pravi, právcati; *adv.* resníčno, res, zarés.

Wahrhaftigkeit *f.* resničnost, istínitost; resnicoljúbnost.

Wahrheit *f.* resnica, ístina.
Wahrheitsbeweis *m.* dokàz resnice.
Wahrheitserinnerung *f.* opomín k resníčni izpovédbi.
Wahrheitsfreund *m.* resnicoljùb.
wahrheitsgetreu resníci odgovarjajòč, resníčen; *adv.* po resníci.
wahrheitsliebend resníčen, resnicoljúben.
Wahrheitsſinn *m.* čuvstvo za resnico.
wahrlich *adv.* resníčno, zarés, res, v resníci.
wahrnehmbar zaznáten, začútən, zapázən.
wahrnehmen zaznáti, začútiti; *impf.* zaznávati, čútiti; (erkennen) spoznáti, zapáziti; (eine Gelegenheit) porábiti; (Rechte) várovati kaj, potegovati se za kaj.
Wahrnehmung *f.* zazná(va)nje, zaznáva, začút; opázba.
Wahrnehmungsvermögen *n.* zmožnost zaznávanja, začutljívost.
wahrſagen vedeževati, bogovati; ſ. prophezeien.
Wahrſager *m.* vedež, vedeževávec, bógovec; **=ei** *f.* vedeževánje, védeštvo, vedeževávstvo; **=in** *f.* vedeževávka.
wahrſcheinlich *adi.* verjétən; *adv.* verjétno; bržkone, bržda, bržčas; es iſt ſehr —, daſs ... vsa podóba je, da ...
Wahrſcheinlichkeit *f.* verjétnost.
Wahrſcheinlichkeitsrechnung *f.* račún verjétnosti, verjétnostni račún.
Wahrſpruch *m.* (der Geſchworenen) izrèk —, razsòd (porótnikov).
Wahrung *f.* várovanje, varstvo.
Währung *f.* veljáva, vrednóta.
Wahrzeichen *n.* známenje.
Waid *m.* (Färbepflanze) *(Isatis tinctoria)* oblájst; **Waid-** oblájstov.
Waid- (für Jagd-) ſ. **Weid-**.
Waiſe *f.* siróta, sirótica; sirótək, sirótej; — werden osirotéti, starše izgubíti; **Waiſen-** sirótinski.
Waiſenbuch *n.* sirótinska knjiga.
Waiſengeld *n.* sirótinski denárji *pl.*, sirótinščina.
Waiſenhaus *n.* sirotíščnica, sirotíšče, sirótnica.
Waiſenkind *n.* siróta.
Waiſenknabe *m.* sirótək, sirótej.
Waiſenmädchen *n.* sirótica.
Waiſenſtand *m.* sirotínstvo.
Waiſenvermögen *n.* sirotínska imovína.
Wal *m.* ſ. **Walfiſch**.
Wald *m.* gòzd; les, loza, hosta, šuma; (Hain) log; (Hegeholz) gaj; neuangelegter — závod (-vóda); abgeſtockter — golosèk; (Eichen—) dobráva; **Waldgozdni**.
Waldamt *n.* gozdni urád.
waldaus waldein iz gozda in v gòzd.
Waldbeſtand *m.* gozdni rastetáj, gozdóvje.
Waldbewohner *m.* pogozdník, hostnik.
Waldbiene *f.* divja čebéla.
Waldbirne *f.* ſ. **Holzbirne**.
Waldblöße *f.* laz, jasa.
Waldbrand *m.* gozdni požár.
Waldcultur *f.* gozdárstvo.
Waldbieb *m.* gozdni tat.
waldein *adv.* ſ. u. **waldaus**.
Walderbſe *f.* grahor.
wälderreich gozdnàt.
Waldeſel *m.* divji osèl.
Waldfrevel *m.* gozdna pokvára, — poškódba.
Waldfrevler *m.* gozdni kvarník.
Waldgegend *f.* gozdnáta krajína, gozdnàt kràj.
Waldgeſetz *n.* gozdni zakon, gozdna postáva.
Waldgrund *m.* gozdno zemljíšče.
Waldheger *m.* gozdár, logar, šumár.
Waldhorn *n.* lovski rog.
Waldhuhn *n.* divja kura.
Waldhüter *m.* gozdni čuváj, logar.
waldig gozdnàt, gozdèn.
Waldlerche *f.* gozdni škrjánčc.
Waldmeiſter *m.* nadlógar; (Pflanze) prvénec, dišéča perla, — strášnica.
Waldmenſch *m.* divji mož, hostnik.
Waldnymphe *f.* gozdna víla.
Waldrebe *f.* srobót, srobotína, vezéla; *coll.* srobotínje, vezélje.
Waldrecht *n.* gózdna pravíca.
Waldſchaden *m.* gozdna škoda, — kvara.
Waldſchlag *m.* drvosèk.
Waldſchlucht *f.* ſ. **Schlucht**.
Waldſchnepfe *f.* kljunáč, sloka.
Waldſtreu *f.* stelja, listje.

Waldtaube *f.* divji golób, grivnik, grívar.
Waldteufel *m.* gozdni hudír.
Waldthier *n.* gozdna živál (-i).
Waldung *f.* gòzd.
Waldweg *m.* gozdna pot (-i).
Waldwieſe *f.* gozdna senóžet (-i).
Waldwirtſchaft *f.* gozdno gospodárstvo.
Waldzins *m.* gozdnína.
Walfiſch *m.* kìt; =fang *m.* kitolòv; =fänger *m.* kitolóvec.
Walke *f.* valjálnica.
walken váljati; zváljati, pováljati.
Walker *m.* valjávec.
Walkererde *f.* suknársko ilo.
Walkmühle *f.* ſ. Walke.
Wall *m.* okòp, nasìp, zasìp.
Wallach *m.* (Pferd) konj skopljénec.
wallen valóve gnati (ženem), valovíti se, valovati, pláti (póljem) se; kipéti, vreti (vrèm); (reiſen) rómati, potovati; hóditi.
Waller *m.* romar, božjepótnik; ſ. Welſ; =in *f.* rómarica, božjepótnica.
Wallfahrer *m.* ſ. Waller.
Wallfahrt *f.* božja —, rómarska pot (-i), rómanje.
wallfahrten rómati, na božjo pot iti (idem, grem).
Wallfahrtskirche *f.* rómarska cerkêv.
Wallfahrtsort *m.* božja pot.
Wallnuſs *f.* laški oreh (-éha).
Wallung *f.* valovítev, valovánje, planje; vrenje, kipénje.
Walm *m.* krnica, vrtínec; (der Dachſchopf oben an der ſchiefen, ſchmalen Dachſeite) kačka, klč.
Walmdach *n.* streha na kačko.
Walrath *m.* kítova tolšča, — mast (-ſ).
Walroſs *n.* mrož.
wälſch ſ. welſch.
walten vládati, gospodovati, gospodáriti, uprávljati, ravnáti kaj, vóditi; *fig.* (v. Zuſtänden) vládati, biti (sem); ſeines Amtes — izvrševati svojo službo, — svojo dolžnóst; beš (baš) **walte Gott!** v to pomózi Bog!
Walter *m.* vladár, gospodár.
Walwurz *f.* ſ. Beinwurz.
Walze *f.* valj, valjèc, valjar.
walzen *intr.* valčék plésati (-šem); *tr.* váljati; pováljati, zváljati.
wälzen valíti, váljati, kotáti, kotalíti, tóčiti, tákati; zavalíti, zaváljati ⁊c.; die Schuld auf jmd. — krivdo na koga izvŕniti; *impf.* — izvrâčati.
Wälzen *n.* váljanje.
walzenförmig váljast.
Walzer *m.* valčèk.
Wälzer *m.* valjávec. [mlin.
Walzmühle *f.* mlin na valjce, váljčni
Walzwerk *n.* valjárna, valjárnica.
Wamme *f.* trebúšina; vàmp; podgŕlje, podgrlína, podvrátèk, okrélje, nadêr, jadro.
Wams *n. m.* podsúknjič, suknjič, kamižóla; (der Weiber) jopa, jopič.
Wand *f.* stena; ſ. Seite; ſpaniſche — zaslòn, zaslanjálo.
Wandbekleidung *f.* opóna; (hölzerne) obòj.
Wandel *m.* ſ. Wechſel; pohájanje, izprehájanje; (Lebenswandel) življénje; vedénje.
wandelbar izpremenljiv, nestálen, nestanovítèn.
Wandelbarkeit *f.* izpremenljívost, nestálnost, nestanovítnost.
Wandelgrund *m.* menjálno zemljíšče, menjávka.
wandeln ſ. verwandeln; hóditi, pohájati, šétati, izprehájati se.
Wandelſtern *m.* ſ. Planet.
Wandeltreppe *f.* pólzaste stopnice.
Wanderbuch *n.* potna knjížica, popótne búkvice *pl.*
Wanderbündel *n.* popótna cula, — cúlica.
Wanderer *m.* popótnik, potnik, popotovávec.
Wanderfalke *m.* sokol seléc.
Wandergeſelle *m.* sopótnik, popótni továriš.
Wandergewerbe *n.* popótni obŕt.
Wanderin, Wanderrin *f.* (po)pótnica, popotovávka.
wandern potovati, popótovati; hóditi, iti (idem, grem); séliti se; preséliti se.
Wanderratte *f.* siva podgána.
Wanderſchaft *f.* potovánje, popótovanje.
Wandersmann *m.* popótnik, potnik.
Wanderſtab *m.* popótna pálica.

Wandertaube *f.* golób selěc.
Wanderung *f.* potovánje, popotovánje.
Wandervogel *m.* ptica selívka.
Wanderzeit *f.* čas potovánja.
wandfeſt k steni pribít.
Wandgemälde *n.* stenska slika.
Wandhobel *m.* (strużěc) straníčar.
Wandkalender *m.* stenski —, viséči koledár.
Wandlaus *f.* ſ. Wanze.
Wandleuchter *m.* obsténski svečnik.
Wandlung *f.* izpremémba; (b. d. Meſſe) povzdigovánje; ſ. Conjugation.
Wandſchrank *m.* vzídana omára.
Wandſchüſſelflechte *f.* stenski sklédičar.
Wanduhr *f.* stenska ura.
Wange *f.* lice; **Wangen-** líčni.
Wangenbein *n.* podóčnica.
Wangengrübchen *n.* líčna jámica.
Wangenröthe *f.* líčna rdečica.
Wangenſcheibe *f.* (im Bienenſtock) straníca, postranica.
wankelhaft, wankelmüthig omahljiv, nestanovítěn.
Wankelmuth, Wankelſinn *m.* omahljívost, nestanovítnost.
wanken omahovati, májati se; (beim Gehen) opotékati se; (von den Füßen) oplétati se; (v. Kräften) pésati.
wankend majàv, potoglàv; omahljiv.
wann *adv.* kdaj, kedáj; *relat.* kàdar; dann und — tedàj pa tedàj, včasi; — immer kadarkòli.
Wanne *f.* banja; nečké *pl.*
wannen *adv.*, von — odkód? *relat.* odkóder.
Wanſt *m.* trébuh (-úha); vàmp.
wanſtig trebúšen, trebúšnat; vampast.
Wanze *f.* steníca; **Wanzen-** steníčni; **=kraut** *n.* steníčnik.
wanzig steníčav.
Wappen *n.* grb; einen Adler im — führen orla v grbu iméti (imám); **Wappen-** gŕbovni.
Wappenamt *n.* gŕbovni uràd.
Wappenbild *n.* podóba v grbu.
Wappenbuch *n.* gŕbovnik.
Wappenfeld *n.* gŕbovno polje.
Wappenkunde *f.* grboslóvje, grboznánstvo, heráldika.
Wappenkundige *m.* grboslóvec, grboznánec.
Wappenſchild *m.* gŕbovni ščit.
Wappenſchneider *m.* grborézec.
Wappenverleihung *f.* podelítev grba.
wappnen orožíti; oborožíti.
Ware *f.* blagó, roba; kurze — drobno blagó, drobnína; grüne — zelenjád (-i), zelenjáva, zelenína; hölzerne — lesenína; **Waren-** blagóvni.
Warenabſatz *m.* odvédanje —, prodája blagá.
Warenartikel *m.* blagó; verſchiedene — *pl.* razne vrste blagó.
Warenausfuhr *f.* izvòz blagá.
Warenbeſchau *f.* ogledovánje blagá.
Wareneinfuhr *f.* uvòz blagá.
Warenhalle *f.* dvorána za blagó, blagóvna tržnica.
Warenkunde *f.* poznávanje blagá.
Warenlager *n.* zalóga blagá, blagóvna zalóga.
Warenmagazin *n.* blagóvno skladíšče.
Warenſendung *f.* pošíljka blagá.
Warentauſch *m.* zamenjáva blagá.
Warentransport *m.* prevážanje —, prevòz blagá.
Warenumſatz *m.* blagóvni promèt.
Warenverſendung *f.* razpošiljáva blagá.
Warenverzeichnis *n.* blagóvni popis, — popísek, — spísek.
Warenvorrath *m.* zalóga blagá.
Warenzoll *m.* carína, (uvoznína, izvoznína, prevoznína).
warm topél, goréč; *fig.* goréč, iskrén.
Warmbad *n.* gorka —, topla kopel (-éli); toplíce *pl.*
warmblütig toplokrvèn.
Wärme *f.* toplóta, gorkóta; *fig.* goréčnost, vnetost; **Wärme-** toplótni.
Wärmeäquator *m.* toplótni ravnik.
Wärmebildner *m.* toplotvórna tvarína.
Wärmecapacität *f.* toplótna navzétnost.
Wärmeeinheit *f.* toplótna ednica.
Wärmeempfindung *f.* toplótni občút.
wärmeerzeugend toploróden.
Wärm(e)flaſche *f.* grélnica, grejáča, pogrevača.
Wärmegrad *m.* toplótna —, toplínska stopnja.
Wärmeleiter *m.* toplótni prevódnik.
Wärmeleitung *f.* toplótni prevòd, toplovòd; toplótno prevájanje.

Wärmemenge *f.* toplótna množína, — količína.
Wärmemeſſer *m.* toplomèr.
wärmen greti (grejem), ogrévati; segréti, ogréti; ſich — greti se.
Wärmequelle *f.* toplótni vir.
Wärmer *m.* ogreválo.
Wärmeſtoff *m.* toploròd, toplotvòr.
Wärmeſtrahl *m.* toplótni trak.
Wärmeſtrahlung *f.* toplótno žarjénje, izžarjevánje.
Wärmevertheilung *f.* razdelítêv —, podélba toplóte.
Wärmpfanne *f.* grejáča, pogreváča.
warnen posvaríti; *impf.* svaríti.
warnend svarílèn.
Warner *m.* svarívec, svarítelj.
Warnung *f.* svarítêv, svarílo, posvarílo; **Warnungs-** svarílni; **=zeichen** *n.* svarílno známenje, svarílo.
Warte *f.* strážnica, stražni stolp, strážíšče; pazíšče, razgledovalíšče, vidik.
Wartegeld *n.* čakarína.
warten *intr.* čákati; počákati; *tr.* (pflegen) streči (strežem) koga, komu.
Warten *n.* čákanje.
Wartort *m.* čakalíšče.
Wärter *m.* strežník, strežáj; strežèc; **-in** *f.* strežnica, strežájka.
Wartſaal *m.* čakálnica.
Wartung *f.* strežba, postrežba.
warum *adv. (interr.)* zakáj? čemú? worum.
Warze *f.* bradavíca; *dem.* bradavíčica; **Warzen-** bradavíčni.
warzenförmig bradavíčast.
warzig bradavíčen, bradavíčnat.
was *pron.* kaj? *relat.* kàr; — für ein kakšèn, kak, kakov; — immer karkòli.
Waſch- perílni, pralni; umiválni.
Waſchanſtalt *f.* prálnica, perílnica.
Waſchbär *m.* rakún.
Waſchbecken *n.* umiválnica, médenica.
Waſchblau *n.* perílno modrílo.
Waſchbleuel *m.* pralèc, peráča, trepka.
Waſchbrett *n.* perílnik, žmulja.
Wäſche *f.* perílo.
waſchecht pralèn, barvodržèn.
waſchen (Wäſche) prati (perem); opráti; (den Körper) umíti; *impf.* umívati; ſich — umívati se; umíti se; (einen einzelnen Gegenſtand) umíti; (Geſchirr) pomívati; pomíti; *fig.* (auszanken) oštéti (-štéjem); *impf.* oštévati; ſ. ſchwatzen.
Waſcher *m.* peráč, peričnik, perilar; **=ei** *f.* pránje; ſ. Waſchanſtalt; **Gold—** zlatoprálnica; **=in** *f.* perica, perílja, pralja.
Waſcherolle *f.* ſ. Mange.
Waſchgold *n.* prano zlató.
waſchhaft ſ. ſchwatzhaft.
Waſchkammer *f.* perílnica, prálnica.
Waſchkorb *m.* perílni kòš.
Waſchkübel *m.* čebèr —, bedènj za perílo.
Waſchlappen *m.* o-, pomiváča; izpiráča.
Waſchlauge *f.* lug.
Waſchmittel *n.* pralno —, umiválno sredstvo, izpirálo.
Waſchplatz *m.* perišče, pralíšče.
Waſchſchwamm *m.* umiválna goba.
Waſchtrog *m.* perílno koríto, perílnik.
Waſchung *f.* umívanje.
Waſchwaſſer *n.* voda za pranje, — za umívanje; ſ. Abwaſchwaſſer.
Waſchweib *n.* perica.
Waſchwerk *n.* perílo; rudoprálnica.
Waſchzeug *n.* pralna tkanína, pralno blagó; perílo.
Waſen *m.* ſ. Raſen.
Waſenmeiſter *m.* konjedérec, konjáč; **=ordnung** *f.* konjedérski red.
Waſſer *n.* voda; *dem.* vodíca; **zu —** werden zvodenéti; **zu — und zu Land** po (na) vodi in po (na) suhem (kopnem); **bei — und Brot** ob vodi in kruhu; **die Hoffnung wird zu —** úpanje po vodi splava; **Quellen— studénčnica; Bach— potóčnica; Schnee— snežnica; Regen— deževnica; Trauf— kapnica** ɔc.; **Waſſer-** vodni, povódni; (**wäſſerig**) vodéni.
Waſſerableitung *f.* odvájanje —, odvòd vode.
Waſſerader *f.* vodna žila, vodeník.
Waſſeramſel *f.* povódni kos.
Waſſerarm *m.* rokáv, pánoga.
waſſerarm malovóden, suhótèn.
Waſſerarmut *f.* pománjkanje vode.
Waſſeraſt *m.* divja —, nora mladíka, vodenica.
Waſſerbau *m.* vódna stavba; **=kunſt** *f.* vódno stávbarstvo; **=unternehmung** *f.* vodnostávbno podjétje.

Wasserbecken *n.* vodna kotlína.
Wasserbehälter *m.* vodna shramba, vodnják.
Wasserbett *n.* struga, pretóka, koríto.
Wasserblase *f.* vodéni mehúrec, — mehúrček.
Wasserblätter *m.* vodocvétka.
Wasserbruch *m.* vodni predòr.
Wasserbrühe *f.* plódra, požlépica.
Wassercanal *m.* prekòp, vodotòč, roja.
Wasserdamm *m.* jez.
Wasserdampf *m.* vodni par.
wasserdicht nepremóčen, nepremočljiv, vododŕžen.
Wasserdruck *m.* vodni tlak; (auf Banknoten) vodéno známenje, vodéni tisk.
Wasserdunst *m.* vodni sopár.
Wassereimer *m.* vedrica, škàf, kabél.
Wasserfaden *m.* vodni krak, — okrák.
Wasserfahrt *f.* povódna vožnja.
Wasserfall *m.* slap, sopòt, sopótnica, šum, vodopàd; (klein) skakávec.
Wasserfang *m.* vodnják.
Wasserfänger *m.* (am Mühlrad) korec.
Wasserfarbe *f.* vodéna barva.
Wasserfass *n.* vodni sod, sod za vodo.
Wasserfeder *f.* (*Hottonia*) grebenika.
Wasserfläche *f.* vodno povŕšje, vodna površína.
Wasserflasche *f.* steklenica za vodo.
Wasserfloh *m.* povódna bolha.
Wasserflut *f.* poplávica, razlív, zatòp; (Überschwemmung) povódénj (-i).
Wasserfräulein *n.* povódna déklica.
wasserfrei brezvóden.
Wasserfrosch *m.* zeléna žaba, rujht, rujhtáč.
Wasserfurche *f.* jarek, draga.
Wassergalle *f.* zamòk, podmòk, močáva; necéla mávrica.
Wassergebiet *n.* povódje, obvódje.
Wassergebür *f.* vodarína.
Wassergeflügel *n.* povódne ptice *pl.*
Wassergehalt *m.* vodna primés (-i), vodénost.
Wassergelte *f.* golída, káblica; korec, zajemáč.
Wassergewächs *n.* povódna rastlína.
Wasserglas *n.* kozárec, čaša, kúpica (za vodó); vodénasto steklo.
Wassergraben *m.* jarek, draga, roja.
Wassergrenze *f.* vodna meja.
Wassergrube *f.* rupa, kal, lokva.
wasserhaltig vodén, vodnat.
Wasserheilanstalt *f.* vodno zdravilíšče.
Wasserheilkunde *f.* vodno zdravílstvo.
wasserhell čist kakor voda.
Wasserhöhe *f.* višína vode.
Wasserholunder *m.* kalína.
Wasserhose *f.* vodéna troba, moraki smŕk.
Wasserhuhn *n.* (vodna) kokóška; schwarzeš — črna liska.
wässerig vodén; — werden zvodenéti; *fig.* prazén, medél, plehék.
Wasserjungfrau *f.* kačji pastír, gospica.
Wasserkäfer *m.* povodnják.
Wasserkanne *f.* vodna ročka.
Wasserkopf *m.* vodnatoglávost.
Wasserkraft *f.* vodna sila.
Wasserkresse *f.* s. Brunnenkresse.
Wasserkunst *f.* vodomèt.
Wasserlache *f.* mlaka, kal, kalúža, lokva.
Wasserlauf *m.* vodni tek.
Wasserläufer *m.* dŕsavec, mlinar, kosec.
Wasserleitung *f.* vodovòd; **Wasserleitungs-** vodovódni.
Wasserlilie *f.* s. Seerose.
Wasserlinse *f.* okrák.
wasserlos brezvóden.
Wassermangel *m.* s. Wassermut.
Wassermann *m.* povódni mož; (*astr.*) vodár, vodolij.
Wassermasse *f.* vodóvje.
Wassermelone *f.* vodéna —, grška dinja, lubenica.
Wassermenge *f.* vodna množína.
Wassermesser *m.* vodomèr.
Wassermessung *f.* vodomérstvo.
Wassermolch *m.* pupek; der große — véliki pupek.
Wassermühle *f.* vodni mlin.
wässern *tr.* s. bewässern; (einweichen) namóčiti; *impf.* móčiti, namákati; (d. Wein) z vodó mešati; — zmešati; napojíti; *impf.* napájati; *intr.* mir wässert der Mund nach etwas sline cedím —, sline se mi cedé po čem.
Wassernetz *n.* vodno omrežje.
Wassernixe *f.* povódna vila, vila povódkinja.
Wassernoth *f.* s. Wassermangel u. Überschwemmung.

Waſſernuſs *f.* povódni kóstanj, kostánjevica, oréšec.
Waſſerotter *f.* beloúška.
Waſſerperle *f.* neprístni biser.
Waſſerpflanze *f.* vodna —, povódna rastlína.
Waſſerpocken *pl.* ſ. Windpocken.
Waſſerprobe *f.* izkúšnja z vodó.
Waſſerratte *f.* povódna podgána.
waſſerrecht ſ. horizontal.
Waſſerrecht *n.* vodno pravo; baš — haben pravíco do vode iméti (imám); **Waſſerrechts-** vodnoprávni.
waſſerreich vodnat.
Waſſerreſervoir *n.* vodoshrámba.
Waſſerrinne *f.* žleb.
Waſſerſack *m.* (in den Gruben) stók, stekalíšče.
Waſſerſäulmaſchine *f.* vododvížni stroj, vodni samotlàk.
Waſſerſchaden *m.* vodna uíma, škoda po vodi.
Waſſerſcheide *f.* razvódje, raztóčje.
waſſerſcheu stekèl.
Waſſerſcheu *f.* steklóst, steklína.
Waſſerſchierling *m.* vélika trobelíka.
Waſſerſchlacht *f.* pomórska bitka.
Waſſerſchlange *f.* beloúška, vodenica.
Waſſerſchlauch *m.* meh za vodo, vodni meh; *(Utricularia)* mešínka.
Waſſerſchlund *m.* požirálnik, požirávka.
Waſſerſchöpfer *m.* zajemálo, koréc.
Waſſerſchuſs *m.* ſ. Waſſerſtoß.
Waſſerſchutzbau *m.* vodovárstvena stávba.
Waſſerſchwalbe *f.* ſ. Uferſchwalbe.
Waſſerſchwertlilie *f.* vodna perunika.
Waſſerſcorpion *m.* vodni ščipávec.
Waſſerſperre *f.* ſ. Urinſperre.
Waſſerſpiegel *m.* vodna gladína.
Waſſerſpitzmaus *f.* povódna rovka.
Waſſerſpritze *f.* ſ. Spritze.
Waſſerſtand *m.* vodna viſína.
Waſſerſtern *m.* žabji las.
Waſſerſtoff *m.* vodík; **Waſſerſtoff-** vodíkov.
Waſſerſtrahl *m.* vodéni curek, — trak.
Waſſerſtraße *f.* vodna pot.
Waſſerſtrudel *m.* ſ. Strudel.
Waſſerſucht *f.* vodenica; vodeníčnost.
waſſerſüchtig vodeníčen.
Waſſerſuppe *f.* vodéna juha.
Waſſerſyſtem *n.* vodje.
Waſſerthier *n.* vodna —, povódna živál (-i).
Waſſertiefe *f.* vodna globína.
Waſſerträger *m.* vodonósec, vodár.
Waſſertrinker *m.* vodopívec.
Waſſertrog *m.* vodno koríto.
Waſſertropfen *m.* vodéna kaplja.
Waſſertrunk *m.* požírek —, napítek vode.
Waſſeruhr *f.* vodna ura.
Wäſſerung *f.* močénje; polívanje; napájanje.
Waſſervogel *m.* povódna ptica.
Waſſerwage *f.* vodna —, vodorávnostna —, nivélska vaga.
Waſſerwehr *n.* jez.
Waſſerweihe *f.* blagoslávljanje vode.
Waſſerwerk *n.* vodna napráva.
Waſſerwirbel *m.* vrtínec, vrtúljka, krníca, cmrk, sukálnik.
Waſſerzeichen *n.* vodéno známenje.
Waſſerzuber *m.* vodni čebér.
waten bresti (bredem), bróditi; (im Schnee) gáziti.
watſcheln kobacáti, racáti.
watſchelnaſs do poltí mokér, mokér kakor miš.
Watte *f.* vata.
Wattefabrikant *m.* vátar.
wattieren z vato podložíti, — podvléči; *impf.* — podlágati, — podvláčiti, vatírati.
Wau *m.* katánec.
Wauwau *m.* bavbáv, strašílo.
Webe *f.* troba, trobéla (platna).
Webemaſchine *f.* tkálnica.
weben tkati (tkam, tkèm, tkèm); natkáti, stkati; (v. d. Spinne) presti (predem).
Weben *n.* tkanje.
Weber *m.* tkalec; **Weber-** tkalski.
Weberdiſtel *f.* tkalska ščetica.
Weberei *f.* tkalstvo; tkanje.
Webereinſchlag *m.* votèk.
Webergehänge *n.* níčavnice *pl.*, níčnice *pl.*
Webergeld *n.* tkálščina.
Weberhandwerk *n.* tkálstvo.
Weberhaſpel *m.* snováča.
Weberin *f.* tkalka, tkalja, tkalčica.
Weberkarde *f.* ſ. Weberdiſtel.

Weberknecht *m.* suha júžina, kosèc.
Weberkunſt *f.* tkalstvo.
Weberrolle *f.* škrípec, snoválo.
Weberſchemel *m.*, **Webertritte** *pl.* podnóžnik, podnóžnice *pl.*, stopálnik.
Weberſchiff *n.* suválnica (sováliica, snováliica), čolnák, čolnič.
Weberſpreize *f.* sproge (sproji) *pl.*
Weberſpule *f.* naviják, vitél, cev (-i), cevka.
Weberſtrecker *m.* ostna *pl.*, proji *pl.*
Weberſtuhl *m.* statve *pl.*, krosna *pl.*
Weberzettel *m.* osnóva, snutèk, osnútèk.
Wechſel *m.* mena, menjáva; preména, premenjáva, izpremémba; (Tauſch) menja, zaména, zamenjáva; (von den Jahreszeiten) vrstítev; (b. Pferde) prepréga; (Ort) križišče; (b. d. Eiſenbahn) zakrèt; (Wechſelbrief) menica; gezogener — potégnjena menica; ausgeſtellter — izdána menica; **Wechſel-** menični; (gegenſeitig) vzajémni, zameníti; (abwechſelnd) izmeníti, izménični.
Wechſelabſchrift *f.* menični prepis.
Wechſelausſteller *m.* izdátelj —, izdajátelj menice.
Wechſelbalg *m.* podvrženo dete (-eta), podvrženec, podvržek; izmenè (-éta); maloprídnež.
Wechſelbank *f.* menična banka.
wechſelbar izmenljiv.
Wechſelbegriffe *pl.* zameníti —, vzajémni pojmi *pl.*
Wechſelbeſtäubung *f.* (*bot.*) medsebójno opraševánje.
Wechſelbeziehung *f.* vzajémno razmérje, vzajémna dotíka, vzajémnost.
Wechſelbrief *m.* menica.
wechſelfähig sposóbèn izdávati menice, — za menično obvézo, menično sposóbèn.
Wechſelfall *m.*, *pl.* —fälle izpremémbe usóde, razni pripétljaji.
Wechſelfieber *n.* mrzlica, zímica, trésljika.
Wechſelgeſang *m.* vzajémno odpévanje, izmeníti spèv.
Wechſelgeſchäft *n.* menično opravílo, menični poslèl; menjálnica.
Wechſelgeſpräch *n.* pogóvor, pomének.
Wechſelgrund *m.* ſ. Wandelgrund; spolovínsko zemljíšče, spolovína.
Wechſelhandel *m.* kupčija —, trgovina z menicami, menícarstvo.
Wechſelhändler *m.* menícar.
Wechſelhaus *n.* menjálnica.
Wechſelinhaber *m.* imétnik menice.
Wechſelkleid *n.* preobléka.
Wechſelkunde *f.* menična znanost.
wechſelkundig izvéden —, vešč v menicnih stvareh.
wechſelmäßig menicèn; po menicnem načínu.
wechſeln *intr.* ménjati se; (abwechſeln) vrstíti se, órèditi se; (ſich ändern) izpremínjati se; premeníti se, izpremeníti se; mit den Plätzen, Dienſtboten — premenjávati prostóre, posle; *tr.* (Geld) menjávati, izmenjávati; ménjati, izménjati; (ändern) izpremínjati; premeníti, izpremeníti; (d. Kleid) preobléči se; *impf.* preobláčiti se; (Schuhe) preobúti (-bújem) se; *impf.* preobúvati se; Briefe — dopisovati si; (Pferde) prepréči (-prézem); *impf.* preprégati; die Farbe — prebledévati; prebledéti; Zähne — nove zobé dobíti; Blicke — spogledovati se; spoglédati se; Complimente — pozdrávljati se; pozdráviti se; einige Worte — nekóliko se pogovárjati; — se pogovoríti.
wechſelnd premenljiv, izpremenljiv.
Wechſelnehmer *m.* prejémnik menice.
Wechſelordnung *f.* menični red.
Wechſelpflicht *f.* vzajémna dolžnóst.
Wechſelrecht *n.* menično pravo.
wechſelrechtlich menicnoprávèn.
Wechſelſchuld *f.* menični dolg.
wechſelſeitig vzajémèn, zamenít.
Wechſelſeitigkeit *f.* vzajémnost.
wechſelſtändig (*bot.*) premenjálèn.
Wechſelſtation *f.* menjávna postája.
Wechſelſtellung *f.* postávljenje zakréta.
Wechſelſtrom *m.* izménični tòk.
Wechſelſtube *f.* menjálnica.
Wechſelung *f.* ménjanje, menjátev.
Wechſelverkehr *m.* vzajémni promèt; menični promèt.
wechſelvoll premenljiv.
wechſelweiſe *adv.* vzajémno, drug drúgemu, eden drúgemu; (abwechſelnd) izménoma, po izméni, premenjeválno, zdaj eden, zdaj drugi.

Wechſelweſen *n.* menične stvarí, meničarstvo.
Wechſelwinkel *m.* izménični kot.
Wechſelwirkung *f.* vzajémno vplívanje, vzajémni učínek.
Wechſelwirtſchaft *f.* premenjeválno gospodárstvo, kolobárjenje.
Wechſelzahlung *f.* menično plačílo.
Wechsler *m.* menjávec, menjáč.
Weck *m.*, **Wecke** *f.* štrúčica; (geflochtener) pleténka.
wecken budíti, zbújati, drámiti; zbudíti, zdrámiti, predrámiti.
Wecker *m.* budívec, budítelj; (Werkzeug) budílo; (Weckuhr) ura z budílom, budíljka.
Wedel *m.* mahálo, mahálnik, mahálce; Fliegen— muhálnik, muhálnica, máhalica; (Schweif) rep.
wedelförmig mahálast, mahálčast.
wedeln mahljáti, mígati, migljáti.
weder *conj.* ne, ni, niti; — ich noch er ne (ni, niti) jaz, ne (ni, niti) on.
weg *adv.* prč, (v, na) stran, s poti, s pota, v kraj; er iſt — odšél je, odpotovàl je; er wird — ſein po njem bo; von etwas — izpòd, izprèd; eš iſt — izgínilo je, prč je; den habe ich — tega poznám; in Zuſammenſetzg. od-, u-.
Weg *m.* pot (-a, -i); (Straße) cesta; (Fußweg) steza; (Bahn) tir, gaz (-i); (Mittel) pot, sredstvo, pomóček; am —e gelegen pripótən; aus dem —e gehen s pota (-ti) iti; im —e ſtehen na poti biti (sem), napótje délati; einen Tag —es dan hodá; zu —e bringen učíniti, izvršíti, izvésti (-védem); in den — treten pot komu zastópiti; aller —e povsód; —e haben ohódke —, pota iméti (imám); damit hat es gute —e to še ne bo kmalu; im —e Rechtens po pravdi, s pravdo; auf gerichtlichem —e po sodíšču, sodno; in kurzem —e na kratko, narávnost; auf welchem —e? kod? auf dieſem —e tod.
wegbegeben ſich odíti (-ídem); *impf.* odhájati.
wegbleiben izostáti (-stánem), ne priti (pridem).
wegbürſten prč po-, odtísniti; *impf.* — po-, odtiskovati.
Wege- potni, cestni.
Wegebau *m.* napráva potov.
Wegedíſtel *f.* (*Carduus acanthoides*) turšk, vražji —, pasji stric.
Wegegeld *n.* cestnína.
Wegelagerer *m.* obpótni —, obcéstai razbójnik.
wegelos brezpótən, brezcéstən.
wegemüde izhójen, od hoje trudən. upéhan.
wegen *praep.* zavóljo, zarádi, zbòk: vzpričo, spričo, zadelj.
Wegerich *m.* trpótec, pripótec. žilnjak.
Wegeſcheide *f.* razpótje, razcéstje.
wegeſſen pojésti (-jém); *impf.* pojédati.
Wegetritt *m.* trúskavec, moljáva, ptičji dresən; ſ. Knöterich.
Wegewarte *f.* (*Cichorium intybus*) potróšnik, divji régrat, ledrik. cikórija.
Wegezehrung *f.* brášno, popótnica.
wegfahren odpéljati (-péljem) se; prč se vóziti.
Wegfahrt *f.* ſ. Abfahrt.
Wegfall *m.* odpàd, odpáden.
wegfallen odpásti (-pádem); *impf.* odpádati.
wegfangen polovíti, poujéti (-jámem); prestréči (-strézem), prevzéti (-vzámem); *impf.* polávljati; prestrézati. prevzémati.
wegfliegen odletéti; *impf.* odlétati, odletávati.
wegfließen odtéči; *impf.* odtékati.
Wegflug *m.* odlèt.
wegfreſſen požréti (-žrèm); odžréti.
wegführen odpéljati (-péljem), odvésti (-védem); *impf.* odpeljevati, odvájati. prč vóditi.
Weggang *m.* odhòd.
weggeben oddáti; *impf.* oddájati.
weggehen odíti (-ídem); *impf.* odhájati.
Weggehen *n.* odhòd.
weghauen odsékati; *impf.* odsekávati.
wegjagen po-, odgnáti (-ženem), pregnáti, iz-, odpodíti; *impf.* odgánjati. podíti.
wegkommen odíti (-ídem); odpráviti se; izgubíti se.
wegkönnen prč moči (morem), od doma moči.
wegkriechen odlésti (-lézem).

weglaſſen od sebe pustíti, pròč pustíti; *impf.* — púščati; (auslaſſen) izpustíti; *impf.* izpúščati.

weglegen odložíti, (v) stran —, pròč položíti, — dejáti (denem), iz rok deti; *impf.* — dévati.

Weglegung *f.* (eines Kindes) izpoložítev.

Wegmaß *n.* potna mera.

Wegmaut *f.* mítnica; (Gebür) cestnína; =einnehmer *m.* cestnínar.

wegmeißeln odklésati (-šem).

Wegmeſſer *m.* cestomèr, potomèr.

Wegnahme *f.* odvzétje, odvzéma; jemánje.

wegnehmen odvzéti (-vzámem), vzeti; *impf.* jemáti (jemljem).

wegputzen (s snáženjem) odpráviti; (eſſend) pojésti (-jém), posnážiti.

wegraffen pobráti (-bérem), pograbíti; *impf.* pobírati.

wegräumen správiti s poti, pròč správiti, odpráviti, odstraníti; *impf.* pròč správljati, odprávljati, odstranjevati; (Schnee, Miſt) kídati; odkídati.

Wegräumer *m.* cestar; pospravljávec.

Wegräumung *f.* odprávljanje, pospráv-ljanje; odstranjevánje.

Wegreiſe *f.* odhòd.

wegreißen odtŕgati, odčésniti, odčéhniti; *impf.* pròč tŕgati, — čésati, odčesávati, odtrgovati.

wegrennen oddírjati.

wegrollen *tr.* odtakljáti, odkotáti; *intr.* — se.

wegrücken *tr.* odmekníti (-máknem), odríniti; *impf.* odmíkati, odrívati; *intr.* odmekníti se.

wegſam prehóděn, hodèn, razhóděn.

wegſchaffen odpráviti, odstraníti, pròč správiti; *impf.* odprávljati, odstranjevati.

wegſcharren odgrébsti (-grébem), odgréniti; *impf.* odgrébati.

wegſchaufeln odkídati.

Wegſcheide *f.* ſ. Wegeſcheide.

wegſchicken pròč poslátи (pošljem); *impf.* pròč pošíljati.

wegſchieben odríniti, (v) stran porínіti; *impf.* odrívati.

wegſchießen odstrelíti.

wegſchlagen odbíti (-bíjem); *impf.* odbíjati.

wegſchleichen pròč spláziti se, izmúzniti se.

wegſchleppen pròč vleči (vlečem), — vláčiti; pròč zvleči, — zvláčiti.

wegſchmeißen pròč zagnáti (-žénem), zavréči (-vŕžem), kam zadegáti.

wegſchnappen odšávsniti, pohlópniti; *fig.* preugrábiti komu kaj.

wegſchneiden odrézati (-rézem); *impf.* odrezovati; (m. d. Schere) odstríči (-strížem); (m. d. Sichel) odžéti (-žanjem).

wegſchütten odlíti, pròč izlíti (-líjem); *impf.* od-, izlívati; (Körner) odsúti (-spèm, -sújem), pròč izsúti; *impf.* odsípati (-sípljem), pròč izsípati, odsipávati, pròč izsipávati.

wegſchwemmen odplavíti; odnésti; odplákniti; *impf.* odplávljati, odnášati.

wegſetzen pròč posadíti, — postáviti; *impf.* pròč posájati, — postávljati; ſ. hinwegſetzen.

wegſtellen pròč postáviti, odstáviti; *impf.* pròč postávljati, odstávljati.

wegſtoßen pròč súniti, pehníti (-páhnem) od sebe; *impf.* pròč suváti (súvam, sújem), od sebe peháti.

wegſtreifen odsmúkati (-kam, -čem).

wegthun pròč —, od sebe dejáti (denem), (v) stran dejáti; *impf.* pròč —, od sebe dévati.

wegtragen odnésti; *impf.* odnášati.

wegtreiben odgnáti (-žénem), odpodíti; *impf.* odgánjati, pròč podíti.

wegtrinken popíti (-píjem), izpíti; odpíti; *impf.* popívati ꝛc.

Wegwart *m.* ſ. Wegewarte.

Wegweiſer *m.* vodník; cestokàz, kážipot; =in *f.* vodnica.

wegwerfen zavréči (-vŕžem), pròč —, v stran vreči; *impf.* zamétati, zametovati, pròč —, (v) stran métati.

Wegzehrung *f.* brašno, popótnica.

weh, **wehe** *adi.* bolèč; *adv.* — thun boléti (prst me bolí); bolečíne prizadévati — ob. *(pf.)* — prizadéti komu; es thut mir — bolí me, žal mi je; *interj.* gorjé! — dir! gorjé tebi (ti)!

Weh *n.* gorjé, reva, nadlóga; (Schmerz) bolečína, bol (-i), bolést (-i); die —en *pl.* ſ. Geburtsſchmerzen.

wehen véti (vejem), píhati (pišem); (ſanft) pihljáti, duti (dujem), diti (dijem), hlidéti; (kalt) briti (brijem); (von der Fahne) vihráti.

Wehfrau *f.* bábica.

Wehgeſchrei *n.* boléstno kričánje, boléstni kríki *pl.*

Wehklage *f.* tárnanje, javk.

wehklagen tárnati, jávkati.

wehleidig preobčutljiv.

Wehmuth *f.* milotóžnost, otóžnost, žalóbnost.

wehmüthig milotóžen, otóžen, žalóben, žalomíl, mil.

Wehr *f.* bran (-i), bramba, obrámba; ſich zur — ſtellen v bran se postáviti, upréti (-prèm) se; *impf.* v bran se postávljati, — se stáviti, brániti se, upírati se; (Waffe) orózje.

Wehr *n.* jez, zajéza.

wehren (jmdm. etwas) brániti, ne dopúščati, zabranjevati; zabrániti, ne dopustíti; ſich — brániti se; ſich ſeiner Haut — svojo kožo brániti.

Wehrgehänge *n.* orózni prepàs.

Wehrgeſetz *n.* vojni zakon.

wehrhaft sposóben za orózje; vojevít.

Wehrhaftigkeit *f.* sposóbnost za orózje; vojevítost.

Wehrkraft *f.* vojna moč (-i).

wehrlos brez orózja, neoborožèn, brez braníla, brezorózen; — ſein ne moči (morem) se brániti.

Wehrmann *m.* brámbovec; bojník.

Wehrmeiſter *m.* jézar, jezáč.

Wehrpflicht *f.* vojna dolžnóst.

wehrpflichtig k vojáški službi zavézan, vojni dolžnósti podvržen.

Wehrſtand *m.* vojáški stan.

Wehrverfaſſung *f.* vojno ustrójstvo, vojna organizácija.

Weib *n.* ženska; žena; (Eheweib) žena, sopróga; (altes) starka, stara baba.

Weibchen *n.* ženica; (altes) staro bábišče, bábnica; (bei Thieren) samica, samka.

Weiber- ženski.

Weiberbruſthemd *n.* rokávci *pl.*

Weiberfeind *m.* sovrážnik ženstva.

weiberhaft babji.

Weibernarr *m.* babjak, babež, ženščák.

Weiberregiment *n.* žensko gospodárstvo.

Weiberrock *m.* žensko krilo, janka, kikla.

Weibervolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weibiſch babji.

Weiblein *n.* ženčè (-eta), bábišče.

weiblich ženski.

Weiblichkeit *f.* ženska naráva, ženstvo.

Weibsbild *n.* ženska; (ungeſchickte) donda.

Weibsperſon *f.* ženska.

Weibsvolk *n.* ženstvo, ženske *pl.*

weich mehák, mehèk; (zart) rahèl, voljèn; ſ. weichlich; — machen mečíti, mehčáti, mécati; omečíti, z-, omehčáti; — werden mečíti se, mehčáti se, mécati (se); omečíti se, z-, omehčáti se, zmehnéti (-néjem).

Weichbild *n.* obméstje.

Weiche *f.* ſ. Weichheit; (Körpertheil) lákotnica; (an Eiſenbahnen) ogíbi *pl.*, ogíbe *pl.*, ogibalíšče.

weichen *intr.* umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati se; odjénjati, odstópiti; *impf.* odjenjevati, odstópati; von jmdm. — zapustíti koga; *tr.* ſ. weich machen; (im Waſſer) móčiti, namákati; namóčiti.

Weichenſtellung *f.* postávljenje —, postávljanje ogíbov.

Weichenwärter *m.* ogíbar.

Weichſloſſer *pl.* mehkoplúte *pl.*

weichgekocht, **weichgeſotten** v mehko kuhan.

weichhaarig mehkolàs.

Weichheit *f.* mehkóta, mehkóba, mehkóst.

weichherzig mehkosrčèn.

Weichland *n.* močvír, močarína, zibi *pl.*

weichlich mehkótèn, mehkóben; (verzärtelt) mehkúžen.

Weichlichkeit *f.* mehkóta, mehkóbnost; mehkúžnost.

Weichling *m.* mehkúžnik.

Weichſelbaum *m.* višnja; **Weichſelbaumviſnjev.**

weichſelfarben višnjev.

Weichſelkirſche *f.* višnja.

Weichſelwaſſer *n.* višnjevica.

Weichſelwein *m.* višnjevec.

Weichthier *n.* mehkúžec.

Weid- pašni; (Waid-, Jagd-) lovski.

Weide *f.* paša, pašnja; (Ort) pašnik, spašnik; *fig.* paša; (Baum) vrba.
Weideberechtigte *m.* pášnikar.
Weidegeld *n.* pašnína.
Weideland *n.* pášniki *pl.*, pašni svet.
weiden *tr.* pasti (pasem); *iter.* pašévati; genug — napásti; *intr.* pasti se.
Weiden- vrbov.
Weidenbaum *m.* vrba.
Weidengebüſch *n.* vŕbovje, vrbína.
Weidenholz *n.* vrbovína.
Weidenkorb *m.* jerbas.
Weidenröschen *n.* vŕbovec.
Weideplatz *m.* pašnik, pasíšče.
Weiderecht *n.* pašna pravíca, páščina.
Weiderich *m.* krivénka, zvínjak, zvínjenik, dívrije *pl.*, vŕbnica.
Weideſchaden *m.* popáša.
Weidezins *m.* pašnína.
Weidknecht *m.* lovski hlapec.
weidlich *adv.* pošténo, do dóbrega.
Weidling *m.* látvica; čolnič; (Schwamm) kúkmak, pečénka.
Weidmann *m.* lovec.
weidmänniſch lovski.
Weidwerk *n.* lòv, lovstvo.
Weiſe *f.* motovílo; ſ. Haſpel.
weigern ſ. verweigern; ſich — brániti se, upírati se, ustávljati se.
Weigerung *f.* bránjenje, upíranje; im —ſfalle ko bi se branil, — upíral.
Weih *m.* kanja.
Weihbild *n.* posvečéna podóba.
Weihbiſchof *m.* naméstni škòf.
Weihbrunnen *m.* ſ. Weihwaſſer, Weihkeſſel.
Weihe *f.* posvetítev, posvečénje, posvečevánje, posvetílo; (Eigenſchaft) posvečénost; (Weih) kanja.
weihen blagosloviti; *impf.* blagoslávljati; zum Prieſter — v mášnika posvetíti; *impf.* — posvečevati.
Weiher *m.* ribnik, ribnjak; (Perſon) posvečevávec.
Weihgeſchenk *n.* zaobljúbljeni dar; posvetílni dar.
Weihkeſſel *m.* kropílni kamen, — kotlič, kropílnica, kropílnik.
Weihnachten *pl.* Bóžič, božíčni prázniki *pl.*
weihnachtlich božíčni.
Weihnachts- božíčni; **=abend** *m.* Sveti večér, božíčni večér; **=brot** *n.* poprtník, poprtnják, božíčnik, stálnik; **=lied** *n.* božíčna pesém (-i), božíčnica; koládnica; herumziehende Sänger von —ern koládniki *pl.*; **=tag** *m.* Sveti dan (dneva), božíčni dan; **=zeit** *f.* Bóžič, božíčni čas.
Weihrauch *m.* kadílo.
Weihrauchfaſs *n.* kadílnica.
Weihwaſſer *n.* blagoslovljéna voda.
Weihwedel *m.* kropílo, škropílo.
weil *coni.* kèr.
weiland *adi.* rajnik, rajni; *adv.* nekdaj.
Weilchen *n.* časek, hipec.
Weile *f.* čas; eine — nekóliko časa; kleine — malo časa; mit etwas hat es noch gute — dosti časa je še za kaj.
weilen biti (sem), bívati, mudíti se.
Weiler *m.* zasélje, selíšče.
Wein *m.* vino; *dem.* vince, vínčece; ſchwarzer (rother) — črnína; ſaurer — oviček; alter — starína; umgeſchlagener — zavrélica, zavrélka, vzgáléc; **Wein-** vinski.
weinartig vinast.
Weinbau *m.* vinstvo, vinógradarstvo.
Weinbauer *m.* vínščak, vinógradnik, vinógradar.
Weinbeere *f.* vinska jágoda.
Weinberg *m.* vinska gorica, vinógrad.
Weinbirne *f.* vínica, vinska hruška.
weinen jókati (-kam, -čem), jókati se, plákati.
Weinen *n.* jókanje, plákanje, jok, plàč.
weinerlich jokav, jokljiv; eine —e Miene machen na jok se držáti; es iſt mir ſo — tako me jok sili.
Weineſſig *m.* vinski ocèt, — jesih; **=fabrik** *f.* tvórnica vínskega octa.
Weinfaſs *n.* vinski sod.
Weingarten *m.* vinógrad, traje; **=beſitzer** *m.* vinógradar, vinógradnik; **=ordnung** *f.* vinógradski red.
Weingebirge *n.* vinske gorice *pl.*
Weingegend *f.* vinski kràj.
Weingeiſt *m.* vinski cvet, vinska žestína.
Weingeländer *n.* brajda.
Weingeſenke *n.* grebenica, gróbanica, vláčenica.

Weinglas *n.* vinska čaša, — kúpica, vinski kozárčc.
Weingrille *f.* čiríček, črnbél.
weingrün (v. Faß) za vino priprávljen.
Weinhandel *m.* vinska kupčíja, — trgovína, vinotŕštvo.
Weinhändler *m.* vinotŕžčc.
Weinhefe *f.* vinske drožjé, — droži *pl.*
Weinhülse *f.* mehiníca.
weinig vinski.
Weinkäufer *m.* vinski kupčc, tovórnik.
Weinkeller *m.* vinska klet (-l).
Weinkoft *f.* vinska pokúšnja.
Weinkrug *m.* vinska ročka, vinski vrč.
Weinland *n.* vinska —, vinoródna dežéla.
Weinlaub *n.* trtno listje.
Weinlaune *f.* vínjenost.
Weinlese *f.* trgátčv, tŕganje, brátčv, bránje, berba.
Weinleser *m.* trgávčc, trgáč, beráč; =in *f.* trgávka, beračica.
Weinmesser *m.* vinomèr.
Weinmonat *m.* vinotòk.
Weinneige *f.* vinski ostánki, — iztóčki.
Weinpfahl *m.* kòl.
Weinpresse *f.* vinska stiskálnica, — tlačílnica, — preša.
Weinprobe *f.* vinska pokúšnja; vino na pokúšnjo, vinski vzorčc.
Weinranke *f.* rozga; *pl.* ročice, vílice.
Weinrausch *m.* pijánost od vina.
Weinrebe *f.* vinska trta, loza.
weinreich z vinom bogàt, vinoródčn.
weinsauer vinskokísčl.
Weinsäure *f.* vinska kislína.
Weinschädling *m.* vinski škodljívčc.
Weinschank *m.* vinotòč.
Weinschenk *m.* (vinski) točáj.
Weinschenke *f.* krčma.
Weinschlauch *m.* vinski meh.
Weinsetzling *m.* trtni sadež.
Weinstein *m.* vinski kamen, — srež.
Weinstock *m.* vinska trta, trs; *coll.* trsje.
Weinstube *f.* pívnica, vinárna.
Weintraube *f.* grózd; *dem.* grozdič; *coll.* grozdje.
Weintreber *pl.* tropíne *pl.*
Weintrinker *m.* vinopívčc.
Weinzehent *m.* vinska desetína.
weis, einem etwas — machen nalegáti (-lážem) koga, — se komu.
weise móder.
Weise *m.* modriján, modrec.
Weise *f.* načìn; (Gewohnheit) naváda, šega, običáj; (Arie) napèv; luftige — poskóčnica; auf diese — na ta načìn, takó; auf gleiche — enáko, prèv takó, takísto; auf andere — drugáče; auf mancherlei — marsikakó, auf keine — nikákor, po nikákem, po nikákršnem, po nobéni ceni; in gesetzlicher — po postávi, po zakónu; ungerechter — po krívem, po krivíci; heimlicher — skrivàj, skrivši.
Weisel *m.* mática.
weisen kázati (kažem), pokazovati; pokázati.
Weiser *m.* kazávčc, kážipot; ſ. Weisel.
weiserlos brez mátice.
Weisheit *f.* modrôst; **Weisheits-** modróstni; =lehre *f.* modroslóvje, modroznánstvo; =zahn *m.* modróstni zob.
weislich modro, pámetno.
weiß bel; — machen béliti; pobéliti; sich — machen opravičevati se; opravíčiti se.
Weiß *n.* bela barva, belína, beljáva; belílo; **Weiß-** beli, belo-.
weissagen prorokovati, vedeževati.
Weissager *m.* prórok (-óka), prerok, prorokovávčc, vedeževávčc; =in *f.* prorókinja, vedeževávka.
Weissagung *f.* prorokovánje, vedeževánje.
weißarmig beloráměn (-en).
weißbacken iz bele moke, bel.
Weißbart *m.* belobráděc.
weißbärtig belobràd, belobradàt.
Weißbinder *m.* škafar.
weißblätterig belolíst.
Weißblech *n.* bela pločevína.
Weißbuche *f.* (beli) gabèr; **Weißbuchen-** gabrov; =holz *n.* gabrovína, gabrína; =wald *m.* gábrovje.
Weißdorn *m.* glòg, beli trn; =beere *f.* glógova jágoda, glogínja, medvédova hruška; =gebüsch *n.* glógovje, gložje; =holz *n.* glógovina; =strauch *m.* glógovčc.
Weiße *m.* belčc; *f.* belka; belóta, belóba, beljáva; *n.* belo, belína; (im Auge) belmo; (im Ei) beljàk.

weißen béliti; pobéliti.
Weißerle *f.* bela jélša, — olša.
Weißfisch *m.* belíca, klèn.
Weißfluss *m.* belotòk.
Weißföhre *f.* bor.
weißfüßig belonòg.
weißgar irhast; —es Leder irh, írhovina.
weißgefleckt belolísast.
weißgelb belorumèn, beložólt.
Weißgerber *m.* irhar.
weißgeschwänzt belorèp.
weißglühend belo žarèč.
Weißglühhitze *f.* beložárna vročína, bela žarečína.
weißgrau sivkast.
weißhaarig belolàs.
weißhalsig belovràt.
weißhändig beloròk.
Weißkalk *m.* bélež.
Weißkopf *m.* beloglávěc; beloglávka.
weißköpfig beloglàv.
Weißleder *n.* irh, írhovina; aus — irhast.
weißlich belkast.
Weißling *m.* (Schmetterling) belín; s. Weißfisch.
Weißmehl *n.* bela moka.
Weißnäherin *f.* šivílja za belo tkaníno.
Weißschwanz *m.* belorépka.
Weißspießglanz *m.* ántimon.
Weißstein *m.* belák (kamen).
Weißtanne *f.* s. Tanne.
weißwollig belorùn.
Weißwurz *f.* gúmbelica.
weißzahnig belozòb.
Weißzeug *n.* bela tkanína, — prtenína.
Weisung *f.* povélje, ukàz; napótěk, napotílo.
weit *adi.* daljěn, dalek; (v. Kleid) ohlápěn, omášěn, oplávěn, predólg, preširòk; (geräumig) prostórěn, prostrán, obšírěn, šírěn; —es Gewissen široka vest; im —esten Sinne v najširšem poménu; (v. Haarkamm) reděk, redkozòb; *adv.* daleč, dáleko; (die Thür) — aufsperren široko odpréti; das geht zu — to sega predáleč; (viel) mnogo, velíko; in so — (v) tóliko; bei —em nicht nikákor ne; von —em oddáleč; — und breit —, des —en und breiten auseinandersetzen na dolgo in široko razlágati.
weitästig dolgovéjěn.
weitaus *adv.* mnogo, nad vse.
weitberühmt daleč slovèč.
Weite *f.* dalja, daljáva; daljína; (v. Raume) prostránost, prostránstvo; *n.* das — suchen šila in kopíta pobráti (-bérem), potégniti jo.
weiten šíriti, raztézati, razprostránjati; razšíriti, raztégniti, razprostrániti; (*refl.* — se).
weiter *adi.* daljši, dáljnejši; daljnji, nadáljnji; bis auf —es za zdàj; ohne —es brez pomísleka, brez obotávljanja, takòj, prècej; *adv.* dalje; und so — in takó dalje, — napréj, (u. s. w. itd.).
weitern s. weiten.
Weiterung *f.*, *pl.* —en spotíke, sítnosti.
weitgreifend razséžěn.
weither *adv.* oddáleč.
weithin *adv.* daleč, daleč tjà.
weitläufig razprostránjen; obšírěn; —er Verwandter daljni soródnik.
Weitläufigkeit *f.* razprostránjenost; obšírnost.
weitschichtig s. weitläufig.
weitschweifig obšírěn, raztézěn, dolgovézěn.
Weitschweifigkeit *f.* obšírnost, raztéznost, dolgovéznost.
weitsehend dalekovíděn, daljnovíděn.
weittragend dalekonósěn; važěn, znamenít.
Weitung *f.* razšírjanje; širína.
Weizen *m.* pšeníca; (rauher —) résasta pšeníca, résnica, kosmatíca; (glatter —) golíca; (türkischer —) túrščica, korúza, debeláča; Weizen- pšeníčni; =acker *m.* pšeníčna njiva; (gewesener —) pšeníčišče; =boden *m.* tlà za pšeníco; =brot *n.* pšeníčni kruh, pšeníčnjak; =mehl *n.* pšeníčna moka; =stroh *n.* pšeníčna slama, pšeníčnica.
welcher *pron. relat.* katéri, ki, koji; *pron. interr.* katéri; welch ein kak, kakov, kakšěn; um welche Zeit obkoréj; — immer katerikòli.
welcherlei kakov, kákovšěn, kakšěn; *relat.* kákršěn.

welk vèl.
welken véniti (-nem), vedléti, sušíti se.
Welkheit *f.* velóst.
Wellbank *f.* blazína.
Wellbaum *m.* vratílo, vreténo.
Welle *f.* val; (Wellbaum) vratílo; —n ſchlagen valoviti (se), valóve délati, — gnati (ženem); *(turn.)* koló (-ésa).
wellen *tr.* valovítiti; zvalovítiti; gewelltes Blech zvalovíčena —, valovíta ploščovína; der Boden wellt ſich svet je valovít.
Wellenberg *m.* valóvni vrh.
Wellenbewegung *f.* valovánje, valovljénje.
Wellenbrecher *m.* razbijáč valóv, valolòm.
wellenförmig valast, valovít.
Wellenlehre *f.* nauk o valovánju.
Wellenlinie *f.* valovíta črta, valóvnica.
Wellenmeer *n.* valovíto morje.
Wellenſchlag *m.* valovítěv, bútanje valóv.
Wellenthal *n.* valóvni dol.
wellig valovít; vijúgast.
Wellrad *n.* koló (-ésa) na vreténu, — vratílu.
Wels *m.* sòm; **Wels-** somov.
welſch laški, italijánski; —e Ruſs laški orš; —e Sprache láščina.
Welſchland *n.* laška dežéla.
Welsfleiſch *n.* somovína.
Welt *f.* svet; (Erde) zemlja; (Leute) svet, ljudjé; die junge, elegante — mladi, elegántni svet; ein Mann von — svetóvno izobražen mož; die verkehrte — naróbe-svet; **Welt-** svetóvni, vsesvétni, svetni, posvétni.
Weltachſe *f.* svetóvna os (-í).
Weltall *n.* vesóljni svet, sosvétje.
Weltanſchauung *f.* nazòr o svetu, svetóvno nazíranje.
Weltära *f.* letoštétje od stvarjénja svetá.
Weltausſtellung *f.* svetóvna razstáva.
Weltbeherrſcher *m.* svetovládec, vsega svetá vladár.
weltbekannt po vsem svetu znàn, svetóvno znàn.
weltberühmt svetóvno slavěn.
Weltbezwinger *m.* premagávec vsega svetá.
Weltbürger *m.* svetovljàn.
Weltehre *f.* posvétna čast (-í).
Welterſchaffer *m.* stvarnik svetá.
Weltgebäude *n.* ſ. Weltall.
Weltgegend *f.* stran (-í) svetá.
Weltgeiſtliche *m.* svetni duhóvnik.
Weltgeiſtlichkeit *f.* svetna duhóvščina.
Weltgeräuſch *n.* posvétni hrup.
Weltgericht *n.* vesóljna sodba, sodnji dan.
Weltgeſchichte *f.* občna —, svetóvna zgodovína, — povéstnica.
weltgeſchichtlich občnozgodovínski.
Weltgürtel *m.* zémeljski pas; ſ. Zone.
Welthandel *m.* svetóvna trgovína.
Weltherrſchaft *f.* svetovláda, svetovládstvo.
Weltkarte *f.* svetóvni —, vsesvétni zemljevid.
Weltkenntnis *f.* poznávanje svetá.
Weltkind *n.* posvétnež, posvetnják.
weltklug posvétno móděr, premetèn.
Weltkreis *m.* vesóljni svet.
Weltlauf *m.* tek svetá.
weltlich posvétěn, svetěn.
Weltling *m.* posvétnež, posvetnják.
Weltliteratur *f.* svetóvna literatúra.
Weltmann *m.* svetóvno olíkan mož, svetovnják.
weltmänniſch svetóvno olíkan, svetovnjáški.
Weltmeer *n.* svetóvno morje, ócean.
Weltordnung *f.* svetóvna urédba, svetóvni red.
Weltpol *m.* svetóvni tečáj.
Weltprieſter *m.* ſ. Weltgeiſtliche.
Weltraum *m.* svetóvno prostránstvo, svetóvni próstor (-óra), vsemírje.
Weltreich *n.* svetóvna država.
Weltreiſe *f.* potovánje okoli svetá.
Weltſchau *f.* svetozòr.
Weltſchmerz *m.* svetožálje.
Weltſtellung *f.* stanje —, mesto v svetu.
Weltſtürmer *m.* svetobórec.
Weltſyſtem *n.* sosvétje, svetóvje.
Welttheil *m.* del svetá.
Weltton *m.* svetóvna šega.
Weltumſegelung *f.* ſ. Erdumſegelung.
Weltuntergang *m.* konec —, razpàd —, pogín svetá.
Weltweiſe *m.* modrec, modriján, filozóf.

Weltweisheit *f.* svetóvna modróst, posvétno modrijánstvo.

Weltwunder *n.* svetóvni čudež, svetóvno čudo.

Wende *f.* obrát; an der — des Jahrhunderts ob koncu stolétja.

Wendehals *m.* vijeglávka.

Wendekreis *m.* povrátnik, obrátnik (rakov, kozoróžčev).

Wendeltreppe *f.* zavójnate —, pólžaste stopníce *pl.*

wenden obŕniti; *impf.* obráčati; izpreobŕniti, izpremeníti; *impf.* izpreobráčati, izpremínjati; (lenken) ravnáti, obráčati; sich — obráčati se, súkati (sučem) se; obŕniti se, zasúkniti se, zasúkati se, okréniti se, kréniti; (vom Wetter) izprevréči (-vŕžem) se, izpreobŕniti se, izpremeníti se; *impf.* izprevráčati se, izpremínjati se; sich an jemanden — obŕniti se do (na) koga, zatéči se h komu.

Wendepflug *m.* ralo, oráča.

Wendepunkt *m. hist.* preobračáj, preobrát; *astr.* obratišče.

Wender *m.* ražěnj.

Wendung *f.* obrát, obrnítěv, okrèt; (Änderung) preobrát, izpremémba, preména; eine — nach links machen na lévo kréniti, — obŕniti se.

wenig *num. ind.* malo, troha, tróšica, betva, bétvica, mrva, mŕvica; mal, majhěn; für — Geld za majhěn denár; wenige málokdo, malokatéri; — Zeit malo časa; in —en Tagen črez malo dni, v malo dneh; mit —en Worten z malo besédami; von —em leben ob malem živéti, — se živíti; ein — nekaj, malo; ein klein — malce; so — als tako malo kakor; —er mànj; nichts desto —er pri vsem tem, vèndarle, vendar pa.

Wenigkeit *f.* malenkóst, malóta, majhnost, málica, troha, betva.

wenigstens *adv.* najmànj; vsàj.

wenn *coni.* àko, če, ko, da; (wann) ko, kàdar; als — kàkor bi, kakor da; — auch četúdi, akotúdi, čepràv; s. obgleich; — doch če bi le, da bi le, da bi vsaj.

wer *pron.* kdo; *(relat.)* kdòr; — immer kdorkòli.

Werbe-bezirk *m.* nabórni okràj; =**bezirkscommando** *n.* povéljstvo nabórnega okrája; =**liste** *f.* imeník vojáških novíncěv, — nabórnikov.

werben prizadévati si za kaj; (um ein Mädchen) snúbiti, prósiti; zasnúbiti, zaprósiti; — gehen v snubóke iti (idem, grem); (Soldaten) nabírati, najémati (-jémljem), v vojáke jemáti (jémljem); nabráti, najéti (-jámem, nájmem), v vojáke vzeti (vzamem).

Werbe-officier *m.* nabórni častnik; =**platz** *m.* nabórni kràj, nabiralíšče.

Werber *m.* snubáč, snuběc; *(mil.)* nabíravěc.

Werbung *f.* snubítěv, snúbljenje; *(mil.)* vojáški nabòr.

werden postáti (-stánem), nastáti; *impf.* postájati, nastájati, prihájati; der Jüngling wird zum Manne mladénič postáne mož; es wird kalt mràz postája; übel — slabó —, težkó prihájati; wahnsinnig, krank, gesund, arm — zblaznéti, zboléti, ozdravéti, obubóžati; es wird Tag, Abend, Nacht daní se, večerí se, noč se dela (nočí se); zdaní se, zvečerí se, noč se naredí (znočí se); daraus wird nichts iz tega nič ne bo; was soll aus ihm werden? kaj naj bo iz njega?

Werden *n.* postájanje, nastájanje; im — sein v začétkih biti (sem).

Werder *m.* otóčěk, otóčič (v reki), osréděk.

werfen *tr.* vreči (vržem), zalučíti, zadegáti; *impf.* métati (mečem), lúčati; (d. Sand) sejáti (-jem); (Schneeballen) képati se; (v. Thieren) storíti, vreči (vržem), povréči, skotíti; otelíti se, okozíti se, ojágnjiti se, oprásiti se ꝛc.; omladíti se; sich in ein anderes Kleid — preobléči se; *impf.* preobláčiti se; sich — (v. Holz) véžiti se, zvíjati se; zvéžiti se, zviti se.

Werfer *m.* metávěc, lučávěc.

Werft *n.*, **Werfte** *f.* ladjedélnica, ladjárnica; (am Webstuhl) osnóva, osnútěk.

Werg *n.* tule *pl.*, tulje, otre *pl.*, potírki *pl.*, zadnje predívo; =**garn** *n.* hodníčna preja; =**leinwand** *f.* hodník, hodníčno platno.

Werk *n.* delo; dejánje, čin; izdélek; die Hand ans — legen dela se lotíti, — se poprijéti (-prímem).

Werkbiene *f.* délavna čebéla, délavka.

Werkbrett *n.* dila, deskà.

Werkeldreher *m.* pocéstni orglar.

Werkführer *m.* delovódja, poslovódja.

Werkgeräth *n.* ſ. Werkzeug.

Werkholz *n.* les.

Werkleute *pl.* délavci *pl.*

Werkmeiſter *m.* ſ. Werkführer.

Werkplatz *m.* délavski prostor. [ga.

Werksgenoſſenſchaft *f.* rudárska zádru-

Werkſtätte *f.* délavnica, (delálnica); (beſ Schmiedes) kováčnica; (beſ Schneiders) šivárnica; (beſ Wagners) kolárnica *ɔc.*

Werktag *m.* délavnik, vsednji dan.

Werktagskleidung *f.* vsakdánja —, vsednja obléka.

werkthätig délavèn, dejánski, dejánsko izkazován.

Werkthätigkeit *f.* délavnost.

Werkverſtändige *m.* izvédenec, veščák.

Werkzeug *n.* oródje; pripráva; *fig.* srédstvo.

Wermut *m.* *(Artemisia Absinthium)* pelín (pélin); **Wermut-** pelínov.

wermutbitter grenèk kakor pelín.

Wermuttrank, Wermutwein *m.* pelínovec, pelínkovec.

Werre *f.* bramor, podjèd.

Werſt *f.* vrsta.

wert vreděn; (theuer) drag, ljub; (geſchätzt) čislan, cenjen; etwas — ſein kàj vreděn biti, za kàj biti.

Wert *m.* vrédnost, vrednóta, veljáva; (Preis) cena; eine Sache von — dragocéna reč (-í); ich lege — darauf veliko vrédnosti je za mene, veliko mi je do tega.

wertarm malo vreděn, brez posébne vrédnosti.

Werthaltung *f.* čislanje.

wertlos brez cene, brezcén, ničev.

Wertloſigkeit *f.* brezcénost.

Wertmaßſtab *m.* merílo vrédnosti.

Wertmeſſer *m.* cenomèr; ſ. Wertmaßſtab.

Wertpapiere *pl.* vrédnostni papírji *pl.*

wertſchätzen čislati, v čislih iméti (imám), céniti, spoštovati.

Wertſchätzung *f.* čislanje, spoštovánje.

Wertſtempel *m.* vrédnostni kolék.

wertvoll dragocèn.

Wertzunahme *f.* rast (-i) vrédnosti.

Werwolf *m.* volkodlák.

Weſen *n.* bitje; bitnost, bistvo; dem — nach po bistvu, bístveno; (das Betragen) vedénje, obnášanje; (Charakter) značáj; ſein — treiben svoje réči ugánjati; viel —s von einer Sache machen veliko hrupa délati o čem.

Weſenheit *f.* bítnost, bístvo.

weſentlich bitčn, bistven.

Weſentliche *n.* bistvo, jedro.

weshalb? zakáj?

Weſpe *f.* osa; **Weſpen-** osji, osínji; **-neſt** *n.* osínjak, osír; **-ſtich** *m.* osji pik.

weſſen? čigáv?

Weſt *m.* (Wind) zahódni vetèr, zahódnik, zapádnik, podsólnčnik; **Weſt-** zahódni, zapádni; **weſt-** zapadno-, zahodno-.

Weſtcontinent *m.* zahódna celína.

Weſte *f.* telóvnik, opránik, živótnik, brezrokávnik.

Weſten *m.* zahòd, zapàd; večér.

Weſtküſte *f.* zahódni breg, zahódno obrécje.

weſtlich zahóden, zapáden.

Weſtmacht *f.* zapádna držáva, — velemóč (-í).

Weſtpunkt *m.* zapadíšče, zahodíšče.

Weſtſeite *f.* zahódna —, zapádna stran (-í).

weſtwärts *adv.* proti zahódu, — zapádu, — večéru.

Weſtwind *m.* ſ. Weſt.

weswegen ſ. weshalb.

wett machen pobótati, poravnáti.

Wettbewerb *m.* tekmovánje.

Wette *f.* stava, vadlja; eine — eingehen stáviti; es gilt eine — stavim; um die — (laufen, trinken *ɔc.*) za tekmó —, tekmujóč (teči, piti itd.).

wetteifer *m.* tekmà, tekmovánje.

wetteifern tekmovati, kósati se, izkúšati se, natécati se.

wetten stáviti, vádljati (se).

Wetter *n.* vreme (-éna); ſchönes — lepo vreme; ſchlechtes — slabo —, grdo vreme; (Gewitter) nevíhta, hudo vreme, neúra; (Donnerwetter) grmé-

nje; es wird ſchönes — vedrí se, vremení se, jasní se; (im Bergweſen) zrak; ſchlagende — treskàv zrak.

Wetterableiter *m.* strelovòd.

Wetteranzeiger *m.* vremenokàz.

Wetterbach *m.* hudoúrnik.

Wetterdach *n.* pristréšek, nadstréšek.

Wetterfahne *f.* vétrnica.

wetterfeſt utŕjen (proti vsákemu vreménu).

Wettergewölk *n.* hudoúrni oblák.

Wetterglas *n.* vremeník.

Wetterhahn *m.* petélin (-ína) na strehi.

Wetterhäuschen *n.* vreménska híšica.

Wetterkunde *f.* vremenoznánstvo.

wetterlauniſch nestanovítěn.

Wetterläuten *n.* zvonjénje hudi uri, prezvánjanje.

Wetterleuchten *n.* bliskетánje, pobliskávanje, blískavica, zarnice *pl.*, drnice *pl.*

wetterleuchten blisketáti, (-ám, -éčem), pobliskávati se; es wetterleuchtet zarnice —, drnice igrájo.

Wetterloch *n.* predúh.

wettern blískati in grméti, viháriti; es wettert nevíhta je; *fig.* krégati se, razsájati, razgrájati.

Wetterprophet *m.* vreménski prórok.

Wetterſchaden *m.* vreménska uíma.

Wetterſchlag *m.* udár strele, tresk.

Wetterſtrahl *m.* strela.

Wetterwechſel *m.* izpremémba vreména.

wetterwendiſch nestanovítěn.

Wetterwolke *f.* hudoúrni oblák.

Wetterzeiger *m.* vremeník.

Wettgeld *n.* stava, stavílo.

Wettgeſang *m.* tekmoválno petje, nadpévanje.

Wettkampf *m.* tekmoválni bòj; tekmovánje.

Wettkämpfer *m.* tekmoválni borívěc.

Wettlauf *m.* tekmoválni tek.

wettlaufen za tekmó teči.

Wettläufer *m.* tekmoválni tékavěc.

Wettrennen *n.* (tekmoválna) dirka.

Wettſtreit *m.* tekmà, tekmovánje.

wetzen brúsiti; nabrúsiti; (reiben) dŕgati, dŕgniti; die Zunge — jezikovati, jezíkati, jezik brúsiti.

Wetzer *m.* brúsec, brusívec.

Wetzſchiefer *m.* brusník.

Wetzſtein *m.* brus; (der Mäher) osla.

Wetzſteinbehälter *m.* (der Mäher) óselnik, vodér.

Wichs *m. f.* paráda; **Wichs-** leščílni, loščílni.

Wichſe *f.* voščílo; leščílo, loščílo.

wichſen voščíti; léščiti, lóščiti, svetlíti; povoščíti; poléščiti, polóščiti; ſ. prügeln.

Wichseinwand *f.* povoščéno platno.

Wicht *m.* škràt; malovrédneš, smótlaka; armer — siromák, ubóžec.

Wichtelmännchen *n.* malič, skrkljič, škràt.

wichtig važèn, tehtèn, tehtovít; znamenít(ěn), imenítěn; — thun vážnega se délati, šopíriti se, ščepériti se, košátiti se.

Wichtigkeit *f.* važnost, tehtnost, tehtovítost; znamenítost, imenítnost; Sache von — važna reč (-í).

Wichtigthuerei *f.* šopírnost, šopírljivost.

Wicke *f.* gráška, grahor.

Wickel *m.* kodélja; povítek, zvitek; svaljek.

Wickelband *n.* povòj.

Wickelkind *n.* dete v povójih.

wickeln viti (vijem), motáti; zavíjati; zavíti, zamotáti; (ein Kind) povíjati; povíti; (um etwas) ovíti; *impf.* ovíjati —, viti kàj okóli česa.

Wickelſchnur *f.* povójna vrvca.

Wickenacker *m.* gráhorišče.

Wickler *m.* ženski plašč; (Schmetterling) zavijáč.

Widder *m.* ověn, mrkáč, járec; **Widder-** ovnov.

wider *praep.* zoper, proti.

Widerdruck *m.* ſ. Gegendruck.

widereinander *adv.* eden proti drúgemu, drug zoper drúgega.

widerfahren prigodíti se, zgodíti se, primériti se, pripetíti se komu, zadéti (-dénem) koga; *impf.* do-, zgájati se, godíti se, primérjati se, zadévati; — laſſen izkázati (-kážem); *impf.* izkazovati.

widerhaarig srâljiv, ščetínast; *fig.* trmast, upórěn.

Widerhaken *m.* (an der Angel) zálust (-lústi), zazóbek.

Widerhall *m.* odmèv, jèk, malik.

widerhallen odmévati, odglášati se, odjekovati; odglásiti se, odjékniti; razlégati se.

Widerklage *f.* protitóžba, nasprótna tožba.

Widerkläger *m.* nasprótni tožník.

Widerlage *f.* opóra; (Gegenausſteuer) zaženílo.

Widerlagsmauer *f.* opórni zid.

widerlegen opovréči (-vržem), ovréči, izpodbíti (-bíjem); *impf.* ométati (-métam, -méčem), izpodbíjati.

Widerlegung *f.* opovržba, ovržba.

widerlich zoprn, mrzèk, zamrzljiv, netéčen.

Widerlichkeit *f.* zóprnost, mrzkost, netéčnost.

widern mrzéti; es widert mir (mich) vor etwas mrzí mi kaj, zóprno mi je, preséda mi.

widernatürlich protinarávèn, protinatúrèn.

Widerpart *m.* ſ. Gegner u. Gegentheil.

widerrathen odsvétovati; *impf.* odsvetávati.

widerrechtlich protiprávèn.

Widerrechtlichkeit *f.* protiprávnost.

Widerrede *f.* protigóvor; ugóvor; pregovárjanje, prerékanje.

widerreden ugovárjati; pregovárjati, prerekovati.

Widerriſt *m.* vihèr.

Widerruf *m.* preklic, oporèk; auf — proti preklícu.

widerrufen preklícati (-klíčem); oporéči; *impf.* preklicevati, oporékati.

widerruflich preklícèn, oporéčèn.

Widerrufsurkunde *f.* preklícna listína.

Widerſacher *m.* nasprótnik.

Widerſchein *m.* odsèv, odsvít, odsíj, odsévanje.

widerſetzen ſich ustáviti se, upréti (-prèm) se, postáviti se, po robu se postáviti; *impf.* ustávljati se, upírati se, postávljati se (po robu).

widerſetzlich upórèn, upírljiv, nasprotljiv.

Widerſetzlichkeit *f.* upórnost, upírljivost, nasprotljívost.

Widerſinn *m.* nezmíſel, neúmnost, nespámet (-i).

widerſinnig razúmu protivèn, — nasprótèn, nezmíſeln, brezúmèn, nespámetèn.

widerſpenſtig upórèn, upírljiv, nepokórèn.

Widerſpenſtige *m.* upórnik, nepokórnež.

Widerſpenſtigkeit *f.* upórnost, upírljivost, nepokórnost.

Widerſpiel *n.* nasprótje.

widerſprechen ugovárjati komu, čemu, prerékati kaj; preréči; (einer Thatſache) upírati se čemu, ne ujémati se s čim; (negieren) zanikávati, tajíti.

widerſprechend protislóvèn, prekoslóvèn, nasprótèn, navzkrížen.

Widerſpruch *m.* ugóvor; protislóvje, nasprótje.

Widerſpruchsgeiſt *m.* nasprotljívost.

Widerſtand *m.* upòr, odpòr, odbòj; — leiſten upírati se, protíviti se, v bran se stáviti.

Widerſtandsfähigkeit *f.* odpórnost.

Widerſtandskraft *f.* odpórna sila, odporljívost.

widerſtehen upírati se, ustávljati se, protíviti se; upréti (-prèm) se, ustáviti se; (von Speiſen) upírati se, presédati; upréti se.

widerſtreben upírati se, nasprotovati, protíviti se.

Widerſtreit *m.* nasprótje, nasprotovánje; upòr.

widerſtreiten upírati se, nasprotovati, ne ujémati se; einander — navzkríž si biti.

widerſtreitend nasprótèn, protivèn, navzkríženo.

widerwärtig zoprn, mrzèk, priskútèn.

Widerwärtigkeit *f.* zóprnost, mrzkost; nadlóga, napást (-i).

Widerwille *m.* nevólja, nejevólja, mrzénje; mit —n z nejevóljo, nevóljno.

widerwillig nevóljèn, nejevóljèn.

widmen odméniti; (ein Buch) posvetíti; *impf.* odménjati, posvečevati; Aufmerkſamkeit — pozórnost obráčati na kaj; ſich — posvetíti se.

Widmer *m.* posvečevávec.

Widmung *f.* odmémba; odmenílo; posvétba, posvetítèv, posvetílo; (Stiftung) ustanóva.

Widmungsbrief *m.* odmenílno pismo, ustanóvna listína.

Widmungskarte *f. (mil.)* odmenílni list, namémbnica.

Widmungsurkunde *f.* odmenílna listína.

widrig protivèn; (unangenehm) zoprn.

widrigenfalls *adv.* sicèr, drugáče, v nasprótnem slučáju, če nè.

Widrigkeit *f.* protívnost; zóprnost.

wie *adv. interr.* kakó? — groß kolik? kólikšen? — theuer po čem? — weit kakó daleč? dokód? — viel kóliko? der — vielte katéri? kóliki? — ſo? kako to? — ſchön kakó lepó! *conj.* kàkor; (als) ko; wie viel — ſo viel kólikor — tóliko; wie oft — ſo oft kólikorkrat — tólikokrat; — immer kakorkòli.

Wiede *f.* trta, vitra.

Wiedehopf *m.* vdáb, vdeb, smrdokávra.

wieder *adv.* zopet, spet.

Wiederabdruck *m.* novi natisk, ponatisk.

Wiederauffindung *f.* zópetna najdba.

wiederaufleben iznóva oživéti.

Wiederaufnahme *f.* obnóva.

wiederaufnehmen obnoviti.

wiederaufwärmen pogréti (-gréjem); *impf.* pogrévati.

wiederbekommen zopet dobíti; *impf.* zopet dobívati.

Wiederbelebungsverſuch *m.* oživljajóči poskús.

wiederberufen zopet poklícati (-čem).

wiederbeſetzen zopet zasésti (-sédem); *impf.* — zasédati; (eine Stelle) službo zopet podelíti.

wiedereinbringen zopet privésti (-védem); vnovič vložíti; *impf.* — vlágati; zopet nadoméstiti, — prihitéti.

wiedereinſetzen (in den vorigen Stand) zopet postávíti v popréjšnji stan; in ein Amt — zopet naméstiti.

wiedereintreten zópet vstópiti; *impf.* — vstópati.

wiedererkennen zopet spoznáti; *impf.* — spoznávati.

wiedererlangen zopet zadobíti; *impf.* — zadobívati.

Wiedererlangung *f.* zópetna zadobítèv.

Wiedereröffnung *f.* zópetna otvorítèv.

Wiedererſatz *m.* povračílo.

wiedererſtatten zopet povrníti; *impf.* — povráčati.

Wiedererzählung *f.* ponovljéno pripovedovánje, ponóva.

Wiedergabe *f.* povračílo; ponovítèv; ſ. Reproduction.

wiedergebären prerodíti; *impf.* prerájati.

wiedergeben vrníti, nazáj dati; *impf.* vráčati, nazáj dajáti (-am, -em); zopet povédati (-vem), ponovíti.

Wiedergeburt *f.* prepórod, preròd, preródba.

wiedergeneſen ozdravéti, preboléti.

Wiedergeneſene *m.* ozdrávljenec.

Wiedergeneſung *f.* ozdravénje, prebolénje.

wiederherſtellen poprávíti, obnovíti; *impf.* poprávljati, obnávljati; einen Kranken — ozdráviti; *impf.* ozdrávljati.

Wiederherſtellung *f.* popráva, obnóva; ozdrávljenje, ozdrávljanje; nach ſeiner — ko ozdraví, ko je (bo) ozdrável.

wiederholen ponovíti; *impf.* ponávljati.

wiederholentlich *adv.* zopet in zopet, ponovljéno.

Wiederholer *m.* ponavljávec.

Wiederholung *f.* ponávljanje, ponovítèv, ponavljáva; **Wiederholungs-** ponavljálni; im —falle če bi se to ponavljálo (ponovílo); **=prüfung** *f.* ponavljálna preizkúšnja, ponavljálni —, popravljálni izpít; **=ſchule** *f.* ponavljálna šola, ponavljálnica; **=zeichen** *n.* ponavljáj.

wiederkäuen prežvékati, prežvekovati, prežívati; prežvéčiti, prežvekáti.

Wiederkäuer *m.* prežvekovávec, prežvékavec, preživáč; **=in** *f.* prežvekovávka.

Wiederkauf *m.* odkúp, rešílo, rešílni kup; auf — verkaufen na odkúp —, na rešílo prodáti.

wiederkaufen odkúpiti, réšiti, nazáj kúpiti.

Wiederkäufer *m.* odkúpnik, rešívec.

wiederkäuflich odkúpen.

Wiederkaufsrecht *n.* odkúpna pravíca.

Wiederkaufsvertrag *m.* odkúpna pogódba, pogódba na rešílo.

Wiederkehr *f.* vrnítěv, povrátěk.

wiederkehren vrníti se, povrníti se, nazáj priti (pridem); ponovíti se; *impf.* vráčati se, povráčati se, nazáj prihájati; ponávljati se.

wiederkommen zopet priti (pridem), povrníti se.

Wiederkunft *f.* vrnítěv, povrátěk.

wiederſchallen ſ. widerhallen.

wiederſehen zopet vídeti.

Wiederſehen *n.* svídenje; auf — na svídenje! bis auf — dokler se zopet ne vídiva (vídimo).

Wiedertaufe *f.* prekŕst, prekrščevánje.

wiedertaufen prekŕstiti, iznóva kŕstiti; *impf.* prekrščevati.

Wiedertäufer *m.* prekrščevávec, prekŕstnik; prekrščenec.

wiederum *adv.* zopet, spet, iznóva.

wiederverehelichen ſich v drugo poročíti se, iznóva omožíti (reſp. oženiti) se.

Wiederverehelichung *f.* zópetna omožítěv (oženítěv).

wiedervereinigen zopet zdrúžiti, iznóva zedíniti.

Wiedervereinigung *f.* zópetna združítěv, zópetno zedínjenje, obnovítěv zdrúženja.

wiedervergelten povrníti, pláčati; *impf.* povráčati, plačevati.

Wiedervergelter *m.* povračník, povračevávec.

Wiedervergeltung *f.* povračílo, vračílo, povračevánje; **Wiedervergeltungs-** povračílni.

Wiederverkauf *m.* prekúp.

Wiederverkäufer *m.* prekúpnik, prekúpec.

Wiederwuchs *m.* mladjé, podrást (-i), podráščina, izpodrástek.

Wiege *f.* zibel (-i); *dem.* zíbelka, zibka, zíbelčica.

Wiegegang *m.* zibálna hoja *(turn.)*.

Wiegemeſſer *n.* sekáč, sekljáč.

wiegen (ſchaukeln) zíbati (zibljem), gúgati; (ein Gewicht haben) téhtati, vágati; ſ. wägen.

Wiegenband *n.* zíbelna povéza.

Wiegenlied *n.* prizíbelna pesém (-i), zazibávka, uspávanka.

wiehern rezgetáti (-ám, rezgétem, rezgáčem), hrzati (-am, hŕkem); **zu-** rezgetáti, zahrzati, hrzniti; **gerne —d** rezgátěn.

Wiehern *n.* rezgetánje, rezgèt, hrzanje.

Wiesbaum *m.* žrd (-i).

Wieſe *f.* trávnik; (Berg—) senóžet (-i), košenica, senokóša; (Wieſenland) košenína.

Wieſel *n.* podlásica, gránosljek.

Wieſen- trávniški; senóžetni.

Wieſenampfer *m.* kíslica.

Wieſenbau *m.* obdelovánje trávnikov, trávništvo.

Wieſenbocksbart *m.* trávniška kozja brada.

Wieſenfuchsſchwanz *m.* lisíčji rep.

Wieſenfurche *f.* prékopa, jarék, draga.

Wieſenknopf *m.* kampanélica, strášnica.

Wieſenküchenſchelle *f.* kosmatínec.

Wieſenland *n.* košenína.

Wieſenſalbei *m. (Salvia pratensis)* trávniška kadúlja, babkovína.

Wieſenſchwingel *m.* bílnica.

wiewohl *conj.* ſ. obgleich.

wild divji; (erzürnt) srdít, razkáčen; (ausgelaſſen) razuzdán, samopášen, neugnán; (vom Blick) srep; (roh) siróv, neotesán; (unbebaut) pust, neobdélan; (vom Gewächs) samorášč, samosévec, samorásel; —er Apfelbaum lesnika; —er Birnbaum drobnica; —es Thier zver (-i), zverína; — werden zdivjáti, podivjáti, obdivjáti.

Wild *n.* zver (-i), zverína; (*coll.*) zverjád (-i), divjáčina, divjína; **Wild-** zverínji, divjáčinski.

Wildbach *m.* hudoúrnik, sušec, bájica.

Wildbahn *f.* lovska zaséka; (in der Fuhrmannsſprache) priostje.

Wildbaum *m.* lovíšče.

Wildbraten *m.* pečéna divjáčina.

Wildbret *n.* divjáčina, divjína; **=händler** *m.* trgovec z divjáčino, divjínar.

Wildbieb *m.* lovski tat, tatínski lovec; **=erei** *f.* tatínski lov; **=ſtahl** *m.* lovska tatvína.

Wilde *m.* divják; *f.* divjákinja.

Wildente *f.* divja raca.

Wilderer *m.* ſ. Wildbieb.

wildern tatínsko loviti divjáčino.

Wildfahre *f.* lovska gaz (-i).

Wildfang *m.* divják; razposajénĕc, divjáčĕk.
wildfremd popólnoma tuj.
Wildgans *f.* divja gos (-í).
wildgewachsen s. wildwachsend.
Wildhafer *m.* divji —, črni óvĕs.
Wildheit *f.* divjóst; srdítost, razkáčenost, razuzdánost; neugnánost; srepóst; siróvost, neotesánost.
Wildkammer *f.* ograjéno lovíšče.
Wildlager *n.* brlòg, lož.
Wildling *m.* divják, neotesánĕc; s. Wildfang; (unveredelter Baum) divják.
Wildnis *f.* puščáva, pustínja, pustína, divjáva, divji kràj.
Wildobst *n.* divjáče *pl.*, divjáčno sadje.
Wildpark *m.* divjáčinska obóra.
wildreich bogàt z divjáčino.
Wildschon-gesetz *n.* zakon o varstvu divjáčine; =zeit *f.* prepovédani lovski čàs.
Wildschur *f.* volčji kožuh, kosmáta volčína.
Wildschütz *m.* s. Wilddieb.
Wildschwein *n.* divji prasĕc, divja svinja.
Wildspur *f.* divjáčinski sled.
Wildstand *m.* brlòg; množína divjáčine.
wildwachsend samosévĕn, samosévski, samorášč, samoráščĕn, samorástĕl, samoníkĕl; —e Pflanze samosévka; *m.* samosévĕc.
Wille *m.* volja; aus freiem Willen prostovóljno, radovóljno, dobrovóljno; wider —n proti volji; mit —n nalašč, naménoma; um ... willen zarádi, zavóljo; um Gottes willen za božjo voljo, za Boga! letzter — poslédnja volja, oporóka.
willenlos brezvóljĕn, brez svoje volje, neodlóčĕn.
willens sein hotéti (hočem), mísliti, namérjati, kániti, naménjen biti; ich bin — volja (misĕl) me je.
Willensäußerung, Willenserklärung *f.* razodétĕv —, izràz volje, razodéta —, izrážena volja.
Willensfreiheit *f.* svobódna (prosta) volja.
Willenskraft *f.* trdnóst volje, trdnovóljnost.
willfahren izpólniti komu voljo, storíti mu po volji, ugodíti, ustréči (-stréžem); *impf.* ugájati, ustrézati.
willfährig ugodljìv, ustrežljìv, uslužljìv.
Willfährigkeit *f.* ugodljívost, ustrežljívost, uslužljívost.
willig *adi.* voljĕn, radovóljĕn, dobrovóljĕn.
willigen s. einwilligen.
Willigkeit *f.* vóljnost, radovóljnost.
Willkommbecher *m.* dobrodóšlica.
willkommen dobro došĕl (došli)! — heißen kot dobrodóšlega sprejéti (spréjmem), prijázno sprejéti; er ist überall — povsód ga z veséljem sprejémajo, povsód je dobro došĕl.
Willkommen *n.* (*m.*) dobrodóšlica.
Willkommtrunk *m.* dobrodóšlica.
Willkür *f.* samovólja, samovóljnost, svojevóljnost, samovóljstvo.
Willkürherrschaft *f.* samovóljno vládanje. — vladárstvo.
willkürlich samovóljĕn, svojevóljĕn.
wimmeln mrgoléti, gomzéti, gomizljáti, gomáziti, vrvéti.
Wimmer *m.* (*f.*) (Knorren im Holze) grča, hrga; (Jahresring) létnica; (Hautausschlag) mozólj.
wimmerig grčav; mozóljast.
Wimmerling *m.* ječálo, cmérda.
wimmern skomljáti, jéčati (-ím), jávkati.
Wimpel *m.* zastáva, bandéro, prapor (na ladji).
Wimper *f.* trepálnica, véjica, ozémĕc (*pl.* ozémci).
wimpern trépati (trépljem), mežíkati; tréniti, mežíkniti.
Wind *m.* vetĕr, sapa; (gelinder) vetrič, vetrec, sápica; (heftiger) piš; dem —e ausgesetzt na vetru, ohlípĕn; — machen páhati, pahljáti; (prahlen) báhati se, ústiti se; (lügen) legáti (lažem) (se); — von etwas bekommen ovóhati, osledíti, začútiti; er wird von —en geplagt vetróvi ga nadlegújejo, napénja ga; spanische —e (Mehlspeise) képice.
Windbeutel *m.* baháč; vetrenják, fuflja; (Gebäck) mošnjíčĕk.
Windblütler *m.* vetrocvétka.
Windbruch *m.* s. Windfall.

Windbüchſe *f.* puška vetrenjáča.
Winde *f.* (Haſpel) motovílo; (Göpel) vitěl, vitlo, vinta, vzdigálo; *(Convolvulus)* slak.
Windebaum *m.* stožér.
Windei *n.* zapŕtěk.
Windeiſen *n.* ročica zavijávka.
Windel *f.* plenica.
Windelkind *n.* dete v plenícah.
windeln povíti (-víjem); *impf.* povíjati (v plenice).
windelweich, — ſchlagen, prügeln dobro natépsti (-tepem), — nakríšpati, zmlátiti.
winden viti (vijem), motáti; (Kränze) viti, plesti (pletem); splesti; (die Hände) roke viti, — lómiti; (einem etwas) aus den Händen — iz rok izviti; (Laſten in die Höhe) z vítlom vzdigovati, vintati; (Wäſche) ožémati; ſich — viti se; zvíjati se; (um etwas) ovíjati se.
Windeseile *f.* vetrôvna hitróst.
Windfahne *f.* vétrnica.
Windfall *m.* (Windbruch) podrtína, podrtíke *pl.*, polómki *pl.*, polomljenína.
Windfang *m.* vétrnik; zavétrina pred durmi; prevetrílo; (in der Uhr) vétrnica.
Windfege *f.* vélnica na sapo.
Windhaſer *m.* gluhi ověs, glušec.
Windharfe *f.* Eolova harpa.
Windhoſe *f.* vétrni smŕk, vétrna troba.
Windhund *m.* hrt.
windig vetrn, vetróvěn, vetrovít.
Windkaſten *m.* vetrenik.
Windkolik *f.* madrón, kólika od zapŕtih vetrôv, napénjanje.
Windlade *f.* predúšnik; (in der Orgel) sápnica.
windleicht lahěk kakor vetěr.
Windlicht *n.* navétrna sveča; plamenica, baklja.
Windling *m.* *(Convolvulus)* slak.
Windloch *n.* predúh, oddušnik, sápnica.
Windmachen *n.* báhanje.
Windmacher *m.* bahač, báhavec, širokoústnež.
Windmaſſe *f.* (in der Kochkunſt) ſpaniſche — španski sneg.
Windmeſſer *m.* (Anemometer) vetromèr.
Windmühle *f.* mlin na sapo (na vetěr), vétrni mlín; (Vogelſcheuche) klepétec, ropótec.
Windpocke *f.*, —n *pl.* norice *pl.*
Windrad *n.* kolce na dušniku, mlinek.
Windrichtung *f.* vétrna smer (-i), — mer (-í).
Windriſs *m.* ſ. Windfall.
Windröschen *n.* *(Anemone nemorosa)* vétrnica; (violettes) velikonóčnica.
Windroſe *f.* vetrôvnica.
Windsbraut *f.* vihár, vihra, piš.
windſchief zvežen.
Windſchirm *m.* zaslonilo proti vetru, vetrobràn.
Windſchlag *m.* ſ. Windfall.
windſchnell hitěr kakor vetěr.
Windſeite *f.* vétrna stran (-í); auf der — na vetru, proti vetru obrnjen.
windſicher zavétěn, zavétrn, zatíšen; —er Ort zavétje, zatíšje.
Windſpiel *n.* hrt.
windſtill brezvétrn, brez vetra, tih.
Windſtille *f.* brezvétrje, tišina.
Windſtoß *m.* vétrni buh; es kommt ein — vetěr buhne.
Windſtrich *m.* vétrni vlak, vétrna mer (-í); zbris; dem — ausgeſetzt na vetru, zbrisèn.
Windſturm *m.* piš, vihár.
Windſucht *f.* *(Tympanitis)* trebúšna napíhnjenost, bobnica.
windtreibend vetróve odganjajóč.
windtrocken na vetru posušèn.
Windung *f.* zavínek, zavòj.
windwärts *adv.* proti vetru.
Windwehe *f.* zamèt.
Windwirbel *m.* vétrni vrtínec, bahorín.
Windzug *m.* prepih.
Wink *m.* migljaj, mig, namig; einen — geben po-, namígniti; (mit den Augen) po-, namežíkniti.
Winkel *m.* kot; (ein entlegener) zakótje, zakótek; **Winkel-** kotni; zakótni.
Winkeldruckerei *f.* zakótna tiskárna.
Winkelhe *f.* zakótni —, skrívni zakon.
Winkeleiſen *n.* ógelnik, oglomèr, kotnik, ógelna kljuka.

Winkelgasse *f.* zakótna úlica.
Winkelgrad *m.* kotna stopínja, — stópnja.
Winkelhaken *m.* (bei den Schriftsetzern) vrstomèr; ſ. Winkeleiſen.
winkelig oglàt.
Winkelmaß *n.* ógelna mera, oglomèr, kotnik.
Winkelmeſſer *m.* kotomèr.
Winkelmeſſung *f.* kotomérstvo.
winkelrecht pravokótn.
Winkelſchreiber *m.* zakótni pisár.
Winkelſchule *f.* zakótna šola.
Winkelſtück *n.* koléno.
Winkelverſammlung *f.* zakótno zborovánje, skrivni shòd.
Winkelzirkel *m.* kotomérno šestílo.
Winkelzug *m.* prazni izgóvor; —züge *pl.* zvíjanje; zvijáča.
winken mígniti, po-, namígniti; (nickend) kímniti, pokímati; (mit den Augen) pomežíkniti; (mit der Hand) máhniti; *impf.* mígati; kímati; mežíkati; máhati.
Winken *n.* míganje, namigávanje; kímanje; mežíkanje; máhanje.
Winker *m.* mígavec; kímavec.
Winſelaffe *m.* cvilež.
Winſeler *m.* cviljáč, cvilež.
winſeln cvíliti; cvíčati (-ím), cmévkati; jéčati (-ím), jávkati.
Winſeln *n.* cvíljenje, cmévkanje ꝛc.
Winter *m.* zima; im — po zimi; den — zubringen zimovati, prezimovati; prezímiti; **Winter-** zimski, pozimski; (von der Frucht) ozímni, ozími.
Winterabend *m.* zimski večér.
Winterapfel *m.* ozímno jábolko, ozimáča, ozímnik, ozímka.
Winteraufenthalt *m.* zimovánje, prezimovánje; (Ort) zimovíšče, prezimovališče.
Winterbirne *f.* ozímka, ozimica.
Wintereiche *f.* ſ. Steineiche.
Winterfrucht *f.* ozímno žito, ozimína.
Wintergerſte *f.* ozímni ječmen.
Wintergetreide *n.* ſ. Winterfrucht.
Wintergrün *n.* ſ. Immergrün u. Epheu.
Winterhaar *n.* zimska —, ozímna dlaka.
Winterhafer *m.* ozímni —, ozími ovès.
Winterkälte *f.* zimski mràz.
Winterkleid *n.* zimska obléka.
Winterlager *n.* zimsko taboríšče; zimsko ležíšče; zimovíšče.
Winterlehne *f.* (des Berges) osójna (odsójna) stran (-í), osője *pl.*, osójina.
Winterlein *m.* ozímni —, ozími lan, ozíměc, turščak.
winterlich zimski.
Wintermonat *m.* zimski mesèc; prosíněc.
wintern zimováti; es wintert zima nastópa.
Winternacht *f.* zimska noč (-í).
Winterobſt *n.* ozímno sadje, ozímci *pl.*, ozímke *pl.*
Winterpelz *m.* zimski kóžuh (-úha).
Winterpflanze *f.* ozímna rastlína.
Winterquartier *n.* zimovíšče, prezimovališče.
Winterrock *m.* zimska suknja.
Winterſaat *f.* ozímna setèv, ozímina.
Winterſchlaf *m.* zimsko spanje; — halten zimo prespáti (-ím); *impf.* — prespávati.
Winterſeite *f.* séverna stran (-í).
Winterſonnenwende *f.* zimski solnčni obrát, zimski kres.
Wintertag *m.* zimski dan (dneva).
Winterung *f.* prezimovánje.
Wintervorrath *m.* zimska zalóga.
Winterweizen *m.* ozímna pšenica.
Winterzeit *f.* zimski čàs, zimska doba.
Winzer *m.* vinógradnik; víničar, (vincar); =in *f.* vinógradnica.
Winzerlied *n.* vinógradniška pesèm (-í).
Winzermeſſer *n.* vinjak, vínjačič, kosír, vinóraz (nóraz), rezník, krivèc, krivá.
winzig majčken, majcen, drobèn, dróbičkèn, dróbecèn.
Wipfel *m.* vrh; *dem.* vrhèl; vrhíček.
wipfeln vrh prirézati (-rézem), — prisékati; *impf.* — prirezovati, — prisekovati.
Wippchen *n.*, jmdm. ein — vormachen mámiti, slepáriti koga; premámiti, oslepáriti.
Wippe *f.* (Kippe, Gleichgewichtsgrenze) prevésica, pretréslica; gúgalnica; auf der — ſtehen na prevésici —, na vágalici biti.

wippen gúgati, gúncati; ſich — gúgati se, májati se; **fippen** und — zlatníke obrezovati in goljufivo vágati.

Wippen *n. (turn.)* krčistéza.

wir *pron.* mi; *(dual)* midva (*f.* medve).

Wirbel *m.* vrtínec; ſ. **Waſſerwirbel**; (am Kopfe) vrtélj, vrtínčak (témenski), zavijáča; (Spinn—) vreténo; (an der Geige) klinčék, škrnék; (am Fenſter) kljuka; *(anat.)* vreténce; (Schwindel) vrtoglávica, omótica; — von Geſchäften sila opravíl, posla črez glavo; — ſchlagen (auf der Trommel) brčánjo biti, brčé bóbnati.

Wirbelbein *n.* vreténce.

Wirbelbogen *m.* gombéla.

Wirbelgeiſt *m.* vrtoglávec.

wirbelig vrtínčast; (ſchwindelig) vrtoglàv, omótičen.

Wirbelknochen *m.* vreténce.

Wirbelkörper *m.* vreténčni ploščék.

wirbeln vrtínčiti se, vrtéti se, súkati (sučem) se; (auf der Trommel) drobíti na boben, brčé bóbnati, brčánjo biti (bijem); (trillern) žvrgoléti, drobíti, gostoléti.

Wirbelſäule *f.* hrbtenica.

Wirbelſturm *m.* vrtínčasti vihár.

Wirbelſucht *f.* vrtoglávica.

wirbelſüchtig vrtoglàv.

Wirbeltanz *m.* vrtínčasti ples.

Wirbelthier *n.* vreténčar.

Wirbelwind *m.* vrtínčasti vetér, vihár.

Wirkeiſen *n.* (Wirkmeſſer bei den Hufſchmieden) porezílnik, kopítnjak.

wirken délati, delovati, dejstvovati; učíniti, storíti; viel Gutes — veliko dóbrega storíti; Wunder — čúdeže délati; (eine Wirkung äußern) učínek iméti, učinkovati; das hat gewirkt to je pomagálo; izdelovati; izdélati; (d. Teig) mésiti; zamésiti, umésiti; (den Huf) obrézati (-rézem), ostrúgati; (weben) tkáti (tkèm), na statvah délati.

Wirker *m.* delovátelj, činítelj, izdelovátelj; nogavíčar, trakar; (in der Bäckerei) mesívec.

wirklich *adi.* resníčen, istinít, dejánski; (bei Titeln) pravi; *adv.* v resníci, zarés, res, v istini.

Wirklichkeit *f.* resníčnost, istinítost; zur — werden uresníčiti se, obístiníti se.

wirkſam dejálen; učinkovít, učinljiv, dejstven; (ausgiebig) izdátен, krepék, močen; (gültig) veljávен.

Wirkſamkeit *f.* dejálnost, delovánje; učinkovítost, učinljívost, déjstvenost; izdátnost; veljávnost, veljáva, moč (-í); in — treten veljávo (moč) zadobíti; in — ſein moč iméti (imám), veljáti; außer — treten veljávo izgubíti, ob veljávo priti (pridem); außer — ſetzen veljávo (moč) vzeti (vzamem) čemu, razveljáviti kaj.

Wirkſtuhl *m.* nogavíčarske státvice.

Wirkung *f.* učínek; (Erfolg) uspéh; (Folge) poslédica, naslédek; (Geltung) moč (-í), veljáva; ohne — bleiben nič ne izdáti, nič ne pomágati; — haben učinkovati, pomágati; die — eines Beweiſes haben veljávo dokáza iméti (imám).

Wirkungsart *f.* način delovánja, delóva, način učinkovánja.

Wirkungskreis *m.* podróčje; übertragener — izročéno podróčje.

wirkungslos brez učínka; brez uspéha, brezuspéšen.

wirr zméden, zmešan; zahomotán, zamotán.

Wirrbund *n.* svežénj slame, otèp.

Wirren *pl.* homotíje *pl.*, zmešnjáve *pl.*

wirren ſ. verwirren; ſich — motáti se.

Wirrgarn *n.* zmešana preja, zamótki *pl.*, zaplétki.

Wirrkopf *m.* zmešana glava, vrtoglávec, zmédenec, zmeda.

Wirrnis *f.*, **Wirrſal** *n.* zmešnjáva, zmotnjáva, homotíja.

Wirrſtroh *n.* neškópana slama.

Wirrwarr *m.* zmešnjáva, nerèd, zbrója, kodrčija, kolobócija.

Wirſing *m.* kódrasto zelje.

Wirt *m.* gospodár; krčmár, gostilníčar, oštír.

wirthbar prijétен (za prebívanje).

Wirtel *m.* vreténski obróček.

Wirtin *f.* gospodínja; krčmarica, gostilníčarka, oštírka.

wirtlich gostoljúbен; ſ. **wirthbar** und **wirtſchaftlich**.

Wirtſchaft *f.* gospodárstvo; (der Wirtin) gospodínjstvo; (Haus—) hišno gospodárstvo; (Land—) kmetovávstvo, kmetíjstvo; (Gaſt—) krčmárstvo, gostilničarstvo; *was iſt das für eine —!* kakšèn nerèd je to! — führen (als Wirt) gospodáriti; (als Wirtin) gospodínjiti; (als Landmann) kmétovati; (als Hauswirt) hiševáti.

wirtſchaften ſ. Wirtſchaft führen.

Wirtſchafter *m.* gospodár; oskrbník; prístav, pristávnik, hišnik, ključár; **=in** *f.* gospodínja; oskrbnica, pristávnica, hišnica, ključarica.

wirtſchaftlich gospodárski; (ſparſam) gospodárèn, varčèn, ščedljìv.

Wirtſchafts- gospodárski, gospodárstveni; **=amt** *n.* gospodárski urád; **=betrieb** *m.* gospodárjenje; **=erträgnis** *n.* dohódek od gospodárstva, prigospodárek; **=gebäude** *n.* gospodársko poslópje; **=geräthe** *n.* gospodársko —, kmetíjsko oródje.

Wirtshaus *n.* krčma, gostilna, gostilnica, pívnica; **Wirtshaus-** krčmárski, gostilniški; **=beſitzer** *m.* krčmár, gostilničar.

Wiſch *m.* brísljica, brišélj; (Kehrwiſch) omélo; *dem.* omélce; (beſchriebenes Papier) čečkarija, čèč.

wiſchen *tr.* (abwiſchen) brísati (brišem), otírati; obrísati, otréti (-tárem, -trèm); *intr.* (entwiſchen) smúkniti, izmúzniti se.

Wiſcher *m.* brisáč; (Geräthe) brisálo, otirálo, oteráč; (Verweis) ukòr; einen — bekommen dobíti po nosu.

Wiſchlappen *m.* brisávka, brisálo, brísljica, cunja.

Wiſchtuch *n.* brisáča, brisa, brislja, oteráča.

Wiſent *m.* divji vòl, tur, zobèr.

Wismut *n. m.* bízmut; **Wismut-** bízmutni, bízmutov.

wiſpeln, wiſpern šepetáti (-ám, šepéčem), čebljáti.

Wiſsbegier(de) *f.* vedoželjnost, védečnost.

wiſsbegierig vedoželjèn, védečen.

wiſſen védeti (vem); *etwas auswendig* — na pamet znati; *zu — thun* naznániti, na vedež —, na znanje dati, povédati (-vém), jáviti; **wiſſe** vedi; *Dank —* hvaléžen biti; *zu leben —* znati živéti.

Wiſſen *n.* védenje; *ohne mein —* brez moje védnosti, — vedí, brez mójega védenja, — veda; *meines —s* kólikor jaz vem, kólikor je meni znáno; nach beſtem — kakor (kdo) najbólje vé in zna; (Kenntnis) znanje, vednost.

wiſſend *adi.* vedòč; *adv.* védoma.

Wiſſenſchaft *f.* vednost, znanje; veda, znanost, znanstvo.

wiſſenſchaftlich znanstven.

Wiſſenſchaftlichkeit *f.* znánstvenost.

Wiſſenſchaftslehre *f.* vedoslóvje, znanstvoslóvje.

Wiſſensdrang, Wiſſensdurſt *m.* dehtènje po vedi, vedodehtívost.

wiſſenswert vredèn da se vé, znanja vredèn.

Wiſſenszweig *m.* predèl znánosti, znánstvena stroka.

wiſſentlich védoma storjèn, védomašnji, védežèn; vedé, védoma.

Wiſſer *m.* vedèc, vedež, znavèc.

Witfrau *f.* ſ. Witwe.

wittern *intr.* es wittert ſo u. ſo vreme je tako in tako; ſ. wettern; ſich — (v. den Bienen) prášiti se; *tr.* vóhati, dúhati, čútiti; za-, iz-, ovóhati, začútiti.

Witterung *f.* vreme (-éna); ſchlechte — grdo vreme; vóhanje, vòh; duh.

Witterungskunde *f.* vremenoznánstvo.

Witterungsverhältniſſe *pl.* vreménstvo.

Witthum *n.* vdóvščina, užítek.

Witwe *f.* vdova, vdóvica; — werden ovdovéti; **Witwen-** vdóvski; **=gehalt** *m.* vdovska plača, vdóvščina; **=ſchaft** *f.*, **=ſtand** *m.* vdóvstvo, vdóvščina; im — leben vdovstvovati, vdovovati.

Witwer *m.* vdovèc; **Witwer-** vdovski.

Witz *m.* bistroúmnost, bistroúmje; bistroúmèn —, šegàv domíšljaj, — domíslek, dovtip.

Witzbold *m.* dovtípnež, šegávec.

Witzelei *f.* skazovánje z dovtípi.

witzeln dovtípne opómnje délati, z dovtípnostjo (šegávostjo) se skazovati, dovtípe lóviti, dovtipkovati.

witzig bistroúmèn, prebrísan, iznajdljìv; dovtípèn, šegàv.

witzigen spámetiti, spámetovati, izmodríti, izučíti.

Witzigung *f.* spámetovanje; nauk.

Witzkopf *m.* prebrísanec, bistroúmnež; dovtípnež.

Witzling *m.* dovtipolóvec.

witzlos brez solí, brez bistroúmja.

witzreich bistroúmen; zeló dovtípen.

wo *interr.* kje? (— herum) kod? *relat.* kjer; koder; — immer kjerkòli, koderkòli; *indefin.* kje, kod; von — *interr.* odkód? *relat.* odkóder; *indefin.* odkód; *coni.* àko, če; — nicht ako (če) ne.

wobei pri čemer.

Woche *f.* tedén; auf die — prihódnji tedén; zweimal in der — dvakrat na tedén; **Wochen-** tédenski.

Wochen *pl.* otróčja póstelja; in die — kommen porodíti; in den — sterben na pórodu umréti; **=bett** *n.* otróčja póstelja, bábine *pl.*, porod.

Wochenblatt *n.* tednik.

Wochenkind *n.* novorojénček.

wochenlang *adv.* po cele tedne, po vèč tednov.

Wochenlohn *m.* tédenska plača, tednína.

Wochenmarkt *m.* tédenski sèjem, tržni dan (dneva, dné).

Wochenschrift *f.* ſ. Wochenblatt.

Wochentag *m.* délavnik.

wöchentlich *adi.* tédenski; *adv.* vsak tedén; dreimal — trikrat na tedén, trikrat v tednu.

Wöchner *m.* tednar; — sein svoj tedén iméti (imám).

Wöchnerin *f.* otróčnica, poródnica, obrodnica, postéljnica.

Wocken *m.* préslica, kožélj.

wodurch (durch welches Mittel) *interr.* s čim? po čem? *relat.* s čimer, po čemer.

wofern *coni.* če, àko.

wofür *interr.* za kaj? čemú? *relat.* za kàr.

Woge *f.* val (-a, -ú).

wogegen *interr.* proti čemu? zoper kaj? *relat.* proti čemur, zoper kàr.

wogen valóve gnati (ženem), valovíti (se), zíbati se; valíti se.

wogenartig valast, valovít.

Wogendrang *m.* navàl valóv, zagánjanje —, bútanje valóv.

Wogen-gebrause, =gerüsch, =getöse *n.* šum valóv, šuménje —, hruménje —, bučánje —, bobnénje valóv.

wogig valovít.

woher *interr.* odkód? *relat.* odkóder.

wohin *interr.* kam? *relat.* kamor.

wohl *adv.* (recht) dobro; — leben, — schlafen dobro živéti, — spati; sich — befinden dobro se iméti (imám); nicht — sein ne čútiti se zdrávega, ne biti pràv zdràv; — bekommen tékniti; — bekomme es! na zdravje! lebe —! z Bogom! srečno! zdràv ostáni! — dir! blagor tebi (ti)! weißt du —? ali veš? veš li? heute nicht, morgen — danes ne, jutri pà (pàd); das ist — nicht viel to pàd ni veliko; doch — saj vendar, anti; ja— sevéda, kájpada; was wird er — sagen? kaj bo neki rekèl?

Wohl *n.* blagínja; (Glück) sreča; (Gesundheit) zdravje; das allgemeine — občna blagínja, splošna korist (-i); — und Weh blagor in gorjé; auf dein — na tvoje zdravje.

wohlachtbar mnogočíslan.

wohlan! *interi.* dàj (-ta, -te)! nuj (-ta, -te)! hájdi (-ta, -te)!

wohlansehnlich viden, očítен, znamenít; prečastít.

Wohlanstand *m.* spodóbnost, pristójnost.

wohlanständig spodóben, pristójen.

Wohlanständigkeit *f.* ſ. Wohlanstand.

wohlauf sein biti (sem) zdràv, — čvrst.

wohlausgerüstet z dobro oprávo. (z vsem potrébnim) dobro preskrbljen.

wohlbedacht dobro premíšljen, — preudárjen.

wohlbedächtig oprézen, previden.

Wohlbefinden *n.* zdravje.

Wohlbehagen *n.* zadovóljstvo. [ju.

wohlbehalten zdràv; v dobrem zdrav-

wohlbekannt dobro znàn.

wohlberedt zgovóren.

wohlbestallt redno naméščen.

Wohldiener *m.* prepostrežljiv človek, petolízec; **=ei** *f.* prepostrežljívost, petolístvo.

wohledel prežláhten, preblág.

wohlerfahren jako vešč, dobro izkúšen.

Wohlergehen *n.* sreča, blagovítost, blagínja.

wohlerhalten v dobrem stanju, nepoškódovan, zdràv.

wohlerwogen ſ. wohlbedacht.

Wohlerwürden *f.* (naslòv) Euer — prečastiti gospód!

wohlerzogen dobro vzrejèn.

Wohlfahrt *f.* blagínja, blagovítost.

wohlfeil cenén; *adv.* cenó, po ceni, (v) dobèr kup; —er cenéjši; cenéje, bolj po ceni, (v) boljši kup; zu — precenó; — werden pocéniti se.

Wohlfeilheit *f.* nizka cena, cenóst, cenóta.

wohlgebaut, wohlgebildet lepo zrastèl, čedne postáve, lepe rastí.

wohlgeboren blagoróden; Ew. Wohlgeboren blagoródni gospód, Vaše blagoródje.

wohlgefallen všeč biti (sem), po všeči biti, dopádati, ugájati, po godu biti.

Wohlgefallen *n.* zadovóljstvo, blagougódje; — an etwas haben biti zadovóljen s čim.

wohlgefällig dopadljiv, blagougóden; — lächeln zadovóljno se (na)smehljáti.

Wohlgefühl *n.* prijétni —, ugódni počútki *pl.*

wohlgelaunt dobre volje, dobrovóljen.

wohlgemeint dobrohótèn.

wohlgemuth vesél, dobre volje.

Wohlgemuth *m. (Origanum)* dobra misél (-i).

wohlgenährt dobro rejèn.

wohlgeneigt blagonaklónjen.

wohlgeordnet dobro urejèn, dobro uravnán.

Wohlgeruch *m.* prijétni duh, vonjáva, blagovónje.

Wohlgeschmack *m.* prijétni okús, blagovkúsnost, slástnost.

wohlgesinnt dobro mislèč.

wohlgesittet blagonrávèn.

Wohlgestalt *f.* čedna —, lepa postáva, — rast (-ſ).

wohlgestaltet čedne —, lepe postáve, — rasti, brdèk.

wohlgewogen blagonaklónjen.

Wohlgewogenheit *f.* blagonaklónjenost.

wohlhabend premóžen, imovít.

Wohlhabenheit *f.* premóžnost, imovítost.

wohlig ugóden, prijétèn; ich fühle mich ſo wohlig tako blago, — blagóstno mi je.

Wohlklang *m.* blagozvóčnost, blagoglásje.

wohlklingend blagozvóčèn, blagoglásèn.

Wohllaut *m.* blagoglásje.

Wohlleben *n.* dobro —, razkóšno življénje.

wohlmeinend dobrohótèn, dobro mislèč.

Wohlmeinung *f.* mnenje.

Wohlredenheit *f.* lepogovórnost, lepobesédnost, blagoréčje.

Wohlredner *m.* lepogovórnik, lepobesédnik.

wohlriechend dišèč, blagodišèč, blagovonjàv.

wohlſchmeckend okúsèn, slastèn.

Wohlſchmecker *m.* sladkosnédež, dobrojédec.

Wohlſein *n.* dobro stanje, zdravje; zum —! na zdravje! (als Zuruf dem Niesenden) Bog pomágaj! auf jemandes — trinken komu na zdravje napíti (-píjem); *impf.* — napívati.

Wohlſtand *m.* blagínja, blagovítost, premóžnost.

Wohlthat *f.* dobróta, dobro délo; jemandem eine — erweiſen storíti komu dobro, dobróto izkázati (-kážem).

Wohlthäter *m.* dobrótnik, dobrodélnik; blagodéjnik; =in *f.* dobrótnica, dobrodélnica.

wohlthätig dobrótljiv, dobrótèn, dobrodélèn; blagotvórèn, blagodéjèn, blagodárèn.

Wohlthätigkeit *f.* dobrodélnost, dobrótljivost; **Wohlthätigkeits**-dobrodélni, dobrotvórni; =anſtalt *f.* dobrodélni zavod, dobrodélna napráva; =ſinn *m.* dobrodélnostni čut; =verein *m.* dobrodélno društvo; =zweck *m.* dobrodélni namèn.

wohlthun dobróte izkazovati, dobro délati; dobro storíti; prav ravnáti; — storíti; (angenehm ſein) dobro deti, — dejáti (dem, dénem, dej.m), godíti, ugájati.

Wohlthun *n.* izkazovánje dobrót, dobrodélstvo, dobrotvórstvo.

wohlverdient dobro zaslúžen; (von Perſonen) velezaslúžen.

Wohlverhalten *n.* lepo —, čedno vedénje, lepo obnášanje.

Wohlverhaltungszeugnis *n.* izpričeválo o lepem vedénju.

Wohlverlei *m. n. (Arnica montana)* brdnja, kukovíčnik, sv. Antóna roža, árnika.

wohlverſtanden dobro razúmljen; *adv.* namreč, da veš (da vesta, -te), dobro razumêj (-ta, -te).

wohlverſtehen dobro razuméti; *impf.* — razumévati, — uméti.

wohlverwahrt dobro shranjen, — spravljen; — zavárovan.

wohlweislich *adv.* prav modro, z dobrim preudárkom (premíslekom).

wohlwiſſend dobro vedòč, dobro vedé.

wohlwollen dobro hotéti (hočem), dobro želéti.

Wohlwollen *n.* dobrohótnost, blagonaklónjenost, blagovóljnost.

wohlwollend dobrohótèn, blagonaklónjen, blagovóljèn.

wohlziemend spodóbèn, pristójèn.

wohnbar za stanovánje priprávèn, prebivátèn.

Wohnbarkeit *f.* priprávnost za stanovánje.

wohnen stanovati, iméti (imám) svoj stan, biti (sem) stánoma; (wohnhaft ſein) bívati, prebívati, domovâti; zur Miete — gostovati.

Wohngebäude *n.* stanoválno poslópje, hiša.

wohnhaft stanujòč; prebivajòč; stánoma; — ſein prebívati; ſich — niederlaſſen nastániti se, naséliti se.

Wohnhaus *n.* hiša.

wohnlich prijétèn —, ugódèn (za stanovánje.

Wohn-ort, -platz, -ſitz *m.* bivalíšče, prebivalíšče; heimatlicher — domovalíšče; ſeinen — ándern preséliti se.

Wohnpartei *f.* stanoválna stranka; najémnik, najémec, gostáč; (weibl.) najémnica, góstja.

Wohnſtube *f.* ſ. Wohnzimmer.

Wohnung *f.* stanovánje, stan, stanîšče, stanovalíšče; — nehmen nastániti se.

Wohnungs-aufkündigung *f.* odpóved (-i) stanovánja; **-liſte** *f.* stanovávski izkàz; **-noth** *f.* pománjkanje stanovánj; **-veränderung** *f.* preselítèv.

Wohnzimmer *n.* stanica, soba, izba.

Wojwode *m.* vójvoda.

Wojwodſchaft *f.* vojvodína, vójvodstvo.

wölben v oblók zídati, oblókati; izoblókati.

Wölbung *f.* oblók, svòd.

Wolf *m.* volk; *dem.* volčič; (am Lichte) tat; (Rammblock) ovèn; (Hautentzündung vom Reiten, Gehen, Liegen) volk, sedno (sadno); einen — bekommen odígniti si kožo, osédniti se (pri jezi, hoji, ležánju), dobíti sedno, — volka.

wolfgrau siv kakor volk, po volčje siv.

Wölfin *f.* volkúlja, volčica.

wölfiſch *adi.* volčji; *adv.* po volčje.

Wolfluchs *m.* navádni ris.

Wolfmenſch *m.* volkodlàk.

Wolfram *n.* volfram; **-erz** *n.* vólframova ruda; **-ſäure** *f.* vólframova kislína.

Wolfs- volčji; **-balg** *m.* ſ. Wolfshaut; **-bart** *m.* (Bocksbart *Tragopogon*) kozja brada; **-beere** *f.* ſ. Tollkirſche; **-brut** *f.* volčád (-i), volčje leglo; **-eiſen** *n.* skopèc za volkóve; **-farbe** *f.* volčja barva; **-gebiſs** *n.* volčji zobjé *pl.*; (für hartmäulige Pferde) trda uzda, volčja žvala; **-gift** *n.* volčje tuljénje, — zavíjanje; **-grube** *f.* volčja jama; **-haar** *n.* volčja dlaka; **-haut** *f.* volčja koža, volčji meh, volčína; **-hunger** *m.* volčji glad; **-milch** *f. (Euphorbia)* mlečèk; cypreſſenartige — *(E. cyparissias)* gárjavi mlečèk; ſonnenwendige — *(E. helioscopia)* zeléni klobúk; Garten— *(E. peplus)* pasje mleko; *(E. esula)* kolésnik, mlečni dreneк; **-milchſchwärmer** *m. (Sphinx euphorbiae)* mlečkov veščec, mlečkar; **-pelz** *m.* volčji kožuh, volčja šuba (šavba); kosmáta volčína; **-rachen** *m.* volčje žrelo; **-ſchlucht** *f.* volčji brlòg; **-tod** *m. (Aconitum vulparia)* lisják.

Wolke *f.* oblák; *dem.* oblàček, oblàčič; die Sonne geht hinter die — solnce gre v zástavo; voll —n oblakovít.

wölken oblačiti; v oblák zbírati; ſich — oblačiti se; pooblačiti se.

wolkenan *adv.* k oblákom.

wolkenartig oblákast.

Wolkenbruch *m.* nalív, ploha; es iſt ein — gefallen oblák se je utrgal, — pretrgal.

wolkenerzeugend oblakoróden.

wolken-frei, -leer, -los brezoblačen, vedèr, jasèn.

Wolkenhimmel *m.* obláčno nebó.

Wolkenſammler *m.* zganjávec oblákov.

Wolkenſchichte *f.* obláčna plast (-i).

wolkig obláčen.

Woll- volnén, volnast, volnat.

Wollarbeit *f.* volnárstvo.

Wollarbeiter *m.* volnár.

Wollblume *f. (Verbascum thapsus)* lučnik, divín; *(Anthyllis)* ranjak, uročník.

Wolle *f.* volna.

wollen *adi.* volnén, volnat.

wollen *vb.* hotéti (hočem, čèm); nicht — ne hotéti (nočem, nečem); (vorhaben) naménjen biti, kániti, namérjati, mísliti, volja (miſèl) me je; Gott wolle! Bog dàj! Bog hotel! ich wollte lieber jaz bi rajši.

Wollen *n.* hotènje.

Wollen-färberei *f.* bárvanje volne (volníne); **-kleid** *n.* volnéna (vólnata) oblèka; **-ware** *f.*, **-zeug** *n.* volnína, volnéno blagó.

Wollgarn *n.* volnéna preja. [nik.

Wollgras *n. (Eriophorum)* suhopér-

Wollhaar *n.* vólnasti lasjé *pl.*

wollhaarig volnolàs.

Woll-handel *m.* trgovína —, kupčíja z volno, volnárstvo; — betreiben z volno trgovati, volnáriti; **-händler** *m.* trgóvec —, kupčevávec z volno, volnár.

wollig volnat, vólnast.

Wollkamm *m.*, **Wollkrämpel** *f.* grebén za volno, gradáše *pl.*

Wollkämmer *m.* gradášavec.

Wollkraut *n.* ſ. Wollblume.

Wollmarkt *m.* volnáraki semènj, — sejèm.

Wollpelz *m.* volnéno krzno, volnéna kožuhovína.

wollreich bogàt z volno, volnovít.

Wollſamt *m.* volnéni baršún (žamet).

Woll-ſcherе *f.* ovčje škarje *pl.*, volnoſtríške škarje *pl.*; **-ſcherer** *m.* volnoſtrížec; **-ſchur** *f.* strížba —, strîženje volne.

Wollſpinner *m.* volnopréděc; **-ei** *f.* predílnica za volno, volnoprédnica; **-in** *f.* volnopredíca, volnopréjka.

Wolluſt *f.* (als Begierde) pohóta, pohótnost, slà; (als Genuß) polténa naslàda, — nasládnost, — slast, polténo razkóšje, sladostrástje; (Entzücken) radost; **-diener** *m.* ſ. Wollüſtling.

wollüſtig pohótèn, pohotljiv, naslàdèn, razkóšèn, sladostrástèn.

Wollüſtling *m.* pohotník, hotljívec, pohotljívec, naslàdnež, naslàdnik, nečístnik, sladostrástnik.

Wolluſtſchweſter, Wolluſtdirne *f.* pohotníca, blódnica, hotljívka, pohotljívka, sladostrástnica.

Wollvieh *n.* strižne —, volnonósne živáli, strížna dróbnica.

Wollwäſche *f.* pranje volne; volnéno perílo.

Wollwäſcherei *f.* volnoprálnica.

Wollzeug *n.* volnéno blagó, volnína.

womit *interr.* s čim? *relat.* s čimer.

womöglich če (ako) mogóče.

wonach *interr.* po čem? *relat.* po čemer.

woneben *interr.* poleg česa? *relat.* poleg česar.

Wonne *f.* velíko veselje, radost, bláženost, milína; slast (-i), razkóšje.

Wonnegefühl *n.* rádostni občútek, — čut.

Wonnemonat *m.* ſ. Mai.

Wonneraufch *m.* opójno razkóšje.

wonnetrunken ves razradoščèn, (od) rádosti piján.

wonnevoll, wonnig, wonniglich rádoſtèn, razkóšèn.

woran *interr.* na čem? po čem? *relat.* na čemer, po čemer.

woraus *interr.* iz česa? *relat.* iz česar.

worein *interr.* v kaj? *relat.* v kàr.

Worfel *f.* vélnica, véjalnica, vejáča.

worfeln véjati, veti (vejem); izvéjati, izvéti; noch einmal — prevéjati, prevéti; der geworfelte Getreidehaufen vršáj.

Worfeln *n.* véjanje, vejátev.

Worfler *m.* véjavec, vejáč.

Worfſchaufel *f.* ſ. Worfel.

Worftenne *f.* vejališče; ſ. Tenne.

worin *interr.* v čem? *relat.* v čemer.

wornach ſ. wonach.

Wort *n.* beséda; ein Mann von — mož-beséda; fremdes — tuja beséda, tujka; ein leeres — žal-beséda; (Ausdruck) izràz; das große — führen iméti (imám) prvo besédo; einem das — reden zagovárjati koga; — für — od beséde do beséde; das — nehmen, — ergreifen besédo poprijéti (-prímem), — povzéti (-vzámem); nicht zu —e kommen laſſen ne dati izpregovoríti; ins — fallen besédo presékati, seči (sežem) v besédo; (das Verſprechen) obljúba, (dana) beséda; ſein — geben obljúbiti, besédo dati; nicht — halten besédo snésti (sném); —e wechſeln prepírati se; zbeséditi se; kein — ſagen ne žúgniti, ne črhniti, ne zíniti (beséde); unnütze —e verlieren prazne beséde razdírati; ein — gibt das andere beséda besédo prinése; **Wort-** besédni.

Wortabkürzung *f.* okrajšávanje beséd; kratica.

Wortableitung *f.* izpeljáva —, izvájanje beséd.

wortarm revèn v besédah.

Wortbiegung *f.* pregíbanje beséd.

Wortbildung *f.* tvoritèv beséd, besédotvórje.

wortbrüchig besedolómen; — ſein ne dŕžati dane beséde, besédo prelómiti.

Wörtchen *n.* besédica.

Wörterbuch *n.* besédnjak, slovár, slovnik; **=ſchreiber** *m.* slovarjepísec, slóvnikar, besédnjákar.

Worterklärer *m.* razlagávec beséd.

Worterklärung *f.* razláganje beséd, besédna razlága.

Wortfall *m.* sklòn, padež.

Wortfamilie *f.* besédna rodovína.

wortfeſt, —er Mann mož-beséda.

Wortfolge *f.* besédni red, razporédba —, razvrstítev beséd.

Wortforſchung *f.* besédoslóvje.

Wortfügung *f.* skladnja; ſ. Syntax.

Wortführer *m.* govórnik, besédnik.

Wortfülle *f.* obílica (obílnost) beséd, bogástvo v besédah.

Wortgattung *f.* besédno pleme (-éna), besédni razpol.

Wortgebrauch *m.* besédna raba.

wortgetreu pobeséden.

Wortgezänk *n.* prazno besedíčenje, prîčkanje, prekárjanje.

Wortgrübelei *f.* túhtanje o besédah, vŕtanje —, razglábanje beséd.

Wortgrübler *m.* besedovŕtec, razglábavec beséd.

wortkarg malobeséden; — ſein malo govoríti.

Wortklauber *m.* besedolóvec, cepidláka; — ſein beséde lovíti, dlako cépiti.

Wortkram *m.* prazne beséde *pl.*, besedíčenje, besedovánje.

Wortkunde *f.* besedoznánstvo.

Wortlaut *m.* besedílo, beséde *pl.*

wörtlich *adi.* dobeséden; *adv.* do beséde, dobesédno.

wortlos brezbeséden, nem, molčéč; ne črhnívši beséde.

Wortmacher *m.* besedokújec; **=ei** *f.* kovánje novih beséd (novínk).

Wortrüthſel *n.* besédna uganka, — zastávica.

Wortregiſter *n.* besédno kazálo.

wortreich bogàt z beségami, mnogobeséden, besédnat, besedovít.

Wortreichthum *m.* bogástvo (obílnost) v besédah, mnogobesédnost, besedovítost.

Wortſchatz *m.* besédni zaklàd.

Wortſchwall *m.* prazne beséde *pl.*, puhlo besedovánje, prazno mnogobesédje.

wortſelig zgovórən, radogovórən.

Wortſinn *m.* besédni pomèn, — zmíſel.

Wortſpiel *n.* igra z beségami.

Wortſtellung *f.* postávljanje beséd; ſ. Wortfolge.

Wortſtreit *m.* ſ. Wortgezänk.

Worttauſch *m.* poménkovanje.

Wortton *m.* besédni naglàs.

Wortverdreher *m.* izprevračávec (zavijáč) beséd.

Wortwechſel *m.* prîčkanje, prekárjanje, prepír; in einen — gerathen zbeséditi se, sporéči se; in einem — begriffen ſein prîčkati se, prekárjati se, prepírati se.

Wortwurzel *f.* beséden korén, beséedna koreníka.

Wortzuſammenſetzung *f.* sestávljanje beséd, beséedna sestáva.

worüber *interr.* o čem? črez kaj? *relat.* o čemer, črez kàr.

worum *interr.* o čem? zarádi česa? *rel.* o čemer, zarádi česar.

worunter *interr.* pod čim? *relat.* pod čimer.

wovon *interr.* od česa? o čem? *relat.* od česar, o čemer.

wovor *interr.* pred čim? *relat.* pred čimer.

wozu *interr.* (k) čemu? za káj? *relat.* k čemur, za kàr.

Wrack *n.* razbíta ladja, ládijske razbítine *pl.*, — razdrtine *pl.*

Wringmaſchine *f.* ožemálni stroj.

Wucher *m.* (unerlaubte Zinſen) previsóke obrésti *pl.*; (unehrenhaftes Zinsgeſchäft) oderúštvo, odrtija, lihva; — treiben na previsóke —, oderúške obrésti posójati, s posojevánjem odírati, lihvàriti.

Wucherblume *f.* (*Chrysanthemum leucanthemum*) ivánjščica, kresníca, deklíški hlapčék, volóvsko okó, vélika smrdéla; ſ. Orakelblume. [stvo.

Wucherei *f.* oderúštvo, odrtija, lihvár-

Wucherer *m.* oderúh, odrtník, lihvár.

Wuchergeſetz *n.* zakon o oderúštvu, oderúški (lihvárski) zakon.

Wucherin *f.* oderúhinja, lihvarica.

wucheriſch oderúški, lihvárski.

wuchern (Wucher treiben) z oderúštvom se pečáti, lihvàriti, odírati; (in üppigem Wachsthum ſich ausbreiten) bohótno (hobótno) razráščati se, bujno rasti; hítro zarájati se, prevèč množíti se.

Wucherpflanze *f.* bujno rastóča rastlína, hobótnica.

Wucherſucht *f.* oderúštvo, lihvárstvo.

Wucherung *f.* bohótno razráščanje; narást (-i), narástek.

Wucherzins *m.* oderúške obrésti *pl.*

Wuchs *m.* rast (-i); im vollſten —e ſtehen najbolj rasti; (Form u. Geſtalt des Leibes) rast (-i), vzrast (-i), postáva, stas; einen ſchönen — haben biti (sem) lepe rasti, — lepe postáve, — lépega stasa, — lepo vzrástel.

Wucht *f.* silna teža, velíka sila; mit voller — z vso težo, — silo.

wuchten *intr.* težíti, zelò težèk biti (sem); *tr.* s silo premíkati, — dvígati.

wuchtig silno težèk.

wühlen riti (rijem), rováti (rujem, rovljem); brbati, brskati, razgrébati; (die Gemüther aufrühren) ščuváti (-vam, -jem), šúntati, rováriti.

Wühler *m.* rovár, šuntar, ščuvávec, rogovílež, motobórež.

Wühlerei *f.* rovárstvo.

Wühlmaus *f.* poljska miš, krtíca.

Wuhne *f.* (Loch im Eis) okno, oddúška.

Wulſt *m. f.* žmula, klobása, svaljèk, svitèk; (am Dreſchflegel) gož (-i).

wulſtig žmulast; nabúhèl, nadút, napét.

Wulſtlippe *f.* napéta (debéla) ústnica.

wund ranjen; odrt, ogúljen, ožúljen; (vom Liegen) sednast (senast), sednjav.

Wundarzneikunde *f.* ranocélstvo, kirurgíja.

wundarzneilich ranocélski.

Wundarzt *m.* ranocélnik, ranocélec, kirúrg.

wundärztlich ranocélniški, kirúrški.

Wundbalſam *m.* celílni balzam.

Wunde *f.* rana; (vom Liegen) sedno (sadno); Schind— odrtína; eine offene — odpŕta (krvavéča, živa) rana; eine vernarbte — zacéljena rana.

wundenfrei brez ran, neránjen, cel.

Wundenmal *n.* známenje rane, brazgotína.

wundenvoll poln ran, ves ranast.

Wunder *n.* čudo (*pl.* čuda, čúdesa), čudež; — wirken čúdeže délati; was —, kein — ni čudo, ni se čúditi; ein — von Schönheit čudovíta lepóta; — etwas, — wie Bog vé kaj, — kakó; welch ein — čudo, prečúdo!

wunderbar čudovít, prečúdèn, čúdežen, čúdesen, divèn.

Wunderbaum *m. (Ricinus)* klóščevec, klóščevina.

Wunderbild *n.* čudodélna podóba, čudotvórna slika.

Wunderbrunnen *m.* čudodélni studénec.

Wunderkur *f.* čúdežna ozdravítev.

Wunderding *n.* čudovíta reč (-í).

Wundergeſchichte *f.* čúdežna prigódba, — zgódba.

Wunderglaube *m.* vera v čúdeže, — čúdesa.

wundergroß čuda velik, za čudo velik, čudovíto velik.

Wunderkind *n.* čudovíto dete.

wunderklein čudovíto majhèn.

wunderlich čudèn.

wunderlieblich čudovíto ljubèk, — ljubeznív.

Wundermäre *f.* čúdežna povést (-í); čúdesna vest (-í).

Wundermann *m.* čúdežnik, čudodélec.

wundern ſich čúditi se; začúditi se; ich kann mich nicht genug — ne morem se načúditi.

wundernehmen, es nimmt mich wunder čudim se, čudno se mi zdi.

wunderſam čudovít, čudovítèn, čúdežèn.

wunderſchön čudovíto lep, prelép, prekrásen.

Wunderſchönheit *f.* čudovíta lepóta, prelepóta.

wunderſelten čudovíto —, silno redèk.

Wunderſpiegel *m.* čúdežno (čarodéjno) zrcálo.

Wunderſtab *m.* čudodélna pálica.

Wunderthat *f.* čúdežni čin, čudež.

Wunderthäter *m.* čudodélnik, čudodélec, čudotvórec; **-in** *f.* čudodélnica, čudodélka.

wunderthätig čudodélen, čudotvórèn.

Wunderthier *n.* čudovíta živál (-í).

wundervoll čudovít, prečúdèn.

Wunderwaſſer *n.* čudodélna voda.

Wunderwelt *f.* čúdežni svet.

Wunderwerk *n.* čudež; čudovíto delo.

Wunderzeichen *n.* čúdežno známenje, čudo, čudež.

Wundfieber *n.* vročíca —, mrzlica od rane.

wundfüßig ranjen na nogah.

wundgelegen sednast.

Wundklee *m. (Anthyllis vulneraria)* ranjak, uročník.

Wundmal *n.* ſ. Wundenmal.

Wundpflaſter *n.* oblíž za rane.

Wunſch *m.* želja; (Gratulation) voščílo; nach — po godu, po volji, povóljno, po všeči, po želji.

Wunſchart *f.* želélni naklòn, želélnik.

wünſchbar kàr je želéti.

Wünſchelhut *m.* čarodéjni klobúk.

Wünſchelrutte *f.* čarodéjna šíbica, bájanica.

wünſchen želéti; po-, zaželéti; (gratulierend —) vóščiti; Glück — srečo vóščiti, čestítati.

wünſchenswert zaželjèn, želčèn; es iſt — želéti je.

Wunſchzettel *m.* spisèk zaželjénih rečí.

Würde *f.* čast (-í); ich halte es unter meiner — menim, da je pod mojo častjó; dostójnost, častítljivost; männliche — moštvo; ohne — brez dostójnosti; (hohe Stellung) dostojánstvo; königliche — kraljévo dostojánstvo.

Würdenträger *m.* dostojánstvenik.

würdevoll častítljiv, dostójèn; dostojánstven.

würdig vredèn; dostójèn; — ſein biti (sem) vredèn, zaslužíti.

würdigen (wert halten) (za) vrédnega (vredno) smátrati, — iméti (imám); — spoznáti; ſie würdigte ihn nicht einmal eines Blickes še poglédala ga ni, še ozrla se ni nanj; (Würde verleihen) častíti, povišévati; počastíti, povzdígniti; (taxieren) céniti; océniti; (den Wert anerkennen) dostójno céniti, uvaževáti; dostójno océniti, uvážiti, udostójiti.

Würdigkeit *f.* vrédnost, dostójnost.

Würdigung *f.* océna, ocenítev; uvaževánje.

Wurf *m.* lučáj, mèt, vrèžek, vržáj; einen — thun vreči (vržem), zagnáti (-žènem); in den — kommen priti (pridem) na mèt, zadéti (-dénem) na koga, namériti se nanj, naletéti nanj; ein — Erde vržáj zemlje; (bei Thieren) gnezdo, leglo, pokòt, pokotnjénje.

Wurfangel *f.* trnèk, ódica.

Wurfanker *m.* mali mačëk, malo sidro.
Würfel *m.* kocka, kobër.
Würfelbein *n.* kóckasta kost (-i), kocka.
würfelförmig *adi.* kockast; *adv.* na kocke.
würfelig kockast; kockován.
würfeln kóckati, kocke métati (-čem), v (na) kocke igráti; v kocke zrézati (-žem), kockovati.
Würfelspiel *n.* kóckanje, igra v kocke.
Würfelspieler *m.* kockar.
Wurfgarn *n.* metálna mreža.
Wurfgeschoss *n.* metálna strela, metálo.
Wurfgeschwindigkeit *f.* metna brzína.
Wurfkraft *f.* metna sila.
Wurfmaschine *f.* metálni stroj, metálnica.
Wurfschaufel *f.* ſ. Worfel.
Wurfspieß *m.* metálno kopje.
wurfweise *adv.* metáje, lučáje.
Wurfweite *f.* lučáj, domèt.
würgen dáviti; moriti; (mit Mühe ſchlucken) goltáti, težkó požírati; ſich an etwas — dáviti se s čim.
Würgen *n.* dávljenje.
Würgengel *m.* smrtni angel.
Würgeplatz *m.* moríšče.
Würger *m.* davívec, morítelj; *(Lanius)* srakopèr.
würgerisch morílen, morívski.
Wurm *m.* črv; (im Eingeweide) glista; (im Holz) kukéc, lésni črv; (am Finger) črv (na prstu); *pl.* (Schrullen) muhe *pl.*
wurmartig črvast, glistast.
Würmchen *n.* črvíč, črvíček.
wurmen peči (pečem), gristi (grizem), žgati (žgèm), črvíčiti; po glavi hóditi komu.
Wurmfarn *m. (Aspidium Filix mas)* glístna podlésnica.
Wurmfieber *n.* glístna vročica, — mrzlica.
wurmförmig ſ. wurmartig.
Wurmfortsatz *m. (anat.)* slepič.
Wurmfraß *m.* črvojédina, črvína.
wurmfräßig črvojéden, črvív.
Wurmgang *m.* (im Holz) črvotóčina.
wurmig črvív.
wurmkrank glistav.
Wurmkrankheit *f.* gliste *pl.*, glístavost; (bei Pferden) podkóžna črvívost.
Wurmkraut *n.* glístnik, glístnica.
Wurmloch *n.* piška, črvojéd (-i).
Wurmmehl *n.* črvojédina.
Wurmpulver *n.* prašek —, štupa zoper gliste.
Wurmstich *m.* črvojédina, črvína.
wurmstichig črvív, piškav, črvojéden.
Wurmsucht *f.* glístavost.
Wurst *f.* klobása; *dem.* klobásica; (Blut—) krváva klobása, krvavíca, múlica; (Leber—) jétrna klobása, jétrnica.
Wurstbügel *m.* rožič.
Würstel *n.* klobásica.
wursten, wurstein klobáse délati; (nachlässig arbeiten) krpáriti, šušmáriti.
Wurstfülle *f.* nadèv, nadéva, bula; (für Blutwürste) godlja.
Wurstfüller *m.* klobásar.
Wurstlippe *f.* napéta ústnica.
Wurstspeiler *m.* špila.
Wurstsuppe *f.* juha s klobásami; (Metzelsuppe) godlja.
Würzbüchse *f.* púšica za dišáve, dišávnica.
Würze *f.* dišáva, dišéčina; začímba, zabéla, obéla; *fig.* sladílo, slajšáva, slast (-i).
Wurzel *f.* korén, korenína, koreníka; *dem.* korénček, koreníca; *coll.* koréníje, koreníje, koreníčje; *(gramm.)* korén, koreníka; *(arithm.)* korén; — faſſen (treiben, ſchlagen) koreníne pognáti (-žénem), ukoreníniti se, prijéti (primem) se; *impf.* koreníne pogánjati; mit der — ausrotten izkoreníniti, s koreníno izdréti (izpúliti, izrváti [-rújem], iztrébiti); **Wurzel-** korénski, koreníski.
wurzelartig korénast, koreníast.
Wurzelausziehen *n. (math.)* razkorenjevánje, dobívanje koréna.
Wurzelblatt *n.* korénski list.
Wurzelexponent *m.* korénski kazávec.
Wurzelfüßer *m. pl.* korenonóžci.
Wurzelgewächs *n.* korénska rastlína; *coll.* koréníje.
Wurzelgröße *f. (arithm.)* koreníta količína.
Wurzelhaar *n.* korénska kosmatína.

wurzelhaft *(gramm.)* koreníť.
wurzelig korenàt.
Wurzelknollen *m.* korénski gomòlj.
wurzellos brez koréna, brezkorénski.
Wurzelmann *m.* koreníнar, koreníničar, zéliščar.
wurzeln (Wurzel faſſen) koreníne gnáti (ženem), koreníne pogánjati, koreníti se; koreníne pognáti, ukoreníniti se, ukoreníti se; (Wurzel gefaſst haben) koreníne iméti (imám), ukoreníinjen biti (sem).
Wurzelrauke *f.* korénska —, prítlékna
Wurzelrebe *f.* živica, bilfa, okoreníjena trta, korenják.
wurzelreich korenàt.
Wurzelſilbe *f.* korénski zlòg.
wurzelſtändig obkorénski.
Wurzelſtock *m.* koreníka.
Wurzelwerk *n.* korenjé, koreníinje, koreníčje.
Wurzelwort *n.* korénska beséda.
Wurzelzeichen *n.* korénsko známenje.
würzen zabéliti, začíniti, z dišávo potrésti, odišéčiti; *impf.* béliti, zabeljevati, začínjati; *fig.* sladíti, slájšati.
würzhaft, würzig dišávěn, blagovonjàv, aromátičen.
Würzkrämer *m.* dišávar.
Würznagel *m.*, **=nelke** *f.* ſ. Gewürznelke.
Würzwein *m.* dišávno vino.
wuſchen smúkniti, šíniti.
Wuſt *m.* nesnága, smeti *pl.*; zmes (-i), šara, ropotíja, kodrčija.
wüſt (öde, unbebaut) pust, puščóběn, pustótěn, zapuščèn; —es Land pustotína, pustína, puščа; —er Kopf pústa glava; (wild, ſittenlos) divji, razuzdán, zanikarěn; (häßlich) grd.
Wüſte *f.* puščáva, pustínja.
wüſten *tr.* ſ. verwüſten; *intr.* mit etwas — trátiti, razsípati (-sípljem), zaprávljati kaj.
Wüſtenei *f.* puščáva, pustínja.
Wüſtheit *f.* pustóst, pustóta, divjóst.
Wüſtling *m.* razuzdánec, samopáknik; (wilder Menſch) divják, podivjánec.
Wüſtung *f.* ſ. Wüſtenei.
Wuth *f.* bésnost; togóta, razjárjenost, divji srd; in — gerathen zbesnéti; raztogotíti se, razjáriti se, razkáčiti se; (d. Hunde) steklóst (vzteklóst), steklína.
wüthen besnéti; togotíti se, divjáti, razsájati, razgrájati, rohnéti.
wüthend besən; togótěn, divji; (vom Hund) vzteкèl, steкèl; — machen raztogotíti, razkáčiti, razjáriti; — werden zbesnéti; raztogotíti se, razkáčiti se, razjáriti se; (vom Hund) vzteči (-téčem).
wuthentbrannt besən, zbesnèl, togótěn, razkáčen, razjárjen.
Wüther *m.* besnež, divji razsajáč.
Wütherei *f.* besnénje, divjánje, besno počénjanje, — razgrájanje.
Wütherich *m.* besnik, besnják, divji razsajávec.
wüthig ſ. wüthend.
wuthſchäumend penèč se —, penast od togóte.
wuthſchnaubend srd pihajòč, srd dehtèč.
Wutzel *m.* svaljšk.
wutzeln med prsti váljati.

X.

Xanthippe *f.* Ksantípa; (Hausdrache) huda žena.
Xenelaſie *f.* izgnánje —, iztíranje tujcev.
Xenion *n.* gostínski dar; *pl.* Xenien (Sinngedichte) ksénije.
Xylogliptik *f.* lesodólbstvo, rézbarstvo.
Xylograph *m.* lesorézec.
Xylographie *f.* lesorézba; (Holzſchnitt) lesorèz.
xylographiſch lesorézen.

Y.

Yamswurzel *f.* *(Dioscorea sativa)* jam.
Yſilonſorm *f.* klínasti —, zaklínski šlv na črepínji, ipsiloída.
Yſilon *n.* črka y, ipsílon.
Yſop *m.* izop.

Z.

Zacke *f.* rogélj; zob, zobéc; (Eis—) ſ. Eiszapfen; (am Hirſchgeweih) parog, párožič.

zacken zóbčati, na zobce rezljáti; nazóbčati; gezackt nazóbčan.

Zackenzahn *m.* rogljáč.

zackig rogljàt, rogljast, zobčast.

zagen bati (bojím) se, pogúm gubíti, ne úpati si (se).

Zager *m.* bojazljívec, strašljívec, malosrčnik.

zaghaft bojéč, bojazljiv, malosrčen.

Zaghaftigkeit *f.* bojéčnost, bojazljívost, malosrčnost, strašljívost.

zähe žílav, vlačen, vlečen, zatégel; *fig.* trdèn; (geizig) skop, stisnjen.

Zähheit, Zähigkeit *f.* žílavost, vlačnost, vlečnost, zatéglost; *fig.* trdnóst; (Geiz) skopóst, stisnjenost.

Zahl *f.* števílo, čislo, brój; **Zahlštevílni.**

Zahlamt *n.* izplačeválni —, izplačílni urád, izplačeválnica.

Zählapparat *m.* števna pripráva.

zahlbar izpláčen; ist — se ima (mora) pláčati.

zählbar preštévèn; ist — se more (dá) preštéti.

Zählcandidat *m.* glasoštévni kandidát.

zählebig trdoživ.

Zählebigkeit *f.* trdožívost.

zahlen pláčati, platíti; *impf.* plačevati.

zählen šteti (štejem); preštéti.

Zählen *n.* štetje, števénje, štetév.

Zahlenlehre *f.* števíloslóvje, števílstvo.

Zahlenordnung *f.*, **Zahlenturnus** *m.* števílni red, števílna vrsta.

Zahlenſyſtem *n.* števílna sestáva.

Zahlenwert *m.* števílčna vrednost.

Zahler *m.* plačník, plačevávec.

Zähler *m.* štévec.

Zahlerin *f.* plačnica, plačevávka.

zahlfähig zmožen pláčati.

Zahlfigur *f.* števílka.

Zahlfriſt *f.* plačílni rók.

Zahlkellner *m.* prvi natákar.

zahllos neštevílen, brezštevílen, neštét, brez števíla, nebrójen.

Zahllosigkeit *f.* ne-, brezštevílnost.

Zahlmeiſter *m.* izplačevávec; predstójnik izplačílnega urádа.

zahlreich mnogoštevílen, množen, mnogobrójen, števílen, obílen.

Zahltag *m.* plačílni dan (dneva).

Zahlung *f.* plačílo, plačež; (das Zahlen) plačevánje; eine — leiſten pláčati, plačílo oprávіti; die —en einſtellen ustáviti plačevánje; **Zahlungs-** plačílni, plátežni.

Zählung *f.* štetje, števénje, štetév.

Zahlungsanweiſung *f.* plačílni nakàz; plačílna nakáznica.

Zahlungsaufforderung *f.* plačílni ukàz.

Zahlungsauflage *f.* plačílni nálog.

Zahlungsauftrag *m.* plačílni nálog.

Zahlungsbogen *m.* plačílna pola.

zahlungsfähig zmožen pláčati.

Zahlungsfähigkeit *f.* zmožnost pláčati.

zahlungsflüchtig zavóljo dólžnega plačíla ubéžen.

Zahlungsfriſt *f.* plačílni rók.

Zahlungspflicht *f.* plačílna dolžnóst.

zahlungspflichtig dolžán pláčati, v plačílo obvézan.

zahlungsunfähig nezmóžen pláčati, ne zmagujóč plačíla.

Zahlungsunfähigkeit *f.* nezmóžnost pláčati.

Zahlungszeit *f.* čàs plačíla, plačílni čàs, plačílna doba.

Zahlwert *m.* (der Buchſtaben) števílna vrednost.

Zahlwort *n.* števnik, števno imé.

Zahlzeichen *n.* števílno známenje, števílka.

Zahlzögling *m.* plačujóči gojénec.

zahm krotèk; ukročen, udomáčen, domàč, privájen, pitom, pítovèn, pítoměn; — werden priváditi se, krotèk postáti (-stánem), podomáčiti se.

zähmbar ukrótèn, ukrotljiv.

zähmen krotíti; ukrotíti, priváditi, podomáčiti; (Leidenſchaften —) krotíti, brzdáti, uzdáti.

Zähmer *m.* krotítelj, krotívec.

Zahn *m.* zob; *dem.* zoběk, zoběc, zoběšk; Zähne wechſeln nove (druge) zobé dobíti; (Zähne am Rechen, an der Egge auch) napérki; *fig.* er hat lange Zähne skomína ga (— se mu), imá skomíno po čem; **Zahn-** zobni, zobov, zobáti, zobo-.

zahnarm redkozòb; —es Thier redkozòb, redkozóbnik.

Zahnarzt *m.* zobozdravník.

zahnärztlich zobozdravníški.

Zahnbraſſen *m. (Dentex vulgaris)* zobátec.

Zahnbürſte *f.* ščetka za zobé, zobna ščetka.

Zähneknirſchen *n.* škrípanje z zobmí.

zähneln zóbkati, zóbčati; nazóbkati, nazóbčati.

zahnen (Zähne bekommen) zobé dobívati, zobíti se.

zähnen (mit Zähnen verſehen) zobíti, zóbčati; ozobíti, nazóbčati; (Eggen, Rechen) napériti.

Zahnfäule *f.* zobna gnilóba, zobognílost.

Zahnfleiſch *n.* dlesna, dlesne *pl.*, zóbrne *pl.*, zóbrnice *pl.*, zébrne *pl.*

zahnförmig zobast.

Zahngeſchwür *n.* zazóbica, (zazóbna) skula.

Zahnhobel *m.* (stružec) brazdar.

Zahnhöhle *f.* zóbova votlína; (Alveole) zobna jámica, zobíšče.

Zahnkeim *m.* zóbova klica.

Zahnkrone *f.* zobov venec.

Zahnlaut *m.* zobnik.

Zahnlehre *f.* zoboslóvje.

zahnlos brezzòb, brez zob.

Zahnlücke *f.* zobna vrzél (-i); škrba, škrbína.

zahnlückig škrb, škrbav, škrbast, škrbozòb; redkozòb.

Zahnlückige *m.* škrbec, škrbozóbnik; *f.* škrbozóbnica.

Zahnmittel *n.* zdravílo (lek) za zobé.

Zahnnerv *m.* zobni živec, zobna čútnica.

Zahnpulver *n.* zobni prah (prašek).

Zahnrad *n.* zobáto koló (-lésa).

Zahnradbahn *f.* zobatokoléana —, zóbčasta železnica.

Zahnräderwerk *n.* zobáto kolésje.

Zahnſchmelz *m.* zobna sklenína.

Zahnſchmerz *m.* zobobòl, zobna bolečína; ich habe — zobjé me bolé.

Zahnſchnäbler *m.* zoboljún.

Zahnſtein *m.* zobni kamen.

Zahnſtocher *m.* zobotrébec.

Zahnſubſtanz *f.* zobovína.

Zahntechniker *m.* zobni tehnik.

Zahntropfen *pl.* kápljice za zobé.

Zahnwechſel *m.* dobívanje novih (drugih) zób, izména zób.

Zahnweh *n.* ſ. Zahnſchmerz.

Zahnwurz *f. (Dentaria)* konopnica.

Zahnzange *f.* zobne klešče *pl.*

Zähre *f.* solza.

Zain *m.* pálica (železa), zlitek.

Zaineiſen *n.* železo v pálicah, — zlitkih.

Zange *f.* klešče *pl.*; *dem.* kléščice *pl.*

Zangen- kleščni.

zangenförmig kleščast.

Zangenkäfer *m.* ſ. Hirſchkäfer.

Zank *m.* prepír, kreg, príčkanje, svaja; einen — anfangen sporéči (-rečem) se, začéti (-čnèm) se prepírati, posvárditi se.

Zankapfel *m.* prepírni vzròk.

zanken prepírati se, svájati se, krégati se, njédati se, izprekárjati se; príčkati se.

Zänker *m.* prepirljívec, prepiráč, izprekárjavec, svadljívec, njédavec.

Zänkerei *f.* prepíranje, prepír, kreg, izprekárjanje; príčkanje.

Zänkerin *f.* prepirljívka, svadljívka.

zänkiſch prepirljiv, svadljiv.

Zankſucht *f.* prepirljívost, svadljívost.

zankſüchtig ſ. zänkiſch.

Zäpfchen *n.* (im Hals) jezíček.

Zapfen *m.* čèp, čepék, čepínec, pilék, zátič; (der dicke, untere Faſs—) drožnják (-nik); (einer Welle) tečáj; (an Nadelbäumen) stòrž, češárek; (Eis—) ledéna sveča, krunčólj, sklénica.

zapfen točíti.

Zapfenbaum *m.* storžnják.

Zapfenbier *n.* podčépno pivo, podčépina.

Zapfenbohrer *m.* čepnik.

zapfenförmig čepast; storžast.

Zapfenlager *n.* (an der Welle) teč (-f), blazína, zglavje; pónvica.

Zapfenloch *n.* čepna luknja.
Zapfenſtreich *m.* mirozòv.
Zapfenwein *m.* podčépno vino, podčépina.
Zapfer *m.* točívec, točáj.
zappeln cepetáti (-etám, -éčem), utrípati (-pam, -pljem); *fig.* v krotíce iti (grem); einen — laſſen pustíti koga v stiski, — negotóvosti.
Zappeln *n.* cepetánje, utrípanje.
Zappler *m.* cepetljívec, cepetálo.
Zar *m.* car (-rja).
Zarge *f.* obód.
zart nežen; —es Fleiſch mehko mesó; —e Leinwand tenkó platno; (ſchwach) slabótен, šibek; (klein) droben, majčken; — umgehen rahlo ravnáti; —e Geſundheit rahlo —, šibko zdravje.
Zärtelkind *n.* míljenček, mílček; razvájenček, negovánček, iznéženec.
zärteln nežno ravnáti s kom, negovati.
zartfühlend nežnočútен, rahločútен, čutljiv.
Zartgefühl *n.* nežnočútje, rahločútnost, čutljívost.
Zartheit *f.* nežnost, rahlost, mehkóst.
zartherzig nežnosrčen, rahlosrčen.
zärtlich nežen, nežnočútен; —e Liebe prisrčna ljubézen; — thun míliti se, mílovati se komu; srčkati, ljúbkati koga.
Zärtlichkeit *f.* nežnost, nežnočútnost, prisrčnost; (Zärtlichthun *n.*) míljenje, negovánje, ljúbkanje.
Zärtling *m.* mehkúžnež, mehkúžnik; ſ. a. Zärtelkind.
Zaſer *f.* ſ. Faſer.
zaſerig ſ. faſerig.
Zauber *m.* čar; začáranje; den — löſen odtvoríti, oddélati (komu); (Anmuth) milína, milóta, čaróbnost; Zauber- čarovni, čarodélni, čarodéjski; bajálni; čaróbni.
Zauberbann *m.* začáranost; zaklétje, uklétje.
Zauberbuch *n.* čarodéjska knjiga.
Zauberei *f.* čáranje, čarodéjstvo, (cóprnija).
Zauberer *m.* čarovník, čarodéj, čarodéjec, bájavec, (cóprnik).
zauberhaft ſ. zauberiſch.
Zauberin *f.* čarovnica, čarodéjka, (cóprnica).
zauberiſch čaróvен, čarovníški, bajálen, čarodéjen, čarodéjski; (bezaubernd) čaróben, očarljiv; — ſchön čarokrásen.
Zauberkraft *f.* čarodéjna moč (-í).
Zauberkraut *n.* čarodéjno zélišče.
Zauberkreis *m.* čaróvni krog; (beim Beſchwören) ris.
Zauberkunſt *f.* čarovníštvo, čarodéjstvo; *pl.* —künſte čari.
Zauberlaterne *f.* čarodéjna svetílnica.
Zaubermittel *n.* čarovno sredstvo, čar, bajílo.
zaubern čárati, čarovati, bájati.
Zauberſpruch *m.* čarodéjne —, bajálne beséde *pl.*, zagóvor.
Zaubertrank *m.* čarovna pijáča.
zaubervoll čarovít.
Zauberwelt *f.* čaróbni svet.
Zauberwerk *n.* čarodéjstvo.
Zauberer *m.* obotavljávec, obotavljívec, odkládavec, odlášavec, žužnjáč, žužnja, žužnjálo, mečkálo.
zauberhaft obotavljiv, žúžnjast, mečkàv.
Zauberhaftigkeit *f.* obotavljívost, mečkávost; obotávljanje.
zaudern obotávljati se, omecávati, žužnjáti, mečkáti, cíncati; odlášati, odkládati.
Zaum *m.* uzda, brzda; dem Pferde den — anlegen konja obuzdáti, — obrzdáti; *fig.* im — halten uzdáti, brzdáti; strahovati, krotíti.
zäumen uzdáti, brzdáti; obuzdáti, obrzdáti, uzdo natekníti (-táknem).
Zaumgebiſs *n.* žvala, žvale *pl.*
zaumlos neobuzdán; razuzdán, razbrzdán.
Zaun *m.* plot, ográja, meja; (lebendiger —) živa meja, séč (-í), živica; mit einem — umgeben ograditi; *fig.* vom — brechen iz trte izvíti (-víjem).
zaundürr suh kakor treska.
zäunen graditi; o-, zagraditi.
Zaungeflecht *n.* poplèt.
Zaungerte *f.* prot, protíka.
Zaunholz *n.* plotnína.
Zaunkirſche *f.* ſ. Heckenkirſche.
Zaunkönig *m.* palček, kraljič, kraljíček, strežič, strežek (strežič, strežek).

Zaunlücke *f.* vrzél (-i), vrzéla.
Zaunpfahl *m.* kòl, plotnica, prostica, prostič.
Zaunring *m.* ròč, trta.
Zaunrübe *f.* (*Bryonia*) bluščec, bilúšen.
Zaunruthe *f.* ſ. Zaungerte.
Zaunſäule *f.* veréja.
Zaunſchlüpfer *m.* ſ. Zaunkönig.
Zaunthür *f.* lesa, vrnílo, vrníla *pl.*
zauſen rváti (rujem), púliti, púkati, kosmáti; (bei den Haaren) lasáti; zlasáti.
Zebra *n.* zebra.
Zechbruder *m.* vinski bratec.
Zeche *f.* pivska družba; gostija; (im Bergwerk) rúdniška zádruga; zádružni rudnik; (Wirthshausrechnung) zapítek, zapitnína; račún.
zechen pijáčiti, popívati, popíjati.
Zecher *m.* pivec; popijávec; -in *f.* pivka; popijávka.
zechfrei jmdn. halten pláčati (plačevati) za koga.
Zechgelage *n.* pijáčenje, popívanje; gostija.
Zechine *f.* cekín, zlatník.
Zechmeiſter *m.* zádružni načélnik.
Zechſchuld *f.* na dolgu ostáli zapítek, pijáčni dolg.
Zeck *m.*, Zecke *f.* klòp, klòšč, kloštír, laščec (laščecà); (Schaf—) čepér.
Zecker *m.* cekér, rogóža.
Zehe *f.* prst (na nogi); die große — palec (na nogi).
Zehenſpitze *f.* konec prsta; auf den —n po prstih.
Zehent *m.* (auch Zehnt) desetína. [ski.
zehentbar desetíni podvržen, desetín-
zehentberechtigt upravičen desetíno pobírati, imajóč desetínsko pravico.
Zehentberechtigung *f.* desetínska pravica.
zehenten (decimieren) desétiti; (den Zehent auflegen) desetíno nalágati, — nakládati, desetíniti, desétiti, desetíno jemáti (jémljem), — pobírati; desetíni podvréči (-vržem); (den Zehent entrichten) desetíno dajáti, — odrajtovati (plačevati).
zehentfrei desetíne pròst, danjski; der —e Grundholde danjščak.
Zehentfrohne *f.* desetínska tlaka, — rabóta.
Zehentherr *m.* desetínar.
Zehentholde *m.* desetínski podlóžnik, desetínec.
zehentpflichtig desetíni podvržen, dolžen desetíno dajáti.
Zehentrecht *n.* ſ. Zehentberechtigung.
zehn *num.* deset.
Zehn *f.*, Zehner *m.* desétka, desetérka, desetíca.
zehnerlei desetér.
zehnfach, zehnfältig desetérən, desetérnat.
Zehngulden-banknote *f.* deseták.
zehnjährig desetlétən.
Zehnkreuzerſtück *n.* desetíca.
zehnmal desétkrat.
zehnmalig desétkratən.
Zehnpfünder *m.* desetfúntnik.
zehnpfündig desetfúntən.
zehnprocentig desetodstótən.
zehntägig desetdnévən.
zehntauſend deséttisoč.
zehnte *num. ord.* deséti.
Zehntel *n.* desetína, desetínka.
zehntens desétič.
zehnthalb poldeséti.
zehren (leben) živéti, živíti se; trošíti; (mager machen) sušíti, jemáti (jémljem), pobírati.
Zehrer *m.* používavec, trošník, trošívec.
Zehrfieber *n.* sušíca.
Zehrgeld *n.*, Zehrpfennig *m.* trošnína, hranarína, hránščina; (Reiſegeld) popótnica.
Zehrung *f.* (Unterhalt) hrana, živež; (Zehrgeld ſ. oben).
Zeichen *n.* známenje, znak; (an Bäumen) belézən (-i); (Marke) znamka.
Zeichen- risálni, risaraki.
Zeichenbrett *n.* risálna deska.
Zeichenbuch *n.* risálna knjiga.
Zeichendeuter *m.* vedeževávec (iz znamenj), gátavec; =ei *f.* vedeževánje, gátanje, prorokovánje (iz znamenj); =in *f.* vedeževávka.
Zeichenfeder *f.* rísarako peró (perésa).
Zeichenheft *n.* rísanka.
Zeichenkreide *f.* rísaraka kreda.
Zeichenkunſt *f.* rísarstvo.

Zeichenlehre *f.* znakoslóvje.
Zeichenmeiſter *m.* učítelj rísanja.
Zeichenpapier *n.* papír za rísanje, rísarski papír.
Zeichenſchule *f.* rísarska šola, šola za rísanje.
Zeichenſprache *f.* govorjénje —, sporazumévanje z známenji.
Zeichenſtift *m.* rísarski črtnik, risálce.
Zeichentiſch *m.* risálna miza.
zeichnen rísati (rišem); ob-, narísati; (Linien) črtati; načrtati; (bezeichnen) zaznamenávati, zaznamenjeváti; zaznamenáti, zaznámenjati; *fig.* označiti; *impf.* označevati; (unterſchreiben) podpísati (-pišem); *impf.* podpisovati.
Zeichnen *n.* rísanje.
Zeichner *m.* rísar; **=in** *f.* rísarica.
Zeichnung *f.* rísanje, narís, narísek, risba; podpisovánje.
Zeichnungsſaal *m.* risálna dvorána, risálnica.
Zeidelmeiſter *m.* čebelár.
Zeidelmeſſer *n.* podrezílnik.
zeideln podrézati (-rézem); *impf.* podrezovati.
Zeidelweide *f.* čebélna paša.
Zeidelzins *m.* čebelarína.
Zeidler *m.* ſ. Zeidelmeiſter.
Zeigefinger *m.* kazávec.
zeigen kázati (kažem); pokázati.
Zeiger *m.* kazávec, pokazávec; (an der Uhr) kazálnik, kazálo, kazálce.
zeihen dolžíti, krivíti (koga česa), očítati (komu kaj); obdolžíti, okrivíti.
Zeile *f.* vrsta; *dem.* vrstica; (Reihe) red (-i).
zeilenweiſe po vrstah, vŕstoma.
Zeilenweiſer *m.* vrstni kazálnik.
Zeiſel *f.* ſ. Zieſelmaus.
Zeiſig *m.* čižek; *fig.* ein locderer — malopridnež.
Zeit *f.* čas; (Zeitraum, Periode) doba; um welche —? obkoréj? um dieſe — osoréj, obsoréj; von welcher — an? odkléj? von dieſer — an odaléj; bis zu welcher —? dokléj? bis zu dieſer — dosléj, dosoréj; vor langer — davno, zdavnaj; vor der — preráno, prezgódaj, prehítro, prevréd; eine — lang nekaj —, nekóliko časa; von — zu — (zuzeiten) včasi, včasih, tedàj pa tedàj; zu gleicher — hkrati, obénem; ich habe keine — ne utégnem; Zeit- časovni.
Zeitabſchnitt *m.* doba, razdóbje.
Zeitalter *n.* doba, vek.
Zeitdauer *f.* trájanje, čas.
Zeiterſparnis *f.* prihranítev časa.
Zeitfolge *f.* ſ. Chronologie.
Zeitgeiſt *m.* duh časa.
zeitgemäß času primérn.
Zeitgenoſſe *m.* (so)vrstník.
Zeitgenoſſin *f.* (so)vrstnica.
Zeitgeſchichte *f.* sočásna zgodovína.
zeither ſ. ſeither.
zeitig *adi.* časèn; —e Strafe časna kazèn; (früh) zgoděn, ran; (reif) zrèl, dozórel, góděn; *adv.* zgodaj, rano, zarána; za časa.
zeitigen *tr.* zoríti; dozoríti; *intr.* zoréti, dozorévati; dozoréti.
Zeitigung *f.* zorítev, dozorévanje.
Zeitkunde *f.* časoslóvje.
Zeitlauf *m.* časovni tek.
Zeitläufte *pl.* (auch: Zeitläufe) časovne okólnosti.
zeitlebens svoj živ dan, svoje žive dni *pl.*, celo življénje.
zeitlich (früh) zgoděn, ran; *adv.* zgodaj, rano; (irdiſch) časèn, posvétěn, minljiv; das Zeitliche ſegnen temu svetu slovó dati, iti s tega svetá.
Zeitlichkeit *f.* časnost; pozémeljsko življénje.
Zeitloſe *f.* *(Colchicum autumnale)* podlések (očúmec, močúnec, ušívec, ušívka).
Zeitmangel *m.* pománjkanje časa.
Zeitmaß *n.* (in der Proſodie) časomérje, mera.
Zeitmeſſer *m.* časomèr, kronométer.
Zeitperiode *f.* doba, vek.
Zeitpunkt *m.* čas; (Moment) hip.
zeitraubend muděn, zamúděn, počásen, kesán (-snà).
Zeitraum *m.* doba, razdóbje.
Zeitrechnung *f.* časoštétje, letoštétje; ſ. Chronologie.
Zeitſchrift *f.* časopis.
Zeittafel *f.* časoslóvno kazálo.
Zeitumſtand *m.* časovna okóliščina, — okólnost.

Zeitung *f.* (Nachricht) novica, glas, poročilo; (Blatt) časnik; **Zeitungs-**časniški; **=artikel** *m.* časniški členek; **=bureau** *n.* časniška pisárna; **=expedition** *f.* časniško odpravništvo; **=nachricht** *f.* časniško poročilo, časniška novica; **=redacteur** *m.* urednik; **=ſchreiber** *m.* časnikar, novinar; **=träger** *m.* časniški raznašávec; **=weſen** *n.* časnikarstvo, novinarstvo.

Zeitverhältnis *n.* časovno razmérje, časovna razméra.

Zeitverluſt *m.* izgúba časa, izgubljéni čas, potráta časa; **ohne** — brez pomúde, brez odlášanja.

Zeitverſäumnis *f.* zamúda časa.

Zeitvertreib *m.* zabáva, kratkočásje; **zum** — za kratek čas.

zeitvertreibend kratkočásen, zabávən.

zeitweilig *adi.* začásən, nekolikočásen; *adv.* začásno, nekóliko časa.

zeitweiſe včasi, včasih, (časi, časih), tedàj pa tedàj.

Zeitwort *n.* glagol.

zeitwörtlich glágolski, glágolni, glágolen.

Zelle *f.* célica; sóbica, ízbica, stanica; (in der Wabe) lončék, piskrc, célica; (am Waſſerrad) korèc; (im organiſchen Körper) stanica.

zellenförmig staníčast.

Zellengewebe *n.* staníčna tkanína, stanína.

Zellenpflanze *f.* brezcévna rastlína.

Zellenrad *n.* koló (-ésa) na korce.

Zellhaut *f.* staníčna mrénica.

zellig staníčnat.

Zellkern *m.* staníčno jedro.

Zellſtoff *m.* staníčnina.

Zelot *m.* goréčnež, prenapétnež, zelót.

Zelotismus *m.* prenapéta goréčnost, zelotízəm.

Zelt *m.* (wiegender Gang eines Reitthieres) zíbanje, pasji hòd; das Pferd geht im — konj se ziblje, — ima pasji hòd; ſ. Paßgang.

Zelt *n.* šator (-óra); **Zelt-** šatórski.

Zelten *m.*, *dem.* Zeltlein mlinček, sladkórček, (celtelje).

Zelter *m.* ſ. Paßgänger; prusèc.

Zeltflaſche *f.* šatórska stekleníca.

Zeltlager *n.* šatoríšče.

Zeltwagen *m.* voz s šatórsko oprávo; pokríti voz.

Zenith *m.* nadglavíšče, zenít.

Zeolith *m.* (Sprudelſtein) zeolít, vrelčník.

Zephyr *m.* zahódni vetər, večérnik, zefír.

Zepter *n. m.* ſ. Scepter.

zerarbeiten izdélati; ſich — izdélati se.

zerätzen razjédati; razjésti (-jém).

zerbeißen raz-, pre-, zgristi (-grízem), raz-, pregrízniti.

zerberſten razpóčiti (se).

zerbleuen stépsti (-tépem).

zerbrechen *tr.* lómiti; raz-, pre-, po-, zlómiti, razbíti (-bíjem), ubíti, streti (strèm, starem), raztrúpati; (mit Ungeſtüm) zlomástiti; ſich den Kopf — béliti —, lómiti si glavo; *intr.* raz-, zlómiti se, raz-, ubíti se, stréti se.

zerbrechlich razlomljìv, razlómən, krhək.

Zerbrechlichkeit *f.* razlomljívost, razlómnost, krhkóst.

zerbröckeln drobíti, mrvíti; raz-, zdrobíti, raz-, zmrvíti.

zerdreſchen razmlátiti.

zerdrücken močkáti, drózgati; tlačíti; raz-, zmečkáti, zdrúzniti, zdrózgati, raztlačíti.

zerfahren raz-, izvóziti; *intr.* (vom Nebel) razkadíti se.

zerfahren *adi.* raz-, izvóžen; *fig.* neslóžən; neurejèn, razstrójen, razdeján, razmrščen.

Zerfahrenheit *f.* neslóžnost; neurejénost, razmrščenost.

Zerfall *m.* razpàd, razsip.

zerfallen razpásti (-pádem), razsáti (-spèm, -súјem) se, razvalíti se, podréti (-drèm, -dérem) se, razrúšiti se; *impf.* razpádati, razsípati (-pávati) se, podírati se, rúšiti se; (in Sand) méliti se; (getheilt ſein) déliti se, lóčiti se.

Zerfallenheit *f.* razpádlost.

zerfaſern razcefráti.

zerfeilen raz-, prepíliti.

zerfetzen razdrápati, raztígati.

zerfleiſchen mesáriti; razmesáriti, razmrcvàriti.

zerfließen topíti se; raztopíti se; in Thränen — ves biti v solzah; razjókati se.

zerfreſſen razjésti (-jém); *impf.* razjédati.

Zergliederer *m.* razdevávčc; raztelesovávčc, anatóm.

zergliedern (einen Leichnam) raztelésiti, razúditi, raspárati; *impf.* raztelesovati, párati; (einen Satz) razložiti, razbráti (-bérem); *impf.* razlágati, razbírati, razkládati.

Zergliederung *f.* (eines Leichnams) raztelésba, páranje; (eines Satzes) razlágaпje, razbíranje.

zerhacken, zerhauen razsékati; *impf.* razsekávati.

zerkauen žvéčiti; raz-, prežvéčiti.

zerklopfen raztólči (-tólčem); *impf.* tolči, raztolkávati.

zerklüftet razpókan, razséden, razklán. [nost.

Zerklüftung *f.* razpókanost, razséde-

zerknicken raz-, zlómiti.

zerknirſcht potŕt, skrúšen, skesán.

Zerknirſchung *f.* potŕtost, skrúšenost, skesánost.

zerknittern, zerknüllen z-, pomečkáti.

zerknorpeln s-, razhrústati.

zerkochen razkúhati.

zerkratzen raspráskati, razdrápati (-pam, -pljem).

zerkrauſen razkodráti.

zerlaſſen raspustíti, raztopíti; *impf.* raspúščati, raztápljati.

zerlegbar razstávčn.

zerlegen razdejáti (-dénem), razstáviti; *impf.* razdévati, razstávljati; *(chem.)* razkrájati; razkrojíti; (in Stücke zerſchneiden) razrézati (-rézem), razkosáti.

zerlumpt raztŕgan, razcapán, razdrápan; —er Menſch capín.

zermahlen raz-, semiéti (-méljem), zmléti.

zermalmen stréti (-trèm, -tárem), zméti (-mánem), razdrobíti.

zernagen razglódati, zglódati.

zernichten ſ. vernichten.

zerpflücken raztŕgati.

zerplatzen razpóčiti (se).

zerquetſchen mečkáti, drózgati, mlínčiti; raz-, zmečkáti, zdrúzniti, zdrózgati, razmlínčiti; (Trauben) drémšati; zdrémšati.

zerrauſen razkuštráti, razmrščiti, razkodráti.

zerrauft razkuštrán, razmrščen; der Zerraufte kuštĕr; die Zerraufte kuštra.

Zerrbild *n.* nespodóba, spaka, nakáza.

zerreiben treti (tarem), meti (manem); streti, zmeti.

Zerreiche *f.* cèr; **Zerreichen-** ceróv; **=holz** *n.* cerovína; **=wald** *m.* ceróvje.

zerreißen *tr.* tŕgati, ócsati; raz-, pretŕgati, razócsniti; *intr.* tŕgati se; raz-, pretŕgati se.

Zerreißung *f.* raztŕganje, raztŕg.

zerren vleči, vláčiti, tésati (-zam, -žem), tŕgati.

zerrinnen topíti se; raztopíti se, razpustíti se.

zerrütten razmájati, pretrésti; (die Ordnung) razrúšiti, razdréti (-dérem, -drèm); die Geſundheit — zdravje izpodkópati, — pokváriti.

Zerrüttung *f.* rúšenje, razdíranje; razrúšenost, nerèd.

zerſcheilen razbíti (-bíjem) se, razkrŝiti se, raztrésčiti se.

zerſchießen razstrelíti, razstréljati.

zerſchlagen razbíti (-bíjem), raztólči (-tólčem); ſich — razbíti se; (v. Kauf, v. der Heirat ꝛc.) razdréti (-dérem, -drèm) se.

zerſchlitzt *(bot.)* razrezlján.

zerſchmelzen *tr.* topíti, talíti; raztopíti, raztalíti, raspustíti; *intr.* topíti se, tájati se, talíti se; raztopíti se, raztájati se, raztalíti se.

zerſchmettern raztrésčiti, rastrúpati.

zerſchneiden raz-, prerézati (-rézem); razkrojíti.

zerſetzbar razkrójčn, razkrojljìv, raztvorljìv.

zerſetzen *(chem.)* razkrojíti, raztvoríti; *impf.* razkrájati, raztvárjati; ſich — razkrájati se, raztvárjati se; razkrojíti se, raztvoríti se.

Zerſetzung *f.* razkrájanje, razkrojítèv, razkròj, raztvórba; razpàd.

Zerſetzungsmittel *n.* razkrojílo, raztvorílo.

Zerſetzungsproduct *n.* razkrojína, raztvorbína.

zerſpalten raz-, prekláti (-kóljem), razcépiti, razkálati; *impf.* cépiti, klati, kálati; (in zwei Theile) rasplatíti.

zerſpellen ſ. zerſpalten.

zerſplittern razcépkati, razcépiti.

zerſprengen razgnáti (-ženem); razstreliti, raznésti (-nésem); (eine Schar) razpodíti, razpršíti, razkropíti, raztírati.

zerſpringen razpóčiti (se), razletéti se.

zerſtampfen razpháti (-phám, -pšèm), raztólči; (mit Füßen) razteptáti.

zerſtäuben razprašíti, razpršíti.

Zerſtäuber *m.* razprašílnik, razpršnik.

zerſtieben razprašíti se, razkadíti se, razpršíti se, razpíhniti (se).

zerſtörbar razrúšen, ras-, poruáljiv.

zerſtören po-, razrúšiti, razvalíti, razdejáti (-dénem), razdréti (-dérem, -drèm), razsúti (-sújem, -spèm), razgradíti, podréti; *impf.* rúšiti, razdévati, raz-, podírati, razgrájati; (vernichten) pokončáti, uníčiti; *impf.* pokončevati, uničevati.

Zerſtörer *m.* raz-, podíravec, rušívec, rušítelj, pokončevávec, uničevávec.

Zerſtörung *f.* razrúšenje, razrušítev, razdòr; podíranje, rúšenje, razdévanje, pokončávanje.

Zerſtörungswuth *f.* pokončeválnost, uničeválnost, uničeválna strast (-í).

zerſtoßen raztólči, razpháti (-phám, -pšèm).

zerſtreuen raztrésti (-trésem), raztrósiti, razsúti (-sújem, -spèm), raznésti (-nésem), razmétati (-métem); *impf.* raztrésati, razsípati, raznášati, razmetávati; (Wolken, Beſorgniſſe) razgnáti (-ženem); (das Licht) razmétati (-métem); (den Feind —) razkropíti, razpodíti, raztírati, razgnáti (-ženem), raztépsti (-tépem); ſich — razkropíti se, razíti (-ídem) se, razteknîti (-tèknem) se, razgubíti se, razpršíti se; *fig.* razmísliti se, razvedríti se, pokratkočásiti se; *impf.* razvedrovati se, kratkočásiti se.

zerſtreut razmíšljen, raztrésenih misli; (von Lichtſtrahlen) razmetán.

Zerſtreute *m.* razmíšljenec.

Zerſtreuung *f.* raztrésanje, tróšenje, razsípanje; (Zerſtreutheit) razmíšljenost; (Aufheiterung) razvedrílo, zabáva, razveseljevánje; (des Lichtes) razmèt; Zerſtreuungs- razmétni, razmetálni; =linſe *f.* razmétna leča, leča razmétnica; =punkt *m.* razmetíšče; =ſpiegel *m.* razmétno zrcálo; =ſucht *f.* zabavoljúbje; =vermögen *n.* razmétnost.

zerſtückeln razkosáti, razsékati —, razrézati (-rézem) na kose, razdrobíti.

zertheilen razdelíti; *impf.* razdeljevati; (die Wolken) razgnáti (-ženem), razpíhati (-am, -píšem), razpodíti; *impf.* razgánjati; (eine Geſchwulſt) razpláhniti, razplavíti; (in zwei Hälften) razpolovíti, razpolovíčiti; ſich — razdelíti se, razkrojíti se; *impf.* delíti se, razkrájati se; (von der Geſchwulſt) spláhniti; *impf.* splahovati.

zertragen ſich spréti (sprèm) se.

zertrennbar razdélen, razlóčen, razločljiv.

zertrennen razlóčiti, razstáviti, nárazen správiti; (ein Kleid) párati; razpárati, razpráti (-pórjem).

zertreten teptáti, mendráti; po-, razteptáti, razmendráti, pohódíti, po-, razgáziti.

zertrümmern raztrúpati, razbíti (-bíjem), razdrobíti.

zerwerfen razvréči (-vŕžem), razmétati (-métem); *impf.* razmetávati, razmétati; ſich — raz-, spréti (sprèm) se, skrégati se.

zerwühlen razríti (-rijem), razrováti (-rújem), razkópati (-kópljem); *impf.* razrívati, razkopávati.

Zerwürfnis *n.* raspòr, razdòr, razprtija, nesložnost.

zerzanken ſich spreti (sprèm) se, skrégati se, posváditi se.

zerzauſen razkuštráti, skuštráti, zmršćiti, razmršćiti, razkocáti, razmíkati (-kam, -čem).

zerzupfen púkati, kosmáti, cefráti; razpúkati, razkosmáti, razcefráti.

zeter! *interj.* joj prejój! pomagájte!

Zetergeſchrei *n.* kričánje na pomagáje; vik in krik.

zetern na pomagáje kričati (-ím); na vso moč kričati.

Zettel *m.* list, listék; (bei Webern) osnútek, osnóva, snútek.

Zettelbank *f.* asignacíjska —, bánkovčna banka.

Zettelbaum *m.* tkalsko vratílo.

Zettelchen *n.* listič.

Zettelende *n.* konci *pl.*, ábranki *pl.*, závrniki *pl.*

Zettelgarn *n.* osnóvna preja, osnóva.

zetteln snovàti.

Zettelrad *n.* tkalsko motovílo, snoválo.

Zettelträger *m.* listonóšec, raznaševávec listov.

Zeug *n.* *(m.)* (Stoff) tvarína, snov (-í); roba, blagó; (Gewebe) tkanína; bombáževina; (Geräthe) pripráva, oródje; **das — wozu haben** íméti (imám) glavo za kaj; **ins —** gehen lotíti se (česa); (Ding) reč (-í), stvar (-í) u. *pl.*; **altes — stare** reči, starína, stara šara; **liederliches — druhál** (-i), potepúhi *pl.*, zanikarneži *pl.*; **dummes** (albernes) — neúmnosti *pl.*, neslánosti *pl.*, kvante *pl.*; **dummes —** reden kvásiti, čvekáti, čenčáti, tvesti (tvezem).

Zeugamt *n.* uràd za bojno priprávo.

Zeugbaum *m.* ſ. Zettelbaum.

Zeugdruck *m.* tkaninotlak.

Zeuge *m.* priča, svedòk; falſcher — kriva priča, krivopríčnik.

Zeugefall *m.* *(genetivus)* rodílnik, genetív.

zeugen (erzeugen) rodíti *(pf. u. impf.)*, plodíti; zarodíti, zaplodíti; (Zeugniß geben) príčati; svedočíti, pričevati, dokazovati; izpríčati, dokázati (-kážem), osvedočíti (osvedóčiti).

zeugen *adi.* tkanínski; bombážev, pávolnat.

Zeugenaussage *f.* izpóved (-i) svedókov, izpovédba prič.

Zeugenbeweis *m.* dokàz po pričah, — s svedóki.

Zeugeneid *m.* priséga prič, — svedókov.

zeugenfrei brez prič, na samem.

Zeugenführer *m.* dovódnik prič.

zeugenlos brez prič, — svedókov.

Zeugenſchaft *f.* pričevánje, svedóštvo.

Zeugenverhör *n.*, **Zeugenvernehmung** *f.* zaslišávanje prič, — svedókov.

Zeuger *m.* rodítelj, rodník.

Zeughaus *n.* (vojáška) oróžnica.

Zeughalz *n.* oródni les.

Zeughammer *f.* oródnica.

Zeugnis *n.* izpričeválo, svedóčba; — geben príčati, pričevati, svedočíti (svedóčiti).

Zeugrahmen *m.* omárica za oródje.

Zeugſchmied *m.* oródni kovàč; orožár.

Zeugsdepot *n.* oródno skladíšče.

Zeugung *f.* rodítev, plodítev, zarodítev.

Zeugungsact *m.* izvršítev rodítve.

zeugungsfähig zmožèn rodíti.

Zeugungsglied *n.* rodílo, plodílo.

Zeugungskraft *f.* rodílna moč (-í), rodílnost.

Zeugungsorgane *pl.* rodíla *pl.*, plodíla

Zeugungsvermögen *n.* rodílna —, plodílna zmožnost.

Zeus *m.* Zevs.

Zibetkatze *f.* cíbetovka.

Zicklein *n.* kozlè (-éta), kozlìč, kozlíček.

zickzack *adv.* križem, sèm pa tjà, siksák.

zickzackförmig kljukovít.

Zieche *f.* (Überzug) prevláka.

Ziege *f.* koza; *dem.* kozíca.

Ziegel *m.* opéka; (Dach—) strešnik, strešna opéka; Dachfalz— zarézana strešna opéka, zarézani strešnik.

Ziegelbrenner *m.* opékar.

Ziegelbrennerei *f.* opekárnica.

Ziegeldach *n.* streha z opéko krita.

Ziegelerde *f.* ílovica —, glína za opéko.

Ziegelfarbe *f.* opékasta barva.

Ziegelhütte *f.* opéčnica; ſ. Ziegelbrennerei.

Ziegelmauer *f.* opéčni zid.

Ziegelofen *m.* opékarska peč (-í).

Ziegelſtein *m.* ſ. Mauerziegel.

Ziegen- kozji.

Ziegenbart *m.* kozja brada.

ziegenbärtig kozjebràd.

Ziegenbock *m.* kozèl (prč, càp); **=fell, =fleiſch** *n.* kozlovína, kozlína.

Ziegenfell *n.* kozja koža, kozína.

Ziegenfleiſch *n.* kozje mesó, kozína.

ziegenfüßig kozonòg.

Ziegenfüßler *m.* kozonóžec.

Ziegengemelcher *n.* kozje meketánje, kozji mekèt.

Ziegenhirt *m.* kozji pastír, kozár.

Ziegenhürde *f.* kozára.

Ziegenkäſe *m.* kozji sir.

Ziegenkoth *m.* kozjak, kozji bóbki *pl.*

Ziegenlamm *n.* kozlè (-éta), kozlíček.

Ziegenleder *n.* ustrójena kozlovína, — kozína.

Ziegenmelker *m.* *(Caprimulgus)* kozodój, podhújka, legen (legéna), ležetrúdnik.

Ziegenmilch *f.* kozje mleko.

Ziegenſtall *m.* kozji hlev, kozják, kozára.

Ziegenwolle *f.* kozja volna, — dlaka.

Ziegenzucht *f.* kozárstvo.

Zieger *m.* ſ. Ziegenkäſe.

Ziegler *m.* opékar.

Ziehbrunnen *m.* vodnják na vago.

Ziehe *f.* vzréjanje, reja.

Zieheltern *pl.* redníki *pl.*

ziehen *tr.* vleči, vláčiti, potegovati, potézati; zvleči, potégniti; die Aufmerkſamkeit auf ſich — pozórnost náse obrniti (*impf.* obráčati); das Schwert — méč potégniti, — izdréti (-dérem, -drèm); vor Gericht — pred sodíšče pozváti (-zóvem), — poklícati (-klíčem), — postáviti; auf ſeine Seite — dobíti na svojo stran; zur Tafel — na obèd povábiti; zur Strafe — kazníti, kaznovati; in die Länge — odlášati, zavlačevati; zu Rathe — za svèt vprášati, posvétovati se s kom; Nutzen — korist (-i) iméti (imám); keine Folgen nach ſich — nobénih poslédic (naslédkov) ne iméti (imám); ins Lächerliche — na smešno stran obrniti; *impf.* — obráčati; zur Verantwortung — na odgóvor pozváti (-zóvem); (eine Linie) potégniti; (einen Graben) izkópati; (eine Mauer) postáviti, naredíti; (halten und erziehen) redíti, gojíti; vz-, odredíti, od-, vzgojíti; *intr.* (ſich fortbewegen) iti (grem); odíti (-ídem); gezogen kommen prihájati; priti; aus dem Lande — iz-, preséliti se; (v. Wolken) letéti; ſich — vleči se, razprostírati se.

Ziehen *n.* vléčenje, vleka.

Zieher *m.* vlačívec, potegovávec; (Werkzeug) potezálnik.

Ziehgeld *n.* réjščina, odgojnína.

Ziehkind *n.* rejénec, rejéncek; rejénka, rejénčica.

Ziehklinge *f.* strgúlja.

Ziehklingſtahl *m.* ognjílo.

Ziehkraft *f.* vlečna moč (-í), — sila.

Ziehloch *n.* ſ. Fluglоch.

Ziehmaſchine *f.* vlačílni stroj.

Ziehmutter *f.* redníca, krušna mati (mátere).

Ziehpflaſter *n.* ſ. Zugpflaſter.

Ziehfeil *n.* vlačílna vrv (-í).

Ziehſohn *m.* rejénec.

Ziehtochter *f.* rejénka.

Ziehung *f.* (das Loſen) sréčkanje, žrébanje.

Ziehungsliſte *f.* kazálo izkrébanih številk.

Ziehungstag *m.* dan sréčkanja, — žrébanja.

Ziehvater *m.* redník, krušni oče (očéta).

Ziehweg *m.* vlačílna steza, vlačílna pot (-i); vlačúgaraka steza.

Ziehwerk *n.* vlačílo, vlačílni stroj.

Ziel *n.* cilj, namèn, namémba, namèra, smótər; (Ende) konec; ſ. Zielſcheibe.

zielbewuſst zavéden, zavedajóč se smotra, smotrovít.

zielen mériti; na-, pomériti; *fig.* mériti na kaj.

Zieler *m.* merívec; ciljar.

zielloſ brezsmémben; brez cilja, brez smotra, brez namére.

Zielpunkt *m.* cilj, končni namèn; smeríšče.

Zielſcheibe *f.* tarča; — bes Witzes predmèt dovtípov.

ziemen, ſich ziemen spodóbiti se, pristáti (prístojim), prístovati.

Ziemer *m.* (Rückenſtück) hrbtovína; Ochſen— volóvska žila, bíkovica; Hirſch— jelénova žila; ſ. Krammetsvogel.

ziemlich *adv.* precéj, še dosti, prílično; *adj.* precéjšnji, prílično, precéj vélik, dóbršen.

Zier *f.* ſ. Zierde.

Zieraffe *m.* gizdalín, gizdávec, nalíšpanec.

Zierat *m.* lepotija, lepáva, okràs, nakit.

Zierbaum *m.* lepótno drevó (-ésa); Zierbäume *pl.* lepótno drévje.

Zierde *f.* kras, krasílo, lepotína; dika.

zierdelos brez lepotíne, brez krasíla, nenakíčen.

zieren lepotíti, krásiti, kítiti, lépšati, záljšati; okrásíti, nakítiti, olépšati, ozáljšati; ſich — (ſich ſpreizen) prisíljeno se vesti (vedem), páčiti se, prenávljati se; na videz se brániti.

Ziererei *f.* prisíljeno vedénje, páčenje, prenávljanje; navídezna skrómnost.

Ziergarten *m.* lepótni —, cvetlíčni vŕt; ſ. a. Luſtgarten.

zierlich líčen, čedèn, zali.

Zierlichkeit *f.* líčnost.

Zierpflanze *f.* lepótna rastlína.

Zierpuppe *f.* gizdalín, gizdávčo; (weibl.) gizdalínka, gizdávka.

Zieſelmaus *f.* susalík.

Ziffer *f.* številka.

Zifferblatt *n.* številčnica, cífrenica.

ziffermäßig poštevílčen; po številkah, s številkami, številkoma.

ziffern s številkami računíti.

Ziffernſchrift *f.* številčna pisáva, številčno pismo.

Zigeuner *m.* cigàn; -in *f.* cigánka.

zigeunériſch cigánski.

Zigeunerleben *n.* cigánsko življénje, potépanje.

zigeunern cigániti (se), potépati se.

Zigeunerſprache *f.* cigánski jezik, cigánščina.

Zigeunervolk *n.* cigáni, cigánje *pl.*

Zigeunerweib *n.* cigánka.

Zimentierungsamt *n.* cimentoválni uràd.

Zimmer *n.* soba, izba, stanica; Zimmer- sobni, izbni; (Zimmermanns-) tesárski.

Zimmerarbeit *f.* tesárako delo.

Zimmerarreſt *m.* zapòr v sobi.

Zimmeraxt *f.* tesárska sekíra, bradlja, žátlaka.

Zimmerbalken *m.* greda, tram.

Zimmerdecke *f.* stròp.

Zimmereinrichtung *f.* sobna opráva, posóbje, pohíšje, pohíštvo.

Zimmergenoſſe *m.* sobni továriš.

Zimmergeſell *m.* tesárski pomagáč.

Zimmerhandwerk *n.* tesárstvo.

Zimmerherr *m.* (Zimmermieter) gostáč.

Zimmerhof *m.* tesársko toríšče, tesalíšče, tesárnica.

Zimmerholz *n.* tesárski les.

Zimmermaler *m.* sobni slikár.

Zimmermann *m.* tesár; Zimmermanns- tesárski; -kunſt *f.* tesárstvo; -lade *f.* tesárska skrínjica.

Zimmermeiſter *m.* tesárski mojstèr.

zimmern tésati (tešem); obtésati, stésati.

Zimmernagel *m.* klín, mozník.

Zimmerplatz *m.* ſ. Zimmerhof.

Zimmerputzer *m.* sobni snažítelj.

Zimmerthür *f.* sobna vrata *pl.*

Zimmerwichſer *m.* sobni leščívec, — voščívec.

Zimmet, Zimt *m.* sladka skorja, — skórjica, címet.

Zimmetbaum *m.* címetovo drevó (-ésa), címetovec.

Zimmetrinde *f.* címetova skorja.

zimperlich pretírano sramežljìv, prerahločútən, prenežnočútən.

Zimperlichkeit *f.* pretírana sramežljívost, — nežnočútnost.

Zink *n.* cink; Zink- cinkov; -blende *f.* cínkova svetlica, — slepotica.

Zinke *f.* rogélj, zob.

Zinken *m.*, Zinke *f.* ukrivljéna troba, rožnica.

Zinkerz *n.* cínkova ruda, cínkovica.

zinkig rogljàt.

Zinkographie *f.* cinkografíja.

zinkographiſch cinkográfski.

Zinkplatte *f.* cínkova plošča.

Zinkweiß *n.* cínkovo belílo, cínkova belóba.

Zinn *n.* kositèr, cin; Zinn- kosítrni, kosítrnasti, kositréni, cínasti, cinov.

Zinnbergwerk *n.* kosítrni rudnik, kosítrnik.

Zinne *f.* vrh, krónasta vršína, kroníče; zóbčasti nadzídèk.

zinnen, zinnern kosítrn(ast), cínast.

Zinnerz *n.* kosítrna ruda, kosítrovec.

Zinnfolie *f.* kosítrni list.

Zinngeſchirr *n.* kosítrna —, cínasta posóda.

Zinngießer *m.* kositrár; -ei *f.* kositrárstvo; kositrárnica.

Zinngras *n.* (*Equisetum*) préalica, konjski rep.

Zinngrube *f.* ſ. Zinnbergwerk.

zinnhaltig kositrovít, cinovít.

Zinnkraut *n.* ſ. Zinngras.

Zinnober *m.* cinóbər.

Zinnplatte *f.* kositrna plošča.
Zinnſtein *m.* kositrovec.
Zinnware *f.* kositrna roba, kositrnina.
Zins *m.* obrést (-i); (Abgabe) dača, dávščina; (Miet—) najemnína, najémščina; (Aftermiet—) podnajémščina, gostáščina; (Pacht—) zakupnína, zakúpščina; **Zins-** obréstni; najemníški; zakupníški.
zinsbar dávščini podvržen, zavézan v plačevánje dávščine.
Zinsbekenntnis *n.* najemníška napóved (-i).
Zinſen *pl.* obrésti *f. pl.*
zinſen (eintragen) nesti (nesem), donášati; (entrichten) najémščino plačevati. [stih.
Zinſenausſtand *m.* zastánek na obré-
Zinſenbezug *m.* dobívanje obrésti.
Zinſenertrag *m.* obréstni dohódek.
zinſentragend obrestonósən.
Zinſeszinsrechnung *f.* obrestnoobréstni račún.
Zinsfaſſion *f.* ſ. Zinsbekenntnis.
zinsfrei neobdáčen; najémščine prost.
Zinsfuß *m.* obréstna mera.
Zinshaus *n.* najémna hiša.
Zinsherr *m.* zakupodávec; grajščák.
Zinskreuzer *m.* najemníški krajcar.
zinspflichtig davku podvržen.
Zinsſteuer *f.* najemníški davek, najmarína.
Zinsſtahl *f.* rímsko števílo, indíkcija.
Zipfel *m.* rogljič, konec; škrlc.
zipfelig rógljičast.
Zipperlein *n.* ſ. Gicht, Podagra.
Zirbeldrüſe *f.* češarika.
Zirbelkieſer *f.* cemprín, limba; welſche — laški cemprín, pínija.
Zirbelnuſs *f.* cemprínov —, limbov oréšek.
Zirkel *m.* (Kreis) kolobár, krog; (Werkzeug) šestílo, krožílo, (šestár); hohe — *pl.* visóki krogi *pl.*
Zirkelbogen *m.* krógasti oblók.
zirkelförmig krogast, okrógel; šestílast.
Zirkellinie *f.* ſ. Kreislinie.
zirkeln s šestílom mériti, šestíliti.
zirkelrund popólnoma okrógel.
Zirkelſchenkel *m.* šestílni krak.
Zirkelſchmied *m.* šestílar.
Zirkelſchnitt *m.* krožni urézek.
zirpen cvrčati (črčati) (-ím), škrlóti.
Zirpen *n.* cvrčánje.
ziſcheln šepetáti (-etám, -éčem), ščebljáti, čebljáti, šuljáti.
ziſchen síkati (síkam, sičem), paíkati; (von der Schlange, dem Winde) síčati (-ím).
Ziſchen *n.* síkanje; síčánje.
Ziſcher *m.* síkavec.
Ziſchlaut *m.* sičnik, síkavec.
Ziſererbſe *f.* ſ. Kichererbſe.
Zither *f.* citre *pl.*; — ſpielen citrati, igrati na citre; **=ſpieler, =ſchläger** *m.* citravec, citrár, citrar.
Zitteraal *m.* *(Gymnotus electricus)* eléktrični ogór, eléktrična jegúlja, drhtávec.
Zitterer *m.* drgetávec, drgetálo.
Zitterpappel, Zitterpfe *f.* ſ. Zitterpappel.
Zittergras *n.* *(Briza)* mígalica, solzíce Devíce Marije.
Zittermal *n.* lišáj.
zittern trésti se, trepetáti (-ám, trepéčem), drgetáti (-ám, drgéčem).
Zittern *n.* trésenje; trésavica; trepetánje, trepét, drgetánje, drgét.
Zitternadel *f.* mígeljček, mígalica, tresúljica.
zitternd tresóč (se); trepetajóč, drgetajóč; (mit dem Kopfe) tresogláv; (mit der Hand) tresorók; —es Erbreich ozíbi *pl.*, tresetína.
Zitterpappel *f.* *(Populus tremula)* trepetljíka, jesíka.
Zitterroche *m.* *(Torpedo)* eléktrični skat.
Zitterwels *m.* *(Malapterurus electricus)* eléktrični sóm, sóm zdrísavec.
Zitz *m.* (feiner bunter Kattun) cic.
Zitze *f.* (auch: **Zitz** *m.*) sesék, sesec, cízek, zízek; sesna bradavica.
Zobel *m.* sóbolj; **Zobel-** sóbolji; **=fänger** *m.* soboljár; **=fell** *n.* sóbolja koža, soboljína; **=mütze** *f.* sóbolja čépica; **=pelz** *m.* sóbolji kožuh.
Zodiakallicht *n.* zodiakálno sijánje, zodiakálna svetlóba.
Zodiakus *m.* zverínski krog, zodíak.
Zofe *f.* hišna, sobarica.
Zögerer *m.* obotavljávec, odlášavec, odkládavec.

zögern obotávljati se, odlášati, odkládati, zatézati, zatezovati.

Zögerung *f.* obotávljanje, odlášanje, odkládanje, zatézanje.

Zögling *m.* gojénec; (weibl.) gojénka.

Zoll *m.* (Maß) palec, col; (Abgabe) carina, col; Einfuhr— uvoznina; Durchfuhr— prevoznina; Ausfuhr— izvoznína ɔc.; Zoll- carinski, colni.

Zollamt *n.* carinski urád.

zollämtlich carinskouráden.

zollang palec dolg.

Zollanſatz *m.* carinski postávek.

Zollaufſeher *m.* carinski nadzórnik.

Zollausſchluſs *m.* carinski izjémek.

zollbar carini podvržen.

Zollbeamte *m.* carinski urádnik.

Zollcentner *m.* colni cènt.

Zolleinnehmer *m.* carinar.

zollen (entrichten) dati; *impf.* dajáti; izkazovati; izkázati (-žem); Achtung — v čislih iméti (imám), číslati, spoštovati; Dank — zahváliti se; *impf.* zahvaljevati se, (za)hválo izrékati.

Zollerhöhung *f.* povišanje carine.

Zollermäßigung *f.* znižanje carine.

zollfrei carine prost, brezcarinski; *fig.* (v. Gedanken) svoboden.

Zollfreiheit *f.* oproščénje od carine.

Zollgebiet *n.* carinsko ozémlje.

Zollgebür *f.* carinska pristojbína, carína.

Zollgeſetz *n.* carinski zákon.

Zollgewicht *n.* colna vaga.

Zollgrenze *f.* carinska meja.

Zollhaus *n.* carinarska hiša, carinišče.

zollig palec dolg, — debel, — širok.

Zollinie *f.* carinska črta.

Zollmaß *n.* palcna mera.

Zöllner *m.* mitnínar, colnar.

Zollordnung *f.* carinski red.

Zollpächter *m.* carinski zakúpnik.

zollpflichtig carini podvržen.

Zollpfund *n.* colni funt.

Zollſatz *m.* carinski postávek.

Zollſchranke *f.* carinska zavóra, — pregrája.

Zollſtab *m.* colno merilo, pošét.

Zollſtätte *f.* carinišče.

Zolltarif *m.* carinska tarifa.

Zollverein *m.* carinska zveza.

Zollverfahren *n.* carinsko postópanje.

Zollvertrag *m.* carinska pogódba.

Zollverwaltung *f.* carinska uprava.

Zollvorſchrift *f.* carinski predpis.

Zollweſen *n.* carinstvo.

Zone *f.* pas; gemäßigte — zmerni pas; heiße — vroči pas; kalte — mrzli pas; Zonen- pasóvni.

Zonentarif *m.* pasóvna tarifa.

Zoographie *f.* opisovánje živáli, živalopísje.

Zoolog *m.* živaloslóvec, živaloznánec, zoológ.

Zoologie *f.* nauk o živálstvu, živaloslóvje, zoologija.

zoologiſch živaloslóven, zoológki.

Zoophyten *pl.* živálske rastline, zoofíti.

Zootomie *f.* raztelesovánje živih živáli, zootomija.

Zopf *m.* kita; ſ. Pedant, Pedanterie.

zopfähnlich kitast.

Zopfband *n.* vpletek, vpletalnica.

zopfen, zöpfen v kite plesti (pletem).

Zopfhaar *n.* kitni lasje *pl.*; lasje za kite.

zöpfig, zopfig s kito, kitast; ſ. zöpfiſch.

zöpfiſch (altmodiſch) starokopiten; pedántski.

Zopfſtheil *m.* prámen, strémen (-éna).

Zorn *m.* jeza, srd, gnev; heftiger — huda jeza, togóta, ihta; in — bringen raz-, ujeziti, razsrditi, razhuditi; in heftigen — verſetzen razkáditi, raztogotíti, razjáriti; in — gerathen (kommen) u-, razjeziti se, razhuditi se, razsrditi se; razljútiti se, raztogotíti se; jemandes — beſchwichtigen jezo potolážiti komu, udobríhati koga; ſein — hat ſich gelegt jeza ga je minila, potolážil se je.

Zornblick *m.* jezni —, srditi poglèd.

zornentbrannt, zornentflammt od jeze razvnét, razkáčen, razjárjen, raztogočèn.

zornig jezen, srdit; — werden u-, razjeziti se, razsrditi se; raztogotíti se, razljútiti se; jeza me popáde; — ſein jezón biti (sem), hud biti, jeziti se, srditi se; togotíti se; ich bin — jeza me grabi.

zornmüthig jezav, jezljiv, togotljiv.

Zornmüthige *m.* jézavec, jezljívec, togótnež; *f.* jézavka, jezljívka, togótnica.

Zornmüthigkeit *f.* jézavost, jezljívost, togotljívost.

zornschnaubend od jeze pihajòč, razkáčen.

Zornsinn *m.* s. Zornmüthigkeit.

Zornwuth *f.* razjárjenost, razkáčenost, togóta.

Zote *f.* umázana —, kosmáta —, grda —, kláfarska beséda, kvanta; —n reißen kosmáto —, kláfarsko govoríti, klafáti, kvantáti, debéle brúsiti, nespodóbno govoríti.

zoten s. Zoten reißen.

Zotenlied *n.* umázana —, kosmáta —, kláfarska pesěm (-i).

Zotenreißer *m.* klafáč, kvantáč; =ei *f.* klafánje, kvante *pl.*, kláfarsko govorjénje; =in *f.* kláfasta ženska, kvantávka.

zotig kláfarski, nespodóběn, debel, opólzěl, kosmàt, umázan.

Zotte *f.* kosěm, kosmìč, koděr; cunja; die —n *pl. (coll.)* kocínje, kosmatína, kosmína; (im Dünndarm) résica; (an Kleidern) cunja, capa, candra.

Zottelbär *m.* medved kosmatíněc.

zottelig kocljast, kocínast.

zotteln (schwerfällig gehen) koracáti, capljáti, kocáti.

zottenfüßig kosmatonòg, koconòg.

zottig kocast, gunjast, kuštrav, kosmàt; (zerrissen) raztŕgan, razdrápan, capast, razcapán; — machen razkuštráti, razkocáti.

zu *praep.* k, (vor *k* u. *g*) h; (bis zu) do; (für) za; (zur Zeit) o, ob; za; (je) po; — Fuß peš; — Pferde jezdé, na konju; — Pferde und — Fuß jež in peš; — Laibach v Ljubljani; — Hause domá; — Wasser und — Lande na suhem in na morju; ihm —r Seite ob njegovi strani; — Füßen pri nogah, pred nogámi; Gasthof —r Post gostílnica pri pošti; Kaffeehaus —m Elefanten kavárna pri slonu; — Mittag opóldne; — Ostern o Velíki noči; — hunderten po sto, na stotíne; —m Beispiel na primèr; im Vergleich — dir proti tebi; —r Unterstützung za (v) podpóro; — diesem Zwecke v ta namèn; — (vor dem Infinitiv wird nicht übersetzt): er wünscht — kommen želí priti; ich habe dir viel — sagen imám ti velíko povédati; das — lesende Buch knjiga, ki se imá prebráti; *adv.* proti; auf mich — proti meni; (das Maß übersteigend) pre-; — groß prevélik; — klein premájhěn; es ist — kalt premràz je; die Thür ist — duri so zapŕte; schlag — le udári; nur — lè no! le napréj! Glück — Bog dàj srečo!

zuackern zaoráti (-órjem).

zuaddieren prištéti (-štéjem); *impf.* prištévati.

Zubau *m.* prizíděk, prizídje.

zubauen (hinzubauen) prizídati; *impf.* prizidávati, prizidováti; (verbauen) zazídati; *impf.* zazidováti, zazidávati.

zubeißen prigrízniti.

Zuber *m.* čeběr.

zubereiten pripráviti, prigotovíti, pristrójiti; *impf.* priprávljati, prigotávljati.

Zubereitung *f.* pripráva, priprávljanje, prigotávljanje, pristrojítěv.

zuberge stehen kvišku —, pokóncu stati (stojím), sŕšati, sršéti (-ím).

zubessern pribóljšati.

Zubesserung *f.* pribóljšěk.

zubiegen zapognívši zapréti (-prèm), zapógniti.

zubinden zavézati (-véžem); *impf.* zavezovati.

zubleiben zapŕt ostáti.

zublinzeln po-, namežíkniti komu, z očmí namígniti; *impf.* po-, namežikávati, namigávati.

zubringen pri-, donésti; *impf.* prinášati, donášati; dovésti; *impf.* dovájati; die Zeit — prebíti (-bóm, -bíjem), preživéti; schlafend — prespáti (-spím); die Nacht — prenočíti; *impf.* nočíti, prenočevati; den Winter — prezímiti; *impf.* zimovati, prezimovati; gut die Zeit — čas dobro obŕniti; *impf.* — obráčati; einem ein Glas — napíti (-píjem); *impf.* napívati, napíjati.

Zubringer *m.* prinašávěc, donašávěc, (Angeber) ovadúh; (Kuppler) podvódnik; =in *f.* prinašávka, donašávka; ovadúhinja; podvódnica.

Zubuße *f.* doplátěk, pri-, doplačílo; pridátěk, dodátěk; (Unterstützung) podpóra.

zubüßen pri-, dopláčati; privréči (-vŕžem).

Zucht *f.* (das Aufziehen) reja, odréja; (das Aufgezogene) priréjěk, priréděk; zur — za pleme; vzgájanje, vzgojítěv; (die Erziehung) der Kinder vzgója —, odgója otrók; (Disciplin) red, strogorédnost, strahovánje; in — halten v redu dŕžati (-ím), v strahu iméti (imám), strahovati; der — entwachsen šibi odrásti; gute, schlechte — halten lepó, slabo vzgájati, lep, slàb red iméti; (Wohlgezogenheit) blagonrávje; in — und Ehren blagonrávno in pošténo; Zucht- pleménski, za pleme.

züchten redíti, odréjati; gojíti, vzgájati; vzredíti, odredíti; vzgojíti.

Züchter *m.* rejáč, vzréjavěc; vzgájavěc.

Zuchtgebiet *n.* pleménski okolíš.

Zuchthaus *n.* kaznílnica.

Zuchthäusler *m.* káznjeněc.

Zuchthengst *m.* žreběc za pleme, pleménski žreběc.

züchtig sramežljìv, blagonrávěn; (keusch) čist.

züchtigen strahováti, pokoríti, kazníti, kaznovati; (mit Worten) kárati, krégati; pokárati, okrégati; (mit der Ruthe) tépsti (tepem), šéškati; natépsti, našéškati.

Züchtiger *m.* strahovávěc, pokorívěc, kaznovávěc; =in *f.* strahovávka, pokorívka, kaznovávka.

Züchtigkeit *f.* sramežljívost, blagonrávnost; čistost.

züchtiglich s. züchtig.

Züchtigung *f.* strahovánje, kaznovánje; kazěn (-i), pokóra.

Zuchtkuh *f.* krava za pleme, pleménska krava.

Züchtling *m.* s. Zuchthäusler.

zuchtlos razuzdán, brezréděn, brez reda; nesráměn.

Zuchtlosigkeit *f.* razuzdánost, brezrédnost; nesrámnost.

Zuchtmeister *m.* strahovávěc; kaznílnični oskrbník.

Zuchtmittel *n.* strahoválno sredstvo.

Zuchtochs *m.* s. Zuchtstier.

Zuchtruthe *f.* strahoválna šiba.

Zuchtsau *f.* svinja za pleme, pleménska svinja, plemenjáča.

Zuchtschaf *n.* pleménska ovca.

Zuchtstier *m.* juněc za pleme, bìk plemenják, pleménski bìk.

Zuchtstute *f.* kobíla za pleme, pleménska kobíla.

zuchttauglich doběr —, sposóběn za pleme, pleménski.

Zuchtvieh *n.* živína za pleme, pleménska živina.

Zuchtwahl *f.* pleménski izbòr.

Zuchtwidder *m.* ověn za pleme, pleménski ověn.

Zuck *m.* trzáj, zgìb, drhtáj, utrípljaj; einen — thun zgeníti (zgánem) se, zméziti se, tŕgniti, tŕzniti, zmígniti.

zucken tŕzniti, zgeníti (zgánem) se, zmígniti, zméziti se, zdŕzniti se, zdrgetáti; *impf.* tŕzati, zgíbati se, zmigávati, utrípati (-am, -trípljem), zdŕzati se, zadrgetávati; (v. Blitz) švígniti; *impf.* švígati; die Achsel — z ramo zmigávati, skomízgati; z rámami (s pleči) zgeníti, — zmígniti, — skomízgniti.

zücken (das Schwert) mèč potégniti, — izdréti (iz nóžnic); mit gezücktem Schwerte z golim mečem.

Zucker *m.* cukěr, sladkór; gesponnener — vléčeni sladkór; ein Hut— gomólja —, štula cukra; Zucker- cukréni, sladkórni; cukrov, sladkórjev.

Zuckerbäcker *m.* slaščíčar, sladčíčar, sladíčar; =ei *f.* (Ort) slaščičárnica; (Gewerbe) slaščíčarstvo; (Zuckerwerk) cukrenína, slaščíce, sladčíce, sladíce *pl.*; =in *f.* slaščíčarica.

Zuckerbirne *f.* cukrénka, medénka, medníca.

Zuckerbüchse *f.* cukreníca, sladkórnica.

Zuckererbse *f.* sladki (cukréni) gràh.

Zuckerfabrik *f.* cukrárna, cukrárnica.

Zuckergehalt *m.* cúkrnatost.

zuckerhaltig cúkrnat, sladkórnat.

Zuckerhandel *m.* trgovina s cukrom.

Zuckerharnruhr *f.* sladkoséčnost.

Zuckerkand *m.* ledéněc, kristálnati sladkór.

Zuckermaul *n.* cukrolízěc.

Zuckermelone *f.* dinja.

zuckern cúkrati, sladkóriti; pocúkrati, ocúkrati.

Zuckernaſcher *m.* ſ. Zuckermaul.

Zuckerpapier *n.* papír za cukĕr (sladkór).

Zuckerproduction *f.* pridelovánje cukra.

Zuckerraffinerie *f.* cukročístnica.

Zuckerraffineur *m.* cukročístĕc.

Zuckerrohr *n.* cukrev trst, sladkórjeva trstíka.

Zuckerruhr *f.* ſ. Zuckerharnruhr.

Zuckerſäure *f.* sladkórna kislína.

Zuckerſieder *m.* cukrovàr; cukrár; =ei *f.* cukrovárnica; cukrárna, cukrárnica.

Zuckerſtoff *m.* cukrovína.

Zuckerſtreuer *m.* sipálnik za sladkór.

zuckerſüß sladĕk kakor cukĕr.

Zuckerware *f.* cukrenína.

Zuckerwaſſer *n.* pocúkrana voda.

Zuckerwerk *n.* cukrenína, slaščíce *pl.*

Zuckerworte *pl.* sladke —, medéne beséde *pl.*

Zuckerwurzel *f.* sladki korén.

Zuckung *f.*, —en *pl.* trzanje, zgíbanje, zdrgetávanje, utrípanje.

zudämmen zajezíti, zagradíti.

zudecken zagrníti, po-, zakríti (-krijem), odéti (-dénem); (mit umgeſtürztem Gefäß, einem Deckel) zavézniti; *impf.* zagrínjati, po-, zakrívati, odévati; zavezovati.

zudem *adv.* vrhu tega, razen tega.

zudenken jmdm. etwas naméniti.

Zudrang *m.* pritisk, navàl.

zudrehen zasúkati (-kam, -čem); sukáje zapréti (-prèm).

zudringlich vsiljív, nadlĕžĕn, sitĕn.

Zudringlichkeit *f.* vsiljívost, nadlĕžnost, sitnost.

Zudringling *m.* vsiljívĕc, nadlĕžnež, sitnež.

zudrücken zatísniti, pritísniti.

zueigen geben v last dati, podaríti.

zueignen, ſich etwas — lastíti si, svojíti si, prisvojevati si kaj, lastíti se česa; prilastíti si, pri-, usvojíti si kaj, polastíti se česa; (widmen, dedicieren) posvetíti; *impf.* posvečevati.

zueignend *(gramm.)* svojílĕn.

Zueignung *f.* prilastítĕv, pri-, usvojítĕv; (Widmung) posvetítĕv, posvetílo.

zuerkennen prisóditi; *impf.* prisójati, prisojevati; die Todesſtrafe — na smrt obsóditi (koga).

Zuerkenntnis *n.* prisódba.

Zuerkennung *f.* prisójanje, prisódba.

zuerſt *adv.* najprej, najprvo; ſie iſt — angekommen ona je prva prišlà; (anfangs) ispŕva.

zufahren *fig.* zaletéti se, zagnáti (-žénem) se, zvihráti; fahre zu! pošéni! vozi!

Zufahrt *f.* dovòz; zvòz; **Zufahrts-** dovózni.

Zufall *m.* slučáj, nakljúčje, nakljúček, nakljúčba, primérljaj; durch — po nakljúčbi, slučájno.

zufallen pripásti (-pádem), v del priti (prídem); (v. Deckel) zaklópiti se; die Augen fallen ihm zu (vor Schläfrigkeit) oči mu skupaj lézejo.

zufällig *adi.* slučájĕn.

zufällig, zufälligerweiſe *adv.* po nakljúčbi, slučájno.

Zufälligkeit *f.* slučájnost.

zufertigen poslàti (pošljem), odpráviti; *impf.* pošíljati, odprávljati.

zufliegen letéti —, létati proti komu, — h komu.

zufließen do-, pritékati; teči (tečem) proti čemu.

Zuflucht *f.* pribèg, pribéga; (Zufluchtsort) pribežálišče, zatočíšče, zavétje; — nehmen pribéžati (-ím), zatéči (-téčem) se h komu, ískati zavétja pri kom.

Zufluchtsort *m.*, **Zufluchtsſtätte** *f.* ſ. Zuflucht.

Zufluß *m.* prilèt, dolèt.

Zufluß *m.* pritòk, dotòk; (an Mitteln) dohájanje, dohódek.

zuflüſtern pošepetáti (-etám, -ĕčem), pošépniti, prišepetáti.

Zuflüſterung *f.* pošepèt.

zufolge *praep.* po, valèd.

zufrieden zadovóljĕn, dovóljĕn; — ſtellen zadovóljiti koga; —ſtellend zadovóljiv; ſich — geben zadovoléti, zadovóljiti se.

Zufriedene *m.* zadovóljnež.

Zufriedenheit *f.* zadovóljnost, zadovóljstvo.

zufrieren zamfzníti; *impf.* zamrzovati.

zufügen prizadéti (-dénem), provzróčiti, storíti, učíniti, narédíti; *impf.*

prizadévati, provzročevati, délati; jemandem Schlimmes — nahudíti.

Zufuhr *f.* privòz, dovòz, privóžnja, dovóžnja, privážanje, dovážanje; die — abſchneiden dovòz zapréti, dovážanje prepréčiti, — ustáviti; **Zufuhrdovózni.**

zuführen pripéljati (-péljem), do-, privésti (-védem); *impf.* pri-, dovážati, péljati —, vóditi h komu kaj.

Zuführer *m.* dovóznik, privóznik, dovážavec; dovódnik.

Zuführſchiff *n.* dovózna ladja.

Zuführung *f.* dovážanje; dovájanje.

zufüllen zapólniti; (e. Graben) zasúti (-sújem, -spèm); (dazugießen) dopólniti; *impf.* dopolnjevati.

Zug *m.* vlak, potèg, vláčenje, potéganje; (v. Zugvieh = Geſpann) zaprége, vprega, plùg, jarèm; (beim Trinken) zwei Züge thun dvakrat potégniti; in einem — austrinken na en dušèk izpíti; (Luft—) prepíh; hier iſt ein ſtarker — tukaj zeló vleče, tukaj je močèn prepíh; (Athemzug) dih, dihljaj, sopljaj; in den letzten Zügen liegen biti v zadnjih dihljajih, umírati; Züge läuten klénkati mrlíču, z navčkom zvoníti; (eines Heeres) pohòd; (ziehende Menge: v. Menſchen) izprevòd; (v. Vögeln) kita, vlak, rajda; (Wagen—) vlak, vozovlàk; *(mil.)* četa, vòd (¼ stotnije); (mit der Feder) potèz, potéza, potégljaj; (Geſichts—) potéza, obrázna črta; Züge *pl.* obràz; *fig.* in flüchtigen Zügen s povšnimi potézi; (des Charakters) značílna lastnóst, — potéza; im —e ſein v delu biti (sem), teči (tečem), obravnávati se; (Heber) natéga; (Winde) vitèl, vlak; (im Gewehre) žleb, ris.

Zugabe *f.* pridàv, pridávšk, privŕšk, pri-, naméščk; dodátšk; (zum Gehalt) prikláda; dokláda; (Zuwage) prikláda.

Zugameiſe *f.* mravlja debeloglávka.

Zugang *m.* dohòd; **Zugangs-** dohódni.

zugänglich pristópen.

Zugarm *m.* (der Winde) motoróga.

Zugbalken *m.* vez (-i), vezni tram.

Zugbrücke *f.* zapádni —, vzdížni most.

zugeben pridáti, dodáti, pridejáti (-dénem), privréči (-vŕžem), pri-, namekníti (-máknem); *impf.* do-, pridájati, pridévati, na-, primíkati; (zugeſtehen) pripustíti, dopustíti, do-, privóliti, vdáti se; priznávati; priznáti; zugegeben, daſs denímo —, recímo —, vzemímo, da.

Zugebräu *n.* priváršk.

zugefroren zamŕzèl.

zugegen pričujóč, navzóč, vprísŏo, poleg, zraven.

zugehen (auf etw.) iti (idem, grem) —, prihájati proti čemu; (ſich ſchließen laſſen) zapírati se; die Thür geht nicht zu vrata se ne dajo zapréti, — se ne zapírajo; (geſchehen) goditi se, biti (sem); es gieng ſehr hitzig zu hud bòj je bil, hudó so se dajáli; es geht luſtig zu vse je veselo, dobre volje so; es gieng nicht natürlich zu ni bilo samo na sebi; wie gieng dies zu? kako se je to vršilo?

Zugehör *n.* priteklína, pripadnína; pripadajóče potrébščine; das Haus ſammt allem — hiša z vsem, kàr k njej spada.

zugehören spádati k čemu; pripádati, pristáti (pristojim); biti (sem) čigávo; ſ. gehören.

zugehörig pripadajóč, spadajóč (k čemu); (zuſtändig) pristójčn; ſ. gehörig.

Zugehörigkeit *f.* pripádnost; pristójnost.

zugekehrt obŕnjen k čemu; prisébn.

Zügel *m.* vajet; die Zügel *pl.* vájeti, vaje *pl.*

zügellos razuzdán, razbrzdán, samopášen.

Zügelloſigkeit *f.* razuzdánost, razbrzdánost, samopášnost.

zügeln z vájeti ravnáti, — krotíti; *fig.* krotíti, uzdáti, brzdáti, zadrževati; ſ. zücht en.

Zugemüſe *n.* prikúha.

Zügenglocke *f.* navčk, mrtváški zvon.

zugeſellen pridrúžiti; *impf.* pridruževati.

zugeſpitzt pri-, zaostrèn, zašíljen, rtast, špičast.

Zugeſtändnis *n.* privoljénje, privolítev, privolílo, dopustítev, dopustílo.

zugeſtehen privóliti v kaj, do-, pripustíti kaj; *impf.* privoljevati, do-,

pripúščati; priznávati; priznáti; **zugeſtanden**, daſs denímo —, recímo —, vzemímo, da.

zugethan vdán, privržen, naklónjen.

zugewähren *(mont.)* pripísati (-píšem) komu; *impf.* pripisovati.

zugfeſt trdèn za vlak, trgopórèn.

Zugfeſtigkeit *f.* trdnóst za vlak, trgopórnost.

Zugfiſch *m.* riba selka, — selívka.

Zugführer *m.* načélnik vóda, četovódja; (bei der Eiſenbahn) vlakovódja; (Führer der Locomotive) strojevódja.

Zuggarn *n.* vlak.

Zuggraben *m.* ſ. Abzugsgraben.

Zughenſchrecke *f.* kobílica selka.

zugießen (hinzugießen) prilíti (-líjem), dolíti; *impf.* do-, prilívati; (gießend verſchließen) zalíti, zatopíti; (träufelnd) zakápati.

Zugkraft *f.* vlačna —, vlečna moč, — sila.

zugkräftig privláčno moč imajóč, občínstvo vabèč.

zugleich *adv.* obénem, zaéno, hkrati, naénkrat.

zugleichen zaravnáti, zagláditi.

Zugleine *f.* potégalica.

Zuglock *n.* oddúšek, oddušník.

Zugluft *f.* prepih, prehlid.

Zugnetz *n.* ſ. Zuggarn.

Zugochs *m.* vprežni vòl, vozni vol, vòl za vožnjo.

Zugperſonal *n.* vlákovno osébje, osébje pri vlaku.

Zugpferd *n.* vprežni —, vozni kònj, kònj za vožnjo.

Zugpflaſter *n.* mehúrnik, priščílo, omúšičnik, vlečník.

zugraben zagrébsti (-grébem); zakópati (-kópljem); *impf* zagrébati, zakopávati.

Zugraupe *f.* (Proceſſionsſpinner) izprevódni prelèc.

zugreifen poprijéti (-prímem) za kaj, poprijéti se —, lotíti se česa; *impf.* poprijémati (se).

zugrunde gehen konèc vzeti (vzamem), po zlu iti (grem), na nič priti (pridem), pogíniti, pogubíti se; — richten uníčiti, pogubíti, ugonobíti; *impf.* uničevati, pogúbljati, ugonábljati.

Zugrunderichten *n.* uničevánje, pogúbljanje.

Zugſchließe *f.* potézna vez (-í).

Zugſchnur *f.* zádrga, zadrgúlja, zadrgúza.

Zugſchranke *f.* potézna zapórnica.

Zugſeil *n.* potézna vrv (-í), potézni konópec.

Zugſtänder *m.* potézni podstávek.

Zugſtange *f.* ójnica.

Zugſtiefelette *f.* škornjèc z elástičnima stranícama.

Zugthier *n.* vprégna živál (-í), vozno živínče; vozòc, vozíca.

zugürten pas (komu) zapéti (-pnèm).

zugute halten ne za zlo vzeti (vzamem), ne zamériti, ispreglédati.

Zugverſpätung *f.* zamúda —, zakesnénje vlaka.

Zugvieh *n.* vprégna —, vozna živína.

Zugvogel *m.* ptica selka, — selívka.

zugweiſe *adv.* trúmoma, v tropih, v četah, četoma.

Zugwind *m.* ſ. Zugluft.

Zugwinde *f.* vitél, vítlo.

zuhaben, zuhalten zaprto iméti (imám), zaprto tiščati (-ščim); die Augen — mežáti (-ím); die Hand — pest tiščati; ſein Verſprechen zuhalten mož-beséda biti (sem).

zuhacken, zuhauen obsékati, prisékati, obtésati (-tešem); *impf.* pri-, obsekovati, obtesávati.

zuhaken, zuhäkeln zapéti (-pnèm), zapentljáti, zakopčáti; zakváčiti.

Zuhälter *m.* zvodník.

zuhängen zavésiti, zastréti (-strèm); *impf.* zastírati.

zuhauen auf jmdn. tepsti (tepem) koga; haue zu! udri! (hauend zurichten) priklésati (-šem), prisékati.

zuhauf *adv.* na kupe, kúpoma.

zuheften ſ. zuhaken.

zuheilen *tr.* zacéliti, izcéliti; *intr.* zacéliti se, zaceléti; *impf.* céliti se, celéti.

Zuheirat *f.* (des Mannes) prišénitev.

zuheiraten (v. Manne) prišéniti se; (v. d. Frau) primožíti se.

zuherzen nehmen gnati (ženem) —, vzeti (vzamem) si kaj k srcu, vznemíriti se zarádi česa; *impf.* jemáti

(jemljem) si k srcu, vznemírjati se; — gehen do srca ségati; — seči (sežem).

Zuhilfenahme *f.* mit — s pomočjó, privzémši (kaj).

zuhinterſt čisto vzadi; najzádnji, najposlédnji.

zuhöchſt najvíše.

zuhorchen na ušésa vleči, ušésa nastávljati, poslúšati, posluškovati, poslúške vtépati, — vtepávati.

zuhören poslúšati.

Zuhörer *m.* poslušávec, alušátelj; **-in** *f.* poslušávka, alušáteljica.

Zuhörerſchaft *f.* poslušávci *pl.*, alušáteljstvo.

zuhüllen zakríti (-krijem), zagrníti; (zudecken) odéti (-dénem).

zujauchzen úkati komu (naspróti); zaúkati —.

zukaufen prikúpiti, dokúpiti; *impf.* prikupovati, dokupovati.

zukehren (zuwenden) obrníti (kaj proti komu); *impf.* obráčati.

zukeilen zagozdíti, s klinom zabíti (-bíjem), zaklíniti.

zukitten zaklejíti, zalepíti.

zuklappen zaklópiti; *intr.* zaklópiti se, zaklópniti.

zuklatſchen plóskati, tléskati (komu).

zukleben, zukleiſtern zalepíti, zaklejíti.

zuknöpfen zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati.

zuknüpfen zavézati (-vèžem) (z vozlom).

zukommen priti (pridem); *impf.* pridohájati komu; — laſſen naklóniti, poslati (poèljem); es kommt mir zu moja stvar je, moj poseł je, moja dolžnóst je; es kommt dir nicht zu ni tvoja stvar, ni tvoj poseł, nimaš pravíce, tebi ne prístoji; was mir zukommt kar mi gre.

zukommend pristójèn, pripadajóč.

zukorken zamašíti (s probkovino).

Zukoſt *f.* prijéd (-i), prikúha.

Zukunft *f.* prihódnost, bodóčnost; in — v prihódnje, zanapréj, odsléj, prihódnjič.

zukünftig *adi.* prihódnji, bodóč; *adv.* ſ. in Zukunft.

Zukunftsſtaat *m.* država bodóčnosti.

zulächeln smehljáti se komu; nasmehljáti se.

Zulage *f.* (zum Gehalt) prikláda, dokláda; (Zuwage) prikláda, pri-, naméček, privžèk.

zulangen seči (sežem), poséči; *impf.* ségati po čem; (hinreichen) dosti biti (sem), zadostovati; (barreichen) podájati; podáti.

zulänglich *adi.* zadóstèn, dovóljèn; *adv.* dosti, zadósti, dovòlj.

Zulänglichkeit *f.* zadóstnost, dovóljnost.

Zulaſs *m.* nach — bes Geſetzes kólikor zakon dopúšča.

zulaſſen pripustíti, dopustíti, dovóliti; *impf.* do-, pripúščati, dovoljevati, ne brániti; (verſchloſſen laſſen) zapŕto pustíti, ne odpírati.

zulässig dopústèn; dopuščèn, dovóljen.

Zulässigkeit *f.* dopústnost; dopuščénost, dovóljenost.

Zulaſſung *f.* pri-, dopustítèv, pri-, dopúščanje.

Zulaſſungsſchein *m.* pripústnica.

Zulauf *m.* navàl, pritisk; es entſtand ein großer — von Leuten velíko ljudi je privrélo, velíka mnóžica se je stekla.

zulaufen teči (proti komu); pritéči; ſpitzig — zašíljen —, koníčast —, priostrèn biti (sem).

zulegen priložíti, pridejáti (-dénem), privréči (-vržem), primekníti (-máknem), pridodáti; *impf.* prilágati, prikládati, pridévati, primíkati, pridodájati.

zulehnen prisalóniti; *impf.* prislánjati; die Thür — pripréti (-prèm); *impf.* pripírati.

zuleide na krivíco, nakljúbu; etwas — thun kaj žálega prizadéti (-dénem), krivíco storíti, razžáliti.

Zuleitungsgraben *m.* vodotòk, vodotòč.

zuletzt *adv.* nazádnje, napósled, končno; zadnjič, poslédnjič.

zuliebe naljúbo, za ljubáv, na vesélje, zavóljo.

zulöthen spojíti, zvaríti; *impf.* spájati, zvárjati.

Zulp *m.* sesúlja, cúcelj, cucálo.

zum = žu bem ſ. žu.

zumachen (die Thür) zapréti (-prèm), zatvoríti; *impf.* zapírati; (den Brief) zložíti; *impf.* zlágati; (den Rock) zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati; (die Augen) zamežáti (-ím), zaklópiti; (ein Loch) zadélati, zamašíti, zakríti (-kríjem).

zumal *adv.* posébno, sosébno, zlasti, osobíto.

Zumaß *n.* domérěk, pridávěk, priméčěk.

zumauern zazídati; *impf.* zazidávati.

zumeist *adv.* nàjbolj, nàjveč, ponàjveč, véčjidel, zlasti, osobíto.

zumengen primésiti, priméšati.

zumessen odmériti, namériti (komu kaj); (beimessen) pripísati (-píšem); *impf.* pripisovati.

zumindest *adv.* nàjmanj, vsàj, bar.

zumischen s. zumengen.

zumitteln vročíti, izročíti, predáti; *impf.* vročevati, predájati.

zumuthe sein pri srcu biti (sem).

zumuthen prisóditi, priméniti; *impf.* prisójati; pričakovati (od koga); mísliti kaj o kom, komu kaj pripisovati; (Übles) podtíkati; podtekníti (-táknem).

Zumuthung *f.* prisójanje; pričakovánje; podtíkanje.

zunächst *adv.* najblíže; (chronolog.) nàjprej, nàjpoprej, najpŕvo.

zunähen zašíti (-šíjem), sešíti; *impf.* zašívati.

Zunahme *f.* pribítěk, prirástěk; naráščanje; raz-, pomnožítěv, razplodítěv.

Zuname *m.* priíměk, pridévěk; Peter mit dem —n der Große Peter imenován —, nazván Véliki.

Zünd- vžigálni, netílni.

zündbar vnemljìv, vnetljìv, zapaljìv, vžigljìv.

Zündbarkeit *f.* vnemljívost, vnetljívost, vžigljívost.

zünden *tr.* vnéti (vnámem), v-, zažgáti (-žgèm), zapáliti, zanétiti, vz-, razplameníti; *impf.* v-, zažígati, nétiti, vnémati; *intr.* vneti se, vžgáti se; *impf.* vnémati se, vžígati se.

Zunder *m.* netílo, podnétěk; (Feuerschwamm) trod, žvag; *fig.* podžígljaj.

Zünder *m* zažigávěc, vžigávěc, zažigáč; (Werkzeug) za-, vžigálo, vžigálnik.

Zunderschwamm *m.* kresílna goba, trod, žvag.

Zündfaden *m.* netílna nìt (-i), nit prižigálnica.

Zündhölzchen *n.* vžígalica, vžigálnica, vžigálni klinčěk; žveplénka, bíglica, žígica, šíbica.

Zündhütchen *n.* strelna kápica.

Zündkraft *f.* netílnost.

Zündkraut *n.* s. Zündpulver.

Zündloch *n.* vžigálna luknja, zažigálnica; próžnica.

Zündmaschine *f.* samovžig, netílnica.

Zündmaterie *f.* s. Zündstoff.

Zündmittel *n.* s. Zunder.

Zündnadelgewehr *n.* puška igleníca, puška na iglo.

Zündpfanne *f.* prašníca, pónvica.

Zündpulver *n.* strelni prah, smodník; podprášljaj.

Zündpunkt *m.* netíšče, zapalíšče.

Zündruthe *f.* zažigálnik.

Zündschwamm *m.* s. Zunderschwamm.

Zündstoff *m.* netívo, netílo, vžigálo.

Zündware *f.* vžigálno blagó, netílno blagó.

Zündzeug *n.* kresílo, ognjílo.

zunehmen rasti, naráščati, véčati se; narásti, povéčati se; (an Zahl) množíti se; pomnožíti se; (an Kraft) jáčiti se, krepčáti se, močnéti (močnéjem); ojáčiti se, okrepíti se, okrepčáti se, opomóči (-mórem) si; (an Länge) dáljšati se; podáljšati se; (an Dicke) debelíti se; odebelíti se; (an Breite) šíriti se; razšíriti se; (sich vermehren) plodíti se, množíti se; razplodíti se, razmnožíti se; (fetter werden) redíti se; obredíti se; (beim Stricken) pribráti (-bérem), prinabráti; *impf.* pribírati, prinabírati; (von der Krankheit) hújšati se, huje pritískati; an Alter — stárati se; postárati se; bei —den Jahren pod starost.

zuneigen nágniti, naklóniti; *impf.* nagíbati (-gíbam, -bljem), naklánjati.

Zuneigung *f.* naklónjenost, nágnjenje, prijázěn (-i).

Zunft *f.* ceh, ceha; brátovščina; **Zunft-** céhovni.

Zunftälteſte *m.* céhovni starejšína.
Zunftaufnahme *f.* sprejém v ceh, sprejétje v brátovščino.
zunftgemäß céhověn, po cehu.
Zunftgenoſſe *m.* céhovnik, céhověc.
zünftig céhověn.
Zunftlade *f.* céhovna skládnica.
Zünftler *m.* ſ. Zunftgenoſſe.
Zunftmeiſter *m.* céhmeštěr, céhovni starejšína.
Zunftrecht *n.* céhovno pravo.
Zunftverfaſſung *f.* céhovna urédba.
Zunftvermögen *n.* céhovna imovína.
zunftweiſe *adv.* po cehih.
Zunftweſen *n.* céhovstvo.
zunftwidrig céhovnim postávam nasprótěn.
Zunge *f.* jezik; *dem.* jezíček; (in der Pfeife) lopática, jezíček.
Zungenblatt *n.* jezíčkova plóščica.
Züngelchen, Züngelein *n.* jezíček; (am Gewehre) trnšk.
züngeln z jezíkom gíbati (-bam, -bljem), jezljáti.
Zungen- jezíkov, jezíčni.
Zungenbein *n.* podjezíčna kost (-i).
Zungenblüte *f.* jezíčasti venčc.
Zungenblütler *pl.* jezíčnice *pl.*
Zungendreſcher *m.* jezíčnik, jezíkavčc, čeljustáč; =in *f.* jezíčnica, jezikúlja, klepetúlja.
zungenfertig jezíčěn, zgovorljiv, rečljiv, úrnega jezíka, spretěn v govorjénju.
Zungenfertigkeit *f.* jezíčnost, zgovorljívost, rečljívost, spretnost v govorjénju.
zungenförmig jezíkast, jezíku podóběn.
zungengewandt ſ. zungenfertig.
Zungenheld *m.* jezíkavčc, baháč, širokoústnež.
Zungenkrebs *m.* ràk na jezíku.
Zungenlaut *m.* jezíkovčc, jezíčni soglásnik.
Zungenpfeife *f.* piščál (-i) z jezíkom.
Zungenſchaber *m.* strgúlja za jezik.
Zungenſchnalzen *n.* dleskánje, mlàskanje z jezíkom; mlàsk, dlèsk.
Zungenſpitze *f.* končc jezíka.
Zungenwurzel *f.* jezíčna bradavíca.
Züngler *m.* oblizáč, oblíznik, sladkosnédež; jezíčnik.

zunichte *adv.* v (na) nič; — machen uníčiti, porúšiti, razbíti (-bijem); — werden razbíti se, propásti (-padem), na nič priti (pridem).
zunichten kímniti, pokímniti, po-, prikímati (-mam, -mljem).
zunieten zakováti (-kújem), zanétati.
zunutze, ſich etwas — machen v prid —, na korist obrníti si kaj, okoristíti se s čim, v svoj prid porábiti.
zuoberſt *adv.* zgoraj, najvíše, pràv na vrhu.
zuordnen ſ. zuweiſen.
zupfeifen zažvížgati, zabrlízgati komu.
zupfen púkati (-am, -čem), skubsti (skúbem), kosmáti, pípati, púliti; oskúbsti, o-, popúliti; (bei den Haaren) vleči, (cúkati); potégniti, (pocúkniti).
Zupfer *m.* skubčc, púkavčc, pulívčc.
zupflügen zaoráti (-órjem), podoráti.
Zupfſeide *f.* púkana —, púljena svila.
zupichen zasmolíti.
zurathe halten dobro gospodáriti, skrbljívo páziti na kaj.
Zurathehaltung *f.* dobro gospodárjenje, umno postópanje.
zuraunen nasvétovati; prigovárjati.
zuraunen pošépniti na uho, prišepetáti, potájno pošepetáti.
zurechenbar prištévěn.
Zurechenbarkeit *f.* prištévnost.
zurechnen prištéti (-štejem), priračúniti; *impf.* prištévati; (imputieren) pripísati (-píšem), zamériti, za zlo vzeti (vzamem); *impf.* za zlo jemáti (jémljem), v krivíco šteti.
Zurechnung *f.* prištévanje, prištétev; (Imputierung) pripisovánje v zlo, zaméra.
zurechnungsfähig prištevít, pripísěn; zmožčn preudárka, zavéstěn.
Zurechnungsfähigkeit *f.* prištevítost, pripísnost; zmožnost preudárka, zavéstnost.
zurecht *adv.* pràv, na pravem mestu; —legen, —ſtellen na pravo mesto postáviti, uravnáti, v red správiti, uredíti; *impf.* uravnovati, v red správiljati, urějati; —kommen pràv —, o pravem času priti (pridem); —machen pripráviti, prirediti, prigotóviti; *impf.* pri-, naprávljati, prirějati, prigotáv-

ljati; —weiſen pravo pot pokázati (-kážem), na pravo pot napótiti, — pripéljati (-péljem); zavrníti; (belehren) učíti, svaríti; poučíti, posvaríti, pokárati; ſich —finden iznájti (-najdem) se v čem, izvédeti (-vém) se, stvar razuméti.

Zurechtweiſung *f.* zavrnítev, zavrácanje; opomín, posvarílo, posvarítev.

Zurede *f.* prigovárjanje, nagovárjanje; izpodbúda; (Tröſtung) tolážba.

zureden pri-, nagovárjati; izpodbújati; (tröſten) tolážiti, na srce govoríti.

zureichen *tr.* podáti, pomolíti; *impf.* podájati, molíti; *intr.* zadóstən biti (sem), zadostovati.

zureichend (hinlänglich) zadóstən, dovóljən.

zureiten jézditi proti komu; prijézditi; (ein Pferd) v jeki izúriti.

Zürgelbaum *m.* koprívəc, koprívovəc, koprívnica.

zurichten obtníti —, namériti proti komu (čemu); pripráviti, priredíti, prigotovíti, pristrójiti; *impf.* pripráv-ljati, prirédjati, prigotávljati; übel — grdo udélati, — izdélati, strašno pobíti (-bijem).

Zurichtung *f.* prípráva, prirédba.

zuriegeln zapehníti (-páhnem), s pahom zapréti (-prèm); *impf.* zapehovati.

zürnen jezíti se, srdíti se, jezən biti (sem), togotíti se, gnévati se; anfangen zu — u-, razjezíti se, razsrdíti se.

zürnend jezən, togótən, srdít, ljut.

zurück *adv.* nazáj.

zurückbegeben ſich vrníti se, povrníti se; *impf.* vrácati se.

zurückbegehren nazáj térjati, nazáj zahtévati, nazáj hotéti (hóčem).

zurückbehalten pridržati (-ím), zadržati; *impf.* pri-, zadrževati.

Zurückbehaltung *f.* pridrževánje, pridržba.

zurückbekommen nazáj dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

zurückberufen nazáj poklícati (-klícem), nazáj pozváti (-zóvem), opozváti.

zurückbezahlen vrníti, povrníti, odpláčati; *impf.* vrácati.

zurückbiegen zavíhati, zapógniti.

zurückbleiben zaostáti (-stánem); *impf.* zaostájati.

zurückblicken ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se.

zurückbringen nazáj prinésti, nazáj pripráviti, vrníti; *impf.* nazáj prinášati, vrácati.

zurückdenken pomísliti na pretéklo, spómniti se česa; *impf.* spomínjati se.

zurückdrängen nazáj tíščati (-ím), nazáj pritískati, nazáj ríniti; odbíjati, odgánjati; odvrácati; nazáj potísniti; odbíti (-bíjem), odgnáti (-žénem), odvrníti.

zurückdrehen odvíti (-víjem), odsúkati (-súkam, -sučem), odmotáti; *impf.* odvíjati, odsukávati, odmotávati.

zurücken *tr.* primekníti (-máknem); *impf.* primíkati; *intr.* primekníti se; *impf.* primíkati se.

zurückerhalten nazáj dobíti, zopet dobíti; *impf.* nazáj dobívati.

Zurückerlag *m.* zavračílo tožbe.

zurückerſtatten vrníti; *impf.* vráčati.

Zurückerſtattung *f.* vračílo, vrnítev.

zurückfahren nazáj se péljati, nazáj se vóziti, vráčati se z vozom; (vor Schrecken) od straha zgeníti (zgánem) se, odskóčiti.

zurückfallen nazáj pasti (padem); (rücklings) vznak pasti; (von Strahlen) odsévati.

zurückfordern ſ. zurückbegehren.

zurückführen nazáj péljati; nazáj pripéljati, nazáj privésti (-védem); (reducieren) preobtníti.

zurückführend (reflexiv) povrátən, povračálən.

Zurückgabe *f.* vračílo, povračílo, povrnítev.

Zurückgang *m.* vrnítev, vráčanje.

zurückgeben nazáj dati (dam), vrníti, povrníti; *impf.* nazáj dajáti, vráčati, vračévati.

zurückgehen nazáj íti (idem, grem), vráčati se; (weichen) umíkati se; umekníti (-máknem) se; (rückgängig werden) razdréti (-dérem, drèm) se, razbíti (-bíjem) se, razvréči (-vržem) se, po-

kaſiti se; (ſchlechter werden) rákovo pot iti, pod zlo iti, pésati, hírati; opésati; (geringer werden) mánjšati se, nížati se; zmánjšati se, znížati se.

zurückgezogen samótěn, osámljen, sam zase, odljúden.

Zurückgezogenheit *f.* osámljenost, samotovánje, samovánje, odljúdnost, svetobéžnost.

zurückglänzen odsvítati, odsévati.

zurückgrüßen odzdráviti, pozdrav vrniti; *impf.* odzdrávljati, pozdráve vračati.

zurückhallen odmévati; odjékniti.

zurückhalten zadŕžati (-ím), pridŕžati, ustáviti, ovréti; zadrževati, ustávljati, ovírati; (mit den Gedanken) udrževati (kaj), skrívati, tajíti; udŕžati, ne povédati (-vém), ne pustíti v javnost; (im Zaume) krotíti, vládati; ſich — zdŕžati se; *impf.* zdrževati se, zatajevati se.

zurückhaltend zadrŕžljiv, zadrževálen; udrŕžljiv, zamolčljiv, previden, oprézen, skrit; (mäßig) zdržen.

Zurückhaltung *f.* zadrŕžba, zadrževánje; udrŕžljivost, udŕžba, zamolčljivost, skritost, oprézност; (Mäßigkeit) zdrŕžnost; ohne — ſprechen govoríti na vsa usta.

Zurückkehr *f.* vrnítev, povrát.

zurückkehren vrníti se, povrníti se; *impf.* (po)vráčati se; zur Vernunft — spámetovati se.

zurückkehrend povračálen, povrátən.

zurückkommen nazáj priti (pridem), vrníti se; *impf.* nazáj prihájati, vráčati se; von ſeiner Meinung — svoje mnenje premeníti, premísliti se; (ſich verſchlechtern) opésati, poslábšati se.

Zurückkunft *f.* ſ. Zurückkehr.

zurücklaſſen ostáviti, zaostáviti, po-, zapustíti; *impf.* ostávljati, zapúščati.

zurücklegen odložíti, na stran dejáti (dénem); *impf.* odlágati, odkládati, na stran dévati; (aufheben) shrániti, prihrániti, priščéditi, privárovati; (hinter ſich laſſen): *a.* (eine Strecke) prehóditi, prevóziti, (zu Pferde) prejézditi, (ſchwimmend) preplávati ɔc. durch Zuſammenſetzung mit pre-; *b.* (einen Zeitraum) preživéti, dopólniti, izpólniti, dovršíti, zvršíti; (eine Befugnis) odréči (-réčem) se, odpovédati se, odložíti.

Zurücklegung *f.* odložítev, odlóžba; odpóved (-i); dovršítev.

Zurücknahme *f.* (das Wiedernehmen) vzvrátna vzétev; (Widerruf) preklic, oporéka.

zurücknehmen nazáj vzeti (vzamem); *impf.* nazáj jemáti (jémljem); (widerrufen) preklícati (-klícem), oporéči (-réčem); (ſein Verſprechen —) skúsati se, skesáti se, ne ostáti (ostánem) možbeséda, svojo besédo snesti (snem), besédo nazáj vzeti.

zurückpeitſchen z bičem nazáj zapoditi.

zurückprallen odskóčiti, odletéti, odbíti (-bíjem) se; *impf.* odskakovati, odletovati, odbíjati se.

zurückrechnen nazáj računíti.

zurückreiſen nazáj potovati, vráčati se.

zurückrufen nazáj poklícati (-klícem), nazáj pozváti (-zóvem); ins Leben — zopet oživíti.

zurückſchallen odmévati; odjékniti.

zurückſchaudern z grozo —, s trepétom odskóčiti.

zurückſchauen ozréti se, oglédati se; *impf.* ozírati se, ogledovati se.

zurückſcheinen odsévati, odsvítati.

zurückſcheuchen odstrášiti, odplášiti.

zurückſchicken nazáj poslati (pošljem), vrníti; *impf.* nazáj pošíljati.

zurückſchieben nazáj potísniti, odríniti, odpehníti (-páhnem); einen Eid — prisége zavrníti.

Zurückſchiebung *f.* odrívanje; zavrnítev.

zurückſchlagen *tr.* (zurücktreiben) odbíti (-bíjem), odpodíti, odgnáti (-žénem); (die Kleidung) zavíhati, podviti (-víjem); *intr.* nazáj udáriti, nazáj stópiti.

zurückſchrauben odviti (-víjem).

zurückſchrecken *tr.* odstrášiti, odplášiti; *intr.* s strahom se odvrníti; prestrášiti se česa, zgroziti se.

zurückſchreiben odpísati (-píšem), pisméno odgovoríti; *impf.* odpisovati, pisméno odgovárjati.

zurückſehen ſ. zurückſchauen.

zurückſein odzádaj biti (sem); zaostati (-stánem); vŕniti se; er iſt noch zurück odzádaj je; zaostàl je; zanemárjen je; er iſt ſchon zurück vrnil se je.

zurückſenden ſ. zurückſchicken.

zurückſetzen nazáj postáviti, zapostáviti; *impf.* nazáj postávljati, zapostávljati; *fig.* mànj céniti, prezírati, vnemar púščati, nazáj dévati (devljem, devam), zaničevati, zapostávljati.

Zurückſetzung *f.* postavítěv na prejšnje mesto, — v prejšnji stan; zapostávljanje; *fig.* prezíranje, zanemárjanje, zaničevánje.

zurückſinken nazáj pasti (padem), omáhniti, zgrúditi se nazáj.

zurückſpringen odskóčiti.

zurückſtellen ſ. zurückgeben, zurückſetzen.

Zurückſtellung *f.* vrnítěv, vračevánje; zapostávljanje.

zurückſtoßen nazáj pehníti (páhnem), nazáj súniti, odríniti, odbíti (-bijem).

zurücktreiben nazáj zapodíti, odgnáti (-žénem), odpodíti.

zurücktreten odstópiti, umekníti (-máknem) se, odjénjati; *impf.* odstópati, umíkati se, odjenjevati; (vom Waſſer) upásti (-pádem), utéči (-tečem) se; *impf.* upádati, utékati se.

zurückweichen umekníti (-máknem) se; *impf.* umíkati (-kam, -čem) se.

zurückweiſen zavŕniti, odpráviti; *impf.* zavráčati, odprávljati; (eine Bitte) odréči (-réčem), odbíti (-bíjem); auf etwas — opozoríti.

Zurückweiſung *f.* zavrnítěv; odvráčanje, odbíjanje.

zurückwerfen nazáj vreči (vržem); odbíti (-bijem), od-, zapodíti, zadreviti v beg.

zurückwirken nazáj ségati, nazáj vplívati, odbójno dejstvovati; —de Kraft haben za minúlo dobo veljáti, za pretéklost veljáti.

Zurückwirkung *f.* ſ. Rückwirkung.

zurückzahlen pláčati, popláčati, povŕniti; *impf.* plačevati, povráčati; zurückzuzahlend povrátěn.

zurückziehen *tr.* nazáj potégniti; nazáj vzéti (vzámem); *impf.* nazáj vleči (vlečem); nazaj jemáti (jémljem); einen Antrag — odstópiti od predlóga, umekníti (-máknem) predlòg; ſich — umekníti se, odíti (-ídem); *impf.* umíkati (-kam, -čem) se; ſeine Hand von etwas — odtégniti svojo pomóč, odréči (-réčem) svojo podpóro, zapustíti, na cedílu pustíti; *intr.* nazáj se séliti, vráčati se; nazáj se preséliti, povŕniti se.

zurückzwingen nazáj síliti; nazáj prisíliti, — primórati.

Zuruf *m.* zaklic, poklic, zazív, dozív.

zurufen za-, poklícati (-klíčem), dovíkniti, zazváti (-zóvem); *impf.* klícati, zazívati (-vam, -vljem).

zurunden (ein Holz) na okróglo obrézati (-réžem), zaróbiti, pri-, začéliti, zaóbliti, zaokroglíti; (arrondieren) zaokróžiti, zložíti.

zurüſten pripráviti, priredíti, prigotovíti; *impf.* priprávljati, priréjati, prigotávljati.

Zurüſtung *f.* pripráva, prirédba, priprávljanje, priréjanje.

Zuſage *f.* obljúba, obèt, obétanje, (dana) beséda.

zuſagen (verſprechen) obljúbiti, besédo dati, obéčati; *impf.* obétati; (zuträglich ſein) príjati, godíti, ugájati, prístovati, dobro deti (dem, denem), po gódu biti (sem), po volji biti; (von Speiſen) tékniti, v slast iti (idem, grem).

zuſagend prijétěn, ugóděn.

zuſammen skùp, vkùp, skupaj; v družbi, v drúščini; (in Zuſammenſetzungen) s-, z-.

zuſammenballen képiti; sképiti; grúčiti; zgrúčiti.

zuſammenbeben zgeníti (zgánem) se, zdŕzniti se, zdrgetáti (-tám, -géčem), zgrozíti se, strepetáti (-tám, -péčem).

zuſammenberufen sklícati (sklíčem), pozváti (-zóvem); *impf.* sklicevati, pozívati (-am, -vljem).

zuſammenbetteln naprósiti, sprósiti, na-, priberáčiti.

zuſammenbiegen zgeníti (zgánem), zapógniti, zvíhati; *impf.* zgíbati (-bam, -bljem).

zuſammenbinden (vkùp) zvézati (-vežem), povézati; *impf.* povezovati.

zuſammenbleiben vkùp ostáti (ostánem).

zuſammenbrechen *tr.* polómiti, zlómiti, streti (starem), podréti (-dérem); *impf.* podírati, lómiti, treti; *intr.* podréti se, zlómiti se, po-, zrúšiti se, na kùp pasti (padem); *impf.* podírati se, rúšiti se.

zuſammenbringen znósiti, nanósiti, skupaj správiti, zgrníti, zbrati (-berem), skupíti; *impf.* znášati, skupaj správljati, skúpljati, zbírati; (Kleinweiſe — skavkljáti, nakavkljáti.

zuſammendrehen zviti (zvijem), sesváljkati; ſich — zvíjati se, krotíčiti —, krotovíčiti se; zviti se, skrotovíčiti se.

zuſammendrückbar stisljìv, stisèn.

Zuſammendrückbarkeit *f.* stisljívost, stisnost.

zuſammendrücken stísniti, stláčiti, zdrúzniti; *impf.* stískati.

zuſammenfahren *tr.* navóziti, zvóziti, spéljati, napéljati; *intr.* (vor Schrecken) zgeníti (zgánem) se, zdrzníti se, zgrozíti se, lékniti (se), zdrgetáti.

zuſammenfallen na kùp pasti (padem), zrúšiti se, podréti (-dérem) se, sesúti (-sújem, -spèm) se, sesésti (-sédem) se; *impf.* podírati se, rúšiti se, sesédati se, na kup lesti (lezem); (von Anſchwellungen) upásti, spláhniti; *impf.* upádati, splahovati, sesédati se; (ſich vereinigen) zedíniti se, strníti se, sovpásti (-pádem); *impf.* zedínjati se, strínjati se, sovpádati.

zuſammenfalten zgeníti (zgánem), zložíti; zgíbati (-bam, -bljem), zlágati; gubáti; nagubáti, zgúbiti, zgrbáncìti, nabráti (-bérem); die Hände — roke skléniti; *impf.* — sklépati.

zuſammenfaſſen vkùp vzeti (vzamem), povzéti, posnéti (-snámem), obséči (-séžem), poprijéti (-prímem); kurz — na kratko povzéti, — posnéti (-snámem) in ponovíti.

Zuſammenfaſſung *f.* povzétek; ponovílo.

zuſammenfinden ſich sniti (snidem) se; *impf.* shájati se.

zuſammenfließen steči (stečem) se; *impf.* stékati se.

Zuſammenfluß *m.* stòk, stočíšče, stočje, sovódèn (-i); (v. Menſchen) shòd, natòk, stèk.

zuſammenfügen stekníti (stáknem), spehníti (spáhnem), sklópiti, zložíti, spojíti; *impf.* stíkati, spehovati, skláp-ljati, zlágati, spájati.

zuſammengeben vkùp dejáti (dénem), skupaj dati; ein Brautpaar — poročíti, skléniti; *impf.* poróčati.

zuſammengehen skupaj íti (grem), skupaj hóditi; (ſich zuſammenfügen laſſen) skléniti se, zapréti se; skládati se, újemati se; (kleiner werden) uskóčiti se, skrčíti se, zmánjšati se, usésti (-sedem) se, upásti (-pádem); (v. Baden) upéči (-péčem) se; (b. Kochen) ukúhati se; (beim Trocknen) usušíti se.

zuſammengehören skupaj spádati, skupaj íti (grem), biti (sem) par.

zuſammengehörig skupaj spadajòč, sovísèn.

Zuſammengehörigkeit *f.* sovísnost; nerazdrúžnost.

zuſammengeizen seskopáriti, pri-, na-

zuſammengerathen skupaj zadéti (-dénem), spreti se; hart — hudo udáriti se, ostro spreti se, hudo spoprijéti (-prímem) se s kom.

zuſammenhaben skupaj iméti (imám), nabráno iméti.

zuſammenhacken sesékati.

zuſammenhalten *tr.* vkùp dŕžati (-ím), vzdrževáti; (vergleichen) prispodábljati, primérjati; *intr.* skupaj dŕžati se; (einig ſein) skùp dŕžati, složèn —, edín biti (sem), skládati se.

Zuſammenhalten *n.* složnost, vzajémnost, soglásnost; primérjanje.

Zuſammenhang *m.* zveza, zveznost, sklàd, stik; ohne — neskládèn, brez zveze; — haben biti (sem) v zvezi, vézati (vežem) se; skládati se, stíkati se, újemati se.

zuſammenhangen v zvezi biti (sem), vkùp dŕžati (-ím) se, tesno zvezan biti; újemati se, skládati se.

zuſammenhängend sovísèn, zvezan, skladèn; *adv.* nepretfgoma, zdŕžema, stíkoma, venomér.

zuſammenhauen sesékati, zbiti (-bijem); posékati, pobíti.

zuſammenhäufen kopíčiti, na kupe správljati; nakopíčiti, nagrníti, zgrníti, na kùp správiti.

zuſammenheften sešíti (-šíjem), speti (spnèm).

zuſammenhetzen nadráźiti énega na drúgega, skùp naščúvati (-ščúvam, -ščújem), sešcúvati.

zuſammenjagen segnáti (-žénem), zgnáti; *impf.* segánjati, zgánjati.

zuſammenkaufen nakúpiti, pokúpiti; *impf.* nakupovati, skupljevati.

zuſammenketten zverížiti.

zuſammenkleben *tr.* zlepíti, sklejíti; *intr.* sprijéti (sprímem) se; *impf.* sprijémati se, skùp lepéti, skupaj dŕžati (-ím) se.

zuſammenklingen skùp —, soglásno zvenéti; m. d. Gläſern — trčiti s kozárci.

zuſammenknüpfen speti (spnèm), skopčáti, zvézati (zvézem).

zuſammenkommen sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; *impf.* shájati se, sestájati se, zbírati se; (von Geldſummen) nabráti (-bérem) se, nanáditi se.

zuſammenkriechen sčečkáti.

Zuſammenkunft *f.* sestánek, shòd, snídenje.

Zuſammenkunftsort *m.* shajališče, zbirališče, sčakovališče.

zuſammenlaſſen pustíti vkùp; (Thiere zur Begattung) pripustíti; *impf.* pripúščati.

Zuſammenlauf *m.* stékanje, vreva, navàl, stéčina.

zuſammenlaufen steči (stečem) se; *impf.* stékati se; (von Volksmengen) vreti (vrèm) skupaj, zbírati se; privréti, natépsti se, nabráti se.

zuſammenläuten vkùp zvoníti.

zuſammenleben družno (v zádrugi) —, skupno živéti.

Zuſammenleben *n.* družno življénje, skupno —, obče žítje.

zuſammenlegen zložíti; *impf.* zlágati, skládati; (das Heu) zdeti (zdenem); *impf.* zdévati.

Zuſammenlegung *f.* zláganje, skládanje, zdévanje; Zuſammenlegungs- zlagálni.

zuſammenlöthen zvaríti; spojíti.

zuſammennageln zbíti (-bijem) z žrebljí.

zuſammennähen sešíti (-šíjem).

zuſammennehmen vkùp vzéti (vzámem), povzéti, posnéti (-snamem); *impf.* vkùp jemáti (jémljem), povzémati; (die Kräfte) zbrati (zberem); ein Kleid — pojéti (-jámem), vžíti (-žíjem); ſich — vse moči zbrati (zberem), vse žíle napéti (-pnèm), potrúditi se.

zuſammenpacken zložíti; *impf.* zlágati, skládati.

zuſammenpaſſen ujémati se, prilégati se, skládati se.

zuſammenpfuſchen spálčiti, zmaźáti, spletenížiti.

zuſammenpreſſen stísniti; *impf.* stiskáti; zuſammengepreſſt zaščt.

zuſammenraffen pobráti (-bérem), pográbiti, zgrníti; ſich — vse moči povzéti (-vzámem), síle zbrati.

zuſammenrechnen seštéti (-štéjem), zračúniti, zbrójiti; *impf.* seštévati.

Zuſammenrechnung *f.* seštévanje, seštétba.

zuſammenreiben streti (starem), zmeti (zmanem), zmleti (zmeljem).

zuſammenrollen zvíti (zvíjem), zmotáti, svitšk narediti; *impf.* zvíjati, zmotávati.

zuſammenrotten ſich zbrati (zberem) se v tropo, skupíti se; spúntati se; *impf.* zbírati se v trope, skúpljati se; púntati se.

Zuſammenrottung *f.* skúpljanje.

Zuſammenruf *m.* sklic, sklícanje.

zuſammenrufen sklícati (-kličem), sezváti (-zóvem); *impf.* sklícevati, sezívati.

zuſammenſchaffen správiti skupaj; *impf.* správljati skupaj.

zuſammenſcharren zgréniti, zgrebsti (-grebem), zgrníti, zdrgníti —, nadrgníti skupaj, nagrábiti; *impf.* vkùp gréniti, — grebsti, — grníti, zgrébati, vkùp grábiti, vkùp drgníti.

zuſammenſchießen razstrelíti, razrúšiti —, razvalíti s strelom; (Geld) složíti, v skùpaj dati, skùpaj napráviti; *impf.* skládati, v skùpaj dajáti (dájem).

zuſammenſchlagen zbíti (zbijem); *impf.* zbíjati; (zerſchlagen) razbíti, streti (starem), raztrúpati; *impf.* razbíjati; die Hände — skléniti, prekrížati, križem dejáti (dénem); *impf.* sklépati.

zuſammenſchleppen zvléči, navléči skupaj, navláčiti, nanósiti; *impf.* skùp nanášati, — navlékati.

zuſammenſchmelzen *tr.* stopíti, raztopíti, stalíti; sovreti; *impf.* topíti, talíti, cvreti, raztápljati; *intr.* raz-, stopíti se, raz-, stájati se, raztalíti se; *impf.* topíti se, tájati se, talíti se; (v. Schnee) kopnéti; skopnéti; (kleiner werden) zmánjšati se, skrčiti se.

zuſammenſchmieden zvaríti.

zuſammenſchmieren zmázati (zmažem), sčečkáti, zverížiti.

zuſammenſchneiden zrézati (zrežem), sesékati.

zuſammenſchnüren zatégniti, zadfgniti, tesno zvézati (zvežem).

zuſammenſchrecken, zuſammenſchaudern strepetáti (-tám, -čem), zgroziti se, prestrášiti se.

zuſammenſchreiben spísati (-píšem); *impf.* spísovati.

zuſammenſchrumpfen skrkniti, skrčiti se, zgrbiti se, zgrbánciti se, stúliti se.

zuſammenſchürzen zatégniti; *impf.* zatézati.

Zuſammenſchuſs *m.* skùp, skladež.

zuſammenſchütten skùp nasúti (-spèm, -sújem), sesúti; zliti (-lijem); *impf.* skùp sípati (-pam, -pljem); zlívati.

zuſammenſchweißen zvaríti.

zuſammenſetzbar sestavljiv.

zuſammenſetzen sestáviti, zložíti; *impf.* sestávljati, skládati, zlágati; zuſammengeſetztes Wort zložéna —, sestávljena beséda, zložénka, sestávljenka.

Zuſammenſetzung *f.* sestáva, sestávljanje; skùp, zláganje.

zuſammenſinken zrúšiti se, zgrúditi se, sesésti (-sédem) se; *impf.* sesédati se.

zuſammenſparen prihrániti, pri-, našéditi.

zuſammenſtecken *tr.* stekníti (stáknem); *impf.* stíkati; *intr.* skupaj tíčati (-ím).

zuſammenſtellen sestáviti; *impf.* sestávljati.

Zuſammenſteller *m.* sestavítelj.

Zuſammenſtellung *f.* sestáva; sestávljanje.

zuſammenſteuern zložíti, skùp napráviti, v skùp dati.

zuſammenſtimmen *intr.* skládati se, ujémati se, zlágati se, biti (sem) v soglásju; *tr.* ubráti (-bérem); *impf.* ubírati.

zuſammenſtimmend soglásno, skladno.

zuſammenſtopfen stláčiti, zmašíti, zgátiti.

zuſammenſtoppeln páberkovati; iz raznih pobírkov sestáviti, skrpati.

Zuſammenſtoß *m.* trčenje, udár stvarí ob stvar, spòr; (feindliches Zuſammentreffen) spopàd, sprijèm; der — erfolgte spopádli so se, spoprijéli so se, udárili so se.

zuſammenſtoßen *tr.* stolči; (eins ins andere) vkùp porínuti, spehníti (spáhnem); (mit den Gläſern) trčiti; *intr.* dotíkati se, zadévati se; (aneinander grenzen) mejíti, mejášiti, vézati (vežem) se, držati (-ím) se skupaj; (zuſammentreffen) zadéti (-dénem) se, udáriti skùp, bútiti skùp, trčiti skùp; srečáti se, stréfniti se; *impf.* srečévati se, strínjati se.

zuſammenſtrömen steči se; *impf.* stékati se; zgrníti se; *impf.* zgrínjati se.

zuſammenſtückeln iz koscev zložíti, sestáviti, skrpati; *impf.* iz koscev skládati, — zlágati, sestávljati, krpati.

zuſammenſtümpern ſ. zuſammenpfuſchen.

zuſammenſtürzen podréti (-dérem) se, razsúti (-sújem, -spèm) se, sesúti se, rasvalíti se, izvrníti se na kùp, raz-, porúšiti se; *impf.* podírati se, rúšiti se, razpádati; (von lebenden Weſen) zgrúditi se, pasti (padem) na koléna, — na tlà.

zuſammenſuchen skupaj poískati (poíščem).

zuſammentragen znesti (-nesem), nanésti, z-, nanósiti; *impf.* znášati, nanášati.

zuſammentreffen sniti (snidem) se, sestáti (-stánem) se; skupaj zadéti

(-dénem), naletéti na koga, slučájno nameníti se na koga, sréčati se; *impf.* ahájati se, sreščávati se; (zusammenfallen) sovpásti (-pádem), sténiti se; *impf.* sovpádati, strínjati se; (übereinstimmen) sténiti se, priti (pridem) v sklàd; *impf.* strínjati se, ujémati se, skládati se, zlágati se.

Zusammentreffen *n.* sestánek, sréčanje; sovpádanje, strínjanje; (von Umständen) slučáj, nakljúčje.

zusammentreiben segnáti (-žénem), zgnati, vkùp nadreviti, vkùp zapodíti; *impf.* segánjati, vkùp nagánjati, vkùp zgánjati; (Geld) vkùp správiti, skupíti, nabráti (-bérem); *impf.* vkùp správljati, skúpljati, nabírati.

zusammentreten *tr.* pohóditi, pomendráti, poteptáti; *intr.* vkup stópiti, sniti (snidem) se, zbrati (zberem) se, sestáti (-stánem) se.

Zusammentritt *m.* shòd, zbòr, sestánek.

zusammentrommeln zbóbnati, z bobnom sklícati (-kličem); *impf.* z bobnom sklicevati, skùp bóbnati.

zusammentropfen nakápati (-pam, -pljem) se.

zusammenwachsen zrasti se; *impf.* zráščati se.

zusammenweben stkati (-tkám, -tčem).

zusammenwehen na kùp (vkùp) spíhati, skùp zvéjati (-vejem).

zusammenwerfen vkùp vreči (vržem), zmétati (-méčem); *impf.* vkùp métati, na kùp lúčati; (durcheinander) pre-, razvréči, razmétati, podréti (-dérem); *impf.* razmetávati, podírati.

zusammenwickeln zviti (-vijem), zmotáti; *impf.* zvíjati, vkùp motáti.

zusammenwirken skupno delovati, — učínkovati, vzajémno delovati, sodelovati.

zusammenwürfeln iz raznih koscev sestáviti, skrpati.

zusammenzählen seštéti (-štejem), *impf.* seštévati.

zusammenziehbar krčljiv, skrčljiv.

zusammenziehen vkùp potégniti, zvleči; *impf.* vkùp vleči; (Truppen) zbrati (zberem), skupíti, zdrúžiti; *impf.* zbírati, skúpljati, združevati; (d. Schlinge) zadígniti, zatégniti; die Stirne — čelo na-, zgrbáničiti, zgubáničiti; (fürzer machen) o-, skrájšati, skrčiti; sich — (einschrumpfen) grbíti se, stiskati se, grbáničiti se, gubáničiti se; zgrbíti se, zgrbáničiti se, nagubáničiti se, stísniti se; (krampfhaft) krčiti se; skrčíti se; (von den Wollen) zbírati se, kopičiti se; nakopičiti se.

zusammenziehend vkùp vlekóč; zagóltən.

Zusatz *m.* pristávek, dostávek, dodátek, dolóžek, privžtek, pridávek, prilívek; (Regierung) primés (-i), primések; **Zusatz-** dodátni; **-frage** *f.* dodátno vprašánje.

zuschauen werden v sramóto priti (pridem), na sramóti ostáti (ostánem), osramotíti se.

zuschanzen jmd. etw. naklóniti komu kaj.

zuschärfen poostríti, priostríti.

zuscharren zagrébsti (-grebem), zasúti (-sújem, -spèm), zakópati (-kópljem); *impf.* zagrébati (-bam, -bljem), zasípati (-pam, -pljem), zakopávati.

zuschauen glédati.

Zuschauer *m.* gledávec; **-in** *f.* gledávka.

Zuschauerraum *m.* prostor za gledávce, gledalíšče.

zuschaufeln zagrébsti (-grebem), zakídati.

zuschicken poslàti (pošljem), doposlàti; *impf.* pošíljati, dopošíljati.

zuschieben potísniti, primekníti (-máknem), poríniti; den Riegel — zapehníti (-páhnem); den Eid — síliti koga na priségo, gnati (ženem) ga na priségo.

zuschießen priložíti, privréči (-vržem), do-, pridáti; *impf.* prilágati, dodájati, pridávati.

Zuschlag *m.* (im Hüttenbau) primés (-i), primések; (beim Deichbau) dosíp; (bei der Feilbietung) domík, pritík; (zur Steuer) dokláda.

zuschlagen nabíjati, udríhati, pretépati, mlátiti, tolči; (die Thüre) zalópniti, zaklópiti, zalopútniti; (ein Faß) sod zabíti (-bijem), zadépiti; (ein Buch) zapréti; (einen Deich) zajezíti, zamašíti; (bei einer Feilbietung) domekníti (-máknem), pritíkniti; (im

Hüttenbau) primésiti; (Bretter) pribíti; *impf.* pribíjati; (beim Verkauf) podražíti, s ceno poskóčiti.

zuſchleppen privléči, navléči, navláčiti.

zuſchließen zapréti, zakléniti, zaklјúčiti; *impf.* zapírati, zaklépati.

zuſchmieren zamázati (-mážem).

zuſchnallen zapéti (-pnèm); *impf.* zapénjati.

zuſchnappen (m. aufgeſperrtem Mund) šávsniti, hlástniti; *impf.* hlastáti; (v. Deckel) zaklópiti se, zahlópniti, zadléskniti; (zuſpringen) zaskóčiti.

zuſchneiden krojíti, u-, prirezovati; u-, prikrojíti, pri-, urézati (-rézem); glatt — gladko prirézati, pri-, zaséliti.

Zuſchneider *m.* prikrajáč, prirezovávec.

zuſchneien zapásti (-padem), zamésti (-métem).

Zuſchnitt *m.* krój, prikrój, prikrójek, osnóva; die Sache iſt ſchon im — verdorben stvar je že v spočétku (v osnóvi) izkažéna.

zuſchnüren zadfgniti, zatégniti; *impf.* zadfgati.

zuſchrauben zavíti (-vljem), privíti.

zuſchreiben pripísati (-pišem); *impf.* pripisovati.

Zuſchreibung *f.* pripis, pripisovánje.

Zuſchrift *f.* dopis, pismo, pisánje.

Zuſchuß *m.* dodátek, doplášek, priplačílo, pridátek, privŕšek, primérek.

zuſchütten (hinzu—) prisúti (-sújem, -spèm); *impf.* prisípati (-sípam, -sípljem); pri-, dolíti (-líjem); *impf.* prilívati, dolívati; (verſchütten) zasúti; *impf.* zasípati.

zuſchwären zagnojíti se, z gnojem zalepíti se.

zuſehen glédati; ſieh zu! glej! pazi! varúj se! (beim Kartenſpiel) komáriti.

zuſehends *adv.* vidno, očivídno, očítno, vídoma.

Zuſeher *m.* gledávec.

zuſehr *adv.* prevéč, čezmérno.

zuſein zaprt biti (sem).

zuſenden ſ. zuſchicken.

Zuſender *m.* pošiljátelj, pošiljávec, poslátelj.

zuſetzen pristáviti; *impf.* pristávljati; (zuthun) pri-, dodáti (-dám), pridodáti, pridejáti (-dénem); *impf.* dodájati (-jam, -jem), pridévati (-am, -ljem); (Geld) dolágati, dokládati, doplačevati; (bedrängen) pritískati, stískati, nadlegovati, pestíti, privíjati, napádati, trdo prijémati koga.

zuſichern trdno obljúbiti, obéčati, zagotovíti; *impf.* zagotávljati, obétati.

Zuſicherung *f.* zagotovílo, obljúba.

zuſiegeln zapečátiti.

Zuſpeiſe *f.* prijéd (-i), prigrízek, prikúha.

zuſperren zapréti; *impf.* zapírati.

zuſpitzen priostríti, zašíliti.

Zuſprache *f.* nagovarjánje, prigovarjánje; tolážba.

zuſprechen prigovárjati, nagovárjati, na srce govoríti; Muth — srčnóst dajáti, osrčevati, hrabríti, bodríti, pogúm délati; Troſt — tolážiti, téšiti; (zuerkennen) prisóditi; *impf.* prisójati; *intr.* (anreden) na-, ogovoríti; *impf.* na-, ogovárjati; bei jemd. — obískati (-íšem) —, posétiti koga, oglášiti se pri kom; nastániti se pri kom; *impf.* obiskovati, oglášati se, poséčati; der Flaſche — povábiti se k vinu; rad sfkati vino, biti (sem) vinski bratec.

zuſprengen zakadíti se, zaprášiti se (proti komu, — čemu), spustíti se v dir, pridírjati (proti čemu).

zuſpringen priskóčiti, prihitéti; (zuſchnappen) zaskóčiti (se).

Zuſpruch *m.* prigovárjanje, tolážba; (gerichtl.) prisódba; (Beſuch) obísk, posèt, pohód; er hat vielen — zelo zahájajo k njemu, dosti obiskovávcev ima.

zuſpünden z veho zabíti (-bíjem), začépiti.

Zuſtand *m.* stan, stanje; im —e der Trunkenheit v pijánosti, pijàn; im —e der Nüchternheit v tréznosti, trezèn; im —e der Bewuſstloſigkeit v nezavésti, nezavéstèn; öffentliche Zuſtände javne razmére.

zuſtande bringen izvršíti, dokončáti, izvésti (-védem), narediti, učíniti, uresníčiti; — kommen narediti se, uresníčiti se, po-, nastáti (-stánem), ustanovíti se, doséči (-sézem) se.

Zuſtandebringung *f.* izvršba, izvédba, izpolnítev.

Zuſtandekommen *n.* uresníčenje, uresníčba; ustanovítev.

zuſtändig pristójen; (vorgeſetzt) nadstójen; — ſein prístojati (prístojim), pripádati, spádati; der Zuſtändige pristójnik.

Zuſtändigkeit *f.* pristójnost, oblást (-i).

Zuſtändigkeitsbehörde *f.* pristójno oblástvo, pristójna gospóska.

zuſtändlich, —es Zeitwort neprehódən —, neprehajálən glagol.

zuſtatten kommen prav —, ugódno priti (pridem), v prid —, v prospéh priti, priléči (-lézem) se, prikládno —, ugódno ponésti se.

zuſtecken zatekníti (-táknem), zapéti (-pnèm); (heimlich) zukommen laſſen) skrivàj v roko stísniti, potájno pritekníti (-táknem), pod roko dati.

zuſtehen (gebüren) prístojati (-ím), iti (grem), spodóbiti se; (obliegen) dolžnóst je, spodóbi se; es ſteht mir zu imám pravíco; (gehören) pripádati, spádati (pod koga).

zuſtellbar vročljiv, dostavljlv.

zuſtellen dostáviti, vročíti; *impf.* vróčati, vročevati, dostávljati.

Zuſteller *m.* vročník, vročevávec, dostavljávec.

Zuſtellung *f.* vróčba, vročevánje, vročítev, dostáva; **Zuſtellungs-** vročílni, vročeválni, dostávni; **=bogen** *m.* vročílna —, vročeválna pola; **=buch** *n.* vročílna knjiga; **=gebür** *f.* vročnína, dostavnína, vročbarína; **=nachweis** *m.* vročílni izkàz; **=ſchein** *m.* vročílni list, vročílnica, dostávnica.

zuſtimmen pritrditi; pri-, dovóliti; *impf.* pritrjevati; do-, privoljevati.

Zuſtimmung *f.* pritrdítev, pritrdílo; privolítev, privolílo; odobrílo; — einholen zadobíti privolílo, — potrdílo.

zuſtopfen mašíti, gátiti; zamašíti, začépiti, zagátiti, zadélati.

zuſtoßen poríniti, potísniti, súniti; (widerfahren) pripetíti se, primériti se, prigodíti se, nakljúčiti se, zadéti (-dénem) koga; es iſt ihm ein Unglück zugeſtoßen nesréča ga je zadéla.

zuſtrömen pri-, dotékati.

zuſtutzen prirézati (-rézem), prisékati, pristríči (-strížem); okléstiti; (aufputzen) olíkati, olépšati, nagízdati.

zutage treten na dan priti (pridem), pojáviti se, pokázati (-kážem) se, v javnost priti.

zutal *adv.* navzdól, navdól.

Zutat *f.* primés (-i), primések, pridátek; (bei Speiſen) začímba; ſ. a. Zugehör.

zutätig prikupljlv, prikúpen; ugodljlv, prizadévən, postrežljlv.

zuteil werden na del priti (pridem), kot delež pripásti (-pádem), doletéti, zadéti (-dénem).

zuteilen pridelíti, oddelíti, odkázati (-kážem), pridáti; odmériti, odlóčiti, priznáti, prisóditi.

Zuteilung *f.* pridelítev, odkàz.

zutulich ſ. zutätig.

Zutulichkeit *f.* prikúpnost, udvórnost, ugodljívost, prizadévnost, postrežljívost.

zutun pridejáti (-dénem), priložíti; *impf.* pridévati, prilágati; (zumachen) zapréti; *impf.* zapírati; die Augen — oči zatísniti, zamežáti (-ím); pripomágati, sodelovati; ſich jmdm. — prikupovati se, dobríkati se, postrežljlv biti (sem).

Zutun *n.* pripomáganje, sodelovánje, pripomóč (-i); ohne mein — brez mene.

zutunlich ſ. zutätig.

zutragen donésti (-nésem), prinésti; *impf.* donášati; ſich — primériti se, pri-, do-, zgodíti se, nakljúčiti se, pripetíti se.

Zuträger *m.* donašávec, donosník; (Angeber) tožník, ovadúh.

zuträglich prikládən, korístən, dobrodéjən, v prid; der Geſundheit — zdràv, zdravílən; — ſein prijati, godíti, dobro deti (dem, denem); pridovati.

Zuträglichkeit *f.* koristnost.

zutrauen nádejati se česa od koga, mísliti si kaj o kom, pričakovati kaj od koga; das hätte ich dir nicht zugetraut tega bi ne bil mislil o tebi.

Zutrauen *n.* zaúpanje, zanášanje; das — hegen úpati, nádejati se; im — zanašajóč se, nadejajóč se.

zutraulich zaúpən, zaupljlv.

Zutraulichkeit *f.* zaúpnost, zaupljívost.

zutreffen (geschehen) prigodíti se, priméríti se, pripetíti se; (stimmen) zlágati se, skládati se, ujémati se.

zutreten pristópiti; *impf.* pristópati.

zutrinken napíti (-píjem), nazdráviti; *impf.* napívati, nazdrávljati.

Zutrinkformel *f.* napítnica, zdravíca.

Zutritt *m.* pristòp, dostòp; freien — haben smeti h komu, iméti (imám) odpŕta vrata; den — gestatten pustíti koga k sebi, — predse; den — verweigern pristòp zabrániti.

zuverlässig zanesljiv, gotòv, nedvóměn; (treu) zvest, vestěn.

Zuverlässigkeit *f.* zanesljívost, gotóvost; (Treue) vestnost, vernost, zvestóba.

Zuversicht *f.* zaúpanje, zanášanje, trdna nada; der — leben trdno se nádejati, popólnoma zanášati se.

zuversichtlich *adi.* poln zaúpanja, zaupljiv; —e Hoffnung trdno —, živo úpanje; *adv.* zanesljívo, gotóvo, nedvómno.

zuviel *adv.* prevèč, črezmérno, črez mero, odvèč; etwas wird mir — navelíčal sem se česa, preséda mi.

zuvor *adv.* prej, popréj.

zuvörderst *adv.* najpopréj, najpréj, pred vsem drugim, v prvi vrsti.

zuvorkommen prehitéti, prestréči (-stréžem), pretéči, prekosíti.

Zuvorkommen *n.* prehiténje, prehitévanje, prestréga.

zuvorkommend uslúžěn, poslúžěn, postréžěn, postrežljiv, ugodljiv.

Zuvorkommenheit *f.* uslúžnost, poslúžnost, postréžnost, postrežljívost, ugodljívost.

zuvorthun pretéči (-tečem), prekosíti, nadkríliti, premágati, užúgati, prehitéti.

Zuwachs *m.* prirástěk, priraščáj, priràst; (Vermehrung) umnožítěv, umnóžěk, pomnóžěk; (an Vieh) priréja, priréjěk.

zuwachsen prirásti, umnožíti se; *impf.* priráščati; (v. Wunden) zarásti se, zacéliti se; *impf.* zaráščati se.

Zuwage *f.* privága, prikláda, navŕžěk, privŕžěk.

zuwägen odvágati, odméríti; privágati.

zuwälzen pri-, na-, zavalíti (pred —, na kaj); jmdm. die Schuld — krivdo zvalíti —, izvŕniti (*impf.* izvráčati) na koga.

zuwarten čákati; počákati.

Zuwartung *f.* počák, počakovánje.

zuwege bringen izvésti (-védem), dovršíti, storíti, učíniti.

zuwehen píhati (proti komu), naspróti pihljáti; (v. Schnee = verwehen) zamésti (-métem), zasúti (-sújem, -spèm); *impf.* zamétati, zasípati.

zuweilen *adv.* (v)časi, (v)časih.

zuweisen odkázati (-kážem), pridelíti, naložíti.

Zuweisung *f.* odkàz, odkazovánje, pridelítěv, pridélba, naláganje.

zuweit *adv.* predáleč.

zuwenden obŕniti; *impf.* obráčati; (zutheil werden lassen) naklóniti, pridobíti; *impf.* naklánjati, pridobívati.

zuwerfen vreči (vržem); dovréči, navréči; *impf.* métati (mečem), lúčati; dovrgávati; Blicke — pogledovati koga; Küsse — poljúbce pošíljati; die Thüre vrata zalopútniti; eine Grube — jamo zasúti (-sújem, -spèm).

zuwerke gehen ravnáti, postópati, počénjati.

zuwickeln zavíti (-vijem), zamotáti.

zuwider *adv.* naspróti; *praep.* zoper, proti; *adi.* nasprótěn, zoprn, odúrěn, mrzěk, prinaskútěn; — handeln nasprótno ravnáti, — postópati; — laufen nasprotovati, nasprótěn biti (sem); — werden priskútiti se; *impf.* presédati.

zuwinken na-, pomígniti, pokímati; *impf.* namigávati.

zuzahlen dopláčati, pripláčati.

zuzählen prištéti (-štéjem); *impf.* prištévati; (stückweise herzählen) od-, naštéti; *impf.* naštévati.

zuziehen zatégniti, zadŕgniti; privléči; (jmd. zu etw.) privzéti (-vzámem), poklícati (-kličem), povábiti; *impf.* privzémati; (aufladen) navléči, nakópati (-kópljem), naklóniti; sich eine Krankheit — nakópati si bolézěn, bolézěn iztekníti (-táknem); sich einen Verweis — dobíti ukòr, izkúpiti jo.

Zuziehung *f.* privzétje, privzétba, privzétěk; unter —, mit — s pomočjó, privzémši; ohne jemands — brez koga, brez čigáve pomóči.

Zuzucht *f.* priréja, priréjěk.

Zuzug *m.* prihòd; pomóčna četa, vojáška pomóč (-i).

Zwackeisen *n.* ščipálne klešče *pl.*, ščipálo.

zwacken ščípati (ščipljem); uščípniti, uščéniti.

Zwang *m.* sila, síljenje, móranje; aus — po sili, síloma, prisíljen; sich — anthun síliti se; Stuhl— zapéka; Urin— zapíranje vodé; opárnost.

zwängen síliti, s silo délati; prisíliti; stískati; stísniti; s silo zabíti (-bíjem), s silo správiti.

Zwängling *m.* prisíljeněc.

zwanglos brez sile, neprisíljen; pròst, svobóděn.

Zwangs- prisílni, posílni.

Zwangsanlehen *n.*, **Zwangsanleihe** *f.* posílni zajěm, prisílno posojílo.

Zwangsarbeitshaus *n.* prisílna délavnica, — delárnica.

Zwangscurs *m.* prisílni kurz.

Zwangshaus *n.* prisílnica, kaznílnica.

Zwangsjacke *f.* prisílni jopič, ovírnica.

Zwangslage *f.* stiska.

Zwangsmaßregel *f.* prisílna narédba.

Zwangsmittel *n.* sila, prisílno sredstvo.

Zwangspaß *m.* prisílni potni list.

Zwangstellung *f.* posílni ustòp.

zwangsweise *adv.* po sili, síloma, s silo, posílno.

zwanzig *num.* dvajset; dvajsetéro.

Zwanziger *m.* (Zahl) dvájsetka; (Münze) dvajsetíca.

zwanzigerlei dvajsetér.

zwanzigfach, zwanzigfältig dvajsetérěn, dvajsetérnat.

zwanzigjährig dvajsetlétěn.

zwanzigmal dvájsetkrat.

zwanzigpfündig dvajsetfúntěn.

zwanzigste *num. ord.* dvájseti.

Zwanzigstel *n.* dvajsetína, dvajsetínka.

zwanzigstens *adv.* dvájsetíč, v dvájseto.

zwanzigtägig dvajsetdnévěn.

zwanzigtausend dvájsettisoč.

zwar *adv.* sicèr, res da, zarés; und — in pa, namreč, in to.

Zweck *m.* svrha, smotěr, namèn, namémba, namísěl (-i); zum —e v svŕho, v namèn, zarádi; (Nagel) žrebělj, klìn, cvèk; *dem.* žrebljíček, klinček.

zweckdienlich naménu primérěn, — prikláděn, korístěn, ugóděn.

zwecklos *adi.* brez naména, brezkorístěn, neprimérěn; *adv.* zastónj, odvèč.

zweckmäßig smotren, primérěn, ugóděn, korístěn.

Zweckmäßigkeit *f.* smótrenost, primérnost, ugódnost, korístnost.

zweckwidrig naménu nasprótěn, neprimérěn, neprikláděn, neugóděn.

Zweckwidrigkeit *f.* neprimérnost, neugódnost, neprikládnost.

zwei *num.* dva, dve; dvoje; je — po dva, dva in dva; um — Uhr ob dveh; (Paar) dvojíca; **zwei-** dvo-.

zweiarmig dvoráměn; dvokràk; (zweihändig) dvoròk.

zweiäugig dvoòk.

zweibeinig dvonòg.

Zweiblatt *n.* múhovnik *(bot.)*.

zweiblätterig dvolístěn.

zweiclassig dvorazréděn.

zweideutig dvoúměn, dvolíčěn; negotòv, dvomljìv.

Zweideutigkeit *f.* dvoúmnost, dvoúmje; negotóvost.

zweidrähtig dvožícěn; v dva streména, v dva prámena.

Zweier *m.* dvojka; (Münze) dvoják; dvojáča.

zweierlei dvoj, dvojěn, dvovŕstěn.

zweifach, zweifältig dvojěn, dvojnat, dvostròk, dvogùb.

zweifädig dvonítěn, v dve niti, v dva streména, v dva prámena.

Zweifel *m.* dvòm, dvomba, dvojba; ohne — brez dvoma, brez dvojbe, nedvómno; im — sein dvómiti, dvojíti; in — ziehen dvómiti (dvojíti) o čem; podvómiti; (argwöhnen) súmiti, sumnjáti; allen — benehmen vse dvome razgnáti (-žénem).

zweifelhaft dvoměn, dvomljìv, dvojljìv.

Zweifelhaftigkeit *f.* dvomnost, dvomljívost, dvojljívost.

zweifellos brez dvoma, nedvóměn; za gotóvo, za trdno.

zweifeln dvómiti, dvojíti; sumnjáti.
zweifelsohne *adv.* brez dvombe, nedvómno, nedvójbno.
Zweifelſucht *f.* dvomnost, dvomljívost, omahljívost.
zweiflächig dvoplòsk.
Zweifler *m.* dvomívec, dvojívec, dvomljívec, omahljívec.
zweiflügelig dvokrílen, dvoperótен.
Zweiflügler *m.* dvokrílec, dvoperótnik.
zweiförmig dvolíčen, dvoobrázen.
zweifüßig dvonòg, dvonóžen.
Zweifüßler *m.* dvonóžec.
Zweig *m.* veja, véjica, grana, mladíka, mladica, odráslek, brstíka; (der Rebe) rozga; (d. Berges) pánoga, razrástek; (Dienſtfach) stroka državne službe, oddélek; — der Bahn krilo železne ceste; abgeriſſener — češúlja, češúljek; einjähriger — omládek, omlàd; (eines Vereines) podrúžnica; auf keinen grünen — kommen ne opomóči (-mórem) si, ne izkópati (-kópljem) se.
Zweigbahn *f.* postránska —, krilna železnica.
Zweigeſang *m.* (Duett) dvospèv.
Zweigeſpann *n.* dvovprége, dvojád (-i).
zweigig vejnat, vejàt, košàt.
zweigipfelig dvovrh.
Zweiglein *n.* véjica, véjičica, mladíčica.
zweigliederig dvočlèn.
Zweigrohr *n.* rázsošna cev (-í), pošévni žleb.
Zweigroſchenſtück *n.* šesták, šestica, dvojáča.
Zweiguldenſtück *n.* dvoforíntnik.
Zweihänder *m.* dvoróčec.
zweihändig dvoròk, dvoróčen.
zweihängig dvostràn, na dve straní viséč; potoglàv, vegast.
zweihäuptig dvoglàv, dvoglávен.
zweihäuſig dvodómen.
Zweiheit *f.* dvojína, dvojnost.
Zweihellerſtück *n.* dvojàk.
zweihenkelig dvoróčen, dvoùh.
zweihörnig dvoròg.
Zweihufer *m.* dvopárkljar.
zweihufig dvokopíten, dvopárkljat.
zweihundert *num.* dvesto.
zweihundertjährig dvestolétен.
zweihundertmal dvéstokrat.
zweihundertmalig dvéstokratен.
zweihundertſte *num. ord.* dvestóti, dvestótni.
Zweihundertſtel *n.* dvestotnína, dvestotínka.
zweijährig dvolétен; predlánski.
Zweikampf *m.* dvobój.
Zweikämpfer *m.* dvobójnik.
zweikeimblätterig, —e Pflanze *f.* dvokalíčnica *(bot.)*.
zweiköpfig dvoglàv, dvoglávен.
Zweilaut *m.* dvoglásnik.
zweilippig dvoústen *(bot.)*.
zweimächtig dvomóčen *(bot.)*.
zweimal dvakrat, dva pota.
zweimalig dvákratен.
Zweimaſter *m.* dvojádrnica.
zweimonatlich dvomésečen.
Zweipfünder *m.* dvofúntnik.
zweipfündig dvofúntен.
zweiräderig dvokolésen, na dve kolési; —er Wagen dvokólnica, dvokolésnica.
zweireihig dvoréden, dvovrstèn.
zweiruderig dvovéseln.
zweiſchichtig dvoplástен.
Zweiſchlitz *m.* dvocèp.
zweiſchlitzig dvocépen.
zweiſchneidig dvorézen, na dve straní ostèr.
zweiſeitig dvostràn, na dve straní.
zweiſilbig dvozlóžen.
zweiſinnig dvoúmen.
zweiſitzig dvoséden, z dvema sédežema.
Zweiſpänner *m.* dvovprežnik.
zweiſpännig dvovprézen.
zweiſpitzig dvoštast, dvozòb.
zweiſprachig dvojezíčen.
Zweiſprachigkeit *f.* dvojezíčnost.
zweiſtimmig dvoglásen.
zweiſtöckig v (na) dve nadstrópji, z dvema nadstrópjema, dvonadstrópen.
zweiſtündig dveúren, dve uri trajòč.
zweitägig dvodnéven.
zweitauſend *num.* dvétisoč.
zweite *num. ord.* drugi; drugèc.
zweitens *adv.* drugič, v drugo.
zweitgeboren drugorójen.
Zweitgeborene *m.* drugorojénec, drugèc; *f.* drugorojénka.

zweitheilig dvodélën.
Zweiweg *m.* razpótje.
Zweiweiberei *f.* dvoženstvo, bigamija.
zweizadig dvorogljàt, dvozòb.
Zweizahl *f.* dvojina.
Zweizahn *m. (Bidens)* dvozóbnica.
zweizeilig dvovŕstën, dvoréden; —e Gerſte ploščec.
zweizifferig dvoštevílën.
zweizüngig dvojezíčen, dvolíčen; neodkritosrčën.
Zweizüngigkeit *f.* dvojezíčnost.
Zweizüngler *m.* dvojezíčnik, dvolíčnik.
zwerch *adv.* vprék, povprék, počréz.
Zwerchfell *n.* prepóna, prečna mrena; jmd. das — erſchüttern správiti koga v močën smeh.
Zwerchſack *m.* bisága, prekrámnica.
Zwerg *m.* pritlíkavec, patoglávec, páglavec, kržljávec, patúš; (Däumling) palčëk; Zwerg- pritlíkavi, pritlíčni.
Zwergbaum *m.* pritlíčno drevó (-ésa), pritlíkovec.
Zwergbirke *f.* pritlíčna breza.
zwerghaft pritlíkast, pritlíkav, patoglàv, paglav, patoglávast, pritlíčën.
Zwergin *f.* pritlíkavka, patoglávka, páglavka.
Zwergkiefer *f.* rušje, košútje, gorski [bor.
Zwergpalme *f.* pritlíčna palma.
Zwergſpitzmaus *f.* hrčica, mala rovka.
Zwetſche, Zwetſchke *f.* češplja; sliva; Zwetſchken- češpljev, slivov; =baum *m.* češplja, sliva, češpljevo drevó (-ésa); =branntwein *m.* slívovec, slívovica, slívovka; =garten *m.* češpljev vŕt, slivnik, slivnjak; =mus *n.* češpljevec, češpljeva čežána.
Zwick *m.* uščìp, uščípljaj.
Zwickel *m.* zaklínek; (im Kleide) kozica, golóbec, srček.
zwicken ščípati (ščipljem); uščípniti, uščéniti; es zwickt mich im Leibe ščiplje —, zavija —, grize —, kolje —, bode —, črvíči —, ujéda me po trebúhu; (Karten ſpielen) cvíkati, cvik igráti.
Zwicker *m.* ščipávec, ščipec; (Werkzeug) ščipálo, ščipálnica; (Augenglas) ščipálnik; =in *f.* ščipávka.
Zwickmühle *f.* špana, cigalica.
Zwickzange *f.* ščipálne kleščе *pl.*, ščipálnice *pl.*, ščipálo.
Zwieback *m.* prepečénec, suhár, sušénec.
Zwiebel *f.* čebúla, čebul, lük; Zwiebel- čebúlov, čebúlni, lukov.
zwiebelartig čebúlast.
Zwiebelbau *m.* čebúlarstvo, pridelovánje čebúle.
Zwiebelbauer *m.* čebúlar, lukar, pridelovávec čebúle.
Zwiebelgewächs *n.* čebúlnica.
Zwiebelhändler *m.* čebúlar.
zwiebeln čebúliti, s čebúlo začínjati; začebúliti, s čebúlo začíniti; *fig.* pestíti koga.
Zwiebelwurzel *f.* gomòlj, gomólja, gomóljica.
Zwiebrache *f.* drugo oránje, praha, druga kop (-i).
zwiebrachen v drugo oráti (órjem), prášiti, za praho oráti.
zwiefach dvojën, dvojnat.
Zwiegeſpräch *n.* dvogóvor.
Zwielicht *n.* sómrak, mrak.
Zwieſel *m. f.* rázsoha, rogovíla, gača, kobálja.
Zwieſelarm *m.* tràb, trabje.
zwieſelig rázsohast, rogovílast, gačast, rogúljast, precépljen, kobáljast.
zwieſeln precépiti, razcépiti, razsóčiti.
Zwieſpalt *m.*, Zwietracht *f.* raspòr, razdòr, razprtija, razpŕtje, svada, svaja, razkòl, razdvojénost.
Zwietrachtgeiſt *m.* raspórnost, prepirljívost, svadljívost, nealóžnost.
zwieträchtig raspórën, prepirljiv, svadljiv, razdórën, nealóžën.
Zwietrachtſame *m.* seme raspóra, — nealóge.
Zwilch, Zwillich *m.* dvonítnik, dvojnik.
zwilchen dvonítničën, iz dvonítnika.
Zwillichweber *m.* tkalëc dvonítnika.
Zwilling *m.* dvojčëk, dvojčič, bliznják, dvojče (-eta).
Zwillingsapfel *m.* zrastli (zráščeni) jábolki *(dual.)*, zraslek.
Zwillingsbruder *m.* ſ. Zwilling.
Zwillingsgeſtirn *n.* ozvézdje dvojčkov.
Zwillingskind *n.* dvojčëk, dvojče (-eta).
Zwillingsſchweſter *f.* dvojka, dvójčica.
Zwillingsſtrom *m.* sotóčnica, sovódnica.
Zwingburg *f.* utŕjeni grad, utrdba.

Zwinge *f.* (Schrauben—) spona; (Stoď—) okòv, kovanjé.

zwingen síliti, mórati, núditi; pri-, nagánjati; pri-, posíliti, primórati, prinúditi; privíti (-víjem), nagnáti (-žénem).

Zwinger *m.* ográda, ográja, obòr; pesják, pasji obòr; (Person) silnik, samosílnik.

Zwingherr *m.* nasílnik, zamosílnik, trínog.

Zwirbel *m.* vrtáča.

Zwirl *m.* vrtélj, vrtéljěc; vreténo.

Zwirlbohrer *m.* vrtéljčni sveděr.

Zwirn *m.* súkaněc, koněc, nit (-i); Näh— súkaněc za šivánje; Maschinen— strojni súkaněc; Spitzen— súkaněc za čípkanje; Strick— súkaněc za pleténje, pletílni súkaněc; Spulen— súkaněc na vitlu, — na vreténcih.

zwirnen *adj.* súkančev, končnat, končén, nitěn; *verb.* súkati (sučem); po-, sesúkati; (von der Katze) presti (predem), drómljati.

Zwirnfaden *m.* súkančeva nit (-i), koněc.

Zwirnknäuel *m.* klobčič súkanca.

Zwirnrad *n.* sukálnik, kolóvrat za súkaněc.

Zwirnseide *f.* súkana svila.

Zwirnstrumpf *m.* končéna nogavíca, nogavíca iz súkanca.

Zwirnwickel *m.* navítěk.

Zwirnwinde *f.* motovílo za súkaněc.

zwischen *praep.* mèd; *adv.* vmes; (in Zusammensetzungen) med-, vmésni.

Zwischenact *m.* prestáněk —, presléděk med dvema dejánjema.

Zwischenbaud *n.* srednja vez (-í).

Zwischenbau *m.* medzíděk; vmésna stavba.

Zwischenbehörde *f.* vmésno oblástvo, vmésni uràd.

Zwischenbühne *f.* medodríšče.

Zwischendeck *n.* podpálubje.

Zwischenereignis *n.*, **Zwischenfall** *m.* vmésni dogóděk, — prigóděk.

Zwischenfrage *f.* vmésno vprašánje.

Zwischengesang *m.* vmésno petje, medspèv.

Zwischenhandel *m.* prekupovánje, posredoválna trgovína.

Zwischenhändler *m.* prekúpěc, posrédnik, posredoválni trgóvěc.

Zwischenknochen *m.* vmésna kost (-í).

Zwischenmauer *f.* medzídje, vmésni zid, pretín, presténěk.

Zwischenmuskel *m.* medkóstna míšica.

Zwischenort *m.* vmésni kràj, vmésje; (zwischen den Bergen) medgórje.

Zwischenpunkt *m.* vmésna točka.

Zwischenraum *m.* vmésni prostor, razstòp; presléděk; (v. d. Zeit) medčásje; ein leerer — praznóta, praznína, prazno; ein lichter — izpreúmljaj, osvéstljaj, jasna doba, veděr trenótěk.

Zwischenrede *f.* medgóvor, vmésni govor; séganje v besédo, presekávanje góvora.

zwischenreden vmes govoríti, v besédo ségati, govor presekávati, v govor se méšati; v besédo seči (sežem), vméšati se.

Zwischenregent *m.* medvladár, začásni vladár.

Zwischenregierung *f.* medvládje, začásna vlada.

Zwischenruf *m.* medklíc.

Zwischensatz *m.* medstávěk, vmésni stavěk, vmétěk.

Zwischenschwung *m.* medkoléb *(turn.)*.

Zwischenspiel *n.* medígra, vmésna igra.

Zwischenstück *n.* srednji kos, vlóžěk, vkláděk.

Zwischenstunde *f.* vmésna ura; medúrje, presléděk med úrama; odmòr.

Zwischenträger *m.* posredovátelj; donašáč.

Zwischenverkehr *m.* meddežélni promèt, vzajémni promèt.

Zwischenwand *f.* medsténje, pretín, pregrádna stena, pregráda.

Zwischenweite *f.* razdálja, razstòj.

Zwischenwort *n.* vmétěk, medmèt.

Zwischenzaun *m.* pregrádni plot.

Zwischenzeile *f.* vmésna vrsta.

Zwischenzeit *f.* medčásje; in der — ta čàs, med tèm (časom).

Zwischenzellenstoff *m.* medstaničnína.

Zwischenzoll *m.* meddežélna carína; =linie *f.* meddežélna carínska meja.

Zwist *m.* razpòr, svaja, razprtíja, razpŕtje, zdraha, zdražba, razdòr; in —

gerathen spreti se, sváditi se, navzkríž priti (pridem) s kom; *impf.* svájati se; — stiften zdražbe délati, zdrahe délati, razprtíje naprávljati.

zwisten prepírati se, klati (koljem) se, v razpóru biti (sem), biti navzkríž s kom.

zwistig razpórěn, sporěn; svadljiv, zdražljiv, prepirljiv.

Zwistigkeit *f.* razpòr, spòr, razprtíja; svadljívost, prepirljívost.

zwitschern cvŕčati (-ím), čvrkljáti, ščrléti, žvrgoléti, gostoléti, ščegljáti, drobeléti, gostožíliti; zagostoléti, zažvrgoléti; (v. Grillen) číriti, ščŕkati, škrípati (škripljem); wie die Alten sungen, so — die Jungen takísto mladíči ščrlé, kakor jih starci učé.

Zwitter *m.* dvospólnik, obójěc, oboják, hermafrodít; polutàn.

Zwitterblume *f.* dvospólna cvetlíca, dvospólnica.

Zwitterblüte *f.* dvospólni cvet.

Zwitterding *n.* obójče (-eta).

Zwitteresel *m.* mèzg (mezgà).

Zwittergrundsatz *m.* dvostráno vodílo, — načélo.

zwitterhaft dvospólěn, dvojáčěn, obojáčěn, dvostràn.

Zwitterwesen *n.* dvospólnost, obojákost; omahljívost.

zwölf *num.* dvanájst, dvanajstéro; — Personen dvanajstérica; um — Uhr ob dvanájstih.

Zwölfeck *n.* dvanajsterokótnik, dvanajsterokótje.

zwölfeckig dvanajsterokótěn.

Zwölfer *m.* dvanajsták; (die Zwölf) dvanajstíca, dvanájstka.

zwölferlei dvanajstér.

zwölffach, zwölffältig dvanajstérěn, dvanajstérnat, dvanajsterostròk, dvanajsterogúběn.

Zwölffingerdarm *m.* dvanájstnik.

zwölffüßig dvanajsteronòg, dvanajsteronóžěn.

zwölfjährig dvanajstlétěn.

zwölfmal dvanájstkrat.

zwölfmalig dvanájstkratěn.

zwölfpfündig dvanajstfúntěn.

zwölfseitig dvanajsterostràn.

zwölftägig dvanajstdnévěn.

zwölfte *num. ord.* dvanájsti; in der —en Stunde v poslédnjem trenótku.

Zwölftel *n.* dvanajstína, dvanajstínka.

zwölftens dvanájstič.

zwölftheilig dvanajstdélěn.

Zwölfzahl *f.* dvanajstíca, dvanajstérka.

Zyma *f.* kvas (-a, -ú).

Zythos *m.* pívo; ol (-a, -ú).

Zythotechnik *f.* pivovárska umételnost, olárska izvédenost.

Verzeichnis einiger geographischer Namen.

Abbazia Opatija.
Abessynien Abesínija.
Achen Ahën, Cahe *pl.*
Adelsberg Postójna.
Adria Ádrija; Adriatisches Meer Jadránsko —, Adrijánsko morje.
Adrianopel Drenópolje (Drinópolje).
Affriach Jávorje *pl.*
Afrika Áfrika; Afrikaner Afrikáněc, Afričàn; =in Afrikánka, Afričánka; afrikanisch áfriški, afrikánski.
Ägäisches Meer Egéjsko morje.
Agram Zágreb; Agramer Zágrebčan; =in Zágrebčanka; *adi.* zágrebški.
Ägypten Egípět; Ägypter Egipčàn; =in Egipčánka; ägyptisch egíptovski.
Aich Dob.
Albanien Albánija, Arnávtsko; Albanese Albáněc, Arnávt, Arbanàs; Albaneserin Albánka, Arnávtka; albanesisch albánski, arnávtski.
Albona Labín.
Alexandrien Aleksándrija; alexandrinisch aleksandrijski.
Algier Algérija, Alžír.
Alpen Planína.
Altenburg Stari grad.
Altlack Stara Loka.
Altstadt Staro mesto.
Altvater Véliki Pradèd.
Amerika Amérika; Amerikaner Amerikáněc, Američàn; =in Amerikánka, Američánka; amerikanisch amériški, amerikánski.
Amselfeld Kósovo (polje).
Anatolien Anatólija, Mala Ázija.
Ancona Jakín.
Andalusien Andalúzija.
Antignano Tinján.
Antivari Bar.
Aquilea Ogléj.
Araber Aráběc; Arabien Arábija.
Arbe Rab.
Arch Raka.
Archipel Arhipélag.
Armenien Arménija, Arménsko; Armenier Arméněc; =in Arménka; armenisch arménski.
Arndorf Varpa vas.
Arnfels Arvež.
Arnoldstein Podklóšter.
Asien Ázija; Asiate Aziječ; asiatisch ázijski, azijátski.
Asowsches Meer Azóvsko morje.
Asp Zásěp (v Zaspih, iz Záspega).
Aßling Jeseníce *pl.*
Athen Aténe *pl.*
Athos Sveta gora.
Atlantischer Ocean Atlántsko morje.
Ätna Etna.
Auen Loška vas; Log.
Auersperg Turják.
Augsdorf (Kr.) Júgova vas; (Krnt.) Loga vas.
Auschwitz Osvétim.
Auspitz Gostopéč.
Aussig Ustje (nad Labo).
Austerlitz Slavkov.
Australien Avstrálija.

Babylon Bábilon.
Bachergebirge Póhorje.
Baden Bádensko.
Baier Bavár, Bavaréc; Baiern Bavársko; bairisch bavárski.
Baireuth Barut.
Banat Banát.
Bärenthal Závrh.
Bauten Búdišin.
Belgien Bélgija.
Belgrad Belgrad.
Beringstraße Béringov prelív.
Berlin Berolín, Berlín.
Berseth Beršéc.
Beska Baška.
Billichgraz Polhov graděc; Billichgrazer- *adi.* polhográjski.
Birkendorf Podbrézje.
Birnbaumer Wald Hrúšica.
Bischoflack Škofja Loka.

Bleiburg Pliberk.
Borche di Cattaro Boka Kótorska.
Bodenbach Podmókli *pl.*
Bogliuno Boljún.
Böhmen Čehko.
Böhmerwald Šúmava, Češki les.
Böhmisch-Leipa Češka Lipa.
Bologna Bolónja.
Bordeaux Bordó.
Bosnien Bosna; Bosnier Bošnják; *adi.* bósenski.
Bozen Bolcán.
Brandenburg Bránibor.
Braunau Brunov.
Braunschweig Brunšvik.
Brazza Brač.
Breisach Breze *pl.*
Breisgau Brízgava.
Breitenau Zálog.
Breslau Vrátislav, Vrátislava.
Bretagne Bretánjsko.
Britannien Británija, Británsko.
Brody Brodi *pl.*
Brüdl Zamóstčc.
Bründl Studénčc.
Brünn Brno.
Brunndorf Studénčc.
Brüssel Bruselj.
Brüx Most.
Buccari Bakčr.
Budapest, Budimpest Budim-Pešta.
Budweis Budéjevice *pl.*
Bukarest Búkurešt, Bukreš.
Bulgarien Bolgárija, Bolgársko.
Bunzlau Bóleslav (-i).

Caplaud Kaplándija.
Capodistria Kopčr.
Carlopago Bag.
Carthager Kartažan, Kartáginčc; Carthago Kartágina.
Castelnuovo Novi grad.
Castua Kastva.
Cattaro Kotor.
Cherfano Kršan.
Cherfo Crcs.
China Kitáj, Kitájsko; Chinese Kitájčc; chinesisch kitájski.
Chrudim Hrudim.
Cilli Celje; Cillier Celjan; *adi.* celjski.
Cisleithanien Cislajtánija, Predlitavsko.
Cividale Čedád, Staro mesto.
Comerfee Komsko jézero.
Cookstraße Kukov prelív.
Corfu Krf.
Corgnale Lokva.
Cormons Kormín.
Curzola Kórčula.
Cypern Cipčr.
Czaslau Čáslava.
Czernowitz Črnovice *pl.*

Dalmatien Dalmácija; Dalmatiner Dalmatínčc; *adi.* dalmatínski.
Dane Dančc; Dänemark Dansko.
Danzig Gdánsko.
Deffau Desov.
Deutfchau Nemška Loka.
Deutfchdorf Nemška vas.
Deutfchland Nemčija, Nemško.
Deutfchlandsberg Lončc.
Deutfchrut Nemške Rovte *pl.*
Djakovar Djákovo.
Dnieper Dnepčr.
Dnieſter Dnestčr.
Döbernig Dóbrniče *pl.*
Donatiberg Rogáška gora.
Donau Dónava, Dunav.
Dornegg Trnóvo.
Dorpat Derpčt.
Drachenburg Kozje.
Drau Drava.
Dresden Draždáni *pl.*
Duino Devín.
Dulcigno Odsinj.
Düna Západna Dvina.
Duplach Duplje *pl.*
Durazzo Drač.
Dürnbach Suha vas.
Dwina Séverna Dvina.

Ebenthal (Kr.) Polòm; (Krnt.) Žrelčc.
Eberndorf Dóbrla vas.
Eberſtein Svinčc.
Ebro Ebčr.
Eger (St.) Heb; (Fl.) Ogra.
Egg Brdo.
Ehrenhauſen Arnoš.
Eibenſchitz Ivančice *pl.*
Eibiswald Ivnica.
Einöd Sotéska.
Eiſack Izaka.
Eiſenhof Železnica.

Eisnern Železniki *pl.*
Elbe Laba.
Elsaß Alzácija.
Emmersdorf Šmrče *pl.*
England Anglija, Angléško; **Engländer** Angléž; *adi.* angléški.
Enns Aníža.
Eperies Prešov.
Ephesus Efez.
Erlachstein Jélšane *pl.*, Jélševec.
Erlau Jagêr, Jegêr.
Erzgebirge Krušne gore *pl.*
Essek Osék.
Etsch Adíža.
Europa Evrópa; **Europäer** Evrópec, Evropljàn, Evropéjec; *adi.* evrópski, evropéjski.

Faak Blače *pl.*
Faulsch Buče *pl.*
Feichting Bitinje *pl.*
Feistritz Bistrica.
Feldkirchen Trg.
Ferlach Borovlje *pl.*
Fernigg Bernik.
Feßnitz Bésnica.
Feuerland Ognjéna zemlja.
Fianona Plomín.
Fichtelgebirge Smréčnice *pl.*, Smréčine *pl.*
Finne Čuhónec; **finnisch** čuhónski; **Finnische Halbinsel** Finski —, Čuhónski poluotòk.
Fiume Reka.
Flattach Blata *pl.*
Flednig Smlednik.
Flitsch Bovec, Bolec.
Florenz Florénca.
Franken Frankónija.
Frankfurt Frankobród, Frankfurt.
Frankreich Francija, Francósko.
Franz Vránsko.
Franzdorf Borovnica.
Freiburg Frajburg, Pribor.
Freienthurn Podbrézje.
Fresach Breze *pl.*
Fresen Brezje.
Freudenthal Bistra.
Friaul Furlánsko, Furlanija.
Friedau Ormož.
Friesach Breže *pl.*
Frohnleiten Kétina.
Fünfkirchen Pečúh.
Fürnitz Brnca.
Furth Brod.

Gail Zila.
Galatz Galac.
Galizien Galicija.
Gallenfells Golnik.
Gallenstein Podpeč.
Gallien Gálija.
Gamling Gámeljni *pl.*
Gardasee Gardsko jézero.
Garonne Garóna.
Gemona Glemona.
Genf Genéva (Dženéva).
Genua Génova (Dženova).
Gereut Rovte *pl.*
Gerlachstein Kólovec.
Gironde (Fl.) Žirónda.
Glan Glina.
Glanfurt Glínica.
Glatz Kladsko.
Glogau Glógova.
Glognitz Glógnica.
Gmünd Sovódenj.
Gnesen Gnezno.
Gonobitz Konjice *pl.*
Göriach Gorje *pl.*
Görlitz Zgoréleč.
Görtschach Goríčane *pl.*
Görz Gorica; Görzer Goričan; *adi.* goríški.
Gottesthal Skočidol.
Gottschee Kočévje.
Gradatz Metliški Gradec.
Gradiska Gradíška, Gradíšče.
Grafenbrunn Knežák.
Grafenstein Grábštanj.
Gran (St.) Ostrogòn; (Fl.) Gron.
Gravosa Gruž.
Graz Gradec; Grazer Gradčan; *adi.* graški.
Greulach Škrljévo.
Griechenland Grško, Grécija.
Griffen Grebínj.
Grönland Grenlándija.
Großgallenberg Šmarna gora.
Großglockner Véliki Kiek.
Großwardein Véliki Váradin.
Güns Kisek.
Gurk Krka; Gurkfeld Krško.
Gurnitz Podkrnos.
Gutenwert Hrváški brod.

Haimburg Vovbre *pl.*
Hallerſtein Kočja vas.
Haſelbach (U.-Kr.) Leskóvec; (O.-Kr.) Leskóvica.
Havel (Fl.) Havola.
Heidenſchaft Ájdovščina.
Hellenſtein Polzéla.
Hellas Hélada.
Hermagor Št. Mohor.
Hermannſtadt Sibinj.
Herrenhut Ohranov.
Heſſen Hésensko, Heska.
Hiljeneck Léano brdo.
Hinter-Indien Zadnja Índija.
Hirtenberg Topólovo.
Hochenegg Vojnik.
Höflein Predvòr.
Holland Holándija, Holándsko.
Holſtein Holštin, Hólštinsko.
Hönigſtein Mirna peč.
Hopfenbach Hmeljnik.
Hörberg Podsréda.
Hornbühl Rog.
Hörtendorf Trdnja vas.
Hradiſch Gradíšče.
Hühnerdorf Kurja vas.
Hülben Voklo.
Hundsdorf Podsínja vas.

Idria Ídrija.
Iggdorf Iška vas.
Iglau Íglava.
Illyrien Ilírija, Ilírsko.
Ilmenſee Ílmensko jézero.
Innerkrain Notranjsko.
Innsbruck Ínomost.
Irland Irsko, Irlándija.
Island Izlándija, Izlándsko.
Iſonzo Soča.
Iſtrien Istra.
Italien Itálija, Laško, Italijánsko; Italiener Italiján, Làh; =in Italijánka, Láhinja; italieniſch italijánski, laški.

Jägerndorf Krnov.
Jahring Jarenína.
Japan Japónsko; Japaneſe Japónec.
Jaſſy Jaš.
Jauchen Ihán.
Jaunthal Podjúnska dolína.
Jeruſalem Jerúzalem.
Jitſchin Jičin.
Joachimsthal Jáhimov.
Joſefſtadt Jóžefov.
Judäa Judéja.
Jütland Jutlándija.

Kaier Kovor (*gen.* -órja).
Kaltenbrunn Fužine *pl.*
Kaltenfeld Studéno; Mrzlo polje.
Kaniſza Kanížа.
Kanker Kokra.
Kapos Kapušane *pl.*
Karavanken Karavánke, Grintavci *pl.*
Karfreit Koborid.
Karlowitz Kárlovci *pl.*
Karlsbad Kárlovi vari *pl.*
Karlſtadt Kárlovec.
Karnervellach Koróška Bela.
Karniſche Alpen Kárnske planíne.
Kärnten Koróško, Korotán; Kärntner Koróšec; =in Koróška; *adi.* koróški.
Karpathen Karpáti *pl.*
Karſt Kras; *adi.* kraški; Karſtbewohner Kráševec.
Kaſan Kazánj (-i).
Kaſchau Kóšice *pl.*
Kaſpiſches Meer Káspijsko —, Hvalínsko morje.
Kerndorf Mlaka.
Kerſchbach Črešnjevec.
Kerſchdorf, Kerſchſtetten Črešnjice *pl.*
Keutſchach Hódiše *pl.*
Kirchheim Cerkno; *adi.* cerkljánski.
Klagenfurt Celóvec; Klagenfurter Celóvčan; *adi.* celóvški.
Klattau Klatov.
Klauſenburg Kološ.
Kleinaſien Mala Ázija, Anatólija.
Kleinlack Mala Loka.
Kolin Kolín.
Kölln Kolónija.
Kolos Háloze *pl.*
Komorn Komárno.
Komotau Hómutov.
Königgrätz Kraljíčin (Kraljev) Gradec.
Königinhof Kraljíčin —, Kraljev dvòr; *adi.* kraljedvórski.
Königsberg Králjevec.
Konſtantinopel Cárigrad.
Konſtanz Kóstnica.
Kopenhagen Kodánj.
Koprein Koprívnik.
Kopreinitz Koprívnica.

Koralpe Gólovec.
Kötſch Hoče *pl.*
Kragujewatz Kragújevec.
Krain Kranjsko; Krainer Kranjec; =in Kranjica; *adi.* kranjski.
Krainburg Kranj.
Krakau Krakov.
Kranichsfeld Račje.
Krapffeld Gróbniško polje.
Kraren Krašnja.
Kremnitz Krémnica.
Kremſier Krómeriž.
Kreuz Križevci *pl.*
Krim Krim *m.*, Krimski poluotòk.
Kroate Hrvàt; Kroatien Hrvátska, Hrváško; *adi.* hrvátski.
Kroiſeneck Rákovnik.
Kronau Kranjska gora.
Kronſtadt (Siebenb.) Bráševo; (Ruſsland) Kronštat.
Kropp Kropa.
Krumau Krumlov.
Küllenberg Kílovče *pl.*
Kulmberg Holm.
Kulpa Kolpa.
Kurland Kurlándija.
Küſtenland Primórje, Primórsko.
Kuttenberg Kutna gora; *adi.* kutnogórski.

Laas Lož.
Lacedämonien Lacedemónija.
Lack Loka.
Ladoga-See Ladóško jézero.
Lago Maggiore Véliko jézero.
Lahn (Fl.) Lana.
Laibach (St.) Ljubljána; (Fl.) Ljubljánica; Laibacher Ljubljáncan; =in Ljubljáncanka; *adi.* ljubljánski.
Landſtraß Kostánjevica.
Lappland Lapónija, Lapónsko; Lappländer Lapónec.
Laſerbach Loški potok.
Lateiner Latínec.
Latſchach Loče *pl.*
Laufen Ljubno.
Lauſanne Lozána.
Lauſitz Lúžice *pl.*
Lavant Labód.
Lavantthal Labódska dolína.
Lech Lik, Liha.
Lees Lesce *pl.*
Leibnitz Lípnica.
Leipzig Lipsko.
Leitha Litava.
Leitmeritz Litomérice *pl.*, (Ljutomériči).
Leitomiſchel Litomíšel.
Lemberg Lvov (Levóv).
Lengenfeld Dovje.
Leoben Ljubno.
Leſina Hvar.
Leutſchach Luče *pl.*
Leutſchau Levóča.
Lichtenwald Sévnica.
Liegnitz Légnica.
Limbach Léndava.
Linz Linc.
Liſignano Lužnjan.
Liſſa Vis.
Liſſabon Lizbóna.
Lithauen Litva, Litvánsko.
Litorale Primórje.
Littai Litija.
Livland Livónija.
Lodomerien Vladimírija, Vladimírsko.
Loibl Ljubèlj.
Loire Loára.
Loitſch Logátec.
Lombardei Lombardija, Lombárdsko.
Lomnitzer Spitze Lómniški šòit.
Lothringen Lotaríngija.
Lübeck Ljubek, Búkovec.
Luegg Predjáma.
Lurnfeld Turje.
Luſcharienberg Sv. Višárje (Lušárje) *pl.*
Luſſin grande Véliki Lošínj.
Luſthal Dol.
Luttenberg Ljútomer.
Lützen Lužin.

Maas Moza.
Madeira Madejra.
Magdeburg Devín.
Maglern Medgórje.
Magyar Madžar.
Mähren Morávsko.
Mährenfels Lípoglav.
Maichau Mihóvo.
Mailand Milán.
Main Men, Majna, Mogan.
Mainz Mogúncija.
Malborget Malborét, Naborjét.
Malgern Mala gora.

Mannsburg Méngéš.
Mantua Mántova.
Marburg Máribor.
March Mórava.
Maria Cleud Podgórje *pl.*, Podgorjáni *pl.*
Maria Gail Sv. Marija na Zili.
Maria Saal Gospa Sveta.
Maria Stift Sv. Marija na Gori.
Maria-Theresiopel Sóbotica.
Maria Wörth Otok, Sv. Marija na Otóku.
Maria Zell Marijino Celje.
Marmara-Meer Mármarsko morje.
Marseille Marséja, Marsílija.
Meſern Grčarice *pl.*
Matſchach Mače *pl.*
Mautersdorf Maténja vas.
Mauthdorf Muta.
Maxau Mákole *pl.*
Mecca Meka.
Meißen Mišénj.
Meleta Mlet.
Merſeburg Mézibor.
Meriko Méhika.
Michelſtetten Velésovo (Velésalo).
Militärgrenze Vojáška krájina.
Minkendorf Mekíne *pl.*
Mitrowitz Mítrovica.
Mittelländiſches Meer Sredozémsko morje.
Mitterburg Pazin.
Mohatz Mohač.
Moldau Vltava, Vóltava; (Land) Multánsko.
Monſalcone Tržič (primórski).
Monte maggiore Učka gora.
Montenegro Črna gora, Črnogórsko; Montenegriner Črnogórec.
Montpreis Planína.
Moosburg Blátograd.
Moräutſch Morávče *pl.*
Moſel Mozéla.
Moskau Moskva.
Möttling Metlíka.
Mötnig Motník.
München Monákovo.
Münſter Monastír.
Mur Mura.
Mureck Cmurek.
Murinſel Medjímurje.
Mürz Múrica.
Nabreſina Nabrežína.
Naklo Naklo.
Narenta Narétva.
Naſſenfeld Mokro polje.
Naſſenfuß Mokrónog.
Neapel Neápolj.
Neiring Mirna.
Neograd Novi grad.
Neſſelthal Koprívnik.
Neudegg Mirna.
Neudorf Zavrh.
Neuhaus Dóbrna.
Neukirchen Nova cerkêv.
Neul Nevlje *pl.*
Neumarktl Tržič.
Neuſatz Novi sad.
Neu-Seeland Nova Zelándija.
Neuſiedler-See Néziderško jézero.
Neuſohl Banjska Bístrica.
Neuſtadt Wiener Dúnajsko Novo mesto.
Neuſtadtl ſ. Rudolfswert.
Neuthal Špitálič.
Neutra Nitra.
Newyork Novi Jork, (Njujork).
Niederdorf Dolénja vas.
Niederlande Nizozémsko.
Niederöſterreich Nižje Avstrijsko; *adi.* nižeavstrijski.
Nikolsburg Míkulov.
Nikopolis Nikópolje.
Nordſee Séverno —, Nemško morje.
Norwegen Norvéško, Norvégija.
Nürnberg Nórimberk.
Nußdorf Oréhek; Oréhovica.

Oberburg Gornji grad.
Oberfeld Vrhpolje.
Oberkrain Gorénjsko.
Oberlaibach Vrhnika.
Oberöſterreich Gornje Avstrijsko; *adi.* gornjeavstrijski.
Obervellach Gorénji Beljáni *pl.*
Oblak Bloke *pl.*
Ochotskiſches Meer Ohótsko morje.
Odenburg Sópronj.
Odengradez Pusti Gradec.
Oder Odra.
Ofen-Peſt ſ. Budapeſt.
Olmütz Ólomuc.
Onega-See Onéško jézero.
Oppa Ópava.

Oppeln Ópolje.
Orleans Órlean.
Orſowa Óršava, Ršava.
Oſſiach Osóje *pl.*
Oſterberg Sostro.
Öſterreich Ávstrija, Avstríjsko; Öſterreicher Avstrijec, Avstrijàn, Avstrijánec; -in Avstrijánka; *adi.* avstrijski, avstrijánski.
Oſterwitz Óstrovica.
Oſtſee Báltiško morje.
Oſtmanach Otmánje *pl.*

Padua Pádova.
Paläſtina Palestína.
Pardubitz Párdubice *pl.*
Parenzo Poréč; *adi.* poréški.
Paris Pariz; Pariſer Parižàn; *adi.* pariški.
Paſſarowitz Požárevec.
Paſſau Pasov.
Pavia Pavíja.
Pedena Pičàn (Pičȇn).
Peipus-See Čudsko jézero.
Perſer Perz, Perzijàn; Perſien Pérzija.
Peru Peruánsko.
Petersburg Peterbúrg, (Petrograd).
Peterwardein Petrov Váradin.
Pettau Ptuj.
Pfalz Palatinát, (Pfálcija, Palácija).
Philippopel Plovdiv.
Phönizien Fenícija; Phönizier Feničàn; *adi.* feníški.
Piacenza Piačénca.
Piauhbühel Pijáva gorica.
Piave Plava.
Piemont Piemont.
Pilſen Plzȇnj (-i), (Polzȇnj).
Pinguente Buzét.
Pirano Pirán.
Piſino ſ. Mitterburg.
Plattenſee Blatno —, Blátensko jézero.
Po Pad.
Poggersdorf (Kr.) Popča vas; (Krnt.) Pókrče *pl.*
Poik Pivka.
Pola Pulj.
Pole Poljàk; Polen Poljako.
Pölland Poljáne *pl.*
Pölling Polnik.
Polſtrau Sredíšče.
Pöltſchach Poličáne *pl.*
Pommern Pomorjánsko.
Ponigl Pónikva, Poníkve *pl.*
Pörtſchach Póreče *pl.*
Portugal Portugálsko.
Poſen Poznánj, Poznánjsko.
Prag Praga; Prager Pražàn; *adi.* praški.
Prasberg Mozírje.
Prävali Preválje.
Predil Predél.
Preißeck Presek.
Preßburg Požún.
Preuße Prus; Preußen Prúsija, Prusko.
Prewald Razdȇto.
Proßnitz Prostéjev.
Przemyſl Prémišl.
Pulsgau Polskáva.
Puſſarnitz Požárnica.
Puſterthal Pústriška dolína.
Pyrenäen Pirenéje *pl.*, Pirenéjsko pogórje.

Quarnero Kvarnérski zalív.
Quiesca Kumsko.
Quieto Mírno.

Raab (Fl.) Raba; (St.) Rab, Djur.
Radkersburg Rádgona.
Radmannsdorf Radóvljica.
Ragusa Dúbrovnik.
Rakonitz Rákovnik.
Rann Bréžice *pl.* (Brežci *pl.*).
Ratſchach (O.-Kr.) Ráteče *pl.*; (U.-K.) Rádeče *pl.*
Raudnitz Róvdnica.
Regen Rezna.
Regensburg Rezno, Ratisbóna.
Reichenberg Líberec.
Reiſnitz Ríbnica.
Reppnach Repnje *pl.*
Reſia Rézija.
Rhein Ren.
Rhone Rodan.
Rieg Kočévska Reka.
Rieſengebirge Krkonóši *pl.*, Krkonóške gore.
Riſano (Fl.) Rižána; (St.) Rizán.
Rodokendorf Rádohova vas.
Rohitſch Rogátec; *adi.* rogáški.
Rom Rim; Römer Rimljàn; -in Rimljánka; *adi.* rimski.
Roſegg Rožék.

Rosenthal Rožna dolina.
Rothenthurm-Pass Červena veža.
Rothwein Rádovna.
Rottenbühel Črnélo.
Roveredo Roveréd.
Rovigno Rovinj.
Rudolfswert Rúdolfovo, Novo mesto; =er *m.* Novomeščàn; *adj.* novoméški.
Rügen Rujána.
Rumänien Rumúnsko.
Rumelien Rumélija.
Ruprechtshof Rúperči vrh.
Russe Rus; Russland Rusíja, Rusko.

Saale Zala.
Saatz Žatèc.
Sabatberg Sveta Sobóta, Bukov vrh.
Sachsen Saksónsko, Saksónija, Sasko.
Sachsenfeld Žalèc.
Safnitz Žábnica (Kr.).
Sagor Zagórje.
Saidschitz Záječice *pl.*
Saifnitz Žábnice *pl.* (Krnt.).
Sairach Žiri *pl.*
Saldenhofen Vuzenica.
Salloch Zálog.
Salona Solín.
Salonichi Solún.
Salzach Zálica.
Salzburg Salcburg, Solnograd.
Sann Savinja.
Sardinien Sardínija.
Sattnitz Sotéska; Osójnica (Krnt.).
Sauritsch Závrče *pl.*
Save Sava; Saveanwohner Posávec; Savenstein Boštánj; Savethal Posávje.
Savoyarde Savójec; Savoyen Savójsko.
Scardona Skradin.
Scharding Šárnica.
Scharfenberg Svibno.
Schelde Skalda.
Schemnitz Ščávnica.
Scheraunitz Žirovnica.
Scherendorf Črnéča vas.
Scheuern Širje *pl.*
Schlackau Slavkov.
Schleinitz Slívnica.
Schlesien Sleško, Šlézija; Schlesier Slezàn; *adj.* sleški, šlézijski.
Schneeberg Snežník.
Schneekoppe Snežka.
Schönberg Žumberk.
Schönstein Šoštanj.
Schottland Škotsko, Škócija.
Schumla Šumèn.
Schütt Podŕtje; Šuta.
Schüttinsel Žitni otòk, Čálokez.
Schwaben Švabsko.
Schwarzenbach Črni potok; Črna.
Schwarzenberg Črni vrh.
Schwarzwald Črni les.
Schweden Švedsko.
Schweiz Švica, Švícarsko.
Schwerz Zvirče *pl.*
Scuttari Skadèr.
Sebenico Šibenik.
Seebach Zápoge *pl.*; Jezérnica.
Seedorf Jézero.
Seine Sena.
Seisenberg Žúžemberk.
Seitzdorf Žiče *pl.*
Sekauer Diözese Sékovska škofija.
Selzach Selce *pl.*
Semendria Smederévo.
Semlin Zemún.
Semmering Sémernik.
Senosetsch Senožéče *pl.*
Serbien Srbija, Srbsko.
Servola Škedènj.
Sessana Sežána.
Sevilla Sevílja.
Sibirien Sibírija, Sibírsko, Sibír (-i).
Sichelburg Žumberk.
Sichelsdorf Žetínci *pl.* [ško.
Siebenbürgen Erdéljsko, Sedmográ-
Siegersdorf Žiganja vas.
Silistria Silístra, Drista.
Sissek Sisèk.
Sistiana Sestlján.
Sistova Svištov.
Sittersdorf Žitárja vas.
Sittich Zatíčina (Stíčina).
Sizilien Sicílija.
Skalis Škale *pl.*
Skalitz Skálica.
Skandinavien Skandinávija.
Slavonien Slavónija, Slavónsko.
Sluin Slunj.
Smyrna Smírna.
Sophia Sredèc, Sofija.
Spalato Splet.
Spanien Španija, Špansko.
Speier Spira.
Spree Spreva.

Spuzza Spuž.
Stadelhofen Gumno.
St. Agyd Šent Il.
Stainz Ščávnica.
St. Barthelmä Šent Jernej.
St. Daniel Štanjel.
Steiermark Štájersko (Štirsko); Steirer Štájerec; *adi.* štájerski.
Stein Kamnik.
Steinamanger Sobotíšče (Sobótica).
Steinbrück Zídani most.
Steinbühel Kamna gorica; (bei Stein) Záperce.
Steiner Alpen Kámniške planíne.
Stephansdorf Štépanja vas.
Steyr (St., Fl.) Štira.
St. Georgen Šenčúr.
St. Kanzian Škocjan.
St. Marein Šmarje.
Stockendorf Stojánski vrh; Planina.
St. Peter Šempétėr.
St. Pölten Sv. Hipolit.
Stuhlweißenburg Stolni Belgrad.
St. Veit Šent Vid.
Suchen Draga.
Suetschach Sveče *pl.*
Sulzbach Solčáva, Žolcpah.
Süßenberg Sladka Gora.
Süßenheim Žusem.
Syrakus Sirakúze *pl.*
Syrmien Srem.
Szalatna Slátina.
Szegedin Ségedin.
Szekler Síkulėc.

Tagliamento Taljmént.
Tainach Tinje *pl.*
Tajo Taho.
Tarvis Trbíž, Trbíž.
Tauern, hohe — Visóke Ture *pl.*
Taurus Tavėr.
Temes Tamíš.
Temesvar Témešvar.
Terfain Terzín.
Teſchen Tešín.
Tetſchen Dečín.
Thaja Dija.
Theiß Tisa.
Themſe Temza.
Thereſienſtadt Terézin.
Thermopylä Termopíle *pl.*
Thorn Torun.
Thrazien Trácija.
Thüringen Turíngija.
Tiber Tíbera.
Ticino Tičín.
Tiefenthal Vrbóvėc; Globodól.
Tigris Tígrida.
Tirol Tirólsko, Tiróle *pl.*; *adi.* tirólski.
Tolmein Tolmín.
Töplitz Toplice *pl.*
Toulouſe Tulúza.
Transalpiniſch zaplaníski, transalpínski.
Transleithanien Translajtánija, Zalítavsko.
Trapezunt Trebizónd.
Trau Trogír.
Trautenau Trutnov.
Treffen Trebnje (*gen.* -ega).
Trentſchin Trenčín.
Treviſo Treviž.
Triebau Tríbova.
Trient Tridént.
Trier Trévir.
Trieſt Trst; Trieſtiner Tržáčan, (Tržan); *adi.* tržáški.
Trifail Trbóvlje *pl.*
Triglau Triglav.
Tripoli Tripolj.
Troppau Ópava, Trópava.
Tſchakathurn Čákovėc.
Tſchaplach Čeplje *pl.*
Tſchernembl Črnómelj.
Tſchernutſch Črnúče *pl.*
Tſchitſche Čič.
Tſchubar Čabėr.
Tübingen Túbinga.
Tuchein Tuhínj.
Tüffer Laško, Laški trg.
Türke Turėk; Türkei Turčija, Turško; *adi.* turški.
Tyrnau Tŕnava.
Tyrus Tir.

Udine Viděm.
Ukraine Ukrájina.
Ulrichsberg Šentúrška gora.
Ungarn Ógrsko; Ungar Ogėr; *adi.* ógrski.
Unterbergen Pódgora.
Unterdeutſchau Nemška Loka.
Unterkrain Dolénjsko.

Unterwarmberg Topla reber.
Unz Unec.
Uskokengebirge Gorjánci *pl.*

Veglia Krk.
Veitsberg Šentvíška gora.
Velden Vrba.
Veldes Bled.
Vellach Bela.
Venedig Benétke *pl.*
Vereinigte Staaten Zedínjene države *pl.*
Veröze Virovítica.
Vesuv Vezúv.
Vicenza Vičénca.
Vigaun Bégunje *pl.*
Viktring Vetrínj, Viktrinj.
Villach Beljak.
Villacheralpe Dobráč.
Vinkovze Vínkovci *pl.*
Visignano Vižinján.
Völkermarkt Velikóvec, Vélkovec.
Volosko Volóvsko.
Vorarlberg Predárelsko.
Vorau Bórova.
Vorder-Indien Prédnja Índija.

Waag Vag.
Wagram Ogrunj.
Waitsch Vič.
Waizen Vacov.
Wallachei Valahíja, Valáško.
Waltendorf Vavta vas.
Warasdin Varaždín.
Warschau Varšáva.
Weichsel Visla.
Weichselburg Višnja gora.
Weichselstein Novi dvòr.
Weinbühel Vinja goríca.
Weinitz Vínica.
Weißenfels Bela peč.
Weißenstein Zagráděc.
Weißkirchen Bela cerkév.
Weitenstein Vítanje.
Wernsee Veržéje *pl.*
Werschetz Veršec.
Weser Vezra.
West-Indien Zahódna Índija.
Westphalen Vestfálsko.
Wielitzka Velícka.
Wien Dunaj, Beč; Wiener Dúnajčan; -in Dúnajčanka; *adj.* dúnajski.
Wiener Neustadt ſ. Neustadt.
Wieselburg Mošonj.
Wildenegk Bilnik.
Windischbühel Slovénske gorice *pl.*
Windischfeistritz Slovénska Bistrica.
Windischgraz Slovénj (Slovénji) Gradec.
Windischlandsberg Podčetrtek.
Wippach Vipáva.
Wittschein Svečina.
Wittingau Trebonj.
Wochein Bóhinj.
Wolfsberg Volšberk, Vošperg.
Wolfsbühel Volčji potok.
Wolhynien Volínj, Volínjsko.
Wöllan Velénje.
Woltschach Volče *pl.*
Wördl Otóčič.
Wörther-See Vrbsko —, Celóvško jézero.
Wrußnitz Brusnice *pl.*
Wuchern Vuhred.
Würtemberg Vírtemberško.
Wurzen Podkóren.

Zara Zadèr.
Zarskoe Selo Carsko selo.
Zarz Sórica.
Zauchen Suha.
Zedlitzdorf Sédlice *pl.*
Zeier Sora.
Zell Sele *pl.*
Zellnitz Sélnica.
Zelling Cájnkovci.
Zemplin Zemno.
Zengg Senj.
Zips Spiš, Sipuš.
Zirklach Cerklje *pl.*
Zirknitz Cérknica.
Zittau Žítava.
Zloczow Zločov.
Znaim Znojèm, Znojmo.
Zoll Podvélb.
Zollfeld Gosposvétsko polje.
Zombor Sombor.
Zoptenberg Sobótka.
Zürich Curih.
Zweinitz Svínica.
Zwickau Cvikov.
Zwischenmässern Medvóde *pl.*
Zwittau Svítava.

Verzeichnis einiger Personennamen.

Adalbert *m.* Ádalbert, Vojteh (čech.).
Adelheid *f.* Adelájda, Adéla, Dela; *dem.* Délica.
Adolf *m.* Adolf; (familiär) Dolfe.
Agathe *f.* Ágata.
Agnes *f.* Neža; *dem.* Nežika, Nežica.
Agydius *m.* Egídij, Ilěn, Tilěn.
Alexander *m.* Aleksándĕr.
Alexius *m.* Alěš, Aléksij.
Alois *m.* Alójzij; Vekoslav; (fam.) Lojze; *dem.* Lojzĕk.
Aloisia *f.* Alójzija; Vekosláva; (fam.) Lojza; *dem.* Lójzika.
Amalia *f.* Amálija, Ljúbica; (fam.) Málika, Málica.
Ambrosius *m.* Ambróž, Ambrózij.
Andreas *m.* Andréj; Hrabroslav; *dem.* Andréjče, Andréjčĕk.
Anna *f.* Ana; *dem.* Ánica, Anka, Ánčika.
Anton *m.* Anton; (fam.) Tone; *dem.* Tonče, Tončĕk.
Antonie *f.* Antónija; (fam.) Tona; *dem.* Tónica, Tónčika.
Apollonia *f.* Apolónija; (fam.) Polóna; *dem.* Polónica, Polónka.
Augustin *m.* Ávguštin; (fam.) Gustelj.

Barbara *f.* Bárbara; (fam.) Barba, Bara; *dem.* Barbka (Bárbika), Bárica.
Bartholomäus *m.* Jernej; *dem.* Jernéjče, Jernéjčĕk, Nejčĕk.
Bernhard *m.* Bernárd.
Blasius *m.* Blaž; *dem.* Blaže, Blažĕk.

Cäcilie *f.* Cecílija; (fam.) Cila; *dem.* Cílika.
Caspar *m.* Gašper.
Charlotte *f.* Karolína; *dem.* Karolínka.
Christine *f.* Kristína; *dem.* Kristínka.
Christoph *m.* Krištof.
Chrysostomus *m.* Krizóstom, Zlatoùst.
Clara *f.* Klara; *dem.* Klárica.
Clemens *m.* Klemen.
Cyrill *m.* Ciríl; *dem.* Cirílčĕk.

Daniel *m.* Daniel, Danílo.
Demetrius *m.* Démetĕr.
Dorothea *f.* Dorotéja, Dora; (fam.) Rotija; *dem.* Dórica, Dorka, Rotíjica.

Eduard *m.* Edvard; (Slavoljùb, Slavomil kroat.).
Elisabeth *f.* Elizabéta; (fam.) Ošpéta, Špela, Liza; *dem.* Špélica, Lízika.
Emil *m.* Milan, Emil.
Emilie *f.* Emílija; *dem.* Mílica, Milka.
Erasmus *m.* Erázĕm.

Felix *m.* Feliks, Srečko.
Ferdinand *m.* Férdinand, Ferdo; (fam.) Nande; *dem.* Nandĕk.
Francisca *f.* Frančíška, Franja; (fam.) Fránica; *dem.* Fráncika.
Franciscus, Franz *m.* Frančíšek, Franjo, Fran; (fam.) France; *dem.* Francĕk.
Friedrich *m.* Fríderik, Míroslav.

Georg *m.* Juri; *dem.* Jurče, Jurčĕk.
Gertrud *f.* Jedert; (fam.) Jera; *dem.* Jérica.
Gottfried *m.* Bógomir.
Gottlieb *m.* Bógomil.
Gregor *m.* Gregor, Gregórij; (fam.) Grega, Groga; *dem.* Gregĕc, Grogĕc.

Hans *m.* Ivan, Janez.
Heinrich *m.* Henrik, Hinko.
Helene *f.* Heléna; (fam.) Lena, Lenka, Alénka; *dem.* Lénica, Alénčica, Jélica, Jélika.
Hermagoras *m.* Mohor.
Hieronymus *m.* Hieronim; (fam.) Jerónim.

Ignaz *m.* Ignácij, (Ógnjeslav, Vátroslav kroat.); (fam.) Nace; *dem.* Nacĕk.
Irenäus *m.* Irenéj; Jernej (vgl. Bartholomäus).

Jakob *m.* Jakob; Radoslav; (fam.) Jaka; *dem.* Jakĕc.
Jesus *m.* Jezus.
Jobst *m.* Jošt.
Johann *m.* Janez, Ivan, Janko; (fam.) Anže; *dem.* Ívanĕk, Ívančĕk, Jánezĕk.
Johanna *f.* Ivána, Jována; *dem.* Ivánka, Ivka.

Josef *m.* Jožef, Josip; (fam.) Jože, Pepe; *dem.* Jožek, Joško, Pepček.
Josefa, Josefine *f.* Jozéfa, Josipína; (fam.) Zefa, Pepa; *dem.* Zefka, Pépica.
Julie *f.* Júlija; *dem.* Júlika.

Karl *m.* Karšl, Karol, (Drágotin).
Karoline *f.* Karolína, (Dragojíla); (fam.) Lina; *dem.* Línica.
Katharina *f.* Katarína; (fam.) Katra; *dem.* Käthchen *n.* Kátrica, Katínka, Tínica.
Kosmas *m.* Kozma.

Ladislaus *m.* Ládislav, Lacko.
Lazarus *m.* Lazar.
Leo *m.* Leon.
Leonhard *m.* Léonard; (fam.) Lenart.
Leopold *m.* Léopold, (Lávoslav); (fam.) Polde; *dem.* Polděk.
Leopoldine *f.* Leopoldína, (Lávoslava); (fam.) Polda; *dem.* Poldka (Póldika).
Lorenz *m.* Lavréncij, Lovro, Loreno; (fam.) Lovre.
Lucia *f.* Lucija; (fam. auch) Luca
Ludwig *m.* Lúdovik, Ljúdevit.
Lukas *m.* Lukež; (fam.) Luka; (Svítoslav).

Magdalena *f.* Magdaléna.
Marcus *m.* Marko.
Margarete *f.* Margaréta, Marjéta; (fam.) Meta; *dem.* Marjética, Marjétka, Metka.
Maria *f.* Marija; (fam.) Mica, Mlna; *(triv.)* Marúša; *dem.* Marica; Micka (Mícika), Mínica, Minka; Marúšica.
Martha *f.* Marta.
Martin *m.* Martin, (Dávorin).
Mathilde *f.* Matílda; *dem.* Tílka.
Matthäus *m.* Matévž, Matéj.
Matthias *m.* Matija; (fam.) Matíc, Mate, Mato; *dem.* Matíče, Matíček.
Methodius *m.* Metódij, Metód.
Michael *m.* Míhael; (fam.) Miha; *dem.* Mihec; Mihájlo, Mijo, Miško (troat.).
Moses *m.* Mojzes.

Natalie *f.* Natálija; Bóžena (troat.).
Nikolaus *m.* Nikoláj; (fam.) Miklávž; Niko, Nikica (troat.).

Olga *f.* Olga.
Otilie *f.* Otílija.
Otto *m.* Oton.
Ottokar *m.* Ótokar.

Paul *m.* Pavël; (fam.) Pavle; *dem.* Pávelček.
Peter *m.* Petër.
Philipp *m.* Filip; (fam.) Lipe.

Raimund *m.* Rajmund, Rajko.
Richard *m.* Rihard.
Rochus *m.* Rok.
Rosalie *f.* Rozálija; (fam.) Rozála; *dem.* Zálika.
Rudolf *m.* Rudolf; (fam.) Dolfe.

Sebastian *m.* Sebástijan; (fam.) Boštjan.
Sigismund *m.* Žiga, Sígismund. [ján.
Simon *m.* Šimën, Šimón.
Sophie *f.* Zofija; *dem.* Zofka (Zófika).
Stanislaus *m.* Stánislav; (fam.) Stanko.
Stephan *m.* Štefan; *dem.* Štefek, Štéfanček.
Stephanie *f.* Štefanija.

Theodor *m.* Téodor, (Bóžidar).
Theophilus *m.* Bógomil.
Theresia *f.* Terézija; (fam.) Reza; *dem.* Rézika.
Thomas *m.* Tomáž, Tomo; *dem.* Tomážek.

Ulrich *m.* Ulrik; (fam.) Urh.
Urban *m.* Urban; (fam.) Vrban.
Ursula *f.* Úršula; (fam.) Urša; *dem.* Úrška.

Valentin *m.* Válentin; (fam.) Tine, Bálant; *dem.* Tinče, Tinček.
Veit *m.* Vid.
Victor *m.* Viktor, (Zmágoslav).
Vincenz *m.* Vincéncij, Vinko; (fam.) Cene.

Wenzel *m.* Vénceslav.
Wilhelm *m.* Vilhelm, Viljem.
Wladimir *m.* Vládimir, Vladko.
Wolfgang *m.* Volbenk.

Xaver *m.* Ksavérij.

Zacharias *m.* Caharija.

Verbeſſerungen und Zuſätze.

Abart *f.* Zuſ.: različica, različje.
Abdrücker *m.* (am Gewehr) sprožník.
Abenteuer *n.* Zuſ.: dožítek, dožívljaj.
abhaaren goliti se, mísiti se.
abhangen Zuſ.: daß hängt von mir ab na meni je.
abmühen, abrackern ſich vbádati se ſt. ubádati se.
Abrechnung *f.* Zuſ.: obštèv.
abreiſen Zuſ.: odpotovati.
Abſchied *m.* Zuſ.: odslòv; **Abſchieds-** slovésni, poslovílni, odslóvni; **=brief** *m.* poslovílno —, odslóvno pismo.
Abſender *m.* Zuſ.: pošiljátelj, poslátelj.
abtreiben Zuſ.: (in der Küche) umẽšati.
Achtung *f.* Zuſ.: (Achtung auf etwas) pozòr!
adaptieren Zuſ.: prilagodíti.
Adaptierung *f.* Zuſ.: prilagódba.
After *m.* Zuſ.: mrda.
ähnlich ſein nalikovati.
Aichamt *n.* Zuſ.: merosódni uràd.
Aichmeiſter *m.* Zuſ.: merosódec.
Aichung *f.* meroizkúsba, preméra, premeritèv.
Amortiſation *f.* Zuſ.: razdolžílo; **Amortiſations-** razdolžílni.
anerkennend *adv.* priználno.
Angabe *f.* Zuſ.: navédba.
angebunden kurz odséčen.
Anmeldeſtelle *f.* priglaševalíšče.
Anmeldungsſchein *m.* priglásnica.
anrempeln nahrúliti.
Anſchauung *f.* Zuſ.: naglèd.
anthun, anzaubern storíti, zastoríti, narediti, uróčiti, začíniti; *impf.* délati.
Arbeitshaus *n.* délavnica, delálnica ſt. délalnica.
Aſpik *m.* mesna hladétina.
Auditorium *n.* Zuſ.: poslušálnica; slušáteljstvo.
Auffaſſung *f.* Zuſ.: dojmljívost.
Aufgeregtheit, Aufregung *f.* razbúrjenost.
aufregend Zuſ.: razburljiv.
aufrichten ſich Zuſ.: vzravnáti se.
aufrütteln Zuſ.: zdŕmati, zmekástiti.
aufſchieben Zuſ.: odgodíti.
aufſchließen odkléniti ſt. odkleníti.
aufſchreien Zuſ.: zavíkniti.
Aufſchub *m.* Zuſ.: odgóda.
Aufſeher *m.* Zuſ.: nadzorovátelj, nadzirátelj.
Auftakt *m.* podvig, namàh ſt. dvig, dvigljaj.
Aufzugsvorrichtung *f.* vzdížnica, vzpenjáča.
augenfällig Zuſ.: navzóčen.
aus Zuſ.: aus den Augen izprèd očí.
Ausführung *f.* Zuſ.: izvájanje.
Ausgedinger, Auszügler *m.* Zuſ.: preužítkar.
ausgleiten izpoddŕkniti, izpoddŕsniti; izpoddŕkati, izpoddŕsati ſt. izpodŕkniti u. ſ. w.
aushalten Zuſ.: strpéti, zdržati (-ím).
Auskoch *m.* ſ. Garküche.
ausſondern Zuſ.: (Schleim) izkŕgati.

Befangen Zuſ.: prevzét.
Befangenheit *f.* prevzétost.
befinden ſich čútiti se ſt. počútiti se.
befindlich bivajóč, nahajajóč se ſt. bivajóč, nahajajóč se.
befriedigen zadóščati ſt. zadostovati.
Begründer *m.* Zuſ.: osnovátelj.
Begünſtigte *m.* ugódnik.
Beileid bezeigen ſt. bezeugen.
beizen Zuſ.: kvásiti.
beleuchten raz-, pojasníti ſt. razjásniti.
bepflaſtern Zuſ.: (po)tlakovati.
Berauſchung *f.* Zuſ.: opójnost.
Bereich *m.* Zuſ.: sežáj.
berichten Zuſ.: izvestíti.
Berichterſtatter *m.* Zuſ.: izvestítelj.
beſchäftigt zapóslen; daß Beſchäftigtſein zapóslenost.
Beſieger *m.* zmagálec ſt. zmagávec.
Beſteck *n.* (Futteral) Zuſ.: obódek.
betreffen Zuſ.: dostájati (-am, -em) se česa.
Betrieb *m.* Zuſ.: vrŝba.
Betriebsſtätte *f.* obratovalíšče.

Bettgeher *m.* Zuſ.: posteljáš.
Bettvorleger *m.* Zuſ.: predpósteljnik.
Beutel *m.* Zuſ.: mešíč.
Bewerber *m.* Zuſ.: iskátelj, prosítelj, prisvajátelj.
bieſen bezljáti.
Bitterklee *m.* mrzličnik.
Bittwoche *f.* Križev teděn ſt. križev t.
Blaſebalgtreter *m.* meháč.
Blauſtift *m.* višnjevi črtnik.
Blitzſchlag *m.* strela, udár strele, trèsk.
Block *m.* Zuſ.: skląd, skládnica.
Bogen *m.* Zuſ.: (Mehlſpeiſe) zapógnjenci.
Borke *f.* Zuſ.: zaróbi *pl.*
Brand *m.* Zuſ.: (Krankheit) snet.
Braunſtein *m.* rjavi mangánovec ſt. magnezija, mangan.
Brautmutter *f.* posnehálja, posnášnica.
Breſche *f.* vrzél (-i) ſt. vrzèl.
Briefpapier *n.* písemski papír.
Bubenſtreich *m.* Zuſ.: pobalínski nagódek.
büffeln Zuſ.: gúliti se, píliti se.
Bundſchuh *m.* mestva, podvézni črevélj.
Buſſard *m.* míšar ſt. mišár.

Centraliſation, Concentration *f.* Zuſ.: usrédba.
Charade *f.* Zuſ.: zlógovnica.
Chocolade ſt. Chocolate.
conſrontieren navzóčiti.
conſtatieren Zuſ.: pribíti, pribíjati.
Convertierung *f.* zaména, preobrát.
Curgaſt *m.* zdravilíščnik, zdravilíški gost.
Curhaus *n.* zdravilíški dom.

Dachgiebel *m.* strešni opáž ſt. sleme.
Dachſtuhl *m.* Zuſ.: ostrége.
dehnbar Zuſ.: vlečen, vlečán.
Deichſelnagel *m.* Zuſ.: iglica.
Deut *m.* Zuſ.: bòr.
Dienſtmann *m.* Zuſ.: postréščik.
diesmal takràt ſt. tákrat; takrátěn ſt. tákratən.
Diſciplin *f.* Zuſ.: strogorédnost.
Dispoſitionsfonds *m.* razpolóžni zaklàd.
Drittelbauer *m.* Zuſ.: podrúžnik (podrúžnik).
duften Zuſ.: diti (dijem).
dünſten dušíti ſt. prážiti.
Dunſtobſt *n.* v sopáru kúhano sadje.
durchſtreifen, durchziehen Zuſ.: obrésti (-brédem).
Düte *f.* Zuſ.: zaklópec.

Edelſtein *m.* Zuſ.: dragulj.
Ehehälfte *f.* Zuſ.: zakónec; **Ehepaar** *n.* zakónca; **Eheleute** *pl.* zakónci.
Einbrecher *m.* vlomítelj.
eindringen Zuſ.: poníkniti.
eingerührte Eier jajčni podmèt.
einheimſen zvóziti ſt. zvozíti.
Einmachſuppe *f.* obárna juha.
einniſten ſich Zuſ.: ukériti se.
Einſchleicher *m.* tihoplázec.
einſickern Zuſ.: *impf.* ponícati, ponicevati.
eintreten Zuſ.: vníti (-ídem).
Einvernehmen *n.* dorazúmek; ſich ins — ſetzen dorazuméti se.
einwirken Zuſ.: dejstvovati.
Eisbrecher *m.* Zuſ.: ledokòl, ledorèz.
Entdecker *m.* Zuſ.: odkrítelj.
Entgegenkommen *n.* sosretljívost.
entgleiſen Zuſ.: iztíriti se.
Entgleiſung *f.* zdŕknjenje iz tira, zdrkljaj iz tira.
enthalten Zuſ.: vsebovati.
Erdepfen *m.* Zuſ.: popónec.
Erfinder *m.* Zuſ.: iznajdítelj.
Erkrankung *f.* Zuſ.: obolélost.
erſehnen zaželéti.
erwünſcht, erſehnt zaželjèn ſt. zaželèn.

Fahrwegſervitut *f.* ſt. *n.*
Fall *m.* Zuſ.: primèr, priméra, primérek.
fallen Zuſ.: lópniti.
Faſſung *f.* Zuſ.: prijèm.
Federzeichnung *f.* Zuſ.: peroris.
feenhaft Zuſ.: vilinski.
Felge *f.* Zuſ.: kolobár *(turn.)*.
Felſenſchlucht *f.* skalna globél (-i), — grapa.
Fernſicht *f.* Zuſ.: vidik.
Feuerſteingewehr *n.* puška na krès.
Fiaker *m.* Zuſ.: izvóščik.
Fiſtel *f.* Zuſ.: tulèk.
Fiſtelkraut *n.* škrobótec (luneš, loščc) ſt. ušívec.
Flechtſchuh *m.* copáta.

Floß *n.* Zuſ.: splàv; **Flößer** *m.* splaváč, splavár.
Flügelhorn *n.* kriloróg.
Frauentag *m.* Šmarni dan ſt. Smarni d.
Frivolität *f.* ničévnost ſt. ničévnost.
Fuhrmann *m.* Zuſ. vozátaj.

Garnieren Zuſ.: obložíti.
Gebärerin *f.* porodnica ſt. poródnica.
Gebärmuttervorfall *m.* trod; damit behaftet trodèn, trodnat.
Geberde *f.* kretnja ſt. pokrèt.
Gefallen *n.* und *m.*; einen Gefallen erweiſen ſt. ein G. erw.
Gehirn *n.* (Mark) mozg ſt. mozèg.
gehören Zuſ.: pristáti (prístojim).
Gelegenheitsgedicht *n.* prigódna peſèm (-i).
Gemahl *m.* Zuſ.: zaročník; =in *f.* zaročnica.
Gemüthszuſtand *m.* Zuſ.: občútje.
Germſpeiſe *f.* kvášeno —, shájano testó.
Gerſtel *n.* jéšprenjčèk; geriebenes — nastŕgana kaša, nastŕganka.
Gewebe *n.* Zuſ.: staníčje *(bot.)*.
Gottesgebärerin *f.* Zuſ.: bogorodnica.
grau machen posíviti.
greifen ineinander ubírati se, ujémati se.
Grießmehl *n.* Zuſ.: zdròb.
Gürtel *m.* Zuſ.: (aus Metall) sklepáněc.
Guſsform *f.* Zuſ.: zlívèk.

Haarſträubend lasojéžèn.
Hackbrett *n.* deskà za sekljánje.
Hackmaſchine *f.* sekálni stroj.
Hahn *m.* (am Gewehr) Zuſ.: sprožník, sprožnica.
Handkorb *m.* Zuſ.: košára.
Hängematte *f.* Zuſ.: nihálka.
Hartleibigkeit *f.* Zuſ.: zapéka.
Haufenwolke *f.* kópasti oblák.
heimlich Zuſ.: potájèn.
Heißſporn *m.* vročeglávèc.
hernehmen jemanden hart ſt. har.
Herold *m.* Zuſ.: prezóvič.
herumkriechen okóli pláziti se ſt. pláziti.
herumlümmeln povérati se, telebániti.
hoffnungserweckend nadobúdèn.
Holzhammer *m.* betič, lesèno kládivo.
Honigbrot *n.* medéni krùh.
hübſch zali ſt. zal.
hudeln Zuſ.: savtáti.
Hunderiſtel *n.* stotnína ſt. stotína.

Imbiſs *m.* Zuſ.: zakúsèk.
inwohnen Zuſ.: gostovati.
Irrlicht *n.* Zuſ.: čadni —, divji ogènj.

Jugendſtreich *m.* Zuſ.: mladéniški nagóděk, mladóstni prevràt, — kozólec; Jugendſtreiche aufführen kozólce prevráčati.

Kaffeebrennerei *f.* kavožgálnica.
Kaffeeröſterei *f.* pražárna za kavo.
Kalbscotelett *n.* teléčje zarébrje.
keck Zuſ.: opókèl.
Kippe *f.* Zuſ.: prevésica.
klein mali ſt. mal.
Kleingeld *n.* Zuſ.: bòr.
Kraut-blatt *n.* zelno peró ſt. zélnato pero; =haupt *n.* zelna glava ſt. zélnata glava; =pflanze *f.* zelna sajénka ſt. zélnata sajénka; =raupe *f.* zelna gosénica ſt. zélnata gosénica.
Krieg führen Zuſ.: vojevati (se); zavojevati (se).
Krücke *f.* Zuſ.: hodáljka.
Kürze *f.* kratčína.

Landſchaftsmaler *m.* Zuſ.: pokrajínar.
lauern Zuſ.: oprézovati.
Lehrbefähigungsprüfung *f.* Zuſ.: usposóbljenostna preizkúšnja.
Leichenrede *f.* ſ. Leichenpredigt.
Liebesbote *m.* ljubávni vestnik.

Meldeſchiff *n.* znanílna ladja, ladja naznanjávka.
Moment *m.* Zuſ.: hipèc.
Mündel *m.* várovanèc; *f.* várovanka ſt. varovánèc; varovánka.

Nachleſe halten répkati v vinógradu ſt. vinográdu.
nachträglich Zuſ.: naknádèn.
Nähzwirn *m.* Zuſ.: súkanèc za šivánje.
Neujahr *n.* Novo leto ſt. novo leto.

Papierfabriksarbeiter *m.* papírniški délavčc.
pfeilſchnell strelovít.
Plenipotenz *f.* neomejéna moč ſt. neomejena moč.
Puffer *m.* buháč ſt. puháč.

Quaſte *f.* Zuſ.: trakélj.

Röſtanſtalt *f.* pražárna.
Rundbogengewölbe *n.* krožni svòd ſt. kožni sv.
runden Zuſ.: krôžiti; zaokrôžiti.

Sämiſches Leder Zuſ.: z maščóbo ustrójeno usnje.
Sattelgurt *m.* podpŕsnica ſt. pcdpŕsnica.
Schichtenwolke *f.* plástasti oblák.
Schnürſchuh *m.* Zuſ.: črevljič na trakóve.
Seidenzwirn *m.* súkana svila.
Staatsſtreich *m.* Zuſ.: državno nasílje.
ſtattlich zali ſt. zal.
ſtechen Erde prst rézati (réžem).
Strangfalzziegel *m.* zarézana strešna opéka, zarézani strešnik.
Strich *m.* Zuſ.: raza.

Treten nahe žáliti ſt. žalíti.
Tripper *m.* Zuſ.: kanka.
trotzdem *adv.* véndarle, navzlíc temu, pri vsém tèm.

Übereinſtimmen Zuſ.: soglášati.
überraſchen Zuſ.: iznenájati.

Ventilator *m.* Zuſ.: oddušník.
vermerken Zuſ.: unóvčiti; *impf.* unovčevati.
Verzärtelte *m.* iznéženec, raznéženec.
Verzeichnis *n.* Zuſ.: seznámek.

Abkürzungen.

adi. = Adjectiv.
adv. = Adverbium.
anat. = anatomiſch.
arith., *arithm.* = arithmetiſch.
astr. = aſtronomiſch.
bot. = botaniſch.
c. gen. = mit dem Genetiv.
chem. = chemiſch.
coll. = Collectivum.
comp. = Comparativ.
conj. = Conjunction.
dem. = Deminutiv.
dram. = dramatiſch.
elektr. = Elektricität.
f. = Femininum.
fig. = figürlich.
Fl. = Fluſs.
gen. = Genetiv.
geol. = geologiſch.
geom. = geometriſch.
gramm. = grammatiſch.
hist. = hiſtoriſch.
impers. = impersonal.
impf. = imperfectiv.
indecl. = indeclinabel.
interj. = Interjection.
interr. = interrogativ.
intr. = intranſitiv.
iter. = iterativ.
iur. = juridiſch.
Kr. = Krain.
Krnt. = Kärnten.
m. = Masculinum.
math. = mathematiſch.
mech. = mechaniſch.
med. = mediciniſch.
mil. = militäriſch.
min. = mineralogiſch.
mont. = montaniſtiſch.
mus. = muſikaliſch.
n. = Neutrum.
num. = Numerale, Zahlwort; *num. ord.* = Ordnungszahlwort; *num. ind. (indef.)* = unbeſtimmtes Zahlwort.
opp. = oppoſitionell.
pf., *prf.* = perfectiv.
phil. = philoſophiſch.
photogr. = photographiſch.
phys. = phyſikaliſch.
pl. = Plural.
praep. = Präpoſition.
pron. = Pronomen.
refl. = reflexiv.
rel., *relat.* = relativ.
ſ. = ſiehe.
ſ. a. = ſiehe auch.
sc. = scilicet, nämlich.
ſt. = ſtatt.
St. = Stadt.
ſ. u. = ſiehe unter.
subst. = Subſtantiv.
temp. = temporal.
theol. = theologiſch.
tr. = tranſitiv.
triv. = trivial.
turn. = Turnen.
u. ſ. w., ꝛc. = und ſo weiter.
v., *vb.* = Verb.
zool. = zoologiſch.
Zuſ. = Zuſatz.
; weist nach vorausgehenden imperfectiven Zeitwörtern auf nachfolgende perfective; dasſelbe Zeichen dient zur Trennung ſloveniſcher, zu demſelben deutſchen Schlagworte gehörender Ausdrücke, die in verſchiedener Beziehung gebraucht werden und demnach verſchiedene Bedeutung haben.

Im Verlage der

= Buchdruckerei der St. Hermagoras-Bruderschaft in Klagenfurt =

sind folgende Bücher zu haben:

A. Janežič-Ant. Bartel, **Deutsch-sloven. Hand-Wörterbuch.** 4. Auflage. 1905. Broschiert K 6·—.

A. Janežič-Fr. Hubad, **Slovensko-nemški slovar.** 3. natis. 1893. Broschiert K 6·—.

In **Halbleder gebunden** jeder Teil zu **K 7·20** (per Post 30 h mehr).

A. Janežič-Sket, **Slovenska slovnica.** 9. natis. 1906. In Leinen gebunden K 3·—.

Dr. J. Sket, **Slovenisches Sprach- und Übungsbuch.** Nebst Chrestomathie und Wörterverzeichnis. 6. Auflage. 1903. In Leinen gebunden K 3·—.

Komel pl. Sočebran, **Kurzgefaßte praktische Grammatik der slovenischen Sprache.** Mit sloven.-deutschem und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. 2. Aufl. 1887. In Leinen gebunden K 3·—.

Dr. J. Sket, **Grundriß der slovenischen Grammatik** mit Übungsbeispielen, Gesprächen und deutsch-slovenischem Wörterverzeichnis. 2. Auflage. 1904. In Leinen gebunden K 2·20.

— **Slovenska čitanka I.** 3. natis. 1904. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka II.** 2. natis. 1901. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka III.** 2. natis. 1906. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka IV.** 1893. In Leinen gebunden K 2·—.

— **Slovenska čitanka V. in VI.** 3. natis. 1904. In Leinen gebunden K 3·60.

Ant. Kržič, **Zgodovina sv. katoliške cerkve za srednje šole.** 1904. Potrjena kot učna knjiga. In Leinen gebunden K 1·80.

Al. Stroj, **Kratka zgodovina katoliške cerkve za šole.** S podobami. 1904. Potrjena za ljudske, meščanske, nadaljevalne in višje dekliške ter za obrtne nadaljevalne šole. In Leinen gebunden K 1·40.

Stanford University Libraries
3 6105 124 446 258

PG
1893
J4
1905

Stanford University Libraries
Stanford, California

Return this book on or before date due.